

ਸੁਚੀਪਤੋਪੇਖੀਕਤਤਕਰਾਇਖਿਆਗਾਕਾ

ਤਥਾਸਬਦਾਕਾ

੧ ਜਪੁਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਮਦਸਜੀਤਿਕਿਅਪੇ ੧

ਦਸਖਤਕਰਕਲਪਤਿ

੨ ਜੋਦਰੁਪੀਜਸਬਦਪੀਠੇ ੪

੨੨ ਗਮਕਲੀਪੀਠੇ ੩੮੫

੩ ਜੋਪੁਰਕੁਚਾਰਿਸਬਦਪੀਠੇ ੫

੨੩ ਨਟਪੀਠੇ ੪੨੬

੪ ਜੋਹਿਯਾਪੀਚਿਸਬਦਪੀਠੇ ੬

੨੪ ਮਾਲੀਗਉੜਾਪੀਠੇ ੪੩੦

੫ ਜਿਠੀਗਉਪੀਠੇ ੭

੨੫ ਮਹੁਪੀਠੇ ੪੩੩

੬ ਮਾਝਪੀਠੇ ੮੪

੨੬ ਤੁਖਾਗੀਪੀਠੇ ੪੬੦

੭ ਗਉੜੀਪੀਠੇ ੧੧

੨੭ ਕੇਦਾਰਪੀਠੇ ੪੮੫

੮ ਮਾਸਾਪੀਠੇ ੧੧੧

੨੮ ਭੈਰਉਪੀਠੇ ੪੮੭

੯ ਗੁਜਗੀਪੀਠੇ ੨੩੧

੨੯ ਬਸਿਤਪੀਠੇ ੫੦੦

੧੦ ਦੇਵਗੀਪੀਠੇ ੨੪੭

੩੦ ਸਾਰਗਪੀਠੇ ੫੧੬

੧੧ ਬਿਹਾਰਪੀਠੇ ੨੫੧

੩੧ ਮਾਯਗਪੀਠੇ ੫੩੮

੧੨ ਵਡਹਿਸੁਪੀਠੇ ੨੫੬

੩੨ ਕਲਤਾਪੀਠੇ ੫੫੪

੧੩ ਜੋਗਪੀਠੇ ੨੭੫

੩੩ ਕਲਿਆਨਪੀਠੇ ੫੬੩

੧੪ ਪਨਾਸਗੀਪੀਠੇ ੩੦੧

੩੪ ਬਿਭਾਸਪੁਭਾਤੀਪੀਠੇ ੫੬੬

੧੫ ਜੈਤਸਗੀਪੀਠੇ ੩੧੫

੩੫ ਸਲੋਕਸਯਸਕਿਤੀਪੀਠੇ ੫੭੬

੧੬ ਟੇਡੀਪੀਠੇ ੩੨੧

੩੬ ਗਾਥਾਪੀਠੇ ੫੭੮

੧੭ ਬੈਰਾਜੀਪੀਠੇ ੩੨੪

੩੭ ਫੁਨਹੇਪੀਠੇ ੫੭੯

੧੮ ਤਿਲਗਪੀਠੇ ੩੩੪

੩੮ ਚਉਬੋਲੇਪੀਠੇ ੫੮੦

੧੯ ਸੁਭੀਪੀਠੇ ੩੩੭

੩੯ ਸਲੋਕਕਬੀਰੀਪੀਠੇ ੫੮੦

੨੦ ਬਿਲਵਪੀਠੇ ੩੫੩

੪੦ ਸਲੋਕਸੇਖਫਗੀਦਕੇਪੀਠੇ ੫੮੫

੨੧ ਗੋਤਪੀਠੇ ੩੭੮

੪੧ ਸਵਯੇਸ਼ਿਅਥਾਕਪੀਠੇ ੫੮੮

੪੨ ਸਵਯੇਰੁਟਕੇਸਰਨਕੇਪੰਨੇ ੫੦੦
 ੪੩ ਸਲੋਕਵਾਰਤੇਵਧੀਕਪੰਨੇ ੫੦੦
 ੪੪ ਮੁੰਦਾਵਲੀਪੰਨੇ ੫੦੦

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ ਪੰਨੇ ੬
 ੧ ਮੋਤੀਤਮੰਦਰ ਪੰਨੇ ੬
 ੨ ਕੋਟੀਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੩ ਲੋਖੋਲੋਖਲੋਖਲਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੪ ਲਖੁਕੁਤਾਕੁਕੁਤਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੫ ਅਮਲਗਲੇਲਾਕੁਕੁਤਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੬ ਜਾਲਿਮੇਰੁਪਸਿਮਸਿ ਪੰਨੇ ੭
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਸਿਰੀਮੇਰੀਐ ਪੰਨੇ ੭
 ੮ ਕੁੰਗੁਰੀਕਾਇਰਤਨਕੀ ਪੰਨੇ ੮
 ੯ ਗੁਲਵੰਤੀਗੁਲਵੰਤੀਥਰੇ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੦ ਆਵਹੁਭੈਲੇਗਲਿਮਲਾ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੧ ਭਲੀਸਗੀਜੀਓਥਰੀਉ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੨ ਪਾਤੀਲੈਫੁਨਿਪਾਤਕਉ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੩ ਧਿਗੁਜੀਵਲਦੇਹਗਲੀ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੪ ਸੁਵੀਦੇਹਗਵਲੀਜਾਜੀਉ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੫ ਤਨੁਜਲਿਥਲਿਮਾਵੀਭਇਆ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੬ ਨਲਕਥੇਰੀਸਚਕੀਤਗੀਐਕੁ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੭ ਸੁਦਿਮਨਮਿਤਾਪਿਆਰਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੯

੧੮ ਮਰਦੈਕੀਚਿਤਨਹੀਜੀ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੯ ਏਹੁਮੇਰੁਗੁਲੋਭੀਆ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੦ ਇਕੁਭਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੇ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੧ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੨ ਭਗਮੇਭਾਹਿਨਵਿਛਵੈਜੇਭ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੩ ਵਲਜੁਕਰਹੁਵਲਜਾਰਿਹ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੪ ਧਰੁਜੇਥਨੁਅਭੁਲਾਜਾਨ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੫ ਅਪੇਰਸੀਆਪਿਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੬ ਇਹੁਪੁਰਤੀਥੀਜੁਕਰਮਾ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੭ ਅਮਲਕਰਿਧਰਤੀਥੀਜੁਸ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੮ ਜੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੯ ਏਕੁਸੁਆਰੁਦਇਸੁਆਨੀਤਾ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੦ ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਏਜੀਆ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੧ ਤੁਦਰੀਆਉਦਾਨਾਥੀਨ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੨ ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਨੁ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੩ ਅਛਲਾਛਲਾਈਨਛਲੇ ਪੰਨੇ ੧੨

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੩ ੫੦੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਥਹੁਭੇਖਕਰਿਭਗਮਾਈਐ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੨ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰੈਤਿਸ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੩ ਜਿਨੀਸੁਦਿਕੈਮਨਿਆਤਿਨਾ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੪ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਪੁਪਿਆਏ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੫ ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਰੁਗਸਿਰੇ ਪੰਨੇ ੧੩

੬ ਸੁਖਸਾਗਰੁਗਿਆਰੁਗੁਰੁਪਿ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੭ ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੮ ਘਰੁਸਦਿਦਾਪਈਐਸ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੯ ਸਚਾਸਹਿਭੁਸੇਵੀਐਸ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੧੦ ਤੈਗੁਲਾਮਾਈਐਸਹੁੰ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਰਿਬਿਖਿਆ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਵਲੇ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੩ ਜਾਪਿਰੁਜਾਈਆਪਲਾ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੪ ਗੁਰੁਪ੍ਰਿਥਿਪਾਕਰੇਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੫ ਧਨੁਜਨੀਜਨੁਜਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੬ ਗੋਵਿੰਦਗੁਲੀਤਿਪਾਨੁੰ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੭ ਕਾਇਆਸਧੈਉਰਧਤ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੮ ਕਿਰਪਕਰੇਗੁਰੁਪਈਐ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੯ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੨੦ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੨੧ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੨ ਆਪਲਾਭਉਤਿਨਪਾਇ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੩ ਬਿਨੁਗੁਰੋਗੁਰੁਦੁਟਈਹ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੪ ਤਿਨਾਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖੁੰ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੫ ਗੁਲਾਵੰਤੀਸਦੁਪਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੬ ਆਖੇਕਰਲੁਕਰਤਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੨੭ ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗਰੇਲੀਏ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੨੮ ਇਕਿਪਿਰੁਗਵਹਿਆਪਲਾ ਪੰਨੇ ੧੭

੨੯ ਠਹਿਜੀਸਚਾਸਦੁਤਸਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੩੦ ਜਗਿਹਉਮੈਲੁਵਖੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੧੭

੨

ਸਿਰੀਗੁਮਲਾਹ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮੈਮਨਿਤਨੀਬਿਰੁਆਤਿਅ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੨ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਬਿਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੩ ਗੁਲਾਗਵਾਗੁਲਾਵਿਬਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੪ ਹਉਪੰਸੁਦਸਾਈਨਿਤਖਤੀਕੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੫ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੬ ਦਿਨਸੁਚਕੈਠਿਗਿਆਥਵੈਰੋਲਿ ਪੰਨੇ ੧੯

ਸਿਰੀਗੁਮਲਾਹ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਆਤੁਰਚਾਦੀਖਕੈਪੁਤਕ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੨ ਮਨੀਬਿਲਾਸੁਬਹੁੰਗੁਪਲਾ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੩ ਭਲਕੇਉਰਿਪੋਲੀਐਵਿ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੪ ਘਤੀਮੁਭਤਕਾਪਹੁਲਾ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੫ ਜਥੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੬ ਸਥੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਅ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੭ ਜੇਈਧਿਆਈਐਜੀਅਤ੍ਰੇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੮ ਨਾਮੁਧਿਆਈਜੇਸੁਖੀਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੯ ਇਭਪਛਾਨੁਜੀਅਕਇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੧੦ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖੁਗ ਪੰਨੇ ੨੧

੧੨ ਪੁਰਾਸਾਚਿਹੁਰਜੇਮਿਲੈ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੪ ਤਨੁਮਹੁਪਨੁਜਿਨਿਪਭਿ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੫ ਮੇਰਤਨੁਅਹੁਪਨੁਮੇਰਗਜ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੬ ਸਗਣਿਪਏਪਭਾਅਪਲੇ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੭ ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਲਾ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੧੮ ਜੇਈਸਸਤੁਸਉਲੋਸਇ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੧੯ ਰਸਨਾਚਾਖਿਸਿਮਹੀ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੦ ਸਿਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਈ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੧ ਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੨ ਸਿਤਜਨਮਿਲਿਭਈਆ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਪੁਜੀਐਮ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੪ ਸਿਤਜਨਹੁਸੁਲਿਭਈਰੇ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੫ ਗੋਇਲਿਆਈਆਗੋਅ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੬ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਰੇਲੀ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੭ ਕਰਲਕਾਰਲਏਕੁਚਿਹੀ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੮ ਸੀਚਿਹਰਿਪਨੁਪੁਜਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੯ ਦੁਕਿਸੁਕਿਤਮੇਪੇਸਿਸਰੁ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੩੦ ਤੈਰੁਤੈਰੁਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰਗਗੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧

੧ ਆਖਿਅਖਿਮਨੁਵਾਵਲਾ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੨ ਸਭੇਕਤਮਹੇਲੀਆਸਗ ਪੰਨੇ ੨੪

੩ ਆਪੇਗੁਲਆਪੇਕਥੈਆਪੇ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੪ ਮਛੁਲੀਜਾਨੁਜਾਨਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੫ ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠੈਜੇ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੬ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਪੁਸਾਧੀਐ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੭ ਗੁਰਤਰਿਗਮਲੁਜਾਣੀਐ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੮ ਸੁਣਿਮਨਭੁਲੇਥਾਵਰੇ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੯ ਬਿਨੁਪਿਘਨਸੀਗਾਰੀ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪੀ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੩ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਲੀ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੪ ਗਮਨਾਮਿਮਨੁਖੋਪਿਆਮੀ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੫ ਚਿਤੇਚਿਸਹਿਧਉਲਗ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੬ ਰੂਗੁਰਦੇਖਿਰੁਗਵਲੋਪੇ ਪੰਨੇ ੨੯
 ੧੭ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਥੈਸਲਾ ਪੰਨੇ ੨੯

ਸਿਰਗਗੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭੁ ਪੰਨੇ ੨੯
 ੨ ਹਰਿਮੈਕਰਮਕਮਵਦੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਵਜਾ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰਪਾਭਿਕੀ ਪੰਨੇ ੩੧
 ੬ ਸਹਜੇਨੇਸਭਯੋਚਦੀਥਿ ਪੰਨੇ ੩੧

੧ ਸਿਰੀਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰ ਪੰਨੇ ੩੧
 ੨ ਸਿਰੀਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾਪੁ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲਾਅਤਿਬ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੨ ਜਾਕਉਨਹੀਭਵੈਕਵਨ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੧ ਘਰੁ ੩
 ੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ਪੰਨੇ ੩੩
 ੨ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਜੋਇਜੀਉ ਪੰਨੇ ੩੩
 ੩ ਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੧ ਪਰੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਲਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੨ ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਗੈਲਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੩ ਮਃ ੪ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਲਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੪ ਮਃ ੫ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਲਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੫ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੪ ਛੰਤੁਘਰੁ ੨
 ੧ ਮੁਧਾਇਅਣੀਪੇਈਅਵੈ ਪੰਨੇ ੩੬
 ੨ ਮਨੀਪਾਅਗਿਆਜੀਉਮਿ ਪੰਨੇ ੩੬
 ੩ ਹਠਮਝਾਹੁਮਾਪਿਗੀਪਸੇ ਪੰਨੇ ੩੭
 ੪ ਵਲਯਾਰ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਕ ਪੰਨੇ ੩੭
 ੧ ਸਿਰੀਗੁਰੁਕੀਵਾਰ ਪੰਨੇ ੩੮
 ੨ ਸਿਰੀਗੁਰੁਥਾਲੀਭਗਤਕੀਕਥੀਰਜੀਉਜੀ
 ੧ ਜਨਨੀਜਨਤਸੁਤਥਰਾ ਪੰਨੇ ੪੨
 ੨ ਅਚਰਜਏਭਾਸੁਨਹਰੇ ਪੰਨੇ ੪੨
 ੩ ਮਾਇਅਮੋਹੁਲਗਤਾ ਪੰਨੇ ੪੩
 ਮੀ

੪ ਸਿਰੀਗੁਰੁਥੇਲੀਜੀ ਰੇਨਰਗਰਭਵੰਡਲ ਪੰਨੇ ੪੩ ੩
 ੧ ਸਿਰੀਗੁਰੁਵਿਦਾਸ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਚੋਹੀ ਪੰਨੇ ੪੩
 ੨ ਜੋਤੁਸਿਰੀਗੁਰੁਕਾਸਰੇਰਾ ੧੪੨ ੧੪੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਕਾਸਰੇਰਾ
 ੩ ਗੁਰੁਮਾਝਮਹਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਿਤਿ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੨ ਮਧੁਸੂਦਨਮੇਰੇਮਨਭਨ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੩ ਹਰਿਗੁਲਪਵੀਅੈਹਰਿਗੁ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਯਾਹੁਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੫ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਗੁ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੬ ਹਉਗੁਲਗੋਵਿਦਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੭ ਆਵਹੁਥੈਲੇਤੁਸੀਮਿਲ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੮ ਗੁਰੁਮਾਝਮਹਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਮੇਗਮਨੁਯੋਚੈਗੁਰਦਰ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੨ ਸਾਭਤਿਸੁਹਾਵੀਜੀਤੁਤੁ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੩ ਜੀਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੪ ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਾ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੫ ਪਾਰਬਰਾਮਾਪਰਿਪਰਦੇ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੬ ਕਹਿਆਕਰਲਾਦਿਤਾਲੇ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੭ ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਵੈ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੮ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੯ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜੀਤੁਮੈਸਤਿ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੦ ਸਗਲਸਿਤਪਰਿਵਸਤੁ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੧ ਵਿਸਰੁਨਹੀਏਵਰਦਾਤੇ ਪੰਨੇ ੪੬

੧੨ ਜਿਠਤਿਸਲਾਹਲੁਤੇਰ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੩ ਤੁਜਲਾਹਿਧਿਹਮੀਨ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੫ ਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੬ ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੭ ਚਿਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੮ ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਹਿਥਾ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੯ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀਜਿਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੨੦ ਭੁਪੇਤੁਸਾਖਤੇਗਿਛੁਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੧ ਸਫਲਸੁਖਾਨੀਜਿਤੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹਰਿਹਰਿਤੇਗਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੩ ਤੁਮੇਗਪਿਤਾਤੁਰੈਮੇਗਮ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੪ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੫ ਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੬ ਹੁਕਮੀਵਰਸਲਾਯਾਗੇਮੇਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੭ ਆਦਿਸਾਜਨਸਿਚਮੀਤਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੮ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਗੋਵਿੰਦਗੁਸ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੯ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੦ ਚਰਨਠਕੁਰਕੇਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੧ ਮੀਰੁਪਾਇਆਪਗੇਸਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੨ ਮਨੁਤਨੁਤੇਗਪਨੁਭੀਤੇਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੩ ਪਾਰਬਰਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਧੁਪਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੪ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੁਰ ਪੰਨੇ ੫੦

੩੫ ਕੀਨੀਦਾਇਆਗੋਪਾਲ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੬ ਜੇਸਦੁਮੰਦਗਜਿਤੁਸਦਾਪਿ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੭ ਗੈਲਿਸੁਹਵਕੀਦਿਨੁਸੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੮ ਐਥੈਤੁਰੈਆਗੋਆਪੋ। ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੯ ਮਨੁਤਨੁਤੇਗਮਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੪੦ ਸਿਮਰਤਨਾਉਰਿਦੈਸੁ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੪੧ ਜੇਈਕਰਲਾਜੀਆਪਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੪੨ ਝੂਠਮੰਗਲੁਜੇਕੇਈ ਪੰਨੇ ੫੨
 ਗੁਰਮਾਣਮਹਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੨
 ੧ ਸਥਾਦਿਠਗਾਏਹੁਕਮਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ਗੁਰਮਾਣਮਹਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੧
 ੧ ਕਰਮੁਰੈਵੈਸਾਤਿਹੁਗੁਮਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੨ ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੩ ਇਕੋਆਪਿਠੈਪਰਛੰਨ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੪ ਸਥਾਦਿਮਰੈਸੇਮੁਆਨਜਾ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੫ ਅੰਦਰਿਹੀਗਲਾਯੁਥਲਾ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੬ ਸਭਪਦਆਪੋਭੋਗਟਾ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹੁਕਮਿ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੮ ਆਪੋਗੋਸਹਾਜਿਸੁਭਏ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੯ ਜਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੦ ਆਪੁਵਵਾਏਤਾਸਭ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੧ ਤੇਗਿਆਖਾਨੀਤੇਗਿਆ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੨ ਐਥੈਸਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ ਪੰਨੇ ੫੫

੧੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੀਵਸਾ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਗੋਸਰਜਿ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੭ ਸੇਸਚਿਲਾਗੋਜੋਤੁਪੁ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੮ ਵਰਗੁਪਵਰਚਹਿਸ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੯ ਨਿਰਮਲਸਬਦਨਿਰ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦਉਜਲਉ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੨ ਤੇਰੇਭਗਚਸੋਹਿ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੩ ਮਾਤਮਕਾਮਪਰਗਾਸੁ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੪ ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਅਤੁਟ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੬ ਏਕਾਨੰਤਿਨੰਤਿਰੈਸਗੋਰ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੭ ਮੇਰਾਪੁਰੁਭਗਪੁਰਿਗਹਿਆ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੮ ਹਰਿਆਪੇਸੇਯੇਸੇਵਕਰਾਏ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੯ ਉਚਮਜਨਮੁਸੁਖਾਨੈਵਾਸ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪਵਰਿਪੀਤਕਰਾ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੧ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਾਪੇ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤਸਕਾ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੩ ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੮ ਘਰੁ੧
 ੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ ਪੰਨੇ ੬੧
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧

੧ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਜਾਈਨ ਪੰਨੇ ੬੧
 ੨ ਕਉਲਾਸੁਮੁਕਤਾਕਉਲੁ ਪੰਨੇ ੬੧
 ੩ ਪੁਤਾਅਥਿਨਾਸਿਤਾਕਿਆ ਪੰਨੇ ੬੨
 ੪ ਨਿਤਨਿਤਦਲੁਸਮਾਯੀਐ ਪੰਨੇ ੬੨
 ੫ ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਪੀਰੇ ਪੰਨੇ ੬੨
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ਬਾਰਮਾਤਾ
 ੧ ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇ ਪੰਨੇ ੬੨
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦਿਨੁਗੈਰੀ
 ੧ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਾਅਪਣਾ ਪੰਨੇ ੬੪
 ੧ ਮਾਝਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੧ ਪੰਨੇ ੬੫
 ਜੋਤੁਸਾਰੇਗਾਮਾਝਕਾਸਬਦਾਕਾਸਭਨਕਾ ੬੦
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੧ ਭਉਮੁਦੁਚਰਾਵਰਾਤੇਲੁ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੨ ਡਰਿਘਗੁਪਕਿਰਤੁਡਰਿ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੩ ਮਾਤਮਾਤਿਪਤਸੰਤੋਖੁ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੪ ਪਉਲੈਪਾਣੀਅਭਨੀਕਾਮੇ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੫ ਸੁਲਿਸੁਲਿਬੁਝੈਮਨੈਨਉ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੬ ਜਾਤੋਜਾਇਕਰਾਤੇਆਵੈ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੭ ਕਾਮੁਕੋਪੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੮ ਚਿਲਾਟਿਚਿਕਮਲੁਬਹੁ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਗਲੁ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੧੦ ਕਿਰਤਪਾਇਆਨਮੋਦੈ ਪੰਨੇ ੭੨

੧੧ ਜਿਸਿਅਕਥੁਕਥਾਇਆ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੩ ਅਵਹਿਧੰਚਹਮਏਕ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੪ ਸੁੰਦਰਾਭੋਘਟਕੀ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੫ ਅਭਿਖਧਮਤਿ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੬ ਕਤਕੀਮਾਈਥਾਧੁ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੭ ਰੈਲਿਗਵਈਸੋਇਬੈਰਗਲਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੧੮ ਹਰਲੀਹੋਵਾਥਨਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੧੯ ਰੈਘਾਰੀਕੀਰ ਪੁਰਬੀ ਪੰਨੇ ੭੪
 ਗਉਤੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੨ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੩ ਗੁਰਤੇਗਿਅਨੁਪਾਏ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੪ ਸੁਥਉਸਦਮਨੁਨਿਗਲੁ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੫ ਇਕਿਗਵਤਰਹੇਮਨਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੬ ਮਨੁਮਾਰੇਪਾਤਮਰਿਜਾਇ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੭ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਥਉ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੮ ਜਕਿਉਵਿਸਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੯ ਤੁਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੦ ਏਕਸੁਭੇਸਤਿਗੁਪਤਹਿਭੰਗਾ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੧ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੨ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੩ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੪ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਰੇਹੋਈ ਪੰਨੇ ੭੬

੧੫ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗਿ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੬ ਜੈਸੀਪਰਤੀਉਪਰਿਮੇਧੁ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੭ ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਰੈ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੮ ਪੇਈਅਭੈਦਿਨਚਾਰਿਰੈ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੨੦ ਗਗੁਗਉਤੀਗੁਅਰੇਗੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਪੰਡਿਤਸਾਸਤਸਿੰਮਿਤਿ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੨ ਨਿਰਗੁਲਾਕਥਾਕਥਹੈਹਰਿ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੩ ਮਾਤਾਪੀਤਿਕਰੇਪੁਤਖ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੪ ਭੀਖਕਪੀਤਿਭੀਖਪੁਤਖ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੈ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੬ ਹਰਿਆਪੋਜੋਗੀਤੰਡਾਧਾਰੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ਗਗੁਗਉਤੀਬੈਰਗਲਿਮਹਲਾ ੪
 ੧ ਸਾਨੁਮਾਭਾਤੁਪਲੀਜੈਸੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੨ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੩ ਕਿਰਸਾਲੀਕਿਰਸਾਲਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੪ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਤਿਲਾਲਚੁ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੫ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੬ ਕੰਚਨਨਗੀਮਾਜਿਨੀਉਲੁਭ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੭ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਭਜਾਇਯ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੮ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਤੋਇ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੯ ਹਰਿਦਇਆਉਦਇਆਪੁਰਬੀ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੦ ਜਗਜੀਵਨਾਮਪਰੇਪਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੮੦

੧੧ ਕਰੁਣਿਯਾਜਗਜੀਵਨ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੨ ਤੁਮਦਇਮਾਯਾਸਰਬ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੩ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਤੁਸਦਾਨਾਇ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੪ ਹਮਰੇਮਨਵਸਗਾਤਿਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੫ ਇਹਮਨੁਮਾਥਿਨੁਗਟਿਕੈ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੬ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੭ ਇਸੁਰਗਮਾਧਿਗਿਗਇਰੈ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੧੮ ਹਰਿਹਰਿਮਰਥਿਸਗਿਗੁਮ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੧੯ ਹਮਾਮਰਿਕਾਰੀਅਰਿਕਾਰਮ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੦ ਗੁਰਮਰਿਥਾਜੈਸਥਦੁ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੧ ਗਇਤੀਮਾਯਾਯੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੨ ਅਇਸਖੀਗੁਲਕਾਮਲ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੩ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੪ ਚੇਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੇਜੀ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੫ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਗੁ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੬ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੨੭ ਗਇਤੀਗੁਆਰੇਗੀਮਾਯਾ ਪ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਕਿਨਾਬਿਧਿਭਸਯੋਰਤ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੨ ਕਿਉਭੁਮੀਮੈਭੁਮੁਕਿਸਕ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੪ ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੇਵਹੁਨ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਰੁਸਦਾਅਥਿ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੬ ਜਿਨਿਕੀਆਮਾਈਤੇਰ ਪੰਨੇ ੮੪

੭ ਤਿਸਕੀਸਗਲਿਨਾਹੀਭਉ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੮ ਸੁਲਿਹਰਿਕਥਾਉਤਗੀਮੈ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੯ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਹੀਰਿਤ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੧ ਬਹੁਤਦਰਬੁਕਰਿ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੨ ਬਹੁਗਮਾਈਆਬਹੁਥਿ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਗੁਪਾ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੫ ਅਨਗਸਜੇਤੇਤੇਚਾਖੇ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੬ ਮਨੁਦਿਹੁਤਨੁਸਾਜੀਕ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੭ ਗੋਦਿਨਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਠ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੮ ਤੁਮੇਰਾਸਖਾਤੁਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੯ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗਾਥਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੦ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਗਦਿਸਟਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੧ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਭਾਤਨ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੩ ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਪਿਓਭਗਵੈ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੪ ਥੰਪਨਤੇਵਿਭੁਲਾਵੈਗੁਮੁ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੫ ਜਿਸੁਮਥਿਥਸੈਤਰੈਜਨੁਸੇ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੬ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਰਾਖ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਪਾ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੮ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਰਿਤਤਕਾ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੯ ਜੋਪਗਾਇਓਸੇਈਅਪਨਾ ਪੰਨੇ ੮੭

੩੦ ਕਹਿਜੁਗਮਹਿਮਿਅਿਅਿ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੩੧ ਾਮਪਰਵਿਤਭਗਰਸਚਨ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੩੨ ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਥਜਾ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੩ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਹੁਰੈਸਮੀ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੫ ਅਗਮਗੁਪਕਾਮਨਮਹਿਥ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੬ ਕਵਨਭੁਪੁਤੇਗਮਾਧਉ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੭ ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕਉ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਲਉਪਰਿ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੩੯ ਗੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੪੦ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੪੧ ਜਾਕਉਤਮਭਏਸਮਰ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੪੨ ਦੁਲਭਦੇਹਪਈਵਡਭ ਪੰਨੇ ੮੮
 ੪੩ ਕੰਕੀਮਈਕਕੇਥਪ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੪ ਵੰਡੇਵਡੇਜੇਦੀਸਹਿਯੋਗ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੫ ਪੁਗਮਾਰਗੁਪੁਗਟਿਸਨਾਨੁ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੬ ਸਿਤਕੀਪੁਰਿਮਿਟੇਅਘੋਕ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੭ ਠਹਿਗੁਲਜਪਤਕ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੮ ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੪੯ ਨਾਮੁਭਗਤਕੋਪਨਅਧ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੫੦ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੫੧ ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੫੨ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਧ ਪੰਨੇ ੮੯

੫੩ ਛਾਡਿਸਿਅੰਤਪਥਰ ਪੰਨੇ ੮੯
 ੫੪ ਰਖਿਯੀਆਗੁਰਿਪੁਰੈ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੫੫ ਅਠਿਕਰਸਾਜੈਸੇਢਰ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੫੬ ਕਹਿਕਲੇਸਗੁਰਸਥ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੫੭ ਸਾਪਸੀਗੀਤਾਰੀਸਰਨੀ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੫੮ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੫੯ ਤਾਪਗਏਪਈਪਾਭਿ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੬੦ ਭਯੋਦਿਨਸਭਯੋਸੰਜੋਗ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੬੧ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਗਭੁਮਨ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੬੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਸਭੁ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੬੩ ਭੈਮਹਿਠਚਿਸਭੁਸੰਸਾ ਪੰਨੇ ੯੦
 ੬੪ ਤਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੬੫ ਕਲਾਥਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੬੬ ਤੁਸਮਰਭੁਤੁਹੈਮੇਰਾਸੁ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੬੭ ਤਕਾਦਰਸੁਪਈਐਵ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੬੮ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੀਜਾਇ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੬੯ ਚਿਤਏਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੦ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੧ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਾਦਿਖਵੈ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੨ ਰਾਮਹਿਗੁਕਦੇਉਤਰਿ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੩ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੪ ਠਹਿਚਰਲੀਜਾਕਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੯੧
 ੭੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿ ਪੰਨੇ ੯੨

੭੬ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੭ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੮ ਖਾਦਾਪੈਨਦਮੁਕਰਿਖਾ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੯ ਆਪੋਭੋਭਕਉਕੀਰੋ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਗੋਖਿਤ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੨ ਬਿਖੈਗਜਭੇਅੰਧੁ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੩ ਆਠਪਠਹਸਿਗੀਬਟਵ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੪ ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਮ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੫ ਜਾਨਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੬ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਦੇਮਹਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੭ ਪਉਸਰਦਾਈਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੮ ਬਾਹਰਿਗਖਿਚਿਰਿਦੈਸ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੯ ਪਿਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿਦ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੦ ਜੋਪੁਲੀਗੋਵਿਦੁਪਿਆ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੧ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੨ ਸਾਮਤਿਨਿਗਲਕਹੀ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੩ ਐਸੀਯੋਤਿਗੋਵਿਦਾਸਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੪ ਗਮਗਸਾਇਲਿਜੋਜ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੫ ਨਿਤਪਤਿਨਵਲਗਮ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੬ ਸੋਕਿਛੁਕਹਿਜਿਤੁਮੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੯੭ ਜੀਵਤਛਾਰਿਜਾਹਿ ਪੰਨੇ ੮੪

੯੮ ਗਹੀਬਉਪਹਿਜਿਖੈਜੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੯੯ ਮਯਜਰੁਝੁਠਕੀਤੋਰੁ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੦ ਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੀਰ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਈਹਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੨ ਸਾਤਿਭਈਗੁਰਗਾਬਿ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੩ ਨੇੜਪਰਗਾਸੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੪ ਤੁਹੈਮਸਯਾਤਿਤੁਹੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਾਇ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੬ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੭ ਬਿਭੁਘਰਿਬੈਸਹੁ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੦੮ ਹਰਿਸਿਗਿਗਭੇਭਾਹਿ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੦੯ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੦ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਰੋਇਸਨਾ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੧ ਸਿਸਰਿਸਿਮਹਿਸਿਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੨ ਅਪਰੇਸੇਵਕਕਉਆ ਪੰਨੇ ੮੫
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੫ ਵਖਰੇ
੧ ਗਮਕੋਬਲੁਪੁਰਨ ਪੰਨੇ ੮੫
੨ ਭੁਜਬਲਬੰਗਬਲਮ ਪੰਨੇ ੮੫
੩ ਵਧੁਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾ ਪੰਨੇ ੮੫
ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਨਿਮਹਲਾ ੫
੪ ਚੈਕੋਈਗਮੁਪਿਆਰੇਗਾ ਪੰਨੇ ੮੬
੫ ਕਵਨਗੁਨਪਾਨਪਾਤਿ ਪੰਨੇ ੮੬

੪੮	ਜੋਕਉਇਹਥਿਧਿਕੋ ਪੰਨੇ ੧੦੨	੧੩	ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀ ਪੰਨੇ ੧੦੭
੫੦	ਹਿਥਿਨੁਅਵਥਕਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੨	੧੪	ਪਖਮੇਬਹਮਾਕਲੈਘਰਿ ਪੰਨੇ ੧੦੭
੫੧	ਮਾਪਉਹਿਥਿਧਿਕੋ ਪੰਨੇ ੧੦੨	੧੫	ਬੋਲਹਿਜਾਦੁਮਿਥਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੭
੫੨	ਗਉੜੀਮਾਣਮ: ਪਦੀਨਦੰਇਆਲਪੰਨੇ ੧੦੩	੧੬	ਗਮਨਮਿਚਿਤੁਗਖੈਜਾ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੫੩	ਅਉਗਮਰੈਗਮਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੩	੧੭	ਜਿਉਗਈਕਉਗੋਇ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੫੪	ਸੁਹਿਸੁਹਿਸਾਜਨਮ ਪੰਨੇ ੧੦੩	੧੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਓ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੫੫	ਤੁਮੇਗਬਹਮਾਦਕ ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ	
੫੬	ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਗਨਮੁ ਪੰਨੇ ੧੦੩	੧	ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਦੁਜਾਭ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੫੭	ਹਰਿਗਮਗਮਗਮਾ ਪੰਨੇ ੧੦੩	੨	ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪਨਅਧ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੫੮	ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਲਗਉ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੩	ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਗਮੁਪੜੁ ਪੰਨੇ ੧੦੮
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ		੪	ਬਹਮਾਮੁਲੁਵੇਦਅਭਿ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੧	ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੫	ਬਹਮਾਵੇਦਪੜੈਵਾਦੁ ਪੰਨੇ ੧੦੮
੨	ਮਨੁਕੰਚਕੁਕਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੬	ਵੈਗੁਲਵਖਲੈਭਗੁ ਪੰਨੇ ੧੧੦
੩	ਨਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੭	ਨਮੁਆਮੋਘਕੁਗੁਮੁਖਿ ਪੰਨੇ ੧੧੦
੪	ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੮	ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਗਿਅਭੈ ਪੰਨੇ ੧੧੦
੫	ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤ ਪੰਨੇ ੧੦੪	੯	ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇ ਪੰਨੇ ੧੧੧
੬	ਅਧਿਆਤਮਕਰੇਤਾ ਪੰਨੇ ੧੦੫	ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ਕਰਲੇ	
੭	ਖਿਆਗਹੀਬਤਸੀਯ ਪੰਨੇ ੧੦੫	੧	ਕਰਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀ ਪੰਨੇ ੧੧੧
੮	ਮੈਸੋਦਾਸੁਮਿਯੈਸੁਖੁਭੈ ਪੰਨੇ ੧੦੫	੨	ਮਨਕਰਹਯਾਵੀਚਾਰੀ ਪੰਨੇ ੧੧੧
੯	ਬਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੦੬	੩	ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧੦	ਚੇਅਚੰਦਨੁਮੀਕਿ ਪੰਨੇ ੧੦੬	੧	ਜਬਾਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰ ਪੰਨੇ ੧੧੨
੧੧	ਸੇਵਾਏਕਨਜਨਸਿ ਪੰਨੇ ੧੦੬	੨	ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਮੇਯਾਗਾ ਪੰਨੇ ੧੧੨
੧੨	ਹਨੁਕਰੀਮਰੈਨਲੈਖੈ ਪੰਨੇ ੧੦੬	੩	ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਦਾਨ ਪੰਨੇ ੧੧੨

੪	ਪ੍ਰਸੰਗੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟ	ਪੰਨੇ ੧੧੩
੫	ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸਣੀਸੁਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੩
੬	ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭ	ਪੰਨੇ ੧੧੩
੭	ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੩
੮	ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਮੋਹਿਪਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੪
੯	ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੪
੧੦	ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਅਪ	ਪੰਨੇ ੧੧੪
੧੧	ਆਦਿਮਧਿਜੋਮੀਤਿਨਿਥ	ਪੰਨੇ ੧੧੪
੧੨	ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੀਖਾਮੈ	ਪੰਨੇ ੧੧੪
੧੩	ਨਾਗਾਇਲਹਰਿਰਗਰਗੋ	ਪੰਨੇ ੧੧੫
੧੪	ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੫
੧੫	ਰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇ	ਪੰਨੇ ੧੧੫
	ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧	
੧	ਮੁੰਧਰੈਦਿਦੇਹਲਾਗੀਆ	ਪੰਨੇ ੧੧੫
੨	ਸੁਲਿਨਾਪੁਰੂਜੀਉਏ	ਪੰਨੇ ੧੧੫
	ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੨	
੧	ਸਾਧਨਾਬਿਨਉਕਰੇਜੀ	ਪੰਨੇ ੧੧੬
੨	ਬਿਗਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਲੀ	ਪੰਨੇ ੧੧੬
੩	ਕਾਮਾਇਹਰਿਗਸਥੇਪੀ	ਪੰਨੇ ੧੧੬
੪	ਮਾਇਆਸਰੁਸਥਲੁਵ	ਪੰਨੇ ੧੧੭
੫	ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਰਜੀ	ਪੰਨੇ ੧੧੭
	ਛੰਤਮਹਲਾ ੫੧ ਮੇਰੈਮਨਿਥੈਗਗੁਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੮
੨	ਮੇਰਨਤੋਰੇਉਚੇਮੰਦਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੮

੩	ਜਪਿਮਨਾਤੁਗਮਨਰ	ਪੰਨੇ ੧੧੮
੪	ਸੁਲਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦ	ਪੰਨੇ ੧੧੮
੫	ਗਉੜੀਥਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ ੫	
੨	ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਮਿਤਾ	ਪੰਨੇ ੧੧੮
	ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫	
੧	ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਰ	ਪੰਨੇ ੧੨੬
੧	ਗਉੜੀਮ: ੫ ਥਿਤੀ	
੧	ਜਾਨਿਥਾਭਿਸੁਆਮੀਪੁਰਿ	ਪੰਨੇ ੧੨੫
੧	ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮ: ੪	ਪੰਨੇ ੧੨੬
੧	ਗਉੜੀਵਾਰਮ: ੫	ਪੰਨੇ ੧੨੬
	ਗਉੜੀਥਾਵਨੀਗੁਰਗਤਕੀਸਿਕਬੀਰਜੀਉ	
	ਚਉਪਦੇ ੧ ਅਥਮੋਹਿਜਲਤਰ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੨	ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੩	ਜਥਹਮਏਕੋਏਕੁਕ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੪	ਨਗਨਫਿਰਤਜਉਪਾਈ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੫	ਸਧਿਆਪਤਾਇਸਨ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੬	ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੭	ਗਰਭਵਾਸਮਰਿ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੮	ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
੯	ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
੧੦	ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
੧੧	ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
੧੨	ਅਵਰਮੁਏਕਿਆ	ਪੰਨੇ ੧੨੮

੧੩ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੪ ਐਸੋਮਚਰਜੁਦੇ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੫ ਚੋਮਾਚੇਦਮਰ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੬ ਜਮਤੇਉਲਟਿਤ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੭ ਪਿਰਿਮੁਏਜੀਉਕਿ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੧੮ ਤਿਪਦੇ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੧੯ ਜਿਹਮਗੈਸਭੁਜ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੦ ਕਤਨੀਹਉਗੁਲੁ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੧ ਜਾਕੇਹਿਸਠਭਰਭਈ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੨ ਬਿਰੁਸਤਸਤੀਹੋਇ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੩ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੪ ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤਨ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੫ ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੬ ਗਗਨਰਸਲੁਚੁ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੭ ਮਨਕਾਸੁਭਉਮ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੮ ਚਿਉਚੁਦੀਸਰਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੨੯ ਬੇਦਕਪੁਰੀਸਿੰਮਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੦ ਦੇਇਮੁਹਰਲਗ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੧ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਚਉ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੨ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੩ ਦੁਪਦੇ ਨਾਮੋਜੋਗਾਧਿਆਨ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੪ ਜਿਹਸਿਰਿਗਚਿਗਚਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

ਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

੩੫ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਮ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੬ ਅਤਿਸਿਏਕਨਾਮ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੭ ਰੇਜੀਅਨਿਯਜਲਾ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੮ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੯ ਅਥਮੋਕਉਭਏ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੦ ਜਾਲਿਓਸੁਤਕੁਧਾਲਿ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੧ ਝਗਠਾਏਕੁਨਿਥੇ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੨ ਦੇਖੋਚਈਗਨਕੀ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੩ ਹਰਿਜਾਸੁਸੁਨਹਿ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੪ ਜੀਵਤਪਿਤਰ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੫ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਟੁ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੬ ਉਲਟਤਪਵਨ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੭ ਤਪਾਵਸਾਸਿੰਧੁ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੮ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਇਥੈ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੯ ਪੰਚਪਦਾਰਥ ਪੇਵਕਕੈਦਿਨਚ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੦ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਤ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੧ ਜਾਨਕਛੁਆਹਾਤਰ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੨ ਸੁਗਤਿਸਿਮ੍ਹਿਤਿਦੁਇ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੩ ਗਜਨਵਗਜਦਸ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੪ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੫ ਜੋਤੋਜਤਨਕਰਤਤੇ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੬ ਕਾਲਬੂਤਕੀਰਸਤ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੭ ਅਗਨਿਨਦੋਪਵਨ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੮ ਜਿਉਕਪਕੇਕਰਮੁ ਪੰਨੇ ੧੬੫
 ੫੯ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮੈਟੀਗੋਗੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੦ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਮੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੧ ਜੋਨਿਛਾਰਿਜਉਜਗ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੨ ਸੁਰਗਬਾਸੁਰਬਾਛੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੩ ਰੋਮਨਤੋਰੋਕੋਇਨਹੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੪ ਪੰਥੁਨਿਹਰੈਕਾਮਨੀਚੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੫ ਆਸਪਾਸਘਨੁਤਰਸੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੬ ਬਿਪਲਬਸਤਕੋਤੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੭ ਮਨਰੇਛਾਰੁਤਰਮੁ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੮ ਭੁਗਲੁਤੇਰਾਜਿਰੇ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੬੯ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੦ ਨਿਦਉਨਿਦਉਮੋਕ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੧ ਰਾਜਾਗਮਤੁਮੈਸਾ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੨ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੩ ਮਣੀਮੋਹਿਅਵਰਨ ਪੰਨੇ ੧੬੭

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਬਾਵਨਅਖਗੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ

੧ ਬਾਵਨਅਛਗਲੋਕਤੈਸਤੁ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ਗਉੜੀਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ਗਉੜੀਵਾਰਸਤਕਬੀਰਜੀਉ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ਗਉੜੀਚੇਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਦੇਵਾਪਰਨਤਾਰੀਅਲੇ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੧ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇ

੧ ਮੇਰੀਸਿਗਤਿਪੋਚਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੨ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਰ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੩ ਘਟਾਅਵਘਟਤੂ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੪ ਛੁਪੁਤਰਿਚਿਜੈਸੇਦਾ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੫ ਸਤਜੁਗੀਸਤੁਤੇਤਾ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੬ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੨ ਗੁਆਸਾਮਯਾ ੧੫੭੧

੧ ਜੋਦਰੁਤੇਰਕੇਰਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੨ ਮ:੪ ਜੋਪੁਰਖੁਨਿਰ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ਗੁਆਸਾਮਯਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੭੨

੧ ਸੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੨ ਆਖਾਜੀਵਾਇਸਰੋਮਰਿ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੩ ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕੁਕਰ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੪ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੫ ਜੇਤਾਸਬਦਸੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੬ ਵਾਜਾਮਾਤਿਪਖਾਵਜੁ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੭ ਪਉਲਉਪਾਇਧਰੀਸ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੮ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੯ ਮੈਗੁਲਗਲਾਕੋਸਿ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੧੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੈ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੧੧ ਗਿਹੁਬਨੁਸਮਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੨ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਾਲ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੩ ਗੁਆਤਿਸਾਚੀਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੪

ਪੰਨੇ ੩

੧੦ ਜੋਤਿਨੀਕੀਆਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੫ ਇਕਿਆਵਹਿਇ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੬ ਨਿਵਿਨਿਵਿਖਾਇਓ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੭ ਕਿਸਕਉਕਹਿਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੮ ਤਿਤੁਕਾਕੋਈਭੀਖ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੯ ਦਧਬਿਨੁਪੇਰੁਪਖਿ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੦ ਕਾਇਆਕਹਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੧ ਸੇਵਕਦਸੁਭਗਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੨ ਕਾਦੀਗਾਗਹਿਦੇਹੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੩ ਮੋਹਕਟੀਭੁਮੋਹਸਭ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੪ ਆਪਕਰੇਸਦਮਾਲਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਚਰਿਯੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੬ ਏਕਨਭਗੀਆਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੭ ਪੇਵਕਹੈਧਨਖਗੀਏ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੮ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੯ ਤਿਤੁਸਰਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੦ ਛਿਆਘਗਛਿਆਗੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੧ ਲਖਲਸਕਰਲਖ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੨ ਦੀਵਮੋਹਾਏਕੁਨਾਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੩ ਦੇਵਾਤਿਆਦਰਸਨ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੪ ਭੀਤਰਿਗੁਪਤਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੫ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਲਾ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੬ ਕੀਤਰੋਵੈਕਰੇਕਰ ਪੰਨੇ ੧੭੬

੩੭ ਗੁਰਕਾਸਥਵਮੈਮਹਿ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩੮ ਗੁਰੁਕਗਿਗਿਆਨੁਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩੯ ਖੁਗਸਨਖਸਮਨਾਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੪੦ ਆਸਾਮਹਾਯ ਚਉਪਦੇਘਰੁ
 ੧ ਹਰਿਦਗਸੁਪਾਵੈਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੨ ਸਥਾਦਿਮੁਆਵੈਚਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩ ਸਤਿਗੁਗਵਿਚਿਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੪ ਮੇਗਪੁਰੁਸਾਚਾਗਹਿਰ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੫ ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੬ ਮਨਮੁਖਮਗਹਿਮਾਰਿਮ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੭ ਲਾਯੋਆਪਲੀਜਾਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੮ ਮਨਮੁਖਿਭੂਰੋਭੂਰੁਕ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੯ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੦ ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਾਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੧ ਸਥਾਦਿਮੈਗਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੧੨ ਨਿਗਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੧੩ ਕਠੀ ਹਰਿਕੈਭਾਦੈਸਾਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ਗਗੁਆਸਾਮ:੪ ਘਰੁ
 ੧ ਤੁੰਕਰਤਾਸਾਚਿਆਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੨ ਕਿਸਹੀਧਰੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੩ ਹਿਰਦੈਸੁਲਿਸੁਲਿਮ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੪ ਮੈਰੈਮਹਿਤਸਿਪੇਮੁਨਾਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੫ ਗੁਲਗਾਵਾਗੁਲਕੋ ਪੰਨੇ ੧੮੦

੬ ਨਾਮੁਸੁਲੀਨਾਮੋਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੯ ਹਰਿਕਾਰਿਤਤ੍ਰਵਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੦ ਕਥਕੋਭਾਲੇਘੁਘਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੧ ਸਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲੀਐ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੨ ਕਾਠੀ ਆਈਆਮਰਦੁਪੁਰ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੩ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੪ ਹਉਅਨਾਦਿਗੁਰਬਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੧੫ ਮਾਈਸੋਰੋਪੀਤਮੁਗਮੁ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ਗੁਰੁਆਸਾਮਃ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨
 ੧ ਜਿਨਿਲਾਈਪੀਤਿਸੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੨ ਸਮੁਤੋਪਿਰਿਕੀਨੀਵਾਖਿ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੩ ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੪ ਮਤਾਕਰਉਜੋਪਕਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੫ ਪ੍ਰਥਮੋਮਛਾਜਿਪੜੀਚਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੬ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੭ ਗੁਰੁਅਵਗਨੁਮੋਰੋਕਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੮ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੁਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੯ ਦੁਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਰ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੦ ਅਰਛਾਵੈਥਿਲਲਾਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੧ ਜਉਮੈਕੀਅਉਸਗਲ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੨ ਪ੍ਰਥਮੋਭੋਗੀਨੀਕੀਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੨

੧੩ ਜੀਵਤਦੀਸੈਚਿਉ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੪ ਪੁਤਗੋਭੋਗੀਥਿਧਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੫ ਇਕਘਜੀਦਿਨਸ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੬ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੭ ਪੁਰੁਹੋਇਕਿਪਾਉਤ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੮ ਕਰਿਕਿਘਹਰਿਪਰਗ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੯ ਜੈਸੋਕਿਰਸਾਦੁਬੋਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੦ ਨਉਰਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੧ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦੀਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੨ ਹਰਿਗੁਰੁਭੋਰੋਭੋਰ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੩ ਜੀਅਪਾਨਪਨੁਗਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੪ ਅਨਾਦਿਬੰਦਕਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੫ ਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਥਨ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੬ ਚੁਧਿਪਗਾਸਭਈਅਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੭ ਹਰਿਗੁਰੁਪੀਵਤਸਦ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੮ ਕਾਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਮੋਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੯ ਦੁਪਦੇ ਭਈਪਰਾਪਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੦ ਤੁਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੧ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੨ ਅਰਿਖਧੁਖਾਇਓ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੩ ਬਾਛਤਨਾਹਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੪ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੬ ਕਾਮਕੋਪਾਯਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੭ ਤੁਧਿਅੰਤੁਅਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੫

੩੭੫. ਜਗਮਿਲਾਇਸੇਸਨ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੩੮. ਤੁਮਾਮਿਲੇਈਸਰਗ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੩੯. ਜੇਤੁਕੁਤਾਏਪਰਦ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੦. ਜਗਮਜਗਮਕੀਅਲ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੧. ਬਾਹਰਧਾਇਅੰਤਰੁਮ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੨. ਉਦਮੁਕਰਚਰੇਵੈਮ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੩. ਅਪਚੈਰਾਈਭਈ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੪. ਬੀਧਨਕਾਟਿਕਿਸਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੫. ਜਾਤੁਸਾਹਿਬੁਤਭ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੬. ਅਮਿਤਨਮੁਤਮਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੭. ਆਗੈਤਿਤਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੮. ਤੁਵਿਸਰਹਿਤਸਭਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੯. ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਮੰਤ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੦. ਮੋਗਮਲਨੀਦਤੇਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੧. ਚਾਉਚੇਛਨਤੈਤਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੨. ਦੁਖਘੋਜਬਰੇਤੇ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੩. ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੋਗਮਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੪. ਪਾਵਤੁਗਲੀਆ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੫. ਏਕੁਬਗੀਚਾਘੇ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੬. ਭਾਜਨੀਯਾਤੇਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੭. ਭੀਰੁਭੀਜਭੀਭੀਭੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੮. ਜਪਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੯. ਜਗਮਪਰਦੁਕੁਲ ਪੰਨੇ ੧੮੭

੫੯੦. ਉਠਤਥੈਰਤਸੇਵਤ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੦. ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੧. ਨਿਸੁਖੀਚਕਉਕੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੨. ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੩. ਮਿਟੀਤਿਆਸਆਗੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੪. ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਸਦਾਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੫. ਆਪੇਪੇਰੁਬੀਜਥਾਗੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੬. ਉਕਤਿਸਿਆਨਪ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੭. ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੮. ਜਿਸਕਾਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੯. ਜਉਸੁਪਸੈਨਰੋਇਓ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੦. ਕਾਮਿਕੋਧਿਅਠਿਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੧. ਤੁਮੇਗਤਰਗੁਰਮ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੨. ਰੋਵਨਹਾਰੈਭੂਰਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੩. ਜਾਇਰਹੀਪੁਭਖਬ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੪. ਚਰਨਕਮਲਕੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੫. ਮਨੁਤਿਪਤਨੇਮਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੬. ਠਾਕੁਗਸਿਉਜਾਕੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੭. ਜਉਮੈਅਪੁਨਸਾਤੇਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੮. ਅਨਾਦਿਗੁਮੁਸਾਯਾਜੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੯. ਉਤਕੈਸੀਗੀਤੁਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੮੦. ਨਚਿਹਮਰਤਨਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੮੧. ਅਨਿਕਭੀਤਿਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮

੮੩ ਪੁਤਰੀਪੀਤਿਸਦਾ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੮੪ ਕੁਮਾਰੀਪੀਤਿਸਦਾ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੫ ਇਨਸਾਨੀਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੬ ਆਠਪਾਠਨਿਕ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੭ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੮ ਅਠਪਾਠਉਦਕ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੯ ਜਿਹਪੈਰੈਲੂਟੀਪਤਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੦ ਸਾਪੁਸੀਗੀਦਖਾਇ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੧ ਸਾਪੁਸੀਗੀਤਤਗੀਆ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੨ ਮੀਰੀਆਗੀਆਪੀਰੀ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੩ ਮਥੈਰਿਕਟੀਦਿਸ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੪ ਸਰਬਦੁਖਜਬ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੫ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੬ ਗਵਿਤੁਗਵਨਾ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੭ ਪੁਖਮੇਸ਼ਿਟਿਆਤਨ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੮ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੧੦੦ ਗੁਰਪੁਰੇ ਗਾਖਿਆ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੧੦੧ ਕਾਕਿ ਮੇਰੀਦਾਕੈਖਗੀਦੁ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੧੦੨ ਸਰਬਸੁਖਮੈਭਾਲਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੩ ਸਾਈਅਲਾਖੁਅਪਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੪ ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੫ ਤੇਭੇਕਵਿਸਾਹਿਰਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੬ ਜਿਨਾਨਵਸਰੈਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨

੧੦੭ ਪੁਰਿਗੀਤਸਾਜਰਬ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੮ ਕਿਸੇਸੇਵਹਿਨਾਮੁਦੈ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੯ ਕੋਇਨਕਿਸੇਜਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੧੦ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੧੧ ਗੋਬਿੰਦਭੁਲੀਨਿਪਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੨ ਆਵਹਮੀਤਇਕਤ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੩ ਉਦਮੁਕੀਆਕਗਾਇ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੪ ਜਾਕਾਕਾਕੁਤਤਹੀ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੫ ਜਾਪੁਤਕੀਰਉਚੇਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੬ ਸਿਤਾਰੀਓਇਦਾਸ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੭ ਗੀਗਰੇਲਾਤਉ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੮ ਸੁਖਸਹਜਾਨਦੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੯ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੨੦ ਅੰਤਰਿਗਵਉਥਾਹ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੧ ਜਿਸਰੇਲੁਅਸਥਿਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੨ ਅਪੁਸੰਦਬਤਤੇਤ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੩ ਰੇਮੁਕੇਲਾਹੇਕਉਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੪ ਮਿਥਿਆਸੀਗੀਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੫ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੬ ਭੂਕਿਕਮੇਸੇਈਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੭ ਅਖੁਰੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੮ ਰੁਣੁਆਭੇਖਾਇਖਾਵੈ ਪੰਨੇ ੧੯੫
 ੧੨੯ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦਿਮੇਕੈਮਤਿ ਪੰਨੇ ੧੯੫

੧੩੦ ਚਾਰਿਚਰਨਚਉਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੧ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਠਰਿਕੜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੨ ਨੀਕੀਸਾਪਸੰਗਾਨੀ ॥ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੩ ਤਿਆਗੀਸਗਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੪ ਜੀਇਮਰੁਤਨੁਪੁਰ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੫ ਚੋਲਿਛੋਲਿਮਰੁਤ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੬ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੭ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੮ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੩੯ ਥਾਵਗੋਇਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੦ ਚਿਯੇਮਪਿਰੀ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੧ ਭੁਗਤਿਦਿਖਾਇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੨ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੩ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੪ ਠਾਕੁਰਚਰਨਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੫ ਏਕਸਿਮਰਿਮਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੬ ਤਰਿਬਿਸਰਤਸੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੭ ਚਿਹਨੇਹਨਵੇਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੮ ਮਿਲੁਗਮਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੯ ਬਿਕਾਗਆਈਆ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੦ ਬਾਪਗੋਵਿੰਦ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੧ ਕਉਥਿਖਮਗਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੨ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇਭੁਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੬

੧੫੩ ਹਰਖਸੋਗਥੈਗਗ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੫ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੬ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੭ ਏਕਾਦਿਟਗਹੁਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੮ ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੯ ਕਾਗਨਕਰਨਭੂਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੬੦ ਚਿਏਪਰਦੇਸੀਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭

ਗਗੁਆਸਾਮਰਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੨

੧ ਉਤਰਿਅਵਾਧਦ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੨ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੩ ਲੇਖਅਸਿਖਾਯਿਖਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੪ ਏਕਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੫ ਅਪੁਵੀਚਰੈਸੁਪਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬ ਗੁਰਮੁਖੀਗੀਆਨੁਧਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭ ਗਾਵਰਿਗੀਤੇਚੀਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੮ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੯ ਤਨੁਬੰਨਸੈਧਨੁਕਾਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੧੦ ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਠਾਕਰ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੧ ਜਿਨਸਿਰਿਸੇਹਸਿਪ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੨ ਕਾਸੁਖੇਲਤਥੇਲਾ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਰਿਗੋਇਲੀ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੪ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੁਢੀਆ ਪੰਨੇ ੨੦੦

੧੫ ਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੬ ਚਲੇਚਲਾਹਾਰ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੭ ਕਿਆਜੀਗਲੁਢੁਢੀ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੯ ਭੁਕੇਠਾਕੁਰਮਾਹਰੇ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੨੦ ਕੇਤਾਮਾਖਲਾਅਖੀ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨੧ ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨੨ ਆਵਲਜਾਵਲਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੨੦੨

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰ ੨

੧ ਸਾਸਤੁਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨ ਸਤਿਗੁਰਮਗਭਰ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੩ ਆਸਾਅਸਕਰੇਸਭੁ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੪ ਭੁਰਤੇਸੀਤਿਉਪਜੈ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੫ ਸੁਟਿਮਨਮੀਨਿਵਸਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੬ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਸੁ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੭ ਅਪੋਆਪੁਪਛਾਲੀ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੮ ਦੋਹਗਲੀਮਹਲਾ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੯ ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਗਯੇ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੦ ਸਭਨਵੈਨੇਯੋਚਦੀ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੧ ਸਾਚਿਰਤੀਆਸੇਹ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਾਚਖਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੫
 ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰਉ ਪੰਨੇ ੨੦੫
 ੧੪ ਸਬਦੋਹੀਭਗਤ ਪੰਨੇ ੨੦੫

੧੫ ਅਨਗਸਮਹਿਭੋਯਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੫

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰ ੨

੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਭੁਸਾ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੨ ਮੇਰੇਮਨਹਿਸਿਉ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੩ ਪਾਰਬਰਮੁਪਭੁਸਿ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੪ ਜਨਮਮਰਲਾਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੫ ਸਭਾਬਿਧਿਤਮਹੀ ਪੰਨੇ ੨੦੬

੧ ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ ੨੦੬

੧ ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ਪੰਨੇ ੨੦੭

ਗੁਰੁਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਰ ੧

੧ ਖੁੰਧੋਥਨਿਬਾਲਵੀ ਪੰਨੇ ੨੦੮
 ੨ ਅਨਾਦੋਅਨਾਦ ਪੰਨੇ ੨੦੮
 ੩ ਮੇਰਮੇਰੇਮੇਰਮਨੁਗ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੪ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜੀ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੫ ਤੂੰਸੁਟਿਹਰਲਾਕਾ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੬ ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾ ਪੰਨੇ ੨੧੦
 ੭ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੀਤਮਹੁ ਪੰਨੇ ੨੧੦

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੮ ਛੰਤਪਰ ੧

੧ ਜੀਵਨੇਮੈਜੀਵਨੁਪਾਪੰਨੇ ੨੧੧

੨ ਝਿਮਿਝਿਮੋਝਿਮਿਪੰਨੇ ੨੧੧

੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਪੰਨੇ ੨੧੨

੪ ਸਤਜੁਗੀਸਭੁਸੰਤੋ ਪੰਨੇ ੨੧੨

੫ ਹਰਿਕੀਰਤਮਿ ਪੰਨੇ ੨੧੨

੬ ਮਹਿਮਾਪੁਜਪਨਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੩
 ੭ ਵਰਾਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੨੧੩
 ੮ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਭਿਨੇ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੯ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਛੇ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੦ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੧ ਜਿਨਮਸਤਕਿਪੁਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੨ ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੩ ਜਿਨਭੋਇਆਮੇ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ੧੪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ਗੁਰਮਾਸਛੰਤਮਹਲਾਪ ੫੭੧
 ੧ ਅਨੰਦੋਲਨਦੁਪਲਾ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ੨ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੩ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੪ ਜਲਦੁਪਿਨਿਆਈ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੫ ਨਕਉਖੋਜਹਿਮ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੭ ਸਿਰਸੰਤਨੋਰਹੁ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੮ ਮਿਲਉਸਿਤਨਕੇ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੯ ਪੁਰਖਪਦੇਭਗਵਾ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੦ ਭਿਨੀਗੋਰਨੀਐ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੧ ਉਠਿਛੰਦਵਛੰਦੁ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੨ ਵੰਦੁਮੇਰੇਅੰਲਾਸ ਪੰਨੇ ੨੧੯
 ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੧੯

੧੪ ਕਮਲਾਭੁਮਭੀਤਿ ਪੰਨੇ ੨੧੯
 ਗੁਰਮਾਸਕੀਵਾਰਮ: ੧ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ਆਸਾਬਾਲੀਭਗਤਕਥੀਰਜੀਉਕੀ
 ੧ ਗੁਰਚਰਨਾਗਗਿਰਮ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੨ ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੩ ਬਾਪਿਦਿਆਸਮੋਰੇਕੀ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੪ ਇਕਤਪਤਰਿ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੫ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੬ ਫਿਕੁਰਥਾਥੀਥ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੭ ਬਟੁਅਏਕੁਥਾ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੮ ਹਿੰਦੁਤਕਕਰਤੇ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੯ ਜਬਯਗੁਤੇਲੁਦੀ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੦ ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੧ ਥਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੨ ਸੁਤਾਅਪਰਾਧਕਰ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੩ ਹਜਗਮਗੀਗੋਮਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੪ ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਯਨੀ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੫ ਬਾਰਥਥਰਸ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੬ ਕਾਹੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟੇ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੭ ਗਮਸਕੀਨਖੁਦ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੮ ਗਗਨਨਗਰਿਇ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੯ ਸਰਪਨੀਤੇਉਪਠਿ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੨੦ ਕਹਾਸੁਮਾਨਕਉਸਿ ਪੰਨੇ ੨੨੭

੨੧ ਈਕਸਕੋਟਸਮੁੰ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੨ ਯਹਿਲਾਪੁਤਪਿਛੇ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੩ ਬਿਦੁਤੇਲਿਨਿਪਿਰੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੪ ਤਨਹੈਣੀਮਨਪੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੫ ਸਾਸੁਖੀਦੁਖੀਸਸੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੬ ਯਯਹਿਸੁਤਤਨ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੭ ਜਗਿਜੀਵਨਐਸਾ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੮ ਜਉਮੈਧੁਪੁਕੀਏ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੯ ਹੋਜਾਧਰੋਮਨਵੈ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩੦ ਕੀਓਸਿਹਾਰੁਮਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੧ ਹੀਰੋਹੀਰਾਥੇਧਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੨ ਯਹਿਲੀਕੁਹਾਪਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੩ ਮੇਹੀਥਹੁਹੀਆ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੪ ਹੁਹੁਹੀਥਹੁਹੀ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੫ ਕਰਵਤੁਭਯਾਨਕ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੬ ਕੋਕੋਕਾਹੁਮਗੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੭ ਅੰਤਹਿਮੈਲੁਜੇਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੮

ਆਸਾਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ

੧ ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਆਪਕ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਅਨੀਲੇਕੁਭਭਰਾਈ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩ ਮਨੁਮੋਹਗਜੁਜਿਹਵਾ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੪ ਸਾਪੁਕਚਛੋਗੋਬਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੫ ਪਾਠਕਹਮੁਜੀਚੀਨ ਪੰਨੇ ੨੩੦

ਆਸਾਬਾਣੀਸਿਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ

੧ ਮਿਗਮਿਨਿਭਿਗਪਤੰਗ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਸਿਤਤਈਤਨੁਸਿਗ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੪ ਕਾਭਾਇਚਿਜਉਤਨੁ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੬ ਮਾਧੀਕੋਪੁਤਗਕੋਸੈ ਪੰਨੇ ੨੩੦

ਆਸਾਬਾਣੀਪੰਨੇਜੀਕੀ

੧ ਚੁਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩ ਹੋਚਿਤਚੇਤਸਿ ਪੰਨੇ ੨੩੧

ਆਸਾਸੇਖਠਗੀਦੀ

੧ ਦਿਯਹੁਮੁਥਾਤਿ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ਅਸਟਪਦੀ ੨ ਬੋਲੈਸੇਖਠਗੀਦੁ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੧ ਚੋਗਨਮੁਕਗੀਚਰਨਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੨ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬਹੁਮਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੩ ਗੁਗੁਜਗੀਮਹਾ ੩ ਪਾਉ ੧
 ੧ ਸਿਗੁਇਵੇਹਜੀਵਨਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੨ ਹਰਿਕੀਤਮਸੇਵਾਕਰੁ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੩ ਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੀ ਪੰਨੇ ੨੩੨
 ੪ ਰਾਮਰਾਮਸੁਕੋਕੈ ਪੰਨੇ ੨੩੨
 ੫ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਿਸ ਪੰਨੇ ੨੩੨

੬	ਨਾਕਾਸੀਮਾਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੩	ਦਿਨੁਗਤੀਆਰਧ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੧੩
੭	ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਰੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੪	ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
	ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧		੧੫	ਦੁਇਕਰਿਜੋੜਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੧	ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੬	ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਈ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੨	ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੭	ਅਲਜਾਲਭੁਮ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੩	ਹਰਿਜਨਉਤਮਭੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੮	ਖਿਨਮਹਿਭਾਧਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੪	ਚੌਹੁਦਇਆਲੁਮੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੯	ਬੁਢਾਤਾਜੀਆ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੫	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੦	ਕਹਿਕਿਰਪਾਅ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੬	ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੧	ਬਹਮਣੇਕਅਹੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੭	ਮਾਈਥਾਪੁਤ੍ਰਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੨	ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਚੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੇ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧		੨੩	ਭਿਝੈਕੁਹਜੀਅ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੧	ਕਾਹੇਕੇਮਨਚਿਤਵ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੪	ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੨	ਕਿਹਿਆਚਾਰਕਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੫	ਕਬਹੂਹਗਿਸਿਉ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੩	ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹੀ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੬	ਰਸਨਾਮਰਮਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੪	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੭	ਛਾਡਸਗਲਾਏ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੫	ਮਤਾਕੈਪਛਮ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੮	ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੬	ਨਾਮੁਖਿਧਾਨੁਸਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੯	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੭	ਜਿਸੁਮਨੁਖਪਾਨਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੩੦	ਅਹੀਥੁਧਿਥਹੁਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੮	ਪ੍ਰਥਮੇਗਰੁਮਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੩੧	ਆਹਾਧਿਸਿਰੀਧਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੯	ਦੁਖਾਥਿਨਸੇਸੁਖ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੩੨	ਤੁਸਮਰਥੁਸਹਨਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੧੦	ਪਤਤਪਾਵਿਤ੍ਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੫		ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੯ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧		
੧੧	ਚੈਨਾਹੀਕੋਊਥੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੧	ਏਕਨਗੀਧੀਚਰੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੧੨	ਮਤਾਮਸੁਹਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੨	ਕਵਨਕਵਨਜਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	

੩ ਐਜੀਜਨਮਿਮ ਪੰਨੇ ੨੩੭
 ੪ ਐਜੀਨਾਮਉਤ ਪੰਨੇ ੨੩੮
 ੫ ਭਗਤਿਯੋਮਾਮਾ ਪੰਨੇ ੨੩੯
 ੬ ਮੰਤ੍ਰਿਨਿਗਤਿਕਰੀਇਹੁ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੭ ਗੁਜਰੀਮੰਠ ਘਰੁ ੨
 ੮ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੯ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ੧ ਗਜਨਮਹਿਤੁਰਾਜਾ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੨ ਨਾਥਨਹਰਦੀਨਥੀ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੩ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀਮਹਲਾ ੩ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੪ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀਮੰਧ ਪੰਨੇ ੨੪੩
 ੫ ਗੁਜਰੀਬਣੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਘਰੁ ੨
 ੬ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੭ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੮ ਨਾਮਦੇਵੀਗੁਰਦੇਹਿਕਵ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੯ ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੧੦ ਗੁਜਰੀਸ਼ੀਰਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧ ਦੁਧਤਬਛਰੈਥਨਹੁ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੨ ਗੁਜਰੀਤਿਲੋਚਨਜੀ
 ੩ ਅੰਤਹੁਮਲ੍ਹਿਨਿਰ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੪ ਨਉਨਿਧਿਪਰਸੀਤ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੫ ਅੰਤਿਕਲਿਜੋਲਛ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੬ ਗੁਜਰੀਜੈਦੇਵਜੀ ਪਰਮਾਦਿਪੁ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੭ ਜੈਸਾਰੇਗਗਕਾਸਬਦਾਕਾਸਭਨਾਕਾ ਪੰਨੇ ੬੬

ਗੁਰਦੇਵੀਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
 ੧ ਸੇਵਕਜਨਥਰੇਠ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨ ਮੋਰੇਸੁਦਰਕਹਹੁ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੩ ਮੋਰੇਮਨਮੁਖਿਧਰ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੪ ਅਬਹਮਚਲੀ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੫ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੭ ਗੁਰਦੇਵੀਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ੮ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੯ ਮਾਈਰੋਨਹਰਜੋਰੋ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੦ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੧ ਮਨਹਰਿਕੀਗਤੋ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੨ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੩ ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪਾਸ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੪ ਮਨਸਗਲਾਸਿਆਪ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੫ ਹਰਿਪਾਤਪ੍ਰਭੂਸੁਖ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੬ ਜੋਪ੍ਰਭਜਤਕਤ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੭ ਹਰਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੮ ਮਾਕਹਮਠਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੯ ਜੋਪ੍ਰਭੁਰੇਗੋਰੁਤੇ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੦ ਮਨਗੁਰਮਿਭਿਕਮੁ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੧ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੨ ਚੰਚਲਾਸੁਪਨੈਤੀ ਪੰਨੇ ੨੪੮

੧੬ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੧੭ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੧੯ ਮਾਈਪੁਰਕੇਚਰਨਰਿ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੦ ਪੁਰਜੀਉਖੇਖਉਦ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੧ ਤੇਰਾਜਨੁਰਮਰਸਾਇ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੨ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਰਿ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੩ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੪ ਅਨਾਥਨਾਥਪੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੨੫ ਪੁਰਇਹੈਮਨੋਰਥੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੬ ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੮ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੯ ਕਰਤਫਿਰੋਬਨ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੦ ਮੈਪੇਖਿਰਿਗਉ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੧ ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੨ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੩ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੪ ਪਿਆਏਗਏਕ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੫ ਉਭਟੀਰਮਨਉ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੬ ਸਭਾਦਿਨਕੇਸਮਰ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੧ ਓ ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦਾ ੫੨੧
 ੧ ਦੁਤਸਿਗਰੀਆ ਪੰਨੇ ੨੫੮

ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫੨੧
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੩ ਜਾਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੪ ਹਉਥਾਹਿਹਰੀਤ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੫ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੨੫੨
 ੬ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂ ਪੰਨੇ ੨੫੨
 ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫੫੨੧
 ੧ ਹਰਿਕਾਏਕਅਚੰਡਉ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੪ ਵਪੁਸੁਖੁਰੈਨਵੀਏ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੫ ਹਰਿਗੁਲਾਸੇਵਕ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੬ ਖੋਜਤਸਿਤਫਿਰ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੭ ਅਨਕਾਏਰਾਤਰੀ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੮ ਸੁਨਹੁਥੇਨਚੀਆ ਪੰਨੇ ੨੫੫
 ੯ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਰਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫੫
 ੧ ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫੫੫
 ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫੫੫
 ੧ ਅਮਲੀਅਮਲਨ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ੨ ਗੁਲਵੰਤੀਸਹਰ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ੩ ਮੇਰੀਗੁਲਵੰਤੀ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ਵਡਹੰਸੁਮ: ੩ ੫੨੧

੧ ਮਨਿਮੈਲੈਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੪ ਸੋਗਲੀਸਦਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੰਜ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੭ ਰਸਨਾਰਿਸਾਦਿ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੮ ਪੁਰੇਗੁਰਚੇਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੯ ਹਉਮੈਨਵੈਨਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ਵਡਹਿਸੁਮ: ੧੦ ਸੋਜਏਕਏਕੋਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੨ ਮੋਗਰਿਪੁਰਸੁ: ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੩ ਮੈਮਰਿਵਡੀਆਸ ਪੰਨੇ ੨੬੧

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੫ ੫੨੧

੧ ਅਤਿਉਚਤਕ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੨ ਸੰਨੁਸਵੇਲਾਜਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੩ ਤੂਥੇਅੰਤਕੋਵਿਰ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੫ ਤੂਫਰਦਾਤਾਮੀ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੬ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਅੰ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੭ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੮ ਤੂਜਾਟਾਇਹਿਤ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੯ ਮੈਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚ ਪੰਨੇ ੨੬੨

ਵਡਹਿਸੁਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਸਚੀਬਾਲੀਸਦਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੨ ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਧ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੧ ਛੰਤ
 ੧ ਕਾਇਆਕੁਵਿਵਿਗਾ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੨ ਕਰਹੁਦਾਇਅਤੇਰਾ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੩ ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੩ ਛੰਤ
 ੧ ਆਪਲੇਪਿਰੋਕੈਰੀ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਵਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੩ ਮਨਮੋਗਿਆਤੁਸਦਾ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੪ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੫ ਸਚਸਚਿਦਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੬ ਏਮਨਮੋਗਿਆਮਵ ਪੰਨੇ ੨੬੫

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੪ ਛੰਤ

੧ ਮੈਰੈਅੰਤਰਿਮੈਰੈਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੨ ਹਉਗੁਰਬਿਰੁਹਉ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੩ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੫ ਦੇਹਤੇਜਾਇਜੀ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੬ ਦੇਹਤੇਜਨਜੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੭

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੫ ਛੰਤ ੫੨੪

੧ ਗੁਰਮਿਲਿਯਾਜੀ ਪੰਨੇ ੨੬੭
 ੨ ਤਿਨਪੋਧਿਯੁਮਈ ੨੬੭

੩ ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਾਰਨ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ਗੁਰੂਵਰੀਸੁਮ: ੨ ਅਯਾਹੁਲੀਆਪਰੁ ੪
 ੧ ਸਿਨੁਸਿਰਿਦਸੁਚਾਪ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ੨ ਆਵਹੁਮਿਯਾਸੁਰੇ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ੩ ਸਦਾਸਿਰਿਦਾਜਾਲੀ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ੫ ਬਾਬਾਆਇਅਰੈ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ਵਰੀਸੁਮ: ੩ ਅਯਾਹੁਲੀਆ
 ੧ ਸਚਸਚਕਾਰਿਸ ਪੰਨੇ ੨੬੮
 ੨ ਸੁਲਿਅਹੁਕੋਤਮੇ ਪੰਨੇ ੨੭੦
 ੩ ਰੇਵਰਿਪਿਰਹਿਵਿਛੇ ਪੰਨੇ ੨੭੦
 ੪ ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਗੀ ਪੰਨੇ ੨੭੦
 ਵਰੀਸਕੀਵਾਰਮਯਾਹੁ ੨੭੧
 ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਸਭਨਾਮਰਲਾਅ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੨ ਮਨੁਹਾਈਕਿਸਲੀ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੩ ਮਾਇਬਾਪਕੋਥੇਟੀ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੪ ਪੁਰੁਪਰਤੀਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੬ ਅਯਾਖਅਪਾਰਮ ਪੰਨੇ ੨੭੫
 ੭ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੨੭੬
 ੮ ਭੁਪੁਰਦਾਤਾ ਪੰਨੇ ੨੭੬
 ੯ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੧੦ ਅਪਨਾਪਰੁਮੁਸਤ ਪੰਨੇ ੨੭੬
 ੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿ ਪੰਨੇ ੨੭੬
 ੧੨ ਨਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤ ਪੰਨੇ ੨੭੬
 ਜੋਗਠਿਮਯਾਹੁ ੩ ਘਰੁ ੩੧
 ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਗਰਿ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੨ ਭੁਗਤਿਖਜਨਾਭ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਰੇਵੈ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਰੇ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੀਧ ਪੰਨੇ ੨੭੭
 ੭ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੮ ਸਤਿਗੁਰੀਮਾਠਿਐ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੯ ਤਿਹੀਗੁਰੀਰਿਭ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਯਾਹੁ ੪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੨ ਅਪੇਅੰਤਜਜੇਰਜ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੩ ਅਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੪ ਅਪੇਕੰਠਾਅਪਿਤਰ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੫ ਅਪੇਸਿਸਟਿਉਪ ਪੰਨੇ ੨੭੮
 ੬ ਅਪੇਸੇਵਾਣਾਇਦਾ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੭ ਅਨਿਕਜਨਮਾਧਿਛੁ ਪੰਨੇ ੨੭੪
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਅੰਤਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੯ ਅੰਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ਰਾਗੁਸੋਗਰਿਮਹਾਪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਕਿਸੁਰਉਜਾਗੀਕਿ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੨ ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਜਲਾਗੀ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੩ ਜਉਲਉਛਾਉਅੰਤਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੪ ਪੁਤਕਲਾਵਲੋਕਾਗੀ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੋਟਿਚਿਵਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੈਸਭਸੁ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਤੁਸਿਤ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੮ ਜਾਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੯ ਸਗਲਸਮਗੀਮੋਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੦ ਬੇਜਤਬੇਜਤਬੇਜਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੧ ਕਰਿਏਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੨ ਏਕਪਿਤਾਏਕਸਕੇ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੩ ਕੋਟਿਬਹੀਰਕੋਠ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੪ ਜਿਨਾਥਾਤਕੋਬਹੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੫ ਚਗਨਕਮਲਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਹਿਗਜਾਉ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੭ ਹਮੈਯੇਤੁਮਉਜਲ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੮ ਮਾਂਤਗਰਭਮਹਿਅ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੯ ਅਸਿਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿ ਪੰਨੇ ੨੮੨

੨੦ ਜੇਤੀਸਮਗੀਦੇਖਹੁ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੨੧ ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਏ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੨ ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੩ ਗੁਲਗਵਰੁਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੪ ਕਰਲਕਰਵਲ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੫ ਪੁਤਕੀਸਗਲੀਸ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੬ ਮਾਈਆਮੋਹਿਮਗ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੭ ਪਾਠਕੁਰੁਹੋਅਸ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੮ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੋਗਾਅ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੯ ਸਗਲਬਨਸਪਾਤਿ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੦ ਜਾਕੋਸਿਮਗਲੀਹੋ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਭੂਤ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੨ ਜਾਕੋਸਿਮਗਲੀਸਭੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੩ ਆਥਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੬ ਭਏਤ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੮ ਸੋਚਨਿਕਰਉ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨੀ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਡਲਕਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੀਗੀਤਾਇਆ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੨ ਗਏਕਲੇਸੋਰੇਗਸ ਪੰਨੇ ੨੮੫

੪੩. ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੪. ਗੰਗੇਗਣਾਤਰਾ - ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੫. ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੬. ਬਖਸਿਆਪਾਠਕੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੭. ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯੁਗੁਸਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੮. ਸਿਤਹੁਰਹਿਰਿਗੰਗਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੯. ਮੋਹਸਤਿਗੁਰੁਗੰਗਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੫੦. ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ - ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ਸੋਹਿਮ: ੫ ਪਾਉੜਾ ਭਉਪਦੇ
 ੧. ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹਿਸਿ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੨. ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੩. ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਿਰਪਾਧਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪. ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਣੇ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੫. ਸੁਖਸਾਜਨਾਨੰਦਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੬. ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੭. ਵਿਚਿਕਰਤਪੁਰਖੁ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੮. ਪਰਬਹਮਥਿਥਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੯. ਗੁਰਿਪੁਰੋਚਰਨੀ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੧੦. ਗੁਰਿਪੁਰੋਕੀਤੀ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੧੧. ਵਹਾਦਿਸਫੁੜ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੨. ਗਈਬੋਹੁਬੰਦੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੩. ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੪. ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਮਸ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੫. ਗਮਦਾਸਸੋਵਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੬. ਜਿਤਪਾਰਬਹਮੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੭. ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੮. ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੯. ਗੁਰਾਪੁਰੋਬਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨੦. ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨੧. ਸੋਈਕਰਾਇਜੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੨. ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਰੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੩. ਗੁਰਮਿਲਿਪੁਰੂਚਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੪. ਪਾਠਕੁਮਿਸਾਜਿਸ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੫. ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੬. ਅਪਨਾਗੁਗੁਪੀਆਏ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੭. ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੮. ਮੈਥੈਚਿਥੈਰਖਵਾਣਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੯. ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਭਲਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੦. ਗਈਥੀਗਦਾਯਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੧. ਗੁਰਿਪੁਰੋਪੁਰੀਕੀ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੨. ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਥਾਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੩. ਕੁਖੇਖਵਤਲਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੪. ਸੁਖਸਾਦਿਘਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੫. ਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੬. ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਾਸਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੭. ਆਗੈਸੁਖੁਮੋਹੇਮੀਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮

੩੮ ਨਾਨਿਗਇਹੁਮੈ: ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩੯ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੦ ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੧ ਕੁਇਓਕਿਘਾਨੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੨ ਸਿਮਰਓਅਪੁਨਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੩ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੪ ਜੀਅਜੀਤਸਾਭਿਵਸਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੨

੧ ਦੁਖਿਧਨਪੜਓ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੀਧੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪ ਕੁਗੁਲਾਦਾਤੋਸੀਰਮ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਭਗਤਦੀਸਦਵੁਰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਨਿਰਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਥਦੇਜਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੨

੧ ਸਭਜਗਾਜਿਨਹਿਉਪਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਮਾਤਗਰਭੁਦਖਸਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਪਾਹੁਪਾਭਿਓਅਰੁਥੇਦੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਕੀਵਾਗਮਪਾਠ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਥਾਦੀਭਗਤਾਕੀ ਸ਼੍ਰੀਕਥੀਰਜੀਉਕੀ

੧ ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਹਿਉ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਜਥਜਗਿਐਤਥਰੋ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਥੇਦੁਰਨਸਭੈਮਤ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪ ਦੁਇਦੁਇਓਚਨ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੫ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੬ ਜਿਹਬਾਣੁਨਜੀਆ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੭ ਕਿਆਪਤੀਐਕਿਅੰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੮ ਹਿਰਦੈਕਪਣੁਮੁਖ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੯ ਬਖਸ਼ਪਚਕਰਿਪਰਪੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੦ ਸਿਤਹਮਤਪਵਨੈਸੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੧ ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਸੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ ਪਰੁ ੨

੧ ਜਥਦੇਖਾਤਥਗਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਪੜਪੜੇਸਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੩ ਅਲਮਾਰਿਆਮ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸੁਜੀਉ

੧ ਜਥਗਏਤੋਤਥ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਜਉਹਮਥਧੇਮੇਹ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੩ ਦੁਲਭਜਨਪੁ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੪ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੫ ਜਉਤਮਾਗਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੬ ਜਲਕੀਤੀਤਿਧਵਨ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੭ - ਚਮਰਟਾਗਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਭੀਖਨਕੀਥਾਲੀ

੧ ਨੈਨੁਨੀਭਬਰੋਤਨੁ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੨ ਐਸਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮ:੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਜੀਉਚਰਤਰੋਅਪਦਾਪੰਨੇ ੩੦੧

੨ ਠਾਮਾਦੀਮੀਭੀਏਕਪੰਨੇ ੩੦੧

੩ ਕਿਉਜਿਮਗੀਐ ਸਿਵਪੰਨੇ ੩੦੧

੪ ਨਦਰਿਕਰੇਤਸਿਮਪੰਨੇ ੩੦੧

੫ ਜੀਉਭਯਤਰੋਥਪੰਨੇ ੩੦੧

੬ ਚੇਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤਪੰਨੇ ੩੦੧

੭ ਕਾਇਆਕਾਗੰਦਮਪੰਨੇ ੩੦੧

੮ ਕਾਨੁਨਾਹੀਜੇਗੁਨਾਹੀਪੰਨੇ ੩੦੧

੯ ਗਗਨਮੈਥਾਨੁਗਵਿਚਪੰਨੇ ੩੦੨

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨

੧ ਇਹੁਪਨੁਅਖੁਟਨਨਿ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੨ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੁ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੩ ਸਦਾਪਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੪ ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਤ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੫ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੬ ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੭ ਕਾਚਾਪਨੁਸਿਚਹਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੮ ਨਵੈਕੀਕੀਮਤਿਕ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੯ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਹੀ ਪੰਨੇ ੩੦੩

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੩

੧ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸਿਤਭਗ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੨ ਹਰਿਕੇਸਿਤਜਨਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੩ ਹਰਿਕਾਸਿਤਸਤ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੪ ਠਾਮੀਧੁਲੇਅੰਧਾਬਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੫ ਹਰਿਹਰਿਬੁਦਭਏ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੬ ਕਾਹਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੭ ਉਧਾਰਿਥੀਚਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਭਾਹੁ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੯ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਭਾਹੁ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੦ ਚਉਗਸੀਹਸਿਧਬੁਧ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਨਾ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕਸਰਬ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੩ ਮੇਰਸਾਹਮੈਹਰਿਦ ਪੰਨੇ ੩੦੪

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਭਵਖੰਡਤਦਖਭੰਜਨ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੨ ਬਿਨੁਜਲਪਾਤਭਜੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੩ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਚਿਮੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੪ ਜਾਬਤੇਦਰਸਨਭੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੬ ਵਡੇਵਡੇਗਜਨ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੭ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੮ ਬਾਰਿਜਾਇਗੁਰਮ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੯ ਜਿਹਕਰਲੀਤਿਵਹਿ ਪੰਨੇ ੩੦੬

੧੦	ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੧	ਜਿਨਿਕੀਤੇਵਸਿਅ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੨	ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੩	ਪੁਜਾਵਰਤਾਤਿਲ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੪	ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਵੈ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੫	ਹਠਿਹਰਿਯੀਤੇਸਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੬	ਅਥਹਰਿਗਥਨ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੭	ਮੇਰਾਯਾਗੇਰਾਮਸਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੮	ਅਉਖਸੁਤੇਰੇਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੧੯	ਹਾਠਪੁਭਗਾਖਿਲੇ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੦	ਦੀਨਦਰਦਨਿਵ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੧	ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੨	ਛੋਰਿਜਾਹਿਸੇਕਰ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੩	ਜੇਹਿਅਸਕੀਨਪੁਭ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੪	ਸੋਕਤਭਗੈਜੇਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੫	ਘਰਿਬਹਰਿਤੇਠ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੬	ਸਗਲਾਮਨੇਰਥਪੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੭	ਜਹਾਜਹਪੇਖਉਤਰ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੮	ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੨੯	ਸੁਨਹੁਸਿਤਪਿਆਰੇ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੦	ਮੇਰੇਯਾਭਯੋਰੇਭ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੧	ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਹਿਏਕੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੨	ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੮

੩੩	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਦਇ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੪	ਦਰਬੁਛੰਤੁਦਰਬੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੫	ਜਾਕਉਹਰਿਠੇਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੬	ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੭	ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਰਿਓ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੮	ਨੇੜਪੁਨੀਤਭਏ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੯	ਆਪਨੀਉਕਾਤਿਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੦	ਛਾਡਾਇਲੀਚਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੧	ਪਰਹਰਨਯੋਭੁਭੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੨	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੩	ਵੁਤਦੁਸਮਨਸ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੪	ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੫	ਅਉਖੀਘਰੀਨ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੬	ਜਿਸਕਉਥਿਸ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੭	ਜਨਕੇਪੁਰਨੇਰਏ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੮	ਮਾਗਉਗਮਤੇਇ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੪੯	ਮਾਗਉਗਮਤੇਸ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੦	ਵਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੧	ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੨	ਹਰਿਚਰਨਸਗਨ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੩	ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੪	ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੫	ਵਿਖਤਿਭਈਸਦੁ	ਪੰਨੇ ੩੧੦

੫੬ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅ ਪੰਨੇ ੩੧੦

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀ - ਪੰਨੇ ੩੧੦

੨ ਸਤਜੀਸਿਧੇਮਿਲਿਆ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੩ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਚੇ ਪੰਨੇ ੩੧੧

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧

੧ ਤੀਰਥਿਨਵਲਜਾਉ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੨ ਜੀਵਾਤੇਰੋਨਾਇਮਨਿ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੩ ਪਿਰਸੀਗਿਠਠੀਏ ਪੰਨੇ ੩੧੨

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧

੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੩੧੨

੧ ਮ:੫ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇ ਪੰਨੇ ੩੧੩

ਠਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉ

੧ ਸਨਕਸਨੀਦਮਰੇਸ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੨ ਦਿਨਤੇਪਰਧਰੁ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੩ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੪ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿੰਘ
ਘ ਗਮਸਿਮਰਿਗਮਸਿਮ ਪੰਨੇ ੩੧੩

ਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧ ਗਹਗਕਾਰਿਕੈਨੀਵ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੨ ਦਸਬੈਰਾਗਸਿਮੋਹਿ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੩ ਮਾਰਵਾਫੇਜੈਸੇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੪ ਪਹਿਲਪੁਗਿਏਪੁੰਡ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੫ ਪਤਿਤਪਵਨਮ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਗਵਿਦਾਜੀਕੀ

੧੮

੧ ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੨ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੩ ਨਾਮੁਤੇਰੋਮਾਰਤੀਮ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਧਨਾਸਰੀਕੋਚਰ ੧ ਨਾਗਇਲਾਨਿੰਦਾਜਿ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਜੀਸੈਲਾ ੧ ਧੁਪਦੀਪਪਿਤਸਾਜਿ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਪੀਪਾ ੧ ਕਾਇਚਿਦੇਵਾਕਾਇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਪੈਨਾ ੧ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਮਾਰਤਾ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਠਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੨ ਹੀਰਾਲਾਲਮੋਲਾਉ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੩ ਹਮਕਾਰਿਕਕਛੂਮ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੫ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੯ ਗਸਿਰਸਿਰਮੁਰਸਲੁ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

ਠਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩

੧ ਕੋਈਜਨੈਕਵਨਈਹ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੨ ਦੇਹੁਸਿਦੇਸੋਰਕਹੀਅਉ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੩ ਧੀਰਉਸੁਖਿਧੀਰਉ ਪੰਨੇ ੩੧੬
 ੪ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇ ਪੰਨੇ ੩੧੬
 ੫ ਅਬਮੈਸੁਖਪਾਇਓ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੬ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੭ ਜਾਕਉਭਏਗੋਇਦ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੮ ਗੋਇਦਜੀਵਨਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੯ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੦ ਚਾੜਿਕਚਿਤਵਤ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੧ ਮਨਿਤਨਿਬਾਸਿਰੇ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੨ ਅਏਅਨਿਕਜਨਮ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੩ ਤਰਿਜਨੀਸਿਮਰਹੁ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੧
 ੧ ਸੁਦਿਯਾਠਮਾਰੇਸਜ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੨ ਨਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗਧੁ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ੩ ਪਾਧਾਦੁਸੈਸਾਭਗਾਗਥਿ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਬਾਲੀਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀਉ
 ੧ ਨਾਥਕਛੁਅਨਜਨਉ ਪੰਨੇ ੩੨੦
 ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਤਗਿਬਿਨੁਗਹਿਨਸਕੈ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੨ ਸਿਤਨਅਵਰਨਕਹੁ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੩ ਤਗਿਬਿਨੁਤਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੪ ਪਾਇਚਿਰਮਨਦੰਠ ਪੰਨੇ ੩੨੧

੫ ਮਾਨੁਖਾਬਿਨੁਭੁਭੇਬਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੬ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੭ ਮਾਗਉਦਨੁਭਾਕਭ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੮ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੯ ਨੀਕੇਗੁਲਾਗਾਉਮਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਓ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੧ ਰਸਨਾਬੁਲਗੋਪਾਲ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੨ ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੩ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੪ ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੫ ਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੬ ਸ੍ਵਾਮੀਸਗਨਿਪਰਿਚਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੭ ਤੱਠਲਪਟਿਚਿਰੇਪੁ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੮ ਤਾਠੈਏਕੈਤਰੀਠਗੀ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੯ ਭੁਛੈਮਨੁਹਰਿਠੰਗੋਲੇ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੦ ਗਗਥਿਗਹਿਯੁਛੈ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੧ ਐਸੋਲੁਨੁਮੋਰੇਪਭ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੨ ਮਾਈਮੋਗੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੩ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੋਰੇਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੪ ਪ੍ਰਭਭੋਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੫ ਮਾਈਮੋਗੇਮਨਕੀਪ੍ਰਿਆ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੬ ਤਰਿਹਰਿਪਤਿਤਧਾਵ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੭ ਮਾਈਮਾਇਆਛਾ ਪੰਨੇ ੩੨੩

੨੮ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਰ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੯ ਸਾਸੀਗਿਰਿਗਿਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩੦ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩੧ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ਗੁਰੂਦੇਵੀਬਾਦੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ
 ੧ ਕੋਈਬੋਲੈਗਿਰਵਾ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨ ਕਉਨਕੋਕਲੀਕੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩ ਤੀਨਿਛਿਦੇਖੇਯੁਆ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ਗੁਰੂਕੈਰਾਣੀਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੧
 ੧ ਸੁਨਿਮਨਮਕਥਕਥਾ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੨ ਮਨਮਿਲਿਸੇਤਜਨ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੩ ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਕੁਤ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੪ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੫ ਜਪਿਮਨਹਰਿਗਿਰਿਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੬ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੭ ਸਿਤਜਨਮਿਲਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ਗੁਰੂਤਿਲੀਗਮਨਾਮੁ ੫੭੨ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਯਕਅਰਜਗੁਠਤ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੨ ਭਉਤੇਰਭਾਗਖਲ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੩ ਇਹੁਤਨੁਸਾਇਆਪ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੪ ਇਆਨਵੀਏਮਨਕੁ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੫ ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਕੀ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੬ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸ ਪੰਨੇ ੩੨੫

੭ ਨਿਤਨਿਹਠਲਕਰਮ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੮ ਖਾਕੁਰਕਰਦੀਆਲ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੯ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਤੀ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੧੦ ਮਿਹਰਵਨੁਸਾਰਿਥੁ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੧੧ ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਪੁ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੨ ਮੀਰਾਦਨਾਦਿਲਸੇਚ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੩ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੪ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਲੀ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ਗੁਰੂਤਿਲੀਗਬਾਦੀਭਗਤਕੀ ਕਬੀਰਜੀਉ
 ੧ ਬੇਦਕਰੇਬਾਇਠਤਰ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੨ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੩ ਹਲੇਯਾਰੇਹਲੇਯਾਰ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ਗੁਰੂਗੁਰਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੩ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਭਾਠੀਏਥੈਸਿਧੁਪੁਦੇ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੨ ਅੰਤਰਿਬਸੈਨਥਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੩ ਉਜਲੁਕੈਰਾਣੀਕਲਾ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੪ ਜਪਤਖਕਥੈਪੁਬੋਰੁਲਾ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੫ ਜਿਨਕਉਭੈਭੈਭਾਉ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੬ ਭਾਠਾਠਛਾਸੋਇਜੋਤਿ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੭ ਜੋਗੀਏਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ੮ ਜੋਗੁਨਖਿਥਾਜੋਗੁਨਰੰ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ੯ ਕਉਲਤਰਜੀਕਵਲ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ਗੁਰੂਗੁਰਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੪ ਚਉਪਦੇ

੧	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਗਧਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੨	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਾਜਿਚਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੩	ਹਰਿਨਾਮਹਰਿਕੇਛੁਹੇ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੪	ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੫	ਗੁਰਮਤਿਗਗਿਧੇ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੬	ਜਿਹਵਹਰਿਗਸਿਰ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੭	ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੮	ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੯	ਤਿਨੀਮੰਤਰਿਹਰਿਆ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੦	ਜਿਥੈਹਰਿਆਗਧੀ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੧	ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪਸਿਰੁ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੨	ਭੋਗਕਵਨਕਵਨਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੩	ਤੁਕਰਤਸਤੁਕਿਛੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੧੪	ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੧੫	ਕੀਤਾਕਰਲਾਸਰਥ	ਪੰਨੇ ੩੩੦

ਠਾਗੁਸੁਯੋਮ:੫ ਚਉਪਦੇਖਤੁ ੧

੧	ਯਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਥਾਜੀ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੨	ਕੀਤਲੇਵਹਿਸੇਪੁਭੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੩	ਪੁਨੇਸੇਗਗਿਜੋਪੁਭੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੪	ਗਿਹਵਸਿਗੁਰਿਕਿਨ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੫	ਉਮਕਿਚਿਹਿਉਮਿਯ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੬	ਕਿਆਗੁਲਾਤੇਰੇਸਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੭	ਸੇਵਾਧੇਗੰਮਾਗੁਥਾ	ਪੰਨੇ ੩੩੧

੮	ਬੁਧੇਕਾਮਕਉਉਨਿ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੯	ਘਗਮਿਠਕਉਨ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੦	ਯਾਯਨੁਗਾਇਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੧	ਤੁਜੀਵੁਤੁਪਾਨ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੨	ਸੁਖਮਹਾਜਾਕੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੩	ਜਾਕੈਦਰਸਨਿਪਾਪ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੪	ਗਹੁਨਪਵਹਿਸੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੫	ਘਟਘਟਾਮੰਤਰਿਤੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੬	ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੭	ਸਿਮਗਿਸਿਮਰਿਤਾਕ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੮	ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੧੯	ਯੋਭਿਯੋਰਿਮਗਨਮ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੦	ਪੇਖਤਚਖਤਕਹੀਅਤ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੧	ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਝੈਪੁਭ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੨	ਗੁਰੁਪਗੇਸਰਕਰਲੈ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੩	ਗੁਰਮਪੁਨੇਉਪਰਿਬ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੪	ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੫	ਮੀਤਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੬	ਗੁਲਗੋਪਾਲਪੁਭਕੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੭	ਥੈਥੈਠਨਗੁਜਾਹ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੮	ਅਨਿਕਥੀਗਦਾਸ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੯	ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀ	ਪੰਨੇ ੩੩੩
੩੦	ਪਾਤਕਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੩

੩੧ ਗੁਰਪੁਰੋਜਥਭਏ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੨ ਸੋਸੀਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੩ ਬਹੁਤੀਜਾਤਕਦੇ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੪ ਸਾਧਸੀਭੀਤਰੈਭੈਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਰਜਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੬ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਕਨਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਰੁਦ੍ਰਜਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੦ ਦਸਨਕਭਿਲੋ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੧ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਭ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੨ ਹਰਿਕਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੩ ਜਿਨਿਸੋਰੇਬਖਸ਼ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੪ ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੫ ਗਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੬ ਤਉਮੈਆਇਅਸ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਥੇਨ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੮ ਚੇਰਭਾਲਾਤੁਰੈ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੯ ਵਿਸਰਹਿਨਾਗੀਜਿ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੦ ਕਰਮਪਰਮਪੰਡਿਤ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੧ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੨ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤ੍ਰਪੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੩ ਜਬਕਛੁਨਸੀਚਿ ਪੰਨੇ ੩੩੫

੫੪ ਭਾਗਰਜੋਹਰਿਸਿਤ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੫ ਪਾਰਬਰਮਪਰਮੇਸਰੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੬ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਨਾ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੭ ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੮ ਸਗਲਾਤਿਆਗਿਗੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ਗੁਰਸੁਧੀਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੭੧
 ੧ ਸਭਿਅਵਗਲਮੈ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੨ ਕਚਾਰਿਗੁਕਸੁਭਕ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੩ ਕਾਛੀ ੩ ਮਾਲਸਜਨਮੁਦਯੰਭ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੪ ਜਿਉਆਗਲਿਯੋਰ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੫ ਮਨੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੧ ਸੁਧੀਮ: ੩ ਨਾਮੈਰੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੨ ਕਾਇਆਕਾਮਲਿ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ੩ ਕਾਛੀ ੩ ਨੀਅਨਸਾਧਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ੪ ਹਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ਸੁਧੀਮ: ੪ ੧ ਕੋਈਆਲਿਮਿਯਾਵੈ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੨ ਅੰਦਰਿਸਚਾਰੇਹੁਲਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ਗੁਰਸੁਧੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੭੨
 ੧ ਉਗਣਿਗਹਿਚਿਬਿ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੨ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਜੋ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੩ ਜਿਨਾਡਿਠਿਆਮਨੁਰਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੪ ਕਾਛੀ ਜੇਭੁਲੀਜੇਦੁਕੀਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੫ ਸਿੰਮਤਿਥੇਦਪੁਰਾਲ ਪੰਨੇ ੩੪੦

ਕੁਚਲੀ ੧ ਮੰਦੁਕਚਲੀਆਂ ਪੰਨੇ ੩੦
 ਸੁਚਲੀ ੨ ਜਾਤੁਤਮੈਸਭਕੇਤੁ ਪੰਨੇ ੩੦
 ਗੁਲਵੰਤੀ ੩ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਜਾ ਪੰਨੇ ੩੦

ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਭਨਿਜੋਥਨੀਮੈਮਤ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੨ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਆਵੇਹੋਸਜਲਾਹਉ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੇਦੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਮੇਰਮਨੁਗਤਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੧ ਸੁਗੀਮੁ ਸੁਖਸੋਹਿਲਕਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੨ ਭਗਤਜਨਕੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਸਥਾਦਿਸਚੈਸਚੁਜੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਜੁਗਚਾਰੇਪਨਜੇਭਵੈ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਹਰਿਭੇਹਰਿਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੬ ਜੋਲੋਕਵਹੁਥਾਯਦੀ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੭ ਜੋਹਿਲਕਾਹਰਿਗਮਨ ਪੰਨੇ ੩੦

ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯਾ ੨ ਘਰੁ ੧

੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੨ ਹਰਿਪਹਿਲਕੀਯਾਵ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਆਵੇਹੋਸੰਤਜਨਹੁ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਗੁਰਸਿਤਜੋਤੀਪਿਆ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੬ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉ ਪੰਨੇ ੩੦

੧ ਸੁਗੀਮੁ ੫ ਘਰੁ ੧ ਸੁਲਿਥਾਵਰੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੨ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਤੁਠਕੋਰੇਥੈਰਗਰੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਾਤਿ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪੀਤ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੭ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੮ ਭੈਸਾਗੋਰੇਭੈਸਾਗਰੁ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੯ ਆਬਿਚਲਨਗਰੁ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੧੦ ਸਿਤਾਕੇਕਾਗਜੀਆ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੧੧ ਮਿਠਬੋਲਕਾਜੀਠ ਪੰਨੇ ੩੦

ਗੁਰਸੁਗੀਕੀਵਾਰਸਯੋਕਾਨਾਮਿ ੩ ਪੰਨੇ ੩੦

ਸੁਗੀਥਾਣੀਭਗਤਕੀ ਕਬੀਰਜੀਉ

੧ ਅਵਤਰਿਆਇਕ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੨ ਥਰਾਰਕੀਥਾਯਾ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੩ ਅਮਲਾਸਿਰੋਨੇਲੇਖਾ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੪ ਥਾਕੇਨੈਨਸੁਵਨਸੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੫ ਏਕਕੋਵਪੰਚਸਿਕ ਪੰਨੇ ੩੫
 ਸੁਗੀਸਿਰਗਵਿਦਾਸਜੀਉ
 ੧ ਸਤਕੀਸਾਗੁਰਗਾਨਿ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੨ ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਜੋਦਿ ਪੰਨੇ ੩੫
 ੩ ਉਚੇਮੰਦਰਸਾਯਰ ਪੰਨੇ ੩੫
 ਗੁਰਸੁਗੀਸੇਖਠਗੀਦ

੧ ਤਪਿਤਪਿਲਾਇਲਾਹਿ ਪੰਨੇ ੩੫੨
 ੨ ਬੇੜਾਬੀਧਿਨਸਕਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੫੨
 ੩ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩
 ੪ ਤੁਸੁਤਤਨੁਕਰ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੫ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੬ ਅਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੭ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਰ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੮ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੨ ੫੭੧
 ੯ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੧੦ ਅਤੁਲਕਿਉਤੋਲਿ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੧੧ ਸਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੧੨ ਪੁਰਾਖਾਵਥਲਾਇ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੩ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੩ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੪ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੫ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੪ ੫੭੩
 ੧੬ ਉਦਮਮਤਿਪਰਮ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੭ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੫ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੮ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੬ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੧੯ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੭ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੨੦ ਖੜੀਥਾਹਮਲਾਸੁਦਵੈ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੨੧ ਅਨਦਮੁਲਾਧਿਆਇ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੨੨ ਬੋਲੁਤੁਭਈਆਰਾਮ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੨੩ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੮ ੫੭੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਨਦਰੀਆਵੈਤਿਸਸਿ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੨ ਜਗਬਕਾਇਆਲਾ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੩ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੪ ਮੈਮਨਤੇਗੀਵੇਕਸੇਰੇ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੫ ਬਿਖੈਬਨੁਠੀਕਾਤਿ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੬ ਏਕਰੁਪਸਗਲੋਪ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੭ ਗਾਪਿਉਪਵਨਾਮ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੮ ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੯ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਅਰਪ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੦ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੧ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੯ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੨ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਇ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੩ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੪ ਮੋਹਿਨਿਗੁਨਸਰ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੫ ਕਵਨੁਜਾਨੈਪਭਤੁ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੬ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੀਧਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੮ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੯ ਕਵਨੁਜੀਜੋਗਮਿਲਾਉ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੦ ਚਰਨਕਮਲਪੁਤ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੧ ਜੀਤਿਪਾਈਗੁਗਿਜਤਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੨ ਮਾਤਮੋਹਯੋਗਾਦਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੩ ਸਗਲਮਨੰਦਕੀਆਪਰ ਪੰਨੇ ੩੫੭

੨੪	ਜਿਉਉਪਰਿਹੋਵਤ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੫	ਮਨਮਹਿਸਿਚਹੁਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੬	ਰੋਗੁਗਾਇਆਪਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੭	ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੮	ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੯	ਕਾਹੁਸੀਗੀਤਚਲੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੦	ਸਰਜਸਮਾਧਿਅੰਦ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੧	ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੨	ਯੋਕਨਕੀਆਵਾਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੩	ਯਾਯਠਗੁਤਿਸਕਉ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੪	ਭਾਖੁਅਪਣੀਸਗਲਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੫	ਦੇਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੬	ਮਿਰਤੁਹੋਸੈਸਿਉਪਰੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੭	ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੮	ਅੰਚੁਧਿਪਰਬਾਦੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੯	ਚਰਨਭਏਸਿਤਬੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੪੦	ਬਿਰੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੪੧	ਟਾਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੨	ਕੀਤਯੋਕਰਿਯੋਕਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੩	ਜਾਪਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੪	ਪਲੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੫	ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੬	ਅਟਲਾਬਚਨ	ਪੰਨੇ ੩੫੯

੪੭	ਮਾਟੀਤੇਜੀਤਿਸਾਜਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੮	ਏਕਟੇਕਗੋਬਿੰਦਕੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੯	ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੫੦	ਜੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੧	ਜਾਨੁਦੇਵਉਇਹ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੨	ਇਹੁਸਾਗਰੁਜੋਈ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੩	ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੪	ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੫	ਤਿਸਨਬੁਝੀਅਮਤ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੬	ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਅ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੭	ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੋਪ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੮	ਕਵਨੁਕਵਨੁਹੀ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੯	ਉਦਮੁਕਰਤਮ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੦	ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੧	ਬੋਜਤਬੋਜਤਮੈਟਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੨	ਜੀਅਜੀਤਸੁਪਨੀਨ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੩	ਸਿਮਗਿਸਿਮਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੪	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੫	ਅਵਰਿਉਪਾਵ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੬	ਕਰੁਪਰਿਮਸਤ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੭	ਚਲਕਮਲਕਾ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੮	ਮਰਿਤਨਿਪੁਭਾਅਾ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੯	ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਾਸਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧

੧੦ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੧
 ੧੧ ਦਸਤੋਰੇਕੀਥੇਨਤੀ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੨ ਸਰਬਸਿਪਿਰਿਗਾ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੩ ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੪ ਗੁਰਪੁਰਾਨਾਗਧਿਆ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੫ ਪਗਤਿਸੁਰਾਵੀਸਫਲ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੬ ਰੋਗੁਸਿਦਾਇਆਆ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੭ ਮਹਿਮਤਿਜਨਮੇਜਿਤ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੮ ਤਾਤੀਵਉਨਯਾਗ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੯ ਅਪਦੇਬਾਲਕਆਪ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੦ ਮੋਰੇਮੋਹਨਸਵਨੀਇਤ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੧ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੨ ਬੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੩ ਸਿਤਰਕੈਸੁਨੀਅਤ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੪ ਗਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੫ ਤਾਪੁਯਾਹਿਆਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੬ ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੭ ਬਿਨੁਹਰਿਕਮਿਲਾਆ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਰ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੯ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੦ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੧ : ਅਗਮਤੁਪਾਅਥਿਨਸੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੨੨
 ੩੨ ਸਿਤਸਗਲਿਜਿਤ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੩ ਮਨਕਿਆਕਰਨਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੪ ਨਿੰਦਕਅਸੇਹੀਤੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੫ ਐਸੇਕਾਰੇਭੂਭਿਪੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੬ ਮਨਤਨਗਸਨਾ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੭ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਗੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੮ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੯ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੦ ਸੀਰਉਦੇਖਿਤਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੧ ਅਚਤਪੁਜਾਜੋਗ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੨ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਟਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੩ ਸੁਯਹਿਤੇਨਗਾਇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੪ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੫ ਤਾਪਪਾਤੋਗਥੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੬ ਜਿਸਤੇਉਪਾਜਿਆ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੭ ਦੋਵਥਵਰਖੇਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੮ ਦਸਤੁਦੇਖਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੯ ਤਨੁਪਨੁਜੋਬਨੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੦ ਅਪਨਾਪੁਰੁਆ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੧ ਗੋਬਿੰਦਾਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੨ ਪਾਰਬਰਮਪ੍ਰਭ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੩ ਮੁਲਾਨਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੪ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੫ ਗਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੧੧੬ ਮੈਨਾਹਿਪਤਸਭਾਕਿ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੭ ਤੁਸਮਰਥਾਕਾਰਨ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੮ ਮੈਸੀਕਿਰਪਾਮੋਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੯ ਮੈਸੀਦੀਖਿਆਜਨ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੦ ਜੇਉਭਾਵੈਤਿਉਮੇ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੧ ਗੁਪਤਦਾਪਭਾਅਪਨੇ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੨ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੩ ਆਗੈਪਛੈਤੁਸਲੁ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੪ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਰ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੫ ਆਪਹਿਮੋਲਿਯਏ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੬ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੭ ਮੋਹਨਗੀਦਨਆਵੈ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੮ ਮੋਗੀਅਹੰਜਾਇਦਰ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੧੦
 ੧ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ੨ ਮਨਕਾਰਹਿਆਮਨਸਾ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ਤਾਬੇਲਾਵਲੁਮਯੁਗ ੩ ਅਸਟਪਦੀ
 ੧ ਜਗੁਕਉਆਪੁਖਿ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੨੧
 ੧ ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੇ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮ ਪੰਨੇ ੩੬੮

੫ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਗੀ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੬ ਮੈਮਨਿਚਰਿਪੇਮੁਅਗ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੫ ਅਪੁਰ ੧੨ ਅਸਟਪਦੀ
 ੧ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਰੀ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੨ ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਾਨਿ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ਗੁਰੁਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੬ ਬਿਯਾਵਲੁ ੧੦ ਜਾਤਿ
 ੧ ਏਕਮਏਕੀਕਾਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੯
 ੨ ਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੩ ਵਾਗਸਤ
 ੧ ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿ ਪੰਨੇ ੩੭੦
 ੨ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੋਸਿ ਪੰਨੇ ੩੭੧
 ਛੋਤਮਯੁਗ ੧ ਘੰਟੁ ੧ ਬਾਦੀਦਖਈ
 ੧ ਮੁੰਧਨਵੇਲਾਵੀਆ ਪੰਨੇ ੩੭੧
 ੨ ਮੈਮਨਿਚਉਘਲਾ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ਬਿਯਾਵਲੁਮਯੁਗ ੪ ਛੋਤਮੰਗਲ
 ੧ ਮੇਰਹਰਿਪੁਰਸੇਜੈ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ੨ ਮੇਰਹਰਿਪੁਰਸਵਲੋ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ਮਯੁਗ ੫ ਛੋਤ ੧ ਮੰਗਲੁ ਸਾਜੁਭਾਇ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ੨ ਭਾਗਸੁਖਖਲਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੩ ਸਖੀਆਉਸਖੀਭਾਜੈ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੪ ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਭੁਖ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੫ ਹਰਿਭੋਜਨੁਵਰਭਾਗੀ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ਗੁਰੁਬਿਯਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਯੁਗ ੬ ਪੰਨੇ ੩੭੪
 ਬਿਯਾਵਲੁਬਾਦੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ

੧ ਮੈਸੋਇਹਸਿਸਾਰ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੨ ਬਿਦਿਆਨਪਰਉ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੩ ਰਿਹੁਤਜਿਥਨਭੰਡ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੪ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗਿਗਾਗ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੫ ਕੋਉਹਿਜਸਾਨਿਨਹੀ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੬ ਗਾਖਿਯੇਹੁਮਤੋਬਿ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੭ ਦਰਸਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੮ ਰੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਖਿਥਾਆਧ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੯ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੦ ਸਗੋਰਸੋਵਰਭੀਤ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੧ ਜਨਮਜਨਮਕਾਭੂਮੁ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੨ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੩ ^{ਗਵਿਦਾਸ} ਦਠਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੇ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੪ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸ ਪੰਨੇ ੩੭੭
ਸਧਨ ੧ ਨਿਪਕੀਤਿਆਕੇਕਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
ਨਾਮਦੇਵ ਸਫਲਜਨਮੁ ਪੰਨੇ ੩੭੮

ਗੁਗੁਗੋਰਮ:੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਜੋਮਨਿਓਤਿਆਸ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੨ ਮੈਸਾਹਿਸੇਵੀਮੈਨਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੩ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੪ ਜਿਤਰੇਸਾਹਯਾਤਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੫ ਹਰਿਮਤਰਜਾਮੀ ਪੰਨੇ ੩੭੮

੬ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉ ਪੰਨੇ ੩੭੮
ਗੁਗੋਰਮ:੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੨ ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੩ ਜੀਅਪਾਨਕੀਏਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੪ ਨਾਮਸੀਗਿਕੀਓਬਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੫ ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੇਦੇ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੬ ਜਾਕੈਸੀਗਿਓਹੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੭ ਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੮ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੯ ਗੁਰੁਮੇਥੀਪੁਜਾਗੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੦ ਰਾਮਰਾਮਸੀਗਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੧ ਉਨਕਉਖਸਮਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੨ ਕਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੩ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੪ ਸੁਪਦੀਪਸੇਵਗੇ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੫ ਕਹਿਕਿਰਪਾਸੁਖ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੭ ਭਵਸਾਗਰਬੈ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੮ ਸਿਤਕਾਠੀਆ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੯ ਨਾਮੁਨਿਰੋਜਨਗੀ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੨੦ ਜਾਕਉਗਥੈਗਥ ਪੰਨੇ ੩੮੨
੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਰ ਪੰਨੇ ੩੮੨

੨੨ ਸਿਤਕੈਥਾਉਹੈ ਪੰਨੇ ੩੬੨

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਕੀਆਪਰੁ ੨

੧ ਕਰਿਨਾਮਸਕਾਰਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੩੬੨

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਦੀਕਬੀਰਸ੍ਰੀਸਤਮਿਲੈਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੩੬੨

੨ ਨਗੁਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨ ਪੰਨੇ ੩੬੨

੩ ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੪ ਭੁਜਾਬਾਂਧੀਭਿਲਾਕਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੫ ਨਾਇਹੁਮਨਸੁਨਾਇ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੬ ਭੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੭ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੮ ਗਿਹਿਸੋਭਾਜਾਕੈ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੯ ਜੈਸੇਮੰਦਗਮਹਿਥ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੧੦ ਭੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੧੧ ਪੰਨੁਗੁਪਾਯਪੰਨੁਗੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩

ਕੰਠਬਾਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਪੰਨੇ ੧

੧ ਅਸੁਮੇਧਜਗਤੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੨ ਨਾਦਭੁਮੇਜੈਸੇਮਿਰ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੩ ਠਹਿਰਿਕਰਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੪ ਮੋਕਉਤਾਰਿਯੋਰ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੫ ਮੋਹਿਯਾਗਤੀਤਾ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੬ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੭ ਆਨੁਨਾਮੇਥੀਰਾਨੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪

ਗੋਬਿੰਦਾਸੁ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੨ ਜੇਓਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੧ ਓ ਗੁਰਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੈ ੧

੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਯਾ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੨ ਸਰਬਜੋਤਿਚੇਗੀਧ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੪ ਸੁਰਚਿਸਬਦਸਾਖੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੫ ਸੁਲਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਨਾਨਕ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੬ ਹਮਰੇਲਾਤਥੇੜੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਗਲਾ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੮ ਤਪਨੋਨਿਵਲਾਮ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੯ ਸਾਗਰਮਹਿਭੁੰਦ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੧੦ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੧੧ ਛਾਚਨੁਤੇਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੮੬

ਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੩ ਪੰਨੇ ੧

੧ ਸਤਨੁਗਿਸਦਕਰੈ ਪੰਨੇ ੩੮੬

ਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨੇ ੧

੧ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵੇ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੨ ਗਮਜਨਮਿਭਿਭ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੩ ਹਰਿਕੈਸਖਸਾਧਜ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੪ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵੇ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੫ ਸਾਤਿਗੁਰਦਇਆ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੬ ਸਾਤਿਗੁਰਦਾਤਾ ਪੰਨੇ ੩੮੭

ਗਮਕਸੀਮ: ੫ ੫੭੧ ਚਉਪਦੇ		੨੩	ਸਿੰਚੁਚਰਬੁਦੇਰਿ	ਪੰਨੇ	੩੯੦		
੧	ਕਿਰਪਾਕਰੁਦੀਨਕੇ	ਪੰਨੇ	੩੮੭	੨੪	ਕੰਹਿਸਿਜੋਗੁਥਨਈ	ਪੰਨੇ	੩੯੦
੨	ਪਵਹੁਚਰਨਾਤਾਇ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੫	ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ	ਪੰਨੇ	੩੯੦
੩	ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੬	ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੪	ਕੈਗੁਲਹੁਤਕੈਨਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੭	ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਰਿਕੀਰ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੫	ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪਾਭਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੮	ਸਿਤਕੈਸੀਗਿਰਮ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੬	ਤ੍ਵੈਦਾਨਾਤ੍ਵਾਥਿਚ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੯	ਗੁਰੁਕਰਿਪਕਰੀਨ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੭	ਕਰਕਰਿਚਾਓਪਖ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੦	ਆਤਮਗੁਸੁਥ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੮	ਓਅੰਕਾਠਿਏਕਧੁਨਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੧	ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਚਿਪਵਿ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੯	ਕੋਈਬੋਲੈਗਮਗਮ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੨	ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੧੦	ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੩	ਗੋਲੀਦਨਸੁਜਾਪਉ	ਪੰਨੇ	੩੯੧
੧੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੪	ਤੇਗਿਸਗਲਿਪੁਰੇ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੨	ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੫	ਰਤਨਜਵੇਹਰਨ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੩	ਚਾਗਾਕਰਿਕੋਯਾ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੬	ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੪	ਕਰਨਕਰਵਨਸੋਈ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੭	ਕਿਛੁਤੁਕਾਜੂਨ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੫	ਸੇਵਕੁਯਾਇਓਮ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੮	ਗਮਨਹੁਦਾਇ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੬	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੯	ਸਗਲਸਿਆਨ	ਪੰਨੇ	੩੯੨
੧੭	ਮੁਖਚੇਪੜਛਾਟੀ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੦	ਤਵੈਸੋਈਭਯ	ਪੰਨੇ	੩੯੩
੧੮	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੧	ਦੁਲਭਦੇਸਵ	ਪੰਨੇ	੩੯੩
੧੯	ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੯੦	੪੨	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀ	ਪੰਨੇ	੩੯੩
੨੦	ਪੰਚਸਬਦਤਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੯੦	੪੩	ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਿਭਗ	ਪੰਨੇ	੩੯੩
੨੧	ਭੇਟਤਸੀਗਿਪਰ	ਪੰਨੇ	੩੯੦	੪੪	ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸ	ਪੰਨੇ	੩੯੩
੨੨	ਤੈਰਕਾਜਿਨਗਿਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੯੦	੪੫	ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ	ਪੰਨੇ	੩੯੩

੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਬਿਨਸੇ ਪੰਨੇ ੩੮੩
 ੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈ ਪੰਨੇ ੩੮੩
 ੪੮ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੪੯ ਇਯੋਕੋਸੁਖਪਾਇ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੦ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪਾਤਿਮਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਗਨਾਮਨੁਤੇ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੩ ਗਜਾਗਮਕੀਸਰਦਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੪ ਈਪਨਤੇਬੈਸਿਤਰੁਭਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਧੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੬ ਐਸਾਪੁਗਗੁਰਦੇਉ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੭ ਗਾਵਹੁਗਮਕੇਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੮ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੯ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੬੦ ਕੁਪਰੇਗਸੁਰੀਧਰੇਰ ਪੰਨੇ ੩੮੫

ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧

੧ ਸੋਈਚੰਦਚਕੁਰਿਸੇ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੨ ਜਗੁਪਠਬੋਧਿਮਵੀਥ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੩ ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨੁਬੈਠਾ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੪ ਮਾਹਗਲਹਿਨਕਰਹਿ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੫ ਹਰਿਨਿਗਹਕਰਿਕੀਇਆ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੬ ਅੰਤਰਿਉਤਰੁਭੁਅਵਰ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੭ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੮ ਜਤਸਤਸੀਜਮੁ ਪੰਨੇ ੩੮੭
 ੯ ਅਉਹਿਗਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੩੮੭
 ਗਮਕਲੀਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧
 ੧ ਸਗੋਦੀਆਊਦਾਰ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੨ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੩ ਹਰਿਪੁਜਾਦਾਭੈ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੪ ਹਮਕੁਚਲਭੁਚੀਯ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੫ ਨਾਮੁਖਜਥਾਗੁਰਤੇ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ਗਮਕਲੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੨ ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੩ ਕਾਹੁਬਿਹਵੈਰੇਗਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੪ ਦਵਾਅਗਤਿਰੇਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਧੇਖੀ ਪੰਨੇ ੪੦੧
 ੬ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪ ਪੰਨੇ ੪੦੧

੭ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਗਮ ਪੰਨੇ ੪੦੧

੮ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਿਗਮ ਪੰਨੇ ੪੦੧

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦ ਪੰਨੇ ੪੦੧

ਗਮਕਲੀਮ: ੩ ਸਦ

੧ ਜਾਗਿਦਾਤਸੋਇਭਗ ਪੰਨੇ ੪੦੨

ਗਮਕਲੀਮ: ੫ ਛੰਤ

੧ ਸਾਜਨਜਮੇਰਸਾਜ ਪੰਨੇ ੪੦੨

੨ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ ਪੰਨੇ ੪੦੫

੩ ਹੁਲਾਸੁਲੋਸਬਦ ਪੰਨੇ ੮੦੫
੪ ਪੁਰਾਬਿਪਤਿਸਿਵਾ ਪੰਨੇ ੮੦੫
੧ ਗਮਕਲੀਮਹਾਨਾ ੫ ਹੁਤੀਪੰਨੇ ੮੦੬
੨ ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਦਖਲੀਚਿਅੰਕੁਪੰਨੇ ੮੦੭
੧ ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਸਿਪਗੋਸਟਿ ਪੰਨੇ ੮੧੦
੩ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮ: ੩ ਪੰਨੇ ੮੧੪
੩ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੮੧੮
ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਾਇਬਲਵੰਤਿਤਥਾ ਪੰਨੇ ੮੨੨
ਗਮਕਲੀਕਬੀਰਜੀ
੧ ਕੀਏਆਯਾਣਾਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੩
੨ ਗੁਰੁਕਗਿਗੇਅਨੁ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੩ ਤੁਮੋਰੇਮੇਰੁਪਰਬ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੪ ਸੰਤਮਾਨਉਦੁਤਾ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੫ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦਗਾਂ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੬ ਤਰਵਹੁਏਕੁਅ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੭ ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਰਿਦਇਆ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੮ ਕਵਾਨਕਾਜਸਿਰ ਪੰਨੇ ੮੨੪
ਅਸਟਪਦੀਯੋਜਿਹਸਿਮਗਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੦ ਬੰਬਚਿਬੰਧਨੁ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੧ ਚੰਦ੍ਰਪੁਰਚੁਦਾਇ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੨ ਦੁਨਿਹੁਸੀਆਰ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ
੧ ਅਨੀਲੋਕਾਗਦੁਕਾਟੀ ਪੰਨੇ ੮੨੫

੨ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸ੩ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੩ ਮਾਇਨੋਤੀਬਾਪੁਰ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੪ ਬਾਨਾਰਸੀਤਪੁਕਥੈ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਬਾਦੀਗਵੇਦਾਸਜੀਕੀ
੧ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਬੇਦੀਜੀਕੀ
੧ ਇਤ੍ਰਾਪੰਗੁਣਾਅਉਗੁ ਪੰਨੇ ੮੨੬
ਗਗੁਨਟਨਗਾਇਨਮ: ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ
੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਆਰਿਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੨ ਗਮਜਪਿਜਨਗਮੇ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਮ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਮੁ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੬ ਮੇਰੇਮਨਕਾਓਕੀਗਤਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੮ ਮਨਮਿਲੁਸਤਸੰਗਤਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੯ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈ ਪੰਨੇ ੮੨੭
ਗਗੁਨਟਨਗਾਇਨਮ: ੫
੧ ਗਮਰਉਕਿਆਜਨਾ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੨ ਉਲਾਹਨੇਮੇਕਾਹੁ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੩ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੪ ਅਪਨਜਨੁਆਪਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੮

੬ ਚਰਨਕਮਲਸੀਗੀ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੭ ਮੇਰੇਮੁਖਪੁਜਾਪਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੮ ਮੇਰੇਸਰਬ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੯ ਕੋਉਠੇਮੇਰੇਸਾਜਨੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮

ਗੁਰੁਟਾਅਸਟਪਦੀਆਮ: ੪

੧ ਗਾਮੇਰੇਮਾਨੇਤਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੨ ਗਾਮਗਮਪਾਥਰਨਿਠਗੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੩ ਗਾਮਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੪ ਗਾਮਗੁਰਸਗਨਿਪੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੫ ਗਾਮਕਰਿਕਿਘਾਲੇ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਭਰ ਪੰਨੇ ੪੨੮

ਗਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਨਿਕਜਤਤਕਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੨ ਜਪਿਮਨਗਾਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੩ ਜਭਿਸਿਪਸਾਧਿਕ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਗਾਮਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਠਗਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸ ਪੰਨੇ ੪੩੦

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਚਉਪਦੇਮ: ੫

੧ ਰੇਮਨਟਹਲਾਹਰਿਸੁਖ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੨ ਗਾਮਨਾਮਕਉਤਮ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੩ ਮੈਸੇਸਭਾਈਠਰੇਕ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੪ ਇਹੀਹਮਾਰੇਸਫਲ ਪੰਨੇ ੪੩੧

੫ ਸਭਕੈਸੀਗਿਗਹਿਉ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੬ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੭ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੮ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਕੇ ਪੰਨੇ ੪੩੧

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਦੇਉ

੧ ਧਨਿਧੀਨਿਓਗਮ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੨ ਮੇਰੇਥਾਪੁਆਪਉਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੩ ਸਭੈਘਟਗਮੁਥਲੈ ਪੰਨੇ ੪੩੧

ਗਾਗੁਮਾਤੁਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਪਿਛਹੁਗਾਤੀਸਦਕਾ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੨ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪੰਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੩ ਕਰਲੀਕਾਗਦਮਨੁਮ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੪ ਬਿਮਲਮਝਾਠਿਬ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੫ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੬ ਮੁਲਖਗੀਦੀਯਾਲਾ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੭ ਕੋਈਅਖੈਭੂਤਨ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੮ ਇਹੁਪੁਰੁਸਰਥਰ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੯ ਸੁਰਸਭੁਜੋਸਿਲੈ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੦ ਮਾਈਆਮੁਈਨ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੧ ਜੋਗੀਜੁਗਾਤਿਨ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੨ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈ ਪੰਨੇ ੪੩੩

ਗਾਗੁਮਾਤੁਮ: ੩ ਘਰੁ੧

੧ ਜਗਬੈਸਾਲਹਿਤਰ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੨ ਆਵਲਜਾਨਾਭੀ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੪ ਸਚਿਰਤੇਸੋਟੋਭਿ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੫ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲਕਰੇ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ਗੁਮਾਮੁਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਰ ੨
 ੧ ਜਥਿਚਿਨਾਮੁਸੁਕਜਨ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੨ ਸਿਪਸਮਾਧਿਜਥਿਚਿ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ਗੁਮਾਮੁਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਰ ੩
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੨ ਹਰਿਪੁਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਫਾ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੪ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਥੈ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ਗੁਮਾਮੁਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਰ ੨
 ੧ ਰਗੈਪਗਤਿਅਕਾ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੨ ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਾ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੩ ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੪ ਕਵਨਥਾਨਧੀਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੫ ਮਾਨਸੋਹਅਹੁਲੋਭ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੬ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੭ ਜੋਸਮਗੁਸਰਬ ਪੰਨੇ ੪੩੬

੮ ਅੰਤਗਾਸੀਸਭਥਿ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੯ ਚਰਨਕਮਯਾਪੁਤ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੦ ਪਾਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੧ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੀਗਿ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੨ ਬਾਹਰਿਛੁਫਨਤੇ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੩ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੪ ਛੁਟੇਅੰਤੀਰੁਗਮ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੫ ਬੇਦਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੬ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੭ ਚੰਦਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੮ ਸੋਹਸੀਸੋਹਿਲੀਏਝੈਗੁ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੯ ਸਿਮਰਹੁਏਕਲਿਰੋਜਨੁ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੨੦ ਕਤਕਉਤਰਕਾਵਹੁਲੇ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੧ ਮੇਰਥਾਕੁਰਮਾਤਿਭਾਰਾ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੨ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਨ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੩ ਰਿਪਤਿਆਘਾਏ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੪ ਛੋਰਿਸਗਯਾਸਿ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੬ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਾ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੭ ਚਲਤਬੈਸਤੋਸੇ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੮ ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੯ ਪਾਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੩੦ ਪਾਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੪੩੯

੩੧ ਜਿਜੇਗੁਵਿਜੇਗੁਪੁਰਖਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੩੨ ਵੈਦੇਨਵਾਈਥੈਲੇਪੰਨੇ ੪੪੦
 ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੧
 ੧ ਬੇਦਪੁਰਾਲਕਥੇ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੨ ਬਿਖੁਚੋਰਿਥਾਨਾ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੩ ਸਥਾਦਿਮਰੈਤਮਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੪ ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵੇਲੀ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੫ ਹੁਕਮੁਭਾਇਆਰਠ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੬ ਮਨਮੁਖਯਹਰਿਘਰੁ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੮ ਆਵਉਵੈਵਉਕੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੯ ਨਥੈਲਾਭਰਜਾਈ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੧੦ ਨਜਾਟਾਪੁਰਖੁਰੈ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ਗੁਰਮੁਖਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੨
 ੧ ਲਾਯੈਗਾਰਬੁਛੋਰੈ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੨ ਜਿਸਰੋਪੇਮੁਮੰਨਿਵਸ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ਗੁਰਮੁਖਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੩
 ੧ ਲਖਚਉਗਸੀਠ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੨ ਕਰਿਅਨੁਗਹੁਰਖਿ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੩ ਸਸਤਿਰੀਖਾਲਿ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੪ ਘਰੁਚੀਦਨਚੀਦਗੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੫ ਆਉਜੀਤੁਆਉ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੬ ਜੀਵਨਸਫਲਜੀ ਪੰਨੇ ੪੪੪

੭ ਘਰੁ ੮ ਜਿਸੁਗਿਹਿਬਹੁਤ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੮ ਬਿਗੈਰੇਠਿਸਭਿਜੀ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮਹਾ ੧ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੩ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮਹਾ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ਮਹਾਮਹਾ ੩ ਵਾਰ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ਵਾਰਮਹਾਕੀਮਹਾ ੫ ਰੁਖਲੇ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ਗੁਰਮੁਖਥਾਨੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਰ
 ੧ ਪਵੀਆਕਵਨਕੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੨ ਬਨਹਿਬਸੇਕਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੩ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੪ ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਾ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੫ ਜਉਤਮਸੋਕਉਦੁ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੬ ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੭ ਦੇਹੀਗਵਾਜੀਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੮ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੯ ਗਜਨਕਉਨੁਤੁ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੧੦ ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੧੧ ਗਗਨਦਮਾਮ ਪੰਨੇ ੪੮੦
 ੧੨ ਗੁਰਸਿਮਰੁਪਛੁ ਪੰਨੇ ੪੮੦
 ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈ ਪੰਨੇ ੪੮੦

੧ ਜੈਦੇਵਿਚਿਦਸਤਭੇਦਿਆ ਪੰਨੇ ੪੮੦

ਮਾਹੁਥਾਈਰਵਿਦਾਸਜੀ :

੧ ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਾਥਿ ਪੰਨੇ ੪੮੦

ਗਾਹੁਤੁਖਾਗੀਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਮਹਲਾ ਛੰਤਾ

੧ ਤੁਸੁਲਿਕਿਰਤਕਰੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੦

੨ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੇਲ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੩ ਤਾਰਾਚਕਿਆਲੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੪ ਭੋਲਾਵਡੈਭੁਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੫ ਮੇਰੇਲਾਲਰੀਲੇ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੬ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੨

ਗਾਹੁਤੁਖਾਗੀਮਹਲਾ ੪

੧ ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੨ ਰਹਿਰਹਿਅਗਮਾਗਾ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੩ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੪ ਨਾਵਲਾਪੁਰਬੁਝ ਪੰਨੇ ੪੮੪

ਗਾਹੁਤੁਖਾਗੀਛੰਤਮ: ੫

੧ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲ ਪੰਨੇ ੪੮੪

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰ ੧

੧ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਮਿਤ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੨ ਮੇਰੇਮਨਰਹਿਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮੫

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰ ੨

੧ ਮਾਈਸਿਤਸੀਗੀਜਾ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੨ ਦੀਨਾਬਿਨਉਸੁਨੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੩ ਸਰਨੀਆਏਓ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੪ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੫ ਪਿਆਕੀਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੬ ਰਹਿਰਹਿਰਹਿਗੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੭ ਰਹਿਬਿਨੁਜਨਮੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੮ ਰਹਿਬਿਨੁਕੋਇਨ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੯ ਘੋਲਪਕਿਸਰਤਨਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੦ ਪੀਤਮਬਸਤਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਗਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੨ ਰਹਿਕੇਨਾਮਕੋਆ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੩ ਰਹਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੪ ਸਿਤਰਧੁਰਿਲੇ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੫ ਰਹਿਕੇਨਾਮਕੀਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਛੰਤਮਹਲਾ ੫

੧ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪੀਤਮਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

ਕੇਦਾਰਥਾਈਕਬੀਰਜੀਕੀ

੧ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਊ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੨ ਕਿਨਹੀਥਨਾਜੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੩ ਗੋਕਲਵਾਰਿਗਵਾ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੪ ਕਾਮਕੋਪਾਤਿਸਨਾਕੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੫ ਟੇਦੀਪਾਗਟੇਦੇਚਲੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੬ ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ਕੇਦਾਰਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸ
 ੭ ਖਟਕਰਮਭਲਸਿੰਘ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩੧
 ੧ ਭੁਭੁਭੇਬਾਰਗਿਕ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੨ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦੇਤਰੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੩ ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਭੂਡੀਚਲਚਰਲ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਸਗਲੀਗੈਲੀਸੋਵਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਗੁਰਕੈਸੀਗਰਹੈਦੇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੮ ਜਗਨਹੋਮਪ੍ਰਿਥਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਜਾਤਿਕਾਰਗੁਨਕਰੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਜੋਗੀਗਿਤੀਪਾਤਿਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੩ ਜਾਕਉਗਥੈਅਪਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਮੈਕਮਾਲਿਮੇਰਕੈਤੁਕ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਸੋਮੁਨਿਜੀਮਨਕੀਦੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਨਾਮੋਉਧੇਸਭਿਜਿ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੮ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੯ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੮

੧੦ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਿਬਹੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੧ ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਮਨਮੁਖ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਮੈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੪ ਸਬਦਬੀਚਾਰੇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੫ ਮਨਮੁਖਮਾਸਨਹੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੬ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਾਜੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੭ ਮਨਸਮਨਹਿਸਮ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੮ ਬਾਣੁਗੁਰੁਜਗਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੯ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਹਰਿਜਨਸਿਤਕਰਿਕਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਬੋਲਿਹਰਿਸਫਲ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੩ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਲੀਸਾ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਸਾਭਿਘਟਤੇਰੇਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿਕਾਸਿਤੁਹਰਿਕੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਤੇਸਾਧੁਹਰਿਮੇਲਾਹੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮

੩ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਾ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੪ ਦਸਮਿਰਗੀਸਰਜੇ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੫ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੬ ਜੀਉਪਾਲਾਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੭ ਆਗੈਦਸੁਪਛੈ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੮ ਕੋਇਮਨੋਰਥਮ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੯ ਲੇਪੁਨਯਾਗੋਤਿਯਾ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੧੦ ਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੧੧ ਜਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੨ ਜਾਤਿਗੁਰਸੋਵਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੩ ਅਪਦੈਦਾਸਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੪ ਸੀਧਰਮੋਰਨਸਗ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੫ ਬਨਮਹਿਪੋਖਿਚਿਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੬ ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੭ ਜਿਸੁਤੁਗਖਹਿਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੮ ਤਉਕੜੀਐਜੋਰਵੈ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੋਸੋਨਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੨੦ ਰਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੧ ਗੋਤਿਅਵੈਤਮਹਾਮ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੨ ਬਾਧੁਮਾਠਾਸਦਚਰੰਜੀ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੩ ਗਿਰਵੈਗੁਰਖਸਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੪ ਜਾਤਿਗੁਰਮੇਗਬੇਮੁ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗ ਪੰਨੇ ੪੮੪

੨੬ ਨਾਮਕਾਰਤਾਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੭ ਮਹਿਦੁਗਗਨਿਆ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੨੮ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੨੯ ਅਪਦੀਦਈਆ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੦ ਨਾਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੧ ਤੁਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁਰੈ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੨ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੩ ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਨੋਦਾਜੋਨੀ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੫ ਨਾਮੁਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੭ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੮ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਰਥੈ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੯ ਤੇਗੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੦ ਪ੍ਰਸਾਦੈਗੀਪਗਈ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੧ ਸੁਖਨਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੨ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੩ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੫ ਯਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੬ ਗੁਰਸੁਪਸੰਨਰੋਏਭ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੭ ਕਰਲਾਕਾਰਲਾਸਮ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੮ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਰਮ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੪੯ ਨਾਮੁਏਤਕਿਛੁਥਿਯ ਪੰਨੇ ੪੯੭
 ੫੦ ਆਪੇਸਾਸਤਾਆਪੇ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੧ ਭਗਤਮਹਿਅਨੰਦੁ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੨ ਭੈਕਉਭਉਪਕਿਆ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੩ ਪੰਚਮਜਬੀਜੇਪੰਚ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੪ ਨਿੰਦਕਕਉਛਿਟ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੫ ਦਾਇਕਜੋਰਿਕ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੬ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੭ ਪਤਤਲਪਠਤਿਪਾਠਪੁਰ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਗੁਰਭੈਰਉਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਮਮਹਿ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਭੈਰਉਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਤਿਨਿਕਰਭੋਇਛੁ ਪੰਨੇ ੪੯੯

੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਭੈਰਉਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਨਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਈਵ ਪੰਨੇ ੫੦੦

੨ ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵ ਪੰਨੇ ੫੦੦

੩ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੇ ਪੰਨੇ ੫੦੦

ਭੈਰਉਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਘਰੁ੧

੧ ਇਹੁਪੁਰਮੋਰਹਾਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੨ ਗੰਗੇਆਵਰੁਨਾਗੇਜਾ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੩ ਮੈਯਾਬੁਯਮੈਯਾਇ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੪ ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੫ ਗੰਗਕੇਜੋਗਸਯਤ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੬ ਮਥੇਤਿਯਕੁਰਥਮਯਾ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੭ ਉਲਵਿਜਾਤਿਕੁਲ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੮ ਨਿਭਧਨਅਦਰੁ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੯ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੦ ਸਿਵਕੀਪੁਗੀਥ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੧ ਜੋਮੁਖੀਜੋਮਨਸਿ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੨ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੩ ਜਲਮਹਿਮੀਰ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੪ ਜਬਲਗੁਮੇਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੫ ਸਤਰਿਸੈਇਸ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੬ ਸਭੁਕੇਈਚਲਨ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੭ ਕਿਉਲੀਜੈਗਦੁ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੮ ਗੰਗਗੁਜਾਇਨਿ ਪੰਨੇ ੫੦੨

ਗੁਰਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਅਗਮਦੁਗਮਗਾਵਿ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੨ ਕੋਟਿਸੁਰਜਾਕੈਪਰਗਾ ਪੰਨੇ ੫੦੩

ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਘਰੁ੧

੧ ਗੋਜਿਰਥਕਰਉ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੨ ਮਧਨਪਰਦਾਰ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੩ ਦੁਪੁਕਟੇਰੈਗਡਵੈ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੪ ਮੈਥਹੁਗੇਮੇਰਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੫ ਕਬਹੂਖੀਰੀਖੀਰ ਪੰਨੇ ੫੦੩

- ੬ ਹਸਤਖੇਤਰਤੋਰੇਦੇ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੭ ਨੈਸੀਭੁਖੇਪੀਤਿਅਨ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੮ ਘਰਕੀਨਰਿਤਿਅਗੇ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੯ ਸੰਨਾਮਰਕਾਜਾਇਓ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੦ ਅਓਕਾਯੰਦਰਕੇਸ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਅਨਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨਹੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੨ ਜਓਗੁਰਦੇਉਤਮਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ਭੈਰਉਬਾਣੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ
 ੧ ਬਿਨੁਦੇਖੇਇ ਪੰਨੇ ੫੦੪

ਗੁਰਬਸਿਤਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

- ੧ ਮਾਹਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨ ਹੁਤਿਆਈਯੇਸਰਬ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕਿਚ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੪ ਬਸਤਉਤਾਗਿਦਿਗੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਯੀਸੁਨ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਗਤਿਕਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੮ ਸਾਹਿਬਭਵੈਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੯ ਸਾਲਗਾਮਾਥਿਪੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੧੦ ਸਾਹੁਰਵੀਵਸੁਸਭੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੧੧ ਗਜਾਬਲਕੁਨਗਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੬

੧੨ ਸਾਚਾਸਹੁਗੁਰੁਸੁਖ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ਗੁਰਬਸਿਤਮ: ੩ ੫੨੧

- ੧ ਮਾਹੁਰਤੀਮਹਿਸਦਬ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੨ ਰਾਤੇਸਾਚੇਗਰਿਨਮਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੩ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੪ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੫ ਭਗਤਿਵਛਲ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੬ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੭ ਪੁਰੈਭਾਗੀਸਚਕਾਰ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੮ ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਾ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੯ ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲਾਕ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੦ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭੁਤ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੧ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੨ ਗੁਰਸਬਦੀਯਹਿ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੩ ਤੇਰਕੀਆਕਿਅ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੪ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੫ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੬ ਤਿਨਬਸਿਤਜੋਹ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੭ ਬਸਿਤਚਰਿਅ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੮ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟ ਪੰਨੇ ੫੦੮

ਗੁਰਬਸਿਤਮਹਲਾ ੮ ੫੨੧

- ੧ ਜਿਉਪਸਗਿਸੁਰਜ ਪੰਨੇ ੫੦੯
 ੨ ਗੈਲੀਦਿਨਸੁਦਾਇ ਪੰਨੇ ੫੦੯

੩	ਗਮਨਾਮਰਤਕੁਕੇਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੯
੪	ਤੁਮਵਰਪੁਰਖਵਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੯
੫	ਮੇਰਾਇਕਖਿਨੁਮਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੦੯
੬	ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੯
੭	ਆਵਟਜਾਲੁਭ	ਪੰਨੇ	੫੦੯

ਗਗੁਬਸਿਤਮ: ੫ ਘਰੁ ੧

੧	ਗੁਰੁਸੇਵਦਿਕਰਿਨਮ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੨	ਰਟਵਾਲੀਪਨਮਾਲ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੩	ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੪	ਜੀਅਪਦਾਤਮਪਿੰਡ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੫	ਪ੍ਰਭਪੀਤਮਮੇਰੈਸਿਗਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੬	ਮਿਲਿਪਾਲਿਜੀਉ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੭	ਤੁਮਵਰਦਾਤੇਦੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੮	ਤਿਸੁਤੁਸੇਵੇਜੀਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੯	ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੦	ਮ ਨਤਨਭੀਤਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੧	ਗਮਗਿਸਿਭਿਗਏ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੨	ਸਦਪਗੇਸਰੁਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੩	ਗੁਰਚਰਨਲਸਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੪	ਸਗਲਾਇਛੰਜਪਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੫	ਕਿਲਾਕਿਖਾਕਿਨਸੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੬	ਰੋਗਮਿਟਾਏਪਤੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੭	ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧

੫੧੨੧	ਤੋਇਇਕਕਮਿਲ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੧੯	ਤੇਗਿਕਦਗਰਿਤੁਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨੦	ਮੁਲਨਕੁਝੈਆਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨੧	ਦੇਖੁਨੁਕੁਨੁਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
	ਬਸਿਤਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧		

੧	ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨	ਮਨੁਕੁਝਉਭਗਮ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੩	ਦਰਸਨਕੀਪਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੪	ਚੰਚਲੁਚੀਤਨਪ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੫	ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੬	ਦਾਬਿਧਵਰਮਾਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੭	ਆਪੇਭਵਰਾਨੁਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੮	ਨਉਸਤਚਉਦ	ਪੰਨੇ	੫੧੪

ਬਸਿਤਮ: ੮ ਘਰੁ ੨

੧	ਕਾਇਆਨਗਰਿਏ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
	ਬਸਿਤਮ: ੫ ਘਰੁ ੧		
੧	ਸੁਲਿਸਖੀਮਨਜਪਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੨	ਅਨਿਕਜਨਮਭੁਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
	ਵਾਰਿਬਸਿਤਕੀਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੫੧੪		
	ਬਸਿਤਬਾਲੀਸੀਕਕੀਰਜੀਉ ਘਰੁ ੧		
੧	ਮਉਲੀਪਰਤੀਮਉ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੨	ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੩	ਜੋਇਖਸਮੁਰੈਜ	ਪੰਨੇ	੫੧੪

- ੪ ਪੁਲਾਦਪਠਾਏਪੜ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੫ ਇਸੁਤਨਾਨਾਥੇ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੬ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੭ ਮਾਤਾਜੁਗੀਪਿਤਾ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੮ ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਗਮਨਦਜੀਉ

- ੧ ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਨਾਮਚੇਉਜੀਉਕੀ

- ੧ ਸਾਹਿਬੁਸਿਕਟਵੈ ਪੰਨੇ ੫੧੬

- ੨ ਭੋਲਤਰਰਿਆਤ ਪੰਨੇ ੫੧੬

- ੩ ਸਹਜਅਵਲਿਧੁ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਰਵਿਦਸਜੀਕੀ

- ੧ ਤੁਝਹਿਸੁਣੰਤਕਛੂਨਹਿ ੫੧੬

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

- ੧ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉ ਪੰਨੇ ੫੧੬

- ੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰੀ ਪੰਨੇ ੫੧੬

- ੩ ਦੁਰਿਨਾਹੀਮੋਰਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੫੧੭

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੮ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

- ੧ ਹਰਿਕੇਸਿਤਜਨਾਕੀ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੩ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੫ ਮੇਗਮਨੁਗਮਨਮਿ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੬ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁਪੜ ਪੰਨੇ ੫੧੭

- ੭ ਕਾਰੋਪੁਤਝਗਰਤ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ਪੜਤਾਲ ੮ ਜਪਿਮਨਜਗੀ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੯ ਜਪਿਮਨਨਰਹੇ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੧੦ ਜਪਿਮਨਮਧੋਮਧੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਗੁਮੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

- ੧ ਜਾਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਕ ਪੰਨੇ ੫੧੮

- ੨ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੩ ਅਥਮੋਰਨਾਚਨੇਰ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੪ ਅਥਪੁਛੇਕਿਆਕਹ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੫ ਮਾਈਧੀਰਿਹੀਪਿ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੭ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਥੇ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੮ ਅਥਮੋਰਿਗਮਭੋਰੇ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੯ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੫੧੯

- ੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿ ਪੰਨੇ ੫੨੦

- ੧੧ ਅਵਰਿਸਾਭਿਭੂਲੇ ਪੰਨੇ ੫੨੦

- ੧੨ ਅਨਾਦਿਨੁਗਮਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੦

- ੧੩ ਬਲਿਹਰੀਗੁਰਚੇਵ ਪੰਨੇ ੫੨੦

- ੧੪ ਗਾਇਚਿਰੀਮੈਗੁਲ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੫ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੬ ਰੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਸਿਮ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪੀਤਮ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੮ ਉਆਅਉਸਰਕੋਹਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੧੯ ਮੇਰੇਥਪੁਰੇਸਾਰਿਗੁਰ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੦ ਮਨਕਹਾਉਭਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੧ ਮਨਦਾਸੰਗਯਾਗੋ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੩ ਹਰਿਜਨਗਮਰਾਮ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੫੨੪੨੪ ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੫ ਅਥਕਿਆਸੋਚਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੬ ਅਥਮੋਹਿਸਰਬ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੭ ਅਥਮੋਹਿਲਥਧਿ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੮ ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੯ ਅਥਮੋਹਿਠਾਭਰਸਿ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੩੦ ਮੇਰੇਮਨਿਚੀਤਿਆਏ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੩੧ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੨ ਅਥਮੋਹਿਪੰਚਾਚੇ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੩ ਮੇਰੇਮਨਿਭੀਜੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੪ ਅਥਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੫ ਮੇਰੇਮਨਿਮਿਸਟਲ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੬ ਰਸਨਾਮਕਹਤ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੭ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲ ਪੰਨੇ ੫੨੨

੩੮ ਚਰਨਹੋਗੀਵਿੰਦ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੦ ਧਿਆਇਓਆਤਿ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੧ ਗੁਰਮਿਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੨ ਮੇਰੇਮਨਿਸਥਦ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੪ ਰੇਮੁਕੇਅਨਕਾਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੫ ਓਅੰਮੁਅਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੭ ਅਥਮੋਹਿਸਰਸ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੮ ਪ੍ਰਭਮੋਹਿਇਤਉ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੯ ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੦ ਓਦਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੁਖ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੨ ਮੇਰੇਮਨੁਜਤਕਤ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੩ ਮਨਚੈਥੈਭਉਦੂਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਗਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਹਰਨੁਨ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੭ ਜਾਨੁਕਾਹੁਅਪਨੇ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੮ ਤੂਹੇਮਾਇਆਕੇਮ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੯ ਅਪੁਨੀਇਤੀਕ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੦ ਮੇਰੇਮਨੁਮੋਹਤਹੈ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੧ ਕਹਾਕਹਰਿਓਥਾਇ ਪੰਨੇ ੫੨੪

੬੨ ਗੁਰਜੀਤਸਿੰਘੀਤ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੩ ਹਰਿਹਰੀਚਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੪ ਤੁਮੇਰੇਸੀਤਸਖਾ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੫ ਕਰਹੁਗਾਇਦਇ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੬ ਠਾਕਗਬਿਨਤੀਕ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੭ ਜਾਕੀਗਮਨਾਮਾਓ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੮ ਅਬਜਨਉਪਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੯ ਹਰਿਜਨਛੋਰਿਆ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੇਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪਾਨ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੨ ਅਪੁਰੇਗੁਰਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੩ ਬਿਨੁਹਰਿਓਕੋਕ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੪ ਠਾਭਰਤਮਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੬ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੭ ਰੋਤੀਨਹੀਕਵਨ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੮ ਠੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੯ ਆਇਚਿਸੁਨਾਪੜ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੮੦ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਲ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੮੧ ਪੁਭਜੀਮੋਹਿਕਵ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੨ ਆਵੈਗਮਸਗਲਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੩ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਗਲਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੪ ਗਸਨਾਗਮਕੇਜਸੁ ਪੰਨੇ ੫੨੬

੮੫ ਬੈਰੋਗੋਬਿੰਦਰ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੬ ਸਾਚੇਸਾਤਿਗੁਰੂਦਾ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਾਸੇਮਾਨ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੮ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੯ ਸਿਮਰਨਗਮਕੋਇ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੦ ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਪੁਰ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੧ ਹਰਿਹਰਿਸਿਤਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਥੇ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੩ ਮਾਨਿਤਹਿਗਮਕੋਬਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੫ ਚਿਤਵਉਵਾਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੬ ਮੇਰਾਪੁਤੁਸੀਗੇਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੭ ਜਾਕੈਗਮਕੋਬਲ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੮ ਜੀਵਤੁਗਮਕੇਗੁ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੯ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੦ ਬਿਗਜਿਤਗਮਕੋ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੧ ਆਤੁਭਨਾਮਾਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੨ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਾਬਿ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੩ ਗਮਲਾਕਉਗਮਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੫ ਅਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੁਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੬ ਵੁਈਨਿੰਦਕਕੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੭ ਵਿਸਨਾਚਲਤਥ ਪੰਨੇ ੫੨੭

੧੦੮ ਰੇਖਾਪੀਭੈਕਵਨ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੦੯ ਮਾਈਹਿਚਗਰਚਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੦ ਮਾਈਗਿਮਨੁਮੋਰੇਮਤ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੧ ਮਾਈਗਿਆਨਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੨ ਹਰਿਕਟੀਭੁਟਿਯਤ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੩ ਪੇਖੀਪਗੇਸੁਰਕਾਥਾਨੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੪ ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਰੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੬ ਨਿਬਧੀਨਾਮਕੀਸਚੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੭ ਮਾਈਗਿਪੇਖਿਰਧੀਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੮ ਮਾਈਗਿਮਾਤੀਚਗਨ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੯ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੨੦ ਤਾਤੇਕਰਲਪਯਾਨ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੨੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਜਨ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੨ ਮਾਖੀਗਮਕੀਤੁਮਾਖੀ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੩ ਮਾਈਗਿਕਟੀਜਮਕੀ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੪ ਮਾਈਗਿਅਠੰਚਪ੍ਰਮ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੫ ਨੀਕੀਗਮਕੀਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੭ ਮਾਨੀਤੁਗਮਕੈ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੮ ਤੁਅਚਰਨਾਮਾ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੯ ਹਰਿਭਜਿਆਨਕ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੦ ਸੁਭਬਚਨਥੇਯਿ ਪੰਨੇ ੫੨੯

੧੩੧ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੨ ਗਮਗਮਗਮਜਾਪਿ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੪ ਨਾਮਭਗਾਤਿਨਾ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੫ ਗੁਨਯਾਯਗਾਵਉ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੬ ਮਨਿਬੈਰਗੈਰੀ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੭ ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੮ ਯਾਯਾਯਾਯਾਯੇ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਯਾਥਿਥੈ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ਗੁਰਸਾਰਿਗਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪੀਰੈ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ਸਾਰਿਗਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ਸਾਰਿਗਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੨ ਅਗਮਅਗਾਧਿ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ਸਾਰਿਗਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਥੈ ਪੰਨੇ ੫੩੨
 ਵਾਰਸਾਰਿਗਕੀਮ: ੬ ਪੰਨੇ ੫੩੨
 ਸਾਰਿਗਬਾਲੀਕਬੀਰਜੀ

१	ਕਰਨਰਗਰਥਾਸਿਥੇਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੨	ਗਜਾਸਮਮਿਤਿਨਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੩	ਨਮਦੇਵਕਾਂਟੇਰੇਮਨਾਥਿਖਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੪	ਬਦਹਕੀਨਰੇਡਮ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੫	ਦਾਸਅਸਿੰਨਮੇਰੇਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੬	ਸਾਰੇਗਪਰਮਾਨੰਦ		
੭	ਤੈਨਗਕਿਆਪੁਰਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੮	ਸਾਰੇਗਸੁਰਦਾਸਮ:੧		
੯	ਹਰਿਕੇਸੀਗਬਸੇਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੧੦	ਸਾਠੇਗਕਬੀਰਜੀਏ		
੧੧	ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਰਈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੧੨	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਖਾਲਾਪੀਲਾਹਸਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੨	ਕਰਉਥਿਨਉਗੁਰ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੩	ਸਤੀਸੁਰਤਿ		
੪	ਪਵਲੀਪਾਲੀਜਾਲੈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੫	ਦੁਖੁਵਿਛੋੜਾਇਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੬	ਦੁਖਮਹੁਰਮਾਰਲ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੭	ਬਾਗੇਕਪਤਰਬੋਲੈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੨ ਘਰੁ੧

੧	ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੨	ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਲੈ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਕਈਵੈਰ	ਪੰਨੇ	੫੪੦

੪	ਗੁਰਸਾਧਾਹੀਸਦਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੫	ਗਲਗੀਧਰਥਨਾਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੬	ਜਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੭	ਜੀਉਪਿੰਡਪਾਲ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੮	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੯	ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੦	ਇਹੁਮਨੁਗੀਰਹੀ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੧	ਭੁਮਿਭੁਮਿਜੇਨਿਮ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੨	ਜੀਵਤਮੁਕਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੩	ਗਸਤਾਨਾਮੁਸਭੁਕੈ	ਪੰਨੇ	੫੪੧

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਅਨਦਿਨੁਗਰੇਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੧੨
੨	ਗੀਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੩	ਤਿਸੁਜਨਕਉਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੪	ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੀਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੫	ਜਿਨੇਕੈਹੀਅਰੈਥਾਸਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੬	ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੭	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੮	ਹਰਿਜਨਬੋਲਾਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੩
੯	ਗਮਗਮਬੋਲਿਬੋਲਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਕਿਆਭੁਜੋਚਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩
੨	ਖੀਰਾਪਰਿਥਾਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩

੪ ਨਿਸੰਧਾ
੫ ਧਰਮਦਰ

੩ ਜਗਲਾਬਿਧੀਜੂਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੪ ਰਾਜਚੇਕੀਟਕੀਟ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਚਿਓਥੈਰਾ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੬ ਮਾਈਮੋਰਿਪੀਤਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੭ ਬਰਮੁਮੇਘਜੀਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਾਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੯ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੦ ਅਥਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੧ ਘਨਿਰਥਰਥਸ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੨ ਬਿਛੁਰਤਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੩ ਹਰਿਕੋਭਜਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੪ ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਓ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੫ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੬ ਦੁਸਟਮੁਏਥਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੭ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੮ ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੨੦ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੧ ਪਰਮੇਸੁਰੁਹੋਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੨ ਗੁਰਸਰਲਾਈ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੩ ਗੁਰਮਨਾਰਿਪਿਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੪ ਮਨੁਘਨੈਭੁਮੈਥ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੫ ਪਿਆਰੀਸੋਭਸੁਰਾ ਪੰਨੇ ੫੦੫

੨੬ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੭ ਬਰਮੁਸਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੮ ਗੁਰਗੋਪਾਲਗਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੯ ਘਨੁਗਰਜਤਗੋ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩੦ ਹੋਗੋਬਿੰਦੇਗੋਪਾਲ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩੧ ਪ੍ਰਾਨਮਨਏਕਨਾਮਪਿ ਪੰਨੇ ੫੦੫

ਗੁਰਮੁਖਾਰਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧

੧ ਚਕਵੀਕੈਨਨੀਦਨਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੨ ਜਾਗਤੁਜਾਗੀਰਹੈ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੩ ਚਾੜਿਕਮੀਨਜਲ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੪ ਅਖਲੀਉਡੀਜਲੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੫ ਮਰਲਾਮੁਕਾਤਿਗ ਪੰਨੇ ੫੦੬

ਗੁਰਮੁਖਾਰਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੧

੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੨ ਬੇਦਥਲੀਜਗੁ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਕ ਪੰਨੇ ੫੦੭

ਮਯਾਰਮਹਾਯਾਪ ਛੰਤ

੧ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੨ ਵਾਰਮਲਾਰਕੀਮਹਾਯਾ ੧ ਪੰਨੇ ੫੦੮

ਗੁਰਮੁਖਾਰਥਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧ ਜੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਗਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੨ ਮੋਕਉਤੁਨਾਬਿਸਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੩ ਮਯਾਰਥਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

੧ ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਗੀਜਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੩
 ੨ ਹਰਿਜਪਤਤੇਉਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੫੩
 ੩ ਮਿਲਤਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨ ਪੰਨੇ ੫੫੪

ਗੁਰੂਕਾਮਾਮ:੪ ੫੫੧

੧ ਮੇਗਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੨ ਮੇਗਮਨੁਸੰਤਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੩ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਗਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੫ ਮੇਰੈਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੬ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੭ ਮਨਜਾਪਹੁਗਮਗੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੯ ਭਜੁਗੋਮਨਿਗਮ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੦ ਜਾਤਿਗੁਰਚਾਟਉ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੧ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੨ ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੩ ਗਈਐਗੁਣਗੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੪ ਆਗਧਉਤੁਝਹਿ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੫ ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਾ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੬ ਐਸੀਮਾਗੁਗੋਬਿੰਦਤੇ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੭ ਭਗਤਿਭਗਤਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੮ ਤੇਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁ ਪੰਨੇ ੫੫੬

੧ ਸੰਤਪਰਿਆਪਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੨ ਬਿਸਰਿਗਈਸ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੩ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੪ ਸਾਧਸਗਤਿਚਰਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੫ ਤਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੬ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੭ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੮ ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਗੁਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੯ ਪੇਖਿਐਪੇਖਿਐਗਾਸ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੦ ਸਾਜਨਾਸਿਤਆਉ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੧ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੨ ਧਨਿਉਪ੍ਰਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੩ ਕਾਚਿਯਕੋਠਰ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੪ ਨਾਨਾਇਨਨਗਪਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੫ ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪਤ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੬ ਕਰਨਕਹਾਵਨਕਉ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੭ ਤਿਏਕੋਪੀਤਮੁਥਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੮ ਆਨੰਦਹਿਗਾਥਿਨੋ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੯ ਸਾਜਨਮੀਰਸੁਆਮੀ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੦ ਪੇਖਚਸੁਨਤਸਭ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੧ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਾਰੇ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੨ ਬੁਝਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭

੩੦ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੧ ਕੁਰਕਤਕਪਟਖ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੨ ਜੀਅਪੁਨਮਾਨਦਾ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੩ ਅਵਿਯੋਕਉਗਮ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੪ ਪ੍ਰਭਪੁਜਹੋਨਮੁਖ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੫ ਜਗਤਉਧਾਰਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੬ ਐਸੀਕਉਨਾਬਿਧੇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੭ ਰੋਗਾਰੋਗਰੋਗਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੮ ਤਿਖਚੁਫਿਗਈ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੯ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੦ ਪ੍ਰਭਕਰਨਮਲਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੧ ਪਾਤਿਤਪਵਨਤ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੨ ਚਰਨਸਰਨਦਇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੩ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੪ ਅਠਿਤੋਰੇਮੁਖੁਜੇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੫ ਤਾਂਤੇਜਪਿਮਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੬ ਐਸੇਦਯੁਦੇਹੁਜੀ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੭ ਸਹਜਸੁਭਾਏਅ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੮ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕਰ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੪੯ ਮਾਈਸਿਮਰਚ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੫੦ ਜਨਕੋਪਭੁਸੰਗੇ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੫੧ ਕਰਤਕਰਤਚ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ਗੁਰੁਕਾਨਜਾਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ

੧ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮਸੁ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੨ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਾਤਿਗਸਿ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੪ ਮਨੁਹਰਿਹਰਿਗਤ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ੫ ਮਨਗੁਰਮਾਤਿਚਾਲ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ੬ ਮਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸਰ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ਕਾਨਕਾਛੰਤਮ: ੫੧ ਸੇਉਧਰੇਜਿਤ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ਗੁਰੁਕਾਨਜੇਕੀਵਾਰਮਲਾਠ ਪੰਨੇ ੫੬੧
 ਕਾਨਕਾਨਾਮਚੇਵਜੀ ਪੰਨੇ
 ੧ ਐਸੇਗਮਗਾਇਅ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੨ ਓ ਗੁਰੁਕਾਨਿਮਨਮਲਾਠ
 ੧ ਗਮਗਮਗਮੈਅਤੁ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੨ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੫ ਹਮਰੀਚਿਤਵਰੀ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੬ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੭ ਪਾਰਬਹੁਪਗਮੇਸੁ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ਕਾਲਿਆਨਮ: ੫੧੫੭੧ ਦੁਪਦੇ
 ੧ ਹਮਰੈਏਹਕਿਰ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੨ ਜਾਚਿਭਨਾਮੁਜਾਚੈ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੩ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਜੇ ਪੰਨੇ ੫੬੪

੪	ਤੈਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੫	ਗੁਨਨਾਦਮਨੰਦ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੬	ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੭	ਪੁਨਪਤਿਦਇਆਲ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੮	ਮਨਿਤਨਿਜਾਈਐ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੯	ਪ੍ਰਭੁਮੋਗਮੰਤਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੧੦	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੫

ਕਾਲਿਆਨਮਹਾਰ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧	ਗਮਾਗਮਗੋਸੁਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੨	ਗਮਗੁਰੁਪਾਗੁਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੩	ਗਮਾਗਮਗੋਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੪	ਗਮਾਗਮਗੋਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੫	ਗਮਾਮੋਸਾਧੁਚਰਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੬	ਗਮਾਗਮਦਾਸਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੬

ਗਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ

੧	ਗਾਇਤੈਰੈਤਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੨	ਤੋਗਨਾਮੁਰਤਰੁਕਰਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੩	ਜੈਕਾਗਲਿਬੇਦ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੪	ਜਾਕੈਰੁਪੁਨਾਹਿਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੫	ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੬	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੭	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੮	ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਗਥਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭

੯	ਦਿਸਾਟਿਬਿਕਾਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੦	ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੧	ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੨	ਮਸਟਿਕਰਉ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੩	ਖਾਇਆਮੈਲੁਵ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੪	ਗੀਤਨਦਰੁਖ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੫	ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਥ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੬	ਬਾਰਹਮਹਿਗਵ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੭	ਜੋਤਾਕੀਰੇਲੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੮

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੩ ਚਉਪਦੇ

੧	ਗੁਰੁਖਿਵਿਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੨	ਨਿਰਗੁਲੀਆਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੪	ਜੋਤੋਗੀਸਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੫	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੬	ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੭	ਮੋਹਮਗੁਰਮ	ਪੰਨੇ	੫੬੯

ਗਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧	ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੨	ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੩	ਇਕੁਖਿਗੁਰੁਪ੍ਰਭਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੪	ਅਗਮਦਇਆਲ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੫	ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦

੬	ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੭	ਜਾਪਿਮਨਹਰਿਗੁਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ			
੧	ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੨	ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੩	ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੪	ਜਗਯੇਦੁਖੀਮਟੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੫	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੬	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੭	ਜੇਪਨਵੈਤਸੇਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੮	ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੯	ਸਾਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੦	ਪਾਰਬਯੁਪਤੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੧	ਕੁਰਬਾਲਜਾਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੨	ਗੁਰਗੁਰਕਰਤ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੩	ਅਵਰੁਨਦੁਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੪	ਗਮਗਮਗਮਗ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੫	ਚਰਨਕਮਲਾਸ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ			
੧	ਦਾਬਿਧਾਬਉਗੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੨	ਨਾਇਆਮੋਹਿਜਗ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੩	ਨਿਵਲੀਕਰਮ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੪	ਗੋਤਮੁਤਪਾਅ	ਪੰਨੇ	੫੭੩

੫	ਆਖਲਾਸੁਨਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੬	ਗਮਨਾਮੁਜਾਪਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੭	ਇਕਿਪੁਰਿਬਖ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੩			
੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੨	ਭੈਭਾਇਜਾਗੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ			
੧	ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
੨	ਮਨਮਾਤਿਕੋਧੁਮਰ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
੩	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
ਗੁਰਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਬਲੀਕਬੀਰਜੀਓ			
੧	ਮਰਨਜੀਵਨਕੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੨	ਅਯੁਰੁਦੇਭੁਖ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੩	ਅਵਾਲਿਅਲਾਹ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੪	ਬੇਦਕਤੇਬਕਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੫	ਸੁਨਸੀਧਿਆਤੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
ਪ੍ਰਭਾਤੀਨਾਮਦੇਉਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮ ਪੰਨੇ ੫੭੫			
੨	ਆਦਿਗੁਗਾਦਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੩	ਆਕੁਲਪੁਰਖੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੬
ਬੋਲੀ			
੧	ਤਨਿਚਿਦਨੁਮਸ	ਪੰਨੇ	੫੭੬
ਸਲੋਕਸਹਸਾਭਿਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੫੭੬			
ਗਥਾਮਹਲਾ ੫		ਪੰਨੇ	੫੭੮
ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫		ਪੰਨੇ	੫੭੯

- ੧ ਚਉਥੀਯੋਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੫੮੦
 ੧ ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ਪੰਨੇ ੫੮੦
 ਸਲੋਕਸੇਖਫਗੀਦਕੇ ਪੰਨੇ ੫੮੫
 ਸਵਯੇਸੀਮੁਖਬਾਭਮਹਲਾ ਪੰਨੇ ੫੮੮
 ਸਵਯੇਕਲਭਟਕੇਤਖਾਯੋਕੇ ਪੰਨੇ ੫੯੦
 ਸਲੋਕਵਾਗਭੇਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੫੯੮
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩ ਪੰਨੇ ੫੯੯
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨੇ ੬੦੨
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੬੦੩
 ਠਾਠਮਾਲਾ ਪੰਨੇ ੬੦੪

१६ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚਾ ਪੈਥੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚਾ॥ १॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਗਾਉ ਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਹਾਇ ਵਤਾਗਾ ਭੁਖਿ ਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਪੁਰੀ ਆ ਭਾਗਾ ਸਹਸਾ ਸਿ ਆਣ ਪਾਲਖ ਹੋਰਿ ਤਾਇ ਕਨ ਚਲੈ ਨਾਇ॥ ਕਿ ਵਸ ਚਿ ਆਹੋਈ ਐ ਕਿ
ਵਭੁ ਕੈ ਤੁਏ ਪਾਲਿ॥ ਪੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਆਨਾਇ॥ १॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਆਕਾ
ਹ ਪੁਕ ਮੁਨ ਕਹਿ ਆ ਜਾਈ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਜੀ ਅਪੁਕ ਮਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਉਤ ਮੁਨੀ
ਚੁ ਪੁਕ ਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ਅਹਿ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇ ਕਿ ਪੁਕ ਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ
ਅਹਿ॥ ਪੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਪੁਕ ਮਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ
ਕੋਈ॥ ੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਹੁ ਹੋਵੈ ਕਿ ਸੋ ਤਾਹੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਹੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਰਿ ਆਈ
ਆਚਾਰਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿ ਆਵਿਖ ਮੁਟੀ ਚਾਹੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕੋਰਤ ਨੁਖੇਹ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀ ਅਲੈ ਠਿਰਿ ਦੇ
ਹਾ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੁਗਿ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਦੁਗਿ॥ ਕਥਨ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ॥ ਕਥਿ ਕ
ਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ॥ ਦੇਦਾ ਦੇਲੈ ਦੇਖ ਰਿਪਾਹਿ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਿਖਾਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਪੁਕ
ਮੁਚਲਾਏਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿ ਆ ਭਾਉ ਆਪ
ਗੁ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਰਿ ਦੇਰਿ ਦਾਤਿ ਕੋਰਦਾ ਤਾਹੁ॥ ਠੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ॥ ਮੁ
ਹੰਕਿ ਬੋਲ ਭੁਬੋਲੀ ਐ ਜਿਤੁ ਮੁਟਿ ਧਰੇ ਪਿ ਆਹੁ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨ ਉਵਰਿ ਆਈ ਵੀਚਾਰੁ॥
ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾਨ ਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਹੁ॥ ਯਥਾ
ਪਿ ਆਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸੋਵਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਾਨੁ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ॥ ਗਾਵੀ ਐ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀ ਐ ਭਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਰਿ
ਲੈ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਆਸਾਈ॥ ਗੁਰੁਣੀ ਸਗੁਰੁ ਗੁਰੋ ਗੁਰੁ ਬ
ਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਰਿਝੁ
ਝਾਈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸੋ ਮੋਵਿ ਸਰਿ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਤੀਰਥੀ ਨਵਾਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ

ਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀ। ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੇਲਈ। ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਸਾ
 ਵਾਹਰਮਾਇਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਰਿਬੁਝਾਈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦ
 ਤਾਸੇਮੇਵਿਸਰਿਨਜਾਈ। ੬॥ ਜੇਜੁਗਚਰੇਆਗਜਾਹੋਰਦਸੁਣੀਹੋਇ। ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐ
 ਨਾਇਚਲੇਸਭੁਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਾਉਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਾਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈ
 ਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋ। ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਵਕਰਿਦੇਸੀਦੇਸੁਪਗੇ। ਨਾਨਕਨਿਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੇ
 ਤਿਅਗੁਣੁਦੇ। ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਣਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨ
 ॥ ਸੁਣਿਐਪਰਤਿਪਵਲਆਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਾ। ਸੁਣਿਐਪੋਰਿਨਸਕੋਕਾਣਾ।
 ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਣਿਐਈਸਹਬਰਮਾਇੰਦਾ। ਸੁਣਿ
 ਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦਾ। ਸੁਣਿਐਜੋਗਚੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾ। ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਘਤਿਵੇਦਾ। ਨਾਨ
 ਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੯॥ ਸੁਣਿਐਸਤਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ। ਸੁਣਿਐ
 ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ। ਸੁਣਿਐਪਰਿਪਰਿਪਵਹਿਮਾਨੁ। ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ। ਨਾਨਕਭ
 ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿਐਸਗਗੁਣਕੇਗਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਸੇਖ
 ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਅੰਧੋਪਵਹਿਗਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਹਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹਾ। ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾ
 ਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੇਕੀਰਤਿਕਹੀਨਜਾਈ। ਜੇਕੋਕਪੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।
 ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਗਾ। ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਹਨਿਵੀਚਗਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰ
 ਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਨੇਸੁਗਤਿਤੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ। ਮੰਨੇਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ। ਮੰਨੇਮੁਰਿਚ
 ਟਾਨਖਾਇ। ਮੰਨੇਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥
 ਮੰਨੇਮਾਰਗਿਠਕਨਪਾਇ। ਮੰਨੇਪਤਿਸਿਉਪਰਗਵਜਾਇ। ਮੰਨੇਮਗੁਨਚਲੇਪੰਥਾ। ਮੰਨੇਧਰਮਸੇ
 ਤੀਸਨਬੰਧਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮੰਨੇਪਵਹਿਮੇਖੁਦੁਆ
 ਹਾ। ਮੰਨੇਪਰਵਰੈਸਾਧਾਹਾ। ਮੰਨੇਤਰੇਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖਾ। ਮੰਨੇਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜ
 ਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੫॥ ਪੰਚਪਰਵਣਪੰਚਪਰਧਾਨਾ। ਪੰਚੇਪਵਹਿਦਗਾਹਿਮਾ
 ਨੁ। ਪੰਚੇਸੋਹਰਿਦਰਿੰਗਾਨੁ। ਪੰਚਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ। ਜੇਕੋਕਪੈਕਰੈਵੀਚਗਾ। ਕਰਤੇਕੋਕਰ

ਏਨਾਹੀਨੁਮਾਗਾਧੰਦੁਪਰਮੁਦਇਅਕਾਪੁਤਾਸੰਤਖੁਥਾਪਿਰਖਿਅਜਿਨਿਸੁਤਿ। ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸ
 ਚਿਅਗਾਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਗਾਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਗਾ। ਤਿਸਤੇਭਾਰਤਲੈਕਵਲੁਜੋਗਾਜੀ
 ਅਜਾਤਿਗੰਗਕੋਨਵਾਸਤਨਾਇਖਿਅਵੁਵੀਕਲਾਮਾਏਹੁਲੇਖਾਇਖਿਜਾਏਕੋਇ। ਲੇਖਾਇਖਿ
 ਅਕੇਤਹੋਇ। ਕੇਤਾਤਾਤੁਸੁਆਲਿਹੁਪੁਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਏਕੋਲੁਕੁਤਾ। ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕ
 ਵਾਉ। ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਹੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਰ
 ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੬॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ। ਅ
 ਸੰਖਪੁਜਅਸੰਖਤਪਤਾਉ। ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠਾ। ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾ॥ਅ
 ਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਗਾ। ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਗਾ। ਅਸੰਖਸੁਗਮੁਭਖਸਾਗਾ।
 ਅਸੰਖਸੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗਾ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤ
 ਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੭॥ ਅਸੰਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗਾ। ਅਸੰਖ
 ਚੋਰਹਰਮਥੋਗਾ। ਅਸੰਖਅਮਰਕਾਰਿਜਾਹਿਜੋਗਾ। ਅਸੰਖਗਲਵਚਹਤਿਅਕਮਾਹਿ। ਅਸੰਖਪਾਪੀ
 ਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ। ਅਸੰਖਭੁਕਿਅਰਕੁਫੇਠਿਗਾਹਿ। ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਯੁਭਖਿਖਾਹਿ। ਅਸੰਖਨਿੰਦ
 ਕਾਸਿਰਿਕਹਹਿਭਾਗਾ। ਨਨਕੁਨੀਚੁਕਪੈਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭ
 ਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੮॥ ਅਸੰਖਨਵਅਸੰਖਥਾਵਾ। ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰ
 ਖਲੋਆ। ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ। ਅਖਰੀਨਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹਾ। ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤ
 ਗੁਣਗਾਹਾ। ਅਖਰੀਲਿਖਲੁਬੋਲਲੁਬਾਣਿ। ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ। ਜਿਨਿਏਹਿਲਿ
 ਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ। ਜਿਵਟੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ। ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਨਾਉ। ਵਿਟੁਨਵੈਨਹੀਕੋ
 ਥਾਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ।
 ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੯॥ ਭਗੀਐਹੁਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹਾ। ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹਾ। ਮੁਤਪ
 ਣੀਤੀਕਪਵੁਹੋਇ। ਦੇਸਾਬੁਟੁਲਾਣੀਐਓਹੁਧੋਇ। ਭਗੀਐਮਤਿਪਾਪਕੈਸੰਗੀ। ਓਹੁਧੋਪੈਨਾ
 ਵੈਕੈਗੰਗੀ। ਪੁਨੀਪਾਪੀਅਖਟੁਨਾਹਿ। ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੇਜਾਹਾ। ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਰੀ
 ਖਾਹਾ। ਨਨਕਹੁਕਮੀਅਵਹੁਜਾਹਾ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਅਦਤੁਦਾਨਾ। ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾ

ਮਨੁ। ਸੁਇਆਮੀ ਨਿਅਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ। ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਭੀ। ਸਭਿਗੁਣਤੋਹੋਮੈਨਾਹੀਕੋ
 ਇ। ਵਿਦੁਗੁਣਕੀਤੋਭਗਤਿਨੋਹੋਇ। ਸੁਅਸਤਿਅਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਭੀ। ਸਤਿਸੁਹਰਤੁਸਦਮਨਿ
 ਚਾਭੀ। ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣੁਕਿਤਿਕਵਣੁਵਾਗੁ। ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਪੁਕਵਣੁ
 ਜਿਤੁਹੋਅਕਾਗੁ। ਵੇਲਾਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਗਣਾ। ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆ
 ਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਗਣਾ। ਬਿਤਿਵਹੁਨਜੋਗੀਜਾਣੈਹੁਤਿਮਾਪੁਨਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉ
 ਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਹਨੀਕਿਵਜਾਣਾ। ਨਨਕਆ
 ਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੁਇਕੁਸਿਆਣਾ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਈਕੀਤਾਜਾਕੋਹੋਵੈ। ਨਨਕਜੇ
 ਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ। ੨੧॥ ਪਤਾਲਾਪਤਾਲਖਆਗਾਸਾਅਗਾਸਾ। ਓੜਕ
 ਓੜਕਭਾਇਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤਾ। ਸਹਸਅਠਹਰਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁੰਇਕੁਪਾਤਾ।
 ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੋਹੋਇਵਿਣਸੁ। ਨਨਕਵਡਾਅਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥ ੨੨॥ ਸਾ
 ਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਹਤਿਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਆਹਿ।
 ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਹਰਸੇਤੀਮਾਲੁਪਨੁ। ਕੀਤੀਤੁਲਿਨੋਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਪੁਨਵੀਸਹਰਿ
 ॥ ੨੩॥ ਅੰਤੁਨਸਿਠਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰ
 ਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਗੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਗਵਾਗੁ। ਅੰਤਕਾ
 ਗਣਿਕੇਤੋਬਿਲਲਾਹਿ। ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ। ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ। ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁ
 ਤਾਹੋਈ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਉਚਾਥਾਭੀ। ਉਚੇਉਪਰਿਉਚਾਨਭੀ। ਏਵਡੁਉਚਾਹੋਵੈਕੋਈ। ਤਿਸੁਉਚੇਕ
 ਉਜਾਣੈਸੋਈ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ। ਨਨਕਨਦਗੀਕਰਮੀਦਾਤਿ। ੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰ
 ਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਗ। ਕੇਤਿਆਗਣਤ
 ਨਹੀਵੀਚਾਗੁ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਗ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਕੇਤਿ
 ਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਤਾਗ। ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਈ। ਹੋਰੁਆਖਿਨ
 ਸਕੈਕੋਈ। ਜੋਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ। ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇ
 ਦੇਈ। ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੋਈ। ਜਿਸਨੋਬਖਸੋਸਿਠਤਿਸਾਲਾਹਾ। ਨਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਅਮੁਲਗੁਣ ਅਮੁਲਵਾਪਗਾ ਅਮੁਲਵਾਪਗੀਏ ਅਮੁਲਭੰਡਗਾ ਅਮੁਲਆਵਰਿ
 ਅਮੁਲਏਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲਭਾਇ ਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁਪਰਮੁ ਅਮੁਲੁਦੀਬਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁ
 ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁਪਰਵਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁਨੀਸਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁਭੁਗਮਾਹੁ ॥
 ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁਆਖਿਅਨਜਾਇ ॥ ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਇਵਲਾਇ ॥ ਆਖਿਰਿਵੇਦਪਾਠਪੁਗਣਾ ॥
 ਆਖਿਪੜੇਕਗਰਿਵਖਿਅਣਾ ॥ ਆਖਿਬਰਮੇਆਖਿਇੰਦਾ ॥ ਆਖਿਗੋਪੀਤੋਗੋਵੰਦਾ ॥ ਆਖ
 ਰਿਈਸਰਆਖਿਸਿਧਾ ॥ ਆਖਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ ॥ ਆਖਿਦਾਨਵਆਖਿਦੇਵਾ ॥ ਆਖਿਸੁ
 ਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ ॥ ਕੇਤੇਆਖਿਆਖਿਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇਕਰਿਕਰਿਓਠਿਓਠਿਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇਕੀਤੇ
 ਰਹਿਕਹੇਹਿ ॥ ਤਾਆਖਿਨਸਕਰਿਕੇਈਕੇਇ ॥ ਜੇਵਭੁਭਵੈਤੇਵਭੁਹੋਇ ॥ ਨਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੇਇ ॥
 ਜੇਕੋਆਖੇਬੋਲੁਵਿਗਾਹੁ ॥ ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਗਾਵਾਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਦਹੁਕੇਹੋਸੇਘਰੁਕੇਹੋਸਿ
 ਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਏ ॥ ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹੋ ॥ ਕੇਤੇਗਗਪਰੀਸਿਓਕਹੀ
 ਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹੋ ॥ ਗਾਵਹਿਤੁਹੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਹੁਗਾਵੈਗਾਜਾਪਰਮੁਤੁਆਗੇਗਾ
 ਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹ
 ਨਿਸਦਾਸਵੇਗਾਗਾਵਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਾਣਿਬੈਠੇਵੇਤਿਆਦਰਿਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅ
 ਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪ
 ਰਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਏ ॥ ਗਾ
 ਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਹੋਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਗੇ ॥
 ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਹੇ ॥ ਸੇਈਤੁਧਨੇਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਹੋਤਗ
 ਤਰਸਾਏ ॥ ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੇਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਕੁਕਿਆਵੀਚਗੇ ॥ ਸੇਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਚੀਸਈ ॥ ਪੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ ॥ ਭੰਗੀਭੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
 ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਅਈ ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਕਰਸੀਪੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ॥ ਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਕਰਹੁਤੁਰ
 ਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁੰਦਾਸੰਤਖੁਸਰਮੁਪਤੋਣੇਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਗੀਗਾ

ਆਜੁਗਤਿ ਰੰਗ ਪਰਤੀਤਿ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੀ ਅਨੁਦਇ ਆਭੰਗੁ ਗਇ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦਾ ਆਪਿ ਨ ਬੁਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾਕੀ ਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਗਾਸਾਦਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋ
 ਗੁਤੁ ਇਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅ
 ਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾ ਆਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੋਲੇ ਪਰਵਾਨਾ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ
 ਇਕੁ ਭੰਗੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਨਾ ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਤਿ ਵੈਚਲਾ ਵੈਜਿ ਵੈਰੈ ਫੁਰਮਾਨਾ ਚਿਉ ਵੈਖੋ
 ਨਾਨਕ ਹਿਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਨਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸੁ ਲੇਲੇ ਲੇਲੇ ਇਭੰਗਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਏਕਾ ਵਾਗਾ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਵੇਖੇ ਸਿਰਜਣਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
 ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਦੁਜੀ ਭੋਲਾ ਖੋਰੇ ਰਿਲਖੋ ਰੇਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸਾ ਲਖੁ ਲਖੁ
 ਗੋਰਾ ਆਖੀ ਆਹਿ ਏਕੁ ਨ ਮੁਜਗ ਦੀਸਾ ਏਤੁ ਰਹਿ ਪਤਿ ਪਵਣੀ ਆਚਰੀ ਮੋਰੇ ਇਕੀਸਾ ਸੁਟਿਗ
 ਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਗੀਸਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕੂ ਵੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖਿ ਜੋਰੁ
 ਪੈਨ ਜੋਗਾ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਿ ਦੇਇ ਨ ਜੋਗਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਿ ਮਰਦਿ ਨ ਜੋਗਾ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ
 ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ਨਾਨ
 ਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਗਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਤਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਪਰ
 ਤੀ ਥਾ ਪਰਖੀ ਪਰਮ ਜਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਕੇ ਗੰਗਾ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਕਰਮੀ ਕ
 ਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨਾ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਪਵੈ
 ਨੀਸਾਨਾ ਕਚ ਪਕਾਈ ਚਿਥੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਗਇ ਆਜਾ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖੁ ਕਰਮੁ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਨ ਮਹੇਸਾ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜ
 ਤਿਘ ਵੀ ਆਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸਾ ਕੇਤੀ ਆਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁਊਪ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਇੰਦਰ ਦਰੁ
 ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤ
 ਨਾਸਮੰਦਾ ਕੇਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇਤੀ ਆਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਕੇਤੀ ਆਸੁਰਤੀ ਰੇਵ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅ

ਤਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਗੁ॥ਤਿਥੈਨਦਬਿਨਦਕੋਰਅਨੰਦੁ॥ਸਗਮਖੰਡਕੀਬਾ
 ਣੀਗੁਪੁ॥ਤਿਥੈਘੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੁਪੁ॥ਤਾਕੀਅਗਲਾਕਥੀਅਨਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕੋਪਿਛੇ
 ਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਗਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਗਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥
 ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੰਗੁ॥ਤਿਥੈਚੋਰੁਨਕੋਈਧੰਗੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗੁ॥ਤਿਨਮਹਿਗੁਮੁਹਤਿ
 ਅਭਰਪੁਗੁ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥੇਨਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਹਿਨਠਾਗੇਜਾ
 ਹਿ॥ਜਿਨਕੋਗਮੁਵਸੋਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੋਲੇਆ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦਸਚਾਮਨਿਸੋਇਸ
 ਚਖੀਭਿਵਸੋਨਿਗੰਗੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਜੇਕੋਕਥੈਤਅ
 ਤਨਅੰਤੁ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਸਾਕਾਗਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁ॥ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਗਵੇਖੇਵਿਗਸੇਕਰਿਵੀਚਰੁ
 ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰਵਾਸਾਗੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਧੀਗੁਜੁਸੁਨਿਆਹੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਹੁ॥
 ਤਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਓ॥ਭਾਂਡਾਭਾਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਛਾਇ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਾ॥
 ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਗਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੩੮॥॥ਸਲੋਕੁ॥॥ਪਵਤੁ
 ਗੁਰੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਗਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੇਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰ
 ਗਿਆਣੀਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੁਗਿ॥ਕਰਮਿਆਪੋਆਪਣੀਕੋਨੇਵੇਕੇਦੁਗਿ॥ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੋਦਗੁ॥ ॥ਸੋਦਗੁਤੇਰਾਕੋਹਾਜੇਘਰੁਕੇਤਾਸੀਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾ
 ਲੋ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਦਅਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਗੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇ
 ਰੇਗਾਵਣਹਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਪਵਤੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੇਗਜਾਧਰਮੁਦੁਆਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਚਿ
 ਤੁਗੁਪਤੁਇਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਧੀਚਰੇਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿ
 ਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਇੰਦੁਇੰਦੁਸਟਿਬੈਠੇਵੇਤਿਅਦਰਿਨਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਿਧ
 ਸਮਾਧੀਅਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਾਧਬੀਚਰੇਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਜਤੀਸਤੀਸਤੀਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਵੀਕਰਾ

ਗੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਪਥਿਤਪਕਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਨਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁ
 ਗੁਮਛੁਪਇਆਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਰਤਨਉਪਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਜੋਧਮਰ
 ਬਲਸੁਗਾਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖਾਣੀਚਗੇਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖੰਡਮੰਡਲਭੁਮੰਡਕਾਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਗੇਸੇ
 ਈਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਤਗਤਗਸਾਨੋਰੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾ
 ਨਕੁਕਿਆਬੀਚਗੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚ
 ਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਭੰਗੀਭੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾ
 ਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਐਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਠਿਰਿਪੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪ
 ਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਹਪਟੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਣਿਵ
 ਭਾਖੈਸਭੁਕੋਇ।ਕੇਵਭੁਵਭਾਡੀਠਾਹੋਇ।ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਐਜਾਈ।ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਹੋਸ
 ਮਾਈ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਗਹਿਭੰਗੀਗੁਣੀਗਹੀਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰੇਕੇਤਾਕੇਵਭੁਚੀਗਾਹਰਉ
 ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ।ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰ
 ਹਈ।ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਰਿਐਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗੀਐਈਆਸਿਧਾਪੁ
 ਰਖਾਕੀਆਵਰਿਐਈਆਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ।ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਹੀਠਾਕਿਹਹਈਆ
 ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਐਵੇਰਾਗਾਸਿਠਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਗਾ।ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਐਚਗਾ।ਨਨ
 ਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਗਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੋਮਰਿਜਾਉ।ਆਖਦਿ
 ਅਉਖਾਸਾਚਾਨਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖਾ।ਉਤੁਭੁਖੇਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੋਮੇਰੀਮਾਈ।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੇਨਾਇ।ਹਰਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਰਿਐਈ।ਆਖਿਥਕੇਕੀ
 ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ।ਵਡਾਨਹੈਵੇਘਾਇਨਜਾਈ॥੨॥ਨਾਉਮਰੇਨਹੈ
 ਵੈਸੋਗੁ।ਦੇਦਾਰੋਨਚੁਕੈਭੋਗੁ।ਗੁਣੁਏਤੋਤੋਨਹੀਕੋਇ।ਨਕੋਤੋਆਨਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਭੁਆਪਿ
 ਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ।ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਗਤਿ।ਖਸਮੁਵਿਸਾਹਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ।ਨਨਕਨਵੈਬਾ
 ਭੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਗਗੁਗੁਜਗੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰ
 ਉਗੁਰਪਾਸਿ।ਹਮਕੀਰੋਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਪੁਰਗਾਂਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁ

ਰਦੇ ਵੇਲੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਹਰਗਾਸਿ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਆਤੇ ਭਾਗੀ ਦੁਜ ਮਪਾਸਿ॥
 ਜੇਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਲਿਖਾਸਿ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇ॥ ਆਮਿਲਿ ਨਾ
 ਨ ਕਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਰ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ ਜਾ ਆਹ
 ਰਿ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ ਲਾਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ॥ ਤਾਕਾ ਰਿਜ ਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਪ ਉਜੀਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਤ ਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ॥ ਆਸੁ ਕੇ ਕਸਟ ਹਰਿਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ॥ ਇਨ ਕਿਸ ਕੀ ਪਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੀਬਾ ਰੇ॥ ਠਾਕੁ
 ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ॥ ੨॥ ਉਠੇ ਉਠੇ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ॥ ਸੁਪਾਛੇ ਬਚੇ ਰੇ ਛਰਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਵਲੁ ਖਲਾ
 ਵੈ॥ ਕਵਲੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ
 ਲ ਪਰਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਐਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾਵਰਿਆ॥ ੪॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅ
 ਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ॥ ਹਰਿ ਸਚੇ ਨਿਗਣੁ ਪਰਗਾ॥ ਸਤਿ
 ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਆਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤੁ ਜੀ ਸਤਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਹਣ ਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਅ
 ਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿਆ॥ ਪੇਸੇ ਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜਤਿ ਵਿਚਾਗਾ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜ ਵਿਡਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ
 ਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਪਾਹ ਬਹੁ ਮੁਬੇ ਅੰਤੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆ
 ਖਿਵਖਾਣਾ॥ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿ

ਆਵਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਗੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿ
 ਨਤੁਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਭਉਸਤੁਗਵਾ
 ਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਸੇਰੇਹਰਿਜੀਸੇਰਹਿਹਰਿਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹ
 ਰਿਧਿਆਇਅੰਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਾਇਜਸੀ॥੩॥ਤੇਹੀਭਗਤਿਤੇਹੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰ
 ਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਹੇਭਗਤਤੇਹੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਹੀਅਨਿ
 ਕਤੇਹੀਅਨਿਕਕਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਹੇਅਨੇਕਤੇਹੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁ
 ਸਿੰਘਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਏਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਵਹਿ
 ਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਤੁਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁ
 ਹੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਯਰਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੁਆਪੇਕ
 ਹਹਿਸੁਓਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉਪਈਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿਹਜਿਸਭਓਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾ
 ਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਜੋਸਭਸੋਕਾਜਾਏਈ॥੫॥੧॥ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਤੁਕਰਤਾਸਾਰਿਅਰੁਮੇ
 ਭਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੁਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਈ॥ਗਹਉ॥ਸਭਤੇਹੀਤੁਸਭਨੀਧਿਆਇ
 ਆ॥ਜਿਸੋਨੇਕਪਾਕਗਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਪੁਆ
 ਪਿਵੈਛੋਕਿਆਮਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਦਹੀਆਉਸਭਤੁਧੁਹੀਆਹਿ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥
 ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਹਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੰਮਿਦਿਵਿਛੁਕਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸੋਨੇਤੁਜਾਣਾਇਹਿਸੋ
 ਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤੇਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀ
 ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਤੇਹਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਤੁ
 ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਤਿਤੁਸਰਵਰਵੈਭਈ - ਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪਕਿਜੁਮੇਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੇਹਮਦੇਖਾ
 ਤਹਭੁਈਅਲੋ॥੧॥ਮਨਏਕੁਸਰੇਤਾਸਿਮੁਕੁਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਹੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਗਹਉ॥ਸਹ
 ਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਵਿਅਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੁਸ
 ਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਆਨੁਖਦੇਹੁੰਗੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲ

ਟਕੀਇਤੇਗੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਗੈਕਿਤੈਨਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭੁਜੁਕੇਵਲਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਰੰਜ
 ਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੋ॥ ਜਨਮੁਬਿਥਜਾਤਗੰਗੀਮਾਇਆਕੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨ
 ਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ ਸਰਇਪਰੇਕੀਰਾਖ
 ਹੁਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੪॥

ਗਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋਰਿਲਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਜੋਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਗੇ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਰਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਗੇ॥
 ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਰਿਲਾ॥ ਹਉਵਹੀਜਿਤੁਸੋਰਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤ
 ਜੀਅਕੇਸਮਾਣੀਅਨਿਦੈਖੇਗਾਦੇਵਣਹਗਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਗੁ॥ ੨॥
 ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਇਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲਾ॥ ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਰਿਬਸਿ
 ਉਮੇਲਾ॥ ੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਹਗਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵ
 ਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੈਸਅ
 ਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਜੋਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਘਗੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸੁਣੇਚਸਿਆਘ
 ਰੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਹੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ ਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਗਗੁਧ
 ਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨਮੇਥਾਯੁਗਵਿਚੰਡਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਧੁਪੁਮ
 ਲਅਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲਬਨਗਾਇਟੂਲੀਤਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੋਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ ਭਵਖੰਡਨਤੇਹੋ
 ਆਰਤੀ॥ ਅਨਪਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵੈਨੇਨਨਨੈਨਹਰਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਹ
 ਤਿਨਨਏਕਤੇਹੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ ੨॥
 ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੋਸੋਇ॥ ਤਿਸਦੇਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਨਣੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੁਮੋਹਿਅਹੀਪਿਆ
 ਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਗੰਗਕਉਹੋਇ॥ ਜਾਤੇਤੇਗੈਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ ੪

॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਤਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡਾਹੋ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪ
ਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਗੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੋ
ਹਰਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਗਸਸਾਤਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਹਿਉਮੇਕੰਡਾਹੋ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਾਹਿਚੁਭੈਦੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਣੁਸਹਹਿਸਿਰਿਰੰਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਾਮਾਣੇਦੁਖਜਨਮਮਰਣ
ਭਵਖੰਡਾਹੋ॥ਸ੍ਰਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਭੁਪਮੰਡਾਹੋ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸ
ਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕੈਰੋਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੋ
॥੪॥੪॥ਗੁਰਗੁਰੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਹਲਕੀਬੇ
ਲਾ॥ਈਹਖਾਟਿਚਲਾਹੁਹਰਿਲਾਹਅਗੈਬਸਨੁਸੁਰੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੇਦਿਨਸੁਰੇਣਗੇ॥ਮਨ
ਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਗੇ॥ਹਰਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਹਿਓਭੁਪਮਹਿਅਨੀ॥ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇਪੀਅਵੈਇਹੁਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਣੇਸੋਈਬਿਹਾਣੁਹਰਿਗੁਰਤੇ
ਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਟੇਗਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁ
ਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ॥ਸੋਤੀਤਮੰਦਰਉਸਹਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿ
ਜੜਾਉ॥ਕਸਤੁਰਿਕੁੰਗੁਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਅਵੈਚਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੋਤੇਗਾਚਿਤਿਨਅ
ਵੈਨਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਾਇਬਾਲਿਜਾਉ॥ਮੇਅਪਣਾਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਅਅਵਹੁਨਾਹੀਥਾਉ
॥ਹਰਾਉ॥ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਦਾਘਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਯੋਤੈਕਰੇਗੰਗੀ

ਪਸਾਉ। ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੨॥ ਸਿਧੂਚ ਵਾਸਿ ਧਿਲਾਈ ਹਿਧਿ ਆਖਾ ਆ
ਉ। ਗੁਪਤ ਪਗਾਟੇ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਖੈ ਭਾਉ। ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੩॥
ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਖਾ ਪਾਉ। ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ। ਮ
ਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਮੇਰੀ
ਆਗਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਤੁ ਆਪਿ ਆਉ। ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਦਇਓ ਫੈਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਭਿ ਨ ਥਾਉ। ਭੀਤੇ
ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਉ। ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਤੁ ਆਖ
ਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇਤ ਮਾਇ। ਗਹਾਉ। ਕੁਸਾਕਟੀ ਆਵਾਹਵਾਹ ਪੀਸਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ। ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਈ
ਅਭਾਸ ਮਸੇਤੀ ਗਇ ਜਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ। ਨਦਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਉ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਅਸ ਥਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ
ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗ ਦਲਖ ਮਣਾ ਪਰਿਪਰਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ। ਮਸੂਤੋ ਟਿਨ ਆਵ
ਈ ਲੇਖਿ ਪਉਤੁ ਚਲਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲ ਲੁਬੋਲ ਟਾਲੇ ਖੇਖਾ ਖਾਉ। ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈ ਆਲੇਖੈ ਸੁਣਿ
ਵੇਖਾਉ। ਲੇਖੈ ਸਾਹਲਾ ਵਾਈ ਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿਪੁਛ ਲਜਾਉ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਰਨਾ ਧੋਹ। ਅਧੈ
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹ। ਗਹਾਉ। ਜੀਵਨ ਮਹਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੇ ਖੈ ਜੈ ਕਾਲੀ। ਜਿਥੇ
ਬਹਿਸ ਮਝਾਈ ਮੈ ਤਿਥੇ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿ ਨ ਆਇ। ਭਵਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਤਰੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਗਾਇ।
੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਟਿਨ ਆਖੈ ਕੋਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਕਰਤਿ ਨ ਵਡੋ ਹੋਇ
॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੁਹੈ ਹਿਜੀ ਅਕੇਤੋ ਲੇਖਾ। ੩॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਪੁਆਤਿ ਨੀਚੀ।
ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿ ਅਗੀ ਸਾਜਿ ਬੈਠੈ ਨਿਰਸਾਲੀ ਅਨਿਤਿ ਬੈਨਟ ਕਿਤੇ
ਗੀਬਖਸੀ ਸਾ। ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਾਬੁ ਕੁਤਾ ਕੁਤੁ ਚੁਹਣਾ ਗਿਖਾ ਪਾਸੁ ਰਦਾ
ਗੁਪਗਨਿ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮੁ ਖਸੁ ਪੀਅਗਾ ਨਿਕੋ ਧੁਚੰਡਾ। ਹਸਕਸਾ ਪੁਸਲਾ ਹਟਾਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ
ਕਰਤਾਗ। ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀ ਮੈ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਉਤਮ ਸੇਵਹਿ ਉਤਮ ਕਹੀ ਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਹੋਇ।
ਗਹਾਉ। ਗੁਸੁ ਸੁਇਨ ਗੁਸੁ ਰੁਪਾ ਕਮਾਇ ਗੁਪਰਮ ਲਕੀਰਾ ਸਾ। ਗੁਸੁ ਪੈਰੇ ਗੁਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਗੁਸੁ ਮੀਠਾ

ਰਸੁਮਾਸੁ। ਏ ਤੇਰਸਸਗੀਕੇਕੈਘਟਿਨਮਨਿਵਸੁ। ੨॥ ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਅਪਰ
 ਟੁ। ਠਿਕਾਬੋਲਵਿਗੁਰਣਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣ। ਜੋਤਿਸੁਰਵਹਿਸੇਭਲੇਚੋਰਿਕਿਕਹਦਿਵ
 ਖਾਣ। ੩॥ ਤਿਨਮਾਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਪਨੁਪਲੇਜਿਨਹਿਰਦੈਹਰਿਅਸਮਾਇ। ਤਿਨਕਾਕਿਅਸਾਲ
 ਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਰਹੋਚਹਿਦਨੀਨਨਾਇ। ੪॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਅਮਲੁਗਲੇਲਾਕੁੜਕਾਇਤਾਦੇਵਣਹਾਗਿ। ਮਤੀਮਰਣੁਵੇਸਾਰਿਅਖੁਸੀਕੀਤੀ
 ਦਿਨਚਾਗਿ। ਸਚੁਮਿਲਿਅਤਿਨਸੋਠੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਗੁ। ੧॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ।
 ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਗਹਚਲੈਮਾਣੁ। ਹਰਉ। ਸਚੁਸਰਗੁੜਬਾਰਹਾਜਿਸੁਵਿਚਿ
 ਸਚਾਨਉ। ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤਵੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ। ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮ
 ਹਲੀਪਾਏਥਉ। ੨॥ ਨਉਨੀਹੁਚੰਗੀਆਈਅਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਸੁ। ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾ
 ਲਾਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤੀ। ਦੁਖਤਿਸੋਪਹਿਅਖੀਅਹਿਸੁਖਜਿਸੋਹੀਪਾਸਿ। ੩॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ
 ਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ। ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੈਜੇਤਪੈਨਣੁਖਾਣੁ। ਹਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੁ
 ਵੀਆਤੁਪੁਭਵੈਪਰਵਾਣੁ। ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥ ਜਾਇਸੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿ
 ਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਗੁ। ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਗੁ। ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹ
 ਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗੁ। ੧॥ ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਇਖਿਜਾਣੁ। ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਚੋਇ
 ਸਚਾਨੀਸਾਣੁ। ਹਰਉ। ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਅਈਅਸਦਖੁਸੀਅਸਦਚਉ। ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿ
 ਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਉ। ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਨਾਰੀਗਲੀਵਉਦਅਉ। ੨॥ ਇਕਿਅਵ
 ਹਿਇਕਿਜਾਤਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਵਸਲਾਗ। ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਵਰੇਦਰਵਾਗ। ਅਗੋਗਇ
 ਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਵੈਵੇਕਾਗ। ੩॥ ਭੈਤੇਰੈਰਹੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ। ਨਵਜਿਨਸੁਲਤਾ
 ਨਖਾਨੋਦੇਭੈਠੇਖੇਹ। ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਅਸਭਿਕੁੜਕੁਤੇਨੇਹ। ੪॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥
 ॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨੀਐਸੁਦਿਐਸਾਲੇਟੇ। ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਮਾਰਣਨਦਕੀਏ। ਛਤੀਹ
 ਅਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਹੇਇ। ੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਖੁਸੀਖੁਆਹੁ। ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀ
 ਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ। ਹਰਉ। ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ। ਨੀਲੀਸਿਅਹੀ

ਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਦੁਪੈਗਧਿਆਨੁ। ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਨਾਮੁ॥੨॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਲੁ
ਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਪੈਪੈਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ। ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿ
ਕੁਝਤੁਤੇਰੀਵਟਾ। ਤੁਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤਾ। ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਦੁ
ਕਹਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤੀ॥੩॥ ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਚੜੀਐਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿ
ਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ। ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਗੁ। ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਤਾਵ
ਸੀਹੋਰੁਆਖਤੁਬਹੁਤੁਆਪਗੁ। ਨਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛਿਨਕਰੇਈਚਾਗੁ। ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇ
ਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ॥੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ
ਹਲਾ॥ ॥ ਕੁੰਗੁਕੀਕਾਇਅਹਤਨਕੀਲਾਇਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ। ਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥ
ਕਾਮੁਖਿਦਿਕਾਤਿਤੁਧਾਇਮਾਤਿਵਿਗਾਸੁ। ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਲਾਸਦੁਨਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੫॥ ਬਾਬਾ
ਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ। ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੁਝਕੁਝਜੋਗੁ। ਹਰਹਾਉ। ਪੁਜਲਗੋਪੀਹੁਆਖੀਐਸ
ਕੁਮਿਲੈਸੀਸਾਗੁ। ਨਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਗੁ। ਜਾਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਸਤਾਪੁਜਖੁਆਗੁ।
੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੋਟਿਨਸਕੋਕੋਈ। ਓਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਨਾਮੋਪਰਗ
ਦੁਤੇਈ। ਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥੩॥ ਖੇਹੁਖੇਹਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇ
ਹੋਰਹੋਈ। ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਖਾਣਪਾਉਠੀਚਾਇਆਹੋਈ। ਨਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਈਆ
ਕਿਐਹੋਈ॥੪॥ ੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਹੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਧੂਰਿ॥
ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਣੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ ਨਬੇਵੀਨਤੁਲਹਵਾਨਪਾਣੀਐਪਿਰਦੁਗਿ॥੫॥
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੁਰੈਤਖੰਤਿਅਭੋਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੇਪਾਣੀਐਸਾਚੁਅਤੇਲੁ। ਹਰਹਾਉ। ਪੁਭੁਹਰਿ
ਮੰਦਹੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਾਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ। ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਗਮਲਕੰਚਨਕੋਟਹੀਸਾਲਾ। ਬੀਨੁਪਉਵੀ
ਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਲਾ॥੨॥ ਗੁਰਪਉਵੀਬੇਵੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤਲਹਹਰਿਨਾਉ।
ਗੁਰਸਰਸਾਗੁਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਬੁਦਹੀਆਉ। ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਉਜਲੀਸਤਸਰਿਨਵਣਜਾਉ।
੩॥ ਪੁਰੋਪੁਰੋਆਖੀਐਪੁਰੈਤਖੰਤਿਨਿਵਾਸਾ। ਪੁਰੋਥਾਨਿਸੁਹਵਣੈਪੁਰੋਆਸਨਿਗਸਾ। ਨਨਕਪੁਰਾਜੇ
ਮਿਲੇਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥ ੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਾਇਮਿਲਾ
ਅਕਿਸਹੋਲਾਵੀਆਹਾ। ਮਿਲਿਕੇਕਰਹਕਰਾਣੀਆਸੰਮੁਖਕੰਤਕੀਆਹਾ। ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿ

ਕੁਣ ਅਭਿਗਣ ਸਭਿਅਸਾਹ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇ ਜੋਗੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਜਾਤੁ ਤਾ ਕੇ ਅਚੇਰੀ ॥
 ਹਰਾਉ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੋਸੇ ਹਰਾਣੀ ਤੁਸੀਗਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖੀ ਸੀਗਾਰੀ ਆਮਿ ਠਾਥੇ ਲਣੀ ॥
 ॥ ਪਿਰੁ ਹੀ ਸਾਧੁ ਤਾਮਿ ਲੇਜਾ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕੇਤੀ ਆਤੇ ਹੀ ਆਕੁ ਦਰਤੀ ਕੇ ਵਡੇ ਹੀ ਦਾਤੀ ॥
 ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਪਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਸ
 ਭਉ ਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਹਤਿ ਰਵੈ ਪਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉਖਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਪਾ
 ਤਿ ਸਾਧੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १ ॥ ਭੁਲੀ ਸਹੀ ਜਿਉ ਬਹੀ ਹਉ ਮੈ ਮੁ
 ਣੀ ਪਰਾਹੁ ॥ ਭੁਤ ਲਗੇ ਠਿਰਿਚਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੋ ਜਚਾ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਹੋ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੋਬਿਨੁ ਨਿਗਭਉ ਕਿਉ ਥੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ਕੇ
 ਤਾ ਅਖਣੁ ਅਖੀ ਐ ਅਖਣਿ ਤੇ ਦਿਨੋਇ ॥ ਮਿਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੇ ਵੇਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਹਾਣ
 ਹੋ ਮਨਿ ਵਸਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀਖਿ ਨ ਮਹਿ ਪੇਲੁ ਖਿਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕ
 ਸੇਵਿ ਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਸੇਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਹੀ
 ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਹਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੀ ਜਿ ਆਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸ
 ਉਦਾਜਿ ਸੁਪਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १ ॥ ਪਾਤੁ ਮਿਲੇ ਫੁਨਿ ਪਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਧੁ ਗੁਣਾ ਲੁਗਾ ਹਰਾਸਚਾਰੰ ਗੁਰ ਕਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਸੰਤੋਖੀ ਆਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੋ ਰਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀਰੇ ਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪੇਣਾ ॥ ਹਰਾਉ ਉਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹ
 ਵਣਾ ਉਪਰਿ ਮਹਾ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਦਹੁ ਪਹੁ ਮਹਾ ਪਿਛਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸ
 ਮਝਾਈ ਐ ਆਤਮਾ ਮੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਵਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਰਿ ਆਸ ਅਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਤਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿ ਮਹਾ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੇ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਪਰਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਅਵਰਤਿ ਆਗੈ
 ਆਸਾ ॥ ਨਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ਐ ਹਉ ਸਦ ਬਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਮੁਠੀ ਭੁਜੇ ਭਾਇ ॥ ਕਲਹ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਰਿ ਨਿਸਿ ਕਿਛਿ ਚਰਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੇ ਸੁਖੁ ਨ ਥਾਐ ਪਰ ਬਿਨੁ ਭੁਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਪਰ ਬਿਨੁ ਰਿਅਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਦਰਿ ਪਸਿਛੋਣੀ ਨ
 ਲੇਹੇ ਦਰਗਹ ਭੁਖੁ ਆਹੁ ॥ ਹਰਾਉ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰ

ਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਨਾ।ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਦੇਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨਾ॥੨॥ਗੁਰਕਉਜਾ
 ਦਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਰਜੁਅਰਾਗੁ।ਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਬੁਥਾਗੁ।ਅ
 ਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਅਹਿਜਨਮੈਰੋਇਖੁਆਗੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੁਮਾਂਗਸੰ
 ਪੁਗੁ।ਚੋਆਚੰਦਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾ।ਇਕਪੁਗੁ।ਜੋਪਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈਤਸਭਿਅਰੰਬਰ
 ਕੁੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਭੇਗਣਬਾਦਿਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਗਾਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿ
 ਉਸੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਨਕਪੰਨੁਸੁਹਾਣੀਜਿਨਸਪਨਾਇਪਿਅਗੁ॥੫॥੧੩॥ਸਿਰੀਗੁਮਹ
 ਲਾ१॥ਸੁੰਦੀਦੇਹਰਗਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚਪੁਜਾਈ।ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਣਵੀਪੁਉਨਿ
 ਕਸਿਓਕਾਇ।ਪੰਚੇਗੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿਨਸੇਦੁਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਗਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਗਿ।ਹਉਮੈ
 ਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅੰਕਾਗਿ।ਹਉਮੈ।ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੀਕਾਰੈਲਾਗਿ।ਦੁ
 ਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਸਿਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੋਹੋਗਿਮੁਠੀਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁ
 ਣੀਪਗੀਤਿਪਿਅਗੁਗਇਆਮੁਆਵੈਹੁਵਿਹੋਧੁ।ਪੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਣੀਮਮਤਾਮਾਇਆਕੋਧੁ॥
 ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਹੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੇਪਾ
 ਇ।ਸੋਨਹੁਜੰਮੈਨਾਮਹੈਨਾਮਾਵੈਨਜਾਇ॥ਨਨਕਦਰੀਪਰਧਾਨੁਸੋਦਗਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥
 ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ१॥ਤਨੁਜਾਇਕਾਇਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੁਗੁ।ਅਉ
 ਗਣਾਠਿਰਿਲਾਗੁਭੁਏਕੁਰਿਵਜਾਵੈਭੁਗੁ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਗਮਾਣੀਐਦੁਬਿਧਾਭੇਬੇਪੁਗੁ॥੧॥ਮ
 ਨੇਸਬਦਿਤਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੁਝਿਅਮਹਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਹਉ
 ਉ।ਤਨੁਸੁਚਾਸੇਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਨਾਉ।ਭੋਸਚਿਰਤੀਦੇਹੁਗੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ
 ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁਕਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ
 ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੇਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਹੋਤੇ
 ਪਤਿਤੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੇਹੋਤੇਜੋਤਿ
 ਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਗਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ१॥
 ॥ਨਨਕਬੇਵੀਸਚਕੀਤਹੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੁਰਿਭਰੇਅ
 ਤਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੁਝੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਹੀਐਸੁਖੁਹੋਇ

॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਮੇ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜ ਕੋਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਗੈ ਦੇਖ ਉਡ ਉਜ ਲੋਪਾ ਛੈ ॥ ਹਰਿ ਓਅੰ ਗੁਰੂ
 ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਰਹ ਪੂਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹ
 ਲਿ ॥ ਦੁਗਿ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸਾਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਓ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਧ ਟੀਗਰ ਬੁਨਿ ਵਰਿਸ ਮੇਓ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਇਆਇ ਭਵਤੁ ਕਰਿ ਆਕਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘ
 ਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਇ ॥ ਆਤਿ ਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸੇ
 ਤੀ ਗਲਿ ਮਿਲੈ ॥ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਗਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤਖੀ ॥ ਆਜੀਉ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥ ੫॥ ੧੬॥
 ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਛਿ ॥ ਆਰਿ ਆਰਿ ਮੁਵੇਲਾ ॥ ਰੈਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ
 ਸਾਸੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵਈ ॥ ਫਰਿਛੇਰੀ ਤਨੁ ਪੇਹਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਲੈਲਾ ॥ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
 ਫਤਹੀ ਫੀਐ ॥ ਲਿਖਿ ਪਾਵਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਹੁ ॥ ਰਿਸਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੋਗੁ ਵਿਕਾਹੁ ॥ ਓ
 ਹੁਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਅਤੇ ਲਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ੨॥ ਲਖ ਸਿਅਣੁ ਪਜੇ ਕਰੀ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪੀ ॥ ਆਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ॥ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅ ਹੋਛੁਟੀਐ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰਪਰਿ ਵੇਚਿ ॥ ਆਮਨੁ ਦੀਆਸਿ ॥ ਹੁਨਾਇ ॥ ਰਿਭਵਤੁ ਖੋਜਿ
 ਫੰਫੰਦਿ ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਨਨ ਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇ ॥ ੪॥
 ॥ ੧੭॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ ॥ ॥ ਮਰੈ ਕੀਚੈ ਤਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ
 ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਹੀ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ਅਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਵਸਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
 ੧ ॥ ਜੀਅ ਹੋਰ ਮਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅਤਿ ਲਾਗਿ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਅਨੁ ॥ ਹਰ
 ਓ ॥ ਅਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮਿਣੀਐ ॥ ਸੰਕਉਤਾਗਿ ॥ ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਿਤੁ ਜੀ
 ਵਦਿ ਆਮਹੁ ਮਾਗਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਵਣੇ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ
 ਪਾਈਐ ॥ ਤਹ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ॥ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ॥ ਤਾਸੁ ॥ ਖਵਿਦ
 ਰਗਾਹ ਪੈਨਾਈਐ ॥ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਾਸੁ ॥ ੩॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹ ਵਿਹਾਰੈ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
 ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ॥ ਦੇਹੁ ਜੀਐ ॥ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੇਖੈ ॥ ਵਿਜੇਗੀ ॥ ਤਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਿ

ਨਮੋਲੁ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈਰਾ ਤੋਹੇਇ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗੈ ਬਾਹੁ ਕਿਛੁ ਖਨਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਾਇ ਉਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਚੁਖੁ ਨਹੋਇ॥ ੫॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੋਮੁ
ਹਖੁ ਲੇਭੀ ਆਲੇ ਭੇਲਾ ਗਾਉ ਭਾਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਨਭੀ ਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ ਐਹੁ ਦੀਨਿ ਪਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਹੁ ਮੈਛੋ ਭਿਰੁ ਮਾਨੁ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁ
ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਹਰਿ ਸਭੋ ਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਕੁਕਰ ਕੁਕੁਰ ਮਾਈ ਐਹੁ ਗਾਨੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲਾ ਚੁਖੁ ਪਟੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ
ਖੁਲਾਹਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ॥ ੩॥ ਐਥੈ ਧੰਪੁ ਪਿਟਾਈ ਐਸ ਚੁਲਿ
ਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਦੀ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ
ਨੀਸਾਨੁ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਹੋਵੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾਹਿ॥
ਕਿਉ ਦਰਗਾਹ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾਹਰਿ ਨਵੇ ਸੋ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਧੁਪਾਈ ਐ ਅਗਨਿ ਮ
ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਨਰੋ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਗਿ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ
ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਈ ਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਹਿਸਾਹਉ ਮੈਗਤੁ
ਗਣੇ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾ
ਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋਦੀ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰ
ਵਹਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਜਤਾਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ॥
ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿ ਆ ਅਘਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ
ਦਰਗਾਹ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪਾਪ ਆਰਿ ਆਗੁਰੁ ਮਤਿ ਲੇ
ਹਰਿ ਬੋਲਿ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈ ਐ ਤੁਲੀ ਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਹਿਦਮਾ
ਣ ਕਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਹੋਹਰਿ ਪੀਰਾ ਗੁਰਮਾਹਿ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਅਹਿ ਨਿ
ਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਗਾਇਲੈ ਪਾਈ ਐਹੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ
ਮਰੈ ਜਲ ਪਾਇ ਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਨ ਨ ਦਾਸਾ ਨਿਦਾਸਿ॥ ਜਮ ਜੰਟਾਹੁ ਨ ਲਾਗਈ ਇਉ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੈ
ਤਰਾਸਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਕੁਰੁ ਨ ਭਵਈ ਸਚ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਵਈ ਕੁਕੈ ਕੁਕੈ

ਪਾਇ। ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਅਨਮਹਿਮਾਦਕੁਲਾਯੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪੀਰੁ
 ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਪਨੁਨਾਮੁਪੈਪਾਇਪਾਇਗਹਿਗੰਭੀਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਤਿ
 ਗੁ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਭਗਮੇਭਾਹਿਨਵਿਣਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ ਅੰਤਰਿਮੈ
 ਯੁਨਉਤਰੈਹਿਗੁਜੀਵਣੁਹਿਗੁਵੇਸੁ॥ ਹੋਗੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਣੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸੁ॥੧॥
 ਅਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਹੀ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਰਿਸਨਾਮਾਗਿ॥ ਹਰਾਊ॥ ਅਨੁ
 ਮਾਦਕੁਨਿਗਮੋਯੁਪੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ ਮਿਲਿਸਤਮਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿ
 ਵਣਾਇ॥ ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਏਸਲਾਲਸਮਾਇ॥੨॥ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨ
 ਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਐਵੈਜਾਇ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇਦਿਓਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾ
 ਇ॥ ਇਹੁਮਾਦਕੁਜੀਉਨਿਗਮੋਯੁਪੈਦਿਉਕਉਰੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਹਸਿਮਿਲੇ
 ਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲਘੀਐਦਗਹਰਪਤਿਪਗਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉ
 ਜਯੋਹੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਵਣਗੁਰਗੁਵਣਜ
 ਹਿਰੋਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਇ॥ ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਰੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਇ॥ ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਪੈ
 ਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਇ॥੧॥ ਭਾਣੀਗੇਰਮੁਕਹਰੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੇਚਲਹੁਸਹਦੇਖੈ
 ਪਤੀਆਇ॥ ਹਰਾਊ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੈਕਿਉਤਿਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੀਜਿਐਮਨੁਤ
 ਨੁਖੋਟਹੋਇ॥ ਠਾਹੀਠਾਥੇਮਿਗਜਿਉਫੁਖੁਘਣਨਿਤਹੋਇ॥੨॥ ਖੋਟੇਪੋਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਦੰਗਸੁ
 ਨਹੋਇ॥ ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਪੈਖੋਟਿਨਸੀਝਸਿਕੋਇ॥ ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਐਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥
 ੩॥ ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਾਲਾਹ॥ ਰਾਮਨਾਮਗੰਗਿਰਤਿਆਭਰੁਨਭਗਮੁਤਿਨਾਹ॥
 ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਅਗਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਮਾਹ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਘਰੁ੨
 ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਹੁਣੁਲੜਾਨਾਠੀਅਕੇਦਿਨਚਾਗਿ॥ ਪਬਦਿਕੇਰੋਪਤਜਿਉਫਲਿਫੁਲਿਜੁਮਣਹਗ॥੧॥
 ਗੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹਲਾ॥ ਦਿਨਥੇੜੜੇਖਕੇਭਇਆਪੁਗਣਾਚੋਲਾ॥ ਹਰਾਊ॥
 ਸਜਣਮੇਰੇਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਾਇ॥ ਹੰਭੀਵੰਦਾਗੁਮਣੀਗੋਵਾਣੀਣੀਬਾਇ॥੨॥ ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋ
 ਗੀਏਆਪਣਕੀਨੀਸੋਇ॥ ਲਗਸਿਐਵਹਿਸਾਹੁਗੈਨਿਤਨਪੇਈਆਹੋਇ॥੩॥ ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੋਈਐਜਾਤੁ
 ਵਿਹਤੀਸੰਨਿ॥ ਗੁਣਗਵਾਈਗੰਠੜੀਅਵਗਣਚਲੀਬੰਨੀ॥੪॥੧॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १

॥ਆਪੇਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਗਵਣਹਗੁਆਪੇਚੈਚੈਲੜਾਆਪੇਸੇਜਤਤਗੁ॥੧॥ਗੰਗਿਰਤਮੇਗ
ਸਾਹਿਬੁਗਵਿਰਹਿਅਭੁਗਪੁਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਈਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਲ
ਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥੨॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਗਲਾਲੁ॥ਨਿਤਗਵੈਸੋਹਗਣੀਦੇ
ਖੁਹਮਾਗਹਾਲੁ॥੩॥ਪੁਣਵੈਨਨਕੁਬੇਨਤੀਤੁਸਰਵਹੁਤੁਪੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੁਪੈਕਵੀਆਤੁਪੈਆਪੇਵੇਖਿ
ਵਿਗਸੁ॥੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥੫੨੩ ॥ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕੋਰਸ
ਇਲਆਪੁਉਸਾਗੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਹੁਰਿਹਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥
੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੁਕੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੇਸਗਲਕਾਲੜਮਾਤਾਤੇਹੋਤੋਨਿਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥ਹ
ਰਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕੋਇਨਤਜਿਅਤਮੇਹੋਇਧਿਅਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰਿ
ਜਬਗਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸੁਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪਤਾਹੋਬਸੋਸੰਗੁਪੈਤੀਨਿਖੜਾਨਿਤਕਾ
ਲੁਸਾਗੈ॥ਦਸਅਠਗੇਅਪਰੰਪਰਚੀਨੈਕਹੈਨਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਗੈ॥੩॥੧॥੨੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹ
ਲਾ१ ॥ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਜਬਦੇਕਰਿਸਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਰਿਪਾਣੀ॥ਹੋਇਕਿਰਸਾ
ਹੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤਦੇਜਕੁਮੁਕੇਵੇਵਜਾਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਣਸਹਿਗਈਪਾਇਆ॥ਮਾਲਕੇ
ਮਾਣੈਗੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਾਉ॥ਐਬਤਨਿਚਿਕੜੇਇਹੁਮਨੁਮੀਡੋਕ
ਮਲਕੀਸਾਰਨੀਮੁਠਿਪਾਈ॥ਤਉਹੁਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖਿਅਬੋਲੇਕਿਉਬੁਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾਈ॥
੨॥ਅਖਲੁਸੁਨਣਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪਸੰ
ਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਅਏਆ॥੩॥ਤੀਹਕਰਿਗਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਉਸੈਤਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥
ਨਨਕੁਆਖੈਗਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਯੁਧਨੁਕਿਤਕੁਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨॥੨੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१
॥੫੨੪ ॥ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਅਾਰਭਿਅਕੀਆਸੰਸਾਰੇ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿ
ਬੰਧਿਹਰਾਈਪੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੧॥ਮਹਣਮੁਲਾਮਹਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਤਾ
ਤੁਮੁਲਾਤਾਤੁਕਾਜੀਜਣਹਿਨਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਰਿਅਹੋਵਹਿਕੋਹੋਨਭਗੀਐਪਾਈ॥
੨॥ਸੋਈਕਾਜੀਜਿਨਿਅਪੁਤਜਿਅਾਇਕੁਨਮੁਕੀਆਆਪਾਗੈ॥ਪੈਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੩॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਹਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਗਣਾ॥ਨਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸ
ਦੇਈਹਰਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਏਕੁਸੁਆਨੁਦਇਸੁਆਨੀਨ

ਲਿ। ਭੁਲਕੇ ਭਉ ਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆ ਲਿ। ਕੁਤੁ ਕੁਤੁ ਮੁਠਾ ਮੁਠਾ ਦਗਾ। ਪਾਣਕੁ ਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਮੈ
 ਪਤਿ ਕੀ ਪੀਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਗ। ਾਉ ਬਿਗੈ ਵੈਰੁ ਪਿਰਾ ਬਿਕਰਾਨਾ। ਤੇਰੇ ਕੁਨਾ ਮੁਤਾ ਹੋ ਸੰਸਾਰਾ।
 ਮੈਏ ਤਥਾ ਸਏ ਤੇ ਆਪਾਗ। ਹਰਾਉ। ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਪਰਾਪੁ ਜੇ ਤੀਨੀ ਚਸਨਾਤਿ।
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲਾ। ਪਾਣਕੁ ਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗ॥ ੨॥ ਠਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੁ ਕੀ ਵੇਸੁ। ਾਉ
 ਠਗਵਾਨਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ। ਪਰਾਸਿ ਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਗਾ। ਪਾਣਕੁ ਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗ॥ ੩॥ ਮੈ ਕੀ ਤਨ
 ਜਾਤਾ ਹਰਾ ਮਥੇਗ। ਾਉ ਕਿ ਆਮੁ ਦੇਸਾ ਦਸਦੁ ਚੇਗ। ਨਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਗ। ਪਾਣਕੁ ਪਿ
 ਰਾ ਕਰਤਾਗ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਜੀਆ। ਸੁਰਤਿ ਵਿਪੁ
 ਲਾ ਕੇ ਇਨ ਕੀਆ। ਜੇ ਤੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇ ਤਾ ਤਿਨ ਗਾਹ। ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵੁ ਜਾਹ॥ ੧॥ ਕਾਪੇ ਜੀ ਅਕਰਹਿ
 ਚਤੁਰਾਈ। ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਦਿਲ ਨ ਪਾਈ। ਹਰਾਉ। ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੀ ਆਕਾ ਤੇਹਿ। ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ
 ਆਵਹਿ ਹੋਹਿ। ਜੇ ਤੁਸਾਹਿ ਬਾਵਹਿ ਹੋਹਿ। ਤੁਝ ਨਿਕਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ॥ ੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਾ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾ
 ਝੁਪਕੋਲਾ। ਤੁਨ ਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲਾਹਿ ਤੇਲਾ। ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਾਤਿ। ਕਰਣੀ ਵਾਝੁ ਪੁਧੇ
 ਪਾਇ॥ ੩॥ ਪੁਣਵਤਿ ਨਨਕਾ ਅਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀ
 ਚਾਗ। ਸੋਹੀ ਅਨੀ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਹ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਦਰੀ ਅਉਦਨ
 ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁਲਾਹ। ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੁਟਿ ਮਗਾ॥ ੧॥ ਨ
 ਜਾਣਾ ਮੈ ਉਨ ਜਾਣਾ ਜਾਣੀ। ਜਾਦੁ ਖੁਲਾ ਗੋਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਣੀ। ਹਰਾਉ। ਤੁਝ ਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਤੁ
 ਹਿ। ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇ ਹੋਤੁ ਹਿ। ਤੁਦੇਖਹਿ ਉਮਕਹਿ ਪਾਉ। ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਨਤੈ ਨਾਇ॥ ੨॥ ਜੇ ਤਾ ਦੇਹਿ
 ਤੇ ਤਾਹਉ ਖਾਉ। ਬਿਅਦਹੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ। ਨਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸੀ। ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰੇ
 ਪਾਸੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨੇ ਕੈ ਤੁਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੀਝਿ ਮਿਅਨੁ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕ
 ਰੇ ਜਹਾਨੁ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ
 ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ। ਦੇਵਣ ਹਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ। ਭਾਵੈ ਦੇਇਨ ਦੇਈ ਸੋਇ। ਕੀਤੇ ਕੈ ਕ
 ਰਿ ਐ ਕਿ ਆਹੋਇ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚਾ। ਅੰਧਾ ਕਰਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ। ਹਰਾਉ। ਜਾ ਕੇਹੁ
 ਖਾਬਿ ਰਖਾਗਉ। ਜੇ ਹੀ ਪਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ। ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫੁਲੁ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ। ਅਪੇ ਬੀਜਿ ਆ
 ਪੇ ਹੀ ਖਾਇ॥ ੨॥ ਕਚੀ ਕੀ ਪਕਚਾ ਵਿਚਿ ਗਾਜੁ। ਅਤਿ ਅਲੁਣੀ ਫਿਕਾਸਾ ਦੁ। ਨਨਕਾ ਆਣੇ ਆਵੈ ਗ

ਸਿ। ਵਿਦੁ ਨਾ ਵੈ ਨਾ ਹੀ ਸਾ ਬਾ ਸਿ। ੩॥ ੫॥ ੩੨॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੧ ੫੨ ੫ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ੧੨
 ਨਹ ਛਲੈ। ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰ ਕਰਿ ਸਕੈ। ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਗਏ ਤਿਉ ਗਏ। ਇਸੁ ਲੇਤੀ ਕਾਜੀ ਉਟਲ ਪਲੇ।
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾਕਿ ਉਜਲੇ। ਹਰ ਉ। ਪੋਥੀ ਪੁਗਟ ਕਮਾਈ ਐ। ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਐ।
 ਸਚੁ ਬੁਝੁ ਛੁਆਇ ਜਲਾਈ ਐ। ੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀ ਵਾਇ ਉਜਲੇ। ਕਰਿ ਚਨ ਛੁਸਾਹਿ ਬਤ ਉਮਿ
 ਲੈ। ਹਰ ਉ। ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀ ਆ। ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਆ। ਸਭੁ ਨੀ ਆ ਆ ਵਟ ਜਾਣੀ
 ਆ। ੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀ ਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਐ। ਤਾ ਵਗਾਹ ਬੈਸ ਛੁਪਾਈ ਐ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁ ਭਾਈ
 ਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੩ ੫੨ ੧ ਚਉਪਦੇ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਰਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰਥੁ ਹੋ ਜਿਸੇ ਦੇ
 ਇਉ ਝਾਇ। ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਵਹੁ ਪਾਵਣ ਜੇ ਇਛੈ ਸੋ ਛਲੁ ਪਾਇ। ਨ ਉਧਿ ਆਈ ਐ ਨ ਉਮੰਗੀ ਐ ਨ
 ਮੇਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ। ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਚਾ ਖੁਤਿ ਖਜਾਇ। ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚਾਖਿ ਆਸਹ ਜੇਹੇ
 ਸਮਾਇ। ਹਰ ਉ। ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀਪਾਇ ਆਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ। ਅਤਹਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਵਿਗਹਿ ਆ
 ਧੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਰਿਹੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ। ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਹਰਿ ਗਵਿ
 ਰਿ ਆਪਾਇ ਆਦਰ ਗਹਿ ਮਾਨੁ। ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਹਲੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ
 ਕੈ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉ ਰਧਾਗਿ। ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿ ਹਰਾਏ ਜਿਨ ਨ ਮੇਲ ਗਾਖਿ ਆਗਾ ਸੇਈ ਸੁਖੀ ਏ ਚਹੁ
 ਜੁਗੀ ਜਿਨ ਨ ਮੁਖ ਖੁਦੁ ਅਪਾਗੁ। ੩॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਐ ਨ ਮੁਪਾਈ ਐ ਚੁਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ। ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ
 ਹਰਿ ਗਹਿ ਆਪ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ। ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇ ਆਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਸੁ। ਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਨ ਮੁਗੁਣ ਤਾਸੁ। ੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੋਖ ਕਰਿ ਭਗਮ
 ਈ ਐ ਮਨਿ ਰਿਹੈ ਕਪਟ ਕਮਾਇ। ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਹਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ। ੧॥ ਮਨ ਮੇ
 ਰੇ ਹਰੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ। ਸਚੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਗਾਸੁ। ਹਰ ਉ। ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮ

ਨੂਜੀਤਿ ਆਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੇ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਲ
 ਖਇ ਸਤਗੀ ਆਤਮਾ ਕਰਹਿ ਨ ਵਖੰਡਾ ਰੁਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਤਿਰਿ ਜੋ ਨੀਪਾਹਿ
 ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿ ਨੀਪਹਿ ਰਿਝਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨ ਤਿਲੁ
 ਨਤ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਸੇਥੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨ ਨ ਕੁਜੀ ਵੈ ਨ ਮੁਲੈ ਹਰਿ ਦੇ ਵਹੁ ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾ ੩ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾ ਹੋਇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਕਾ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਿ ਕੋ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿ
 ਲੈ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਜਿ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਮੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸਾਧਿਕਾਇ ਰੋਜਿ ਸਨ ਉਘੇ ਲਾਏ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾਮਿ ਲੇਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾਏ ਕੋਹਿ ਆਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨ ਉਘਾ ਪਦਇ ਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਕੀਵਾ
 ਦ ਕਹਹਿ ਬੀਚਗੁ ॥ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀਨ ਬੁਝਈ ਅਤਿ ਹੋਲੋ ਭਵਿਕਾਗੁ ॥ ਲਖ ਚਉਗਲੀ ਹਰਮ ਦੇ ਭੁਮਿ
 ਭੁਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਾ ਹੁਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖ ਵੀ
 ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਸਿਧੇ
 ਪਾਹੁ ਹੋਇ ਜੋ ਤੀਜੈ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਆਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਨ ਭੁਖ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਹਹਿ ਮਤ ਭੁਕਹਿ ਪੁਕਾਗੁ ॥ ਲਖ ਚਉਗਲੀ ਹਰਿ ਨਿਸਿਰੀ ਸਭ ਸੇਵੇਇ ਆਪਾ
 ਗੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੋ ਸਭ ਨ ਕਰਦਾ ਸਾਗੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਈ ਐ ਪਾਣੀ ਐ ਮੱਖ ਦੁਆ
 ਗੁ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਇ ਕੈ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਜਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋਯਾਸੁ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁੰਧਿ ਮ
 ਸਤ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁਦੇ ਖਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ
 ਨਿਕਾਟਿ ਵਸੈ ਭਗਪੁਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹੁਗਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ
 ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਦੁਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਗੁਣ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਦੇ ਭੁਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਬ
 ਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਮਾਨਿ ਧਿਆਇ ਆਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਰਹਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ

ਗਮਲੁ ਹੋਇ। ਕੁੜਾਹੁ ਕੁੜਾਹੁ ਕੁੜਾਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਦਾ
ਬਿਹੁ ਹੋਇ॥੩॥ ਇਉਂ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਲਿਵਲਾਇ। ਪਾਗਿ ਖਾਸਿ ਭੈਰਵ ਨਾਹੀ
ਅਗੈਠ ਉਹੁ ਨ ਪਾਇ। ਉਹੁ ਵੇਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਵਣੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕਰੋ ਸੋ ਉ
ਥੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੋ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਪਾਇ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾਸੁ
ਪੂਰੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਮਿਹਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ
ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੀ। ਉ
ਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਤੋਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐਸਾ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਪੋਇ। ਹਰਾਓ ਮਨ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਦੁ ਨ ਵੇਪਤਿ ਜਾਇ
॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨ ਆਇ ਉਠੈ ਗੋਦੁ ਜੋਭਾਇ। ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ ਕੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਨ ਫਲੁ ਪੈਐ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ। ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਪੰਨੁ ਜਣੇ
ਦੀ ਮਾਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਜਿਸਨ ਉਕਰਿ ਪਾਕੇ ਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਆਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਉਇ ਅੰਦਰੁ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਆ
ਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ੪॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਾ ਹਰਿ ਪਨੁਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਗ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ।
ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਦੁ ਆਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁ ਭੁਭੰਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ।
ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਹਰਾਓ। ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਪੈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ। ਪਾਖੰਡ ਭਗਤਿ ਨੇਹਣੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ। ਸੋ ਜਨੁ ਗਵਾਇ ਆਨਾ ਗਲੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪੈਉਰਿ ਪਾਗੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉ
ਪੇ ਅਗੈਧਰੇ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਗੀ। ਪਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਪੈਐ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲੈਤਾ ਪਾਈ ਐ ਵਿਦੁ ਕਰਮੇ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਤ ਰਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ
ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩
॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਹਜੇ ਨ

ਮਿਸਮਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਰੋਹਿ ਸਚ ਸਿਉ ਹਸਨਾ ਰਹਿਨੁ ਗਾਇ। ॥ ਭਾਈ ਰੋਹਨੁ ਤਖੀ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਈ। ਗੁ
 ਰਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ। ਹਰਾਉ। ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਗਮੁ ਲਹਿ
 ਧਿਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਦੁ ਬਲਾਇ
 ਆ ਅਹਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇ ਹਾਜਾਇ। ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉ ਮੈਰਿ ਸਨਾਵਿ ਕਹਾ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ
 ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੀਮ ਰਿਹੈ ਖੁਆਗਾ। ਪਤੁ ਰਬਾ ਜੀਪਲ ਚਿਹਰੇ ਨ ਉਹਵਾਹੁ ਨ ਪਹਾ। ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ
 ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾ ਆਪਾਗਾ। ॥ ੪॥ ੬॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈਰਿ ਵਿ
 ਆਪਿ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਉਦਾਸੀ ਨਹੈ। ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਗਾਹਿ ਪਤਿਥੈ। ਹਉ ਮੈਲੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਣੀਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹਉ। ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪੁਰਿ ਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਪਰਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਮੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅ
 ਨੰਦਾ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈਰਿ ਨਿ ਚੰਦਾ। ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ
 ਪਾਇ ਆਸਹ ਜਿ ਅਨੰਦਾ। ॥ ੨॥ ਸੋਸਾ ਪੁਰੈ ਗਗੀ ਸੋਈ ਹਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮੁ
 ਮੁਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਹਿ ਗੁਰੁ ਪੀਆ ਆਪਾਏ। ॥ ੩॥
 ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇ ਆਸਾ ਧਰਮ ਗਤੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗੀ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਟਿਕਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਮੈਰਿ
 ਦਰਿ ਲਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇ ਤੀਲਾਗੀ। ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ
 ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਖਰੇ। ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਪੈਵਡ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਉ। ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿਦਾ ਹਉ ਮੈ
 ਅਹੰਕਾਰੁ। ਹਰਿ ਜੀ ਉਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁ
 ਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਗੀ। ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇਜ ਪਿਜ ਪਿਰਿ ਦੈ ਮੁਰਾਗੀ। ਪਰਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ
 ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਗੀ। ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਟੇ। ॥ ਖੋਤਿ ਨ ਕਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਤਖ ਕਮਾ
 ਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋ ਜਮ ਜਾਏ। ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਚੰਤਾ ਪਰਜਾਏ। ॥ ੩॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋ
 ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੇ। ਕਠਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅ
 ਪੇਜਾਣੈ ਸੋਇ। ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿ ਆਈਦੇ

ਇਹ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ਇਹ ਇਹ ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਤਰੈ ਜਾ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਹ ॥੧॥
ਭਾਈ ਗੋਰੁ ਮੁਖਿ ਚਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇ ਨ ਮੁਖਿ ਪਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ਭਾਉ ਮਨੁ
ਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਪੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਗ ਨ ਠਉਗ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭਉ ਦਾਫੈ ਯਉ ਸੁੰਝੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ਗੁਰਮਤੀ
ਘਟਿ ਚ ਨ ਟਾਸ ਬਦਿ ਮਿਲੈ ਚਰਿ ਨ ਠਉਗ ॥੨॥ ਤੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿ ਅੰਧੁ ਪੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਾਗ ਲੋਭੀ
ਅਨ ਕਉ ਸੇਵ ਦੇ ਪਵਿ ਵੇਦ ਕਰੈ ਪੁਕਾਗ ਬਿਖਿ ਅੰਧੁ ਪੈ ਚਿਮੁਏ ਨਉਗ ਵਰੁਨ ਪਾਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਗਤ ਪਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇਆ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਪੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮ ਕਾਇਆ ਨਨ
ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਥੇ ਸਚ ਨ ਮੁਸਾਮਾਇ ॥੪॥੧॥੪੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ३ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇ ਅਨੁ ਚਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੈ
ਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁਨ੍ਹੈ ਤਿਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਗੋਰੁ ਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ਗਹਾਉ ਜਿਨੀ ਨ ਮੁਖਿ ਪਛਾਣਿ ਆਤਿ ਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੋਭਿ
ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾਤਿ ਨ ਕੈ ਭਾਈ ॥ ਲਾਹਾ ਚਰਿ ਚਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮ
ਹਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨ ਮੁਖਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਹੁ ਜਿਉ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਸੁ
ਗਸੀਘਰੈ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿ ਆਤੈ ਤੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਨ ਕਣ ਕੋ ਜੋ ਤਿਉ ਇਸੁਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥
੪॥੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ३ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿ ਆਲੋਭਾ ਟੇਸੇ ਵਾਕਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆ
ਪਣਾ ਪਰਮੁ ਗਵਾਹਿ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਭੂਬਿਮੁਏ ਬਿ
ਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਚਰਿ ਸਹਣਾਈ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਚਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮ
ਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਸ
ਤਿ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋਇ ਛੋਲੈ ਘੁਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ ਚਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰਕੀ ਸਹਣਾਗਤੀ ਹ
ਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਨ ਕਨਟਹੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ३ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ

ਵੇਹਗਣਿਤਨਿਸੀਗਗਾਸੇਜੈਕੰਤਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤੋਤੋਇਖੁਆਗਾਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੇ
 ਘਰੁਬਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਗੋਇਕਮਨਿਨਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੋਯੋਜਪਿਰਾਮਨਮੁਸੁਖੁਪਾਈ॥
 ਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੋਸਹਗਣੀਪਿਰੁਗਾਖਿਅਉਰਪਾਗਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਗੋਵੈਭੁ
 ਤਾਗਾਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੋਤੁਅਪਹਾ॥੨॥ਪੂਰੇਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਜਾਭਗੋਕਾਉ
 ਦਉਹੋਈ॥ਅੰਤਹੁਪੁਤਖੁਭਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਕੋਭਾਣੇਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋ
 ਈ॥੩॥ਗੁਰਕੋਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਈ॥ਜਿਨਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੋਵਿਚ
 ਹੁਏਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਧਿਆਈਐਸਾਚਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ
 ੩ ॥ਜਾਪੁਰਜਾਣੈਅਪਣਤਨੁਮਨੁਅਗੋਧਰੇਈ॥ਸੋਹਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਈਆਸੇਈਕਰ
 ਮਕਰੇਈ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਈ॥੧॥ਭਾਈਗੋਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੋਲੋਚੈਸਭੁਕੇਈ॥ਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਟੇਹੁਪਇਆਕਾਮਦਿਦੁ
 ਜੈਭਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪੁਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨ
 ਮੁਗਵਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਜਗੁਠਿਗੀਨਪਨੁਸੰਪੈਨਾਇ॥ਅੰਧੀਨਮੁਨਚੇਤਈਸਭਥਾਧੀਜ
 ਮਕਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਿਦੈਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਮਿਹਤੇਸੋਨਿਰਮਲੇ
 ਗੁਰਕੋਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਤਰੰਗਸਿਉਰਸਨਰਸਨਰਸਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹਰਿਪੁ
 ਰਿਛੋਰਿਅਲਾਈ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁ
 ਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੁਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੋਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਬਾ
 ਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥੧॥ਭਾਈਗੋਭਗਤਿਹੀਦੁਕਾਹੋਜਗਿਆਈਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥ਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅ
 ਜਤਿਏਕਿਆਵੇਚਾਹੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਾਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥
 ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਨਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸ
 ਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪੁਭੁਸਖਾਮੀਤਪੁਭੁਮੇਗਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕ
 ਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਕਰਿਕਿਰਪਾਮੀਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨ
 ਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪੁਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਛਾਈ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩

੪

੧੫
 ਧਨੁਜਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਪੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਰੁਗਇਆਗੁਮਾਨੁ।
 ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖਰੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੇਇ।ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦਮਨਿਵੇਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਰੇਇ।ਹਰਹਰਿ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਐਇਆਅਪੇਮਿਲਿਐਆ
 ਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਸੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਹਰੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾ
 ਇ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੁਕਰਿਗਹਿਐਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਇ।ਚਿਹੀਵਿਛੁਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਪੰਨੈਪਾਇ।ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੇਤਜਿਵਿ
 ਕਗਾਅਹਿਨਿਸਿਹਿਦੈਗਵਿਰੇਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਗ।ਨਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦਿ
 ਅਪਗ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੋਵਿਤਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਪੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ
 ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਣੀਐਹਉਮੈਵਿਚਰੁਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਵੇਸੈਮਨ
 ਆਇ॥੧॥ਭਾਈਗੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ।ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨਮੁਪਦਰਬੁਝੈ।ਹਰਹਰਿ
 ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚਨਾਮੁਪੈਕਹਣਕ
 ਛੁਨਜਾਇ।ਪੀਵਤਹੁਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੁਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਣੀਐਹਉਕਰ
 ਣਕਿਛੁਨਜਾਇ।ਦੇਵਣਵਾਣੇਕੈਹਬਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੁਦੁਆਰੇਪਾਇ।ਜੇਹਕੀਤਨੁਤੇਹਾਉਅਜੇਹ
 ਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤਸਤਸੰਜਮੁਨਮੁਪੈਵਿਣੁਨਵੈਨਿਗਮਲੁਨੋਰੇਇ।ਪੁਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵ
 ਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਰੇਇ।ਨਨਕਸਹਜੇਹੀਗੰਗਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੇਇ॥੪॥੧੭॥੫॥ਸਿ
 ਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਕਾਂਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਰੁਹਉਮੈਨਜਾਇ।ਅਧਿਆਤਮਕ
 ਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤਮਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤਜੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ।ਹਰਹਰਿ।ਰੈ
 ਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਪੈਦੁਜਾਭਾਉਵਿਕਾਗੁ।ਪੰਭਿਤਪਵੈਬੰਧਨਮੋਹਬਾਧਾਨਹਉਝੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਉਟੀਛੁਟੈਚਉਥੈਪਦਿਸੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਗੁਪਾਣੀਐਚੁਕੇਮੋਹੁ
 ਗੁਬਾਗੁ।ਸਬਦਿਮਹੈਤਉਧਰੈਪਾਏਸੋਖਦੁਆਰਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਹਰੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਗੁ॥੩॥
 ॥ਇਹੁਮਨੁਆਅਤਿਸਬਲਪੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ।ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾ
 ਇ॥ਨਨਕਨਾਮਿਲਾਗੇਸੋਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੮॥੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂਪਾਈਐ ਹਰਿਨਾਮ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਮ
 ਨਮੁ ਖਕਰ ਮਕਮਾਵਟੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਦੁਜਾ ਭਉ ਚੁਕਾਇ। ਅਤਿ ਰਿਤੇ ਹੋ ਰਹਿ ਵਸੈ
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਹਰ ਓ। ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪੈ ਜਾਸਚਿ ਪਹੋ ਪਿਆਰਾ। ਹਰਿ ਕਾਨਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸੈ ਹਉ ਮੈ ਕੋ ਪੁਨਿ ਵਾਗਿ। ਮਨਿ ਨਿਗਮ ਲਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈਐ ਤਾਪ ਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜ
 ਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਉ ਪਾ
 ਈ ਐ ਸਚੇ ਹੋ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਾਨਿ ਐ ਗੁਰੂਪਾਈ ਐ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
 ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ। ਲਿਵ ਲਾਇ। ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੧੬॥੫੨॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀ ਏ ਜੁਗ ਚਾਗਿ। ਪਰਿਤੋ ਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ
 ਪਛਾਣਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਛੁ ਛਿਟ ਕਿਛੁ ਅੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ
 ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੁਗਿ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹੈ
 ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੁਗਿ। ਹਰ ਓ। ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਅਧਾਰੁ। ਸਚੀ ਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
 ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ। ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ। ਮਨਮੁਖ ਮਹਤੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਕੁ ਕਿਮੁ
 ਠੇਕੁ ਵਿਆਗਿ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆਰੁ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਉ ਬਹਿਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਹ ਪਾਗਿ। ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਚਿ
 ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲਾਹਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ। ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਧੰਧਾ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ
 ਸਚੇ ਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ। ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂ
 ਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਰਾਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਰੁ
 ਕੈ ਹੋਤ ਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਛੁ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੁਛਉ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਲਈ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
 ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤੀ।
 ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੁੰਜ ਪੜੈ ਗੀ ਖੇਤੀ। ਹਰ ਓ। ਮਨਕੀ ਆਇਛਾ ਪੁਰੀ ਆਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੁ
 ਰਿ॥ ਭੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁਗਿ। ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ

ਮੁਗਇਆਸਰੀਹੁਦੁਗਿ। ਨਿਰਮਲੁਸਾਰਿਬੁਪਾਇਆਸਚਾਗੁਣੀਗਹੀਗੁ॥ ੨॥ ਜੇਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੁਤੇਗਏ
ਮੁਹਾਈ। ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਟਿਓਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ। ਸੁੰਦੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉ
ਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਅਮੁਪੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਹੈਰਹਿਮੈ
ਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅ
ਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ। ਨਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗਹਰਿਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ ੪॥ ੨੧॥
੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤਵੀਚਾਗੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ। ਅਨਦਿਨੁ
ਨਮੋਰਤਿਆਸਚੈਸਚੀਸੋਇ। ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਗਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚ
ਸਿਉਸਾਨੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਮੁਧਿਆਇ। ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਈਐਜਾਹਰਿਵੇਸੋਮਨਿ
ਆਇ। ਹਰਹਉ। ਸਹਜੇਖੇਤੀਗਹੀਐਸਚੁਨਮੁਖੀਜੁਪਾਇ। ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੁਅਗਜਾਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੈਗਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥ ੨॥ ਅਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਗਹਿਆਸਮਾਇ। ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੈਸਚੁਸੁਣਾਇ
ਹਉਮੈਮੇਰਾਹਰਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ। ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਪਦੁਹਿਪੈਜੋਸਚਿਹੋਹਲਿਵਲਾਇ
॥ ੩॥ ਨਦਰੀਨਮੁਧਿਆਈਐਵਿਦੁਕਰਮਾਪਾਇਆਜਾਇ। ਪੂਰੇਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ
ਜਿਸੁਆਇ। ਅਨਦਿਨੁਨਮੋਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ। ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਮੋਨ
ਮਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੫੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰੀ। ਸਤਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੋਸਚੈਕੇਹੁਣਸਾਗੀ। ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਕਾਖਿਆਉਰ
ਧਾਰੀ। ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੈਨਲਿਪਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਗਨਾਨੀ। ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
ਦੋਸੇਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਗੁ। ਹਰਹਉ। ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਰਤਿਆਪ੍ਰਭਿਅਪੇਲਾਏਮਿਲਾਇ। ਅਨ
ਦਿਨੁਨਮੋਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ। ਜੋਤੀਪੁਪ੍ਰਭਾਪਟਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ॥ ਜਿਨਕਉ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥ ੨॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਰੰਮਣੀਦੁਜੋਭਾਇਖੁਆਇ। ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਪਵੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਗੈਣਵਿਹਾਇ। ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅਪੁਲਾਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾਇ। ਨਦਰਿ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਕਿਭੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ। ਪਾ
ਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੋਪਚਰਿਪਚਾਈ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਾਵਟੀਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਪਾਇ॥ ਜਿਸੁਵੇਖਾਏ

ਜੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੧॥੨੩॥੫੬॥ਸਿਰੀਗੁਮਰਾ੩ ॥ਬਿਨੁਗੁਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈ
 ਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੋਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਭਗਿਮੁਖੁ
 ਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਸਾਲਹਿਤੁਠਿਰਿਅਵਣਜਾਤੁਹੋਇ॥ਗੁਰਉਹਰਿ
 ਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਭਨਦਰੀ
 ਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਗਣਤ੍ਰੈਗਣਤੈਨਉਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵ
 ਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਠਉਗੁਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੩॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਤੁਤਿ
 ਸਦਾਤਿਸੈਦਾਅਧਾਗੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਤਅਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਲਹਿਤੁਅੰਤੁਨ
 ਪਾਹਵਾਗੁ॥੧॥੨੪॥੫੭॥ਸਿਰੀਗੁਮਰਾ੩ ॥ਤਿਨਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਨਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾ
 ਗੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਗੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਗੁ॥
 ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਗੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦਗੁਣਗਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿ
 ਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਇ॥ਗੁਰਉਹਰਿਸਚੀਭਗਤੀਮਨੁਲਾਏਬੀਅਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰ
 ਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿਅਕਹਣਾਕਭੂਨਜਾਇ॥ਜਿਹਵਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਗਸਿਉਣਗਾਇ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੀਸਾਇਹੁਸੀਸਾਹੁਪੈਸੁਤਿਅਗੈਇਵਿਹ
 ਇ॥ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਲਾਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਆ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ਆਪਿਵਡਾਈਦਿਨੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਕਾਦਾਤਾਏ
 ਕੁਪੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ਇਕਿਆਪੇਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੁਜੈਭਰਿਅਨੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹ
 ਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੋਹਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥੨੫॥੫੮॥ਸਿਰੀਗੁ
 ਮਰਾ੩ ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਗੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਹੀਆਰਸਨਾ
 ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਨੈਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੇਲੁਨਉਤਹੋਜਿ
 ਚਗੁਰਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਗੁ॥੧॥ਮਨਮੋਹੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
 ਵਹਿਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲਾ॥ਗੁਰਉਹਰਿਅਉਗਣਵੰਤੀਗੁਣਕੋਨਹੀਬਹਾਣਿਨਮਿਲੈਹਦੁਗਿ॥ਮਨਮੁ
 ਖਿਸਬਦਨਜਾਣਈਅਵਗਾਣਿਸੋਪੁਰੁਦੁਗਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿਰਤੇਭਗਪੁਗਿ॥ਗੁਰਸਬ
 ਦੀਮਨੁਬੋਧਿਅਪੁਰੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੁਗਿ॥੨॥ਆਪੇਗਣਿਹੀਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲਾਇਓਨੁਮਿਲਾਇ

॥ ਸਚਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤੈਸੇ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਾਹੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿਥ ਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਟੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਗਾਇ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੋ ਨਵਿ
 ਭੁਭਿ ਪਿਨਾਨ ਕਗੁ ਗੁਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਪਈ ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਹਣੁ ਕਰਤਾ ਕ
 ਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਣਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦ
 ਇ ਆਲੁ ਰੋ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰਕੀ ਮਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕ
 ਰਣੁ ਪਾਠਿ ਆਸੋਈ ਸਾਹ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇਜਨ ਸਬਦੇ
 ਸੋਹਣੇ ਤਿ ਤੁਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਗਿ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗਾ ॥ ਘਇਘਇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁਏਇ ॥ ਸਾਧਨ ਨ ਵੇਖਾਹੀ ਅਵਗਣ ਵੰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸ
 ਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨ ਇਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਰਾ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾਏਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਦਾਇਰੇ ਵੇਛੇ ਕਾਨਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿ ਦੁਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੬੦॥
 ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾ ਅਗਹੇਈ ਏਕਿ ਆਚਾਰਿ ਬਾਹਲੁ ਡਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿ
 ਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿ ਆਮ੍ਰੁ ਹੁਦੇ ਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿ ਆਹਉ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗਉ ਪਾਇ
 ॥ ਤਿਨਹੀ ਜੋ ਸੀਥੀ ਰਹੰਸ ਤਸੰ ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮੂੰਧੇ ਕੁਰਿ ਮੁਠੀ ਕੁਰਿ ਆਗਿ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਹੀ ਤਿਨ ਕਿਉ ਹੋਇ ਵਿਹਾ
 ਏ ॥ ਗਰਬਿ ਅਣੀ ਆਰਿਸ ਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਹੀ ਆਸੋ ਹਾਗਣੀ ਤਿਨ
 ਵਿਚ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ
 ਪਿਰਮੁਤੀ ਆਪਿ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅਪੇ ਹੁਰੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰਦੇ ਖੇਤੁ ਖਨ ਜਾਇ
 ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਚੈ ਲੀਓ ਮੈ ਪਿਰਦੇ ਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਚਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੩॥ ਸੇਸਹੀ ਆਸੋ ਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆ
 ਹੋ ਦੇਇ ॥ ਘਰਿ ਵਹੁ ਪਾਇ ਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੁਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਨਕ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਆਸੋ ਹਾਗਣੀ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧੨੮ ॥ ੬੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਗਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ
 ਪੁਛੁ ਉਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪੁਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇਵੈ ਕਿਸੁ
 ਦੁਗਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਇ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਦੇਸਦਾ ਹਉ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਤੁਰਲੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ
 ਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਹਗਣੀ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਜੀ ਗਾਗਿ ॥
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਨਿਪਾਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਤਿਪਿ ਆਗਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਸੋ
 ਪੁਛੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਭਸੇ ਦੇਇ ਅਧਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ
 ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤੁ ਜਾ ਭਾਉ ਚੁ
 ਕਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ੨੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸੁ ਭੁਕਿ ਭੁਤੇ ਹੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਤ ਸਦੇ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀ ਉਬਖ ਸੇਬ ਖਸਿਲਾਏ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਗੀਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵਕ ਹੀ ਸਚੁ ਗਾਹਿ ਰਹੀ ਭੀਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਭੁਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਧਰਮੁ ਗਇ ਨ ਹੋ ਕਮੁ ਹੋ
 ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਦਸਤੁ ਆਤਮਾ ਓਤੈ ਹੀ ਸਰਕਾਗ ॥ ਆਪਿ ਆਤਮੀ ਹਉ ਗੁਣ
 ਤਾ ਸੁਮਨਿ ਜਪਾਇ ਕੁਮੁ ਗਾਗਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮੁ ਗਇ ਕਰੈ ਪੰਨੁ ਸਵਾਹਣ ਹਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ
 ਮਨ ਹਿਤ ਜੈ ਮਨਿ ਚੁਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਇ ਆਸਹ ਜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ
 ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੋ ਭੁਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀ ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋ
 ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਜਿ ਤੁਸੇ ਵੇਖੈ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਇ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਭੁਭੁਪਾਇ ਆਮ ਲੁਲਾਗੀ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ॥
 ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਪਤੀ ਕੈ ਵੇਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉਤੀ ਰਥਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਭੁਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆ
 ਇ ॥ ਪਵਿਐ ਮੈ ਭੁਨ ਉਤਰੈ ਪੁਛੁ ਹਉ ਗਿ ਆਨੀ ਆਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਨਿ ਰਮ ਲੁਹੈ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੈ ਮੈ ਭੁਨ ਸਕੀਧੋਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈ ਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆ
 ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਲੈ ਮੈ ਲੈ ਮੁਏ ਜਾ ਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅਧੋ ਹੋਈ ਪਕੁ ਬਾਣੀ ਐ ਤਿਉ ਗੁਰੁ ਗੀ ਆਨੀ ਆਗਿ ਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਕੀ ਆਹਮ

ਕਰਹੇਹਮਮੁਖਗਵਾਗਕਰੇਵੇਵਲਾਵਿਸਰਿਆਤੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗਮਾਇਆਜੇਵਡੁਤਖੁਨੀਸਭਿ
 ੩ ਵਿਥਕੇਸੰਸਾਗੁਰਮਤੀਸੁਖਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਗਿ॥੩॥ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੇਮਿਲੇਹਉਤਿਸੁਖਾਇ
 ਹਰੈਜਾਉ।ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਅੰਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ।ਮਨਿਹਤੇਜਿਹਵਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗ
 ਓ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਉ॥੪॥੩੧॥੩੩॥੬੪॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਮਨਿਤਨਿਬਿਹਰੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰਾਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਈ।ਜਾਦੇਖਾਪੁਰੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇ
 ਖਿਝੇਤਖੁਜਾਇ।ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪੁਰੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮੇਤੁਤੁ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਨਮਮੁਖਮੁਗਧਸਰਣਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹਰਿਸੋਇ।ਹਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾ
 ਤਹਰਿਨਾਮਕਾਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪੁਰੁਬੁਝਿਅਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਹ
 ਉਗੁਰਸਰਣਾਈਫਰਿਪਵਕਰਿਦਇਅਮੇਲੇਪੁਰੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵ
 ਥਕੇਸਭੁਕੋਇ।ਸਹਸਸਿਆਣਪਕਰਿਹਰਮਨਿਕੋਰੈਗੁਨਹੋਇ।ਕੁੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੈ
 ਬੀਜੈਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਭਨਤੇਰੀਆਸਪੁਰੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਗਮਿ।ਪੁਤਤੁਪਤੁਖਾਣੀਕੋਨਹੀਦਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਨੋਸਾਥਾਸਿ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਰੂਬਦੇਕਢਿਲੇਜਨਨਾਨਕਕੀਅਹਦਾਸਿ॥੪॥੧॥੬੫॥ਸਿਰੀਗ
 ਗੁਰਮਹਲਾ੪ ॥ਨਮੁਮਿਲੈਮਨੁਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਮੋਉਗੁਜੀਵਾਸੁ।ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਜੇ
 ਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪੁਰੁਗੁਣਤਾਸੁ।ਹਉਤਿਸੁਵਿਟੁਚਉਖੀਨੀਐਮੈਨਮਕਰੋਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ਹਉਜੀਵਾਨਮੁਧਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਵੈਜੀਵਣੁਨਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਹਰਉ॥ਨਮੁਅ
 ਮੋਲਕੁਰਤਨੁਪੈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਵੈਲਾਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧੰਨੁਵਡਭ
 ਗੀਵਡਭਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਵਸਿਕਾਈ॥
 ਓਇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਾਲਾਓਨਪਾਸਿਭਯਾਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨ
 ਅੰਤਰਿਕੋਪੁਚੰਡਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਆਮ੍ਰਿਤਸਰੁਵਡਭਗੀਨਵਹਿਆਈ॥ਓਨਜਨਮਜਨਮ

ਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੨॥
 ੬੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਗੁਣਗਾਵਗੁਣਵਿਬਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣਗੁ
 ਟਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।ਹੀਰੈਰੀਗੁਮਿਲਿਬੋਧਿਆਰੀਚਲੁਏਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਗੋ
 ਵੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਇਪਤਿਮਨਿਹੋਇ।ਅਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾਮਕੀਗੁਰੁਤਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ।ਹਰਉ
 ਮਨੁਗੰਗਪੁਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁਤਠਕਰੇਪਸਾਓ।ਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਸਾ
 ਓ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਓ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਘ
 ਰਿਬੈਠਿਆਨਿਕਦਿਨਿਤਪਾਸਿ।ਅਤਰਿਅਭਿਅਨਤਖੁਭਮੁਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੁਰਿਪਈਆਸਿ॥੬
 ਨੁਸਤਿਗੁਰੁਬੇਦੈਕਚਨੁਨਥੀਐਮਨੁਖੁਲੋਪੁਬੁਝਾਬੇਵੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਹਰਿਨਾਵੈਕੇਤੁ
 ਬਿਧਿਚਰੀਆਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਬੋਠਆਇ।ਪੰਨੁਪੰਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾ
 ਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੩॥੬੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਹਉਪੰਬੁਦਸਾਈਨਿ
 ਤਖੜੀਕੋਈਪ੍ਰਭੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਓ।ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਵਾਇਅਤਿਨਪੀਛੈਲਾਗੀਠਿਗਾਓ।ਕਰਿਮੀ
 ਨਤਿਕਰਿਜੋਦਵੀਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਏਕਾਚਾਓ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਕੋਈਸੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।
 ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾਇ।ਹਰਾਓ।ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਰਿਪਵਾਪੁਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ।ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰਮਾਟੁਹੋਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿ।ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈ
 ਮੇਲੇਹਉਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਸਭਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਭੁਕੋਇ।ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨ
 ਥੀਐਭਾਗਹੀਟਬਹਿਰੋਈ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਣੈਸੋਥੀਆਪੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੋਦੈਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਆਪਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ।ਸਭੁਜ
 ਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੪॥੬੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਗੁਰੁਅ
 ਮ੍ਰਿਤਨਮੁਗੁਰੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ।ਜਾਇਪ੍ਰਭੁਹੋਸਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿ
 ਆਪ੍ਰਭੁਆਇ।ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਾਈਗੇਮਿਲਿਸ
 ਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਗੀ।ਸਜਣਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪੈਦਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਗੀ।ਹਰਾਓ।ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹ
 ਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇ।ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਗਤਨੁਪੈਜੋਮਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁਖਾਇ।ਸੇਵਡਭਾ
 ਗੀਵਡਜਣੀਆਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਪਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਲਿਸਭਤੁਪੈਭਾਗਹੀ

੯੧੧ ॥ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾਪੈ ਵੈਸਨ ਮੁਖ ਹੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਭੈ ਨਾਨਿ ਵਹਿ ਥਿਨੁ ਅੰ
 ਤਰਿ ਕੋ ਪੁਬਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਪਿ ਪੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਸੁਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵ ਸੀਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਤੁਹੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ਆਨਨ ਕਹਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਥਿ
 ਸਿਰੀਗੁਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨ ਸੁਚੈ ਫਿਰਿ ਆਥੇ ਵੇਗੈ ਥਿਸ ਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵਧੈ ਨਹੁ ਨਾ ਬੁਝੈ
 ਨਿਤਿ ਮੁਸਾਲਾ ਹੁਟਕਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇ ਆਪਸ ਰਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਲਾਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰੁਣ
 ਰੇ ਮੈ ਮੀਤ ਸਖਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਪੈ ਅਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨਹੋਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹ
 ਰਿ ਲਿਵਉ ਬਹੋ ਆਇ ਪਤ ਹੋ ਸਹਣਾਇ ॥ ਚੰਨੀ ਚਲਤੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿ ਆਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀ ਆਪਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਗਹ ਮੰਨੀ ਆਹਿ ਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੂੰ ਖੁਪ ਗਟਾ
 ਦਰਿ ਠਾਕਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹਨਿ ਨ ਮੁਮਨਿ ਨ ਮਿਰਹਨਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦ
 ਰਵ ਜਟੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹਿ ਆਤਿ ਸਭ ਕੋ ਕੋਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ
 ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਮੋਜਾ ਚਿਕਰੀ ਅਹਦਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਭਾਗਵਡੈ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਜੀਨ ਅਤਿ ਹਿਨ ਮੁ
 ਪਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥

ਸਿਰੀਗੁਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ

ਕਿ ਆਤੁ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਸੀਗਾਗ ॥ ਸਭੋ ਗਹਿ ਪੁਸਿ ਆਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਸੰਗ ਅਪਗਾਬ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀਵਰ ਤਹਿ ਤੋਇ ਅਠਗਾ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਗ ॥
 ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕਰ ਮਿਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਕਪੜਿ
 ਭੋਭੀ ਲਪਟਾਇ ਆਸੁਇ ਨ ਗੁਪਾਖ ਕੁ ॥ ਰੋਵਰ ਗੋਵਰ ਬਹੁੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਚਿਤਿ ਨ
 ਪਾਵਹੀ ॥ ਬਿਸਰਿ ਆਸਭ ਸਾਕਾ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ ਭੁਲਾਇ ਆਵਿ ਟੁਨਵੈ ਨਾਪਕਾ ॥ ੨ ॥ ਲੈਦਾ ਬਦ
 ਦੁਆਇ ਤੁਮਾਇ ਅਕਰਹਿ ਇਕਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਪਤੀ ਆਇ ਦਾਸੇ ਸਟੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤਾ ॥ ਅਯਕਾਰੁ
 ਗਤਿ ਅਯਕਾਰੀ ਆਵਿ ਆਪਿ ਆਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਨਤਿ ਸੁਜਾਇ ਨਪਤਿ

॥३॥ਸਤਿਗੁਰੀਪੁਰਖੀਮਲਾਇਆਇਕੋਸਜਤੁਸੋਇ।ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਅਮਾਣਸਹਉ
 ਮੈਰੋਇ।ਜੇਹਰਿਜਨਤਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਛੰਨਪਾਵੈਕੋਇ।ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗੀਹਰਿਸਤਜਗਮਹਿਚਾਨੁ
 ਤੇਇ।॥੬॥੧॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਥਿਲਾਸੁਬਹੁੰਗੁਪਣਾਵਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀ
 ਆ।ਛੁਤਪਾਠਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਯੋਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਗੇਸੁਖੁਸਾਧਸੀਗੀਪਾਇਆ।ਇ
 ਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖੀਬਿਧਾਤੇਤੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ।ਹਰਾਉ।ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਤ
 ਵਿਆਇਆ।ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੁਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਪੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵ
 ਰਤੇਅਠਹੀਆ।ਸਭੁਕੇਵਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵ
 ਕਾਸਿਪਸਾਧਿਕਦਰਿਖਾਇਆ।ਗੰਥਾਗੀਵਡਸਾਧੀਸਭੁਨਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥੭॥ਸਿ
 ਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਲੁਭੁਏਮੁਗਧਅਜਾਣਿ।ਸੋਪੁਰੁਚਿਤਿਨ
 ਆਇਓਛੁਟੇਗੀਬੇਥਾਣਿ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੁਆਇ
 ਆਲਾਹਾਏਣਿ।ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਠਕੜੇਸਤਮੁਕਦੀਚਲੀਗੋਣਿ।ਹਰਾਉ।ਕੁਦਮਕਰੋਪਸੁਪ
 ਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ।ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਥਾਮਾਇਆਜਾਣਿ।ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਆਹਿਜਿ
 ਸਚਾਨਮੁਸਮਾਣਿ॥੨॥ਜੇਪਹੁਛਰਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ।ਜਿਥੇਜਾਇਤੁਧੁਵਹਤਣਾ
 ਤਿਸਕੀਚੰਤਨਾਹਿ।ਫਾਸੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਹੁਕੀਪੈਗੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਗਖਿਨਸਕਈਦੁਜਾਕੋ
 ਨਦਿਖਾਇ।ਚਾਹੇਕੁੰਡਾਭਾਲੈਕੋਆਇਪਾਇਆਸਹਣਾਈ।ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਭੁਬਦਾਲਇ
 ਆਕਛਾਇ॥੪॥੩॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਰਣਹਰੁ
 ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਵਾਹੁ।ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿ
 ਜੰਦਾਗ॥੧॥ਅਧੇਤੁਬੈਠਕੀਪੀਪਾਹਿ।ਜੇਹੋਵੀਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ।ਹਰਾ
 ਉ।ਹਰੀਨਾਹੀਨਪਡਭੁਗੀਪਕੀਵਛਣਹਗ।ਲੈਲੇਦਾਤਿਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਗੁ।ਜੇਹੋ
 ਆਪੁਕਮੁਕਿਰਸਾਦਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਟਿਅਖੇਤਗੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹੁਧੰਧੈਗਾਇਆਦੁਜੈਭਰਿ
 ਸੋਇਆ।ਤੀਜੈਝਾਖੁਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਭੁਭਇਆ।ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨੀਉਪ
 ਰੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਓਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ।ਜਿਸਤੇਸੋਈਮਨਿਪਣੀਮਿਦਿ
 ਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਨਾਨਕਰਿਠਾਸਦਾਨਾਇਹਰਿਅੰਤਗਜਮਜਿਣੁ॥੪॥੬॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹ

ਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਜਾਓ। ਧੰਧ ਸਭੁ ਜਲਾ ਇਕੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਆਸ ਚੁਸੁ
ਆਉ। ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਓ। ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿ ਆਖਾ
ਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੇਸਾ ਲਾਹਿ। ਸਭੇ ਭਰਿ ਸਿ ਆਣ ਪਾਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ। ਹਰਾਉ। ਦੁਖ ਭੁ
ਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਕਿਤਹੀ ਕੀ ਮਨ ਭਿਜੀ ਐ ਜਾਹਿ ਰੈ ਸਚਾ ਸੋਇ। ਜਿਸੁ
ਤੁਹ ਪਹਿ ਹਥ ਦੇਤਿ ਸੁਮਾਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਸਭ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਪੈਇ॥ ੨॥
ਸੇਵਾ ਮਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈ ਆਪੁ ਨੀ ਸੇਵਾ। ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੁਠੈ ਪਵਾਂਦੇ ਵਾ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਸਕ
ਤਿਸਾਹਿ ਏ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇ ਵਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਮਨ ਸਾਸਤ ਪੂਰੇ ਵਾ॥ ੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ
ਸਜਣੇ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤਾ। ਇਕੋ ਸੇਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕੋ ਸੇਦੀ ਪੈਰੀ ਤੀ। ਇਕ ਸਾਸਿ ਉਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਾ
ਆਨਿ ਹਚ ਲੁਚੀ ਤਾ। ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਦੇ ਕਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ। ਜਨਮੁ ਪਦ ਰਬੁ ਸਫਲੁ ਪੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬ
ਦ ਕਥਿ। ਸੁਰਤੇ ਮਹਾ ਪਰਾਪਤ ਜੇ ਸੁਲਿਖਿ ਆਹੈ ਵੈ ਮਥਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਕਸ ਸਿਉ ਰਿਤੁ ਲਾਇ
ਏ ਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਤੇ ਸਭ ਮਿਥਿ ਆਸੋ ਹੁਮਾਇ। ਹਰਾਉ। ਲਖ ਖੁਸੀ ਆਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਜੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਿਮਖ ਏ ਕਹਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਧੇਇ। ਜਿ ਸਕਉ ਪੂਰਾ ਕੀਇ
ਖਿ ਆਤਿ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਏ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘਰੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਗਾ। ਤੁ
ਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਆਸੇਈ ਉਤਰਿ ਆਪਾ
ਹਿ॥ ੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਨਭਾ। ਛੋਣੀ ਤਿਸਹੀ ਨੈਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਭਾ॥ ੪॥
ਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾ ਜਿਥੇ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਗਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ
ਪਿਆਈ ਐ ਜੀ ਐ ਰੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ। ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ਨਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੁਵੇਸਾਹਾ।
ਸਭਿ ਸਿ ਆਣ ਪਾਛ ਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ। ਆਠ ਪਹ
ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਤੁਹੁ ਨਹੀਂ ਦਿਨਿ ਤਗਾਉ। ਹਰਾਉ। ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਦ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵ
ਹੁਨ ਕੋਇ। ਜਿਸੁ ਸਿ ਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੁਲੋਹੇਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਠਸਾ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੈ
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਆਹਾ ਸਿ। ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰ ਵਾਨੁ ਤਾ ਕਾ ਰਚੁ ਆਵੈ ਹਾਸਿ॥ ੩॥ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ

ਤਵਖਾਣੀਐਉਚਉਚਾਥਾਭਾਵਗਨਚਿਤਨਾਥਾਹਰਕੀਮਤਿਕਰੰਨਸਕਾਓ॥ਨਨਕਕਉਪੁਤਮਇਆ
 ਕਹਿਸਚਦੇਵਹੁਅਪੁਣਨਾਓ॥੪॥੭॥੭੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮੁਧਿਅਏਸੋਸੁਖੀ
 ਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲੁਹੋਇਆਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗੰਦੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵ
 ਸੋਏਕੋਸਚਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਆਨਾਮੁਸਹਈਸਦਾਸੰਗਿਸ਼੍ਰੋਲਾਏ
 ਛਰਾਇ॥ਹਰਾਓ॥ਦੁਨੀਅਕੀਆਵਡਿਅਈਅਕਵਨੈਆਵਹਿਕਾਮਿਆਮਾਇਆਕਰੰਗੁਸ
 ਭੁਟਿਕਾਜਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨੀ॥ਜਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੋਸੋਪੁਰਪਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੁਕੀਹੋਹੋਤੁ
 ਕਾਅਪਣਾਅਪੁਤਿਅਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿਅਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪ
 ਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੋਵੈਰਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੋਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰੁਆਪਿ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਸੋਕੋਜਿਸੁਬਿਨਸੋਹਉਮੈਤਾਪੁ॥ਨਨਕਕਉਗੁਰੁਤੇਇਆਬਿਨਸੋਸਗਲਸੰ
 ਤਪਾ॥੪॥੫॥੭੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਇਕੁਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਗੁ॥ਇਕ
 ਸਕਾਮਨਿਅਸਰਾਕੋਪੁਣਅਧਾਗੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਈਸਦਾਸੁਖੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਗੁ॥੧॥ਮਨ
 ਮੇਰੇਸਗਲਉਪਾਵਤਿਅਗੁ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਹਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਇਵਲਾਗੁ॥ਹਰਾਓ॥ਇਕੋਭਾ
 ਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕੋਹੋਜਿਨਿਜੀਉਪਿਰੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪੁਰੁਮਨ
 ਹੁਨਵਿਸੋਹੋਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨੰਤਹਿਆਪਿ॥
 ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿਕੀਏਅਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਹਤਿਅਨਹੋਵੀਸੋਗਸੰਤਾਪੁ
 ॥੩॥ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰੁਏਕੁਹੋਏਭੁਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਹੋਏਭੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥
 ਗੁਰਿਪੁਰੋਪੁਰਾਭਇਆਜਪਿਨਨਕਸਚਸੋਇ॥੪॥੫॥੭੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੋਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉ
 ਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਏਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨ
 ਮੁਧਿਅਇਆਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਉਪਜਹਿਦਗਹਾਪੇਧਾਜਾਇ॥ਹਰਾਓ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉ
 ਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪੁਤਿਪਾਲਾ॥ਜਨਮਮਰ
 ਣਕੀਮਦੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਹਿਰਵਿਹਰਿਆਪਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪਭਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੋਏਭੁਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੇਕੋਸੁਹੋਇ

॥३॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਨਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੋ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਨਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ੮੦ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਏ ਕਸੁ ਸਿਉ ਏ
ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਹੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਪੁਰਿ ਚਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗ
ਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਆਇਛਾ ਪੂਰੀ ਆਪਾਇਆ ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਤੇਰੁ ਪ
ਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਨੁ ਇਸਨ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਲੈ ਬੁਥਿ ਨ ਸਿਆਤ
ਜਿ ਆਸੁ ਭੁਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਭੁਨਾ ਮੁਖੁ ਪੁਰਨੈ ਏਕਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ
ਆਦੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹਰਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਤੇ ਆਮਿ ਰਹਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪੁ
ਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਹਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲ
ਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਹਦੇ ਰੇ ਤੇਰੀ ਆਪਾ ਗਾਪਾ ਰਬੁ ਹਮੁ ਸੁਖ
ਸਾਗਰੇ ਨਨਕ ਸਦ ਬੋਲਿ ਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੮੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਮਿਲੈ
ਪਾਈ ਐਸ ਬਢ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਜਪੀ ਐ ਆਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ
ਕਟੀ ਐ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੁਰੁ ਸਹਣਾਈ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਿਲੁ
ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਖ ਸਾਗਰੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਕਾ ਆਸਾ ਦੁਜ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੇਧ ਰਤੇਰੀ ਪਰਬੁ ਹਮ ਤੇਰੇ ਤਾਇ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਮਾਇਆ ਪੁਰੁ
ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਸੰਗਿ ਸਮਝੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਆਗਾਧੀ ਐ ਆਠ ਪਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀ ਆਪਣ ਤਨੁ
ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜੀਂਦੁ ॥ ਨਨਕ ਸਗਲੇ ਦੇਖ ਉਤਾਰਿ ਅਨੁਪੁਰੁ ਪਰਬੁ ਹਮ ਬਖਸਿ ਦੁ
॥ ੧੨ ॥ ੮੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਵੈ
ਚੋੜਿ ਆਵਿ ਭੁਭੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਿਆਸਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਹ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਤ ਭਾਇ ॥
ਅਚਰ ਜਗੁ ਪੁਨਿ ਜੋ ਨੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਹੇਮੀਤ ਕਰਹੁ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਰੁ ਸੁਖੀ ਨਦੀ ਸੈਕੋਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪਾਹੁ ॥ ਸ

ਖਾਸਹਈਅਤਿਵਡਉਚਵਡਅਪਾਗੁ।ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਗੁ।ਜੇ
 ਮੰਗੀਐਸੁਪਾਈਐਨਿਪਾਗੁਆਧਾਗੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੋਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਹਿਮਨਿਤਨਿਤਵੈਸਾਂਤਿ।ਇ
 ਕਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ।ਗੁਣਨਿਪਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥
 ਸਦਾਸਦਾਅਹਾਪੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਗਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਾਸਖਾ
 ਗੋਵਿੰਦਾ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਹਾਪੀਸੋਭੇਸਗਲਵਹੀਐਇਹਜਿੰਦਾ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੁਰਿਸਦਘਟਿ
 ਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਗਵਿੰਦਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣਨੋਪਾਲਦਾਪੁਰਨਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੧੩॥੮੩॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤਨੁ ਪਨੁਜਿਨਿਪੁਭਿਦੀਆਗਖਿਅਸਹਜਿਸਵਾਹੀ।ਸਰਬਕ
 ਲਾਕਰਿਥਾਪਿਅਅੰਤਹਿਜੋਤਿਅਪਾਗੁ।ਸਦਾਸਦਾਪੁਰੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਹਿਪੁਰਿਹਧਾਰੀ॥
 ੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ।ਪੁਰਸਰਣਾਈਸਦਾਹੁਦੁਖੁਨਵਿਅਪੈਕੋਇ।ਹਰਉ
 ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸੁਇਨਹੁਪਾਖਕੁ।ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੁਕੇਸਭੇਸਾਕਾ।ਜਿਨਿਕੀ
 ਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕਾ॥੨॥ਅੰਤਹਿਥਾਹਰਿਹਵਿਹਰਿਅਤਿਸੋਨੇਜਾਣੈਦੁ
 ਗਿ।ਵਿਸਨਲਾਗੀਅੰਤਹਿਅਅੰਤਹਿਉਮੈਕੁਗਿ।ਭਗਤੀਨਮਾਵਿਹੁਣਿਅਅਵਹਿਵੰਦ
 ਹਿਪੁਗ॥੩॥ਗਾਖਿਲੇਹੁਪੁਰਕਰਣਹਾਜੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ।ਬਿਨੁਪੁਰਕੋਇਨਰਖਨਹ
 ਹੁਮਹਾਥੀਕਟਜਮਭਇਆ।ਨਨਕਨਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪੁਨੀਹਰਿਮਾਇਆ॥੪॥੧੪॥੮੪॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾਤਨੁਅਹੁਪਨੁਮੇਰਾਜਗੁਪਮੈਦੇਸੁ।ਸੁਤਦਹਾਬਨਿਤਾਨੇਕ
 ਬਹੁਤੰਗਅਹੁਵੇਸਾ।ਹਰਿਨਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੋਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁ
 ਧਿਆਈ।ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ।ਹਰਉ।ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਧਿਆਈ
 ਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ।ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਹੀਅਹਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ।ਹਉਮੈਹੋਗੁਭੂਮੁਕਟੀ
 ਐਨਾਅਵੈਨਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੁਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਭੀ।ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁ
 ਹੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ।ਐਥੈਮਿਲਹਿਵਡਾਈਆਦਹਗਾਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਅ
 ਪਿਪੁਰੁਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥੀ।ਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਲਦਾਅੰਤਹਿਥਾਹਰਿਸਾਥੀ।ਨਨਕਪੁਰਸ
 ਰਣਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਥਾ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਣਿਪਏਪੁਰੁਆਪ
 ਏਗੁਹੁਏਅਕਿਰਪਾਲਾ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ।ਅੰਦਰੁਲਗਾਹਮਨ

ਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਲਾ॥੧॥ਮਨਮੋਹੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਗੁਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਇਕਾਨਿਮਖ
ਨਮਨਪੁਦਿਸਾਗੁ॥੧੦॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਗ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨ
ਮਨਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕਰਿਤਿਠੇਬਿਸਥਾਗ॥ਸਹਜੇਸਿਛਤੀਰਤਿਆਭਵਜਲੁਭੁਤਰੇਪਾਗਿ॥੨॥ਤੀਰ
ਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਣੀਐਸਾਧੁਧੁਗਿ॥ਯੁਕਿਕਮਾਵੇਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੇਸਦਾਹਦੁਗਿ॥ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਗੁਪੁਗਿ॥੩॥ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥
ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਨੁ॥ਨਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਖੁਹਉਸਦਾਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧ
ਨੁਖਾਟਿ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਯੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥੧॥ਮਨਮੋਹੇਰਾਮਨਮੁਜਪਿ
ਜਾਪੁ॥ਮਨਇਛੇਠਲਭੁਚਿਤੁਸਭੁਚੁਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਹਿਤਨੁਪਾਰਿਅ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਰਿਠਨਾਇ॥ਜਾਇਥਾਇਮਹੀਅਇਪੁਰੀਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਰਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀ
ਕੀਤਿ॥੩॥ਹਤਨਜਵੇਹਰਮਾਇਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਤੁਸੋਇਜਿਤੁਜ
ਪੀਐਹਰਿਨਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਅਮਿਥਿਅਨਿਥਵੇਥਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰਜੀਸਚੁਸ
ਜਮੋਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੋਟਿਅਮਰੁਨੁਅਵਤੁਜਾਉ॥੧॥ਮੋਹੇਮਨਹਰਿ
ਭਜੁਸਦਾਇਕਰੀਗੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਸਦਾਸਹਈਸੰਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿ
ਕਿਅਗਣੀਜਾਸਿਮਗੀਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜਿਨਚਾਖਿਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਅਉਹਰਸੁਜਣੈਜੀਂਦੁ॥ਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਖਖਸੰਦਾ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਹਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉਸ
ਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਸਸੁਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਉਚੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ॥
ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੇਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪ੍ਰਭੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾ
ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਥਿਅਕਦੇਨਵਿਭੁਵੈਜੋਮੇਲਿਅਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਕੇਬੰਧਨਕਟਿਅਸ
ਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗ
ਤੀਜਿਸਗਲਾਘਟਾਅਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀ

ਐਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ। ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਮਿਹਰਕੋਜੇਅਪ
 ਟੀਚਸਾਨਵਿਸਰੋਸੋਇ॥੧॥ ਮਨਮੋਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ। ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੁਤੁਪੈਅਤੇਰੋ
 ਇਬਿਨਾਸੁ। ਹਰਾਉ। ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਗਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਹਰਾਤੁਨਜਾਇ। ਮੋਰੇਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅ
 ਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੇਮਾਇ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਈਆਸਹਾਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਇ॥੨॥
 ਤਿਸੁਅਗੈਅਹਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੁਗਾਜਿਸੁਭੰਡਗੁ। ਸਦਾ
 ਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਰਾਵਗੁ॥੩॥ ਪਰਵਦਗੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕਾ। ਸ
 ਦਾਸਦਾਅਗਾਧੀਐਏਹਾਮਾਤਿਵਿਸੇਖਾ। ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਨਕਲੇ
 ਖਾ॥੪॥੧੬੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਤਿਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ॥
 ਤੇਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੋਥੋਨਾਇ। ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਹਿਨਿਹਾਇ। ਕਰਮਿ
 ਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਰਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ ਮੋਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਦੁਜਾ
 ਥਾਉਨਕੋਸੁਏਗੁਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ। ਹਰਾਉ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਰਿਠਾਜਾ
 ਇ। ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ। ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿ
 ਰਤਿਅਸਮਾਇ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪਾਰਬੁਹੁਗੁਰੁਭਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ ਕਿਤਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾ
 ਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ। ਸੋਮਥੋਨਿਚਲਹੋਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਅਹਥੁ। ਗੁਰਿਅਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਪੀਅਇਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੇਵਿਅਭੈਭੰਜਨੁਦਖਲਥੁ॥੩॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀਹੁਪੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ। ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਆਪਣਾਜਮਦੁਤਨਲਾ
 ਗੈਡੰਡੁ। ਗੁਰਨਾਨਿਤੁਨਿਨਲਗਾਈਖੋਜਿਭਿਠਾਬੁਹਮੰਡੁ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁ
 ਨਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥੪॥੧੬੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਮਿਠਕਾਰਿਕੋਖਾਇਅਕਉੜਾ
 ਉਪਜਿਅਸਾਦਾ। ਭਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਅਹਰਿਅਬਾਦਾ। ਜਾਂਦੋਬਿਲਮਨੋਹੋਵਈ
 ਵਿਣੁਨਾਵੋਬਿਸਮਾਦਾ॥੧॥ ਮੋਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਗੁ। ਜੇਦੀਸੋਸੋਵਿਣਸਣਮਨਕੀਮਾ
 ਤਿਤਿਅਗੁ। ਹਰਾਉ। ਜਿਉਕੁਰਹੁਹਕਾਇਆਪਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ। ਏਭੀਜੀਤੁਨਜਾਣਈ
 ਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਅਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ ਮਾਇਆਜਾ
 ਲੁਪਸਾਰਿਅਭੀਤਰੋਗਬਣਾਇ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਥੀਠਾਸਿਅਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਤ

ਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਠਿਹਿਠਿਅਵੇਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਸੋਤਿਅਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰਾਜਿ
ਸੋਨੇਖੇਸੋਹੈਸੰਬਿਧੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾਹਰਿਜਨਹਰਿਇਵਉਧਰੇਨਨਕਸਦਬਾਇਚਹੁ॥੪॥
੬੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਭਾਈਆਕਾਇਅਵਾਜਮਕਾਨੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵੁਠਾਏਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਇਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤਪੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਾਇਚਹੈਤੁਸਿਦਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
ਹਰਾਉ॥ਜਿਨਿਤੁੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ਤਿਨਾਪਿਛੋਛੁਟੀਐਜਿਨਅਦਹਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਰੁਦਾਤਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਅਤਮਦਨੁ॥੨॥ਅਏਸੇਪਰਵਾਨੁਹਰਿਜਿਨਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਗਹਏਬੈਸਤੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਪੁ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕਾ॥ਸਚੇਸਚੁਦ
ਖਾਣੀਐਸਚੇਰੁਪਿਬਿਬੇਕਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥੪॥੨੨॥੬੨
॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪੁਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੇਦੇਇਆਪਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਾਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਹੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੁਸੰ
ਗਤਿਹਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮ
ਨਿਵੇਸੇਪੁਰਨਹੈਘਾਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰਗੁਰੁਵਰਭਗੀਦਰਸਨੁਏਈ॥ਗੁਰੁਅ
ਹੋਚਹੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਈ॥
ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਏਕੇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੁਰ
ਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਉਚਾ
ਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਅਕਥੇਕਥਨਹਾਰਾ॥੩॥ਸਿਤਕੇਛਲਮਨਿਬਾਣੀ
ਅਹਿਤਿਤਵੇਸਤਿਗੁਰਪਾਜਿ॥ਪੁਰਬ ਇਥੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾਮੁਦੇਹਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ
ਇਆਬਾਹੁਕਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵੇਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿਤੁਤੇਹਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੩॥
੬੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਇਭਾਈਹੋਛੁਟਨੁਸਾਰੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੋ
ਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਅਗੈਦਰਗਹਿਮਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਬਾਉ॥੧॥ਭਾਈਹੋਸਾਚੀਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੁਰਨਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਹਿਅ

ਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਓ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਓ॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇ
 ਸਚਨਓ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਗੀਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਠਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ ਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਦਿਸ
 ਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏ
 ਕੁਏਸਭਮਹਿਰਿਅਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਨਕਗੁਰ
 ਸਰਣਗਤੀਮਰੈਨਾਵੇਜਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੫ ੫੨ ੨ ॥ ਗੋਇਲ
 ਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਅਤਿਸੁਭੰਦੁਪਸਾਗਾ॥ ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਚਲਣਾਤੁਸੰਮਲੁਘਰਬਾਗੁ॥ ੧॥
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਓਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਗਿ॥ ਕਿਅਥੇੜਵੀਥਾਤਗੁਮਾਨੁ॥ ਹਰਉਜੇਸੇਰੇਇ
 ਪਹਾਉਏਉਠਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ ਕਿਅਤੁਰਤਾਗਿਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਕੀਬਾਗਤਿ॥ ੨॥ ਮੇ
 ਗੀਮੇਗੀਕਿਅਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਅਸੇਪ੍ਰਭੁਲੇਖਿ॥ ਸਰਪਹਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕੋਰਿ
 ॥ ੩॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਤੁਮਤਿਅਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਸੇਦਿਨੁਨੇ
 ਝਾਝਾਇਓਇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੫ ॥ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲਵੀਜਿਚਰੁ
 ਸਾਖੀਨਾਇ॥ ਜਾਸਾਖੀਉਠੀਚਲਿਅਤਾਪਨਖਾਕੁਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਏਕਾਚਉ॥ ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨਾ॥ ਹਰਉ॥ ਜਿਚਰੁਵਸਿਅਕੰਤੁਪਹਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹ
 ਤਿ॥ ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਥਾਤਾ॥ ੨॥ ਪੇਈਅਵੈਸਹੁਸੇਵਿਤੁਸਾਹੁਰਕੈ
 ਸੁਖਿਵਸੁ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਚਰੁਅਚਰੁਸਿਖੁਤੁਪੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੈਵਣ
 ਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਗਾ॥ ਨਨਕਧੰਨੁਸੁਹਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਇਪਿਆਗੁ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧॥ ਸਿ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੫ ੫੨ ੬ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕਉਹੀਜਿਨਿਕਾਅਕਾਗੁ॥ ਤਿਸਹਿਧਿ
 ਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੇਅਪਹੁ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ ਛੇਡਿਸਗਲਸਿਅ
 ਟਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਅਪੈਗੁਰਮੁਤੁਹਿਰਦੈਤੋਇ
 ॥ ਕੋਇਜਤਨਕਰਿਹੈਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ ੨॥ ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ
 ॥ ਹਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਰੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਓ॥
 ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਦਿਉਭਾਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੫ ॥ ਸਾਂਚਿਹ
 ਰਿਧਨੁਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੇਡਿਸਗਲਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਿਨਿਤੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਅਹਰਿਸਿਮਰਿਹੈਉਓ

ਧਾਗਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਗਾ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਹਿੰਦੀ ਆਰਿ ਦੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ਹਰਾਉ ਕਾਮ ॥ ੨੪ ॥
 ਕੋਇ ਅੰਤ ਕਾ ਰਿਸ ਤੇ ਵਿਆਪਿ ਆਸੰ ਸਾਗਾ ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮੈ ਏਕੁ ਧੁਨੁ ਅਪਾਰੁ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੁ ਖੁਦ ਇਕਾ ਕਮਾਵੈ ਏਕੁ ਰਣੀ ਸਾਗਾ ਅਪੁ ਭੋਰਿ ਸਤੁ ਏਕੇ ਨਾ ਜਿ ਸੁਦੇ ਇਪੁ ਭੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੁਧੈ ਪਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗਾ ਕਹੁ ਨ ਕਹੁ ਰਿਭੁ ਕਮਾਇ ਆਸਗ
 ਲ ਭੁਖ ਮਥੀ ਚਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾਪ ॥ ੩੦ ॥ ਭੁਕਿ ਤਨੁ ਭੁਕਿ ਤਨੁ ਪੈਸੰ ਸਾਗੁ
 ਸਗਲਾਣਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤੁਧੈ ਤੇ ਹਰ ਤਤੁ ਗਤੁ ਪੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ੩੨ ॥ ਠਕੁਰ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਕਿ ਆ
 ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੈ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੈ ਪੈਸੈ ਸੇਵਕੁ ਨਹੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਤਸਮਦ ਗਸੀ ਸੰਤੁ ਪੈ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਧਾ ਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹੁ ਵਸੈ ਪੁਕੀਰਿ ਤਿ ਕਰਲਾ ਕਥਨ ਕਹਨ
 ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਇ ਆਸੰਤ ਨ ਕੀਰੇਤੁ
 ਨ ਕਦਾ ਨੁਪਾਇ ਆ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾਪ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਤੋਰੈ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਿਓ
 ਮੈਲਾ ਭਲਾ ਭਾਇ ਆ ॥ ੪੧ ॥ ਭੁਲਾ ਹਿਚੁਕਾ ਹਿਥਾ ਰਿਕਤੁ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਆਇ ਆ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਧੇਲਾ ਕਹੁ ਨ ਕਹੁ ਵਨੁ
 ਤੇ ਗਾਬਿਖੁ ਮੁਠਾ ਵਨੁ ॥ ੪੩ ॥ ਮਉ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਨਉ ਆਪਾ ਸਤਹੀ ਮਧਿ ਸਤਹਿ
 ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਤਾ ਜਬਾਪਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਨਉ ਨਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰ
 ਤੁ ਮੇਰੀ ਗਾਏ ਮਮਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਭਏ ਕਿਹਾ ਲਠਕੁਰ ਹਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥

ਗੁਰਮਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾ १ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪਰੁ १ १੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈ ਐਸੇ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਬਾ
 ਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਸਤਿ ਆਖਿ ਗੋਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਪਾ
 ਕੀਨਈ ਪਾਕ ਬਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦ ਗਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਹਉ ਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਇ ॥ ਜਿਸਉ ਸਾਇ ਗੋਲੀ ਅਰਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕ੍ਰਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਸਤਿ ਸੁਦਿ ਸੁ

ਇਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਸ਼ਗਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਹਸਰੀਦਾਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀ
 ਮੁਲਾਂਦਰਿਦਰਵੇਸਗਸੀਦਾ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜਦੇਹਰਨਿਦਰੁਦਾ॥੩॥ਪੁਛਿਨਸਾ
 ਜੋਪੁਛਿਨਢੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੋਜਾਣੈਆਪੇਕਰਲੁਕਰੇਇ॥ਸਭ
 ਨਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥ਥਾਵਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਵਕੇਵਡੁਨਉ॥ਜਿਥੇਵੈਸੇਮੇ
 ਗਪਾਤਿਸਾਹੁਸੇਕੇਵਡੁਪੈਥਾਉ॥ਅਥਵਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸੋਨਪੁਛਿਨਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾ
 ਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੋਕਿਸੇਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਐਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾ
 ਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੇਅਥੈਬਹੁਤਬਹੁਤਲੈਣੈਕੇਵੀਚਗਿਕੇਵਡੁਦਾ
 ਤਾਅਖੀਐਦੈਕੈਹਰਿਅਸੁਮਾਗਿ॥ਨਨਕਤੋਇਨਆਵਣੀਤੇਹੋਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਗ॥੭॥
 ੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਹਿਸੀਗਾਗਾਗਣਤਗਣਾ
 ਵਣਿਆਈਆਸੁਹਵੇਸੁਵਿਕਾਗਾਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਈਐਥੋਟਪਾਜੁਖੁਆਗਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਇ
 ਉਪਿਰੁਵੈਨਗਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਗਣੀਆਪਣੀਕਿਪਾਏਹਿਸਵਾਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾ
 ਗੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ॥ਦੁਇਕਹੋਜੋਕਿਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕੈਹੋਅਹਦਾਸਿ॥ਲਾਇਰਤੀਸਚਭੇਵ
 ਸੀਭਾਇਰਤੀਭੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਗੀਕਾਂਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਉ॥ਸਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਖਿਆਹਉਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਭੰਡਨਬੈਸਣੀ
 ਜੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪਿਰੁਗੀਸਾਲੂਨਉਤੋਨਸਾਚਉਮਹੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਗਣੀ
 ਸਾਰੀਨਦਰਿਗਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪਹੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਗਾਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇ
 ਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਗਾਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਹਮਨਮੁਓਹਹਗਾ॥੫॥ਨਗੀਅੰਦਰਿ
 ਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਗਾਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਗਾਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰ
 ਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਗਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਾਬਿਨੁਰੋਇ
 ਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਣੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਕੰਤਿਨਗਵੀ
 ਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੋਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੁਤੀਬੁਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾ
 ਗਣਾਕਿਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ਸਿਰੀਗ
 ਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਗਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੁਆਪੇ

ਸੋਲੁਅਪਗੁਸਾਚਉਮਨੁਮਹਤੁਤੁਅਪੇਦੇਵਣਹਗੁ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਕਰਤਕਰਤਗੁਜਿਉਤਵੈਤਿਉ
ਹਾਖੁਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਆਚਗੁਹਰਉ॥ਆਪੇਹੀਗਨਿਰਮਲਾਆਪੇਗੁਮਜੀਠਾ॥ਆਪੇਮੋਤੀਉ
ਜਲੈਆਪੇਤਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਪਟਿਪਟਿਗੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗ
ਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਹੁਅਪਗੁਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੁਸਬਦਿਲਪਾਵਣਹਗੁਨਿਰਰਿਆ
ਰਗੁਜਾਣੀਐਬਾਣੁਗੁਰੁਬਗੁ॥੩॥ਅਸਾਥਿਕੁਕਰਤਦੇਖੀਐਹੋਰਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰ
ਮਲੁਏਕੁਤੁਹੋਰਬੰਧੀਧੰਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਿਜੀਉਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚੇਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਕੁ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਸਚੁਪਾਣੀਐਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੋਸੁਖੀਏਜੁਗਚਰਿਗੁ॥ਹਉ
ਮੈਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੋਸਚੁਖਿਆਉਰਧਾਗਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਏਕੁਨਾਮੁਪਾਣੀਐਗੁਰਵੀਚਰਿਗੁ॥
੬॥ਸਾਚਉਵਖਹੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਗੰਧਿ॥ਸਾਚੀਦਗਹਬੈਸਣੀਭਗਤਿਸਚੀਅਰ
ਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਗਾਸਿ॥੭॥ਉਚਾਉਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖ
ਆਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੁਸਤਿਗੁਰਦਿਆਦਿਖਾਇ॥ਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਨਕ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ਮਛੁਲੀਜਾਣੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਗਾ
ਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀਕਾਣੁਨਟਲੈਸਿ
ਹਾਹੁ॥੧॥ਭਾਣੀਗੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਣੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚੰਤਾਜਾਣੁ॥ਹ
ਹਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਣੁਅਛਗੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੇਰਿਵਿਕਾ
ਗਹਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਹੁ॥੨॥ਸੀਚਨੇਜਿਉਪਖੀਆਜਾਣੀਬਾਧਿਕ
ਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਤੋਰਛਬੋਚੋਗੇਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਚੁਟਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾ
ਥਿ॥੩॥ਸਚੈਸਚਾਆਖੀਐਸਚੈਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥
ਮਨਮੁਖਿਸੁਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਹੀਸਾਜਨੁ
ਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਭੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਵੈਅੰਦਰਿਹ
ਉਵਸਾਨਉਵਸੇਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਣੁਗੁਰੁਬਹੁਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰ
ਗਾਸੁਹੋਇਸਾਚਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਣੁਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੁਹੈਸਾਜਨੁ

ਸੁਜਾਣੁ ਤੁਭਾ ਪੇਸੇ ਲਟਹੁ ਗੁਰਸਬ ਦੀਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗੁ ਤਿਥੈ ਕਾ ਲੁਨ ਅਪ
 ਵੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ੭ ॥ ਰੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਹਿ ਰੁਕਮੀ ਕਾਰਕਮਾ ਹੀ ॥ ਰੁਕਮੀ
 ਕਾਲੇ ਵਸਿ ਪੈਰੁ ਰੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿ
 ਛੁਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁ ਹਲਾ १ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਪੈ ਜਿਹ ਵਾਜੂ ਠੀਹੋਇ ॥
 ਮੁਖਿ ਭੂਠੈ ਭੂਠੈ ਬੋਲਣਾ ਕਉ ਕਰਿ ਸੁਚਾਰੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਤੁ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀ ਐ ਸਾਚੇ ਤੇ
 ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਗੁਣ ਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੋਹਿ ॥ ਪਿਰਹਣੀ ਆਹ ਸਿਮਾਣ ਸੀਸਾ ਚਸਬਦਿ ਸੁ
 ਖੁਨੇਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸੀਜੇ ਥੀ ਐ ਪਨਵਾਂ ਛੀ ਭੂਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿਥੈ ਵੈ ਮਛੁਲੀ
 ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੋਇ ॥ ਪਿਰਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਣੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾ
 ਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਰਤੀ ਗੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ
 ਸਵਾਹੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਹਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਾਦਿ ਕਾਮਿਨ ਆਵਣੀ ਬੋਟੀ ਅਵਗਣਿ ਆ
 ਗਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੈਣੀ ਐ ਸਾਹੁ ਭੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਗਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵਣੁ ਵਣੁ ਰਾਖੈ ਛੋਰੀ ਕੀਤਿ ਵਿਸਾ
 ਗਿ ॥ ੪ ॥ ਪਿਰਕੀ ਨਹਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋਕਿ ਤੁਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰਕੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵਣੀ ਬੋਲੇ ਛਾ
 ਦਿ ਲੁਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿਘ ਰਿਚੋਈ ਨਾਲੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀ ਆਨ
 ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਕਉ ਮਤੀ ਦੇਰਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਗੁ ॥ ਕਥਨੀ ਭੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੇ
 ਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਗੁ ॥ ਵਾਕਿ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾ
 ਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕਾਸ ਨ ਛੁਟ ਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਸਭਿ ਗੁ
 ਣਵੰਤੀ ਆਖੀ ਅਹਿ ਮੇਰੁ ਗੁਣ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁਨਹਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੇਰਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁ ਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸ਼
 ਜਮੁ ਸਾਧੀ ਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁਨਦਾਨ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਬਿਨੁ ਸਚੇ ਕਿਆਤਾ ਸੁ ॥ ਜੇਹਾ
 ਧੋਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣਤਿ ਆ
 ਗਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਲੁਗਾ ਸੀਵਾ ਪਾਗੀ ਆਤਕੈ ਕੁੰਡਾ ਚਾਗਿ ॥ ਮੁ
 ਲੁਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਹੀ ਘਰਿ ਬਾਗਿ ॥ ਵਿਲੁਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ
 ਆਗਿ ॥ ੨ ॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਉ ਤਨਾ ਪਰਖੈ ਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੇ

ਚਲੇਕਾਹੁਸਾਗਿ। ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਚੀਚਾਗਿ॥੩॥ਸੰਤਾਂਸੰਗ
ਤਿਪਾਈਐਜੇਮੇਲੇਮੇਲਣਹਗਾਮਿ। ਲਿਖਿਅਰੇਇਨਵਿਛੁੜੈਨਿਸੁਅੰਤਹਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ।
ਸਚੈਆਸਤਿਸਚਿਹਰੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗਾ॥੪॥ਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਪਰਮਹਿਮਹਲੁ
ਸੁਥਾਇ॥ਸਚੈਸੇਤੀਹਤਿਅਸਚੈਪਲੋਪਾਇ॥ਵਿਭਵਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਾਚੈਸਾਚੈ
ਨਾਇ॥੫॥ਸਾਧਨਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗੀ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ
ਸੋਪਿਰੁਗਵੇਹੰਗੀ॥ਸਚਿਸੁਹਗਣਿਸਾਭੁਲੀਪਿਰਿਮੋਹੀਗੁਣਸੰਗੀ॥੬॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਥ
ਇਚੜਾਥਇਚੜਿਭੁਗਹਿਜਾਉ॥ਬਨਮਹਿਭੂਲੀਜੇਛਿਹਾਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝਨਪਾਉ॥ਨਵ
ਦੁਭੂਲੀਜੇਛਿਹਾਛਿਹਿਛਿਹੀਆਵਉਜਾਉ॥੭॥ਪੁਛੁਪੁਛਾਇਪਧਾਉਆਚਲੇਚਕਰਹੋ
ਇ॥ਗਜਨੁਜਾਣਹਿਅਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਕਨਹੋਇ॥ਨਨਕਏਕੋਹਵਿਹਰਿਅਦੁਜਾਅ
ਵਹੁਨਕੋਇ॥੮॥੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ१ ॥ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇ
ਹਸਰੀਗਾਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਗਾ॥ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੈਨਲਾ
ਗੈਜਮਤੀਗੁ॥੧॥ਭਾਈਗੋਮੇਲੁਨਹੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਭੁਹੋਮੇ
ਲੁਭਹੀਸਭਜਾਇ॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਦਹੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਹੈਹਰੀ॥ਹਵਿਸਸਿਦੀਪ
ਅਨੁਪਜੋਤਿਵਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ॥ਹਟਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਗਾ॥੨॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਭੰਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਗਥੈਠ
ਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰ
ਖੋਹਿਭੁਚਿਭੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਹਨਪਾਇਨੀਖੋਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੁਹਿਕਰਿ
ਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਢਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੇਕਉਦਖੁਅ
ਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਤਖਸਮਕਹਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥
੫॥ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਥਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਹਤੇਗੁ
ਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਹਤੇਸੋਜਿਦਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਹੋਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੇਲੇਮਲੁ
ਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਸਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਹੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਹੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ

॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਭ੍ਰਿਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਨਿਗਮ ਲਉ ਜਲੇ ਜੋਗ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੫॥ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੁਲੇ ਥਾਵੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇ ਤੁਜ ਮੁਢਹ ਪੈ ਢਖ ਭਾਗੁ ॥ ਢੁਖੁ ਘਟੇ ਦੋਹਰਾ ਟੀਕਿ ਉਥਿ ਹਰੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅ
 ਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਹਉ ਰਿਦੀ ਆ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ
 ਸਾਬਾ ਸਿਤਿ ਸੁਤਿ ਸਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਥੀਨੁ ਘਰੀ ਨਜੀ ਵਉ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ਲਾਚੇ ਲੇਨਾ ਹੀ ਠਾਂ
 ਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿ ਅਸੁ ਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇ ਆਪ ਛੁਤਾ ਵ
 ਟਾ ਜਿਉ ਸੁਧੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਢੁਖੁ ਦੇਹੁ ਹੀ ਜਿਉ ਕਲਹ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮ
 ਹਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਬਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰੋਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਤੁ ਨ
 ਤਿ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੁਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾ ਰਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ
 ਮੈ ਢੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾ ਵਰਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਤੇ ਸੋ ਨਿ
 ਗਮ ਲੇਤ ਜਿ ਕਾ ਮਕੈ ਪੁਰਾ ਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਨਿਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਹ ਪਾਗਿ ॥ ਸ
 ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੁਦਿ ਸਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਭ ਜੀ ਆ ਕਾ ਆਪਾਗੁ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮੈ ਸੋ ਮਰਿ ਹੋਇ ॥ ਰਿ ਮੈ ਨ ਭੁ
 ਜੀ ਵਗਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੇ ਪਿਆਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਜਗੁ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਮ
 ਰਿ ਜਨ ਮੈ ਵਰੇ ਵਗਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ
 ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਭੈ ਕਹੈ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਹੋਇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੯ ॥
 ੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਨ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਭੈ ਭੈ ਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਗੁ ॥ ਨਾਮਾਣੇ
 ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਵੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਾਇ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਢੁਖੁ ਘਟੇ ਦੋਹਰਾ ਟੀਕਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੁ
 ਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਭੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜ ਵੀ ਗੁਰੁ ਹੋਤੁ ਪਿਆਗੁ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਨਿਵਾਣੀ ॥ ਭੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲਾਹੁ ਵਰਾ ਮਣੀ ਪਿਰ
 ਮੈ ਹੀ ਗੁਣਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸਿ ਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹ
 ਗਣੀ ਨਿਗਮ ਲਾਸਾ ਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਜੇ ਮੈ ਤਾ ਪਰੁ ਹਾਵੈ ਨਾਹਿ ॥ ਇਕ ਭੁਤ ਹੋ

ਗਲਿਮਿਲੇਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕਾਰਗੁਸੰਤਸਭਾਨੁਖੁਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਗਲਿਖਿਨਮ
ਤਿਉਪਜੈਖਿਨਿਖਪੋਖਿਨੁਅਵੇਖਿਨੁਜਾਇ॥ਸਬਦੁਪਛਾਣੇਹਵਿਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਯੁਸੰਤਾਇ
॥ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲੁਨਤੋਲੀਐਕਥਨਿਨਪਾਇਅਜਾਇ॥੫॥ਵਾਪਾਗੀਵਟਜਾਹਿਆਅਏ
ਵਜਪੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਚਕੀਲਾਹਾਮਿਲੇਗਜਾਇ॥ਪੁਜੀਸਾਚੀਗੁਰਮਿਲੇ
ਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਇਮੀਸਚੁਤਰਜੀਤੋਲੁ॥ਆਸਾਮਨ
ਸਾਮੋਹਣੀਗੁਰਿਠਕੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਆਪਿਤੁਲਾਏਤੋਲਸੀਪੁਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁ॥੭॥ਕਥਨੈਕਹਦਿ
ਨਭੁਟੀਐਨਪਵਿਪੁਸਤਕਭਾਗਾਕਾਇਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆਗਾ
ਨਾਨਕਸਾਮੁਨਵੀਸਰੋਮੋਲੇਗੁਰੁਕਰਤਾਗ॥੮॥ਪੀਸਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਰਾਜੇਮਿਲੇਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਗੁਮਨੁਟੀਜੈਗੁਰੁਆਪਣੇਪਾਈਐਸਰਬਪਿਆਗੁਮੁ
ਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਣਹਗੁ॥੯॥ਭਾਣੀਗੋਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਪੁ
ਛਹੁਥੁਹਮੇਨਹਦੈਬੇਦਾਬਿਅਸੋਕੋਇ॥ਹਰਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁ
ਕਹਾਵੈਸੋਇ॥ਸਠਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਥਾਵਘਣੇਹੀਹੋਇ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣ
ਕੀਗੁਰਭੰਡਹੋਸੋਇ॥੧੦॥ਗੁਰਭੰਡਹੋਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਾਮਪਿਆਗੁਸਾਚੇਵਖਹੁਸੰਚੀ
ਐਪੁਰੋਕਹਮਿਅਪਾਗੁ॥ਸੁਖਦਤਾਦਖਮੇਟਣੇਸਤਿਗੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਗੁ॥੧੧॥ਭਵਜਲੁ
ਬਿਖਮੁਸਾਥਦੋਰਾਪੀਨਪਾਗੁ॥ਨਬੇਕੀਨਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਤੁਮਲਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾ
ਬੋਹਿਥਾਨੰਦੋਗਪਾਰਉਤਾਗੁ॥੧੨॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਗਾਵਿਸਰੋਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਹਵ
ਜਲਉਜਲਾਵਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ॥ਘਟਬਿਨਸੋਦੁਖੁਅਗੋਲੋਜਮੁਪਕੜੈਪਛੁਤਾਇ॥
੧੩॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਪਨੁਕਲਤਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੇਪਨੁਬਾਦੈਰੋਭੁਲੋਮਾਗਹੀਆਥਿ॥
ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਾਥਿ॥੧੪॥ਆਵੇਜਾਇਭਵਾਈਐਪਇਐਰਿਹਤਿ
ਕਮਾਇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿਅਲੇਖੁਗਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਭੁਟੀ
ਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਮਿਲਾਇ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੋਹਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਗਨੁ॥ਹਉਮੈਅਮ
ਤਾਜਲਿਥਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿ
ਪਾਨੁ॥੧੬॥੧੭॥ਸਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ੧ ॥ਰੋਮਨਐਸੀਹਰਿਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕ

ਮਲੇਹਿ। ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾਤੀ ਐਕੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ। ਜਲਾਮਹਿ ਜੀ ਅਉਪਾਇ ਕੋ ਬਿਨੁ
 ਜਲਾਮਹੁ ਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ ਮਨੋਰਥਿ ਉਛੁਟਤਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਤਿਆ
 ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਗਾਰਹਿ। ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਗਾਜਿ
 ਉਐ ਧਰਿ ਉਤਿ ਉਸੁਖੁ ਘੋਲੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀ ਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲਾਘਰੀ ਨਜੀ ਵਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
 ਏ ਅਭਪੀਗਾ॥੨॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾਕਿ ਮੇਹਾ ਸਹਭਹਿ ਥਲਹ
 ਹੀ ਆਵਲੇ ਏਕ ਬੁੰਦ ਨ ਪਵਣੀ ਕੇਹਾ। ਕਰਮਿ ਮੇਲੇ ਸੋ ਪਾਈ ਐਕਿ ਹਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ
 ਦੇਹਾ॥੩॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲਾ ਦੁਧੋਂ ਹੋਇ। ਆਵਟੁ ਆਪੇਖ
 ਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਾਇ ਨ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿ ਆਸ ਚਿਵਰਿ ਆਈ ਦੇਇ। ਭਰੋਮਨ
 ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਕਵੀ ਸੁਗਾ। ਖਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋ ਵਣੀ ਜਾਏ ਦੁਹਿ ਹਜੁ
 ਗਿ। ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੁ ਗਿ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤਗਣਾ ਵਣੀ ਕ
 ਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ। ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਪਾਈ ਐ
 ਸਚਿ ਮੇਲੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੫॥ ਸਚਾਨੇ ਹੁਨ ਤੁਟਣੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸੋਇ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਈ ਐਕਿ ਭਵਣ ਸੋਈ ਹੋਇ। ਨਿਗਮ ਲੁਨ ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾਗਾ ਹਕੁ ਹੋਇ॥੬॥ ਖੋ
 ਲਿ ਗਏ ਸੋ ਪੰਖਣੁ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਹਤ ਲਿ। ਘੜੀ ਕਿ ਮੂਹ ਤਿ ਕਿਰਲਾਣਾ ਖੇਲੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕ
 ਲਿ। ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਸੋ ਮੇਲੇ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਏਕਿ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉ
 ਮੇ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਇ। ਸੋਝ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀ ਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪ
 ਛਾਣੀ ਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਹਾਇ॥੮॥ ਮੇਲਿ ਆਂਕਾ ਕਿ ਆਮੇਲੀ ਐ ਸਬਦਿ ਮੇਲੇ ਪਤੀ ਆ
 ਇ। ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਵੀ ਭੁਵਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਦੁਧੁ ਹੁਣੇ ਕੁਧੈ ਅਵਹੁਨ ਭੁਜੀ ਜਾ
 ਇ॥੯॥੧੦॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਭੁਲਾਈ ਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ।
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਣੀ ਆਪੀ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਆਠ ਗਿਆਨ ਠਜਾ
 ਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਭਗਿ ਭੁਲਾਇ। ਭਗਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹ ਗਣੀ ਨਾ ਪਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ। ਭ
 ਹਉ। ਭੁਲੀ ਛੋਰੇ ਦਿਸਤਰੀ ਭੁਲੀ ਹਿਉ ਤਜਿ ਜਾਇ। ਭੁਲੀ ਭੁੰਗਹਿ ਬਲਿ ਚਕੈ ਭਗਮੇ ਮਨੁ
 ਡੋਲਾਇ। ਪੁਰੁ ਹੁਇ ਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮੇਲੇ ਗਾਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿ ਆਗੁਰੁ ਮੇਲ

ਸੀਹਿਗਸਿਨਾਮਪਿਆਗਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਟੀਹਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਗਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਗੁਰੂਮੈਤੁਭਾਵਿਨੁਕਵਨੁਤਤਗੁ॥੩॥ਅਖਰਪਾਵਿਪਵਿਭੁਣੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁਤਾ
ਰਥਨਾਤਾਕਿਅਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਣਾਈਐਮਨੁਗਜਾਸੁਲਤਾ
ਨੁ॥ਯਪ੍ਰਿਮੁਪਦਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤਵੀਚਗੁ॥ਸਾਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੋਸਬ
ਦਿਸੀਗਾਗੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੋਰੋਤਅਪਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਾਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਮੁਪਦਰਥੁਪਾਇ
ਆਲਾਭੁਸਦਾਮਾਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗਿਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੇਪਲੇਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲ
ਣਾਦਿਹਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੁਕਰਤਗੁ॥ਗੁਰਮਾਤਿਮਨੁਸਮਣਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੋਪਿਆ
ਗੁ॥ਨਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਗੁ॥੮॥੧੨॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ१ ॥ਵਿਸ
ਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਗਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਾਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥
ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਣੀਸਾਵਰਤੋਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੋਹਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਭਾਵਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁ
ਭਾਵਿਨੁਅਵਹੁਨਭਾਵਣੀਤੁਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਉ॥ਨਮੁਸਾਲਾਹੀਗੰਗਸਿਉਗੁਰਕੋਸਬਦਿ
ਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸਚਲਾਨੀਕੁੜਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਉਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇ
ਖੁ॥੨॥ਆਖਇਆਖਹਿਕੇਤਕੇਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਹੋਇ॥ਨਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੇਸਾਚਿਰੋਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਪੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੋਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋ
ਟੀਗਾਸਿ॥ਅਸਟਪਾਤਪਾਤਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੋਪਰਖੋਪਰਖੁਪਵੈ
ਖਜਾਨੈਗਾਸਿ॥ਯਾਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਸਭਭਿਠੀਠਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਤਾਥਨਲਾਭਈਸ
ਚਿਟਕੈਪਾਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੁਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨ
ਮੁਨਭਾਵਣੀਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐਬਿਖਿਆਭੁਜਸਾਦਾ॥
ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਨਆਵਣੀਮਾਇਆਠੀਕਾਸਾਦਾ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਹਿਜੰਮਿਆਆਸਾਗਸਕ
ਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਭੁਟੈਗੁਰ
ਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇਖਾਈਏਕੁਤੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਾਨਿਵਸੈਨਾਮੁ

ਬਾਹਰਿ ਛੁਡਿ ਵਿਗੁਚੀ ਐਯਹ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਸੁਸੀਗੁ ਮੁਖਿ ਪਏ ਪਾਇ ॥
 ਇਹ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਣਿ ਆਰਿ ਆਪਣਾ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਾਇ ਉਤਨੇ ਅਗਨਿ
 ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁ ਹੀ ਮਸਤ ਕਿਸ ਚੁਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਨੁ ਮੰਗੀਐ
 ਮੁਆਨ ਲੈ ਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁ
 ਏਕਿ ਅਗਨੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਛਾਜਿ ਉਸੁ ਪੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਵਾ
 ਰੋਇ ॥ ਇਉਂ ਸਹ ਪਨ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀ ਅਕਾ ਅੰਤ ਹਿ ਹਉ ਮੈ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮ ਤਿਹੋਇ ਵੀਚਰੀ ਐ ਸੁਪ
 ਨਾਇ ਪੁਜਹੁ ਲੋਇ ॥ ੬ ॥ ਅਗਨਿ ਮੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੁਪੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ
 ਕਮਲ ਸੁਨਾਖੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁ
 ਣਗਾਇ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮ ਹਲਾ ॥ ॥ ਭੁੰਗਦੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵੈ ਏਪੇਈ ਅਕੈ ਡਰੀ ਆਸੁ
 ॥ ਉਚ ਉਪਰ ਬਤੁ ਗਾਖੈ ਨ ਪਉ ਵੀਤਿ ਤਤਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ ਹਿ ਜਾਣਿ ਆਗੁਰਿ ਮੇਲੀਤਰੀ
 ਆਸੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਤ ਵਜਾਉ ਬਿਖ ਮੁਡਗੰਢੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਹਰਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣ ਹਰਾ ਜੇ ਆਇ ਆਸੋ ਚਲਾ ਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁਗੁਰੁ
 ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀਸਰਾ ਸਾਲਾ ਘਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਅਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਘ ਮਹਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੈ ਕੋ
 ਟਹ ਜਾਗ ॥ ਹਸਤੀਘੋ ਕੈ ਪਾਖੋਲ ਸਕਰਲ ਖ ਅਪਾਗ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿ ਆਖੀ ਪਖ
 ਪਿਮੁਏ ਅਸਾਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਇਨਾ ਹੁਪਾਸੰਚੀ ਐ ਮਾਯੁ ਜਾ ਲੁਜੰਜਾਣਾ ॥ ਸਭ ਜਗਮਹਿ ਦੇਹੀ ਟੋਰੀ
 ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਣਾ ॥ ਪਿਛੁ ਪਕੈ ਜੀਉ ਖੋਲਾ ਸੀਬ ਦਫੈਲੀ ਕਿ ਆਹਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਤਾਂ ਦੇ
 ਪਿਵਿ ਗਸੀਐ ਨਗੀ ਸੇਜ ਭਤਾਗ ॥ ਚੋ ਆਚੰਦ ਨੁਲਾਈਐ ਕਾਪ ਭੁਰੁ ਪੁਸੀਗਾਗ ॥ ਖੋਰੁ ਖੋਰਾ
 ਲਾਣੀਐ ਛੋਰਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਗ ॥ ੫ ॥ ਮਹਾ ਮਯੁਕ ਕਰਾਈਐ ਰਾਜਾ ਉਕਿਖਾਨਾ ॥ ਚਉਧਰੀ
 ਹਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਆਜਿ ਉਡੈ ਦਧਾਕਾ
 ਨਾ ॥ ਛਾਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਸੀਜੇ ਆਇ ਆਜਗਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜ ਲਕੈ ਠਕੀਤ ਨੁਮ
 ਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੋ ਸੋ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਰੀਭਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮ
 ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ॥ ਮੇਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਉ ਜਲਿ
 ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਸਾਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮ ਹਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ

ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀ ਧੋਖਾ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾਪੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਹੈ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਨੀਆ
 ਕੇ ਸਿ ਮੁਕਾਮੋ ॥ ਕਹਿ ਸਿ ਦੁਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਂਧੁ ਲਾਗਿ ਹੁਨਾਮੋ ॥ ਹਰਾਉ ਜੋਗੀਤ ਅਸਲੁ
 ਕਹਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੈ ਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸੁ
 ਰਸਿ ਧਰਮੁ ਗਣਗੀ ਧਰਮੁ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖਾ ਪੀਰ ਸਲਾਗਾ ॥ ਦਰਿ ਕੁਚ ਕੁਚ ਕਹਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿਚਲਦ
 ਹਾਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੁਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕੁਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸ
 ਮਝੁ ਤੁਭਿ ਪਹੁਚੁ ॥ ੪ ॥ ਸਬਦਾ ਹਮਾਰਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ਵੇਰਣਾ ਤਬੁ ਏਕੋਇ ॥ ਸਨ ਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇ
 ਨਤੀ ਜਾਇ ਥਾਇ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਮੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾ ਦੁਕਰਣ ਹੁਕਰੀ ਮੁ ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਵਟ ਜਾ ਵਟੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਮੁ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਸੁਸਿ ਸਿਨੇ
 ਵੀਲੇ ਮੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਪਰਤੀ ਚਲਾ ਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਚੀਏ ਕੁ ॥ ੭ ॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਿ ਚਲੈ
 ਤਾਰਿ ਕਾਲ ਖਪੈ ਲੇਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਚੀਏ ਕੁ ਹੋ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਹੀਏ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਮਾ - ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪਹੁ ੧ ॥ ੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਪਤਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾਨਿ
 ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤਿ
 ਭੁਕਾ ਹੋ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ਆਪੇ ਹਰਿ
 ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏਕਿ ਆਵੇ ਚਾਹੇ ਕਿ ਆਕੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਭੀ ਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੁਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾ ਠਾਚਲ
 ਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੈਣੀ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾ
 ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਗੁਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਹਿਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ
 ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪੁਤੁ ਏ ॥ ੪ ॥ ਪੈਣੀ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅ
 ਨਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਸਿਉ ਰਾਤ ਤੈ ਸੋਹੈ ਵੈ ਸਚੇ

ਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇ
 ਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਰਿਸਨਮਾਗਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰ
 ਧਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਹਰਿ
 ਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਰੈ
 ਜਾਉ॥੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਰੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿ
 ਵਢਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸਾਈ॥ਨਨਕਸੇਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੮॥੧॥੧੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜ
 ਮਝੰਡੁਲਗੋਤਿਨਆਇ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਉਬਹੋਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨ
 ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਆਇ॥ਪੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਤੋਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰਮਤਿਨਮਿਸਮਾਇ॥
 ਰਹਾਉ॥ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈ
 ਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੇਚੀਐਕਿਰਤਨਮੋਇਆਜਾਇ॥
 ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾਇ॥੩॥ਗੁਰਸਬਦਾਦ੍ਰਿੜਾਵੈਠੰਗ
 ਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਾਇਆਜਾਇ॥ਜੇਸਉਆਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਤੀਬਿਖੁ ॥ਲਗੋਧਾਇ
 ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਇਪਿਆਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿ
 ਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗੁ॥੫॥ਮਨਹਠਿਕਿਤੋਉਪਾਇਨਭੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸ੩ਸੋਧਹੁਜਾ
 ਏ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਪੁਉਬਹੋਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਜਿਸੁ
 ਅੰਤਨਪਾਗਵਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਗੁ॥੭॥ਨਨਕਦਾਤਾਏਕ
 ਰੈਦੁਜਾਅਉਰਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੧੮॥ਸਿ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥੫੫॥ਬਿਰਖਸੁਹਵੜਾਸਚੁਚੁਗੋਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਸੁਪੀਵੈਸਹ
 ਜਿਹੈਉਭੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁ
 ਰਕੀਕਾਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਤਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਰਹਾਉ॥੫੫॥
 ਬਿਰਖਸੁਹਵੜੇਉਭਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਉਭਹਿਦੁਖਘਣੇਨਿਤਦਾਝੁਤਿਤੋਬਿਲ
 ਲਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਲਾਪਈਨਾਅਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀਆ

ਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਗੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ।ਅਮ੍ਰਿਤਫ
 ਲੁਹਰਿਏਕੁਰੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ।੩॥ਮਨਮੁਖਉਭੇਸੁਕਿਗਏਨਫਲੁਤਿਨਛਾਉ।ਤਿਨ
 ਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਪੁਨਗਿਗਉ।ਕਟੀਅਹਿਤੋਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਸਬਤਨਨ
 ਉ।ਯਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਟੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਗਉ।ਪੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਭੇ
 ਜਹਿਤਹਜਾਉ।ਪੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਪੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ।੫॥ਪੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿ
 ਬਪੁਕੇਬੁਲੇਫਿਗਹਿਗਵਾਗ।ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਟੇਨਿਤਨਿਤਹੋਰਿਖੁਆਗਾਅੰਤ
 ਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵਣੀਨਸਚਿਲਗੈਪਿਆਗੁ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੋਰਿ
 ਪਿਆਗੀ।ਸਚੀਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਹਿਸਚੈਸਚਿਆਗ।ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕ
 ਕਹਹਿਉਧਾਗੁ॥੭॥ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਟੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ।ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖੈਸਚਾਤੇਸਾਹਿਕੋਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੩॥੨॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਪਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਦਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ।ਸਹਜੇਹੀਸੁਖਪਾਈਐਸਹਜੇਹੈਸਮਾਇ॥
 ੧॥ਭਾਈਗੋਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਗੁਰਭਗਤਿਹੋਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ।ਗੁਰਉ।
 ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਸਦਾਪਿਹੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓ
 ਹੁਮਹੈਨਜਾਇ।ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵੀਛੁਹੈਪਿਰਕੇਅਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਨਿਗਮਲੁਅ
 ਤਿਉਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ।ਪਾਠੁਪੜੈਨਬੁਝਈਭੇਖੀਭਗਮਿਭੁਲਾਇ।ਗੁਰ
 ਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮ
 ਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਖੀਆਠਿਗੈਮਨਮੁਖਨੋਗਈਖਾਇ।ਸਬਦੇਨ
 ਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਗਹਿਸਮਾਧਿਨਲਗੈਸੁ
 ਭਾਇ।ਤੀਨੇਲੋਆਵਿਆਪਤਹੈਆਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨ
 ਦਾਬਿਧਾਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸਨੇਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥
 ਦੁਖਸੁਖਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੋਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਗਮੁਨਚੁਕਣੀਨਾਵਿਚਹੁ
 ਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਮਾਤਿਨੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੈਥਾਇਨਪਾਇ।ਸਬਦੇਹਉ

ਮੇਮਾਗੀਐਮਾਇਆਤੁੰਮੁਜਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ੬੧॥ ਸਿ
ਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਤਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿਕ
ਰਮਕਹਹਿਨਹੀਬੁਝਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਨਲੁਕ
ਰਮਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥੧॥ ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦਾਹੀਐਸਹ
ਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਹਰਾਊ। ਭਗਮੁਗਾਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਕਮਾਈਐਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਘਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮਕ
ਲੁਨਸਕੋਖਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਾਛੀਥਾਕਬੀਰੁਜੇਲਾਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੇਥੇਤੇ
ਸਬਦਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿਨਗਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਵਹਿਕੋਇਨਮੋਏ
ਭਾਈ॥੩॥ ਏਤਪੁਤੁਕਰਮਧਰਮਕਿਭੁਸੰਜਮਨਪੜੈਦੁਜਾਭਾਉਨਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
ਦਿਐਨਿਗਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋਪੜੈਏਕੋਨਉਬੁਝੈਦੁਜਾਅਵਹੁਨ
ਜਾਣੈ॥੪॥ ਖਟੁਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿ
ਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮਾਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੋਆਵਲੁ
ਜਾਣੁਹਰਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਲਖ
ਚਉਰਸੀਹਠੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ ਜਾਨਾਉਚੇਤੇਤਾਗਤਿਪਾਏਜਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾ
ਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਦਬਲਿਹਰੀਗੁਰਅਪੁ
ਨੇਵਿਟਹੁਜਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਹਰਿ
ਗਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਦਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੈਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਗੁਕੈਸਬਦਿਪਛਤਾ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ ਸਹਜੈਨੋ
ਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਗਮਿ
ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਭੇਦੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਹਜਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਗੁਰਬਿ

ਨੁਸਰਜੁਨੇਇ। ਸਬਦੇਹੀਤੇਸਰਜੁਓਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਸਰਜੇ
 ਗਾਇਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਰਜੇਕਥਨੀਬਾਦਿ। ਸਰਜੇਹੀਭਗਤਿਓਪਜੈਸਰਜਿਪਿਆ
 ਰਿਬੈਗਗਿ। ਸਰਜੇਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਰਜੇਜੀਵਨੁਬਾਦਿ॥੨॥ ਸਰਜੇਸਾਲਾ
 ਹੀਸਦਾਸਦਾਸਰਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ। ਸਰਜੇਹੀਗੁਣਓਚਰੈਭਗਤਿਕਰੋਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਸੁਖਾਇ॥੩॥ ਸਰਜੇਕਾਣੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚ
 ਸਰਣਾਈਪਾਇ। ਸਰਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ। ਸੇਵਤਭਾਗੀਜਿ
 ਨੀਪਾਇਆਸਰਜੇਹੋਸਮਾਇ॥੪॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਰਜੁਨਓਪਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈਭਾ
 ਇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਟੇਹਓਮੈਜਲੈਜਲਾਇ। ਜੰਮਤੁਮਰਨੁਚੁਕਣੀਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ ਤਿਉਗੁਣਾਵਿਚਿਸਰਜੁਨਪਾਈਐਤੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
 ॥੬॥ ਪਵੀਐਗੁਣੀਐਕੈਅਕਥੀਐਜਮੁਛਹੁਘੁਥਾਜਾਇ। ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਰਜੁ
 ਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪਲੇਪਾਇ॥੭॥ ਨਿਗੁਣਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੋਸਰਜੇਸੋਈਹੋਇ। ਗੁਣਵੰਤੀ
 ਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ। ਭੁਲਿਆਸਰਜਿਮਿਲਾਇਨੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ
 ॥੮॥ ਬਿਨੁਸਰਜੇਸਭੁਅੰਧੁਹੋਮਾਇਆਮੋਹੁਬਾਹੁ। ਸਰਜੇਹੀਸੋਈਪਈਸਚੇਸਬ
 ਦਿਅਪਾਗਿ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੋਗੁਰਕਰਤਾਰੀ॥੯॥ ਸਰਜੇਅਦਿਸਦੁ
 ਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਸਰਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
 ਵਟਹਾਰੁ। ਪੁਰੋਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰੁ॥੧੦॥ ਭੀਆਨੀਅਕਾ
 ਪਨੁਨਾਮੁਹੋਸਰਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ। ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਰਹਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੋਭੰਡਾ
 ਗਾਨਾਨਕਤੇਦਿਨਆਵਈਦੀਏਦੇਵਟਹਾਰੀ॥੧੧॥ ੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰਨਪਵੈਜਨਮਮਰਣਭਖੁਜਾਇ। ਪੁਰੋਸਬਦਿਸਭਸੋ
 ਈਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਹੋਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ। ਨਿਗਮਕੁਨ
 ਮੁਸਦਨਵਤਨੇਆਪਵਸੋਮਨਿਆਇ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿਜੀਉਗਾਖੁਪੁਅਪੁਨੀਸਰਣਾਈ
 ਜਿਉਗਾਖਹਿਤਿਉਹਰਣਾ। ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਜੀਵਤਮਹੋਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੨॥
 ਵਡੇਭਾਗੀਨਓਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਰਾਈ। ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪੁਤੁਕਰਤਮ

ਯੋਗਤਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਾਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧੀਬੁਢਾਇਆਲਖਚਉ
ਗਸੀਹਠਿਹਿਠਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਯਾਭਗਤਾਂਮਾਨਿਆਨੰਦੁਪੈਸਚੈਸਬ
ਦਿਹੰਗੀਰਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਗਮਲਾਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਸ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਆਤਮਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਆਪਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੋਮਨਿਆਈ॥ਸਦਾਹੰਗੀਰਤੇਸਚਸਿ
ਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੀਮਲਾਈ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਮੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਈ॥ਅ
ਪੇਸੇਇਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੮॥੭॥੨॥ਗੰਗਾਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਗਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਹੀਗ॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਇਆਗ
ਹਿਗੀਤੀਗੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਪੀਗ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੋਲੁਪਤੰਗੁ॥ਹਰਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਉਪਜੈਸ
ਚੈਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾ
ਣਨੀਤਿਨਠਉਗਨਕਤਰੁਥਾਉ॥੨॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੈਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸ
ਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਸਬਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ਸਭਆਤਮਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸੁ॥੩॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁਸਚਾਰੇਇ॥ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸ
ਚੈਸਚੀਸੋਇ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੋਰੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿ
ਐਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰੀ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੁਕਨਸੁਣੈਪੁਕਾਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆਮਾਜਿਨੀਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗ॥੫॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਵੇਖਿਕੈਭਨਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿੜਾਇਆਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਹਹਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਰੈਬੋਰਿਥਾ
ਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਠਿਹਦੇਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥
ਪੜਿਪੜਿਪੜਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੁਜੋਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸ
ਚੈਅਵਹੁਨਕੋਈ॥੭॥ਜੇਸਚੈਲਾਏਸੇਸਚਿਲਗੈਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੀਨੀ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਸਹਲਿਹਰੰਨੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਹਰੰਨੀ॥੮॥੮॥
੧੭॥੨੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਛੋਈਕੋਇਨਦੇਇ। ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਰਜਿਖਲੋ।
 ਸਭੋਭਜੈਆਸਹਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਹਾਉ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥
 ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਇਆਕਾਤਾਨੁ। ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨੁ। ਰਹਾਉ।
 ਜੋਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਗ। ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਕੋਦੇਵੈਪੀਗ। ਸੁਆਹਬੁਸੁਆ
 ਉਨਕੋਕਰੋਨਾਕਿਭੁਹੋਵੈਕਾਜੁ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਗਾਜੁ॥੨॥ ਜਾਕ
 ਉਚਿਤਾਬਹੁਤਬਹੁਤਦੇਹੀਵਿਅਪੈਗੋਗੁ। ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੈਟਿਅਕਦੇਹਗਭੁਕਦੇ
 ਸੋਗੁ। ਗਉਤੁਕਰੋਚਹੁਕੁਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਨੁਸੋਇ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮ
 ਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਸੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਗੁ। ਚਰੋਕਿਲ
 ਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਗੁ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਭੁਕਦੇਨਕਰਨਿਪਰਿਅ
 ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ ਸਾਸਤਸਿੰਨ੍ਹਿਤਿਬੇਦਚਰਿ
 ਮੁਖਾਗਗਬਿਚਰੋਗ। ਤਪੋਤਪੀਸਹਜੋਗੀਆਤੀਗਥਿਗਵਨੁਕਰੋਗ। ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੁ
 ਜਾਕਰਤਾਨਾਇ। ਗੰਗੁਨਲਗੀਪਾਹਬ੍ਰਹਮਤਾਸਹਪਰਨਕੋਜਾਇ॥੫॥ ਗਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾ
 ਗੀਆਹਸੋਭੋਗਣਬਿਸਥਾਗ। ਬਾਗਸੁਦਵੇਸੋਹਣੇਚਲੇਹੁਕਮੁਅਠਗ। ਗੰਗਤਮਾਸੋਬਹੁ
 ਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਹਰਿਆ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਹਪਕੀਜੁਨਿਗਇਆ॥੬॥
 ਬਹੁਤਪਨਾਦਿਅਚਾਰਵੰਤੋਸੋਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗੀ
 ਪਰੀਤਿ। ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਨੀਉਸਗਈਕੀਤਾ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰ
 ਹਮੁਤਾਖਵਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤਾ॥੭॥ ਕਾਇਆਗੋਗੁਨਭਿਦੁਕਿਭੁਨਾਕਿਭੁਕਾੜਸੋਗੁ। ਮਿਰਤੁ
 ਨਅਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਆਹਿਨਿਸਿਭੋਗੋਭੋਗੁ। ਸਭੁਕਿਭੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿ
 ਆ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ ਕਿਰਪਾਕਰੋਜਿਸੁਪਾਹਬ੍ਰ
 ਹਮੁਹੋਵੈਸਾਪੁਸੰਗੁ। ਜੀਉਓਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਗੰਗੁ। ਦੁਹਾਸਿਰਿ
 ਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵਹੁਨਦੁਜਾਥਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਕਸਚਨਾਉ॥

੯॥੧॥੨੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਵੈਕਵਨਬਾਤਾਮਨ

ਥੇਜਿਮਹਾਗੁਰੂਗੀਧਿਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀ
 ਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਰਿਗਤਾ॥੨॥ਸੋਨਸੋਨਿ
 ਧਾਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਗਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਥਿਤੁ
 ਵੇਦਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਪਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਗੁਪਿਅਵਧੁਤਾ॥ਕਾਪ
 ਜੀਕਉਤੇਜਾਗੁਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਤਾ॥੫॥ਨਿਰਧਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੁਕਿਨਦੇ
 ਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਪੈਪਾਇ
 ਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਉਓਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥ਨਨਕੁਗੁ
 ਰਚਰਣਪਰਾਤਾ॥੮॥੧॥੨॥੧੭॥੮॥੨॥੨੭॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੁੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਾਛਿਪਾਇ
 ਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉਦਾਹੀਹਉਦਾਹੈਕੁਰਬਾਤੁਤੇਰਨਵਨੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਪੁਸੰਸਾਰਉਪਾਇ
 ਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਪੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾ॥ਲਿਜੀਉ॥੨॥
 ਪਰਗਟਿਪਰਹੈਜਪਦਾ॥ਸਭੁਨਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਆ
 ਇਆਜਾ॥ਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ
 ॥ਸੁਰਿਨਗਮੁਨਿਜਨਲੇਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੋਸੰਜਾਣੀ
 ਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਮੁਪੁਕਾਰੈਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥
 ੫॥ਇਪੁਜਗਤੁਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪੁਤੁਪੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਏਰਗਣੀ
 ਭਾਗਜਿਨਕੋਨਾਜੀਉ॥੬॥ਦੋਰਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮੁਪੁਧੀਆਠਿਹਰਿਨਿ
 ਮਾਣੀਆ॥ਮੇਲੇਵੇਸਤਿਨਕਮਣੀਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਰਗਣੀਕਿਆਕਰ
 ਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਛਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾ
 ਇਜੀਉ॥੮॥ਪੁਕਮੁਜਿਨੋਨਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆਸੋਸੋ
 ਰਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਇਪਿਆਰਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਭਾਣੇਕਾਗੁਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਪੁਤਗੁ
 ਰੁਕਾਇਆ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐ॥ਜੋਸਭਸੋਲਾਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁ

ਗਿਆਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਕਰੁ ਕਾਇਆ ਦੁਹਮ ਤਿਕਾ ਦੁਖ ਕਾਇ
 ਆਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤ ਕਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਤੇਰੀ ਆਭਾਗੁ ਤਾਹਿ ਦੇਸ
 ਮਾਣੀਆ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਗਏ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਜਾਣੀ ਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਮੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਪਾਇ ਓਸੁ
 ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਪ੍ਰਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਕ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਆ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਹਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਮਾਹਿਸ
 ਮਾਇਆ ਤਿਨਿ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਜਾ ਕਉ ਜੋ
 ਤਿਪਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਸੀਆ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਆਪ
 ਏਸੇ ਵਕਰੀ ਪੈ ਜਗਖੀ ਆਦਿ ਕਰਮ ਸਤ ਕਿ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਸੰਜਮ ਹੋਸਿ ਆਟ
 ਪਾਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਭ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪੁਤਾ ਪੁਵਰਤਾਇ ਓਸੁ ਭੁਲੇ ਕੁ ਕਰੇ ਜੈ ਕਹੁ ਜੀਉ
 ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਹਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ
 ਕੈ ਗਏ ਨੁਲੇ ਗੋਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਇ ਇਕੁ ਅ
 ਵਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੁੰ ਜੀਪ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੯ ॥ ਤੁਧੁ
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੇ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਪੀ ਨੈਗੀ ਆਈਆ ਤੁਧੁ ਆ
 ਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਈਆ ਪੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਆਤੁ ਆਪੇ ਭੰਨਿਸ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਨਿਗਮ ਲੇਜੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ
 ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚੰਗੀ ਆਈਆ ਮੇਰਾ ਤਿਦਿ ਪੈ
 ਵਡਿਆਈਆ ਅਣਮਾਗੀ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿ
 ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ੫ ੫ ॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਖਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ੨੫ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਹਿ ਭਾਇ ਠਕਾ ॥ ਅਮ ਅਬੇ ਬ
 ਵਹੁ ਮਿਠਨਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਤਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਹਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ੨੬ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆ

ਇਆਮੇਸਤਕਾਹਲੁਜੇਆਇਆਨਉਬੀਜਣਲਗਾਅਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇ
ਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਉਇਕਤੈਕਾ
ਹੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਤਾਵੇਤਿਵੇਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥੩॥ਤੁਸੀਭੋਗਿਉਤੁੰਚਰੁਤਾਈਓ॥ਗੁਰਦੀਬਾ
ਇਕਵਾਇਪੈਨਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਗੁਪਿੰਡਦਾਬੀਨਿਸਾਦੇਪੰਜੀਸਰੀਕਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆ
ਇਆਸਾਮੇਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਗੇਮਿਹਡਿਆਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਪੰਘਣੀਨਾਨਕ
ਦੁਠਾਘੁਪਿਘਿਗਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਹੀਘੁਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇਕਸਾਹਤੁਪੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜ
ਤੁਥੇਹੁਦਸਾਇਓਉਤੁਧਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਤੁਜੀਉ॥੬॥ਹਉਇਠੈਨਿਤਾਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿ
ਚਿਦੀਸੋਠਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਤੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੇਥਾਭੇ
ਅਸਭੇਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਣੀਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੇਬਧਾਛਿਕਿ
ਜੀਉ॥੮॥ਮੇਸੁਖੀਪੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖ
ਵਿਖਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੋਹਬੁਜੀਉ॥੯॥ਮੇਥਪੀਸਦੁਧਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲ
ਹਦਾਭਾਇਕੋ॥ਪੈਰੋਧੋਵਾਪਖਾਛੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗ
ਲਾਗੁਰਪਾਹਿਆਇਆ॥ਨਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਹੜਾਨ
ਨਕਸਚੀਕੋੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਾਸਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਗਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੇਕਿਵਜਾਇਸਭਭੇਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁਭਵਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹਉ
ਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੇਹਵਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆ
ਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਇੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਗਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ
॥ਬਹੁਮਾਤੁਕੀਆਤੁਪੁਓਪੋਤੁਆਪੋਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸ
ਦਤੇਹੀਆ॥ਹਉਲੋਚਾਪੁਰਨਮੋਹੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਇਵਿਚਿਲੇਹੁ
ਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਅਵਹੁਨਭਾਇਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੇਆਪੈਆਇਆ॥ਤੂੰ
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਵਿਗਓਆਨਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਣੀਦਾਪਹਿ
ਲਵਾਨੜਾ॥ਮੇਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਣੀਛਿੜੁਇਕਠੀਆਦਯੁਬੋਠਵੇਖੋ
ਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟਮਕਭੇਹੀਆ॥ਮਲਲਖੇਲੇਦੇਠੇਹੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜੀ

ਤੁਅਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੀਰੀਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਟ
 ਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਲੇਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਦੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਵਰਨ
 ਚਿਹਨਾਬਹਾਗਾਹਰਿਦਿਸਹਿਹਜਰੁਜਾਹਗਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਏਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤ
 ਹਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੋਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਹਰੀਜੇਵੜੀ॥
 ਹਉਬਾਹੁਰਿਭੋਭਨਨਚਉਨਨਕਅਉਸਹੁਲਧਾਭਾਇਜੀਉ॥੨੧॥੧॥੨॥੨੭॥੨੮॥

ਗੁਰਮਿਹਿਗੁਰਮੁਖਲਾ१ ਪਹਰੇਘਰੁ१ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਹਿਲੇਪਹਰੇਹੈਇਕੋਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਪੁਕਾਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਹਧਤਪੁਤ੍ਰਤ
 ਰਿਕਰੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਹਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਹਦਾਸਿਵਖਾਣੇਉ
 ਹਧਾਧਿਆਨੀਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਮਗਜਾਦੁਆਇਆਕਾਇਭੀਤਹਿਬਾਹੁਰਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਸੈ
 ਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੇਸੀਜੀਅਵੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੇਪੁਕ
 ਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੇਪਹਰੇਹੈਇਕੋਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿ
 ਅਨੁ॥ਹਥੇਹਥਿਨਚਾਈਐਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੇਹਥਿਨਚ
 ਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤਮੇਗਾਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁੜਮਨਮੇਰੇਅਤੀਨਹੀਕਥੁਤੇਗਾ॥ਜਿਨਿ
 ਹਰਿਹਰਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੇਮਨਭੀਤਹਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੇਪਹਰੇਬਿ
 ਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੇਪਹਰੇਹੈਇਕੋਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਪਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਹੀਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਕੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿ
 ਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਹਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧ
 ਮਸੇਤੀਵਾਪਾਹੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤ੍ਰਾ॥ਕਹੁਨਨਕਤੀਜੇਪਹਰੇਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿ
 ਉਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੇਪਹਰੇਹੈਇਕੋਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕ
 ਵਿਚਲਾਇਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨੀਮਾਇਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨੀਮਾਇਓ
 ਜਾਜਮਿਪਕਵਿਚਲਾਇਆ॥ਭੂਠਹੁਦਨੁਹੋਆਉਏਅਲੇਖਿਨਮਹਿਤੁਇਆਪਗਇਆ॥
 ਸਾਈਵਸਤੁਪਗਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੋਤੁ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੇਪਹਰੇਲਾਵੀ

ਲੁਇਆਖੇਤਾ॥੧॥ਸਿਰੀਗੁਮਰਲਾ ੧੫੦੦ ॥ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਬਾ
 ਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤਾ॥ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤਾ॥ਮਾ
 ਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁਪਨੇਗਾਮਾਇਆਸੇਹੁਸਬਾਈ॥ਸਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤਕਮਾਇਆਕ
 ਹਟੀਕਾਹਕਰਾਈ॥ਗਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਝੀਦੂਜੈਹੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪ
 ਹਿਲੇਪਹਰੈਛੁਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਾ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਭਗਿਜੋਬ
 ਨਿਮੇਸਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿ
 ਤਿ॥ਗਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਹਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੇਗਸਕਸਾਮੀਠੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਗੁਣਸੰ
 ਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਹਾਪੁਗੇਛੁਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ
 ਨਾਨਕਤਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਗਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੇਦੁਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟ
 ਜਾਹਿਆਮਿਤਾਸਹਿੰਸਉਲਥਕੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਪਟੈਜਗੁਆਜਿਟੈਵਟਜਾਹਿਆ
 ਮਿਤਾਅੰਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕਵਿਚਲਾ
 ਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਕਹਿਕਹਿਗਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਹਾਇਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸ
 ਰਜੀਗਈਸਿਆਣਪਕਹਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਭ
 ਚੇਤਹੁਇਵਟਾਇ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਕਿਰਪਿਭਇਆਤ
 ਨੁਖੀਲੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਕੰਨੀਸੁਣੈਨਵੈਣ॥ਅਖੀਅੰਧੁ
 ਜੀਭਰਮੁਨਾਹੀਹੋਪਰਕਉਤਾਣਾ॥ਗੁਣਅੰਤਹਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਅਵਟ
 ਜਾਣਾ॥ਖਵੁਪਕੀਕੁਭਿਭੋਬਿਨਸੈਆਇਚਲੇਕਿਆਮਾਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉ
 ਥੈਪਹਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣਾ॥੪॥ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਅਵਟਜਾਹਿਆ
 ਮਿਤਾਜਗੁਜਰਵਾਣਕੰਨੀ॥ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਇਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਅਵਗ
 ਟਖੜਸਨਿਬੰਨੀ॥ਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾ॥ਕਾਯੁਜਾਣੁ
 ਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਕੈਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੁਖ
 ਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੈਸਾਚੇਤੋਪਤਿਪਾਵੈ॥੫॥੨॥

ਸਿਰੀਗੁਮਰਲਾ ੪੫੦੦ ॥ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾ

ਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮਾਭਾਗਿ। ਹਰਿਧਿਆਵੇਹਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
 ਗਿ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਅਗਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ। ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇ
 ਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਮੇਪਿਤਾਮਾਤਥੀਵਿਆ। ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਣੀਕਰਿਹਿ
 ਗਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।
 ੧॥ ਦੂਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੇਭਾਇ। ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾ
 ਲੀਐਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਲੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ। ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲ
 ਸੇਤੀਮਨਿਜਾਦੈਖਦਿਖਵਾਏ। ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੇਨਜਾਏਮੁੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ। ਕੋਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਵੀਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੇਮਨਿਲਿਵਲਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੇਪਹਰੈਪ੍ਰਾ
 ਣੀਤਿਸੁਕਾਯੁਨਕਬਹੁਖਾਇ। ੨॥ ਤੀਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾ
 ਆਲਿਜੰਜਾਣੀ। ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਨਾਮਾ
 ਲਿ। ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਾਮਾਏਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ। ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ
 ਭੂਠੀਅੰਤਿਭੋਰਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
 ਮਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੇਪਹਰੈਪ੍ਰਣੀਸੇਜਾਇਮੇਲੇਹਰਿਨਾਇ। ੩॥ ਚਉਥੇਪਹਰੈਗੈਇ
 ਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਅੰਦੀ। ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਵਣਜਾ
 ਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਗੈਇਵਿਹਾਂਦੀ। ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢੇਲਾਮੁਲਿਨਕਰਿਹੁ
 ਜਿਤੁਅਸਥਿਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਹੋਵਹੁ। ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਲੀਅਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
 ਖੋਵਹੁ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਾਇਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਚਉਥੇਪਹਰੈਸਫਲਿਓਹੈਇਕੁਗਤਾਂਦੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੫ ੫੭॥ ॥ ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾ
 ਉਦਰੈਮਾਹਿ। ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਮੁ
 ਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੇਸਾਲਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਇਆ। ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ
 ਤਿਨਭੀਤਹਿਪ੍ਰਭੁਸੰਜੋਇਆ। ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਹੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਭੁਨਾਹਿ। ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਦੂਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾ

ਰਿਆਮਿਤਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਾਹੀਦੇਇ। ਬੁਧਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਮਨੁਮਤ
 ਅਮੋਇ। ਬੁਧਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪ੍ਰਕਰਾਗਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਪੁੰਨਸੇਵਿ
 ਆਸਿਰਿਠਢੇਜਮਜਦਗਾ। ਧਰਮਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵੇਤਬਕਿਅਜਬਾਬੁਕਰੇਇ
 ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੇਪਹੋਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਾਹੀਦੇਇ। ੨॥ ਤੀਜੇਪਹੋਪ੍ਰਾਣੀਕੈਵਣਜਾ
 ਰਿਆਮਿਤਾਬਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ। ਪੁਰਿਕਲਾਇੰਮੋਹਿਲਪਇਆਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿ
 ਤਾਅੰਤਰਿਲਾਹੀਲੋਭਨੁ। ਅੰਤਰਿਲਾਹੀਲੋਭਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭਚਿਤਿਨਾਵੈ। ਸਾਧਸ
 ਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਪੁਜੇਨੀਦੁਖਪਾਵੈ। ਸਿਰਜਨਹਰਾਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕ
 ਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਆਨੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੇਪਹੋਬਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ। ੩॥
 ਚਉਥੇਪਹੋਪ੍ਰਾਣੀਕੈਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਦਿਨੁਨੇਕੈਆਇਆਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਮਾ
 ਇਤੁਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਤੇਰਾਦਗਾ ਹਬੇਲੀਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਮਾਇਪਗਾਣੀ
 ਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ। ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੈਰੋਸੰਗਿਨਚਾਏਭੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਸਗਲੀਹੋਇਹੁ
 ਦਰਿਆਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਲੁਹੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੇਪਹੋਦਿਨੁਨੇਕੈ
 ਆਇਆਸੋਇ। ੪॥ ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਵਿੰਦਕਾਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾ
 ਠਾਸਾਥਿ। ਇਕਰਤੀਬਿਲਾਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਓਨੀਤਕਫੇਪਾਏਹਥਾ। ਲਿਖਿ
 ਆਆਇਆਪਕਵਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੋਲੋ। ਜਿਨੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇ
 ਦਗਹਸਦਾਸੁਹੋਲੋ। ਕਰਮਧਰਤੀਸਗੀਰੁਗੁਗਾਅੰਤਰਿਜੋਬੰਦੈਸੋਖਾਤਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਭ
 ਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥ ੨੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਾਨਾਮੁ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁਪੁਰੁ ੨

ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅਵੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਸਨੁਪਿਖੋ। ਹਰਿਹਰਿਆਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਾਹੁਰੈਕਮਸਿਖੋ। ਸਾਹੁਰੈਕਮਸਿਖੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇ। ਸਹੀਆ
 ਵਿਚਿਛਿਰੇਸੁਹੋਲੀਹਰਿਦਗਹਰਬਾਂਹਦੁਭਾਏ। ਲੇਖਾਧਰਮਗਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਮੁਕਿਰਖੋ। ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਸਨੁਦਿਖੋ॥ ੧॥ ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੋਹੋ
 ਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੋਹਰਿਪਾਇਆ। ਅਗਿਆਨੁਅਧੋਗਕਟਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡਬਲਾ

ਇਆ। ਬਲਿਅਗੁਗੀਅਨੁਅਪੋਗਬਿਨਸਿਆਹਰਿਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ। ਹਰਿਮੈਰਗੁਗਇਆ
 ਤਖੁਲਾਥਾਅਪੁਆਪੈਗੁਗਮਤਿਖਾਧਾ। ਅਕਾਲਮੁਗਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਸੀਕ੍ਰਿਦੇਮਰੈਨ
 ਜਾਇਆ। ਵੀਆਹੁਰੇਅਮੇਰੇਬਾਬੇਲਾਗੁਗਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ। ੨॥ ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਮੇਰੇਬਾਬੁ
 ਲਾਹਰਿਮਿਲਿਜੰਦੁਸੁਰੰਦੀ। ਪੇਵਕਕੈਹਰਿਜਪਿਸੁਰੇਲੀਵਿਚਿਸਾਹੁਰੇਕੈਖਰੀਸੁਰੰਦੀ। ਸਾਹੁ
 ਰੇਕੈਵਿਚਿਖਰੀਸੁਰੰਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕਕੈਨਾਮੁਸਮਾਇਆ। ਸਤੁਸਠਲਿਉਜਨਮੁਤਿਨਦਾਗੁ
 ਗੁਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਦਿਪਸਾਢਾਇਆ। ਹਰਿਸਤਿਜਨਾਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੇਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆ
 ਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ। ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਮੇਰੇਬਾਬੇਲਾਹਰਿਜਨਾਮਿਲਿਜੰਦੁਸੁਰੰਦੀ। ੩॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਮੇਰੇ
 ਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੇਦਾਜੋ। ਹਰਿਕਪਕੈਹਰਿਸੋਭਾਦੇਵਹੁਜਿਤਸਵਰੈਮੇਰਾਕਾਜੋ। ਹਰਿ
 ਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਰੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ। ਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਹਰਿਸੋਭਾਹੋਈ
 ਇਹੁਦਾਨੁਨਕਲੈਰਲਾਇਆ। ਹਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਹਖਿਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੁਕੁਅਹੰਕਾਰਕ
 ਚੁਪਾਜੋ। ਹਰਿਪੁਰਖੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੇਦਾਜੋ। ੪॥ ਹਰਿਗਮਗਮਮੇਰੇਬਾਬੇਲਾ
 ਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲਵਧੰਦੀ। ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੇਜੁਗਜੁਗਹਜੁਗੇਸਦਪੀਵੀਗੁਰੁਚਲੰਦੀ।
 ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀਵੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹਿ
 ਬਿਨਮੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚਕੈਸਵਾਇਆ। ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੰਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੇ
 ਰੰਦੀ। ਹਰਿਗਮਗਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲਵਧੰਦੀ। ੫॥ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ। ॥੨॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਹੋਵਿੰਦਨਾਮੁਸ
 ਮਾਏ। ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਹਰਿਨਿਬਰੈਤੇਰੈਨਾਏ। ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਈਬਿਰਥਾਕੈਇਨਜਾਏ। ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ। ਜਲਿ
 ਥਲਿਪੁਰਿਹਰਿਆਬਨਵਾਹੀਘਟਿਘਟਿਨਦਹਿਨਿਹਾਏ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤ
 ਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਏ। ੧॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਹਰਿਬਿਨੁਭੂਰੁਪਸਾਗੇ। ਮਨਪਿਆ
 ਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਗੇ। ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੁਖੁਨਕਿਆ
 ਪੈ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੈਵੈਡਭਾਹੀਆਠਪਹਪੁਭਜਾਪੈ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤ
 ਨਾਮੁਅਧਾਗੇ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਹਰਿਭੂਰੁਪਸਾਗੇ। ੨॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ

ਉਮਿਤਾਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਦਰੁ ਨਿਰਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿ
 ਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਰੇਵੇਨਿਰਚਲੁਆਸਤੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਹਤੁਨਆਵਣਜਾਣਾ
 ਸੰਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦਫਾਰਿਆਜਮਦੁਤਾਕਛੁਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿ
 ਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿ
 ਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਨਮੁਜਪਤਪਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹ
 ਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁਨੀਆ॥ਪੂਰਬੇਕਮਾਏਸ਼ੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਹੀਵਿਛੁਨਿਆ॥ਅੰ
 ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮ
 ਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨ
 ਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਜਲਮਾਇਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਪਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸੁ
 ਬਸੁਖਾਮਨਵੁਠੇ॥ਸ਼ੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲਵਿਲੀਨੇਲਾਏ
 ਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਬਸੁਠਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁ
 ਲੀਨਾ॥੫॥੧॥੨॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਡਖਣਾ॥ ॥ਹਠਮਝਾਹੁਮਾਪੀਪੀਸੇਕਿ
 ਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਦੇਨਾਨਕਪ੍ਰਣਾਮਧਾਗ॥੧॥ਛੰਤ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵੇਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਭਵਏਜੀ
 ਉ॥ਦਾਸਾਨਭਵਏਬਿਨੁਦਗਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਪੀਗੁਰੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਪੁਨਾਤਨੁਮਨੁਪੀ
 ਨਾਜਲਾਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੈਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
 ਗਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਮਨਿਤਨਿਅਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ਡਖਣਾ॥
 ਸੋਧਦੇਕੋਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਭੁਜੋੜੇ॥ਧੁਲਕੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ਛੰਤ
 ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਾਪਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿ
 ਰਾਸਪੁਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨੁਬੇਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀ
 ਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬਾਭਤਫਲਦੇਤਪੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥
 ਅਨਥਕੋਨਥੇਸੁਬਕੋਸਾਥੇਜੀਪਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥੨॥ਡਖਣਾ॥ ਧੁੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਯੇ

ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਤਲਾ ੪ ਵਣਜਾਗਾ। ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੈਇਜੀਓ। ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘ
 ਟਿਘਟਿਰਮਣੀਆਸੋਇ। ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਜੇਮੋਹਿਮ
 ਇਆਓਤੁਲਾਇਦੇਸੇਭੋਰਿਚਲੇਦੁਖੁਹੋਇ। ਜਨਨਨਕਨਮੁਧਿਆਈਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾ
 ਣੀਰੋਇ। ੧॥ ਸੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਈਪਾਈਐਵਣਜਾਗਿਆਮ੍ਰਤ।
 ਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਓਇ। ਹਰਹਰਿ। ਸਤਿਨਾਮੁਦਿਤੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਓ।

ਵਿਚਿਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਨਿਉ ਵੇਸੁ ਆਪੁ ਤਨਿ ਨਾਉ। ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤੋਹ ਈਐ ਭੁਭੁਤ ਠਕੇ ਪਸਾ
 ਉ। ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਆਹਿ ਨਿਲਗਾਭਾਉ। ਜਨਨ ਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਣਿ ਆਹਰਿ
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ। ੧॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿ
 ਆਹਰਿ ਪੁਰਨਾਉ। ਰਹਾਉ। ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਪੈਤ ਬਲਗੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਚਲਦਿ
 ਆਨਾਇ ਹਰਿ ਚਲਾ ਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੈ ਲਏ ਛਾਇ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵੁਠਾਇ। ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ ਓਸੈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ। ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪੁ
 ਭਿਲਿ ਖਿਅ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ। ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ
 ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਦਾਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇ
 ਵੇਲੇ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਇ ਦਾਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ
 ਹੋਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੋ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਮਤੋ। ਜਨਨ ਨਕਿ ਕਮ
 ਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠਾਏ। ੩॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ। ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ
 ਭਨਿ ਪਉ ਜਿੰਦੁ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦਖ ਪਰਹੇ। ਰਹਾਉ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਣੀ ਆਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ
 ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ। ਮੇਧਨਾਮੁ
 ਅਪਹੁ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇਗਤਿ ਮਤਿ। ਮੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ। ਜਨ
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਗਿ ਰਿਤ ਫੁਲ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ। ੪॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁਸਤਿ।
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪੁਰੁਸਤਿ ਆਸਭ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਤੇਉ ਤਪਤਿ। ਰਹਾਉ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿ
 ਖਿਅ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸੇ ਵਕਭਾਇ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਰਗਾਸਿ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਪਾਰੀ ਆਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ਅਵਹਾਰਿ ਗਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ
 ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ। ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਆਜਿਨ ਆਪਿ ਤੁਠਾਉ
 ਦਤਾਸਿ। ੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗੰਗਾਸਿ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਿਨ ਹਰਹਾਸਿ। ੬॥ ੧॥

ਹਉ ਉ।

ਗਗੁਸਿਰੀਗਗਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਲਿਮਹਲਾ੪
ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗਗਾਵਿਚਿਸ੍ਰੀਗਗੁਰੋਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਅਗੁਸਦਹਰਿਸਚੁਮਨਿ
ਵਸੈਨਿਹਚਲਮਤਿਅਪਗੁਗਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਅਗੁਕਾਸਬਦੁਬੀਚਗੁਜਿਤਵ
ਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਗੀਰਅਕਾਗੁਨਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਗੁ॥
੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਪੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਇਆਮੋ
ਹਿਅਵੇਖਤੁਸੁਨਤੁਨਹੋਇ॥ ਸਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅਪਾਰਿਅਕਰੋਇ॥ ਨਨਕ
ਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋ
ਦੀਬਾਤੁਹਰਿ॥ ਹਰਿਇਕਸੇਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨ
ਹਿਰੁਭੁਮੁਭਉਦੁਰਿਕਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੇਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੈਬਾਹਰਿਘਰਿ॥ ਹਰਿਜਿਸ
ਨਹੋਇਦਇਆਲੁਸੋਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਭੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰ
ਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਇਕਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹਨਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਇ
॥ ੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਦਕੁਸਬੁਰੀਸਾਦਿਕਾ॥ ਸਬਹੁਤੇਸਾਮਜਾਇਕਾਂ॥ ਦੀਦਰੁਪੁਰੇਪਾਇਸਾ
॥ ਥਾਉਨਹੀਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਅਪੇਤੁਪੁਇਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੋਲਾਣੀ॥ ਤੁ
ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਅਪਲੀਵਡਿਅਣੀ॥ ਹਰਿਤੁਧਰੁਬਾਹਰਿਕਿਭੁਨਹੀਤੁਸਚਾਸਾ
ਣੀ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਣੀ॥ ਹਰਿਤਿਸੇਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੇਲ
ਏਛਡਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਫਕਤਜਾਤੀਫਕਤੁਨਾਉ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ
॥ ਆਪਹੁਜੋਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ ਨਨਕਤਾਪਹੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜਿਸੁਪਿ
ਅਹੋਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਅਹੋਮਹਿਚਲੀਐ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੁਸੀਸਾਰਿਤਾਕੈਪਛੈਜੀਵਣਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਗੁਰੁਦਇਦੀਵੋ॥ ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾ
ਜਿਅਵਾਪਾਹੁਕਰੀਵੋ॥ ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੋਗੁਗੁਮੁਖਿਥੀਵੋ॥ ਤਿਨਜਮਕਾਯੁਨ
ਵਿਅਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੋ॥ ਓਇਆਪਿਭੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਾਪਛੈਸਭੁਜ
ਗਤੁਭੁਟੀਵੋ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ॥ ਵਖਤੁਵੀਚਰੇਸੁਬੰਦਾ
ਹੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿਏਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸਰੋਸਗੀਅਤਿ

ਕਹਿਬੀਚਾਗਾਬਿਨੁਬੁਝੇਕੋਸੇਪਾਵਹਿਪਾਗਾਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦਾਜਿਹ
 ਧਿਰਦੇਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੁਦਾ॥੧॥ਮ:੩ ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਾਨੈਵੈਨਾਦੁਗਿ।ਨਾਨ
 ਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਏਜਾਮਨੁਕੋਰਹਦੁਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਵ
 ਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ।ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ।ਸ
 ਭਿਤੁਏਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਗਪਾਣਾ।ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਹਾਧਤੇਤਿਨਪਉਕੁ
 ਰਬਾਣਾ।ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਕਲਉਮਸਾ
 ਜਨੀਕਿਅਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ।ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੋਰੰਗਿਰਹੈਕਬਪੁਨਤੁਟਸਿ
 ਨੇਹੁ।ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਅਭੀਨਲੇਜਾਇ।ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀ
 ਜੋਧੁਹਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਨਦਰੀਅਵਦਨਾਲਿਨਚਲਾਈਵੇਖੁਕੋਵਿਉਪਾ
 ਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਸਚਿਹਰਹੁਇਵਣਾਇ।ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਪੈਕਰ
 ਮੀਪਏਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੁਤੁਜਾਣਹਿਭੇਤਾ।ਜੋਕੀਚੈ
 ਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤਾ।ਸੋਰਹੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤਾ।ਤੁਸ
 ਚਾਆਪਿਨਿਅਉਸਚੁਤਾਡੀਐਕੇਤਾ।ਜਿਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਅਸੋਸਚਿਹਲੇਤਾ॥
 ੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਕਲਮਜਲਉਸਦੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ।ਲਿਖ
 ਟਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਅਤੁਜਾਭਾਉ।ਨਾਨਕਪੁਰਾਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਾ
 ਅਵਹੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਤੋਰੁਕੁਤੁਪੜਣਾਕੁਤੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਲਿਪਿਅ
 ਗੁ।ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਹੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਤੋਇਖੁਆਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਅ
 ਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਅਉਹੈਧਰਮਕਾ।ਹ
 ਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਪੈਜੀਅਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿ
 ਆਚੁਗਲਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਅਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਯਪਉਕਿਸੈਨਨਾਇ।ਤੁਜੋਭਾਇਤਖੁਪਾਇਅਸਭਜੋਹੀਜਮ
 ਕਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਨਮੁਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੧ ਗਈਅਸੀਚੰਗੀਆਆ
 ਚਾਗੀਕੁਰੀਆਂ।ਮਨਹੁਕੁਸੁਪਾਕਾਈਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹਾਗੀਸਾਕਰਹਿਤਿਨਵੀਆ

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦੁਖਵੀਆਹਾ ਨਾ ਲਿਖ ਸਮੇਰੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਰਣੀਆਹਾ ਹੋਏ ਤਾਣਿ ਨਿਤ
 ਣੀਆਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹਾ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥ ਜੇ ਤਿਨਕੇ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥੨॥ ਪਉ
 ਵੀ॥ ਤੁਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਣੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਜਲੁ ਵਤਾਇ ਦਾ
 ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ ਲੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੇਧਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾ ਲੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਮੁਕ
 ਤਿ ਕਹਾਇ ਦਾਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਹਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਸਬ
 ਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾ ਲੁ ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਹੋਵੈ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨਖ ਸਮੇਚੇ ਲੋਯਾਣੀ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਬੁਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਾਮੀ ਇਹ ਮਤਿ
 ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿ ਆਗੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ
 ਨ ਭੁਲੁ ॥ ਇਸਕਾ ਗੰਗੁ ਦਿਨੋ ਭੋਕਿ ਆਭੋਭਾ ਇਸਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰ
 ਧਗਵਾਗਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇਪੈ ਪਚਹਿ ਵੋਰੇ ਵਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇਹੰਗੁ ਲੋਗੁ ਰਕੇ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਹੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉ ਵੀ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ
 ਣੀ ਸਭਤੁ ਪੁਆਪੇ ਹਿਜਰੁ ਸੰਬਾਹਿ ਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਚਲੁ ਕਹਿ ਕੇਖਾ ਵਦੇ ਮੁਹੁ ਪੁਕੁਤੁ ਕੁਸ
 ਤਤਿ ਨੀਛਾਹਿ ਆ ॥ ਤੁਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਹਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੀਮਤਿ ਇਲਾਇ ਆ ॥ ਇਕਨਾ ਸਚੁ
 ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥਤ
 ਭਾਇ ਆ ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਕਿ ਪਕਿ ਪੰਝਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੁ
 ਜੋਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਮੁਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉਪਿ ਰੂਪਿ ਤਾਤਿ ਸੁਕਬਹੁਨ
 ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਵਾਹਿ ਜਨਰੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮਕਾਠਾ ਗਲਾਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਅਪੁਲੇ ਪੁਰਬਿ ਇਥਿ ਆਕਮਾਇ ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾ
 ਤਾਨਾ ਮੁਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਨ ਉਮਨ
 ਹੁਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿ ਤੁਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੁ
 ਨਾ ਮੁਗੁਟਤਾ ਲੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵ
 ਰਿ ਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉਪਿ ਰੂਪੁ ਤਿਸਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾ
 ਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨੀ ॥ ਸੁ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜਾ ਮੁਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਧਿ ਗੁਜੀਵਾ ਸੁ ॥ ਗੁਰਮ

ਤੀਨਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਟਾਸੁ। ਸਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਭੁਤਨਨਕੁਤੇਹਦਾਸੁ। ੨। ਪਉ
੩। ਸਭੁਕੇਤੇਹਤੁਸਭਸਦਾਤੁਸਭਨਗਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਹਦਾ
ਸਿ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭਕਿਭੁਮਿਐਇਕਨਦੁਹਿਪੈਪਾਸਿ। ਤੁਧੁਬਾਣੁਪੁਥਾਉਕੋਨਪੀਸਿ
ਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਪੁਕੋਨਿਗਜਾਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਨੋਪਕਾ
ਸਿ। ੧। ਸੋਲੋਕੁਮ: ੩ ਪੰਥਿਤੁਪਰਿਪਰਿਉਚਾਕੁਕਦਾਮਾਇਆਮੋਰਿਪਿਅਗੁ। ਅਤਿਗਿਬੁਹ
ਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੁਰਖੁਗਵਾਗੁ। ਭੁਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਹੋਧਦਾਨਬੁਝੈਬੀਚਗੁ। ਬਿਰਥਾਨ
ਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਹੋਵਾਗੁ। ੧। ਮ: ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਤਿਨੀਨਉਪਾਇ
ਆਬੁਝੁਪੁਕਰਿਬੀਚਗੁ। ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੁਕੋਕੁਕਪੁਕਗੁ। ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇ
ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਗੁ। ਨਨਕਸਬਦਿਗਤੇਸੇਮੁਕਤੁਪੈਹਰਿਜੀਉਪੈਤਿਪ
ਆਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿਕੀਸੇਵਸਫਲਪੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ। ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁ
ਰੁਮਿਐਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਾਘਾਇ। ਮਨਿਹਰਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਭਪੁਵੇਦਾਜਾਇ। ਨਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਸੋਕੋਗਜਿਸੁਲਾਏਹਰਿਲਾਇ। ੧। ਸ
ਓਕਮ: ੩ ਨਨਕਸੋਸੁਗਵਰੀਅਮੁਨਿਨਿਵਿਚਰੁਦਸਤੁਅੰਕਰਨੁਮਾਰਿਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ। ਆਪਿਹੋਆਸਦਮੁਕਤੁਸਭਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ। ਸੋ
ਹਨਿਸਚਿਤੁਆਹਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਮਹਰਿਅੰਕਾਰੀਮਹਾਨੁਵਿਗਾਹਿਆ। ਸ
ਭੋਵਹੋਤੈਪੁਕਮੁਕਿਅਕਹਰਿਵਿਚਾਰਿਆ। ਆਪਹੁਦੁਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ। ਨਨ
ਕਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਤਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ। ੧। ਮ: ੩ ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਤਿਨ
ਵਿਚਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ। ਗਮਨਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਨਨੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ। ਹ
ਉਮੈਮਾਹਿਏਕਾਇਵਲਾਗੀਅੰਤਹਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਹੋਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ। ਜਨਨਨਕੁ
ਨਾਮੁਲਾਏਤਜੀਵੈਬਿਨੁਨਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜੀਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀ
ਬਾਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ। ਜਿਥੇਓਹੁਜਾਇਤਿਥੇਓਹੁਸੁਖਹੁਉਸਕੈਮੁਹਿ
ਤਿਥੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ। ਓਸੁਅੰਤਹਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪੈਨਾਮਪਰਵਰਿਆ। ਨਉਪੁਨੀਐਨਉ

ਮਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਤਹਿਓਆਗਿਨੀਨਮੁਖਿਐਐਆਇਕਮਨੀਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿ
 ਰੁਜਗਿਹਹਿਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਆਤਮਾਦੇਓਪੁਜੀਐਗੁਰਕੇਸਪਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤ
 ਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰੀਪਰਚਾਪਾਇ॥ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰ
 ਕੇਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਵਿਤੁਸਪਜੁਨਾਵਈਲੋਭੁਮੇਲੁਨਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਓ
 ਨਾਮੁਮਨਿਵਸੇਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੇਮੇਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੁਜੈਭਾਇ॥
 ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀਸਭੁਭਏਦੁਖੁਕਮਾ
 ਈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਾਉਜਲੁਤਾਈਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧੧॥ਮ:੩ ਮਨਮੁਖਲੋਕੁਸਮ
 ਝਾਈਐਕਦਰੁਸਮਝਾਈਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਗਲਾਇਆਨਹਲੇਪਇਐਕਿਹਤਿਛਿਗਾਇ॥
 ਇਵਧਾਤੁਦਇਹਾਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਐਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸ
 ਵਟੀਲਾਇ॥ਮਨਹੀਨਲਿਝਗਵਾਮਨਹੀਨਲਿਸਥਮਨਹੀਮਝਿਸਮਾਇ॥ਮਨੁਉਛੇਜੇਲ
 ਹੈਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੰਜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਵਿਨੁਮਨੇਜਿਹੋ
 ਗੀਨਾਇਲੁਝਟਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖੀਮਨਹੀਨਹਾਰਿਆਕੁਤੁਕੁਸਤਕਮਾਇ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਦੈਹਰਿਸੇਤੀਇਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਐ
 ਵੇਜਾਇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣੁਪੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁ
 ਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਅਸਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੇਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੋਸਟਉਤਮਾ
 ਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਐਐਆਗਾਜਿਉਸੁਗਜਗੈਟਿਕਿਰ
 ਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਐਖੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੇਸਿਰੁਲੇਖੇਲਾਇ॥ਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੋਕਯ
 ਕਿਛੁਨਾਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਮਨੁਵੇਕਾਗੀਵੇਇਆਵੇਕਾਗਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਅਥੀਆਨੀਪੁ
 ਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦੇਓਪੁਜੀਐਕਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸ਼
 ਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁਕਾਰਕਮੀਪਲੇਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਟੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇ
 ਪਾਇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੋਹੈਤਿਤੁਸਦਾਸੁਪੁਰੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥ਹਰਿਹ

ਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇਜਿਤਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਹਤੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇ
 ਜਿਤਦਾਲਦੁਪਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਤੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
 ਗਾਤੀ।ਜਿਤਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਅਧੁਰਿਸਾਚੇਹਰਿਤਿਤਮੁਖਿਨਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਮੋਵਿਓਸਥਦਿਨਕੀਤੋਈਚਾਗੁ।ਅੰਤਹਿਗਿਅਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਰੇ
 ਸੰਸਾਰਿ।ਲਖਚਉਹਾਸੀਹਠੇਗੁਪਇਆਮਹਿਜਮੈਰੋਇਖੁਆਗੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਿਸ
 ਨੇਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਰੋਕਗਮਿਪਰਾਪਤਿਰੋਇ।ਸਚਿਰਤੇਗੁਰ
 ਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਇਵਰੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋ
 ਇ॥੧॥ਮ:੩ ਸੋਭਗਉਤੀਜੁਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ।ਧਾਵਤੁਗਾਥੈ
 ਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ।ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਮੁਵਖਾਣੈ।ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਰੋਇ।ਨਾਨਕਸਚਿ
 ਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਮ:੩ ਅੰਤਹਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਰਾਏ।ਪਾਖੰਡਿਪਾਗਬੁਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ
 ॥ਪਰਗੰਦਾਕਰੇਅੰਤਹਿਮਲੁਲਾਏ।ਬਾਹਰਿਮਲੁਪੈਵੈਮਨਕੀਜੁਠਿਨਜਾਏ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਿ
 ਉਬਾਦੁਰਚਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੁਜੈਭਾਇਰਚਾਏ।ਹਰਿਨਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮਕ
 ਮਾਏ।ਪੁਰਾਬਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਜਾਏ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕਰਿਨਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇ
 ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਰੋਅਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਗੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਥੈਮੁਖਉਜਣੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਪੇਜਾਹੀ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਣੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਹੀ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿਜਿਰਮਹਿਬਿਰਹ
 ਨਹੀਸੋਪਿਜਿਰੁਲੈਜਾਹੀ॥੧॥ਮ:੪ ਮੁੰਦੁਤੁਭੁਦੀਨਾਨਕਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ॥
 ਕਸਤੁਰੀਕੈਭੋਲਾਵੈਗੰਦੇਡੰਮਪਣੀਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਧਿਆਈਐ
 ਮਨਮੋਰੇਜੋਸਭਨਉਪਹਿਰੁਕਮੁਚਲਾਏ।ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਜਪੀਐਮਨਮੋਰੇਜੋਅੰਤੀਅ
 ਉਸਹਿਲਾਏਛੁਡਾਏ।ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਜਪੀਐਮਨਮੋਰੇਜੁਮਨਕੀਰਿਸਨਸਭਭੁਖਗ
 ਵਾਏ।ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜਪੀਅਵਰਭਾਗੀਤਿਨਨਿਦਕਦੁਸਟਸਭਪੈਗੀਪਾਏ।ਨਾਨਕਨ
 ਮੁਅਗਾਪਸਭਨਤੇਵਡਾਸਭਨਵੈਅਗੈਆਇਨਿਵਾਏ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਵੇਸਕਰੇਕੁ

ਰੂਪਿ ਕੁਲਾਖਣੀ ਮਨਿ ਬੈਠੈ ਕੁੜਿਆਗਿ। ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਗਾ ਵਾਗਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ
 ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ। ਇਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੂਰਿ ਇਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ।
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇ ਪੇਕ ਤਕ ਉਸ ਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੈ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀ
 ਚਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਆਲਿ ਉਸੁ ਲਾਖਣੀ ਜਗ ਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੧॥੧੫:੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ਗੁਬਾਰੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਦਿਸੈ ਉਹ ਵਹੁ ਨ ਪਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਬੋਹ
 ਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਸਾਗਿ। ਭਲਾ ਕਉ ਠਿਕ ਹੁਕਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆ
 ਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨ ਮੁਓਹ ਪਾਗਿ॥੨॥੧੫:੩
 ॥ ਹਰਿ ਜਾਇ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਭਰ ਪੂਰਿ ਦੁਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ। ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਾਹਿ ਕਰੇ ਨਿਅਉ
 ਕੁੜਿਆ ਹਸਤ ਮਾਰਿ ਕਢੇਇ। ਸਚਿ ਆਹਾ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਅਉ ਕੀਓਇ।
 ਸਤਹਾਰਿ ਕੀਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿ ਨਿਗਰੀ ਬਅਨਾ ਥਹਾ ਪਈਓਇ। ਜੋ ਕਹੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀ ਆ
 ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਭੰਡੁ ਦੀਓਇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਾਖਣੀ ਕੁਨਾ
 ਗਿ। ਪਿਰੁ ਭੋਭਿ ਆਪਰੀ ਆਪਣਾ ਪਰਪੁਰੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ। ਤਿਸ ਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਣੀ ਜਲਦੀ ਕ
 ਰੇ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੁ ਰੂਪਿ ਕੁਲਾਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਭੋਡੀ ਭਤਾਰਿ॥੧੭॥੧੫:੩ ਸਬਦਿ
 ਹਤੀ ਸੋਹਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ। ਸਦਾ ਹਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆਰਿ
 ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਸੁ ਦਰੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਗਣੀ ਮੈਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੧੮॥
 ॥੧੫:੩॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿ ਨਿਛਾਏ ਕਾਢਿਆ। ਹਰਿ ਤੁਧੋ ਨੇਕ ਹਰਿ ਸਭ
 ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇਰਾ ਖਿਆ। ਹਰਿ ਨਿਮਾਇ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਰਿ ਭਾਓ ਹੁਤੁ ਭਾਓ ਆਪ
 ਰਿ ਅਪੰਕਾਰੀ ਆਮਾਗਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿਆ। ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਗਰੀਬ
 ਅਨਾਥਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ।
 ਰਿਕਾਨ ਮੁਓਤ ਮੁਖ ਨਿਵੈ ਸੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
 ਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਾਰੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੨੦॥੧੫:੩ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿ
 ਨੀ ਆਹਾ ਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤਾਗਾ। ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾ
 ਗਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਹਿ ਭੋਭਿ ਆਪੁ ਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿਨਿ ਪਾਇ

ਆਸੋਖਦਭਾਗਮਨਮੁਖਪੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਰੋਜਮਜੰਦਗੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਗਧਿਆ
 ਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰਾਸਭਿਅਉਗਟਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸ਼ਣਹੁਗੁ
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿਭੁਜਾਣਦਾਹਰਿਜੇਵਹੁਨਪੋਕੋਈਜਾ
 ਫੁਹਰਿਪਰਮੁਖੀਚਰਦਾਕਾਕਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੋਜਾਨਹੀਅਪਰਮਿਮਾਹਦਾਸਚਾਸਾਹਿ
 ਬੁਸਦੁਨਿਅਉਪਾਪੀਨਹੁਹਰਦਾਸਾਲਾਹਿਪੁਭਗਤਪੁਕਰਿਜੋਤਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥
 ੧੮॥ਸਲੋਕਮ:੩ ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਹਰਾਅੰਤਰਿਖਉਹੋਪਾਰਿਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭਸ
 ਦਾਸਦਾਗੁਰਕੋਹੋਤਿਪ੍ਰਿੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਗਿ
 ੧॥ਮ:੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇਮਾਣਸਤਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆ
 ਨਮੁਹਰੇਹਉਮੋਮਾਗਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੋਸਬਦਿਤਗਾਨਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆ
 ਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਅਈਵੇਖਾਈਅਨੁਆ
 ਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਪਾਈਅਨੁਹਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇਇਅਨੰਦਥਿਹੁਪਰੀਬਹ
 ਇਅਨੁਪਾਪੀਅਨੰਦੇਈਥਿਹੁਹਰਦਿਚੁਟਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਇਅਨੁਹਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇਇ
 ਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮ:੧ ਕੁਬੁਧਿਭੁਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇ
 ਏਪਰਨੰਦਾਘਟਚੁਹਰੀਮੁਠੀਕੋਧੋਚੰਡਾਇਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਈਐਜਾਚਾਰੇਬੇਠੀਆਨ
 ਇਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਥਾਨਵਹੁਨਉਜਪੇਹੀਨਾਨਕਅਗੇਉਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੀਦਿਨ
 ਦੇਹੀ॥੧॥ਮ:੧ ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਣਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇਜੋਤਿਸੁਭਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗ
 ਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕੀਤਾਲੇਵੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਰਿਆਖੀਐਕਾਰਜੁਦੇਇਸ
 ਵਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐਸਤਸੰਗਿਨਿਪਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੀਐਭੋਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾ
 ਸਕੀਰਾਖੀਐਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕਮ:੩ ਜੀਉਪਿੰ
 ਭੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੇਦੇਇਅਧਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਤਗੁਹਉਬਇ
 ਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਹਓਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਨੋਸਭੁਜਗਤੁ
 ਕਰੇਨਮਸਕਾਗੁ॥੧॥ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਐਉਦਾਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਉਸੁ
 ਠਹਰਸਿਧੀਪਿਛੈਲਾਗੀਆਠਿਗਨਿਨਿਜਪਰਿਵਸੇਨਿਜਥਾਈਅਨਹਦਪੁਨੀਸਦਵਜ

ਦੇਉ ਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਨਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਉ
 ਜਿਯਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਕਾਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇ ਆ। ਹਰਿ ਅੰਦ
 ਹਿ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ਆ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ ਛਾਢੀ ਸਾਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੁਝ ਆਇ
 ਆ। ਨਿਤ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇ ਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ। ਹਰਿ ਦਾ ਤੈ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਪ
 ਇ ਆ। ਨਨਕੁ ਪੈ ਨਾਇ ਆ॥੨੧॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਪਰਿਗਟਾ॥
 ਜਨ ਨੀਜ ਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡੋ ਤੇਤੈ ਇਤਨ ਕੁਨ ਜਨੈ ਜਿਦਿ ਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟ ਤੁਧੈ॥ ਸੋ ਮੋਹ ਕ
 ਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਭੁ ਪਰਿਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਗਾਉ ਹਸੈ॥੧॥ ਤੇ ਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇ ਆ। ਕੈ ਸੇ
 ਬੁਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿ ਆਹੈ ਮਾਇ ਆ। ਰਹਾਉ॥ ਕਹ ਤ ਕਬੀਰ ਬੋਲੈ ਬਿਖਿ ਆਰਸਾਇ ਤੁਸੰਗਤਿ
 ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ॥ ਰਮਣੀ ਆਜ ਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗ
 ਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਲਾ ਗੋਭਾਉ। ਭਗਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ। ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ
 ਹਿ ਆਨਮ ਤਿਜਾ ਗੋ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਤ ਹਿ ਲਿਵਲਾ ਗੋ॥੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਹੀ ਮਰਣਾ। ਪੁ
 ਕ ਮੁਪਛਾਇ ਤਾਖਸ ਮੇ ਮਿਲਣਾ॥੧॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ॥ ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨ ਚੁਕੈ ਪੰਡੀ ਆਮ
 ਬ ਕਿਉ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗਣੀ ਪ੍ਰਬ ਨਿਨਿ ਮੇ ਰੇਤਿ ਭਵਣ ਮੇ ਖੁਲੀ ਲਾਣੀ॥੧॥
 ਗਜਾ ਰਮ ਅਨਪਦ ਕਿੰ ਗੁਰੀ ਬਾਜੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾ ਦਾਇਵ ਲਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ
 ਸਿੰਢਿ ਆ ਅਹੁ ਚੰਡੀ ਆ ਕਨਕ ਕਲਾਸ ਇਕੁ ਪਾਇ ਆ। ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਰ ਚੁਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰਸ ਮਹਿ ਰਸ ਨ ਚੁਕਾਇ ਆ॥੨॥ ਏਕੁ ਜੁਬਾਤ ਅਨੁਪ ਬਨੀ ਹੋ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿ ਆ। ਤੀ

ਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਤੁਕਵਨੁਹੈਗਜਾ॥੩॥ਐਸੇਗੀਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੇਤਮਕਹੁ
ਕਬੀਰਗੀਗਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ॥੪॥
ਸਿਰੀਗੁਰੁਤਿਲੋਚਨਜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਨਿਅਗਲਵਾਪ੍ਰਾਣੀਜਗਮਰਦੁਭਉਵ
ਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਗਾ॥੧॥
ਦੁੜਾਅਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਅਗਲਵੈਮੋਹਹਤੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਨੁ
ਅਇਕੋਹੈ॥ਮਿਲੁਮੋਹਬੀਨੁਲਾਏਬਾਹਵੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੋਹਮਈਆਮੈਲੋਹਿਭਰ
ਇ॥ਹਰਾਉ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਗਜਾਬਿਸੋਹਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥
ਮਾਇਆਮੁਠਾਚੇਤਸਿਨਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰਪੀਥਿਚਲਣਾ
ਪ੍ਰਾਣੀਹਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆਜਾਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੀ॥
੩॥ਅਜੁਮੋਹੈਮਨੀਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਚੈਪੇਖੀਅਏਧਰਮਗੀਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਰਾਬਲੀਤਿਨ
ਅਗਲਵੈਮੋਹਹਤੁਨਜਾਇ॥੪॥ਜੋਕੋਮੁਊਪਦੇਸੁਕਰਤੁਪੈਤਾਵਟਿਤਿਟਿਹਤੜਾਨਾਇਣਾ॥
ਐਜੀਤੁਅਪੇਸਭਕਿਭੁਜਾਣਦਾ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੧॥੩॥
ਸਿਰੀਗੁਰੁਬੇਣੀਜੀ॥ ਪਹਰਿਅਕੈਘਰਿਗਵਣਾ॥ ਰੇਨਗਰਭਫੁੰਡਲਜਬਅਛ
ਤਉਰਧਧਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪੀਡਿਪਦਮਦਨਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨ
ਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੇਡਮ੍ਰਿਤਿਮ
ਡਲਾਅਇਆਤਉਨਰਹਿਮਨੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੁਵਿਆਤੁੰਕਵਨੁ
ਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਹਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਾਧਾ॥ਹਰਾਉ॥ਬ
ਲਾਬਿਨੋਦਓਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਅਪੋ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਚਾਖੀ
ਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੋ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੇਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਗਾਧਿਆਉ
ਛਾਇਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨੰਸਕਤਿਗਲਿਬਾਧਿਆ॥੨॥ਤਹੁਣਤੇਜੁਪਰਿ
ਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਇਆ॥ਉਨਮੰਤਕਾਮਮਹਾਬਿਖੁਭੁਲੈਪਾਪੁਪ੍ਰੰਨੁਨ
ਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਅਗਾਮੁਰਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾ
ਇਆਮਨੁਤੇਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤ

ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਏਚਨ ਸ੍ਰਮ ਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲਾਨ ਠੀਤ ਕਾ ਮੁਪਵ ਸਿਮਾਧਾਣੀ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਖੇਭ
 ਣੀ ਮਤਿ ਪਾਵ ਸਿਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਤਿ ਬਾਇਓ ਰ੍ਹਿਮ੍ਹਿਤ ਮੰਡਲਿਤ ਉ
 ਪਾਥੈ ਪਭੁਤਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨਕ ਰਤਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲਾ ਚੁਕਰੇ
 ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਹਨ ਲੋਚਨ ਕਥੁਨ ਸੁਝੈ ॥ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿ ਆਮਨੁ ਪੀਖਿ ਪਰਿ ਆਗਨਿ ਨਸੁ
 ਖਾਣੀ ॥ ਬੇਣੀ ਕੋਠੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇਤ ਗਤ ਪੁਮ ਹਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਿਹੀ ਗਾਹੁ
 ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ॥ ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤੁ ਕੈਸਾ ॥ ਕਨਕ ਕਟਿ ਕਜਲਾਤ ਹੰਗੇ ਜੈਸਾ
 ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪੈਹ ਮੁਪਾਪ ਕਹੰਤਾ ਮੁਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
 ਮ ਜੂਨਾਇਕ ਆਥੁ ਅੰਤ ਹਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਜ ਨੁਜਾਨੀ ਜੈ ਜਨ ਤੇਸੁ ਅਮੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹੀ ਹੁਆ
 ਗਏ ਮੋਕ ਉਥੀ ਚਾਹੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਸਮਦ ਲਸਮਾਣਾ ਵੈ ਕਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪੪

ਗੁਰਮਾਏ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਹਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵੇਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੇ ਜੀਉ॥
੧॥ ਮੇਰਹਿ ਹਰਿਖਰਚੁ ਲਾਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾ ਲਿਚਲੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ
ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਾ
ਇਆ ਕੋਈ ਆਇਸਿ ਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੇ ਨੀ
ਰੁਵੈਂਦਰਿ ਚਲੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇ
ਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਪਾਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥
੧॥ ਮਾਏ ਮਹਲਾ ੪ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਯਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਹਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭੁਜਾ ਅਵਹਨਾ
ਨਾ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਸੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉਮਨੁ
ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਇਓ ਲਾਈ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਤ ਸੰ
ਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਸੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਹਮ ਬਾਕੀ ਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਾ ਗੁਰਜ ਲਖਿ ਕਮਾਉਵਿ ਗੇਸੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦਨ
ਆਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਪੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
ਪੁਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਹ ਸੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਮਾਏ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਗੁਣ ਪਵੀਤ੍ਰੇ
ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਣੀਤ੍ਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਤ੍ਰੇ॥ ਮਿਲਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾ
ਏ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਢੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਓ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਕਾ ਮੇਰੇ ਦੇਸੇ ਨੇਹਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਾਈ ਮੇਰੇ ਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹੀਐ ਜੀਉ॥
੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਣੈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਮਵਖਾਣੈ॥ ਮੈ ਅਓ ਖਰੁ
ਮਿਤ੍ਰ ਦੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਮ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਬੁਝਿ ਮੂਖਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿਜਲਾਨਿ ਧਿਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਜ

ਲਾਬਿਨੁਮਗੀਐਜੀਉ॥੧॥੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮੇਰਾਹਰਿ
 ਪੁਤ੍ਰਦਸਹੁਮੇਭੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਹਧਾਪੁਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁ
 ਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
 ਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗੀਨਕੁਮਿਚੈਟਾਖਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਲਭੈਬਿਨੁਸੰਗ
 ਤਿਮੇਲੁਭਗੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰਾਇਮਿਲਹੁਜਗਜੀਵਨਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਦਇਆ
 ਮਨਿਪਾਗੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਅਜਨਨਕਨਾਮੁਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥੧॥ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਾਇਆ॥ਮਨੁਹਰਿਗੰਗਾਤਾਹਰਿਗੁਰਪੀਅ
 ਏਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਮਨੁਹਰਿਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥
 ਆਵਹੁਸੰਤਮੇਗਲਿਮੇਲਾਈਐ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੇਕਥਾਸੁਣਾਈਐ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿ
 ਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾਜੇਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁ
 ਰਿਪੁਰੈਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗੀਨਸਤਿਗੁਰਨੀਪਾਇਆ॥ਮਨੁਖੁਗੁਰਭਜੁਨੀ
 ਨਿਤਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੩॥ਆਪਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿਧਾਰੀ॥ਮਲੁਹਉਮੋਬਿਖਿਆ
 ਸੰਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਨਕਹਟਪਟਵਿਚਿਕਾਂਇਆਹਰਿਲੈਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਉ॥੪॥
 ੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁ
 ਵਸਾਈ॥ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਗੁਰਕੀਚੈਜੀਉ॥੧॥
 ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੇਵਾਮ
 ਇਮਾਇਧੋਵਾਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਰਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ
 ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈਐ॥ਨਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਗੀਚੈਜੀਉ॥੪॥
 ੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਵਹੁਭੈਦੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸ
 ਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਨੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪੁਮਾਈਆ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਹਾਨ ਦੇਖਾ ਤਹਾਨੁ ਆਖੀ॥ ਤੁਧਾ ਟਿਧਾ ਟਿਧਾ ਵਿਆਖਿਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ਹਿਨਾਇ ਦਿਖਾਇ ਆਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਰਿਆਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਮਾਟੀ ਸ
 ਭਏ ਕਾਸ ਭਏ ਕਾਜੇ ਤਿਸ ਬਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨਹ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ
 ਹਲਾਈਆ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀਆਇ ਆਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇ ਆਜੀ
 ਉ॥ ੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੈ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਾਦਿ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾੜਿ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਫਿਖਾਨ ਉਤਰੇ ਸਾ
 ਤਿਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰਦਰ
 ਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ॥ ਚਿਹੁਰੇ
 ਆਦੇਖੇ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਾਤੁ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੨॥
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲ
 ਤੇ ਤਾ ਕਾ ਲਿਜੁ ਹੁੰਦਾ॥ ਹਉ ਇਕ ਦਿ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਭਗ ਵੰਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਨ ਵਿਹਵੈ
 ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸ
 ਚੇ ਗੁਰਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਉ ਤੇ ਆਗੂ ਰਿਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਘਰ ਮ
 ਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਕ ਗੀਪ ਲੁਚ ਸਾਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ
 ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ੮॥ ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ ਤੁਤੁ ਪੁਸਮਾਈ॥ ਸੇਕੈ ਮੁਸੁਰੇ ਲਾਜੇ ਤੇਰੀ ਘਾਈ॥ ਸੋਹਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿ ਤੁ
 ਹਿ ਦੇ ਤੁਵਠਾ ਸਭ ਨ ਕੇਦਾ ਤਾਹ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਸਾਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅ
 ਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਦੇ ਹਿਸੁ ਰਿਪ ਤਿਆਘਾ ਵੈਸੇਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆ
 ਸੇ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੈ ਵਠਾ॥ ਸਭੇ ਸਾਣੀ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਇਨ੍ਹਿ ਤੁਕਿ ਸੋਨ ਦਿਸਹਿ
 ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਥਾ ਪੇਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ॥ ਤੁਥਾ ਪੇਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ

॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰੈ ਸਭੁ ਤੇ ਗਥੇ ਲੁਟ ਸਾਹਗ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
 ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਰੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤਾਵੀਲਾ
 ਈ ਆਸਤੁ ਉਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਠਿਗਿ ਪਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਹਿਰਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋਲੇ ਵੀ
 ਦੋਸੇ ਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਇਗਹਿ ਆਹੇ ਸੰਤੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਗਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬੈਠੇ ਸ
 ਚੁਨਿਆਈ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕੁਕਪੁਕਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹਾ ਠਿਠ ਮੈ ਤੇ ਤੋਕਹਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਆ
 ਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿ ਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਪਿਰਿ ਸੋਹ ਗੁਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸਖੀ
 ਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਪਰਿਸੋਹਿ ਜੋ ਪਨਕੀ ਤਿਸਿ ਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾ
 ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਾਵਰਭਾਗਇ ॥ ਪੁਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਗਇ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾਸੁ ਪਵਿਤ੍ਰਿ ਚਖ
 ਟਿ ਜੋ ਪਨਕੀ ਤਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਪਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿ
 ਆਨੇ ॥ ਸਾਰੁ ਲਵੰਤੀ ਸਾਸਤਗਈ ਜੋ ਪਰਕੇ ਹੀ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸਕੀ ਕਹ
 ਟੁਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅਗਿਲਾਏ ॥ ਬਿਰੁਸੁ ਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾ
 ਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੇਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਇ ਮਿਲਾਵੇ ਜੀ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲ ਕੁਤੀਰ ਬਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕ
 ਰਮ ਅਸਨ ਚਉਗਾ ਸੀਹਇ ਨ ਮਹਿਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਗਖ ਕੀਏ ਜਪਤਾਪਾ
 ॥ ਗਵਨੁ ਕੀ ਆਪਰਤੀ ਭਗਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਗੀਬੁ ਤ੍ਰਿਬੁ ਤ੍ਰਿਉ
 ਠਿਧਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਪੀਰ ਜੁਪਾਇਆ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਪਟਭੀਤ ਹਿਰਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਦੀਨ
 ਦਇਆ ਲੋਧਾ ਲੋਧੇ ਵਿਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਵੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ
 ਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਿ ਕਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਲਦ ਮੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ

ਐਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੰਗੇ ਸੇਵ ਨਿਰਵੈਗਾ ਕੋਇ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਿ ਪੈਗਾ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਸੋ ਘਟ ਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪ
 ਗਾ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਤਿ ਤੁਤੀ ਐਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ
 ਜਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿ ਆਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ॥ ਗੰਗੀ ਬਾਅਨ
 ਥਾਤੇ ਗਾਮਾਣਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਪੈ ਤੁਪੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਗਾਹਾ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੁਨੀ
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੇ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਨ ਕੋ ਸਿਆਣਾ॥ ਵਡੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਖਕੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀਦੇ ਹੁਪਿਆ
 ਗੇ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਪਾ ਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾ ਲੁਲੁਭਾ
 ਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾਵਿ ਸਹਿਜਾ ਵੈ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬ
 ਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਭੇ ਲਾਜਿ ਸੁਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ॥ ਚਿਤ ਭੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆ
 ਪਿਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ॥ ਦੇਵੇ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਹੰਗਾ
 ॥ ਪੈਗੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁ ਤਮਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੋਗੋ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪੂਗੇ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਹੰਗਿਰ ਸਾਲਾਜੀ
 ਈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲੋਗੋ ਪਾਲ ਦਇਆ ਲੋਗੀ ਲੋ॥ ਗਾਹਿਰ ਗੰਭੀ
 ਰ ਬੇਅੰਤ ਹੋਵੈ ਦੇ॥ ਉਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਸੋ ਲੋ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋ ਲੋ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
 ਨੀ ਸੰਤੋ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹੋ ਪਾਲਾ॥ ਉਚ ਨੀ
 ਚਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਲੁ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਇਲੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ॥
 ੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ॥ ਏਹੁ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰਤ੍ਰ ਪੈ
 ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਗੋਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ
 ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਸਭ ਲੁਦ ਰਸਨੁ ਨੇੜ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਰੇ

ਪਲਘੜੀਆਧੀਨਿਸੁਓਇਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਗਮਥੁਓਆ॥ਰਹਿ
 ਮਾਗਿਚਲਤ ਤੁਮੁਸਗਲਾਖੋਇਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆਮਿਦਿ
 ਗਏਸਗਲੋਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਥਾਰਹਿਤੇਹੀਥਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪਿਕਥੀਤੇਆ
 ਪਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਭੁਏਕੋਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਣੀਤੇਇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਹਸੁਹਰਿਗੁਰਤੇਪੀਆ॥ਹਰਿਪੈਨਦੁਨਾਮੁਤੇਜਨੁਥੀਆ॥ਨਾਮਿਰੰਗਨਾਮਿਚੋਜ
 ਤਆਸੇਨਉਨਾਨਕਕੀਨੇਭੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੦॥੧੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਾਸੰਤ
 ਨਪਹਿਵਸਤੁਇਕਮਾਗਉ॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਾਨੁਤਿਅਗਉ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਣੀਲ
 ਖਵਹੀਆਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਧੁਗਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇ॥ਤੁਮਸਮਰ
 ਥਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇ॥ਸਭਕੋਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅਉਸਹੁਕਰਹੁਮਾਗਪੁਗਾਜੀਉ॥੨॥
 ਦਰਸਨਿਤੇਹੈਭਵਨਪੁਨੀਤਾ॥ਅਤਮਗਤੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਹੀਜੀਤਾ॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮ
 ਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੁਗਾਜੀਉ॥੩॥ਹੇਨੁਸੰਤਨਕੀਮੇਰੇਮੁਖਿਲਾਗੀ
 ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅਭਾਗੀ॥ਸਚਘਰਿਬੈਸਿਹੋਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਬਿਨਸੇ
 ਫੁਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥੧੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਵਡਦਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਭਰਤਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੋਇਜਿਉਤੁਧੁਧਿਆਈਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਣਾਜੀਉ॥
 ੧॥ਮਾਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਸਭਕਿਛੁਦੀਅਭੁਲੀਆਜਾਣੀ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦ
 ਚੋਜਤਮਾਸੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਸਭਕਿਛੁਲੇਣਾ॥ਭਤੀਹ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਜਨੁਖਾਣਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾਸਹਜਕੇਲਹੰਗਕਰਣਾਜੀ
 ਉ॥੩॥ਸਾਬੁਧੀਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈ॥
 ਸਾਸਸਾਸਤੇਹੋਗੁਣਗਾਵਾਓਦੇਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ॥੪॥੧੨॥੧੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਤੁਤੇਗੁਰਮੁਗਜਾਣੀ॥ਸੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੇਤੁਧੁਭਾਣੀ॥ਸੋਈ
 ਜਪੁਜੇਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈਭਾਣੇਪੁਰਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਗੋਸੇਈਗਾਵੈ॥
 ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਗੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੁਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਤੁ
 ਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪੁਨੇਸੰਤਤੁਧੁਖਰੇ

੫ ਅਰੇਤੁ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੁਜਾ ਤੇ ਜੋ ੪੭
 ਤੁਮ ਨਿਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਕਰਿ ਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀ
 ਉ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਜ ਲਾਨਿ ਧਿਹ ਮਮੀ ਨ ਤੁਮਾਗੇ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਦਹ
 ਮਚਾਵਿ ਕਤਿ ਖਰਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਅਸਾ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀਖੀ ਰੁਆਘਾ ਵੇ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ॥ ਫਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ
 ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਨ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਦੀਪ ਕੁਪਰਗ
 ਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤ ਵਤ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਜਿਉ ਤੋਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮ
 ਨੁ ਰੰਗਿ ਨਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਮਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਕੁ ਪਾਇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿ
 ਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਹਾ ਹਮ ਧਰਿ ਕੇ ਦਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦੁਹੁ ਮਚੁ ਦੀਸ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਦੁਖ ਬਿਛਾਰਨ ਹਰੀ
 ਆ ॥ ਅਵਰਿਸਾ ਦਰਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੁਸਭ ਤੇ ਮੀਠ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੇ
 ਸੋ ਰਿਪਤਾ ਵੇ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਵੇ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬ
 ਦੁਹੁ ਮਨਿ ਦੂਠ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾ
 ਦੁਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੀ
 ਠ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾ ਦੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ
 ਘਟੇਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਵਿ ਰਲੀ ਭੀ ਠ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆਂ ਗਰਵੇ ਜੋ ਗੁਰਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ
 ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਕਿ
 ਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕ ਉਖੋ ਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ
 ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨ ਉਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਗਹਿ
 ਰਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ। ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ। ਉਠਤਬੈਠਤਸੋ
 ਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ। ॥ ਨਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾ
 ਧੁਦੀਆ। ਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟੇਨਿਗਮਲੁਬੀਆ। ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸ
 ਗਲਬਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਉ। ॥ ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਗਾਪਿਅਗਾਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੀ
 ਸਾਗਾ। ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੋਕਉਡਰਦਾਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਜਬਤੇਸਾਧੁਸੰਗਤਿ
 ਪਾਏ। ਗੁਰਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਛਾਕਿਲੀ
 ਅਮੋਗਪੜਦਾਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ।
 ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾ। ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਕੁਹੀਕਾਅਹੁ
 ਜੀਉ। ॥ ੧॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਤਿਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ
 ॥ ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਅੰਤਹਿਬਾਹਰਿਮਾਹੁਜੀਉ। ॥ ੨॥ ਤੁਦਨਠਕੁ
 ਹੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨਹਿ। ਠਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਗੰਗਮਾਣਹਿ। ਜੋਕਿਛੁਠਕੁਰਕਾਸੇਸੇਵ
 ਕਕਾਸੇਵਕੁਠਕੁਹੀਸੰਗਿਜਾਹੁਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੈਠਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ। ਬਹੁਰਿ
 ਨਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ। ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗੰਢੀਗਾਉਹ
 ਹੁਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ। ਬਾਹਰਿਏ
 ਏਸੋਭਹਮਿਭੁਲਾਹੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਹਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਹਿਬਾਹਰਿਸੁਪੇਲਾ
 ਜੀਉ। ॥ ੧॥ ਏਮਿਏਮਿਵਰਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਾ। ਮਨੁਪਾਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਗਾ। ਅਨ
 ਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨਹਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ। ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁਕਿ
 ਆਮਿਲਿਆ। ਸਾਧਕਿਪਾਤੇਸੁਕਾਹਰਿਆ। ਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
 ਏਮੇਲਾਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਜਲਤਹੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ। ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਅੰ
 ਠਾਇਆ। ਕਪੁਨਾਨਕਕੁਮਕਟੇਕਿਵਾਵਾਬਹੁਰਿਨਹੋਈਐਜਉਲਾਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੯॥
 ੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੁਸੁਣਿਆ। ਤਿਸੁਬਲਿਹਰੀਜਿਨਿ
 ਰਸਨਾਭੁਣਿਆ। ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਪੁਆਰਾਧੋਜੀਉ। ॥ ੧॥
 ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੈਰੈਮਾਗੀਚਾਏ। ਨੈਨਨਿਹਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਏ।

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੇਵ ਭਗੀ ਜਿ
ਨਤ ਮਜਾਣੇ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਧੇ ਆਇ ਪਤਨਿ ਰਬਾਣੇ॥ ਸਾਧ ਕੋ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿ
ਆਸਗਲ ਦੁਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਹਇ ਪਰਿ ਆਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਮਾਦੁ ਤਾ
ਦੁਤ ਜਿ ਮੋਹੁ ਅਧੇਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ
॥੪॥੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਪੇ ਭੁਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੁਲੀ॥ ਤੁਸੁ ਖਸੂਹਿ ਅਭ
ਸਥੁ ਲੀ॥ ਤੁਜਲ ਨਿਧਿ ਤੁਛੇ ਨੁਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਭਾਲੀ ਐ ਜੀਉ॥
੧॥ ਤੂੰ ਸੁਤ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੁਧੈ॥ ਤੁਰੀ ਫੀਮੇਰਾ ਸਿਧਿ ਤੁਧੈ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਈ ਅਵਹੁਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਈ ਐ ਜੀਉ॥੨॥ ਤੁਨਿ ਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਤੁ
ਨਿਰਬਾਨੁ ਰਸੀ ਆਰੀ ਗਿਰਾਤਾ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤ ਬਾਧੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਈ
ਐ ਜੀਉ॥੩॥ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇਵ ਕੁਛੁ ਨਿਆਪੋ॥ ਤੁਹੁ ਪਤੁ ਪਗਾਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕੋ ਭੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ਜੀਉ॥੪॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਸਫਲ ਸੁਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਹਲੇ ਜਾਣੁ
॥ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ਜੀਉ॥੧॥ ਸੇਨੇ ਰਪਰਵਾ
ਲੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ॥ ਸੇਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ॥ ਸੇਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ
ਮਾਗੀ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆ
ਗੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਰਿ ਉਧਾਗੇ॥ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਾਇਰੋ ਆਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆ
ਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਢਾਇ ਕਰੋ ਜੇਕਿ ਇਕੁ ਬਿਨ ਉਕਰੀ ਜੈ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਭੁਬਦ ਪ
ਥਰੁ ਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੇਰੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥
ਜਲ ਨਿਬੁਣੀ ਸੀਤ ਲੂਹੇ ਇਮਨੁ ਆਸ ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਭਇਆ
ਤਖੁ ਭੁਗਿ ਪਗਾਨਾ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭ ਰਬਿਰ
ਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਉ॥੨॥ ਦਇਆ ਪਾਹੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨ ਹਰੇ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਗੇ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਜੀਉ॥੩॥ ਵਲੁ

ਵਿਦੁ ਵਿਭਵਨੁ ਕੀਤੋ ਨੁਹਿ ਆਕਰਣਹਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਕਰਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਕਰਿ
 ਸੈ ਅਗਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨੩॥ ੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਗਾ ਪਿਤਾ
 ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ॥ ਤੁਮੇਗਾ ਬੰਧ ਪੁਤੁ ਮੇਰਾ ਭਾਤਾ॥ ਤੁਮੇਗਾ ਖਾਸ ਭਨੀਥਾ ਈਤਾ ਭਉ ਕੇ
 ਕਾਫਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਤੁ ਪੁਪਛਾਣਾ॥ ਤੁਮੇਹੀ ਓਟਿ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ॥ ਤੁਝ ਬਿ
 ਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਹਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪ
 ਏ॥ ਜਿ ਤੁਨਿ ਤੁਭਾਣਾ ਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਾਏ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸ
 ਭਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾ
 ਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵਜੀ ਵਾਪਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੧॥ ਮਾਝ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਗਾ॥ ਭਗਤ ਜੀ ਵਹਿ ਗੁਣਗਾਇ ਅਪਾਗਾ॥ ਗੁ
 ਟਨਿ ਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾ
 ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਆਸ ਮਨੋ ਰਬੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਤੇ
 ਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕ
 ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਆਨੀ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੁਕਾਏ ਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਲੁਕੁ ਅਮੀ ਅਪਨਾ ਨਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੨॥ ਮਾਝ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਗੀ॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਕਰਤ
 ਬਤੁ ਮਹੀ ਜਾਣੁ ਤੁਮਹੀ ਓਟਿ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁਣਗਾ ਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਵੈ॥ ਕਥਾ
 ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨਕੋ ਸਦਾ ਜਪੁ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ॥
 ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਹਉ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਪਾਹਉ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾ॥ ਦ ਆਪੋ ਹੋਈ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਪਿ ਆਹੋ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ਜੀ
 ਊ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੀ ਵਰ ਸਣਲਾ ਗੇ ਮੇਰਾ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ
 ਮੁਜ ਪੇਰਾ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਕਿ

ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਰਾਖੁ ਸਰਸ ਅਸਾ ਤੀਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੩੧॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣਠਕੁਰਕੇਰਿ ਦੇਸਮਾਣੇ ॥ ਕਇਕਲੇ ਸਸਤ ਢੁਰਿ ਪਇਆ
 ਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤੁ ਦੇ
 ਮੁਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਪੁਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਕਾ
 ਟੀਜ ਮਕੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਣੈ ਅਨਰਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸ
 ਮਾਣੀ ॥ ਵਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਹੋ ਜਨ ਤੇ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ
 ਸਾਤਿ ਸਤੇ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹੋ
 ਵਰ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਅਸਾ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਮੀਰੁ ਪਇਆ
 ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀ ਅੰਤ ਸਭ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇ ਸੁਭਇਆ ਸੁ
 ਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵੇਗੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੈਰਾ ਪੁਰਨੋਣੀ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਜੀ
 ਅਕ ਉਦੇਵਣ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲ ਸਭ
 ਵਿਪਤਾ ਏਸਾ ਪੁਰਨ ਪਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਜਾ ਵਣ ਹਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਜਾਈ ਬਇ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀ ਆਦੁ ਖਭੰਜ ਨਿਰਤੇਰੰਗਿ ਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੩॥
 ੩੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਗ ਪਨੁ ਭੀ ਤੇਗ ॥ ਤੁਠਾ ਕੁਹੁ ਸੁ ਅਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਗਾ ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭੁ ਗਾਇਤੁ ਮਾਰੀ ਤੇਗ ਜੋ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ ਗਾਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵਾ ਜਾਤੁ ਦੇਹਿ ਦੇਇਆ ਲਾਜੀ
 ਓ ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇਲ ਹਣ ਤੁਮੇਗਾ ਹਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੇ ਰਖ
 ਹਿਥੇ ਕੁੰਨੁ ਤਿਥਾਈ ॥ ਤੁਸਭ ਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਆਪ ਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਨੋਣੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ
 ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
 ਮਹਾਂ ਆਲਿਦ ਹਦਿ ਨਿਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਵਿਸਨਾ ਅਨਦੁਭਇਆ ਸ
 ਭਠਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀ ਅਸਾਗਾ ॥ ਅਪ

ਨੇਕੀ ਤੇ ਨੇਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪੈਪੈ ਗੀਤਿ ਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਤਿ ਪਇਆ ਗਤਿ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਭੁਜਾਠ ਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀ
ਆਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਦਾ ਸੁਕੈ ਚੋਬੇ ਨੀਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਭਠੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਇਵ ਅੰਤ
ਹਿ ਸੋਗ ਸੁਖੇਈ ਜਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਹਿ ਵ
ਹੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਾਣੇ ਕੀਏ ਹਨੀਸਾਈ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਰਿ
ਪਤਾ ਸੇ ਅਨਦਖ ਸਮਕੈ ਭਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣ ਹਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰੰਗਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਹੋ ਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ
ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਹੁ ਕੀਆਤਿ ਨਿਕਰੈ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਚਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ
ਆਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਬਿਖਵਾਥਾ ਨੁਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁ
ਆਮੀ ਆਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਬੁਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੋ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿ ਬੁਨਜਾਪੋ
॥ ਆਪਣਿ ਆਸੰਤੋ ਨੇ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਜਨਕਾ ਆਪੋਗੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰਾ ਮਨ ਮੁਵਾਪੋਗੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ
ਗੋਵੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਸ
ਚੁ ਮੰਦਹੁ ਜਿ ਤੁਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋਰਿ ਦਾ ਸੁਪੇਲਾ ਜਿ ਤੁਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਰਤਿ
ਸੁਹਵੀ ਜਿ ਤੁਵ ਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ
ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ
ਸਬਦੁ ਮਾਨਿ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਾਧਾ ਹੁਣ ਵਡਾ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਹੀਰ ਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਾਨਿ ਤਹਿ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ

ਜਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫ ਰੇਇਸੁਪਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਪੇਲਾ॥ਜਪਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤਿਸਿਮਰਤਪਲਵੰਦਹਿਜੀਵਦੁਸਫਲੁਤਿਥਾ
ਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਦੇਖਸਭਿਲਾਥੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਰਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੋ॥ਭੇਭਉ
ਭਰਮੁਥੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇਦੇਖਾਂਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਦਰਉਚਅਪਰਾ
ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥
੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਪਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹਿਦਨੁਨਨਕੁ
ਜਨੁਮਾਂਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥੪੫॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫ ਐਥੇਭੇਤੁਓ
ਅਗੇਆਪੋ॥ਜੀਅਜੰਦਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੋ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈਕਰਤੇਐਪਰਓਟ
ਤੁਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੁਐਹੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਥਪੁ
ਜਿਨਿਜਨਤੋਰੋਪਾਇਆਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿ
ਨੁਗਤੀਸਫਲਏਹਾਏਕਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟ
ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਨੁਓਹੁਦੁਜਨਾਹੀਬਾਬਾਨਕ
ਇਹਮਤਿਸਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਗਮਪਿਅਰੇ
॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਹੋ॥ਆਠਪਹਰੋਵੈਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈ
ਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਅਗਾ॥ਰਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਗਾ॥ਸਾਧੁਸੰ
ਗਿਤਹੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥
ਪਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੁਰਨਹੋਈਆ
ਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੁਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੰਗਪਣੀ॥ਨਨਕਨਾ
ਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥੪੭॥ਮਾਝਮਝ
ਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤ
ਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੋਗੁਰਿਨਵਨਿਧਿ
ਹਰਿਭਾਣੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਅਜਿਸੁਪੁਰਥਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ

ਪ੍ਰਭੂਸਭਨਗਲਾਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਉਥਾਪਨਹਗਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿ ੫੧
 ਪਸਾਗਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਾਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਿਭਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚ
 ਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਦਿਤਗਈ॥ਆਪਣਾਨਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਰਿਥੁਪਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ਆਸ਼ੁਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਕਰਣਾ
 ਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਾਏ
 ਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰਈਇਕਤੁਧਾਏ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਾਏਸੋਚਰਣੀਲਾਏ॥
 ਉਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਹੀਮਹਿਮਾ
 ਤੁਧੋਜਾਣਹਿ॥ਆਪਣਾਪੁਤੁਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਸੰਤਨਤੇਹੋਜਿਨਿ
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੁਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਹੋਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਨਿਦੇਖੈਸਭਉਤ
 ਰਹਿਕਲਮਲਾ॥ਨਾਨਕਨਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭੁਮੁਭਉਪੀਠਾਜੀ
 ਉ॥੪॥੪੨॥੪੮॥ਆਸ਼ੁਮਹਲਾ੫ ਭੂਠਾਮੰਗਲੁਜੋਕੋਈਮਾਏ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਪ
 ਵੀਨਲਾਏ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਜਿਸਕੋਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕਵਿਤਿਸੁਸੁਆ
 ਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੋਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਵਿਲੁਪਹ
 ਮੇਸਹਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੁਕਿਨਿਤਬਾਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥੩॥ਉਠਤ
 ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਹੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇ
 ਦਇਆਲਾਤੇਗਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥੭॥੪੩॥੫॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਬਦਿ ਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ। ਸਚੀ ਦਗ ਹਮ ਹਉ ਬੁਲਾਏ। ਸਚੇ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਵਣਿ ਆ। ੧॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ
ਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ। ਹਰਾਉ। ਨਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹ
ਉ ਕਿਸੁ ਕੇਗਾ। ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ। ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਟੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ
ਪਛੋਤਾ ਵਣਿ ਆ। ੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ।
ਸਭ ਨਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੇ ਭੂਟ ਸਿਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ। ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ।
ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿ ਆ। ੪॥
ਸਾਕਤ ਭੁਕੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ। ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ। ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਨ ਮੈ ਟੋਕੈ ਈਹੁ
ਹਮੁ ਖਿਮੁ ਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿ ਆ। ੫॥ ਪੇਈ ਅਵੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੇ ਨ ਹੀ। ਝੂਠਿ ਵਿਛੁਨੀ ਰਵੈ ਪਾਹੀ
। ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿ ਆ। ੬॥ ਪੇਈ ਅਵੈ ਜਿ
ਨਿਜਾ ਤਾਪਿ ਆਗਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਗਾ। ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੇ ਨ
ਮਿਸਮਾਵਣਿ ਆ। ੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ। ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਆ। ੮॥ ੧॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ। ਸੇਵਾ ਸੁਹਰਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਹਉ ਮੇਰਾ ਹਿਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਕੁ ਵਣਿ ਆ। ੧॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਰਹ
ਣਿ ਆ। ਗੁਰਮਤੀ ਪਗਾ ਸੁਹੇ ਆਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਆ। ਹਰਾਉ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋ
ਜੇ ਤਾਨ ਉਪਾਏ। ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ। ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕ
ਹਾਵਣਿ ਆ। ੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾਵੇ ਖਾ
। ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੇ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿ ਆ। ੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ
ਨਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋਰੀ ਗਿਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸੋਈ ਪਾਵ

ਇਆ॥ ੪॥ ਪਾਪੁਨਕੀਸਾਹਜਾਣੀ॥ ਭੁਜੈਲਾਗੀਭੁਗੀਭੁਲਾਣੀ॥ ਅਗੀਅਨੀਅਧਾਮ॥
ਗੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਹਉਮੈ
ਮੇਰਾਠਕਿਰਹਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧੀਅਰਾਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਣਿਆ॥
੬॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਸਦਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁ
ਤਨੁਨਿਗਮਲੁਨਿਗਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਜੀਵਨੁਮਰਣਾਸਭੁਤਪੈਤਾਈ॥ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਭਿਆਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੁਜੰਮਲੁਮਰਣੁਸਵਾਰਣਿਆ॥ ੮॥
੧॥ ੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਗਮਲੁਅਗਮਅਪਗਾ॥ ਬਿਜਨੁਕੀਤੋਲੈਸੰਸਾਰ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੁਝੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵੰਗੀਜੀਉਵੰਗੀਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿ
ਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪਿਸੁਣੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ ਜਿਸਨੂੰਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ ਆਪੇਲਾਇ
ਲਾਏਸੋਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਰਬੁਪਾਏ॥
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਵਭਭਾਗੀਪੁਰੋਕਰਮਿ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਪੇਈਅਕੈਪਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥ ਕੰਤਿਵਿਸਾਹੀਅਵਗਣਿਸੁਤੀ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਪੇਈਅਕੈਸੁਖਦਾਤਾ
ਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਸੁਰਵੀਸਦਾਪਿਰੁਵੇਸਚੁਸੀਗੁਰਬਣਾ
ਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ ਜਿਸਨੂੰਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਗਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਲੇਖਾਮੰਗੀਤਾਕਿਨਿਦੀ
ਐ॥ ਸੁਖੁਨਹੀਫੁਨਿਦੁਐਤੀਐ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਲਾਏਪ੍ਰਭੁਸਾਰਾ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥ ੭॥ ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪ
ਰਛੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਤਾਇਹੁਮਨੁਭੰਨਾ॥ ਫਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਏਕੋਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵੰਗੀਜੀਉਵੰਗੀਇਕਸੁਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕ
ਤੁਪਰਿਆਇਆਸਚੈਗੰਗੀਗੰਗਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਭੁਲਾਤੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਇਆ
 ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਗਤੇ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤੇ। ਗੁਰਮੇਵ ਤੇਜੁ ਰਚੇ ਜਾਤੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਇ ਇਵਡਿਅਈ
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ। ੩॥ ਮਾਇਆ ਸੋਹਰਿ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ। ਜਮ ਪੂਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ।
 ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਕਿਉ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਪ ਚਾਵਟਿਅਾ। ੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਗਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆ
 ਪਿਓ ਵਲਾਏ। ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਭਾਇਓ ਆ
 ਪਿਪੂਜਾਵਟਿਅਾ। ੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਹਣਾਈ। ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇਵਡਿਅਈ। ਜਮ
 ਕਾ ਲੂਤਿ ਸੁਨੇ ਕਿਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਟਿਅਾ। ੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ। ਮੇ
 ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਹਣਾਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਟਿਅਾ। ੭॥
 ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ। ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗਿ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਟਿਅਾ। ੮॥ ੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ। ਕਾ
 ਲੁਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸਤਾਪੈ। ਜੋ ਤੀਵਿਰਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ।
 ੧॥ ਹਉ ਵਗੀ ਜੀਉ ਵਗੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਟਿਅਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁ
 ਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ। ਹਉ ਭੀ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਚੰਢਾਏ। ਦੂਜੇ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ
 ਨ ਪਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਦੀਫਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਟਿਅਾ। ੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ
 ਆਗੇ ਜਾਏ। ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਥੈ ਭੁਟੇ ਸਚੁ ਕਮਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤੈ ਐਥੈ ਥੈ
 ਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ। ੩॥ ਭੈਭਾਇ ਸੀਗਾ ਹੁਬਣਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ। ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਟਿਅਾ। ੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਏ। ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀ ਕੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਏ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚੈ ਉਚਾ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਟਿਅਾ। ੫॥
 ਮਾਇਆ ਸੋਇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ। ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ
 ਸੋਈ ਪਾਵਟਿਅਾ। ੬॥ ਆਪਿ ਉਪੀਐ ਸੋਭਾ ਮੁਗਵਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ। ਭ
 ਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਟਿਅਾ। ੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੀਧੌਲਾਏ। ਲਖ
 ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜ ਕੁਆਪਿ ਅਪੜਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਗਤੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਕਾਰ ਕਰ
 ਵਟਿਅਾ। ੮॥ ੪॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾਲਾ ਲੁਬਣਾਇਆ। ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਪਾ

ਗੁਪਤਾਇਆ। ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਪਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਗੀ
ਜੀਉਵਾਗੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਗੰਜਨੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲ
ਵਣਿਆ॥੨॥ ਹਉ। ਇਸੁਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤਪਸਾਰਾ॥ ਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਅਤਿਅਗਮਅਪਾ
ਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਮੇਰਾਠਕੁਹੁਸਚੁਦ੍ਰਵਾਏ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੪॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਗਾ॥ ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਣਕਾਟਟਹਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਧਿ
ਆਈਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਵਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਭੁਵੈ॥ ਆਪੇਦੇਇਨਪਥੇ
ਤਾਵੈ॥ ਸਭਨਜੀਆਕਾਏਕੋਦਤਾਸਬਦੇਮਾਹਿਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਹਉਤੁਪੁਬਾਣੁਹਮੈਕੋ
ਈਨਹੀ॥ ਹਉਤੁਪੈਸੇਵੀਤੈਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਆਪੇਮੇਲਲੈਹੁਪ੍ਰਭਸਾਚੇਪੁਰੈਕਰਮਿਤੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ ਮੈਂਹੋਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਹਾ॥ ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਭੁਸਿਦੇਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਇਹ
ਰਿਖਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਮੈਂਹੋਨਕੋਈ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰ
ਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਘੜਿਭੀਨਿਸਵਾਹਹਿਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੯॥੫॥੬॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਾਗਾ॥ ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੋਸਬ
ਦਿਮੇਰਾਹਉਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਗੁਰਸਬ
ਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਸਬਦੁਸੁਣੈਤਾਮਨਸਿਉਭੁਣੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਹਉ
ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਗਾਖੇ
ਪੰਚਦੂਤਸਬਦਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਗੰਗਿਗਤੋ॥ ਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵ
ਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੋ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਏਕਮ
ਏਕੈਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਦਾਬਿਧਾਦੂਜਾਕਿਥਿਧਿਮਾਇਆ॥ ਚਉਥੀਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਉਚੀਸ
ਚੈਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੈਭਾਵੈ॥ ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੈਸੇਵਹਿਸਚੈਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚੇਬਾਣੁਹੁਕੈਅਵਹੁਨਦੁਆ॥ ਦੁ
ਜੈਲਾਗੀਜਗੁਖਪਿਖਪਿਮੁਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਣੈਕੋਜਾਣੈਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਹਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰ

ਹਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਤੁਆਪੇ ਮੇਲਿ ਦੇਖਹਿ ਹੁਗਿ ਸਤ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆ
 ਭਰਪੁਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਮਾਝਮ ਹਲਾ ੩
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਭੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰੀ
 ਵੈਦ ਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨ ਵੇ ਮੋਲੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੈ ਕਿਨੈ ਅੰਤ
 ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨਰ ਜਾਂ ਕਬਹੂ ਸਚੈ
 ਨ ਵੇਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੈ ਵੇਖਾ ਅਵਹੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਾਹਿ ਤਿਅਹੈ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਹੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋਏ ਭੈ ਅੰਦ
 ਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਇ
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਗਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਸੇਵੇ ਜੁ
 ਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖੈ ਜਾਣੀ
 ਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਮਾਝਮ
 ਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਹੋ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ
 ਸਨਾਹਿ ਰਿਚਲੁ ਭੀਠਾਇ ਗੁਰ ਚੜਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ
 ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉ ਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤ
 ਰਾਵਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਹਿ ਚੜਾਈ ॥ ਨਤਾਧੋ ਤਾਥਾ ਇਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇ
 ਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾ ਸੀਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਥੋਤਾ ਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਭੂ ਨ
 ਸੁਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਏਨੀ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਹਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ਖੇਤੁ ਆਹਾ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਹੀਰਾ ਗਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੰਗ

ਤੀਰੰਗੁਲਾਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਗਾਇ ਆਸਹ ਜੋ ਸ
 ਹ ਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥੫॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਜੋਈ ਗੁਣਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਸਯੋ ਸੁਖਿ
 ਸਮਾਵੈ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ ਆ॥੬॥ ਸਚਾ ਸ
 ਚੋ ਸਚੁ ਪਤੀ ਜੋ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀ ਜੋ। ਬੈਸਿ ਸੁਖਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਆਪੇ
 ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿ ਆ॥੭॥ ਜਿ ਸਨਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਜਾ
 ਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੮॥੯॥ ਪੀਮਾ ਭੁਮਹ
 ਲਾ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਹਰਿ ਜੀ ਅਚੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ਹਰਿ
 ਜੀ ਉਸਠਾਇ ਉਬਿਰਖੁ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਖਿਲਾਵਣਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
 ਰੀ ਜੀ ਉਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਉ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮੁ ਹਉ ਮੈ ਮੈਯੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੨॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ। ਸਿਪਸਾ ਪਿਕਰੇ ਬਿਲੰਗਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ
 ਪੋਵੀ ਪੁਰੋਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ। ਸੋਚਨ
 ਲਾਗੈ ਜਾਹਉ ਮੈ ਸੋਖੈ। ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਗਮ ਲਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸ
 ਮਾਵਣਿ ਆ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿ ਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਿ ਕਿਹਾ ਕਰਿ ਆ ਪੁਦਿਤਾ
 ਦਿਖਾਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜੋ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥੫॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਇਕ ਸੁਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ। ਦੁਜਾ ਭਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਕਾਂਇ ਆ ਅੰਦਰਿ
 ਵਟ ਜੁ ਕਰੇ ਵਪਾਰ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਹ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗੰਗਾ ਤਾ ਗੁਣਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਾ ਲਿਬੁ ਲਾ
 ਵਣਿ ਆ॥੭॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਪੁਰੋਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇ ਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਆ॥੮॥੯॥ ਪੀਮਾ ਭੁਮਹ
 ਲਾ ੩ ਆਪੁ ਵਵਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਏ। ਸਚੁ ਵਣੀ
 ਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘ ਹਰਿ ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ਉਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਫੁਲੁ ਗਵਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ
 ਜੁਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੁ
 ਰੋਹਿਤ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ
 ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਗਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀ
 ਉਵਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਦਿ
 ਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਧਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇਆਇਆ ਮਨੁ ਭਗਮਾਵਹਿ ॥ ਮਾ
 ਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੇਤਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਤ
 ਤੁਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਗੈ ਮਨੁ ਮਾਐ ॥ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵੁ ਦਿ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੈ ਕ੍ਰਿਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈ
 ਰਾਹੀ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਿ ਬਿਧਿ ਮ
 ਨ ਸਾ ਰਿ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੈ ਨੀਥ ਕੋਚ ਉਥੈ ਪਦ ਕੀ ਸਾਹਨ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥
 ੫ ॥ ਆਪੇ ਗੰਗੇ ਗੁਚਰ ਝਏ ॥ ਸੇਜ ਨਗਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਚਰਿ ਆ ਅਤਿ ਅ
 ਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਹ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੁ ਦਿਆ
 ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ ਉਮ
 ਬ ਦੇਤੈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਠਿਕਿ ਠਿਕਿ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਪਾ
 ਇ ਸਮਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀ ਉਵਾਹੀ ਗੁਰ ਪੁਰਾਮੰਨਿ ਵਸਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭ
 ਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸਤੁ ਰਖੈ ਲੈਵਿ ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆ
 ਵਣ ਜਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੇ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੇ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿ
 ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਾਉਪਾਏ ਮਹਾ ਲੇਖੁ ਲਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ
 ਸਚੇ ਵਣ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣ ਜਹਿ ਗੁਰ ਹੋਤਿ ਆਪਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਵਿਹਾਣੁ ਹਿਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ

ਕਮਾਵਟਿਆ॥੧॥ ਬਿਨੁਗਸੀਕੋਵਬੁਕਿਉਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ ਬਿਨੁਗਸੀਸਭ
 ਖਾਲੀਦਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖਪਾਵਟਿਆ॥੨॥ ਇਕਿਸਚੁਵਟੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਅਗੇ॥
 ਆਪਿਤਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਗੇ॥ ਆਏਸੇਪਰਵਾਨੁਹੋਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਵਟਿਆ॥
 ੩॥ ਅੰਤਹਿਵਸਤੁਮੁਕੁਬਾਹੁਭਾਲੇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ ਜਿਥੇਵਬੁਝੇਵੈਤਿ
 ਸੁਹੋਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਤਗਮਿਭੁਲਾਵਟਿਆ॥੪॥ ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ ਮਹ
 ਲੀਮਹਲਿਸਹਜਸੁਖਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਟਿ
 ਆ॥੫॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਈ॥ ਹਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿ
 ਹੋਇਸਖਾਈ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਹੁਅਨਭੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੋਭਾਇਪਾਵਟਿਆ॥੬॥
 ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਆਪੁਨਿਵਾਰਟਿਆ॥ ਆਪੁਗਵਾਏਤਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਹੀਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਟਿਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਲਿਪਤਹੋਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੋਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੰਧਿ
 ਆਪੇਖਾਪਿਦੁਖਪਾਵਟਿਆ॥੮॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ ਆਤਮਾਪਾਤੀਹੈਜਗਤਕਸ
 ਈ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਗੁਪੁਰਾਵਟਿਆ॥੯॥ ਇਹੁਜਗੁਵਾ
 ਰੀਮੇਗਪ੍ਰਭੁਮਾਲੀ॥ ਸਦਾਸਮਾਏਕੋਨਹੀਖਾਲੀ॥ ਜੇਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਵਰਤੈਵਾਸੁਵ
 ਸੁਜਣਾਵਟਿਆ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖੁਹੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥
 ਦੁਖੀਏਨਿਤਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਟਿਆ॥੧੧॥ ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿ
 ਧਿਜਾਏ॥ ਆਪਕਰੇਤਾਹੁਕਮਿਪਛਾਏ॥ ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹਵਰਤੈਆਪੇਬਾਹਰਿਪਾਵ
 ਟਿਆ॥੧੨॥ ਤਿਸੁਬਾਣੁਹੁਸਚੇਮੈਤਹੁਨਕੋਈ॥ ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ਨਨਕ
 ਨਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਹਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਟਿਆ॥੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਹਉਮੈਮੇਗਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਟਿਆ॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਧਿਆਵਟਿਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈ

ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਖੋ ਪਰਖੇ ਸਦਾ ਨੇ ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਦਾ ਦਿ ਨੁਗਤੀ ਅਵਗਾ ਅਖਿਸੁ ਸਦ
ਇਆ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਨ ਬੋ
ਏ ਦਿ ਨੁਗਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੩॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਚਿਤਿ ਨਹੀ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੪॥
ਅਜ ਕਰੀ ਮਕਰ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਗਾਇ ਹੁਮ ਨੁਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਛੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦਿ ਵਜਾ ਵਇਆ॥ ੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਅਪਿ ਪਉ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇ ਪਰਖੇ ਕੋ
ਸਬਾਏ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜੈ ਨੇ ਪਾਇ ਚਿਖੋਟੇ ਭਗੀ ਮਭੂਲਾ ਵਇਆ॥ ੬॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿ
ਉ ਸਾਲਾ ਹੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬ ਦਿ ਸਲਾ ਹੀ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਸੈ ਤੁਭਾਣੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐਕੈ
ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਾਹਿ ਜਾ ਵਇਆ॥
੮॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਹਲਾ ਕੋਈ ਜ
ਨੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਸਦਾ ਵੀਪਤਾ ਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਨਾ ਬੁਝਾ ਵਇਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਗੀ ਜੀ
ਉ ਵਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਹੋਰੰਗਿ ਰਤੀ ਸਹਜੇ ਹ
ਰਿਗੁਲ ਗਾ ਵਇਆ॥ ੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕ ਸੁਸਿਓ
ਲਿਵਲਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿਗੁਲ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾ ਵਇਆ॥ ੩॥ ਸਭ ਨਉ ਪ
ਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਪੈਯ ਟੇਰੀ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਉਂ ਨਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਈ ਪਾ ਵਇਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਪੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾ ਵਇਆ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋ ਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
ਮਿ ਅੰਤਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾ ਵਇਆ॥ ੬॥
ਮਨ ਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਏ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ
ਮਹਵਾ ਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਇਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਿ ਪੀਆਏ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭਾਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਇਆ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਪਾਸੁ ਚੁਸਾ ਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ੫੭
 ਸਚੁ ਨ ਦਰੀਅ ਵੈਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ
 ਸਚੁ ਨਿਰਚਲੁ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ
 ਸਚੁ ਕਮਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੈ ਬਾਣੀ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲੁ
 ਗਵਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ
 ਰਸ ਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਇਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਮੁ ਵਸਿਆ
 ਮਨਿਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ
 ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
 ਮੁਆਤਿ ਥੋਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ
 ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੋਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪੋ
 ਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਜੈ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਭਭਾਗੀ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸ
 ਚਿਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੋਲਾ ਪੈਦੁ ਜੋਭਾਇ ॥
 ਮੋਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੋਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੁ ਢਕੁ ਪਾਵਇਆ
 ॥ ੭ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ
 ਸੋ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਉਜਲੁ ਉਜਲਾਹੀ ਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੋਹੀ ਮਨ ਸਾ ॥ ਮਨਿ ਉਜਲਾਸ ਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਿਅ
 ਤਿ ਉਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਇਆ ॥ ਗੋਬਿ
 ਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਇਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਉਜਲਾਹਉ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ

[illegible]

ਗੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਗੋਸਦਾਅਨੰਦਿਹਰਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਦਿ
 ਆਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆਹਰਿਜੀਉਸਚਾਉਚਉਚਾਉ
 ਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਦਿਆਹਰਉਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਾਚੀਨਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾ
 ਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਹਿਸੇਵਿਭੁਕਹਿਨਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇਬਾਹ
 ਰਿਕਭੁਨਹੋਇ।ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਜੇਇ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿ
 ਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੩॥ਕਾਮਾਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ।ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ।ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵਿਸਦਾਸੇਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠ
 ਉ।ਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਲੁਏਘਰਿਕਾਂਠੀ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦਵੈਗਵਾਏਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵ
 ਦਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿਆਕਾਗਦਮਸੁਖੇਈ।ਦੁਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੇਈ।
 ਕੁਕੁਲਿਖਹਿਤੈਕੁਕੁਕਮਾਵਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿਕੁਕਿਚਿਤੁਲਾਵਦਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇ
 ਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਗੁ।ਸੇਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ।ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਾਮਮਸਵਾ
 ਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪੁਤੁਅੰਤਰਿਬੈਠਵੇਖੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿ
 ਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਦਿਆ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਅਤਮਹਾਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ।ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋ
 ਵੈ।ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਦਿਆ॥੯॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉ
 ਵਾਗੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਆ॥ਤਿਨਭਗਤਜਨਕਉਸਦਨਮ
 ਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਦਿਆ॥ਹਉਹਉ।ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੁਕਰਾਏ।ਜਿ
 ਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਰੈਲਾਏ।ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੧॥ਮਰਿ
 ਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਭੁਪਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾ
 ਏਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਵਦਿਆ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਦੇਸੰਤਹੁਭਵੈਦੁਜੈ
 ਭਾਇਖੁਆਏ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੩॥ਧਾਵ
 ਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਹਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦਪਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਦਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੪॥ਇਕਿਕੁਕੁਲਾਗੋਕੁਕੁਕਲਾਪਾਏ।ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਗਵਾਏ॥ ਅਪਿਤੁ ਬੇਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੁ ਡੋਬੇ ਲਿਖਿ ਖੁਖਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਤਨਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ॥ ਭਾਇਓ ਭਗਤਿ ਜਾਹੁ ਉਮੈ ਸੋਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿ ਪਾਗੀ ਹੋਇ ਵਿਵਲਾਇ
 ਤਿਨ ਤੀਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦੇਖਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੇਈ॥ ਚਿਹ੍ਰਿਕਿ ਕਰੇ ਕੀ
 ਤੋਰਿ ਅਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥
 ਅਪੇਗੁ ਪਤ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਅਪੇਗੁ ਸਬਦੀ ਅਪੁਵਦਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਸੁਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿ
 ਆਹਹਉ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾ
 ਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰਕਿ ਪਾਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਗਿਆਨ
 ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
 ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਸਰੀਰੁ ਭਾਲਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ॥
 ਨਾਮੁ ਨ ਲਾਏ ਬਹੁਤ ਵੇਗਾ ਰਿਦੁ ਖੁਪਾਏ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੇਰੁ ਏਨਾ ਹੀ ਠਿਕੀਘਰਿ ਅਇਗੁਰੁ ਮੁ
 ਖਿਵ ਬੁਧਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾ
 ਏ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਕੇ ਪਾ
 ਵਤੁ ਹਰਾਏ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਾਪਾਏ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਗਾ॥ ਨਵਸਤੁ ਲਾਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਛੋ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਪੁਰੋਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਪਤ
 ਪਰਗਟੁ ਤੁਸਭ ਨੀਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਿਸਦਾ ਤੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
 ਏ ਅਪੋ॥ ਕਾਏ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖ ਨ ਸੰਤਾਪੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ਹਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨ ਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮੈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਅਗਾ
 ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਏ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥

੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਰੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਆਪਿ ਤੈ ਕੇ ਲਾਸ ਗਏ॥
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਰੁ ਦਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਹੀਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ
ਚੁਕੈ ਪੀਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮੁ ਛਿਰਿ ਮੈ ਲੁਨਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੪॥
੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿ
ਨੁਗਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੰਦਿ ਨੁਸਬਦੇ ਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ
ਗਚਾਰੈ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸਦਾ ਨਿਗਮੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਬਾ
ਝੁ ਗੁਰੂ ਪੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨੰਦਿ ਨੂੰ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ
ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ
ਪਿਆਏ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੮॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਹ
ਲਾ ੩ ਏਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਪੈ ਸਹੀਗਾ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਆਪੇ ਠਹਰ ਕੀਤੈ ਨੁ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਦਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਹਉ ਉਤਾਪੇ ਸੋਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ॥ ਤੁਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ॥ ਤੁਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸ
ਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥
ਬੰਧਨ ਤੇੜੇ ਸਦਾ ਪੈ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਪੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਦਿਆ॥ ੫॥
ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ
ਗੁਣ ਗਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆ
ਪੇ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਥੁ ਨ ਹੋਵੈ ਤੁਆਪੇ ਕਰੈ ਲਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ॥ ਆ
ਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੮॥
ਆਪੇ ਉਚਾਉ ਚੌਰੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਏ ਸੇਵੇ ਖੈਰੋਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਵਦਿਆ॥ ੯॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ਮਾਝਮਹ ਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਪੁਰਿ ਹਰਿਆ
ਸਭ ਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜਗਜੀਵ
 ਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁਪਾਤਾ
 ਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਏਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਗਾਜੰਮਣਮਰਣਨਚੁਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮੇਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪ੍ਰੰਨੁਦਇਭਾਈ॥
 ਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਦੇਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਧਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਘਰਹੀਮਹਿਦੁਜੈਭਾਇਅਨੇਗਾ॥ਚਨਣੁਹੋਵੈਛੋਰੈਹਉਮੈਮੇਗਾ॥ਪਰ
 ਦੁਸਬਦਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਦੁਖਸਾ
 ਗਾ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਗਾ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਟਜੇਸਦਾਵਾਪਾਗੀਲਾਹਨਾਮੁਸਦਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ਆਪੇਵਭੁਗਏਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਵਟਜਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਨਾਨਕਜੀਸੁਨਦਰਿਕੇਸੋਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੯॥
 ੨੭॥੨੮॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਹਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੁਜਾਜਾਏ॥ਹ
 ਰਿਨਿਗਮਲੁਸਦਾਗੁਟਦਾਤਾਹਰਿਗੁਣਮਹਿਆਪਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀ
 ਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚਨਾਮੁਸਦਾਏਨਿਗਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
 ਆ॥ਹਉਆਪੇਗੁਰਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਅ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੋਹਹਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਇਕੁਥ
 ਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਹਰਿਗੀਰਤੇ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਣਵੀਚਗੇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤ
 ਰਿਵਸੈਮੁਰਗੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜ
 ਮੁਜਾਗਾਤੀਦੁਜੈਭਾਇਕਹੁਲਾਏ॥ਨਵਹੁਭੁਲੇਦੇਇਸਜਾਏ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਲੇਖਾ
 ਲੇਵੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਾਤੇਲਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪੇਈਅਵੈਪਿਰਚੇਤੇਨਹੀ॥ਦੁਜੈਮੁਠੀ
 ਹੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਰਕੁਆਇਉਕੁਹੁਪਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰਨਹੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈ

ਅਭੈਪਿਰੁਮੀਨਿਵਸਾਇਆ। ਪੂਰੇਗੁਰਿਹਦੁਰਿਦਿਖਾਇਆ। ਕਾਮਦਿਪਿਰੁਗਾਖਿਅਕੀਠਿਲਾਇਸ
 ਬਦੇਪਿਰੁਗਾਵੈਸੇਜਸੁਹਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਅਪਦੇਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ। ਅਪਣਨਉਮੀਨਿਵਸਾ
 ਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਟਗਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੩ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਖਾਨਿਪੈਵਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਘਰਿਮਾਹਿਉਦਾਸਾ। ਹਰਿਹ
 ਰਿਹਹਹਿਸਦਾਗੰਗਿਗਤੇਹਰਿਹਸਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਪਕਿਬੁ
 ਇਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ
 ॥ ੨॥ ਹਉਅਲਖਅਭੇਉਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਏ। ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾਏ। ਕਿਹਪਾਕ
 ਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਦਗੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਦੂਜੇਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੁਝੈ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇ
 ਆਕਾਸ਼ਟਿਲੁਝੈ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨਤੂਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ ੪॥
 ਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ। ਦੁਬਿਧਾਯਾਗੈਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ। ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਮਹਿ
 ਗਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਹਉਹਉਕਰੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ। ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਭੁ
 ਥਾਇਨਪਾਏ। ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਭੂਨਹੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਉਪਜੇਪਚੈਹ
 ਰਿਬੁਝੈਨਹੀ। ਅਨਦਿਨੁਦੂਜੇਭਾਇਛਿਹਾਹੀ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗ
 ਇਆਪਭੁਤਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿੰਗਾਰੁਬਣਾਏ। ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਅੰਧੈਕਰਮਕ
 ਮਾਏ। ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਚੇਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵ
 ਹਲੈਜਾਤਾ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਤਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁ
 ਪਾਵਣਿਆ॥ ੯॥ ਸਭਮਹਿਵਰੇਤੈਕੋਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਾਬੁਝੈਕੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹ
 ਤੇਜਨਸੋਹਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੧੦॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ
 ਪੜਹਿਪੜਿਤਕਹਾਵਹਿ। ਦੂਜੇਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ। ਬਿਖਿਅਮਾਤੇਕਿਭੂਸੁਝੈਨਹੀਛਿਹ
 ਠਿਹਿਜੁਨੀਆਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਹਉਮੇਮਾਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ। ਗੁਰਸੇਵਤੇ
 ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਹਉਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿਸੁਨਹੀਆਇ
 ਆ। ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮੇਰੇਮਾਇਆ। ਆਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਹ
 ਰਿਗਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਅਕਥਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਵੈ। ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੈਤਾਵੈ। ਸਚੈਸਚਰ

ਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਗਵਣਿਆ॥੩॥ਜਿਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਰਭੈ।ਆਪੇਦੋਏਨਪਥੋ
 ਤਵੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾ।ਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੁਕੁਸੁਤਤਿਨਮੇਲੁ
 ਨਲਾਗੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ।ਨਿਗਮਲਨਾਮੁਵਸੋਘਟਭੀਤਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵ
 ਏਆ॥੫॥ਵੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਤਤਨਜਾਣਹਿ।ਮੂਲਹੁਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਪਥਾਣਹਿ।ਮੇਰ
 ਬਿਆਪੋਕਿਭੁਜੁਭੈਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦਪੁਰਾਣੇਰੀਬਿਧਿਮਾਇਆ।
 ਮਨਮੁਖਨਬੁਝਹਿਦੁਜੋਭਾਇਆ।ਵੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿਨੁਬੁਝੇਦਖੁਪਾਵ
 ਏਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੇਤਾਆਪੀਮਿਲਾਏ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੁਖੁਚੁਕਾਏ।ਨਾਨਕਨ
 ਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਮੋਮੀਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੦॥੩੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਨਿਗੁ
 ਟਸਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤਪਥਾਣੇਸੋਪੀਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈਹਰਿਨ
 ਮੁਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੯॥ਹਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਹਰਿਗੁਰਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਗੁਰ
 ਖਹਿਸੇਜਨਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧੦॥ਜੇਨਿਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚ
 ਗੈ।ਅੰਤਹਿਤਤੁਗੀਅਨਿਹਉਮੈਮਗੈ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏਵੈਗੁਣਮੇਟਿਸਮਾਵਣਿ
 ਆ॥੧੧॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨੋਵੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ।ਅੰਤਹਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾ
 ਆਪੁਵੀਚਰੈਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧੨॥ਹਰਿਸਗੁਸਾਗਰੁਨਿਗਮਖੁਸੋਈ॥ਸੰਤਹੁ
 ਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਨੁਕਹਹਿਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੈਮੇਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧੩॥
 ਨਿਗਮਲਨੰਸਾਪ੍ਰੇਮੀਪਿਆਗਿ।ਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਗਿ।ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈ
 ਹਰਿਸਰਿਵਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨ
 ਨੁਕਰੈਪਹੁਮੇਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਰੈਹਉਮੈਮੇਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥
 ੧੫॥ਹਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿ
 ਏਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਨਣੁਆਪੁਪਥਾਨਣਿਆ॥੧੬॥ਆਪਿਉਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇਖੈ।
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੋਘਟਅੰਤਹਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੧੭॥
 ੩੧॥੩੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ।ਵੈਗੁਣਦੀਸਹਿਸੋਤੇਮਾਇ
 ਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਗਲਾਬੁਝੈਚਉਥੈਪਾਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧੮॥ਹਉਵਾਹੀਜੀਉ

ਵਾਗੀਸਾਇਆਸੇਹੁਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆਮਾਇਆਸੇਹੁਜਲਾਏਸੇਹੁਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ ੬੧
 ਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆਗਹਾਉ।ਦੇਵੀਦੇਵਮੁਲੁਏਮਾਇਆਸਿਸ੍ਰਿਤਿਸਾਸ
 ਤਜਿਨਿਉਪਾਇਆ।ਕਾਮੁਕੇਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇਆਇਜਾਇਦਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁ
 ਵਿਚਿਗਿਆਨਗਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਜਤਸਤਸੰਜਮੁ
 ਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੰਕੈਪਨਤਗਮਿਭੁਲਾਣੀ।ਦੁਜੋਲਾ
 ਗੀਠਿਗਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤਪਲਤੁਦੇਵੈਗਾਵਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈ
 ਅੰਕੈਪਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੈਨਾਲੇ।ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿ
 ਸਿਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਦੁਜਾਭਉਗੁਰਸ
 ਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
 ਣਿਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੇਸੇਕਾਰੇਆਇਆ।ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।
 ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਾਵੈਬਿਨੁਨਵੈਬਹੁਤਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋ
 ਈਜਾਣੈ।ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ।ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਆਤਿਨਾਨਕਉਜਿਨਪੁਰਿਮਸ
 ਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੨॥੩੩॥

ਗੁਰਮਾਣਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੋ।ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋ।ਸਭਮਹਿਵਰਤੋਏਕੋਸੋਈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।ਤਿਸੁਰੁ
 ਪੁਨਰੋਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ।ਗਹਾਉ।ਤੁਦਇਆ
 ਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਤੁਧੁਬਿਨਾਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਮੇ
 ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੁਆਪੇਸਚਾਸਿਗਜਣਤਗਾ।ਭਗਤੀਭਰੋਤੋਰੇਭੰਡਗਾ।ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਮੇਲੈਮਨੁਭੀਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਗੇ।ਤੁ
 ਧੁਸਾਲਾਪੀਪ੍ਰੀਤਮਮੇਗੇ।ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈਜਾਚੰਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥
 ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਅਪਾਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤੁਲੈਹਿਮਿਲਾਈ।ਪੁਰੋਗੁਰਕੇ
 ਸਬਦਿਧਿਆਈਐਸਬਦੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗਸਨਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ।ਨਾ

ਮੁਸਲਾਹੇਸਚੇਭਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹੋਰੰਗਿਰਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਅਨਮੁਖਕ
 ਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀ। ਜੁਝੈਜਨਮੁਸਭਾਜੀਹੀ। ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵ
 ਟਜਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵਡਿਆਈ। ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਈ। ਨਨ
 ਕਨਮੁਮਿਲੈਕਉਭੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦੀਬੁਖਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੩॥੧॥੩੪॥

ਗੁਰਮਾਣਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ ਨਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਣਗੰਧਿਆ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਭਤੇਉ
 ਚਾਗੁਰਕੇਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਕਲਿਮਹਿਨਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥
 ਸੰਤਪਿਅਹੇਸਚੇਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੇਕਉਫਿਰ
 ਦੋ। ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੋ। ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਰਿਹਦੇਗਾਵ
 ਣਿਆ॥੩॥ ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੋਪਵਨਾ। ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ। ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰ
 ਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਕੇਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੋ। ਧੁਰੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
 ਸਿਵਾਪੋ। ਜਿਨਪੀਆਸੇਈਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਚਿਅਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੇਈ
 ਸੁਹੇਲਾ। ਅਨਦਥੋਨੇਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ। ਸੋਧਨਵੰਤਾਸੇਵਡਸਾਹਜੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵ
 ਣਿਆ॥੬॥ ਪਹਿਲੇਦੇਤੈਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ। ਪਿਛੇਦੇਤੈਜੰਤੁਉਪਾਹਾ। ਤੁਧੁਜੇਵਡਦਾਤਾਅਵ
 ਹਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਜਿਸੁਤੁਤਹਸੇਤੁਧੁਧਿਆਏ। ਸਾਧਜਨਕਾਮੰਤੁਕ
 ਮਾਏ। ਆਪਿਤਹੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਤਿਸੁਦਰਗਹਠਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਤੁਵਡਤੁਉਚੇਉ
 ਚਾ। ਤੁਬੋਅੰਤੁਅਤਿਮੁਚੇਮੁਚਾ। ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਹੈਵੰਦਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿਆ॥੯॥

੧॥੩੫॥ ਮਾਣਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਨੁਸੁਜੁਗਤਾ। ਗਉਨੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉਨੁ
 ਸੁਬਕਤਾ। ਕਉਨੁਸੁਗਿਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀਕਉਨੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਓ॥੧॥ ਕਿਨਿਬਿਧਿ
 ਬਾਪਾਕਿਨਿਬਿਧਿਭੂਟਾ। ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ। ਕਉਨਕਰਮਕਉਨਨਿਹਕਰ
 ਮਾਕਉਨੁਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਓ॥੨॥ ਕਉਨੁਸੁਸੁਖੀਆਕਉਨੁਸੁਦੁਖੀਆ। ਕਉਨੁਸੁਸਨ
 ਮੁਖਕਉਨੁਦੇਮੁਖੀਆ। ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਨਿਬਿਧਿਭਿਭੁਰੇਇਹਬਿਧਿਕਉਨੁਪ੍ਰਗ

ਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਲੁਸੁਅਖਹੁਜਿਤਧਾਵਤੁਹਤਾ॥ਕਉਲੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤਧਖੁਸੁਖਸਮਸ
 ਹਤਾ॥ਕਉਲੁਸੁਚਾਲਜਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਅਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਥਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਵ
 ਟੁਜਾਵਟੁਤੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਵਿਭੁਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਹੁਜਿਤ
 ਧਾਵਤੁਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਧਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਧਿਅਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਈਆਪੋ॥ਆਪੇਕਰੇ
 ਕਰਾਏਥਾਪੋ॥ਇਕਸੁਤੇਤੋਇਓਅੰਤਾਨਨਕਏਕਸੁ ਮਾਰਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੩੬॥ਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਤੁਅਥਿਨਸੀਤਾਕਿਅਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤੁਖਾਸੁਖਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾ
 ਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੁਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਗੀਜੀਉਵਗੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿ
 ਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੁਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੁਮੇਰਾਓਲਾਤੁਮਾਸੰਗਿਲਾਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਾਉ॥ਤੇ
 ਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੁਪੈਤੁ
 ਪੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਤੁਦੇਵਣਹਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਗਾ॥
 ਦਇਆਧਾਰਿਗਾਥੇਤੁਧੁਸੇਈਪੁਰੋਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਧਕੁਪਤੇਕਫੈਚਾੜੇ॥ਕਹਿਕਿ
 ਰਪਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਣੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਥਿਨਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ
 ॥੪॥ਐਥੇਓਥੇਓਤੁਪੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੈ
 ਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅਤਿ
 ਰਿਤੁਪੁਨਦਰਿਨਿਹਣੀ॥ਤੁਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਨਣਿਆ
 ॥੬॥ਨਿਸਕਉਤੁਪ੍ਰਭਭਇਆਸਹਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਉਨਲਗੇਕਾਈ॥ਤੁਸਾਰਿਬੁਸਹਣਿ
 ਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੁਭ੍ਰਿਚਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾਮੋਲਾ॥ਤੁਸਾ
 ਚਾਸਾਰਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਲਾ॥ਤੁਮੀਰਾਸਾਰੀਨਕੁਹਈਨਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥

੨੭॥ ਗੁਮਾਸਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨਮਨਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ॥
 ਹਰਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੇਸਾਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲ
 ਹਿਨਲਾਹੈ ॥ ਗਾਇਨੀਓ ॥ ੧॥ ਜੇ ਸਿਮਰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀਵਾਉਨ
 ਲਗਈ ॥ ਜਿਨਮ ਨਿਵੁ ਰਆਈ ਜੀਓ ॥ ੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੇਧਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਠਣੇ ॥
 ਰਿਪਨੁ ਜਿਨੀ ਸੀਜਿ ਆਸੇਈ ਗੰਥੀਰ ਅਪਾਗੀਓ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅੰਗਿ ਉਰਸਾਈ ਟੁਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁ
 ਰਿਤਿ ਠੇਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਗਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵਨੀਓ ॥ ੪॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ
 ਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਂਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੇ ਸੁਰਾਪਰਾਪਨੁ ਸੋਮ ਸਤ ਕਿਜਿ ਸਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਓ ॥ ੫॥
 ਮਨਮੰਧੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤੇ
 ਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੋ ਲਾਹੀ ਜੀਓ ॥ ੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾਛ ਲੁਪਾਈਆ ॥ ਮਨਿ ਭ
 ਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਹੁ ਹੋ ਆਸੇ ਪਗੁ ਜੀਓ ॥ ੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਆ ॥ ਭੇਭੰਜਨ ਕੀ ਸ
 ਰਣਾਈਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨ ਨਕਤਾਰਿ ॥ ਅਨੁਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਗੀਓ ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੮॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇ ਉਮ
 ਟਿਗਏ ਭੈਦੁਗੇ ॥ ੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾਛਿ ਰਿਕਾਹੇ ਭੂਗੇ ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧਕੇ
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾਜਿ ॥ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥ ੪॥ ਪਾਪ
 ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿ ਆਪਾਵਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ੫॥ ਸਭ ਬਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਹੁ
 ਗੇ ॥ ੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀ ਆਤਮਾ ਵਸੇ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਤੇਇ ਮੂਰੇ ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੇ ਸਦਾ
 ਹਜੂਗੇ ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ੩੬॥ ੧॥ ੩੨॥ ੧॥ ੫॥ ੩੬॥ ੨੬॥ ਸਰਦਾਸਾ ॥

ਗੁਮਾਸਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਬਾਹਮਾਹਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਬੁਝੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗਾਮਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਵਿਸਭੁ ਮੇਥਾ ਕਿਆ ਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਸਾਮਾ ॥ ਧੇਨੁ ਦਧੈ ਤੇ ਬਾਹੀ ਕੀ ਤੈਨ ਆਵੈ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਾਥਿ ਨੁਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਹੀ
 ਦਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਲੀਐ ਸਾਜੇ ਨੈਕਤਪਾਈਐ ॥ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ
 ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇਹਾਮਾ ॥ ਸੂਬ ਸੀਗਰ ਤਬੇ ਲਾਗ ਸਸਤੁ ਦੇਹੀ ਸਭਖਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁ

ਟੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮਾਨਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮਾਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁ
 ਆਮੀਸੰਗਿਪੁਰਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਪਾਮਾ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਗਧੀਐਤਵੈਅਨੰਦੁਪਦਾ
 ॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਪਾਈਐਸਨਨਾਮੁਤਣਾ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪੁਰੁਤਪਣਾਆਏਤਿ
 ਸਹਿਗਣਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਪੁਰਿਅਗਵਿਅਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪੁਰੁਚਿਤਿਨਾਵਣੀਕਿਤਕਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿਨੀ
 ਗਵਿਅਸੋਪੁਰੁਤਿਨਾਤਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਅਸਮਨਾ॥
 ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪੁਰੁਤਿਸਕੈਪਾਇਲਾਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਂਢੀਆਜਿਨਪ੍ਰੇ
 ਮਾਬਿਛੋਰੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਖੈਲਾਗੀਮਾਇਆਧੋਰੁ॥ਪੁਰਕਲਤਨਸੰਗਿਧ
 ਨਹਰਿਅਵਿਨਸੀਓਰੁ॥ਪਦਾਰਿਪਦਾਰਿਸਗਲੀਮੁਈਛੁਠੈਧੰਧੈਮੋਰੁ॥ਇਕਸੁਧਰਿਕੇਸ
 ਮਾਬਿਨੁਅਗੋਲਈਅਹਿਧੋਰਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪੁਰਾਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਿ
 ਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੋਤਿਨਕੀਨਿਗਮਲਸੋਇ॥ਨਨਕਕੀਪੁਰਬੇਨਤੀਪੁਰਮਿਲਾਪੁਪਗਪ
 ਤਿਰੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਧਵਾਤਾਲਗੋਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੋਠਿਜੁੜਦਾਏੜੀਐ
 ਜਿਸੁਅਗੋਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਾਗਿਅਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾਣਕਸੋ
 ਤੀਨਾਮੁਪੁਰੁਉਨਲਗੋਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ਗੰਗਸਭੇਨਗਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥ਜੋਹਰਿਲੇੜੇ
 ਸੋਕਰੋਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੋਪੁਰਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੋਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ॥ਆਪਣਈਆ
 ਜੇਮਿਲੇਵਿਛੁੜਿਕਿਉਹੋਵੰਨਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਗਪਤੇਨਨਕਗੰਗਮਾਣੰਨਿ॥ਹਰਿਜੋਠੁਗੰਗੀਲਾ
 ਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾਤੁਤਪਦਾਤਿਸੁਲਗੋਹਰਿਨਪੁਨਜਿਨਪਾਸਿ॥
 ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਅਗਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾ॥ਦੁਯੋਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈ
 ਸੁਜਮਕੀਠਸਾ॥ਜੋਹਾਬੀਜੈਸੋਯੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸਾ॥ਹੋਇਵਿਹਣੀਪਭੁਤਾਣੀਉ
 ਠਿਚਈਗਈਨਿਗਸਾ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੁਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁ
 ਭਆਪਣੀਤੇਹੋਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸਾ॥ਪੁਰੁਤਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਨਨਕਕੀਅਗਦਾ
 ਸਿ॥ਆਸਾਤੁਸੁਪਦਾਤਿਸੁਲਗੋਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾ
 ਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰਿਅਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਏਕੋਨਾਮੁਅਧਾਗੁ॥ਬਿਖਿਆ

ਸੰਗ ਕੁਵਾਇਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣੁ ਭਾਗੁ ਵ
 ਭਾਤਿ ਭੁਭੁਤ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿ ਆਸੰ ਮੁਖ ਪੂਰਖ ਅਪਾਗੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਏਨੈ ਮਨੁ ਲੈ ਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿ
 ਲਾਵਣੁ ਭਾਗੁ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਾਇਓਗੁ ਨ ਨਕਹਰਿ ਜੀਅ ਏ
 ਆਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹਣੁ ਭਾਗੁ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨ ਮੁਉਹਿ ਹੋਹੁ ॥ ੬ ॥ ਭਾ
 ਦੁਇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਆਤੁ ਜੈ ਲਗਾਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸ ਸੀਤਿ ਤੁਵੈ ਏਕ ਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੇਨ
 ਦੇ ਨੀਭੇਤੁ ॥ ਛਾਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਉ ਲਗਾਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮੋਰੈ ਕੈਤ ਨੁਕ ਪੇਸਿ ਆਹੁ
 ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋਊ ਏਕ ਹਮਾਸੰਦ ਫਾਖੇਤੁ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਹਣਾਗਤੀ ਚਹਣ ਬੋਹਿ
 ਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇਭਾ ਦੁਇ ਨਗਰਿ ਨਪਾਈ ਆਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੋਤੁ ॥ ੭ ॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉ
 ਮਾਹ ਕਾਰਿ ਉਮਿਲੀ ਐਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਹਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾ
 ਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਗਾਪਾਇ ॥ ਵਿਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਦੂਜ
 ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪ੍ਰੇਮ ਹਸੁ ਸੇਤਿ ਪਤਿ ਹੋਆ ਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ਬਿਨਤੀ
 ਕਹਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਵੈ ਲਾਇ ॥ ਜੇਹਰਿ ਕੀਤਿ ਮਿਲਾਈ ਆਸਿ ਵਿਭੁ ਕਿਤ ਹਿਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਵਿਭੁ ਦੂਜ ਕੋ ਨਹੀਨ ਨਕਹਰਿ ਸਹਣਾਇ ॥ ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀ ਆਜਿਨ ਮਾਇ ਆਹਰਿ
 ਇ ॥ ੮ ॥ ਕਤਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਜੋਗੁ ॥ ਪਗਮੇ ਸਹਤੇ ਭੁਲਿ ਆਵਿ ਆਪਨ ਸਭੇ
 ਹੋਗਾ ॥ ਵੇਖੁ ਹੋਏ ਹਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਉ ਵੇਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤ ਵੇਮਾਇ
 ਆਭੋਗਾ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੋਰੈ ਵਿਹੋ ਜਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਭੁ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਹਿ
 ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇਤਾ ਉਤਹਰਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗਾ ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਖਿ ਲੇਹਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚਾ ॥ ਕਤਿ ਕੋਹੈ ਵੈਸਾਧ ਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚਾ ॥ ੯ ॥ ਮੀਘ ਰਿਮਾਹਿ
 ਸੋਹੰਦੀ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਬੈਠਵੀ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿ ਆਗਣੀ ਜਿਸਾਹਿ ਬਿਮੋਲਵੀ
 ਆਹਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿ ਆਹਾ ਮਾਸਿ ਉਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲਵੀ ਆਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਤੇ ਬਾਹਰੀ
 ਸੋਹਹਨਿ ਇਕੋ ਲਵੀ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇਜ ਮਕੈ ਵਸਿ ਪਵੀ ਆਹਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾ
 ਵਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਦਿ ਸਨਿ ਨਿਤ ਖਵੀ ਆਹਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹੁ ਲਾਲਹਰਿ ਕੀਠਿ ਤਿਨ ਜਵੀ

ਮਾਹਾਨਾਨਕਥਾਂਥੈਧੁਕਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਗਣੀਦਰਿਪਰੀਆਹਾਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਆਰਧਣਾਬਹੁ ੬੪
 ਵਿਨਜਨਮਰੀਆਹਾ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਹੁਨਵਿਆਪਈਕੀਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹਾਮਨੁਬੋਧਿਆ
 ਚਰਨਗਥਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹਾ॥੧੧॥ਓਟੋਗੋਵੰਦਗੋਪਾਲਗਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹਾ॥ਬਿ
 ਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਣੀਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹਾ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਾਮਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸ
 ਮਾਹਾ॥ਕਹੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਕਿਨਵਿਭੁਵੀਆਹਾ॥ਬਾਹਿਜਾਉਲਖਬੋਗੀਆ
 ਹਰਿਸਜਤੁਅਗਮਅਗਾਹਾ॥ਸਰਮਪਈਨਾਹਾਇਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹਾ॥ਪੋਖੁਸੁ
 ਪੰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥੧੨॥ਮਾਧਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੁਆਪ੍ਰਵੀਕਰਿਏ
 ਸਨਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਟਿਸਤਨਨਕ੍ਰਰਿਦਾਨਾ॥ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜ
 ਇਹੁਮਾਨਾ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੇਲੋਭੁਸੁਆਨਾ॥ਸਚੈਮਾਗਹਿਚਲਦਿਆਉਸ
 ਤਤਿਕਰੋਜਾਨਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨਾ॥ਜਿਸਨੂੰਦੇਵੈਦ
 ਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥ਮਾ
 ਧਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਪੁਰਾਗੁਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੧੩॥ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਰਜਨ
 ਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਗਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ਸੇਜਸੁਹ
 ਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਟਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਥਪੁਨੀਵਡਡਾਗਣੀਵਰੁਪਾਇਆਹਰਿਗਾਇ॥
 ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋਵੰਦਅਲਾਇ॥ਹਰਿਜੇਹਅਵਹੁਨਦਿਸਈਕੋ
 ਈਭੁਜਾਲੈਵੇਨਲਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨੁਨਿਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ॥ਸੰਸਾਰ
 ਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁਕਿਨਜਨਮੋਪਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਰਨਾਨਕਚਰਣੀ
 ਪਾਇ॥ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸੋਸੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸੋਗਾ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਆਧਿਆਦਗਹਰਸਚਿਖਗੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿ
 ਚਰਣਹਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਸੁਤਗੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਥਿਖਿਆਨਾਹਿਜਗੇ॥ਕੁਵਿ
 ਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੁਰਨਸਚਿਭਗੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਪਗੇ॥ਮਾ
 ਹਦਿਵਸਮੁਰਤਭਲੋਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਗੇ॥ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹੇਗੇ॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਹੋਇ॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਤਿ ਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਅਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾ ਮੁਖਿ ਬੰ
 ਣੀ ਮਿਠਵੇ ਵੇਣਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿ ਆਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੇਣਾ॥ ਜੋ ਜੀ ਅਹਿ
 ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੋਣਾ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈ ਨੁਪਾਈ ਐਖੋ ਜਿ ਰਿਠੈ ਸਤਿ ਹੋਣਾ॥
 ਆਪ ਕਮਾਏ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋ ਸੁਨ ਕਾ ਧੂਦੇਣਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇ
 ਣਾ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਾ ਵਿਣੁ ਖਾਛੁ ਗੁਲਣਾ ਕਹੀ ਐਕਿ ਥੋਵੇਣਾ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਹਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇ
 ਖਾਨੈਣਾ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੇ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਆਪਗਾ॥ ਮਹਿ ਜੀ ਵਣਿ ਆਹ
 ਧਣਾ ਸਭ ਨਕਾ ਆਪਗਾ॥ ਸਸੁਰੇ ਪੋਈ ਐਤਿ ਸੁਕਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿ ਸੁਪਰਵਾਗਾ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਉ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗਾ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾ ਵਸੀ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਬਾਗਾ॥ ਦੀਨਾ ਨ
 ਥਦਾਇ ਆਲਦੇ ਵਪਤਿ ਤਉ ਪਾਹਣਹਾਗਾ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗਾ॥ ਕੀ
 ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤੋਲਣਹਾਗਾ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਹੋਨ ਨਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਗਾ॥
 ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਬਲਿਹਾਗਾ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਅਹਾਧਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਭ ਨ
 ਕਾ ਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਜੀ ਉਪਿਤੁ ਜਿ ਨਿਸਾਜਿ ਆਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਦਿ ਤੀਨੁ ਜੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆ
 ਗਾਧੀ ਐਜ ਪੀਐ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐਪਰ ਮੇਸੁਰ ਬੇਅੰਤਾ॥ ਜਿ ਸੁਮ
 ਨਿਵ ਸੇਨਾ ਇਣੇ ਸੋ ਕਹੀ ਐਭਗਵੰਤਾ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਲੋਚਾ ਪੁਰੀ ਐਮਿ ਲੇਸੁ ਆਮੀ ਕੰਤਾ॥ ਨਾ
 ਨਕੁ ਜੀ ਵੇਜ ਪਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਤੰਤਾ॥ ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਜਿ ਸੁਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਆਹ ਵੇਜੰਤਾ॥ ੩॥
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੁਰ ਪੁਰੋਟੇ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ
 ਨਉ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਜਨ ਪੂਰੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਂਉ॥ ਜਿ ਉਤੁਰਾ ਖਹਿ ਤਿ ਉਹ ਰਾਤੇਰਾ
 ਦਿਤਾ ਪੇਨਾ ਖਾਉ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਣੀ ਕਹਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਂਉ॥ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਣਈ
 ਕਿਥੈ ਭੁਕਣ ਜਾਂਉ॥ ਅਗਿ ਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹਾਨ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਮਾਉ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿ
 ਆਹਿ ਮੇਲੀ ਐਨਾ ਨ ਕਣੇ ਹੁਸੁ ਆਉ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਰਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹਲਾ १

१६ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੫

ਮਲਕ ਮੁਗੀ ਦਤ ਥਾ ਰੰਦੁ ਰਾਸੇ ਹੀ ਆ ਕੀ ਪੁਨੀ ਗਵਣੀ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ १

ਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿ ਵੈਘੁ ਗੁਰੁ ਦੀ ਪਕੁਤਿ ਹੋਲੇਇ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸੁ
ਖੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਰੀ ਲਗਾਥ ਦੁਧਿ॥ ਭੁਜੈ ਮਾਇਥਾ ਪਕੀ ਸੁਧਿ॥ ਤੀਜੈ ਭਯ
ਤਾ ਭੀ ਬੇਥਾ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਪੀਨੀ ਖੇਡਾ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ॥ ਛਿਵੈ ਕਾ ਮੁਨ ਪੁ
ਥੈ ਜਾਤੀ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜੀ ਕੀ ਆਘਰ ਵਾਸੁ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋ ਆਤਨਾ ਸੁਆਨ ਵੈਧ ਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾ
ਹ॥ ਦਸਵੈ ਦਧੋ ਹੋ ਆਸੁ ਆਹ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ॥ ਉਡਿ ਆਹੰ ਸੁਦ ਸਾਏ ਹਾਹ॥ ਅ
ਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ॥ ਪਿਛੋ ਪਤਲਿ ਸਦਿ ਹੁਕਾਂਵਾ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਹੁ
॥ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਰੁਬਾਸੀ ਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਮ: ੧ ਦਸ ਬਾਲਤ ਨਿਬੀ ਸਰਵਣੀ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰ ਕਾਵੇ॥
ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੋਇ ਪਿਚਾਸੀ ਪਗੁਖਿ ਸੇਸ ਠੀਕੋ ਥੋਢੇ ਪਾਏ॥ ਸਤਹਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਆਸੀ
ਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਯਾਸਾ ਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪਥਲੁ॥ ਢੰਢੇ ਲਿਮੁ ਢੁਢਿ
ਮੂਰਿ ਠੁਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾ ਪਵਣੁ ਹਾਹ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਹੀ ਮੂਰੋ ਆ
ਪਿਸ਼ਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ॥ ਅੰਗ ਪੰਗ ਉਪਾਗ ਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ॥ ਤੁਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਈ ਐਸੁ ਭੁਖੇ ਲੁਤੁ ਮਾਤੀ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੰਗਿ ਚਲੁ ਲਿਅਹੰਗਿ ਚਹੰਗਿ ਹਾਤੀ॥ ਸੋਸੇਵੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ॥ ਤੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਪੈਵਡੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਆਬ
ਲਿਥ ਲਿਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਆਰਖਿ ਆਬਣਤ ਬ
ਣਾਇ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹ ਵੇਥੈ ਕੰਨੀ ਸੁਹਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ
ਖਾਇ॥ ਸਿਨਿ ਹਰਿ ਚਰਿ ਆਤਿ ਸਹਿਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ॥ ਜਾਭੁ ਜੋਤਾ ਠੀਕੁ ਹੋਵੈ ਘਾ
ਵਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਦੇਵੇ ਥਾ
ਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ॥ ਸੁਹਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਕਿਅ ਕਰਿ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੀਐ॥ ਅੰਤਹਿ ਬਹਿਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋਚੁ ਹੁਕੰਡੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਧਰਮੁ ਨ ਉਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਵੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਤੁਆਪੇ ਖੇਲਾ ਕਰਹਿ ਸਤਿ ਕਰਤੇ ਕਿਅ ਭੁ

ਜਾਅਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ ਜਿਚਹੁਤੇਗੀਜੋਤਿਤਿਚਹੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੁਬਲਹਿਵਿਛੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁ
 ਕਰਿਉਦਿਖਾਸਿਅਣੀਐ॥ ਨਨਕਹੁਗੁਰੂਖਿਨਦਹੀਆਇਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਪੈਧੈਲਾਇਆ॥ ਸੋਹਠਗਉਲੀਪਾ
 ਇਕੈਤੁਧੁਆਪੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ॥ ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਤੁਖਾਤਿਹਾਇ
 ਆ॥ ਸਹਸਾਇਉਸੰਸਾਰੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮੋਹਨਤੁਟਈ
 ਸਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸੁਖਿਗਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ ਕੁ
 ਲੁਉਪਾਰੇਆਪਣਾਪੰਨੁਜਣਦੀਮਾਇਆ॥ ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾ
 ਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੨ ਅਖੀਬਾਝੁਹੁਵੇਖਣਾਵਿਛੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ॥ ਪੈਰਾਬਾਝੁਪੁਰਲਣਾ
 ਵਿਛੁਪਥਾਕਰਣਾ॥ ਜੀਭੈਬਾਝੁਪੁਥੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਅਰਣਾ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਪਥਾਣੀਕੈ
 ਤਉਖਸਮੇਮਿਲਣਾ॥੧॥ਮ:੨ ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇਆਜਾਇਆ॥ ਹੁਤਲਾ
 ਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੋਪਾਇ॥ ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੋਇ॥ ਨਨਕੁ
 ਕਹੈਸਿਅਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁਪੈਤੁਧੁਦੁਜਾਖੇ
 ਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਤੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ॥ ਸਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਖੁ
 ਤੁਸਭਕਰੋਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ ਇਕਨਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਇਆ॥ ਇਕਿਖ
 ਕੈਕਹਹਿਤੇਹੀਚਾਕਗੀਵਿਛੁਨਵੈਹੋਰੁਨਤਾਇਆ॥ ਹੋਰੁਕਾਰਵੇਕਾਰੋਇਕਿਸਚੀਕਾਰੋਲਾਇ
 ਆ॥ ਪੁਤਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੋਇਕਿਅਲਿਪਤੁਹੋਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ ਚਿਹਿਅੰਦਰੁਬਾਹਰੁਨਿ
 ਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਾਤਿਗੁਠਕਗੀਕੈਪਾਣੀਪੈ
 ਆਇ॥ ਕੋਵਿਚਿਪਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਗਧਿਹਰਾਸਿਰਭਾਗਿ॥ ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਂਇਆਕਪੜੁਪਹਿ
 ਗਧੈਵਾਸਦਾਕਾਗਿ॥ ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਬੇਦਾਕਗੀਪੁਕਾਗ॥ ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਹਰਾਮਲੁ
 ਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਗ॥ ਨਹਉਨਮੋਨਹਉਹੋਵਾਨਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਗਿ॥੧॥ਮ:੧
 ਵਸਤੁਪਖਾਇਪਖਾਏਕਾਂਇਆਆਪੇਸੰਜਮਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਹ
 ਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈ॥ ਅੰਧਾਭੂਲਿਪਇਆਜਮਜਾਏ॥ ਵਸਤੁਪਗਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾ
 ਨੈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਨਨਕਹੁਗੁਰੂਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਨ

ਮੁਖਪੇਸੇਅਗਧੇਨਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂਇਅੰਤਿਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ਆ॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਮੁਹਖੁਰੇਗੇਭੋਗੁਦਖਸਬਾਇਆ॥ਮੁਖੁਉ
 ਠੇਗਪਾਪਕਮਾਇਆ॥ਰਖਹੁਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥ਮੁਹਖਗਣਤਗਣਾਇ
 ਝਗੜਾਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇੜੁਝਗੜੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੇਗੁਨਚਲੇਚ
 ਲਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਕੁਰੁਕੋਇਮੁਹਦਾਹੁਖਾਇ॥ਅਵਗੀਨੋਸਮਝਾਵਟਿਜਾਇ
 ॥ਮੁਠਾਆਪਿਮੁਹਏਸਾਥੈ॥ਨਨਕਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥੧॥ਮਃ੪ ਜਿਸਦੇਅੰਦਰਿਸਚੁਰੇ
 ਸੋਸਚਾਨਾਮੁਖਿਅਲਾਏ॥ਓਹੁਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿਚਲਦਾਹੋਰਨੇਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥
 ਜੇਅਗੈਤੀਹਬੁਝੇਇਤਾਮਲੁਲਾਏਭਾਪਕਿਨਾਤੇਸਗਵੀਅਲੁਲਾਏ॥ਤੀਹਬੁਝੁਗਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਓਹੁਆਪਿਭੁਟਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਭ
 ਸਿਸਟਿਭਾਏ॥ਜਨਨਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰੇਏਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਗਨਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ਪ
 ਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੁਲੁਚੁਣਿਖਾਂਤਿਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ॥ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਹਿਜੋ
 ਗੀਸੰਨਿਆਸਾ॥ਅੰਦਰਿਵਿਸਨਾਬਪੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਹਪੁਨਉਤਰੈਵਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁ
 ਨਅਵੈਨੇਕੈਜੋਹਵੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਪਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਨਨ
 ਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅਪਣਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿਗਾਸਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੇਹਤੁਲਗੋਕਪ
 ਕੈਜਾਮਾਹੋਇਪਈਤਾ॥ਜੇਹਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਗਮਲੁਚੀਤਾ॥ਨਨਕਨਉਖੁਦ
 ਇਕਾਦਿਇਹਭੈਮੁਖਿਲੇਹੁ॥ਅਵਹਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਕਰੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਾ
 ਹਉਨਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਹੀਕਿਆਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾਕਰਣਕਹਿਅਕਥਨਭਰਿਆਭਰਿ
 ਭਰਿਧੋਵਾ॥ਆਪਿਨਬੁਝਾਏਕਬੁਝਾਈਐਸਾਅਗੁਹੋਵਾ॥ਨਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਗਾਹੇ
 ਸਭਸੁਮੁਹਏਸਾਥੈ॥ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਝੈਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਮਾ
 ਹਰਤੀਸਭਤੁਘੜੀਮੁਹਤਵੀਚਗਾ॥ਤੁਗਣਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਗਾਪਕਿ
 ਆਮੁਹਖੁਆਖੀਐਨਿਸੁਲਬੁਲੇਭੁਅੰਕਗਾ॥ਨਉਪਵੀਝੈਨਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚ
 ਗਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਪਨੁਖਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਨਿਗਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੇਸ

ਚਿਆਗਾਜਿਸਦਾਜੀਉਪਗਣੁਏਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਗਾਸਚਾਸਹੁਇਕੁਤੁਏਹਜਗਤਵਟਾ
 ਗਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਮਿਹਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਭੁਕੁਹਲਾਸਹਮਸੁੰਨਤਿ
 ਸੀਏਹੋਜੋਹੋਹੁਮੁਸਲਾਮਾਣੁ॥ਕਹਣੀਕਾਬਸਚੁਪੀਰੁਕਲਾਮਾਕਹਮਨਿਵਾਜਾ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿ
 ਸੁਤਾਵਸੀਨਾਨਕਹਖੇਲਾਜਾ॥੧॥ਮ:੧ ਹਕੁਪਹਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੁਅਹਉਸੁਗਾਇਾਗੁ
 ਹੁਪੀਰੁਹਮਾਤਾਭਹੋਜਾਮੁਹਦਾਹੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਣੀਐਭੁਏਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾ
 ਹਣਪਾਂਹਿਹਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਭੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀਕੁੜੀਣੀਕੁੜੇਪਏਪਾਇ॥੨॥
 ਮ:੧ ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਪੰਜੇਨਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਭੁਦੁਇਤੀਜਾਖੇ
 ਹੁਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਹਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਹਣੀਕਲਮਾਅਖਿਕੇ
 ਤਾਮੁਸਲਾਮਾਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤਕੁੜਿਆਹਕੁੜੇਕੁੜੀਪਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ
 ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਟਾਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਪਾਗਾਸਤਿਗੁਰਿਤੁਏਪਾਣੀਅਸੀਅੰਦਰਿਰਤਨ
 ਭਾਗਾਵਿਭੁਗੁਰਿਕਿਨੈਨਲਾਧਿਆਅਧੋਭਉਕਿਮੁਏਕੁੜਿਆਗਾਮਨਮੁਖਦੁਜੈਪਾਚਿਮੁਏ
 ਨਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਥਾਭੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੇਕਹਹਿਪੁਕਾਗਾਇਕਿਨਿਰਧਨਸ
 ਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਭਹੋਤਜਾਗਾ॥ਵਿਭੁਨਵੈਹੋਹੁਪਨੁਨਹੀਹੋਹੁਬਿਖਿਆਸਭੁਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਅ
 ਪਿਕਹਾਏਕਹੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਗਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਮੁਸਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵਟਾਮੁਸ
 ਕਏਹੋਇਤਾਮੁਸਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਹਿਮਿਠਾਮਸਕਲਾਮਾਨਾ
 ਏਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਾਇਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਹਣਜੀਵਣਕਾਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮ
 ਨੇਸਿਹਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਹਬਜੀਆਮਿਹਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸ
 ਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮ:੪ ਪਹਰਿਕਾਮਕੋਪੁਭੁਨੰਦਤਜਿਮਾਇਆਅੰਕਾਹੁਚੁਕਾਵੈ॥
 ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਐਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦ
 ਰਤਜਿਪਿਆਸਾਸਾਸਹਮਇਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਜੇਗਯਤਿਸਿਕਦਾਹੋਕੋਇਨਹਰਸੀਥੀ॥ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਹੁਕਮੀਛਹਸੀ
 ਥੀ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੁਗਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਿਭਹੋਭੰਡਾਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਬਤ
 ਖਾਹਾਥੀ॥ਖਹੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਪਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥ਤੰਬੁਪਲਾਪਨਿਵਾਰਸਹਾਇਚੇ

ਲਾਲਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾ ਤਾਹੁ ਸਿਨਖ ਤੁਕੁ ਦਰਤੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਨਦੀ ਅਚੋ ਵਹਿਯੋਣ
 ਵਾਸੁ ਮੋਹੋ ਵਹਿਦੁ ਧੁਪੀਉ॥ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਸਕਰੋਹੋ ਵੇਖੁ ਸੀਕਰੋ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇ
 ਨਾਹੁ ਪਾਹੋ ਵੈਰੀ ਹੋਲਾ ਲਜੜਾਉ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੈ ਨਚਾਉ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧ ਤ
 ਰ ਅਠਾਹੁ ਮੇਵੋਹੋ ਵੇਗੁ ਰੋਹੋ ਇਸੁ ਆਉ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਗਜੁ ਦਇਓ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀ ਅਹਿ ਨਿਰਚ
 ਲੁਹੋ ਵੈਥਾਉ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੈ ਨਚਾਉ॥ ੨॥ ਮ॥ ੧ ਜੇਦੋਹੋ ਦੁਖੁ ਲਾਣੀਐ
 ਪਾਪਗਰੁ ਦਇਹਾਹ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇਹਾ ਜੇ ਸੋਹੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀ ਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ॥ ਭੀਤੁ ਪੈ
 ਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੈ ਨਚਾਉ॥ ੩॥ ਮ॥ ੧ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣੁ ਹੋਵੈ ਵਾਉ॥
 ਸੁਗੋਦੀ ਅਮੋਹਣੀ ਆਇਸਤਰੀ ਅਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆ
 ਖਣ ਲੋਹੈ ਨਚਾਉ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਫੇਲੀ ਗੋਬਨਾਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਈ॥ ਸੋਕਹੀ ਐਦੇ
 ਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ॥ ਵਿਣੁ ਨਵੈ ਵੇਕਾਰੀ ਭਰਮੇ
 ਪਚੀਐ॥ ਗਾਹਦੇ ਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝੁ ਸੀ॥ ਕੁਛ ਹੋ ਅਕੁਛ ਹੋਣੈ ਪਇਆ ਦਝੁ ਸੀ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਥਹੁ ਨੁਸਰਿ ਸਮਾਈਐ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ॥ ੮॥ ਸਲੋ
 ਕੁ ਮ॥ ੧ ਸੋਜੀ ਵਿਆਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ॥ ਜੇਜੀ ਵੈਪ
 ਤਿਲਾ ਥੀਜਾਇ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ॥ ਗਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾਨ ਚੈ ਨੰਗੁ॥
 ਨਾਨਕ ਠਹਿ ਆਮੁ ਠਾਜਾਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਵੈ ਪਤਿਗਾਇ ਆਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿ
 ਆਪੈ ਪੈਹੋਇ॥ ਜਾਮਨਿ ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਉਗੁ ਰੁਮਿ ਠਾਕਿਆ ਮੈਦਾ
 ਕਿਆ ਮਾਸੁ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਈ॥ ਕੀਜਤਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਕਿਆ ਲਾਸ ਕਰ ਕਿ
 ਆਨੇ ਬਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ॥ ਮਹੁ ਗਾਹੋ ਵੈਰਥਿ ਮਹੀਐ ਚਖੀਐ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ
 ਕਾ ਰਗੁ ਗੁਗੁ ਜਾਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨੇ ਸਿਰ ਦਾਹੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਪੈ ਕਾਰਖ ਸਮਿ
 ਪਠਾਇਆ॥ ਤਬ ਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਇਕਿ ਤੇਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾ
 ਖਤੀ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੋ ਭਾਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਜਾਪ ਕਾਤਾ ਕਟਿ ਆਹੀ ਸੁਪ
 ਲਾਹਿ ਵਾੜੀ॥ ਸਟੁਕੀ ਸਾਗਾਰਿ ਬਿਆਕੁ ਲਾਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜੀ॥ ਦਇਪੁ ਰੁਚਕੀ ਨੜੀ ਕੋ ਪੀਸ

ਏਕਾਇਬਹਿਗੁਜੇਦਹਿਗੇਸੁਭਿਬੋਨਾਨਕਅਜਬੁਰਿਗੁਸਾਮ:॥ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਕਟਿਆ
 ਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ। ਖੁੰਢਾਅੰਦਹਿਗਖਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ। ਹਮੁਕਸੁਟਟਹਿਪਾਈ
 ਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ। ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਈਐਦਿਚੈਅਗਿਜਲਾਇ। ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀ
 ਐਵੇਖੁਏਕਾਆਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਮਹਟੁਨਚਿਤਿਅਸਘਟੇਰਿਆ। ਮਹਿਮ
 ਹਿਜਮਹਿਨਿਤਕਿਸੇਨਕੇਰਿਆ। ਆਪਨਵੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੰਗੇਰਿਆ। ਜਮਹਜੈਨਿਤ
 ਨਿਤਮਨਮੁਖਹੋਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਲੁਟਹਰਮਕਿਆਨਜਾਇਆ। ਬਧੇਕਹਨਿਸਲਾਮਖ
 ਸਮਨਭਾਇਆ। ਸਚਮਿਲੈਮੁਖਿਨਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ। ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਇਖਿ
 ਆਪਵਸੀ। ੧॥ ਸਲੋਕਮ:॥ ਮਥੀਤਾਹੁਕਿਅਕਰੇਪ੍ਰੀਖੀਕਿਆਅਕਾਸੁ। ਪਥਰਪਾ
 ਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆਪਰਵਾਸੁ। ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ। ਬੋਲਾਜੇਸ
 ਮਝਾਈਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠ। ਅਧਾਰਨਟਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸਾ। ਚਉ
 ਟੇਸੁਇਨਪਾਈਐਚੁਟਿਚੁਟਿਖਵੈਪਾਸੁ। ਲੋਹਮਾਹਟਿਪਾਈਐਢੇਰੇਨੋਇਕਪਾਸਾ।
 ਨਾਨਕਮੁਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿਣਾਸੁ। ੧॥ ਮ:॥ ਕੈਹਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਹੁ। ਅਗਨੀ
 ਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਗੁ। ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਗੁ। ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਗਿ। ਹਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੇਗੰਢੁ
 ਪਾਇ। ਭੁਖਿਅਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਲੰਗੰਢੁਨਦੀਅਮੀਹਝੇਲਾ। ਗੰਢੁਪਹੀਤੀਮਿਠੇ
 ਬੋਲਾ। ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ। ਮੁਇਅਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ। ਏਤੁਗੰਢੁਵਰਤੇਸੰਸਾ
 ਗੁ। ਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਗ। ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਗੁ। ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਗਿ। ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਗੁ। ਇਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖੋਆਪੇਪਰਖ
 ਟਹਗੁ। ਖਰੇਖਜਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਹਰਿਵਾਗਿ। ਖੋਟੇਸਚੀਦਗਹਸੁਟੀਅ
 ਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਹਹਿਪੁਕਾਗ। ਸਤਿਗੁਰਪਥੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਕਰਣੀਸਾਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਖੋ
 ਏਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਰਣਹੁ। ਸਚੀਦਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੀ।
 ਗਣਤਿਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਗਿ। ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:॥ ਹਮਜੋਰ
 ਜਿਮੀਢੁਨੀਆਪੀਗਮੁਸਾਇਕਾਗਇਆ। ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਅਛਜੁਖੁਦਾਇ। ਏਕਤੁ
 ਹੀਏਕਤੁਹੀ। ੧॥ ਮ:॥ ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਗਾ। ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਪਗਾ। ਅਸਤਿਏਕਦਿਗ

ਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੧॥ਮ:੧ ਨਦਾਦੇਦਿੰਦਾਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇਹਜਿਮੀ॥ਅਸਤਿ
 ਏਕਦਿਗਰਿਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੨॥ਮ:੧ ਨਸੁਰਸਸਿਮੰਡਲੀ॥ਨਸਪਤਦੀਪਨਹ
 ਜਲੀ॥ਅੰਨਪਉਟਾਥਿਰੁਨਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੩॥ਮ:੧ ਨਹਿਜਕੁਦਸਤਅਕਸੇ
 ॥੪॥ਮ:੧ ਏਕੁਆਸਵਸੋ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੫॥ਮ:੧ ਪ
 ਰੰਦਏਨਹਿਗਾਜਗਾਦਰਖਤਅਬਅਸਕਗਾਦਿੰਦਸੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੬॥
 ਮ:੧ ਨਨਕਲਿਲਾਠਿਲਿਖਿਅਸੋਇ॥ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੇਹਿਰੇਸੁਣੀ॥ਏਕੁ
 ਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਤੇਗੁਰਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗ
 ਵਾਇਸਚੁਪਛਾਇਆ॥ਸਚੁਤੇਗਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸ
 ਚਿਸਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਰਿਅਰਭਗੀਭੁਲਾਇਆ॥ਵਿਸਟਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸ
 ਦਨਜਾਇਆ॥ਵਿਦੁਨਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਟਜਾਇਆ॥ਨਨਕਪਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟ
 ਖਰਾਪਛਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸੀਹੰਬਾਜਾਂਚਰਗਾਂਕੁਰੀਆਂਏਨਖਵਾਲੇਘਾਹ॥
 ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਹਿਚਲਾਏਹਾਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇ
 ਅਸਗਾਹਾਕੀਰਾਥਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਦੇਸ
 ਹਾਂਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਨਕਜਿਉਨਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਹਾਹ॥੧॥ਮ:੧
 ਇਕਿਮਾਸਹਾਗੀਇਕੁਤਿਨੁਖਾਹਿ॥ਇਕਨਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਅਮਹਿਮਿ
 ਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਟਸੁਮਾਗੀਪਉਟਸੁਮਾਹਿ॥ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਮਾਧਾਹਿ॥ਜੀਵੈਦ
 ਤਾਮਹੈਨਕੋਇ॥ਨਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕ
 ਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਦੁਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥
 ਵਿਦੁਨਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਏਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸੇਵਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਠਿਰਿਠਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਹਾਸਿਕੁਰੁਕਮਾਈਐ॥
 ਨਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗ
 ਵਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਾਕਰਹਿਬਿਭੂਤਾਸਿੰਫੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ਜਾ
 ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਵਹਿਗਜੇਹਸਕਸਬੁ

ਤਕਮਾਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁਰੀਕਟਿਜਾਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਜਾਹਿਦਿਸੰਤ
 ਰਿਸੁਟਿਗਲਾਪਰਿਆਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਪੁਤਾਵੈਤੁਤਾਵਹਿ। ਨਨਕਏਕ
 ਕੈਏਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥੧॥੧॥ ਜਾਤੁਵਡਾਸਤਿਵਰਿਆਈਆਚੰਗੇਚੰ
 ਗਾਂਏਈ। ਜਾਤੁਸਚਾਤਾਸਭਕੋਸਚਾਕੁਤੁਕੋਈਨਕੋਈ। ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁ
 ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਪਾਤੁ। ਪੁਕਮੁਸਾਜਿਪੁਕਮੇਵਿਚਿਰਖੈਨਨਕਸਚਾਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਮੁਧਿਆਈਐ। ਲਾਹਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ। ਮਨਮੁ
 ਖਿਕੁਤੁਗੁਬਾਹੁਕੁਤੁਕਮਾਈਐ। ਸਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਈਐ। ਸਚੇਅੰਦਰਿਮਹਾਇ
 ਸਚਿਬੁਲਾਈਐ। ਨਨਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਹੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਕ
 ਲਿਕਾਤੀਗਜੇਕਾਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖਕਰਿਉਡਰਿਆ। ਕੁਤੁਕਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾ
 ਹੀਕਹਚੜਿਆ। ਪਉਭਾਲਿਵਿਕੁਨੀਹੋਈ। ਸਾਧੋਗੋਗਪੁਨਕੋਈ। ਵਿਚਿਹਉਮੋਕਰਿਦੁਖੁਹੋ
 ਈ। ਕਪੁਨਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧੬॥੧॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਗਿ। ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕੋਗਤਿਸੁਦੇਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੇਲੇਵੈ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਹੀਆਜੇਕੁਕਦੇਨਆਇਆ। ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੋਨਕੁਲੇ
 ਕਿਸੈਦਾਬੁਲਾਇਆ। ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ। ਸੈਸਾਹੀਆਪਿ
 ਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੁਤੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ। ਚਲਣਸਾਹਜਾਨੀਕਾਮੁਕੁਪੁਵਿ
 ਸੁਵਧਾਇਆ। ਭਗਤਿਕਰਨਿਹਰਿਚਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਮੁਧਿਆਇਆ। ਦਾਸਨਿਦਾਸ
 ਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ। ਓਨਖਸਮੇਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੇਸਬਦਿਸੁਹਾ
 ਇਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ। ਸੇਈਪੁਰੋਸਾ
 ਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲਕਿਮੁਏ। ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਗਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖੰਡੀਆ। ਬਹੁਤਪਏਅਸ
 ਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ। ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਗਾਹੁਖਤਿਖਾਦੁਇਕਉਕੀਆ। ਖਾਧੋਹੋਇਸੁ
 ਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ। ਚਉਥੈਆਈਉਪਅਖੀਮੀਇਪਵਾਰਿਗਇਆ। ਭੀਉਠਿਰ
 ਚਿਉਨੁਵਾਦੁਸੇਵਰਿਅਕੀਪੜਬਧੀ। ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਈ। ਨਨਕ

ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨ ਵਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ:੨ ਸੇਈ ਪੁਰੋਸਾਹ ਜਿ ਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆ ਅਠਵੇ ਪਰ
ਵਾਹਹ ਨਿਇ ਕਤੈ ਰੰਗੀ ॥ ਵਹਸ ਨਿਰੁਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਹਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੁਰੋ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਪੁ
ਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਜੇ ਕਹੇ ਘਟੈ ਨ ਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਅਚਰਿ ਮੇਸ
ਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵਗ ਵਾਈਐ ॥ ਜਿ
ਤੁਘਟਿ ਸਦੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭੰ ਨਿਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਪੁਰੋ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੇਇਨ ਆ
ਖੇਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਈ ਅਨਿਖਰੇ ਪਰਾਖਿ ਦਰਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾਇ ਕਤੁ ਹਟਿ ਪੁਰੋ
ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੨ ਅਬਿਪਹਰੀ ਅਠਖੰਡ ਨ ਵਖੰਡੁ ਸਹੀਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨ
ਉਨਿ ਧਿਨਾ ਮੁਏ ਕੁਤਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਗੁ ॥ ਕਰਮ ਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਆਨਾਨਕ ਕਹਿ ਗੁਰੁ ਪੀਗੁ ॥ ਚ
ਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੇ ਸੁਹਤਿ ਆਉ ਪਜੋਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆ ਵਾਸਿ ਉਦੈ ਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸ
ਚਾਨਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਂਇ ਅਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚਕੋਰ
ਵਉ ॥ ਜੇਹੋ ਵੈਨ ਦਰਿ ਸਗ ਛਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰਿ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿ
ਆਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਕੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੇ ਘਟੈ ਹਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀ ਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਰਿ
ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਾ ਟੁਫਟੁ ਨਾਨਕਾ ਤਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮ:੨ ਪਉੜੀ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ
ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨ ਸੁਹਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗੀ
ਆਈ ਆਬੁਰਿ ਆਈ ਆਵਾਚੇ ਪਹ ਮੁਹਤੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਨੈ ਕੋ ਦੁਹਿ ॥ ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਹੋਰ ਕੋਤੀ ਭੁਟੀ ਨਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚ ਭੋਜਨੁ ਭਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀ ਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥
ਸਚੇ ਕੋਇ ਗਿਰਾਇ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨ ਉਪ੍ਰੇਮ ਹਰਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਦੈਦੀ ਬਾਣਿ
ਕੁੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੇ ਝੂਠੇ ਵਖਾਣਿ ਸੁਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਇ ਠਕਨ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧ ਪਹਿਰਾ ਅ
ਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧ ਭੋਜਨੁ ਸਾਹੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਕ ਚਲਾ
ਈ ॥ ਧਰਿਤਾ ਗਜੀ ਅਬਹੁ ਤੋਈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵ ਭੁਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨ ਹੀ ਸਭ ਸੋਨ ਬਿਚ
ਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਨੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿਆਖ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡੁ ਦਾਤੀ ਦੇ

ਦੇ ਕਰੋਗਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੋ ਜਿ ਸੁਭਿ ਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧॥ ਮ॥ ੨॥ ਆਖਤੁ ਆਖਿ
 ਗਿ ਆਸੁ ਨ ਟਿਨਹ ਜੇ ਕੰਨਾ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨਗੀ ਆਗੁਟ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨਾ॥ ਭੁਖਿ ਆਭੁਖ ਨ ਉਤ
 ਰੇ ਗਈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾਤਾ ਰਜੇ ਜਾਗੁਟ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁ
 ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੁਤੁ ਕੁਤੁ ਕੁਮਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੁਝ ਆਹੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ
 ਭਾਹੁ ਭਾਹੁ ਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਭੁਖਿ ਪੈਏ ਖਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਹੁ ਕੁਝ
 ਨ ਪਾਈਐ॥ ਕੁਝੇ ਕੇ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਮਹਾ ਭੁਖੁ ਆਈਐ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਈਐ
 ਜਾਈਐ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
 ਸੰਤੋ ਖੁਰਖੁ ਪਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲਾਗਿ ਆਨੁ॥ ਗਸਿ ਗਸਿ ਆਹਿ ਆਸਦਾ ਪਕੈ ਕਗਿ ਮਧਿ ਆਨਿ
 ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦਖਾਂ ਦਾ ਲੋਧੇ ਦਸੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁ
 ਲਾ ਜਵੇ ਹਲਾਲਾ॥ ਤਿਤੁ ਫਲਾਹਤ ਨ ਲਾਗਿ ਮੁਖਿ ਭੁਖਿ ਤਹਿ ਦੇਰਿ ਦੇ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਗੁਰੁ ਦੇ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਹੇ ਵੇਲੇ ਖੁ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦ
 ਵਿਸੇ ਖੁ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋ ਪੁਚਾਰੇ ਨਦੀ ਆ ਅਗਿ॥ ਪਵਹਿ ਦਫ਼ਤਿ ਨਾਨਕਾਤਰੀ ਐ ਕਗਮੀ ਲ
 ਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਵਦਿ ਆਮ੍ਹ ਗੁਮਾਸਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾ
 ਣੀਐ॥ ਸਚਿ ਨ ਪਹੇ ਪਿਆਰੁ ਪੈ ਪਾਈਐ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨਿ ਆਈਐ॥ ਹੁ
 ਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾ ਗੁਮਾਹੇ ਦਾਈਐ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ॥ ਮੂਹਤੁ ਨ ਚਸਾਇ
 ਲੰ ਮੁਭਗੀਐ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਤੁਮਹਿ
 ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਪਤੁ ਗਾਨਿ ਮੁਫਲਾ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿ ਸੁਤੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ॥ ਨ
 ਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਚੰਦਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹੋ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇ ਗੁਰਿ ਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬਉਤ ਮ
 ਕਬ ਨੀਚਾ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਰਿ ਰਾਇ ਕਬ ਉਚੀ ਪਗੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾ
 ਹਿ ਬਲਗੀ ਗੀਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣਕ ਹਿ ਜਾਵਣਾ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵ
 ਖਿ ਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ॥ ਪੜਿਐ ਨਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੇ ਭੇਖਿ
 ਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਮਨੇ ਨ ਉਬਿ ਸੰਖਿ ਦਰਸ
 ਹ ਪਾਵਣਾ॥ ਖਾਲ ਕਉ ਆਹੇ ਸੁਛਾ ਢੀਗਾ ਵਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਣੇ ਕੁਮਨਿ ਵਸਾਵਣਾ॥

੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਨੁਹਿ ਆਨਗੀਲੈ ਗੋਜਾਇ ॥ ਆਪਣੁ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇਹੁ
ਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀਤੁ ਪਕਾਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਅਕੈ ਰੁਥੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਉ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਹਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐਸਭ ਕਿਉ ਤਿਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾਪਾ ਰਖੁ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਦੁਹੂੰ ਦੇਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾਵੈ ਦਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਵਾਟ ਨਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਹਾਨਾ ॥ ਮੁਖੁ
ਜਾਇ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਇ ਲਾਏ ਹਾਣਾ ॥ ਲਾਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਹੋ ਸੋ ਵਿਸਤੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਹੁਸੰ
ਧੇ ਆਗਾ ਸਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁੰਚੈ ਬਾਣਾ ॥ ਅਗੈ ਹੋਇ ਅਗੀ ਮੁਹੈ ਵਹੈ ਦਰੁ ਜਾਣਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਪਿਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਗਾਹੀਆ ॥ ਕਹਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਹ ਹਨੀ ਵਹੀਆ ॥ ਮਹਲਾ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇਵੈ ਰਾਹੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ
ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਹੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨੁ ਪਿਆਹੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਧੈ ਗੁਣ
ਸੁਠਿ ਦੁਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਪੀਵਿਆ ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮਾ
ਹੁਮੀ ਹਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀਲੈ ਪੈਨ ਭੁਖਾ ॥ ਗਜਰਾਜਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੋ ਕਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੋਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛਾ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਨਿਹ ਛਲੰਤ ਸਿਜਨ ਮਸਿਜਾ ਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾ ਬੰਦ
ਤੋ ॥ ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰ ਸਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਹ ਹਿਕੋ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਕਉਨ ਨਾ ਕਬੀ
ਚਾਹਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਇਰ ਖੀਧਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਛਾ
ਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਇ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਪੁਰਾਪਾਇ ਮਨੁ ਹਰਾਸਿ
ਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਹਰੁ ਦਸਿਆ
॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾ ਲੁਵਿਧਉ ਸਿਆ ॥ ਛਾਢੈ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਸਿਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਖਤਿ ਅਹੁ ਜੀ ਮੇਖਤੇ
ਕਹਨਿ ਤਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿਨ ਉਤਹਿ ਜੇਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬ
ਖਸੀ ਅਹਿਨਾਹਿ ਤਪਾਂਤੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਬੋਲੁ ਟੁਝ ਖਣਾ ਦੁਖ ਭਾਡਿ ਮੰਗੀ ਅਹਿਸੁ
ਖਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਇਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਿ ਜਾਇ ਮਨੁ ਖਾ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਾਇ ਹਾਹੀ ਐਤਿਥੈ ਚਹੀ
ਦੁਖਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੇ ਪੁਰਖਿ ਅਲਾਖਿ ਸਿਰਜਿ

ਹਾਲਿਆ ਉਤ੍ਰਿਕੁ ਲੋਗ ਹਰਿ ਵੇਖਾ ਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਦਾ ਹੁਸ ਦੁਸ ਮਾਲਿਆ ਪਾ
 ਇਆਰਤ ਨੁਪੁਰਾ ਹੁਦੀ ਵਾਬਾ ਲਿਆ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸ ਚ ਵਾਲਿਆ
 ਨਿਰਹਿ ਆਰੁ ਹੁਲਾਹਿ ਗਰਬਿ ਨਿਗਾ ਲਿਆ ਨਵੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਛੋਰੇ ਕੇ ਤਾਲਿਆ
 ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਭੇਵਿ ਚਿਜੈ ਮੈ ਭੇਮੈ ਗੀ ਕਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਭੇਵਿ ਚਿ
 ਜੇ ਮੈ ਸਹਿ ਲਾ ਆਇ ਆਸੇਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਭੇਵਿ ਟੁਜੀ ਵੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਆਖੁ
 ਸੀਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਭੇਵਿ ਟੁਜੇ ਮੈ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਸਹਧਾ ਪੁਗੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਨਕ ਬਹੁਤੁ ਗੀ ਐ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ
 ਲੁਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਸਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲ
 ਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੀਂਗੀ ਮੀਂਗੀ ਪਾਹੀ ॥ ਛੋਲਿ ਛਟੀ ਹਰਿ ਮੁਹਿ ਲੈ ਨਿਭ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ
 ॥ ਭੇਰਾ ਵੀ ਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਨਿਭ ਗੀ ਅਨਿਹ ਥਸੁ ਆਹੀ ॥ ਮਾਉ ਪੀਉ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇ ਨਿਟ ਬ
 ਹੋਵ ਨਿਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪੰਡੁ ਨ ਪਤ ਲਿਕਿ ਰਿਅ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾ ਉਪਾਹੀ ॥ ਅਠ ਸਠਿਤੀ
 ਰਥ ਦੇ ਨਿਨ ਛੋਟੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕਚੀਲ ਹਰਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਹੀ
 ॥ ਛੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹ ਨਿਨਿ ਤਿਸਰੇ ਦਵਿ ਦੀਬਾ ਤਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾ ਸੇਹ ਥੀ ਛੁਮਣ ਅਗੇ
 ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਓ ਇਜੋ ਗੀ ਨਓ ਇਜੰਗ ਮਨ ਓਇ ਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਛੋਰਿ
 ਵਿਗੁ ਤੇ ਛੋਟਾ ਵਡੇ ਗਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਹਿ ਜੀਵ ਲੋਸੇਈ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ ਗੇਖੇ ॥ ਦਾਨੁ ਹੁਤੇ ਇਸ
 ਨਾਨੁ ਹੁੰ ਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਹੁਤ ਨ ਉਪਨੇ ਮੇਹੁ ਕੀ ਆਮਾ ਪਾਣੀ ॥ ਅਠ
 ਸਠਿਤੀ ਰਥ ਦੇ ਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀਲ ਗੋਬਾਣੀ ॥ ਨਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨ ਤੈ ਪੂਜਾ ਨਵ ਨਿਸਦਾ ਸੁਜਾ
 ਣੀ ॥ ਮੁਇ ਆਜੀ ਵਦਿ ਆਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਨਕ ਸਿਰੁ ਖੁਥੈ ਸੇਤਾ ਨੀਏ
 ਨਗ ਲਾਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇ ਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵ ਲੁਜੀ ਆਜੁ ਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕ
 ਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭ ਸੇ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਪਾਹੁ ਚਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਹੀ ਸਾਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੇਵੈ

॥ ਤਿਤੁਪਿਏਤੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਇਐਕਾਜੁਸੋਧੈ ॥ ਗੁਰੁਸਮੁੰਦਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਤੇ ॥ ੭੧ ॥
 ਜਿਤੁਵਡਿਅਈ ॥ ਨਾਨਕਜੇਸਿਹਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਾਸਤਚਟੇਸਿਭਿਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥
 ਅਗੀਪਾਣਾਕਿਕਰੇਸੁਰਜਕੇਹੀਗਤਿ ॥ ਚੰਦਅਨੇਕਾਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ ॥
 ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਭੁਭੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਗੋਖੋਸੋ
 ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਯਨੁਸਦਾਕਲਾਇਆ ॥ ਤੁਸਚਦੀਬਾਤੁਚੋਰਾਵ
 ਟਜਾਇਆ ॥ ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਪੈਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁਤੇਗਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ
 ॥ ਮਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਪੈਤੇਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ
 ॥ ਤੁਸਚਾਦਾਤਾਹੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੇਤੁਧੁਤਾਇਆ ॥
 ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨਕਉਕਿ
 ਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੁਆ
 ਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਭੁਸੁਝੈ ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਬੁਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇ
 ਆਕਾਗ ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਾਗ ॥ ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਾ ॥ ਲੋਹੇਭਰਾਂਤਿਹੋਵੈ
 ਜਿਸੁਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਹੁਕਰੇਲਾਇਆ ॥ ਗਤਿਦਿਓਕੈਵਾਹੁ
 ਹਉਢੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਣਾਹ
 ਕਪੜਾਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾਅੰਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਸਾਣਾਹਿਪੁਰਾਪਾ
 ਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੩੯ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੯੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਗਉੜੀ ਗੁਰਮਾਰੇ ਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਵ ਗੋਤੈ ਲੁ॥
ਮਨ ਮਤਿ ਹਉ ਲੀਥੈ ਲੇਥੈ ਲੁ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਗੁ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚ
ਗੁ॥ ੧॥ ਭੈਥਿ ਨੁਕੋਈ ਨ ਲੰਘਿ ਪਾਗਿ॥ ਭੈਭਉ ਰਾਖਿ ਆਭਾਇ ਸਵਾਗਿ॥ ਹਰਾਉ ਭੈ ਤਨਿ ਅ
ਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾ ਲਿ॥ ਭੈਭਉ ਘੜੀਐ ਸਥਾਇ ਸਵਾਗਿ॥ ਭੈਥਿ ਨੁਪਾੜ ਤਕ ਚੁਨਿ ਕਚਾ ਅ
ਧਾਸਟਾ ਅੰਧੀ ਸਟਾ॥ ੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਉ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨਤਾਉ॥ ਨ
ਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾਵਾਉ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਉ ਦੁਆਉ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਡਰਿਘ ਰੁਘ ਰਿਡਰੁ ਡਰਿਡਰੁ ਜਾਇ॥ ਸੋਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿਡਰੁ ਪਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਤੁ
ਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਪੈਵੈ ਤੋਹੁ॥ ਡਰਿਡ
ਰਿਡਰੁ ਟਾਮਨ ਕਾ ਸੋਹੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਭੁਥੈ ਤੇਹੋ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ
ਕੇਹੋ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਪਾਥੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਹੰਸੁ ਹੋਤੁ ਆਸਾ ਅਸ
ਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬਹੁ ਤੇ ਨੇਜਾਨੁ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਗੁ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋ
ਹਿ ਗਵਾਗੁ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਈ॥ ਸਭੁ ਕੋਤੇ ਗਤੁ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ
ਅਜੰਤ ਪਨੁ ਮਾਣੁ॥ ਨਨਕ ਆਖਣਾ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿਏ ਹੁਇ ਸੇਖੁ॥ ੧॥ ਕਰਣਾਹੈ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸ ਸੁਰ ਭਣੇ॥ ਕਰਣੀ
ਕਾ ਮਇ ਕਰਿ ਮਨ ਲਣੇ॥ ੨॥ ਸਾਹ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆ ਹੁਇ ਜੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜੋਗੁ॥ ੩॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਉਟੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧੀ
ਕਾ ਖੇਲੁ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਗੁ॥ ਬੁਝੈ ਰੇਗਿ ਆਨੀਏ ਹੁਬੀਚਗੁ॥ ੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ
ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਰੇ ਸੁਗਿ ਆਨੀ ਹੋਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ॥ ਬੁਝ
ਰੇਗਿ ਆਨੀ ਮੂਆ ਪੈ ਕਉਣੁ॥ ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਚਿਨੁ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ॥
੨॥ ਜੋ ਕਾਹਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰ ਥਜਾਹੀ॥ ਹਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟਹੀ ਮਾਹੀ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਥਿ ਤੁਬਾਦੁ

ਵਖਾਏ। ਭੀਤਰਿ ਹੋਈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਏ। ੩॥ ਹਉਨਮੁ ਅਮੋਗੀ ਮੁਣੀ ਬਲਾਇ। ਹਉਨਮੁ ਅਜੋਗ
ਹਿ ਅਸਮਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਮਰਤਾ ਜਾਤ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇਆ। ੪॥
੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ। ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ
॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਹਿਰੈ ਨ ਠਹਿਰੈ। ਤੁਸਮ ਭਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ। ੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਨਾ
ਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਇ। ਹਰਾਉ। ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨ ਵੈਕੀਓਟਾ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜੈ ਕੀ
ਪੋਟਾ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟਾ। ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਖੋਟਾ। ੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਸੀਖਾ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਾ। ਜਲਾ ਪੁਰਾਇ ਨਿਰਸਕ ਮਲ ਪਰੀਖਾ। ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਮਹਿ ਠਹਰਈ ਪਾ। ੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗਵਿਟ ਸਦੁ ਆਗ। ਪਚਵਸਾਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਆਪਾ
ਗ। ਆਪਿ ਭੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ। ੪॥ ਪਾਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜਾਤੈ ਜਾਇ ਕਹਾਤੇ ਆਵੈ। ਕਹਉ ਪਾਏ ਕਹਾਇ ਸਮਾਵੈ। ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ
ਪਾਵੈ। ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ। ੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ
ਹਰਹ ਨਿਰਕਾਮੁ। ਹਰਾਉ। ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ। ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ। ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਭੁਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ। ੨॥ ਤਰਵਹ ਪੰਖੀ ਬਹੁ
ਨਿਸਿਬਾਸੁ। ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਆਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ। ਸਾਝੁ ਬਿਹਗਤ ਕਹਿ ਆਗਾਸੁ। ਦਹਦਿ ਸਿ
ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ। ੩॥ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟਾ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੂਟੇ ਬਿਖੁ ਮਾਟਾ।
ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੁਨੇ ਘਰੁ ਹਾਟਾ। ਗੁਰਮਿਲਿ ਖੇਲੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟਾ। ੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ।
ਸਚਿ ਹਰ ਸੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੇਗ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ। ੫॥
੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤਾ। ਝੂਠ ਵਿਕਾਰੀ ਜਾ ਕੇ ਹਿਤ ਚੀਤਾ। ਪੁੰ
ਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਤਰੁਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤਾ। ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੋਤੈ ਗੀਟੇ ਕਾਹਉ
ਪਾਪੀ ਤੁਨਿ ਮਲੁ ਏਕਾ ਹਰਾਉ। ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ। ਜਿਹ ਵਾਇ ਵੀਏ ਕੁਸੁ ਅ
ਉ। ਦਿਸਦਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਭਉਭਉ। ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾਪ ਏਨਉ। ੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਤੁ
ਚੋਇ। ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕਿਉ ਪੁਰਾਚੋਇ। ਪਰਪਾਚਿ ਵਿਆਪਿ ਹਰਿ ਆਮਨੁ ਦੋਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਗਇ ਲੁਕਰੇ
ਸੁਰੋਇ। ੩॥ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਭਉ ਜਾ ਆਵੈ ਵਗਾਠ ਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਗਹ ਮਾਗ। ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪੰਨੁ

ਮਹਲਾ ੧ ਜਨਮਿ ਮਹੈ ਗੁਣਹਿ ਤਕਾਹੁ ਚਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਹੁ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹ
ਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ਤੁਹੀ ਅਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰੇ ਵਾਤ ਰਣਾ ਬਹੁ
ਕਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੋ ਮਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਘਿ ਸ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪਾਠਿ
ਤਮੁ ਖਿਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਬੁ ਬੀਚਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਬੁਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਜਕੋ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਆਨੰਦ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾਨ ਬੁਝੈ ਬਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਂਇ ਆਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ
ਹੀ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁੱਢੁ ਭੁਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁ ਤੁਠੈ ਨ ਵਹਿ ਭੋਗ ॥ ਤੁਕਾਂਇ ਆਹੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇ
ਖੀ ਜਿਉ ਪਰਉ ਪਰਿਭਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਮਾਗੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀ ॥
ਅਕੇ ਬਹੁ ਕਿਨ ਆਵੈ ਵਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਂਇ ਆਤੁ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਮਾ
ਗੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਿ ਜੀਅ
ਵੇਕਰ ਹਿਰੀ ਬੁਝਿਆਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚਾਲਿ ਆਤੁ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਏਹਿ ਬੁਝੁ ਹੋਈ ਅਹਿ ਸਾ
ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕਾਂਇ ਆਹੀ ਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤ ਹਿਤੁ ਧੁਕਿ ਆਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ
ਮੇਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੇਈ ਅਹਿ ਲਾ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਖਰੀਦੁ ਹੋਈ ਹੋਈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ
॥ ੭ ॥ ਭਾਜੀ ਤੁਹ ਕੀ ਸੁਇਨਾ ਹੁਪਾ ਕਪੜੇ ਕੋਭਾਗ ॥ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇਨ ਚਲੇ ਨਨਕ ਝੁਜਿ
ਝੁਜਿ ਪਏ ਗਵਾਗ ॥ ਕੁਜ ਮੇਵਾ ਮੇਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ੮ ॥
ਦੇਵੇ ਨੀਵਦਿ ਵਾਯੁ ਸਾਗੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਗੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੇ
ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾਵੀ ਸੰਧੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਗੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾ
ਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾਭਾਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਠਾ ਕੁਝੁ ਭਾਹਮਾ ਤਿਸ ਕੇ ਵਟ ਜਾਗੇ ॥
ਜੀਉ ਪਿਛੁ ਸਭਾ ਸਿਤਿ ਸੇਕੀ ਮਾਰਿਆ ਪੇਜੀ ਵਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅਵਹਿ ਪੰਚਾਮ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਕਿਉਹਾ ਖਉ ਪਰਬਾਹੁ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਿ ਬੁਝਹਿ ਨੀਤਨ

ਤਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮ ਨਾਮ ਅਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਸੁ ਘਨਾ ॥
 ਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮਨੁ ਕੋਲੀ ਗਏ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮ
 ਇਕੁ ਵਰਿ ਲੁਟੇ ਨਿਸੁਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਛਾਹਿ ਮਨੁ ਕੋਲੀ ਲੁਟਿ ਆ ਦੇਹੁ ਗਾਧਨ ਪਕਵੀ ਏਕ ਜਨ
 ॥ ਜਮ ਭੰਗ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਵਿ ਆਭਾ ਗੰਗ ਏਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਇਕੋ ਵੇਸੁ ਇਨਹੁ ਪਾਮਿ
 ਰਲੁ ਕੋ ਨਿਸੁਖਾ ਪਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਿ ਜਾਸੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁ
 ਉੜੀ ਮੁਹਲਾ १ ॥ ਮੁੰਦਾ ਤੇ ਪਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦਾ ਕਾਂਇ ਅਕੀ ਜੈ ਖਿਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚਰੇ ਲੇਵ ਸਿਕੀ
 ਜਹਿ ਗਵਲਾਇ ਹੁਮ ਨੁਕੀ ਜੈ ਭੰਡਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵਾ ਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੁਜੋ
 ਰੁਨ ਸਤਿ ਕੰਦ ਮੁਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿਤਾ ॥ ਹਾਉ ॥ ਮੁੰਦਾ ਮੁੰਦਾ ਏਥੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ
 ਕੀ ਨੀਗੰਗਾਤਾ ॥ ਫਿਰ ਵਟ ਤਾਰਣੁ ਹੁਸੁ ਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਪਟ ਬੁਗਲੀ
 ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿਸੰਸਾ ਮੁਲਿ ਨਾ ਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿਲੇ ਭਿਕੀ ਪਾਵ
 ਸਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪ ਸਿਨਿਹੰ ਜਨੁ ਚਰਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥ ਹਾਉ ॥ ਕਾਂਇ ਅ
 ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਨਕੁ ਨਗੀਦਾ ਏਥੇ ਫਿਰਿ ਪਾਏ
 ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਲੁ ਮਨ ਏਕੋ ਜੇ ਕਹਿ ਦਿ
 ਕੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਗੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨ ਹਾਲੀ ਜੈ ਗੋ ॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ
 ਭਾਈ ਗੋ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਗੋ ॥ ਹਾਉ ॥ ਸਕਰਖੰ
 ਰੁਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਚਿਠਾਈ ਗੋ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੁਝ ਸਿਨਹੀਲ ਜੁਟੁ ਕਸਿ
 ਮੁਸਾਭਾਈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਹਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਗੋ ॥ ਜੇਤਿਨਿ
 ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋ ਆਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆ ਜਾਈ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਭਰਤ ਰੇ ਨਹਿ ਵਹਿ ਉਦੈ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹੰਗੁ
 ਲਾਈ ਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਕਹੈ ਵੇਜੇ ਨਨਕੁ ਤਉ ਮੁਕਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ
 ਮੁਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀਆਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੋ ਗਾਕਿ ਦੁਖਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਬ ਜਲ
 ਭੀਤਰਿ ਨਿਪ ਜੇ ਕਾਹੇ ਕਾਮਿ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਦੁਜਾ ਏ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ
 ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ
 ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਟ ਪਟ ਲਬਿ ਜਮ ਦਰ ਭੰਨੈ ਕਹਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗੁ

ਦੇਖੇਪਿਭਉਦੇਖੇਤੁਤੁਤੇਕਹਾਭਾਵੈ॥੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾ
 ॥ਐਕੈਤਕਵੀਤੋਲਾਇਲਾਗਾਪਟਹੀਮਹਿਵਟਜਾਗਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆ
 ਤੇਤੇਅਉਗਟਹਮਾਗੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਭੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਰੁਬਦੇਪਥਰਤਾਗੇ॥੫॥ਜੀਅਕੁ
 ਅਗਨਿਬਗਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਰੋਵੈਦਿਨੁ
 ਤੀ॥੬॥੫॥੧੭॥ਗਾਗੁਗਉਕੀਬੈਗਗਣਿਮਹਲਾ੧ ਰੋਇਗਵਾਣੀਸੋਇਕੋਦਿਵਸੁਗ
 ਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੋਜੈਸਾਜਨਮੁਪੈਕਉਡੀਬਦੇਲਾਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਮਕਾ॥
 ਮੁਕੋਠਿਰਿਪਾਥੋਪਛੁਤਾਹਿਗੇ॥ਹਰਉ॥ਅਨਤਾਪਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥
 ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋ
 ਭਾਗਨੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬਕੈਜੋਲੈਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋ
 ਣੀਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਰਿਸੋਵਡਾਣੀਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ਗਉਕੀਮਹਲਾ੧
 ਹਰਣੀਰੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੁਲੁਚੁਣਿਖਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾ
 ਰਿਹਉਜਾਉ॥੧॥ਮੇਬਨਜਾਗਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰਾਨਮੁਵਖਹੁਵਾਪਹੁਜੀ॥ਹਰਉ॥ਕਿਕਿਲੋਰੋਵਾ
 ਅੰਬਿਬਸਾਸਹਜਿਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਹੂਪਿਅ
 ਪਾਗੁ॥੨॥ਮਭੁਲੀਰੋਵਾਜਾਇਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਗੀ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈ
 ਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਗੀ॥੩॥ਨਾਗਨਿਰੋਵਾਧਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ਨਨ
 ਕਸਦਸੋਹਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੧॥੧੯॥ਗਉਕੀਪੁਰਬੀਦੀਪਕੀਮ
 ਹਲਾ੧ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਗੇ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾ
 ਸਿਵਹੁਸਿਰਜਣਹੋਗੇ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹੋਲਾ॥ਹਉਵਾਗੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋ
 ਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਡੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਟਹਗੁ॥ਤੇ
 ਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਟੁਸੁਮਾਗੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਇਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿ
 ਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਆਸੀਸਵੀਆਜਿਉਰੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘ
 ਰਿਏਤਪਹੁਚਾਸਦਕੈਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਸਿਮਗੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥

॥੧॥੨੦॥

ਗੁਰਗੁਰੀਗੁਰਗੁਰੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੋ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਹੋਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਾਥਿਧਿਆਪੇਜਾ
ਣੈ॥ ਹੁਕਮੇਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇ॥ ਭੋਰਾਚੇਸਚਰੰਗਿਸ
ਮਾਇ॥ ਹਰਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥
ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੈਅੰਤੁਨਪਾਹਵਗੁ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਖਸੇਬਖਸਣਹਗੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
ਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥ ਮਨਿਨਿਗਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋਇ॥ ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਗਉ
ਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥
ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਗੁ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਹੋਪਿਆਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੀਗੁਰੀਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀਝੈਸੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਗੁ॥ ਗੁਰ
ਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਪੂਰੋਭਾਗਿਮੇਲੇਗੁਰੁਆਇ॥ ਸਾਚੇਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਹ
ਰਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਗੁਰਤੇਪ
ਵਿਤਪਾਵਨਸੁਚਿਹੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੨॥ ਬਾਣੁਗੁਰੁਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀ
ਪਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਕਿਸੋਨੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ਮਿ
ਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਰੀਗੁਰੀਮਹਲਾ ੩
ਸੁਭਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥ ਸਚੁਨਿਵਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਰੇ
ਜਾਪੈ॥ ਸਭੁਕਿਭੁਸਾਚਾਅਪੇਆਪੈ॥ ੧॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਥੈ
ਸਿਸੁਥਾਏ॥ ਹਰਉਜਲਉਇਹਜਿਹਵਾਦੁਜੋਭਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਚਾਖੈਠੀਕਾਆਲਾਇ॥
ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮਨੁਠੀਕਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਹੋਇ॥ ੨॥ ਹਰਸਨਾਹਰਿਗੁਰੁ
ਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਸਾਚੇਗਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਗੁ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਗਮਲਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਂਡਾਹੋਇ॥ ਉਧੈਭਾਂਡੈਟਕੈਨਕੋਇ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਸੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ਗੁਰੀਗੁਰੀ
ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿਗਾਵਤਹੋਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ ਹਉਮੈਵਿਲਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥

॥ ਗਾਵਣਿਗਾਵਣਿਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਗੁ॥ १॥ ਗਾਵਤਰੈਯੋਜੋਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਾਮਿਸੁਭਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਕਿਗਾਵਣਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਗਿ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਪਾਵਣਿਬਿਨੁਅਸਨੇ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਆਸਦਾਉ
 ਰਿਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
 ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਚੇਐ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੇਐ॥ ੪॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤ
 ਗਤਿਕਰਾਏਸੇਐ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੇਐ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੇ॥
 ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁਮਾਰੋਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ ਮਨੁਮਰੈਦਗੁਜਾਣੈਕੋਐ॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਐ॥ ੮॥
 ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ
 ਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ॥ ਮਨੁਮੇਮਤੁਮੇਗਲਮਿਕਦਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਟਹਰਾ॥ ੯॥ ਮਨੁਅਸਾਪੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਐ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁ
 ਚੇਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਰੁਤਜੇਵਿਕਾਗ॥ ੧੦॥ ਜੋਧੁਰਿ
 ਰਾਖਿਅਨੁਮੋਇਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇਨਵਿਭੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਤੁਜਗੁਬਉਗਨਾ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਭਗੀਮੁਲਾਨਾ॥ ਬਹੁਚਿੰਤਾ
 ਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਗਮਹੁਮੇ
 ਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੧੪॥ ਸੇਜਨਸਚੈਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਧਾਵਤਵਗੈਠਾਕਿਰਪਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਏ॥ ੧੫॥ ਗਮਰਾਮਕਰਤਿ
 ਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾ॥ ਅੰਤਹਿਵੇਸੇਨਲਾਗੈਜਮਪੀਗਾ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਗਾ॥
 ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਪਾਤਪਰਵਾਨਾ॥ ੧੮॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬ
 ਇਜਾਉ॥ ਤੁਵਿਸਰਹਿਤਦਿਹੀਮਹਿਜਾਉ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਜਿਤੁਪੁਆਪਿ

ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਗੁ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਰੈਯੋਜੋਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਾਮਿਸੁਭਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਕਿਗਾਵਣਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਗਿ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਪਾਵਣਿਬਿਨੁਅਸਨੇ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਆਸਦਾਉ
 ਰਿਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
 ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਚੇਐ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੇਐ॥ ੪॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤ
 ਗਤਿਕਰਾਏਸੇਐ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੇਐ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੇ॥
 ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁਮਾਰੋਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ ਮਨੁਮਰੈਦਗੁਜਾਣੈਕੋਐ॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਐ॥ ੮॥
 ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ
 ਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ॥ ਮਨੁਮੇਮਤੁਮੇਗਲਮਿਕਦਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਟਹਰਾ॥ ੯॥ ਮਨੁਅਸਾਪੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਐ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁ
 ਚੇਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਰੁਤਜੇਵਿਕਾਗ॥ ੧੦॥ ਜੋਧੁਰਿ
 ਰਾਖਿਅਨੁਮੋਇਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇਨਵਿਭੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਤੁਜਗੁਬਉਗਨਾ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਭਗੀਮੁਲਾਨਾ॥ ਬਹੁਚਿੰਤਾ
 ਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਗਮਹੁਮੇ
 ਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੧੪॥ ਸੇਜਨਸਚੈਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਧਾਵਤਵਗੈਠਾਕਿਰਪਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਏ॥ ੧੫॥ ਗਮਰਾਮਕਰਤਿ
 ਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾ॥ ਅੰਤਹਿਵੇਸੇਨਲਾਗੈਜਮਪੀਗਾ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਗਾ॥
 ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਪਾਤਪਰਵਾਨਾ॥ ੧੮॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬ
 ਇਜਾਉ॥ ਤੁਵਿਸਰਹਿਤਦਿਹੀਮਹਿਜਾਉ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਜਿਤੁਪੁਆਪਿ

ਭੁਲਾਏ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਜਿਭੁਜੈਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅਭਿਅਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨਇਕਮ
 ਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮਾਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਸੋਗਿਅਨਥੀਚਾਗੀ॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਤਿਨਹਉਮੋਮਾਗੀ॥
 ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਹਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਗੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ ੩ ਤੁਅਕਥੁਕਿ
 ਉਕਥਿਅਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਸਬਦਮਾਹਤੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਤੇਹੋਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹਪਾ
 ਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਹੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਉ
 ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਤਹਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਣੀ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਣੀ॥ ਜਹਸ
 ਤਿਗੁਰੁਤਹਤਉਮੋਸਬਦਿਜਲਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੋਦਾਤਾਗੁ
 ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲੋਗੋਪਿਅਗੁ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਗੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ
 ਮੂਹਲਾ ੩ ਏਕਸੁਤੇਸਤਿਗੁਪਹਰਿਹੰਗਾ॥ ਪਉਲੁਪਣੀਬੈਸੰਤਹੁਸਤਿਸਹਲੰਗਾ॥
 ਭਿਨੰਤਿਨਵੇਖੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੰਗਾ॥ ੧॥ ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਰੋਸੋਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੋਵਿਹਲਾ
 ਕੋਣੀ॥ ਹਰਉ॥ ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰਭੁਸਤਨੀਥਾਣੀ॥ ਕਹਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਿਬਣਤਬਣਾਣੀ॥
 ਆਪੇਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਣੀ॥ ੨॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨੋਹੋਣੀ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁਕਰੋ
 ਸਭੁਕੋਣੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੁਝੈਹਰਿਸੋਣੀ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਖੋਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥
 ਵਡੀਵਡਿਅਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ
 ਮੂਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਸੋਹਿਪਿਆਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੋਗੁਣਗਿ
 ਅਨਥੀਚਾਗਿ॥ ਸੋਜਨਜਾਗੋਜਿਨਸਮਾਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਸਹਜੇਜਾਗੋਸਵੈਨਕੋਣੀ॥ ਪੁਰੇਗੁ
 ਰਤੇਬੁਝੈਜਨੁਕੋਣੀ॥ ਹਰਉ॥ ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੁਝੈ॥ ਕਥਨੀਕਰੋਤੈਮਾਇਆਨਾਇ
 ਲੁਝੈ॥ ਅੰਧੁਅਭਿਅਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥ ੨॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਗਮਨਮਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਵਿਹ
 ਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਗਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਕਲਿਜੁ
 ਗਮਹਿਕਰਮਧਰਮੁਨਕੋਣੀ॥ ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੋਪਹਿਹੋਣੀ॥ ਨਨਕਨਾਮਬਿਨ
 ਕੋਮੁਕਤਿਨੋਹੋਣੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ ੩ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥

ਮਨਿਸਾਚੈਰੇਤੋਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਸਚੈਮਹਾਇਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥॥ ਸੁਣਿਮਨਮੋਹੇਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੀ॥ ਗਾਮਜਪੁਭਵਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਗੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਭਰਮੇਅਵੈਭਰਮੇਜਾਇ॥ ਇ
ਹੁਜਗੁਜਨਮਿਅਧੁਜੈਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਅਵੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਇਹੁਜੀਉਵਿਭਾਣੀਚਕਰੀਲਾਇਆ॥ ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੇਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੈਵਿਚਰੁਭਗੁ
ਚੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੁਛਉਜਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਸੋਧ
ਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੋਹੇਭਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾਲਥਾਇਪਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਉਤਮਹੋਇ॥ ਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਵੈਸੋਈ॥ ੨॥ ਧੁਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਅਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਪੁ
ਤਿਕੁਟੀਬਿਕ੍ਰਿਸਿਸੋਹਿਅਮਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਅਧਾਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਦੇਵੈਜਨੁਸੋਈ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੁਏਕੋਇ
॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਨੁਗਚਾਰੇ
ਹੋਈ॥ ਪੁਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ ਅਖੁਦੁਨਾਸਪਨੁਹਰਿਤੇਇਨਹੋਈ॥ ਐਥੈਸਦਾ
ਸੁਖੁਦਰਿਸੋਭਾਹੋਈ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੋਹੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਤਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖਸੰਸਾਰੇ॥ ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤ
ਗੇ॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਅਨਹਦੁਵਜੈਨਿਜਘਰਿਵ
ਸਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇ
ਵਲਾਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗਿਸੋਜੈ
ਗਾ॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਸਭੇਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਜਨਮੁਜੀ

ਤਿਲਾਹਨਾਮੁਪਾਇ। ਹਰਉ। ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਏਮੀਠਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵੇ
 ਹਲੇਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ ਕਰਮਕਾਂਡਬਦੁਕਹਿਅਚਾਗਾ। ਬਿਨੁਨਵੇਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਅੰਕਗਾ॥੩॥
 ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਠਸਾ। ਜਨਨਕਛੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸਾ॥੪॥੧੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀਬੈ
 ਗਾਇਮਹਲਾ ੩ ਜੈਸੀਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰਸਤੁਏਕਿਆਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀ
 ਨਾਹੀ। ਜੈਸੇਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਆ। ਬਿਨੁਪਗਾਵਰਸਤਛਿਹੀ॥੧॥ ਬਾਬਾਤੁਐ
 ਸੇਭਮੁਚੁਕਾਹੀ। ਜੈਕਿਭੁਕਰਤੁਏਸੇਈਕੋਈਏਏਸੇਜਾਇਸਮਾਹੀ॥੨॥ ਹਰਉ। ਇਸਤ
 ਹੀਪੁਰਖਏਇਕੋਕਿਅਓਇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ ਨਨਗੁਪਸਦਾਹਿਤੇਏਤੁਛਹੀਮਾਹਿਸਮਾ
 ਹੀ॥੨॥ ਇਤਨੇਜਨਮਭੂਲਿਪਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆਤਾਭੁਲੇਨਹੀ। ਜਾਕਾਕਾਰਜੁਸੇਈਪਰੁਜ
 ਏਜੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੩॥ ਤੇਹਾਸਬਦਤੁਏਹਉਆਪੇਭਰਮੁਕਹਾਂਹੀ। ਨਨਕਤਤ
 ਤਤਸਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਹੀਪਿਜਨਮਿਨਾਹੀ॥੪॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੩
 ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੇਵਸਿਏਬਾਪਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੇਸਾ
 ਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਦਰਗਹਲਏਭਰ
 ਇ॥੨॥ ਹਰਉ। ਲਖਚਉਗਸੀਤਭਰਮਦੇਮਨਹਠਿਆਵੇਜਾਇ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਨਚੀਨਿਓ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ
 ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਹਤਿਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੇਪਰਤੀਤਿਓ
 ਇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਗ। ਜਨਨਨਕਕਰਮੀਪਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮਾਭਗਤਿਭੰਡਗਾ॥੪॥੨॥
 ੧੬॥੩੬॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੩ ਪੇਈਅਕੈਦਿਨਚਾਰਿਏਹਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ।
 ਸੇਭਾਵੰਤੀਨਹਿਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਪੇਵਕੈਵੇਗੁਣਸੰਮਲੇਸਾਹੁਰੇਵਾਸੁਪਾਇ
 ਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ ਸਸੁਰੇਪੇਈਐਪਰੁਵ
 ਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ। ਆਪਿਨਿੰਜਨੁਅਲਖੁਏਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥੨॥ ਹਰਉ। ਆ
 ਪੇਹੀਪੁਰੁਦੇਹਿਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ। ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਈਐ॥੩॥ ਹਉਮੈਦਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿ
 ਵਰਤਦਾਆਪੇਨਾਇਲਾਈਐ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣਾ।

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਕਹਿਠਿਠਿਪਉਤਾਏ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਜਾਏ॥
 ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਏ॥੩॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆਧੁਰਿਮ
 ਸਤਕਿਪੁਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਭੇਟਿਅਗੁਰੁਸੁਗਾ॥ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੈਹਰਿਬੰਧਪੁਬੀਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁਨਾਨਕੁਕੀਗਾ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥
 ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਰਗਾ॥ਸਤਿਮਲੀਟਪ
 ਰਗਟੁਤਣੀਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾ॥ਸਿਵਿਸਕਤਿਮਿਟਾਈਆਚੁਕਾਅਧਿਆਗਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਗਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿ
 ਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਹਰਿਸੁਪੀਵਾ॥ਗਉੜੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ਹਰਿਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ
 ਲੀਨੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋ
 ਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਗਾਇਹੈਹਮਅਵਗਣਿਅਗੇ॥ਪਾਪੀਪਾਥਰਭੁਬਦੇ
 ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਗੇ॥ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਣਿਅਗੇ॥ਹਰਿਸਰਣਗਤਿਰਾ
 ਖਿਲੇਤੁਮੁਕਮੁਗਧਨਿਸਤਾਗੇ॥੩॥ਸਹਜੁਅਨੰਦਸਦਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆ
 ਇਆ॥ਸਜਦੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਧਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ॥ਹਰਿਦਇਆਧਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇ
 ਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ਜਨਨਨਕੁਮੰਗੋਪੁਕਿਤਿਨਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥
 ੧੮॥੨੦॥੩੮॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪਕਿਆਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ॥ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਪਕਿਆ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀ॥ਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਗੁਭਉਜਲੁਤੁਤਾਗੀ॥
 ਹਰਾਉ॥ਸੰਨਿਆਸੀਬਿਭੂਤਲਾਇਦੇਹਸਵਾਗੀ॥ਪਰਤਿਅਤਿਅਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥
 ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਖਰੀਕਰਮਕਰੇਸੁਰਤਲੁਪਾਵੈ॥ਸੁਦਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕ
 ਮਾਵੈ॥ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛਾਵੈ॥੩॥ਸਭਤੇਗੀਸਿਸਾਇਤੁਆਪਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਨਨਕ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਮੇਅ ਧੁਲੇ ਚਰਿਟੇ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੧॥ ੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪
 ਨਿਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਚੇ ਚਰਿਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨਕੀ ॥ ਤਰੁ ਤਉ ਜਲੁ ਅ
 ਕਥਾ ਕਥਾ ਮੁਨਿ ਚਰਿਕੀ ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਚਰਿ ਸੁਗਮ ਨਾਮ ਮਨੁ ਨਗ
 ਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵ ਚਿਤ ਚਿਤ ਹਿਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮਰਾਮਾ ॥ ਜ
 ਨਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ॥ ਜੋ ਚਰਿਕੀ ਚਰਿਕਾ ਮੁਣਾਵੇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੇ ॥
 ਜਨ ਪਛੇ ਦੁਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਵੇ ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ
 ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪
 ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਾਇ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁ
 ਖਿ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਤੇ ਚਰਿ ਜਨ ਚਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮਰੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਆਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਰੇ
 ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਢੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੇ ॥ ਕਾਮ ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਪਿ ਰੁਪ ਚਿਅਵੇ ॥
 ਚਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਚਰਿ ਜ ਸੁਗਾਵੇ ॥ ੨॥ ਸਾਰਿ ਗ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਪਾਗਾ ॥ ਨਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮਾਇ ਆਦੇ ਖਿਪ ਸਾਗਾ ॥ ਚਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੩॥ ਨਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ
 ਆਧਨੁ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਗਲਾਏ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਏ
 ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਭੀਖ ਕਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੋਵੈ ਅ
 ਨੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਪਾਇ ॥ ੧॥ ਚਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਚਰਿ ਆਸਤੁ ਮਾ
 ਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਏ ਚ ਪੁਰਿ ਹਮਰੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਿਲੇ
 ਪਿਓਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਅਗੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥ ੨॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਚਿਰ ਦੇ ਬਿਗਸੇ ਦੇਖੇ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥ ੩॥ ਚੋ
 ਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਕਾ ਚਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਕੁਰਾਕ ਚੁਪਾ ਚਾ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿ
 ਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾ ਚਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਚੈ ਬਣੀ ॥
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਚਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਚਰਿ ਪਣੀ ॥ ਜਿਨ ਚਰਿ ਜਪਿ ਆਤਿ ਨ ਪੀਥੇ ਬੂਟ
 ਘਣੀ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਚਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਚਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ਹ
 ਰਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤ ਬਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਪਾਵਤ ਪੰਚ ਹੋ ਚਰਿ ਧਿਆਇ

ਆਮਨਦਿਨੁਨਗੀਰਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੁਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨ
 ਕੁੜਤਿਆਗੇਰਹਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਰਹਿਦਗਰਹਮੁਖਉਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆ
 ਪਿਰਹਿਭਾਵੈ॥ਕਿਸਨੁਬਲਭਦੁਗੁਰਪਗਲਾਗਿਪਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਪਿ
 ਤਗਵੈ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਰਹਿਆਪੇਜੋਗੀਭੰਡਾਰੀ॥ਰਹਿਆਪੇਰਹਿਵੈਆ
 ਬਨਵਾਰੀ॥ਰਹਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੁਰੀ॥ਨਿਕ
 ਦਿਵਸੈਨਾਹੀਰਹਿਦੁਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਰਹਿਆਪੇਸਬਦਸੁਰਤਿਪੁਨਿਆਪੋ॥ਰਹਿਆਪੇਵੇ
 ਖੇਵਿਗੋਸੇਆਪੋ॥ਰਹਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਰਹਿਜਪੋ॥੨॥ਰਹਿਆਪੇਸਾਭੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਧਾਰਾ॥ਰਹਿਆੰਮ੍ਰਿਤਆਪਿਪੀਆਵਣਤਗਾ॥ਰਹਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਗਾ॥੩॥ਰਹਿ
 ਆਪੇਬੇੜੀਤਲਤਤਗਾ॥ਰਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਗਾ॥ਰਹਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਗਾ
 ੪॥੬॥੧੬॥

ਗਗਉੜੀਬੋਗਗਟਿਮੁਹਲਾ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਹੁਮਾਰਾਤੁਪਣੀਜੋਸੀਤੁਰਾਸਿਦੇਤਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਰਹਿਨਾਮੁਵਣੰਜਰਹੰਗਸਿਉ
 ਜੋਆਪਿਦਇਆਲੁਹੇਇਦੇਹਿ॥੧॥ਰਮਵਣਜਹੇਗਮਕੇ॥ਰਹਿਵਣਜੁਕਰਵੈਦੇਹਾ
 ਸਿਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਹਰਹਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਰਹਿਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰਹਿਜ
 ਪਿਰਹਿਵਖਰੁਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਹਿਨਆਇਆ॥੨॥ਰਹੁਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾ
 ਗੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖੁਮਾਇਆ॥ਓਇਜੇਹੋਵਣਜਿਹਰਿਲਾਇਆਛਲੁਤੇਰਾਤਿਨ
 ਪਾਇਆ॥੩॥ਰਹਿਰਹਿਵਣਜੁਸੇਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੇਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਸਾਹੁਰਹਿਸੇਵਿਆਛਿਰੇਲੇਖਾਮੁਲਿਨਲੇਈ॥੪॥੧॥੭॥੧੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪
 ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ॥ਵਡਾਰੇਇਧਨੁਖਾਟਿਦੇਇਕਰਿਭੰਗ
 ਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉਰਹਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਰਹਿਗਖਦਾਦੇਆਪਿਰਥਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਮੇਮੁਰਖ
 ਰਹਿਗਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ॥ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਝਹਿਵਡਈਆ॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਦਰਿਧਰਿਆ
 ਨੰਦੁਰਹਿਰਹਿਜਨਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਭਰਸਮੀਠੈ॥ਮੁਖਿਲਗਾਤਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਰਹਿ
 ਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਪਾਰੁਹੇਇਕੀਰਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਭਭਾਵੈ॥੨॥ਜੋਕਿਭੁਕੀਆਸੁਰਹਿ

ਕੀਆਹਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਾਹਿਪੁਜਕਗਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਰ
 ਲਹਾਇਦਾਅਪੇਵਰਤਾਈ॥੩॥ਲਾਲਾਹਾਇਵਿਹਾਇਅਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਗਈ॥ਜੇਗ
 ਜਿਬਹਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਪਾਸੀਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਛਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਪੈਹਰਿ
 ਕੀਵਡਿਅਈ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੇਚੈ
 ਜੀਉਲਾਈ॥ਹਲੁਜੇਤੈਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਪੀਖਾਈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕ
 ਰੇਹਰਿਅਤਿਭਡਾਈ॥੧॥ਮੇਮੁਖਕੀਗਤਿਕੀਜੈਮੇਰੇਗਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾ
 ਇਹਮਕਾਮਾਗਹਾਉ॥ਲੇਤੁਰਸਉਦਾਗਰੀਸਉਦਾਗਰੁਪਾਵੈ॥ਧਨੁਖਟੈਅਸਾਕਰੇਮਾ
 ਇਅਮੋਪੁਵਪਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਬੋਲਤਾਹਰਿਬੋਲਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖੁ
 ਸੰਚੈਹਟਵਾਣੀਆਬਹਿਹਟਿਕਮਾਈ॥ਮੋਹਭੂਨੁਪਸਾਰਭੂਠਕਾਭੂਠਲਪਦਾਈ॥ਤਿਉ
 ਹਰਿਜਨਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਿਅਹਰਿਖਰਚੁਲੇਜਾਈ॥੨॥ਇਹੁਮਾਇਅਮੋਹਕੁਟੀਬੁਪੈਭਾ
 ਇਦੁਜੈਠਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸੋਜਨੁਤਰੈਜੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਨਿਨਾਨਕਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥੩॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਾਰਿਲਾਲਚੁਕ
 ਰੇਭਰੇਮੇਭਰਮਾਇਆਵੇਗਾਰਿਠੈਵੇਗਾਰੀਆਸਿਧਿਭਾਰੁਉਠਾਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਜ
 ਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸੋਘਰਿਕੈਕਾਮਿਹਰਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਗਾਮਤੇਵਿਬੰਧਨਮਾਇਆਘਰਕੈਕੈ
 ਮਿਲਾਈ॥ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਨਰੁਪਾਣੀਚਕਰੀਕਰੇਨ
 ਰਪਤਗਜੇਅਹਥਿਸਭਮਾਇਆਕੈਬੰਧੈਕੈਡਾਂਨਿਲੇਇਕੈਨਰਪਤਿਮਹਿਜਾਇਆ॥ਧੰ
 ਨੁਪਨੁਸੇਵਾਸਫਲਸਤਿਗੁਰੁਕੀਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਨਿਤਸ
 ਉਦਾਸੁਦਕੀਚੈਬਹੁਤਾਂਤਿਕਰਿਮਾਇਆਕੈਤਾਈ॥ਜਾਣਾਹਦੇਤਾਸੁਖੁਮਨੋਤੇਟੈਮਹਿ
 ਜਾਈ॥ਜੇਗੁਣਸਾਂਝੀਗੁਰਸਉਕਰੇਨਿਤਨਿਤਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ਨਿਤਨੀਭੁਖਅਨਰਸਸਾ
 ਦਰੈਤਿਤਨੀਭੁਖਠਹਿਲਾਗੈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਵੇਚੇਸਿਰੁਗੁਰਅਗੈ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਰਿਪਤਿਆਠਿਭੁਖਨਲਾਗੈ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪
 ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਹਰਿਦਰਸੁਤੁਮਾਗਾ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਈਸੋਜਾਣਤਾਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਬਹੁਤਪਿਆਗਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿ

ਨਿਵੇਛੁਕਿਅਮੇਲਿਅਮੇਰਾਸਿਰਜਨਪਰਾਗਾ॥ਮੇਰੇਰਾਮਪਾਪੀਸਰਤਿਪਰੇਹਰਿਦੁਆਰਿ
॥ਮਤੁਨਿਗੁਣਹਮਮੇਲੈਕਬਪੁਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਰਮੇਰੇਅਵਗੁਣਬਹੁਤੁ
ਬਹੁਤੁਪੈਬਹੁਬਾਰਬਾਰਹਿਗਣਤਨਆਵੈ॥ਤੁਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹਰਿਅ
ਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਰਾਖੇਗੁਰਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁ
ਭਡਾਵੈ॥੨॥ਤੁਮੇਰੇਗੁਣਕਿਆਕਹਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਜਬਹੁਬੋਲਾਹਤਬਕਿਸਮੁਹ
ਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅਵਰੁ ਕੇਈਰਾਖੇਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਭ
ਰਾਇ॥ਤੁਗੁਰੁਪਿਤਾਤੁਰੇਗੁਰੁਮਾਤਾਤੁਗੁਰੁਬੰਧਪੁਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੈਹਮਰੀ
ਬਿਧਿਹੋਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੋ॥ਹਮਗੁਣਤੇਫਿਰਤੇਕੇਈ
ਬਾਤਨਪੁਛਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗੀਕੀਰੇਹਮਥਾਪੋ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਐਚੁਕੇਸਤਿਸੋਗਸੰਤਪੋ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਗੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਰੇਮੋਹਮੀਠਾਮਾਇਆਪਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨਹਸਿਲਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਚਿਤਿਨਆਵਣੀਕਿਉਭੂਟਾਂਮੇਰੇਹਰਿਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚ
ਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਹਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗਣਸਤਿ
ਮੇਰੇ॥ਹਰਾਉ॥ਕਿਭੁਪੁਨਹੀਕਿਭੁਜਾਤਿਨਹੀਕਿਭੁਛੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬ
ਲਾਹਗੁਣਬਿਪੁਨਨਾਮੁਜਪਿਆਨਤੇਗਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁੰਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜਪੈ
ਨਨੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਣੀਪਸੁਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥
੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇ
ਲੁਤਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਨਕੁਹਾਇਵਿਹਾਇਆਹਰਿਗੁਣਮਗੁਣਾਮੀ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਟਿਪਾਣਤੀਰਾਖੇਨਦਰਿਮਣਾਗਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਹਿਰਾਸੁਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਗਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗਿ॥ਮੇਰੇਰਾਮਹ
ਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇ
ਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥ਹਰਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਫਿਰੰਤੀਉਡਤੀਕਪਰੇਬਗੇਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੇਰੀ

ਮਝਾ

ਗਉੜੀਬੋਧਾ
ਗਣ

ਤੁਪੀਭੈਬਿਚਿਬਚੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁ
 ਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਣੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੇਰਸਨਾਮਾਸਰਤਕੇਗੀ॥
 ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਉਹਥਿਹੈਸਤਵਸਗਤਿਪੈਹਰਿਕੇਗੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀ
 ਹਨਿਦਾਕਹਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਨਨਕੇਗੀ॥੩॥ਭਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈਕਿਉਹਥਿ
 ਹੈਸਤਕਰੇਕਹਾਇਆਜਗਮਰਤਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਤੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸ
 ਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਕਕੋਐ
 ਤੀਅਉਸਹੀਲਣਛਡਾਇ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਜੀਸੁਮਿਦਿਐਮਨਿ
 ਹੋਇਅਨੰਦਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀ
 ਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੇ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਹੀਨਮਸਕਾਹੁਮੇਰਾਗੁ
 ਰੁਪੁਰਾਕਿਉਮਿਲੇ॥ਹਉਕਾਰਿਕਿਹਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਇਛਾਪੁਨੀ
 ਜਨਕੇਹੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰੜਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਣੀਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾ
 ਸੁਪੈਤਾਉਦੁਜਾਨਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਪਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੨॥
 ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿ
 ਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਭਇਆਅਤਿਗੁਰੁਹਰਿਗੰਗਿਤੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅ
 ਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਪਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਕਹਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਹੋ
 ਲਅਮੋਲੀ॥ਹਉਕਾਰੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਣੀਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਛੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਗੁਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਤ
 ਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅੰਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਦੁਕੀਓਗੁਰਿਪੁਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪ
 ਰਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜਨੁ
 ਨਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ੪ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੋ॥ਜਿਤੁਮਾਰਹੀ
 ਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਹੀਹਮਜਾਤੋ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੋ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ

ਪਰਬੀ

ਇਹ ਮਹਾਸੁਪਾਇਆ ਹਰਿਗੋਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ
ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਮਰ ਸੁਖਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਨਕਉ ਇਖਤਾਇਖੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤੇ ਗੁਰਸੰਤੋਖ ਸਹਿਨ ਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਗਈ ਸਭਤਿ
ਨਕੀ ਜੋ ਹਮ ਨਾਮ ਹੀਰਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇ ਵਡਾ
ਵਹੁ ਨਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਤੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੫੪ ॥
ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਕਹੁ ਕਿ ਪਾਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਚੋ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੋ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇ
ਧਿਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੋ ॥ ਜਿ ਹਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੁਣਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ
ਹਮ ਬਾਚੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਨ ਰਕਾਚੋ ॥ ਤਿਨ ਕਉ
ਜਨਮੁ ਮਰਤੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀਵਿ ਚਿਵਿ ਸਟਾ ਮਹਿ ਮਹਿ ਪਾਚੋ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸ ਰਹਿ ਪ੍ਰ
ਤਿ ਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੋ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕ
ਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਵਡੇ ਪੁਰਸੁ ਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਚੋ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ
ਉਗਾ ਸਿਸਭ ਤੇ ਗੀਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪੁਰੁ ਸਾਚੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪
ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸ ਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾਇ ਕਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦੇ ਕਾਨੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੋ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੋ ॥ ਹ
ਮ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਪ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਤ
ਨੇਰ ਸਾ ਅਨਰ ਸਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭਤਿ ਤਨੇ ਠੀਕ ਠੀਕਾਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਿ ਅ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠਾ ਸਗਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀਓ ਦਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁ
ੜਦਿ ਵਾਨੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਹੀਨ ਪੁਰਿ ਪਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੋ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਾਗਾਨੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੋ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਪੁਰੁ
ਸਦਾ ਨਾਇ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿ ਥੈ ਹਰਿ ਪੁਨਸੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰੁ ਸਾਚ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਭਾਗ ਦੇ ਬੁਟੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀ ਸਹਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਐ ਛੁਟੀ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਸੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਜਿ ਤੁ ਮੇਵਿ ਐ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਾਹੁ ਪੁਰੁ ਅ
 ਪਨਾ ਪਸਿਚੰਦ ਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪਸੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤ ਮੁਲੇ
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਸੁਚਖੀ
 ਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੇ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਹ ਜਾਮਿ ਘੁਟੀ ਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੇਰ
 ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਾਇ ਨ ਭਿਟੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਅਲਖ ਨਿੰ
 ਜਨ ਨਹ ਹਰਿ ਜਿ ਤੁ ਮੇਵਿ ਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀ ਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸ ਤੇ
 ਲੁਨ ਘਟੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ੫੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪ ਹਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
 ਹੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੇਚ
 ਘਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੇਚਾ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਤ
 ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਹਰਿ ਮਇਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ
 ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮੁਪੀ ਸੁਖੁ ਪਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁ
 ਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾ ਤੇ ਪ੍ਰਬੁਥ ਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਇਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਤ ਇ
 ਆਵਤ ਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੂਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀ ਸੁਰਕਰ ਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ
 ਹੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਣਾ ਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗਖੁ ਪੇਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ੫੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁਨ ਇਕੈ ਬਹੁੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ
 ਹਾਂਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਇ ਆਵਤ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਆਮਨੁ ਠਾਂਢੇ ॥ ੧ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਲਾਏ ਕਾਂਢੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ ਕਿਦ ਗੁਦ ਗਾਨ ਹਮੇਰੇ ਜਗੁ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ ॥ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੁ ਪੁਨੁ ਬਹੁ ਕੀ ਆਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਹਿ ਪਗਾਂਢੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਦੈ ਹਰਿ ਨਹੀਤਿ
 ਨ ਕੁਰੇਰੀ ਢਨਗਾਂਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤਹੈ ਤਿਉ ਮਨ ਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਂ
 ਢੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਆਕਥੁ ਨ ਜਾਨੁ ਆਗੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਗਾਏ ਤਿਉ ਠਾਂਢੇ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਚੁਕ
 ਗੁਰਿ ਰਿਪਾਧਾਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤ ਹੇ ਕਾਂਢੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੧ ॥ ੫੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪
 ਕਾਮਿ ਕੋਰੇ ਧਿਨ ਗੁਰੁ ਬਹੁਤ ਹਰਿ ਆਮਿ ਲਿਸਾ ਪੁਖੰਡ ਲਖੰਡਾ ॥ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁ

ਗੁਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਿਦਿਵਸੰਡਲਮੰਡਾਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥ਕਰਿਡੰਡਉ
ਤਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਸਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਤਿਨਅੰਤਹਿਰਉਮੇਕੰਡਾਹੋ॥ਜਿ
ਉਜਿਉਚਲਾਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਹਾਤਵਖੰਡਾਹੋ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁ
ਸੋਭਖੰਡਭੁਪਮੰਡਾਹੋ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ਜ
ਨਨਕਨਾਨੁਅਪਾਰੁਦੇਕਪੈਹਰਿਨਾਮੇਰੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੋ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ
੪ ਏਸੁਗਰੁਮਹਿਹਰਿਮਹਾਇਰੈਕੇਭੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀਠਾ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਇਆ
ਨੁਗੁਰੁਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ਗਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਇਵਮੀਠਾ॥ਹਰ
ਉ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰਬ
ਚਨਸੁਖਨੇਹੀਅਗੈਤਿਨਅਗੈਆਣਿਪਰੀਠਾ॥੨॥ਮਨਸੁਖਹੀਅਗਅਤਿਕੋਠਹੁਪੈਤਿ
ਨਅੰਤਹਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਠੇਇਠੁ
ਈਠਾ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਅਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੁਘਸਿਗਰੁਵਸਬਦੁਖੁਖਿਈਠਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਏਗੋਲੇਲਾਗਿਸੰਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹ
ਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਗਬਿਸਰੀਹੁਹਮਬੋਚਿਆਪੁਰੇਗੁਰਕੈਆਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁ
ਦਿਵਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗਸਭਗੋ॥੧॥ਗਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦਿਵਲਾਗੋ॥ਹਰਉ॥
ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਆਗਮਤਗਮਹਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੁਇਵਲਾਗੋ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵ
ਉਕਾਟਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰਾਭੁਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੋ॥੨॥ਅੰਧੀਅਰੋਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾ
ਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੁਇਵਲਾਗੋ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਿਓਘਰਿਵਸਤ
ਲਾਹੀਮਨਜਾਗੋ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿਲਾਗੋ॥ਉਨਸਭਿ
ਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਨਬੋਚਿਆਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੋ॥੪॥ਹਮਗਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭ
ਠਕੁਹਹਮਸਹਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਾਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਾਜਪਾਤਿਗੁਰੁਪੈਸਿਰੁਬੋਚਿਓਸਤਿ
ਗੁਰਆਗੋ॥੫॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ੪ ਹਮਅੰਕਾਰੀਅੰਕਾਰਅਹਿਸ
ਨਮਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰਗੁਰਾਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧਨੁਪੰ

ਨੁਗੁਰੁ ਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ਰਾਮਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਹਰਿਪਾਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮਗਾਇ
 ਕੀ ਗੁਰਿ ਰਾਮਗੁਪ ਬੁਝਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰੁ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿ ਨਿਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ
 ਗਾਇਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਦੇ ਨਾਇ ਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਅਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ
 ਬਹੁ ਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦੁ ਸਟੀਚੋ ਰਚੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਬਨਾਨ ਕਸਰਟਾ ਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿਗਾਖ ਹੁਲਾਸ
 ਹਰਿਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨ
 ਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਨੁਪੀ ਨੁਗੁਰੁ ਇਵ ਲਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਇਵ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮਨੁ ਗੁਰਕੀ ਕ
 ਰਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵ ਪਾਵ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਹਿਰਦੈ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਰਾਮਗਾਇਤੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਮਨਰਸ ਸਕਿਰਸਕਿ ਹਰਿਗਾਇਆ ਘੋਲੈ ਠਿਠ
 ਬਹੁ ਹੀ ਭੁਖ ਲਾਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜ
 ਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬
 ॥ ੬੪ ॥

ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੰਦੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੀਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀ
 ਉਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਗਾਮਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਅਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਨਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀ
 ਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਖ ਤ੍ਰਿਸੁ ਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ
 ਸੰਤ ਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੇਲਾ ਹਾਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਰਖਿ ਇਖਿ ਅੰਤੁ ਹਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਰੁਕਿ ਅਤ੍ਰਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵ
 ਠਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹ
 ਲਾ ੪ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣਕਾ ਮਟਕਰੀ ਹਾਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾਨੀ ਗੁਮਾਇ ਹਰਲੀ
 ਆਜੀਉ ॥ ਗੁਰਦੀਪ ਕੁਰਗਿ ਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਚੁਲਿ ਚੁਲਿ ਮਿਲੀ

ਅਜੀਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਹਿ ਢੇਲੇ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਲੇਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਢੇਲੇ
ਜੀਓ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਵਾਂਸੰਤ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮੇਲੇ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਵਿਟਕਿ ਅਹੁਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਓ॥ ੧॥
ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਓ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਤਿ
ਅਭਾਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਅਸੇ
ਹਰਾਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਰਹੁ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਭਵਡ ਭਾਗੀ
ਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੇਲਾ ਹਾਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਓ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੇ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕ ਨ ਛਕਾ ਪਾਇ
ਅਜੀਓ॥ ਇਕਿ ਗੰਢੇ ਤਖਤਿ ਬਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕ ਨ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਸਭੁ
ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨ ਕਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਓ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੪॥ ੬੬॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ ਮਝਾ ੪ ਮਨਮਾਹੀ ਮਨਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਹੰਗੀਰਤਾ ਮਨਮਾਹੀ
ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਹੰਗੂ ਨਾਨਿ ਲਖਾ ਭੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾ ਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾ ਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਉ
ਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹੀ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਨੈਣੀ ਘੋਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆ
ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਭਿਠਕੈ ਨੈਣੀ ਜੀਓ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗਿਆ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਹੁਪਨ ਕੁ ਮੇਲੇਣੀ ਜੀਓ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਸਜਦੁ ਸੇਣੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਜਗਜੀ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਮੇਰੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਟਿ ਘੋਣੀ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਸਜਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁ
ਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਓ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ
ਲਾਈਆ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਗਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਦੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ
ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ
ਜੀਓ॥ ੩॥ ਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਕਿ ਅਹੁਸਦਵਾਂ
ਹੀ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪੀਰੀ ਮਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਓ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸੁ ਫੁਲੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੋਬਾਰੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ

ਕਹਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨ ਨ ਕੁ ਸਹਇ ਤੁ ਮਾਹੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ
 ਮਹਲਾ ੪ ਚੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਚੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਚੋ ਜੀ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟੇ ਭੇ
 ਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਹਰੀ ਅਭੋਗੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਤੁ ਨ ਭੁਲਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆ
 ਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੋਲੈ ਬਹੁ
 ਗੀ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਇਕ ਨ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕ ਨ ਗਨ ਫਿਰਿ ਨ ਗਨੰਗੀ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਆ
 ਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਭਗਤਾਨੁ ਅਧਾਰੁ
 ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋ
 ਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚਨ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਹਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ
 ਹਿ ਆਨਹੀ ਦੁਹੀ ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਭ
 ਰਪੂਰੀ ਜੀਉ॥ ੧੧॥ ਹਰਿ ਆਤਮਾ ਮੁਪਸਾਰਿ ਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੇ ਆਪਿ ਹਰ ਦੁਹੀ ਜੀਉ॥ ੧੨॥
 ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਤੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਅ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਯੈ ਜੀਉ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਸਹਇ ਪਵਾ
 ਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਖੁਲਾਯੈ ਜੀਉ॥ ੧੫॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿ
 ਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਯੈ ਜੀਉ॥ ੧੬॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਮੇਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
 ਸਤਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੋਜੀਉ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇ ਰੋਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਭਵ ਜਲ ਛੇਰੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਵੇਖਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾਭਾਉ ਜੀਉ॥ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਉ ਜੀਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡ
 ਝੀਗੇ ਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ॥ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਅਝੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ॥ ੬॥ ੫॥ ੩॥

ਵਲੀਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਉ। ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ੮੩
 ਤਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ। ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ। ਹਰਿਪਾ
 ਇਅਵਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ। ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਲੁਜੀਉ। ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿ
 ਤੁਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਤੁਜੀਉ। ਗੁਰੁਮੇਲਸੰਤਹਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਤੁਜੀਉ। ਹਉਸਮਵਿਦ
 ਪੁਰੁਬਲੁਜੀਉ। ੧॥ ਹਉਹਰਿਹਰਿਸਜਤੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਦਸਪੁਸੰ
 ਤਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਵਾਈਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਵਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿ
 ਸਮਾਈਜੀਉ। ੩॥ ਮੇਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ। ਗੁਰਸਰਧਾਪੂਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਹੋਪੁਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਜੀਉ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
 ਸੁਪਾਈਜੀਉ। ੪॥ ੬॥ ੩੧॥ ੭॥

ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ। ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕੁਸਲੁਨ
 ਗ੍ਰਿਹਮੇਰੀਸਭਮਾਇਆ। ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਭਾਇਆ। ਝੂਠੇਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
 ॥ ੧॥ ਹਸਤੀਘੋੜੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ। ਲਸਕਹੋੜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ। ਗਇਜੇਵੜੀਹਉਮੇ
 ਕੇਠਾਸਾ। ਜਾਗਜੁਕਮਾਵੇਦਹਦਿਸਸਾਗੀ। ਮਾਣੈਰੰਗਭੋਗਬਹੁਨਗੀ। ਜਿਉਨਰਪਤਿ
 ਸੁਪਨੈਭੇਖਾਗੀ। ੩॥ ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰੁਬਤਾਇਆ। ਹਰਿਜੋਕਿਭੁਕਹੋਸੁਹਰਿ
 ਕਿਅਭਗਤਾਭਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੇਮਾਰਿਸਮਾਇਆ। ੪॥ ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋ
 ਤਮੇਰੇਭਾਈ। ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ। ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੧॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉਭੁਮੀਐਭੁਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ। ਜਾਂਜਇਥਇਮਹੀਅਦਿਗਵਿਆਸੋ
 ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ। ੧॥ ਜਿਸੁਗਾਧੇਆਪਿਰਾਮੁਦਇਆਗਾਤਿ
 ਸੁਨਹੀਦੁਜਾਕੋਪਹੁਚਨਹਾਗਾ। ਰਹਾਉ। ਸਭਮਹਿਵਹਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ। ਤਾਤੁਸੁਖਿਸੋ
 ਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾ। ੬॥ ਹੁਸਭਕਿਭੁਜਾਣੈਜੇਵਹਤੰਤਾ। ੧॥ ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੁਜੀ
 ਪਿਆਸਾ। ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਪੂਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਆਸਾ। ਜੇਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥ ੩॥

ਦੇਖਿਦਗੁਮਨਿਭਇਆਵਿਗਾਸਾਸਤੁਨਦੀਆਇਆਬੁਧਪਰਗਾਸਾਜਨਨਨਕ ਕੀ
 ਹਰਿਪੁਰਨਆਸਾ॥੬॥੨॥੭੨॥ਗਉੜੀਮੁਲਾ ੫ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾਕਈਜ
 ਨਮਗਜਮੀਨਕੁੰਗਾਕਈਜਨਮਪਖੀਸੰਪਰੋਇਓਕਈਜਨਮਦੋਵਗਬਿਖੁਜੋਇਓ॥
 ੧॥ਮਿਯੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਹੀਆਚਿੰਕਾਲਇਤੂੰਜਗੀਆਹਰਾਉ॥ਕਈਜਨ
 ਮਸੇਲਗਿਰਿਕਰਿਆਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇ
 ਆਲਾਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨੀਤਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿ
 ਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਤੁਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਹਰਿਦਗਗਰ
 ਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਭੁਏਆਸੁਤਏਤੋਹੁ॥ਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐ
 ਜਾਏਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥੭੨॥ਗਉੜੀਮੁਲਾ ੫

ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੇਵਹੁਨਾਪੁਰਨਹੋਇਤਮਾਰਕਾਮੁ॥ਛਲਾਪਾਵਹਿਮਿਏਜਮਤ
 ਸਾਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਹਿਉਰਿਧਾਗਿ॥ਸੀਘਰਕ
 ਰਜੁਏਹੁਸਵਾਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੁਦਗਗਰਪਾਵਹਿ
 ਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਕੀਚਰਣੀਛਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀ
 ਅਹਰਿਜਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਭੁਕੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਭੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮ
 ਖਮਾਹਿਤੋਵੈਤੇਗੀਓਟੀ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸੋਨੈਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿ
 ਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੬॥੭੨॥ਗਉ
 ਝੀਮੁਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਛਾਸੀ॥ਗੁਰ
 ਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗੀ॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕ
 ਮੀ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬ
 ਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥
 ੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਥਕੈਨਥਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿ
 ਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈ
 ਬਚਨਿਨਾਵੈਹਾਗੀ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪ੍ਰਿਪਾਣਾ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਣਾ॥੪

॥ ੫॥ ੭੫॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇਰ ਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ
ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਉਠਾਠ ਪਰਾਧਿ ਆਈ ॥ ੧॥ ਗਮਣੀ
ਆਰੇ ਨੁਸਾ ਪਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰੀ ਮਇ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁ
ਕਤ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸ
ਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾ ਵੇਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾ ਨੇਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸ
ਤ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੋ ਨਿਸਾ ਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਪੁਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਟ
॥ ਗੁਰ ਪੁਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਕਉ ਸਾਲਾ
ਹੀ ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੫ ਤਿਸ ਕੀ ਸਹਇ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਰਹਿ
ਕਛੁ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਅੰ ^{ਮੁਆਰੀ} ਟਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਗ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀਰਾ ਖਨ ਰਾਗ ॥ ੧॥ ਜਪਿ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੰਗਾ ਘਰਿ ਬਾਰਹਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੇ ਮਹਿ ਰਾਖੁ
॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਉਨ ਕਾ ਜਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ
ਆਪਿ ਲਾਜਾ ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁ ਖਰਹੁ ਉਕਾ ਜੋਗੁ ॥ ਛੁਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਗੁ ॥ ਕਹਣ
ਕਹਾਵਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਪਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੇ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਧੰ ਨੁ ਵਰ
ਤਾਗੀ ॥ ੪॥ ੭॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀ
ਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਉ ਈਸਰੀ ਗੰਗੁ ॥ ੧॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤ ਲਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿ ਖਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ
॥ ਅਬ ਛੁਛਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਸੇ
ਵ ਕਾ ਘਾਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾ ਟਿਕੀ ਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੩॥
ਏਕੋ ਮਨ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਸ ਭਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਛੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੫ ਅਗਲੇ
ਮੁਏ ਸਿਪਾਏ ਪੈਗੇ ॥ ਜੋ ਉਥੇ ਸੇਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖੋਗੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ

ਤੇ ਦੁਹੁਣ ਦਿਵੀ ਉਨਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਥੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੁ ਲਪਟਾਵੈ
 ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੁਹਖ ਦੇਹਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿ ਓਹ ਅਸੇਹਾ ॥ ਸਿਹ ਉਪਰਿ ਠਢੇ ਧਰਮ
 ਹਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬੰਧ ਉਹ ਉਸਾ ਪਉ ਬੈਗੁ ॥ ਹਮ ਗੀਭੁ ਮਿਕ
 ਉਲਘਾਏ ਪੈਗੁ ॥ ਹਉ ਪਉਤਿ ਤੁਹ ਉਚਤੁ ਹੁਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਹੈ ਹਰੁ ਬੁਝੈ ਬਿਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਅਪੁ
 ਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿ ਆਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਲਾਵਹਿ ਤਿ ਤੁ
 ਤੁਲਾਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾਤਲਾ ਸਭ ਕਾ ਹੁਮੰਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਕਿਥੁ ਤੇਰਾ ਤੁਕਰਹੈ ਹਰੁ ॥ ਅਤੁਨਾ
 ਕਿਥੁ ਪਾਹਵਾਹਾ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ੧੬੫
 ਗਉੜੀ ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਭੁਟਾਗਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾ
 ਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਗ ਹੋ ਸੇਭਾ ਸੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਹਰਿ ਨਾਮ
 ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਏਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿ ਬੁਝੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਹਟੀ
 ਪਕਦੀ ਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾਲਾ ਹਸਿ ਦੁਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਰਿ
 ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ਤੁਮਹਾ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖ ਪੁਸੈ ਈਜ ਨੁਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿ
 ਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੁਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਲਾ ਤਉ ਹਉ ਓਹ ॥ ਨਿਮੇਗੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਹਿ ਭਸਮੈ ਢੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖ ਉਬਿਲ
 ਲਾਤੋ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਤ ਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਧ ਨੁ ਮਾਇ ਆਸੀ ਗਿਰਾਤੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਨੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦ
 ਮਾ ॥ ਓਹਿ ਖਸਮੈ ਕੈ ਹਉ ਉਨ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਗਜਾ ॥ ਨੇੜ ਪਸਾਰੈ ਤ
 ਨਿਰਾਖਰਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਗਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਰਿ ਪਗਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਖਾਉ ਠਿਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ
 ਕਾ ਗਟਿ ਗਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਏ ਕਥੁ ਨ ਪੜੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਗਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾ
 ਇ ਆਦੀ ਨੀਤਿ ਨਿਲਾਈ ਵਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾ ਹੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਆ
 ਦਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਗਾਮਾਇ ਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ
 ਕਾਗਦਾ ਸਿਆਨ ਪਲੇਖੀ ॥ ਮਹਾਮਲੁ ਕਹੈ ਓਹਿ ਦੇਖਿ ਆਖਾਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਨਹੀ ਮਨੁ ਵਿਪਤਾਨਾ ॥

ਗੁਮਾਹਰੇ

੧॥ ਸੋਸੁਖੁ ਮੋਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਫੇਸਨਾ ਬੁਝੈ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਸੁਪਵਨ ਹਸਤਿ
 ਅਸਵਾਗੀ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਗੀ ॥ ਨਟਨਾਟਿ ਕਆਖਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਮਹਿ ਮਨਿ
 ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੇਲੀ ਚੋ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਗੀ ਚੋ ॥ ਆਖੇ
 ਕਾਬਿਰ ਤਿਹ ਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਪੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਨ ਸਚੁ
 ਕਹਿ ਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਇ ਉਆਨ ਦੁਲਹਿ ਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਣੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨਕਵਡਤਾ ਗੀਪਾਣੀ ਐ ॥ ੪॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੇਈ ਸੁਪੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇ
 ਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਣੀਤਾ ਏਇ ਉਤਨੁ ਮੇਗਾ ਬ
 ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੁ ਲਪਟੇਗਾ ॥ ਪੁਰ ਕਲਕੁ ਗਿਰਸਤ ਕਾਠਾ ਸਾਹਿ ॥ ਨੁਪਾਈ ਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦ
 ਸਾ ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਸੁਖਿ ਧਿਜਿ ਤੁਰਾਮ ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖਿ ਤਿਜਿ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥ ਹਰਾ
 ਉ ॥ ਜੋਤ ਲਾਈ ਸੋ ਬੁਝਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਹੁਰਾਗਾਇ
 ਹੁਵੇਲੇ ਵਾਸਾ ਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨॥ ਜੋਤ ਲਾਹਲਾ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉ
 ਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨੇਗਿ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀਹ ਭ੍ਰਮ ਤਾਢੇਗਿ ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਜਾਨਿ ਠਹਰੇ ਪ
 ਖੀ ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਭੋ ਗਕਰਹਿ ਬਹੁੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਤਕੇ ਕਾ
 ਟੇ ਜਾਣਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਹਰੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਭੁਟੈ ॥
 ੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗ ਹਸੇਵਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਥੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਗਾ
 ਵਾਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰ
 ਭਤੇ ਹੀ ਦਇਆ ॥ ੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਰਮਾ ॥ ਸਰ
 ਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ
 ਹਰਿ ਭੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਰੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਰਸਾ ਜੇ ਤੇ ਤੈਰਾਖੋ ॥ ਨਿਮ
 ਖਨ ਵਿਸਨਾ ਤੇ ਹੀ ਣਾਖੋ ॥ ਹਰਿ ਹਸਿ ਕਾ ਤੁਰਾਖ ਹਿਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖ ਤੋਹਿ ਹਰਿ ਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
 ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਗੀ ॥ ਇਹ ਰਸਾ ਤੀਰਏ ਰਿਪਤਾਗੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਿਜ ਹਵੈ ਤੁਰਮ

ਗੁਣਗਾਉ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ। ਅਨਨ ਸੁਨੀ ਐਕਤ ਪੁੰਜਾਈ ਐ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹ ਵੇ ਆਗਾਧਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਕੁਰ ਆਗਾਧਿ॥
 ਈਹ ਉਹ ਸਦਾ ਸੁਦੇ ਲੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ॥ ੩॥ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਠ
 ਲਾਫੁ ਲਪੇਡੇ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁ ਹਿਨ ਛੋਡੇ॥ ਆਨਨ ਰਸਕ ਸਲਵੇ ਨਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਭਈ ਤੈਸਾ ਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਗਿ॥ ਇ
 ਸਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਗ॥ ਇਸਹੀ ਭੀਤ ਹਿੰਦੁ ਨੀ ਅਤਸਾਹੁ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾ ਜੀ ਕਉ ਹਾਵੈ ਸਾ
 ਹੁ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਰਤ ਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ
 ਸੇਵਕ ਹੀ ਜੋ॥ ਕਵਨ ਸੁਜੁ ਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੋ॥ ਪਾਇਲਾ ਗਉਤ ਜਿ ਮੇਰੇ ਤੋਗੇ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਜ
 ਨੁ ਜੋ ਸਉਦ ਜੋਗੇ॥ ੨॥ ਮਹਲੁ ਸਾਹਕਾਰਿ ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਕਵਨ ਸੁਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤ ਹਿੰਦੁ ਲ
 ਵੈ॥ ਤੁਵਰ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਟ ਜਾਗੇ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਦਾਤਾ ਲੇਸੰਚਾਗੇ॥ ੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ
 ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਹੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹੀ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਵੇਸਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਇ ਦਿਨ ਸੁਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦੀ ਸੰਗਾ॥ ਠਕੁਰ ਨ ਮੁਕੀ ਓਉ ਨਿਬਰਤ ਨੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ ਵਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਦ
 ਰਸ ਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹੋਗੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਹੀ ਪਹੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
 ਆਤਮ ਆਧਾਰ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿ ਆਹੀ ਆਕਾਸ਼॥ ਏਕੋ ਬਨ ਜੁਏ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅਵਤੁ ਨ
 ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਤੇ ਮੁਕਤੋ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੋ
 ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਤ ਮਹਿ ਸਤ ਤੇ ਹਰਤੋ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੋ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਈ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
 ਜੋ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੋ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੮੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੁਹੀ
 ਮੇਰਾ ਮੀਤਾ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਮਸੰਗਿ ਹੀਤਾ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਹਰਣਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਹਰਣਾ॥ ੧॥ ਤੁਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੁਮੇਰੇ ਪਾਨਾ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮੇਰੇ ਖਾਨਾ॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮਾ ਖੁਹੁ ਤਿਵਹੀ ਹਰਣਾ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੇਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ॥ ਜਹ ਪੇਖ ਉਤਹੁ ਤੁ
 ਮ ਬਸਨਾ॥ ਨਿਥੈ ਉਨ ਮੁਜ ਪਉਤਿ ਹਰਸਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੁਭੰਗੁ॥ ਰੰਗ ਰਸ

ਤੁਮਨਹਿ ਅਧਗਾ ਤੁਮੇ ਗੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ਤੁਮੇ ਗੀ ਓਟ ਤੁਏ ਮੋਹਤ ਕੀਆ ॥੩॥
ਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ਮਹਮੂ ਤੁਮਾ ਹੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਵਿ
ਆਇ ਕੁਏ ਕੋ ॥ ਨਨਕਦਾ ਸਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਕੋ ॥੧੮॥੧੮੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫
ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਗਾ ਬਿਆਪਤ ਸੁਗਨਰਕ ਅਵਤਾਗਾ ਬਿਆਪਤ
ਨਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ਮੁਲੁ ਬਿਆਪੀ ਬਿਆਪ ਸਿਲੇਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ
ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਹਰਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅੰਤ ਬੁਧਿਕਾਮਤਾ
॥ ਬਿਆਪਤ ਪੁਰਕਲ ਤਸੀ ਗੀਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ਬਿਆਪ
ਤਹੁ ਪੋਜੈ ਬਨਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਗੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਦ
ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲਾ ਸੀਗਾਗ ਪੰਚ ਦੁਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਗ ॥੩॥
ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਆਚ
ਰ ਬਿਉ ਹਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰੰ ਗਰਤਾ ॥੪॥
ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਿ ਨਿਧੁ ਸੰਤ
ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੮॥੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਗਾ ਸੁਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦਵੀ ਚਾਗਾ ਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ
ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਹੋ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓ
ਹੁ ਅਪਨੀ ਲੈਏ ॥ ਹਰਉ ॥ ਸਗਲ ਸੋਏਈ ॥ ਅਪਨੈ ਰਸਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀਖ ਬਰੀ
ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਰ ਪੰਚ ਬਟਵੇਗੇ ॥ ਸੁਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਗੇ ॥ ਉਨਤੇ ਰਾਖੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥
ਉਨਤੇ ਰਾਖੇ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰਬਿਸਿਆਣ ਪਨ ਓਇ ਹਰਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ
ਰੇਤੇ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸੋ ਹਿਸਾਰੀ ਗਪਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਪੁਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੁੰਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗੀ ॥ ਨਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਗੰਗੀ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਪਾਈ ॥ ਇਹ ਪੁੰਜੀ
ਸਾਬਤੁ ਪਨੁ ਮਾਈ ॥ ਹਰਉ ਦੁਜਾ ॥੮॥੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫ ਜਾ ਕੋ ਵਸਿਖਾਨ ਸੁਲਾ
ਤਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਵਸਿਏ ਸਗਲ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸੰਤੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਤੇ ਬਹਰਿ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜੇ ਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਭ ॥੨॥ ਹਰਉ ਸ

ਤੇ ਉਚਰਾ ਕਾ ਦਰਬਾਗੁ ਮਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗੁ ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੁਰਨ ਪਨੀ। ਜ
 ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭੋਗ ਢੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕ
 ਠੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਤੋਤ ਸੁਕੇ ਹੋਗੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਭੁਬਤ ਪਾਨ ਤੋਗੇ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸ
 ਦਾ ਜੈ ਕਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਗੁ ਕਉ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਗਦਾ ਸਿ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ॥੪॥੨੧॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅ
 ਗਨਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਭੋਲੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸਚ ਮਹਿ ਰਤੇ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਤ
 ਜਾ ਤੇ॥ ਹਰ ਉ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਉ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਗ
 ਮਾ ਸਾਧੇ ਨ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮਾ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਵਿੰਦੁ॥ ਸਾਧ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮ
 ਹੀ ਜੰਦੁ॥੩॥ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਧੀ ਕਿਹ ਪਾਲ ਧਿਆਵਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ
 ਨਿਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥੪॥੨੨॥੬੨॥ ਗ
 ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਭ ਗਵੰਤੁ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਤਾ ਜਿ ਅ
 ਭਿ ਮਾਨਤੈ ਨਿਰਵੈਗਾ॥ ਆਪ ਹਰ ਪੂਜਤੁ ਗੁਰ ਪੈਗ॥੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨ ਸੀਦੁ ਸਟ ਬਿਗਾ
 ਨੀ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿ ਆਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ॥ ਹਰ ਉ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ॥ ਰਾਖਨ ਹਰ
 ਖਿਲੇ ਇਨਿ ਦਾਨ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨ ਸੇਭੈ ਭਗਮਾ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮਾ॥੨॥ ਪੈਖੈ
 ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਪੁ
 ਰਿ ਹੋਏ ਕੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥੩॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀ
 ਤਾ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਤੋਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਪਾਣੀ॥੪॥੨੩॥੬੩॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਤੇ ਵਿਭੋਲਾ ਵੈਗਮਾ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ
 ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਹਰੀ ਐ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀ ਐ॥੧॥ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਿਨਾ ਮੁਜ ਪਵੈ॥ ਕਹਿ
 ਕਿਹ ਪਾਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰ ਉ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਿ ਸੁਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ॥ ਵੈ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਹਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪਥਾ

ਗਉੜੀ

ਣਾ॥੨॥ਜਨਉਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਜਨਕੀਟੇਕਏਕੋਗੋਪਾਲਾਏਕਾਇਵਏਕੋਮਨਿ
ਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੇਹਰਿਨਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰ
ਣੀਸਾਚੀਗੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਸੇਇਆਅੰਧਿਆਗਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਗਾ॥੪॥
੬॥ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੇਤੋਹੋਜਨੁਸੇਇ॥ਜਾਕੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥
ਦੁਖੁਹੋਗੁਕਉਤਉਨਬਿਆਪੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥ਗਹਉ॥ਕਰਣਕਰਵਨਹਰਦਇਆਲਾ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੁਰੇਗੁਰ
ਮੰਤਾ॥ਜਾਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀ
ਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨ
ਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਐਈ॥੪॥੨੫॥
੬॥ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੇਹੈਤਥਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹੁਅਨਥਕੋਨਥਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਚਿਤਿਅਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਾਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੋਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕੋਹ
ਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੈਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥ਗਹਉ॥ਜਿਨਿਧੋਰਬਹੁਪਰਣਿਅਗਾਸਾ॥
ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੈਦੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਤੋਇ
॥੨॥ਅਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰ
ਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਾਖਨਮਹਿਮਿਦਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇ
ਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਗਾਥੇਦੈਤਥਾ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਗਾਥਾ॥੪॥੨੬॥੬॥
ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗਾ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸ
ਲਾਸਭਿਪਾਏ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਤਜਸਬਾਏ॥ਗਹਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜੀਨਹਿਉਪਾ
ਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਇਆ॥ਥਾਪਕਹਿਲੀਨੈਕਹਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮ੍ਰਤੰਤੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਗੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪੁ
ਨਅਪਾਗੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਗੰਗਾ॥ਦੁਤਹੁਤਹੋਸਾਧਕੇਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁ

ਸਤਸੰਗਤ ਪਰਵਾਗੁ। ਹਰਿਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜੰਗਨਾਹਿ ਸੁਮਾਗੁ। ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ।
ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੇਇ ਨਹੇਇ॥੪॥੨੭॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੫ ਹਸਤਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਤਤ
ਕਾਲਾ। ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਗਲਾ। ਹਸਨਾ ਹਮੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤਾ। ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇ
ਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥੧॥ ਲਿਖੁ ਲੇਖਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਣੀ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥੨॥
ਹਉ। ਇਹ ਕਾਗਦਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਗ। ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਿ ਮਾਗ। ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੁ
ਤ ਨ ਜੋਹੈ। ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੁ ਐਸੇ ਹੋ। ੨॥ ਓਧਰ ਹਿ ਆਪਿ ਤੋਹੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਜਪਿ ਏਕੰ ਕਾਗੁ। ਆਪਿ ਕਮਾ ਓਅਵਰ ਉਪਦੇਸਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸਾ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਮਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਨੁ। ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ। ਆਠ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ।
ਕਰੁ ਨ ਨਕਹ ਉਤਿ ਸੁਖ ਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੫ ਜੋ ਪਰਾਇ
ਓਸੇਈ ਅਪਨਾ। ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ॥੧॥ ਕਿਹੁ ਹੁਗੁ ਸਾਈ ਮਿਲੀਐ
ਕੇਹਾ। ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹਾ। ਹਉ। ਭੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾਸੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ। ਸਤਿ
ਤਵ ਨੁਮਨਿ ਲਗੇ ਨਹਾਤੀ॥੨॥ ਬਾਂਵੈ ਮਾਗੁ ਦੇਢਾ ਚਲਨਾ। ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੁਠ ਬੁਨ
ਨਾ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕਾਖ ਸਮੁਪੁ ਭੁਝੇਈ। ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈ॥੪॥੨੯॥
੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੫ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਮਿਥਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ। ਜਿਚਹੁ ਆਗਿ
ਆਤਿ ਚਹੁ ਭੋਗ ਹਿ ਭੋਗ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ। ਕਿਹਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ
ਹੋਈ॥੨॥ ਹਉ। ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨੁ ਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ। ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭ
ਵਾਈਐ॥੩॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿ ਆਮਾਨੈ। ਤਿਸੁ ਨ ਹੀਕ ਉਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ॥
੩॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ॥
੪॥੩੦॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੫ ਹਮਧਨ ਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚਨਾਇ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਹਉ। ਪੀਉ ਦਾਦੇ ਕਾਖੋ ਲਿਭਿ ਠਾਖ ਜਾਨਾ। ਤਾਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
ਨਿਧਾਨਾ॥੨॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾਕਾ ਕਛੁ ਨ ਮੋਲੁ। ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁਟ ਅਤੋਲਾ॥੩॥ ਖਵਹਿ
ਖਰਚਹਿ ਗਇ ਮਿਲਿ ਭਾਈ। ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੇ ਜਾਈ॥੩॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਮਸਤ
ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇ। ਸੁਏ ਤੁਖ ਜਾਨੈ ਲਾਇ ਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੫

ਡਰਿਡਰਿਮਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੁਗਿ। ਡਰੁਚੁਕਾਦੇਖਿਅਭਗੁਪੁਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬ
ਲੇਹਗੇ। ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਹਪਰਤਗੇ। ਹਰਉ। ਦੁਖੁਹੋਗੁਸੇਗੁ। ਬਿਸਰੇਜਬਨਮੁ। ਸਦਾਅ
ਨੰਦਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥੨॥ ਬੁਭਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ। ਛੋਡਿਮਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ
॥੩॥ ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਾਗਿ। ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਚੇਦਰਬਾਗਿ॥੪॥੩੨॥੧੦੨॥ ਗਉ
ੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਜਨੁਹੋਸਮੀਆ। ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਪੁਕਾਂਕੀਕਮੀਆ
॥੧॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ। ਦੁਖੁਦਰਦੁਭੁਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ। ਹਰਉ। ਜਾਕ
ਉਹਸੁਹਰਿਸੁਹੇਅਇਓ। ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥੨॥ ਜਾਕਾਕਹਿਅਦਰ
ਗਹਚਲੈ। ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਹਿਲੇਅਵੈਤਲੈ॥੩॥ ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਭੁਤਾਕਾਹੋਇ। ਨਾਨ
ਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੩॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮ
ਕਹਿਜਾਪੋ। ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਅਪੋ॥੧॥ ਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੁਮਾਹਿ। ਆਗਿ
ਆਕਾਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇ। ਹਰਉ। ਜਾਕੈਅਚੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਪੁ
ਨਹਿ॥੨॥ ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਰਗਾ। ਤਾਕੈਕਭੁਨਾਹੀਡਰੁਜਮਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ। ਕਪੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੩੪॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫
ਅਗਮਹੁਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਹਲੇਜਾਨਾ॥੧॥ ਸਹਜਕਥਾਕੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ। ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ। ਹਰਉ। ਅਨਪਤਬਣੀਥਾਨੁਨਿਰਲਾ
॥ਤਾਕੀਪੁਨਿਮੋਹੋਪਾਲਾ॥੨॥ ਤਹਸਹਜਅਖਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗਿ
ਸੰਤਾ॥੩॥ ਤਹਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ। ਸੋਘਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੩੫॥੧੦੫॥
ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਕਵਨਹੁਪੁਤੇਰਾਅਹਾਧਉ। ਕਵਨਜੋਗੁਕਾਂਇਆਲੇਸਾਧਉ।
॥੧॥ ਕਵਨਹੁਨੁਜੋਤੁਭੁਲੇਗਾਵਉ। ਕਵਨਬੇਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੀਝਾਵਉ। ਹਰਉ। ਕਵਨ
ਸੁਪੁਜਾਤੇਰੀਕਹਉ। ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਹਉ॥੨॥ ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀ
ਆਹੋਇ। ਕਵਨਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ ਗੁਣਪੁਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਸ
ਗਲਾਘਾਲਾ। ਜਿਸੁਕਹਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਦਇਆਲਾ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ। ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ। ਹਰਉਦੁਜਾ॥੩੬॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ

੫ ਆਪਨਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾਕਉ ਗਰਬਾਗਾਜਮਿਲਖਨਹੀ ਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ ਆਪਨਨਹੀ
 ਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ ਆਪਨਨਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਓ॥ ਗਹਉ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾ ਆਪਨ
 ਨਹੀਭਾਈ॥ ਇਸਟਮੀਤ ਆਪਥਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ ਸੁਇਨਰੁਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮਾ॥ ਪੈਵਰਗੇ
 ਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਜੇਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਉ
 ਜਿਸਕਾਤਹਿਗਇਆ॥੪॥੩੭॥੧੦॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇ
 ਮਾਥੇ॥ ਤਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਆਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਆਤਮਚੀਨਿ
 ਪਰਮਗੰਗਮਾਨੀ॥ ਗਹਉ॥ ਚਰਣੇਤੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ ਅੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿ
 ਆਗੀ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੇਮਨਿਮੀਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਂਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ ਗੁਰੁਸੁਖ
 ਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਨਕਗੁਰੁਆਪਾਗੁ॥੪॥੩੮॥੧੦॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉਆਹਿ॥ ਜਾਕੈਉਣਾਕਭੂਨਹਿ॥੧॥ ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨ
 ਮੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਗਾਖਹੁਸਦਚੀਤਾ॥ ਗਹਉ॥ ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉਸੇਵਿ॥ ਆਦਿਪੁਰ
 ਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥੨॥ ਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨਕਹਿਤੁਆਸਾ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ
 ॥੩॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਨਕੁਗਾਵੇਗੁਰਮਿਲੈਸੇਇ॥੪॥੩੯॥੧੦॥੯॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਤੁਕਰੈਸੇਈਹਮਮਾਨਾ॥ ਮੀਤਕੇਕਰਤਬਕੁਸਲਾਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਏਕਾ
 ਟੇਕਮੇਰੇਮਨਿਚੀਤਾ॥ ਜਿਸੁਕਿਉਕਰਣਾਸੁਹਮਗਾਮੀਤਾ॥ ਗਹਉ॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਵੇਪਰਵਾ
 ਹਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥੩॥ ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਕੁਰਮੇਗੇ॥ ਮਾਨੁਮਹਤਨਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਗੇ॥੪॥੪੦॥੧੧॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਤਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ ਤਾਕਉਕਭੂਨਹੀਕਾਲੀਗਾ॥੧॥
 ਮਾਧਉਜਾਕਉਹੈਆਸਤਮਾਗੀ॥ ਤਾਕਉਕਭੂਨਹੀਸੰਸਾਰੀ॥ ਗਹਉ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰ
 ਹੋਇ॥ ਤਾਕਉਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥੨॥ ਜਾਕਉਤਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਗਾ॥ ਤਕੈਨਿਕਦਿਨਆਵੇਪੀ
 ਗਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੪੧॥੧੧॥ ਗਉ
 ਟੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਆਤਮਘਾਤੀ॥੧॥ ਮ
 ਰਿਜਾਨਹੀਨਿਨਾਬਿਸਰਤ॥ ਆਨਾਮਾਥਿਪੁਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥ ਗਹਉ॥ ਖਾਤਪ੍ਰੀਤਖੇਲ

ਤਤਸਤਾਬਿਸਥਾਗਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾਗ।੨।ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ।ਪਸੁਪ
 ਖੀਵਿਗਦੇਜੋਨਿਤੇਮੰਦਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਕੇਵਲਨਮੁਹਿਦਮਾਹਿਸ
 ਮਾਇਆ।੪।੪੨।੧੧੨।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕਾਂਕੀਮਾਣੀਕਾਂਕੋਬਾਪਾ।ਨਮਧਾਰੀਕਛੂਠੇ
 ਸਭਿਸਾਕਾ।੧।ਕਾਂਕੋਕਉਮੁਹਖਤਖਲਾਇਆ।ਮਿਲਿਸੰਜੋਗਿਹੁਕਮਿਭੂਮਾਇਆ।ਹਰਉ
 ਆਏਕਾਮਾਣੀਏਕਾਂਜੋਤਿ।ਏਕੋਪਵਨੁਕਹਾਕੋਰੋਤਿ।੨।ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਹਿਬਿਲਾਲਾਹੀ।ਮਹਣਹ
 ਹੁਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇਕਪਾਟਾ।ਮੁਕਤਭਏਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਥਾਟਾ।੪।
 ੪੩।੧੧੩।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗਾ।ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੋਓਤੋਰ
 ਗਾ।੧।ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆਵਡਿਆਈ।ਸੇਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ।ਹਰਉ।ਭੂਮੀ
 ਅਭੂਮਿਉਪਰਿਨਿਤਲੁਏ।ਭੋਰਿਚਲੇਕਿਸਨਾਨੀਭੁਏ।੨।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤਬੀਰਾ
 ਗਾ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਭੁਟਕਾਗਾ।੩।੪੪।੧੧੪।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗੁ
 ਪੁਰਾਇਸਨਾਨਾ।ਸਭਕਿਭੁਪੁਰਾਹਿਰਦੈਨਮਾ।੧।ਪੁਰੀਰਹੀਜਾਪੁਰੋਰਾਖੀ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰ
 ਟਿਜਨਤਕੀ।ਹਰਉ।ਪੁਰਾਸੁਖਪੁਰਾਸੰਤੋਖਾ।ਪੁਰਾਤਪੁਪੁਰਾਨਾਜੁਜੋਗੁ।੨।ਹਰਿਕੈਮਾਰਹਿ
 ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ।ਪੁਰੀਸੋਭਾਪੁਰਾਏਕੀਕਾ।੩।ਕਹਣਹਰੁਸਦਵਸੈਹਦੁਗਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ।੪।੪੫।੧੧੫।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੀਧੁਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟਾ।ਸੰ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇਛੋਟਾ।੧।ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੁਰਨਇਸਨਾਨਾ।ਸੰਤਕਿਪਾਤੇਜਪਮਿ
 ਨਾਮਾ।ਹਰਉ।ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਮਿਟਿਅਅੰਕਾਗੁ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੇਸਭੁਏਕੰਕਾਗੁ।੨।ਸੰਤਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਅਏਵਸਿਪੰਚਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਿਦੈਲੈਸੰਚਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੁਰਾਕਰਮਾ।ਤਿ
 ਸੁਭੇਟੇਸਾਪੁਕੇਚਰਨਾ।੪।੪੬।੧੧੬।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰ
 ਗਾਸੋ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਵਾਸਸਭਨਸੋ।੧।ਸਾਮਤਿਪੁਰੀਜਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।ਵਡੇਭਾਗਿਸਾ
 ਪੁਸੰਗੁਪਾਵੈ।ਹਰਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਣੀਐਨਿਧਿਨਾਮਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ।੨।ਹ
 ਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮੁਪਰਵਾਣਾ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ
 ਆਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸੇਭਗਵਾਨਾ।੪।੪੭।੧੧੭।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ

ਗਤਾ ਵਿਸਰੀਤਿ ਸੋ ਪਾਈ ਤਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹੋ ਬਿੰਦਨ ਦੀ ਸੋ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋ
 ਈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਠਿਕ ਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤਕਤ ਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕਰਿ ਦੀ ਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਸਾਹਰਿ
 ਹਾਇਆ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਪਰ ਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਭ
 ਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਹੁ ॥ ਨਾਮੋ ਪਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਹਤੋ ਸੋਭਾ ਗਤੁ ਪਰ
 ਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਪਾਗੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਾ ਜਿਸੁ
 ਪੁਰਾਤਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿਤ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਪਾਵਤੁ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਬਿਸੁ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁ
 ਟਗਾਇ ॥ ਸੁਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਹਾ ਧਿਭਗਵੰਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮੀਟੀ ਮੇਰੀ ਚੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸੰਗਿ ਆਇਓ ॥ ਉਚਾ
 ਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭਗਮੁ ਭਉ ਨਾਸਿਆ ॥ ਕਰਣ ਹਰੁਨਾਨ ਕਮਲੀ
 ਬਾਸਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਕਰਿਟ ਹਲ ਹਸਨਾਨੁ ਟਗਾਵਉ ॥ ਚ
 ਰਨ ਠਕੁਰ ਕੈ ਮਾਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਭਲੇ ਸਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਹੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੋਪਾਰਿ
 ਉਤਰੀਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨੇੜ ਸੰਤ੍ਰਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਵਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਕੁਰ ਉਰਿ
 ਪਾਗਿ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਅਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਨਾਮੁ ਭਗਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖੁ ਨਿ
 ਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਟ ਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਚੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਚੈ ॥ ੩ ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀ ਅਲੇ ਅਵਹਿ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ

ਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਇਆਇਵਲਾਇ। ਹਰਾਉ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰ ੬੦
 ਤ੍ਰਾ। ਮਿਦੇਵਿਸੁਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤਾ। ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮ
 ਜਾਲਾ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ। ਤਾਂਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੋਮਾਇਆ। ੪। ੫੩। ੧੨੩।
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੁਰੈਆਪਾ। ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੇਸੰਤਾਪੁ। ੧। ਗੁ
 ਰੁਗੁਰੁਜਪਿਮੀਤਹਮਾਗੇ। ਮੁਖਉਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਗੇ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵ
 ਸਾਇ। ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੇਬਲਾਇ। ੨। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗੀਸਹਾਈ। ਦਇਆ
 ਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ। ੩। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ। ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪ
 ਰੀ। ੪। ੫੪। ੧੨੪। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਚੋਗਾ। ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀ
 ਬਾਂਧਿਓਚੋਗਾ। ੧। ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਾਬਿਪੁਨਾ। ਆਵਤਜਾਤਜੈਨੀਦੁਖਖੀਨਾ। ਹ
 ਰਾਉ। ਅਨਿਕਬਸਤਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ। ਜਿਉਰਹਨਾਖੇਤਮਾਹਿਰਹਾਇਆ। ੨। ਸ
 ਗਲਸਰੀਰਾਵਤਸਭਕਾਮਾ। ਨਿਹਠਲਾਮਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮਾ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉ
 ਭਏਦਇਆਲਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਭਜਹਿਗੁਪਾਲਾ। ੪। ੫੫। ੧੨੫। ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵੇਗਾ। ਆਵਣਜਾਣਹੋਸੁਖਸਾਗੇ। ੧। ਭੋਬਿਨਸੇ
 ਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ। ਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ। ਹਰਾਉ। ਚਰਨਕਵਲਾਰਿ
 ਦਅੰਤਰਿਧਾਗੇ। ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਗੇ। ੨। ਬੁਝਤਜਾਤਪੁਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ। ਜ
 ਨਮਜਨਮਕੇਦੁਟੇਗਾਂਢੇ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਰੀ। ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹ
 ਮਾਰੀ। ੪। ੫੬। ੧੨੬। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗੀਤਾਰੀਸਰਨੀਪਰਹੁ। ਮਨੁਤਨੁ
 ਅਪਨਾਅਗੇਧਰਹੁ। ੧। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਰਾਈ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁ
 ਝਾਈ। ਹਰਾਉ। ਤਜਿਅਤਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਾਰਹੁ। ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਾਮਸ
 ਕਾਰਹੁ। ੨। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ। ਸੇਧਨੁਸੰਚਹੁਜੈਚਲੈਨਾਲੇ। ੩। ਤਿਸ
 ਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਰੀਚਰਣੀਣਾਗੁ। ੪। ੫੭। ੧੨੭। ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ। ੧। ਕਾ
 ਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵਾ। ਹਰਾਉ। ਮਿਦਿਗਣੀਚਿੰਤਪੁਨੀ

ਮਨਆਸਾ। ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ ਦੁਖਨਠੇਸੁਖਅਇਸਮਾਏ। ਢੀਲਨ
 ਪਰੀਜਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ ਇਛਾਪੁਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮਿਏ॥ ਨਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲਏ॥੪॥
 ੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭ
 ਦਾਤਿ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਰੇਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਏ॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਉ॥ ਸਗਲਗੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੇਹਰਿ
 ਥਾਣੀ॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ ਦੁਖਦੁਰਦੁਜਮੁਨੇਕਿਨਅਵੈ॥ ਕਹੁਨਨਕ
 ਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੪॥੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਭਲੇਦਿਨਸਭਏਸੰਜੋਗਾ॥ ਜਿ
 ਤੁਭੇਟੇਪਾਹਬ੍ਰਹਮਨਿਰੋਜੋਗਾ॥੧॥ ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਥਾਇਜਾਉ॥ ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿ
 ਨਾਉ॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਫਲਮੁਰਤੁਸਫਲਓਘਰੀ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ ਸਫਲੁ
 ਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗੀ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਭਲਾਮੇ
 ਰਾਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇਚਰਨ॥੪॥੬੦॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾ
 ਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਈ॥ ਮਾਰੋਰਾ
 ਖੇਏਕੋਸੋਈ॥ ਗਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਪਾਗਿ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥
 ੨॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ ਈਹਉਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰ
 ਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੬੧॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਸਭਜਾਈ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਮੋਰੋਗੋਵਿ
 ਦਕੀਥਾਣੀ॥ ਸਾਧੁਜਨਰਾਮੁਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ ਗਹਾਉ॥ ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੁਜਾਕੋਈ॥ ਜਾ
 ਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮ
 ਹਿਏਖੁ॥੩॥ ਗਵਿਹਰਿਅਸਰਬਤਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਨਨਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੬੨
 ॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਭੇਮਹਿਰਚਿਓਸਭਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਭਉਨਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰਾ॥੧॥ ਭਉਨਦਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ॥ ਗਹਾਉ॥ ਸੋਗਹਰਖਮ
 ਹਿਅਵਣਜਾਣਾ॥ ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੨॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈ
 ਮਾਇਆ॥ ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਗਾਖਿਏਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੬੩ ॥ ੧੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪਾਇਓ
ਨਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭਉਭਾ
ਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਉ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ਕਣ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇਥੇ ਥਰ ਤੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਨਿਤ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰ
ਤ ਬਿਨੁ ਨ ਕਹਾ ਸੇਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਲਾਗੈ ਅਨਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਅਸਨ ਪੁਜੈ ਕਾਇ ॥
੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਾਖੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਸਮ ਹ੍ਰਬੁ ਤੁਧੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੁਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੧ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਨ ਜਨਮਿ ॥ ਤੇਹੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਿ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਸ
ਭਿ ਤੇਗੈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਗੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਗਭਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਸ
ਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ੧੩੬ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਣੀ ਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਾਮ ਨਾਮਿ ਦਿਵ ਲਾਗੀ ॥
੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿ ਅਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾ
ਖੇਨ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਹਰਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਾਖਿ ਨ ਉਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੬੭ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਹੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਟਵੈ ਸੇ ਮਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾ
ਮ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਣ ਗਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਓਰਿ ਉ
ਪਾਵੈ ਏਕ ਦੇ ਕਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਤਰ ਸੁਚਾਖੁ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਣੀ ਜਨਤ
ਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕੇਗੈ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ੧੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਣੀ ॥ ਮਿ

ਇਸਾਧੁਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧੦੯॥ਦੁਲਭਦੇਹੋਈਪਰਵਾਨਾਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮਨਿ
 ਸਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੁਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮਾਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤ
 ਦੇਖਉਤਤਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੬੯॥੧੩੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੫ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹ
 ਮਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਾਹਿਰੈਉਰਧਾ
 ਗੀ॥ਅਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੈਵੈਪਰਵਾਨਾ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿ
 ਕਇਕਰਿਜਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਧੁਰਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਦਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾ
 ਗੀ॥੪॥੬੦॥੧੪੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕਹੈਦੁਹਰਮਦਿਖਾਵੈਤੋਹੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬ
 ਧਾਚੋਹੁ॥੧॥ਗਾਮੁਰੇਸੇਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਅੰਤ
 ਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਥਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮ
 ਵੇਵਿਕਾਗਾਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿਨਾਮਿਰਸਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿ
 ਸੁਕਿਰਪਾਉਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੬੧॥੧੪੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਹੰਗੁਕਦੇਉਤਹਿਨਜਾਇ
 ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹੰਗਿਰਾਤਾਸੇਮਨੁਸਾਰਾ॥ਲਾਲਹੰਗਪੁਰਨਪੁਰਖੁ
 ਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਨਗਾਈ॥ਤਕਾਹੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਅਨਹੰਗਠੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਿਹੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲਾ
 ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੋਦਇਆਲਾ॥੪॥੬੨॥੧੪੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਸੁਆ
 ਮੀਕਿਲਾਵਿਖਨਸੇ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਨਿਵਾਸੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਕਉਰਾਮਭੋਰੇਸਾ॥ਨਾਮੁਜ
 ਪਤਸਭਮਿਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਭੁਤਉਨਭਰਾਂਤੀ॥ਗੁਣਗੁਪਾਲਗਾਈਅ
 ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟਾ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਟੀਨੀਓਟਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜਨਨੀਤੀ॥੪॥੬੩॥੧੪੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਭੁਤਕਾਭਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੇਵਾਪਾ
 ਰੀਪੁਰਾਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੇਜਨੁਸੁਗਾ॥ਹਰਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕੁਪਾਲਗੁਸਾਂਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇ
 ਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸਹਜਸਾਂਤਿਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਹਾਸਿਸਾ

ਧਸੰਗੀਖਾਟੀ॥ ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਤਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥ ੬॥ ੭੬॥ ੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਹਿਸਿ
 ਮਹਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸਾ॥ ਚਰਣਕਮਲਾਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖ
 ਬਾਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਅਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ ਜਪਿ
 ਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਭੇਏ॥ ਸਾਧਕੇਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਭਭੇਏ
 ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਨਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ੬॥ ੭੫॥ ੧੪੫॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਾਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥ ੧॥
 ਖਸਮੁਥਿਸਾਰਿਆਨਕੀਮਿਲਾਗਹਿ॥ ਕਉਰੀਬਦਲੇਰਤਨੁਤਿਆਗਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨੋਲੇਭਾ॥ ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਖਵਹਿ
 ਖਾਨਪਾਨਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਨਕਹਮਲੁਟਹਰਾਮੀ॥ ਬ
 ਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੬॥ ੭੬॥ ੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨ
 ਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਿਦਿਨੁਰਹਿਸਿਮਹਨੁਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ ਕੇ
 ਦਿਜਨਮਕੀਮਲੁਏਹਿਜਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਰਿਬਸਾਣੀ॥ ਮਨਬਾਭਤਸ
 ਗਲੇਠਲਾਪਾਣੀ॥ ੨॥ ਜੀਵਨਮਹਤੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸੋਭਗਵਾਨੁ॥ ੩॥ ਕ
 ਤੁਨਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੇ॥ ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ॥ ੬॥ ੭੭॥ ੧੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਖਾਂਦਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ॥ ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮਹਾਇ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁ
 ਜਿਨਿਜੀਉਪਿਭੁਦੀਨਾ॥ ਕੇਦਿਜਨਮਭਗਮਹਿਬਹੁਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਤੋਰੀ
 ਤਿ॥ ਜੋਕਿਭੁਕਰੇਸਗਲਾਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਪਾਰਿਆ॥ ਸੇਈਠਕੁ
 ਹੁਮਨਹੁਥਿਸਾਰਿਆ॥ ੩॥ ਬਧੋਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਰਗਾ॥ ਨਨਕਉਪਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗ
 ਗਾ॥ ੬॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਹਣਾਇ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਤੇਰੇਹਰਿਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੭੮॥ ੧੪੮॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੋਲੇਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਵਦੀਤੁ॥
 ੧॥ ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭਕੋਇ॥ ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਰੋਇਨਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿ
 ਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ ਦੁਖਦਰਦਹੋਗਸਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ॥ ੨॥ ਰਸਨਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮਾ॥ ਪੁਰਨ
 ਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਅਨੰਕਬਾਰਨਨਕਬਲਿਹਗਾ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ ੬॥

੭੯॥੧੪੯॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ ਕੇਇਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁ
 ਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਗਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਪਿਤਾਸੁ॥ਹਰਉ
 ॥ਸਰਬਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨ॥ਜਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਤਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰ
 ੩੩ਤਸਭਿਭਾਗੁ॥ਕਰਣੇਹਰਉਦੇਮਹਿਧਗੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਤਰਮਭਾਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਾਇਹੁਧਰਮੁ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਦੇਗੁਰ
 ਜੇਣੀ॥ਤਿਤੁਬਲਿਹੋਗੁਨਬਿਅਪੋਕੋਣੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਣਤਰਣਭੋਸਾਗਗਾ॥ਸਰਣਿਸੁਰਛੋ
 ਜਮਕਾਗਗਾਹਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਿਨਾਮਾ॥ਇਹਅਸਰਪੂਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ਜ
 ਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰੀਵਡਿਅਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਣੀ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹਭਏਗੁਰਿ
 ਤਰਮਾ॥ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ ਥੀਖੋਰਜਤੇ
 ਅੰਪੁਲਾਭਾਗੀ॥ਦੁਖਿਲਾਗੋਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਅਣੀ॥ਮਾਇ
 ਅਮਗਨੁਨਰਕਿਲੇਜਾਣੀ॥ਹਰਉ॥ਰੋਗਾਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇਨਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠ
 ਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਨਸੁਖਾਨਹੀਅਵਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿ
 ਮਰਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਮਿਦੁਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ
 ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵੇਗੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਏਨਿਵੇਗੇ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਮਹੁ
 ਸਭੁਕੋਇ॥ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ਹਰਉ॥ਮਹਾਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਗਾਪ੍ਰਭਖਿਨ
 ਮਹਿਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਗਾ॥੧॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੇਰੇਨਹੀਜਾਹਿ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਮੁਕਤਿਛਲ
 ਪਾਹਿ॥੩॥ਉਕਤਿਸਿਅਨਪਇਸਤੇਕਭੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ
 ਥਾਤੀਪਾਣੀਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ਬਿਚਰੁਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥
 ੧॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਣੀਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭੁਦੇਹਿਤਪਾਣੀਐ॥ਹਰਉ॥ਹਰਿਕੋਚ
 ਰਣਹਿਰਦੈਉਹਿਧਾਗਿ॥ਭਵਸਾਗਹੁਚਵਿਉਤਹਰਿਪਾਗੀ॥੨॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥
 ਸਦਾਕਲਿਅਣਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕਦਰਗ
 ਹਪਾਣੀਐਮਾਨੁ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾਪ ਜਾਇਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿ
 ਮੀਤਾ॥ਭੁਮਾਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤਾ॥੧॥ਉਠਤਸੇਵਤਹਰਿਸੰਗੀਪਹਰੁਆ॥ਜਕੈਸਿ

ਅਹਿੰਸਾ ਮਨ ਹੀ ਰਹੁ ਆਗਾਹਾ ਭੀ। ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੁ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕੋ ਹੋਇ
 ਆਨਾਸੁ। ੨। ਆਸਾ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਪਨੁ ਏਕਾ। ਸਾਚੇ ਸਾਹਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕਾ। ੩। ਮਹਾ ਗਰੀਬ
 ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ। ਨਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਦੇ ਤਖਾ। ੪। ੬੫। ੧੫੫। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਜਨੁ ਕਹਿ ਸੁਚੇ। ਕੋਇ

ਗੁਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੁਚੇ। ੧। ਸਾਪਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਜਨਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸ
 ਏਨ ਆਇਆ। ੨। ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪਹੁ। ਤਾਂ ਤੇ ਬੁਢਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ। ੩। ਕਹਿ
 ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ। ਨਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ। ੪। ੬੬। ੧੫੬। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ਪਉਸ ਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਚ ਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ। ੧। ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰ
 ਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਈ। ਡਰ ਪਤ ਡਰ ਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁ ਤਜਾਈ। ਰਹਾਉ। ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ
 ਹਿਨਾਮ। ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ ਤਾਕੇ ਪੂਰਨ ਕਮਾ। ੨। ਜਨਮੁ ਜਗਮਿ ਰਤੁ ਜਿ ਸੁਵਾਸਿ। ਸੋ ਸਮਰ
 ਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ੩। ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਨਕ ਦੇ
 ਕਾ। ੪। ੬੭। ੧੫੭। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ। ਘਰਿ ਆਏ ਹੋ
 ਵਿਦੁ ਲੋਨਾਇ। ੧। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਗ ਮਕੈ ਰੰਗਿ। ਰਹਾਉ।
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਹਿ ਆ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿ ਖਸਾਭਿ ਹਿਰਿ ਆ। ੨। ਸੋ ਤਾ ਸੁਰ
 ਤਿਨ ਮਿਭ ਗਵੰਤੁ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰ। ੩। ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਪੁ। ਨਨ
 ਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ। ੪। ੬੮। ੧੫੮। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਨੁ ਗੋਵਿੰਦ
 ਗੁਣ ਗਾਏ। ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ। ਰਹਾਉ। ਬਿਪਤਿ ਤਹ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
 ਨਾਹੀ। ਕੋਇ ਅਨੰਦ ਜਹਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ। ੧। ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪਨੇਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ
 ਜ ਮੁਲ ਗੋਨੇਗੇ। ੨। ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ ਨਿਚਲ ਥਨੁ। ਜਹਾ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮ। ੩। ਜ
 ਹਾਣੀ ਐ ਤਹ ਨਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ। ਨਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ੪। ੬੯।
 ੧੫੯। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਣਪਵਿਤ੍ਰ ਆਪ
 ਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੇ। ੧। ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲਾ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਛੂਨੁ ਪਨੁ ਮਾਲੁ। ਰਹਾਉ।
 ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਸੋਚਤੁ ਹੁਸਿਆਣਾ। ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ। ੨। ਜਗਮਹਿ ਆਇ

ਸੋ ਸਮਰ ਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਨਕ ਦੇ ਕਾ।

ਅਸੋਪਰਵਾਨਾਘਟਿਘਟਿਅਪਦਾਸੁਆਮੀਜਾਨਾ॥੩॥ਕਰੁਨਨਕਜਕੇਪੁਰਨਭਗਾ॥
 ਰਿਚਰਨੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਚਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕ
 ਤਨਹੀਸੰਗੁ॥ਓਹੁਬਿਖਈਓਸੁਰਾਮਕੋਰੰਗੁ॥ਹਰਾਉ॥ਮਨਅਸਵਰਗੈਸੇਤੁਹੀਸੀਗਾਰੀ॥
 ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁਪੁਚਰੈਨਗੀ॥੧॥ਬੋਲਕਉਨੇੜਾਪਾਇਦੁਹਵੈ॥ਗਉਚਰਿਸਿੰਘਪਾਥੈਧਵੈ
 ॥੨॥ਗਾਡਰਲੇਕਾਮਧੇਨੁਕਰਿਪੁਜੀ॥ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੁਜੀ॥੩॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜ
 ਪਿਚੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਚਰਿਸਾਮੀਤਾ॥੪॥੯੧॥੧੬੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਮਤਿ
 ਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿਪੀਗਾਰਾਮਰਸਾਇਦੁਪੀਵਤਬੀਗਾ॥ਚਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਹਿਓ
 ਟਾ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਭੋਟਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੋਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ॥ਰਾਮ
 ਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਤਬੀਕਾਗ॥ਸਭਤੇਉਚਏਹਉਪਕਾਰ
 ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗਤੋਗੋਪਾਲਾ॥ਨਨਕਜਾਚੈਸਾਧਰਵਲਾ॥੪॥੯੨॥੧੬੨॥ਗਉੜੀਮਹ
 ਲਾ੫ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੁਰਨਵਡਭਾਗੀ॥ਹਰਾਉ॥ਭਰ
 ਤਾਪੇਖਿਬਿਗੈਸੇਜਿਉਨਗੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਪੂਤਪੋਖਿਜਿਉਜੀ
 ਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਗਤਾ॥੨॥ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੋਖਿਧਨਾ॥ਜਨਚਰ
 ਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਗ॥ਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਅ
 ਧਾਗ॥੪॥੯੩॥੧੬੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰਸਾਇਨਿਜੋਜਨਗੀਧੋ॥ਚਰਨਕਮ
 ਲਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੋ॥੧॥ਅਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਭਾਗੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਠਠਲਾਸੀਸਾਗਾਰ
 ਹਉ॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪਾ॥੨॥ਵਣਿਕਿਣਿਕਿ
 ਭਵਣਿਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕਰੁਨਨਕਸਾਕਥਨੀ
 ਸਾਗੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਗੁ॥੪॥੯੪॥੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ
 ਨਵਤੁਰਾਮਸਹਿਕੀਜੈ॥ਭੋਲਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਹਰਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁ
 ਗੋਵਿੰਦਕਾਨਾ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੁਰਨਸਭਿਕਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹੋਸਦਿਹੋਇ॥ਕੋਇਜ
 ਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਖੋਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਹਿਅੰਨੰਦਾ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰ
 ਦੁ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨਾ॥ਨਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੯੫॥

੧੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇਕਿ ਬੁਕਹਿ ਜਿ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ੬੪
 ਜਾਗੈ ॥ ੧॥ ਹਰਉ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥ ੧॥ ਕਰਮ ਧਰ
 ਮ ਨੇ ਮਝਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਣਾ ॥ ਜਾ ਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇ ॥ ੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੇ ਹੋ ਅਪਰ ਅਪਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਿਤ ਜੋ ਬਿਕ
 ਗਾ ॥ ੪॥ ੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਭਾਰਿ ਜਾਂਤਿ ਦੇਵ ਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ
 ਤੋ ਕੇਵਲ ਸਾਨੇ ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਹੋਵੈ ਦਮ ਨਿਤ ਨਿਪੁਰਿ ਇਨਿ ਖਿਆ ॥ ਕਾਹੁ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿ
 ਖਿਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਗੀ ਜਿ ਨਿਜਿ ਨਿਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਿਸ ਨਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨॥
 ਦਾਹਨ ਦਖ ਦਤ ਹਸੰਸਾਗੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਸੇਉ ਤਸਿ ਪਾਗਿ ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁ
 ਇਕੁ ਲਾਸਾਧੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਗਾਧੀ ॥ ੪॥ ੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਗਹੀ ਬਾਉ ਪਹਿ ਜਿ ਖਿਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥ ੧॥ ਪੂਰਨਿ ਆਉ
 ਕਰੇ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਕਉ ਗਖ ਨਹਾਗੁ ॥ ਹਰਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤ
 ਪ੍ਰਾਨਿੰਦ ਕੁ ਮੁਆਉ ਪਾਜਿ ਵਡਤਾਪੁ ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜੇਹੇ ਨੇਕੋਇ ॥ ਅਗੇ ਪਾਏ
 ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਗਾਏ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੪॥
 ੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਹਾਜਗਤੁ ਠਾਕੀ ਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ
 ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਹਿਸ ਹਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਹੀ ਆਵੈ ਨੇਗਾ ॥ ਹਰਉ ॥ ਸਾ
 ਚੀਟਗ ਹਥੈ ਲੇਕੁ ਡੁਡਾ ॥ ਸਿਰੁ ਹਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂਡੁ ॥ ੨॥ ਗੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥
 ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇ ਐ ਆਪੇ ਬਾਧੋ ॥ ਦਰਬੁਗ ਇਅਸ
 ਭੁਜੀ ਅਕੋਸਾਥੋ ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਗਿ ॥ ਗਖੀ ਪੈ ਜਮੈ ਕੇ ਕਰਤਾਗਿ ॥ ੫॥ ੧੬੯॥
 ੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰ ਬਿਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ
 ਰਿਪੁ ਨੀ ॥ ਹਰਉ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਬਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਪੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥ ੧॥ ਅਨਿ
 ਕ ਜਲਾ ਜੋਧੈ ਵੈਦੇਹੀ ॥ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਪੁਨ ਤੇਹੀ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਓਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਇਆ ਭਉ ਕਾਣੀ ॥ ੩॥ ਮੂਕ ਤਿਭੁਗ ਤਿਜੁਗ ਤਿਹਰਿ ਨਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
 ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪॥ ੧੭੦॥ ੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ

ਦਾਸਾਜਿਨਿਮਿਲਿਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਸੁਨਿਮਨਕਾਨੀ॥ਸੁਖਪਾਵਹਿ
 ਹਰਿਦੁਆਰਿਪਰਨੀ॥ਹਰਾਉ॥ਆਠਪਰਧਿਆਈਐਗੋਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
 ਹਾਣੀ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਣੀ॥ਤਾਪਪਾ
 ਪਾਬਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਹਰਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏਕਇਆਨਾ॥
 ੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅਗਮਬੀਚਗਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਹੈਨਿਸਤਗਾ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾ
 ਵਹੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਬੋਧਨਮੀਤਾ॥੩॥ਮਨਬਚਕੁਮਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆ
 ਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨੇੜਪਰਗਾਸੁਕੀ
 ਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਭਗਮਗਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥੨॥
 ੧੦੩॥੧੭੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤਾ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤ
 ਜਿਨਤੁਮਸੀਗੇਹੇਤਾ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਕੈਸੇਸੁਖੁਲਾਏਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥ਹਰਾ
 ਓ॥ਤਿਨਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣਾ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਭਬਾਣਾ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੪॥ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਹੈਮਸਲਾਤਿਤੁਹੈਨਾਈ॥ਤੁਹੈਰਖਹਿਸਾਹਿਸੰਮਾਈ॥੧॥ਐਸਾਗ
 ਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਰਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਗਖੇਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਹਰਾਉ॥ਆਗੇਆਪਿਉਭਾਨੁਵਸਿ
 ਜਾਕੈ॥ਆਠਪਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣਾ॥ਜਾਕਉਆਪ
 ਕਹਹਿਭੁਗਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਪ੍ਰਤਿਪਾਇ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਮਾ
 ਇ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥ਚਿਠਦੇ
 ਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਣੀ॥੧॥ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਰੀਪੁਰਨਹਰਿਗ
 ਇਆ॥ਹਰਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਗੁਸੇਹਗੁ॥੨॥੧੦੬॥੧੭੬॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠੀ॥ਗਰਧਪਵਗੁਲਾਏਪੇਟੀ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰ
 ਤੁਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤ
 ਇਸਨਾਨਾ॥ਭੁਰੀਕਾਢਿਏਵੇਹਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਤਪਕੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਕੁਰਤਨ
 ਸੰਗੋਪਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧੋਗੈ॥ਚਿਰਦਾਸੁਪੁਰੁਮੁਬੀਚਗੈ॥੪॥੧੦੭॥੧੭੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁਪਰਿਥੈਸਹੁਰਗਿਜਨਪਿਅਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਿਤਮਰੇਕਜਸਵੇਗੇ॥
ਹਰਉ। ਦੁਸਟਦੁਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਗੇ। ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਗੇ॥ ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸ
ਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਮਹਾਸਪੀਨੇ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜੁਤਗਵਾਨਾ॥ ਸਾ
ਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨਦਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਹਇਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁ
ਅਮੀ॥ ੪॥ ੧੦੮॥ ੧੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਜਲੈ॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਭੂਬੈਜਲਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਛਲਾਛ
ਲਾ॥ ੧॥ ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ ਹਰਿਸਉਸੋਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨ
ਹੀੜਾਸਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੁਰਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਤਿਉਤਮਹੋਇ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੇਇ॥ ਕਹੁਨਨਕਤਿਨਕਉਬਇ
ਜਾਂਈ॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੦੯॥ ੧੭੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ ਮਾਹਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਹਏ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿ
ਭਏਅੰਦਾ॥ ਹਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੧॥ ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਅਏ॥ ਭੇਟਤ
ਸਾਪਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥ ਹਰਉ॥ ਨੇੜਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਗਸਾ॥ ਧਨਿਮਸਤਕਚਗਨਕ
ਮਲਹੀਪਰਸਾਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਾਸਛਲਾਇਹਕਾਂਇਆ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਾਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ ਆਪੁਗ
ਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਨਕੀਸਹਨੀਪਏ॥ ੩॥ ਜੋਚਾਹਤਸੇਈਜਬਪਾਇਆ॥
ਤਬਛੁਛਨਕਹਾਂਕੇਜਾਇਆ॥ ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕ
ਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ ੪॥ ੧੧੦॥ ੧੮੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਨੋਇਸਨਾ॥ ਲਾ
ਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨਦਾਨੁ॥ ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਿਕੋਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਸਗਲਪਵਿਤਗੁਨਗਾਇ
ਗੁਪਾਲਾ॥ ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੁਸਹਨਿਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਉ॥ ਬਹੁਤਉਹਧਤਪਸਾਪਨਸਾ
ਧੋ॥ ਆਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੋ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਆਹਧੋ॥ ੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ

ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ। ਜੋਗਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੇ
 ਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੇ ਬੀਚਾਰੇ। ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਹ ਪਾਧਾਰੇ॥੪॥
 ੧੧੧॥੧੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਗੁਰ ਹਿੰਦੇ ਬਸਾਇਆ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾ। ਤਿਸ ਹਿ ਅਗਾਧਿ ਮੋਹ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥
 ਹਰਾਉ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੁ ਗੁਰਨਾਮਾ। ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਮਾ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ
 ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਗਏ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ॥ ਅਪਨੇ
 ਸੇਵਕ ਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਗ ਖਾਈ॥੪॥੧੧੨॥੧੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈ ਸੇਮਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਾਇ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ। ਕਰ
 ਨ ਕਰਾਵਨ ਪੁਰਨ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਹਰਾਉ। ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆ ਕਰਨੈ ਹਰਾ। ਭੋ ਬਿਨ ਸੇਆਤ
 ਮ ਸੁਖ ਸਾਗਾ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਗਏ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਲਾਏ॥੩॥ ਕ
 ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਸਨਾਈ॥੪॥੧੧੩॥੧੮੩॥

ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੁਰਨ ਭਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖਾਨ ਬਿਆਪੇ ਕਾਈ॥ ਹਰਾਉ। ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵੇਦਾ ਸੁਹਰਿ
 ਮਾਈ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤ ਆਪਿ ਕਰਾਈ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿ
 ਰਭ ਉਗਾਈ॥੨॥੧॥੧੧੪॥੧੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਾ। ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿਏ ਧੁਮੁ ਗੁਰੀਆ॥ ਹਰਾਉ। ਸੁਵਨਿ ਨ ਸੁਹਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆ
 ਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਤ ਪਿਗੁਰੀਆ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨ ਥਾ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹ
 ਤਰੀਆ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥
 ੧੮੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦਯਗੁ ਸਾਈ ਮੀਤੁ ਲਾਤੁ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ
 ਜੀਉ॥ ਹਰਾਉ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਰੁ ਧਾਸੀ ਸਾਗੀ॥ ਜੀ ਅਪੁਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤਿ
 ਆਨਿ ਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿ ਹਰਿ ਜੀ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤ ਹਉ ਪਹੁੰਗੇ ਪਾ
 ਲਾ। ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨ ਮਾਤਿ ਥੋਰੀ ਆਤੁ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੇਮ

ਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਗਾਸਹਇਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉਚੇਅਗਮਅਪਾਗ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾ ੬੬
 ਹਥਅਸਟਸਿਧੀਨਾਮਅਹਸਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਂਠਿ॥੪॥ਅ
 ਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੋਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਗਾਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਯੋਬਿਖੁਤਰਿਅਸੰਸਾਰੁ॥
 ੫॥੧॥੧੧੬॥੧੮੬॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਅਹਲਾ ੫ ਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਗਵਣਾ॥
 ਹੋਕੇਈਚਾਮੁਪਿਅਹੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਚੁਪਾਵੈ॥ਹਰਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁ
 ਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਤੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾ
 ਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਪੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਅਪੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪ
 ਤਿਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਪੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਹਇਜਿਨਿਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿ
 ਲਾਹੀ॥ਜਨਮਅਮਰਤਤਿਹਮੁਏਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਹੋ॥ਬਿਨਉ
 ਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਉਚਅਪਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗਤਨਾਮੁਅਧਾਹੋ॥੪॥੧॥੧੧੭॥੧੮੭॥ਗਉੜੀਪੁ
 ਰਬੀਅਹਲਾ ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਪਹੀਨਬੁਧਬ
 ਲਿਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੁਹਿਤਿਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹੰਅਨਾਥਕੀ
 ਕਹਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਣੀਬੈਰਾਗੀਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ
 ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਾਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੧੮॥
 ੧੮੮॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉਮੋਹਿ
 ਕਹਉਬੇਨਤੀਕਉਸੰਤਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥ਹਰਾਉ॥ਮਨੁਅਹਪਉਧਨੁਰਾਖਉਅਗੇਮਨ
 ਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੇਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਾਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿ
 ਛੈਵਿਰਾਗੀ॥੧॥ਪੁਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓ
 ਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥੧੮੯॥ਗਉੜੀਅ
 ਹਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁਰੇਪਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖਾ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਸਹਇਗੁਪੁਰਨਾਮਹਤਨੁਹੀ
 ਅਹੇਸੰਗੀਗਾਧਾ॥ਹਰਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੁਣੀਵਿਸਨਾਹਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਣਮੋਹਕੀਫਸਾ॥ਕਾ
 ਟਨਹਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿੰਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇਕਹਹੁਨਿਵਸਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹੋਬੰਦਪ੍ਰ

ਤਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਿ। ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਤੁਤਮ
 ਗੀਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨॥੧੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ। ਅ
 ਸਪਿਅਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨਰੋਨੀਪੈਕਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਗਾ। ਹਰਉ। ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦ
 ਸਨਕੀਅਨਿਕਭੰਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਤੋਗਾ। ਤਲਾਧਾਰਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸ
 ਭੋਹੀਥੋਗਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਤਬੋਹੇਗਾ। ਅਨਦਸੁਖ
 ਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਗੁਸਫਲੁਸਵੇਗਾ॥੨॥੬॥੧੨॥੧੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
 ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਗਮਗਾਇ। ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾ
 ਗੁਦੇਇਬਤਾਈ। ਹਰਉ। ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਾਖਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੇਪਾਈ।
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੇਜਗੁਮੋਇਆਇਹੁਭਗੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁ
 ਹਿਉਬਸਤੋਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ। ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋ
 ਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ। ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇ
 ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਇ
 ਵਲਾਈ॥੪॥ਪਚਜਨਾਮਿਲਿਅੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੬॥ਮੇਰੇਗਮਗਾਇ
 ਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਾਮਾ
 ਈ। ਹਰਉਦੁਜਾ॥੫॥੧੨॥੧੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਐਸੋਪਹਚੇਪਾਇਓ। ਕਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਖਹਿਬਤਾਇਓ। ਹਰਉ। ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤ
 ਤਤਮਹੀਮੋਹਾਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ। ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜੂਉਸੁਨ
 ਤੋਹੋਧੁਗਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਹਿਤੋਹੋਤਾਸਦਾਸਹਜਸੁਖਪਾਇਓ। ਹੋਣਾ
 ਸਾਸੋਈਫੁਨਿਤੋਸੀਸੁਖੁਦਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਕ੍ਰਮੰਡਕਾਏਕੋਠਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾ
 ਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੋਕ
 ਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਚਾਇਓ। ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੋਇਵਤਤੋ
 ਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੬॥੧੨॥੧੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇ॥੧॥

ਸੀਤਾਸੰਤਟਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਖਾਇਚਲਹੁਹਿਲਾਹਾਅਗੋਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ
 ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੇਨਾਗੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਕਾਜਸਵਾਗੇ॥ਹਰਉ॥ਇਹੁਸ
 ਸਾਹੁਬਿਕਾਰੁਸਹੇਸਮਹਿਤਹਿਓਭੁਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਏ
 ਹਉਮੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਣੁਹੁਹਿ
 ਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਹਿਨਹੇ
 ਇਹੋਫੇਗਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਾਬਿਧਤੇਸਹਧਾਮਨਕੀਪੁਗੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਇ
 ਹੀਸੁਖਮਾਗੈਸੋਕਉਕਹਿਸੰਤਨਕੀਪੁਗੇ॥੪॥੧॥੧੨੪॥੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਪਤਾਪ੍ਰਭਮੇਗੇ॥ਸੋਹਿਨਿਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਗੇ॥੧॥ਹਰਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏ
 ਕੁਗਰੀਬਾਹਾਖਹੁਗਾਖਨਹਗੇ॥ਖੇਦੁਕਹਹਿਅਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿਅਇਓਸ
 ਹਨਿਤੁਹਗੇ॥੧॥ਕਹਿਕਹਿਹੁਹਿਓਅਨਿਕਬਹੁਤਾਤੀਓਰਹਿਕਤਪੁਨਾਹੀ॥
 ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਜਾਹੀ॥੨॥ਕਹਿਕਿਹਪਾਸੰਤ
 ਮੇਲੇਸੋਹਿਤਿਨਤੇਪੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਗਉਗੁਰਕ
 ਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਜੀਤਿਲਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾ
 ਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਭਇਆਪਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੮॥੧੨੫
 ॥੧੬੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਓਹੁਮਬੇਨਸੀਹਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇ
 ਬਸਤੇਇਹੁਰਗੁਕਹਤੇਅਇਆ॥੧॥ਹਰਉ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਹੋਹਿਅਠਹੋ
 ਏਕਮਹਲਿਨਿਮਾਨੀ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਆਪੇਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਈਬਾਨੀ॥੧॥
 ਏਕਮਹਲਿਤੁਪਾਤਿਤੁਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਸਭਕਿਭੁ
 ਗਾਹੁਏਕਮਹਲਿਕਭੂਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਕਹੈ॥ਬਪੁਰੀਖਿ
 ਲਾਵਨਹੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਉਓਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆਨੈ॥੩॥
 ॥ਅਨਿਕਕੋਠਗੀਬਹੁਤਤਾਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਹਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿ
 ਗਏਤੈਸੇਹਰਨਾਕਿਅਇਹੁਕਹੈਬਿਚਾਹਾ॥੪॥ਜਿਲਿਕਿਭੁਕੀਆਸੋਈਜਾ
 ਨੈਜਿਨਿਇਹਸਭਾਬਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿ

ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ॥੫॥੯॥੧੨੬॥੧੯੬॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੋਰਿ ਭੋਰਿ ਹੋ ਬਿਖਿਆ
 ਕੇਰ ਸੁਆ॥ਉਗਉੜੀ ਹੋ ਬਾਵ ਹਗਾਵ ਹਜਿਉ ਕਿਰਪੇ ਹਰਿ ਆਇਓ ਪੁਸੁਆ
 ॥੧॥ਗਉੜੀ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੁਅਪੁਨੇ ਕੁਜੈ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਏ ਤੇ ਹੋਤ ਸੁਆ॥ਨਗੋ ਅ
 ਇਓ ਨਗ ਸਿਧਾ ਸੀ ਠੇਹਰਿ ਠੇਹਰਿ ਓਓ ਅਰੁ ਕਾਲਗਰ ਸੁਆ॥੧॥ਪੈਖਿ ਪੈਖਿ ਕੇ ਕਸੂ
 ਭਕੀ ਲੀਲਾ ਹਾਰਿ ਮਾਚਿਤਿ ਨਹੂਲ ਉਹ ਸੁਆ॥ਬੀਜ ਤਰੇ ਹੋ ਦਿਨ ਸੁਅਰੁ
 ਹੋ ਨੀਜੀ ਅਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਭੁਆ॥੨॥ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਹਧਾਨੇ
 ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨ ਸੁਆ॥ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸਤੇ ਪ
 ਏ ਨਹੀ ਰੁਚ ਚ ਸੁਆ॥੩॥ਜਗੁ ਅੇਸਾ ਸੋਹਿਗੁ ਹਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਹਇ
 ਪਹਿਓ ਤਜਿਗਰ ਬਸੁਆ॥ਮਾਗੁ ਪੁਰ ਕੇ ਸੁਤ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦ
 ਸਤਗਤਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਆ॥੪॥੧੦॥੧੨੭॥੧੯੭॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਗਾ॥ਐਹੀ ਤਮਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗਾ॥੧॥ਗਉੜੀ ਅੰਤ ਹਕੀ ਬਿ
 ਧਿ ਤਮਾ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤਮਾ ਹੀ ਸਜਾਨ ਸੁਪੇਲੇ॥ਸਹ ਬਸੁਖਾ ਮੇਤੁ ਝਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ
 ਕੁਰ ਅਗਾਹ ਅਤੇ ਲੇ॥੧॥ਬਹਨਿ ਨ ਸਾਕ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਗਾਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ
 ਦਾਤੇ॥ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰ ਪੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ॥੨॥ਭੁਮਤ ਉਕ
 ਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉ ਮੇਮਾਗੀ ਜਨਮ ਮਾਟ ਕੇ ਚੁਕੇ ਸਹ ਸਾਸ
 ਪਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਗੀ॥੩॥ਚਰਣ ਪਖਾਹਿ ਕਰ ਉਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ
 ਬਹੀਆ॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਹਿ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗੀ
 ਮਿਹੀਆ॥੪॥੧੧॥੧੨੮॥੧੯੮॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹੀ
 ਝਾਵੇ ਤੇ ਹੀ॥ਤੇਹੋ ਪੁਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੇਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ ਸੁਗਪਾਇਆ ਲ
 ਮਿਹਤ ਭੂਅਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੇ ਏਕੇ ਓਹੀ॥ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕ
 ਹੋ ਜੇਹੀ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹੀ ਦੇਹੀ॥੧॥ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ
 ਤਮਾਗ ਸੁਖ ਦਾਈ ਨਿਮਲ ਸੀਤ ਲੇਹੀ॥ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆ
 ਈਸੰਤ ਤੇ ਹੀ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੇ ਹੀ॥੨॥੧੨॥੧੨੯॥੧੯੯॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

੫ ਮਿਲਾਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤੀਆ ਤੁਮਾਗ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ੮੮
 ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋ ਨੀਭੁ ਮਿਆ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾ
 ਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੋ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
 ਵਹੁ ਨਾਕਿ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਗੇ ਭਾਣੇ ਭਗੀ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਆਜਾਗ ਤੁਨਹੀ ਸੁਤਾ
 ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ
 ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਮ ਹਿਦਿਖਾ
 ਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੁਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤ ਨਕੀ ਸੁਖ
 ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੦ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਕੈ ਬ
 ਲਿਹਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕਰ
 ਨੀਐ ਜਨ ਪਾਹੁ ਹਮਰੀ ਗਿਰਾਤੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਾਸ
 ਰਿਅ ਵਰਨ ਦਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾਹਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ
 ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਹਇ ਪਰੈ ਸੰਤ ਰਿਆਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣਿ ਪ
 ਰਉਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤ ਨਕੀ ਹੋਵੇ ਇਸਨੁ ਮੇਰੇ ਹੋਹੁ
 ਭੁਕਿ ਰਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਯੋ ਜੋ ਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗਮ ਹਿਧਾ
 ਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਨ ਵਤਨੁ ਨਿਗਮ ਯੁਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਨੁਖਾਇ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗਦੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇ
 ਓਹੁ ਰਤੇ ॥ ਸੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪੁ
 ਥਮੀ ਇਸੁਤ ਨਾਮ ਹਿਰਦਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਾਮ ਸਕਾਗਾ ॥ ਦੀਖਿ ਅਗੁ
 ਰ ਕੀ ਮੁਢਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਕੁਨਿਰੰਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭੁਣੇ ਇਕ
 ਝਾਏ ਕਸੂ ਕੇਵਲਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗ ਨਿਆਗਿ ਆਕਰੀਤ ਬਨਿਗਮ ਲਾ
 ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥ ੨ ॥ ਭਗਮੁ ਜਗਾਇ ਚਰਾਣੀ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿ ਆ
 ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੇਕੀ ਨੀਭੁ ਗਤ ਜੋਠਾ ਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਖਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਹ
 ਭਉ ਨਹੀ ਤਹੁ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸੰਗੀ ਅਨਪਤ ਬਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਹੁ

ਰੰਡ ਕਰਿਗੀ ਖੋਲ੍ਹਿਗੀ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਿਤਾਨੀ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਭੋਟੈ ਮਾ
 ਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੁਹਿ ਤਿਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ
 ਚਾਟੈ॥੫॥੧੫॥੧੩੨॥੨੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁ
 ਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ਲੇਖੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਕੇ
 ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਹਮਿ ਓਤਿ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ
 ਦੀ ਪਕੁ ਪਗਾਸਾ॥ ਭੁਖ ਕੀ ਜਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਕਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਬਿਲਾ
 ਸਾ॥੧॥ ਤਾਹੀ ਲੇਖੁ ਵਜਾਉ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ
 ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਓਹ ਰੰਗੀ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤਿ
 ਪਤਿ ਆਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਪੁਕ ਮੁਖ ਨਾਏ॥੩॥
 ੧੬॥੧੩੩॥੨੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ
 ਮੋਹੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਗੀ॥ ਅੰਧ ਭੁਪ ਮਹਿ ਹਥ ਦੇਹਾ ਖਹੁ ਕਥਾ ਸਿ
 ਆਨ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੋਹੀ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁ
 ਮ ਸਮਰਥ ਨਹੀ ਅਨਹੋਗੀ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇਵਕ ਜਿਨ
 ਭਗਮ ਭੋਗੀ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤ ਨਾਨਕ
 ਗਿ ਜੋਗੀ॥ ਪ੍ਰਉ ਪ੍ਰਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੋ ਸੋਦਿ ਸਾਇ ਓਹ ਚੰਦ ਚੰਦ
 ਗੀ॥੨॥ ਗਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੋਦੁ ਕਿਭੁ ਨਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਣੀ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਹੋਗੀ॥
 ਜਾ ਕੋਹੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਸਨ ਹੋਗੀ॥੩॥ ਤੁਮ ਸ
 ਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਗੀ॥੪॥੧੭॥੧੩੪॥੨੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤ ਹੁ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ
 ਤੇ॥ ਓਹਿ ਪੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹਾ ਅਗਮੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਅ
 ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ॥ ਗਾਖੁ ਸਗਲ ਅਨਾਥ ਦੀ ਨਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮ
 ਹੀ ਗਾਤੇ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮ ਹੋ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ

ਭਾਤੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਰਖ ਪੁਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭਤੁ
 ਮਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤਮਰੈ ਹਥੋ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੇਕ ਉਹਿ ਜਨ ਚਲੈ
 ਹਮਰੈ ਸਾਥੋ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੋਕ ਉਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੋ ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੋਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤ ਲਾਪਾਪੋ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੩੫ ॥ ੨੦੫ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਓਦੈ ਵਾ ਮੇਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਦਇ
 ਆਲਦੈ ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇ ਵਗੀ ਕੀ ਓਦੈ ਸੋ ਸੰਤ ਨ ਟਹਲਾਇ ਓ ॥
 ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਥੀਓ ਪੁਜਾਗੀ ਸੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਓ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਅ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
 ਪੀਓ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿ ਅਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ ਦੁਖ ਪਠਾਉ ਗਵਾਇ ਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਅਨਦਹੁ ਪੁ
 ਦਿਖਾਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਉ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਉ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਗਾਇ ਓ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮੈ ਠਕੁਰ ਭਗਤ ਦੇ ਕਹਹਿ ਨਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩੬ ॥
 ੨੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹਿ
 ਜੈਗੇ ॥ ਜਿ ਨਿਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜੈਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ
 ਮਤਿ ਤਿ ਅਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭ
 ਲਾ ਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ ਖਿਨ
 ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਹਨ ਲਾਗੇ ਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪ੍ਰਾਣ ਕਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਹੁ ਗੇ ॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਹਿਨ ਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਰਤ ਨ ਗਹੁ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚ ਕੁ
 ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗਾਸੁ ਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਹਿ ਸੋਈ ਗੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰ
 ਟਾਈ ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਈ ਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੧੩੭ ॥ ੨੦੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨੁ ਹਾਥਿ ਸਾਗੇ ॥ ਈਹ ਉਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲਾ ਘ
 ਟਾ ਪੁਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਸਨਾਨੁ ਮੁਚਿਤ ਗੇ ॥

ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਗ
 ਖੇਤਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਆਹਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀੜਾਸਬਿਦ
 ਗੇ॥੨॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਪਿਆ
 ਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੁਣੇਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਏਲੋਭਿਸੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿ
 ਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਾਇਹਾਰੇ॥੪॥
 ੨੧॥੧੩੮॥੨੦੮॥ ਗਉੜੀਚੋਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁਨਾਹੀਹੋਹਰਿਕੁਗਤਿਬਿ
 ਨਾਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਗਹ
 ਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਾਭੋਰਿਗਏਬਹੁਲੇਗਭੋਗਾ॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰ
 ਗਜਰੰਗਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗਾ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਹਛੂਲਿਆ॥
 ਸੋਤਨੁਪਰਸੰਗਿਭੂਲਿਆ॥੩॥ਸੋਹਿਸੋਹਿਅਜਨੈਦੁਹਿਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾ
 ਹਦੁਹਿਹੈ॥੪॥੧੧॥੧੩੯॥੨੦੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਪਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮੋਨੇ
 ॥ਸਾਗਰਲਹਿਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਗਗਮਨੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਾਇਕਾਲ
 ਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜੀਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆ
 ਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੇਮਾਇਆਸੋਇ
 ਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘ
 ਏਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੪॥੨੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਦੀਬਾਨੁਹਮਾ
 ਰੋਤੁਹੀਏਕਾ॥ਸੇਵਾਥਾਹੀਗੁਰਹਿਟੇਕਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥
 ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੇਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਧਿ
 ਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮਾ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਸੁਆ॥੩॥
 ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੪੧॥੨੧੧॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੫ ਜੀਅਹੋਓਲਾਨਾਮਕਾ॥ਅਵਗੁਜਿਕਰਹੁਕਾਟੇਨੇਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈ
 ਜਾਮਕਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅਵਗਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ
 ॥੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਅਗੋਤਿਲੁਨਹੀਆਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕ

ਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੁਨੀਰਿਬਹਵਨੇ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਨਕਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਏ॥ ੪॥ ੧੪੨॥ ੨੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਨੈਬਲਿ
 ਧਰੈਲਖਬਰੀਆ॥ ਨਾਮੋਰੋਨਾਮੁਸਾਰਿਬਕੋਪੁਨਅਧਰੀਆ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਏਕ॥ ੧॥ ਗਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੁਪਨੀ॥
 ਤੁਨਿਗੁਨਤੁਸਰਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਈਹਉਹਤੁਮਹਥੇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਥੇ॥ ੩॥
 ਅੰਤਗਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਨਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਤੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੩॥ ੨੧੩॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਗਪੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭ
 ਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿੰਮ੍ਰਤਿਭਨੇ॥ ਸਭਉਚਾਬਿ
 ਰਾਜਿਤਜਨਮੁਨੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੇਭੀਤਚੀਨਾ॥ ਗਮਸੇਵਕਭੈਹਰਤਕੀ
 ਨ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਗਸੀਤਜੋਨਿਠਿਹਰਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਅਹਰਿ॥
 ੩॥ ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੋਹਹੀ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਨਕਗਹੀ॥ ੪॥ ੬॥
 ੧੪੪॥ ੨੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਨੀਤਨੀਤ
 ਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵ
 ਸੈ॥ ਦੁਖਦੁਰਦੁਅਨੇਗਭੁਮੁਨਸੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ ਸੋਜਨੁਦੁ
 ਖਿਨਦਿਆਪੀਐ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਦੁਦੇ॥ ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅ
 ਗਨਿਤੇ॥ ੩॥ ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਗਿ॥ ਮੋਹੈਮਨਿਤਨਿਵਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ ੪॥
 ੭॥ ੧੪੫॥ ੨੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮਾ॥ ਈਹਸੁਖੁ
 ਅਨੰਦਘਨਅਗੋਜੀਅਕੈਸੀਕੀਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਗੁ॥
 ਤੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਗਜਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਜਨਿਜਨਿਰਾਖਿਆ॥ ਤਾਕੀਤਿ
 ਸਨਲਾਥੀਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਬਿਸੁਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਪਾਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥ ੪॥ ੮॥
 ੧੪੬॥ ੨੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੁਕਉਪੀਗਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਠਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਾਕਉਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਹਿੰਦੈ ਬੁਧਿ॥ ਤਕੈ ਕਰਤ ਲਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਧਨੀ॥ ਕਿ ਬੁਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ॥ ੨॥ ਕਰੈ ਏਹੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਰੰ
 ਗ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿੰਦੈ ਸੋ॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ
 ਨ ਸੋ॥ ੪॥ ੧੪੭॥ ੨੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰਬੁ ਬਡੇ ਮੁਲੁ ਇਤ
 ਨੋ॥ ਹਰਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਬੇਬਰਜ ਤਬੇ ਦਸੰਤ ਨਾ॥ ਉਥਾ
 ਹੁ ਸਿਉ ਹੋਰਿ ਤਨੋ॥ ਹਰਜੁ ਆਹਰੁ ਆਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੇਜਿ ਤਨੋ॥ ੧॥
 ਹਰਨੁ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਗਿਰਿ ਤਨੋ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪੮॥ ੨੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੋਹਿ ਦਾਸੋ ਠਾਕਰ ਕੋ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਐਸੇ ਹੋਖ ਸਮੁਹ
 ਮਾਗਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣੁ ਹਰਾ॥ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕੁਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ॥
 ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਸਹਇ ਪਹਿ ਓਠਾ ਕੁਰ ਵਜੀਰਾ॥ ਤਿਨ
 ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਕਏ ਕਏ ਕੋ ਆਧਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾ
 ਗਾ ਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੪੯॥ ੨੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੈ ਕਈ ਐਸਾ ਹਉ
 ਮੈ ਤੋਹੈ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇਇ ਹੁ ਮਨੁ ਹੋਹੈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਆਨੁ ਪ੍ਰਭ ਇ
 ਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਹੈ॥ ਰੇਇ ਆਪਾ ਕੀ ਕਾਹੀ ਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿ ਤੁਭੋਹੈ॥ ੧॥
 ਭੁਮੰਤੋ ਭੁਮੰਤੋ ਹਰਿ ਆ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਾ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੈ ਹੋ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਿੰਤਾ
 ਮਇ ਕਰੁਣਾ ਮਏ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਪਾਰਬੁ ਹਮ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮ
 ਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ॥ ੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸੁਨ ਤਜ ਸੋ ਕੋਟ ਅਘ
 ਖਏ॥ ੨॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇ ਆਪਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ॥ ੩॥
 ੧੩॥ ੧੫੧॥ ੨੨੧॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਹਣਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਜਾਦਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ॥ ੧॥
 ਗਹਾਉ॥ ਏਕੈ ਕੋਣ ਕੋ ਪਾਹੁ ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ॥ ਹਿੰਦੁ ਮੰਦ

ਗਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਹਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਗਸੰਪੈਸਭਮੇਗੀਬਾਗਮਿਲ
ਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਗਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਤੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬ
ਗਾਕਹਿਏਸਨਾਨਚੇਅਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਅਜਿ
ਉਹਸਤੀਨਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨ
ਏ॥ਮੁਕਤੁਰਾਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧॥੧੫੨॥
੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜ
ਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਗਸਨਕਉਬਾਲਿਹਰੀਐ॥੧॥ਹਰਉਜੇਤੇਸਾਸ
ਗੁਸਮਨੁਏਤਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁ
ਨਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਾਏਜਮਬੰਧਤੇਭੂਟਹਿ
ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਨਬੰਭਤਫਲ
ਮਾਈਐ॥੨॥ਨਮੁਇਸਦੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਸੰਗਿਤੁਹਰੈਚਾਏ॥ਕਰਿਸੇ
ਵਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁ
ਭਿਧਾਗੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅਦੇਸਾ॥ਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿ
ਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੨॥੧੫੩॥੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਨਾ
ਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਹਰਉਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨੋਰੇਪਰੇਪਰੇਹੀਕਉ
ਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਗੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਾਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀ
ਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਗਮਤੁਭਗਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀ
ਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੇ
ਈਮਰੈਸਾਪਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਨਕਸੇਜਨੁਦਹਿਹਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੩॥੧੫੪
॥੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਬਪੁਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਹਰਉਕਾਪੁਜੋਗ
ਕਾਪੁਭੋਗਕਾਪੁਗਿਆਨਕਾਪੁਧਿਆਨਕਾਪੁਹੋਰੰਡਧਰਿਹੋ॥੧॥ਕਾਪੁਜਾਪ
ਕਾਪੁਤਾਪਕਾਪੁਪੁਜਹੋਮਨੇਮਕਾਪੁਹੋਗਉਨੁਕਹਿਹੋ॥੨॥ਕਾਪੁਤੀਰਕਾਪੁਨੀਰ
ਕਾਪੁਬੇਦਬੀਚਰਨਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੪॥੧੫੫॥੨੨੫॥ਗਉੜੀਮਹ

ਲਾ ੫ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਸੋਗੀ॥੧॥ਗਹਉ।ਤੁਹੀਗਸਤੁਹੀਜਸਤੁਹੀਦੁਪਤੁਹੀ
 ਰੰਗਅਸਓਟਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥੧॥ਤੁਹੀਮਾਨਤੁਹੀਧਾਨਤੁਹੀਪਤਿਤੁਹੀਪ੍ਰਾਨਗੁਰਿਤੁਹੀ
 ਏਜੋਗੀ॥੨॥ਤੁਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੁਹੀਬਨਿਤੁਹੀਗਾਉਤੁਹੀਸੁਨਿਪੈਨਾਨਕਨੇਰੇਗੀ॥
 ੩॥੫॥੧੫੬॥੨੨੬॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ ੫ ਮਾਤੋਹਰਿਗੀਮਾਤੋ॥੧॥ਗਹਉ
 ॥ਉਹੀਪੀਓਉਹੀਖੀਓਗੁਰਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓਉਅਹੁਸਿਉਮਨੁਹਾਤੋ॥੧॥
 ਉਹੀਭਾਠੀਉਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਅਰੋਉਹੀਗੁਚਾਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸ
 ਹਜਕੇਲਅਨਦਖੇਲਹੋਫੇਰਭਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦੇਪਹਾਤੋ॥੩॥
 ੬॥੧੫੭॥੧੨੨੭॥

ਗਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਅਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ॥ਅਗੋਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਗਹਉ।ਸੇਵਤਸੇ
 ਵਤਸਦਾਸੇਵਤੇਹੋ ਸੰਗਿਬਸਤੁਹੋਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੁਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀ
 ਐਜਮਜਾਣੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੋਬਿਕਾਗ॥ਨਹ
 ਕੁਸੁਰਗੁਦਇਭੁੰਚਨਹੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਗ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇ
 ਦੁਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਖਤਆਵ
 ਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਮੈਤੈਸੋਕਹਿਅਪੁਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
 ਸੁਨਿਗੇਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਹੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥੨੨੮॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ
 ਅਹਲਾ ੫ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਗੋ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖ
 ਚਿਤਿਸਮਸਹਿਗੁਰਮਿਲੇ॥੧॥ਗਹਉ।ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵ
 ਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਭਗੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਇਆਤਉਅਨਦਸਹਜੇ
 ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਅਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਗੇ॥ਜਉਸਾਧੁਕਹਮਸਤ
 ਰਿਪਹਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੋਹੋਮੋਹੋਕਰਤੇਤਉਲਉਬਿ
 ਖੁਘੋਗੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਜੇਏ॥੩॥ਜਉਲ
 ਉਪੋਟਉਠਾਣੀਚਾਇਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਗੇ॥ਪੋਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲਿ

ਅਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥੧॥੧੫੯॥੨੨੯॥ਗਉੜੀ — ਮਹਲਾ ੫
ਭਾਵਨੁਤਿਅਗਿਓਗੀਤਿਅਗਿਓਗੀਤਿਅਗਿਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅਗਿਓ
॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਮੰਗਲਸਮਾਨਿਗੋਬਿੰਦੈਅਗਿਓ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਾਨੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਦੋਉਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਰਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓਸੰਪਤਿਹਰਖੁਨਆਪਤਦੁ
ਖਾਰਿਗੁਠਾਕੁਰੇਲਾਗਿਓ॥੧॥ਬਾਸਬਾਸਗੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਅਨਦਿਸਟ
ਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਰਾਰਿਓਪੁਰਨਸਰਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੇਕਿਭੁਕਰਤੇ
ਕਾਰਣੁਕੀਨੈਮਨਬੁਰਨਲਾਗਿਓਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓ
ਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓੜਿਤੁਹਰੀਪਰਿਓਸੰਗਲਾਗਿਓ॥ਨਾਮਹੰਗਸ
ਹਜਰਸਮਾਣੇਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਿਓ॥੪॥੧੬੦॥੨੩੦॥ਗਉੜੀ — ਮ
ਹਲਾ ੫ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁ
ਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਲੁਸੀਭੁਖਵਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿਤਾ
ਸਗਲਾਬਿਸਾਰੀ॥ਕਹੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੇਪਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ॥੧॥
ਵਿਪਤਿਅਪਾਇਹੋਰਿਦਅੰਤਰਿਰੋਲਨਤੇਅਬਚੁਕੋ॥ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿ
ਗੁਰਿਦੀਅਤੋਇਨਹੀਰੇਮੁਕੋ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਪੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀ
ਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਇਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥
ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭ
ਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਏਹਾਖਿਆ॥੪॥੧੬੧॥੨੩੧॥ਗਉੜੀ —
ਮਹਲਾ ੫ ਉਬਰਤਗਜਗਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸਰਬਲੋਗਮਾਇਅਕੋਮੰਡਲ
ਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚੋਹੇਮਹਾਪੁਰ
ਖਨਇਉਕਹਿਅਗਾਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਗਸੁਖੁਨਕਿਨਹੂਲਹਿਅ
॥੧॥ਤੀਨਭਵਨਕੀਲਾਖਮੀਜੋਗੀਬੁਝਤਨਹੀਲਹੋਗਾਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿ
ਤਿਪਾਵੈਠਿਰਤੇਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਾਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੁਰਨਹੋਤ
ਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੇਜਲਤੇਕਬਪੂਨਬੁਝਤਸਗਲਾਬਿਥੋਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿ

ਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਰੇਸਾਹਸੁਖਪੁਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇ
 ਨਾਨਕਜਨਕੀਧੁਗਾ॥੪॥੫॥੧੬੨॥੧੬੩॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਕਉ
 ਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਰੇਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਉਇ
 ਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਭੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਏਲੇਇਹੁਮਨੁਦਉਗਾਇਓਕਵਨ
 ਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਪਨਭੂਮਿਕਾਠਕੁਰੁਪਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਗਾਭਰ
 ਮਮੋਹਕਭੂਸੁਣਸਿਨਾਹੀਇਹਪੇਖਗਪਏਪੈਗਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵ
 ਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਭੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਉ
 ਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਚਨੁਰਚਾਇਆ॥
 ਕਪੁਨਾਨਕਕਰਣਹਰੁਏਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਤਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੬੩॥੨੩
 ੩॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਗਛੁਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰ
 ਜਮਕਰਮਕਮਾਏਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾ
 ਤਿਨਕਾਅਚੁਨਪਾਇਆ॥ਅਗੈਚਲਦੁਅਉਰੁਪੈਤਾਈਉਹਕਾਮਿਨਆਇ
 ਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਕ੍ਰਮਤਾਅਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਉਹਕਾਮਿਨਆ
 ਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚ
 ਰੈਅਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੁਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਾ
 ਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹੋਤੇਇਹੁਬੀਚਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁ
 ਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਅਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੭॥੧੬੪॥੧੬੫॥ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੂਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਭੂਨਹੋ
 ਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਗਖਹੁਤਿਉਹਹੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਿਅਕਿਉਕਰੈਕਿਕਰਣੈ
 ਹਰਾਕਿਅਇਸੁਹਾਥੀਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੁਰਨਖਸਮ
 ਹਮਾਗੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੁਪਾਇਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਥੈਨ
 ਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੮॥੧੬੫॥੨੩੫॥
 ਗਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਹਾਇਆਜੀਉ।ਕੋਟਿਜਨਕਰਿਸੇਵਿਲਗਾਇਆਜੀਉ।
 ॥ਭਗਤਵਚਭੁਤੇਗਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੁਰਨਸਭਨੀਜਾਣੀਜੀਉ॥੧॥
 ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਸੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁ
 ਜੀਉਵਤਾਣੀਬਲਿਬਲਿਜਾਣੀਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਣੀਜੀਉ॥੨॥
 ਪੋਥੀਪ੍ਰੀਤਬੇਦਭੇਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾ
 ਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਣੀਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸੁਆਮੀਮੋਹੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੋਹੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀ
 ਏਨਿਹੋਵੇਹੋਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਣੀਜੀਉ॥ਗਾਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੇ
 ਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੇਭਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗ
 ਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜੀਉ॥੪॥੧॥੧੬੬॥
 ੨੩੬॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਆਉਹਮਾਰੈਗਮਾਪਿਆਹੋਜੀਉ॥ਗੋਇਦਿ
 ਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਹੋਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਹੋਜੀਉ॥ਭੁਧੁਬਿਨੁ
 ਕਿਭੁਬਿਧਿਤਗੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਭੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤਿਣਿ
 ਵਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੋ
 ਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥
 ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨ
 ਉਠਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰ
 ਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀ
 ਉ॥ਇਹੁਅਜਗੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੧੬੭॥੨੩੭॥ਗਉੜੀਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਹੋਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀ
 ਉਭਿਵਹੋਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀਜੀ
 ਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਣੀਜੀ
 ਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਣੀਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਣੀਜੀਉ॥

੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰਾਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਤ
 ਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਗੀਉ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਗੀਉ॥ ਹਰਿ
 ਪਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਗੀਉ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬੮॥
 ੨੩੮॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਤੁ ਕਰਤੇ ਤੁਮੇਰਾ ਬ
 ਹੁ ਮਾਤੁ॥ ਜੇ ਰਿਤੁ ਮੈ ਸੁਖ ਵਸਾਸੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ ਲੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਭੇ ਗਣਾ
 ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੋਚੁ ਪਕੀਆ॥ ਕਦਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਪੀਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰਿਖਿਆ॥
 ੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਹਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀਰਿ ਠਾੜਿਆ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੁਰਖੁ ਲੋਭੀਆ॥ ਮੁਲਿ ਨ
 ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ॥ ੨॥ ਇਕ ਸੁਭੁ ਹੁਚੁ ਹੁਕਿ ਆਗਣੀ ਸਭ ਇਕ ਤੁਸਾਦਿ ਮੁਠੀ॥ ਇਕੁ
 ਅਧੁਨਾ ਇਹ ਸੀ ਅੜਾਕਾ ਵਿਹਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ॥ ੩॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨਦ
 ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਤਾ॥ ੪॥ ੧੬੯॥
 ੨੩੯॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ
 ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀ ਐ ਪੁਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿ ਤੁਘ ਟਿਵ ਸੇ
 ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਉ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਹਸਨਾਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਉ॥ ੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀ ਆਨ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧੀ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ॥ ੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਆਨ ਠੇ ਸੇਰਾ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਤ
 ਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪੀ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਨ ਗਾਇ ਤੁਦ ਯੁਗੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਰਕਿ ਬੁਧਾਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕਸਦ ਬਲਿਹਾਰ
 ਗ॥ ੪॥ ੧੭੦॥ ੨੪॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਅਰਾਮ ਅਰਾਮਾ॥ ਜਪਿ
 ਪੁਰਨੋਤੋ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਗਾਮੋ ਬਿੰਦ ਜਪੇ ਦਿਅਰੇ ਆਮੁ ਖੁਪਾਵਿ ਤੁ॥ ਹਰਿ
 ਜਸੁ ਸੁਣੀ ਐ ਜਿ ਸਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਠਲਾ ਸਰਬ
 ਗੁਣਾ ਜਿ ਸੁਆਹਿ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ਜਿ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾ
 ਹਿ॥ ੨॥ ਜਿ ਸੁਲਾਹਿ ਲਾਗੇ ਐ ਜੀਵੀ ਐ ਭਵ ਜਲੁ ਪਈ ਐ ਪਾਗਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ

ਪੁਸ਼ਾਂਗਿਉਪਾਰੋਇਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਗਿ॥੩॥ਜੀਵਨਗੁਪਯੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜ
 ਨਾਕੀਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸਚੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੬॥੧੭੧॥੨੪੧॥
 ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੁਤੁਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਸਾਦਿਸਭਿ
 ਠਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਠਿਕਾਰੇਇ॥ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਠਿਦੁਸੁਜੀਵਨੁਸੇਇ
 ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੇਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੀਸਾਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਰਾਧੀਐ
 ਉਧਰੈਸਭਪਰਵਗੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰਸੇਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ॥ਅਉ
 ਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਝੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਪਹੁਰਹਿਕੇ
 ਚਰਣਨਿਪਾਨ॥ਨਾਨਕਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਹੈਪ੍ਰਭਤਪੋਨਮੀਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੧੭੨॥

੨੦੧੭੮੩੨

੨੪੨॥ ਏਪਦੇਪਹੁਤੇ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਾਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਅ
 ਬਿਖੁਮਾਗਿ॥ਵਿਕੁਟੀਭੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਗਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਜੀਇਆਈਕਾਗਿ॥੧॥
 ਇਨਬਿਧਿਗਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥
 ੧॥ਹਰਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖੁਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਿਗਮਲਬਾਣੀਭਰਮੁਚੁ
 ਕਾਇਆ॥ਲਾਲਭਏਸੁਹੰਗੁਮਾਇਆ॥ਨਦਹਿਭਈਬਿਖੁਠਕੀਰਹਾਇਆ॥੨॥
 ਉਲਟਤਈਜੀਵਤਮਹਿਜਾਗਿਆ॥ਸਬਦਿਰਵੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਿਆ॥ਰਸੁ
 ਸੰਗੁਹਿਬਿਖੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ॥ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ॥੩॥ਸਾਦ
 ਹੇਥਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਪੁਕਮਿਅਪਗਾ॥ਜਾਤਿਹੋਪਤਿਕੇ
 ਆਚਾਰਾ॥ਵਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁਆਤਮਪਾਰਾ॥੪॥ਤੁਣਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ
 ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤੁ॥ਕਿਸੁਪੁਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁਉ
 ਪਦੇਸਿਹਰਾਇਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੀਰਾਚ

ਉਹਰਿਨਾਇ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ॥ ੬
 ॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮਾ ਧਿਆਨਾ॥ ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਲਿਖਤੁ ਮੈ
 ਨਹੀ ਸਬ ਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ॥ ੭॥ ਨਹ ਪੀਤਿ ਤਨਹ ਚਤਰੁ
 ਸਿਆਨਾ॥ ਨਹ ਭੁਲੈ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਕਥਉ ਨਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਨ
 ਨਕਰੁ ਮਤਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚੁ ਕੁੰਚਿ
 ਆਉਦਿ ਆਨੈ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕ ਸੁਸਚੁ ਸਬ ਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁਮਾਨੈ
 ॥ ੧॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ॥ ਨਨਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ॥ ਰਾਖੇ ਆਪਿ
 ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ॥ ੩॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕਠਾਈ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੁ
 ਝੁਝਾਈ॥ ਮਨੁ ਦੇਈ ਆਰਾਹਿ ਸਿਰੁ ਟਗਾਈ॥ ੪॥ ਜੇ ਸਾਧਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਝੈ ਸਾ
 ਬੈ ਸਿਰੁ ਠਾਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ॥ ਸਾਗਰਿ ਭੁਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ॥ ੫॥ ਮੁਏ ਕਉ ਕ
 ਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉ ਨੁ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਉ ਕੈਸਾ ਭਰੁ ਕਵਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ॥ ੬॥
 ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਆਤਿ ਨਿਕਹ ਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਸਹਾਜਿ ਪਛਾਨਿ
 ਆ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੭॥ ਕੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕਨਾਈ॥
 ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਹਿ ਆਨਿ ਜਾਈ॥ ੮॥ ਉ
 ਸਤਤਿ ਕਹਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁਚੀਤਿ॥ ਨਨਕਹ ਰਿਭਜੁ
 ਨੀਤਾਨੀਤਿ॥ ੯॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਮਨੁ ਮੈ ਨਕਾਰੁ ਜੁਹੈਈ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ
 ਦੁਤਾ ਦੁਗਮਤਿ ਦੇਈ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਗੁਰਤੇ ਇਕੁ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੁਣਗੁ ਮੁਗੁਣਹ ਵ
 ਸਿਹੋਈ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੈ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ॥
 ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਗੁ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੪॥ ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਮਾਇਆ ਘ
 ਰਿ ਜਾਈ॥ ਕਾਮ ਬਿਰੁਧਉ ਹੋਇ ਨ ਠਾਈ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਣੀਰ ਸਨਰਸਾਈ॥ ੫॥ ਗੋਵ
 ਰ ਪੈ ਵਰਕੰਚਨ ਸੁਤਨਗੀ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪੜਚਾਲੈ ਹਰੀ॥ ਜੂਐ ਖੇਲੁ ਟੁਕਾਰੀ
 ਸਾਰੀ॥ ੬॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਹਰਖ ਸੇਕਉ ਭੇਦੁ ਬਾਗੁ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜ

ਪਿਰਿਦੈ ਮੁਗਾਗਿ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੋਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਤਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸਭ ਭੁਖ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਮੁਕਤਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪੂਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ॥
੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਪਾਵਤ ਭੁਨਿਪਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੋਖੁ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਿ ਆਨਹੁ
ਖੁਰੇਇ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੇਇ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਗੁਣੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ॥ ਸੋ ਕਮਾ
ਵੈ ਪੂਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੁ ਅਗੀ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ
ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿ ਸਦੁ ਦਿ ਮੈ ਤਾ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ
ਇਵਲਾਇ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਗਤ ਭੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਰੁ ਪਰ
ਹੋਇ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੇਇ॥੩॥ ਵਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਭੁਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗਾਤ ਨ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਪੀ ਨਿਜ ਠਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਉ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੋਤਾ ਬੁ
ਝੈ ਨਾਉ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿ ਤਾ ਬਿ
ਕਰਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ॥੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕਾਇਵ ਲਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇਇ ਹਮਤਿ ਪਾਏ॥੭॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ
ਓਗੁ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਹੈ ਹੋਗੁ॥ ਭੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥
ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੁਜੀ ਮਾਇਆ
ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾ ਸੁ॥੧॥ ਭੁਜਾ ਕਉ ਫੁਕਹਾਨ ਹੀ ਕ
ਈ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੇਇ॥
ਆਵੇ ਜਾਇ ਮਹਿ ਭੁਜਾ ਹੋਇ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੇਇ॥ ਨਗੀ ਪੂਰ

ਖਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗਵਿਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕਉ ਜਿਅਲਾ ॥ ਸਬਨਿਰੰਤਰ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ
 ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
 ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ
 ਦੇ ਵੈਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵ
 ਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ਪਾਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅ
 ਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਪਚਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਕੈ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗਵਿਸਸਿ ਏਕੋ ਗੁਰੁ ਉਦਿ
 ਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਤਿਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾ
 ਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਦੁ ਜਾਗੈ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਵ ਚਿਹਰੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਈ ॥ ਕ
 ਮਤਿ ਕਉ ਟਹਰੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਹੁ
 ॥ ੮ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗ
 ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਿਮਾਗਹੀ ਬ੍ਰਤ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਗੁਨ ਬਿਆਪੈ ਨ ਜਮ
 ਦੇਖੀ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੀ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੋ ਸਾਡੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਖਿ ਬਿਰ
 ਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਜੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨ
 ਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕਾਣੁ ਜਾਣੁ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਅਗਨੀ ਜਾਗੈ ॥ ਜਗਮਗੁ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਗੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਤਰੀ ਨਿਸਤਾ
 ਗੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੈਰਵ ਚਿਹਰੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਾਸੇ ਵੈ
 ਤੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਨਰ ਨਿਰਕੇ ਵਲਾ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਥਾ ਨਥਾ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ
 ॥ ਪੁਨਹੀ ਪਜਨ ਮੁਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸ
 ਬਦੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮੇਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ

ਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਮਾਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁਕੈ ਆਸਾ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੭॥ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਬਿ ਖੁਭੁ ਖਾਪਿ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲ
ਹਿਉ ਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਐਸੇ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਦੁ
ਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਮ
ਜਨੁ ਚਰਨ ਹਧੂਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇੜ ਸੰਤੋ ਖੇਏ ਕਇ ਵਤਾਗਾ॥ ਜਿਹ ਵਾਸੁ ਚੀਹ
ਹਿਰਸ ਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤ ਹਿਸੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿਆ ਅਲਾ
ਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੪॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਝਗਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ
॥ ੫॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੬॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾ
ਰਾਖੁ ਹਰਖ ਵਾਲੇ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨ
ਹੀ ਦੁਜਾ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨਪੂਜਾ॥ ੮॥ ਸੰਤੋ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵ ਟਪਾ
ਗੇ॥ ਅਤ ਮੁਚੀ ਨੈ ਸੁਤ ਤੁਥੀ ਚਾਗੇ॥ ੯॥ ਸਾਚੁ ਹਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ੧੦॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀ ਆਨ
ਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿ
ਵਾਰੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿਹਾਰਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਠ
ਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ॥ ੩॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦਾ ਨੁਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਪੇਸਤਿ ਦੇਵੈ॥ ੪॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਹਰ
ਣਾਖ ਸੁਦੁਰ ਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹਿ ਟੁਗਰ ਬਪੁਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਦਉ ਧਾਰੈ ਕਿਹ ਪਾ
ਧਾਰੀ॥ ੫॥ ਭੁਲੇਗ ਵਟੁ ਮੁਗ ਧੁਅ ਚੇਤੀ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤੀ॥ ਗਰਬਿ ਗ
ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹੋਤੀ॥ ੬॥ ਸਹਸ ਬਾਹਮ ਧੁਕੀਟ ਮਹਿ ਖਾਸਾ॥ ਹਰਣਾਖ
ਸੁਲੇਨ ਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ॥ ਦੇਤ ਸੰਘਾਹੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ॥ ੭॥ ਜਗ ਸੰਧਿ
ਕਾ ਲਜ ਮੁਨ ਸੰਘਾਹੈ॥ ਰਕਤ ਬੀਜੁ ਕਾਲੁ ਨੇਮੁ ਬਿਦਾਹੈ॥ ਦੇਤ ਸੰਘਾਹੈ ਸੰਤ ਨਿ
ਸਤਾਹੈ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਹੈ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੇਤ ਸੰਘਾਹੈ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਗੇ॥੮॥ ਬੁਝਾ ਦੁਹੋ ਜੇ ਪਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਗਮੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਕਰ
 ਤਾ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਭੁਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥੯॥ ਜਨ ਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਨਿ ਅਗੈ
 ਉਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਨਿ ਅਗੈ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਪਿਛੁ ਤਾਨਿ ਅਗੈ॥੧੦॥
 ਕੰ ਸੁਕੇ ਸੁਚੰ ਭੁਗੁਨ ਕੋਈ॥ ਗਮੁ ਨ ਚੀਨਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ
 ਗੋਖੋ ਕੋਈ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਰਮੁ ਪੀਰ ਜੁ ਹਰਿ ਨ
 ਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਈ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚੋਅਚੰਦ
 ਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ॥ ਪਾਟ ਪਟੰ ਬਹੁ ਹਿਰਿ ਚੜਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਵਉ॥੧॥ ਕਿ ਅਪਾਰਿ ਹਉ ਕਿ ਅਓ ਢਿ ਦਿਖਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਵਉ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਂਨੀ ਕੁੰਡ ਲਗਾਇ ਮੇਤੀ ਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ॥ ਲਾਲਾ ਨਿਹਾਲੀ ਢੁ
 ਲਾ ਗੁਲਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ॥੨॥ ਨੈਨ ਸੋਲੇ ਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਗੀ॥
 ਖੋੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ॥੩॥ ਦਰ
 ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਫੁਲਾ ਬਿਭਾਵੈ ਮਾਲੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮ ਸੁਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ ਹੋਵ ਗੋਵਰਨ ਜੋ ਵਾਜੇ॥ ਲਾਸ ਕਰੇ ਨ ਬਖਵਾ ਸੀ ਪਾਜੇ
 ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ॥੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ॥ ਤ
 ਜ ਕੁਲ ਹਸਿ ਹਿਭੁੜ ਬਨਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ॥੬॥ ਖਾਨ
 ਮਲੁ ਕੁਕਹਾਵਉ ਗਾਜਾ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੁੜੈ ਪਾਜਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਨ ਸਵਰ ਸਿ
 ਕਾਜਾ॥੭॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਵਿ ਸਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਨਿ ਅਗੈ ਦੈ ਮੁ
 ਗਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੇਵਾਏ
 ਕਨ ਜਾਨਿ ਸਿਅ ਵਗੇ॥ ਪਰ ਪਚਿ ਬਿਆਧਿ ਤਿਅ ਗੋਕ ਵਗੇ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ
 ਸਚੁ ਗੇ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਹੋਈ॥੨॥ ਗ
 ਹਾਉ॥ ਉਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰ ਜਾਗੈ॥ ਸੋਉ ਬ
 ਰੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਗੈ॥੩॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਹੁ ਮੀਨਾ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅ
 ਪੁਨ ਕੀਨਾ॥ ਤਿਸ ਨਾਗ ਚਿਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮ ਟਿਹਿਤ ਕਾਗੀ॥

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨੈ ਸੇਸ ਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨ ਮੁਵਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਰਘਰਿ ਚੀਤੁ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੂਟ ਸਿਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰਕਉ ਦੇਣੀ ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰਵਸਿ ਸੇਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਪਿਰਵਿ ਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਏਈ ॥ ੬ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪੈਥੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੂਰਾ
 ਲਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਥੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨ ਟਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕਜਲ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਮਾਹਿਉ ਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੁਪੀੜਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥
 ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰੁ ਕਰਿ ਮੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲ
 ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ ਰਿਪ ਭੁਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮਾਨਿ ਸੁਖਾ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਿਜ ਮਦੁ ਖਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਅ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਾ ॥ ਆਇ
 ਅਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦ ਭੁਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮੇਸ ਭੁਕੁ ਕੋ ਭੁਗਿ ॥ ੩ ॥ ਨੇਜੇ ਵਜੇ ਤ
 ਖਤ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਵਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥
 ੪ ॥ ਵਾਇ ਅੰਕਾਰਿ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨ ਮੁਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮ
 ਗਿ ਅਨੁਦੇਹੇਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੇ ਸਉਦਾ ਨ ਹੀ ਹਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨ
 ਹੀ ਵਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖ
 ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮ
 ਲਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿ ਸਕਾਇ ਪੁਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁ ਜਪਤੁ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਣੀਐ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਗਯੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮ ਮਰਿ
 ਆਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਅਹੈ ਪੰਚ
 ਸੰਘਰੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਗਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵ

ਹਿ॥੧॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਾਵੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉ
 ਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾਵੈ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਭਗੁਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੋਤੇਤੀਕਿਹੁਨ
 ਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਨਕਰ
 ਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੇਘਰਿ
 ਆਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਾਇਆ॥ਇਨਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਜੇਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਗਖੇਗੁਰਸਬਦੁ
 ਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਹਉ॥ਆਇਆਮੋਹਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਥੋਰੈਬਿਨੁ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਥਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹ
 ਨਹੀਹਰਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੁਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਮੁਜਿਓਗਖਹੁਹਰਨਾ॥
 ੩॥ਚਉਧਰੀਗਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮਾ॥ਸਾਹਮਹਰਿਸੰਚਰਿਆਇਆਦਾਮਾ॥ਮੈਧ
 ਨੁਦੀਜੈਹਰਿਆਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ਗਾਗਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਗੈ॥ਨਿਹਚਲੁਕੇ
 ਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਠਹਿਓਕਾਯੁਕੁਕੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁ
 ਸੇਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤਿਹੋਈ॥
 ੬॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਛਕੀਗਾ॥ਵਡੇਕਹਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਗਾ॥ਕਾਲੁਨਥੋਰੈਬਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਗਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਯੁਜਿਹਵਾਅਹੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਯੁਸੁਣੈਬਿ
 ਖੁਥੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਠੇਦਿਨੁਹੋਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁ
 ਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥੧੩॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ੧ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਗਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰ
 ਜਾਈ॥ਹਉਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁ
 ਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਹਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਾਥਿਹਰਿ
 ਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਗਸਿਆਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥
 ੧॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਹਰਿਬੋਲੈ॥
 ਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤ

ਨੁਅਗਪਿਓਅੰਤਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਣੀਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਸਾਗੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਗੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਗੁ॥੫॥ਰਹੈ
ਨਿਗਲਾਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇ
ਅਨੁਮਾਨਿਆਚੁਕੀਅਹੰਭੁਮਣੀ॥੬॥ਇਨਬਿਧਿਕਉਤੁਕਉਤੁਨਹੀਤਾਰਿਆ
॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਤਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾ
ਚਿਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਚਰਣਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆ॥ਮਾਇਆ
ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਤਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੇਈ॥ਤਿਨਕੀ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਨਕਸਾਚਨਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤਰਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਕਾ॥੧॥ਰਾਮੁਨਜਪਹੁ
ਅਭਾਗੁਤਮਾਗਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਗਾ॥੨॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜ
ਪੈਜਨੁਪੁਗਾ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅਨਹਤਥਾਜੇਭੁਗਾ॥੩॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰੀ॥
ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੋਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਠਿਹਿਜੂਨੀਭਵੈ
॥੬॥ਸੋਬੁਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੭॥ਅਰਧਉਰਧ
ਕੀਸਾਧਿਕਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਗੁਣ
ਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੯॥੧੬॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੧ ਜਉਗਾਣੀਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਗਿਨਿਹਲਾ॥੨॥ਰਹਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿ
ਰਹੈਰਖੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਭੁਦਾਤਾਭੁਗਤਾਭੁਹੋਭੁਪੁਣਅਧਾਰਾ॥੩॥ਕਿਰਤੁਪਇਆ
ਅਧਉਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅ
ਧਿਆਰਾ॥੪॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਏਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੫॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰੋਕੇਅਪਰੰਪਰੁਸੇਈ॥ਬਿ

ਨੁਸਬਦੈ ਬਿਰੁਕੇ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੫॥ ਕਿਆ ਏਲੇ ਆਇਆ ਏਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਏ
 ਸਹਿ ਜਾਮ ਜਾਲਾ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇ ਵਹੀ ਆਕਾ ਸਿਪਤਾਲਾ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
 ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਹਿ ਸਬ ਦੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋਇ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵ
 ਣੀਐ॥੭॥ ਨਦਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ
 ਲਾਹਸ ਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਲੇਤ ਉ
 ਤੇਇ ਨਿਬੇਗਾ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋਠ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਨ
 ਚੂਟੀਐ ਦੇਖੁ ਵੀਚਰਾ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਧਿਆਸਾ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਅਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਸੁਣਈ
 ਕਿ ਤੁਥਿ ਧਿਨਿ ਰਬਹੀਐ॥੨॥ ਥੇਟੇ ਕਉ ਖਰਾਕ ਹੈ ਖਰੇ ਸਾਹ ਨ ਜਾਣੇ॥ ਅਧੇ ਕਾਨ ਉ
 ਪਾਹੁ ਕਲੀਕਾ ਲਵਿ ਡਾਣੇ॥੩॥ ਸੁਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ॥ ਜੀਵਤ
 ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਪ
 ਰਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪਨੇ ਨਹੀ ਭਾਇਆ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੁਏ ਕ
 ਉ ਮੀਠਾ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨੰਦਾ ਕਹੈ ਐਸਾ ਕਾਇਮ ਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ ਚੇਹੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਹੈ
 ਠਾਕੁਰ ਨਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਗੀਸੈ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੇ ਅ
 ਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਅਪਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਗਾ॥੮॥ ਸਭੁ
 ਅਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਹ ਪਤੇ ਬੁਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਮਾਇਆ॥੯॥੨॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤ ਕੁਦੁ ਜਾ
 ਭਾਉ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ॥੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤ ਕੁਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਚਹੁ ਸਾ
 ਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ॥੨॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਗੁ॥ ਅਹਿ ਮਸਿੰ
 ਮੇਵ ਹੋਵਾਗੁ॥੩॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਉ
 ਖਾਹਿ॥੪॥ ਸੁਤ ਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜੈ ਹੋਇ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥੫॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਤ ਕੁਜਾਇ॥ ਮੇਰੇ ਨਜਨ ਮੇਰੇ ਕਾ ਲੁਨਖਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸੇ ਹਿਦੇ
 ਖਹੁ ਕੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਜੁਗਚਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ
 ਰਿ॥ ਕਾਇਮ ਹਿਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰੁ ਸਿਪਾਹਿ॥ ੭॥ ਸਾਚਾ ਮੇਰੇ ਨਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰੈ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪੁਨਅ
 ਧਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਦੇ ਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚਦੁ ਅਗਾ॥ ੧॥ ਪੰ
 ਭਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁਤ ਜਪੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੁ ਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਭਉ ਉ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ ਲੁਨਲਾਗੈ ਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵ
 ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜ
 ਲਾਏ ਦੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੁ ਬੁਝ
 ਹੋਈ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥
 ੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੰਠੁ ਬਹੁਤ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕਮਾਵੈ ਸੁਖਾਇ ਨਪਾਈ॥ ਆਵੈ ਜ
 ਵੈ ਠਉਰ ਨਕਾਈ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਗਿਓਲਾਇ
 ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਆਤ ਬਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਜੁਗਚਰੇ ਹੋਈ॥
 ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੂੜੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ॥
 ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੁਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗਕਾ
 ਧਰਮੁ ਪੜਹੁਤ ਮਭਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਐਥੇ ਅਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਗਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਲੁਉਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਰ
 ਉ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਹੋਧਿ ਨਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ
 ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਲਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨਨਾਇ ਅ
 ਹੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰੈ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਆਪਤ ਰੋਸਗ ਲੋਕੁ ਲਤਾਰੈ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ
 ਬਾਜੀ ਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਪਹੋਲਾ ਪਟਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਇਪਤ ਰੋਲਿਵਲਾਈ॥

॥५॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖ ਪਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਗਿਤਿ ਸਨਾਠਿ ਹੈ ਅੰਕ ਗੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾ
 ਜੀ ਹਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
 ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਤਤੁ ਖੁਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵ ਭਰਾਗੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਉ
 ਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੁਝੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿ
 ਆਸਾ ॥ ਵੈਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਗਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਵੈਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿਵਾਤ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨ
 ਹਿ ਪੰਡਪਗਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਬੇਦੁ ਜੈ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਹਤਾ ਜੁਪ
 ਚਿਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰਾਤਾ ਬਹੁ ਤਤੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਜੇ ਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾ
 ਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈਦੁ ਜਾ ਸਬਦਿ ਜ
 ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਾਕਮਾਵੈ ॥
 ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕ
 ਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਪਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
 ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਵੈਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੁ ਉਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਤ ਵਖਾ
 ਏ ॥ ਅਤਿ ਗਿਤਾ ਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਠਿਕਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਗਾਧੀ ਸੀਧੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਹੀਧੋ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ

ਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਅਨਮੁਖ ਅਪੋਸਦਾ ਬਿਖੁਖਾਏ॥ ਜਮ ਭੰਡੁ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥
 ॥ ੪॥ ਜਮੁ ਆਨਜੇ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ਸਦਾ ਹ
 ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਨਿਗਮ ਲਪਵਿਤਾ॥ ਮ
 ਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ੬॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਅਨਦ
 ਬਦੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਭਗ
 ਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨਾ ਮਿਵ ਝਿਝਾਈ॥ ੮॥ ਪ੍ਰਾਗੁ ਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ ੩ ਵੈਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਬੀਧਨ ਨ ਤੁਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਸਹ
 ਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਵੈਗੁਣ ਕਾ ਲੋਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾਨਾ
 ਮੁਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਵਟਹਾਗਾ॥ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਠਿਠਿਕੇ ਵਰੇ ਵਾਗਾ॥ ੨॥ ਅਪੋਗੁਰੁ ਤੇ
 ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਮੁਲੁ ਭੋਲਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ॥ ਬਿਖੁਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿਸ
 ਮਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਲੁ ਜੰਦਰੁ ਮਾਏ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿ ਆਦੁ ਜੈ
 ਭਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵ
 ਰਤਾਏ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਭੋਪੈ ਜੇ ਕੋ ਖੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥
 ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਆਇਵ ਲਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥
 ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਾਵ
 ਤਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ
 ਸਿਨਿ ਗੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ੮॥
 ॥ ੬॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੈ ਨਾਮਿ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਵਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ
 ਸੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿਰੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪ
 ਦੁ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਾਇਆ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸ

ਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਤੋਹੇ ਵਹਿ ਦਾਸੁ॥ ਗੁਰੁ ਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ॥ ੧॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਪਰਮ ਪਦ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਮੇਰੁ ਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਈ॥
 ਜਾਂਹਿ ਰਦੈ ਵਸਿ ਆਸ ਚੁਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਸ ਬਿਹੁ ਹੋਈ॥ ਹੁਕ
 ਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਕ ਰਤਾ ਮੈ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝੁ ਤੇ
 ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ
 ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨੰਦਿ ਨੂਹਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਸ
 ਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿ ਆਪਰਸਾ ਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੋਵ ਰਭਾਗੀ॥ ੫॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
 ਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੭॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰ
 ਆਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਆਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ
 ਆਪੁ ਭਕੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈ
 ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ॥ ੨॥ ਹਰਹਉ॥ ਮਨੁ ਬੋਰਾ ਜਿ ਸਬਦਿ ਭਉਖਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ
 ਰਮਲਾ ਸਭ ਤੇਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦਾਸ
 ਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇ ਆਜਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰਾ
 ਮਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਨੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇ
 ਜ ਸੁਖਾਈ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੁ ਬਾਗੁ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੫॥ ਧ੍ਰਿ
 ਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗੁਰੁ ਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਸੋਈ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਵੈ ਸੋਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਮਰਾ ਤਿਪਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਮੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
 ਵਲਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਹਮਕਉ ਸਹੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨ

ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਣੀ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਅਗ ਹਿਲਣੀ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਨ
 ਮੁਦੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਰੇਵੈ
 ੧॥ ੮॥ ਦੁੱਗਾ ਗੁਗਉੜੀ ਬੋਰ ਗਾਇ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਛੋੜੇਵੇ ਮੁਖ
 ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਿਠਿ ਰਿਵੇਲਾ ਨਾਲ ਹੰਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
 ਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰੇ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰ
 ਉ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨੀ॥ ਆਪੁ ਭੋਭ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ
 ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਹੰਨੀ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣੈ ਤੇ ਸਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ
 ਮਨੁ ਦਿਸਾਗੀ ਐ ਹਰਿ ਰਖੀ ਐ ਹਰ ਦੇ ਧਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ
 ਨਾਮਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ੪॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਛੋੜੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮ ਦੇ ਨਾਟਿ ਕੰਨੀ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝੁਲਣੀ ਦਿਚਿ
 ਵਿਸਟਾਪ ਏ ਪਚੰਨੀ॥ ੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਸੋ ਹਠ ਗਉਲੀ ਪਾਇ॥
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿ ਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ
 ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਇ॥ ਸਬ ਦਿਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੭॥ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏ ਕੁਤੁੰਤੁ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾ
 ਵੈ ਤਿਵੈ ਚੜਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੯॥ ੨੭॥

ਗੁਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਹਹ ਲੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਹਹ ਲੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇਸੀ ਆਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇ ਆਗ
 ਲਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਗ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਖੁ ਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਉ॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾਵੀ ਚਰੀ ਆਹਰਿ ਮਨ ਮਧਿ ਆਇ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ਚੜਾਇ॥ ੨॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉ
 ਮੈ ਆਇ॥ ਪਰਤ ਖਿਪਿ ਰੁਘਨ ਲਿਪਿ ਆਗਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ੩॥ ਮਨ ਕ
 ਹਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਣੀ ਗੁਰੁ ਹਿ
 ਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ॥ ੪॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ

॥ ५॥ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੫॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਤੁ ਮੀ
 ਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੇਤੁ ਤਜਾਇ ॥ ੫॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੇਤੀ ਮਾਗੀ ਐ ਜਮ ਭੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
 ੬॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪੁਨਤੁ ਮੇਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁ
 ਰਿ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ॥ ੭॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅ
 ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ
 ਜਾਇ ॥ ੮॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦ
 ਰਗ ਹਪੇਸਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੯॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਗੁਰਿ
 ਮੀਨਿ ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਗੇ ਕਰਿ ਜੋਦ ਕੀ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹ ਮੇਲ
 ਏ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰੁ ਉਵੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ਆਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ
 ਸਮਾਇ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਇ ॥ ੧॥ ਮਨ
 ਕਰਹ ਲਾ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ਆਮਨੁ
 ਖਠਾਥਿ ਅਮਰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੩॥
 ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲ
 ਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ੪॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆ
 ਹਰਿ ਏਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬਾਝ ਏ ਬੁਟੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਇ ॥
 ੫॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਆਵਿ ਚਿਦੇ ਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿ
 ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਇ ਆਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਇ ॥ ੬॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਤੁ ਚੰਚਲਾ ਚ
 ਤਰਣੀ ਭਰਿ ਵਿਕਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਇ
 ॥ ੭॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਤੁ ਗੀ ਅਨੁਰਤ ਨੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਨੁਖ
 ਵ ਗੁਰ ਥਿਧਾਰਿ ਅਜਮੁ ਮਾਰਿ ਅਵਾਜ ਮਕਾਇ ॥ ੮॥ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰ
 ਹ ਲੇਖੁ ਮਿਤਵ ਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾ ਭੋਇਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਾਪੜ
 ਨਾਇ ॥ ੯॥ ਗੰਗਿ ਰਤ ਕੇ ਮਨ ਕਰਹ ਲੇ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਕਦੇ ਨ
 ਉਤਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦॥ ਰਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹ ਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਹੁ ਪੁ

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਸਾਹਿ ਸਿਧੈ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੇਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਜਾਸੁ
 ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ਵੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸ
 ਗਲੀ ਖੋਵੈ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭੋਭੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ॥
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਠੁ ਠਵਾਸੁ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ ਜਾਸੁ
 ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਏ ਨ ਜੋਹਤ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇ
 ਰਾਨਿ ਮਲਾ ਮਾਥਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕ
 ਲੁਕ ਬੁਨਬੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ
 ਸੋਇ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧ ਹੋਇ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭਾਵਿ ਸਦਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਕਰੀ॥
 ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਹੁ ਗੀ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਦੁਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਗਾ॥੮॥ ਗੁਰੂ ਉਵੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਹਿਦ ਅੰਤਰਿ
 ਧਰੈ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਭੁਨਿਵੈ ਗੈ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਤਮੈ
 ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ॥੯॥ ਐਸੀ ਵਿਰਤਾ ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ
 ਸੋਇ॥੧०॥ ਗੁਰੂ॥ ਸਾਜਨੁ ਦਸਦੁ ਜਾ ਕੇ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਬੋਲੁ ਤੁਤੇ ਤਾ ਗਿਆ
 ਨੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇ ਤਾ ਨਾਮੁ॥ ਜੇ ਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇ ਤਾ ਧਿਆਨੁ॥੧੧॥ ਸਹਜੇ ਜਗਤੁ ਸਹ
 ਜੇ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁਹੋਇ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ॥ ਸਹਜੇ ਚੁਪ
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ॥੧੨॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਗਾਉ॥
 ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ॥੧੩॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹਮ
 ਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅ
 ਨੰਦਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੋਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧੪॥ ਸਹਜੇ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪੀਓ ਨਾਮੁ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ
 ਜੀ ਅਕੋਦਾਨੁ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਹਸਿਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵਨਿ
 ਆ॥੧੫॥ ਸਹਜੇ ਅਸਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ
 ਆ॥ ਸਹਜੇ ਹੁਣੁ ਹੁਣੁ ਕਹੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਰਿਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸ
 ਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੂ ਭੋਇਓ ਸਚੁ ਪਰਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ

ਸੋਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਕੈ ਕੁਰਬਾਏ॥ ੫॥ ੩॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭਵਾ
 ਸਤੇਟਰਿਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਵਰੁ ਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪ
 ਗੇ॥ ਸਰਪਰਗ ਵਨੁ ਕਹਿ ਗੋਬ ਪੁਰੇ॥ ੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨਟ ਗੈ॥ ਕਵਨੁ ਅ
 ਬਦੁ ਜਿ ਤੁਢੁ ਹਮ ਤਿਹ ਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰਗ ਮਰਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ
 ਨਿਹਚਲੁ ਨ ਹੀਰਣ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕੋਟੇ ਇਗ ਕਾਲਾ॥ ਵੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ
 ਬਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ ਗਿਰਿਤਰ ਪਰਟਿਗਗਨ ਅਹੁਤ ਗੇ॥ ਰਵਿਸਿੰਘ ਵਲੁ ਪਾਵ ਕੁਨੀਰਾ
 ਗੇ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਬਰਤ ਅਹੁਤੇ ਦਾ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿ ਗੋਬੇ ਦਾ॥ ੩॥ ਤੀਰ
 ਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਪੋਥੀ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲ ਕੁਸੋਚ ਪਾਕੋਤੀ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡ ਉਤਿ ਪਰਸਾਦ
 ਨ ਭੋਗਾ॥ ਕਵਨੁ ਕਰੈ ਗੋਸ਼ਾਲੇ ਲੋਗਾ॥ ਯਾਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਹੁਤਿ ਦੂ॥ ਪਸੁਪ
 ਥੀ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਿ ਦੂ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਹੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗੋਸ਼ਾਲ
 ਆਕਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਹਜਾ ਸਿਫ ਤਿਭਗਾ ਤਿਤ ਤੁਰੀਆਨਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ
 ਥਾਨਾ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਗੁਟ ਰਸੈ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਹੁਤ ਹਾਸਦ ਵਸੈ॥ ੫॥ ਤਹਭਉ
 ਭਗਮ ਸੋਗੁਨ ਚਿੰਤਾ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਚਿੰਤਾ॥ ਤਹਾਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨ
 ਹਤ ਆਖਾਗੇ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਗੇ॥ ੬॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਹੁ
 ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾਕਾ ਬੀਚਹੁ॥ ਕਉਣੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾਕ ਗੈ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਥਨੁ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਤਗੈ॥ ੭॥ ੩॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ
 ਈ ਪੁਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ॥ ੧॥
 ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਗਯੋ ਗੁਕਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕ ਉਭਉ ਨਹਿ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਾ ਮਿਸਮਾਹਿ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ
 ਕੀ ਵਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਦਰਗ ਹਸਿਝੈ॥ ੨॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ॥ ਜੋ
 ਇਸੁਮਾਰੈ ਸੋਪਤਿ ਵੰਤਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਜਤੀ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ॥ ੩॥
 ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ॥ ਜੋਇ ਸੁ
 ਮਾਰੈ ਸੋਵਡ ਭਾਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਅਨਦਿ ਨੁਜਾਗਾ॥ ੪॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਜੀਵਨ

ਸੁਕਤਾ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਜੁਗਤਾ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ਜੋ ਇ
 ਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪੈਗੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪਤ ਪ
 ਕਗੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨ ਹੀ ਭੁਟੈ ॥੬॥ ਇ
 ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਪੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸ
 ਭੁਕਿ ਭੁਖੇ ਮੇਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਜਭੁ ਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੋ ਮਾਰੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤਸ
 ਭੁਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤਨਿ ਚਲੁ ਚੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਨ ਵਿਆਪੇ ਕਾੜਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤੋਹਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਹਿ ਸਿਉ ਜੋਗਾ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹੈ ਨ
 ਹੀ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾਗਾ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨ ਹੀ ਗਵਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
 ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ
 ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੋ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ
 ਠਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਚੇਤਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਾ ਹਿ
 ਮਾਇ ਅਕੇ ਹੇਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਹੈ ਸੰਗੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰੁ ਮਾ ਕੈ ਸੰਗੀ ॥੪॥ ਜਾ
 ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੁਖਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਿ ਦੂਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਾਮੁ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੁਅਮਗੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ
 ਨ ਹੀ ਬਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ
 ਉਨ ਨ ਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਏਕ ਹਿ ਅਪਿ ਅਨੇਕ ਹਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਣਾ ॥੭॥ ਨਾ ਕੇ ਚਤੁਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੇ ਹੀ ਫੁਨ
 ਹੀ ਕੋ ਸੁਰਾ ॥ ਜਿ ਤੁਕੈ ਲਾਇਆ ਤਿ ਤਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈ ਸੇਸਹ ਪਾਏ ਜਾਗੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਦਾ ਖਸਦਾ ਬਿ
 ਰੁਥੀਆ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸਾ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ

ਵਾਸਾ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕਾਮਾਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਮਾ॥੩॥ਬਿ
ਨੁਸਿਮਰਨਜੇਸੇਸੀਫੁਭਤਾਗਾ॥ਬੇਲਾਹਿਕੁਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਗਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਰ
ਪਭਕੀਨਿਆਣੀ॥ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੁਕਰਹਰ
ਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤਲੇਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਪੈਆਤਮਾਪਾਤੀ॥
ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਰੁਧੁਨੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕਿਰਪਾਧੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਕਰੁਨਨਕਗੁਰਿਜਗਤਤਗਾਇਆ॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਣੀ॥੧॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਧਿ
ਆਇਓਮੋਹਿਨਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੨॥ਗਉੜੀਗੁਰਕੇਬ
ਚਨਿਸੁਣਿਗਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੫॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਕੀਨੋ
ਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੇਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋਗੁ॥੬॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥
ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪਾਇਆਨਉਨਿਧਿ॥੭॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿ
ਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ॥੮॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਜਾਗੀਆਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਨਕਗੁਰ
ਭੇਟਿਆਪਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ॥ਗੁਰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀਗਾਸਿ॥੧॥ਗਉੜੀਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
ਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰ
ਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਭੂਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹ
ਅਗਨਿਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਿਹਿਓਓਵਉਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕ
ਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੫॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਿਹਿਪੀਸਉਨੀਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭਮੀ
ਤਾ॥੬॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੋਕਉਦੀਨਾਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾਪੇਮੁਇਲੀਉ॥੭॥ਆ
ਪਲਾਇਓਅਪਨਾਪਾਅਗੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਹੁ॥੮॥ਕਾਇ
ਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਰੁਨਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਾਥਾ॥੯॥ਗਉੜੀਮਹ

ਲਾ ੫ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਰਿ ਰੋਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਰੁਜੁ ਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਤ
 ਬਿਉ ਹਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕਾ ਮਿਥਿਆ ਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇਹ ਸਭੇ ਗਾ ॥ ਸੁ
 ਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾ ਜਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਭੂਠੇ
 ਸਤਿ ਪਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਨ ਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਗਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਅਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥ ੬ ॥ ਲਾਖ ਅਭ
 ਬਰ ਬਹੁ ਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਏਕਾਇ ॥
 ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਨਨਕ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਓ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅ
 ਤਿ ਨਿਬਾਏ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਚਾਏ ॥ ਦਇਆ
 ਲਾਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਹੀ ਭੋਭਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਤ ਪੇਖਾ ਤ
 ਹਰਿ ਆਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰ ਜੀ ਅਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਪੁ
 ਤ੍ਰਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਗਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਹਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਇ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਇ ॥ ਕਹਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਵਤ
 ਨੁ ਨਿਤ ਬਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਣਾ ॥ ੮ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦ
 ਚੀਨਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਗੁਓ ਕੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
 ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਪਾਗੀਆ ॥ ਸੇਈ ਰੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨ ਕਿਹਾ ਪਾਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
 ਵਹੀਆ ਹਰਿ ਵਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਭਗਉ ਬਹੁਤੁ ਭੋਹੀਆ ॥ ਮੋਤ
 ਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਹੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧੀਆ ॥ ਗੁਰ
 ਨਿਵ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਹੀਆ ॥ ੪ ॥ ਮੈ ਕੀਣੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕਾਇ ਕ ਸੁਬ
 ਲਿਹਾਹੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰਭੰਡਾਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀ ਐ
 ਨਉ ਸੁਖਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਮੇਰਾ ਹੀ ਓਕਿ ਤੁਹਾਨਿ ਨਕ ਬਲਿਹਾਹੀਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾ ਦਿ
 ਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹੁ ਪਾਹੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿ ਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁ ਹਿਨਹਾਹੀਆ ॥ ੭ ॥ ਮੈ

ਪਾਇਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਬੁਕਥਾਹੀਆ।ਹਰਿਦਗਗਹੋਸੇਤਾਵੰਤਬਾਹਲੁਰਾਹੀਆ॥੭॥ ੧੧੫
 ਜਨਨਨਕਦਪਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਹੀਆ।ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜਲੁਤਹੀਐਕਹਉਪੁਕ
 ਹੀਆ॥੮॥੧॥੧੨॥ਗੁਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਇਣਹਰਿਗੰਗੋ।ਜਪਿਜਿਤਵਾ
 ਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਗੁਉੜੀ॥ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗੀਆਨਭਜੋ।ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੁਰਿਕਰ
 ਮਲਿਖਿਓ॥੧॥ਜੇਦੀਮੈਸੋਸੰਗਿਨਗਾਇਓ।ਸਾਕਤਮੁਕੁਣਾਗੋਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥ਮੋ
 ਹਨਨਾਮੁਸਦਾਹਵਿਹਿਓ।ਕੋਇਮਧੋਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਹਿ
 ਨਮੋਨਮੋ।ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਤਲੁਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੇਵਉਸਾਧਜਨੋ।ਹਿਰਦੈ
 ਗਾਵਹੁਨਾਮਨਿਧੋ॥੫॥ਕਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੈਹੁਤਜੋ।ਜਨਮਮਰਣਦੁਹੁਤੇਹਹਿਓ॥੬॥
 ਦੁਖੁਅਧੋਗਘਰਤੇਮਿਟਿਓ।ਗੁਰਿਗੀਅਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇ
 ਵਿਅਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ।ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤਤਹਿਓ॥੮॥੧॥੧੩॥ਗੁਉੜੀਮਹ
 ਲਾ॥੫ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮਗਏ।ਮੋਹੈਮਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥
 ਹਰਾਉ।ਬਲਤੇਜਲਤੇਤਉਕਿਆਗੁਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੨॥ਅਗਿਆਨਅਧੋ
 ਗਮਿਟਿਗਾਇਅਗੁਰਗੀਅਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੩॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁਗਾਹੋਚਰਿਸੰਤਨਨਵ
 ਤਗਾਇਓ॥੪॥ਨਾਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਤਿਗਹਿਭੁਜਾਪਾਇਓ॥੫॥ਭਉਖੰਡ
 ਨੁਦਖੰਡਜੋਨੇਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੬॥ਅਨਥਹਨਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿ
 ਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੭॥ਨਿਗੁਨੀਅਰੋਕੀਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਗੁਹਰਿਹਾਇਓ॥੮॥ਨਾਨ
 ਕਸਰਨਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁਦੁਆਰੇਆਇਓ॥੯॥੧੪॥ਗੁਉੜੀਮਹਲਾ੫
 ਗੰਗਸੰਗੀਬਿਖਿਅਕੋਭੋਗਾਇਨਸੰਗਿਅਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗ
 ਲੀਅਵਧਬਿਹਾਨੀ॥੨॥ਹਰਾਉ।ਹਉਸੁਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉਕੋਨਾਹਉਸੁਭਿਸਮਾਨੀ॥੩॥
 ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਣੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੪॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧ
 ਬੁਧੀਕਾਮਗਤਿਅਨਾਹਿਬਿਸਰਾਨੀ॥੫॥ਭਾਣੀਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਪੁਕਉ
 ਸੰਪਾਨੀ॥੬॥ਜਿਤੁਲਾਗੋਮਨਬਾਸਨਾਅਤਿਸਾਣੀਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੭॥ਅਹਿਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰ
 ਮਕਰਿਹਿਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੮॥ਦਇਆਲਾਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁਨਨਕਦਸਦਸਾਨੀ॥

ਗੁਰਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧

ਮੁਖਿਗੋਣਦੁਹਲਾੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੋਰ
ਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕਤਹਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਸਭੋਗਭੋਜਨ
ਸਭਭੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੇਮਤਿਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਪਾਥਣੀਨਆਵਏ॥ਨ
ਨਕਸਾਧਨਮਿਲੇਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥੧॥ਮੁਖਿਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀ
ਉਬਿਨੁਪਨੀਪਿਅਗੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਵੈਗੀਬਿਨੁਉਗਧੇਗੇ॥ਨਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾ
ਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਹੁਨਹੀਬਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀ
ਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਨਕਨਾਮੁਨਭੋ
ਰੈਸਾਧਨਨਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲਾੜੀਤੋਹਮਪਿਰੁਗਵੇ
ਹਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਇਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਦਿਖਾਇਆ
ਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਹੋਐਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਇਆ
ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਾਓ॥ਨਨਕਨਦਹੀਸਹਜਿਸਾਚ
ਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥
ਮਿਲਿਵਹੁਨਹੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਹਰਸੀਮੁਖਮਨਿਓਮਾ
ਹਓ॥ਸਾਜਨਹਰੰਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਜੋਰਿਸਾਧਨ
ਕਰੈਬਿਨਤੀਗੋਣਦਿਨੁਗਸਿਭਿਨੀਆ॥ਨਨਕਪਿਰੁਧਨਕਹਹਿਰਈਆਇਛਮੇਰ
ਪੁੰਨੀਆ॥੪॥ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਨਹਪ੍ਰਭੁਜੀਉਏਕਲਾੜੀਬਨ
ਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੋਗੀਨਹਬਿਨਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਹਬਾਝੁਹਹਿਨਸਾਕੈਬਿ
ਖਮਰੈਣਪਟੇਗੀਆ॥ਨਹਨੀਦਨਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਵੈਸੁਇਬੇਨਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾਝੁਹ
ਪਿਅਗੇਕੋਇਨਸਾਹੇਕਲਾੜੀਕੁਹਲਾਏ॥ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੇਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀ
ਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਰਿਅੜੀਜੀਉਕਵਲੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਮਿਲਾਇ

ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇ ਹਉ ਜਗੈ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ
 ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਗਵੀ ਬਿਗਸੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਜਾਤਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ ਆਗੇ॥ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਗਲ ਜੇ ਵੜੀ ਆ ਜੀਉ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾਸੇ ਹੋਵੈ॥
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਧੁ ਹੋਵੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ
 ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾ ਪੈਦੁ ਬਿਧਾ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਜਾਣੈ॥੩॥
 ਤੇਗ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਤੇਗ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਜਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵ
 ਪਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਵਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਾਦਿ ਨੋ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਣੁ ਵਖਰੈ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ
 ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ॥ ਪਰਾਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦ ਬਿਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੁਰੋ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਜਾ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਚੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਾਧਨ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਹੈ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਜਾ ਪਾਣੀ ਐ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਕ
 ਹੋ ਸੇਈ ਪੁਕੀ ਜੋ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ਐ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਹੁਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ
 ਮਿਲਾਏ॥੧॥ ਧਨ ਰੋਣਿ ਸੁਹੇਲ ਵੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅ
 ਨਦਿ ਨੁਲਾਗਾ ਭਾਓ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਹੀ ਤਾ ਕੰਤਾ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਪਰੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ ਨਾਹੀ ਪਿਆ
 ਰੀ ਗਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋਗੇ॥੨॥ ਧਨ ਏਕ ਲਵੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ

ਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਹੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕਉਤੁਤਤਰੁਤਰੇਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿਖੁਆਈ॥ਕੁਵਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾ
 ਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰੋਸਮਾਏ॥ਨਨਕਕਾਮਇਸਦਾਹੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉ
 ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁਮਿਲਾਏ॥ਬਿ
 ਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਜੀਉਕਉਤੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲ
 ਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ
 ॥ਕਾਮਾਇਹੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੋਸਬਦਿਵੀਚਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਹਰਿਵਰੁ
 ਪਾਇਆਗੁਰਕੋਰਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਥੰਤਮਹਲਾ੩ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀ
 ਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾ
 ਪਵੁਤਨਿਨਸੁਹਾਈ॥ਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥
 ਸਦਾਸੁਹਗਇਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੋਅਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਤਾ
 ਪਿਰੁਗਵੀਲਾਤਨਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਨਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥
 ੧॥ਸਾਧਨਹੰਗੁਮਾਏਜੀਉਆਪਣੇਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰ
 ਸਬਦੁਵੀਚਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰੇਹਉਮੇਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾ
 ਧਨਸੇਹਾਗਇਸਦਾਹੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਐਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁ
 ਖਵਿਸਾਰੇ॥੨॥ਕਾਮਾਇਪਿਰਹੁਭੁਈਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲ
 ਗੀਜੀਉਕੁਵਿਮੁਠੀਕੁਵਿਆਰੇ॥ਕੁਵੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਾਤਿਸਾਰੇਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥
 ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੇਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਹਦੈਵਸਾਏਐਸਾ
 ਕਰੇਸੀਗਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਮੁਅਧਾਰੇ॥੩॥ਮਿਲੁ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤਪੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੇਰੇਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰ
 ਨੁਨਪਾਈ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰ
 ਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜੀਉਮੇਲੇਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲ

ਏਸੁਖਦਾਤਾਅਪਿਮਿਲਿਆਪਰਿਆਏ॥ਨਨਕਕਾਮਦਿਸਦਾਸੁਹਗਦਿਨਾਪਿਰੁਮੈ ੧੧੭
 ਨਜਾਏ॥੧॥੨॥ਗਉੜੀਭੰਤਮਹਲਾ੩ ਕਾਮਦਿਹਰਿਸਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੋਸ
 ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸ
 ਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਦਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਗੀਰੁਕੁਤੁਕੁਸਤਿਭਰਿ
 ਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭ
 ਗਤੀਮੇਲੁਨਜਾਏ॥ਨਨਕਕਾਮਦਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥
 ਕਾਮਦਿਪਿਰੁਪਾਏਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਭੋਇਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤ
 ਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤ
 ਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਗਵਾਏਕਾਮਦਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਗਤੀਦ
 ਬਿਧਾਮਾਰੀਨਿਵਾਰੇ॥ਨਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਗਦਿਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਅਵ
 ਹੁਦਇਅਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਦਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬ
 ਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹਉਮੇਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਸ਼ਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁ
 ਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿ
 ਸੁਆਰੇਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਨਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥
 ਮੁਧਇਆਣੀਭੋਈਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀ
 ਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਦਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾ
 ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝ
 ਬੁਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਹੋਦਿਨਗਤੀਅਨਦਿਨੁਹੋਦਿਨਿਵਲਾਈ॥ਨਨਕਸਹ
 ਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਏਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥੨॥ਗਉੜੀਭੰਤਮਹਲਾ੩
 ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੇਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਅਜਾਇ॥ਗਾਮਨਮੁਕਰਿਏ
 ਹਿਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਈ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲੁ
 ਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਗਪਤਿਹੋਵੇਜੀਵਤਿਆਇਉ
 ਮਗੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਾਵਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤੁਸਗੀਗਾ॥ਨਨਕਗਾਮਨ

ਮਿਸਿਤਾਰਕਚਨਭਏਮਨੁਗਾ॥੧॥ਇਸਤਹੀਪੁਰਖਕਾਮਿਦਿਆਪੇਜੀਉਗਮਨਾਮਕੀ
 ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਅਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੋਪਿਅਰੋਜੀਉਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥
 ਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੋਜੋਆਇਆਸੋਸਭ
 ਕੋਜਾਸੀਉਬਰੋਗੁਰਵੀਚਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਵੇਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਏਆਪਿਤਰੋਕੁਲਤ
 ਗੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੇਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਅਰੋ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕੋ
 ਬਿਨੁਨਹੀਜੀਉਬਾਜੀਚੋਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਭੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਗਮਨਾਮੁਵਾਪਗਾ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਵਾਪਗਾਅਗਮਾਪਗਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਣੀਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹਸਚੀ
 ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਰਾਮਮਤਿਹੀਨਾਮੁਰਖਮੁਗਧਅਧੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕ
 ਰੋਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਵਰੋ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਭਗਤਪਿਅਰੋ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਅਰੋਹਰਿਆਪਿਸਵਰੋਆਪੇਭਗਤੀ
 ਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਪੇਬੀਨਾਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕਾ
 ਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰੀਸਚੇਵਿਟਤੁਆਪੇਕਰੋਕਰਾਏ॥੪॥
 ੴਗਉੜੀਥੰਤਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥
 ਮੰਦੁਤੁਹਿਨਜਾਨੀਉਪਰਿਬੋਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੋਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦ
 ਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸੋਨੇਆਪਿਕਰਾਏ
 ॥ਨਾਮੋਬੀਜੈਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਚਨਾਮੰਦਰਿਅਣੀਪੁਰਬਿਲਿ
 ਖਿਅਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁਚਾਖੁਮੁਯੋਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾਹਰਿਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰ
 ਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਪਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਮੋਉ
 ਪਜੈਨਾਮੋਬਿਨਸੋਨਾਮੋਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਣੀਐਆਪੇਲਾਏ
 ਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਪਨਥੋਰਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਦੁਜੈ
 ਕੈਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏ॥ਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏ

ਭਗਿਨੀ ਕੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਚਕਰੀ ਵਿਰਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿਧ
 ਹਮੁ ਗਵਾਏ। ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖ ਸੰਤਾਏ। ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ
 ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਹੁ ਪਿਰਾ
 ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ। ਮਾਇਆ ਕਾ ਕੁਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਗੁ ਕਿਉ
 ਪਾਏ। ਕਿਉ ਮਾਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ। ਹਰਿ ਕੇ ਚਾ
 ਕਰ ਸਦਾ ਸੁਧੇ ਲੇਹੁ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹ
 ਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥੪॥ ਪ੍ਰ॥੭॥

ਗਉੜੀ — ਚੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ। ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁ
 ਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ। ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤਾਏ ਕੁਸੀ ਪਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਾਹ ਤੇ ਏਉ ਭੀ ਟੀਣੀਆ॥
 ਕਰਕਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸਨਿ ਮਾਣੀਆ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਘ
 ਵੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੁਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ
 ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿ
 ਣੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਾਤ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਚਲਾਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿ
 ਉ ਧੀਰਏ॥ ਗੁਣ ਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆ ਲੁਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰ ਪੂਰਏ॥ ਪਿਰਦੇ ਸੁ
 ਨਹੀ ਸੁਖ ਹਦਾ ਤੇ ਹਉ ਵਿਭੁ ਵੀ ਬੁਰਿ ਅਗੇ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘ
 ਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੇ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਗਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਅਗਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸ
 ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਗਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ॥ ਅਗਪਿ ਆਤਸੀ
 ਸੁਸੁਥਾ ਨਿਗੁਰ ਪਹਿਸੀ ਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮ
 ਨ ਹਉ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਣਿ ਰਣੀ ਆਕਰੈ ਕਾਮ ਦਿਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ
 ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜ ਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਭਾਇ

ਆਜੀਉਵਜੀਵਾਈ॥ ਘਰਿਲਾਸੁਆਇਆਪਿਆਹਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਸਿਆਲਿ
 ਆਤਲਾਸੁਗੁਪਾਸੁਠਕੁਰਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਰਖੁਉਪਜਿ
 ਆਤੁਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ ਅਨੁਤਵਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾ
 ਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕੁਸਹਜਿਰੈਰੈਰਿਸਿਆਲਿਅਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਉਵੀਛੰ
 ਤਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਹਨਤੇਰੇਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਾਅਪਾਗਾ॥ ਸੇਹਨਤੇਰੇਸੇਹਨਿਦੁਆਹ
 ਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਧਰਮਸਾਲਾਅਪਾਰਦਇਆਹਠਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵ
 ਹੋ॥ ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਰੋਹਵਹਿਤਹਤੁਤੁਹਿਧਿਆਵੇਹੋ॥ ਕਰਿਦਇਆਮਾਇਆ
 ਦਇਆਲਸੁਆਮੀ॥ ਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਗਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਸਿਆਲਿਦ
 ਰਸਨਸੁਖਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਸੇਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਚਾਲਿਰਾਲੀ॥ ਸੇਹਨਤੁਮਾਨਹਿ
 ਏਕੁਜੀਅਵਗਸਭਗਈ॥ ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲਖੁਠਕੁਰਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀ
 ਆ॥ ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆ॥ ਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ ਤੁਆਪਿਚ
 ਲਿਆਆਪਿਗਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਪੈਜਗੰਖਹੁ
 ਸਭਸੇਵਕਸਹਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥ ੨॥ ਸੇਹਨਤੁਧੁਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਪਿਆ
 ਨਾ॥ ਸੇਹਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਾਗੇਨ
 ਹੀਜੋਇਕਮਾਨਿਧਿਆਵੇਹੋ॥ ਮਾਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਗਧਹਿਸੇਸਭੇਛਲ
 ਪਾਵੇਹੋ॥ ਮਲਾਮੁਤਮੁਕੁਜਿਮੁਗਧੋਰੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗੀਆਨਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
 ਨਨਕਗਾਜੁਨਿਚਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਸੇਹਨਤੁਸੁਫਲੁਫਲਿਅਸਤੁ
 ਪਰਵਾਰੇ॥ ਸੇਹਨਪੁਰਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਗੇ॥ ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਆਅਭਿ
 ਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁਧੋਨੇਧੰਨੁਕਰਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਇ
 ਆ॥ ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਗਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਟੇਕ
 ਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਗੁਉਵੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਪੁਨਹਬਾਇਹਾਗਾ॥ ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵੇਕੇ
 ਤਿਨਕਿਲਾਬਿਖਦਾਹਨਹਾਗਾ॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਪਿਮਨਾਤੁਰਾਮਨਗਾਇਤੁਗੋਵਿਦਾ

ਹਰਿਮਾਧੋ॥ ਧਿਆਇਮਨਾਮੁਗਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐ॥ ਕਾਲਦੁਖਠਧੋ॥ ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰ ੧੧੯
 ਟਸ਼ੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਗਧੀਐ॥ ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਹੁਨਿਮਖਸਿਮ
 ਰਤਸਾਧੀਐ॥ ਕਾਲਿਮਲਹਦਹਤਾਸੁਪੁਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੇਇਅਗਧੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨ
 ਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਮਨਦਾਮੇਦਰੁਦੁਖਹਰੁਭੈ
 ਭੰਜਨਹਰਿਗਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਗੰਗੋਦਇਆਲਾਮਨੇਯੁਤਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਆ
 ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਹਿਚਿਦਿਆਪਾਣੀਐ॥ ਤਮਅੰਧਕੁਪਤੇਉ
 ਧਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭਗ
 ਤੀਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਗਇਆ॥ ੨॥ ਚੇਤਿ
 ਮਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਸਰਬਕਲਾਜੀਨਿਧਾਗੀ॥ ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀ
 ਘਟਘਟਪ੍ਰਣਅਧਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਣਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਬੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੋ॥
 ਸਹਇਜੋਗੁਸਮਰਬੁਮੋਹਨੁਸਰਬਦੇਖਾਬਿਦੋਗੋਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੇਖਾਬਿਨਸਹਿਜ
 ਪਤਨਾਮੁਮੁਗੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਥਸਕੁਕਲਧਾਗੀ॥ ੩॥ ਗੁ
 ਠਗਾਉਮਨਅਚੁਤਅਬਿਨਸੀਸਭਤੇਉਚਦਇਆਲਾ॥ ਬਿਸੰਤਹੁਦੇਵਨਕਉ
 ਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਧਰੇਸ
 ਰਕਿਸੈ॥ ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹਨਸੈਜੀਅਜਕੋਪੁਰੁਬਸੈ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸ
 ਠਲਾਸੇਵਾਭਟੀਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਇਛਪੁਨੀਜਪਤਦੀਨਦਇਆ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਗਉਕੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਉਦਮੁਕਰੇਹਮਨਾ
 ਇਲੈਹਿਹਰਿਕੰਤੋ॥ ਮਾਨੁਤਿਅਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉਗੀਮੋਹਹਸਾਧੁਮੰਤੋ॥ ਸਖੀ
 ਵਸਿਆਇਆਠਿਰਿਛੋਡਿਨਜਾਈਇਹੀਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੋ॥ ਨਾਨਕਜਗਅਰਣ
 ਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੋ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬਿਨਤੀਏਹੁ
 ਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਹਤਹੋਇਹੀਤਗੋਵੰਦਹਿਗਾਈਐ॥
 ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭੁਮਨਸਹਿਮਨਿਚਿਦਿਆਠਲੁਪਾਈਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰ

ਭਮੇਗੀਆਸਪੁਜਾਏ। ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਬੈਰਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ। ਖੋਜਿਲ
 ਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਸੰਗੁਸੰਸੁਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ। ਨਨ੍ਹੰਤਿਨਮਿਦਿਆਸੁਰਿਜਨੁਸੁਖ
 ਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ ਸਖੀਨਾਇਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਅਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹ
 ਰਿਸੰਗਿਹਿਦਿਆ। ਸੁਦਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਈ। ਮੇਅਪਨਵਾਪਿਹੁਮਿਦਿਆ॥
 ਭੁਮੁਖੋਇਓਸੰਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਦਿਆ। ਵਰੁਪਾ
 ਇਆਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੇਹਾਗੁਨਟਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੪੨॥੪੪॥੧੧

ਗਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਗੀਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ। ਗੁਰਦੇ
 ਵਸਖਾਅਗੀਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸੋਦਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉ
 ਪਦੇਸੇਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਾਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸ
 ਪਰਸਪਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗੀਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥
 ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਆ
 ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪੁਰ
 ਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਾਗਿਤਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿਕੀਆ
 ਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰੇਨੇਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਹਰਿਆਦੁਸਰੋਤੋਆਨਹੋਗੁ॥
 ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਾਰੀ। ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨਾ। ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨਾ। ਆਪ
 ਨਾਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ। ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ। ਆਪਹਿਸੁਖ
 ਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ। ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਈਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਦੀਨਦਇਆਲਾ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨਕੀ ਮਨੁ ਦੇ ਇਹ ਵਾਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਅਰੁ ਅਪਿਨਿ ਹਰੁ ਨ ਸਹਰੁ ਨ ਏਕਾ ॥ ਏਕ ਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨੈ ਨਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓ ਅੰਗੁ ਗੁਮੁਖੀ ਓ ਅਕਾਗਾ ਏਕ ਹਿ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਵਨ ਧਾਗਾ ॥ ਭਿ
ਨ ਭਿੰਨ ਡੇਹੁ ਟਬਿ ਸੁਖਾਗੀ ॥ ਨਿਹਰੁ ਨ ਤੇ ਸਹਰੁ ਨ ਦਿਸੁ ਟਹੀ ॥ ਸਗਲ ਭਾਂਤਿ ਕ
ਰਿ ਕਹਿ ਉਪਾਇ ਓ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੇਰੁ ਬਢਾਇ ਓ ॥ ਦੁਪੁਭਾਂਤਿ ਤੇ ਅਪਿਨਿ
ਹਰਾ ॥ ਨਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹ ਵਹਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹਭ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰ
ਪੈ ਹਰਿ ਗਾਸੀ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਿਹ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸੀ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਸਾਸ ਤਿਸ ਤਿਸ ਤਿਸੋ ਉ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭੰਨ ਨ ਕੋ ਉ ॥ ਸੇ ਉ ਸਹ ਨਿਪਰੈ ਨਿਧ
ਯੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰੁ ਨ ਗਾਇ ਸੁਨ ਯੀ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮੁਨੀ ਕਛੁ ਬਿਅਪਤਾ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾ ਤੁਕੋ ਜਾਪਤਾ ॥ ਸੋ ਸਾਧੁ ਇਹ ਪੁਚਨ ਧਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਤਕੋ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੁਗਲ
ਮਾਥਿ ਪੁਨੇ ਨਨਕ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੁਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ
ਨੁਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇ ਉ ਜਿਹ ਰਚਿਅਾ ਮਨੁਆ ॥ ਧਨੁ ਨੀ ਬਾਛੁ ਹਿ ਸੁਗਲ ਅਭਾਓ ॥
ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਗ ਚਹਿ ॥ ਪਧੋ ਕਹਾ ਬਿਅਪਤਿ ਤਾਹੁ ॥ ਜੇ ਏਕ ਭਾ
ਓ ਅਨਕਤ ਹਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੀ ਐ ਦੀ ਓ ਪੁਭਨਾ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾ
ਨਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਗੁਫਿਅਾਨ ਧਿਅਾਨ ਮਨ ਹਠਿ ਮਿਲਿ ਅਉਨਿ ਕੋ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਿਹ ਪਾਭਈ ਭਗਤੁ ਫਿਅਾਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫੁੰਫਾ ਫਿਅਾ
ਨੁ ਨੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸ ਵਕਰਿ ਭਾਤ ਉ ॥ ਫਿਅਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋ ਦਿ
ਵੈ ਸੋ ਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋ ਉ ॥ ਫਿਅਾਨੀ ਹਰਤ ਅਗਿਅਾਦਿ ਵੁਜਾ ਕੋ
ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਹਿ ਸਭ ਤਕੋ ॥ ਫਿਅਾਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਗੀ ॥ ਨਨਕ ਜਾ ਕ
ਉ ਕਿਹ ਪਾਧਾਗੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਅਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ
ਛੋਗਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੋ ਭਗਮ ਭੋਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗਮ
ਹਿ ਏਕ ਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮ ਤਮੋ ਹਿ ਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁਟਮ

ਨਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਤਤੇ॥ਉਗਏਪਰੇਜੋਭੋਰਿਚੰਡਨਾ॥
 ਦੇਵਨਹਰਮਨਹਿਬਿਸਕਨਾ॥ਧਾਰੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਨਕਤਿਸੁ
 ਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਅਗਿਆਭੰਨ
 ਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਤਿਹਮਿਏਨਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀ
 ਅਬਹੁਤਗੁਰੁਵਸੋਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਠਸੋ॥ਇਨਿਮਾਇਆਵੇਗੁਣਬਸਿਕੀ
 ਨੋ॥ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੋ॥ਏਸਾਜਨਕਭੁਕਹੁਉਪਾਇਆ॥ਜਾਤੇਤਰ
 ਉਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਨਕਤਕੈਨਿਕਦਿਸ
 ਮਾਏ॥੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਰਤਅਸੁਰਕੀਨੋਤਿਨੀਪ੍ਰਤਿਆਪਿ॥ਪਰੁ
 ਆਪਨਹਉਹਉਕਰੋਨਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿ
 ਕਰਾਵਨਹਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁਨਬਿਸਥਾਗਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿ
 ਏਇਓਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਦਿਵਾਇਓ॥ਉਅਕਾਅਤੁਨਜਾਨੈਕੋਉਜੋਜੋ
 ਕਰੋਸੋਉਫੁਨਿਤਉ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਗਾ॥ਨਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਰਾ॥
 ੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਹਾਚਿਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾ॥ਨਨਕਤਿਹਸਰ
 ਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਮੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਹੇਮਨਾਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹ
 ਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਪੁਨਭੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕ
 ਰਤੇਕਰਮਰਤਤਕੋਭਾਰੁਅਠਗਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਬਿ
 ਕਾਗਾ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਹੀਮੀਠੀਮਾਇਆਭੰਗਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
 ਸਦਪੁਸੰਗਾ॥ਲੇਖੈਗਣਤਨਭੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਨ
 ਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੋਹੋਆਸਾ
 ਪੁਸੰਗਾ॥ਜੋਗਤੇਰੰਗਏਕਕੋਨਨਕਗੁਰਾਰੰਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੰਗਹੁਇਆ
 ਮਨੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੋਦਗਹਕਹੈਨਕੋਉ॥ਆਉ
 ਬੈਠੁਆਦਹੁਸਭਦੇਉ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਇਖਿਓਪੁਰਿਜਾਕੋ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਨਕਘਰਿਤਕੋ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਏਲਚਤੁਠਥਿਕਾਹੋਹਥਿਅਪਤਮੁਕੇਅੰਧਾ॥ ਏਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿ ੧੨੧
 ਉਨਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਲਾਏਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇ॥ ਅੰਤਬੁਧਿਮਾ
 ਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਰੁਕਮੁਤਿਵੈ
 ਤਿਉਕਰਨਾ॥ ਕੋਉਉਨਨਕੋਉਪੁਰਾ॥ ਕੋਉਸੁਘਰੁਨਕੋਉਮੁਰਾ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁ
 ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਨਾ॥ ਨਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਏਲਾਗੁ
 ਪਾਏਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ॥ ਦੁਸਰਨਾਹੀਅਵਰੋਕਨਨਕਬੇਪਰਵਾਹ
 ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਲਾਤਕੈਲਵੇਨਕੋਉ॥ ਏਕਹਿਅਪਿਅਵਰਨਹੋਉ॥ ਹੋਵਨਾ
 ਹੋਤਸਦਾਇਆ॥ ਉਆਕਾਅੰਤਨਕਾਪੁਪਾਇਆ॥ ਕੀਟਹਜਤਿਮਹਿਪੁਰਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਪੁਰਾਟਪੁਰਖਸਭਠਾਉਜਾਨੇ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਸੁਅਪਨਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹ
 ਰਿਹਰਿਤਿਤਜਪਨਾ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨਿਆਹਰਿਗੰਗਸਯੋ
 ਮਾਤੁ॥ ਨਨਕਧਨਿਧਨਿਧਨਿਜਨਅਏਤੇਪਰਵਾਤੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸ
 ਠਾਤਾਤੁਕੋਗਨੀਐ॥ ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਤਨੀਐ॥ ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੁਕੈ
 ਸੰਗੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੰਗੇ॥ ਆਵਤਸੇਜਨੁਨਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇ
 ਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਅਵਨਠਿਰਿਜੋਨਿਨਾਇਆ॥ ਨਨਕਹਰਿਕੈਦ
 ਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜ
 ਤਾਉ॥ ਦੁਖਦਰਦਵਿਸਨਾਬੁਝੈਨਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਹ
 ਉਦੁਰਮਤਿਦੋਉ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਉ॥ ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰ
 ਤਸਰਨਾ॥ ਜਿਹਅਸਰਇਆਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ ਯਯਾਜਨਾਮਨਅਵੈਸੋਉ॥ ਏ
 ਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਉ॥ ਯਯਾਜਨਾਮੁਨਹਰੀਐਗੁਰਪੁਰੋਕੀਟੇਕਾ॥ ਨਨਕਤਿਹ
 ਸੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਹੋਈ
 ਤਉਤਕੇਮੀਤਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਉਪਦੇਸਿਅਨਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ ਇਹਿਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾ
 ਰਿਓਅਭਾਰਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ ਹਿਹਬਨਿਤ

ਕਭੁਸੰਗਿਨਲੀਆਐਸੀਸਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਛੀਅਨੀਧਨਵੰਤਾ॥ਅੰਗਤਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤ
 ਨਹੀਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਛੰਡਾਖਟੁਸਾਸਭੋਇਛੀਅਤਾ॥ਪੁਰਕਕੁੰਭਕਰੇ
 ਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਛੀਅਨਧਿਅਨਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਅਨੀ
 ॥ਗਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਰੇਤਾ॥ਜੋਕਭੁਕੀਨੋਸੋਉਅਨੇਤਾ॥ਉਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਚੇ
 ਭਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇ
 ਕਰਮਕਿਰਤੀਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਾਇਖਓਲੇਖਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਉ॥ਇਖਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤੋਕੋਉ॥ਨਹੀਰੇਤਕਭੁਦੇਉਬਾਗਾਕਰ
 ਨੇਹਹੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੁਪੰਥੁਦਿਖਾਰੇਆਪੋ॥ਕਾਹੁਉਦਿਅਨਭ੍ਰਮਤਪਭੁਤਾਪੋ॥
 ਅਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਦੀਨੋ॥੧੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਖਾਤਖਰ
 ਚਤਬਿਲਭਾਤਹੋਦੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਹਿਸੁਮ
 ਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੁਨਕਭੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮੁਖਕੋਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਹਰਿਓ
 ਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਦੁਖਜਾਨਾਮਧਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀ
 ਥੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਹਹਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉ
 ਰੇਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲਾ॥ਖੇਦੁਨਦੁਖੁਨਡਾ
 ਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆਪੁਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥
 ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਹਪਰਚਲਨੇਲੋਗਾ॥ਅਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈ
 ਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਗਗਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੁਣਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀ
 ਤਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਾਮਨਕਹਿਰੋਮੀਤਾ॥ਨਾਥਾਰਿਕਨਹੋਥੈਨੇਨਹ
 ਬਿਰਪੀਕਭੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੋਗਨਹਭੁਣੀਐਜਉਆਇਪਰੇਜਮਫੰਧੁ॥ਗੀਅਨੀ
 ਧਿਅਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਹਰਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਦੀਗਈਮੁਕਤ
 ਹਲਾਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਅਰਤਰੇਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਾਏਸ

ਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਤ੍ਰਭਾਨਨਕ
ਥਤਉਕੋਈਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਇਹੋਵਤਨਨਕਏਕੋਸੋਈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਘ
ਘਾਘਾਘਾਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੁਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹੋਏਅਨਹੋਏਵਨਜਤਕਤਓਹ
ਸਮਾਹਿ॥ਘੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਮਤਤੁਕਾਇਮਹਿਪੁਨਚਰ
ਨਾ॥ਘਾਇਘਾਇਅਨਿਕਪਛਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਓਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋ
ਇਮਹਸੁਆਸ੍ਰਿਤਤਿਤਪੀਆ॥ਨਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥
ਕੁਇਘਾਏਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਚਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਗਾ॥ਜੀਵਨਲੋਹਹਿਰੁਮ
ਸੋਹਨਨਕਤੇਉਗਵਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਕਾਕੁਸੈਕਾਯੁਤਿਹਜੇਸਾਕਤਪ੍ਰਭੀਕੀਨ
॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਹਿਅਤਮਗਮੁਨਚੀਨਾ॥ਕਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੁਕਉ
ਆਏ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਦਿਵਾਏ॥ਕੁਣਤੀਕੁਣੀਨਹੀਕਉਛੁਟੇ॥ਕਾਚੀ
ਗਾਗਰਿਸਰਪਰਛੁਟੇ॥ਸੋਜੀਵਤਾਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਨਕਨਹ
ਚਪਿਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਗਬੰਦਉਧਕਵਲਾਬਿਗ
ਸੰਤਾ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬੰਦਨਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਚਚਚ
ਰਨਕਮਲਗੁਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿ
ਸਿਭਮਿਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਹਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਹਬਿਚਾਹਬਿਨਸਿਓਸ
ਭਭੁਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਗਮਲਾਹੁਆ॥ਚਿਤਾਬਿਸਾਹੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਨ
ਕਹਿਅਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇੜਾ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਥੀਤੋਹ
ਬਿਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਥਥਥਥਹੋਦਾਸਤੁਮਾਹੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹੋਗੇ॥ਥਥਥਥਹੋਤਤੇਹੇਸੰਤਾ॥ਅ
ਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਥਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕ
ਟਿਕਾਣੀ॥ਥਾਹੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ਨਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਣੀ॥੨੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਾਮਫੁਲਹਿਘਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਗਾ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪ
ਰੇਨਨਕਨਮਥੁਟਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੁਆ॥ਬਾਧਿਓ

ਏਵਹੁਏਅਗਥਿਸਹੀਚਿਤਵੇਰੁਮਾਇਅੰਤ੍ਰੀ॥

ਜਿਉਨਇਨੀਭਮਿਸੁਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਅਗੋਠਕੁਹਿਤਿਯੁਨਹ
ਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਅਪਾਗੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਏਲਮੁਗੀ॥੨੪॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਝਾਣਾਘੇ
ਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਅਰਾਪੀ॥ਕਾਕਾਤੁਏਨਬਿਅਪਈਨਾਨਕਮਿਏਉ
ਪਾਧੀ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਝੁਝਾਝੁਰਨੁਮਿਏਤੁਮਾਗੇਰਾਮਨਾਮਾਸਿਉਕਰਿਬਿਉਰਾ
ਗੇ॥ਝੁਰਤਝੁਰਤਸਾਕਤਮੁਆ॥ਜਾਕੇਰਿਦੈਤਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝੁਰਹਿਕਸਮਲ
ਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਆ॥ਝੁਰਹਿਕਾਮਕੋਧਦੁਸਟਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਵਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕ
ਬਿਧਿਹਰਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤਾ॥ਜੀਵਤਹਰਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਗੀਤਿ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਵੰਞਾਵੰਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹੋਤਾਗਣਤੀਗ
ਣਉਨਗਾਣਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤਾ॥ਵੇਪੋਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀ
ਐਸੰਗੁ॥ਵੰਞਾਣਤੋਸੇਈਸੰਤਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਤਭਿੰਨਾ॥ਅਧਕੁਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁ
ਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪੁਸੰਨਾ॥ਵੈਕੋਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰੈਜੋਗਾ॥ਨਾਨਕਤਿਹਉਸ
ਤਤਿਕਰਉਵਾਹੁਕੀਓਸੰਜੋਗਾ॥੨੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧ
ਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਵੀਸੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਗਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੇਜੋ
ਚਾਹੁਸੋਹੋਇ॥ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਏਲੇਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਣਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗ
ਤਿਤਉਬਸੇਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ਟੋਹੋਟੋਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਵੈਸੁਖੁਨ
ਹੀ॥ਟਹਲਹਿਜਾਮਕੇਦੁਤਤਿਹਜੁਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦ
ਕੋ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਾਦਿਕੋ॥੨੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਗਿਜਿਹ
ਹੋਵਹੁਸੁਪੁਸੰਨਾ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕੇਰੇਨਾਨਕਤੇਪਨਿਧੀਨੀ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਠਾ
ਮਨੁਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਾਪਟਾਹੀ॥ਠਾਕਿਠਾਕਿਮਾਇ
ਆਸੰਗਿਮੁਏ॥ਉਅਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੁਪੁਏ॥ਠਾਂਛਿਪਗੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਾਸਿਆ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਤਤਾ ਜੀਅਹ ਸਿਆ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਇਆ ਨਾਨਕ ਉਅਕ ਮਨੁ
ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੰਡ ਉਤਿਬੰਦ ਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰ
ਥਾ ਭੋਲ ਨ ਤੇਰਾ ਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਹਿਹੁ ਥਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭੋਰਾਇ ਹੁ ਨਹੀ ਜ
ਹ ਭੋਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਅ ਭੋਰਾ ਕਾ ਸੰਜ ਮੋਹੁ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਅ ਭੋਰਾ ਕਉ ਸੁਖੁ
ਕਹਿਘਾਏ ॥ ਜਾਕਾ ਤਸੁ ਨਹੀ ਸੀ ਗਿਚਾਏ ॥ ਉਅ ਭੋਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਕਉ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਭੋਰਾ ਨਿਯਤੁ ਸਚੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਨ ਹੋਰ
ਲਾਇਆ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨ ਨਿਪਾ ਲਿਓ ਬੰਧਾ ਨ
ਨਕਉ ਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੁਛਤ ਕਹਾ ਛਿ
ਹੁ ਛੁਛਨੁ ਇਅ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾ ਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਛਿਹਾ ॥ ਛੇਰੀ ਛ
ਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾ ਲਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਨਿਹਲਾ ॥ ਛੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭਿ ਜੋ ਨਿਦੁ ਖਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਹੋ
ਹਉਹਉ ਅਵੇ ਜਾਇ ॥ ਛਹਤ ਛਹਤ ਅਬ ਛਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ
ਠੇਹੇ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕ
ਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ ॥ ਟਾਹਉ ਟਾਹੁ ਟੁਝੁ ਟੁਝੁ ਟਿਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅਹੁ ਦੁਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਟਾਹਹ ਟਾਹੇ ਸੀਣੀ ਐਆ ਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਗਿ ਮੈ ਸੋ ਸ
ਭਾਂਦੁ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਮਨੁ ਅਜੀਤੈ ਹਰਿ ਅ
ਲੋਭਿ ਹ ਸੁਹਤ ਟਵੇਸਾ ॥ ਟਾਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਕਹਿ ਦੇਕ ਅਧਾਗ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁ
ਸਿ ਮਰਤ ਹੋ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗ ॥ ਰੋਣ ਸਗਲਾਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ
ਨੁ ਅਹ ਪਉਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਿਹੁ ਟਨਿ ਧਿਗੋ ਬਿਦਗਾਇ ॥ ਛਲ ਪਾਵਹਿ
ਮਨ ਥਾਭ ਤੇਤ ਪਤਿ ਤੁਹੀ ਜਾਇ ॥ ਭਾਸਮਿ ਏ ਜਮ ਪਥ ਕੀ ਜਾ ਸੁਬ ਸੋ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥
ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਤਿ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਂਉ ॥ ਤਾਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਪਨੁ ਚਲੈ ਕੋ

ਹੋਥਨਨਹਰਜਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਹਰਹੁਇਹੈਤੁਹੈਕਾਜਾ॥ ਤਾਤਾਕਭੂਨਹੈਈਹੈਜ
 ਉਤਾਪਾਨਿਵਹੈਆਪਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏਨਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਵਿਸਨਾਲਾਥਾ॥ ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੁਏ
 ਨਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਹੁਕੇਉਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾ
 ਵਾ॥ ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਭਲਕਹਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾ॥ ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸੁਮੁਕ
 ਹਹੁਥਾਕਿਪਹੁਗਾਵਾਗਾ॥ ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਗਾ॥ ਥਿਤਿਪਾ
 ਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਹਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆ
 ਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੇਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥਾ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁ
 ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥਾ॥ ੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਹਿਏਕੁਨਿਹਾਰਿ
 ਆਸਭੁਕਭੁਦੇਵਨਹਾਗਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਗਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਗਾ॥ ਦੇਦੋਤੋਇਨਆਵਈ
 ਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ ਦੇਨਹਹੁਸਦਜੀਵਨਹਾਗਾ॥ ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾ
 ਗਾ॥ ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੁਕਉਮੀਤਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ ਦਰਦਨਿਵਾਰ
 ਹਿਜਕੇਆਪੋ॥ ਨਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਪੋ॥ ੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਰੇਇ
 ਕਟੇਕਤੁਲਾਹਿਵਿਡਾਨੀਆਸਾ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੇਗਾਸਿ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਅ
 ਧਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਗਾਸੁ॥ ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾਹਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਜੀਨਾਮ
 ਬਿਸਾਹਾ॥ ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੇਤਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਹੋਸਮਾਈ॥ ਨਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥ ੩੫॥ ਸਲੋ
 ਕੁ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਅਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹੰਗਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਉਪਦੇ
 ਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਪਸੰਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਨਕਕਿਪਹਰਿਤੇਨਹੀ॥ ਜਾ
 ਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਮ
 ਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ ਨਨਕਾਹੁਨਹੈਤਾਤਾਕਹਾ॥ ਨਾਮਮੰਤ੍ਰਗੁਰਿਦੀਨੈਜਾਕਹਾ॥ ਨਿ

ਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੇਗਤਹਥਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੁਗੇ॥੩੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਪਤਿ ੧੨੪
 ਗਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਗਾਨਾਨਕਸੋਉਅਗਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾ
 ਗਵਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਗਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮ
 ਹਰਿਗਾਇਆਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ॥ਪਰ
 ਪੰਚਧੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਾਸਿਰਸੇ
 ਉ॥ਨਾਨਕਦੁਸਰਾਵਹੁਨਕੋਉ॥੩੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਠਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਠਤਿਹ
 ਤਈਮਨੀਜੀਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਠਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਠਠਾਠਿਰਤਠਿਰਤਤੁਆਇਆ॥ਦੁਲਾਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਠਿਰਿਅ
 ਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਠਾਸਾ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਨਜਾ
 ਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਗੇ॥ਮੇਲਿਏਹੁ
 ਨਾਨਕਬੇਚਗੇ॥੩੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲ
 ਗੁਪਾਲਾ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹ
 ਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ
 ਤਾਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੇਸੁਦੇਤਅਗਹ
 ਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪਾ॥ਜਿਸਹਿਜਨਵਹੁਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕਾ॥੩੯
 ॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿਅਗਧਹਗੇ॥ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦ
 ਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕ੍ਰਮੇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਗਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਇਆਸ
 ਸਾਹੁਸਗਲਹੋਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਹਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥
 ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਮਭੈ
 ਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਮਾਇਆਭੈ
 ਲੇਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗਾ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿ
 ਰੰਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਾਮਾਗਨਹਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੇ
 ਦੀਨਸੋਏਕਹਿਬਾਗਾਮਨਮੁਰਖਕਹਕਹਹਿਪੁਕਾਗਾ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀ

ਆਸਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੁ ਥੀ ਆਸਾ ਮਗਨਿ ਮਗਤ ਏ ਕਹਿ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਹਿ ਪਹ
੧੬੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੀਤਾ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਓਪੁ ਭੁ
ਅਪੁਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਾ ਜਾਤੁ ਮਹਾਮੁਖ ਭਾਨਾ ਭਿਟਤ ਸਾ
ਧਸੰਗ ਪਤੀ ਆਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਐ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਗਾ ਨਰਕ ਸੁਗਰਹਤ ਅਉ
ਤਾਗਾ ਤਾਹੁ ਸੰਗਤਾਹੁ ਨਿਰਲੇਪਾ ਪੁਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ਉਐ ਅਗਸਮ
ਹਿ ਉਐ ਅਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਸਾ ਨਾਨਕਾਇ ਪਤਨੀ ਤਿਹ ਮਾਇ ਆ॥੪੨॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥
ਯਾਹ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਪੁਬਿ ਨੁਹ ਰਿਕੁਟ ਨੁਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਚਰਨੀ ਪਾਂਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾਹ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਆਏ ਕਨਾਮ ਬਿ
ਨੁਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀ ਆਯਾ ਯਾਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਭੁਟਾਗਾ ਉਐ ਅਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧਸੰ
ਗਾਗਾ ਯਾਉ ਬਰਨ ਪਾਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ਉਐ ਅਹਿ ਜਪੋ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ॥ ਯਾਹੁ ਤਰ
ਨਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ਗਾਇ ਲੋਹੁ ਨਿਗੁਨ ਨਗਸਥਾ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਾਜਿਹੁ ਆਪਿ
ਜਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ॥੪੩॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਹੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਕਰ
ਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਗੀ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨ ਜਗਿਹੁ ਹੁਨ ਨ ਕਨ ਦਰੀ ਪਾਂਹਿ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਹਾਹੇ ਨਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬੁਏ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ॥ ਗਇ ਦਰਗ
ਹਿ ਤਉ ਸੀਤੁ ਰਿਭਾਈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਹੁਤ ਹੁਤ ਹੁਤ ਹਿਜਾ
ਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਗਾ॥ ਹਾਤੇਰੰਗ ਨਾਮ ਸਮਾਤੋ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਨੀਦਾਤੋ॥੪੪॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਲਾਲਚ ਭੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਆਪਿ ਏਐ ਆਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾ
ਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀ ਆਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਲਾ ਵਉ ਐਖ ਧਜਾਹੁ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟ ਰਿਖਿ ਨਾਹੁ॥ ਨਾਮ ਅਉਖ
ਪੁਜਿ ਰਹਿ ਦੇਹਿ ਤਾਵੈ॥ ਤਾਹਿ ਹੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਅਉਖ ਧੁਸਰ ਘਟ ਹੋਭ
ਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਤਉ ਏ
ਹਿ ਦੁਖ ਨ ਥੀ ਆ॥੪੫॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤਮੈ ਉਨ ਨ ਕਤ ਹੁਠਾਇ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗੀ ਹੋ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਗਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈ ਗੁਨ ਕਰੀ ਐ

ਕਹੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਬ੍ਹਮ ਸਮਾਹੁ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿ ਆਗੁਰ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਹੇਲੇ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੇਰਵੇ ਹੋ ਪਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗੁਰ
ਖਿਜੋ ਸੁਨ ਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲ ਲੇਖ ਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹ
ਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਆਸਾ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨਾ ॥ ਵੜ
ਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੜਾ ਵੜਾ ਕਿਮਿਟੈ ਸੰ
ਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਧੂ ॥ ਹੁਕੇ ਜਿਹ ਬਸਿ ਓਰਿ ਦਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀੜਾ
ਕਿਮਿਟਤ ਬਿਨ ਸਾਹੀ ॥ ਵੜਾ ਕਿਰਤ ਸਾਕਤ ਗਵਾਹਾ ॥ ਜਿਹ ਹੀ ਐ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਹ
॥ ਵੜਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੜਾ ਕਿਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਤਿ ॥ ਆਗੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨ
ਨਕਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਹਾਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹੋਗੇ ॥ ਸਾਸ ਵਸਿੰ ਮ੍ਰਿਤਿ
ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਿਹ ਮਭੂਲਾਨ ਹੋਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਹਾਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਖੁਦ ਇਆ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਹੋ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮ
ਨ ਤਨ ਭਏ ਅਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਹਾਉ ਤਾਹੁ ॥ ਜੋਖਿ ਨ ਮਹਿ ਉਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੁ ॥ ਖਰਾਨਿ ਮਾਨੋ ਤਪਰਾਨੀ ॥
ਅਨਦਿ ਨੁਜਾ ਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆਸੁ ਖੁਦੇ ਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੇ
ਅਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਹਾ ॥ ੪੯ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਹਾਨਿ ਪਰ ਹਉ ਹੋਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪ
ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਛਾਣੁਇ
ਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਸਹਾ ਸਭਾ ਤਿਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ
ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਭਿ ਸੋਭਿ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੋਜੀ ਅਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਖੀ ॥ ਸਾਧ
ਸੇਵਾਲਾ ਵੇਜਿਹ ਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਖੁਨ ਬਿਆਪੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ
ਹਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿਵੁਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਹਰਿ ਆਖਾਨ ਬਨੰਤ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਰੀਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤੇਅਚੁਤਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿ
ਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਤੇਪੁਰਨੇਸੇਸਬਮੇਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹੇਸੰਗੀਤੇਨਿੰਕਾਰੇਨਿ
ਗੁਣਸਭਟੇਕਾ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਪੋਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੇਸਦਾਬਿਬੇਕਾ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿ
ਤੋਹਹਤਿਭੀਤੇਵਨਹਗਾ॥ਹੇਸੰਤਤਕੇਸਦਾਸੰਗੀਨਿਧਾਨਅਧਾਗਾ॥ਹੇਠਕੁਰਹਉਦਾਸ
ਰਮੈਨਿਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਗਾਖਉਹੀਐਪਰੇਇ॥੫੫॥ਸੋਲੇ
ਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸ
ਖਾਅਗੀਅਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸੋਦਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇ
ਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਰਸਪ
ਰਸਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਵਹੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਗਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਾਪਉਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਇਕਹਿ
ਕਿਹਪਾਹਮਮੁੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸ
ਹੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥੥॥ ਏਹੁਸੋਲੇਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਲੇਕੁ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥
ਕਇਕਲੇਤੋਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਤਏਕੋ॥ਨਮੁਜਪਤਅਗਨਤ
ਅਨੇਕੋ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਗਾਕਿਨਕਾਏ
ਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਰਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੋਦਰਸਤੁਹੋਗੇ॥ਨ
ਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਰਿਉਧੋਗੇ॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਮ

ਨਿਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ ॥ १॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਬਿ ਨ ਬਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨ ਸੈ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਏ ਪਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਾਮ ਨੁਟਹੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਭੁ ਬਿ
 ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਅਪੈ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੈ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰਿ ਸੰਗੈ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
 ਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪਤ ਪੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨੈ ਦੁਜਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਾਹਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਚੋਇ ਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲਾਫਲਾ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿ ਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧ
 ਗੇ ਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਵਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕਿਭੁ ਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੁਰਾਨ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮ
 ਯੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਿਦਮਾ ਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧਕੀ ਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਨਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦਸਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨ ਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪ
 ਤਿ ਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸਰਬ ਕੋਗਾ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੋ ਜਿ
 ਨ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਣਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰ
 ਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁ
 ਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀ
 ਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲਾ ਹੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘਨੇਰੇ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਾ ਸਿਮ
 ਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂੰ ਨ ਝੂਗੇ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰ

ਨਿਨਿਤਚਲਾਅਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਾਥਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਭੁ
 ਨਕਾਗਾ॥ ਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਹਰਿਸਿ
 ਮਰਨਿਲਾਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਤੋ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀ
 ਚਚਤੁਕੁੰਟਜਾਤੋ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰ
 ਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਅੰਪਨਿਕਾਰਾ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥
 ੮॥ ੧॥ ਸੋਏਕੁ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਥਾ॥ ਸਹਇਤੁਮ
 ਹੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤ
 ਨਭਾਈ॥ ਮਨਉਹਾਨਾਮੁਤੈਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ ਜਹਮਾਤਭਇਆਨਦੁਤਜਮਦਏ॥
 ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੈਰੈਚਏ॥ ਜਹਮੁਸਕਲਹੈਵੈਅਤਿਭਰੀ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿ
 ਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤੈ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰ
 ਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਗੈ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਗੈ॥ ੧॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ
 ਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੈਇਸੁਖੀਆ॥ ਲਾਖਕੋਰੀਬੰਧੁਨਪਗੈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਗੈ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
 ਤਆਘਾਵੈ॥ ਜਿਹਮਾਗਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੈਤਸੁਹੇਲਾ॥
 ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਭੁ
 ਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਥਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਗਾਈ॥ ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹ
 ਆਇਸੰਘਾਗੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਗੈ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਹਿਜਾਮਾ॥
 ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸੁਆ॥ ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੈਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾ
 ਪਥੈਵੈ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਗੰਭੀ॥ ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗੀ॥ ੩॥ ਜਿਹਮਾ
 ਰਗਕੋਗੇਨਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਾਸੰਗਿਤੈਸਾ॥ ਜਿਹਪੈਰੈਮਹਾਅੰਧਗੁ
 ਬਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਅਗਾ॥ ਜਹਪਥਿਤੇਰੈਨਸਿਣਨੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਤਤਨਾਇਪਛਾਨੁ॥ ਜਹਮਹਾਭਇਅਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤਮਉ
 ਪਹਿਛਾਮਾ॥ ਜਹਰਿਖਮਨਤੁਏਅਕਰਖੇ॥ ਤਹਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੇ॥ ੧॥
 ਭਗਤਜਨਕੀਬਰਤਨਿਨਮੁ॥ ਸੰਤਜਨਕੇਅਨਿਬਿਸੁਮੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ॥
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਉਧਰੇਜਨਕੋਟਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਗਾਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸ
 ਪਕਮਾਤਿ॥ ਹਰਿਜਨਕੇਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੰਜਨਕੀਨੋਦਾਨਾ॥ ਮਨਤਨਰੰਗਿ
 ਹਤੇਗੰਗਏਕੋ॥ ਨਨਕਜਨਕੋਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੋ॥ ੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗ
 ਤਿ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਹੁਪਰੰਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜ
 ਪਤਕਬਪਰੋਨਭੰਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਸੇਭਾਪਈ
 ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗੰਜੇਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਭੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ ਜਨੁਰਤਾਹਰਿ
 ਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ ਨਨਕਪੁਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥ ੬॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੇਮਾਧੁਖਜੀਨਾ॥ ਹਰਿ
 ਪਨੁਜਨਕਉਆਪਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੇਓਟਸਤਾਣੀ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨ
 ਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਹਰਿਸਿਰਤੇ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ ਆ
 ਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ ਹਰਿਕਾਭਗਤਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕ
 ਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ ਨਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤੇ॥ ੭॥ ਪਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੇਨਾਮਾ॥ ਕਾਮਧੇ
 ਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥ ਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਾਥਾ॥
 ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਹਿਦਵਸੈ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਦੁਰਤਸਭੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡ
 ਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਅਈਐ॥ ਨਾਮਤੁਇਕਭੁਅਵਰਨਹੋਇ॥
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੇਇ॥ ਪੁਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਨਕਨਾਮਅਮੋਲਾ॥ ੧॥ ਅ
 ਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨਾ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆ
 ਨਾ॥ ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧੂਮਕਿਰਿਆ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੀਬਨਮਧੇਠਿਰਿਆ॥
 ਅਨ੍ਰਿਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ॥ ਪੁਨਦਾਨੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ॥ ਸਗੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕ
 ਰਿਹਾਤੀ॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਬਹੁਭਾਤੀ॥ ਨਹੀਤੁਇਹਾਮਨਾਮਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਨਕਗੁਰ

ਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਗ॥१॥ਨਉਖੰਡੀਪ੍ਰਥਮੀਠਿਰੈਚਿਹੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤ ੧੨੮
 ਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਧਿਤੋਮਤਪਰਨਾਕਨਿਕਅਸ੍ਵੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨਾ॥ਨਿਉ
 ਈਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾ॥ਜੈਨਮਾਗਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨਾ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖ
 ਕਹਿਸਗੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਯੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਭੁ
 ਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਤੀਰਥਦੇਹਭੁ
 ਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਹਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਯੁਨਤ
 ਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਖਿਅਟਰੈ॥
 ਜਲਿਧੈਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹੈਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ
 ਮਹਿਮਾਉਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧੈਪਤਿਤਥਹੁਮੁਚਾ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਅਣਪਜਮ
 ਕਾਭਉਬਿਅਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਵਿਸਨਨਾਧਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨ
 ਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਗਗਨਹੀਸਿਝੈ॥ਭੂਟਸਿਨਾਹੀਉਭਪਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਬਿ
 ਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਇ॥ਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿ
 ਨੁਤਿਯੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਤੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੋਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜਨਕੀਸੇਵਾਲਗੈ॥ਜੋਕੋਅਪੁਨਾਤੁਖੁਮਿ
 ਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੋਕੋਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲਗੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹ
 ਹਉਮੈਭੋਗੈ॥ਜੋਕੋਜਨਾਮਮਰਣਤੇਡਰੈ॥ਸਾਧਜਨਕੀਸਰਨੀਪਗੈ॥ਜਿਸੁਜਨ
 ਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਾਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਇਬਇਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰਖ
 ਮਹਿਪੁਰਖੁਪੁਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਏਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀ
 ਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਉਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੈਖੈਸਗਲਸਿਸਟਿਸ
 ਜਨਾ॥ਸੁਖਤੁਖਜਨਸਮਵਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥ਨਿਰਧਨ
 ਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਉ॥ਨਿਥਾਵੈਕਉਨਉਤੇਹਾਥਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸ
 ਗਲਾਘਟਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਾਘਟਕੈਅ

ਤਰਜਾਮੀ। ਅਪਨੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਅਪੋ। ਅਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਗਤੋ। ਤੁਮ
 ਗੀਉ ਸਤ ਤਿ ਤੁਮ ਤੋ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਨ ਸਿਕੋਇ। ॥ ७ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇ
 ਸਟ ਧਰਮੁ। ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ। ਸਗਲਾ ਕ੍ਰਿਅਾ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿ
 ਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿ ਆ। ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭੁਲਾ। ਹਰਿ
 ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜੀ ਅਸਦਾ। ਸਗਲ ਥਾਨੀ ਮਹਿ ਆਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ। ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁ
 ਨਿਰਸਨ ਬਖਾਨੀ। ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵੇਸੈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ। ॥ ੮ ॥ ੩॥ ਸੋਲੇ ਕੁ। ਨਿਗੁਨੀ ਆਰਇ ਆਨਿ ਆਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ।
 ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ। ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਗਮਈ
 ਅਕੇਹੁ ਨ ਚੋਤਿ ਪਗਨੀ। ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ। ਜਿਨਿ ਤੁਸਾ ਜਿਸ ਵਾਰਿ ਸ੍ਰੇ
 ਗਾਰਿ ਆ। ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿ ਉਬਾਰਿ ਆ। ਬਾਗ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝ ਹਿ ਪਿਅ
 ਰੈ ਦੁਧਾ। ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੇਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ। ਬਿਰਧਿ ਭਇ ਆਉ ਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ। ਮੁਖਿ
 ਅਪਿ ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੇਨ। ਇਹੁ ਨਿਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਥੁਨ ਬੁਝੈ। ਬਖਸਿਏ ਹੁਤ ਉ
 ਨਨਕ ਸੀਝੈ। ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਉਪਰਿ ਸੁਖ ਬਸਹਿ। ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ
 ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ। ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵ ਕੁਅ
 ਮੁਲਾ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਾਭਿ ਰਸਾ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ। ਦੀਨੇ
 ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇੜ ਸਨਾ। ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ। ਐਸੇ ਦੇਖ
 ਮੁੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੋ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਢਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ। ॥ ੨॥ ਆਦਿ ਅਤਿ ਜੋਗ ਖਨਹ
 ਗੁ। ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਗੁ। ਜਾਕੀ ਸੇਵਨ ਵਨਿ ਧਿਪਾਵੈ। ਤਾ ਸਿਉ ਮੁਕਾਮ
 ਨੁਨ ਹੀਲਾਵੈ। ਜੋਠ ਕੁਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਗੇ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਨ ਤ ਦੂਗੇ। ਜਾਕੀ ਟਹ
 ਲਾਪਾਵੈ ਦਰਗ ਹਮਾਨੁ। ਤਿਸ ਹਿ ਬਿਸਾਏ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲ
 ਨਹਾਹ। ਨਾਨਕ ਗਾਖ ਨਹਾਹੁ ਅਪਹਾ। ॥ ੩॥ ਰਤਨੁ ਤਿ ਆਗਿ ਕਉ ਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ। ਸਾਚੁ ਭੋ
 ਰਿ ਭੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ। ਜੋ ਭਡਨਾ ਸੁ ਅਸਾਥਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੁਹਿ ਪਗਨੈ।
 ਚੋਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁਕਰੈ। ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਗਰੈ। ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ

ਧੋਇ। ਗਰਧਧਪ੍ਰੀਤਿਤਸਮਸੰਗਿਓਇ। ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਣਾ। ਨਨਕ
 ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਤਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਤੁਤਿਪਸੁਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ। ਲੋਕਪਚਰਾਕਰੈ
 ਦਿਨੁਗਤਿ। ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ। ਛਪਸਿਨਹਿਕਭੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥
 ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨਾ। ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੇਲੇਕੁਸੁਆਨੁ॥ ਅੰਤਰਿਅਗ
 ਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹਾ। ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹਾ। ਜਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਤੁ
 ਆਪਿ। ਨਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਕੈਸੇਮਾਗੁਪਾਵੈ। ਕਹੁਗਹਿ
 ਲੇਹੁਓਕਿਨਿਬਹਾਵੈ। ਕਹਾਬੁਝਾਹਤਿਬੁਝੈਤੋਗਾ। ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਤੋਗਾ॥
 ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗਾ। ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਹਭੰਗਾ। ਕਹਾਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤ
 ਪਰਭਵਨਾ। ਨਹੀਤਉਹਉਸੁਗਵਨਾ। ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਨ
 ਨਕਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੈ॥ ੬॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ। ਜੋਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀ
 ਤਿ। ਬਲੁਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆ। ਗੰਗਿਗੰਗੈ। ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾ
 ਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ। ਥੋਰਥੋਰਪਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਾਛੂਠਬਿ
 ਕਾਹਮਹਾਏਕੁਧੋਹਾ। ਇਆਹੁਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾ। ਨਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪ
 ਨਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੭॥ ਤੁਠਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਾ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਗਾਸਿ। ਤੁਮ
 ਮਾਤਪਿਤਾਹਮਥਾਰਿਕਤੇਰੈ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਰੈ। ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰ
 ਤਾ। ਉਚੇਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤਾ। ਸਗਲਸਮਗੀਤੁਮਰੈਸੁਵਿਧਾਗੀ॥ ਤੁਮਤੇਰੈਇਸੁਆ
 ਗਿਆਕਾਗੀ॥ ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹੁਪ੍ਰਤਛੋਡੈਕੈਲਾਗਹਿ। ਅਨਸੁਆਇ। ਨਨਕਕਹੂੰਨਸੀਝਈਬਿ
 ਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ। ਏਕਬਸਤੁ
 ਕਾਗਨਿਬਿਥੋਇਗਾਵਾਵੈ। ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ। ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾ
 ਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਕੁਰਸਿਉਨਹੀਚਾਗਾ। ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਗਾ। ਜਕੈਮਨਿ
 ਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ। ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੁਮਨਿਵੂਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਇ
 ਆ॥ ਸਰਬਥੇਕਨਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਗਾਸਿ। ਖਤ

ਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਭੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮ
 ਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਅਪਹੀਧੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੁਸੁਨੋਹੋਵੈ॥
 ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਅਗੋਰਧੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੋ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕ
 ਗੈਨਿਹਲੁ॥ਨਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਤਾਂਤਿਮਾਇਆਕੋਹੋਤਾ॥ਸ
 ਰਪਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤਾ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਤਬਿਨਸੋਉਤੁ
 ਮਨਿਪਭੁਤਾਵੈ॥ਜੇਦੀਸੋਸੋਚਾਲਨਹਾਗੁ॥ਲਾਪਟਿਹਰਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਗੁ॥ਬਟ
 ਉਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹਾ॥ਤਾਕਉਹਥਿਨਾਵੈਕੇਹਾ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਪਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬ
 ਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੋਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਜੋਬਨਧਨਮਾਲਾ॥
 ਮਿਥਿਆਕਾਮਕੋਧਬਿਕਰਾਲਾ॥ਮਿਥਿਆਹਥਹਸਤੀਅਸੂਬਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਓ
 ਗਸੰਗੀਮਾਇਆਪੇਖੰਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਹੋਹਸੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸ
 ਉਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਤਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥ਨਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ
 ਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁਵਨਪਗਨੰਦਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬ
 ਕਉਹਿਹਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇੜਪੇਖਤਪਰਤਿਅਹੂਪਦਾ॥ਮਿਥਿਆਹਸਨਭੋਜਨਅ
 ਨਸੁਦਾ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਗਬਿਕਾਰਕਉਪਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਹਲੇਭਲੁਭਾਵਹਿ॥
 ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਮਿਥਿ
 ਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਕਤਕੀਅਰ
 ਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਕਹੋਵਤਸੁਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਾਬਿਨਤਨੁਅੰਧਾ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾ
 ਕੈਦਹਗੰਧਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਗੈਨਿਬੁਥਾ॥ਬਿਹਾਇਮੋਖਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾ
 ਇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਬਿਥੇਸਭਕਾਮਾ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੋਨਿਗਰਥਦਾਮਾ॥ਧੰਨਿ
 ਧਾਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਿਨਉ॥ਨਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਹਰਤ
 ਅਵਰਕਭੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤਾ॥ਜਾਨਨਹਰ
 ਪ੍ਰਭੁਪਰਬੀਨਾ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੁਭੀਨਾ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਗੈ॥ਅਵ

ਤਜਾਵਤਜਨਮੇਮਹੋ॥ਜਿਸਕੋਅੰਤਹਿਬਸੈਨਿਕੰਕਹੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤੋਹੋਸੰਸਹੁ॥ਜੋਤੁ ੧੩੦
 ਮਤਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਤਾ॥੭॥ਕਹਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਸਭੁਜਨੈ॥ਅਪਨਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਗਾ॥
 ਕਿਸੈਦੁਹਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤੇਨਗਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਹਰਤਾ॥ਸਭੁਕ
 ਉਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲਾੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਹਿਰਹਿਅ
 ਸਮਾਇ॥ਸਿਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ਸੋਲੋਕੁ
 ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੁਲੋਕੁਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਮੇਵਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਫਟਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰ
 ਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁ
 ਠਾਕੁਰਕਉਹਕੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਹੰਧਤਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮ
 ਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰੀ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇ
 ਸਦਾਮਨਅੰਦਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁੰਰੰਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਅਠਪਹਰਸਿਮਰ
 ਉਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗੰਗਸਭੋਗਾ॥ਨਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵ
 ਨਜੋਗਾ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਹਰਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਕਤਅ
 ਵਰਲੁਤਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈ॥ਮਨਅਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁ
 ਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕਉਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤੋਕੇਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਕੇਵਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਤੀਜਪਤ
 ਦਰਗਹਿਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਹੋਗਕ
 ਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਉਤਿਸੁਰਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਲਹਰਹਤਾ॥ਮਨਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਸਗਲਓਦੁਢਕੋ॥ਮਨਸਗਨ
 ਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਤਕੋ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁ
 ਪ੍ਰਤਉਚੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਣੀਦੁਲਭਦੇਹਾ॥ਨਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹਾ॥੩॥ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਭੁਖਨਪਹਿਗੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸੁਹਸਤਿਅਸਵਾਹੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਬਗਮਿਲਖਧਨਾਗਾਖੁਪੋਇਪੁਤੁਅਪੁਨੇਮਨਾ।ਜਿਨਿਤੇਗੀਮਨਬਨਤਬਨਈ
 ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੇਏਕੁਅਲਖੇ॥ਈਹਾਉਧੁ
 ਨਕਤੇਗੀਧੈ॥॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾ॥ਅਠਪਹਰਕਹਿਤਿਸਕਾਧਿ
 ਅਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਆਚਾਰਬਿਉਹਗੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਗੀ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗਸੁੰਦਰਹੁਪ੍ਰਾਸੇਪੁਤੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੁਪ੍ਰਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀ
 ਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੇਪੁਤੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਗਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਸੁਕਰੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਦਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇ
 ਖਹਿਬਿਸਮਾਦਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸ
 ਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਾ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾ
 ਪੁਤੁਤਿਆਗੀਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਗਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੇਗਪਰਤਾਪੁ॥ਗੇਮਨਮੁਕਤਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੇਕਾਰਜਪੁਗੇ॥ਤਿ
 ਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਹਜੁਗੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਾਵਹਿਜਾਚੁ॥ਗੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਸਿਉਗੇ
 ਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾ
 ਏਜਪੈਸੋਨਉ॥ਆਪਿਗਵਾਏਸੁਹਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੋਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਦਇਅਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੇਮਨਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਅਤੇਮਤਿ
 ਉਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਗੀਮਾਇਆ॥ਅਪਹੁਕਭੁਨਕਿਨਤੁਲਾਇਆ॥
 ਜੇਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਾਹਿਹਿਨਾਥਾ॥ਨਨਕਇਨਕੈਕਭੁਨਹਾਥਾ॥੮॥੬॥
 ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥ਜੇਜੇਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿ
 ਮੀਤਾਨਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮ
 ਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭਨੇਗਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਸਤੁਤੋਤਨਿਬੇਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਹਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਉਪਰਿ
 ਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਅਹਿਮਾਬਗਨੈਕਉਨ੍ਹਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੇਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾ
 ਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਛੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਭੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰਨ
 ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਰਥੈਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਪੁਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿ
 ਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਅਤੇਭੰਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਨ੍ਹਕੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੨॥ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਜਭਿਮੀਤਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹ
 ਬੈਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨੇਪਰ
 ਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਅਪੇਜਾਨੈ
 ਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁਬਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੁਧਾਵੈ॥
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਅ
 ਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੇਥਾਨਿਉਚੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਮਹਾਇਪਹੁੰਚੈ॥ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਪਰਮਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾ
 ਮਨਿਧਾਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਗੈ॥ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਗੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨ
 ਤੇਸਭੁਕੇਵਹਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਾਇਕਰੋਸੇਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੇਭਾਸੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਸਾਧ
 ਕੈਸੰਗਿਸੁਬਖਾਨਗੀਮਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮਾ॥੫॥ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਪਾਲਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤੋਤਨਿਹਲਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੁਖਤਾ
 ਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਉਹਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਥਿ
 ਭੁਰਤਹਿਮੇਲਾ॥ਜੇਇਛੈਸੇਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਹਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨ
 ਉਹਰਿਨਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾ

ਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਗੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਤੀ
 ਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭਏਸੰਜੋਗਾ॥੭॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇ
 ਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਅਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੁਗਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪ
 ਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਹੀਅੰਤਾ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਾਧ
 ਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਰਤੇਮੂਰੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆ
 ਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾ
 ਚਾਸੋਇ॥ਅਵਹੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਈ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਹੋਇ॥੯॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾ॥ਜੈਸੇਜਲਮ
 ਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾ॥ਜੈਸੇਸੂਰਸਰਬਕਉਸੇ
 ਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨੀ॥ਜੈਸੇਹਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਇਪਵਨਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਪੀਰਜੁਏਕਾ॥ਜਿਉਬਸੁਪਕੋਉਖੈਏਕੋਉਚਦਨਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੋਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਸੇਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਕੈਮਨਿਹੋਇਪਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਉਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਮਿਤ੍ਰਨ
 ਤੁਸਮਾਨੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਨਹੀਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉ
 ਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੋਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨੰਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਅਤਮਹਸੁਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਉਪਰਿਮਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੀਪਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਭੇਜਨੁਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ १੩੨
 ਨੀਪਰਉਪਕਰਉਮਾਹ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਹੀਧੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਪਾਵ
 ਤਬੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਰੋਇਸੁਤਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਠਲਠਲਾ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਪਗੁ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾ
 ਗੁ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਗੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਪਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
 ਦਾਸਦਜਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅੰਤੁਧਿਤਿਅਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮ
 ਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਿਸਦਅਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖ
 ਸਹਜਨਿਵਾਸਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਬ੍ਰਹਮਕਾਥੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਰੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਰੋਇ
 ਅਚੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਗਮਲਮੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਰਪਰਤਾਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਗਸੁਦ
 ਰਤਾਗੀਪਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਗ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਪਰਮੇਸੁਗ॥੬॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗ
 ਆਨੀਕਾਕਥਿਅਨਜਾਇਅਧਾਖਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਗੁ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਗੁ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾ
 ਨਮਸਕਾਗੁ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸਿਸਾਦਿਕਾਕਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
 ਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਥਕਾਨਥਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਸਭਉਪਰਿਤਾਥਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬਨੀਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ਸੋਲੋਕੁ॥ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥
 ਸਰਬਮੇਧੇਭੋਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਰਨਮਸਕਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅ
 ਪਰਸੁਸਗਲਾਨਿਸਤਾਗੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹਿਸਨਾਪਰਸਾ
 ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਹੁਪੁਨਪੈਖੈਨੇੜਾ॥ਸਾਧਕੀਟਲ
 ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਤਾ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਤੁਕੀਨਿੰਦਾ॥ਸਭਤੇਜਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹੈ॥ਅਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚ
 ਦੇਖਤੇਹੋਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਟਮਧੋਕੈਐਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥ਬੈਸੋਨੋਸੋਜਿਸੁਉਪ
 ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਬਿਸਨਕੀਆਇਆਤੇਹੋਇਭੰਨਾ॥ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਰਕਰਮ
 ॥ਤਿਸੁਬੈਸੋਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮਾ॥ਕਾਰੁਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਏ॥ਕੇਵਲ
 ਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਹੋਪਾਲਾ॥ਸਭਉਪਰਿ
 ਤਵਤਾਕਿਹਪਾਲਾ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿਵੈਅਵਰਹਨਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸੋਨੋ
 ਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਅਹੈ
 ਦਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੋਸਗਲਾਭਗਮੁ॥ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਮਲੁਖੋਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਅਤਿਉਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗ
 ਵੰਤਕੀਟਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਾ॥ਮਨੁਤਨੁਅਹੋਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰ
 ਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਥਿ
 ਤਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ॥
 ਉਸੁਪੰਥਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਸੋਪੰਥਿਤ
 ਠਹਿਰੈਨਿਨਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੁਝੈਮੂਲਾ॥ਸੁਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸ
 ਥੁਲਾ॥ਚਰੁਵਰਨਾਕਉਦੇਖੁਦੇਸੁ॥ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਥਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥੪॥
 ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ॥ਚਰੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕਉਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿ
 ਸਕੀਗਾਤੇਹੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਕਰਿਕਿਹਪਾਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੈ॥

ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਪਦਪਾਥਕਉਤਗੈ। ਸਰਬੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ। ਕਇਆਣੁਪੁ
 ਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ। ਕਾਪੁਜੁਗਤਿਕਿਤੇਨਪਾਈਐਧਰੀਮਾ। ਨਨਕਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਸੁ
 ਇਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਾ। ਪਾਜਿਸਕੇਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸਕਨਾਮੁਸ
 ਤਿਗਮਦਾਸੁ। ਅਤਮਹਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਦਾਸਦਸੰਤਦਿਭਾਇਤਿ
 ਨਪਾਇਆ। ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਸੇਦਾਸੁਦਗਾਹਪਰਵਾਨੁ। ਅ
 ਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਪਕਗੈ। ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇਈਪਗੈ। ਸਗਲਾਸੰ
 ਗਿਅਤਮਉਦਾਸੁ। ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਨਕਰਮਦਾਸੁ। ੬। ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆ
 ਅਤਮਹਿਤਾਵੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਉਕਹਾਵੈ। ਤੇਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਕੁ
 ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹੀਬਿਓਗੁ। ਤੇਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਣੀ। ਤੇਸਾਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਣੀ। ਤੇਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ। ਤੇਸਾਹੰਕੁਤੈਸਾਹਜਨੁ
 ਜੇਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ। ਨਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ। ੭। ਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਪਰਿਗਧੈਤੇਸਾਤਿਨਿਨਉ। ਆਪੇਕਰਨਕਰ
 ਵਨਜੋਗੁ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੇਈਫੁਨਿਹੋਗੁ। ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗਾ। ਲਾ
 ਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਗੰਗਾ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੇਸਾਪਰਗਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕ
 ਰਤਾਅਬਿਨਸਾ। ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਭਏ
 ਨਿਹਲਾ। ੮। ਲੀਸਲੇਕੁ। ਉਸਤਤਿਕਹਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਗਵ
 ਗਾਨਨਕਹਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ੧। ਅਸਟਪਟੀ।
 ਕਈਕੋਇਤੇਏਪੁਜਾਗੀ। ਕਈਕੋਇਆਚਾਰਬਿਉਹਾਗੀ। ਕਈਕੋਇਭਏਤੀਰਥ
 ਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਇਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ। ਕਈਕੋਇਬੇਦਕੋਸ੍ਰੋਤਾ। ਕਈਕੋਇ
 ਤਪੀਸੁਰੋਤਾ। ਕਈਕੋਇਅਤਮਧਿਆਨੁਪਾਹਿ। ਕਈਕੋਇਕਾਬਿਕਾਬਿ
 ਬੰਦਾਹਿ। ਕਈਕੋਇਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨ
 ਪਾਵਹਿ। ੧। ਕਈਕੋਇਭਏਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈਕੋਇਅੰਧਅਭੀਆਨੀ। ਕ
 ਈਕੋਇਕਿਰਪਨਕਠੇਗਾ। ਕਈਕੋਇਅਭਿਗਾਅਤਮਨਿਕੋਗਾ। ਕਈਕੋਇਪ

ਹਦਰਥਕਉਹਿਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਭੂਖਨਕਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸੁਮਮ
 ਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭੁਮਾਹਿ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਨਾ
 ਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿ
 ਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਥਿਰਖਸਿਪ
 ਜਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਗ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੁਮੰਡਲਾ। ਕਈਕੋ
 ਟਿਸਸੀਅਹਸੁਹਨਖੜਾ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਭਾਵਾ। ਸਗਲ
 ਸਮਗੀਅਪਨੈਸੁਤਿਧਾਗੈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਗੈ॥੨॥ ਕ
 ਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾ। ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਹੁਸਾਸਤਾ। ਕ
 ਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦਾ। ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰ
 ਜੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਜਖਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾ।
 ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚਾ। ਸਭਤੇਨੈਰੇਸਭਪੁਤੇਦੁਗਿ। ਨਾਨਕਆਪਿ
 ਅਥਿਪਤੁਹਿਅਰੁਪੁਗਿ॥੩॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁ
 ਰਗਨਿਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਠਿਰ
 ਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਕੀ
 ਏਧਨਵੰਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿਤਾ। ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ। ਨ
 ਨਕਸਭੁਕਿਭੁਪ੍ਰਭਕੇਹਾਖੇ॥੪॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿ
 ਲਿਵਲਾਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਥੋਜੰਤੋ। ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੋ।
 ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸਾ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸਾ। ਕਈਕੋ
 ਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਹੰਗੁ। ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰ
 ਨਾ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੀਨਿ॥੫॥ ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾ। ਕਈਕੋਟਿਅ
 ਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾ। ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰਾ। ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਈ
 ਬਾਹਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗਾ। ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਗਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ।
 ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਹਿਸਮਾਤਿ। ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ

ਸੋਇ॥੭॥ਕਣੀਕੋਟਿਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੇਦਸਾ॥ਤਿਨੋਵਤਅਤਮਪਰਗਾਸਾ॥ਕਣੀਕੋਟਿਤ
ਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਰਿਏਕੋਨੇੜੇ॥ਕਣੀਕੋਟਿਨਾਮਹਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦ
ਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਣੀਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਅਤਮਹਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਗੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਅਗੇ॥
੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੋਤੁਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਥਾਇਹਾਰੇਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਵ
ਨਕਰਨੈਜੋਗੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਗਾਅ
ਤਨਹੀਕਿਭੁਪਾਹਵਗਾ॥ਪੁਕਮੇਧਾਰਿਅਪਰਹਵੈ॥ਪੁਕਮੇਉਪਜੈਪੁਕਮਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਪੁਕਮੇਉਚਨੀਚਥਿਉਹਗਾ॥ਪੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਗਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਅਪਨੀਵਡਿਅਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗ
ਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਥਰਤਗਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਬਿਨਸਾਸਤੇਗਥੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤ
ਹਰਿਗੁਣਭਾਥੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਰੈ॥ਅਪਿਕਰੈਅਪਨਬੀਚਰੈ॥ਦੁ
ਹਸਿਹਿਅਕਾਅਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੋਲੈਬਿਗਲੈਅੰਤਹਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕ
ਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਹੁਨਾਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਅਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋ
ਓਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੋਹਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਭੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਅਮਹਿਹਰੈ॥ਜੋਜਨਤਅਪਨਅਪਥਰੈ॥ਭ
ਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਹਿਚਾਰਿਕੁਟਠਿਰਿਅਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਪ
ਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚ
ਕੀਟਕਉਗਜਾ॥ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਜਾ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਭੂਨਾਵੈ॥ਤਿ
ਸੁਤਤਕਾਲਾਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ॥ਤਾਕਾਲੇ
ਖਾਨਗੈਨੇਜਗਦੀਸਾ॥ਜੀਉਪਿਤੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਣਤਅਪਿਥਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ॥੪॥ਇ
ਸਕਾਬਲੁਨਹੀਇਸੁਹਾਥਾ॥ਕਰਨਕਰਵਨਸਰਬਕੋਨਥਾ॥ਅਗਿਅਕਾਰੀਬ

ਪੁਰਾਜੀਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ। ਕਬਹੂ ਉਚਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ। ਕਬਹੂ ਸੋ
 ਗਾਹੁ ਖਰੀਯੋ। ਕਬਹੂ ਨਿਦ ਚਿਦ ਬਿਉਹਾਰ। ਕਬਹੂ ਉਭਰੁ ਅਕਾਸ ਪਾਇਆ
 ਲਾ। ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਥੀ ਚਗਾ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣੁ ਹਾਗਾ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿ
 ਗਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ। ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਹੋਇ ਨਿਗਾਤਿ। ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧਾ ਕਿ ਕਹਾਲ
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਹਬ ਕੀ ਹੋਤ ਹਵਾਲਾ। ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬੈਥੈ ਬਡ ਗਜਾ। ਕਬਹੂ ਭੇਖਾ ਗੀਨੀ
 ਚਕਾਸਾ ਜਾ। ਕਬਹੂ ਅਪਕੀ ਗਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ। ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ। ਜਿਉ
 ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਖੈ ਤਿਵਹੀ ਹੋ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੀਤਿ ਤੁ
 ਕਹੈ ਬਖਾਨਾ। ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ ਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ। ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਹ ਥਾਇ ਸਨਾ
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਮੁ ਖਿਗਿਆਨ। ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਅ
 ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਭ ਗੇਭ ਗਮੀਆ। ਨਾਨਕੁ ਪਾਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀਦਿ ਖਾਵੈ। ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ
 ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕਹਾਇ॥੭॥
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ। ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਆਵੈ। ਅਤਿ ਹੋ
 ਇਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸਾ। ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ। ਮਨ ਤਨ ਨਾ ਮਿਹ ਤੇ ਇਕ
 ਹੋਗੀ। ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੰਗਿ। ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ।
 ਤਿਉ ਜੋ ਤੀਸੀ ਜੋ ਤਿਸਾਨਾ। ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਣੀ ਬਿਸਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੋ
 ਸਦਕੁ ਹਰ ਬਾਨ॥੮॥੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿਤ
 ਲਾ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਹ ਬਿਗਲੇ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਜਿਸ ਕੋ
 ਅਤਿ ਹਿਗਜ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸੋ ਨਹ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ। ਜੋ ਜੋ ਨੈਮੈ ਜੋ ਬਨਵੰਤ
 ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ। ਆਪ ਸਕਉ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ। ਜਨ ਮਿ ਮਹੈ ਬਹੁ
 ਜੋ ਨਿਭੁ ਮਾਵੈ। ਪਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਹੈ ਗੁਮਾਨੁ। ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅਧਾ ਅਗਿਆਨੁ। ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਗਰੀਬ ਸਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਵੀਹ ਮੁਕਤੁ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੧॥
 ਪਨ ਵੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ। ਇਨ ਮਾਮਾ ਨਿਕ ਭੁਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ। ਬਹੁ ਲਾਸ ਕਰ
 ਮਾਨੁ ਖਉ ਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ। ਪਲਕੀ ਤਹਿ ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਸਕਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬ

ਯਵੰਤਾਖਿਨਮਹਿਤੋਇਜਾਇਰਸਮੰਤਾਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅੰਕਗੀਧਰਮਰਾ
ਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਗੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਦੈਅਭਿਮਾਨੁਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਾ
ਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਪਾਗੇਸੁਮੁਪਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਗੇਅਨਿਕ
ਤਪਸਿਆਕਰੇਅੰਕਗਾਨਰਕਸੁਗਾਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਤਾਗਾਅਨਿਕਜਤਨਕ
ਰਿਆਤਮਨਹੀਝੁਵੈਹਰਿਦਰਗਾਹਕਪੁਕੈਸੋਗਵੈਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾ
ਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਾਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੋਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਢੋਹੋਇ॥ਤਬਇਸਕ
ਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਯਾਨੈਮੈਕਿਭੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮ
ਹਿਠਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋਉਥੈਗੀਮੀਤਾ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤਾ॥ਜ
ਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰ
ਪਾਤੇਬੰਧਨਤੁਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਭੁਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿ
ਧਾਵੈ॥ਉਪਤਿਨਾਵੈਮਾਇਆਪਾਥੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਾਬਿਖਿਅਕੋਕਰੈ॥
ਨਹਉਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਗੈ॥ਬਿਨਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਉਗਾਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬਿ
ਥੇਸਭਕਾਜੈ॥ਨਾਮਹੀਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰ
ਨਕਰਵਨਅਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰ
ਨੈਹਗੁ॥ਇਸਕੋਹਾਥਿਕਹਾਬੀਚਗੁ॥ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੋਤੈਸਾਹੋਇ॥ਅਪੇਆ
ਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਜੋਕਿਭੁਕੀਨੋਸੁਅਪਨੈਗੀ॥ਸਭਤੇਦੁਹਿਸਭਪੁਕੈਸੰਗਿ
॥ਬੁਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕਾ॥ਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕਾ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈਨ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਹਰਿਆਸਮਾਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੈਸੋਸਮਝੈਆਪਿ॥ਅਪੇ
ਹਰਿਆਸਭਕੋਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਾਬਿਸਥਾਗੁ॥ਸਭਕਭੁਉਸਕਾਉਹੁਕ
ਰੈਨੈਹਗੁ॥ਉਸਤੇਭੀਨਕਹਹਉਕਿਭੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨਤਹਿਏਕੈਸੋਇ॥ਅਪੁਨੇਚਾਇਤ
ਆਪਿਕਰੈਹਗੁ॥ਕਉਤਕਕਰੈਗੰਗਾਪਾਗੁ॥ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ
॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਨੈਵਿਖਿਆਨੀ॥ ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾ॥ ਕਿਟਿਮਧੇਕਿਨੈਵਿਗਲੇਚੀਨਾ॥ ਭਲਾਭ
 ਲਾਭਲਾਤੇਹੁਪਾ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੁਪਾ॥ ਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲ
 ਤੇਗੀਬਾਣੀ॥ ਪਟਿਪਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਬਖਾਣੀ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀ
 ਤਾ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਹਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈ
 ਸੋਜਨੁਉਪਰਨਤਗਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥ ੧॥ ਅਸ
 ਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਅਗਜਾਘਟੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥
 ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖ
 ਨਿਮਤਿਤੋਇਮਲੀਨਾ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨਾ॥ ਸੰਤਕੋਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ
 ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੋਕਰੈ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰ
 ਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਤੇਸੁਖੁਭਵੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਕਾਗਾਜਿਉਲਾਵੈ
 ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸਹਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ ਸੰਤ
 ਨਕੋਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸਭੁਕੋਥਲੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਤੇਜੁਸ
 ਭੁਜਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ॥ ਸੰਤਦੇਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਸੰਤ
 ਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦ
 ਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਅਗਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇ
 ਸੁਹਿਮਾਗਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨਾ॥ ਸੰਤ
 ਕੋਨਿੰਦਕਕਉਸਹਬੋਗਾ॥ ਸੰਤਕੋਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੇਖ
 ਮਹਿਦੇਖੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਸੋਖੁ॥ ੩॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਸ
 ਦਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਭਨੁਲਾਗੈ॥
 ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਸਭਤਿਅਗੈ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਮਹਾਅੰਕਗੀ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾ
 ਬਿਕਾਗੀ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਜਨਮੈਮਗੈ॥ ਸੰਤਕੀਦੁਖਨਸੁਖਤੇਟਗੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕ
 ਉਨਹੀਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਾਏਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਅਧਬੀਚ
 ਤੇਫੁਟੈ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੁਚੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਉਦਿਅਨਭ੍ਰਮ

ਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਭਰਿ ਪਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰੇ ਬੋਧਾ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿ
 ਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀਲੇ ਥਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਜ ਰਿਕੁ ਸਹਿ॥ ਅਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ
 ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਗਾਖਨ ਹੁ॥ ਨਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਏ ਉਬਾ
 ਰਿ॥ ਪਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲ ਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੁ ਨ ਮਥੁ ਲੀਤ ਕੁਛ ਕਾਇ
 ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੁਖਾ ਨ ਹੀ ਗਯੋ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ ਧਨਿ ਨ ਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੁ
 ਏ ਇਕੇ ਲਾ॥ ਜਿਉ ਬੁਧਾ ਭੂਤਿ ਲੁਖੇ ਤਮਾਹਿ ਦੁਹੇ ਲਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧੰਗ ਮਤੇ ਹੁ
 ਤਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਅਕਹਤਾ॥ ਕਿਹਤੁ ਨਿੰਦ ਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ॥ ਨਨਕ
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ॥ ੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪੂਰੇ ਇਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ
 ਕਉ ਦਰਗਾਹ ਮੇਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨਮ
 ਹੋ ਨਜੀਵਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਪੁ ਜੈ ਨ ਆਸਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੇ ਨਿਗਸਾ
 ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਿਰਿ ਸੇਵੇ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸਾਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਪਇਆ ਕਿਹਤੁ ਨ ਮੇ
 ਏ ਕੋਇ॥ ਨਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਉਕਰੇ ਨੇਹੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਤਿਸ ਕਉ ਨਮ ਸਕਾਹੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ॥ ਸਭ ਕੁਛ ਵਰਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜੈ ਸਾਕੇ ਹਤੇ ਸਾਕੇ ਥੀਆ॥ ਅਪ
 ਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਨੇਹੁ॥ ਦੁਸਰ ਕਉ ਨੁਕਰੇ ਬੀਚਹੁ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆ
 ਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ॥ ਬਰਤਾਹੀ ਨਨਕ ਜਨ ਸੋਇ॥ ੮॥ ਸਭਾ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆ
 ਨ ਪਸੁ ਹਿਜਨ ਪੁਸਿ ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ॥ ਇਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਨਕ ਦੁਖੁ
 ਭਗਮੁ ਭਉ ਜਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਦੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ॥ ਦੇਵ ਨ
 ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦੀਐ ਹੋਰੈ ਆਪਾਇ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਤਿਸ ਨ ਲਗੈ ਆਇ
 ॥ ਮਾਰੈ ਗੋਏ ਕੋ ਆਪਿ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਸਹੀ ਹਾਥਿ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੀਠਿ ਪਹੋਇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਨਕ ਬਿ
 ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿ
 ਉਹਾਰ॥ ਨਿਗਮ ਲਗ ਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਿ ਲੇਤਿ ਜੀਉ॥ ਨੈਨ ਹੁਧੇ

ਖੁਠਕੁਰਕਰੰਗੁ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਬਿਨਸੇਸਤਸੰਗੁ॥ ਚਰਨਚਲਉਮਾਗੰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਮਿਟਹਿਪ
 ਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦਾ॥ ਕਰਹਰਿਕਰਮਸੁਵਨਹਰਿਕਥਾ॥ ਹਰਿਦਰਗੰਹਨਨਕਉਜਲ
 ਮਥਾ॥ ਜ॥ ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ ਗਮਨਾਮ
 ਜੋਕਹਰਿਬੀਚਗਾ॥ ਸੋਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥
 ਸਦਾਸਦਾਜਨਪੁਤੇਸੁਖੀ॥ ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਈਜਨੈ॥ ਸ
 ਮਸੰਗੀਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਨਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਪਨਾਪੁਸੁਏ॥ ਤਿਸਕੀਜਨਪੁਤਿਸਨਾਬੁਏ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥
 ਸਰਬੋਗਤੇਓਹਹਰਿਜਨੁਹਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨੁ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
 ਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਏਕਉਪਹਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀ
 ਫਾਸਾ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨੀਬੁਖਾ॥ ਨਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ॥ ਜਿਸਕ
 ਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਸੋਸੰਤਸੁਏਲਾਨਹੀਰੁਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿ
 ਹਪਕੈਗੈ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਰਹੁਕਿਸਤੇਰੈ॥ ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਸਟਾਇਆ॥ ਅਪੁਨੇਕ
 ਹਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁ
 ਸਭਬੁਏਆ॥ ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭਕਿਭੁਮੁਲਾ॥ ਨਨਕਸੋਸੁਖਮੁਸੋਈਅਸ
 ਭੁਲਾ॥ ਪਾ॥ ਨਹਕਿਭੁਜਨਮੇਨਹਕਿਭੁਮੈ॥ ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ ਆ
 ਵਨੁਜਾਵਨੁਦਿਸਦਿਅਨਦਿਸਦਿ॥ ਆਗੈਅਕਾਗੀਧਾਗੀਸਭਸਿਸਦਿ॥ ਅਪੇ
 ਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹਰਿਥਾਪਉਥਾਪਿ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ਨਾਹੀਕਿਭੁਖੰਡਾ॥ ਧਾਰਣਧਾਰਿਹਰਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤ
 ਪਾ॥ ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਨਕਜਪਾ॥ ਛਾ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ ਸਗਲਸੰਸਾ
 ਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੁਖਾਬਿਸਰ
 ਨਾ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਣਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਲਾ॥ ਉਨਕੀਸੇ
 ਵਸੋਈਲਾਗੈ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਹਰਿਬਡਭਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਮਾ॥
 ਨਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਰਿਆਨਾ॥ ७॥ ਜੋਕਿਭੁਕੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗੀ॥ ਸ

ਦਾਸਦਾਬਸੇਹਰਿਸੰਗੀਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇਕਰਹੈਹਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇਆਪ੍ਰਭ
ਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾਜੋਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾ
ਹਿਸਮਾਏਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਪੁਬਨਿਆਏਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੋਆਨੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥ਸਭਾਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਗਪੁਰਪ੍ਰਭਾਬਿਰਥਾ
ਜਾਨਨਹਗਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਉਪਰੀਐਨਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਗਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਟੁਟੀਗਾਂਢਨਹਰੋਪਾਲਾਸਰਬਜੀਅਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਗਲਕੋਚਿਤ
ਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਹਿਗੋਮਨਮੋਹਸਦਾਹਰਿਜਾਪਾਅਥਿ
ਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੋਆਪਾਅਪਨਕੀਅਕਥੁਨਹੋਇਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੋਤੈਰੋਕਿਉਕਾਮਾਗਤਿਨਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁ
ਚੋਇਨਹੀਮੋਹੈਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਾਘਟਸੋਹੈਧਨਵੰਤਹੋਇਕਿਅਕੋਗਰਵੈ
ਜਾਸਭੁਕਿਉਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈਅਤਿਸੁਗਜੋਕੋਉਕਹਵੈਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾ
ਬਿਨਕਹਧਾਵੈਜੇਕੋਹੋਇਥਹੋਦਾਤਾਗਤਿਸੁਦੇਨਹਰੁਜਾਨੈਗਾਵਹੁਜਿਸੁਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਟੇਹੋਹੋਗੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਹੋਗੁ॥੧॥ਜਿਉਮੰਦਹਕਉਥਾਮੇ
ਥੀਮਨੁਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁਜਿਉਪਾਖਾਨੁਵਚਰਿਤਹੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਾਤੁਨਿਸਤਹੈਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁਗੁਰਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈਤਿਉ
ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਭਉਧੁਗਿਨਾਨਕਕੀਹਰਿ
ਏਚਾਧੁਗਿ॥੩॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੋਬਿਲਾਣੀਐਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆ
ਪਾਣੀਐਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਗੁਅਵਹਤਿਅਗਿਭੂਤਿਸਹਿਚਿਤਗੁਜੇ
ਕਥੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁਭੂਲਾਕੋਹੋਹਿਅਜਾਨਾਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇ
ਹੈਸੰਗਾਯਾਪਟਿਹਰਿਓਸਲੋਭੀਪਤੰਗਾਗਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿਨਾਨਕ
ਪਤਿਸੇਭੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੋਨਿਭੁਆਇਆਗਮਨਾਮੁਸੰਤ
ਨਘਰਿਪਾਇਆਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਇਗਾਗਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਇ

॥ ਲਾਇਖੋ ਪਸੰਤ ਹਸੰਗਿ ਚਾ ਲੁ॥ ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜੰ ਜਾ ਲਾ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕ
 ਏ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਰਿਦਗ ਹਸੇਇ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਰੈ॥ ਨ
 ਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸੰਦ ਬਲਿ ਹਰੈ॥ ੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇਓ ਇਪੀਉ॥ ਅਗਪਿ ਸਾਧ
 ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਣੀ ਐਕੁਰ
 ਬਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਅ
 ਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਖੋ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੋ॥ ਓਟਹੀ ਸੰਤ
 ਹਦਰਿ ਆਇਐ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਐ॥ ੬॥ ਮਿਰਤ ਕਕਉ ਜੀਵਾਲ
 ਨਹਾਗ॥ ਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਪਾਗ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਬ
 ਇਖੇ ਕਾਲ ਹਟਾ ਪਾਹਿ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰੈ ਨੈਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ
 ਹੋ ਅਨੋਹੋਗੁ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੋਣੀ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰ
 ਣੀ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਿ ਸਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ॥ ੭॥
 ਜਾ ਕੋ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਨੁ
 ਨੀਐ॥ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾ॥ ਸਚੁ ਹਿ
 ਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਸੁ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸੁ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸੋ ਲੇ
 ਕੁ॥ ਹੁਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਹੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਹਿ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਆਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖੁ॥ ਮਾ
 ਨੁਖ ਕੀ ਤੁਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਐ ਆਗੁ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋ
 ਏ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰੁ ਹੋ ਬੰਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦਾ॥ ਸਾਧ ਤੇ ਰੇਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾਧੁ ਰਨ ਸਰਨ ਜੋਗਾ॥ ਜੋ ਕਹਿ ਪਾਇਐ ਸੋਈ ਹੋਗੁ
 ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕੇ ਨੇੜੇ ਹੋਗੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਗੁ॥ ਅਨਦੁ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਦ
 ਜਾ ਕੋ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀ ਅਤਿ ਪਰਿਤਾ ਕੋ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ਤਪ ਮ

ਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੇਗੀ॥ਪਿਆਇਪਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿ
 ਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ਰਾਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਤਿਨਹਿ॥ਸਗਲਦੇਵਹਰੇ
 ਅਵਗਾਹਿ॥ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਨੈਪੁਤਾ॥ਸਗਲਪਰੋਣੀਅਪੁਨੈਸੁਤਿ॥ਸੁਮਤਿ
 ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸੇਇ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜ
 ਕਉਭਗਮਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈ
 ਸਾਜਨਵੈਤੈਸਾਨਕਜਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਾਨੁਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ॥ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕ
 ਰੰਗ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਸੀਏਕੰਕਾਗੁ॥ਨਾਨਾਚਲਿਤਕ
 ਰੋਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੁਰਿਹਰਿਓਪੁਰਨੁਸਰੁਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਈ॥ਅ
 ਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੋਪਾਈ॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿ
 ਜੀਵੈਨਨਕਹਰਿਨਾਉ॥ਯਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਪਿਆਨਾ॥ਨਾਮ
 ਕੇਧਾਰੇਅਗਾਸਪਾਤਾਲਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਅਕਾਗਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸ
 ਭਭਵਨਾ॥ਨਾਮਕੇਸੰਗਿਉਧਾਰੇਸੁਨਿਸੁਵਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੈਨਾਮਿਲਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਾਇਏ॥੫॥ਗੁਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸ
 ਥਾਨੁ॥ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੁਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰ
 ਖਸਤਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੁਏਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ
 ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਗਮਲਾਨਿਗਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭੁਲੀ॥ਸਤਿ
 ਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨ
 ਸਾਧੂਉਪਦੇਸਾ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਸਤਿਨਿਗਤਿਬੁਝੈਜੋਕੋਇ॥ਨਾਮੁ
 ਜਪਤਤਾਕੀਗਇਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿ
 ਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈਹਰਾ॥ਅਵਗਨਬੁਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਤੇ
 ਕੀਮਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸ
 ਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਜਿਨਿਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਵਾਦਾ॥ਪ੍ਰਭਕੋਰੰਗਿਗਾਇ

ਜਨਹੋ॥ ਗੁਰਕੋਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੋ॥ ਏਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਗਾ॥ ਜਕੈਸੰਗਿਤਰੇ
ਸੰਸਾਰ॥ ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੇਵਭਗੀ॥ ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਾਇਵਲਾਗੀ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦ
ਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥ ੮॥੧॥੬॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਦਿ
ਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ ਏਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰ
ਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਗਾ॥ ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗਾ॥ ਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨ
ਹਗਾ॥ ਨਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਗਾ॥ ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਗੀ॥ ਆਪੇਗੁਣਅ
ਪੇਗੁਣਕਾਗੀ॥ ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੁ
ਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੧॥ ਸਤਿਸਹੂਪੁਰਿਦੈਜਿ
ਨਿਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਧੁਪਥਾਨਿਆ॥ ਜਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਅ
ਇਆ॥ ਤਤੁਗੀਅਨੁਤਿਸੁਮਨਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ ਜਿ
ਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥ ਤਕਉਭਿ
ਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ ਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕਾ॥ ਨਹਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕਾ॥੨॥ ਠਾ
ਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਗੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਗੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕ
ਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈ
ਸੰਗੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੋਹੰਗੀ॥ ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਟਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ
ਗੈ॥੩॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਗਾਏ॥ ਅਪੁਨੇਦਸ
ਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪ
ਤਿਗਾਏ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਹਦਿ
ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਗਾਏ॥ ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਏ॥
ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਚਤਆਪਿ॥ ਤਕਉਰਖਤਦੇਕਹਿਧਾ॥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬ
ਹੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ ਮਾਰੈਨਰਾਏਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀਆ

ਕਾਗਖਸੋਇ। ਕਾਹੋਸੋਚਕਹਿਓਪ੍ਰਣੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ ਬਰ
ਬਾਰਬਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਇਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਿਭੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਪਨੁਨਾਮੋਰੂਪੰਗੁ॥ ਨਾਮੋ
ਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਵਿਪਤਾਨੋ॥ ਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ॥ ਉ
ਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਾ॥ ਵਾਬੇਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿ
ਨੁਗਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਹਹਿਭਗਤਿਅਤਮਕੋਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਅਪ
ਨੈਸਿਉਹਰਹਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਹੋਅਹੋਵਤਸੇਜਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਚਾਨੋ॥
ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਨਉ॥ ਆਠਪਹਰ
ਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੁਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁਗੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੋਹਿਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥
ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਨੁਸਰ
ਬਥੈਕਕਾਦਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪ
ਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਈਛਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੁਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ ਆ
ਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਈਤੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁਜਹੁਸਦਪੈਗਾ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਸਏਕੁ॥
ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਉ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਓਧਰੈ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਗਮਤਿਮਧੁਹਿਗੈ॥ ਗੁਰਬਚ
ਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਥੰਪਨਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਟੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਪਨੁਦੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖ
ਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵੇਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਇਸਮਾਹੈ॥ ੧॥ ਗੁ
ਰਕੈਹਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਹੈ॥ ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ ਆਪਸਕਉਕਹਿਕਭੁ
ਨਜਨਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁਸੇਵ
ਕਕੇਕਾਰਜਗਾਸਿ॥ ਸੇਵਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਗਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥
ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਆਪਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਏਇ॥ ੨॥ ਬੀਸ

ਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਸਨੈ॥ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਨੈ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਰ
 ਰਿਨਉ॥ਅਨਿਕਬਾਹੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਅਠ
 ਪਹਰਪਾਹੁਰਮਹੰਗਿਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਹੁਰਮੁ॥ਏਕਹਿਅ
 ਪਿਨਹੀਕਭੁਰਮੁ॥ਸਹਸਸਿਅਨਪਲਾਇਅਨਜਾਈਐ॥ਨਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬ
 ਡਭਾਗਿਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰ
 ਮਲਗੀਤਾ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਗਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਹੁਰਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿ
 ਬਚਨਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਅਤਮਪਤੀਅਨੇ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਅਖਿਓਜਕਾ
 ਮੰਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤਾ॥ਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਨਨ
 ਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਈ॥ਯਾਜਿਹਥਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖ
 ਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ॥ਕਾਹੁਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪੁਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿ
 ਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨ
 ਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਇਨਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥
 ਨਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੪॥ਇਹੁਹਰਿਗੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਹੋਇ॥ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੋਬਿਨਾਸਾ॥ਜਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾ
 ਸਾ॥ਅਠਪਹਰਹਿਕਾਨਾਮੁਏਈ॥ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਈ॥ਸੋਹਮਾਇ
 ਅਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪੁ॥ਮਨਮਹਿਰਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥ਅਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ਨ
 ਨਕਭਗਮਸੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥੬॥ਤਪਤਿਮਾਹਿਠੰਢਿਵਰਤਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇ
 ਅਦਖਨਠੇਭਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅਦੇਸੇ॥ਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ਭਉ
 ਚੁਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ॥ਸਗਲਬਿਅਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੇ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਰ
 ਪਾਧਾਗੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਥਿਤਿਪਾਈਚੁਕੇਭ੍ਰਮਗਵਨਾ॥ਸੁਨਿਨਨਕ
 ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨਾ॥੭॥ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ॥ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸ
 ਗਈਸੋਹੀ॥ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬਨਾਏ॥ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਅਗੁ

ਪਰੰਗਾ। ਭਏ ਪੁਰਾਸਾਧਕੈ ਸੰਗਾ। ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਗੀ। ਅਨਿਕ ਬਾਹਨਾਨਕ ੧੪੦
 ਬਲਿਹਾਰੀ। ੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਏ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ
 ਭਾਗੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕਾਇ ਪੁਨੁ ਸਾਗੁ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰਤ
 ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰ ਪੁਬੀ ਚਾਗੁ। ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਗੁ। ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀ
 ਤ ਬਿਸਾਰਹੁ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਮ ਰਿਉ ਰਿਧਾਰਹੁ। ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰ
 ਥੁ। ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਹਰ ਪੁਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਖੁ। ਏਹੁ ਪੁਨੁ ਸੰਚ ਹੋਵੁ ਭਗਵੰਤਾ। ਸੰਤ ਜ
 ਨਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਤਾ। ਏਕ ਅਸਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਇ
 ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਪਨਕ ਉਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ। ਸੋ ਪਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ। ਜਿਸੁ ਸੁ
 ਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤਾ। ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਾ। ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭ
 ਣੀ ਕਰਨੀ। ਸਾਸੇ ਭਾਭ ਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਿ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ। ਰੋਗੁ ਮਿ
 ਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖ ਧੁਲਾਇ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ। ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦ
 ਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਪਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ। ਦਹਦਿ ਸਿਧਾ ਵਤ ਅਵੈ ਠਾਇ
 ॥ ਤਕ ਉਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ। ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਕਲਿ ਤਾ ਤੀਠੰ ਚਾਹ
 ਰਿ ਨਾਉ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਉ। ਭਉ ਬਿਨ ਸੋ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਅਸਾ। ਭਗਤਿ
 ਭਾਇ ਅਤ ਮਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਟੀ ਜ
 ਮ ਫਾਸੀ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ। ਜਨਾ ਮਿ ਮੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ। ਅਵਗ
 ਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ। ਆਪੁ ਤਿ ਅਗਿ ਸਗਨਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੋ ਹੋਇ
 ਉਪਗਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਨ ਅਧਾਗੁ। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਭੂਟ ਨ ਹੋਗੇ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਰੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ। ਮਨਿ ਬੰਢਤ ਨਾਨਕ ਫਲ
 ਪਾਇ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ। ਤੁਕਿ ਆਲਪਟਾਵਹਿ ਮੁਹਖ ਮਨਾ। ਸੁਤ ਮੀ
 ਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ। ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤਮ ਕਵਨ ਸਨਥਾ। ਗਜਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿ
 ਸਥਾਗਾ। ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਭੂਟ ਕਾਗ। ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ। ਝੂਠ ਰੰਝੂ ਝੂ
 ਠੁ ਪਾਸਾਰੀ। ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਨਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ॥੫॥

ਗੁਰਕੀ ਮਤਿ ਤੁਏ ਹਿਏ ਆਨੇ। ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਭੁਭੇ ਸਿ ਆਨੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ।
 ਨਮੀਤਾ। ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ ਹੋ ਚੀਤਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਜਾਹਿ। ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰ ਨ ਮੁਜ ਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਹਰਤ ਗਤਿ
 ਪਾਵਹੁ। ਸਾਰਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ। ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ। ੬॥ ਗੁਨ ਗਾ
 ਵਤ ਤੇ ਹੀ ਉਤਰ ਸਿ ਮੈਯਾ। ਬਿਨ ਸਿ ਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਛੇਯਾ। ਹੋਰਿ ਅਚਿਤੁ ਬਸੈ
 ਸੁਖ ਨਾਇ। ਸਾਸਿ ਸੁਆਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ। ਛਾਡਿ ਸਿ ਆਨ ਪਸਗ ਲੀਮਨਾ। ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨਾ। ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ। ਈਹ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈ
 ਕਾਹੁ। ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੈ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਏ ਖੁ॥ ੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ
 ਏਕੋ ਸਾਈ। ਏਕੁ ਸਿ ਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ। ਏਕ ਸਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ। ਮਨਿ ਤ
 ਨਿਜ ਪਿਏ ਕਭਗ ਵੰਤ। ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ। ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਪੁ ਭੁਬਿ
 ਆਪਿ। ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ। ਏਕੁ ਅਗਾਧਿ ਪਰਾਥਾ ਤਗਏ। ਮਨ ਤਨ ਅ
 ਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੬੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਫਿ
 ਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਆਪਰਿ ਆਤ ਉਸਰਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭ
 ਗਤੀ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਜਾਚ ਕਜ ਨੁਜਾ ਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਦੇ
 ਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਮਾਗ ਉਧੁਗਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਗਿ। ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹਿਧਿ ਆਵਉ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ
 ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ। ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਪਾਗੁ। ਨਾਨਕੁ ਮਾ
 ਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਹਰਿ ਸੁਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
 ॥ ਜਿਨ ਚਾਖ ਅਸੇ ਜਨ ਵਿਪਤਾਨੇ। ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਨਹੀ ਛੋਲਾਨੇ। ਸੁਭ ਰਭੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹਸਿ ਹੀ
 ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਤਤਿ ਆਗਿ। ਅਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨ
 ਦਿ ਨੂਲਿ ਵਲਾਗਿ। ਬਡ ਭਾਗਿ ਜਪਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪੂਰੀ ਭਈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ। ਜਨਕ ਉਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ
 ਓਦਇ ਆਇ। ਸੇਵਕੁ ਕੀ ਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਇ। ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ। ਜਨ

ਮਮਰਨਤੁਬੁਭੁਗਾਇਆਇਓਪੁਨੀਸਰਧਾਸਰਪੁਰੀ। ਰਵਿਹਰਿਅਸਦਸੰਗਿਹ
 ਰੁਗੀ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਦੀਆਮਿਲਾਇ। ਨਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੋਕਿ
 ਉਬਿਸਰੋਜਿਪਾਲਨਭਾਨੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਕੀਅਜਾਨੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿ
 ਨਿਸਭੁਕਿਉਦੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਜੀਵਨਜੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਅ
 ਗਨਿਮਹਿਰਾਖੋ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਣਾਖੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਬਿਖੁਤੇਕ
 ਚੈ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਦੁਟਗਾਛੈ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਪੈਬੁਝਾਇਆ। ਪੁਰੁਅਪ
 ਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਪੁਕਾਮੁ। ਆਨਤਿਆਗਿਜ
 ਪੁਹਰਿਨਾਮੁ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ। ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰੁਪ
 ਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸਾਗੁ। ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਹੁ।
 ਸਰਬਕਾਇਆਣਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੁਝਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸੁਆਸਗਲਦੁਖਕ
 ਹੋਵਤਨਾਮੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਨਤਾਨਾ॥੫॥ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਸੁਚਰੀ। ਮ
 ਨਤਨਅਤਰੀਇਹੀਸੁਆਉ। ਨੇੜੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ। ਮਨੁਬਿਗੋਸੇਸਾਧਚਰ
 ਨਹੋਇ। ਭਗਤਿਜਨਕੋਮਾਨਿਤਨਿਰੰਗੁ। ਬਿਰਲਾਕੋਉਪਾਵੇਸੰਗੁ। ਏਕਬਸਤੁਦੰ
 ਜੈਕਹਿਮਾਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇਆ। ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ
 ॥ ਨਨਕਹਰਿਅਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ ਪੁਰਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਭਗਤਿ
 ਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਣਾ। ਅਨਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਣਾ। ਸਰਬਘਟਕਰਤਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਣਾ। ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਗਾ। ਭਗਤਜਨਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗ। ਜੋਜੋਜਪੈਸੁ
 ਹੋਇਪੁਨੀਤਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾ। ਹਮਨਿਰੰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨਾ।
 ਨਨਕਤਮਗੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੭॥ ਸਰਬਥੈਠੁਠਮੁਕਤਿਸੇਖਪਾਏ। ਏਕ
 ਨਿਮਖਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਏ। ਅਨਿਕਰਾਜੋਭੋਗਬਡਿਅਈ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮ
 ਨਿਭਾਈ। ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤਾ। ਰਸਨਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ। ਭਈਸੁ
 ਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾ। ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਪੁਰਦੇਹੁਨਿਵ
 ਸਾ। ਸਰਬਸੁਖਨਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੮॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰੰਗੁਨਨਿ

ਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ। ਆਪਨਕੀਆਨਨਕਾਅਪੋਤੀਠਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦ
 ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਭੁਨਵਿਸਟੇਤਾ। ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੈਤੈਤਾ। ਜਬਪਾਹੀ
 ਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧੀ। ਤਬਬੈਰਬੈਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ। ਜਬਇਸਕਾਬਹੁਨੁਰਿ
 ਹਨੁਨਜਾਪਤਾ। ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਥਿਅਪਤਾ। ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿ
 ਪਰਬੁਧਮਾ। ਤਬਮੋਹਕਹਕਿਸੁਪੋਵਤਭਰਮਾ। ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਹਤੀਜਾ। ਨਨ
 ਕਕਰੈਨੈਹਹੁਨਭੁਜਾ॥੧॥ ਜਬੋਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਾਧਨੀ। ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿ
 ਸਕਉਗਨੀ। ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਗ। ਤਬਨਰਕਸੁਗਰਕਹੁਕਉਨਅ
 ਉਤਗ। ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਸੁਭਾਇ। ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹੁਕਉਤਠਾਇ।
 ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੈਤਿਧੋਗੈ। ਤਬਕਵਨਨਿਡਹੁਕਵਨਕਤਡਗੈ। ਆਪ
 ਨਚਇਤਆਪਿਕਰੈਨੈਹਗਾ। ਨਨਕਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗਾ॥੨॥ ਅਥਿਨਸੀਸੁਖ
 ਆਪਨਆਸਨਾ। ਤਤਜਨਮਮਰਨਕ੍ਰੂਬਿਨਸਨਾ। ਜਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੇਇ।
 ਤਬਜਮਕੀਰਾਸਕਹੁਕਿਸੁਹੋਇ। ਜਬਆਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ। ਤਬ
 ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੁਛਤਏਖਾ। ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੋ। ਤਬਕ
 ਉਨਭੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਥਾਧੋ। ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ। ਨਨਕਆਪ
 ਨਹੁਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ। ਤਹਾਬਿਨੁ
 ਮੇਲੁਕਹੁਕਿਅਧੋਤਾ। ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨਾ। ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨ
 ਕਉਨਅਭਿਮਾਨਾ। ਜਹਸਹੁਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾ। ਤਹਭਲਾਭਿਦੁਲਾਗਤਕਹੁ
 ਕੀਸਾ। ਜਹਜੋਤਿਸਹੁਪਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ। ਤਹਕਿਸਹਿਭੁਖਕਵਨੁਰਿਪਤਾਵੈ।
 ਕਰਨਕਰਵਨਕਰੈਨੈਹਗਾ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਨਹਿਸੁਮਾਗੁ॥੪॥ ਜਬਅਪਨੀਜੈਤਾ
 ਪਨਸੰਗਿਥਨਈ। ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ। ਜਹਸਰਬਕਲਾਆ
 ਪਹਿਪਰਬੀਨਾ। ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਕਉਚੀਨਾ। ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਹਿਧ
 ਗੈ। ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਗੈ। ਜਹਆਪਨਉਚਆਪਨਆਪਿਨੇਗਾ। ਤ
 ਹਕਉਨਠਕੁਰਉਨੁਕਹੀਐਚੇਗਾ। ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਹੋਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਨਕਅ

ਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਭਲਅਭੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆਉਹਾਕਿਸ
 ਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਹੀਪਰਵੇਸੁ॥
 ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੋਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨ
 ਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨੈਹਗਾ॥ਬਹੁਥੈਅੰਤਉਚਤੇਉਚ
 ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪੁਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਹਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਗਾਤਿ
 ਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ॥ਪਾਪੁਪੁਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤਾ॥ਕਉਨਕਕਉਸੁਰ
 ਗਥੰਛਾਵਤਾ॥ਅਲਾਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਗਮਭੈਭਾਗਾ॥ਦੁਖ
 ਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ
 ॥ਖੇਲੁਸੰਕਚੈਤਉਨਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜਹਅਭਿਗਤਭਗਤਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸ
 ਰੈਪਾਸਹੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਪੁਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੁਬਨੀ॥
 ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੰਜਾ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਗੋਗਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
 ਆਪਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨ
 ਤਅਤੇਲੈ॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਨਕਦਾਸਥੈਲੈ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤਕੇਠਕੁਗਾਆਪੇਵਹਤਣਹਗਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਹਿਆਦੁਜਾਕਹਦਿਸਟ
 ਗਾ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਕਥੈਆਪਿਸੁਨੈਹਗਾ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿ
 ਸਥਾਗਾ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸੁਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਾਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇ
 ਭਿੰਨਨਹੀਕਿਭੁਓਇ॥ਆਪਨਸੁਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉਪੁਤਜੀਉਆ
 ਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੇਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਥੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸ
 ਗਲਸੁਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਤਾਕੈਹਾਥਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾ
 ਥਕੈਨਾਥਾ॥ਜਿਸੁਗਾਥੈਤਿਸੁਕੈਨਿਮਾਗੈ॥ਸੋਮੁਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਗੈ॥ਤਿਸੁਤ
 ਜਿਅਵਰਕਹਾਕੈਜਾਇ॥ਸਭਾਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਾਇ॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈ
 ਸਭਹਾਥੀ॥ਅੰਤਭਿਧਾਹਰਿਜਨਹੁਸਾਥੀ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਥੈਅੰਤਅਪਗਾਨਾਨਕ
 ਦਾਸਸਦਾਥਾਇਹਗਾ॥੧॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹੋਦਇਆਲਾ॥ਸਭਉਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾ

ਲਾਅਪਨੇਕਰਤਬਜਨੈਆਪਿ॥ ਅੰਤਰਿਜਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏਜੀਅ
 ਨਬਹੁਭਾਤਿ॥ ਜੋਜੋਰਹਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਾਏਮਿਲਾਇ॥
 ਭਗਤਿਕਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਹਰੁ
 ਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀਜਾ
 ਏ॥ ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਅੰਈ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਗੰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ਇਸਤੇਉਪਰਿ
 ਨਹੀਬੀਚਗੁ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਕੰਗੁ॥ ਬੰਧਨਤੇਰਿਭਏਨਿਰਵੈਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਪੁਜਾਓਗੁਰਕੇਪੈਗਾ॥ ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਹਲੋਕਸੁਖੇਲੇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਬੁਝਾਪ
 ਹਿਮੇਲੇ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦਾ॥ ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਭਾ
 ਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਗੁ॥ ਦੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਪਾਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇ
 ਗੁਨਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਗਨਕਾਇਹੋਸੁਆਉ॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਗਾ॥ ਮਿਏਅ
 ਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਧੇਗਾ॥ ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ ਮਨਇਛੋਨਾਨਕਛਲ
 ਪਾਵਹੁ॥ ੫॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦਇਲੇਹੁਸਵਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਗੀ॥ ਪੂਰੇ
 ਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁਇਵਲਾਇ॥ ਦੁਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਕਰਹੁਵਾਪਾਗੀ॥
 ਦਰਗਾਹਨਿਬਰੈਖੇਪਤੁਮਾਗੀ॥ ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਵ
 ਹਿਜਾਹੀ॥ ੬॥ ਤਿਸਤੇਦੁਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਰੁਧਿਆਇ॥ ਨਿਰਭਉਜ
 ਪੈਸਗਲਭਉਮਿਏ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਭੁਟੇ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁ
 ਖਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੁਖਾ॥ ਚਿਤਾਜਾਇਮਿਏਅੰਕਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋ
 ਇਨਪਉਚਨਹਾਗੁ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਠਢਗੁਰੁਸੁਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਗਾ॥ ੭॥ ਮ
 ਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਇ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਪਰਤਸ੍ਰਿਸਇ॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਜਾਕੇਅਨੁਪਾ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਗੁਪਾ॥ ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਨੁ॥ ਤਾਕੈਨਿਕਦਿਨਾਵਤ
 ਕਾਲੁ॥ ਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੮॥

੨੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਗ ਨੂਹਿ ਚੀਟੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸੰਤ ਭੇਟਿ ਆਨ ਨ ਕਮ ਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਭੁਭੀਠਾ॥
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਲਾ ਗਾਮੀਠਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਿ ਗ੍ਰੀਏ ਕਸੁ ਪਟ ਮਾਹਿ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦਿਸ
ਟਾਹਿ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅ
ਨਤ ਤਤਤ ਨਾਦਾ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਆਪਿ
ਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੋਬਾ ਹਰਿ ਅਨੰਤਾ॥ ਘਇ ਘਇ
ਬਿਆਪਿ ਹਰਿ ਆਭ ਗਵੰਤਾ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆ ਣਾ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੁ
ਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਣਾ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਚੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ॥
ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
ਕੋਠਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ॥ ਸਸੀ
ਅਰਸੁ ਰਨ ਖੜ ਮਹਿ ਏਕੁ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਡੋਲੈ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲਾ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ
ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਓਸੁ ਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾਨਾਸੁ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ॥ ੪॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਪੇਖ ਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੋ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹਮ ਸੰਗਿ ਰਚ
ਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਹਰਤਾ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋ
ਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੋਬਾ ਹਰਿ ਭੀਓਹੀ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ॥ ੫॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਭੁਸਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗ
ਈ ਉਤਪਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਥਾਹੁ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਹੁ॥ ਅਨਿਕ ਕ
ਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ
ਐ ਢੁਗਿ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭਰਪੂਰੀ॥ ਅੰਤ ਰਗ ਤਿਜਿ ਸੁਆਪਿ ਜਨਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ੬॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਗੁ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖ
ਨਹਾਗੁ॥ ਸਗਲ ਸਮਾਗੀ ਜਾ ਕਾਤਨਾ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪਹੀ ਸੁਨਾ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁਇ

ਕੁਖੇਲੁ ਬਨਇਆ ਆਗਿਆ ਕੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ਸਭ ਕੋ ਮਧਿ ਅਇ ਪੋਤੇ ਹੈ। ਜੇਕਿ
 ਉਕਤਾ ਸੁਆਪੇ ਕਹੈ। ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਏ ਤਾਲੇ ਸ
 ਮਾਇ। ੬॥ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਧਾ। ਓਹੋ ਕਹਤੁ ਕੈ ਕਛੁ ਕਹਾ। ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਹਤੁ
 ਤਿਅਤਿ ਨੀਕੀ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ। ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ। ਓਤਿ ਪੋਤਿ
 ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਗਯਾ। ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਦੁਸਰੇ ਹੋਇ ਤੋ ਸੋਈ ਪਾਇ। ਤਿ
 ਸਕਾ ਕੀ ਆਸ ਭੁਪਰਵਾਨੁ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ। ੭॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖੁ ਹੋਇ। ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਇ। ਓਹੁ ਧਨ ਵੰਤ ਕੁਲ ਵੰਤੁ ਪਤਿ ਵੰਤੁ। ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜ
 ਗਤੁ ਤਰਾਇਆ। ਜਨ ਆਵਨ ਕਾਇ ਪੈ ਸੁਆਉ। ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ। ਆ
 ਪਿ ਮੁਕਤ ਮੁਕਤ ਕਹੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ। ੮॥ ੨॥ ਸੋਲ
 ਕਾ। ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧਿ ਆਪੁਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆਪੁਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
 ਉ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ
 ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਹੋ ਬਿੰਦਾ। ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦਾ। ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿ ਆ
 ਗਹੁ — ਤਰੰਗਾ। ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗਾ। ਆਪੁ ਭੋਰਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ। ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ। ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰ
 ॥ ੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲਾ ਸਹਜ ਅਨੰਦ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮ ਅਨੰਦ। ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾ
 ਰਹੁ ਜੀਉ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ। ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਹੁ ਨਾਹ ਇਨ੍ਹੇ ਕਾ। ਏਕ
 ਰੁਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ। ਗੋਪਾਲ ਦਾਸੇ ਦਰਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਕਾਇ ਹੈ ਅਧਾਰ। ੨॥ ਉਤਮ
 ਸੋਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ। ਅਮੁਲੀ ਕਲਾ ਲਏ ਹਿਰਤਨ। ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ।
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕ ਹਨਿ ਸਤਗੁ। ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗ
 ਹਰਿ ਰੰਗੁ। ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਵਾਜੈ। ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਹੈ ਪੁਰੁ ਗਾਜੈ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁ
 ਪਾਲ ਮਹਾਂ ਤਰੈ ਮਾਥੇ। ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੈ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ। ੩॥ ਸਗਨਿ ਜੋ ਗੁਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਇ

॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੋਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰ १੬੪
 ਗਿਲੈਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪੁਰਨੋਈ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਲਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ
 ਤੇ ਹਰਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸ ਨ ਕਰਤੇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਬਹੀ ਖੋਪਹ ਮਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕ ਗਰਚੀ
 ਤਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਹਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਹੇਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਇ
 ਞਾਤਾ ਕੀ ਪੁਰਨੋਈ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾ
 ਨੁ ॥ ਬਹੁ ਹਿਨੋ ਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ
 ਪਗ ਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੫ ॥ ਖੋਮ ਸਾਤਿ ਰਿਧਿ ਨ ਵਨਿ ਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥
 ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਰੋਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦ
 ਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
 ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਮੁਖਿ ਭੋਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬ
 ਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੇਇ ॥
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਣੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਵ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤ
 ਕੇ ਵਲਾਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੋ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰ ਗਿਮਿਟੇ
 ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਮਸਤ ਕਿਰਗ ਮਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਦਿ ਨਾ
 ਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੰ
 ਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਾਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਗਮ ਲੋਧੈ
 ਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੁਖ ਹੋਗਾ ਬਿਨ ਸੇਭੈ ਭਰ
 ਮਾ ॥ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਰਮਣ ਤਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ
 ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਿਤੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਗੁਅਨਿਕਭੁਤਿ
ਹੋਇਪਸਰਿਆਨਨਕਏਕੰਕਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਗੁਪੁਤੁਕਰਉਬੰਦ
ਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬੰਦਗੁਪਾਲਪੁਤਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿ
ਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਤੁਕਭੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਗੁਪਤਿਤਉਧਾਨਭੇ
ਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਗਦਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੇ
ਚਾਹਹਿਸੋਣੀਮਿਲੈਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਗੋਬੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥
ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਅਨਿ
ਕਵਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾ
ਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ਗਮਰਤਨੁ
ਮਨਿਤਨਿਬਸੇਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤਾ॥ਮਹਤੁਮਿਦੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿ
ਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ਅਪੁਤਜਹੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈ
ਤੇਟਾਹਿਹੋਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰਤਾ॥ਗਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੇਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤਾ॥ਉ
ਠਤਥੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੁਸੰਗਿਪਗੀਤਾ॥ਨਨਕਦੁਰਮਤਿਭੁਇਗਈਪਰਬ੍ਰਹ
ਮਬਸੇਚੀਤੀ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਅਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਗੀਆਪਵੈਕੋਇ
॥ਨਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਾਭੁਏਜਿਨਮਾਨਿਬਸਿਆਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ
ਵੈਗੁਣਾਥਿਥੈਠਲਾਕਥਉਤਮਕਥਨੀਚੁ॥ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘੋਲੇਸਦਾਸੰਘਾ
ਹੋਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿ
ਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿਬਿਅਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਥਹੁਨਤੁਏ
ਤਾਪਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਧਨੀਨਹਭੁਏਪਰਤਾਪਾ॥ਸੋਹਭਰਮਭੁਰਤਘੋਲੇਮਹਾ
ਨਰਕਮਹਿਵਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਗਾਖਿਲੇਹੁਨਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥
ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘਰੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸ

ਟਸਿਧਿਤਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥੫੯੩॥ ਚਤੁਰਥਿਚਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁ
 ਬੀਚਗੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿਸਗੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਤਰੈ
 ਤੁਟਤਿਅਨਿਕਕਲੇਸਾ॥ਮੀਚੁਪੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸਾ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁਗੈਰੀਗੀਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰਾਦੁਖਦਾਹਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਗਾਸੁਹਿਨ
 ਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲਾ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਭੁਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾ
 ਧਰਵਾਲਾ॥੧॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਗਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੋਗੀ॥੧॥੫੯੪॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿ
 ਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਗੁਪਤੇਸਭਮਿਥਿਅਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜ
 ਪੈਨਹਬੁਝੀਐਨਹਕਭੁਕਰਤਬੀਚਗੁ॥ਸੁਦ੍ਰੋਮੋਹਸਬੇਧਿਓਅਗਿਅਨੰਗਰਿ
 ਓਸੰਸਗੁ॥ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਲਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਰਚਨਹਹੁਨਹਸਿ
 ਮਓਓਮਨਿਨਬੀਚਾਹਿਬਿਬੇਕਾ॥ਭਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਇਪਤਨ
 ਰੰਚਾ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚਾ॥੫॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਖਟਸਾਸ
 ਤਉਚੋਓਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾਭਗਤਸੋਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੋਦੁਅ
 ਗਾ॥੫੯੫॥ ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਹਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾ॥ਉਤਮ
 ਉਚੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖਾ॥ਨਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁ
 ਗਾਵਤਗੋਬੰਦਾ॥ਰਸਗੀਧੋਹਰਿਸਿਉਬੀਧੋਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਸੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁ
 ਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਹਨਿਦਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬੇਸਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
 ਨਿਤਲਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਇਵਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਨਗੁਣਨਿ
 ਧਿਹੋਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸ
 ਤਿਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤਖੀਐਏਕਸੁਸਿਉਇਵਲਾਇ॥੧॥੫੯੬॥ ਸਪਤਮਿ
 ਸੰਚਤੁਨਾਮਪਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਗਾ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾ
 ॥ਆਪੁਤਜਪੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਸਹਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ਦੁਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨ
 ਚਾਇਅਠਲੁਪਾਇ॥ਅਠਪਾਰਮਨਹਰਿਜਪੈਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਤੁ॥ਅੰਤ

ਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਰੁਪਛਾਣੁ। ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇ
 ਇ।। ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ।। ੭।। ਸੋਲੇਕੁ। ਆਠਪਹ
 ਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਗਿਜੰਜਾਲਾ। ਜਮਕੰਕਹੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ।। ਸਗਲਪ
 ਦਾਰਥਪੁਰਨਬੁਧਿ। ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦ। ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਗਮੰਤਾ।।
 ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਨੁ। ਸਭਮਹਿਉਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨੁ। ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੁ
 ਰੇਗੁਰਸੀਗੀ। ਜਪਿਤਗੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਗੰਗੀ।। ੮।। ਸੋਲੇਕੁ। ਨਗਾਇਤੁਨਹਸਿ
 ਮਹਿਓਮਹਿਓਸੁਦਾਬਿਕਾਗ। ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ।। ੧।। ਪ
 ਉੜੀ।। ਨਉਮੀਨਵੇਬਿਦੁਅਪਵੀਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤ।। ਪਰ
 ਵਿਅਗਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨੰਦ। ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬੰਦ।। ਹਰਿਪਰਦਰਬੁ
 ਉਦਰਕੈਤਾਈ।। ਅਗਨਿਨਿਵੈਰੈਤਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈ।। ਹਰਿਜੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲ
 ਗੋ।। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਮਹਿਜਮਹਿਅਭਗੋ।। ੯।। ਸੋਲੇਕੁ। ਦਸਦਿਸਖੇਜਤ
 ਮੇਠਿਹਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ।। ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਜੇਪੁਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ।। ੧।। ਪ
 ਉੜੀ।। ਦਸਮੀਦਸਦੁਅਰਥਸਿਕੀਨੋ।। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਜਪਿਲੀਨੋ।। ਕਰਨੀਸੁਨੀ
 ਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾ। ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ। ਹਸਨਗੁਨਗਾਵੈਬੇਅੰਤ।। ਮਨਮਹਿ
 ਚਿਤਵੈਪੁਰਨਭਗਵੰਤ।। ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐ।। ਨਾਨਕਇਹਸੰਜਮੁਪ੍ਰ
 ਭਾਕਿਰਪਾਪਈਐ।। ੧੦।। ਸੋਲੇਕੁ। ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਹਲਾਜਾਏਸ੍ਵਾਦੁ।। ਗੁ
 ਟਗੋਬੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇ
 ਖਹੁਹਰਿਗੁਆਈਦੀਬਸਿਕਹਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ।। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇ
 ਆ।। ਇਨਾਬਿਧਿਬਹਤਸੰਪੁਰਨਭਇਆ।। ਧਾਵਤਮਨੁਗਾਏਇਕਠਾਇ।। ਮਨੁਤਨੁਭੁ
 ਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ।। ਸਭਮਹਿਪੁਰਿਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ।। ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲ
 ਏਹੁਧਰਮਾ।। ੧੧।। ਸੋਲੇਕੁ। ਦੁਰਮਤਿਹਰਿਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਹੋਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇ

ਨਨੁ। ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ। ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ। ਮਨ ਤਿਪਤਾ
 ਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭਗਿ। ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ। ਪੰਚ ਭੂਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ
 ਧੋਖੈ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਹਰਿ ਚਉਪਾਈਐ। ਨਨ ਕਰਮ ਮਤ ਠਹਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨ ਆਈਐ।
 ੧੨। ਸੋਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਿਅਪਿ ਆਪੁਰਨੈ ਤਨ ਕਾਮਾ। ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰ
 ਲੁਮਨਿ ਬਸੈ ਨਨ ਕਥੁ ਟੈ ਨਾਮਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉ ਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰਾ ਅਵ
 ਤਜਾਤਨ ਕਰ ਅਵਤਾਰਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮ
 ਖਨ ਗਾਇਓ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ। ਦੀਹ ਘੋਰ ਗੁਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ।
 ਦਿਨ ਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਪਾਇਓ। ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰਤਾਇਓ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ
 ਰੋਵਤ ਏਹੁ ਯਾ। ਸਹ ਨਿਨ ਕਪੂਰ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੩। ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਅਪਤਗਾ। ਨਨ ਕਉ ਨਨ ਦੇਖੀਐ ਪੁਰਨ
 ਤਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ। ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੁਰ
 ਨ ਪਰਤਾਪਾ। ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਵਿਆਪੁ ਭਏ ਕੁ। ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ।
 ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲਾ। ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲਾ। ਸੁਖ ਅਮ
 ਸ ਸੁਲਾਸਗਲ ਭਗਵਨਾ। ਨਨ ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੪। ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਅਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦਾ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੈ ਨਨ ਕ ਬਿਨ
 ਸੀ ਚਿੰਦਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸ ਅਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵਾ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹ ਜਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ। ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ
 ਸਫਲ ਪੁਰਨ ਤਕੇ ਕਾਮਾ। ਢਗ ਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉ ਮੈ ਭੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ।
 ਸਹ ਨਿਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਅਭਾਵ ਗਵਨਾ। ਆਪਤ ਹਿ ਆਕੁਟ ਬਸਿਉ
 ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨਾ। ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਵਲੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨ ਮੂ। ਗੁਰ ਪੁ
 ਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਨ ਕ ਸੁਖ ਬਿਸਮਾ॥ ੧੫। ਸੋਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਨ ਕ ਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੁ
 ਰ ਕੀ ਆਪੁ ਭਾਪਿ। ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਨ ਕ ਰੋਤਨ ਪਾਇ। ਪਉ
 ਝੀ॥ ਪੁਰਨ ਮਾ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾ ਰਣ ਸਮਰਥਾ। ਜੀ ਅਜੰਤ ਦਇਆਲ

ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਕਾਰੁ ਬੁਧਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤ
 ਰਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ
 ਜਾਨਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਹਾਇ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾਨੁ
 ਬੁਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ ਅਨਥਾਨ ਥਾਨ ਨ ਕਪੁਤਰੀ ਸ
 ਰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਹਾਇ ਗੀ ਹਰਿ ਗਇਆ ਮਨਿ
 ਚਿੰਦੇ ਛਲਾ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਵੇ ਕੋ ਸੁਣੈ
 ਕੋਈ ਕਰੇ ਬੀਚਗੁ ॥ ਕਉ ਪਦੇ ਸੋ ਕਉ ਵੈ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਉਪਗੁ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਏ
 ਹੋਇ ਨਿਗਮ ਲਾਜਨ ਮਜਨ ਮਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਨੁ ਹੋਇ
 ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੇ ਸੋ ਗੀਆ ਨੀਧਨ ਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੁਰ ਕੁਲ ਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿ
 ਨਿਭਾ ਜਿਅ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਖਰੀਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸੁਤ ਬੈਸੁ ਉਪਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਜਿ
 ਨਿਜਾ ਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਹਿਰਵਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸੋਲੇ ਕਾਨ ਲਿਖ ਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਲੇ ਕਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਲੁ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਸਮਤੁ ਸਕੁ ਕੋਇ ॥ ਏਕ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਹਿ
 ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
 ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭਾ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇਟਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਪਨੁ
 ਖਾਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
 ਉਹ ਪਾਗੀ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਜਾ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁ
 ਰਿਮਿ ਲੇਸੇ ਮਿਲਿ ਹੋਹਰਿ ਮੈਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸ

ਚੁਪੈਸਚੁਸਚਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਧੋਨੇਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਗੀਪਾਈ॥ ਤੇਗੀਸਿਫਤਿ
 ਸੁਆਇਉਸਹੁਪੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਨੇਫਲੁਪਾਇਦਾ
 ਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
 ਵਿਦੁਨਾਵੈਤੋਹੁਸਲਾਪਣਾਸਭੁਬੋਲਾਨੁਫਿਕਾਸਾਦਾ॥ ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇ
 ਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦਾ॥ ਜਿਨਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਹਾਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦਾ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬੋਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾਦਾ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਦਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰ
 ਹਰੀ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਭਾਪੇਅਪਿਨਿਰੰਕਹੁੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਹਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁ
 ਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦਖੁਗਵਾਇਆ॥ ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿ
 ਸੋਨੇਲਵੇਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਤਾਤੁਪੈਨਿਰੰਜਨਤੁਪੈਸਚੁਮੇਰੇਮਾ
 ਭਾਇਆ॥ ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਮਨਅੰਤਰਿ
 ਹਉਮੈਰਹੁੈਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਗਜਨਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਗੁਗਵਾਇਮਾਇਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਧੁਸਜਨਾ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਹਰਿਸਰਣਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਪੁਰ
 ਖੁਅਗਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਇਤੁਵਡੀਐ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੈਇਸੁਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਹਤੁਹੈਪ
 ਵੀਐ॥ ਤੁਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੀਐ॥ ਤੁਸਚਾਸਭਸਦਖ
 ਸਮੁਹੈਸਭਦੁਤੁਚਵੀਐ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਹੈਇਸੀਤਕਾਇਤੁਕਵੀਐ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੪ ਮੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਰੰਮਕਾਅਠਪਹਰਲਗੰਨਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾ
 ਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋ
 ਲਨਿਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥ ਨਨਕਹਰਿਅਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥ ॥ ਪਉ
 ਟੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਅਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਹੀ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾ
 ਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੁਜਾਕੋਨਹੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਝਾ
 ਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ ਸਭਿਜੀਅਤੇਹੈਤੁਸਭਸਦਾਤੁਸਭਭਰਾਹੀ॥ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸੁਤਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸੁ ਅਖੀਤਾਰ ਲਗੀਨਿ। ਗੁਰਿ ਤੈਠੈ ਸਜਨੁ ਮੇਲਿ
 ਅਜਨਨ ਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ॥੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦਇ
 ਆਸ ਦਾਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕੁ ਸੋਇ। ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਨਾਇ ਜਿਵੈ ਚਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਾਵਿਚਹੁ ਤਿਸਦਿ ਅਨਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਨਦਾਰੁ ਲਾ
 ਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬੁਧਾ ਕਿਉਂ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਜੇ ਹੋ ਕੋਇ ਭਾਵੈ ਤੇ ਤਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਭੁ ਗੁਣ ਨਹੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡਾ ਜਾਣੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ
 ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਜੇ ਕੋਓ ਸਦੀਗੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤ ਅਜਾਣੀ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁਗੁਣ
 ਹੋਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਇ ਕਮਨਿ ਇ
 ਕਚਿ ਤਿਤਿ ਨ ਲਥਾਹੁ ਉਮੈ ਭਗੁ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈ
 ਕਾਗੁ। ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਤਿ ਸੋਨੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ। ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਨੇ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮ ਸਕਾਰੁ। ਜਨਨ ਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਸਿ ਰਜਣਹਾਰੁ॥
 ੧॥ ਮ: ੪ ਆਪੇ ਪਰਤੀਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ। ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁ
 ਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਹਿਰਾਸੁ। ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤਾਸੁ। ਜਨਨ ਨਕ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਟੇ ਤਾਸੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ
 ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ। ਜੇ ਤੁਸਚੁ ਸਚਾ ਹੋਵੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇਵਿਨ ਆਵੈ। ਤਿਨ ਕੇਸੁ
 ਪਦ ਹਿਉ ਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ। ਕੁੜਿ ਆਗਾਧਿ ਭਾਹਾ ਸਦੀ ਅਨਿਕੁ ਤੁ
 ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵੈ। ਮੁਹਕਾ ਲੇਕੁੜਿ ਆਗੀ ਆਕੁੜਿ ਆਗੁੜੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ
 ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤੀਪਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇ ਹੋ ਕੋਈ ਜੇ ਤੇ ਤਫਲੁ
 ਪਾਏ। ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿ ਆਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ। ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪ
 ਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ। ਇਕਨ ਅੰਦਰਿ ਬੋਲੁ ਨਿਤ ਖੋਲ੍ਹੈ

ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ। ਜਾਸਤਿਗੁਰੁ ਸਗਲੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆ
 ਵਗੀਰਸਤਿ ਓਹੁ ਘੜਿਆ ਏ। ਓਹਿ ਜੇਹਾ ਚਿਤ ਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇ ਨਿਓਇ ਤੇਹਾ ਜੇਹਾ
 ਦਯਿ ਵਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀਖਸ ਸੁਆਪੇ ਵਰੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸ
 ਬਾਏ। ॥ ੧੫੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋਧਾਇ ਪਾਇ। ਕੋਈ ਗਲਾ
 ਕਹੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿਘਰਿ ਵਧੂ ਹੋਵੇ ਸਾਈਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਅਹੰ
 ਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ। ਅਹੰਕਾਰੀ ਆਨੇ ਦੁਖ ਭੁਖ ਪੈਹ ਬੁਤ ਰਹਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ
 ॥ ਕੁਛੁ ਠਗੀ ਗੁਣੀ ਨਹ ਪੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਾਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ
 ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਤੁ ਆਇ। ਜਿਓ ਲੋਹਾ ਪਾਹਿ ਸਿਰੇ ਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁ
 ਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰ ਭੁਧਣੀ ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ। ॥ ੧੫੫ ॥ ਓ
 ਵੀ। ਜਿਨਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ। ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝੁ ਤਿਨ
 ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਤਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਅਭਿਗਣ ਛੋਟਿ ਪਲੀਜੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ
 ਸੁਸਚੇ ਪਾਏ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਭਿਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਗਟੀ ਆਏ
 ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਲਾਏ। ॥ ੧੫੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜ
 ਮੁਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਵਿਪਤਾਵੈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ।
 ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁਹਰਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ। ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰਿ ਦਿਵਾਵੈ। ਫੇਰਿ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਓਹੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ
 ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ। ਨਗਕਿਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੇਖ ਛਿਆ ਜਿਉ ਤ ਸਕਹੁ ਪਾਇ ਗਲਾ
 ਵੈ। ਫੇਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾਊ ਬਰੈ ਜਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਹਰਿ ਬ
 ਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ। ॥ ੧੫੭ ॥ ਪੁਰੋਗੁਰੁ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਨ ਮੰ
 ਨੈ ਓਹੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਆਗੀ ਆਨੁ ਠਾਥਿ ਖੁਸਾਇਆ। ਓਹੁ ਅੰਦਰਿ ਕੁਛੁ ਕੁਛੁ ਕੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ
 ਅਣਹੋਦੇ ਭੁਗਵੈ ਦਯਿ ਓਸਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ। ਓਹੁ ਗਲ ਫੇਰੈ ਸੀਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੀ
 ਓਸਦਾ ਬਾਏ ਆਕਿ ਸੇਨਭਾਇਆ। ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਏ ਜਿਉ ਰਿਨ ਦੋਹਾ ਗਇ ਓਹੁ

ਨਾਨਕੁ ਪੁਰੋਹਿਤੁ ਸੁਤੀਲਾ ਚੁਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਇ ਪਤਿ ਵਰਤੈ ਓਸ
 ਦਾ ਪਸੁ ਛਾਡਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ਜੋ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪੇਆ ਪਣਾ ਸੁਭਲਾ ਨਹੀ ਪੰਚ
 ਹੁਓ ਨਿਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਪਹਿਲਾ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨ ਕੁਆ ਖਿਸੁਣਾ
 ਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਵੈ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਮ
 ਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤ ਦੁਵਡਾ ਪੈਸੇ
 ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕੋ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਚੁਧਿਆਇ ਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਏਕੋ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੁਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੋ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁ ਛੁਡਿ ਦੁਛਿਦੁ ਮੁਹ ਛਿਕੋ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ
 ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਚੁਕੋ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਪੈ
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈ ਅਨੁਮਨ ਮੁਖੀ ਮੁਲੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨਹਿ ਭਾਵੈ ਸੁਖੇ ਤੁਜ ਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖੀ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜੇ ਆਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਛਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੁਹਾ ਕਿਰਸਾਣਿ
 ਤਕੁ ਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਛਾਇਆ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬ
 ਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓ ਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿ
 ਆਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨ ਮੁਆਧਿ ਆਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
 ੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਾਹਾਇ ਨੁਲਾ ਲਾਹਿਓ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਹੋਗੇ ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਉਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ
 ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ ਸਿਰਿ ਜੋਗ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵ ਹਿਰਲਾ ॥ ਜੋਗ ਦਾ
 ਆਖਿ ਆਪੁ ਰਖ ਕਮਾਵੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੋਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨ
 ਹ ਸੇ ਜੋਗ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਆਖਿ ਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥
 ਜੋਗ ਪੁਰਸ ਜਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁਹਿ ਖੇਲਾ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਹੀ ਬਣਤ ਬ
 ਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ
 ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇਵਤ ਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਭੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕ ਚੁਪਿ

ਚੁਥੇਲਦੇਸੇਕੁੜਿਆਹਕੁੜੇਫਿਪਵੀਐ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਤੋਰੁਮੁਖਿਤੋਰੁਪੇਬਿਖੁਮਾ ੧੪੫
 ਇਐਨੇਫਿਮਹਦੇਕਵੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਗਮਲੀਨਿ
 ਹਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਏ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕਪਦੁਵਿਕਾਰੁਭੂਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵ
 ਖਿਕਢੇਜਜਮਾਏ॥ਸਚਿਆਹਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲਨਿਕੁੜਿਆਹਨ
 ਲਾਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਏ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਅਖਿਅਸੁਖਾਵੈਨਹੀਤਿਨਾਮੁਪਭਏ
 ਰੇਫਿਹਹਿਦਯਿਗਾਏ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁਵੇਗਈਅਨਿ
 ਮਨਮੁਖਬੋਤਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੋਨਿਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਤੁਆਪਿਵਰਤੈ
 ਆਪਣੀਵਸੁਨਾਏ॥ਜਨਨਨਕਾਇਕਨਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੈਵੈਇਕਿਅਪੇਵਖਿਕਢੈ
 ਠਗਵਾਏ॥੧॥ਮਃ੪ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਆਦੇਹਾ
 ਸਿ॥ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ਜਾਕਰਤਾਵ
 ਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਤਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਹਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿ
 ਕਾਕੀਆਸਭਜਨਕਉਆਇਕਹਹਿਹਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਵਡੀਵਡਿਅਈਹਰਿ
 ਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖ
 ਸੇਚਵੈਸਵਾਇਆ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿਅਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾ
 ਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੈਕੇਭਗਤਾਨੇਸਦਾਹਖਦਾਆਇਆ॥੩॥ਪਉ
 ਵੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁ
 ਕੇਦਿਸਿਨਾਵਈਤੁਹੈਸੁਘਤੁਮੈਹੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਮੇਰੁਕੁਟਿਬੁਦਿਸਿਅਵਦਾਸ
 ਭੁਚਲਣਹਰਾਅਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੈਹੋਰੁਤੁਚਿਤੁਏਦੇਸੇਕੁੜਿਆਹਕੁ
 ਫਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ਨਨਕਸਚੁਪਿਆਇਤੁਬਿਨੁਸਚੈਪਾਚਿਪਾਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥ਸ
 ਲੋਕੁਮਃ੪ ਅਗੋਦੇਸਤਤਾਉਨਦਿਚੈਪਛੋਦੇਅਖਿਅਕਾਮਿਨਾਵੈ॥ਅਪ
 ਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਗਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਵੀਆਵੈਕੁਵੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕੁਪਕਰੇਮੇਗਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਹਬੁਹਮੁਨਦਹੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਗਸਭੁਕਾਫਾਅੰਦ

ਸਾਭਹਮੁਚਕਾਵੈ॥ ਸਦਾਅਨਦਿਗੈਦਿਨੁਗਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਪਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥
 ੧॥੧੫੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਾਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਉਦ
 ਮੁਕਰੇਭਲਾਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਨਵੈ॥ ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਜ
 ਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਦੇਖਲਾਹਿਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿਚੜ੍ਹਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾ
 ਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਜੇਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਹਹਰਿਹਰਿ
 ਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਦਇਆਉਹੋਵੈਮੇਹਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖ
 ਗੁਰੁਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ ਜਨਨਨਕੁਪੁਕਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਜਪੈਅ
 ਵਰਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ੧॥੧੫੫॥ ਜੋਤੁਪੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਹਲੇਥੇੜੇ॥ ਜੋ
 ਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਸਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੇੜੇ॥ ਤੁਧੋਨੇਸਭਧਿ
 ਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੇੜੇ॥ ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁ
 ਏਮਹਿਜੰਮੇਕੇੜੇ॥ ਓਇਹਾਜਗੁਮਿਠਾਥੇਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਛਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥
 ਮਨਿਖੋਟੇਦਾਯਿਵਿਛੋੜੇ॥ ੧॥੧੫੬॥ ਸਲੋਕ੧੫੪ ਮਲੁਜੁਈਭਰਿਅਨੀਲਾਕਾਲਾ
 ਖਿਧੋੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੋਨੋਪਾਇਆ॥ ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਦਿਜਗਤਮਾ
 ਹਿਗੁਪਕਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ ਪਗੁਈਨਿਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁ
 ਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਅਓਥੇਭੀਮੁਪੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰੈਇਆ॥ ਤੜਸੁਇਆ
 ਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਟੈਨਫਰੋਪਉਲੀਪਉਦੀਛਵਾਰੈਇਕੈਉ
 ਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਹਲਣਾਨਮਿਲੇਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀ
 ਜੀਠਿਹਿਅਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ ਹਲਤੁਪਲਾਤੁਦੇਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਕੁਕੇਤਿਹਾਇਆ॥
 ਪਨੁਪਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਅਉਸਚੁਬਹਿਅਪਕਰਾਇਆ॥ ਜੇਨ
 ਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਅਖਿਆ
 ਜਿਨਿਜਗਤਸਭਉਪਾਇਆ॥ ੧॥੧੫੭॥ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਯਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸ
 ਦਾਨਫਰੁਕਿਥਪੁਰਜਿਖਾਏ॥ ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੋਹਥਿਆਵੈਅ
 ਟਹੋਦੀਕਿਥਪੁਪਾਏ॥ ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਠਿਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖ

ਚੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪੁਰ ਹਿਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਾ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ਹਿਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਰੰਦੋ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੇ ਤੇ ਬੋਲਦੇ
ਸੇਵ ਚਨੇ ਵੇਦੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਗਟਾ ਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣਦੋ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮੁਗ
ਧਨ ਗਸੰਤ ਨਾ ਲਿਖੰਦੋ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਿ ਗੁਣੈ ਨ ਓਇ ਅੰਕਾਰਿ ਸਵੰਦੋ॥ ਓਇ
ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਜਾਭਾ ਗਧੁਰਿ ਮੰਦੋ॥ ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਕਿ ਸੋ ਨ ਸੰਦੋ॥
ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾ ਲਿਖਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੋ॥ ਜੇ ਜੋਸੰਤਿ ਸਹਾਇ ਆਸੇ ਫਿਰਿ
ਭਵੰਦੋ॥ ਪੇਰੁ ਮੁਢਾ ਪੁਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਰਾ ਲਾਸੁ ਕੰਦੋ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਅੰਤਰਿ
ਹਰਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਕਿਸੇ ਦੀਪਟਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇਵਲੈ ਤੇ ਤਾ ਬੁਖਿ ਬੁਖਿ ਮਹੈ ਸਭ
ਯੋਕਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੈ ਤੇ ਆਪਿ ਵਧਾਈ॥ ਜਿਉ ਸਿਉ ਨਿੰਦਕ
ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿਆਤਿ ਨਿ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭ ਪਾਈ॥੧੩॥ ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿਹੇ ਪੈਰ ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸ
ਭੁਤਿ ਸਕਾਗਇਆ॥ ਨਿਤ ਬੁਧੀ ਆਪਾਏ ਬੁਧੁ ਸੁਣੇ ਬੁਖ ਦਾ ਬੁਖ ਦਾ ਬੁਕਿ ਪਇਆ॥
ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਪਨਕਾਗਣਿ ਅਗਲਾ ਪਨੁਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ
ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾ ਲਿਖਿ ਵੈਰੁ
ਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾਰਿ ਨਿਸਿਰਿ ਲਾਇਆ॥ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਥੈ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੈ ਨ ਓਹੁ ਪੁਪਾਏ ਤਾਖੇ ਹੁਸੈ ਤੀਰ ਲਿਗ
ਇਆ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਹਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾਪਿ ਬਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਾਇਆ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਪਾ ਪਗਾਇਆ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸਭ ਦੁਓ ਪਰਿ ਤੁਦੀ ਬਾਲਾ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
ਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵ ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਗਮਾਲਾ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲ ਨਿਸਚੇ
ਤੇ ਗਤਾਲਾ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਲਾ॥ ਸਚੁ
ਨਿਸਚੇ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਵਾਹੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਲਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸ

ਤਿਹੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜੇ ਮੇਲਾ ਟੋਨੇ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋਲੇ ਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ॥ ਮਲਾਣਕਰ
 ਤਾਗੇ ॥ ਸਤਸੰਗ ਤਿਛੋਈ ਨਾਲ ਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗ ਤਿਹੁਰੀ ਵੀਚਾਗੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁ
 ਏ ਓਨੋ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਗੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਗੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਥੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੁ
 ਵਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿ ਆਕਿਆ ॥ ਥਿਏ ਨ ਵੇਚਾਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀ
 ਝੀ ਏਕਿਆ ॥ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਗੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
 ਤਿ ਸੁਕਾਰ ਜਸਤਿ ਸਵੇਗੇ ॥ ਜੇ ਇਥੈ ਜੋਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਪੁਤ ਧਨੁ ਲਖ ਮੀਖ ਕਿ ਮੇਲੈ
 ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਗੇ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਹ ਧਾਗੇ ॥ ਸੋ ਪਾ
 ਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨੋ ਜੋ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਗੇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਗਤ ਭੀ
 ਆਪੇ ਆਇ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਗੀ ਪਾਏ ॥ ਡਰੀਐ ਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂਰੀ ਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤ ਆ
 ਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨ ਆਪ
 ਏ ਜੋਹਿ ਸਭਿ ਆਇ ਨਿਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿ ਆਭਗਤ ਕੀਰਖ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦ
 ਕਾ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਏ ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੋੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ
 ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹੁ ਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ
 ਜੈ ਕਾਹੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਭੁਕਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਹੋਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀਹਰਿ ਪੈਜ
 ਰਖਾਏ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹਰਾ ਮਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਪੁਜੀ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਲ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣਿ ਜਿਥੇ ॥ ਹਿਗੁਣ ਕਥਹਿ
 ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਸੇਵ ਕਭਾਇ ਸੇਜ ਨ ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਗੇ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਗੇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਵੈ ਤਿਸ
 ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ
 ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੀ ਵਜੈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ

ਹਿੰਦੁਇਆ ਨਰਕਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਪੈਓ ਥੋਪ ਕਰਿ ਓਹੁ ਚੋਇਆ ਭੁਕ ਪੁਕ ਹੋਕੇ ਨ
 ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾਹੁ ਇਹੋਇਹੋਇਆ ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ
 ਮੁਖੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲ ਦੁਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇ ਓਠਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਇਆ
 ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਤਿਧੁ ਕਿਭੁ ਗੁਣਾ ਨਹੋਇਆ ਜੈ ਸਾਬੀ ਜੈ ਸੋਲੁਣੈ
 ਜੈ ਪੁਗਬ ਕਿਨੈ ਥੋਇਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰ
 ਣੋਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਹਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾ ਠਸੰਗੋਇਆ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਜਾ ਪਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਵਡਭਾ
 ਗੀਆ ਸੋਹਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਹਾਇ ਅਤਿ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ
 ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਜਗਤ ਨ ਵਿਚਿ ਯੁਕਿ ਹੋਕੇ ਈਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸ
 ਭੁ ਅਤਮ ਗੁਰ ਪਛਾਇਆ ਤਾਇਕੁ ਗਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆਇ
 ਕੁਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਣ ਸੋਹਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਭਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਨ ਕੋਹਿ ਦੇਹ ਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸੋਹੇ ਵਿਆਜਿ
 ਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ
 ਮਾਹਿ ॥ ਓਇਆ ਪਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟ ਬਸਿ ਓਤਿ ਨਾਪਿ ਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾ
 ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਸਾਧਰਤੀ ਕੁਣ
 ਹਰੀ ਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀ ਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇ
 ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀਜਿ ਨਿ
 ਗੁਰੁ ਜਾਇਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿਆ ਪਤਰਿ ਆਜਿ ਨੀਰਿ
 ਠਾਤਿ ਨ ਲਾਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੇ ਪਾਇ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸ

ਦੁਸਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਪੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆਜਾਡਿਠਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਾਅੰਦਰੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।ਬਲਿਹਰੀਗੁਰੁਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਧੁਮਿਵਾਰਿਆ
।।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ।।੭।।ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ।।ਸਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵਸੀਗੁਰੁਪੁਰਾਧ
ਰੀਵਸਾਇਸੀ।।ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਤਿਨਕਾਤਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ।।ਜਿਨਰ
ਖਣਕਉਹਰਿਆਪੋਰੇਇਹੋਰੇਤੀਝੁਖਿਝੁਖਿਜਾਇਸੀ।।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਤੁਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛੋਡਾਇਸੀ।।੧।।ਮਃ੪ ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ।।ਹਰਿਗਾਖਪੁਪੇਜਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨਿਤਚੇਵੇਸਵਾਈ।।ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਪਰਬੁਹਮੁਪੈਪਰਬੁਹਮੁਛਡਾਈ।।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਤੁਦੀਬਾ
ਤੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਿਆਇਨਿਵਾਈ।।ਜਿਨੀਡਿਠਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇ
ਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ।।ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਈ।।ਜਨਨਾਨਕੁਮ
ਹੈਪੁਕਿਤਿਨਜੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ।।੧।।ਪਉੜੀ॥ ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿ
ਠਤਿਸਚੁਸਚੁਕੀਵਡਿਆਈ।।ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੇ
ਨਪਾਈ।।ਸਚੁਸਚਾਹਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈ।।ਇਹੁਹਰਿਹਸੁ
ਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੁਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ।।ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਰੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵ
ਜੀਵਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਉਮਰਿਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੁਲੀ
ਆ।।ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਧੁਮਿਘੋਲੀਆ।।ਹਰਿਮੇਲ
ਹੁਸਜਤਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲੋਲੀਆ।।ਜੇਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵ
ਹਿਹਉਗੁਲਾਮੁਤਿਨਕਾਰੋਲੀਆ।।ਹਰਿਗੰਗਿਚਲੁਲੇਜੇਰਤੇਤਿਨਭਿੰਨੀਹਰਿਗੰਗ
ਚੋਲੀਆ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੇਲੀਆ॥੧॥ਮਃ੪
ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਗੀਹੁਪੈਕਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।।ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਈ
ਅਹਿਮਲੁਹਉਮੋਕਫੋਧੋਇ।।ਸਚੁਵਣਜਹਿਗੰਗਸਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ।।ਤੇਟਾ
ਮੁਇਨਆਵਈਲਾਹਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ।।ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਇ

ਖਿਆਪਗਪਤਿਤੋਇ॥੨॥ਪਓੜੀ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿ
 ਲੋ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੇਸਚੁਸਚਾਹਰਿਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਗਧਿ
 ਅਸੇਜਾਇਰੇਲੇਸਚਨਾਨੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੁਕਤਬੇਤਾਲੇ
 ਆਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹੁਬੇਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਅਤਵਾਲੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ३
 ਗਉੜੀਗੰਗੀਸੁਲਾਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐ
 ਸਾਸੀਗੁਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਹੁਪੈਸਦਾਸਦਾਹਵੇਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮ
 ਜੀਠੈਗੁਰੁਗਾਹਾਹਤਿਉਸਚੈਨੋਜੀਉਦੇਇ॥ਗੰਗਿਚਲੁਲੈਅਤਿਹਤੀਸਚੇਸਿਉ
 ਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੁਰੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਹੈਕੁਰੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧੇਹੁ॥ਕੁਰੁਕਰਨਿਵਡਾ
 ਈਆਕੁਰੁਕੈਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪੈਐਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧੦॥ਮੁੰ४
 ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਐਸੰਗਿਸਾਧੁਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰ
 ਣੀਧੀਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਣੀਲੇਚੇ
 ਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁ
 ਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪੁਜਹਿਪੁਜਕਰਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹ
 ਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਭੁਕਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜੀਮਮਾਰਿਆ॥ਤਿ
 ਸੁਅਗੈਪਿਛੈਛੋਛੋਣੀਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੰਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਿਲੇਸੇਈਸਨ
 ਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸੁੰਧਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁ
 ਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮੁੰ३ ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਹਮਤਿਬਿਖਿਆ
 ਬਿਕਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇਤਨਦਹਿਐਮਨਮੁਖਅਧਅਧਿਆਗਾਨਾਨਕਆਪੇ
 ਮੇਲਿਲਏਜਿਸੇਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਗੁ॥੩॥ਪਓੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਗਧਿਆਤਿਨਕਕੰਧੁ
 ਨਕਬਹੁਭਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਗਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਸਚੁ
 ਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਜਨਮੁਸਚਿਅਗੀ॥੧੯॥

ਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਮਾਗੋਮਨਿ ੧੫੩
 ਖਟੇਕੁਤ੍ਰਿਕੁਤ੍ਰਿਅਗੇ॥ਜਗੁਕਰੈਉਠਹੁਮੇਰਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਧੁਸਰਿਬਗੁਲਾਗੇ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਅਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੇਚੁਟਿਕਢੇਲਧੇਵੇਗੇ॥ਓਇਅਗੋਪਿਛੇਬਹਿਮੁ
 ਹੁਛਪਾਇਨਿਨਗਲਨੀਖਟੇਅਗੇ॥ਓਨਦਾਭਖੁਸੁਓਥੇਨਾਹੀਜਾਇਕੁਤ੍ਰੁਲਾਹਨਿਭੇ
 ਰਾਗੇ॥ਜੇਸਾਕਤਨਹੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੇਮੁਖਿਉਗਲਾਗੇ॥ਹਰਿਸਾਕ
 ਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਪੁਓਇਅਗੇਸਿਰਜਣਹਾਗੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੇਈਕਰਿਵੇ
 ਥੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਪੈਜਿਸੁਅਦਰਿਹੁ
 ਹਿਉਹਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਅਪਵਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
 ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸਜੇਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤ੍ਰਕਾਯੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ
 ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਰਖਣਹਾਰਹਰਿਆਪਿਰੈਸਤਿਗੁਰੁਕੋਪਿਛੇਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥
 ਜੇਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕਾਜੇਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹਵੈ
 ਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸੁ
 ਤਿਆਜਿਨੀਅਗਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿ
 ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਾਵੇ॥ਜਿਨਮ
 ਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਗਹਗਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਾ
 ਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਕਿਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰ
 ਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਣੀ
 ਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਦਗਹਪਾਣੀਅਨੁ॥ਸਉਂ
 ਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਹਰਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿ
 ਸੰਮਾਣੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਪਾਣੀਐਨਾਮੁਅਪਹਾ॥ਭਉਜਲਿ
 ਭੁਬਦਿਆਕਢਿਲਾਏਹਰਿਦਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿ
 ਵਾਪਗੁ॥ਵਣਜਹੇਸਿਖਅਵਦੇਸਬਦਿਲਾਘਾਵਣਹਾਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗ

ਤਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਹਾਧਿਆਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧੋਜਿਛੰਛੰਇਆਤਿਨਅੰਦਰੁਪੁ
 ਸਚੁਲਾਧਿਆਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਅਕਾਏਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀਸਾਧਿਆ
 ਸਚੁਸਚਾਸਭਭੁਵਰਾਏਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਬਾਸਿ
 ਏਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਛਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ੪ ਮਨਮੁਖੁਪ੍ਰਣੀਮੁਗਧੁਏਨਮ
 ਹੀਣਭਰਮਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਨਾਟਿਕੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪ
 ਦਇਆਲੋਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ।ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਜਨਮ
 ਮਹਟਭਖੁਜਾਇ॥ਮਃ੪ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਗੰਗਿਸੁਭਾਇ।ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ।ਜਿਤਵਾਸਾਲਾਹਿਨਗਜਣੀਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ।ਨਨਕਨਾਵੇਕੀਮਨਿਭੁਖਏਮਨੁਦ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਗੁਖਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਗਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆਸੇਸਚੁ
 ਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕ੍ਰੀਵਰਿਅਈਆ।ਸਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸ
 ਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ।ਜਾਮਿਲਿਆਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਹਜਗੁਨਦਰੀਆ
 ਈਆ।ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਭੁਖਾਸਤਿਗਵਾਈਆ॥੨੩॥ਸੋਲੋ
 ਕੁਮਃ੪ ਮੇਮਨੁਤਨੁਖੇਜਿਥੇਜੇਦਿਆਸੇਪੁਰੁਲਧਾਏਹਿ।ਵਿਸਟਗੁਰੁਮੇਪਾਇ
 ਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋਹਿ॥ਮਃ੨ ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਭਿਅੰਨਬੋਲਾ।ਸ
 ਬਭਨਸੁਣਈਬਹੁਹੋਲਘਚੋਲਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ।ਹ
 ਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆ।ਨਨਕਥ
 ਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁਕਿਭੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆ
 ਅੰਦਰਿਵਹਤੇ।ਤੁਕਰਤਾਆਪਿਅਗਟਤੋਏਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੇ।ਸਭੁਕੀਤਾ
 ਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤਏ।ਤੁਘਦਿਘਟਿਦਿਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚ
 ਲੇਤੇ।ਸਤਿਗੁਰੋਨਿਮਿਲੇਸੁਹਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੇਪਰਤੇ॥੨੪॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ੨ ਇਹੁ
 ਮਨੁਆਦਿਤੁਕਰਿਗਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਲਾਣੀਐਚਿਤਾ।ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿ
 ਸਾਗੀਐਬਹਦਿਅਭਿਠਦਿਆਨਿਤਾ।ਮਹਣਜੀਵਣਕੀਚਿਤਾਗਈਇਹੁਜੀ

ਅਵਾਹਹਿਪ੍ਰਭਵਸਿ।ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਹਖੁਤੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਖਸਿ॥੧॥ਮੁੰ३
ਮਨਮੁਖੁਅੰਕਰੀਮਾਯੁਨਾਜਾਏਖਿਨੁਅਗੋਖਿਨੁਪੀਠੈ॥ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮ
ਇਨਅਵੈਕਿਉਕਰਿਦਗਹਸੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਾਯੁਵਿਰਲਾਜਾਏਸਦਾ
ਹੈਕਰਜੋਇ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਲਾਏਬੋਲੇਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੈ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰ
ਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਸੁਦਿਆਸਿਖੀਕੰ
ਨੈ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚਰੀਚਵਗਾਇਵੰਨੈ॥ਇਹਚਾਲਨਿਰ
ਈਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਅਸੁਦਿਮਨੁਭਿੰਨੈ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ३ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋ
ਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠੰਊ॥ਹਲਾਤੁਪਲਾਤੁਦੇਵੈਗਏਦਗਹਨਾਥਾਉ
ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਅਵਈਠਿਸਤਿਗੁਰਲਗਾਹਿਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਪੁ
ਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਹੁਏਅਪੋਲਾਏਜਿਸੁਲਾਈ॥ਸ
ਨਕਦਗਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਈਓਨੁਤਿਨਾਦਗਹਲਾਏਛਾਡਾਈ॥੧॥ਮੁੰ३ ਮਨਮੁ
ਖੁਅਗਿਆਨੁਦਗਮਤਿਅੰਕਰੀ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰਿਪੁਜੁਐਮਤਿਹਰੀ॥ਕੁਤੁਕੁਸਤੁ
ਓਹਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ਕਿਅਓਸੁਦੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਅਨਬੋਲਾਖੁਇਓ
ਝੁਕਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅਵੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਈ॥
ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਇਖਿਅਕਮਾਈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕੋਠਹਰਿਸੇ
ਬਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੁਇਆਗਾਓਤਉਦਾਸਿ॥ਓਇ
ਵਲੁਭਲੁਕਰਿਝੁਤਿਕਢਦੇਠਿਜਾਇਬਹਰਿਕੁਇਆਗਪਾਸਿ॥ਵਿਚਿਸਚੇ
ਕੁਤੁਨਗਡਈਮਨਿਵੇਖਪੁਕੋਨਿਗਜਾਸਿ॥ਕੁਇਆਗਕੁਇਆਗੀਜਾਇਹੇਲਸ
ਚਿਆਗਸਿਖਬੋਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ४ ਹਰਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦ
ਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਅਪੇਆਹਗੁ॥ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹਗੁ॥੧॥ਮੁੰ
੪ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੇਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ਤਿਨੈਮਾਗਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪਉੜੀਮੁੰ४ ਏਠਹੋਗਤੀਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਏਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਕਹਿਨਾ

ਰਿਪਹਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇੰਮਿਠਾਮਦਮਾਣੀ॥ਕ
 ਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੋਪਭੁਤਾਣੀ॥ਅਜਗਈਲੁਫੇਸਤਾਰਿਲਪੀਵੇਘਾਣੀ॥
 ੨੭॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਲੁ॥ਦੁਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇ
 ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥ਮੰਪ ਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਅਲੇਖੁਪੁਤਮੇਟਣਾਜਾਇ
 ॥ਗਮਨਾਮੁਪਨੁਵਖੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਪ ਨਗਇਦਿ
 ਲਾਇਆਨਾਨੁਗਤਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ॥
 ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਲੁਤਿਸੋ
 ਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਹਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ ਨਰਕ
 ਘੋਰਬਹੁਦਖਘਟੇਅਕਿਰਤਘਟਾਕਾਥਨੁ॥ਤਿਨਿਪੁਤਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇ
 ਮੁਏਹਰਾਮੁ॥੧॥ਮੰਪ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਹੁਨਾਹਿ॥ਆਪਿ
 ਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਪ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੁਰੋਸ
 ਤਿਗੁਰੁਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਦਾ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਭੁਦਾ॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਸੰਗਿਸਾਧੁਤੁਦਾ॥ਵਿਲੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵਦੇਹੋਇਮਰ
 ਸਨਿਬੁਦਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਮੈਸੰਗਿਜੁਦਾ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ
 ਤਪਾਨੋਹੋਵੈਅੰਦਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੇਜਜਮਾਇਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿ
 ਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਾਏਸਹੀਪਿਛੇਦੇਪਭੁਤਾਇਕੈਆਇਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬ
 ਹਾਇਆ॥ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਟਲਗੇਤਪਾਲੇਭਿਲਹਰਿਹੋਗਾਇਆ॥ਜਿਥੈਥੈ
 ਕਾਪਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਦੈਨਾਹੀਪਨਿਬਹੁਤੈਰਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ॥ਭਾਈ
 ਇਹੁਤਪਾਨੋਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾ
 ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੀਉਸਤਤੀਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਯਮਾਰਿਆ॥ਮਹਾ
 ਪੁਰਖਾਂਕੀਨਿੰਦਾਕਵੇਖੁਜਿਤਪੈਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਾਇਆਤਪੈਕਾਘਾਇਆ॥
 ਬਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪਕਮਾਏ॥ਹਰਿਅੰਦਰ
 ਏਪਾਪੁਪੰਚਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਇਆ॥ਧਰਮਗਾਇਜਮਕੰਕਰੋਨਿਆਖਿਭਾਰਿ

ਅਏਸੁਤਪੋਨੋਤਿਥੋਖਵਿਪਾਇਹੁਜਿਥੋਮਹਾਮਹਾਂਹਤਿਅਰਿਆਠਿਰਿਏਸੁਤਪੋਦੇ
ਮੁਹਿਕੋਣੀਲਗਹੁਨਾਰੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਪੈਠਿਟਕਾਰਿਆਹਰਿਕੈਦਰਿਵਹਤਿਅਸੁ
ਨਾਨਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆਸੋਬੁਝੈਜੁਦਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਮਃ੪ ਹਰਿਭਗਤਾਂ
ਹਰਿਅਗਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਆਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨ
ਮੁਸੁਖਦਾਈਆਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਵੇਦੀਵਡਿਅਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੇਸ
ਵਾਈਆਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਇਅਨੁਅਪਣੀਪੈਜਗਖਾਈਆਨਿੰਦਕਾਪਾ
ਸਹੁਹਰਿਏਖਾਮੰਗਲੀਬਹੁਦੇਇਸਜਾਈਆਜੇਹਾਨਿੰਦਕਾਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇ
ਤੋਤੋਫਲੁਪਾਈਆਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਗਪਰਉਘਵੈਭਾਵੈਕੋਣੀਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿ
ਕਮਾਈਆਜਨਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਆ੨੧ਪਉੜੀਆਮਃ੫
ਭਗਤਜਨਾਂਕਾਹਾਖਾਹਰਿਆਪਿਰੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐਆਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁ
ਕੁਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਗੀਐਆਇਲਗੋਨੀਦਿਹੋਥੜਵੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤ
ਲੁਣੀਐਆਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਹੋਭਣੀਐਆਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡੇਹੋਸ
ਭਨਾਦਾਧਣੀਐਆ੩੧ਸੋਲੇਕੁਮਃ੪ ਮਨਮੁਖਮੁਲਹੁਭੁਇਆਵਿਚਿਲਾਬੁ
ਏਭੁਅੰਕਗੁਆਭਗਤਕਰਹਿਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਗੁਆ
ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਹੈਸਭਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਗੁਆਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੰਤਖੀਅੰਦਿ
ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਗੁਆਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਏਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨ
ਮਾਇਆਸੋਹਪਿਆਗੁਆਸਾਮਃ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਧੁਜਾਭਾਉਹੈਤਿਨਗੁਗਮੁਖਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇਆਉਆਵੇਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇਆਕੁੜਕਮਾਵੇਕੁ
ਕੁਉਚੈਕੋਕੁਵਿਲਾਗਿਆਕੁੜਹੋਇਆਮਾਇਆਸੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੋਦੁਖਿਥਿਨਸੋਚੁ
ਖੁਹੋਇਆਨਾਨਕਧਾਤੁਇਵੈਜੋਕੁਨਾਵਈਜੇਏਚੈਸਭੁਕੋਇਆਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪ੍ਰੰ
ਨੁਪਇਆਤਿਨਗੁਗਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇਆ੨੧ਪਉੜੀਆਮਃ੫ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰ
ਤਮੁਨਿਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੋਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੋਪਗ
ਟਪਾਹੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੋਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਗਸੰਤਨਾਨਕਹੰਦੋ

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨ ਓਇ ਅੰਕਾ ਹਿਸਤ ਦੇ। ਓਇ ਵਿਚ ਹੋ ਕਿਆ ਕਹਿ ਜਾਂਤ
 ਗੁਪਤਿ ਮੰਦੇ। ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੇ ਨ ਸੰਦੇ। ਵੇਹੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈ ਹਨਾਇ
 ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ। ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਗੋਂ ਪਿਆਸੇ ਫਿਰਿ ਭਵੰਦੇ। ਪੇਡੁ ਮੁਢਾਤੁ
 ਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਫਲਾ ਸੁਕੰਦੇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਹਿਨਾ ਮੁਦਿ ਕ੍ਰਾਇ
 ਆਤੰਨ ਟਪਕਣਾ ਸਮਰਥਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਧੁ ਸਬਾਇਆ
 ਲਥਾ॥੧॥ ਮ: ੫ ਖੁਸ਼ਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਦਣੀ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੈਲਾ। ਨਾਨਕ ਮਾਰੇ
 ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਸ ਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇ ਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇ ਹੋ
 ਠਲਾ ਤੇ। ਚਬੇਤ ਤਾਲੇ ਹਸਾਹੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਾਤਾ। ਪਤਿਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਾ ਆਤਿ
 ਨਿਭੁਤਿ ਅਮਲਾਤਾ। ਕਾਣੀਆ ਸਨਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤਿ ਪਰਮ ਲੁਹਿ ਰੇਤਾ। ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ
 ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਵਿਚਿ ਜੋ ਨੀ ਫਿਰੇਤਾ। ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀ ਅਸੁਹਿ ਰਿਲਣੀ ਅਸੁਪਰ
 ਤੇ। ਵਿਣੁ ਟਕਲ ਹਨ ਦੇਵਦਾਤਾ ਲਾਇਆ ਕਰਤੇ। ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰ ਮੇਉ ਸੁਕਿਧਰ
 ਤੀਪਕਤੇ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ। ਹਰਿਗੁ
 ਣਗਾ ਵੈਰਿ ਦੇਹ ਹੁਪੋਇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ। ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ
 ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ। ਅੰਤਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ। ਹਰਿਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾਉਤਮ ਬਾ
 ਣੀ। ਜਿਪੁਰਖੁ ਸੁਦੈ ਸੁਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪ
 ਨੁਮਾ ਲਾ॥੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਹਜਾ ਪੈ ਕਿਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ। ਗੁਰ
 ਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਲੈ ਚੈ ਸੋ ਗੁਰਖੁ ਸੀਆਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਆ
 ਥੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁਜ ਪੁਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਪਾਲ ਸਚਾ ਬਾਇਪਾਵੈ। ਵਿਣੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੁਕਮੈ ਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸੁ ਕੀ ਮੁਕਗਾਇਆ ਲੈ ਕੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ
 ਨੇਵਿਨ ਆਵੈ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੀ ਉਲਾਇ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਰ
 ਕਮਾਵੈ। ਜਿਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇਵੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੁਲਿਨ ਆਵੈ। ਬ੍ਰਹ
 ਮੁਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਜਿਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮਨੈ ਕੀ ਮੁਕਗਾਏ ਸੋ ਜੀ
 ਤਮੁ ਹੁਤੁ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਰੁ ਤੁ

ਵਡਵਡੇ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਸੋ ਤੁਮਿ ਲੇ ਤੁੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੇ ਲਿਖੇ ਖਾਢੇ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਤੁਮਾ ਪਿਮਿ ਲਾਇ ਦਾਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਰਗੇ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁ
 ਸਕੁ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਥੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੇ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਸਚਿ ਆਨਨ ਕਮ ਨਿਯਾ
 ਸਤੇਰੀ ਵਡਵਡੇ॥ ੩੩॥੧॥

ਛਾਗ ਉੜੀ ਕੀ ਵਡ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇ ਆਪ ਹਵਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ
 ਕੇ ਬਾਲਿ ਹਾਏ ਜਿਨਿ ਭਨਿਆ ਪੁਰਨਿ ਰਬਾਨੁ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟਿ ਆਹਰਿ
 ਭੇਟਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਜਨਾਨੁ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤੇਰੇ ਜਨਨ ਕਸਚਾ ਤਾਨੁ॥੧॥ ਮੁੰ ੫
 ਤਲ ਕੇ ਉਠਿ ਪਗ ਪੁਣਾ ਮੇਰੈ ਪਰਿ ਆਵਉ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਤਭਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵਲਾਵਉ॥ ਗੁਰੂ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਵਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਤੁਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾਸ ਭਮਾ
 ਹਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਹ ਵਿਹਰਿ ਆਜੀ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
 ਪਾਈ ਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਹਣਾ ਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ ਸ
 ਲੋਕੁ ਮੁੰ ੫ ਚੇਤਾਈ ਤਾਚੇ ਤਿਸਾਹਿ ਬੁਸਚਾ ਸੋ ਪਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਚ
 ਵਿਬੋਹਿ ਬਿਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ॥੧॥ ਮੁੰ ੫ ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਿ ਗਰਬਿ
 ਗਵਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਨ ਚਲਾਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਢਾਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਈਉ
 ਬੇਗੈ ਗੋਵਿੰਦ ਜੋ ਸਚੇ ਰਖੇ॥ ਮੂਹਿ ਰਿਠੈ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀਵੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
 ਭੁਭੇ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ॥ ਨਾਨਕ ਚ

ਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੋਨਲਖੋ॥੨॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਸੁਹਵਵਾਜਿਤੁ
 ਪੁਤੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਿਟੁਭਲੇਗੀਗੁਤਿ॥੧॥ਮ:੫ ਨਾਨ
 ਕਮਿਤਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੋਹਾਥਿ॥ਕੁਮਿਤਾਸੋਈਕਾਛੀਅਹਿਇਕਵਿ
 ਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਭਖ
 ਹੋਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੁਹੈਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਚਿਠਕੋਹਭਠਾਇਉਣਨਕਾਈਜਾ
 ਇ॥ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ਮ:੫ ਦਾਮਨੀ
 ਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਜਗਖੋ॥ਵਬੁਸੁਹਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਉਜਪਦੋਤਿਸੁ
 ਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁ
 ਭੇਟੈਸਾਪਸੰਗਿਸੋਹਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਅਸ
 ਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੇਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ
 ॥੧॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਅੰਤਰਿਚਿਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਸੁਖਿਨਉਤਹੈਭੁਖਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇ
 ਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਸੇਨਲਥੇਦੁਖਾ॥੧॥ਮ:੫ ਮੁਠਕੋਸੋਈਸਾਬਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਆ॥
 ਨਾਨਕਸੋਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਥੈਬੈਸ
 ਨਿਸਾਪਜਨਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਣਾਬਿਨਸੋਸਭੁਮਦਾ॥ਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਗਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿ
 ਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਚਿੜੀਚੁ
 ਹਕੀਪਹੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗਾ॥ਅਚਰਜਹੁਪਸੰਤਨਰਚੈਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ
 ॥੧॥ਮ:੫ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਅਤਹੀਜਹਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਰਿ
 ਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਗਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਗੇ
 ਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਹੁਜਿਸੁਦੇਇਥਿਧਾਤਾ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਦਿਅ
 ਹਰਿਹੰਗੀਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਪਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈ

ਜੀਵਿਆਜਿਨਿਦਿਰੁਪਥਾਤਾ॥੬॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਖਖਵੀਆਸੁਹਵੀਆਲਗ ੧੫੭
 ਵੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ਬਿਹਰਿਵਿਭੋਰਾਪਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਜੈਗੰਠਿ॥੧॥ਮ:੫ ਦਿ
 ਸਰੋਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇਖੁਖੋਰੇਏਗਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿ
 ਸੁਲਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਏਅਥਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਟਿਅ॥ਉਚਨੀਚਸਭਿਇਕਸਮਾਨੀਕੀਟ
 ਹਸਤੀਬਟਿਅ॥ਮੀਤਸਖਸੁਤਬੰਧਿਪੈਸਭਿਤਿਸਦੇਜਟਿਅ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੇ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਗੰਗੁਮਟਿਅ॥੭॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸ
 ਰੋਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰਤਾਪੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੁਰਨੁਸੇਈਸੰਤਾ॥੧॥ਮ:੫ ਅਠੇ
 ਪਹਰਭਉਦਾਠਿਰੋਖਾਵਣਸੰਦੜੇਸੁਲਿ॥ਦੇਜਕਿਪਉਦਾਕਉਗੈਜਾਚਿਤਿਨੇਹੇ
 ਹਸੁਲਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੋਵਹੁਪ੍ਰਣੀਤਿਸਦੇਨਉਪਲੋ॥ਐਥੋਹਹੁਸੁਰੋ
 ਲਿਅਅਗੋਨਾਇਚਲੋ॥ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਬੰਮੁਅਹਲੋ॥ਓਟਲੋਹੁ
 ਨਗਾਇਣੈਦੀਨਦੁਨੀਅਝੁਲੋ॥ਨਾਨਕਪਕਵੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਗਗਹਮਲੋ॥੮॥ਸ
 ਲੋਕੁਮ:੫ ਜਾਚਕੁਮਗੈਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਅ॥ਦੇਵਣਹਾਹੁਦਾਤਾਹੁਮੇਨਿਤਚਿ
 ਤਾਰਿਅ॥ਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਮੂਲਿਅਤੁਲਿਭੰਡਾਰਿਅ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਅਪਹੁਤਿ
 ਨਿਸਤੁਕਿਭੁਲਾਓਅ॥੧॥ਮ:੫ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਾਮਰਣਕੀਟੇ
 ਕਾਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਓਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਵੰਡੀਐਸੁਖੀਆਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੀਥਿਨਪਾਣੀਅਰਿਠਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥ਜਿਸ
 ਨੇਅਇਆਪ੍ਰੇਮਹਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ॥ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿ
 ਝਰਣੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵਿਆਮਨਅੰਦਰਿਧਰਣੇ॥੯॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫
 ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੋਸੇਵਿਐਭੁਖਾਕੋਇਨਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਗਧਿਐਕਾਹਜੁਆਵੇ
 ਹਾਸਿ॥੧॥ਮ:੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਭੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸੁਆ॥ਨਾਨਕਜ
 ਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਕਉਨਾਮੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਅਗ
 ਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ॥ਸਾਧਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਭੁਦੇਬਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਥਿਨ

ਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾਗੁਰੁਭੇਟਿਅਪਰਬ੍ਰਹਮ੍ਹਰਿਪਤਿਬੁਝਿਸਮਧਾਨਾਨਕ
 ਪਾਇਆਸੋਪਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਧਾ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪ
 ਟਾਠਿਹਰਿਅਵਤਾਲੇਇ।ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹਾਰੇਇ॥੧॥ਮ:੫
 ਬਿਖੇਕਉਤਤਣਿਸਗਲਮਹਿਜਗਤਹੀਲਪਟਾਇ।ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਅ
 ਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਉ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਹੀਐ॥
 ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਆਵਈਠਿਰਬਹੁਵਿਨਮਹੀਐ॥ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁ
 ਸੋਪਾਰਿਉਤਹੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਠਹੁਮਨਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹੀਐ॥ਨਾ
 ਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਹਰੇਪਰਬ੍ਰਹਮਨਹਹੀਐ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਨਾਨਕਆ
 ਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਜਿਨਿਹਰਿਵੁਠਾਰਿਤਿ।ਗਾਲੀਅਲਪਲਾਲੀਆਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
 ਮਿਤਾ॥੧॥ਮ:੫ ਪਰਬ੍ਰਹਮ੍ਹਪੁਰੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੁਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦਾ॥
 ਨਾਨਕਗਮਨਾਮੁਪਨੁਕੀਤਾਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਧੇਰੁਨਚਲੀਖ
 ਸਮਨਾਲਿਲਾਬਿਸੋਹਿਵਿਗੁਤੋ।ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਹਿਆਮਦਿਸਾਇਆਸੁਤੇ
 ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਜੁਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੋ।ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖਸੇ
 ਤੀਜੁਤੋ।ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮਦੀਹੁਤੋ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਉਠਦਿ
 ਆਬਹੰਦਿਅਸਵੰਦਿਅਸੁਖੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਰਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੇ
 ਇ॥੧॥ਮ:੫ ਲਾਲਾਚਿਅਟਿਅਨਿਤਠਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਹੇਨਕੋਇ।ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇ
 ਏਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਐਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਵਸਤੁਕਉੜੀਆਸਚੇ
 ਨਉਮਿਠਾ।ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ।ਪਰਬ੍ਰਹਮੰਜਿਸੁਇ
 ਖਿਆਮਨਿਤਿਸੇਵੁਠਾ।ਇਕੁਨਿੰਜਨੁਰਵਿਹਰਿਅਭਾਉਦਯਾਕੁਠਾ।ਹਰਿਨਾਨਕੁ
 ਮਗੋਜੋਕਿਕਹਪ੍ਰਬੁਦੈਵੈਤੁਠਾ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਜਾਚਵੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰ
 ਦੀਹੋਕੋਵੋ।ਗਾਲੀਬਿਅਵਿਕਾਰਨਾਨਕਪਣੀਵਿਹੁਣੀਆ॥੧॥ਮ:੫ ਨਹਿਜਿ
 ਵਿਧਾਮਨੁਪਥਾਣੁਵਿਹੋਲੇਥਿਥੀ।ਜੇਕੁਣਹਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਪਧੋਗੇ॥੧॥ਪ
 ਉੜੀ॥ ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅਵੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ।ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿ

ਸਿਮਰਤੋਹੋਵੰਦੁ॥ ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੁਦਸਿਅਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਮਾਇਆਸ੍ਵਾਦਸਭਿ
 ਠਿਕਿਅਹਰਿਮਨਿਭਵੰਦੁ॥ ਧਿਆਇਨਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜੀਂਦੁ॥੧੪॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੋਸੇਖਾਇ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਨ
 ਕਾਜਿਸੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਨਾ
 ਪਿ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੋਮਨੁਵਿਪਤੀਐਨਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਹਾਜ
 ਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਪਨੁਗਾਸਿ॥ ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਾ॥
 ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਅਹੋਗੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰ
 ਥਾਸਾਸੁ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਗਖਿਆਨਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡੁਰਮਾਇਆਮੀਉਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿ
 ਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਾਇਆਬਿ
 ਲਾਇ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿ
 ਆਨਨਕਤਿਸੈਪਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ ਦੁ
 ਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਬਿਧਿਧੀਗੀਐ॥ ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ ਤਨੁਪਨੁ
 ਹੋਸੀਭਾਗੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ ਅੰਗੁਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ ਜਿਸੁਭੁਲਾ
 ਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਾਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ ਗੰਗੋਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਗਾਵਹੀ॥ ਨਨਕ
 ਸਹਇਦੁਆਰਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵਹੀ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨਕਉ
 ਜੋਹਰਿਲਾਕਿਲਾਗੋ॥ ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੋ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ
 ਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੋ॥ ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੁਟੇਕਚਧਾ
 ਗੋ॥ ਨਨਕਪੁਰਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਰਗੋ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਧਰਇ
 ਸੁਵੰਨੀਖੜਕਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲਾੜੇ
 ਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਠਿਹਦੀਠਿਹਦੀਦਹਦਿਸਾਜ
 ਲਪਰਬਤਬਨਗਾਇ॥ ਜਿਥੇਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਿਬਹਿਨੀਆਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਾਏਵੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾਵਉ॥ ਨੇੜੇਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਤੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ। ਤੁਖੁਨਦੇਈਕੀ
 ਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਬਿਜਾਵਉ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥
 ੧੭॥ ਸਲੋਕਦੇਹਮਃ੫ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬੁਜੀ
 ਉਹਮਾਹਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦਰੀਵਬੁ॥੧॥ ਮਃ੫ ਜੇਕਰਗੁਰਚਿਪਿਆਰ
 ਵੇਤਪੁਨਭੋਰਾਮੁਇਆਹਰਿਭੋਰਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੇਜਕਕੈਸੁਇਆ॥੧॥ ਪ
 ਉਵੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ। ਜਾਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤ
 ਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਵੈ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਭੋਵੈ। ਗੁਰਪੁਰ
 ਜਿਸੁਭੇਈਐਮਹਿਜਨਮਿਨੋਰੋਵੈ। ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕ
 ਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਡਖਣਾਮਃ੫ ਭੋਗੀਭਗਮੁਵਣਾਇਪਿਗੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁ
 ਤੁ। ਜਿਥੁਹਵੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਜੂਦਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਚੜ੍ਹਕੇਘੋੜੇਕੇ
 ਦੇਪਕੜਹਿਖੁੰਗੀਦੀਖੇਡਾਗੀ। ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਗੀ॥੨
 ॥ ਪਉਵੀ॥ ਹਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਸੁਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੇਮਿਤਾ। ਹਰਿਜਸੁਲਿਖ
 ਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਹਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁਨਤਿਨਿ
 ਕਿਤਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗਵੁਜਿਤਾ। ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧ
 ਰਿਉਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਧਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਾ
 ਵੈਹੋਕੜੇ। ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਟੁਟਿਨਿਜਿਨਸਾਈਵਿਸਰੈ॥੧॥ ਮਃ੫ ਪ੍ਰੇਤਹੁਕੀ
 ਤੇਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਰੇ। ਸਭੇਸਿਖਉਥਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਰੇ। ਨਿੰਦ
 ਕਪਕੜਿਪਥਾੜਿਅਨੁਝੁਠੇਦਰਬਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਪੁਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵ
 ਰੇ॥੨॥ ਪਉਵੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਉਅੰਤੁਨਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ। ਅਗਮਅ
 ਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ। ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕ
 ਰਣਾ। ਮਿਠਵਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸੋਭਲਾਨ
 ਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਿਨਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੋਸੈ
 ਈ। ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਅਉਧਰੇਸੋਭੇਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਜਾਚਿਕੁਮਗੋਨਿਤ

ਨਮੁਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖਨ ਮੁਇ ॥ ੧ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਮਨੁਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ
ਏਹੁ ਸਤੀਘੋੜੋ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀ ਆਪਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੋ ॥ ਢਾਢੀ ਦ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਢੋੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਉਏ ਹੁਨਿ ਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋ
ੜੋ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨੪੨ ॥ ੪੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩੦੨ ॥

ਗਗੁਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਬੀਰਜੀ ਬੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਉਕੇਚ ਉਪਦੇ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲ ਤਗਮ
ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲ ਤਬੁ ਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾ
ਹਇ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਹਿ ਨ
ਹੋ ਜਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲ ਤਉ ਬਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਵਿਹੋ ਜਲ ਨਿਖੁਟ ਤਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇ
ਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ
ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੁਜ ਲਾਨਿ ਧਿਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥
ਜਲ ਮਹਿ ਹਉ ਜਲ ਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥ ੧ ॥ ਭੂੰਪਿ ਜਹੁ ਹਉ ਸੁਆਟਾ ਤੋਗ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜ
ਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਗ ॥ ੨ ॥ ਭੁਤ ਰਵਹੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਤੋਹੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥
੩ ॥ ਭੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਉ ਨ ਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ੪ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬੋ ਲੋਗ ਹਕਾਰੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ
॥ ੧ ॥ ਹਮ ਅਪਤ ਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਹਮ ਰੋਖੋ ਜਿ ਪਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥
ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਝੁ ਪਤਿ ਕਾ ਹੁਨਿ ਉਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨ

ਹੀਲਾਜਾ॥ਤਬਜਾਨਪੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸ
 ਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਾਗਾ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਨਗਨਠਿਰਤਜਉਪਾਣੀਐ
 ਜੋਗੁ॥ਬਨਕਾਮਿਹਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਯੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਗੋਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮਾ॥ਜਬ
 ਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਹਾਮਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਜੋਸਿਧਿਪਾਣੀ॥ਮੁਕਤੀਭੇ
 ਢਨਗਈਆਕਾਈ॥੧॥ਬੰਦੁਗਾਖਿਜਤੁਗੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗ
 ਤਿਪਾਣੀ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਸੁਨਤੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਣੀ॥੪॥
 ਗਉੜੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਤਇਸਨਾਨੁਕਰਹੀ॥ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾ
 ਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਗਮਤਿਨਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਗਾਇਕੈਜਾਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਾਇ
 ਆਰਤਬਤੁਪੁਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਹੀ॥੧॥ਚਾਰਿਚਰਨਕ
 ਹਰਿਬਤੁਆਗਗਾ॥ਸਾਧੁਸੁਖਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਗਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਬਤੁਕਾਇ
 ਕਰੀਜੋ॥ਸਰਬਸੁਭੋਭਿਮਹਾਰਸੁਪਜਿਐ॥੪॥ਪਾਗਉੜੀ॥ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆ
 ਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੁਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਪੈਦੁਜਾ॥੧॥ਗੋਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾ
 ਈਐ॥ਚਤੁਰਾਣੀਨਚਤੁਰਭੁਜਪਾਣੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਪਰਹਰੁਲੋਕੁਅਹੁਲੋਕਾ
 ਚਾਗੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕੈਪੁਅਹੰਕਾਗੁ॥੧॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ਮਿਲਿਪਾ
 ਥਰਕੀਕਰਹੀਮੇਵਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਗਘੁ
 ਰਾਇਆ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬੰਦ
 ਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਪੁਰੋਪਾਰਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੁਏ॥ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨ
 ਮੁਖਤਥੇਏ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜੋ ਤੁਬ੍ਰਹਮਤੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉਆਨਬਾਟ
 ਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੧॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਹਮਣਹਮਕਤਸੂਦਾ॥ਹਮਕਤਲੇਹੁਤੁਮ
 ਕਤਦੁਧਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਗੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਤੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਗੈ
 ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੇਈਹੈ॥ਗਜਾਗੁਕੈਉਮਿਲਿ
 ਰਈਹੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਾਬਿਨਸਤਰੋਵਤਹਰਿਬੋ॥੧॥
 ਗਉੜੀ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਹਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਾਏਕਪੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥ਸ

ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾਮੁਏਮਹਮੁਕੇਕਾਕਰਜਾਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰਵਹੁਕਾਲੁਸ
ਹੀਗਾਮਹਸਾਇਨਪੀਉਕੇਕਬੀਗਾ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀ
ਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੋਕੰਚੁਆਫਲਮੇਤੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਘਹੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ਭ
ਉਭਜਿਜਾਇਅਭੇਤੋਇਹਹੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਤਦਿਤੀਰਥਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ॥
ਚਾਰਅਚਾਰਹੁਏਉਹਣਾਇ॥੧॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾਨਿਜਪਧਰਪਾਸੁ
ਤਜਹੁਗੁਨਅਨਾ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਹੋਸੁ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਹੁ
ਏਸੁ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨੁਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਤਨਹੀਥੈਕੁੰਠਸ
ਮਾਨਾ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਥੈਕੁੰਠਕਹਾਂਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਂਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਹ
ਨਕਹਾਵਨਨਪਤੀਅਈਹੈ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਹੈ॥੧॥ਜਬਲਗੁ
ਮਨਥੈਕੁੰਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹ
ਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈ
ਨਿਪਜਿਸਮਾਈ॥ਨੇਨਹਦੇਖਤਈਪੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਾਜਨਮਹਪੁਕਹਹੁਪਹੁਮੇ
ਗਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਭੁਤੇਗਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਈ॥
ਮਹਤੀਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਈ॥੧॥ਚੋਅਚੰਦਨੁਮਹਦਨਅਗਾਸੇਤਨੁਜਏ
ਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਪੁਦੇਖੈਸਭਦੁਨੀਆ
॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਅਵਹਮੁਏਕਿਅਸੋਗੁਕਹੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀ
ਜੈ॥੧॥ਮੋਨਮਹਉਮਹਿਥੋਸੰਸਾਰਾ॥ਅਬਸੋਹਿਮਿਲਿਓਜੀਆਵਨਹਗਾ॥੧॥ਗ
ਉੜੀ॥ਇਅਦੇਹੀਪਰਮਲਮਾਕੰਦਾ॥ਤਾਸੁਖਥਿਸਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਕੁਅਟ
ਏਕੁਪੰਚਪਨਿਹਰੀ॥ਦੁਟੀਲਾਜੁਭਹੈਮਤਿਹਰੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕੁਬੁਧਿਬੀਚ
ਹੀ॥ਨਾਓਪੁਕੁਅਟਾਨਾਪਨਿਹਰੀ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟ
ਪਤੰਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਹੁੰਗਾ॥੧॥ਐਸੇਘਰਹਮਬਹੁਤੁਬਸਾਏ॥ਜਬਹ
ਮਹਮਗਰਭਹੋਇਆਏ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਰੀ॥ਕਬਹੁਰਾਜਾਭ
ਵਪਤਿਕਬਹੁਭੇਖਾਹੀ॥੧॥ਸਾਕਤਮਹਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨ

੫੫੫੮

ਪੀਵਹਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹਰਿਪਰੇਅਬਪੁਰਾਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆਮਃ੫ ਐਸੇਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓ
ਕਬੀਰਾਦਿਧਿਕੈਭੁਲੈਵੇਰੇਲੈਨੀਗੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰੀਅੰਗੁਰੀਗਦਹਚਰੈ॥ਨਿ
ਤਉਠਿਹਾਸੇਹੀਗੇਮਰੈ॥੧॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅਮ੍ਰਿਤਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਗਸਾਤਇ
ਪਾਇ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਗਟੁਭਈਖੇਡਾ॥ਲੇਲੇਕਉਚੁਘੈਨਿਤਭੇਡਾ॥੩॥ਹ
ਮਮਤਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ਗਉੜੀ
॥ ਜਿਉਜਲਭੋਰਿਬਾਰਹਿਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੁਰਬਜਨਮਹਉਤੰਪਕਾਹੀਨਾ॥
੧॥ਅਬਕਹੁਗਮਕਵਨਗਤਿਸੋਹੀ॥ਤਜੀਲੇਬਨਹਸਮਤਿਭਈਥੋਹੀ॥੨॥ਹਰਾ
ਉ॥ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਹਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ
॥੨॥ਬਹੁਭੁਭਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ਮਹਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ਕਾਸ
ਮਗਹਰਸਮਬੀਚਗੀ॥ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੋਉਤਰਸਿਪਾਗੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿ
ਵਸਹੁਕੋਜਾਨੈ॥ਮੁਆਕਬੀਰੁਹਮਤਸੁਗੰਧੈ॥੫॥੧੫॥ਗਉੜੀ॥ ਚੋਆਚੰਦ
ਨਮਹਦਨਅਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਸਤਨਪਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥
ਪਹਨਿਪਰੇਉਹਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਾਉ॥ਗਤਿਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਹਹਿਕਾ॥ਇ
ਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੩॥ਹਾਥਿਤਰੇਹਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਗਾ॥ਮਹਤੀਬਾਰਕ
ਸਿਬਾਧਿਓਚੰਗਾ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਹਸਿਹਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਗਮੇਰਮਰਮਤਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥੫॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੬॥ਕ
ਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਗੁਮੁਝੁਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੭॥੧੭॥ਗਉੜੀ॥ ਜ
ਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮਾ॥ਭਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ਥੋਹੀਉਲਟਿਭਏ
ਹੈਮੀਤਾ॥ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿ
ਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਜਬੋਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਾਉ॥ਤਨਮਹਿਤਤੀਕੋਟਿ
ਉਪਾਧੀ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੇਆਪਾ॥ਗੁਨ
ਬਿਆਪੇਤੀਨੰਤਾਪਾ॥੩॥ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸਨਤਨੁਤੁਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬ

ਜੀਵਤਮੁਆਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਉ।ਆਪਿਨਰਹਉਨਅਵਰੁਡਾ
 ਵਉ॥੩॥੧੭॥ਗਉੜੀ॥ ਪਿਰਿਮੁਐਜੀਉਕਿਯਧਿਜਾਤਾ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨ
 ਹਦਿਗਤਾ॥ਜਿਨਿਗਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੁੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿ
 ਆ॥ਐਸਾਗੀਅਨੁਕਥੈਬਨਵਗੀ॥ਮਨਹੋਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਗੀ॥੧॥ਹਰ
 ਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਤਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆ
 ਨੁਪਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਪਰਨਾ॥ਐਸੇਮਹਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾ
 ਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਵਉ॥ਏਚਾਸਮਸਹਿਉਹੁਬਿ
 ਉਹਗਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਹੀਬੀਚਗਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਅਕ
 ਸਾ॥ਐਸੀਹਤਹਤਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਧਰਿ
 ਜਾਉਸਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ਕੰਚਨ
 ਸਿਉਪਾਣੀਐਨਹੀਤੋਲਾ॥ਮਨੁਦੇਗਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਗਮੁਅਪੁਨਕਹਿ
 ਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਉ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕਥਿਕਥਿਅਤੁਨ
 ਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਧਰਿਆਇਆ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਾਮਤਿਤਿਆਗੀ
 ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਾਗੀ॥੪॥੧੯॥ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਗਸਿ
 ਆ॥ਸੋਮਰਨਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮ
 ਹਿਮਹਿਜਾਤੇਜਿਨਗਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਉ॥ਮਰਨੈਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮ
 ਹੈਅਮਹੁਹੈਐਸੋਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਹਰਿਆਪ
 ਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੨੦॥ਗਉੜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਗਮੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਬੋਜਤਤਨਮ
 ਹਿਠਉਹਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਗਾਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰਾ॥
 ਹਰਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਗੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁ
 ਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ਗਉੜੀ
 ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਕੁਰੁਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਇਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮ
 ਭੋਗੈਸਾਤੇਗਾ॥ਤਬਕਾਹੁਕਾਕਵਨੁਨਿਤੋਗਾ॥੨॥ਹਰਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਰਿਭਾਗੁ॥

ਸੇਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਹਇਕਬੁਧਿਬੀਚਗੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁ
 ਦੇਮਹਤਗੀ॥੩॥੨੨॥ਗਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਤਇਕੈਸੇਨਾਗੀ॥ਪਡਿਤਦੇਖ
 ਹੁਰਿਦੈਬੀਚਗੀ॥੧॥ਪ੍ਰਤਿਬਿਨਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗਗਸੁਤਬਲਗਨ
 ਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥ਸੋਹਮਯੋਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪ
 ਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਹੁਪੁਸਉਪਿਸਰੀਗੁ॥ਸੇਈਸੁਹਗਨਿਕਰੈਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੩॥
 ਗਉੜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਾਪਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਲੈਭੂਬੀਪਰਵ
 ਹੁ॥੧॥ਗੋਨਗਨਵਚਉਵਿਕਤਥੈੜੀ॥ਹਰਿਸਉਤੇਰਿਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੈੜੀ॥੧॥ਗ
 ਹਉ॥ਸੁਹਨਹਦਾਧੇਲਾਗਿਆਗੀ॥ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗੀ॥੨॥ਚੇ
 ਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਗੁ॥ਸੋਜਲੁਨਿਗਮਲੁਕਥਤਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੪॥ਗਉੜੀ
 ॥ ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤੁਨਗਿਆਨਬੀਚਗੀ॥ਬਿਧਵਕਸਨਭਈਮਹਤਗੀ॥੧॥ਜਿ
 ਹਨਗਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮੁਚੁ
 ਮੁਚੁਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਗੁਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕ
 ਬੀਹਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਹੁਪਾ॥ਨਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੁਪਾ॥੩॥੨੫॥ਗਉੜੀ॥
 ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਗਮਲੁਨਿਗਮ
 ਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੈਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜਿਹਘਟਿਭਾਮੂਹਰਿਅਭ
 ਰਪੁਗੀ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੁਗੀ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਮਾਤਿਕਾਧੀਗੁ॥ਸਹ
 ਜਿਸਹਜਿਗੁਣਹਮੈਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੬॥ਗਉੜੀ॥ ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਝੈਸੇਹੀ
 ਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਤਇਅਕਾਠੀ॥੧॥ਉਅਕਉਕਹੀਝੈਸਹਜਮਤਵ
 ਹਾ॥ਪੀਵਤਗਮਰਸੁਗੀਅਨਬੀਚਗੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਿ
 ਆਈ॥ਅਨਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਹੰਜਨਲਾਇਆ॥
 ਕਹੁਕਬੀਹਤੈਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿ
 ਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਜਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੈਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨ
 ਕਉਮਾਰਿਕਹੁਕਿਸੁਤਾਗੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਨਅੰਤਹਿਥੈਲੈਸਭੁਕੈਈ॥ਮਨਮਾਰੈ

ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਮਨੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਤਿਭਵਣ ਦੇਉ॥
੩॥੧੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਓਇ ਜੁਦੀਸਹਿ ਅਬਰਿਤਾਹੇ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤਿ ਚੀਤਨ ਹੋ
॥੧॥ ਕਹੁ ਹੋਪੈ ਤਿਅਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਹਰੁ ਸਭਾਗਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥
ਸੁਹਜ ਚੰਦੁ ਕਹਹਿ ਉਜੀਅਗਾ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਹਿ ਅਬਰੁ ਮਪਸਾਗਾ॥੨॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾਸੋਈ॥ ਤਿਹ ਦੇਹਾ ਮੁਖਿ ਹਮੈ ਹੋਈ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਬੇਦ ਕੀ
ਪੂਰੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ॥ ਸੰਕਲ ਜੇ ਵਹੀ ਲੈ ਪੈ ਆਈ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾ
ਧਿਆ ਮੋਹ ਕੇ ਠਾਧਿ ਕਾਲਾ ਸਹੁ ਸਾਧਿਆ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਟੀਨ ਕਟੈ ਤੁਟਿ ਨ ਹੋ
ਈ॥ ਸਾਸਾ ਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਯੁਟਿਆ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਗਾਮ ਕਹਿ ਭੂਟਿਆ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾ ਮੁਖ
ਹਿ ਗਵਉ॥ ਲਗ ਲਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉ ਗਵਉ॥੧॥ ਆਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ
ਕੀਜੈ॥ ਸਹਜ ਕੇ ਪਾਵੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਚਲੁ ਰੋਬੈ ਕੁੰਠ ਤੁਝ ਹਿਲੇ
ਤਾਹਉ॥ ਚਿਰ ਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬ ਕੁ ਮਾਹਉ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ॥ ਬੇਦ
ਕਤੇ ਬਤੇ ਹਰਿ ਨਿਹਾਰਾ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ॥ ਤਿ
ਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੁਕਟ ਲਾਏ॥੧॥ ਇਕੁ ਢੁਖੁ ਰਾਮ ਗਾਇਕਾਟੁ ਮੇਰਾ॥ ਅਗਨਿ ਦੈ ਪ੍ਰੇ
ਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੁਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ॥ ਕੋਜ ਰੋਕੋ ਗਰਿ
ਲੇ ਮਾਟੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਪਾਥੈ ਤੇਜ ਮੁਕਿ ਉਨ ਪਠਾਵਹੁ
॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ॥ ਜਾਗੈ ਖਸਮੁ ਤਰਾਖੈ ਕਵਨਾ॥
੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ
ਕਾ ਕੋਜ ਰੋਕਾ ਹਿਰੋਇ ਹਾਨਿ॥ ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨਿ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ
ਦੁਇ ਭਾਖਾ॥ ਹੋਇ ਗਾਖ ਸਮੁਤ ਲੇਇ ਗਾਹਾਖਾ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਢੁਪ ਦੇ॥
ਨਾਮੈ ਜੋਗਾਧਿ ਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗਨ ਭੂਟ ਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ ਕੋਸੇ
ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਗਾ॥ ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਗਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜ
ਉ ਅਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ

ਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾਸੇਸਿਰੁਚੁਚਸਵਹਿਕਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬ
ਈਆਗਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦਿੜਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਗੇ॥੨॥੩੫॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖੁਅਰੇਸਾਵੈ॥ਸੇਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅ
ਜਹੁਸੁਗਤਿਸੁਖਆਸਾਕੈਸੇਹੋਈਹੋਰਾਜਾਗਮਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁ
ਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਨਾ॥ਸੇਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਹਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਰ
ਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਥੋਜਹੁ
ਭਾਈ॥ਤਨੁਛੁਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੇਦੇਉਨਮਾ॥ਭਗਤਿਕੋ
ਪ੍ਰੇਮਇਨਹੀਹੋਜਾਨਾ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਅਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗ
ਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਗੁਪੁਨਹੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮਹੋ
ਇਆਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਈ॥੭॥ਇਸਮਨਕਾਕੋਈਜਨੈਭੇਉ॥ਇਹਮਨਿਲੀਦ
ਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁਅਹੁਸਗਲਸਗੀਗਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਹਵਿਹਰੇ
ਕਬੀਰਾ॥੯॥੩੬॥ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਮਜੋਜਾਗੇ॥
ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਰੇ॥ਏ
ਕਨਮਕਲਿਪਤਹਤਾਗੇ॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਾ
ਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ਗਉੜੀ ਸੋਹਣੀ॥ ਰੋਜੀਅਨਿਲਜਲਜਤੋਹਿ
ਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤਾਜਿਕਤਕਾਹੁਕੇਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕੇਠਾਕੁਹਉਚਾਹੋਈ॥ਸੇ
ਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੇਹੀ॥੨॥ਸੇਸਾਹਿਬੁਹਰਿਅਭਰਪੁਗਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀ
ਹਰਿਭੁਗਿ॥੩॥ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੋਜਾਕੇ॥ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੇ॥੪॥
ਸਭੁਕੋਉਕਹੋਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ਸੇਸੰਮੁਖੁਨਿਜਪਤਿਹੋਦਾਤਾ॥੫॥ਕਹੋਕਬੀ
ਰੁਪੁਰਨਜਗਸੇਈ॥ਜਕੇਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ॥੬॥੩੮॥ਗਉੜੀ
ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਹਰਿਠਗ

ਜਗਕਉਠਗਉਗੀਲਾਣੀ॥ਹਰਿਕੋਬਿਓਗਕੋਸੇਜੀਅਉਮੇਗੀਆਈ॥੧॥ਹਰਉ।ਕਉ
ਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਗੀ॥ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਹੀਰਬਿਚਗੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਠ
ਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਗਈਠਗਉਗੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੬॥ਗਉੜੀਗੁ
ਅਹੋਗੀ॥ ਅਬਸੋਕਉਭਏਗਜਾਮਸਹਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ॥੧॥ਹਰਉ।ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਓਲਾਇ॥ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ॥ਸ੍ਰ
ਮ੍ਰਿਤਨਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਹਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਨੇਪਰਉਪਕਾਗੁ॥ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਗ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤਾ॥੨॥ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਅਅੰਗੀਆਗੁ॥ਮ
ਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਹੋਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜਤਪੋਖਉਤਤ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਅਪੀਦਿਵਾਈ॥ਪੁਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿ
ਅਮੋਹੋਭਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਹੀ
ਬਨਿਵਾਜਾ॥੪॥੪੧॥ਗਉੜੀ ॥ ਜਾਇਹੋਸੁਤਕੁਖਲਾਹੋਸੁਤਕੁਸੁਤ
ਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੇਸੁਤਕੁਮੁਏਫੁਨਿਸੁਤਕੁਸੁਤਕਪਰਜਬਿਹੋਈ॥੧॥
ਕਹੁਹੋਪੰਡੀਅਕਉਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੋਹੋਮੀਤਾ॥੧॥ਹਰਉ॥
ਨੈਨਹੁਸੁਤਕੁਬੈਨਹੁਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਸੁਵਨੀਹੋਈ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੁਤਕੁਲਾ
ਗੈਸੁਤਕੁਪਹੋਰਸੋਈ॥੨॥ਫਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕਉਜਨੈਛੁਟਨਕੀਇਕੁਕੋ
ਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮੁਹਿਦੇਬੰਚਹੋਸੁਤਕੁਤਿਨੈਨੋਹੋਈ॥੩॥੪੨॥ਗਉੜੀ॥
ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੋਹਹੁਆ॥ਜਉਤਮਅਪਨੇਜਨਸੋਕਾਮੁ॥੧॥ਹਰਉ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਮੁਬਡਾਕੋਗਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹ
ਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹੰਤੋਆਇਆ॥੨॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਬੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੩॥ਗਉੜੀ
ਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੋਭਾਈਗਿਆਨਕੀਆਈਅੰਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰ
ਤੇਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਹਰਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਬੁਨਿਗਿਰਨੀਐਹਬਲੋਡਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫੁਟਾ॥ ਤਿਸਨਾ ਚਾਨਿ ਪਰੀਧਰ ਉਪਰਿ ਦੁਹਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੁਟਾ॥ ਆਂਧੀ ਪਾਏ ਜੋ
 ਜਲੁ ਬਰਖੇ ਤਿਹ ਤੇਗ ਜਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਨੁ
 ਜਬ ਚੀਨਾ॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ॥

॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿ ਅਕਹੀ ਐਸੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤ ਤੇ ਬਾਜਤਿ ਨ ਤੇ ਸਦਾ ਭਗੇ ਨਹੀ ਐਸੇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਆਪਿ
 ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਭੁ ਭਰਿ ਪਾਨੀ॥ ਤਿਹ ਨਿਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਅਨੀ॥ ੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁ
 ਟਿਲਤ ਚਾਲਹਿ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਹਨ ਪੁਪਾਲਹਿ॥ ੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚ
 ਅਨਨ ਜਾਨਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੂਰੇ ਕਹਿ ਓਨ ਮਾਨਹਿ॥ ੪॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਹਨ ਪੁ
 ਥੇਵਹਿ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੇਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਵਹਨ ਹਸਤ ਆਪ
 ਹਰਿ ਕਾਨੇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ॥ ੬॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀ
 ਪੁਰਖੀ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰਨ ਮਨੈ ਕਉ ਮੁਏ ਸਿਰਾ ਪਕਰਾਹੀ॥
 ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਉ ਅਕੁ ਕਰਖਾਹੀ॥ ੧॥ ਮੋਕਉ ਕੁਸਲੁ
 ਥਤਾ ਵਹੁ ਕੋਈ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਮੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੋ ਸੋਹੈਈ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ
 ਤਮਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿ ਆਨ ਲੇਹੀ॥ ੨॥ ਸਗਲੀ ਉਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ
 ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਭੂ ਬੈਸੀ ਸਾਹੀ॥
 ੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਤੇ ਲਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁ
 ਲੁਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਬਿਖਿ ਅਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ॥ ੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵ
 ਤਮਰੇ ਮਰੇ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰੀ
 ਐਬਹੁ ਤਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਪਾਇਆ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੇਈ ਐਸਾ॥ ਗੁ
 ਰਮਾਤਿ ਮਨੁ ਆਸਾ ਬਿਰਹਾ ਪਹੁਇ ਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓਈ ਐਸਾ॥ ੧॥ ਹਰ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲਥੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇ
 ਰ ਜੇਵੜੀ ਭੁਖੁ ਚੁਕਾਨਿ ਹਰ ਲੁਸਿ ਵਧਿ ਬਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੇ ਪਾ

ਖੁਚਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਅਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਬੁਡੀਪਵਨੁਭੁਲਾਵੈਡੋਰਿਹੀ
ਇਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਮਨੁਆਸੁਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਹਮਨਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂ
ਰਥੀ— —॥ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕੁਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁਨਅਨਗੀ॥
ਆਵੈਨਜਾਇਮੇਰੇਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿਸਮਾ
ਨਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਗੈਨਤਰੁਥਾਬੈਰਾਨਾ॥੧॥ਗਉੜੀਨਿਵੇਰੇ
ਦੁਰਿਦੁਰਿਫੁਨਿਨਿਵੇਰੇਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇ
ਆਬੋਰੇਭਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉ
ਕਹੀਐਐਸਾਕਾਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਤੇਸੀ
ਝਲਦੇਖੀ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂਰੀ॥ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੁਪਨਹੀਭਹੀਆ
ਤਹਉਤਪਤਿਪਹਲਉਨਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦਖੁਸੁਖੁਬਿਅਪੈਸੁਨਸ
ਮਾਧਿਦੇਉਤਹਨਹੀ॥੧॥ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾਗੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈ
ਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੋਨਭਾਗੀ॥ਗਉੜੀਅਰਧਉਰਪਦੇਉਤਹਨਹੀ
ਗਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਸ
ਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਹੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂਰੀ॥
ਪਾਪੁਪੁਨੁਦਇਬੈਲਾਬਿਸਾਹੋਪਵਨੁਪੁਜੀਪਗਾਸਿਓ॥ਵਿਸਨਗੁਣਿਭਗੀਘਟ
ਭੀਤਹਿਇਨਬਿਧਿਟੰਡਬਿਸਾਹਿਓ॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਗਾਸਗਲਾਸੰ
ਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਗਾ॥ਗਉੜੀਕਾਮੁਕੁਧੁਦਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟ
ਵਾਗਾਪਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਉਤਹਿਓਪਾਗਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਪਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾ
ਚੋਲੋਹੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪ੍ਰਚਪਦਾ॥ ਪੇਵਕਵੈਦਿਨ
ਚਾਰਿਹੋਸਾਪੁਰਵੈਜਾਣਾ॥ਅਪਾਏਕੁਨਜਾਣਈਮੁਰਖੁਏਆਣਾ॥ਕਹੁਕਬੀ

ਆਬਧੋਪਨਖੜੀ ਪਾਤੁਘਰਿਅਏ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜਿਦਿ ਸੈ ਖੁਹ
 ਵੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਗੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਟੁਟਿ ਪਵੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਗੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰੇ ਆਪੁ ਨ ਕਾਹ ਜੁ ਸਵਾਗੇ ॥ ਤਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ
 ਣੀ ਐ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਧੀ ਸਭ ਫਿਰੇ ਦੇਖੁ ਬੀਚਰੀ ॥
 ਏਸੇ ਨਿਕਿਅ ਆਖੀ ਐ ਕਿਅ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿ
 ਤ ਬੰਧਿ ਨ ਪੀਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਹਾਇ ਕਬੀਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋ ਗੁਰੁ ਲਾਮੀ ਠਾ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਹੁੰਦਿ ਤ ਮੁੰਡਿ ਤ
 ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ
 ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਭੁਟਕਾ ਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਠੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ
 ਸਮਾਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤ ਬਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਸੁਹਾਮ ਦਾ ਤੇ ਏਹ ਕਹਹਿ
 ਬਰਹਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਉ ਹੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿ ਲੇਅੰਧੇ ਹਾਚੁ ਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣ ਕੁਲਾਹੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਹਨੇ ਬਿ
 ਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦਾਇ ਵੁਕਰਿ ਹੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗੋ ਗੁਰੁ ਖਾਇ ਆਪੁ ਭੋਤੇ ਕਿ
 ਆ ਕਹੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗੰਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਹ ਕ
 ਭੁਆ ਹਾਤ ਹਾਕਿ ਭੁਨਾਹੀ ਪੰਚਤਤੁ ਤਪਨਾਹੀ ॥ ਇਵਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬੰਦੇ ਏਅ
 ਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਗਾ ਤੁਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਆਤੇ ਹਾਥੇ ਲਤੁ ਕਹਾਸ
 ਮਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਅਨਾਦਿ ਨੁਬਿ ਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰ
 ਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਪਨਾਹੀ ਰਚਨਾ ਹੁਤ ਤਪਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਵਣਹੋ ਸਦਾ ਅ
 ਤੀਤਾ ਏਹ ਕਹੀ ਐ ਕਿ ਸੁਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵੀ ਯੁਕੈ ਨ ਤੇ ਵੀ ਤੁਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿ
 ਨਸੀ ॥ ਕਾਕੋ ਠਾਕੁ ਕਾਕੋ ਸੇਵ ਕੁਕੋ ਕਾਪੁ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵਲਾ
 ਗਿ ਹੀ ਪੈ ਜਹ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾਮ ਮੁਓਹੀ ਪਹੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤ ਉਸਦਾ
 ਅਬਿਨਸੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੁਹਾਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੀ ਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਗੀ ॥
 ਤਿਬਾਹ ਹਿਖੀ ਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਠ ਮਹਿ ਆਸਾਨੁ ਕੈਸਾ ਕੁਲਾਪ ਬਿਬਰ ਜਿਤ ਪੰਥਾ

॥ ਮੇਰੇ ਹਾਜਨ ਮੇਰੇ ਬੈਠੀ ਜੋਗੀ ਮਰਤਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਮਹਿ ਸਿੰਢੀ ਮੇਰਾ ਬਣੁ ਅਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾ ਧਰੀ ॥ ਤਾ ਵੀਲਾਗੀ ਵਿਪਲੁ ਪ
 ਲਟੀ ਐਛੁ ਦੋਹੇ ਇਪਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਢਇ ਤੁਥਾ ਕਰੀ ਪੈਜੁ ਗਜੁ ਗ
 ਸਾਹਦ ਸਾਜੀ ॥ ਬਿਰੁਭਣੀ ਤੰਤੀ ਤੁਟ ਸਿਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁ
 ਨਿਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਪੋਪੁਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਪੁਕ ਬੀਰਤਾ ਕਉ ਪੁਨ
 ਹਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੋਲਿਗਾਇ ਓਥੇ ਹਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ ਵੀ ॥ ਗਜਨਵ
 ਗਜਦ ਸਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀ ਆਏ ਕਤਨਾਣੀ ॥ ਸਾਠ ਸੁਤਨ ਵਖੰਡ ਬਹਤਰ
 ਪਾਟੁ ਲਾਗੇ ਆਧਿਕਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿ ਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾ
 ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀ ਐ ਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਛਾਣੀ ॥ ਜੋ
 ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰ ਹਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਕੀ ਥੋਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬ
 ਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੁਟੇ ਕੁੰਡੇ ਭੀ ਗੋਪੁਰੀ ਆਚ ਲਿਓ ਜੁਲਾਹੇ ਹੀ
 ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਛੋਛੀ ਨ ਲੀਤ ਤੁਨਹੀ ਨਿਕੋ ਸੇਨ ਤਰਹ ਹੀ ਉਰਣਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਰੁ
 ਣੀ ਹਰਪੁ ਬਪੁਰੀ ਕਪੁਕ ਬੀਰਸ ਮਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ ਵੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ
 ਏਕ ਮਿਲੀ ਕਿ ਬਾਹੇ ਇਸਹੇਇ ॥ ਜਿ ਤੁਘ ਦਿਨ ਮੁਨ ਉਪਜੈ ਫੁਟਿ ਮੋਹੇ ਜਨੁ ਸੇ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਗਮਣੀ ਆਮੇਰ ਮਨੁ ਲਾਗੇ ਤਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ
 ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ਕਿਏ ਪੁਜੇ ਗੁਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਢੁਧੀ ਮਲਿਕਾਰ ਜੁ ਉਪਜੈ ਗਮਨ
 ਮਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਪੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਗ ॥ ਜਿਉ ਕ
 ਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਇ
 ਤੁਲਾਈ ॥ ਕਪੁਕ ਬੀਰਸੰਸਾਨੀ ਆਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ
 ਵੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਭੂਬੇਭਵ ਸਾਗੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓਗਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕ
 ਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਓਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਸਗੁ ਸਕੋ ਦਾਤ ਠਕੁਰੁ ਸੋ
 ਕਿਉ ਮਨੁ ਧਿਸਾਓਗਾ ॥ ਹੀਰਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਪੈ ਕਉ ਗੀਬਦ ਲੋਹਾ
 ਓਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਨਾ ਤਿਥਾ ਭੂਖ ਭੂਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰਿਓ

॥ ਉਨਮਤਿਮਾਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦਨਧਾਰਿਓ॥੨॥ ਸੁਆਦਲੁ
 ਭਤਇੰਦੀਰਸਪੇਰਿਓਮਦਰਸਲੈਤਾਬਿਕਾਰਿਓਕਰਮਭਗਸੰਤਨਸੰਗਨੇ
 ਕਾਸਟਲੋਰੁਧਾਰਿਓ॥੩॥ ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿ
 ਰਮਹਾਰਿਓਗੋਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿ
 ਓ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਗਉੜੀਮਯਕਾਲਬੁਤਕੀਰਸਤਨੀਮਨਬਉਗੇਚ
 ਲਾਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸਾਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਿਪਰੇਮਨਬਉਗੇਅੰਕਸੁ
 ਸਹਿਓਸੀਸਾ॥੧॥ ਬਿਖੇਬਾਚੁਹਰਿਗਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਗੇਗਾਨਿਰਭੇਰੋਇ
 ਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਗੇਗਾਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਕਟਮੁਸ
 ਟੀਨੰਜਕੀਮਨਬਉਗੇਲੀਨੀਹਾਬੁਪਸਾਗਿਛੁਟਨਕੇਸਹਸਾਪਰਿਅਮਨ
 ਬਉਗੇਨਚਿਓਘਰਘਰਬਾਗ॥੨॥ ਜਿਉਨਾਨੀਨੀਸੁਆਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉ
 ਗੇਮਾਇਆਇਪੁਬਿਉਹਗਾਜੈਸਾਹੰਗੁਕਸੁੰਤਕਾਮਨਬਉਗੇਤਿਉਪਸਰਿ
 ਓਪਸਾਗੁ॥੩॥ ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਘਨੇਮਨਬਉਗੇਪੁਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ
 ॥ਕਪੁਕਬੀਰਛੁਟਨੁਨਹੀਮਨਬਉਗੇਛੁਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੫੬॥
 ਗਉੜੀ॥ ਅਗਨਿਨਦਰੋਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਹੁਨੇਰਿਨਆਵੇ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮਧਨੁਕਹਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੇ॥੧॥ ਰਮਹਾਧਨੁਮਾਧਉਗੋਬਿ
 ਦੁਪਰਣੀਪਰੁਇਹੋਸਾਰੁਪਨੁਕਹੀਐਜੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਗੋਬਿਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖੁਗਾਜਿ
 ਨਲਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਧਨਕਹਾਇਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏਉਦ
 ਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਗਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਠਸੀ॥੨॥ ਨਿਜਧਨੁਗਿਅ
 ਨੁਭਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਮਨੁਧਾਵ
 ਤਭਰਮਥੰਧਨਭਉਭਾਗਾ॥੩॥ ਕੋਪੋਕਬੀਰੁਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚ
 ਗੀ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸੁਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਗੀ॥੪॥੫॥੫੬॥
 ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉਕਪਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨਕੀਲੁਬਧਿਨਤਿਅਗੁਦਇਓ॥
 ਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਸਿਉਤੇਠਿਰਿਗਰਹਿਪਇਓ॥੧॥ ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇ

ਜਨਮੁਗਾਇਓਸਾਪਸੰਗਤਿਤਗਵਾਨਭਜਨਬਿਨੁਕਪੀਨਸਚੁਹਰਿਓ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਉ॥ਜਿਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪਰਫੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘੁਉਲਾਇਓ॥ਤੇਸੇਕੁਮ
ਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਇਓ॥੨॥ਇਆਪਨਜੋਬਨਅਹੁਸੁ
ਤਦਾਗਪੋਖਨਕਉਜੁਦਇਓ॥ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕਿਜੋਉਹਏਇਓ॥੩॥ਪ੍ਰੇਰਿ
ਲਾਇਓ॥੩॥ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਅੰਦਰੁਚਹੁਦਿਸਿਠਵਠਇਓ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਭੇਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੋਸਤਿਗੁਰਓਟਲਾਇਓ॥੪॥੫॥ਪਈਗਉ
ਵੀਚੇਤੀ॥ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਗੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਗੀਜੋਗੀ॥੧॥ਮੈਨ
ਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਗਾਤਨੁਪਨੁਸਭੁਹਸੁਗੋਬਿੰਦਤੋਗਾ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਇਸਮਾਟੀਮ
ਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਭੁਠਪਰਪਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਚ
ਕੀਜੋਗੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਗਗੀਅਟੋਗੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਗੀ॥
ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ॥੪॥੧॥੬॥ਗਉਵੀਗੁਆਭ੍ਰੰਗਮਜਪਉ
ਜੀਅਭੇਸੇਭੇਸੇ॥ਧੂਪੁਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਿਜੈਸੇ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਭ
ਹੋਸੇਤੋਗੇ॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚਵਾਇਆਬੇਵੇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਤਾਹੁਕ
ਮੁਮਨਵੈ॥ਇਸਬੇਵੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸ
ਮਾਨੀ॥ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਅਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਹਿਗਪਾਨੀ॥
ਉਹਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭਏਕੋਦਨੀ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉਵੀ॥ ਜੋਨਿਛਾਰਿਜਉਜਗ
ਮਹਿਅਇਓ॥ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਹਾਰਿਕੇਗੁਨਗ
ਉ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਹਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮ
ਹਿਹਰਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਹਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਅਇਓ॥ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉ
ਹਨਠਾਇਓ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਹਿਗਪਾਨੀ॥ਅਵਤਦੀਸੋਜਾਤਨਜਾਨੀ
॥੪॥੫॥੬॥ਗਉਵੀਪੁਰਬੀ॥ ਸੁਗਥਾਸੁਨਬਾਢੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿ
ਨਿਵਾਸੁ॥ਹੋਨਪੈਸੋਹੋਈਹੋਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥੧॥ਗਮਣੀਆਗੁਨਗਾਈਐ॥
ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਕਿਅਜਪੁਕਿਅਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਅ

ਬਰਤੁਰਿਆਇਸਨਾਨੁ। ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ। ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੨॥
 ਪੇਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐ। ਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਹੋਇ। ਜਿਉਸੰਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਉਬਿਪਨੇ
 ਹਰਿਅਸੋਹੋਇ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਹਿਦੈਅਝਗਿ। ਸੇਵਕ
 ਸੇਸੇਵਾਭਲੇਜਿਹਘਟਬਸੇਮੁਹਾਰੀ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀਥੈਗੁਰੇਮਨਤੇਰੋਕਾਇ
 ਨਹੀਘਿਚਿਲੇਇਜਿਨਿਭਾਗੁ। ਬਿਰਖਬਸੇਰਪਾਖਿਕਤੈਸੋਇਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ ਗਮ
 ਹਸੁਪੀਅਗੇ। ਜਿਹਰਸਬਿਸਹਿਗਏਹਸਅਉਗਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਉਰਮੁਣਕਿ
 ਅਰੋਣੀਐਜਉਆਪਾਬਿਰੁਨਹਰਾਇ। ਜਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਪੈਦੁਖੁਕਰਿਹੋਵੈ
 ਬਲਾਇ॥੨॥ ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਦਿ
 ਤਿਚੇਤਿਅਗਮਸਿਮਰਿਥੈਗਾਗੀ॥੩॥੪॥੬੪॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਪਸੁਨਿਹੋਕਾਮ
 ਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ। ਉਸਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੇਹਹਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥
 ਉਰਪੁਨਕਾਗਾਕਾਗੇ। ਬੋਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਗਮਪਿਅਗੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਕਹਿਕਬੀ
 ਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ। ਏਕੁਆਪਾਗੁਨਾਮੁਨਗਇਨਹਸਨਾ
 ਗਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥੩॥੬੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝ
 ਬਨਹਸਿਗਾਉਗੇ। ਉਆਕਾਸਗੁਪੁਦੇਖਿਸੇਹੀਗੁ। ਅਹਨਿਸੇਕਉਢੈਭਿਨਾਉ
 ਨਜਾਪੁਗੇ॥੧॥ ਤੇਰਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੇ। ਸਾਹਿਗਧਰੁਸੇਮਿਲੈਜੈਬਰਭਾਗੇ॥੧॥ ਹਰਾ
 ਉ॥ ਬੰਦਾਬਨਮਨਹਰਨਮੋਨਹਰਕਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਗੇ। ਜਾਕਾਠਕੁਹਤੁਪੀ
 ਸਾਹਿਗਧਰੁਸੇਰਿਕਬੀਰਾਨਉਗੇ॥੨॥੩॥੬੬॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ॥ ਬਿਪਲਬ
 ਸੜਕੇਤੇਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ। ਕਹਾਭਇਆਨਹਦੇਵੋਧੇਖੇਕਿਆਜ
 ਲਿਬੇਰਿਓਹੀਆਤਾ॥੧॥ ਜੀਅਹੇਜਾਹਿਗਮੇਜਾਨਾ। ਅਬਿਗਤਸਮਝੁਇਆ
 ਨਾ। ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ।
 ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੇਧੰਧਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰ
 ਮਨਮਾਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਹੇਛਾਡ
 ਪੁਤਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਛਾਡੇ। ਸੁਹੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਰ

ਹੋਏ ਸਤੀ ਕਿ ਸੰਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥ ਭਗਮਗਛਾ ਭੋਮਨ ਬਉਗਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਈਐ ਲੀਨੇ ਹਾਥਿ ਸੰਧੰ ਉਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਐ ਆਬਿਧਿ
 ਜਗਤੁ ਬਿਗੁਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਗਮਨ ਬੋਰ ਉਸਗਲ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੇ ਉਪਰਿ ਠਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਗਾ ॥ ਤੁਹੀ
 ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਏ ਤੇ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀ ਆਗਾ ॥ ਸਾਹਿ
 ਬੁਰੇ ਸੁਧਰ ਉਕਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਪਾਹੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੁਲੁ ਜਣੀ
 ਪੈਨਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾਜੀਆ ਇਭਾਵੈ ਮਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉ
 ਝੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਪ ਜੀ ਅਜੇ ਨਿਮਹਿ ਭ੍ਰਮ ਤਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਕੇਗੇ ॥ ਭ
 ਗਤਿ ਹੋਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਪੈਰਾ ਗੁਬਰੇ ਬਪੁਰ ਕੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਪਤ ਹਉਨੰਦ
 ਕੋ ਨੰਦ ਨੁਨੰਦ ਸੁਨੰਦ ਨੁਕਾ ਕੋਗੇ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੇ ਦਿਸਨਾ ਹੀਤ ਬਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕ
 ਹਾਥੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋ ਨਿਨਾਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋਗੇ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੇ ਠਕੁਰ ਜਾ ਕੋ ਮਾਈ ਨ ਬਾਧੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦ
 ਉਨਿੰਦ ਉਮਕ ਉਲੋਗੁ ਨਿੰਦ ਉਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨਕ ਉਖਰੀ ਪਿਆਗੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਬਪਾ ਨਿੰਦਾ
 ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤਬੇ ਕੁਠ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾ
 ਈ ਐ ॥ ਹਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦ ਕੁਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੈ ਰਸੁ
 ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਾਹਿ ਹਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੁਧੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਗੈ ॥ ਹਮਰਾ ਜੀ
 ਵ ਨੁਨਿੰਦ ਕੁਧੋਗੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਗਾ ॥
 ਜਨਕ ਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੁਭੁ ਬਾਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗਉ
 ਝੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੁਐ ਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥
 ਬਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਹਰੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏ ਕਰੁ ਏ
 ਹੋਏ ਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ
 ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਟਨੇ ਮਕਰਿ ਕੋ ਠਹੀ ਬਾਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੁਪੁ ਬੀਚਪਾ

ਈ। ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਨਕਰਿਗਥੇਕਰਤੇਬਰਨਲਾਈ॥੧॥ ਅਬਮਨਜਗਤਹੁਰੇਕੁ
 ਈ॥ ਗਾਠਲੁਹੇਇਕੋਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚਰਮੁਸੇਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਚਪ
 ਹਰੁਆਦਰਮਹਿਹਰਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਗਾ॥ ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤੋਹੇਇਹੁਤ
 ਉਲੋਪਗਾਸੁਉਜਾਗਾ॥੨॥ ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਮਨਿਭੁਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪਨਪ
 ਈ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੁਸੇਦਸਵੇਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥ ॥੧੭੩॥ ਗਉੜੀ॥
 ਮਾਈਸੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਅਨਾਸਾ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿ
 ਤਾਸੁਬਸਹਿਮੋਹੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨੁਗੁਰਗੀਮਿਤਗ
 ਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾ॥ ਬਿਖੋਰੋਗਭੇਖੰਧਨਭਾਗਮਨਜਿਘਰਿਸੁਖਜ
 ਨਾਨਾ॥ ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਤੁਸਰਮਨਹਿਨਆਨਾ॥ ਚੰਦਨ
 ਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾ॥੨॥ ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਆ
 ਇਜਸੁਠਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਪੈਥਾਨਾ॥ ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿਓਮਨਜਾਕੈਕਰਮਪ੍ਰ
 ਧਨਮਥਾਨਾ॥੩॥ ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਨਾ॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਭੁਮਤਹੋਮਨੁਮਾਨਾ॥੪॥ ॥੧੭੪॥

ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਵਨਅਭਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਭੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੋਓਇਅ
 ਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ ਜਹਬੋਲਤਹਅਭਰਆਵਾ॥ ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁ
 ਨਹਹਵਾ॥ ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੋਸੋਈ॥ ਜਸਓਹੁਹੋਤਸਲਾਖੋਨਕੋਈ॥੨॥
 ਅਲਾਹਲਾਹਉਤਉਕਿਅਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਗਾ॥ ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਗਵਿ
 ਹਹਿਓਜਕੋਤੀਨੋਲੋਕਬਿਸਥਾਗ॥੩॥ ਅਲਾਹਲਾਹੰਤਾਭੇਦਭੇਕਭੁਕਭੁਪਾਈ
 ਓਭੇਦਾਉਲਾਇਭੇਦਮਨੁਬੋਧਿਓਪਾਇਓਅਭਗਅਭੇਦਾ॥੪॥ ਤੁਰਕਤਗੀ

ਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾਮਨਸਮਸ਼ਵਨਕਰੇਨਕਥੁਅਕਪੜੀਐਗਿਆ ੧੬੮
 ਨਾ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਾਦਿਮੇਜਾਨਾ॥ਲਿਖਿਅਹੁਮੇਟੇਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲ
 ਖੇਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਨੋਈ॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਟਿਕਮਲਮਹਿਪਾ
 ਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਹੁਜੇਤਹਕੁਸਮਹਸੁਪਾਵਾ॥ਅਕਹ
 ਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਸ਼ਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੋਖੋੜੀਮਨਆਵਾ॥ਖੋੜੇਛਾਰਿਨਟਹ
 ਦਿਸਿਪਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਇਖਿਮਾਕਰਿਗੋ॥ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੋਪ
 ਦੁਲਹੋ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰੇਕਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੁਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਗਹੋ
 ਬਿੰਗਮਕਤਹਿਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੋਗਹਿਗਗਨਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘ
 ਟਿਘਟਿਨਿਮਸੋਸੋਈ॥ਘਟਿਫੁਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨੋਈ॥ਤਾਘਟਮਹਿਘਟ
 ਜਉਪਾਵਾ॥ਸੋਘਟੁਛਾਰਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਫੁਫਾਨਿਗੁਹਿਸਨੇਹੁਕ
 ਰਿਨਿਰਵਹੋਸਦੇਹਾ॥ਨਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹਾ॥੧੧॥ਚ
 ਚਾਹਚਿਤਚਿੜਹੋਭਾਗੀ॥ਤਜਿਚਿੜੇਚੇਤਹਚਿਤਕਾਗੀ॥ਚਿੜਬਚਿੜਇਹੋ
 ਅਵਏਹਾ॥ਤਜਿਚਿੜੇਚੇਤਹਾਖਿਚਿਤੇਹਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੋਛੜਪਤਿਪਸਾ
 ਛਕਿਕਿਨਹਹੁਛਾਰਿਕਿਨਆਸਾ॥ਗੇਮਨਮੈਤਉਓਨਓਨਸਮਸ਼ਵਾ॥ਤਾ
 ਹਿਛਾਰਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਗਵੈ॥ਜੋਬਨਜਾ
 ਹਿਜੁਗਤਿਸੋਪਵੈ॥ਅਸਜਹਿਪਰਜਹਿਜਹਿਜਬਹੋ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉ
 ਜਾਹਉਲਹੋ॥੧੪॥ਝਝਾਉਹਝਿਸੁਹਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਹਹਿਓਝਝਕਿਨਹੀਪਰਵਾ
 ਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਹਨਸਮਸ਼ਵਾ॥ਝਗਹੁਕੀਏਝਗਹਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਝ
 ਝਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਿਹਹਿਓਝੁਹਿਕਹਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਟਿਜਗੁਛੁਛਿਅਉ
 ਨੇਝਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮ
 ਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਜਾਵਾ॥ਹੋਲਪਟਿਘਟਪਰ
 ਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੋਝੁਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠੀਨੀਠੀਮਨੁਕੀਆਪੀਗਾ॥ਜਿ
 ਨਿਠਗੀਠਗੀਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗੀਆਠਉਹਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥

ਰਤਰਤਉਪਜੇਰਹੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰਮਹਿਰਹੁਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਫਿਰਿ
 ਰਹੁਲਾਗੈ॥ਨਿਰਹੁਪੁਆਰਹੁਉਰੋਇਭਾਗੈ॥੧੫॥ਚਛਾਛਿਗਛੁਛਹਿਕਤਅਸ
 ਾਛੁਛਤਹੀਛਹਿਗਏਪਰਨਾ॥ਚਕਿਸੁਮੇਰਿਛੁਛਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗਕੁਗਕਿ
 ਓਸੁਗਕਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਗਣਿੰਰੂਤਉਨਹਨੇਹੀਕਗੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਛੁਨਿਸੈ
 ਚਗੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕਗੈ॥ਮਾਰੈਏਕੂਤਜਿਜਾਇਘਟੈ॥੨੧॥ਤਰਾਅਤ
 ਰਤਰਿਓਨਪਜਾਈ॥ਤਨਵਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਵਿਭਵਣਤ
 ਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹ
 ਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਹਾਵਾ॥ਥੇਵੈਥਾਇਥਾਨਕਅਹੰ
 ਭੈ॥ਥਿਨੁਹੀਥਾਂਭਹਮੰਦਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇਖੰਜੁਬਿਨਸਨਹਾਗਾ॥ਜਸਅ
 ਦੇਖੰਤਸਹਾਖਿਬਿਚਾਗਾ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰੰਕੁਜੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲ
 ਕੇਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਧਧਿਉਰਧਨਿਬੇਗਾ॥ਅਧਧਿਉਰਧੰਮੁਇਬ
 ਸੇਗਾ॥ਅਧਧਿਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥ਤਉਅਧਧਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁ
 ਖਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਮਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਹਰੇਰਤਵਾਈ॥
 ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥
 ਪਪਾਅਪਪਾਹੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿ
 ਹੁਕਰਈ॥ਪਪੁਪੁਨੁਦਉਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਛਛਾਛਿਨੁਛੁਲਾਹਛਲੁਹੋਈ॥
 ਤਾਛਲਛਕਲਖੇਜਉਕੋਈ॥ਢੁਢਿਨਪਰਈਛਕਬਿਚਗੈ॥ਤਾਛਲਛਕਸਭੈ
 ਤਨਛਗੈ॥੨੮॥ਬਬਾਬੰਦਹਿਬੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬੰਦਹਿਬੰਦਨਬਿਭੁਰਨਪਵ
 ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਯੋ॥ਬੰਦਕੋਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਯੋ॥੨੯॥ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇ
 ਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸੁਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥
 ਭਇਆਭੇਦੁਭੁਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩੦॥ਮੰਮਾਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੋ॥ਮਗਮ
 ਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੋ॥ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੇ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇ
 ਸੋਸਚੁਪਾਵੇ॥੩੧॥ਮੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੋਮੰਨਸਾਧੋਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿ

ਉਕਰੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਜ ਉਉਨ ਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ
 ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਹੋ ॥ ੩੫ ॥ ਯਯਾਜ ਉਜਾਨ ਹਿਤ ਉਦੁਗਮਤਿ ਹਨੀ ॥ ਕਰਿ ਬਾਸਿਕਾਂ ਇ
 ਆਗਾਉ ॥ ਹਟਿ ਰੂਤ ਉਭਾ ਜੈ ਨਹੀ ਸੁਰ ਉਥਾ ਹਉਨਾਉ ॥ ੩੬ ॥ ਗਰਗਰ ਸੁਨਿ ਰਸ ਕਰਿ
 ਜਾਨਿਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁਰ ਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇਹੁ ਸਭਾ ਭੇਓ ਹਰ ਸੁਆਵਾ
 ਓਹੁ ਸੁਪੀਆ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥ ੩੭ ॥ ਲਲਾਐ ਸੋਇ ਵਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨ
 ਤਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹੁ ਜਉ ਤਹ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹ
 ਲਾਪੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਵਵਾਬਾ ਹਬਾ ਹਬਿ ਸਨ ਸਮਾਗਿ ॥ ਬਿਸਨ ਸ
 ਮਾਗਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਥੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੋ ਬਿਸਨ ਤਨ ਜ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ
 ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਵਵਾਵਾ ਹੀ ਜਾਨੀ ਐਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਅਹੁ ਉਹੁ
 ਬਮਿਲੇ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸਸਾਸੋ ਨੀਕ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰ
 ਚਾਕੀ ਬਾਤ ਨਿਹੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰ ਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆਤ ਹਰਿ
 ਵਟਹਾਉ ॥ ੪੧ ॥ ਖਖਾਖੇ ਜਿ ਪੈਰੋ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋਖੇ ਜੋ ਸੋ ਬਹੁ ਹਿਨੋ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜ
 ਬੁਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਗ ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਗ ॥ ੪੨ ॥ ਸਸਾਸੋ
 ਸਹਸੇ ਜਸ ਵਹੈ ॥ ਸੋਣੀ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਹੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਭਾਠਿ ਪਰਮ ਸੁਖ
 ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਰਿਖ ਓਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ੪੩ ॥ ਹਾਹੋ ਤਹੋ ਇਨ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜ
 ਬਹੀ ਹੋਇ ਤਬ ਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਉਸਹੀ ਲਾਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਓਹੁ
 ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੪੪ ॥ ਲਿਉਲਿਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭ ਲੋਕੁ ॥ ਤਾਕਾ ਹਟਿ ਬਿਆਪੈ ਬ
 ਹੁੰਗੁ ॥ ਲਖ ਮੀਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੪੫ ॥ ਖਖਾਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੋਤਾ ॥ ਖਰਤ ਖਪਤ ਅਜ ਪੁੰਨ ਹੋਤਾ ॥ ਅਬ ਜ
 ਗੁਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਭੁਰਾਤ ਹਥਿ ਰੁਲੈ ॥ ੪੬ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ
 ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ॥
 ਪਡਿ ਤਹੋਇ ਸੁਅਨ ਭੋਗੈ ॥ ਪਡਿ ਤਲੇਗਾ ਹਕਉ ਬਉਹਾਗ ॥ ਹਿਅਨ ਵੰਤ ਕ

ਉਤਤਬੀਚਗਾਜਕੋਜੀਅਜੋਸੀਬੁਧਿਹੋਈ। ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥੧੫
॥੧॥੭੫॥

ਗੁਗਉਤੀਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਦੁਹਥਿਤੀਸਤਵਗਾਕਹਿਕਬੀਰਉਹਵਰਨਪਗਾਸਾਧਿਕਸਿਪਲਖੈਜਉ
ਭੇਉ। ਅਪੋਕਰਤਾਅਪੋਦੇਉ॥੧॥ਬਿਤੀ॥ ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਅਸਨਿਵਰਹੁ। ਅ
ਤਰਜਾਮੀਰਮਸਮਾਹੁ। ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੇਖਤਅਗਾਅਨਤਉਸਬਦੁਤਤ
ਨਿਜੁਸਾਗਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਗੰਗੁਲਾਗਾ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਿਨਿਗਮ
ਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਗਹਾਉ। ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਹਹੁਬੀਚ
ਗਾਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਗਾਕਾਲਕਲਪਨਕਦੇਨਖਾਇ। ਅਦਿਪੁਰਖ
ਮਹਿਰੋਸਮਾਇ। ਜ॥ਦੁਤੀਆਦੁਹਕਹਿਜਾਨੈਅੰਗਾ। ਮਾਇਆਬੁਹਮਹੇਸਭ
ਸੰਗਾ। ਨਹਿਉਬਛੈਨਘਟਤਾਜਾਇ। ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀ
ਨੇਸਮਕਹਿਲਿਅਵੈ। ਅਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿ
ਸੁਆ। ਬਾਹਰਿਭੀਤਹਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ।
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਭਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ। ਜਲਥਲਮਾਰੇਅਪੰਨ੍ਹਾਪਾ। ਅਪੋਜਪ
ਹੁਅਪਨਜਾਪਾ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਗਾਕਨਿਕਕੰਮਨੀਜੁਗਾਬਿਉਹ
ਗਾਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ। ਜਗਮਰਦਤਖੁਠੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਭਾਠਿਖਟੁ
ਚਕੁਫੁੰਦਿਸਿਧਾਇ। ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਗਹਾਇ। ਦੁਬਿਧਾਮੋਟਿਖਿਮਾਗ
ਹਿਹਹੁ। ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੇਸਤਿਕਹਿਬਾਚਾਜਾਇ। ਅ
ਤਮਰਾਮੂਲੇਹੁਪਰਵਾਇ। ਭੂਟੈਸੰਸਾਰਿਦਿਜਾਂਹਿਦੁਖਾ। ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਪਾਵਹੁਸੁ
ਖਾ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ। ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ।
ਗੁਰਗਮਗੀਅਨਬਤਾਵੈਭੇਦਾ। ਉਲਟਾਰੈਅਭਗਅਭੇਦਾ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈ
ਦੁਆਰਕਉਸਾਧੀ। ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਖਹੁਬਾਂਧੀ। ਲੋਭਮੋਹਸਭਬੀਸਹਿਜਹੁ
ਗਾਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਠਲਾਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋਇਅਨੰਦ॥

ਭੁਟੈ ਭਗੁਮੀ ਲੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਤ ਅਨੁਪਾ ਅਮਲਾਨ ਮਲਾਨ ਭਾਹਨੀ ਪੁ ੧੭੦
 ਪਾ ੧੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕਾਦਿਸ ਪਾਵੈ। ਤਉ ਜੋ ਨੀਸੰਕਟ ਬਹੁ ਹਿਨ ਅਵੈ। ਸੀਤਲਾ
 ਨਿਗਮਲਾ ਭਇਆ ਸਗੀਗਾ। ਦੁਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਗਾ ੧੨॥ ਬਰਸਿ ਬਰਹ
 ਉਗਵੈ ਸੁਗਾ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਬ ਜੇ ਅਨੁਦਤੁ ਗਾਵੈ। ਪਿਆਤਿ ਪੁੰਨ ਕਕਾ ਪੀਉ। ਅ
 ਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵਤੇ ਸੀਉ। ੧੩॥ ਤੇਹ ਸਿਤੇਹ ਅਗਮ ਬਖਾਇ। ਅਰਧ ਉਹ
 ਪਾਬਿਚਿ ਸਮਪਹਿਚਾਇ। ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਨਾ। ਬਿਅਪਿਕਰਾ ਮਸਗ
 ਲਾਸਾ ਮਨਾ ੧੪॥ ਚਉਦ ਸਿਚ ਉਦਹ ਲੋਕ ਮਣਗਿ। ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਸੁਗਾ
 ੧੫॥ ਸਤ ਸੰਤ ਪਕਾ ਪਰਪੁਧਿ ਅਨਾ। ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਐ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਅਨਾ ੧੬॥ ਪੁਨਿ ਓ
 ਪੁਰਾਚੰਦ ਅਕਾਸਾ। ਪਸਹਿ ਕਲਾਸ ਪਰਗਾਸਾ। ਆਦਿ ਅਤਿ ਮਧੋਹ ਇਹ
 ਹਿਅ ਥੀਗਾ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਗਾ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥

ਗੁਗੁਓ ਵੀਵਾਹ ਸਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਲੇਕਾ॥ ਪਰ ਅਬਰਵਿਚਿ ਬੇਲ ਵੀਤਿ ਹਲਾ ਲਾਸੁ ਗੰਧਾ ਫੁਲਾ। ਅਖਰ ਓਹ
 ਲਾਖਿ ਓਨੀ ਹੋ ਜਾ ਕਰੈ ਰਬੁ ਲਾਸਾ। ਬਰਬਾਹ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ। ਗੁਰਗਮਿਭੇ
 ਤ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ। ੧॥ ਹਰਉ। ਆਦਿ ਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਅਰੰਭਾ। ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ
 ਮਨ ਸਾਥੰਭਾ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਅਖੰਡ ਸੁਰੀ ਜਾਇ। ਤਉ ਅਨੁਦ ਬੇਨੁ ਸਹਜ ਮ
 ਹਿ ਬਾਇ। ੨॥ ਸੋਮ ਵਾਹ ਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝੋਗੇ। ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲਾ ਬਿਖਰੇ।
 ਬਾਣੀ ਹੋਰਿ ਅਰੋਹੈ ਦੁਆਰੀ। ਤਉ ਮਨ ਮਤ ਵੋਹ ਪੀਵਨ ਹਾਗੇ। ੩॥ ਮੰਗਲ ਵਾਹ
 ਲੇ ਮਾਹੀਤੀ। ਪਚੋਚੋਰ ਕੀ ਜਾਏ ਗੀਤੀ। ਪਰਿਭੋਭੰਬਾ ਹਰਿ ਜਿ ਨਿਜਾਇ। ਨਤ
 ਰੁਖ ਗਠਿ ਸੈ ਪੈਰਾਇ। ੪॥ ਬੁਧਿ ਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ
 ਰਿਕਾ ਬਾਸੁ। ਗੁਰਮਿਲਿਵੈ ਉਏ ਕਸਮ ਪਰੈ। ਉਹ ਪਪਕ ਲੇ ਸੁਧਾ ਕਰੈ। ੫॥ ਬ੍ਰਿਹ
 ਸਪਤਿ ਬਿਖਿਅਦੈ ਇਬਹਾਇ। ਤੀਨ ਦੇਵ ਦੇ ਕਸੰਗੀ ਲਾਇ। ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ
 ਵਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਸਮ ਲੋਧੇ ਹਿਨਾਹਿ। ੬॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁਇ

ਹਰਤਿਚਕੋ। ਅਨਦਿਨਆਪਿਆਪਸਿਉਲਕੋ। ਸੁਰਖੀਪਾਂਚਉਗੇਖੋਸਬੋ। ਤਉ
 ਦੁਜੀਦਿਸਦਿਨਪੇਸੈਕਬੋ॥੬॥ ਥਾਵਹਾਥਿਕਹਿਗੇਖੋਸੋਇ। ਜੋਤਿਦੀਵਟੀਘ
 ਟਮਹਜੇਇ। ਥਾਹਰਿਭੀਤਹਿਭਾਇਆਪੁਗਾਸੁ। ਤਬਪੁਆਸਗਲਕਰਮਕਾਨਾ
 ਸੁ॥੭॥ ਜਬਲਗੁਪਟਮਹਿਦੁਜੀਆਨਾ। ਤਉਲਉਮਹਾਇਨਕਭੈਜਾਨਾ। ਹਮ
 ਤਰਮਸਿਉਲਾਗੇਗੁ। ਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗਾ॥੮॥੧॥੧॥

ਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਗੀਅਲੋ। ਹਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਗੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਤਾਗੀਲੋਗ
 ਨਿਕਾਥਿਨੁਗੁਪਕੁਥਿਜਾਥਿਆਪਿਅਜਮਲੁਤਾਗੀਅਲੋ। ਚਰਨਥਾਪਿਕਜ
 ਨਤੇਉਮੁਕਤਿਭਏ। ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਿਰਮਕਹੇ॥੨॥ ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦ
 ਰੁਸੁਦਆਉਗੇਸੈਨਕਉਗਜਦੀਏ। ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕੁਮਹੀਨ
 ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉਤਗੇ॥੩॥੧॥

ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਰਵਿਦਾਸੁਨੀਕੇਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਮੇਰਕਰਮੁਕੁਟਲਿਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥
 ਹਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ। ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਹੁਮੇਜਨੁਤੇਗਾ॥੨॥ ਹਰਾਉ।
 ਮੇਰੀਹਰਪੁਬਿਪਤਿਜਨਕਹਪੁਸੁਭਾਣੀ॥ ਚਰਣਨਢਾਡਉਸਰੀਰਕਲਾਜਾਣੀ॥
 ੩॥ ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਗੀਸਾਭਾ। ਬੇਗਮਿਲਪੁਜਨਕਹੀਨਬਿਲਾਬਾ॥੪॥
 ੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਉ। ਦੁਖੁਅੰਦੋਨਹੀਤਿਤਿ
 ਠਉ। ਨਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਣੁ। ਖਉਭੁਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਣੁ॥੫॥ ਅਬ
 ਸੋਹਿਖੁਬਵਤਨਗਹਪਾਣੀ। ਉਹਾਂਖੇਰੀਸਦਾਮੇਰੇਭਾਣੀ॥੬॥ ਹਰਾਉ। ਕਾਇਮੁਦ
 ਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਦੇਮਨਸੇਮਏਕੋਸੋਆਹੀ॥੭॥ ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੁਗ
 ॥ਉਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਨੁਗਾ॥੮॥ ਤਿਉਤਿਉਸੇਲਕਹਹਿਜਿਉਭਵਹਿ। ਮਹਮ
 ਮਹਲਨਕੋਅਟਕਵੈ। ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਗਾ। ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀ

ਤੁਹਮਾਗਾ॥੩॥੧॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਇ॥ ਘਟਅਵਘਟਭੂਗਘਣਾਇਕੁ
ਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਗਾ॥੧॥ਮਣੀਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੁਜੀਗਘੁਮੁਰਾਗਿ॥
ਕੋਬਨਜਾਹੋਰਾਮਕੋਮੋਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇਗੇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਹਉਬਨਜਾਹੋਰਾਮਕੋ
ਸਹਜਕਰਹਉਬਾਪਗੁਮੇਰਾਮਨਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਉਹ
ਵਾਹਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਪੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਭੰਡਨਲਾਗਣੀਤ
ਜੀਲੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੇਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਰੇਰਾਮਣੀ
ਏਹੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਗਾ॥੧॥੩॥ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਭੁਪੁ
ਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਭੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਬੁਝਾਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿ
ਮੋਹਿਆਕਭੁਆਰਾਪਾਹੁਨਸੁਣਾ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੋਨਾਇਕਾਇਕੁਭਿਨੁਦਰ
ਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਾਇਨਭਣੀਮਤਿਮਾਧਵਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾ
ਇ॥ਕਹਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭੁਮੁਚੁਕਣੀਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥ਜੈਗੀਸਰਪਾਵ
ਹਿਨਪੀਤੁਅਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਗ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਕਰਹੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾ
॥੩॥੧॥੧॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਇ॥ ਸਤਨਾਮੁਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੂਜਾਰ
ਗੀ॥ਤੀਨੋਜੁਗਤੀਨੋਦਿਵੇਕਲਿਕੇਵਲਾਨਮਅਧਾਗ॥੧॥ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੈਰਾਮ
ਸਉਕੋਉਨਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਆਵਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਬਹੁਬਿਧਿ
ਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭਲੇਇ॥ਕਵਨਕਰਮਤੇਭੂਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸ
ਭਿਸਿਧਿਹੋਇ॥੧॥ਕਰਮਅਕਰਮਬੀਚਾਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਸੰਸਾ
ਸਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ਬਹੁਉਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਟਿਭੀ
ਤਹੀਬਿਥਿਧਿਬਿਕਾਗਾ॥ਸੁਪਕਵਨਪਰਹੋਇਬੈਸੁਚਕੁੰਚਰਾਬਿਧਿਬਿਉਹਗਾ॥
ਗਾਹਵਿਪੁਰਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਸਭਸੰਸਾਰਾਪਾਰਸਮਾਨੇਤਾਬੈਭੁਏਕ
ਹਨਕਹੈਤਨਹੀਬਾਗ॥੫॥ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੁਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾ॥
ਉਨਮਨਮਨਸਨਹੀਮਿਲੇਭੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟਾ॥੬॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿ
ਸਤਿਕਰੀਭੁਮਬੰਧਨਕਾਇਬਿਕਾਗਾ॥ਸੋਣੀਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁ

11. 3. 1944

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹੋਭਾਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ੧੭੨
 ਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੇਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹੁਪਦੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ਅਸਾਮਹਲਾ੪
 ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਕਸਾਅਗਮਅਪਗਾਸਭਿਧਿਆਵ
 ਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਰਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਹੇਜੀਤੁ
 ਜੀਅਕਾਦਾਤਾਗਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਪੁਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਰਣਹਰਾਹਰਿ
 ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਨਕਜੰਡਵਿਚਗਾਸਾਤੁਘਟਘ
 ਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇ
 ਖਾਹੀਜੀਸਭਿਤੇਹੋਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੁਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਹਉਤਪੁ
 ਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਣਾਤੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਹੋਕਿਆਗੁਣਾ
 ਖਿਵਖਾਣਾਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨੁਨਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਹ
 ਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੋਜਨਨੁਗਾਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀਸੋਮੁਕ
 ਤਸੋਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿ
 ਰੰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰੰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨ
 ਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੋਹਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਭੂਪਿਸਾਸਾਸੀਸੋਧੰਨੁਸੋ
 ਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਜਨੁਨਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭ
 ਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭੋਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾ
 ਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹ
 ਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਕੇਅੰਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪਵਹਿਬਹੁ
 ਸਿੰਘੁਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾਸੋਭਗਤਸੋਭਗਤਭਏ
 ਜਨਨਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ
 ਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਹੁਅਵਹੁਨਕੇਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀ

ਭੁੰਨਿ ਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰੈ ਤੇਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਹਿ ਸੁਰੋਈ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਹਜਿ ਸਭ ਹੋਈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁ
ਣਗਾ ਵੇਕਰ ਤੇ ਕੇਜੀ ਜੋ ਸਭ ਸੋਕਾ ਜਾਣੇਈ॥੫॥੧॥੨॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਦਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਕੇਵ ਭੁਵ ਭਾਡੀ ਠਹੋਈ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆ
ਜਾਈ॥ ਕਹੈ ਵੇਲੇ ਤੇ ਹੋਹੇ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੋਹੇ ਸਾਰਿ ਬਾਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗੁ
ਣੀ ਗਾਹੀ ਗਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤ ਕੇਵ ਭੁਚੀ ਗਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਸਿ
ਇਸੁ ਗਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਪਾਈ॥ ਕਹਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥੩॥ ਸਤਿਸਤ ਸਤਿਤਪ ਸਤਿ
ਚੰਗੀ ਆਈ ਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ ਆਵਡਿਆਈ ਆ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਈ ਆ॥ ਕਹਿ ਮਿਲੈ ਨ ਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਆ॥੪॥ ਆਖਾਇ ਵਾਲਾ ਕਿ ਆਵੇਰਾ
ਗਾ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡ ਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਹਿਤਿ ਸੋਕਿਆ ਚਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸ
ਵਰਣੁ ਹਾਗਾ॥੫॥੧॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਹਿ ਜਾਉ ਆ
ਖਾਇ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖਾ॥ ਤਿਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀ ਆ
ਹਿ ਭੁਖਾ॥੧॥ ਸੋਕਿ ਉਵਿਸਰੈ ਮੋਹੀ ਮਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਰਿ ਬੁਝਾ ਚੋਨਾਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਮਿਲਿ
ਕੈ ਆਖਾਣ ਪਾਹਿ॥ ਵਡਾ ਨਹੈ ਵਧਾਇ ਨ ਜਾਈ॥੩॥ ਨਾਉ ਮੋਹੈ ਨਹੈ ਵੈਸੇ ਗੁਣ ਦੇ
ਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਾ ਕੋਹੋ ਆਨਾ ਕੋਹੋਈ॥੪॥ ਜੇ ਵਡੁ
ਆਪਿ ਤੇ ਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਹਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਤੇ
ਕਮ ਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘੋਰੇ ਦਰਿ ਮਾਂ
ਗਤੁ ਭੁਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ॥ ਭਾਵੈ ਪੀਰ ਕਭਾਵੈ ਪਕੇਣੇ ਕਵਡਾਈ ਦੇਈ॥੧॥
ਜਾਣਹੁ ਜੇ ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਪੁਜਾਤੀ॥ ਆਹੈ ਜਾਤਿ ਨਹੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਣੇ ਮੁ
ਖਿ ਕਰੇਈ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਸੈ ਚਿਤਿ ਪਰੇਈ॥ ਜਾਤੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁ॥ ਕਿ ਆਮੁ

੧੭੩
 ਹਤਾਜੀਕਿਅਸੀਸਾਗੁ॥੧॥ਆਪਿਉਪਏਅਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇ
 ਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਗਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁ
 ਪਿਅਰਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਵਗੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੇ
 ਨਾਨਕੁਅਗੋਪੁਛਿਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟ
 ਕੇਘਾਟਾਦੇਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜਾ॥ਨਰਦਨਚੇਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀ
 ਸਤੀਕਹਰਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਸਨਕਨਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆ
 ਸਾਹਿਬੁਜਾਨੁ॥੧॥ਹਰਹੀਗੁਰੁਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿ
 ਵਸੈਘਰਿਅਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਅਜੀਵਣਖਾਨੁ॥ਖਸਮੁਪਥਾਣੇਸੋਦਿਨੁ
 ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਲੁਹੋਏ
 ਕੋਇ॥ਗਾਜਾਨਿਅਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਦ
 ਸਮੁਹਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਛੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੇ
 ਮਿਹਮਾਨੁ॥ਤਾਕਿਉਦਗਹਪਾਵੇਮਾਨੁ॥੪॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੇਤਾ
 ਸਬਦਸੁਹਤਿਪੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਾਹੁਪੁਕਾਇਆਤੇਗੀ॥ਤੂੰਆਪੇਹਸਨਾਆਪੇਬ
 ਸਨਾਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਹਉਮਾਣੀ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਗਾਏਕਹੈ॥ਏਕਹੈਭਾਣੀਏ
 ਕਹੈ॥੧॥ਹਰਹੀਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਥੋਭੈਆਪੇਲੇਵੇਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇ
 ਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੇਕਿਉਕਰਣਸੋਕਹਿਗਹਿਅਅਵੁਕ
 ਰਣਾਜਾਣੀ॥ਜੇਸਾਵਰਤੈਕਹੀਐਸਭਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲ
 ਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਹੁਪਕਰੈਬ
 ਹੁਤਾਂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥੪॥੫॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਵਾਜਾਮਤਿ
 ਪਖਾਵਜੁਭਾਉਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਏਹਭਗਤਿਏਹੋਤਪਤਾਉ॥
 ਇਤੁਹੰਗੀਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੇਤਾਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹਾਰੋਰੁਨਚਣਾ
 ਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਹਰਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਦਇਤਾਲਾਪੈਰੀਵਾ
 ਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਹੀਦੁਜਾਭਾਉ॥ਇਤੁਹੰਗੀਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿ

ਪਉ॥ ੨॥ ਭਉਫੇਰੋਹੈ ਮਨਚੀਤੀ॥ ਬਹਾਦਿ ਅਉਗਦਿ ਅਨੀਤਨੀਤ॥ ਲੇਟਾਇਲੇਟਿ ਜਾ ਲੈਤਨੁਤੁਅ
 ਹੁ॥ ਇਤੁਗੀਰੀਨਾਚਹੁਰਖਿਗਖਪਉ॥ ੩॥ ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਅਕਾਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਾਲਾਸਾਚਾਨਉ॥
 ਨਨਕਾਖਲੁਵੇਰਾਵੇਗਾਇਤੁਗੀਰੀਨਾਚਹੁਰਖਿਗਖਪੈਗਾ॥ ੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਪਉਲੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਪਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਕੰਧੁਕੀਆ॥ ਅੰਧੁਲੈਦਹ॥ ਸਿਰਿਮੁੰਨੁਕਟਾਇਆ
 ਰਾਵਲੁਮਾਰਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿਅਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ॥ ਤੂੰਸਰਬੇਪੁਰਿਰਹਿਆਲਿਵ
 ਲਾਇ॥ ਰਹਉ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ਕਿਸੁਤੁਪੁਰਖੁਜੇਰੁਕ
 ਉਲਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਹਿਰਹਿਆ॥ ੨॥ ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬਹਮਾਭਾਲਲਸਿਸਟਿ
 ਗਇਆ॥ ਅਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਧੁਛੇਦਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਕੁਮ
 ਥਿਅਹੋਰਿਭਖਲਏਜਿਅਸੀਕੀਆ॥ ਕਹੈਨਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਅਏਕੀਏਕੀਵੀਡਿਦੀਆ॥ ੪॥ ੧॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇਲਿਥਿਸਥਰੀਰਾਮਨਾਮੁਛਲੁਹੁਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਨਰੇਖਅਨਹਦਵਜੈਸਥਦੁਨਿ
 ਰੰਜਨਕੀਆ॥ ੧॥ ਕਰੇਵਖਿਅਲੁਜਾਨੈਜੈਕੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਰਹਉ॥ ਜਿਨਪੀਅਸੇਸਤਭਏਹੈਤੂਏ
 ਵੇਪਨਫੇਰੇ॥ ਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀਗ੍ਰੀਤਰਿਤਛੇਰੇਮਾਇਅਕੇਲੇ॥ ੨॥ ਸਰਬਜੋਤਿਗੁਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਅਸਗਲ
 ਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ ਰਾਹੈਗੁਪਿਨਿਰਾਲੁਮੁਖੈਰਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਬੀਲਾਸਥਦਵਜੈਜੋਗੀ
 ਦਰਸਨਿਗੁਪਿਅਪਗਾ॥ ਸਥਦਿਅਨਹਦਿਸੇਸਹੁਰਤਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਮੰਗੁਲਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਲਹਗਾ॥ ਖਾਲਾਪੀਲਾਹਸਲਾਥਾਦਿ॥ ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਾ
 ਵਹਿਯਾਦਿ॥ ੧॥ ਤਉਪਰਵਹਕੇਹੋਕਿਅਕੀਜੈ॥ ਜਨੀਮਜਨੀਮਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥ ਰਹਉ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਮਤ
 ਗਲਮਤਾ॥ ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੇਖਤਾ॥ ਕਿਅਮੁਧੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਾਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥ ੨॥
 ਜੈਸਤੂਕਰਿਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਈ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੋਕੋਈ॥ ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਵੈ॥ ਤੁਝਾਪੇਰ
 ਵੈਤੇਵੈਚਲਵੈ॥ ੩॥ ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗ॥ ਨਨਕਕਰਤੇਕਾ
 ਇਹੁਪਨੁਮਾਲਾ॥ ਜੋਕੋਰੁਝੈਏਹੁਬੀਚਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਆ॥ ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਅਕਾਜੁਕਾਇਆ॥ ਖੇਲੁਦੇਖਮਨਿਅਨਦੁਭਈਆਸਹੁਵੀਅਹਲਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗ
 ਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਲੀਥਿਥੇਕਬੀਚਗਾ॥ ਹਮਰੈਧਾਰਿਅਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਗਾਰਹਉ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈ
 ਹਮਰਵੀਅਗੁਜੋਹੋਅਜਾਸਹੁਮਿਲਿਅਤਾਜਨਿਆ॥ ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਥਦੁਰਵਿਅਹੈਆਪੁਗਾਇਆ

ਮਨੁਮਸਿਅੰ ਆਪਲਾ ਕਰਜੁ ਆਪਸਵਰੋ ਹੋਗਿ ਕਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਤੁਕਰਜਿ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਦਇ ਅਧਰਮੁ ਹੈ
 ਰਖੁ ਖੁਦੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਭਨਾਤਿ ਨ ਕੁਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿ ਸੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾਸੇ ਹਾਗਾ ਲੋਹੇਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਆਸਮਲਾ ੧ ॥ ਗਿਹੁ ਬਹੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਇ ॥ ਦਰਮਾਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਰਇ ॥ ਸਚ ਪਦਿ ਵੀਸਾ ਚਉਤੁ
 ਖਨਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਏ ਨਿਜ ਬਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਚੁਰੇਖਣੁ ਦਰਸਨ ਜਾਨੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੁਕਠ ਗਵਨੁ ਰਹਉ ॥
 ਅਧਿਕਤਿ ਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿ ਅਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਪਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਖਿ ਪਛੋਰਿ ਨੀਮ
 ਨਿਸਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਲਾਸਹ ਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
 ਰਿਪਹਿ ਅਗੈ ਜਿੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਭੂਠ ਵਿਕਰਮ ਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਨ
 ਕਾ ਅਸਥਿਤੁ ਨ ਮੁਰ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਮਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵ ਵਕਮਲ ਅਨੁਪਾਸ ਦਾ ਬਿਗਾ ਸੈ ਪਰਮਲ ਗੁਪਾਉ
 ਜਲਮੇਰੀ ਦੁਗਹਿ ਹੋਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗ ਦੀ ਸੈ ਅੰਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵ ਰਿਕਮਲੁ ਨ
 ਦੀਸੈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਕਲਾ ਬੁਝੈ ਪਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖ ਤਨਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
 ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤ ਉਠੈ ਗਿਰਵਾਤਉ ॥ ਰਾਜਨਰ ਜਿ ਸਦਾ ਏਕਾਸਤਉ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਿ ॥ ਚੁਰਤ ਪਤਨਤ ਰਹਿਤਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਭਵਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤਿਭਵਲ ਮਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਚਿਲਟ ਭਈ ਪਰੁ ਧਰਮ
 ਹਿ ਅਇਆ ॥ ਮਹਿ ਸਿਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨ ਕੁਤੇ ਨ ਕੋਲਾ ਰੋਪਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਮਲਾ ੧
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਾਤੇ ਦੁਰਿ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਅਲ ਪਲਾ ਗੋਪੁਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚਨਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰੋਹੈ
 ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਰਿਹਾ ਜਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਦੁ ਕਰਤੇ ਪਭਾਸਿ ॥ ਠਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਮਵੈ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕ
 ਹਲਿ ਕਥਨਿ ਵਰਨਹੀ ਅਵੈ ॥ ਕਿਅ ਦੇਖਾ ਸੁਖੁ ਕੁਝੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਨਿ ਤਿਪਤਿ ਨ ਅਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜਨਮੈ ਸੋ ਰੋਗਵਿ
 ਆਪੋ ॥ ਹਉ ਮੈਮਾਇ ਅਦੁਖਿ ਸੋਤ ਪੋ ॥ ਜੇ ਜਨਮ ਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਖੋ ॥ ੩ ॥ ਚਲਤਈ
 ਮਨੁ ਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਖੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਮਲਾ ੧ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਕੀ ਅਸੋ ਜਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੁਖ
 ਤਿਹੁ ਰਿਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤੁ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰੇ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਖੁ ਅਪ
 ਨੀਸਰਣਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦ ਰਬੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ
 ਸਾਚਾ ਨਉ ॥ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਹਰਿਗ ਤੇ ਜੇ ਜਾਨ ਪਰਵਦੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨਿ ਪਾ
 ਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਵਹੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪਨ ਨਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਨੀਗਤਿ ਕੁਲਤਰੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਤਰੁ ਵੀਚਰੈ॥੩॥ ਅਮਰੀਜਾਤਿ ਪਤਿਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਧਰਮਾਸੀਜਮੁ ਸਤਤਾਉ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਖਸੇ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਦੂਜਾ ਮੋਟੇ ਏਕੋ ਜੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆ
 ਈ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਇਕਿ ਪਗਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਹਿਰਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਸੇਕਹ ਮਹਿ ਟਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਨਾਮਿ ਆਵਹਿ॥੧॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਤੇਗਤਿ ਅਤਿ ਪਾਈ॥ ਇਹੁ ਜੀਸਾਨੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਇਨਾ ਲੁਗੁ ਸਬਦੁ
 ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਲੁ ਨਾਮ ਕੋ ਪੇਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
 ਰਮਲਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਹੀ ਲਾਅੰਤੁ ਪਰਿਕਮਲ ਨਿਰੰਗੇ॥੨॥ ਬੁਝਾਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ॥ ਦੀਜੈ ਬ
 ਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਹੀਐ॥ ਅਕਬੁ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਰਾ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ॥੩॥ ਨਾ
 ਸਤ ਬੇਦਿ ਅਤਿ ਬਹੁਤੇਦਾ॥ ਅਠਾਠਿ ਅਜਨੁ ਹਰਿ ਸੁਰੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਲੁਨ ਲੇਹੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਚਿਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਪੁਰੀਤਾਹੈ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇ ਯਗਦਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿ
 ਹਾਰਿਆ॥ ਕਰਤ ਬੀਚਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਆਹਿਰਦੈ ਵੇਖਿ ਬੀਚਰਿਆ॥੧॥ ਚੋਲਾ ਹਰਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਯਾਤੈ ਮਿਟੈ ਆਗੈ ਅਨੂਹੈ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਨੀਰ ਵੈਖੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ
 ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲੈਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਕੇ ਲੇਖੈ ਪਾਈ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪਿਆ
 ਪੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਬਰੇ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਮਨਸਿ ਉਜੂਝੈ
 ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਝੈ॥ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੧੬॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਲਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਣਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰੇ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪਵਿਗੁ
 ਲਿਖੁ ਵੇਸਤਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰੇ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਗੈਰਾ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਚੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਸਿਰਾ॥ ਮਿਥਿ ਅਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸਿਸ
 ਰਾ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰੇ ਨਿਰਾਰਾ॥੨॥ ਸੁਚੀਕੀਏ ਆਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇਆ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰੇ ਲਿਵਲਾਇਆ॥
 ਆਦਿ ਅਪਰਾਪਰ ਪੁਰੀਗਾ॥ ਲਾਇ ਰਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੁਏ॥ ਸੇ ਪੁਕਾਰਿ ਨਹੀ ਪੁ
 ਰੁਤੂਧੈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਕਹੁ ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ਤਿਤੁ ਕਾਕੇਈ ਭੀਖੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ॥ ਕਿਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਕਿਸਹੀ ਮਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਛਾਹਿ ਉਸਰੇ
 ਪਰੇ ਪਿਆਨਾ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਹੀ ਕੇਈ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ
 ਰਲਹੁ ਭਕਤ ਭਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਟਨ ਪਾਵਹਿ ਵੀਗਾ ਜਾਇ॥ ਦਰਗਾਹ ਥੈਸ ਲਨਾ ਹੀਥਾਇ॥ ਮਨਕਾ ਅੰਤੁ ਲਾਮ

ਵਿਅਕਤੀਧੀਨਖਰਬੁਧੈਵੈਨਿਤਕੰਪੁ। ਖਾਲਜੀਵਲਕੀਬਹੁਤੀਆਸਾ। ਲੇਖੈਤੈਰੈਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇਈ। ਕਉਦਿਜਲ੍ਹਾਨੁਬਤਾਚੈਤਕਰੇਈ॥ ਕਹਹਿਸੁਲਹਿਜੈਮਨਹਿਨਉ। ਹਉਬਲਿਹਰੈਤ
 ਕੈਜਾਇ॥ ਨਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿੰਨੁਸਭੁਤੈਰੈਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਤੁਦੇਹਿਜਪੀਤੋਰਨਾਉ॥ ਦਰਗ
 ਹਕੈਸਦਹੈਵੈਥਉ॥ ਜਾਤੁਪੁਭਵੈਤਾਦੁਗਮਤਿਜਾਇ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪੁਲਵਤਿਨਨਕੁਭਵਜਲ੍ਹਤਗੈ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ
 ਦੁਪਾਥਿਨੁਪੇਨੁਪੰਖਾਥਿਨੁਪੰਖੀਜਲ੍ਹਾਥਿਨੁ॥ ਉਤਭੁਜਕਾਮਿਨਹੀ॥ ਕਿਆਸੁਲਤਨੁਸਲਾਮਵਿਹੁਦਾ
 ਅਧੀਕੋਠੀਤੇਰਨਾਮੁਨਹੀ॥ ੧॥ ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬੰਦੁਤਾਲਾਗੈ॥ ਦੁਖੁਯਾਗੈਤੂਵਿਸਰਨਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ
 ਧੀਅੰਧੁਜੀਭਰਮੁਨਹੀਕੈਨੀਪਵਲਾਨਵਾਜੈ॥ ਚਰਦੀਚਲੈਪਜੁਤਾਅਠੈ॥ ਵਿਲੁਸੇਵਾਫਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਅ
 ਧਰਾਥਿਰਖਬਗਭਾਇਚੋਖੀਸਿੰਚਤਭਉਕਰੇਈ॥ ਸਭਨਾਫਲਾਗੈਨਾਮੁਏਕੈਥਿਨੁਕਰਮਾਕੈਸੇਲੇਈ॥
 ੩॥ ਜੇਤੇਜੰਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੈਵਿਲੁਸੇਵਾਫਲੁਕਿਸੈਨਹੀ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਤਾਤੇਰਹੈਵੈਵਿਲੁਨਵੈਜੀਉਰ
 ਹੈਨਹੀ॥ ੪॥ ਮਤਿਏਚਿਮਰਲੁਜੀਵਲੁਹੋਰੁਕੈਸਾਜਾਜੀਵਾਤਾਜੁਗਤਿਨਹੀ॥ ਕਹੈਨਨਕੁਜੀਵਾਲੇਜੀਅ
 ਜਹਭਵੈਤਹਗਭੁਤਹੀ॥ ੫॥ ੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕੀਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਹੁਧੋਤੀ॥ ਗਿਆਨੁਜਨੇਉ
 ਧਿਆਨੁਕੁਸਪਾਤੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਜਸੁਜਾਚਉਨਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬਹਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪੀਰੈਐਸਾਬ
 ਹਮਈਚਾਗਾਨਾਮੇਸੁਚਿਨੇਮੇਪੜਉਨਾਮੇਚਜੁਅਚਗਾਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿਜਨੇਉਜਿਚਰੁਜੇਤਿਹੈਨਾਉ॥
 ਧੋਤੀਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਉ॥ ਐਥੈਚੋਖੀਬਹੀਨਾਉ॥ ਵਿਲੁਨਵੈਹੋਰਿਕਰਮਨਭਾਉ॥ ੨॥ ਪੁਜਾਪੇਮਮਾਇ
 ਆਪਰਜਾਉ॥ ਏਕੇਵੇਖਹੁਅਵਰੁਨਭਾਉ॥ ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਗਾਹਰਿਮੁਖਿਪਾਠਪੜੈਈ
 ਚਾਗਾਭੈਜਨੁਭਉਭਰਮੁਭਉਭਗੈ॥ ਪਾਹੁਮਰਾਛਾਥਿਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ ਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟਿਜਾਏ
 ਪਕੁਏਕੁ॥ ਬੁਝੈਬਹੁਮੁਅੰਤਗਿਥਿਥੇਕੁ॥ ੩॥ ਅਚਾਹੀਨਹੀਜੀਤਿਆਜਾਇ॥ ਪਾਠਪੜੈਨਹੀਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇ॥ ਅਸਟਦਸਿੰਚਹੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਕਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੫॥ ੨੦॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਦਾਸੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਿਸਾਜੀ
 ਤਿਨਿਫੁਨਿਗੋਈ॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਾਦਨਾਮੁਗੁਰਸਥਾਦਿਵੀਚਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇਸਾਚੈਦਰਬਾਗਿਰਹਾਉ॥ ਸਚਾਅਰਜੁਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਲੇਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਚੈ
 ਤਖਤਿਬੁਝਾਵੈਸੋਈ॥ ਦੇਵਰਿਆਈਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਤੇਰਤਾਲੁਤੁਹੈਦੀਬਾਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁ

ਸਦੁਨੀਸਾਨੁ ਅੰਨੇ ਪੁਕਾਤੁ ਪਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਦੁਨੀਸਾਨੇ ਠਕਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਰਹਿ
 ਵਖਾਣਿ ਪਿਵੇ ਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਿ ਪਿਭੇ ਦੁ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸੋਈ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰਿ ਆਪੁ ਭੁਝੋਇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਆ ਓਏ ਅਖਾ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਆ ਪੇਜਾਣਿ ਹਸਰਥ ਵਿਡਾਣੀ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਦਰੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤ ਹਰੁ ਦਰਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਾ ਚੀਗਾ ਗਾਹਿ ਦੇ ਪਦੁ ਪੈਲੀ ਓਪ ਜੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਉ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁ ਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੈ
 ਐ ਬਿਨੁ ਪਰਹਰੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਕੋਇ ਪਰਾਸਰੁ ਥੀਰੀ ਪੀਤੁ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਖਸੇ ਜਿ ਸੁਨਦ ਹਿ ਕਰੇ ॥ ਹਰੁ ਓ ਸਾਸੁ ਬੁਝੀ ਘਰਿ
 ਸੁਦੈ ਵੈ ॥ ਪਹਿਲਿ ਓ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਝੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜ ਨੀਕੇ ਓ ਚਰਨ ਸਰੇ ॥ ਵੰਡੀ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਨ ਦਰਿ ਪਸੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਥੀ ਚਾਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਨੁਦੇ ਖਿਆ ਤੁਅਸਾ ਮੀਤੁ ॥ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ
 ਰਾਖਿ ਓਤਿ ਵਧੈ ॥ ਹਰੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਹਿ ਜੋਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੨ ਓ ਬਿਨੁ ਸਤ ਤਿਉ
 ਠਾਨ ਨਿਹਾਸਤੁਈ ॥ ਤੁਹੀ ਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸੀ ਤਾ ਸਤੁ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥ ੪ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿ
 ਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿ ਸੁਹੀਰਿ ਦੇ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨੀ ਮਨੁ ਗਾਤਰੁ ਰਮਾ
 ਓ ਪਾਏ ਸਾਜ ਸੇਵਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰੁ ਕੁਟੁਬੁ ਮੇਰੁ ਸਰਕਾਰੁ ॥ ਮੇਰੁ ਤੁਮ ਤਜੁ
 ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜੁ ॥ ਤੁਮ ਥੀਹਾ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਮੂਰਿ ਦੇਹ ਵੈਸਰੀਹਾ ॥ ਹਰੁ ਓ ਸਾ
 ਚੁ ਨ ਮੂਜਾ ਨ ਵਨਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੁਤੁ ਨ ਕਲਪੇ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਏਤੁ ਮੇਰਿ ਭੁਝਾਈ ਸਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਏਤੁ ਮੇਰਿ ਫਿਰਿ ਧੁਨੀ ਪਾਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਖਿਆਲੇ ਜਪੁ
 ਪੁੰਕ ਮਾਹੀ ॥ ਨ ਮੇਰੁ ਤੁਝੈ ਨ ਥਾਇ ਪਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਏ ॥ ਮੇਰੁ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥
 ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਗੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਲਹਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਲਾ ਸ
 ਭੁਕਿ ਛੁਹੈ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀ ਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਰੁ ਓ ਮਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਭੁਕਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿ
 ਰਲ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਯਾਹ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹਾ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹਾ ॥ ੩ ॥
 ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਭਗਾ ਤਿ ਦਿੜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੇਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨ
 ਨਕਰਾ ਮਨ ਮੁਮਿ ਭਵੈ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ
 ਜਾਂ ਪੰਚਰਸੀ ਤੰਤੀ ਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਘੁ ਪਰਵਾਜੈ ਜੇ ਮਰੁਯਾ ਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਰਕਰੈ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥

ਰਹੁਇ। ਅਸਨਿਰਸੀਤਉਸੇਨਿਅਸੀ। ਜਾਂਜਤੁਜੇਗੀਤਾਕੀਇਅਭੇਗੀ॥ ੨॥ ਚਇਆਦਿਰੀਬਰੁਚੇ
 ਹਬੀਚਗੀ॥ ਅਪਿਮਰੈਅਵਤਨਹਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਏਕੁਤੁਰੇਰਿਵੇਸਬਹੁਤੇਗੇ। ਨਨਕੁਜਾਏਚੇਜਨਤੇਗੇ।
 ੪॥ ੨੫॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਏਕਨਭਰੀਅਗੁਲਕਰਿਧੇਵਾ। ਮੇਰਸਹਜਾਰੀਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਇ
 ਉਕਿਉਕੀਤੀਪਅਰੀਹਵਾ। ਸਹਜਾਰੀਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ। ਰਹੁਇ। ਅਸਪਿਅਸੀਸੇਜੈਅਵਾ। ਅ
 ਗੈਸਹਭਵਕਿਨਭਾਵਾ॥ ੨॥ ਕਿਅਜਨਾਕਿਅਹੋਇਗਾਗੀਮਈ। ਹਰਿਦਰਸਨਾਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਈ॥
 ਰਹੁਇ। ਪੇਖੁਨਚਾਖਿਅਮੇਰੀਤਿਸਨਦੁਣੀ। ਗਾਇਆਸੁਜੇਬਨੁਪਨਪਛੁਤੀ॥ ੩॥ ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਅ
 ਸਪਿਅਸੀ॥ ਭਈਯੇਉਦਸੀਰਹਉਨਿਰਸੀ। ਰਹੁਇ। ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਗਾ। ਤਉਕਾਮਲਿਸੇਜੈ
 ਰਵੈਭਤਾਗਾ॥ ੪॥ ਤਉਨਨਕਕੀਤੈਮਨਿਭਾਵੈ। ਛੋਡਿਬਡਾਈਅਪਲੋਖਸਮਸਮਾਵੈ॥ ੫॥ ਰਹੁਇ॥ ੨੬॥
 ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਪੇਵਕਵੈਪਨਖਰੀਇਅਲੀ। ਤਿਸੁਸਹਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਲੀ॥ ੧॥ ਸਹਮੇਰਏਕੁਦੁਜਾ
 ਨਹੀਕੋਈ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਹੋਈ॥ ਰਹੁਇ। ਸਹੁਰਵੈਪਨਸਾਦੁਪਛਾਲਿਆ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਪ
 ਲੀਪਰੁਜਾਇਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਮੈਸੀਮਤਿਅਵੈ। ਤਕਾਮਲਿਕੀਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਨ
 ਕੁਭੈਭਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਗਾ। ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸ
 ਕੀਮਈ॥ ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭਯਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਗਾ। ਜੈਤੁੰਦੇਹਿਜਪੀਨਉਤੇਗਾ। ਰਹੁਇ॥
 ਬਹੁਤੇਅਉਗਲਕੁਕੋਕੋਈ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਬਖਸੇਸੇਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ ਜਹਦੇ
 ਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਨਕਮੈਸੀਮਤਿਅਵੈ। ਤਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧
 ਦੁਪਦੇ ਤਿਤੁਸਰਵਰਵੈਭਈਯੇਨਿਵਾਸਪਲੀਪਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ। ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਹੁਨਹੀਚਏ
 ਹਮਦੇਖਾਤਹਭੂਬੀਅਯੇ॥ ੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਾਸਿਮੁਖਮਨਾ। ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਲਗਲਿਆ॥
 ੧॥ ਰਹੁਇ। ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਵਿਆ। ਮੁਰਖਮੁਗਧਜਨਮੁਭਾਇਆ। ਪੁਲਾਵਤਿਨਨਕਤਿਨਕੀ
 ਸਰਲਾ। ਜਿਨਤੁਨਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੯॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾ।
 ਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਹੋਈ। ਸੇਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੇਹੀ। ਰਹੁਇ॥
 ਵਿਸੁਏਚਾਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਭਾਇਆ। ਸੂਰਜੁਏਕੋਗੁਤਿਅਨੇਕਾ। ਨਨਕਕਰਤੇ
 ਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਘਰੁ੩ ਲਖਲਾਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿ
 ਸਲਾਮੁ। ਲਖਉਪਰਿਛਰਮਾਈਸਿਤੇਰੀਲਖਉਠਿਰਾਖਹਿਮਨੁ। ਜੀਪਤਿਲੇਖੈਨਪਵੈਤਸਭਿਨਿਰਛ

ਲਕਸ਼ਮੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਪਿਆ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈ॥ ਮੈਂ ਭੋਲਾ ਭੁੱਲੇ ਸੇ ਅੰਧੇ ਅੰਧਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖ
 ਖਟੀ ਅਹਿ ਲਖ ਸੇਜੀ ਅਹਿ ਖਜਹਿ ਲਖ ਅਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ॥ ਜੀ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਜੂ॥ ਅਕਿ ਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ॥
 ੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਈ ਲਖ ਪੈਰਿ ਤਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਜੀ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰ ਵਾਣਾ॥
 ੩॥ ਸਚਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਿ ਰਦੈ ਜੇਵੇ ਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਉ॥ ੪॥
 ੩॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲਾ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਾ ਲਿਓ ਹੁਸੇ ਖਿਆ ਚੁਕਾ
 ਜਾਸੇ ਉਮੇਲਾ॥ ਲੋਕਾ ਮਤ੍ਰੰ ਕਹਿ ਪਾਇ॥ ਲਖ ਮਾਫ਼ਿ ਅਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕਰ ਤੀਲੇ ਭਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਤ੍ਰ
 ਪਤਾ ਲੇਖੈ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ॥ ਮੈਥੈ ਚਿਥੈ ਅਗੈ ਪਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ॥ ੨॥ ਗੰਗਾ
 ਨਗਸਿਨਿ ਫਿਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਵੈ ਆਤਮਾ ਰਹਿ॥ ਸਚਨਾ ਵਲੁ ਤੀਥੀ ਮੈ ਜਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ॥ ੩॥ ਇ
 ਕਲੇ ਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿ ਛਰੀ ਬ੍ਰਹਮਲੁ ਵਟਿ ਪਿਤ੍ਰ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤ੍ਰ ਬਖਸੀ ਸਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੁਟਾ ਸਿਨਾਹਿ॥ ੪॥
 ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੇਵਤਿ ਅਦਰਸਨ ਕੈ ਤਈ ਦੁਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁ
 ਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ॥ ੧॥ ਤਉ ਕਾਗਦਿ ਸਾਹਿਬਾ ਗੀਰ ਰਤੇ॥ ਚੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇ
 ਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਲੂ ਜਾਹਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਰਿ ਵਿ
 ਲਾਇ ਤਿਦੇ ਸਗਏ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੈ ਬਰਸਾ ਲਿਕਸਾ ਦਿਕਛੇ ਗੰਦਨੀ ਆਥਾਇ ਪਏ॥ ੨॥ ਸਾਦਸ ਯਾ ਸੁਖ
 ਰਸ ਕਸਤ ਜੀ ਅਲੇ ਕਪੜੇ ਛੇੜੇ ਚਮੜਾ ਲੀਏ॥ ਦੁਖੀ ਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ॥
 ੩॥ ਖਲਾਵੀ ਖਪਰੀ ਲਕਵੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤੁ ਪੋਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਗੀ ਤੇਰਾ ਪੁਲਵੈ ਨਲ
 ਕੁਜਾ ਤਿਕੈ ਸੀ॥ ੪॥ ੩੩॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤਾ ਮਨਿ ਵਸੇ॥ ਬਿਰੁਨ ਕ
 ਹਿ ਜੈ ਸੇਭ ਵਹਿ ਉਦਸੇ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲੁ ਸੇਤੀ ਬਿਰੁਨ ਰਹੈ॥ ਲੇਖੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਖੰਡੀ ਮ
 ਏਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਿ ਉਗੀ ਹੋਰੇ॥ ਮਿਲੇ ਗਾਪੀ ਤਮੁ ਤਬ ਕਰਿ
 ਗੀ ਸੀ ਗਾਰੇ॥ ੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮਏ ਕੁਭ ਤਾਰੇ॥ ਪੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਮਛਾ ਚਾਲ ਲਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ
 ਮਿਲਿ ਰੁਦੁ ਕਰੇ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੁ ਤਾਪੁ ਲਵਾ ਤਿਨ ਕਲੇਖ ਦੇਹਾ॥ ੪॥ ੩੪॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
 ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਜੇਗਹ ਲਾਹੈ ਪਉ ਲੁਹੈ ਸੁਤਧਾਰੀ॥ ਖਮਾ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਾਮਾ ਲਿਤ ਨਿਪਹਿਰੈ ਗਵੈਲਾ ਲੇਪਿਆ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਲਿ ਕਾਮਾ ਲੇਸੀ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਰਿ ਨਾ ਵਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੀ ਠੇ
 ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਚੰਡੁ ਲੇਈ॥ ਕਰਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਪਰੇਈ॥ ੨॥ ਮਧੁ ਸੁ

ਦੁਨੁ ਕਰਮੁੰਦਰੀ ਪਰਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁਲੇਈ॥ ਪੀਰਜੁ ਪਰੀ ਥੰਧੈ ਕਾਮਲਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ॥ ੩॥ ਮ ੧੧੧
 ਨਮੰਦਰਿ ਜੇਦੀ ਪਕੁਜ ਲੇਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ॥ ਗੀਅਨ ਰਾਉ ਜਾ ਬਸੇਜੈ ਅਵੈ ਤਨ ਕਭੇ ਗੁਕਰੇਈ॥
 ੧॥ ੧॥ ੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੀਤਹੋ ਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਕਹੀਐ ਭਾਈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਲਾਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਕੀਤੇ ਕਿਅ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ
 ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿਅ ਬਾਹੁ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੈਸਾ
 ਲਿਖਿਅ ਤੈਸਾ ਪਵੈਆ ਮੇਰਿ ਨਸਕੈ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਕੇ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਗੀ॥ ਸਤ
 ਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਹੀ ਕਚੀ ਅਵੈ ਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਕੋ ਪਵੈਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਕੋ ਮੁਰਖੁ ਮੰਦਾ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ
 ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦਰੁ
 ਖਿਖਾਖਿਅ ਚੜਵਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨ ਉਸਹ ਜੋ ਗਨਿ ਪਿਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ
 ਜੁਗਾਯੈ ਗੀ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋ ਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗੀਅਨ ਕੀਐ ਆਰਸ ਭੇਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀਮਹਿ ਆਸਾ ਲਿਖੈ ਸਉ ਕਲਪਾਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਫੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਰੈ ਅ
 ਨੁਨਿ ਸਿਪੁਰੈ ਨਾਈ॥ ੨॥ ਪਤੁਵੀਚਾਰੁ ਗੀਅਨ ਮਾਤਿ ਭੰਡਾ ਵਰਤ ਮਨਾ ਬਿਭੂਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹਾ ਸਿ
 ਹਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੀ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੀਮਿਅਨ ਨ ਵਰਨ ਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁ
 ਲਿਭ ਰਖਿ ਜੋ ਗੀ ਪਰਬਹੀ ਮਾਇਵ ਏਕੀ॥ ੪॥ ੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗੀਅਨੁ ਪਿਆ
 ਨੁ ਕਰਿ ਪਵੈ ਕਰਿ ਕਰਲੀ ਕਸੁ ਪਈਐ॥ ਭਠੀ ਭਵਨੁ ਪੇਸ ਕਾਪੋ ਚਾਇ ਤੁਰਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਆਈਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ
 ਮਨੁ ਮਤ ਵੋਰਨਾ ਮਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਗਚਰਹਿ ਆ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿ ਬਨੀ ਪੇਸਾ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਅ
 ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਸਾਦੀ ਪਾਅਲਾਸ ਹਜੋਤਿ ਸਹਿ ਪੀਅਏ ਜਾ ਕਉ ਤਦ ਰਿਕੇਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਪ ਗੋਰੈ ਵੈ ਕਿਅ ਮਦਿ
 ਫੂਛੈ ਭਉਧੇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਪੀਵਤੀ ਪਰਵਾਨਾ ਭਉਐਆ॥ ਦਰਦ ਰਸ ਨ ਕਾਪੀ ਤਮੁਰੇ
 ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੈ ਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ॥ ੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨ ਮੁਨਹ ਗੈ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਲਿਭ ਰਖਿ
 ਜੋ ਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਰੈ॥ ੪॥ ੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੁਰਸਨ ਖਸਮ ਨ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁ ਸਤ ਨੁਰਾਇਆ॥
 ਆਪੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ॥ ਏਤੀ ਮਰਪਈ ਕਰਲਾ ਦੇ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ॥
 ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੇਈ॥ ਜੋ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹੁਮਾਰੇ
 ਪੈਵ ਗੈ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੇਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰਨ ਕਾਈ॥ ਆਪੈ ਜੋ ਵੈਛੋ ਵੈਛੋ ਆਪੈ

ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋ ਨ ਉਪਭੋਵੈ ਤਾ ਸਾਦਕਰੇ ਮਨਿ ਭਲੋ॥ ਖਸਮੈ ਨ ਦਰੀ ਕੀ ਜਾ ਆਵੈ ਜੇ ਤੇ ਦੁਖੋ
ਦਾ ਲੋ॥ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਏ ਨ ਨਕਤਾ ਮੁਵਖਾ ਲੋ॥ ੩॥ ੫॥ ੩॥ ੧੦॥ ੨॥ ੧੦॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਵਉਪਦੇ ਪਰੁ ੨

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਿਵੈ ਸੈਮ ਨਿਸੇਇ॥ ਭਉ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧੈ ਸੈਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋ ਲਾਏ ਭਉ ਪਿਆਰਾ॥ ਭਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਦ
ਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰਾ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਹੀ॥ ਅਵਗਾਨਿ ਮੂਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸੀਤਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ॥ ਜਮ ਕਾ ਲਾਭਿ ਸੁਨੇਵੈ ਨ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ੧੦॥ ੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਥਾਦਿ ਮੁਆਵਿ ਚਹੁ ਅਪੁਰਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਪਾਏ ਭਾਗੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਲ ਸੰਗੁ ਹੁਵਿ ਚਹੁ ਅਉ ਗੁਲ ਜਾਹੀ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਥ
ਾਦਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਲ ਕਾ ਗਾਹ ਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਲ ਜਾ ਲੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਥਾਦਿ ਨ ਮੁਵਖਾ ਲੈ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ
ਸੁਚ ਹੋਇ॥ ਗੁਲ ਤੇ ਨ ਮੁਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਲ ਅਮੋਲ੍ਹ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਚੈ ਸਥਾਦਿ
ਮਾਹੀ॥ ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ॥ ਜਿਨ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇਆ॥ ਸਦਾ ਗੁਲ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੇ ਗੁਲ ਸੰਗੇ
ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਇ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਲ ਗਾਇ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰ
ਲੁਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੦॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੂਤਿ ਕਿਨ ਬਿ
ਧਿ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ
ਮਤਿ ਜਾ ਲੈ ਕੋਇ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਉਚੀ ਬਾਲੀ ਉਚ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਦਿ ਵਖਾ ਲੈ
ਕੋਇ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਹੀ ਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਉ ਤਰੈ ਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ॥
ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੀਰਾ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ॥

ਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਅਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਨਉਪਭਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਲੋ॥ ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀਕਾਅਵੈਜੇਤੇਚੁਕੇ
ਦਾਏ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਏਨਨਕਨਮੁਵਖਾਏ॥ ੩॥ ੫॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨

ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚੈਬੈਰਾਗਿ॥ ਖਟਦਰਸਨਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰ
ਕਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ॥ ਸਾਚਾਅਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ ਰਹਉ॥
ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਧਰੈਸੀਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉਪਿਆਰਾਏਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਦ
ਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਾਧਾਰਾ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਕਉਗਤਿਕਾਈਨਹੀ॥ ਅਵਗਲਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੁਖੁਸੀਤਿਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਤਕਉਲਗੈਨਪੀਰਾ॥ ਜਮਕਾਲਾਤਿਸੁਨੇਵੈਨਾਵੈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਥਾਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਰਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ਨਿਰਭਉਦਾਤਾ
ਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਸਚੀਬਲੀਪਏਭਾਗਿਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਲਸੰਗਹੁਵਿਚਹੁਅਉਗੁਲਜਾਹੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥ
ਦਿਸਮਾਹੀ॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਲਕਾਰਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਲਜਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਾਦਿਨਮੁਵਖਾਏ॥ ਸਾਚੀਬਲੀ
ਸੁਚਹੋਇ॥ ਗੁਲਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਲਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਏਨਜਾਹੀ॥ ਮਨਿਨਿਰਮਲਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸ
ਮਾਹੀ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਪਿਆਈਆ॥ ਸਦਾਗੁਲਦਤਾਮੀਨਿਵਸਾਈਆ॥ ੩॥ ਜੇਗੁਲਸੰਗੇ
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਦਰਿਸਚੈਸਾਚੇਗੁਲਗਾਉ॥ ਅਪੇਦੇਵੈਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਨਨਕਕੀਮਤਿਕਰ
ਲੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡੀਅਈ॥ ਚਿਰਵਿਛੁਨੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਅਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਲੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਮੁਤਿਕਿਨਾਥ
ਧਿਰੈ॥ ਹਰਿਅਪਰੰਪਰਾਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਮਤਿਜਾਏਕੋਇ॥ ਵਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਉਚੀਬਲੀਉਚਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਾਦਿਵਖਾਏ
ਕੋਇ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਨਵੈਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਉਤਰੈਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਭੇਟੇਦੁਖਕਮਾਈ
ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਰਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ॥ ਪੀਵਤਰੈਪੀਅਏਸੋਇ॥

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਗੁਪਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਾਤਿਪਏ॥ ੧॥ ੩॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਗਾਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸੀਤਿਸਰੀਗਾਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਤਿਨਕੈਹਮਸਦ
ਲਾਗਪਾਇ॥ ੧॥ ਜੇਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੇਗੁਲਾਇ॥ ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਲਵਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹ
ਮਿਲੇਸੁਭਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁਚੈਖੈਸਚਾਸਦੁਪਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਤਿਵਸਏ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿ
ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਆਪੇਨੇਵੈਆਪੇਦੁਰਿ॥ ੨॥ ਅਖਾਇਆਖੈਬਕੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥
ਕਹਲੈਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ ਹਰਿਗੰਭੀਰਾਤੇਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਗਾਨਨਕਨਾਮਿਸਵਰਲਹਾਗਾ॥
੧॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਮੁਲਿਲਾਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁਰਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਲੀਯਗੈਨਿਰਫਲੁਜਾਇ॥ ਅੰਧੀਕੈਮੰ
ਅੰਧਸਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ॥ ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਰਿਪਚਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਏ॥ ਸਿਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੇਵੀਚਗਾ॥ ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਉਪਰਲਹ
ਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਨਾਮਿਵਜਾਏ॥ ਨਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਾਇ
ਨਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਸਭੁਦਰਤੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩
ਮਨਮੁਖਮਹਿਮਰਿਮਰਲੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੀਘਰਹਿ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ॥ ਆ
ਤਮੁਨਦੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਮਰਮੁਇਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਨਾ
ਈ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਵਿਹੂਲਗਰਭਗਾਇਜਾਇ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਮਵਿਹੂਲੀਦੁਖਿਜਲੈਸਥਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁ
ਚੋਟਾਖਾਇ॥ ਏਥਹੁਫੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ ਗਰਭੁਜੇਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖਕਰੇਨਿ
ਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਈ॥ ਨਿਰਮਲੁਬਲੀਟ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਲਾਯੈਆਪਣੀਜਾਤਿ
ਗਵਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਧੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਕੋਇ
ਸਖਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਲਾਯਾਜੀਵਤੁਮਗੈਸੋਗੁਹਰਮੁਦਾਇਸਮਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰਲੀਕਾਰਪੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਲੀਕੀ ਗਤਿ ਨਾ ਮੁਵਸਾਈ॥ ਆਖੇ
 ਵੈਦਿਲਾਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਰਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਰੁ॥ ਵਿਦੁ ਰਸੀ ਵਖਰੁ
 ਪਲੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁਲਾਯੋ ਹੋਈ॥ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤ
 ਮੁਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂਰਿ ਚਾਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾ ਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈ ਕਾਮਹੁ ਕਦੇ ਨ ਪਵੈ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਮਮਤਾ ਬਾ
 ਧਾ ਅਵੈ ਜਵੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ਗਲੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਪੁੜਕ ਲਾਭਿ ਪਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤਾ ਏਨੁ ਮੋਹੁ
 ਪਾਖੈ ਭਵਿਕਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਲਿਜੋ ਪਰਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਵੈ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵੈ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਵੈ॥ ੨॥ ਸੋ ਸੋਹਾਗ ਲਿਸਾ ਚੀਜਿ ਸੁਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਅ
 ਪਲਾਪਿ ਪੁਰਖੈ ਸਦਾ ਉਪਗਿ॥ ਨੇਵੈ ਵੈਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁ ਗਿ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਹਰਿ ਆਰੁ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਅਗੈ
 ਜਾਤਿ ਭੁਪੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਤੇਹੋ ਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਉਚੈ ਉਚੈ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸੇ
 ਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾ
 ਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆ
 ਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੋਇ ਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪੁਰ ਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਸ
 ਬਦ ਸਚੁ ਨਾ ਮੁਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨ ਏ॥ ਸਦਾ ਧੁਰੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ
 ਵੈਖੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਿ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੂਰਿ॥ ਜਹਾ ਜਾਇ ਤਹ ਵੇਖੋ ਸੇਈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੁਰ ਭੰਡਾਰੁ॥ ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਹਰ ਅਪਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵ
 ਲਹਾਰੁ॥ ਨਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸ ਲਹਾਰੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾ
 ਚੁ ਸੇਈ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਹੋਈ॥ ਸੋ ਚੁਣੈ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚੁਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਕਿ
 ਮਾਨਰਤੀ ਨਿਸਭ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗੈ ਅਨੁ ਬਿਨੈ ਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੈਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਜਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੇਈ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ
 ॥ ਆਵ ਲਾਜਾ ਲੁਕੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ॥ ੨॥ ਜੀ ਮਨੁ ਮਰਲਾ ਹੋ ਸੀ ਸਗੁ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹੁ ਬਾਰੁ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਵਿਸਟਾਕ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੇਈ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵਾਏ॥ ਭਾਲਾ ਮਨੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸ

ਚਿਸਮੈ ਵੈਸੋਇ ॥ ੧॥ ੫੧॥ ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ਸਥਾਦਿ ਮੈਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਏਗੁਰਗਾਇਕਾ ਨਾਨਕਿ ਮੈਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਅਧੁਰਿ
 ਲੇਖਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਾ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਈ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਕੀ ਗਹਲੁ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਦਿ ਤੀਵਰਿ ਅਈ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੀ ॥ ਏਕਘਰੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥੀ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
 ਏ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਘਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਏ ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ ਤਿਨ ਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦੁ ਬਾਲੀ ਗੁਰਸਥ ਦਸੁ
 ਲਾਏ ॥ ਜਹਾ ਸਥ ਦਵੈ ਸੋ ਚਹਾ ਦਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪॥ ਨਵੈ ਜੇ ਵਡੇ ਹੋਰੁ ਪ
 ਨੁ ਨ ਹੋਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚੇ ਸੇਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਥਾਦਿ ਮੈਰੈ ਵਸਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਏ ॥ ੫॥ ੧੨॥
 ਪਰਾ ॥ ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧੈ ਥਾਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਓਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲਵਾਇ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਨਲੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ
 ਪਛਾਣਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਯਾਹੈ ਭਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਤਲਾਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਕਹੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਿ
 ਤਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦਸਹ ਜੀਵੀ ਚਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿ
 ਰਤਿ ਦਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਭਰ
 ਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਰਚਲ ਭਗ
 ਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੫॥ ੧੨॥ ੫੩॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਕਠੀ ॥ ੫੪॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਲੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਹਰਿ ਭੁਝੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਮੈਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਕੋਇ ॥ ਗੁਰਕਿ ਰਖਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਸ ਦਸੁ ਖੁ
 ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਪਈ ॥ ਮੈ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਾਮੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨੁ
 ਖਿਅੰਧਗਵਾਰਿ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਲੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਭੁਝੈ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਲੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮੈ ਭਲੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ
 ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਲੈ ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ॥ ਅਮਰਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੫੪॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ ॥

ਗੁਰੁ ਆਸਮਹਲਾ ੫੪੨

ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਰਾਸੀਈ। ਜੇਤਉਭਵੈਸੇਈਥੀਸੀਜੇਤੁਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਈ। ਰਹਾਈ। ਸਭਤੇ
 ਗੀਤੁੰਸਭਨੀਧੀਆਈਆ। ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਮਰਤਨੁਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਮਨਮੁਖਿ
 ਗਵਾਇਆ। ਤੁਧੁਅਪਿਵੈਛੋਕਿਅਮੀਪੀਮਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਣੀਮਾਹਿ। ਤੁਧੁ
 ਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਖੇਲਾ। ਵੇਜੋਗੀਮਿਲਿਵੇਛੁਕਿਅਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ॥ ੨॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਜਾ ਲਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾ ਲੈ। ਹਰਿਗੁਲਾਸਦੀਅਖਿਵਖਲੈ। ਜਿਨਹਕਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ। ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਮਪੇਕਰਤਤੇਰਕੀਅਸਭੁਹੋਈ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾ
 ਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਨਹਿਸੋਈ। ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੋਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥
 ਅਸਮਹਲਾਰ ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਅਮਿਤਸੁਤਨਾਭਿਭਾਈ। ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਅਕੁੜਮਸਕੇਨਾਭਿਜਵਾ
 ਈ। ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਅਸਿਕਦਰ ਚਉਪਰੀਨਾਭਿਅਪਲੈਸੁਅਈ। ਹਮਾਰਾਪੜਾਹਰਿਗਹਿਅਸਮ
 ਈ॥ ੧॥ ਹਮਹਰਿਸਿਉਪੜਾਕੀਅਮੇਰੀਹਰਿਦੇਕਾ। ਮੇਰਹਿਬਿਨੁਪਖੁਪੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁ
 ਲਗਵਾਅਸੀਖਅਨੇਕਾਰਹਾਉ। ਜਿਨਸਿਉਪੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ। ਟੂਟਪੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਹਿ। ਬਿਰੁਨ
 ਹਹਿਮਨਿਖੇਦਕਮਾਹਿ। ਹਮਹਰਿਸਿਉਪੜਾਕੀਅਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹਿਸਭਿਧੜੇਮਾ
 ਇਅਮੋਹਪਸਰੀ। ਮਾਈਅਕਉਧੂਧੂਹਿਗਵਰੀ। ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਜੀਹਰੀ। ਹਮਰੋਹਰਿਪੜਾਜਿਹਲਤ
 ਪਲਤੁੰਸਵਰੀ॥ ੩॥ ਕਾਲੇਜੁਗਮਹਿਪੜੇਪੰਚਚੇਰਣਗੜਾਏ। ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ। ਜਿਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੀਗੀਮਿਲਾਏ। ਹਮਹਰਿਪੜਾਜਿਨਿਏਹਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆਤੁਜਾਭਉ
 ਪੜੇਬਹਿਪਵੈ। ਪਗਾਇਆਛਿਦੁਅਟਕਲੈਅਪਲਾਅਰਿਕਉਵਧਾਵੈ। ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਵੈ। ਜਨਨਨਕ
 ਕਾਹਰਿਪੜਾਪਰਮੁਸਭਾਸਿਸਦਿਜਿਲਿਆਵੈ॥ ੫॥ ੩॥ ੫੬॥ ਅਸਮਹਲਾਰ ਹਿਰਦੈਸੁਦਿਸੁਦਿਮ
 ਨਿਅੰਮਿਤਭਾਇਆ। ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ। ਏਕੋਰਵਿ
 ਰਹਿਆਪਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੈਨਾ। ਰਹਾਉ। ਮੇਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਮਹਾਭੈਰਾਗੁ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਰੁਭਾਗੁ॥ ੨॥ ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ। ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
 ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਗੁਰਹਿਅਪਿਪੀਅਇਆ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੫੭॥
 ਅਸਮਹਲਾਰ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁ। ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੇਸੁਖਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨ
 ਸੇਨਾ। ਨਾਮਾਥਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ। ਰਹਾਉ। ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਈ

ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਂਠਖਮੁਖਿਮਾਇਆਨਾਮਾਬਿਨਾਪਿਗੁਪਿਗੁਜੀਵਾਇਆ॥
੩॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਗੁਲਗਾਵਾਗੁਲਬੋਲੀਬਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਾਅਖਿਵਖਲੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆ
ਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਗਸਿਗਾਏਗੁਲਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ
ਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਪਾਏਹਰਿਨਿਰੋਜੋਗਾ॥੨॥ਗੁਲਵਿਹੁਲਮਾਇਆਮਲੁਪਰੀ॥ਵਿਲੁਗੁਲਜਨ
ਮਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਗਰਿਸੋਰੇਵਰਿਗੁਲਪਰਗਟਿਕੀਏ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕਚੀਏ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਪਏ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੮ ਨਾਮੁਸੁਲੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਏ॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਮੈਪਰਨਹੀਕਾਈਨਮੁਰਵਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਸੁਗਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ
ਜੇਨਾਮੁਸੁਨਵੈਸੋਮੇਗਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮਹੀਲਗਾਏਮੁਜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੀਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥
ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਨਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਵੇਹਿਵਧਾਈ॥ਛਲਛਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਰਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁ
ਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀ॥ਮਾਰਿਆਕਾਯੁਜਮਕੈਕਰਤੁਏਅੰਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਹਿਭਗਤਿਰਖਾਈ॥
ਗੁਰੁਤੁਨਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਏ॥ਜਿਉਕਿਚਰਨਾਇਖਕੁਸਿਰਿਛੁਏ॥
੩॥ਜੇਵਰੁਭਾਗਹੋਵਹਿਵਰੁਉਚੇ॥ਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਚਿਸੁਚੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲਗਾਈ॥ਨਾਮਿਸੁਨਿਐਮਨੁਦਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮਿ
ਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਸੁਖਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮਨਿਚੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸੁਲੀਮਨੁਜਰਸਾ॥ਨਮੁ
ਲਾਹਾਏਗੁਰਮਤਿਬਿਗਸਾ॥੨॥ਨਾਮਾਬਿਨਕੁਸਟੀਮੇਹੁਅੰਧਾ॥ਸਭਨਿਰਫਲਕਰਮਕੀਏਦੁਖੁਧਿਧਾ॥੩॥ਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪੈਵਰੁਭਾਗੀ॥ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਾਭਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਘਰੁ ੬ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਥਿਥਰਵਾਜੈਥੇਨਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਲਬੋਲਹੁਜੋਗੀ॥ਇਹਮਨੁ
ਅਹਰਿਗੀਭੋਨਾ॥੧॥ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਉਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਅਰੋਹਮਾਅਚੇ
ਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਰਾਗਭਾਂਤਿਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹਮਨੁਅਖੇਲੈਖੇਲਾ॥ਜੇ ਵਹਿਕੁਪਸਿੰਚਨਕਉਥਸੁਧਾ
ਉਹਿਥੈਲਗਾਏਚਰਿਬੋਲਾ॥੨॥ਕੀਏਅਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆਖੇਤਾ॥ਮਨੁ
ਅਸਥਿਭੁਥੈਲੁਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤਾ॥੩॥ਜੋਗੀਜੋਗਮਾਸਿਸਟਿਸਭਤੁਮਹੀਜੋਦੇ

ਹੁਮਰੀਤਿਤੁਚੇਲਾ ਜਨਨਕਕੇਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਲਾਵਹੁਮਨੁਆਪੇਲਾ॥੧॥੧੦॥੬੩॥
 ਆਸਮਹਲਾਰ ਕਬਕੇਭਾਏਪੁਘਰੁਤਾਲਕਬਕੇਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁਆਵਤਜਾਤਬਰਖਿਨੁਲਗੇ
 ਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥੧॥ਮੈਰੈਮਨਿਮੈਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿ
 ਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਭਿਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੇਉਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਲਕਬਕੇਗਰਾਧੁ
 ਨਿਉਠਵੈ॥ਮੇਲਤਦੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮ॥ਗੁਨਗਵੈ॥੨॥ਕਬਕੇਨ
 ਚੈਪਵਪਸਰੈਕਬਕੇਰਾਥਪਸਰੈ॥ਰਾਥਪਵਪਸਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮੁ
 ਰੈ॥ਕਬਕੇਉਲੋਗਨਕਉਪਤੀਅਵੈਲੋਕਿਪਤੀਲੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਅਵ
 ਹੁਤਾਜੈਕੇਰੇਸਭਕੋਇ॥੧॥੨॥੧੦॥੬੪॥ਆਸਮਹਲਾਰ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੁਮਿਲਿ
 ਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ਗੀਅਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਸਲੁਅਗਿਆਨੁਮੈਰਾਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜ
 ਨਨਾਚਹੁਹਰਿਹਰਿਪੈਆਈ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਾਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਮਜਨਕੋਪੋਵਹਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਜੇਇਛੁਹੋਸੇਈਫਲੁਪਵਹੁਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਈ॥੨॥
 ਆਪੇਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਹਰਿਅਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਈ॥ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਪੁਰਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਿਪਵਹਿ
 ਥਾਈ॥੩॥ਨਨਕੁਆਖਿਨਗੈਹਰਿਗੁਲਾਜੈਉਅਖੈਤਿਉਸੁਖੁਪਾਈ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਦੀਏਹਰਿਅਪੁ
 ਨੇਗੁਲਗਾਹਕੁਵਲਾਜੈਲੈਜਾਈ॥੧॥੩॥੧੧॥੬੫॥ਆਸਮਹਲਾਰ ਘਰੁ੮ਕਫੀ
 ਆਇਆਮਰਲੁਪੁਰਾਹੁਉਮੈਰੇਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਅਸਥਿਰੋਰੇਈਐ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਸਾਥਾਸਿ
 ਚਲਦੁਜਾਇਆਲਾਹਨਾਮੁਸੁਸਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਰੇਹਸਿਆਈਮਾਇ
 ਆ॥ਚਲਦੁਅਜੁਕਿਕਲਿਪੁਰਹੁਰਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਾਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜੂ
 ਐਖੋਲਲੁਜਾਗਿਕਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿਆ॥੩॥ਜੀਵਲਿਮਗਲਿਸੁਖੁਹੋਇਜਿਨਗੁਰੁਪਾਈਆ॥ਨਨਕਸਚੇ
 ਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥੧੨॥੬੬॥ਆਸਮਹਲਾਰ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁ
 ਰਪਰਸਦੀਬੁਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਆਏਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚਿ
 ਆਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਪਤੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਹਰਿ
 ਗੁਲਗਈਐ॥੨॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨਮੁਖਿਨਹੀਪਈਐ॥ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਆਪਿਖੁਆਈ
 ਐ॥੩॥ਨਨਕਆਪੇਆਪਿਆਪਖੁਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਪਾਈਐ॥੧॥੧੩॥੬੭॥

ਅਸਮਾਨਾ ਪਰੁ ੧੬ ਸੁਧੰਗਾਹਉਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕ
 ਤਾਇਆਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਸਕਉ।ਰਹਾਉ।ਹਮਰੈਸਵਲਾਸਿਮਰਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿ
 ਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕਉਹਉਇਭਖਿਨੁ।ਜੈਸੇਹੋਸੁਸਰਬਗਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈ।ਤੈਸੇਹਰਿਜਨੁਕਿਉਰਹੈਹਰਿਸੇਵਾ
 ਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੂਜਾਭਉਰਿਚਧਾਰਿਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੇਰਾਅਪਮਾਨਾਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਈਹਰਿਨਿਰਬਾਲਪਦਨਨਕਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਭਰਾਵਨਾ॥੨॥੧॥੧੭॥੬੮॥ਅਸਮਾਨਾ
 ਮਈਮੋਖੀਤਮੁਰਾਮੁਖਤਵਹਰੀਮਾਈ।ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਸਕਉ।ਜੈਸੇਕਰਹਲੁਖੇਓਰੀਝ
 ਈ।ਰਹਾਉ।ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਾਬਿਰਕਤੁਭਾਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੋਤਾਈ।ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁ
 ਹਰਿਨਸਕੈ।ਤੈਸੇਮੋਹਿਹਰਿਬਿਨੁਹਰਨੁਜਾਈ॥੧॥ਗੁਪਤਗਣਿਜਗਦੀਸੁਗੰਧਾਰੇਮੋਹਿਸਰਪਾਪੁਰਿਹਰਿ
 ਰੁਸਾਈ।ਜਨਨਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦੋਰਤਹੈਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥੨॥੧੫॥੭੧॥੧੩॥੬੯॥

ਰਾਗੁਅਸਮਾਨਾਪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਫਿਰਿਖਾਇਆ।ਜਿਨਿਸੁਖਿਥੈਠਲੀ।ਤਿਸੁਭਉਚਹੁਤਾਦਿਖਾਇਆ।ਭਾਈਮੀਤ
 ਕੁਟਬਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ।ਹਮਅਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥ਐਸਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ।ਸਾਧਿਕਸਿ
 ਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਪੁਸਭਿਧੋਹਨਿਧੋਹ।ਰਹਾਉ।ਈਕਿਫਿਰਹਿਉਦਾਸੀ।ਤੇਨਕਾਮਿਵਿਅਪੈ।ਇ
 ਕਿਸਚਹਿਗਿਰਹੀ।ਤਿਨੋਹੋਇਨਾਪੈ।ਇਕਿਸਤੀਕਹਵਹਿ।ਤਿਨਬਹੁਤੁਕਲਪਵੈ।ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿ
 ਸਤਿਗੁਰਪਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਤੇਤਪਸੀਭੂਲਾਏ।ਪ੍ਰੀਤਿਤਮੋਹੋਲੋਭਿਸਬਏ।ਤੈਗੁਲਸੋਹੋਮੋ
 ਹਿਅਅਕਾਸੁ।ਹਮਸਤਿਗੁਰਗਖੇਦੇਕਰਿਹਾਥੁ॥੩॥ਗਿਅਨੀਕੀਹੋਇਵਰਤੀਦਾਸੀ।ਕਰਜੇਵੇਸੇਵ
 ਕਰੇਅਰਦਾਸੀ।ਜੇਤੂਕਹਹਿਸੁਕਾਰਕਮਵਾ।ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਨੋਵੈਨਾਵਾ॥੪॥੧॥ਅਸਮਾਨਾ ਪ
 ਸਸੁਤੇਪਿਰਿਕੀਨੀਵਖਿ।ਦੇਗਜਿਠਲੀ।ਮੁਈਦੂਖਿਸੰਤਾਪਿ।ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੀਕੀਚੁਕੀਕਾਲੀ।ਪਿਰਿਠੀਖ
 ਅਕੀਨੀਸੁਘਰੁਜਾਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਲੋਕਮੈਪੇਮਰਸੁਪਾਇਆ।ਦਰਜਨਮਰੇਵੈਰੀਸਿਧਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮੋ
 ਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ।ਰਹਾਉ।ਪਥਮੇਤਿਅਗੀਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ।ਦੁਤੀਅਤਿਅਗੀਲੋਗਾਗੀਤਿ।
 ਤੈਗੁਲਾਤਿਅਗਿਦਰਜਨਮੀਤਸਮਨੇ।ਤੁਰੀਆਗੁਲਮਿਲਿਸਪਛਨੇ॥੨॥ਸਹਜਗੁਠਮਹਿਅਸ
 ਲੁਥੀਪਿਆਜੋਤਿਸਰੂਪਮਨਹਦਵਾਜਿਆ।ਮਹਾਅਨੰਦਗੁਰਸਬਦਵੀਚਰਿ।ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਤੀਪ

ਨੇ ਸੋਹ ਗਲਿ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਝ ਏਕੁ ਮੁਖੀ ਚਾਹੁ ਜੇ ਸੁਲੇਕ ਮਾਵੈ ਸੁਉਤ ਰੈ ਪਾਹਿ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ
 ਨ ਮਾਵੈ ਨ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਹਰੈ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ
 ਨਾਹਿ॥ ਭੁਪਿ ਅਨੁਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਹਿਓ ਸੋ ਸੋਗਿ ਹੁ ਸੋਭ ਵੰਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ
 ਜੰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਕਰ ਲੀਕਾ ਮਲਿ ਗੁਰਮਾਲਿ ਹਮ ਪਾਈ॥ ਜਾਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿ ਚਰੁ
 ਵਸਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸਾਥਿ॥ ਤਿ ਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਆਲੀ
 ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਬਤੀ ਹੁ ਸੁਲਖ ਲੀਸੁ ਸੁਸੰਤਤਿ ਪੂਤਾ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰਿ ਸੁਘੜ
 ਸੁਪਾਇ ਛਪੁਰੇ ਮਨ ਕੰਤੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਰਾਨੀ॥ ੩॥ ਸਭ ਪਰਵਰੈ ਮਹਿ ਸਰੋਸਰਾ
 ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇ ਸਟਾ॥ ਪੈਨੁ ਸੁਗੰਧੁ ਜੇ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅੰਇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਝ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ੪॥ ੩॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਰਿ ਨ ਦੇਈ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਰਿਕਟਿ ਖਲੋਈ॥ ਵੇਕਰੈ ਬਹੁ ਰੂਪਿ
 ਖਵੈ॥ ਗਹਿਰਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵੀਖ ਵੀਖ ਭਰਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ
 ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ॥ ਨ ਉਖੰਡ ਜੀਤੈ ਸਭਿ ਥਨ ਥਨ ਤਗਾਤ ਟਿਤੀ
 ਰਥਿ ਨ ਛੋੜੈ ਜੋਗ ਸਿਰਿ ਆਸਾ॥ ਪਰਿਥਾ ਕੇ ਸੀਮ੍ਹ ਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸਾ॥ ੨॥ ਜਹ ਕੈ ਸਉਤ ਹਨਾਲੇ ਬੈਸੈ
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪਵੇਸੈ॥ ਹੋਛੀ ਸਗਲਿ ਪਾਇ ਆਰਹ ਲੁਨ ਪਾਈ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਰਿ
 ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੁਲਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆ ਗੁਲਾਨੁ ਭੰਨੈ ਤਾਪੁ ਭੁਮਿ ਮਲਿ ਚਿਨਾ ਕਭਏ ਆਚੰਤਾ॥ ੪॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾਇ ਹਨਾਇ ਕਿਹ
 ਮਾਰੀ॥ ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰ ਬਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜੀ ਪੜੀ ਦਲਾਵਉ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦਾਇ ਮਨੁ ਖਪੁਰ ਚਾਵਉ॥ ਤਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਉਉ ਪਾਇਆ॥ ਮੈਸਭ ਕਿਛੁ ਛੋਰੈ ਪਭਤੁ ਹੀ ਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚੰਤ ਸਹਜਾਇਆ॥
 ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਮੁਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਦੀ ਆਉ ਪਦੇਸੁ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਹਰਿ
 ਕ ਦੇਸੁ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇਰਾ ਤਾਲਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਚਿਟ ਤੂੰ ਹੋਈ ਬਾਲਾ॥ ੨॥ ਤੁਧੇ ਨੇ ਛੋਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪਭ ਕੈ
 ਪਰਿ॥ ਅਨਨ ਬੀ ਅਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਲੀ॥ ਸਕਤੁ ਰੂਝਾ ਛੋਰੈ ਬੇਬਾਲੀ॥
 ੩॥ ਤੇਰੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਹ ਕਰਹਾ ਖਿਲੈ ਹਿ ਗਲਿ ਲਾਈ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ
 ਪਾਉ ਗਾਖੀ ਪੈ ਜਵ ਜੀਵਾ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਦੇ ਸੁਣਾਹਿ ਸਉ ਦੇਕਉ ਆਇਆ॥ ਵਸਤੁ

ਅਨੁਪਸੁਲੀਯਾਭਾਇਆ ਗੁਲਗਾਸੀਬੀਨਿਪਲੈਅਨੀ।ਦੇਖਰਤਨੁਇਹਮਨੁਪਦਨੀ॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾ
ਰੀਦੁਮਾਰੈਅਏ।ਵਖਰੁਕਾਦੁਸਉਦਾਕਰਾਏ।ਰਹਾਉ।ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ।ਅਮੋਲਰਤ
ਨਅਮੋਯਾਰਾਸਿ।ਵਿਸਟਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤ।ਸਉਦਮਿਲਿਆਨਿਰਚਲਚੀਤ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤ
ਸਕਰਪਉਲਨਪਾਨੀ।ਸਹਾਜੇਵਿਹਾਈਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ।ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਹੀਸ
ਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਭਏਅਨੰਦ।ਪਿਨੁਸਾਹਪੁਰੇਬਖਸਿੰਦਾ।ਇਹੁਸਉਦਾਰੁ
ਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਗਲੈਪਾਇਆ।ਸਹਾਯੀਖੇਪਨਕੁਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰਕਛੁਨਬੀਚਗੇ।ਨਹਦੇਖਿਚੁਪਰਿਗਸੀਗਗੇ।ਚਜਅਚਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾ
ਨੀ।ਬਾਹਪਕਰਿਪਿਅਸੇਜੈਅਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੇਸਖੀਕੀਤਿਹਮਾਰੇਕੀਅਲੇਖਸਮਾਨਾ।ਕਰੁਮਸਤਕਿਪਰਿ
ਗਖਿਚਿਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਅਜਨੈਇਹੁਲੇਕਅਜਨਾ।ਰਹਾਉ।ਸੁਹਗੁਹਮਾਰੇਅਥਹੁਦਿਸੇਹਿਚਿ।ਕੀਤੁ
ਮਿਲਿਚਿਮੇਰਸਭੁਦੁਖੁਜੋਹਿਚਿ।ਅੰਗਨਿਮੇਰੈਸੇਭਾਚੰਦਾ।ਨਿਸਿਬਸੁਗਪਿਅਸੀਗੀਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸ
ਤਹਮਾਰੇਰੀਚਲੂਲਾ।ਸਗਲਾਅਭਰਲਸੇਭਾਕੀਠਿਫੁਲਾ।ਪਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਏਸਗਲਾਨਿਧਨਾ।
ਦੁਸਟਦੁਤਕੀਚੁਕੀਕਾਨੀ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀ।ਆਸਦਰੰਗਮਦੇ।ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਿਹਮਹਿਤਿਪਤਨੇ।ਕ
ਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਹੀ।ਬਿਭੁਸੇਹਗਨਿਸੀਗੀਭੁਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ।ਲੈਤਦੇਤਉਨਮੁਕਰਿਪਰਨਾ।ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬਾਹਮਲਜਾਲਾ।ਤਿ
ਤੁਦਰਿਤੁਹੀਹੈਪਛੇਤਾਲਾ॥੧॥ਐਸੇਬਾਹਮੰਦੂਬੇਭਾਈ।ਨਿਰਪਰਾਧਾਚਿਤਵਹਿਚੁਰਿਆਈ।ਰਹਾਉ
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਠਿਗਹਿਹਲਕਾਏ।ਨਿੰਦਾਕਰਗਿਸਿਰਿਭਾਭਉਠਾਏ।ਮਾਇਅਵੈਤੈਨਾਹੀ।ਰੁਰਮੇਭੂਲਾ
ਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਗੇ।ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਗੇ।ਅਵਰਉਪਦੈਸੈਅ
ਪਿਨਕੁਣੈ।ਐਸਾਬਾਹਮਲੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੁਰਖਬਾਮਲਪਰੂਸਮਾਯਿ।ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਰੈਨਾਇ
ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹੈਵੀਭਾਰੁ।ਮਾਨੁਛੋਰਿਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦੁਖਰੇਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਲਗਾਇ।ਭੁਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਪੂਸੀਗੀਅਬ
ਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਜਾਇ॥੧॥ਤਪਾਤਿਭੁਣੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ।ਬਿਨਾਸੀਗਇਚਿਤਾਪਸਭੁਸਹਜਾ
ਗੁਰਸੀਤਲੁਮਿਲਿਚਿਸਹਾਜੇਸੁਭਾਈ।ਰਹਾਉ।ਧਵਤਰਹੇਏਭਾਇਭੁਭੁਣੀਆਆਇਬਸੇਅਬਦਿ
ਹਦਲੁਭਾਇ।ਜਗਤੁਉਪਾਰੰਨਸੈਤਤਮਰੇਦਗਸਨੁਪੇਖਤਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੇਖਪਰੇਮੇਰੇਪਛੇ

ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁਪਾਇ। ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਗਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੁ ਆ ਅਬ ਤਕ ਉਠ ਨਿਕਾ ਲੁਨਖਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕ
 ਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖ ਦਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਈ। ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਨਕ ਚਿਤਿ ਪੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੀਰੀ ਸਹਾਇ॥
 ੪॥ ੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਵਾ ਵੈ ਬਿਲਾ ਲਵੈ ਨਿੰਦਕਾ। ਪਰ ਕਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਲਾ ਕੀ
 ਤਾਪ ਵੈ ਨਿੰਦਕਾ ਰਹਾਇ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੀਰੀ ਹੋਵੈ ਨਾ ਲੇ ਲਾਏ ਸਿਧਾਵੈ। ਅਲਹੋ ਦਾ ਅਜ ਗੁਰੁ ਭਾਉ ਉ
 ਏ ਨਿੰਦਕਾ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਜੋ ਹੋਇ ਬਿਤੀ ਤੈ ਸੁਨਾਨੁ ਆਖਿ ਸੁਲਾਵੈ॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜੁ ਤੈ ਮੈ ਕੀ ਅਉਸ ਗਲ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀ ਆਗਾ ਅਨਿਕ ਸੁਰੀ ਪਤਤ ਮਹਿ ਲਾਵ
 ਚਿ। ਓਹੁ ਸੁਖਾ ਤੇ ਲੁਸਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪਵਾਇ। ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਐ ਸੀ ਅਸਈ। ਪਿਆ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ
 ਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਾਇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ। ਪਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥੈ ਰਾਗੁ ਹਿਰੈ। ਰਹਾਇ। ਬਸਤਾ ਬਿਬੁਖਨ
 ਸੁਖ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸੇਖੈ। ਚਿਓ ਭੀ ਜਨ ਉਕਿ ਤੈ ਨ ਲੇਖੈ। ਪਾਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਨੁ ਮਹਤਾ। ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸਗ
 ਲ ਜਗਤਾ। ਰਹਿਉ ਐਸੈ ਹੋ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲਾ। ਪਭ ਭਾਵਾ ਰਾਸ ਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਬਿੰਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰ
 ਕਾਗ। ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰ। ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀ। ਮਨੁ ਨਹੀ ਪਾਪੈ ਤਿਸ ਗਾਨ
 ਏ ਸੀ। ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਇਹੁ ਦੇਨੁ ਨਾ ਬਿਹਾਵੈ। ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਸ ਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ
 ਜੋਇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਚਿਨ ਕੋਈ। ਜੇ ਸੁਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਪੂਰੀ ਆ
 ਸਾ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਦੁਕੀ ਰੰਝਾ। ਨਨਕ ਲਾਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ। ਦੁਤੀ ਆਤੇਰੀ ਮਨੀ ਐ ਪਤਿ। ਤਿਤੀ ਆਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਬ
 ਨੁ। ਬਿਗੜੁ ਪੁਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਇ। ਬਿਚਖਨਿ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਸੋਹਿ ਫਕੀ
 ਤੈ। ਰਹਾਇ। ਅਤਿ ਸੁਚੀ ਤੇਰੀ ਪਕਸਾਲਾ। ਕਰਿ ਏਸ ਨਾਨੁ ਪੁਜਾ ਤਿਲ ਕੁਲਾਲਾ। ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁ
 ਖਿਰੋ ਵਹਿਗੀ ਆਨਾ। ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ॥ ੨॥ ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਿ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ। ਆਚਾਰ ਕ
 ਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗਾ। ਜੇ ਆਚੰਦ ਨੀ ਬਿਸਥਾਰ। ਸੀਰੀ ਖੋਟ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਦਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਵਰ ਜੋ ਨਿਤੇਰੀ ਪ
 ਨਿਹਾਗੀ। ਇਸੁ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕੰਦਾਰੀ। ਸੁਏਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਣ ਪਹਿਦਾ ਮਾ। ਸੀਲਾ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿਤੇਰਾ ਕ
 ਮਾ॥ ੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਇ ਆਹਰਿ ਗਈ। ਸਾਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ। ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮਾਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
 ਏਆ। ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਭਾ ਚਿਹਰੀ ਇਆ॥ ੫॥ ਸਭਿ ਭੁਖਾ ਭਿਖੁ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨੀ। ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ਬਿ

ਚਖਨਿਤੁ। ਰਹਾਇਤੁ ਜਾ॥ ੧੨॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤਦੀਸੈ। ਤਿਸੁ ਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ ਮੁਅਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿ
ਹਰਹਰਹਲਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਅਵਖਪੁਮੁਖਿਪਾਇਅਗੁਰਸਬਦੀਰ
ਸੁਅੰਮਿਤਪੀਵੈ। ਰਹਾਇ॥ ਕਾਦੀਮਵਕੀ। ਬਿਨਸਿਬਿਨਸਾ॥ ਜਿਸੁਛੂਟੈ। ਤਿਸੁਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾ॥
੨॥ ਉਚਾਚੈਸੁਪਵੈਪਾਇਆਲਾ। ਧਰਨਿਪਵੈ। ਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੁਨਪਾ
ਇਆਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦਕਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਮਾਲਾ। ਨਨਕਗੁਰਮਿ
ਲਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੫॥ ੧੩॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀ। ਬਿਪਿਕਰਿਥਟੀ। ਜਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਰੀ
ਮਟੀ॥ ੧॥ ਮੁਲੁਸਮਾਲੁ। ਅਚੇਤਗਵਾਗਾ। ਇਤਨੇਕਉਤਮਕਿਆਗਰਥੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਤੀਨਿਸੇ
ਕਾ। ਦਿਹਵੀਮਿਹਮਨੁ। ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਧੁਪਹਿਅਮਨਾ॥ ੨॥ ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ
ਇਸੁਉਪਰਿਯੋਗੀਖਚਿਗੁਮਨਾ॥ ੩॥ ਏਕਵਸਤੁਬੁਝਹਿ। ਤਹੇਵਹਿਪਾਕਾ। ਬਿਨੁਬੁਝੈ। ਤੁਸਦਨਾਪਕ
ਯੋ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਕਉਕਰਥਾਗਾ। ਜਿਸਤੇਪਾਈਐ। ਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ ੫॥ ੧੪॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਇਕਛੁਕੇਹਉਪਦ
ਇਕਘੜੀ। ਦਿਨਸੁਮੇਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਗੇ। ਮਨੁਨਰੇਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਗੇ॥ ੧॥ ਇਕਪਲੁਦਿਨਸੁਮੇ
ਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਵੈ। ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐ। ਸਾਸੀਤੁਮੇਕਉਪਿਰਹੀਮਲਾਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥
ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਗੁਰਸਮਨੇ। ਗੈਲਿਬਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਵਤੀਮਿਲਿਪਿਕਹੁਵੈਛੋਵੀ॥ ਕ੍ਰਮਿ
ਕ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਥਪਛੋਵੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖਾਇਆ। ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥
੧५॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਪਨਾ। ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸਿ
ਰਿਸਖਈ॥ ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਚੁਦੁਜਮੁਖਪੁਰਾਮੇਕਉਕਹਾਰਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਚਿਟ
ਮੈਹਰਿਕਾਤਲਾ॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਰਿਦੀਬਲਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਮੇਰੀਪੁਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਾਤਿਅਵੈ॥ ਜਨਨਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਵੈ॥ ੪॥
੧੬॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹਮਨੁਲਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਕਿ
ਉਥੈਰਗੁਕਰਹਿਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਮਨਸਕਾਦਾਤਾ। ਸਭਸੁਖਨਿਪਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀ। ਗੁਰਪੁਰਾ
ਰਹਾਇ॥ ਜਰਲਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਰੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗਾਮਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੇਰ
ਲੁਗਾਇਆ। ਅਨਹਦਬਾਲੀਨਦੁਵਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਨਕੁਤਰੀਮਿਲਿਆਹਰਿਗਈ। ਸੁਖਿਰੋ
ਲਿਵਿਹਾਲੀਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥

ਮਲਿਸਤਿਗੁਰਪਤੁਪੁਰਪਇਆ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਹਰਿਪਤੁਸੇਚੀਮੈਭਈ॥ ਭਰਿਨਜਲੈਜਲਿਨੀ॥ ਤੂਥੈਸੀਗੁਛੇ
 ਨਿਕਰਿਕਤਤੁਨਜਾਈ॥ ਰਹਉ॥ ਤੇਟਿਨਅਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈ॥ ਖਾਇਖਗਚਿਮਨੁਗਹਿਆਮਘਾਈ॥
 ੨॥ ਸੋਸਚੁਸਹਾਜਿਸੁਖਰਿਗਰਿਪਤੁਸਿਚਲਾ॥ ਇਸੁਪਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਿਹਰਿਪਤੁਪਇ
 ਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਲਾ॥ ਜਨਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਮੁਗਹਲਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫
 ਜੈਸੇਕਿਰਸਲੁਬੈਕਿਰਸਨੀ॥ ਕਾਚੀਪਕੀਥਾਢਿਪਰਨੀ॥ ੧॥ ਜੇਜਨਮੈਸੋਜਨਹੁਮੁਆ॥ ਗੋਵਿੰਦਭਗ
 ਤੁਅਸਾਥਿਰੁਪੈਥੀਆ॥ ਰਹਉ॥ ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਗਤਿ॥ ਗੈਲਿਗਈਠਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥ ੨॥
 ਮਾਇਅਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਕੋਵਿਗਲਾਜਾਗੇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਲਗਈਅਹਿਨੀਤ
 ਮੁਖਉਜਲਹੋਇਨਿਗਮਲਚੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਨਉਨਿਪਿਤੈਰੋਸਗਲਨਿਧਨਾ॥ ਇਛਾਪੁਰ
 ਕਰਖੈਨਿਦਨਾ॥ ੧॥ ਤੂਮੋਰੀਪਅਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ ਤੂਮਸਿਵਸਿਆਯਗੈਨਦੁਖਾ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਤੂਕਰਹਿ
 ਸੋਈਪਰਵਦੁ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਸਚੁਫੁਰਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਲਗਉ॥ ਤੇਰੈਘ
 ਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਅਉ॥ ੩॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੨੦॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੀਗਾ॥ ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੀਗਾ॥ ੧॥ ਕਰੈਨਣੁਰੈਨਾ
 ਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥ ਰਹਉ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਰੋ
 ਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਜਿਸਕੀਸੀਗਰੋਖੈਆਇ॥ ੨॥ ਜੇਲਉਚਾਪਭਿਕੀਅਮਜਾਤਿ॥ ਤਿਸੁਲਉਚੈ
 ਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥ ੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥ ੪॥ ੨੧॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਰਸੁਛੇਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਨੀਨ
 ਜਾਈਸਚੁਅੰਮਿਤਕਾਥਾ॥ ਰਾਰਿਕਰਤਤੂਠੀਲਾਰੀਗਾਥਾ॥ ਰਹਉ॥ ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਸੇਵਾਥਿਰ
 ਨੀ॥ ਮੈਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਚਿਪਨੀ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਸਿਏਲੂਕਜੈਸਦਹੀਸੀਗੀ॥ ਕਾਮਿਨਅਵੈਸੋਛਿਰਿਠਿ
 ਰਿਮੰਗੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਚੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪਤਿਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੨॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪਾਨਪਤੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ਈਹਉਹਉਨਸੀਗੀਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁ
 ਸਭੁਭੋਰਾ॥ ਤਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥ ਰਹਉ॥ ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਦੀਲਾਲਾ॥
 ਗਵਤਤੁਨਤਕਮਵਤਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਲਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੇਮਨੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਨੁ॥
 ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਅਦੀਨਾ॥ ਪਰਮਾਥਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਮੰਤਰੀਮਾਤ੍ਰੇਮਹੀਸਦਾਅਨੰਦੀ॥ ਮਾਨਸਮਹਿਦੀਅਮੋਭਈ॥

ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਪਾਰਿਆਮਪੁਨਕਾਰਜੁਅਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੁਰਸਮਰੀਪੁਰੇਠਕੁਰੰਕੀ॥੧੮੮॥
 ਭੁਕਿਪੁਰਿਪਾਰਿਹੀਸੋਭਜਾਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥ਅਪੇਕਰਤਾਅਵਤੁਨਕੋਈ॥
 ੨॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਤਕੋਭਾਖੀ॥ਗਵਿਰਹਿਆਪੁਰੁਸਭਕੋਸਾਖੀ॥੩॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰੀਬਲਤਬਲਾ
 ਈ॥ਨਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੦॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਵਹੁਇਹਮਨੁ
 ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੇਚਹੁਹਰਿਪਨੁ॥੧॥ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੁਅਉ॥ਪਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਲਗੇ
 ਵਿਦਾਅਤਿਪੀਤਮਮੋਹਿਲਗੈਨਉ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਪਤਿਅਘਵਨੁਸਚੈਨਾਇ॥ਅਰਸਮਿਮਜਨੁਸੇਤਪੁ
 ਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਨਉਕਰਤਾਏਕਾਸਾਖੀਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਕਿਬੇਕ॥੩॥ਦਸੁਸਗਲਕਛ
 ਰਿਅਭਿਮਨੁ॥ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਨੁ॥੪॥੨੧॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਬੁਧਿਪਗਾਸਕਈਮਤਿਪੁ
 ਰੀ॥ਤਤੇਥਿਨਸੀਦਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਈਅਲੋ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਿਕ
 ਸਿਦਿਮੇਰੇਭਈਗੇਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਰਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰਾਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰਾ॥੨॥ਦੁਤਰ
 ਅੰਧਕਿਖਾਇਹਆਈਆਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਟਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨੇਰੈ
 ਗੁਰਨਨਕਸਰਲਾਗਤਿਤੋਰੀ॥੪॥੨੨॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਅਨਰਸਾਖਿਨ
 ਮਹਿਲਹਿਭਾਉ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਵਰਾ॥ਅਨਰਸਾਸਭਿਓਛੋਗੇਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੋ
 ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਪੁਹਾਇਸਮਾਈ॥ਲਾਖਕੋਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਗਾਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀ
 ਦੇਹੀ॥੨॥ਨਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਨਕਗੁਰਤੇਆਈਆਸਾਦਾਈਤਉਤਕਤਛੋਰਿਨਜਾ
 ਈ॥ਨਨਕਗੀਧਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੩॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੇਹੀਮਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰ
 ਮਤਿਅਪੁਨੀਧਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਲੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪੀਤਮੋਹਵਹਿਮਨੀਪਆਰੀ॥੧॥ਸੁਹਿਸੁਚਰਿਸਾਪੁ
 ਬਚਨਉਧਰੀ॥ਦੁਖਭੂਖੀਮਟੈਤੋਰੇਸਹਸੁਖਪਵਹਿਤੂਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਕਰ
 ਉਗੁਰੇਵਾਅਤਮਸੁਪੁਬਿਖੁਤਿਅਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਵਹਿਸੋਭਹਰਿਦ
 ਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਗਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਅਗਿਆਨਿ॥ਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹਮੰਤੁਕ
 ਮਵੈਨਨਕਸੋਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੪॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇਭਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇ
 ਹੁਰੀਆਗੋਬਿੰਦੀ॥ਲਲਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਮਾਮਿਲੁਸਾਪਸੇਗਤਿ
 ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੈਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਖਾਜਾਤਰੀਗਿਆਈਅਕੋ॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿਰਸਕੀਕੋ ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਪੁਹਾਇਸਮਾਈ॥ਲਾਖਕੋਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਗਾਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀ
 ਦੇਹੀ॥੨॥ਨਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਨਕਗੁਰਤੇਆਈਆਸਾਦਾਈਤਉਤਕਤਛੋਰਿਨਜਾ
 ਈ॥ਨਨਕਗੀਧਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੩॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੇਹੀਮਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰ
 ਮਤਿਅਪੁਨੀਧਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਲੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪੀਤਮੋਹਵਹਿਮਨੀਪਆਰੀ॥੧॥ਸੁਹਿਸੁਚਰਿਸਾਪੁ
 ਬਚਨਉਧਰੀ॥ਦੁਖਭੂਖੀਮਟੈਤੋਰੇਸਹਸੁਖਪਵਹਿਤੂਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਕਰ
 ਉਗੁਰੇਵਾਅਤਮਸੁਪੁਬਿਖੁਤਿਅਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਵਹਿਸੋਭਹਰਿਦ
 ਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਗਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਅਗਿਆਨਿ॥ਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹਮੰਤੁਕ
 ਮਵੈਨਨਕਸੋਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੪॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇਭਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇ
 ਹੁਰੀਆਗੋਬਿੰਦੀ॥ਲਲਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਮਾਮਿਲੁਸਾਪਸੇਗਤਿ
 ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੈਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਖਾਜਾਤਰੀਗਿਆਈਅਕੋ॥ਰਹਾਉ॥

ਜਪੁਤਪੁਸੈਜਪੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆਕਹੁਨਨਕਹਮਨੀਚਕਰੀਆ॥
 ਸਗਲਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੧॥੨॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਦੂਜਾਤੁਮੇ
 ਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਸਾਜਨੁਸੀਰੀਪਭੁਮੇਰਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਚਿਟਤੁਮਰੀਆਸਾ॥ਏਠਤਉ
 ਠਤੋਸੇਵਤਜਾਗਤਾਵਿਸਰੁਨਹੀਤੁਸਾਸਗਿਰਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗਖੁਗਖੁਸਗਲਿਪਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾ
 ਗਰਵਿਕਰਾਣਾ॥ਨਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਣਾ॥੨॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪਭੁਛਡਾਇ॥ਪੀਤਮਾਸਿਉਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਬਿਖੁਖਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਣਾ
 ਤਉਕਛੂਨਾਕਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਭਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥
 ਸਿਤਪਸਾਦਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯੋਹਏਆਪਿਸਹਈ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਾਨਿਤਗਾਵੈਨਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ॥੨॥
 ੩॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਦਿਖਪੁਖਾਇਚਿਹਰਿਕੋਨਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਾਬਿਨਸਿਆਥਉ॥੧॥
 ਤਾਪੁਗਾਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੁੰਗ॥ਅਨਦੁਭਾਏਆਸਭੀਮੇਵੇਵਿਸੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੈਤਸਗਲ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬਹੁਨਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੪॥੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਬੀਛਤਨਹੀਸੁ
 ਥੇਲਾਂਆਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਚੁਏਚੁਏਈ॥ਰਹਾਉ॥ਠੰਢੰਤਤੀਮਿਟੀਖਈ॥ਚਿਹਰਬਾਲਾਬੁਛ
 ਭਾਈ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਲਾਈ॥ਗੁਰਪਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੫॥੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ
 ੫ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਹਰਿਚਰਨਾਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਨਿਤਿਜਪਿਮਨਮੇ
 ਗੇ॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਾਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਨਕਪੁਰਨਕਰਮਾ
 ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਾਰਬਹੁਮਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪਭੁਥੇਲੀ॥
 ਪੀੜਗਈਠਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੀਰੀਮੇਲੀ॥ਸੁਖਸਹਜਾਨੀਦਸੁਹੇਲੀ॥
 ੧॥ਸਾਧਸੀਰੀਗੁਲਗਾਇਅਤੇਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਨਕਭਈਅਮੇਲੀ॥੨॥੭॥੩੫॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਿਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੀਤੇਖੁ
 ਦਇਆਪਰਮੁਸਦਾਇਹਅਪੁਨੈਗੀਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ਮਿਲਤਸੀਰੀ
 ਭਾਇਚਿਮਨੁਨਿਰਮਲਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੂਹੇਇਰਹੈਮਨੁਆਸਗਲੇ
 ਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੇਗਵਿਆਮੇਰਾਠਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥੨॥੮॥੩੬॥
 ਪਿਇਕੁਏਕੈਰੈਸਗਲਾਪਾਸਗੇ॥ਜਪਿਜਪਿਰੇਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤਉਪਧੇ॥

੩॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਗਬਿਅੰਤਦੁਸੰਧੀਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਵਾਰੇ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਵੈਨਨਕਪਿ
ਆਇਧਿਆਇਪੁਰਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੧॥੩੬॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤਅਗੇ
ਚਗੁਇਹਸਰੁਤੇਰਾਅਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜੀਸਭੁਕਿਛੁਤੁਏਮਝਾਗਿ॥੧॥
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਪਾਗਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਗੁਲਗਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮ
ਅਪਗਾਰਹਾਇ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਚੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਗਿ॥ਅਨਵਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ
ਰੈਨਪੈਰੈਅਗਨਾਗਿ॥੨॥ਪਰਪਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਗਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੁਰੇਕੈਆਧਾਗਿ॥੩॥ਗਿਹੁਮੰਦਰੁਮਹਲਾਜੇਦੀਸਹਿਨਕੋਈਸੰਗਾਗਿ॥ਜਬਲ
ਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਕਨਮੁਸਮਾਗਿ॥੪॥੨॥੩੭॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩
ਰਾਜਮਿਲਾਕਜੇਬਨੇਗਿਹਸੇਭਰੂਪਵੈਤੁਜੇਅਨੀ॥ਬਹੁਦਰਬੁਧਸਤੀਅਤੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈ
ਅਨੀ॥ਅਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਅਵੈਛੋਰੇਚਲੈਅਭਿਮਨੀ॥੧॥ਕਾਰੇਏਕਾਬਿਨਾਚਿਤਲਈਐ॥ਉਠ
ਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਰਹਾਇ॥ਮਹਾਬਚਿਤਸੁੰਦਰਆਖਾਵੈਰਦਾਮਹਿ
ਜਿਤੇਪਵਛੋ॥ਹਉਮਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਵਉਮੁਖਤੇਬੰਧਛੋ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਰਬਹਮਕਛੋਰੇਚਲੈ
ਏਕਾਦਿਹਾਛੋ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਾਤੇਬਹੁਕਰਤਕਰਦੈਹਾਰੁਨਜਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਅਪਿਨਕਮਵੈਤ
ਤੁਸਬਦਨਪਛੋਗੈ॥ਨੀਗਾਆਇਅੰਤੁਜੀਜਿਉਹਸਤੀਖਕਛੋਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਝੂਰਏ
ਹੁਪਨਗਾਮੇਰੇਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਤੂਬੰਧੀਪਖੀਪਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਉਨਨਕਨਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਮਿਨਿਸ
ਤਰਾ॥੪॥੧॥੩੮॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਤੂਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਾਅੰਧਾਕਿਉਜਾਗੈਹਰਿ
ਜਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਨਾਕਿਉਤਿਅਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪਹਰਿਸੰਤ
ਮੰਤਾਕਿਉਲਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਨਕਸਾਧੂਸੀਗਿਜਾਗੈਗੀਅਨਰੀਗੀ॥ਵਡਭਾਗੋਕਿਰਪਾ॥੪॥੧॥੩੯॥
ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬॥ਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸੋਪਰਵਨਸੁਖਸਹਜੁਮਨਿਸੋਈ॥ਕਰਲਕਾਰਲਾਸਮਰਥਅਪਾਰਅ
ਵਰੁਨਹੀਰੋਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਲਗਵਾਰਿ॥ਮਸਲਾਤਿਮਤਾਸਿਆਲਪਜਨਕੀਜੇਤੂਕ
ਗਹਿਕਰਵਹਿ॥ਠਹਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਪਿਆਰੇਸਾਧਸੀਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਇਸੋਈਜ
ਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਟਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇ
ਆਤੁਮਗੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭੁਗਵੈਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਇ

ਨਮੁਨਾਨਕਸਦੁਕੀਨਾਰਿਨਮੇਰੀਰਿਸਮਏਆ॥੧॥੧॥੧॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੋਧੇਵੈ
 ਪਰਾਈਆਪਲਾਕੀਤਾਪਵੈ॥ਈਹਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਛੇਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅਰਿ
 ਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਹੂਬਾਤੈਅਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥ਰਹਉ॥ਕਿਰਤਪਾਇਆਨਿੰ
 ਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਅਓਹੁਕਰੈਬਿਚਗਾ॥ਤਹਾਬਿਗੁਤਾਜਹਕੋਇਨਗਖੈਚਿਉਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥
 ੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੁਨਹੀਖਸਮੈਵੈਭਾਲਾ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸਿਤਨਕੀਤਿਉਸਿਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥
 ੩॥ਸਿਤਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੁਸਿਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਿਤਹਰਿਗਖੈਨਿੰਦਕਦੀਏਕੁਜਾਈ॥
 ੪॥੨॥੧॥੧॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਬਾਹਰੋਏਅੰਤਰਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪੁਨੇਖੇਏ॥ਈਹਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
 ਮੋਹਿਵਿਅਪਿਆਅਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੇਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੋਰੇਗਾ॥ਵਰਮੀਮਰੀਸਪੁਨਮਰਈਨਮੁ
 ਨਸੁਨਈਢੋਗਾ॥ਰਹਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਨੈ॥ਏਦਸਾਸੜਕਉ
 ਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਨੈ॥੨॥ਚਿਘਰਿਗਾਇਆਜੈਸਾਖੇਵਾਛਬੁਆਨਦਰਿਸਗਛਾਆਇਆ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਕਿਛੁਜਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛਪਾਇਆ॥੩॥ਕੁਰਕਪਟਿਥੀਚਿਨਿਮੁਨੀਆਦਾਤਬਿਰ
 ਸਿਗਾਇਅਤਤਕਾਲੇ॥ਸਾਤਿਸਾਤਿਸਾਤਿਨਨਕਿਕਹਿਅਅਪਨੈਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੩॥੧॥੧॥
 ਆਸਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿਗਮਲੁਨਚੈਅਪੁਨਿਵਰੇ॥ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਗਤਿਰਖੈਮਨਮ
 ਹਿਏਕੋਕਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਗਤਿਕਰੇਗੁਸਗਵੈ॥ਰਬਬੁਖਵਜਤਾਲਾਘੁਘਰੁਅਨਹਦਸਬਦਵ
 ਜਾਵੈ॥ਰਹਉ॥ਪਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਅਪਨਪਛੈਅਵਰਗੀਝਾਵੈ॥ਗਮਨਾਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗ
 ਲਸੁਨਵੈ॥੨॥ਕਰਸੀਗੀਸਾਪੁਚਰਨਪਖੈਰੈਸਿਤਪੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਪਰੇਗੁਰਅਗੈਸਤਿਪ
 ਦਾਰਬੁਪਾਵੈ॥੩॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੈਲਾਇਸਰਪਤਾਕਾਜਨਮਮਰਲਦੁਖੁਭਾਰੈ॥ਐਸੀਨਿਗਤਿਨਰਕਨਿਵ
 ਰੈਨਨਕਕੁਰਮੁਖਿਜਗੈ॥੪॥੪॥੧॥੧॥੧॥੧॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਅਪੰਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੁਦੰਤੇਸੇਸਟਾਈ
 ਗੇ॥ਪਤਾਲੀਅਕਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੁਈਖਈਗੇ॥੧॥ਘਰਕੀਬਿਯਾਈਅਵਰਸਿਖਾਈਮੁਸਾਦੀਖ
 ਡਰਾਈਗੇ॥ਅਜਕੈਵਸਿਰੁਰਿਕੀਨੋਕੋਹਰਿਕੁਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈਗੇ॥ਰਹਉ॥ਬਣੁਬੁਨੀਅਛਪਰਾ
 ਥਮਿਅਨੀਘਰਿਆਪਹੁਪਾਇਆਗੇ॥ਬਿਨੁਜਵੀਏਲੈਜਵਿਚਿਜਵਾਵਥੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਆਗੇ॥
 ੨॥ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਚੂਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਆਗੇ॥ਮਾਲਿਦੁਲੀਚੂੰਡੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਾਦਿਖ
 ਲਨੁਪਾਇਆਗੇ॥੩॥ਸੋਈਅਜਾਨੁਕਰੈਮੈਜਨਾਜਾਨਲਹਾਰੁਨਛਾਨਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀ॥

ਅਇਅਰਸਕਿਰਸਕਿਕਿਰਸਸਰਗੇ॥੫॥੧੦॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਬੰਧਨਕਟਿਕਿਸਰੇਅਉਗਨਅਪਰਕਿ
 ਰਦੁਸਮਾਰਿਆਰੋਏਕਿਪਲਮਾਤੀਪਤਨਿਆਈਬਾਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਰਾਖੇਗੁਰ
 ਗੋਪਾਲੀ॥ਕਾਢੀਏਮਹਾਭਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਗਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਗਲਿਜਮਤੇਛੁਟੀ
 ਐਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਸੁਖੁਪਈਐ॥ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨੀਤਨੀਤਗੁਲਗਈਐ॥੨॥ਗੁਰ
 ਤਿਪੇਮਪਰਮਪਦਪਾਈਆਸਪਸੀਰੀਦੁਖਨਠਾਛਿਜੈਨਜਾਏਕਿਛੁਭਉਨਾਬਿਆਪੇਹਰਿਪਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ਗਏ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਪੁਰੁਭਏਸਹਾਈਏਤਉਤਰਾਖਨਹਰੇ॥ਪ੍ਰਨਮੀਤਹੀਤਪਨੁਮੇਰੈਨਨਕਸਦਬ
 ਲਿਹਗੇ॥੪॥੧੦੫॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਜਾਤੁਸਾਰਿਬੁਤਭਉਕੇਹਰਉਤਪੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਯਾਹੀ॥ਏਕੁ
 ਤੁਤਸਕੁਕਿਛੁਹੈਮੈਤਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਨੁਦੇਖਾਸੰਸਾਰਾਗੀਖਅਕਰਹੁਗੁਸੀਈਮੇਰੈਮੈ
 ਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਲਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਰੋਗੁਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਲਾਈਐ॥ਵਿਲੁਨਵੈ
 ਸਭੁਜਗੁਬਉਗਾਈਆਨਾਮੁਮਿਐਸੁਖੁਪਈਐ॥੨॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਲਾਈਐਜਿਕਹਲਾਸੁ
 ਪੁਰਜੀਪਾਸੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਤੇਰਵਰਤੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਾਰਿਅਈਤਤੇਰਵ
 ਰਿਅਈਏਤਉਤਤੁਭਹਿਧਿਆਉ॥ਨਨਕਕੇਪਰਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਲੁਤੇਰਾਇਕੁਨਉ॥੪॥੧॥
 ੧੦੬॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਸਾਰਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਚੀਜਨਮਜਨਮਚੁਕੇਭੈਭਰੇ
 ਦੁਰਤੁਬਿਨਾਸਿਚਿਉਰਮੁਖੀਚੀ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਚੀਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤ
 ਨੁਮੇਰਾਠਰੁਖੀਚੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰਉਚਿਸਪਸੀਗੁਏਹੁਕਾਜੁਤੁਮਆਪਕੀਚੀ॥ਦਿਛੁਕਰਿ
 ਚਰਣਗੇਹਪਰਤੁਮਰੇਸਹਜੇਬੀਖਅਭਈਖੀਚੀ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਨਨਾਮੁਪੁਰਤੁਮਰਏਹੁਅਥਿਨਾਸੀਮੈ
 ਤੁਲੀਚੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਤੇਗੁਰਿਦੀਨਤਾਪੁਸੈਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਚੀ॥੩॥ਪ੍ਰਿਨੁਸੁਮਾਲਾਸਦੇਹੀਪ
 ਈਜਿਤਪੁਭਿਅਪਨੈਮੋਹਿਲੀਚੀ॥ਪ੍ਰਿਨੁਸੁਕਾਓਜੁਗੁਸਾਪਸੀਗੀਕੀਰਤਨੁਗਈਐਨਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
 ਚੀ॥੪॥੧੦੭॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਅਗੈਰੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੁਆਅਵਰਕਿਜਾਦੈਰੀਅਨਾ॥ਭੂਲਚੁਕ
 ਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਕਖਸਿਆਪਰਦੁਮਭਗਵਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਸਦਦਇਆਯਾਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰ
 ਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਅਰੇਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਆਹਰਿਆੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰ
 ਰਿਅਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਰਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਢੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭ
 ਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਰੇ॥ਮੈਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪੁਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇ॥੩॥ਗੁਲਾਨੇ

ਧਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ ਸਗਲਿਪਇਆਨਕਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧॥ ੧੦੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਤੁਵਿਸਗਹਿਤਸਭੁਕੇਲਾਰੁਚੀਤਿਅਵਹਿਤਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁਨਕੇਉਦੁਜਾਸੁਣੈਸਚੇਅਲਖਅ
 ਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਚੀਤਿਅਵੈਤਸਦਾਦਇਅਲਾਲੇਗਨਕਿਅਵੇਚਗੇ ॥ ਚੁਰਭਯਾਕਹੁਕਿਸਨੇਕਹੀ
 ਐਸਗਲੇਜੀਅਤਮਗੇਰਹਾਉ ॥ ਚੇਰਿਦੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰਹਾਥਦੇਇਤੁਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁਜਨਉਪਰਿ
 ਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪੁਨਕੇਉਭਾਖੈ ॥ ੨॥ ਚਿਹ੍ਰਸੁਖਚਿਹ੍ਰਵਡਿਅਈਜੋਪਤਜੀਮਨਿਭਾਲੀ ॥ ਤੁ
 ਦਾਨਤੁਸਦਮਿਹਰਵਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਲੀ ॥ ੩॥ ਚੁਪੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁ
 ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁਨਕਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿਅਈਕੋਈਨਉਨਜਾਲੈਮੇਰਾ ॥ ੪॥ ੧੦੯॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਪਸੀਗਿਹਰਿਪਈਐ ॥ ਖੋਲਿਕਿਵਗਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਗਪਿਜ
 ਨਮਿਨਅਈਐ ॥ ੧॥ ਮਿਲਉਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੁਖਹਰਉਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈ
 ਅਰਾਧਿਆਤਕੈਸੀਗਿਤਰਉਗੇਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਉਦਿਆਨਪਵਕਸਾਗਰਭਏਹਰਖਸੇਗਮਹਿਬਸ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਭਾਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੀਪਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸਨਾ ॥ ੨॥ ਤਨੁਪਨੁਥਾਪਿਕੀਚਿਸਭੁ
 ਅਪਨਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਧਿਆ ॥ ਕੁਰਪਗਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ ॥ ੩॥ ਰਾਖਿ
 ਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਨਹਾਰੈਜੋਪਭਅਪੁਨੇਭਾਲੇ ॥ ਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁਤਮਰਦਾਤੇਨਕਸਦਕੁਰਬਾਲੇ ॥
 ੪॥ ੧੧॥ ੫੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗਹੁਭਾਇਚਿਰੀ ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀ
 ਤੁਪੁਨਵਿਅਪੈਤੇਰਾਆਲਸੁਕਹਾਗਾਇਚਿਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਗਾਖੋਰੇਸੀਮਿਕਉਨਛੁ
 ਟਿਚਿਰੀ ॥ ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤੈਗੁਨੀਆਸਗਲੇਭਵਨੁਲੁਟਿਚਿਰੀ ॥ ੧॥ ਦਵਾਅਗਨਿਬਹੁਤਤਿ
 ਲਜਾਯੋਕੋਈਹਰਿਆਥੁਵਰਹਿਚਿਰੀ ॥ ਐਸੇਸਮਰਬੁਫਰਨਿਨਸਕਉਤਕੀਚਿਪਮਾਜਾਤਨਕਹਿਚਿ
 ਰੀ ॥ ੨॥ ਕਾਜਰਕੋਠਮਹਿਭਈਨਕਾਰੀਨਿਰਮਲਬਰੁਬਨਿਚਿਰੀ ॥ ਮਹਾਮੰਤੁਗੁਰਹਿਰਦੈਬਾਸਿਚਿ
 ਅਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਚਿਰੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨਅਪੁਨੇਚਰਦਲਾਗਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਸਾਪੁਸੀਗਿਸਮਈ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੫੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਲਾਲਚੇਲਨਾਤੇਤਨਿਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨਭਨੀਤਮਨੁਸੋਹਿਆ ॥ ੧॥ ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ ॥
 ਕਵਨਗੀਰੀਤੁਭਈਗੁਲਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁ
 ਮਘਰਿਭਾਗੁ ॥ ੨॥ ਤੁਸਤਵੰਤੀਤੁਪਰਧੀ ॥ ਤੁਪੀਤਮਭਨੀਤੁਹੀਸੁਗਰੀਆਨੀ ॥ ੩॥ ਪੀਤਮ

ਭੁਨੀਤਾਰੀਗਿਗੁਲਾਯਾਕਹੁਨਕਸੁਭਦਿਸਦਿਨਿਹਲਾਯਾਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹਹਮਰੀਘਲਾਪੁਭਾਅ
ਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਰਨਹਰਾਹਉਦੁਜਾ॥੧॥੫੨॥ਅਸਮਹਲਾਪਦੁਖੁਘੋਰੇਜਬਹੋਤੇਦੁਗਿਅਬ
ਮਸਲਾਤੇਮੋਹਿਮਿਲੀਹਦੁਗਿ॥੧॥ਦੁਕਾਨਿਹੋਰਸਖੀਸੋਹੇਗੀ॥ਭਰਮੁਗਏਆਗੁਰੀਪਰਸੀਗਿਮੇਰੀ
ਰਹਉ॥ਨਿਕਟਿਅਨਿਪਿਅਸੇਜਪਗੀ॥ਕਾਟਿਕਢਨਤੇਛੂਟਿਪਗੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਰਾ
ਅਨਦਬੋਰੇਦੀਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪੁਰੁਘਰਿਆਇਆਥਿਭੁਸੋਹਗੁਨਾਨਕਜਨ
ਪਾਇਆ॥੪॥੫੩॥ਅਸਮਹਲਾਪਸਾਚੇਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਯੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਗਾ
੧॥ਬਹਰਿਸੁਤੇਸਗਲਾਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥ਰਹਉ॥ਮੁਖਕੀ
ਬਾਤਸਗਲਾਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅਸੀਗਿਪੁਰੁਅਪੁਨਾਪਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤੈਬਹੁਤੇਭੀਹਲਾ
ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹਮਨੁਗਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਮੰਤਰਿਬਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥੪॥੫੪॥ਅਸਮਹਲਾਪਪਾਵਤੁਰਲੀਅਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਮਟੀਸੀਗਿ
ਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਭੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਚਿਛਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆ॥ਨਿਗਰਬਲੀਆ॥ਰਹਉ॥
ਤਲੇਕੁੰਚਰੀਆ॥ਸਿਰਿਕਨਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਲੇਪਰਨਿਗਡਲੀਆ॥੨॥ਗੁਪਸੁੰ
ਦਰੀਆ॥ਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਾਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆ
ਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਗਲਿਨਾਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖਦਾਇਅਲੀਆ॥੪॥੫੫॥ਅਸਮਹਲਾਪ
ਏਕੁਬਰੀਚਾਪੇਰੁਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਮਹਿਠਲਿਆ॥੧॥ਐਸਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗੀਅ
ਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦਨਿਰਬਨੀ॥ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੁਆਕੇਕੁੰਦਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਭਾਈਗੇ॥ਰਹਉ॥
ਸਿੰਚਨਹਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਤਪਤਡਾਲੀ॥੨॥ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਆਇਜਵਾਈ॥
ਸਗਲੀਛੁਲੀਨਿਛਲਨਕਾਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਨਾਮੁਜਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਨਕਦਸਤਰੀਤੇ
ਨਿਮਾਇਆ॥੪॥੫੬॥ਅਸਮਹਲਾਪਰਾਜਲੀਯਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੇਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰ
ਤਨੁਗਈ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਚਿਲੈ॥ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੇਲੇ॥ਰਹਉ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈ
ਰੋਗਰਸਿਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਲੇ॥੨॥ਜੇਨਿਤੁਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਲੁ॥
ਨਾਮਰਤਸੋਈਨਿਰਬਲੁ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿਚਿਨਾਮੁਨਿਪਨਾ॥ਭਨਤਿਨਨਕਤਾਕਾਪੁਰਖਜਲਾ॥੪॥
੬॥੫੭॥ਅਸਮਹਲਾਪਤੀਰਬਿਜਾਉਤਹਉਉਕਰਤੇ॥ਪੀਰਿਤਪੁਛਉਤਮਾਇਆਰਤੇ॥੧॥

ਜੇ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਵਹੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥
 ਨਰਕਿ ਸੁਗਰਹਿ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੀਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ
 ਨੀ ਅਕਉ ਜੀ ਜਾਗ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ ॥
 ੪ ॥ ਸਾਪਸੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ੫੮ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਛਾਨਿ ਸੁਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ
 ਸੁਖ ਜਾਤਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੇ ਨਹੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇ
 ਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਫਰੈ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਪਰਵਨਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕੀ ਸਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਵਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਗ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਦ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿ
 ਦ ਗੋਸੀਈ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਰਾਦੀ ਆਪੈ ਨ ਉਖਾਈ ॥ ਤਉ ਪਸ
 ਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਨਿਤਾਇ ਵੈਧਿ ਅਈ ॥ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਸੈਤ ਹਲਾਹਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਭੋਧਿ ਅਈ ॥ ਤੁਨੁ ਮਗੈ ਦੁਖ ਨ ਕਉ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥
 ੬੦ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਵਤ ਪਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
 ੧ ॥ ਸਵਨ ਸੁਨੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
 ਗ ਜੇ ਕਾ ਮਿਥਾ ਟਪਾਟ ਜਪੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਈਐ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜੇ ਸੁਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ ॥ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਨਨਕ ਤਿ
 ਸੁਲਾਹਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ੬੧ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭ
 ਈ ਕਹਿ ਆਲ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਸ
 ਦਸ ਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਦੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਬਿਰਘ ਰਿਖੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਪ
 ਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਰਕਾ ਬੁਗਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰ
 ਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨਹੀ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ੬੨ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਜਿ ਸੁਨੀ ਚਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਰੁ ਭੰਟ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਉ
 ਅ ਕੇ ਚਰਨ ਮਾਇਓਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਹੂਨਾ ਵਤ ਕਾਮਾ ॥ ਸੈਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥

ਸਪਸੰਗਿ ਮਨਿ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਕਮੀ ਠੇਲਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਏ३॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫
 ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਪਤੀ ਪਸਾਪ ਕੈ ਸੰਗੇ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉਗੇ॥ ਰਹਉ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਜਾ ਕੈ ਸੁ ਤਿਪਰੇਈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਹਵੈ ਅਸੇਈ॥ ੨॥
 ਚਿਪਤਿ ਪਰਲ ਉਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ॥ ਅਪਿ ਅਲੇਪ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ॥ ਅ
 ਨੰਦ ਕਰੈ ਨਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ॥ ੧੩॥ ਏ४॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫ ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨ
 ਹੀਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਬਿਨਾ ਸੇਵਕ ਦਰਦ ਦੂਰਿ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਨ ਕੀਪੁਰਿ॥ ਰਹਉ॥ ਪੁਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਪ
 ਰਨ ਜੇਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗ॥ ੨॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਣੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਬੀਆ
 ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਸਿਸਿ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ਬੁਧਿ॥ ੧੪॥ ਏ५॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫
 ਮਿਟੀ ਤਿਅਸ ਅਗਿ ਅਨ ਅੰਧੇਰੇ॥ ਸਾਪ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘੇਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਨਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮ
 ਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੁਰਖੁ ਛੀਠਾ॥ ਪੁਭ ਕਾ ਭਲਾ ਲਾਗੁ ਅੰਗ॥ ੨॥
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਗਹੇ॥ ਕਿਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਪ ਲਹੇ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪੁਰ
 ਕਰੀ ਮਇਆ॥ ੧੫॥ ਏ६॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸੰਸ
 ਰਿਝੇਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਗੁਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨ ਹਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰਨ ਅਵਸਿਕਾ ਮੂਠਾ ਮੇਹੁ ਮਿਥਿ ਅਪਸਰੇ॥ ਰਹਉ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨ ਹੀ ਬਚਿ॥ ਗੁਰੁ ਦਤ
 ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਉ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਅਪੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ॥ ੧੬॥ ਏ७॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫
 ਆਪੇ ਪੇਡਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਅਪੇਰਾਖਾ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਚਹੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਅ
 ਪੇਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਆਪੇ ਸੁਗੁਰਿ ਗਲਿ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੇਈ ਗੁਪਤੁ ਸੇਈ ਆਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਰਗੁ ਲਾਨਿਰ ਗੁ
 ਲਾਖਾ ਪੈਨਉ॥ ਦੁਹੀ ਮਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੈ ਠਉ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਭੂਮੁ ਭਉ ਭੋਇਆ॥ ਅਨਦੁ ਪੁਸਤੁ ਨੈਨ ਅ
 ਲੋਇਆ॥ ੧੭॥ ਏ८॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵ
 ਖਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਰਿ ਗੁਨ ਗੁਲਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰ ਪੁਭ ਸੇਈ॥ ਰਹਉ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਆਰੀ ਅਨ
 ਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਸਮ ਨਿਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ॥ ਨਾਮੁ ਪੂਰੁ ਕਾਮਨੁ ਹਿਅਰਾਧਾ॥
 ੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤਿਮੇਰੀ ਖੇਰੀ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਚਿਟ ਪੁਭ ਤੇਰੀ॥ ੧੮॥ ਏ९॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਮਾਨਾ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਤਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਨਾ॥ ੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਰਾਖੁ ਸਰਲਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਮੰਤਰਿ ਪਾ
 ਗੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਲ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਰੈ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾ ਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਏਤ ਉਤ ਕਤ ਹਿ
 ਨ ਭੋਲੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ਚੈਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਜੇ ਸਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਖੁ ਨਾ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦੀ ਮੁਕਤਾ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਅਗਿ ਹਰਿ ਸਰ
 ਲੀਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪ
 ਨੈ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲਾ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਉਪਸੀਨੇ ਹੋਇ ਰਿਮੇਗਾ ॥ ਤੰਦੁ ਭੁਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਨੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵ ਸੋਇ
 ਦੁਮਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਪਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ਦੁਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਠਲੁ ਪਾਇਆ
 ਜੀਪਸਾ ਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਤਿ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੀਰਿ ਪੋਰੇਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਤਉ ਹਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਕੀਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਹੁ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤੋ ॥ ਜਾ
 ਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਭਗਿ ਮਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭਵਾਇਆ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਭਗਤ
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬੀਪਨ ਅੰਧ ਭੁਪਾਰਿ ਹਮੇਗਾ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸਿਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪਤਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮੀ ਨ ਤਮਾਗੇ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕ
 ਤੇਗਾ ॥ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ਪਭਗੁ ਨੀਗਹੇਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਪਾ ਭਾ ॥ ਤੁਝ ਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ
 ਕਉ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਸੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਾਦਿ ਜਪਉ
 ਨਾਮੁ ਗੁਲਤਾ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਰੇਵਨ ਹਾਰੈ ਸ਼ੂਰੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੇਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਮੁ ਆਕਾਂਕੈ ਪਰਿਗਵਨੁ ॥ ਕੋਰੇਵੈ
 ਕੋਹ ਸਿਹਾ ਸਿਪਾਵਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਾ ਚਿੰਮ੍ਰ ਬੇਰਾ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿਨੁ ਮੁਕਾਠਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋ
 ਹੁ ਗੁਲਾਮ ਹਿਵਰ ਤੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ
 ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਯਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਇਰੀ ਪੁਰਖ ਬਰਿਨਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਿਅਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁਖ ਭਉਰੀ ॥
ਪੁਰਖਿ ਲਾਏ ਕੀਲਾਸਾ ਤੇ ਅਲਾਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉਰੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਨਿ ਨ ਸਾਰਿਓ ॥
ਖਿਸਰਿ ਗਏ ਚਿਤੁ ਮਪਰਿ ਭਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਯਾਦੀ ਅਠੰਕਾਰੇ ॥ ਦੇਸੁ ਨ ਹੀ ਪੁਰਖ ਕਰਲੈ ਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
ਧਸੀ ਗੀ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨ ਸਿਰਾਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੂਚਿ ਤਿਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਿਮ
ਰਤ ਨ ਮਸਗਲ ਰੋਗ ਖਾਇਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥ ੨ ॥
ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ॥ ਪਿਆਸ ਮਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਕਿਵਲ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੁਰਖ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ
ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਥਨੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਗਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ਪੁਰਨੁ ਸੋਭੇ ਫਿਅਰਿ ਰਭੈ ਪਨੀ ॥ ਰਹਉ ॥
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਠਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਦ ਤਿ ॥ ਜਲਾਨਿ
ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤੇਈ ਸੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥
੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਰਿਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਛੁ ਨ ਬੋਰਾ ਹ
ਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤਖਰਚ ਭਾਬਿਲ ਛੁਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਪਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਖ
ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕਾ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਨੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਨਹੀ ਤਿਨ ਕਾ ਮੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰਾ ਪੈਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾ ਸਿਓ
ਸੈਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿ ਚਿਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
੨ ॥ ਜਉ ਮੈ ਚਿਟ ਗਹੀ ਪੁਰਤੋਰੀ ॥ ਤੀ ਪੁਰਨੋਰੀ ਮਨ ਸਾਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੧੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਾਦਿ ਨੁਮਾਨਾ ਜੁਟਕਾਈ ॥ ਗੀਰ ਤ ਕੂਪ ਮ
ਹਿ ਖਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤ ਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾ
ਰਿੰਗ ਪਨੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਮਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹ ਦਲਾਹਿ ਹੁਬੰਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਠਾਂ ਸਿਸਕਤ ਸਹੁਸਾ ਪਿਆ ॥ ੨ ॥
ਬਾਲੁ ਕਨਕਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖ ਆਇਆ ॥ ਸੋਧ ਨੁਮਾਨਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗੀ ਜਪਿ ਚਿਹਰਿ
ਗਈ ॥ ਨਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਨਕੈ ਸੀਰੀ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲਾ

ਉਨਕੈਸੀਗੀਹਮਤਮਸੀਗੀਮੇਲਾਉਨਕੈਸੀਗੀਤਮਸਭੁਕੋਉਲੇਰੈ। ਚਿਸੁਬਿਨਕੋਉਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ।
 ੧। ਤੇਥੈਰਾਗੀਕਰਾਸਮਏ। ਚਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੋਰੀਗੀ। ਰਹਾਉ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਹਮਹਿਮਾਰ
 ਗਿ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਏਯਾਹਗੀ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਪੋਪੋਲੀ। ਚਿਸੁਬਿਨਤੁਛੁਟਕੀਰੇਲੀ। ੨। ਉ
 ਨਕੈਸੀਗੀਢੇਰਾਮਨੁਮਹਤੁ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਤਮਸਭੁਜਗਤੁ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੇਰੀਸਭਾਬੀਧੀਥਾਈ। ਚਿ
 ਸੁਬਿਨਤੁਹੀਏਯਾਹਮਈ। ੩। ਚਿਹੁਥੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਈ। ਹੁਕਮੇਥਾਧਕਾਰਕਮਾਈ। ਜੋਨਿਵਿਛੋਰੇ
 ਨਨਕਥਾਪਿਆਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਦੈਆਪਿ। ੪॥ ੩੧॥ ੮੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਚਿਹਮਰਤਨਹ
 ਮਰਹਿਐ। ਨਚਿਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕਾਫ਼ਿਆਨਚਿਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੁਖੇ। ਨਚਿਸੁਦੁਖੁਨਾਹਮਕਉਦੁਖੇ।
 ੧। ਅਵਰਨਕੋਉਮਾਰਨਵਾਗਾਜੀਅਉਹਮਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ। ਰਹਾਉ। ਨਚਿਸੁਬੀਧਨਾਹਮਥੰਧੇ।
 ਨਚਿਸੁਬੀਧਨਾਹਮਥੰਧੇ। ਨਚਿਸੁਮੈਲੁਨਾਹਮਕਉਮੈਲਾ। ਚਿਸੁਅਨੰਦਤਹਮਸਦਕੇਲਾ। ੨। ਨਚਿਸੁਸੇ
 ਚੁਨਾਹਮਕਉਸੋਚਾ। ਨਚਿਸੁਲੇਪੁਨਾਹਮਕਉਪੋਚਾ। ਨਚਿਸੁਭੁਖਨਾਹਮਕਉਕਿਸਨਾ। ਜਾਉਹਨਿਰਮ
 ਲੁਤਾਹਮਜਚਨਾ। ੩। ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਚਿਹੀ। ਆਗੈਪਛੈਏਕੋਸੋਈ। ਨਨਕਗੁਰਿਖੋਏਕੁਮਭੰ
 ਗਾ। ਹਮਚਿਏਮਿਥਿਹੋਏਇਕਰੰਗਾ। ੪॥ ੩੨॥ ੮੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰਿਸੇ
 ਵਾਕਗੀਐ। ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ। ਪਨੀਪਖਾਫਰਾਉਤਜਿਅਭਿਮਨੁ। ਅਨਿਕਥਾਯਜਾ
 ਈਐਕੁਰਥਨੁ। ੧। ਸਈਸੁਹਾਗਾਦਿਜੋਪਭਭਾਈ। ਤਿਸਕੈਸੀਗੀਮਿਲਉਮੇਰੀਮਈ। ਰਹਾਉ।
 ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾਗੀ। ਉਨਕੀਰੇਲੁਬਸੈਜੀਅਨਾਏ। ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਵਉਸੰਗੁ। ਮਿਲੈਸੁਆ
 ਮੀਅਪੁਨੈਰੀਗੀ। ੨। ਜਾਪਤਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ। ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੇਮਾ। ਗਰਬੁਮੋਹੁਤਜਿ
 ਹੋਵਉਰੇਨਾ। ਉਨਕੈਸੀਗੀਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨਾ। ੩। ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ। ਦਿਨਸੁਗੈਲੇਏਹਸੇਵਾ
 ਸਾਧਉ। ਭਏਕਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ। ਸਾਧਸੀਗੀਨਨਕਥਖਾਸਿੰਦਾ। ੪॥ ੩੩॥ ੮੪॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਹ
 ਉਮੈਮਲੁਖੋਈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਦਨਿਰਮਲੁਹੋਈ। ੧। ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮੀਪਾਹਾ। ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪਟ
 ਪਟਆਧਾਉ। ਰਹਾਉ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਨਾ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਠਿਕੈਨਿਰਮਲਨਾਮਾ। ਪ੍ਰਭ
 ਕੀਪੀਤਿਸਦੋਸੋਭਾਵੰਤਾ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੋਚੰਤਾ। ੨। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਇਹੁਭਵਜਲੁ
 ਤਰੈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ। ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਚਲੈਸੀਗਾ

ਹੈ॥ ੩॥ ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ॥ ਜਿਉਕੋਪਾਉਤਿਸੁਸਾਪਸੀਰੀਘੁਲੈ॥ ਕਹੁਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਲੁ॥ ੧੮੦
 ਸੰਤਦਿਪੁਤਰੇਰਾਤਲੁ॥ ੧॥ ੩੯॥ ੮੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਭੂਪਾਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥
 ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਾਵੇਹਈਮਾਇਆ॥ ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ ਪਉਤਿਸਤੇਡਰਿਅਵਰਕਉ
 ਦੀਨੀ॥ ੧॥ ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਤਮਝਰੀਆ॥ ਗਗਬਿਗਗਬਿਉਆਹੁਮਹਿਪਰੀਆ॥ ਰਹਉ॥ ਨਿ
 ਰਭਉਹੋਇਓਭਾਇਅਨਿਹੰਗਾ॥ ਚੀਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ ਲਾਸਕਰਜੇਵੇਕੀਆਸਥਾਹਾ॥ ਨਿ
 ਕਸਿਅਭੂਕਤਹੋਇਗਾਇਓਸੁਆਹਾ॥ ੨॥ ਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਾਅਰੁਗੀ॥ ਸੁਤਿਘੋਵੇਜੇਵੇਮਨਿ
 ਭਾਨੀ॥ ਵਰਪਰਵਰਪੁਤਅਰੁਪੀਆ॥ ਮੋਹਿਪਚੇਪਚੇਅੰਧਾਭੂਆ॥ ੩॥ ਜਿਨਹਿਉਪਾਭਿਨਹਿਓ
 ਨਾਹਾ॥ ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ॥ ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਹਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਾਜਿਸੁਖਸਮੁਦਾਇਆਹਾ॥
 ੧॥ ੩੫॥ ੮੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਇਨਸਿਉਪੀਤਿਕਰੀਘੋਰੀ॥ ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੈਰੀ॥
 ਗਹਿਚਮੜੀਜਉਛੋਵੈਨਹੀ॥ ਲਾਗਿਛੁਟੇਸਾਤਿਗੁਰਕੀਪਈ॥ ੧॥ ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਰੀ
 ਗਵਈ॥ ਨਿਰਗੁਨਮਿਲਿਓਵਜੀਵਪਈ॥ ਠਹਉ॥ ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਅਨਕਉਮੈਰੀ॥ ਬਾਟਿਘਾਟਿਗੀ
 ਰਿਬਨਿਬਨਿਜੈਰੀ॥ ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਰੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਟੀਡੀਰੀ॥ ੨॥ ਅਗਰਕਉਸ
 ਕੇਵਡੇਠਗਾਉ॥ ਛੋਡਹਿਨਹੀਚਾਪਨਮਾਉ॥ ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਥਾਧੋ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇ
 ਸਾਧੋ॥ ੩॥ ਅਥਮੈਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ ਭਉਚੁਕਾਵੂਟੇਸਭਿਫੰਦਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਜਾਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਏਆ॥ ਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥ ੧॥ ੩੬॥ ੮੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਆਪਹਰਨਿਕਵਿਕ
 ਰਿਜਾਨੈ॥ ਪੁਰਕਾਕੀਆਮੀਠਮਾਨੈ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਾਪਾਗੁਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਹੁ॥ ੧॥ ਸੰਤ
 ਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਉਆਕੀਮਹਿਮਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਠਹਉ॥ ਵਰਤਲਿਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮਾ॥
 ਅਨਦੁਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸਾਮਾ॥ ਮਿਤਸਤੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਪੁਰਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥ ੨॥
 ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਗਾ॥ ਦੁਖਦੁਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਗਾ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬ
 ਲੀ॥ ਕਉਲਾਬਪੁਰੀ॥ ਸੀਤੀਛਲੀ॥ ੩॥ ਤਾਕਸੰਗੁਬਛਹਿਸੁਰਦੇਵਾ॥ ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲ
 ਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਰਜੋਵੈਨਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸੀ॥ ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਾਦੀਜੈਗੁਲਤਾਸੀ॥ ੧॥ ੩੭॥
 ੮੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮਾ॥ ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੈਗੁਲਗਾਮਾ॥ ਮਹਾਪ
 ਵਿਤਸਾਧਕਾਸੰਗਾ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪੁਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ

ਸਿਮਰਤ ਸਾਨਿ ਹੋਇ ਪਗ ਸਾਤ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ਰਹਉ। ਵਰਤਨੇ ਮਮ ਜਨ ਤਿਸੁ ਪੁਜ
 ਆਥੇ ਦੁਪੁਰਨਾ ਤਿਨੀ ਸੀਮਿ ਤਿਸੁ ਨੀ ਜਾਮਾ ਪੁਨੀ ਤਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਬਨੁ। ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਕਰਿ
 ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਗਟਿ ਚੋਜੇ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨਾ। ਪਤਿ ਤਪੁਨੀ ਤਤ ਕੀ ਪਗ ਕੇਨਾ ਜਾ ਕ ਉਭੇ ਟਿਓ ਹੋਰਿ
 ਰਿਗਾਈ। ਤਾ ਕੀ ਗਾਮਿ ਤਿਕ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਰਕਰ ਜੋ ਗਿਧੀ ਆਵਉ। ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦ
 ਰਸ ਨੁਪਾਵਉ। ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕ ਉਘੇ ਹੁਗਾਈ। ਨਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਲਾਈ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੮੯॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਠ ਪਰਉ ਦਕਾਇ ਸਨੀ। ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗੀ ਅਨੀ। ਬਿਰਥਾ ਕਾ ਤੁ
 ਫੈ ਰੈ ਨਹੀ। ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਯਾਗੁ ਪਈ॥ ੧॥ ਸਲਾਹਿ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ। ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦ
 ਨ ਦੇਵਾ। ਰਹਉ। ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀ ਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟਾ। ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਠੈ। ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਉਪ
 ਰਿਝੁ ਲੈ। ਤਾ ਕਾ ਪੁਪੁਸ ਦਾ ਪਰਛੁ ਲੈ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੀਪਟੈ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ। ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੀਰੀ ਹੈ ਸਾਧਾ। ਅ
 ਰਤੀ ਕੀ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ। ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ।
 ਸਿਤ ਚਰਨ ਚਿਹੁ ਆਇ ਓਸਰਨਾ। ਹਥ ਚੜ੍ਹਿ ਚਿਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਰਾਮਾ। ਕਰੁਨ ਨ ਕਰੁ ਰਿਕੀਨੇ ਦਨੁ॥ ੪॥
 ੩੯॥ ੯੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹ ਪੈ ਰੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹ ਰੀ। ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸਿਤਨ ਦੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪੁਰੈ ਸਾਦੁ ਕਹਿ ਆ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤ ਬੀਥੀ। ਜਮ ਕਾ ਮਚਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿ ਆ। ਰਹਉ। ਜਹਲਾ ਲਚ
 ਜਾਗਾ ਤੀਘਾ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟਾ॥ ੨॥ ਜਹ ਅਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਥਾ। ਪਰ ਬਹੁ ਮਕੇ ਸੀਰੀ
 ਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਚਿਕਰੁ ਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਿ ਭੇਲੇ ਖਾ। ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨੇਪੇ ਖਾ॥ ੪॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਾਜਿ ਸੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ। ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ॥ ੫॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
 ਸਾਪੁ ਸੀਰੀ ਸਿਖਾਇ ਚਿਨਾਮੁ। ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ। ਬੁਝੈ ਗਈ ਤਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਾਹਿ ਅਘਨੇ। ਜ
 ਪਿਨੀ ਪੀਜੀ ਵਾਸਾ ਰਿਗ ਪਾਨੇ॥ ੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿ ਆ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇ
 ਅਮਿਟਿ ਆਮ ਪੈਰਾ ਚੰਦੁ ਚਾੜ੍ਹਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਉ। ਲਾਲ ਜਵੇ ਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ। ਤੇਇਨ ਅਵੈ ਜ
 ਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਅਮਿਤ ਸਬਦ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ। ਨਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥ ੩॥ ੯੧॥ ੯੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਤਾ ਪਿਆਈ। ਸੀਰੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਭਗਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ
 ਸੀਰੀ ਸਦਾ ਹੋਨਾ ਲੇ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੇ। ਰਹਉ। ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਮੀਰਾ ਲਾਗੈ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਨ ਕੁਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਪੁ ਸੀਰੀ ਤਿਤਾ ਰਿਅਸੀ ਸਾਭਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ

ਮੁਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਪੂਜਹਿ ਸਿਤ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਕੈ ੨੯੧
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਭਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤਕਾਥਿ ਹੋਸੇ ਹਾਰੁ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੀਠੀ ਆਗੀਆ ਪਰ ਕੀਲਾ ਗੀ॥ ਸਉ ਕਰਿ ਪਰ ਕੀ ਕੀਤਿ ਤਿਆਗੀ॥ ਪਿਆਸੇ ਹਰਾਨਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਕਰੀ॥ ਮ
 ਨ ਮੇਰੇ ਕੀਤ ਪਾਇ ਹਰੀ॥ ੧॥ ਭੁਭੇ ਭੁਭੇ ਚੀ ਪਿਆ ਕਰਿ ਆਮ ਨਿਆ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਪਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪਿਆ ਖਿਜਾ ਮਤ ਦਗਾ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ॥ ਲੇਖੀ ਪਿਆ ਝੁਲਾਉ ਪਾਏ॥
 ਗੁਰੀ ਗਏ ਪੰਚ ਦੁਤਾ ਵੇ॥ ੨॥ ਨਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾਮੋ ਭਾਵੈ ਤਾ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨ
 ਬਗਰੀ ਬਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀ ਨੀਰਨੀ॥ ੩॥ ਜਬ ਖੁਖਿ ਪੀਤ ਸੁਖ ਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੋਸੇ ਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪਰ ਗੁਲਾ ਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਮਥੈ ਰਿਹਾਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਗਿ॥ ਬੋਲੈ ਕਉ ਤਾਜਿ
 ਹਥ ਕੀ ਭੂਵੀ॥ ਸਦ ਭੂਖੀ ਪਰ ਜਨੈ ਦੂਰੀ॥ ੧॥ ਮੈਸੀ ਇਸ ਵੀ॥ ਇਕਰਾ ਮਿਉ ਪਾਈ॥ ਚਿਨਿਸ ਭੁਜ ਭੁ
 ਖਾਇ ਆਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ ਠਗ ਚਿਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿ ਆ॥ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮ
 ਦੇ ਉਮੋਹਿ ਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੀਲ ਰੇਸੇ ਸੋਹਿ ਆ॥ ੨॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਿ ਥਕੇ ਪੁਰ ਹਰਨਾ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥ
 ਭਵੇ ਸਭ ਪਰਨਾ॥ ਸੇਉ ਬਰੇ ਜਿਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਬਾਧਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ
 ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਾਖਾ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬਾ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਹ ਉਹ ਕਾ ਮਿਤ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਿਤਾ ਰਿਪਤਾ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਰ ਭੁਮਰੀ ਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ
 ਦੂਰੀ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੂਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਸ ਭੁਕਿ ਛੁਦੀ ਆਤਿ ਸੁਚਿਤ ਵਤਨਾਹਿ॥ ਮਹਾ ਬਿ
 ਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਜਾਹਿ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕਾ॥ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਕਾ॥ ੪॥
 ੧੯॥ ੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ॥ ਕਲਮ ਲੇਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ॥
 ੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ
 ਨਿਮਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਥੈਗਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਸੁਗਰੁ ਚੁਕਾਇ ਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭੇ ਵਸਗਾ ਤਿਆਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ॥ ਨਨਕ ਰਿਸੁ ਉਪਰਿ ਭਰ ਬਨੁ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੁਗਾ ਵਰਹਾਰੇ॥ ਜੀਅ ਪੰਛ ਕੇ ਪੁਰ ਅਪਾਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਵਹਿ॥ ਅਵ

ਰਕਾਹੁ ਪਹਿ ਚਹੁ ਕੈਨ ਜਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਪਟਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ॥
 ਬਾਲਿਹ ਗੀਤਿ ਸੁਸੰਤਾਪਿ ਅਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾ ਦੁਨਿ ਖੁਦੈ ਨਹੀ॥
 ਭਯੋ ਭੀਤਿ ਸਭ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀ ਬਖਸ਼ ਸਨਮੈ ਦੈ ਕੋਈ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੇਈ॥ ੨॥ ਸਗ
 ਲ ਸਮੁਗੀ ਜਾਕੈ ਪੂਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਭੂਰਨਾ॥ ਚਿਟ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਸ
 ਸਿਸੇ ਗੁਨ ਨਿਪਿ ਗਈਐ॥ ੩॥ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਕਤ ਹੁ ਜਾਈਐ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਹ ਰਿਹਾਈਐ॥ ਅਰ
 ਦਾ ਸਿਕਰੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸੀ॥ ਨਨ ਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਸੀ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਥਮੀ ਮਿਟਿਅ ਤਨ ਕਾ ਦੁਖਾ॥ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋ ਆਸੁ ਖੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਨਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿ
 ਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਚਿਮ੍ਰੇ ਭਈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਠਲ ਪਾਏ॥ ਅਕਾ ਨਿਬੁ
 ਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸੀਤੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਿਥ ਵੇਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਥਨੁ॥ ਨਿਮਨੇ ਕਉ
 ਗੁਰਿ ਕੀਨੈ ਮਨੁ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਵਰੈ ਭਾਗੀ ਪੂਜ ਗੁਰ
 ਚਰਨਾ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਾਈ ਅਦਾਇ ਅਲਾ॥ ਸੇਜੁ
 ਹੋ ਆਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀ ਅਭੇਜੀ॥ ਚਿਤੁ ਜੀਵ
 ਨੁ ਉਪਜਿ ਅਸੀ ਜੋਗੀ॥ ਉਦਰੇ ਮਾਹਿ ਅਇਕੀ ਮਾਨਿ ਵਸੁ॥ ਮਾਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁ ਤਾ ਬਿਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਜੀਮਿਆ
 ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸਭੁ ਮਹਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁਰ ਕਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਲ
 ਕ ਜਨ ਮੁਖੀਆ॥ ਮਿਟਿਅ ਸੇਹੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਖੀਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ
 ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਚਹੁ ਪੀਰੀ ਚਾਲੀ॥ ਪਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਆਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਈਆ॥ ਭਏ ਅਚੰਤ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੇ ਉਬਾਲੁ ਭੁਪਿਤ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ
 ਲਾ॥ ਬੁਲਾਇ ਅਥੇਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਲੀ॥ ਗੁਣੀ ਛੰਨੀ ਨਹੀ ਬਾਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੁ ਭੁਠ ਕੀਨੀ ਦਾਤੀ॥ ੪॥
 ੫॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿ ਆਵੇ ਹਥਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਈ ਆਜਨਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਨਿ ਪਰੇਸਾ ਚੇਹੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋ ਬਹੁ ਗਏ ਪਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੩॥
 ੫੧॥ ੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਂਢੀ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀ ਦਸ ਦੁਸਹਿ ਬੁਧੇਗਾ॥ ਜੀਉ

ਪਿਰੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਰੈਤੇਰਾ॥੧॥ਮਲੁਨਿਮਲੇਤੁਪਲੀਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨ
 ਟੇਕਹੈਸੋਜਾਨੁਕਾਚਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਨੁਕਮੁਅਪਾਰੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਭੇਟਸੀ
 ਸੋਚਲੈਰਜਾਏ॥੨॥ਚਤੁਰਾਈਸਿਆਲਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਅਈਐ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੇਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁ
 ਪਾਈਐ॥੩॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਕੰਧਾ॥ਜਨਨਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਪਰਹੋਰੁਛੇਰਿ
 ਅਧਿਧਾ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ਅਸਮਹਯਾਪਸਰਬਸੁਖਮੈਭਾਇਅਹਰਿਜੇਵਰੂਨਕੋਈ॥ਗੁਰਤੁਠੇਰੇ
 ਪਾਈਐਸਦੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਲੇਸਦਸਦਕੁਰਥਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰਚੁਇਕੁ
 ਬਿਨੁਚਸਾਇਹੁਕੀਜੇਦਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਤੁਸਚਾਸੋਇਹੈ॥ਜੇਸੁਹਰਿਪਤੁਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੁਟੈਮਹਾਜਾਨਾ
 ਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਚਦਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਕਹਾਗੁਗੁਬਿਬੇਕਸਤਸਰੁ॥ਚਿਹੁਆਦਿ
 ਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁਪੁਰਾਪਰਮੇਸਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਸਿਆਵਹੁਸਦਸਦਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪੁਲਾ
 ਪਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ॥੪॥੧੦੪॥ਅਸਮਹਯਾਪਸੀਈਅਲਖੁਅਪਾਰੋਭੇਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਵੁ
 ਖੁਦਰਦੁਰੇਗੁਮਾਈਮੈਰਾਹੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਵਕੁਰਥਲੁਸੀਈਅਪਲੇ॥ਹੋਵੈਅਨੰਦਪਲਾਮਨਿ
 ਤਨਿਜਾਪਲੇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਧਿਸੁਲੀਸਚੇਤਿਸੁਪਲੀ॥ਸੁਖੀਹੁਸੁਖਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਲੀ॥
 ੨॥ਨੈਲਪਸੇਦੇਸੋਈਪੇਖਿਮੁਸਰਕੁਭਈ॥ਮੈਰਿਰਗੁਲਿਮੇਰੀਮਾਈਅਪਿਲਾਕੀਲਾਇਲਈ॥੩॥ਬੇਦਕ
 ਤੇਬਸੀਸਾਰਹੁਭਾਉਚਾਹਗਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ॥੪॥੧੦੫॥ਅਸਮਹਯਾਪ
 ਲਖਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਲਾਬਿਖਈਜੀਉ॥੧॥
 ਤੇਰੇਟੇਕਗੋਵੰਦਗੁਪਾਲਦਈਅਲਪੁਭਾ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸਿਸਟਿਸਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾ
 ਸਹਾਈਸਿਤਪੇਖਹਿਸਦਹਜੁਗੇ॥ਨਾਮਾਬਿਹੁਨਵਿਅਸੇਮਰਨਿਵਿਸੁਰਿਵਿਸੁਰਿ॥੨॥ਦਾਸਦਾਸਤ
 ਲਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਗਉਲੁ॥ਵਿਸਰਿਆਜੇਨਾਮੁਤਿਨਵਾਹਲੁਕਉਲੁ॥੩॥ਜੇਸੇਪਸੁਹ
 ਰਿਅਉਤੈਸਾਸੀਸਾਰਸਭਾ॥ਨਨਕਬੰਧਨਕਟਿਮਿਲਾਵਹੁਆਪਿਪਭਾ॥੪॥੧੦੬॥
 ਅਸਮਹਯਾਪਹਭੇਬੋਕਾਵਿਸਾਰਿਹੋਕੋਖਿਆਲੁਕਰਿ॥ਤੁਠਾਯਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥੧॥
 ਅਠਪਹਰਸਾਯਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂ॥ਜੀਵੰਤੇਰੀਦਾਤੈਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੀਮੁਕ
 ਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖਉਜਾਨਾ॥ਸੋਈਲਗੈਸਾਚੇਜੇਸੁਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ॥੨॥ਜੇਨਦਰੰਦੇਪੁਲਿਸੇਘਰੁਰਾ
 ਸਿਕਰਿ॥ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥੩॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਾਰਮੁਜੇਪਭਭਾਇਆਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਕਬੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਇਆ ॥ ੧॥ ੧੦੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇਕਿ
 ਨੇਰਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾ ਲਹੁ ਮੂਲਿ ਸੀਈ ਜੇਹਿਆ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾ ਲੁਭੁ ਮਸੀਰਿ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਇ ਅਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸੁਭ ਮੋਟਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਖੈ ਭੁਭੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਾਰੇ ਤਿਨਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮ
 ਨਿਵੁਠਾ ਅਪਿ ਪੁਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥ ੨॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਮਨੈ ਅਪਿ ਸੋਈ ਮਨੀਐ ॥ ਪਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਭ ਠਹੈ
 ਜਾਨੀਐ ॥ ੩॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟਿਅ ਆਗਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਐ ਚਾਪੁਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੪॥
 ੬॥ ੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਥਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਿ
 ਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖ ਲਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ
 ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਲੇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਹੀਐ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿਵੁਠਾ ਅਪਿ ਤਿਸੁ ਨ
 ਵਿਸਾਹੀਐ ॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਆਪਿ ਆਪ ਲਗਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਲੀ
 ਆ ॥ ੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਪਿ ਅਸਲੇ ਚਾਪੁਰੀਐ ॥ ੪॥ ੧੦੯॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿ ਅਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਠ ਲਗਹਿ ਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀ ਏਤੁ ਦਰੀਆ ਏਵੈ ਵ
 ਨਿਵਹਦਿਆ ॥ ੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨ ਚਰਿਣੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਲਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀ
 ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਸੁੰਦਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਹੀਨਿਆ ॥
 ੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਲੀ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੀਸਾ ਰੁਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਛੁ
 ਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਹਾਇ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥ ੪॥ ੧੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਸੀਰਿ ਕਾਰੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥ ੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ
 ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਲੁ ਜੀਜਾ
 ਲੁਕਾ ਜਿਨ ਕਿ ਤੈ ਗੋਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਆਪਾ ਭਨਿਯੋ ਚਲੁ ਏਹੁ ਪੈਰੇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇ
 ਤਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਗੁਲੀ ਨਿਪਾਨੁ ਤੁਪ ਭਗਤਿ ਰ
 ਹੀਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੇ ਸਾਖਸ ਮਕਾਨ ਨ ਕਰੇ ਜੀਅਰੇ ॥ ੪॥ ੧੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੋਲੀ ਦਿਨ ਸੁਕਰ ਜੋ ਵਿਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ ॥ ੧॥
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਸਕਾ ਸੁਭ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੁਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
 ਤਰਿ ਬਹਾਰਿ ਸੀਰਿ ਸਹਾਈਰਿ ਆਨ ਜੇਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਗਾਧੀ ਮਨਾ ਬਿਨਾ ਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥ ੨॥ ਰਾ

ਖਨਾਹੁ ਅਪਰਾਧੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ। ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਸੁਖਸਹਜਾ
 ਨਦਘਲਾਨ ਨਕਜਨ ਪੁਰਾ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿ ਆਗੁ ਰੁਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਪਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੀ
 ਐ॥ ੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ਤਾਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾ ਲੀ ਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਮੁਹਿ ਵੈ ਅਨਦਘਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਸੇ ਹੁਸੀ ਸਾਹੁ ਭੂਠਾ ਵਿਦਾਸ ਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਲਕ ਮ
 ਲਾ ਸੀਰੀ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇ ਆ॥ ਪਿਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜੀਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ
 ਕਾਲਾ ਸਿਮਰਤ ਮਿਦਿ ਜਾਵਈ॥ ਨਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪੁਭਭਾਵਈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਪਾਪੁ ਚਹਾ॥ ੧॥ ਤ
 ਭਵੀਚਾ ਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾਭੇ ਬਿਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ
 ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਹਾ॥ ਸਾਚਾ ਹਵੁ ਪੁਰਸਦਿ ਦਾਵਖੁ ਨ ਮੁਵਖਾਹਾ॥ ੨॥ ਜੀਤਿ
 ਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਅਗੰ ਪਾਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੈ॥ ਆਪਨੇ ਪੁਭਭਾ ਲਿਆਨਿ ਤਕੇਲ ਕਰੰਤੈ॥ ੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀ
 ਵੇਤੈ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿਕ ਮਲੀ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੩॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕੀਅਕਰਾਇ ਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਨਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦਿ
 ਨਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਪਾਇ ਪਰਹਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜੀਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿ ਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਪੁਰੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ
 ਸਵਰਿ ਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾਪੁ ਰਨਵਰਿ
 ਅਈ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈ ਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ॥
 ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਵਲ ਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਨਕਾ ਪੁਰੁਸਹੁ ਅਮਿਤਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕੁਰੁ ਤੁਹਿ ਪੁਭਤ ਕੇਵਡ ਭਗ॥ ਚਿਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਕੁਮੁਭਉ ਭਗ॥ ੧॥ ਅਚਕਰ
 ਗੋਬਿੰਦੂ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਗ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ ਗਾਹਿ ਅਉ
 ਰੁਕੋਤਾ ਕਾਭਉ ਕਰੀ ਐ॥ ਗੁਰਸੇਵ ਮਹਾਪਾਈ ਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ॥ ੨॥ ਦਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਈ
 ਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਪਨਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮਾ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇਪਰਵਨਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੈ ਕੋਵੈ
 ਰਲਾਪੀਵੈ॥ ਵਜਹੁ ਨਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਪੁ ਭਕੀ ਹਉ ਚੇਲੀ ਸੋਸਤਿ ਚੇਚਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਕਾ ਕੀਠੀ ਐ ਥੋਰਾ ਅਗੁ ਮੁਚਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਪੁਨ ਮੇ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਧੇਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆਨਮਿਜਿਸੈਕੈਉਜਲੀਤਿਸੁਦਸੀਗਨੀਆਰਹਾਉ। ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈ
 ਨਉਮਾਲਕਹੀਗਾਰਜੀਪਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੁਮੀਗਾ॥ ੨॥ ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦਿਵਾਵਉ
 ਸੇਵਹੁਸਾਧੁਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਸਿਹਰਿਪਵਉ॥ ੩॥ ਸਗਲੀਦਸੀਠਕੁਰੈ ਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ ਜਿਸਹਿ
 ਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਗੀਏ
 ਹੁਮਚਾਰਾਸਿਖਰੀ॥ ਸਗਲਗੁਲਾਗੁਲਾਉਤਮੇਰੁਰਤਾਦੁਰਿਨੀਪਖੁਰੀ॥ ੧॥ ਏਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਲ
 ਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੀਗੀ॥ ਤਿਆਗਿਸਿਆਲਪਚਾਤੁਰੀਤੁਜਾਨਾਗੁਪਾਲਹਿਸੀਗੀਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੁ
 ਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇਰੀ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਗੀਐਏਹੁਤੋਕੋਲਾਖਾਇਰੀ॥ ੨॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸਬਦੁਕਾਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਾਬਿਛਾਇਰੀ॥ ਆਠਪਹਰਕਰਜੋਰਿਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿ
 ਗਾਇਰੀ॥ ੩॥ ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭਸਾਈਹੁਪਿਅਪਾਰਿਗੀ॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਾਨਿਨਾਨਕਾਜੋਭਲੀਕ
 ਰਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚੀਗਨਰੋਲਾਤਉਲਉਜਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ ਕੁਮ
 ਕਾਟੇਗੁਰਿਆਪਲੈਪਾਏਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਚਿਏਬਿਖਾਦੀਦੇਖੀਅਤੇਗੁਰਤੇਹੂਟੇ॥ ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨਾ
 ਤੇਚਿਏਹਮਤੇਛੂਟੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਤੇਰਾਜਨਤਾਤਬਹੀਛੂਟਾ॥ ਗੁਰਿਕਾਟੀਅਗਿਆਨਤਾਤਬਛੂਟਕੇ
 ਠੰਧਾ॥ ੨॥ ਜਬਲਗੁਹੁਕਮੁਨਚੁਣਤਾਤਬਹੀਲਉਦਖੀਆ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਹੁਕਮੁਪਛਾਲਿਆਤਬਹੀ
 ਤੇਸੁਖੀਆ॥ ੩॥ ਨਾਕੇਦੁਸਮਨੁਦੇਖੀਆਨਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੋਨਾਨਕਖਸਮੇਬੰਦਾ॥ ੪॥ ੧੧੯॥
 ੧੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੁਖਸਹਜਾਨਦਘਲਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ ਗਰਹਨਿਵਾਰੇਸਾਤਿਗੁਰੂਦੇਅ
 ਪਲਾਨਉ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਲੇਸਦਸਦਥਾਲਿਜਾਉ॥ ਗੁਗੁਵਿਟਹੁਉਵਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸ
 ਚੁਸੁਮਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹੁਨਅਪਸਹੁਨਾਤਿਸਕਦਿਯਾਗਹਿਜਿਸੁਚੀਤਿਨਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਜਮੁਨੇਕਿਨਾ
 ਵਈਜੋਹਰਿਘਰਿਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਪੁਨਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਜੋਜਪੈਤੇਸੁਪੁ
 ਰਨਕਾਮੁ॥ ੩॥ ਭੈਬਿਨਸੇਕੁਮੋਹਗਏਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ॥ ਨਾਨਕਗਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਠਿਰਿਦੂਖੁਨਬੀਆ॥ ੪॥
 ੧੨੧॥ ੧੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਏ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਬਸੁਖਪਵਉਆਰੈਭਾਵਉਕਿਨਭਾ
 ਵਉ॥ ਏਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥ ੧॥ ਹਉਮਾਗਉਅਨਲਜਾਵਉ॥ ਸਗ
 ਲਛਤਪਤਿਏਕੋਠਕੁਰੁਕਉਨੁਸਮਸਾਰਿਲਾਵਉ॥ ਰਹਉਸਉਠਉਬੈਸਉਹਰਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸ
 ਨੁਖੋਜਿਖੋਜਾਵਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਾ॥ ਕਉਮਹਲੁਵ

ਲਗਵਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮ ਪਿਥੋ ਪਕੀਮਾਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਵਉ॥ ਤ ਕੀਸਰ ਲਿਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀਸਤਿ ਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੀਅਵਉ॥ ੩॥ ਭਾਇਚਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਦਇਆ ਲੁਪੁ ਭੁਠਾ ਕੁਰੁ ਕਾਟਿ ਚਿੰਬੁ ਗਰਾਵਉ॥ ਕਰੁ ਨ
ਕਰੁ ਉਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਚਿਤੁ ਭਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਗੀ॥ ਸੀਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇ ਸਾਦੀ ਨਾਗੀ ਬਿੰਦਨਾ ਮਕੋਇ
ਉਹਾਗੀ॥ ੧॥ ਅਵਗਥਿ ਸਾਗੀ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈਏ ਰੋਆਧਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਨਿਗਾ
ਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀਗਾਵਉ ਮਾਗੀ ਪੰਥਿ ਸਮਾਗੀ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਗੀ॥ ੨॥
ਦਿਨੁ ਭੀਗਾਵਉ ਰੋਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਗੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮ
ਰਤ ਸੰਗਾਗੀ॥ ੩॥ ਜਨਨ ਨ ਕਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁ ਪੁਰਖੁ ਵਉ ਸੰਤ ਕੋਨੁ ਉਰਿ ਧਾਗੀ॥ ਸਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈ ਨ ਦਰ
ਸੁਪੇਖਉ ਮਸਤ ਭਗੁਰ ਚਰਨਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧੦ ਜਿਸਨੇ ਤੁਅਸਾ ਬਿਕਰਿ ਮ
ਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁ ਨ ਦੇਦਾਹਾ॥ ਪੁਰਖ ਕਾ ਭਾਗਿ ਹਸਗਲਾ ਸਮਗੀ ਸਭੀ ਮਾਥਿ ਆ ਅਸਨਾਹਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨਾ ਕੀ ਅਕਰ
ਹਿ ਰੋਹਾਹਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈ ਸੇਹਰਿ ਚੰਦਉ ਗੀ॥ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈਲਾਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ
ਚਿਛੋਨੇ ਦਿਨ ਦੇਇ ਚਾਰਿ ਭੋਗਾਹਾ॥ ਭੀਚਿ ਉਪਰੇ ਕੇਤ ਕੁਧਾਈ ਮੈ ਅੰਤਿ ਚਿਰ ਕੇਆਹਾ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇ
ਅੰਤ ਕੁੰਡੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਤਾ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ॥ ਆਵਾਰੀ ਆਗੀ ਆਪਾਰ ਬਹਮ ਕੀਉ ਰਿਜਾ ਸੀ ਮੁਹਤਰ ਸਾ
ਹਾ॥ ੩॥ ਰੇ ਮਨ ਲੈਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੈਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੈਖੈ ਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਉ ਬਰ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਚਿਟਾਹਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨੩॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀ ਪਗੀ ਦੂਤ ਦ
ਸਟ ਸਜਨਈ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਚਿਮਲੀ ਨ ਕੁਪੈ ਹਛਨਈ॥ ੧॥ ਜਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੀ ਬਿੰਦ ਭਈ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਛਲਾਪਏ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ
ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੀਗਿ ਬੈਠੈ ਕਹੀ ਨ ਪਵਤ ਹੁਲਿਸ ਗਲ ਚਰਨ ਸੇਵਈ॥ ੨॥ ਆਛਾ ਆਛਾ ਕਉ ਛਿ
ਰਤ ਛੁਛ ਤੇ ਮਨ ਸਗਲਾ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ਗਈ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀਖਵ ਤੇ ਨਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸੀਤ ਲਈ॥ ੩॥
ਏਕ ਜੀ ਹਰੁ ਲਾਕਵਨ ਵਖਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ॥ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀ ਅਹੁ ਜਨਨ ਸਕਹ
ਰਿਸਰ ਟਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮੁਵੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂਛੀ ਲਾਛੀ ਲਾਤੇ ਦੇ ਕਉ ਬੋਰਿ
ਧਾਈਆ॥ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿਨ ਰਿਜਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧ ਰੋਨਾਈਆ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਈਆ॥
ਪਤਾਤਿ ਪਵਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬਹਮ ਮੈਏ ਹਾਓ ਟਾਈਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੀ ਪਦ ਵੇਲਾ ਸੁਲਾਹਿ ਉਰਣੁ ਵਹਿ

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤ ਉਮਾਰਿ ਚਿਉ ਭੁਣੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਰਧਰ
ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮਾ ਸਿਉ ਗੁਰਿ ਨਹੀ ਅਵੈ ਸਾਤਿ ਸੁਨ ਤਥੇ
ਹਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਭਿ ਪਾਲਾ ਪੁਰਖ ਕਰ ਭਗਤ ਟੇਕਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਸ
ਰਣ ਪੁਰਖ ਆਇ ਚਿਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੨੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਥਿਆ ਸੀਰੀ
ਸੀਰੀ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਆਇਆ ਕਰਿ ਥਾਪੋ ॥ ਜਰ ਜਨੇ ਸੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵੈ ਅਹਿ ਚੁਧਿ ਭਏ ਆਪੋ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਨਥੈ ਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਗਾਧੋ ॥ ਕਾਚੋ ਕੋਠਰੀ ਮਾਰਿ ਤੂ ਬਸਤਾ ਸੀਰੀ ਸਗਲਾ ਕਿਖੈ ਕੀ ਬਿਅਧੋ ॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਬਿਹਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਫੂਠ
ਪੀਪਿ ਦੁਰਗਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹਾਇ ਗਈ ਦੀਰ ਸਿਲਾ ਪਟਾਧੋ ॥ ਦੋਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿ
ਧਾ ਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੋ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਭਇ ਚਿਰੁ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰੀ ਮਾਨਿ ਸਭ ਸੁ
ਖ ਲਾਧੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਪਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਸਗਲ ਉਪਧੋ ॥ ੪ ॥ ਇਉ ਜੀਪਰਿ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਭਾਇ ਚਿਰੁ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਲਾਭੇ ਜਹ ਬਿਦੁਜ

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਅਦ ਕਾਗਲਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਲਹਿ ਠਹਿਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਭੇਰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਲਕਾ ਦਿਸਾਇ ਦੀਖੁ ਭੂਲੇ ਆਕਨੀ ਮਕੇ ਤੁਮਹਾ ॥ ਜੈ ਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀ ਅਰਸਿ ਉਰੈ ਰੋਤੈ ਸੇਹੀ ਇਹੁ ਪਰਕਿ
ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਥੈਰੀ ਕਾਗਲਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸਿਉ ਸੇਰੀ ਸਾਜਨ ਸਿ
ਉ ਥੈਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾਇ ਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਅਪਿ ਚਿਸਿਉ ਬਰਿਚਿ ਜਿ ਸੁਹੁ ਰੁਪੁਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ
ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਚਿਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਲੂਕਿ ਕਮਨੇ ਸੇਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ ਚਿਮੁੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਨੇ ਕਉ ਲੇਚਾਧੇ ਠਹਿਰਿ ਪਛੈ ਪਛੁ
ਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੁਸੇ ਤੂ ਗਖਤ ਪਰਦਾ ਪਛੈ ਜੀ ਅਕੀ ਮਲੀ
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤਾਜਿ ਤੁਲਾਏ ਤੇ ਤਤਿ ਤੁਲਾਗੇ ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਦਹਮ
ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪੇਗਾਥੈ

ਅਪੇਨਾ ਮੁਖਾ ਪਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜਾ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ॥ ਤਹ ਤਹ ਉਠਿ ਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋ
 ਏਦਿਖੈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕ ਤਤ ਕਲਹੋਇ ॥ ਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੋ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾ
 ਰੋਜੇ ਅਪਨੇ ਪਭਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਤਿ ਸੁਨਨ ਕਪਰਸਾ ਲਿਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੧੧ ॥ ਨਵੁ ਅਭੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਜੈ ਸਾਹੈ ॥ ਚਿਹੁ ਤੈ ਸਾਗੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਭੁ ਮਿਠੈ ॥
 ਮਠੀ ਤਰਿ ਸੁਖ ਹਿਨਾ ਹੀ ਪਰਵੇਸਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾਗੇ ॥ ਸਾਪਸੀਗੇ
 ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਏ ॥ ਇਹ ਜਨ ਮੁਪਦਾ ਰਜੂ ਜੀਤਾਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੈਰੁ ਲਮਾਇ ਆਬ ਹਮ ਕੀ ਕੀਰੀ ਕਹਹੁ
 ਕਵਨਾ ਬਿਪਿ ਤਰੀਐਗੇ ॥ ਘੁਮਨ ਘੇਰਾ ਮਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐਗੇ ॥ ੨ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
 ਤਖੋ ਜੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਿਤ ਤਨ ਕਾਇਹੁ ਜਾਨਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਨਿਰਮੇਲੁ ॥ ਕੁਮਨੁ ਮਾਲ ਕੁਪਤੀਅ
 ਨਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੨੭ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੇ ਮਾਗਿ ਸੋ ਪਵਉਗੇ ॥ ਨਾ
 ਮਗੀਗੇ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਤਿਪਤ ਨਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਹੁਪਾਵਉਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਗੈਲਿ ਦਿਨ
 ਸੁਤਿ ਸੁਗਾਵਉਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝ ਹਿਰਦਾ ਵਉਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖ
 ਉਪਕੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਉ ਅਵਰ ਹਿਚੀਤਿ ਨ ਪਵਉਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਪਭਿਅ ਪਿਪਹਿਗਾਇਆ ਕੁਮੁ
 ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨੮ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦ ਨਖਟ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰਤ ਲੀਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਤੀ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰ
 ਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉ ਨੁਬਲੀਗੇ ॥ ਜੀਤਿ ਪੰਚ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ॥ ਏਹ ਕਲੀਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ
 ਵਸਿਭਾ ਗਹਿਨਾਹੀ ਮੁਹਕ ਮਠ ਉਜਹ ਠਲੀਗੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨਿ ਨਿਰਦਾਲਿ ॥ ਅਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਕੈ
 ਸੁਲੀਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਨੀਅਕੀ ਹਰਿ ਕਥ ਉਤਮਾ ॥ ਅਨਸਗਲ ਰਸ ਠੀਕੀਗੇ
 ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨਖਟ ਬੇਤੇ ॥ ਅਵਰੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਲਾਣੀਕੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ
 ਸਹਜਾਰੀ ॥ ਸਾਪਸੀਗੇ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀਗੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩੦ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਸਾਪਸੀਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਹਰ ਮੁਰਤ ਪਲਗਾ ਵਤਗਾ ਵਤਗੇ ॥ ਵੈਦਗੇ ਵੈਦ ਵਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮ
 ਨਿਤ ਨਿਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਉ ਰੋਤੂ ਹਾਕੁਰ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੧੨ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲਾ ਸਿਆਨ ਪਾਤੁ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਨਿ ਰੰਕਗਾ ॥ ਏਕਸਾ ਚੇਨਾ ਮ
 ਬਾਝੁ ਹੁਸਗਲ ਦੀ ਸੈਛਾ ॥ ਸੋਪੁ ਜਾਨੀਐ ਸਦ ਸੀਗੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈਰੀਗੀ ॥

੧੨੬ ੫
 ਹਮਗੀਪਿਅਗੀਆਮੁਤਪਗੀਗੁਰਗੀਮਨੁਤੈਟਾਗੀਗਾਰਹਉਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਮਨਤਰਸਨਾਗੁਬੀਰਗੀਕ
 ਰਤਗੀਗੀ੧੧ਪਿਪੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮਾਹਰਿਕੀਰਿਨਾਨਕਉਚਿਹਗੀ੨੧੫੧੧੩੬੧ਅਸਾਮ:੫

ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਰਹਿ॥ ਮਹਾਭਉ ਜਲਾਨੀ ਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਲਗ
 ਉ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਦੁਖੁ ਜੂਮੁ ਪੁਰਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁਸੋਈ॥ ੩॥
 ਏਕ ਏਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕ ਏਕ ਕਾਮ ਨਿਜੇਗੁ॥ ਨਨਕ ਜਪੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹ ਰਿਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਭੁ
 ਯ॥ ੧॥ ੧੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਤ ਪੁਛ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੁ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪਜੀਅ
 ਦਾਤਾ ਸਗਲਿ ਰਾਖ ਲਾਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾਧਿ ਆਇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਉ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏ
 ਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨਾਧਿ ਆਵਰਿ ਭਰ ਲਕ ਉਸੈ ਸਾਰੁ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਅਨੇ
 ਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਵੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪੁਛ ਕੀਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਸਰਲ ਦਇਆਲੁ ਤੇਰੀ ਤੂ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਲੁ॥
 ਜੀਅ ਪਾਲਾ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਨਕ ਕਾ ਪੁਛੁ ਤਾਲੁ॥ ਯ॥ ੨॥ ੧੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ॥ ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬਰਮ ਇਕ ਰੰਗ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤਿ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪੁਰਾਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰ
 ਲ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ॥ ਤਿ ਆਗਿ ਸਗਲਾ ਸਿਆਲ ਪਾਅਰ ਪਰ ਪੁਰੁ ਜਾਪਿ॥
 ੨॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਅਧਾਰੁ॥
 ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਪਾਰਬਰਮ ਗੁਲ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵਡੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਨਾਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ
 ਨਉ॥ ਯ॥ ੩॥ ੧੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਦਿ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖ ਤਸਾਧੁ ਸੰਗੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗ ਨਿਅਪੇਹੀ ਪੁਛ ਰੀਗੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ
 ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰਾ ਪੀਤਮ ਪੁਛੇਖ ਨ ਕਾਚਉ॥ ਦਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰ
 ਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਏਹੈ ਮੋਨ ਰਸੁ ਸੁਆਉ॥ ੨॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪੁਛੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਜੀਉ
 ਜੀਉ ਗਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਲਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆਖਹਿ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਪੂਰਿ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਸੈ ਹਰਿ ਨਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਯ॥ ੧॥ ੧੩੯॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਰੁ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪੁਰਿ ਪਰੀਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬਖਾਸੈ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਉਪਰਿ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਲਾ ਮੁਤ ਮੁਕਾ ਜਿਮੁ
 ਪਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰ ਤਾਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਪਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ

ਧਰਮਗਾਥਾ ਬਿਸਮਾ ਦੁਹਾਸਭੰਪਈ ਪੈਰੀਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਗੁਰੂ ਤੇ ਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਲੀ ਮੈ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉ
ਤਮੇ ਜੁਗਮਾਹਿ॥ ਅਹਿਕਰੁ ਕਰੇਸੁ ਅਹਿਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੈ॥ ਮੈਕਿ ਸੋਥਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸੇਈ ਕ
ਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਗ ਬਿਰਦਾ॥ ਕਰ ਜੋ ਤਿਨਾਨ ਕਦਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪਦਿਅਸੈ ਤਾ ਦੇਹਿ
ਰਿਦਰਸੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਮਾਰੈ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਰੇ
ਰਹਾਇ॥ ਮਹਾਬਿਖਾਈ ਦਸਟ ਅਪਵਾਦੀ॥ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਨਤੁ ਭਵੰਤੈ ਨਰਕਿ ਪੜੈ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਕਵਨੁ ਉਪਮਾ ਦੇ ਉਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਵਰ ਸੋਇ ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸਮਾ ਤੇ॥ ਮਿ
ਥਿਅਗੁ ਹਨਗੇ॥ ੧॥ ਮਿਥਨ ਮੋਰ ਬਸੁ ਪਨਾਨੈ ਦਉਲਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰ ਬੁਝੈ ਗੋ॥ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਏ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੈ ਸਤ ਸੰਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੧੪੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਓਹ ਪੇਸੀ ਪੀਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਨਿਕਾ ਮਨਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀ ਅਨਲਾਲਨਾ॥ ਨਹ ਨਹ ਨਹਿ
੧॥ ਗਜਨਭਾਗਨ ਹੁਕਮ ਨਾਦਨਾ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਨ ਸਰਨ ਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨਾ॥ ਸੁਖੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ॥ ਮਿਲੇ ਪੇਸੀ ਪੀਰੀ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇ ਓਲੇ ਓ
ਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਹਿ ਉਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਮੋਹਿਨਾ॥ ੧॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪਾਰਨ ਪਰਨਾ॥
ਏਕੇ ਏਕੇ ਸੋਹਿਨਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੧੪੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ਛੋਰੇ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗ
ਹ ਅੰਤੋਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੇ ਮਾਈ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਓਲਾ॥ ੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਾਇ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲਾ॥ ੩॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇ ਓਲਾ
ਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾ ਰਬੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਮੁਕਤ ਏਹੁ ਜੁਗਤ ਰਾਖਹੁ ਜਿ
ਤਸੰਗਾਹਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਪੈਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅਸੇ ਵਕਮਾਇਆ ਗੁ
ਨ ਸੰਗ ਸੰਗਾਵੇ॥ ੧॥ ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸਿ ਆਸਾ॥ ਆਨਨ ਭਾਵੇ॥ ੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਅ ਜੈ
ਤਵਿ ਚਾਹੀ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਵੇ॥ ੩॥ ੭॥ ੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਰੀ॥
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਪੈਆਵਉ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਉ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਹੀ॥ ੧॥ ਪਭ ਸਰਨੀ ਅਈ ਮੈ ਸਰ ਬਠਲਾ ਪਈ ਮੈ

ਜਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾਪੁਰਖੁਕਿਪਾਤਾਨਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੦੮॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਸਰਤੋਸੇਮੁਆਰਹਉ॥ਨਮੁਪਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਵੈਸੇਜਨੁਸੁਖੀਆਹੁਆ॥
 ੧॥ਰਾਜੁਕਹਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬੀਧਿਓਨਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੁਆ॥੨॥ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਇ
 ਆਸੇਜਨੁਨਿਹਚਲੁਬੀਆ॥੩॥੯॥੧੦੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦ ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾਅਪੁਨੇ
 ਪ੍ਰਾਤਮਸਿਦਿਲਾਗੇਰਹੈ॥ਰਹਉ॥ਜੇਭੁਭਵੈਜਨਮਿਨਅਏ॥ਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧॥੫
 ਰੁਜੀਰੀਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਐਅਪਨੀਦਇਅਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਿਲੁਗਮੀਪਅਰੇਤਮਾਥਿਰੁਪੀਰਜੁਕੇਨਕਰੈ॥ਰਹਉ॥ਸੀਮਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਥਹੁਕਰਮ
 ਕਮਾਏ॥ਪਭੁਤਮਰੇਦਰਸਾਥਿਨੁਸੁਖੁਨਾਹੀ॥੧॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇ॥ਨਨਕਸਾਧਸਗਦਿਪ੍ਰਭ
 ਸੋਗਿਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੇਇ
 ਓਸੁਣੁਬੁਣਨਅਏ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜੀਮਉਠਾਰਿਓਤਦਹੀਘਰਿਜਾਏ॥੧॥ਲੋਭਾਬੀਖਿਆਬਿਖੈਲਾ
 ਗੇਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦਖਾਏ॥ਖਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈ॥ਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਲਹਿਨਾਹੀ॥ਰਹਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜ
 ਨਪੁਕਾਰਹਿਉਨੈਨਾਹੀਰੋਗਾ॥ਨਿਪਟਿਥਜੀਹਰਿਮੁਕਾਪਛੁਤਾਇਚਿਮਨਿਭੋਗਾ॥੨॥ਭਨੁਸਗਲਰੋਰਵ
 ਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਨਯੋਥੈਨਪਰਿਆ॥ਜੇਹਕਰਜਿਰੋਏਚਿਲਾਸੇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੇਜਗੁਮੋਹਿ
 ਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਨੁਤਾਜੀਸਿਆਨਪਸਗਦਿਨਸਕੁਆਇਆ॥੪॥
 ੧॥੧੫੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚਾਪਾਰਿਗੋਵੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏ॥ਪਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ॥ਪੰਚਨਾਦਤੂ
 ਰਕਜਾਏ॥ਰਹਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾਏ॥ਅਥਗਾਤਿਅਗੋਵੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨ
 ਥਰੇਗੁਲਾਘਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਵਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਅਏ॥ਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥
 ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਗਾ॥ਚਿਗੁਚਿਗੁਚਿਗੁਚਿਗੁਭਾਇਆਮਨਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ॥ਹਰਿਦਰ
 ਸਨੇਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਥਤਵਹੁ॥ਨਨਕਦੀਨਸਗਦਿਆਏਗਾਯਿਲਾਏ॥੨॥੨॥੧੫੩॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੇਉਬਿਖਮਗਾਰਤੇਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੇਭਰਮਹੀਤੇਰੈ॥ਰਹਉ॥ਕਮਕੋਪਲੇ
 ਭਮਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਾਦਿਨੇਪ੍ਰਭਾਧੀਅਵਉ॥ਭ੍ਰ
 ਮਕੀਤਿਜੀਤੀਮਟਾਵਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਨਕਸੇਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਤਿਅਗੁ॥ਮਾਨਿਸੀਮਰਿਗੋਬੰਦਨਾ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮਾ॥ਰਹਉ॥ਤਾਜੀਮਨ

ਮੇਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਮਿਥੀਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਨ ਸੇ ਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੋਹਿਤ ਪਾਤਕੀ ਨ ਦਇਆਲ
ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪਰਬਰਾਹਰਿ ਚਰਨ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧੫੫ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੈ ਏਖੇ ਲੁਗੈ ਦਿਖਾਇ ਚਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨ ਹੁੰ ਖ
ਨ ਹੁੰ ਚਿਨ੍ਹਾਇ ਚਿ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਰਸ ਭੋਗ ਨੀ ਖਿਨ ਹੁੰ ਖਿਨ ਹੁੰ ਤਾਜਿ ਜਾਇ ਚਿ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ
ਖਿਨ ਹੁੰ ਭਰਮਾਇ ਚਿ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਪੁ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੫੬ ॥
ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ੧੭ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੀ ਪਿਆਰਿ ਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅ
ਸੁਚਿਤਿ ਪਰਿ ਹੀ ॥ ਅਨਾ ਸੇਉ ਤੇਰੇ ਫੇਰਿ ਹੀ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲ ਨੁਪਾਇ ਚਿ ਗੀ ਸਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੇਹ ਸਾਰਿ ਹੀ ॥
ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹੀ ॥ ਗਹਰਿ ਚਿ ਪੂਰਨ ਰਿਹੀ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਵ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਗਨੇ ਪੈਰੀ ਸਖੀ ॥ ੧ ॥
ਬਿਗਬਿਗ ਚਿਤ ਬਿਰਹੀ ॥ ਬਹੁ ਗੋਹੁ ਸਮ ਸਰਿ ਹੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਪਿਰਹੀ ॥ ਬਹਰਿ ਅਨੇ ਕਧਰਿ ਹੀ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋ
ਗੁਕਰਿ ਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਗੀ ਸਖੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਸਾਏ ਕਮਾਨਿ ਹੀ
ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤਾ ਪਿਆਰਿ ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤਾ ਗੀ ਅਨਿ ਹੀ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀ ਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂਟੇ ਅਨਭਰਾਨਿ ਹੀ ॥ ਗਵਿਚਿ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਲਹਿ ਚਿ ਜਮ ਭਾਉ ਨਿ ਹੀ ॥ ਪਾਇ ਚਿ
ਪੇੜ ਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਚੁਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਲਹੇ ਨੇ ਜਿ ਸੁਮਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਭੈ ਪਵ ਕਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹੀ ॥ ਧਿਜ ਪਰਿ
ਤਿਸ ਰਿਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸ ਹਿ ਮਾਨਿ ਹੀ ॥ ਲਾਬੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇ ਚਿ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥
੨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹੀ ॥ ਜਪੀ ਐ ਸਹਜ ਪੁਨੀ ਹੀ ॥ ਸਾਪੁਰਸਨ ਭੁਨੀ ਹੀ ॥ ਛੂ
ਟਨਿ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹੀ ॥ ਪਾਈ ਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹੀ ॥ ਸਬ ਕਾ ਪਭ ਪੁਨੀ ਹੀ ॥ ਦੁਲ
ਭ ਕਾ ਲਿਦੁਨੀ ਹੀ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹੀ ॥ ਪਰਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਸੇਵੈ ਐ ਹੀ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਵੈ ਐ ਹੀ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਬਿਨ ਸਿਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿ ਅਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕਾ ਚਿਟ ਗੁਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੀ ॥ ਆਗੀ ਆਸਤਿ
ਸਹੀ ॥ ਮਨ ਹਿਨਿ ਪਨੁ ਲਹੀ ॥ ਸੁਖ ਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹੀ ॥ ਦੁਤਰ ਸੇ ਤਰੈ ਹੀ ॥
ਸਭ ਕੇ ਰੇਨੂੰ ਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੇਇ ਹੀ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿ ਅਹੀ ॥ ਸਿਤ ਉਪਦੇਸਿ ਅਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
ਸੁਜਨ ਨਾਮੁ ਖੁਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹੀ ॥ ਸਫ
ਲੁ ਸੁਆਇ ਅਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਆਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਲਿਹਰਿਜਸੁਗਈਐਹੀ॥ ਪਰਮਪਦਪਈਐਹੀ॥ ਇਅਰਸਜੋਬਿਧੇਹੀ॥ ਤਕਉਸਗਲਾਸਿਧੇਹੀ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁਜਾਗੀਹੀ॥ ਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤਪਗਧੇਈਐਹੀ॥ ਦੁਆਤਿਖੇਈਐਹੀ॥ ਦਾ
 ਸਹਰੇਨੁਹੇਈਹੀ॥ ਬਿਆਪੈਦੁਖੁਨਕੋਈਹੀ॥ ਭਗਤਾਂਸਗਤਿਪਰੁਹੀ॥ ਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਹੀ॥ ਅਸਾਥਿਰੁਸੇ
 ਰੁਏਹੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਜਾਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੁੰਹੀ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਈਖੁੰਹੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹਿ
 ਕੋਈਹੀ॥ ਮਨਹਿਅਗਧਿਸੋਈਹੀ॥ ਤਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹੀ॥ ਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨੁ
 ਨਾਉ॥ ਨਨਕਜਪੇਨਉਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੬੧॥ ਅਸਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੁੰਹੀ॥ ਅਵਰੁਨ
 ਸੁਣੈਤੁੰਹੀ॥ ਕਰਹਿਸੁਹੇਈਐਹੀ॥ ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੇਈਐਹੀ॥ ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹੀ॥ ਪੁਰਕੈਦਰਿਪਏਮੇ
 ਰੇਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਪੁਸੰਗਮੇਹੀ॥ ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹੀ॥ ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹੀ॥ ਤਬਤੇਮਿਏਤਾਪਹੀ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀਆਹੀ॥ ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ਏਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹੀ॥ ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹੀ॥ ਮਦਿਲਾ
 ਹਿਕੋਈਹੀ॥ ਸਿਤਕੀਰੇਨਹੇਈਹੀ॥ ਆਪੋਜਿਸੁਰਖੈਹੀ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈ॥ ਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਸਕਾ
 ਨਹਿਕੋਈਹੀ॥ ਤਿਸਕਾਪੁਰੁਸੋਈਹੀ॥ ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਣੈਹੀ॥ ਸਭਾਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਣੈਹੀ॥ ਪਾਤਿਤਉ
 ਧਾਰਿਲੇਹੁਹੀ॥ ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੬੨॥ ਅਸਵਰੀਮਹਲਾ੫
 ਚੀਈਪਰਦੇਸੀਆਹੀ॥ ਸੁਨਤਸੀਦੇਸੀਆਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਸਿਉਗਚਿਰੇਹੀ॥ ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹੀ॥
 ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇਹੀ॥ ਜਨਮਾਹਿਮਰਿਭਗੇਹੀ॥ ਹ
 ਰਿਹਰਿਜਨਲਹੇਹੀ॥ ਜੀਵਤਸੇਰੇਹੀ॥ ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਘੁਰੇਈਹੀ॥ ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਈ॥ ੨॥ ੭॥
 ੧੬੩॥ ੮੧॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੨੩੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੨
 ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨਵੈ॥ ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਰਗਾਵੈ॥ ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁਨਿਸਮਾਵੈ॥ ਰ
 ਸੁਸਤੁਣੈਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾਗੀਅਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੇਰੇ॥ ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਗਹਿਅਸਭਠਉਰੇ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਬਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸਿਤਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਕੋਰੇਪੁਜਾਵੈ॥ ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਪਿ
 ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁਪਗਸਿਪਰਮੁਪਦਪਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁਮਨਕਾਗਲਿਤਤਾਕਿਲੈਵੈ॥ ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਖੈ॥
 ਨਪੈਵੈ॥ ਜੈਸਿਉਗਤਾਤੈਸੇਹੋਵੈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝੈ॥

ਵੈ। ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚਰੈ। ਦਰਸਨੁ ਅਪਿਸਰਜ ਘਰਿ ਆਵੈ। ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਨਾਦ ਬਜਾ
ਵੈ। ੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਸਗਾ। ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾਥਾ। ਸੁਰ
ਗਾਨੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵਲਹਾਰਾ। ੫॥ ਗਸਿਰਸਿ ਆਮਾਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ। ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ।
ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ। ਅਵੇਗਤ ਨਾਥੁ ਨਲਾਖ ਅਜਾਇ। ੬॥ ਜਲਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੁਹਿ।
ਜਲਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਆਬਰ ਪੁਰਿ। ਕਿਸੁ ਨੇਵੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੁਹਿ। ਨਿਪਿਭੁ ਲਗਾਵ ਦੇਖਿ ਹ ਦੁਹਿ। ੭॥
ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਭਿ ਨਿਹੋਇ। ਸੁਲਿਭ ਰਥਾਰਿ ਨ ਨਕ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰ।
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ। ੮॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਾਭਿ ਜਪਸਭਿ ਤਪਸਭ ਚਤੁਰਈ। ਉਝਾੜੈ ਭ
ਰਮੇਰ ਹਿਨ ਪਾਈ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋਊ ਨ ਪਾਈ। ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਲੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ। ੧॥ ਸਾਚ ਪਈ ਜਗੁ ਆਈ ਬਿਨ
ਸਾ। ਛੂਟ ਸਿਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਾ। ਰਹਾਉ। ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ। ਗੁਰਮਤੀ। ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾ
ਸਾ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ। ਤੇ ਨ ਕਉ ਨ ਹੀ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸਾ। ੨॥ ਜਗੁ ਰੇ ਆਜੇ ਤੁਕਾ ਮਹਿ ਹਿਤ
ਕਰੀ। ਪੁਤ ਕਲ ਝਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ। ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਆਬਾਜੀ ਹਰੀ। ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰ ਲੈ
ਸਾਰੀ। ੩॥ ਬਾਹਰੁ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਹਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇ ਪੁਕਦੇ ਨ ਲਾਏ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰਸ ਬ
ਦਿ ਜਲਾਏ। ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆਏ। ੪॥ ਧਵਤੁ ਗੈਠਾ ਕਿਰਹਾਏ। ਸਿਖ ਸੰਗਾ ਤੇ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਏ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੂਲੇ ਅਵੇ ਜਾਏ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ। ੫॥ ਰੂੜੇ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਈ। ਆ
ਕਸ ਕਥਉ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ। ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਰਜਾਈ। ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ। ੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ
ਜਾਪ ਗਾਇਨੁ ਤਾਲਾ। ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤ ਸਦੁ ਨਿਰਲਾ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਦੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨ ਲਾ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ
ਰਖਵਾਲਾ। ੭॥ ਕਿਭ ਵਲਾ ਸੁਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ। ਬਾਲੀ ਬੁਝੈ ਸਾਚੈ ਸਮਵੈ। ਸਬਦ ਵੀਚਰੇ ਏਕਾਓ ਵਤ
ਗਾ। ਨਨਕ ਪੈਰੁ ਸਵਾਰ ਲਹਾਰਾ। ੮॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਲੇਖਾ ਅਸੀਖਾ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ। ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਮੈ
ਸਦੁ ਸੁਗਤਿ ਵਖਨੁ। ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪਰਿਪਰਿਭਾਗੁ। ਲੇਖਾ ਅਸੀਖਾ ਲੇਖੁ ਅਪਾਗੁ। ੧॥ ਮੈਸਾ ਸਚਾ ਤੁਝੈ
ਜਾਲਾ। ਜੈ ਮਲਾ ਮਰਲਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਲਾ। ਰਹਾਉ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧ ਜਮ ਕਾ ਲਿ। ਬਾਧ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾ ਲਿ। ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ। ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਿਬਰੀ ਤੁਪੁ ਨਾ ਲਿ। ੨॥ ਸਬਾਦਿ ਮਰੈ ਤ
ਏਕਾਓ ਵਲਾਏ। ਮਚਰੁ ਚਰੈ ਤ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ
ਸਾਚੈ ਸਮਾਏ। ੩॥ ਜਿਨਿ ਪਰਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ। ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਥੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਾਸ। ਸਰਬ ਨਿਰੋਤਰਿ ਆਖੈ

ਆਪਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਤੁਹ ਸਾਗਰ ਮਾਲ ਕਰੀ ਗੁ ॥ ਤੁਨਿ ਗਲ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀ ਗੁ ॥ ਸੁਖ
ਮਨੈ ਭੈ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀ ਗੁ ॥ ਪਾ ॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਾਗੀ ਗੀ ਆਨੀ
ਵਿਠਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਾਗੀ ਪੀਰੇ ਤੁਵਿ ਰਾਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
੬ ॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਸੁਖੀ ਅਜਨੂਕੋਈ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੈਰੀ ਗੁਲੋਰੀ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਾਤਿਖੋਈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਦੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਘੋਸੇ ਲਿਭਾਰਿ ਮਠਾ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਗੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿ
ਲੈ ਭਵੈ ਭੈਰਾ ॥ ਨਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੇਵਹਿ ॥
ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਥਾ ਦਿ ਮਲੁ ਪੋਵਹਿ ॥ ਸਮਾਝੈ ਸੁਝੈ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਾਤਿਖੋ ਵਹਿ ॥
੧ ॥ ਕਉਲੁ ਮਰੈ ਕਉਲੁ ਰੋਵੈ ਚੀਰੀ ॥ ਕਰ ਲਕਾਰ ਲਸਭ ਸੈ ਸਿਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਏ ਕਉਰੈ ਵੈਦਖੁ
ਕੋਈ ॥ ਸੋਰੈ ਵੈ ਜਿ ਸੁਖੇ ਦਨੋਰੀ ॥ ਜਿ ਸੁਖੀ ਤੀਜਾ ਲੈ ਪ੍ਰਭੋ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਤ
ਮਰਲਾ ਤਾਰੇ ਤਰਲਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮਗਤਿ ਸਰਲਾ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਲਾ ॥ ਗੁਰ
ਬੋਹਿ ਸੁਥਾ ਦਿਭੈ ਤਰਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੋਤਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤ ਕੁਜਾਰੀ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁ
ਰਮਾਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੇਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੋਰੇਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੇਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥
ਗੁਲੋਰੇ ਵਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਦਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਗੀਤਿ ॥ ਪਾ ॥
ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੁਮਰੇ ਕਅਸੀਖਾ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਬਹੁ ਸੀਖਾ ਅਸੀਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ
ਗਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ
ਜੇ ਤੀਤੁ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਤ ਕੁਮਰਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਈ ॥ ਸੁ
ਤ ਕੁਜਾ ਲਿਖਿ ਸਭ ਹੀ ਖਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸੁਤ ਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਪੀ
ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕਾ ਲਿਵਤੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨ ਸਾਗੁ ॥ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤ ਪੈ ਕਰਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨ
ਗਇਲੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪਾ ॥ ਤਿਭਵ ਲ
ਦੇਵ ਸਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਮੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਛੋਰਾ ਰਿਸਮ ਵੈ ॥ ਪਗਲਿ ਚਗਰੁ
ਕਲਪਾਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਚਾਹਿ ਜਾਤ ਉਉਲਾਟਿ ਪਰਵੈ ॥ ਪਾ ॥ ਮੁਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੁਣੈ ॥ ਜਿਹ ਵਾਰ ਸੁਨ

ਹੀਕਿਆਬੁਝੈ॥ ਬਿਖੁਕਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੁਝੈ॥ ੬॥ ਉਤਮਸੰਗਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈ॥ ਗੁਣਕਏਪਵੈ॥
 ਵਗਲੋਪੈਵੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥ ੭॥ ਹੀਰਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਨਾ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਨੁ॥
 ਨਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਨੁ॥ ੮॥ ੫॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪੈਅਨੁਮਨਿਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲਪਛਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਤਿਸਬਦਨੀਸਨੁ॥ ੧॥ ਐਸੇਪੈਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਖੁ॥ ਤੀਨਭਵਨੈਕੋਵਲਗਿਆਨੁ॥ ਸਾਚੇ
 ਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਹੀਤਿਸੁਸੇਧਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੇਧਾ॥ ਪੰਚਸਮ
 ਟੀਸੁਖੀਸਭੁਯੋਗੁ॥ ੪॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ ਅਪੇਜੋਤਿਵਿਛੋੜੈਸੇਈ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕ
 ਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੫॥ ਚਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਵਰਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਪੁਰਾਕੋਇਨਪਵੈ॥
 ੫॥ ਬਾਯਕਾਬਿਗਧਿਨਸੁਗਤਿਪਗਾਨੀ॥ ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੁਝੈਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਲਹਾਸਿਨਿ
 ਦਨਿ॥ ੬॥ ਜਿਸਕਾਅਨੁਪਤੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਸਾਠਿਰੇਪਛੁਤਾਨਾ॥ ਗਲਿਠਹੀਬਉਰ
 ਬਉਰਨਾ॥ ੭॥ ਬੁਝਤਜਗੁਦੀਖਅਤਉਰਰਿਭਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਸੇਵਰਭਗੋ॥ ਨਨਕਗੁਰ
 ਕੀਚਰਲੀਲਾਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਗਵਹਿਗੀਤੇਰੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ ਗਗਸੁਲਾਇਕਹਾ
 ਵਹਿਬੀਤੇ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮਨਿਝੂਰਅਨੀਤੇ॥ ੧॥ ਕਹਾਚਾਹੁਮਨਰਹਹੁਪਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਮਿ
 ਤਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ ਲਭੁਯੋਭੁਅਹੰਕ
 ਰਸੁਪੀਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਉਮਹੁਪੀਰਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਨਵਲਾਸਾਚੁਪਛਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਨੈ॥ ਸਾਚਸਬਦਾਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਕਾਰੁਸਮਵੈ॥ ਅਕਲਕ
 ਲਾਸਦੁਸਰਿਉਟਿਕਾਵੈ॥ ਸੇਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਅਵੈ॥ ੪॥ ਜਹਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸ
 ਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਲਗਾਉ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿ
 ਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਚਾਲੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥ ੬॥ ਮੇਰਾਪਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇ
 ਜਾਗੈ॥ ਅੰਥੈਰੇਖੈਸਦਸੁਖੁਆਗੈ॥ ੭॥ ਮਨੁਚੰਚਲਾਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੇਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾ
 ਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਨੈ॥ ੮॥ ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸੀ॥ ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇ
 ਨਿਵਸੁ॥ ਕਿਯਵਿਖਦੁਖਕਏਹਰਿਨਾਮੁਪਗਾਸੁ॥ ੯॥ ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬ
 ਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਨਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ੧੦॥ ੭॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਮਨੁਮੋਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵ

ਨਾ। ਬਨਖੰਡਿ ਮਾਇ ਅਮਰਿ ਹੋਰ ਸਾ। ਇਤਦਿ ਤਜਾ ਰਿਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਜਿ ਲਾਏ ਘੁਟਾਪੈ।
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨ ਹੀਰੈ ਗਾ। ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਆਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰਤਿ ਆਗਹੁ ਹਉ
 ਮੈ ਕਉ ਗਾ। ਰਹਾਉ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ। ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ ਜਾਮਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ। ਆਪੇ
 ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ। ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਰੇ ਸਦੁਪੇਲੈ। ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਰਮਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਪੰਚਰਤੁ ਤੇਜਨਾ ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁਕਾ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਨੁ ਅਸਥਾਨੈ ਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਭਵਲਿ ਸੇਈ ਹੋਈ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੇ ਗੀਭੋਗੀ ਤਪੁਤਪੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹ
 ਰਿਖੁ ਭੁਆਪੈ। ੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦਿਧਾ ਘਾਗੀ। ਰਾਮਰਸਾਇਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ। ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ। ੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰ ਸਿਰਾਮੀ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭ
 ਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ। ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ। ਹਉ ਮੈ ਗਾਸਿ ਇਕੁ ਭਾਇ ਕੀਏ। ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ
 ਸੁਆਦ ਅਨਤਿ ਆਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ। ਮਨਹ ਦਸੁਲੇ ਮਾਨਿ ਅਸਥਾਵੀ ਚਾਗੇ।
 ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ੭॥ ਇਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਪੂਨਿ ਹੋਈ।
 ਅਹਿਨਿ ਸਿਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੇਖੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ। ੮॥ ਰਾਮਰਸਾਇਨਿ ਇਹੁ ਮ
 ਨੁ ਮਾਤਾ। ਸਰਬਰਸਾਇਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਭਗਤਿ ਹੋਤੁ ਗੁਰਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ
 ਕੇ ਦਸ ਨਿਦਾਸਾ। ੯॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਪਨੁ ਕੀਕਿ ਕਹੀਐ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਨਾਮੁ ਕਰ
 ਲੀਐ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਸੇਰਿ ਸਿਖਾਈ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ। ੨॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਵਰੁ
 ਹਮਾਰਾ। ਸੁਖਦੁਖ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਲਹਾਰਾ। ਰਹਾਉ। ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੋਤੁ ਗ
 ਵਾਰਾ। ਦਾਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ। ਜਿਸੁ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ। ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਕੁਨਰਾਈ।
 ੩॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮਗੁਪਾਲਾ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾ
 ਏ। ਆਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਰਾਕਿਰਹਾਇਆ। ੪॥ ਅਵਰੁਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤਨ ਮੰਤਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
 ਕਿਲਾਵਿ ਖਰੋਤਾ। ਤੂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ। ਤੂ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ੫॥ ਰੇ ਗੁਰੁ
 ਮੁਭੇ ਦੁਮਨਿ ਦੂਜਾ। ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਭਗੀ ਮਜਾ ਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਦਰਸਨ ਦੇਖਹਿ। ਵਿਨੁ
 ਗੁਰਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿਲੇਖਹਿ। ੬॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਕਨ ਰਸਹ ਜਸਮਾਧਿ।
 ਭਰਿ ਪੂਰਿ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨਮਾਹੀ। ਤੁਮ ਸਮਸਾਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋਨਾਹੀ। ੭॥ ਜਾ ਕੀਭੁ ਗਤਿ ਹੋਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਸੰਤ

ਰੁਗਤਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਖਾ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਸਹਜੇ ਪਿਆਰਾ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਦੁਤ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਜਾਗੈ ॥ ਰੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਰੁਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਨ
ਨਕਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿਗੰਗਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਮਹਲ ੧ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਠ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਖੀ ਮੈਟੈ ਸਚੁ ਸਭ
ਦਿਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪਭੁਨੈਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾ
ਤਿਪਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨੁ ਕੀਨਿਆ ਅਰੁਨਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ
ਤੁਮਨਿ ਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਨਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧ
ਨ ਸਉਦਾ ਅਲਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨ ਕੀਆ ਆਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬੰਧਨ ਬੇਦ ਬਾਦ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨੁ ਸੈਮੋਹ ਵਿਕਾਰਾ ॥
੧ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮ ਸਰਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਅਸਮਹਲ ੧ ਘਰੁ ਤ
ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮੰਗੀ ਪਾਇ ਸੰਪੁਰਾ ॥ ਸੇਸਿ ਰਕਾ ਤੀ ਮੁਨੀ ਅਨਿਗਲਾ ਵਿਚਿ ਅਵੈ ਪੁਰੀ ॥ ਮਹਲਾ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਈ ਅਹੁਲਿ ਬਹੁ ਲਿਨਿ ਮਿਲਨਿ ਹੁਤ੍ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦੁ ਸੀ ਆਵੀ ਆਹੀ ਆਲਾ ਵੇਸਹਿ ਨਿਪਾਸੀ ॥ ਹੀਰੋ ਲੀਚਾ ਜਿ
ਆਈ ਆਦੈ ਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸੀ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਲੀਵਾਰੀ ਐਲੇ ਲੇਲੇ ਮਕਨਿ ਪਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਲਖੁ ਲਖੁ
ਬਹਿਰੀ ਆਲਖੁ ਲਗਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਗਨੁ ਹਰੇਖ ਦੀਆ ਮਾਲਾ ਤਿਸੇ ਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ
ਪਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੈਂ ਸੂਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਹੁ ਦਾਇਵੈ ਹੀਰੋ ਏ ਜੀਨੀ ਰਖੈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਦੁਤਾਰੇ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਗੇ ਦੇ
ਜੇ ਦੇ ਤੀਐ ਤੀ ਕਾਇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ਸਾਹਿ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ਆਗੈ ਤਮਾ ਸੈਚਾਈ ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਲੀ
ਠਿਰਿ ਗਈ ਕਾਇ ਰੁਨੇਰੀ ਥਾਈ ॥ ੫ ॥ ਏਕੁ ਨਾਵਖਤ ਖੁਆਈ ਆਹਿ ਏਕੁ ਨਾ ਪੁਜਾ ਜਾਈ ॥ ਚਉਕੈ ਵਿ
ਲੁਹਿ ਦਵਾਲੀ ਆਕਿ ਉਟਿ ਕੇ ਕਛਹਿ ਨਾਈ ॥ ਰਾਮੁ ਕਬਹੂ ਚੋਤੇ ਚਿਹੁਲਿ ਕਹਾ ਲਿਨਿ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਈ ॥
੬ ॥ ਏਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪ ਲੈ ਏਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿ ਆਬਹਿ ਬਹਿਰੇ
ਵਹਿ ਦਖਾ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਧੀ ਐ ਨਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁ ਖਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਅਸਮਹਲ ੧
ਕਹਾ ਸੁਖੇਲਤ ਬੇਲਾ ਘੋੜੈ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤੇ ਗਬੰਦ ਗਾਢੈ ਗਵਿ ਕਹਾ ਸੁਲਾਣਾ ਕਵਾਈ ॥
ਕਹਾ ਸੁਆਰਸੀ ਆਹੁ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁਰੇ ਸਾਈ ॥ ਏਕੁ ਘੜੀ ਮਹਿ

ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰਵੀ ਤੇ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ॥ ਰਹਿਉ ॥ ਕਹਾ ਸੁਘਰ ਦਰਮੰਤ੍ਰ ਪਮਹਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁਚੈ ਕਸਰਾਈ ॥ ਕ
 ਹਾਂ ਸੁਜੇ ਜਸੁ ਖਲੀ ਕਮਲਿ ਜਿ ਸੁਵੇਖਿ ਨੀਚਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਤ ਤੋ ਥੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈ ਆਛਾਈ ਮ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਏਸੁ ਜਰਕਾਰ ਲਿਖ ਲੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਲੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਣੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਮੁਇ ਆ
 ਸਾ ਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿ ਸੋ ਅਪਿ ਖੁਅਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਗ ਜਿ ਰ
 ਹਏ ਜਾਮੀ ਹੁਸੁ ਲਿਆ ਆਇਆ ॥ ਸਾਨੁ ਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇ ਰਭੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕੋ
 ਈ ਮੁਗਲੁ ਨਹੀ ਆਖੈ ਕਿ ਨੈਨ ਪਰ ਚਾਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮੁਗਲ ਪਠ ਲਾਭਈ ਲਾਭਾਈ ਰਲ ਮਹਿ ਤੇਰ
 ਵਗਾਈ ॥ ਚਿਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਲਿ ਚਲਾਈ ਚਿਨੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈ
 ਤਿਨ ਮਰ ਲਾਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਦੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾ ਲੀ ਭਟਿ ਆਲੀ ਟਕਰਾਈ ॥ ਇਕ ਨਾਪੇਰ
 ਲਾਸਿ ਰਖੁ ਪਾਟੇ ਇਕ ਨਵਾਸੁ ਮਸਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈ ਲੀ ਵਿਹਾਲੀ
 ਫਿ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸਨੋ ਅਪਿ ਸੁਲਾਈ ਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਨ ਕਾਲਿ
 ਖਿਆ ਪਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਗੁਰਬੁਧੀ॥ ੨॥ ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਗਾਗੁਰਕਾਸਬਵਨਜੀਤਹੀਤਤੁ ੨੦੧
 ਸਾਰਿਰੰਤਗ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤਪਾਪੋਜੋਇਸੀਤਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਲਾਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਲਨੀਪ
 ਟਿਕਹਮੁਲਕਾਲਾ॥ ੪॥ ਏਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਤਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤ
 ਮਸੀਕਾਭੋਭਏਉਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਏਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦ
 ਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਅਵਹਿਜਵਹਿ॥ ੬॥ ਏਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਪੈਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁਦਰੁ
 ਏਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿਹੁਰਿਭਗਾਤਿਸੁਜਾਗੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਤੇਦਰੁਪੁਰਜਾਲੀਐਸੋਜਾਇਸਿਵਲੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਨੈ॥ ੮॥ ੨॥ ੧੦॥ ਆਸਮਹਲਾ ੧ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸ
 ਚਿਤਰਲਾ॥ ਆਦਿਗੁਰਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਕੁਰਤੇਰੀਸਰਲਾ॥ ੧॥ ਤੂਦਤੇਹਮਜਾਚੇਕਾਹਰਿਦ
 ਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪੈਅਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁੜਾਲਾਨਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਚੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥ ੨॥ ਏਹਮਨੁਗਜਾਣੈਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾ
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਕੁਗਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਪਵੈ॥ ਮ
 ਨੁਖੁਸਾਚਿਨਭੀਜਈਕੁੜਕੁਰਿਗਰਵੈ॥ ੪॥ ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧੈਰੋਲਾਲਚਿਤੁਖੁਭਾਰੀ॥ ਸਾਚੇਸ
 ਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਐਬਿਖੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਦੁਬਿਧਛੋਡਕੁਵਦਵੀਮੁਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾ
 ਹੀਐਸਾਤੇਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਪਿਗੁਜੀਵਲੁਫੀਕਾ॥ ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭ
 ਅੰਤਰਿਸੁਕਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਸੁਹੈਪੁਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥ ੮॥ ੩॥
 ੧੫॥ ਆਸਮਹਲਾ ੧ ਚਲੇਚਲਲਹਾਰਵਟਵਟਾਇਆ॥ ਪੀਧੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿ
 ਆਭਵੀਐਕਿਅਛੁੰਢੀਐਗੁਰਸਬਾਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਾਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਸਾਚਿਆਰੁਕੁੜਿਨਪਈਐ॥ ਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਚਹੁੜਿਨਾਈਐ॥ ੨॥ ਮੁਏ
 ਆਕਉਕਿਆਰੋਵਹੁਰੋਇਨਜਾਲਹੁਰੇਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਲਹੁ॥ ੩॥ ਹੁਕਮੀਵਜਹੁਲਿਖਾਇ
 ਆਇਆਜਾਲੀਐ॥ ਲਾਹਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਵਲੀਐ॥ ੪॥ ਹੁਕਮੀਪੈਪਾਇਦਰਗਹੁਭਾਲੀਐ॥ ਹੁ
 ਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਵਲੀਐ॥ ੫॥ ਲਾਹਸਚੁਤਿਆਉਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਗਰਬੁ
 ਵਵਾਈਐ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਾਈਐ॥ ਨਾਗਿਮੁਠੀਕੁੜਿਅਰਬੰਨਿਚਲਾਈ
 ਐ॥ ੭॥ ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ ਗੁਨਹੀਬਖਸਲਹੁਰਸਬਦੁਕਮਵਹੀ॥ ੮॥ ਨਾਨਕਮੰਗੋ

ਸਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀ ਐ ॥ ਸੋ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਕਿ ਅਜੋਗੁ ਚੁੰਢੀ ਜਾਇ ॥ ਐ ਘਰਿ ਬਹੁ ਹਰੀ ਆਵਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਟਿਕੇ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਣਾ ॥
੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਲੀ ॥ ਐ ਰਹਾਇ ॥ ਆਖਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਸਦੁ ਤਾਮਰਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵਰਿ ਆਈ ਆਵੇ ਤੇ ਟਿਕੇ ਟਿਕੇ ॥ ੩॥ ਅਖੇਤ ਬੇਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰਨਾ ਲਿਖੁ ਭਾਵੈ ॥ ੪॥ ਆਪਨ ਭਾਮਨੁ ਵੇਚੀ ॥ ਐ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਲੀ ॥ ਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ੫॥ ਜੀਮਲ ਮਰਲਾ ਆਖੀ ॥ ਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀ ਆ ॥ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ॥ ਅਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਈ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ॥ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਪਈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਤ ਕਸ
ਹਿ ਚੁੰਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੮॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਅਦੁ ਜੈ ਭਰੀ ਮ
ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੁਲੁ ਛੋਰਿ ਰਾਲੀ ॥ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ॥ ਐ ਜੇ ਜਾ ਲੋਕ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀ ॥ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਬੋਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਟੈਕੇ ਸੇਵਿ ਆਪੁਰੀ ਮਾਤਿ ਭਾਈ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਆਸਾ ਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਕੇ ਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵ
ਟਰੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰੜਾਈ ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈ ॥ ਐ ਭੀਉ ਝੜੇ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟ
ਸੀ ॥ ਮਰਿ ਨ ਰਕਸ ਮਾਏ ॥ ੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥ ੬॥ ਜੇ ਹੀ ਸੇਵਕ ਰਾਈ ॥ ਐ ਕਰਲੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ॥ ਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥
੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ॥ ਜੇ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਤ ਕਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀ ॥ ਐ ਦਰਗਹ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ੮॥ ੬॥
੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੈ ਠਕੁਰ ਮਾਰੈ ਰੂੜੀ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਾਈ
ਐ ਪਦੁ ਸਿਰ ਬਾਲੀ ॥ ੧॥ ਐ ਚਿਯੋਗੀ ॥ ਐ ਚਿਯੋਗੀ ॥ ਹਮਛੇ ਰੁਖਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂਰਖ ਹਿਤਿ ਉਰਹ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਲੀ ॥ ਭਲੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਐ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ॥ ਆਤਮਾ
ਲੇ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਸਾਚ ਉਦੁਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਐ ਅੰਤਰਿ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਵਿਗਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਐ ਇਉ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥

ਪਾਜੀਵਦਿਆਲਾਹਮਿਐਗੁਰਕਾਰਕਮਵੈ। ਪੁਰਬਿਹੈਵੈਲਿਖਿਆਤਸਤਿਗੁਰਪਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁ
ਖਤੋਟਾਨਿਤਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਤੁਪਾਈ॥੬॥ਤਾਜਾਰੀਆਇ
ਅਜਾਲੀਐਸਚੈਓਵਲਾਈ॥ਗੁਰਭੇਟੇਪਰਸੁਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਨਿਰਲ
ਮੋਕਾਗੁਰਕੀਕਰਲੀ॥ਨਨਕਨਮਿਸੰਤੋਖੀਆਗਤੇਹਰਿਚਰਲੀ॥੮॥੧॥੧੬॥ਅਸਮਹਲਾ੧
ਕੇਤਾਅਖਲੁਅਖੀਐਤਕੇਅੰਤਨਜਾਲਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕਤੂਮੈਤਲੁਸਤਾਲਾ॥੧॥ਨਸਕ
ਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਨਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਆਪੁਗਇਅਸੋਈਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁ
ਗਵਈਐਪਈਐਵੀਚਗਾਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਦੇਸਚੁਅਪਗ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਮਿਸੰਤੋਖੀਅ
ਸੇਵਾਸਚੁਸਈ॥ਤਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕੀਮਰਜਾਈ॥੩॥ਹੁਕੀਮਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪ
ਵੇਖਜਾਨੈ॥ਖਿਟੋਠਵਰਨਪਾਇਨੀਰਲੇਜੁਠਾਨੈ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਖਰਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਈਐਖਿਟੋ
ਨਦਰਿਨਅਵਨੀਐਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜੀਨੀਅਤਮੁਚੀਨਿਅਪਰਮਾਤਮੁਸੋਈ॥੬॥ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਿਰਖੁਹੈਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਾਜੇਨੀਚਖਿਆਸਾਚਿਰਹੈਅਪਈ॥ਤਿਨਾਭਰਮੁਨ
ਕੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੭॥ਹੁਕੀਮਸੰਜੋਗੀਆਇਅਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ॥ਅਉਗਲਿਅਰੇਕਉ
ਗੁਲਨਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਰਾਈ॥੮॥੮॥੨੦॥ਅਸਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਰਾਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾ
ਲਿਆ॥ਏਕਾਂਦਕਿਆਜਾਈਜਾਤੁਪੁਭਾਲਿਆ॥੧॥ਜਉਲਗੁਜੀਉਪਰਾਲਸਚੁਧਿਆਈਐ
ਲਾਹਹਰਿਗੁਲਗਈਮਲੈਸੁਖੁਪਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕਾਰਦੇਹਿਦਈਅਲਤੂ॥ਹਉਜੀਵਾ
ਤੁਪੁਸਲਾਹਿਮੈਟੇਕਅਪਰੁਤੂ॥੨॥ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁੰਜਾਲੀ॥ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰ
ਨੁਦਰਦੁਗਵਵਹੀ॥੩॥ਦਰਗਹਨਾਮੁਹਦੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਲਸੀ॥ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਲੁਸਬਦੁ
ਪਛਲਸੀ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੇਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੋਈ॥ਮਨਹੁਛੋਰੈਵਿਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਈ॥
੫॥ਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸਚੈਲਾਈਆ॥ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਈਆ॥੬॥
ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਈਅਲੁਹੈ॥ਤਿ
ਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਗਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈ॥੭॥ਤੂਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕੀਢੀਆ॥ਨਨਕਨਦਰਿਕਰੇ
ਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਢੀਆ॥੮॥੮॥੨੧॥ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਅਵਲਜਾਲਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਰੋਈ॥
ਜਨਮਮਰਨਕਦੁਖੁਪਲੋਨਿਤਸਹਸਦੇਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਜੀਵਨਾਫਿਟਾਧਿਗੁਜਰਈ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਅਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਈ ॥ ਐਕੁ
ਪੁਗਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੁਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨੈ ਕੁਮੁਕੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਜਸੁ ਗਏ ॥
ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਏ ॥ ੩ ॥ ਨਵੁ ਐਸਾ ਗੁਬਲਾਇ ਅਬਾਜੀ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਖਿਨੁ
ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ ਐਉ ਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਚਉ ਪਾਵੈ ਖੇਲ ਲਾਝੂ ॥ ਅਹੰਕਾਰਾ ਸਭੁ ਜਾ
ਗੁਰੈ ਸੋ ਜਿ ਲੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਲੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮੁ ਰਿਟੇ ਕਰੈ ਨਿਸਿ ਦਉ ਤਸਵਾਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਭੂਗਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਐਤਿ ਸਖਈ
ਪਾਇ ਅਜਨਮੁ ਕਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਅਜੀ ਪਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
ਵੀਸੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥

੨੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਰੁ ੨
ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਹਿ ਤਿਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਨ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਵੈ ਤੂੰ ਤੰ
ਸਰਬ ਵਿਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ਤਕੇ ਚਰਨ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਐਸਾ ਬਲੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕੋਰੇ ਵੀ
ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਲ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖ ਲੇਕਿ ਅਕਰਿ ਅਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੰ
ਨਿਗੁਲਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਰੇ ਤੇਰੀ ਆਖਲੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਪਰਮ ਪਦ ਪਾਈ ਐਕਥੇ ਅਕਥਕ
ਹਲੀ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੀ ਅਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਲੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਲੀ ਸਾ
ਈ ਸਚਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇ ਤੀ ਅਵਲ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਚਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭੁਝੈ ਹੋਰਾਮਨ ਮੁਖਿ ਠੇਰੈ ਏਏ ਆਲੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਝੈ ਬਪੁਸ਼ ਨਗ ਕਿਸੁ ਗਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਹਰੇਰ ਜੇ ਕੀਏ ਗਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤ
ਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਅਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਸਾਚ
ਦੇਹਿ ਤਸਾ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਭੁਝੈ ਵਹਿ ਅਪਲਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਗਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ
ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲਿਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵ ਲਵਲਾਸ ਭਾਖਿ ਪਿਯਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈ ਐਨ ਮੁਨਿ ਪਨਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ

ਬੁਝਾਈ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿਗੁਲਗਈ ॥ ੨ ॥ ਵਿਲੁਗੁਰਪੁਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾ
ਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਹਰਿ ਬਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤਪਾਸਿ ਰਿਤਪੁਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਦੁ
ਖਵਿਸਾਰ ਲਹਾਗੁ ॥ ਦਰਿਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਭੋਵਿ ਭਵਲਾਜੈ ਭੀ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਲਿ
ਹਰਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ ਮਹਾਪੁਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਭੋ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮੁ
ਰਖੈ ਚਿਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਦਿਸੇ ਵਰਭਾਰੀ ॥ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗ
ਤਿਸ ਦੁਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਮੋ ਉਪਰੇ ਕੁਲ ਸਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕੁ ਸਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ
ਚਿਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਸਾਰੇਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਭੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗ
ਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਵਿ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨ
ਮੁਖਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਨੁ ॥ ਏਹ ਭਗਤਿ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੈ ਹੋਵੈ ਪਰਵਨੁ ॥ ਜੀਨਿ ਆਸ ਕੀਤੀ ਤਿਸੇ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿਸ
ਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੁਖਿ ਰਿਵਸਾਏ ॥ ਏਹੁ ਸਿਰਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰ
ਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਬਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅ
ਖਿ ਵਖਾਲੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਗਮਿ ਭੋਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸਭ ਫਿਰੈ ਬਚਿ ਰਾਲੀ ॥ ਪਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ
ਮਹਿ ਏਕਾ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਦੂਜਾ ਭਾਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬ
ਦਿ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭ
ਗੋਰੁ ਚਿਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨੀਦਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਾਚੀ ਪਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਪਤੀ
ਐ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਪਤੀ ਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਭੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਚਿਰ ਪਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਆਸ ਕਾਠੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮
ਗੁਰਤੇ ਸੀਤਿ ਉਪਜੈ ॥ ਜੀਨਿ ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥
੧ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈਭਾ ਜਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇ
ਰੀ ਅਨੁ ਉਪਜੈ ਮਹਾਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਈ ॥ ਆਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਚੁਣੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਲਾਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਮੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿ ਮੈ ਆਪੁਗ ॥ ਇਸਾਇ ਭਵਲੋ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
 ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇ ਆਮਾ ਤਿਉ ਤਮੋ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਤਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਸੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਪੂਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੀਮਲੈ ਜਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਸਤ ਕਟੀ ਅਰਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖਾ ਬਿਘਨੁ ਹੋਈ ॥
 ੭ ॥ ਆਪਲੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈ ਆਦੇ ਨ ਮੇਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਰਿ ਮਾਈ ਪਾਏ ॥
 ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ ਤੁ ਆਪੇ ਅਥੀ ਮਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਸਗੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚੇਤਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਚੁਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਦੂਜਾ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੇ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਲੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੀਰਿ ਤਪੜਦੇ ਜੋਤ ਕੀ ਤਿਨ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੈ ਬੈਸੁ ਭੁਗੰਧਿ ਚਿਨ੍ਹ
 ਕਿਛੁ ਕਠਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇਸ
 ਭਨਾ ਕਸੇਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਮੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਏਕੈ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ
 ਆਪਿ ਭਵਾਈ ॥ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੀ ਅਨੁ ਬੁਝਿ ਨਿਵੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਚਿਨ੍ਹ ਨੇ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਸਭੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਈ
 ਹੋਈ ॥ ਚੀਏ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਲ ਨਿਸੇਈ ॥ ੭ ॥ ਘਰਮ ਹਿਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇਵੀ
 ਚਾਰੀ ॥ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਧੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਕ
 ਪਟ ਖੁਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ
 ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਕਾ ਦਿਸਾ ਦਿਦੈ
 ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਾ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਗਾ ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇ ਸੀ
 ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਖੀ ਵੰਝੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾਰੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁਕਿਆ ਲੈ ਵਧੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੈ ਭੁਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ
 ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਰਿਗਵਾਈ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੇਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰਾਪਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵੀ ਗੁਪ

ਕਰੀ ਮੈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਚੋਟਾਈ॥ ਫਿਰ ਜੀਤੀ ਪਰ ਜਾਤਾ ਅਪਲਾ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਭਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਪਛਾਇ ੨੦੪
 ਅਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਅਪੇਦੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਮੈ ਅਪੇਦੇ ਇਉਂ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੁ
 ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ਫਿਰ ੮॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਇ ਅਸਾ ਦੁਮੀ ਰਾਭਾਈ॥
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੀ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਵ
 ਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਉਦਾਸਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭਾ ਅੰਧੀ ਭ
 ਈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਟਿ ਚਨਲਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਖਿਨਾ ਮੁਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਮੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲਾ ਪਈ॥ ੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਟਿ ਚਨਲਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਲ
 ਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋਇ ਨਮੋ ਮੈ ਮਨੁ ਖਿਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਥਾਪੇ ਮਰੀ ਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
 ਈ॥ ਫਿਰ ਨਾਮੇ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਮੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਜਿ
 ਸੇ ਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾ ਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ॥ ੮
 ੧॥ ੩੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਦੋਹਰਾ ਲੀ ਮਹਲਾ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾ ਲਾਨੀ ਪਰਕਾਸੁ ਆਉ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਾਹਿ
 ਨ ਨਿਵਹਿ ਦੁਜਾ ਭਉ ਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਕਿ ਉਕਰਿ ਵਸਿਆ ਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀ ਮੈ ਗਿਆ
 ਨ ਮਤੀ ਪਰਿਆਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ਚਿਨੁ ਲਾਇ ਪੇਸੀ ਪਾਗੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਠੈ ਚ
 ਲਾਈ ਅਨਾਮੇ ਸਹਜੇ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਰੁ ਆਪਲਾ ਸਚੈ ਸੇਜ ਸੁਭਾਈ॥ ਪਰ ਕੈ ਪੈ ਮੇਰੀ ਆ
 ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ॥ ਸਾਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ
 ਕੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਗਿ॥ ੪॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਗੰਧਿ ਚਿਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪ
 ਲਾਸਚੈ ਭਾਈ ਪਿਆਗਿ॥ ੫॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਇ ਅਗੁਲ ਕਾ ਗਾਲਿ ਰਗੁ ਪੇਸੀ ਪਰਮਲੁ ਚ
 ਨਿਲਾਵਲਾ ਅੰਤਰਿ ਰਚਨੁ ਵੰਚਾਰੁ॥ ਫਿਰ ਗਾਤਿ ਰਤੇ ਸੇਉ ਤਮਾਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾ ਵੈ ਸਭਨੀ ਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਉ ਉਕਰ ਦੀ ਸਭ ਠਿਗੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ
 ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੮॥ ੫॥ ੮॥ ੩੦॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਸ ਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਮੈ ਬੈਯਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁ
 ਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਏ ਮਨੁ ਭੇਰੈ ਗੁਲੇ ਤੁਸਚ ਰੰਗੁ ਚੜਾਈ॥ ਰੁਜੀ ਬਲੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾਇ ਹਰਿ ਰੁ

ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਮ ਨੀ ਚਮੈ ਯੋ ਅਭਿ ਅਭਿ ਮਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸੀ ਮਾਇ
 ਮੈ ਕੈ ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਰੰਗੁ ਚਕੁ
 ਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਾਗਈ ਨਾਮ ਨੁ ਨਿਰਮਲ
 ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਲੇ ਝੂਠੇ ਠੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪੇਰੇ ਰੋਸੁ ਰਪ ਸੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲ
 ਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਉਪ ਜੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਾਭਿ ਮੈ ਸੇ ਰਹਿ ਜੈ ਸੇ ਪ
 ਸੁਫੇ ਗਾਜਿ ਨਿ ਕੀਤਿ ਤਿ ਸੈ ਨ ਜਾ ਲਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਭਿ ਚੋਗ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਕੁਲਾਵੇ ਹਾਝਿ ਅਉਗ
 ਲਾਵਿ ਕਲਾਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨ ਉਪਾਇ ਆਵੁ ਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥ ੭ ॥ ਸਭਾ ਕ
 ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਹੈ ਸਿਰਿ ਪੈ ਯਾਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੇ ਯਾਇ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁ ਸਬ ਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੩੧
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਨ ਲੋਚਈ ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਹੋ ਸੁਖੁ ਤਿ ਸੁਜਿ ਸੁਖ
 ਨਿਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰ
 ਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੋ ਬਹਾ ਬਿਪਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇ ਦਾਦੁ ਜਾਕਿ ਸੁਕ
 ਰੀ ਮੈ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝੁ ਲਾ ਅਬੁਝੁ ਲਾ ਤੁਧੁ ਕੀ ਆਇ ਹੋ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨਾਥਾ ਸਿਰਿ ਮੋਲਿ
 ਲੇਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜੇ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰੋਪਾਇਤ ਪਵਨ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪ ਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਬੁਝੁ ਚਲੁ ਕੁਚੀਲਾ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨ ਵਹੁ ਆਪੁ
 ਆਏ ॥ ਨ ਉਨਿ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੋ ਨ ਸੰਜਮੀ ਠਹਰਿ ਉਤਵ ਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਪਲੀ ਰਿਸ
 ਨੇ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੋ ਤੇ ਭਾਇ ਹਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਨ ਪੁਰੀ ਮੈ
 ਕਾਥਿ ਕਹਲੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀ ਮਾਭਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹਿ
 ਸੋ ਪਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕਾਇ ਸੁਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨ ਮੂਨਿ ਧਨੁ ਹੋ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ
 ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੀ ਅਸੋ ਹਾਗਲੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰਿ
 ਘਰ ਹੋ ਸਿਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਗਲ ਗੁਲੀ ਬਖਸਾਇ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿ
 ਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਕਾਸਲੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹੁਤੁ ਰਿਨ ਜਾ ਲਨੀ ਦੁ
 ਜੈ ਗੁਰ ਮਿਭੁਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਨਿ ਰੋਹਾ ਗਲੀ ਦੁਖੀ ਗੋਲਿ ਵਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਾਸਿ ਆ
 ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਾ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਵੇਹਾ ਗਲੀ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਈ

ਅਕੁਰੁ ਚੇਲਿ ਬਿਖਾਰੀ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਨਿਆ ਪਦਾ ਸੁਵੀ ਸੇਜ ਦੁਖ ਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਮਤ ਮਨ ਭਰ ਮਿਭੁਲਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਸੇਹ ਗਲੀ ਸਦਾ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਰਿ ਰਹੀ ਸੇਜ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ
ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਮਹਾਨ ਹੀ ਕੋਹ ਗਲੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੁ
ਸੁਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਿ ਕਾਮਲੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਚਖਾਇ ਚਿਤੁ ਰਸੁ ਆਇ ਆਸਾ ਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ
ਨੇਤਿ ਲੁਨਤਾਇ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਅਵਲਾਸੁ
ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇਹ ਗਲੀ ਦਰਿਖਤੀ ਆਬਿਲਾਹੀ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਸੁ
ਆਦਨ ਆਇ ਚਿਤੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਰੁ ਜੇ ਇਤੁ
ਲਾਹੈ ਲਾਇ ਅਨੁਭਵ ਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਹ ਗਲੀ ਭੈਭ ਗਤਿ ਸੀ ਗਾਹੀ॥ ਅਨਾਦਿ
ਨੁਗਰਿ ਪਿਰੁ ਅਪਦਾ ਸਚੁ ਰਖਿ ਉਰ ਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਗਵਾਇਆ ਪਦਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਾਲਿ ਜ
ਉ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਰਹਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਖੁ ਉਜਲੈ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਈ ਪ
ਆਹੀ॥ ਸੇਜ ਸੁਖ ਲੀ॥ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਬਿਸਨ ਮਾਹੀ॥ ੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿਆਇ ਆਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ
ਅਪਾਰੀ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੇਹ ਗਲੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਗਰੀ॥ ੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਹਬਖਸਾਇ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲ
ਲਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਖ ਲੁਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਲਿਧ ਗੋਪ ਆਹੁ॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਲ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪੀਆਈ ਐਰੀ ਅਨੁਪਰ ਗਵਹੈ॥ ੧॥ ਏ
ਮਨ ਮਤ ਜਾਲਾ ਹਿਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੁ ਗਿ॥ ਸਦ ਸੁਲਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਾਦਿ ਰਹਿ ਆਭੁ ਗੁਰਿ
ਰਹਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਛਾਲਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਸਦਾ ਰਵਹੀ ਪਿਰੁ ਅਪਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ਭਾਜੈ ਪਉ ਪਾਇ ਰਿ
ਮੇਖਦੁ ਆਹੁ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਲੀ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਰੀ ਐ
ਸਦੈ ਮਹਾ ਲਿਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਏ ਸੁਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨਹੈ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਚਾਹਿਦਿ ਹਰੇ ਜਾਣੀ॥ ਬਿਲੁ ਮੁਨਹੈ॥ ੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸ
ਦਨ ਆਇ ਚਿਤਿ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਸਮਾਹੀ॥ ੬॥ ਏ ਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਮਨਾਦਿ ਨੁਨ ਮੇਲਾਇ॥

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਲੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ॥ ਬੇ
 ਯਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀ ਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਬਾਲੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ਅਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕ ਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਨੁ॥ ੯॥ ੧੦॥
 ੧੨॥ ੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦੈ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਚੀ ਹੋਇ॥ ਵੇਚਹੁ
 ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੀਨੀ ਆਸਾ ਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਫਲੁ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੋਤਿ ਨ ਮਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤੈ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਬਾਦਿ
 ਮੈ ਰੈਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੨॥ ਪੁਰਾਸਾ ਚਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਅਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹ
 ਮਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵੈ ਨਿਪੈ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ॥ ੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਗਾਥੀ ਕੇਵਾ ਪਰੀਏ ਜਿਨ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਅਥਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਰੁ ਪਾਇ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦ ਵੀਚਰਾ॥ ੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲੀ ਮ
 ਨਮੁਖ ਅੰਕਾਰੀ॥ ਧੁਰਹੁ ਅਪਿਪੁਆਇ ਅਨੁਜੁ ਐ ਬਾਜੀ ਹਰੀ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਅਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
 ਨਾਮੁ ਖੁਯੋਇ ਸਗੀਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ॥ ੬॥ ਜਿ ਸਨੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਰੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧ ਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਭਗਤ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਏਕੋ
 ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਹਿ॥ ਸਦਾ ਸਰਲਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੀ॥ ੮॥ ਭਗਤਿ
 ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਹਿ॥ ੯॥ ੧੧
 ੧੨॥ ੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
 ਨ ਭੋਟਿ ਚੀਜਿ ਸਚੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ॥ ਅਨਰਸਿ ਲਾਗ
 ਚੂਠਿ ਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿਾਇ
 ਵਲਾਇ॥ ਵਿਲੁਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਅ ਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਲਿ ਸਬਾਦਿ
 ਮਰਹਿ ਮਨੁ ਹਤਾਜਿ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ਭਾਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸ ਲਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸੁਖੁ ਨ
 ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਅ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ੪॥ ਦਿ
 ਹਾ ਗਲੀ ਪਿਰਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲੀ॥ ਕਿਅ ਕਰਿ ਕਹਿ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਾਨ ਦੀਆ ਠਿਕਾਇ
 ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਗੁ॥ ੫॥ ਸੇਹਾ ਗਲੀ ਮਹਲਾ ਪਾਇਆ ਵੇਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀ ਗਾਗੇ
 ਆਪ ਪਠੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ॥ ੬॥ ਮਰਲਾ ਮਨੁ ਹੁਵਿ ਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖ

ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਭੀਮਹਰਿਜਨਦਰਿਹੋਹਿਖੁਮਾਰੁ॥੧॥ਅਪੀਮਿਯਾਇਅਨੁਸੇਮਿਯੇਗੁਰਸਥਾਦਿਈ ੨੦੬
ਚਾਗਿਨਨਕਨਮਿਸਮਾਏਮੁਖਇਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਰਿ॥੮॥੧੨॥੧੫॥੩੧॥

੧ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਮਯਾਪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁਰ
ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਗੁਸਾਏ॥ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਨਗੁਰੁਵਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤ
ਗਾਇਆਗੁਗਿਗਿਆਨੁਦਿਵਾਈ॥ਗਹਾਇ॥ਸਾਚਪਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ਠਹੇਮੁਖਮਹੁ
ਗੰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਨਾਮੁਖੇਤੀਬੀਜਹੁਭਾਈਮੀਰਾ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤਾ॥੩॥
ਸੀਤਿਸਯਜਸੁਖਕੇਸਤਿਹਾਟਾਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾਟਾ॥੪॥ਜੇਜੀਆਰੰਨੁਕੋਲਏਨਜਗਾਤਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਕਾਈਨੀਪੁਰਕੀਛਾਪਾ॥੫॥ਵਖਰੁਨਮੁਲਾਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ਏਯਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਘ
ਰਿਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਲਜਾਗੇ॥ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਯੇਖਾਸਾਚੁਸਮਝੇ॥੭॥ਸੇਵੇਸੇਇਤੁ
ਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਸੇਵਾ॥ਅਬਿਚਲਨਗਰੀਨਨਕਦੇਵਾ॥੮॥੧॥੩੮॥ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ੩ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤਿ॥ਸਾਧਸੋਗਿਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਗੀਤਿ॥
ਰਹਾਰਿ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਲੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪਕਾਗਾਕਰਹੁਅਨੁਗੁਪਾਰਬਹਮਹ
ਗਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਮੁਗਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਓਚਿਸਾਧਕੈਸੀਗੀ॥ਜੇਸੁਵਖਰਕਉਚ
ਹਤਸੇਪਾਇਚਿਨਾਮਹਿਗੀ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਕਸਾਬਿਨਸਿਜਾਹੀਖਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਰ
ਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੰਚਹਿਸਭਗੀਈ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਮੈਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨ
ਉ॥ਕਰਿਮਿਤਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਾਕੋਉਹੋਤਨ
ਸਥਾ॥ਏਕੁਨਿਵਾਹੁਰਾਮਨਾਮਦੀਨਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਰਿਥਭਏਲਾਗੀਸਾਗਰੁ
ਤਰਿਓਤੇਗਾਭੋਟਿਚਿਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁਨ
ਸਾਸੋਗਿਗਾਸਿ॥ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਏਕਾਰਜਗਾਸੀ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੀਤਮਿਯੇ
ਉਪਜੇਮਹਾਅੰਦਾਕਹੁਨਾਨਕਸਾਭਿਦੁਖੀਮਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥੩੯॥੧੬
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਹਵੇਘਰੁ ਛੰਤਾਕੀਜਾਤਿ॥ ਪਰ ਬਹੁਮੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰੀਐ
ਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਥਾਯਿਜਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਗਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਲਾਜ

ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਠਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ
ਸੋਸੋਇਸਿਸਟਿਨਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਸਾਰਿਬੁਏਕੁਭਾਇਆ॥ ਸੇਵਤਰਹੋਚਿਤਾਨਿਨਕਾਯਾਗਾ
ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਰੇਭੂਲੇਪੁਰਸਮਨਾ॥ ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਤਉ
ਪਵਿਆਰਹਾਉ॥ ਈਵਫੀਆਦੇਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾ॥ ਆਪੇਸਚਾਸੇਈ॥ ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਚਿਤੈਚਿਖਮਾਤਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਮੰਤਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ
ਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਵਹਿਨਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਫੈਫੈਫੈਅਨੁਬੁਝੈਜੋਕਈਪਵਿਅਪੀਰਿਤੁ

ਸੋਈ ਸਰਬਜੀਅ ਸਹਿਏ ਕੇ ਜਾ ਲੈ ਤਾਹ ਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕਈ ॥ ੭ ॥ ਕਕੈ ਕੇ ਸਪੁਰ ਜਾ ਬਹੁ ਏ ਵਿਲਾਸ ਬੁ
 ਲੈ ਉ ਜਲਿਆ ॥ ਜਮਗ ਜੇ ਕੇਹੇ ਹੁ ਮਏ ਮਾਇ ਅਕੈ ਸੰਗ ਲਿਖੀ ਪਿਛਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਖਖੈ ਖੁਦ ਕਰੁ ਸਰ
 ਮਾਨੁ ਕਰਿ ਖਗੀ ਦਿਨਿ ਨਿਖਰ ਚੁ ਦੀਆ ॥ ਚੰਪਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚੰਪਿਆ ॥ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਨਿਨਿਛੋਰੀ ਗਲੀ ਗੋਇ ਦੁਗਰ ਬਿਭਾਇਆ ॥ ਘਰਿ ਭੀ ਨਹੀ ਨਿਨਿ
 ਮਾਈ ਸਾਜੀ ਨਾ ਕੁਲ ਵੀ ਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥ ੧੦ ॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵ ਕੁ ਜੇ ਘਲੈ ਸਥਾ ਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਆਗਿਰ
 ਹੈ ॥ ਬੁਗ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾ ਲੈ ॥ ਏਨ ਬਿਪਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦਾ ਨਿਨਿ ਸਾਜੇ
 ਚਾਰੇ ਖਲੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਲੀ ਭੋਗੀ ਪਾਵੈ ਆਪੀ ਭੋਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥ ੧੨ ॥ ਛਛੈ
 ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰ ਕੀਆ ॥ ਭਗੁ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਨੁ ਅਪੇ ਤੇਰ
 ਕਰ ਮੁਹਿ ਆਤਿ ਨ ਗੁਰੂ ਮਾਲਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜਜੈ ਜਗੁ ਮੰਗਤ ਜਗੁ ਜਾ ਚੈ ਲਖ ਚਉਰ ਸੀ ਹਭੀ ਖਭਾਵੈ ਆ
 ਏ ਕੋਲੈ ਵੈ ਏ ਕੋਦੈ ਵੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪੁਲੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਲ
 ਸੁਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇਦੈ ਵੈ ਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਉ ਜੀਅ ਰਿਜ ਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਞਞੈ ਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇ
 ਖਾਦੁ ਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਏਕੋ ਗਵਰਹਿ ਆਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਟਟੈ ਟੁਕਰਹੁ ਕਿ
 ਆਪੁ ਲੀਘ ਜੀ ਕਿ ਮੁਹਿ ਤਿਉ ਚਿੰਚਲਾ ॥ ਜੂਐ ਜਗੁ ਮੁਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਲਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤਮ ਸੁਰਲਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਠਠੈ ਠਾਂਢੇ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਲੀ ॥ ਜੇ ਨਕਾਰਿ ਤੁਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ
 ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਡਡੈ ਡੁਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪੁਲੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਅਸੁ ਸਭੁ
 ਚਲਾ ॥ ਤੈਸੇ ਸੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗਵਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਢਢੈ ਢਹਿ ਉਸਾਰੈ
 ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਕੇਗੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈ ਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ
 ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਲਲੈ ਲਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ
 ਪੁਨਰ ਪਿਯ ਨ ਮੁਨ ਹੋਈ ॥ ਤਤੈ ਤਾਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਹੋ ਆਤਾ ਕਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤਰ ਨਾ ਤੁਲਾ
 ਹਮ ਬੁਰਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
 ਕਿਆ ਭਗੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀ ਮੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦਦੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੇ
 ਸੁ ਕਰੰ ਮਾਪੁ ਲਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇ ਜੋ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲ
 ਨਿਨਿਛੋਰੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਚੀਜੀਆ ॥ ਤਿਸਦਾ ਦੀਆ ਸਭ ਨੀਲੀਆ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ

ਪਇਆ॥ ੨੨॥ ਨੈਨਾਹੁ ਤੇਗਨਿ ਤੇਭੇਗੈ ਨਾਡੀਠਾ ਸੀਮਾਇਆ॥ ਗਲੀਹੁ ਸੋਹਾਗਾਇਭੈਲੇਕੀਤੁਰਕ
 ਬੁਝੈਮਿਲਿਆ॥ ੨੩॥ ਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਲਕਉਪਰਪਦੁਕੀਆ॥ ਵੇਖੈਬੁਝੈਸਭਾਕਿ
 ਫੁਜਾਈਅੰਤਰਿਬਹਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥ ੨੪॥ ਛਾਛਾਛਾਹੀਸਭੁਜਗੁਠਾਥਾਜਮਕੈਸੋਗਾਇਬੀਧੀਲੁ
 ਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਥਰੇਜਿਹਰਿਸਰਲਾਗਾਤਿਭਾਜੀਪਾਇਆ॥ ੨੫॥ ਬਥੈਬਾਜੀਖੇਲ
 ਲਾਗਾਚਉਪਾਵੈਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਛਾਛਾਲਿਆਪਿਲ
 ਗਾ॥ ੨੬॥ ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਛਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀ॥ ਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਾਛਿਰ
 ਹਿਨਚੇਤਹਿਮੁਕੇਲਖਚਉਰਸੀਹਠੇਰੁਪਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਮੈਮੈਮੈਹੁਮਰਲਾਮਪੁਸੁਦਨੁਮਰਲੁਛ
 ਾਇਆ॥ ਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ ਕੀਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪਾਵੈਆਮੈਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥ ੨੮॥
 ਯਯੈਜਨਮੁਨੋਵੀਕਦਰੀਜੇਕਰਿਸਦੁਪਛਲੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾ
 ਲੈ॥ ੨੯॥ ਗਰੈਗਵਿਰਹਿਆਸਭਾਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ ਜੰਤਉਪਾਇਪੈਸਭਲਾਏਕ
 ਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ੩੦॥ ਲਲੈਲਾਇਪੈਜਿਨਿਛੋਰੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ ਪਾ
 ਲਾਪੀਲਾਸਮਕਰਿਸਹਲਾਭਾਏਤਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥ ੩੧॥ ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਲਕ
 ਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ ਵੇਖੈਗਾਖੈਸਭਕਿਫੁਜਾਈਅੰਤਰਿਬਹਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥ ੩੨॥ ਵਵੈਵ
 ਰਿਕਰਹਿਕਿਆਪੁਲੀ॥ ਤਿਸਹਿਪਿਆਵਹੁਜੀਅਮਰੁਹੋਆ॥ ਤਿਸਹਿਪਿਆਵਹੁਸਾਚੇਸਮਾਵਹੁ
 ਚਿਸੁਵਿਟਹੁਕਰਥਾਨੁਕੀਆ॥ ੩੩॥ ਹਰੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜੀਨੀਰਿਜਕਦੀਆ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਾਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥ ੩੪॥ ਆਇਵੈਆਪ
 ਕਰੇਜਿਨਿਛੋਰੀਜੋਕਿਫੁਕਰਲਾਸੁਕਰਿਗਿਆ॥ ਕਰੇਕਰਾਏਸਭਕਿਫੁਜਾਈਨਾਨਕਸਾਇਰ
 ਾਇਵਕਰਿਆ॥ ੩੫॥ ੧॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਅਯੋਅੰਧੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈ॥ ਘੰਝੈਕਾਨੁਭਾਇਆ॥ ਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਏਪਾਵੈਅਵਗ
 ਲਗੁਲਵੀਸਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਨਮੈਸਾਯੋਖਾਤੁੰਕੀਪਵੈਆ॥ ਯੋਖਾਏਲਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਆ॥ ਹਰਹਿ॥
 ਸਿਧੰਝਾਇਅੈਸੋਮਰਹਿਨਹੀਨੈਨਾਤੁਪੁਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ਛਾਛਾਛਾਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੁਕੇਕਿਉਫੁ
 ਟਹਿਜੀਮਿਪਕਾਵੈਆ॥ ੨॥ ਬਥੈਬੁਝਹਿਨਹੀਮੁਕੇਰਗਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਾਇਆ॥ ਅਲੋਹ

ਦਨਾਉਪਗਾਇਚਿਪਾਅਵਠੈਕਾਰਾਉਤਪੁਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਅ
 ਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਵਹਿਗਾ॥ ਏਕਸਬਦਤੂਚੀਨਹਿਨਹੀਠਿਰਿਠਿਰਿਜੂਨੀਅਵਹਿਗਾ॥ ੪॥ ਤਪੁ
 ਸਿਰਿਲਿਖਿਅਸੇਪਰੁਪੀਡਿਤਅਵਰੋਨਸਿਖਾਨਿਬਿਖਿਆਪਹਿਲਾਠਾਹਾਪਇਆਪਧੇਪਿਛੇਦੇ
 ਗਾਉਚਾਟਕਿਆ॥ ੫॥ ਸਸਸਿਜਮੁਗਾਇਚਿਮੁਕੇਏਕਦਹੁਤਪੁਕਥਾਇਲਾਇਆਸਾਈਪੁਤੀਜ
 ਜਮਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਖੈਏਤੋਗਜਨਮੁਗਾਇਆ॥ ੬॥ ਮੈਮੈਮਾਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਹਉਮੈਵ
 ਰੋਰੇਗੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਸਾਤਮੈਕਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਤਾਜੁਭਾਇਆ॥ ੭॥ ਕਕੈਕ
 ਮਿਕਾਪਿਭਗੀਮਚਿਹੁਮੁਕੇਮਮਤਾਲਾਗੇਤਪੁਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੜਹਿਗੁਲਹਿਤੂਬਹੁਤਪੁਕਾਰਹਿ
 ਵਿਲੁਬੁਏਤੂਬਿਮੁਆ॥ ੮॥ ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਚਿਹੁਮੁਕੇਥੈਥਨਭਰਿਸਟੋਰੇਆਪਧੇਪ
 ਰਿਧਰਿਠਿਰਹਿਤੂਮੁਕੇਦਦੈਦਹੁਨਤਪੁਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਪੈਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੁਕੇਪਰਪੀਚਿਤੂਪ
 ਲਾਚਿਰਹਿਆਸਚੈਆਪਖੁਆਇਚਿਹੁਮੁਕੇਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਭਭੈਭਵਜਲਿ
 ਰੂਥੋਹੁਮੁਕੇਮਾਇਆਵੇਚਿਗਲਤਾਜੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੇਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾ
 ਰਿਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਵਵੈਵਰੀਆਈਆਮੁਕੇਵਾਸੁਦੇਉਤਪੁਵੀਸਰਿਆਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੁ
 ਕੇਠਿਰਿਤੂਜਮਕੈਵਸਿਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਝਝੈਝੁਰਹਿਮੁਕੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਲਿਤੂਵਿਖੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਹੁਰੁਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਉਬੁਧਾ॥ ੧੩॥ ਧਧੈਧਵਤਵਗਜਿਰਖੁਮੁਕੇ
 ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹਿਪਾਇ
 ਆ॥ ੧੪॥ ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚੇਤਿਕਰਿਮੁਕੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੁਕੇ
 ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਥਖਸਿਲਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਹਹੈਹਰਿਕਥਾਬੁਝੈਮੁਕੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਪੜਹਿਤੇਤਦਖੁਲਾਗੈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਾਤਿਨਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਰਰੈਰਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੁਕੇਹਿਰਦੈ
 ਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਲਗਮੁਤਿਨੀਬੁਝੈਲਾਹਿਆ॥ ੧੭॥
 ਸੋਰਅੰਤੁਜਾਈਲਾਖਿਆਅਕਥੁਤਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ ਨਨਕਾਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆ
 ਤਿਨਕਾਯੋਖਾਨਿਥਰਿਆ॥ ੧੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ ਗੁਰਮੁਖਸੋਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
 ਮੁਪਜੇਥਨਿਥਾਲਵੀਏਮੇਰੀਪਰੁਲੀਆਲਾਰਮਾ॥ ਧਨਪਿਰਨੇਹੁਪਲਾਗਸਿਪੀਤਿਦਇਆਲਾਰ

ਆਪਨਪਿਰਹਿਮੇਲਾਹੋਇਤੁਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ।ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੀਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ।ਕਰਿਦਾਇਆਮਾਇਆਦਾਇਆਲਾਸਾਚੇਸਥਾਦੀਮਾਇਗੁਲਗਾਵਚੀ।ਨਨਕਾ
ਰਿਵਰਦੇਖੀਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਚਿਮਹਚੀ॥੧॥ਪੁਸਹਜਸਯੋਨਵੀਏ।ਇਕਯੋਮਾਬਿਨੈਤੀਰਾਮਾ।ਮੈ
ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਭਾਵੈ।ਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮਾ।ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀਰਗਿਬਿਨੈਤੀਨਾਮਿਹਰਿਕੈਸੁਖਿਵ
ਸੈ।ਤਉਗੁਲਪਛਾਟਹਿਤਾਪ੍ਰਭਜਾਨਹਿਗੁਲਹਵਾਸਿਅਵਗਲਨਸੈ।ਤੁਪੁਬਾਣੁਇਕਾਤਿ
ਯੁਰਹਿਨਸਾਕਾਕਹਾਨਿਸੁਨਲਿਨਪੀਜਏ।ਨਨਕਾਪਿਉਪਿਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਗਸੇਮਨੁਭੀ
ਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲਵੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰਵਲਜਾਰਾਗਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਵਲੀਯੁੰਦੈ।ਅਗਸੇਮੋਲਿਅ
ਪਾਰਾਗਾਮੋਲਿਅਮੋਲੋਸਚਘਰਿਢੋਲੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮੁਪਭਲੀ॥ਇਕਿਸੀਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰ
ਲੀਅਹਉਪੁਕਾਰੀਦਰਿਖਲੀ॥ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਸੀਪਰਮਾਪਿਕਾਰਜੁਸਾਰਏ।ਨਨਕ
ਨਦਰੀਧਨਸੋਹਗਾਲਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਏ॥੩॥ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਯਵਾਪ੍ਰਭਆਇਅ
ਵੇਮੀਤਾਗਾ।ਗਵੇਰੰਗਰਾਤਕਿਆਮਨੁਲੀਅਵਾਦੀਤਾਗਾ।ਅਪਲਾਮਨੁਦੀਅਹਰਿਵਰੁ
ਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਵਏ।ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਮਾਰੈਸਥਾਦਿਸਥਾਰੈਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪ
ਵਏ।ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐਭਾਈਮਲੈਮਨਿਭਾਨੋ।ਨਨਕਠਕਰਮੀਤਹ
ਮਾਰੇਹਮਨਹੀਏਕਾਨੋ॥੪॥੧॥ਅਸਾਮੂਹਲਾ੧ ਅਨਹਦੇਅਨਹਦਵਾਜੈਰੁਲਸੁਲਕਾਰੇ
ਗਾਮਾਮੇਰਾਮੇਰਾਮਨੁਗਚਾਨਾਨਾਪਿਅਰੇਰਾਮਾ।ਅਨਦਿਨੁਗਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿ
ਘਰੁਪਾਇਆ।ਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ।ਅਸਾਦਿਬੈ
ਸਾਦਿਬਿਰਨਗਾਇਲਾਤਿਤਮਨੁਗਤਾਵੀਚਾਰੇ।ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਲਸੁਲ
ਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤਮਨੁਗਤਾਤਿਤਮਨੁਗਤਾਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤਾਬਿਪਿਜਾਈਐਰਾਮਾ।ਸਚੁਸੰਜਮੇਸਾਰਿ
ਗੁਲਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮਾ।ਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਲੀ
ਨਿਧਾਨਾ।ਤਿਤਸਖਾਮੂਲਪੁਤਨਹੀਡਾਯੀ।ਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਨਾ।ਜਪੁਤਪੁਰਿਕਰਿਕਰਿ
ਸੰਜਮਥਕੀਹਰਿਨਿਕਹਿਨਹੀਪਾਈਐ।ਨਨਕਸਹਾਜੀਮਿਯੋਜਗਜੀਵਨਸਾਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝਾ
ਈਐ॥੨॥ਗੁਰਸਾਗਰੇਰਤਨਾਗਰਾਤਿਤਰਤਨਘਲੇਰੇਰਾਮਾ।ਕਰਿਮਜਨੋਪੁਤਸਰੇਮਨਸੇਰ
ਮਲਮੇਰੇਰਾਮਾ।ਨਿਰਮਲਜਾਨਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਪੰਚਮਿਯੋਵੀਚਾਰੇ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਪਟਾਬਿਖਿ

ਰਿਲਾਗੇਪਵੈ॥ ਹੁਮਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ ਜਿਨਾਇਕਮ
 ਨਿਪਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੀਸਾਰਿਜੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਲਾਇ
 ਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ ਲਾਹਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਲੁਜੀ
 ਉ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਮਨੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜੇਨਰੁਣੇਕੁਪਛਲੈ॥ ਚਿਹਨਵਨਿਪੈਪੈਵੈਹੁਮਤਿਹਰਿਪਿਆਵੈ
 ਨਿਤਹਰਿਗੁਲਾਆਖਵਖਏ॥ ਅਹਿਨਿਸੈਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਯੀਜੈਹਰਿਉਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ ਜਿ
 ਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੈਨਿਸੈਸੇ
 ਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਨਹਿਸੇ॥ ਜਿਲਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ ਤਿਨਫਲਤੇਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨਫਲਤੇਟਿਨਆਵੈ॥ ਤਿਨਜਗਤ
 ਮਰਲਾਨਗਕਿਨਪਰਲਾਜੇਹਰਿਨਾਮੁਆਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੁਕਾਰਿਨਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਰਿਜੀਉ॥
 ਨਾਮੁਲੈਨਿਸੈਸੇਹਰਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਨਹਿਸੇ॥ ਜਿਲਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾਮਯਲਾ
 ਛੰਤਘਰੁ੩ ਤੂੰਸੁਲਿਹਰਲਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾ੩ੀਐਰਾਤਚਮਾ॥ ਬਿਖੁਫਲਾਮੀਗਚਾਰਿਦਿ
 ਨਠਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਮਾ॥ ਠਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਗਮਾਤਾਨਾਮਾਬਿਨੁਪਰਤਪਏ॥ ਚਿਹਨੇਵਸਾਇਰ
 ਦੇਇਲਹਗੀ॥ ਬਿਨੁਲਾਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ ਹਰਿਬਣੁਰਖਕੋਇਨਹੀਸੋਇਤੁਭੁਗਿਬਿਸਰਿਆਸਾ
 ਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਹਰਲਾਕਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਭਵਰਾਭੁਲਿਭਵੀਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭੁ
 ਗੀਗਾਮਾਮੈਗੁਰੁਪੁਛਿਆਆਪਲਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਗਾਮਾ॥ ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਏਪੁਛਿਆਭਵਰ
 ਬੇਲੀਰਾਤਚੀ॥ ਸੁਰਜੁਚਾਰੀਆਪੀਤੁਪਾਵਿਆਤੇਲੁਤਾਵਲਿਤਾਤਚੀ॥ ਜਮਮਾਰੀਬਾਧਾਖਾਰਿ
 ਚੇਟਾਸਬਦਾਬਿਨੁਬੇਤਾਇਆਸਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਭਵਰਕਾਲਿਆ॥ ਮੇਰੇਜੀਅ
 ਾਵੈਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੀਜਾਏਗਾ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਰਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਏਗਾ॥
 ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਲਹੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ ਸੀਸਾਹਮਾਇਆਮੇਹੁਮੀਠਾਅੰਤਰਿਭਰਮੁਚੁਕ
 ਾਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਹਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਰੇਮਨਹੁਅੰਦੇਸੀਆ॥ ਸਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿ
 ਰੇਮਨਜੀਆਵੈਆਪਰਦੇਸੀਆ॥ ੩॥ ਨਦੀਅਵਾਹਵਿਛੁੰਨੀਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਗਾ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾ
 ਵਿਸੁਭਰੇਕੇਜਾਏਜੋਗੀਗਾ॥ ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਏਹਰਿਪਛਲੈਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨਿਚੇਤਿਆ॥ ਬਿਨੁਨ
 ਮਹਰਿਕੇਭਗਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਵੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾ

ਹੇਠਿਨੀਆਸਦੁਕਰੈ ਨਾਨਕਸਥਾਦਿਸਚੈ ਮੇਲਿਚਿਗੀਵਿਛੁਨੀਆ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੧੦
 ਗੁਰਮਾਸਮਧਾ ੩ ਛੰਤੁਪਰੁ ੧ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੧੦
 ਪਤਿਪਰਮੇਲੁਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿਅਪੀਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭਿਅਪੀਮਿਲਾਇਆਸਦੁਮੀਤਿਵਸਾਇ
 ਅਕਾਮਲਿਸਹਜੇਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰਸਥਾਦਿਸੀਗਾਰੀਸਾਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਵੇਰੀਗੀਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁਗ
 ਵਾਏਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਰਿਰਸੁਮੀਤਿਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਥਾਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁ
 ਸਥਾਇਆ ॥ ੧॥ ਦੂਜੈਕਾਮਲਿਭਗੀਮਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਪਾਏਗਾਮਾਕਾਮਲਿਗੁਲਨਾਹੀਬਿਰਥ
 ਜਨਮੁਗਵਾਏਗਾਮਾਬਿਰਥਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਲੀਅਚਿਗੁਲਵੰਤੀਸ਼੍ਰੇਗਾਆਪਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤੀਪਰਮਿਲਿਆਹਦੂਗੇਦੇਖਿਪਿਰਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸ
 ਚੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁਨਵੈਕਾਮਲਿਭਗੀਮੀਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ ॥ ੨॥ ਪਿਰਸੀਗੀਕਾਮ
 ਲਿਜਾਲਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗਾਮਾਅੰਤਰਿਸਥਾਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਗਾਮਾਸ
 ਥਾਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸੀਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਪੀਤਮਅਪਲੇਸ
 ਦਾਰੇਗੁਮਾਲੇਸਚੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਖਿਆਪਾਕੈਪਾਕੈਪੀਰਤਮੇਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕਾਬਿਰੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਨਾਸਚੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾਈ ॥ ੩॥ ਸਾਧਨਮਾਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉ
 ਮੇਲਿਪਿਆਰੇਗਾਮਾਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸੀਰਸੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਅਪਾਰੇਗਾਮਾਸਥਾਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇ
 ਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਲਸਾਰੇਮੀਤਿਵਸੇ ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਵੀਮਿਲਿਪੀਤਮਅਵਗਲਨਸੇ ॥
 ਜੀਤੁਪਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਪੀਆਈਅੰਸੋਹਿਲਵਾਚੁਗਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕਨੀਮਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਰੈਹਰਿ
 ਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਗੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਆਸਛੰਤਮਧਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੀਤਮਹੁਤਮਸ
 ਹਕੈਭਗਤਿਕਰੇਗੇ ॥ ਗੁਰਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਲਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਗੇ ॥ ਭਗਤਿਕਰਹੁਤਮਸਹੈਕੇਰੀ
 ਜੋਸਹੀਪਿਆਰੇਭਾਵਏ ॥ ਆਪਲਾਭਾਲਾਤਮਕਰਹੁਤਾਠਿਰਿਸਹੁਸੀਨਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿਭਵ
 ਨਇਹਮਾਰਗੁਕਿਖੜਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਜੇਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੇਹਰਿਭਗਤੀ ॥ ਚਿ
 ਤੁਲਾਵਏ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਥੈਰਾਹੀਆਤੁਥੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸ
 ਦਾਜੇਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੀ ॥ ਕਰਿਥੈਰਾਗੁਤੁਛੋਰਿਪਾਖੰਡੁਸੇਸਹੁਸਭਕਿਛੁਜਾਲਏ ॥ ਜਾਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਆਇਏਕੋਸੇਈਹੁਅਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਲਏ ॥ ਜੀਤਿਹੁਕਮੁਪਛਤਾਰੀਕੇਰਸੇਈਸਰਬਸੁਖ

ਪਾਵਏ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਬੈ ਗਰੀਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਿਉ ਵਲਾਵਏ॥ ੨॥ ਜਹਾਨ ਮਨ ਤੂੰ ਪਾਵ
 ਦਾਤ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਯੋ॥ ਮਨ ਸਿਆਲ ਪਛੋਤੀ ਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੇਸ
 ਹੁਸ ਦਾਗੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੋ॥
 ਸਚੇ ਨਾਇ ਤੇਰੀ ਛੁਲਾ ਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਯੋ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹਾਨ ਤੂੰ ਪਾਵ ਦਾਤ ਹਰਿ
 ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਯੋ॥ ੩॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਨਿ ਜਘਰਿ ਵਸੈ ਆਆਏ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹੁਣੇ
 ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ॥ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਦਸਵ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਥੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੀਮੁ ਰਗਾਇਆ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸ
 ਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਗਹਿ ਅਸਮਾਏ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਨਿ ਜ
 ਘਰਿ ਵਸੈ ਆਆਏ॥ ੪॥ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਲਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲਾ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਇ
 ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਲਾ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲਹਿ ਤਾ ਸਹਜ ਲਹਿ ਮਰਲ ਜੀਵ ਲਕੀ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਲਹਿ ਤਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ॥ ਮਨਿ ਸੀਚਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਹੋ ਅਪਰਵ
 ਲੁ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਲਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲਾ॥ ੫॥ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਗ ਬਿਅਟਿ
 ਅਗਾਗ ਬਿਲਾਦਿ ਆਜੀਹਿ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਲੀ ਮੋਹਿ ਆਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਜੂ ਨੀ ਭਵਾਹਿ॥ ਗਾਗ ਬਿਲਾ
 ਗਾਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੋ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨ ਰੇਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵਹੋ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਰਹਿ ਨਾਰੀ ਅਗੈ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੋ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ
 ਗਾਗ ਬਿਅਟਿ ਅਗਾਗ ਬਿਲਾਦਿ ਆਜਾਵਹੋ॥ ੬॥ ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਲੁ ਕਰਹਿ ਜਿਹ ਉਕਿਛੁ ਜਾਲ
 ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਲਾ ਹੋਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗੈ ਅਨੁਹ ਉਬੁ ਪੈਰੈ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਗਾ॥ ਹੋਗੁ ਨਿਮਾਲ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੋ॥ ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਾਲਿ ਅਮਤ ਤੂੰ ਆ
 ਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗੈ ਰਹਾ॥ ਇਕਰੈ
 ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਾਡੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹਾ॥ ੭॥ ਪੈਰੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਥੁ ਮੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮ
 ਲਿ ਅਸੇ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਮਹਾ ਮਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
 ਸੇਸੁ ਹੁਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਲ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਲਾ ਗੁਲ ਪਰਗਟ
 ਹੋਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਸੇਜਨ ਪਰਵਾ ਲਹੇ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿਵੈ ਅਦੁਤੀਆ ਭਉ

ਚੁਕਾਇਆ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਪ੍ਰਸੂਦੇ ਲਾਜਿ ਤੁਮੈ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਅਸੇ ਸਹਾਚਰਿ ਤਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਇਕਿ ਜੋਤ ਭਗਿਮ ਭੁਲੇ ਭਿਨਿਸਹਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਠਿਗਹਿ ਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤਿਨਿ
 ਸਹਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਿ ਪਾਏ ॥ ਤੇਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਣ
 ਹਿਜੀ ਨੀ ਇਹ ਚਰਚ ਚਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਗ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਭੁਲਾਏ ॥ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਕਿ
 ਅਜੈ ਤਵਿ ਚਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਗਿਮ ਭੁਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂੰ ਪਰ
 ਬਹੁ ਭੀ ਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੀਨਿ
 ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਾਵਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ ਜਿ
 ਸੇ ਤੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਮਰਲਾਹ ਛੰਤ ਪਰੁ ੧

ਜੀਵਨੇ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪਾਨਿ ਵਸਾਏ ਗਾਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਭੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅਦਿ ਸਦਾ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਬ ਚਨਿਧੀ ਅ
 ਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ਨ
 ਨ ਕਦਾ ਤੇ ਕਰੀ ਪਾਭਿ ਦਾਤੇ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤੇ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਖੇ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਗਾਮਾ ॥
 ਖਿਨੁ ਅਵੇ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗਾਮਾ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉਰੈ
 ਰੁਕਸੁ ਭਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪੁਰਖਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕਮਿ ਅਰਿਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖਾਵਹਿ
 ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਈ ॥ ਨਨਕਾ ਬਿਖਮੁ ਸੁਯੋਯਾ ਤਰੀ ਮੈ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਲਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੇ ਠਾਕੁਰੀ ਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਰੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਹ
 ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਰੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰੀ ਗੁਲਗਾਵੈ ਗੁਲ ਭਾਵੈ ॥ ਨੀ ਦਭੁਖ ਸਭ ਪਰਹਿਤਿ ਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰ
 ਨਿਸਮਾਵੈ ॥ ਵਲ ਜਾਗੈ ਕਭਾ ਤੀ ਅਵਹਿਲਾ ਹਰਿ ਗਮੁ ਲੈ ਜਾਏ ॥ ਨਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੰ ਪਗੁਰ ਅ
 ਗੈ ਜਿਸੁ ਪਾਤਿਸੇ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗੁ ਭਾਰਿਆ ਗਾਮਾ ॥ ਬਾਲੀ ਗੁਰ ਬਾਲੀ
 ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਗੋਤਿ ਨਹ ਬਿਚਾਰੈ ਗਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹ ਬਿਚਾਰੈ ਅਨਿਰੋਮੇ ਲਕੁਰਤ
 ਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੇ ਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦਾ ਵੇਰੇ ਲਿਸਰੀ ਰੁ

ਹਮਦੀਖਿਆਇਕਵਸਤਅਨੁਪਦਿਖਾਈ। ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੁਵਿੰਦਗੁਰੁਪੈ ਨਨਕਭੇਦਨਭਈ॥ ੧॥
 ੮॥ ਅਸਮਹਯਾਰ ਛੰਤ ਟਿੀਮਾਇਮੇਇਮਿਟਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮਿਤਧਾਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਅਰਾਮਾ। ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਅਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਮਨਾਮਿਵਚਿਅਈ॥ ਕਾਏ
 ਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਯਾਈ॥ ਹਯਾਤਿਪਲਾਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
 ਨੀਸਰੀ॥ ਨਨਕਦਾਤਿਦਇਅਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੋਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁ
 ਪਕਿਲਵਿਖਨਸਗਵਾਇਅਰਾਮਾ। ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਪੀਆਇਅਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆ
 ਰਾਮਾਗਵਿਆਗਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਾਤਿਪਈਜਾਗੁਰਸਰਲਾਈਅਏ॥ ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਵਰੂਥਦੀ
 ਨਿਕਲੀਜਾਸਾਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਏ॥ ਜੀਅਦਨੁਗੁਰਿਪੂਰਦੀਅਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤਲਾਏ॥ ਅਪਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਕਰਿਦੇਵੈਨਨਕਗੁਰਸਰਲਾਏ॥ ੨॥ ਬਾਲੀਰਾਮਨਾਮੁਲੀਸਿਪਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁ
 ਹਏਰਾਮਾ। ਰੋਮੋਰੋਮਿਗੋਮਿਗੋਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪੀਅਏਰਾਮਾ। ਰਾਮਨਾਮੁਪੀਅਏਪਵਿਤ੍ਰਹੇਇਅਏਤਿ
 ਸੁਰੁਪੁਨਗੋਖਿਅਕਾਈ॥ ਗੋਰਾਮੁਗਵਿਆਪਟਅੰਤਰਿਸਭਰਿਸਤਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
 ਲੁਸੀਗਾਗੁਸਭੁਹੋਅਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮੁਪਗਾਸਾ॥ ਨਨਕਆਪਿਅਨੁਗੁਰੁਕੀਅਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਮਨਮੁਖਮੁਕਤਅਭਾਗੀਰਾਮਾ। ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁ
 ਵਿਆਪੈ। ਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਅਲਾਗੀਰਾਮਾ। ਮਾਇਆਮਲਾਗੀਮੁਕਤਭਏਅਭਾਗੀ। ਜਿਨਰਾਮ
 ਨਾਮੁਨਹਭਾਇਆ। ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਨੀਹਰਿਗੋਰਾਮਨਾਮੁਚੇਰਾਇਆ। ਮਹਾਬਿਖਮੁਜ
 ਮਪੰਥੁਦੋਲਾਕਾਲੂਖਤਮੋਹਅੰਧੀਆਗਾ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪੀਆਇਆਤਾਪਏਮੋਖਦੁਆ
 ਗਾ॥ ੪॥ ਗੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੁਮੁਗੁਰਮੁਖੇਜਲੈਰਾਮਾ। ਇਹਮਨੁਆਖਿਨੁਉਭਪਾਇਅਈਭਰਮ
 ਦਾਇਕੂੰਘਰਿਅਲੈਰਾਮਾ। ਮਨੁਇਕਤਘਰਿਅਲੈਸਭਗਾਤਿਮਿਤਿਜਲੈਹਰਿਗੋਰਾਮਨਾਮੁਰਸ
 ਏ॥ ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮਪਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਤਗਏ॥ ਗੋਰਾਮੁਗੋਰਮੁਉਚਾਗੁਲਕਹ
 ਤਿਆਅੰਤੁਪਾਇਆ। ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਲੇਭੀਨੇਗੋਰਾਮਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮ
 ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚੈਤਾਸਭਗਵਾਇਅਰਾਮਾ। ਸਭਿਅਰਥਸਭਿਧਰਮੀਮਿਲੇਮਨਿਚੀਦਿਅਸੇ
 ਫਲਪਾਇਅਰਾਮਾ। ਮਨਾਚੀਦਿਅਫਲਪਾਇਅਰਾਮਨਾਮੁਪੀਆਇਅਰਾਮਨਾਮੁਲਗਾਏ॥ ਦੁ
 ਰਮਤਿਕਥੁਪੀਗਈਸੁਪੀਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮ

ਨਮੁਪਰਗਾਸੈਆ ਨਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦੇਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਸਰਪਾਰਮ
ਨਮਿਲਗੀਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤਨਲਾਇਆਰਾਮਾਜੇਪਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਕਿਨੁਨਵੈਅਵ
ਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮਾਗਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੀਤਿਚਲਾਇਆਨਾਇਸਖਾਈ॥
ਰਾਮਨਾਮਪੁਨੁਜੀਸੀਚੀਨਾਤੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾਏਨਾਕੈਨਾ
ਵੈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੀਪੀਮਿਲਾਵੈ॥੭॥ਗੋਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਇਆਰਾਮਾਸੇਵਕੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗਾਜੇਨਿਮਨੁਤਨੁਮਗਪਿਚਰਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਤਨੁਮਗਪਿ
ਆਬਹੁਤਮਨਿਸਗਧੀਆਗੁਰਸੇਵਕਭਈਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਭੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ
ਗੁਰਸਿਖਾਸਿਖੁਗੁਰੂਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਨਕਮਿਲਲੁਸੁਭ
ਏ॥੮॥੨॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾਓਛੰਤਘਰੁਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਵ
ਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਉਤ
ਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਭੁਹਵੈ॥ਜਨਮਮਰਲਦੇਵੈਦੁਖਮੇਦੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੇ
ਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਹੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਆਤਮਰਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸ
ਨੁਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਾਏਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਏਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਲੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਲਤਦੁਖਜਾਇਜੀਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਦੁਖਾਬਿਨਾਸੀਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਾਲਿਆ
ਘਟਿਚਨਦੁਆਰੀਆਨੁਮੰਪੇਰਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤੀਆਰਾਪਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿ
ਗਲਿਖਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਾਏਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਏਜੀਉ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਯਾਹਪਦਨਿਰਬਾਲੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪੀਤਿਲਗਾਈ
ਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਭ੍ਰਮੁਦੁਕਾਅਵਲੁਜਾਲੁਜੀਉ॥ਅਵਲਜਾਲਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਲਗਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਯਾਵਿਖਵਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਪੀਆਇਆ
ਧੁਰਿਭਾਗਾਇਖਿਪਾਇਆਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਲੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹ
ਰਿਯਾਹਪਦਨਿਰਬਾਲੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਰਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰ

ਜੇਗਵਤ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜੇਪਿ ਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰੇ ਜੇਨ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆ ਜਨ ਨੁ ਨ ਕਰੇ ਦੁਖ ਮੈ ਰੋਸੁ ਪੁ ਮਨਿ ਦੁਖ ਸੇ ਗੁਣ ਜੀਉ ਜੇਨ ਹਰਿ ਮੀਰਲਗਨ ਤੇ ਜਨ ਪ
 ਰਧਨ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ੩॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ੮ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸ
 ਰੀਰਾ ਪਗਚਰੇ ਪਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੁ
 ਲਗਿ ਅਨੁਜੀਉ ॥ ਗੁਲਾਗੀ ਅਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੇਭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੈ ਦੁਜਾ ਅਵਤਰ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗ
 ਹ ਪਵੈ ਮਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗਚਰੇ ਪਰਮਾ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ
 ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਰੁਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਝੈ ਪਗ
 ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੇ ਪੁਨਿ ਰਪਾਵਹਿ ਲਾਵ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੇ ਗੁਲਗਨਾ ਹਉ ਮੈ ਅੰਕੁਰ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ
 ਮੇਰੇ ਠਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਰੁਪਾ
 ਏਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰੀ ਮਭਰਮਾਇਆ ਹ
 ਰਿਗੋਪੀ ਕਰੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁਤਾ ਪਨਤਾ ਪਹਿ ਜਗਪੁੰਨ ਅਰੰਭੁ ਹਿਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕ
 ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗਵਾਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦਾਇ ਪਗਟਿ ਕੋਟਿ ਕਾਇ ਜੀ
 ਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾ
 ਏਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮ ਲੁਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰੀ ਮਭਰਮਾਇਆ
 ਹਰਿਗੋਪੀ ਕਰੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗਝੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿ
 ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦਕਮਾਇਆ ਅਉਖਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੀਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਬੀਜੁ
 ਬੀਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ ਭੁਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾ ਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
 ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗਝੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪॥
 ੧੧॥ ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ੮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਾਇ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਰਲਗਨ ਜੀ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗੁ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸ

ਤਕਿਭਾਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਰੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਲਗਾਇਆਮਸਤਕਿਮਲੀਪੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈ
ਹਰਿਸੇਯਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲੀਪੁਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਮਾਨਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਸੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪ੍ਰ
ਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਪਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਹਮਚਰਲਸਰੇਵਹਿਖੁਖਿਨੁਪਗਧੇਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀ
ਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਰੇ॥ਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਗਾਇ
ਆਹਰਿਹਰੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਕੀਠਧਾਰੇ॥ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੈਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾ
ਮੁਪਛਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪ੍ਰਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਪਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵੇਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਗਾਧੈਮਾਤੁ
ਰਸਬਦਿਵੇਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਮੀਮ੍ਰਤੁਸੋਇਜੀਤਿਪੀਆਸੇ
ਵਿਧਿਜਾਣੈ॥ਪਤੁਪੰਨੁਗੁਰੁਪੁਰਾਪੁਭੁਪਾਇਆਲਾਗੇਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਲੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਧੈਬਿਰੁਨ
ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵੇਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥
੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਲਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿ
ਠਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬੀਰਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬੀਰਪਕਰਾਈਉਤਮਮਾਤਿਪਈ
ਗੁਰਚਰਲੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਪਾਆਆਗਾਧੈਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਕਿਰਪਧਾਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਮੀਠਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਲਹਮਤਾਰ
ਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸੰਮੁਹਯਾਹ
ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਨਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਾਮੈ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਾਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਲਿਮਗਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆ
ਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਅਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਨਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾ
ਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੫॥ਜਾਗੇਮਰਲੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤ
ਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਮੈਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅਵਾਰਖਿਅਨਜਾਇਜੀਉ॥
ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋਵੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੇਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਲਪਯਾਵ

ਕਰਿ ਰੁਮੇਸਭਿ ਅਉਖਪਦੁਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੇਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਥੇ ਸ
 ਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਨੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਅਪੁਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ
 ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਨੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਯਾਇਆ ਜਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਪੈਆ ਨਿਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਸੋਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡੇ ਅਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਯੋ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਯੋ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸੋਯੋ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਨੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਯਾਇਆ
 ਜਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਪੈਆ ਨਿਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸ
 ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਵਏ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸਾਣੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁ ਜੇ ਮਰਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਟੇਕੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉ
 ਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾਮੁ ਮਹਲਾ
 ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੈ ਨ ਜਾ
 ਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵਡੇ ਅਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰਿਪ
 ਰੁ ਅਪੁ ਅਪਲਾ ਜਲੈ ॥ ਕਿਆ ਏਹ ਜੀਤਾ ਵਿਚਾਰੈ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜੇ ਸੇਰੁ ਨ ਦ
 ਰਿ ਕਰਿ ਹਿਤੁ ਅਪਲੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
 ਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰਨਾਇਆ ਜਾਇ
 ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਦਿਸੈ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
 ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪ
 ਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰਨਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹਰਿ
 ਰਿਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ
 ਸੁਜਾਨੁ ਤੁਧੁ ਪਰਪਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੋਵਰਤ ਹਿਤੁ ਆਪੇ ਕਰ
 ਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇ

ਸਰਸਦ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਲੀ ਨਿਪਤੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਤੂ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਅਈਜੇ॥
 ਉਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥
 ਸਰਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਵਡੇ ਅਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਈਐ ਮਾਪੁ ਗਵਈਐ॥
 ਸਬਦੇ ਰਹੇ ਅਸਮਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਸਭੁ ਤੂ
 ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਅਈਜੇ ਉਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਅੰਸਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਭੀ ਨੈਨੇ ਇਲਾਮਨੁ ਪੀਮਰ ਤੇ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮਨੁ ਗਾਮਿ ਕਸਵਈ ਲਾਇ ਅਕੰਧ
 ਨੁ ਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੰਗੇ ਚਲਾਇ ਅਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇ ਨੈਭੀ॥ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸੁ ਸਕਿ ਝੁਕੇ ਲਿਖਾ
 ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਖੁ ਪੈਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਪੀਮ ਬਾਲੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਅਮਲੀ ਅਲੇ ਅਲੀ ਅਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਸੁ ਲਗੀ
 ਪੀਰੀ ਪਰਿ ਸੰਕੀਸੇ ਜਾ ਲੈ ਜਗੀਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਅਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਗੀਆ ਜਨ ਨ ਸਕ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਤੁ ਤਰੀਆ॥ ੨॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰ ਲਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੇ ਗਾਰਾਮ ਰਾ
 ਜੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀਆ ਜਪਿ ਅਨਤ
 ਤਰੀਆ॥ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੈਰਾ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਲਿਖੇਨ ਤੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਉ ਮਾਰ ਉਸਗਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਭਗਤਿ ਵਡਾ
 ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸੁ ਸਰ ਲਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥
 ੧५॥ ਅਸੰਮੁਘਲਾਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢੁ ਢੂੰਢੁ ਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜ ਲਾਧਾਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਕੰਚਨ ਕੀਇ
 ਅਕੋਟੇ ਗੜਾਵਿ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੋਰ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ॥ ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹ
 ਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ॥ ੧॥ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾਨਿ ਤਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋ ਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁਚੇਤਾ ਇਕੁ ਹਰਿ ਮਗਰਿ ਚਲੀ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮੇਰੇ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ॥ ਜਨ ਨ ਕੁਸ
 ਤਿਗੁ ਰੁਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਅਲਿ ਅਬਨ ਵਾਲੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਅਈ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚੀਵੈ ਛੁਨੇਰਾ
 ਮਰਾਜੇ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿ ਆਹਰਿ ਨੈਲ ਗਸਿਭੀਨੈ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੈ॥ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ਅਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਨੀ ਦੇਹੁ ਰੰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਛਕੇ॥ ਗੁਰ ਤੂ ਹੈ ਹਰਿ ਪ
 ਈਆ ਚੁਕੇ ਧਰ ਪਕੇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਈਕੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ੧੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੈ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਪਸੇਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾ
 ਚਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਸੋ ॥ ਪਦੁ ਪੰਨੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ਵਲ ਜੂਏ ਗੁਰਸਾ ਹੁਸਾ ਬਾਸੋ ॥ ਜਨੁ ਨਨਕ ਕੁ
 ਰਤਿ ਨੀਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਤੁ ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰੂਪ ਦੀ ਸਭੁ ਜਗ
 ਤੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ਮਰਜੇ ॥ ਸਭ ਥੀਏ ਤੁਪੈ ਸਾਜੀਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ ਜੇ ਪਵਹਿ ਭੀਏ
 ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾਨਿ ਕਲੈ ਕਿਅ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਥਖਾਸੀਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
 ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਕਿਅ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਵਿਖਰਹੁ ਅਮੀ ਤੁਅਪਰਾਮ ਪੋਰੇ ਮਰਜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾ
 ਲਾਹਾ ਦਿਗੁਰਾਤਿ ਏਹਾ ਅਸਾਮ ਪੋਗੇ ॥ ਹਮੁ ਰਖ ਕਿਛੁ ਅਨ ਜਾਲਹਾ ਕਿਵ ਪਵਹ ਪੋਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨ
 ਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਪੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਤਿ ਹੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਗਲਿ ਪੁਤਾ ਆ
 ਏਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹਾ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤ
 ਹੈ ਦੇ ਮਤ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਛਿਅ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਪੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਅਗਿਅ ਸੁਅਪੇਰਾ ਕਟਿਅ ਗੁਰਗੀਅਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿ ਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਪਾਰਤ ਰੂਪ ਦਰਬੇ ਠਿਰਿ ਬ
 ਹੁ ਤੈ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਆਗਾਧੀਆ ਆਗਾਧੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਾਗੀ ਆਏਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਏਹੁ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭੁ ਪੈ ਨਾਮੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾ
 ਏ ॥ ਗੁਲਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿ ਓ ਅਗੈ ਭੁਖ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨੇ ਠਿਰਿ ਜਨਮੁ ਨਨਕ ਕ
 ਰਿਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੇਸਭਿ ਤੁਪੁਦਿ ਪਾਏਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੇ ਕਿਛੁ
 ਨਾਥੈ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇ ਤੁਪੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਨਿਭਾਏ ॥ ਜਨ
 ਨਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਵੈਰਾ ਗੀਨਾ ਦੀਬੇ ਦੀਬਾ ਹੁ ਭਾਤਿ ਕ
 ਰਿਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਪਵਾ ਵੇਕਰੁ ਤੇ ਤੇਰੇ ਏ ਕਿਅ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ
 ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਲਦਾ ਸਿਰਿ ਰੇਗ ਹਬੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਹੈ ਤੇਜ
 ਨ ਸੁਘੜਾ ਸਿਅ ਦੇਰਾ ਮਰਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰ ਹੁ ਭਾਉ ਚੁਕਿ ਬੋਲ ਦੇ ਭੀਖੇ ਹਰਿ ਭਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ
 ਨੇ ਹੋ ਭੁਖ ਉਨਹੀ ਹਰਿ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾ ਲੁਹੈ ਹਰਿ ਤਾਨੁ ਸਤਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿ

ਬੈਜਾਇ ਬੈਰੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਖਨੁ ਸੁਭਾਵਾਰਾ ਮਰਾਜੇ ਗੁਰਮਰਾ ਸੇਖਨੁ ਭਾਇਆ ਲੈ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ
ਲਾਵਾ ਗੁਰਸੇਖਾਂ ਕੀ ਘਾਠ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀਆ ਵਾਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੇ ਆਤਿ
ਨਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸੇਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿਨਾ ਮਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮਰਾਜੇ ਕਰਿ ਸੇਵ
ਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖੈ ਯਹਿ ^{ਜਾਇ} ਮੇਰੀ ਗੁਰਸੇਖਾਂ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਥਾਇ
ਘਟੇਰੀ ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਪੁਨੁ ਖੀਜਿ ਆਠਿ ਰਿਤੇ ਫਿਰਾਵੈ ਹਰਿ ਪੁਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਖਾ ਮਨਿ
ਵਾਧਈ ਆਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਲਾਵੈ ਹਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੋ ਲਗੈ
ਗੁਰਸੇਖੀ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸੇਖ ਪੈਨਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਾ ਜਨਨ ਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਭੋਟਿ ਆਮੇਰਾ
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਵੈਰਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖੀਆ ਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀਆ ਏਥੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜੇ ਨਾ ਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿਨਿ ਤਜ ਪੈ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਰਿ ਨਾ ਮਿਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖੀਆ ਏ ਆਤਿ ਨਾ ਠਿਗਿਰਿ
ਘਨੁ ਨੇਈ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਈ ਆਤਿ ਨਾ ਪੂਜੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦੋਈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਤਿ ਨਾ ਮਿਲਿਆ
ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖ ਲਹਾਰਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿ
ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਅ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦਸਟ ਸੁਖ ਮ
ਗਾ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾ ਮੁਖੀਆ ਏ ਆਹਰਿ ਰਖ ਲਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇ ਆਪੈ
ਜਰਖਦਾ ਆਇ ਆਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਹਰ ਲਾਖ ਸੁਦਸਵ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪਹਲਾ ਦੁਤਰਾਈਆ ਅਹਿ
ਕਾਠੀ ਆਨਿੰਦ ਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾ ਮਦੇ ਉਮੁਖਿ ਲਾਈਆ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਮੈਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਮੈ ਤਿਲ
ਏ ਛੁਡਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ਪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਅਉਘਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਿਵੈਸੈ ਹੋ ॥ ਠੀਕੀ ਕਲੀ ਆਮਾਲ ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਝੰਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਅਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸਹਿਰੇ ॥ ਭਗਮਲੀ ਸੋਹ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਰਤਿ ਤੇ

ਮੇਰੇ ਲੋਇਲੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾੜ੍ਹਕ ਚੁੰਦਾ ਜੀਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਚੁੰਦ ਪੀਵੈ॥
 ਤਨਿ ਬਿਗੁਨ ਗਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਲੁ ਲਾਘਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨ ਕਰੁ ਗੁਨੁ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀ ਅਰੁ ਤੇ॥ ਪਿਰ ਬਾਣੀ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਝੁ ਦਿਸੁ
 ਵਿਲੁ ਤੇ॥ ਮਨੁ ਅਸੁ ਉਡੀਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈ ਨ ਜੁ ਤੇ॥ ਗੁਨੁ ਨ ਕੁਦੇ ਖਿਵਿਗ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤੁ ਤੇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥਾ ਕਹਾ ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਈਆ॥ ਗੁਰੁ
 ਟਵੈ ਅਹੁ ਉਘੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਾਭਿ ਅਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮ
 ਨਿ ਚੀਦਿ ਅਵਾਛਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨ ਕੁਨਾ ਮਿਸਾਇਆ॥ ੫॥ ਪਿਆਰੇ
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੋਲਾਸਾ॥ ਕਿਉ ਪਈ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਲਾਗੀ ਪਿਆਰ ਦੇਖਸਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤ ਕੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲਾਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਕੁਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਯੋ ਖੁਸਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ੫॥ ੨॥
 ੨੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ੫੨੧ : ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦ ਅਨੰਦ ਘਲਾ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰੀ ਠਾਰਾ॥ ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਠਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਰ
 ਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
 ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਚੀਏ ਭਾਗਿ ਗਾਇਆ॥ ਸੀਤਲਾ ਆਪਾ ਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੇ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਬਸੀਠਾ॥ ਕਹੁ
 ਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਸੋ ਪੁਰੀ ਲੀਡੀਠਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਿ ਅਵੈ ਸੋਹਿ ਅਵੈ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ
 ਪਾਹੁ ਨ ਕੋ ਪਾਹੁ ਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ॥
 ਆਪੇ ਜਾਵੀ ਆਪੇ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ॥ ਅਪਲ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨ ਕਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ਨਵਨਿ ਪੈਨ ਉਨਿ ਪੈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮਾ॥ ਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਗਲ ਤੀਮਟਾਈ ਚੁਕੀ ਪਈ ਕਦੇ ਨ ਵੇਆਪੈ ਮਨ ਚੀਦਾ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਯੇ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ਅਚਰਾ
 ਸੋਭ ਬਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕੀਪੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗੇ ਤਮੈ ਨਵਨਿ ਧਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਗਸਿ ਅਵੈ ਸਗਸਿ ਅਵੈ ਮੇ
 ਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਬਿਖੋ ਮੇ ਬਿਖ ਮੁਅਖ ਵਾ ਮੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾ
 ਠਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੁਢੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗਵਾ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁ ਤੁਨਿ ਪਾਨਾ ਸਾਦਾ ਬਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖ
 ਵਾ ਸੋਈ ਸੁਗੀਅਨਾ ਸੋ ਪਰਪਾਨਾ ਜੋ ਪਾਭਿ ਅਪਨ ਕੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹੁ ਜਾਵਾ ਲਿਸੁਆ ਮੀਤਾ ਸਗੇ ਸਭ

ਈਮੀਤਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਅਸਾਸੁ ਮੁਲਾਪੁ ਅਕਥਾਰਿ ਅਕਥਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਲੀ ਰਾਮਾਸੁ
 ਰਿਨਰਸੁ ਰਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜੇ ਵਖਾਲੀ ਰਾਮਾਸਹ ਜੇ ਵਖਾਲੀ ਅਮਿਉ ਬਾਲੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੇ
 ਗੁਲਾਇਆ ਜੀਪਏ ਕਮਲ ਖੁਪ ਭੁਨਿਠੈ ਜਨੁ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਾਜੇ ਮਨੁ ਮੇਲੁ ਵਿ
 ਕਰੁ ਦੁਜਾ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮ ਲੀ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੀ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਸਿਤਾਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਈ ਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮਾ
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਲਾਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਗੁਰ ਚਰਲੀ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾ
 ਏਆ ਆਪੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪਰਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕਦਾਸੁ
 ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰੇ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਵਾਹਿ ਤਿ
 ਨ ਵਹੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੇ ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟ ਤਪੁ ਭੁਜਾਤਾ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਸਭਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
 ਜੂਐ ਜਨ ਮੁਨਹਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕਸਗਲਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁ
 ਲੁ ਤੇਰੇ ਕੇਤ ਕਗਵਾਰਾ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਵਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੀ ਗਈ
 ਐਸੈ ਲੁਗਵਾਈ ਐਸੈ ਜਨ ਮਮਰਨ ਦੁਖ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਰਿ ਸਦਾ ਹਦੁਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਪੁਰੁਸਾਥੇ॥ ਮਿ
 ਟੇ ਦੁਖ ਕਾਲਿ ਅਲਕੀਰਤ ਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਵਾ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕਗੁਰ ਸਗਲਿ ਤੇਰੀ ਐਆ ਪਦੇ
 ਪਭਭਵਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਛੰਤ ਮਹਲਾਪੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਪਿਆ ਕਿਛੁ ਅਨਨ
 ਮੀਠਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਗਾਧਿ ਆਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ
 ਡੀਠਾ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਜਨ ਮਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਭੇ॥ ਗੁਲ ਨਿਪੇਗਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖੀ ਮਟਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਬਿ
 ਨ ਸੀਰੀਠੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋੜਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਨ ਕਬੇ ਪੇਚਰਨ
 ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਅਨਨ ਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਜੇਉਰਾ ਤੀਜਾ ਲਿਖਾ ਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮਗਸੈ ਮਾਤੇ ਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇਉ ਪਦੇਸਿ ਆਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭੀ ਤੇਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਪਿਲੀਏ
 ਲਾਵਿ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੇ ਪਰਗਟੇ ਪੂਰੇ ਨੇੜੇ ਤਿਨ ਕਤ ਭੁਜਾਏ॥ ਪੁਰੁਸੁ ਘਰੁ ਸਰੁ ਪੁਸੁ ਜਾਨੁ
 ਸੁਆਮੀ ਤਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਲ ਸੀਰੀਠਾ ਤੀਮ ਛੁਲੀ ਨਨ ਕਹਹਿ ਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਚਾੜਿ ਕੁਜਾ ਚੈ ਬੂਦ
 ਜਿਉ ਹਰਿ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੀਤ ਸਭ ਹੁੰਤੀ ਪਾਠਾ ਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਸ

ਕੁੰਤੀ ਪਿਆਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਲੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਰੀਗ ਸਿਨਾ ਬਿਸਰੈ ਕਥਾ
 ਗੁਰਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਲੀ ਐ॥ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੇ ਸਿਤਰਸੁ ਪੀਵਨੇ ਜੀਪਭਰ ਮੇਰੇ ਦੁਖ
 ਰਾਗਾ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕੁਜਾਚੈ ਬੁੰਦਾ ਜੇਏ ਨਨਕਹਰੀ ਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਮਾਪਲੇ ਮਨੋਰ
 ਥੋ ਪੁਰਾਣ ਮਰਾਜੇ॥ ਚੰਗੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰ ਮਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰਸੁਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਪੁਰਨ ਗੁਰਪਾਏ ਪੁਰਖਿ
 ਨਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਪਿੰਦੀ ਨਦਾਏ ਆਲਾ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਸੁਖ
 ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਰੇ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਪੁਰਾ॥ ਹਰੀ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਨਕ ਮਨੋਰਥੋ ਪੁਰਾ॥ ੪॥
 ੧॥ ੩॥ ਅਸਾ ਮੂਹਲਾ ਪਘਰੁ ਏ ਸੋਭੁ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਤਾ
 ਨਨਕ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਲਦ ਪਨਿਆਈ ਰੀ
 ਤਿ ਅਬਦ ਪਾਮਾ ਚਨਹੀ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਪੀਤਿ ਹਰੇ॥ ਅਬਉ ਗਏ ਚਿ ਅਲਿਕ ਮਲੇ ਹਥਾ ਸਨ ਮਾਹਿ ਮਰ
 ਨਾਇ ਕੁਖਿ ਨੁਭੀ ਨਾਹਿਟੈ ਗੀ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿਟੈ ਗੈ ਪੀਤਿ ਹਰੇ॥ ਮੈ ਸੀ ਗਾਰਹ ਭਿਰਸ ਅਰਪੀ ਐ॥ ਜਹ
 ਦੁਖੁ ਲੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਲੀ ਐ॥ ਤਹ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨ ਰਹੀ ਐ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲੀ ਐ॥
 ਗਲ ਪਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਗੁਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਮੈ ਸੀ ਮਨ ਪੀ
 ਤਿ ਹਰੇ॥ ੧॥ ਜੈ ਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਗਇ ਕੁਖਿ ਨੁਭੀ ਨਾਹਿਟੈ ਮਨ ਮੈ ਸਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ॥ ਜੈ ਸੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਪਿਅ
 ਸੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੁੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਵੇ ਮੇਹਾ॥ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐ॥ ਚਿਤੁ
 ਮੁਰਗੀ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਗਲਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਰੀ॥ ਗੁਰਸੁ ਪਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹਿ ਛੰਤੈ ਪਨ
 ਦੇਈ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਮੈ ਸਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ
 ੨॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਸਨੇਹਾ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਲੀ ਕਾਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਥ ਪਰੀਤਿ
 ਚਵੈ ਸੁਹਵੀ ਅਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕਰਾ ਤੀ ਕੇਹਰੀ
 ਪਹੁਲੀ ਆ॥ ਅਬ ਕਿਅਰੇ ਗੁਲਾਇ ਚਿ ਮੇਹਰ ਚਾਇ ਚਿ ਨਾਗੇ॥ ਅਵਲ ਜਾਵਹਿ ਆ॥ ਬਿਰਸਾ ਪੁਸ
 ਰਲੀ ਪੜੀ ਐ ਚਰਲੀ ਅਬ ਟੁਟਿ ਸਿਮੇਹ ਜੁ ਕੀਤੀ ਐ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਦਾਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮ
 ਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਰ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ੩॥ ਨਿਸਿਭੁਰੇ ਕਜੈ ਸੇ ਨਾ ਦਸੁ ਲੀ ਸੁਵਲੀ ਹੀ
 ਉਡਿਵੈ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਪੀਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਜੈ ਸੀ ਤਰੁ ਲਿਭਤਾ ਰੁਚਿ ਰਣੀ ਪਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲੀ
 ਜੈ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀ ਅਰੇ ਗਮ ਲੋ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਅਰੇ ਗੁਲ

ਲੁਥਣਾਇਆ ਅਤਿਮਿਲਿਓ ਮਿਤਾ ਚਿਰਾਏ॥ ਗੁਰੁਖੀ ਅਸਖੀ ਤਾਡਿਠੁ ਅਖੀ ਪਿਰਜੇਹਾ ਅਵਰੁਨ
 ਦੀਸੈ॥ ਕਹੁਨਕਛੰਤ ਦਇਆਲੋ ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ ਚਰਨਗਹਿਜੈ ਐਸੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ॥ ੧॥ ੧॥
 ੧॥ ਅਸ੍ਰਮੁਲਾਪੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਠਿਰਤੀਖੇ ਜਤੀਹ ਗਿਬਹੁ ਅਵਗਾਧਿ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧਜਬ
 ਹਰਿਪਾਇਆ ਮਨਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਾਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸਿਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੋ॥ ਬਹੁ ਮੇਕੋਟਿ ਅਗਧਹਿਗਿ
 ਅਨੀਜਾ ਪਾਪੋ॥ ਜਪਤਾ ਪਸੰਜ ਮਕਿਰਿ ਅਪੁਜਾ ਅਨਿਕ ਸੇਧਨ ਬੰਝਨਾ॥ ਕਰਿਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ
 ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਧਤਾ॥ ਦਇਆਲਾ ਲਾਗੋ ਬੰਦ
 ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇਗਤੇ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਗਾ॥ ਚਾਹਿ ਤੁਝਹਿ
 ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚਾ ਅਧਾਗਾ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪਭਧਨੀ॥ ਸੁਰਸਿ ਪਰ
 ਲਗੇ ਪਠ ਬਧਿ ਅਵਹਿਜ ਖਕਿੰਨ ਰਗੁ ਦਭਨੀ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਗਾ॥
 ਅਨਾਥਨਾ ਬਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਉਧਾਗਾ॥ ਨਾਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਾਖਿ ਮੀਅਨਿ
 ਕਭਾਤਿ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਕਉ ਅਗਧਹਿ ਪਉਲ ਪਲੀਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ॥ ਨਖਿਅਤ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰਧੀਆ
 ਵਹਿ ਬਸੁਧਗ ਗਨਗਾਵਣੇ॥ ਸਗਲ ਖਾਲੀ ਸਗਲ ਬਾਲੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆਵਣੇ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁ
 ਰਥੇ ਦਯਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾਕਉ ਜਪਾਤਿ॥ ਪਾਤਿਤਪਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ਐਸੀ ਗਿਸਾਤਿ॥ ੨॥
 ਜੇਤੀ ਪਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨ ਤੇਤ ਭਨੀ॥ ਅਨਜਨ ਤਜੇ ਸੇਵੈ ਤੇ ਤੀਨਹ ਜਾਇਗਨੀ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨ
 ਤ ਅਥਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮਏ ਬਹਗਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁਦਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਗਾ॥ ਵਸਿਭਗ
 ਤ ਬੀਅਮਿਲੇ ਜੀਅ ਤਕੀਉ ਪਮਾਕਿਤ ਗਨੀ॥ ਇਹ ਦਾਨੁ ਮਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀ ਸੁਸਾਧਹ ਪਰਿਚਰਨੀ॥
 ੧॥ ੨॥ ੫॥ ਅਸ੍ਰਮੁਲਾਪੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਇਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋਸਿ ਮਰਹੁ ਹਰਿਗਰਿਗਾਈ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖੋਵਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬੰਦ
 ਨਾ ਅਲਸਾਈਐ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਰਹਿਐ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਅਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿ
 ਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਧਿ ਹਰਿਹਰਿਧੀਆਈ ਸੋ ਪਭੂ ਮਨੁ ਮੁਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲੁ ਭੁ
 ਲਾਇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਐ ਚਰਨ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬੰਦ ਨਾਨਕੁ
 ਐ॥ ੧॥ ਪਾਵਨ ਪਾਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇ ਗਬਿਨਾ ਸਾਗਿਅਨ ਗੁਰਮੰਜਨਾ॥ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨ ਅੰਜਨ ਪੁਤਿਰੰਜਨ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੀ ਅਭਿਪੂਰਿਆ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾਕੋ ਰਿਦੈ ਵਸਿਅਮਿ ਦੇਤਿ

ਸਹਿਵਿਸੁਰਿਆ ਅਗਾਧਿਥੋ ਪੰਸਮਰਥਸੁਆਮੀ ਸਰਬਕਾਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀ
 ਪੈਪਵਨਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਚਿਟਗਹੀਗੋਪਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ ਮੋਹਿਆਸਰ
 ਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਗੇਸਗਨਿਸਿਧੋ ॥ ਹਰਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇ ॥ ਸਾ
 ਗਰਸਿਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬ੍ਰਹੁਤਗੇ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤ
 ਸੰਗਾਥਿਧੋ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀਪੈ ਚਿਟਗਹੀਗੋਪਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿਵਛ
 ਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪਭਿਅਪਿ
 ਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਵਿ
 ਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਸੁਦਹਦੇਸਏਕੁਤਹਦਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀਪੈ
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਆਸਛੈਤਮਯਯਪ ਥਿਰੁਸੰਤ
 ਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ ॥ ਜਾਕੈਗੋਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਗਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤਸੇਪਕੁਸ
 ਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹਦੁਰਿਸਦਾਹਦੁਰਿਠਕੁਰਦਹਦਿਸਪੁਰਨੁਸਦਸਦਾ ॥ ਪਨਪਤਿਗ
 ਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪਿਅਪੀਤਿਪੀਤਮੁਭਾਵਏ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈਥਿਰੁਸੰਤਨਸੇ
 ਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉਗੁਭਤਾਤੁਤਕੈਅਨਦਘਲਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਰਿਸੇਭਾਪੁਰਿਬ
 ਲਾ ॥ ਮਨੁਮਹਤਕਲਿਆਲੁਹਰਿਜਸੁਸੀਰਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪਭਾ ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਵਨਿਧੀਤਿਭਾਗੀਨਿ
 ਹਉਨਾਸਕੁਕਛੂ ॥ ਮਪੁਰਬਨੀਪਹਿਮਨੀਥਿਰੁਸੇਹਗੁਤਕਾਥਲਾ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚ
 ਨਿਜਾਨੈਜਾਕੈਗੁਭਤਾਤੁਤਕੈਅਨਦਘਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ
 ਚਰਨਪਥਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ ॥ ਚਾਜੇਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਾਲਾਈਐ ॥ ਸਗਲੇਗਹਿ
 ਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੇਸੁਖਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਾਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋਗੀਦਿਨੁਦੈਲਿਜਾਗੀ
 ਐ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈ ॥ ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਗੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭ
 ਗਸਿਸੇਵਾਯਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀਪੁਰਨਾਸਾਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੀਗਹਰਿਕੈਗੀਗੋਬੰਦਸਿ
 ਮਰਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁਮੇਹੁਵਿਕਾਰਦੂਜਾਸਗਲਾਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮਨਿਸੀਤਿਸਹਜੁ
 ਸੁਭਉਵੂਰਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
 ਭਗੁਸਿਸੇਵਾਯਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਆਸੁਮੁਯਯਪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿਆਕਛੁਰਕ

ਹੈ ਜਾਮਕਾਲਾ ਨਰਕ ਮੁਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤਿ ਮਿਲੈ ਗੋਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਉ ਸਿਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ॥
ਹਿਉ ਪਾਗਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਗਉ ਚਰਲ ਲਾਗਉ
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੁ ਪਾਵਉ ਸਗਲ ਪਾਵਉ ਕਰੁ ਲਾਮੈ ਪਭ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਸ
ਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ਕਰ ਜੋਵੈ ਨਰਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਾ
ਰਲ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਨਾ ਬੁਨੀਚੁ ॥ ਸਠ ਕਰੈ ਰੁਕਲ ਹੀਨੁ ਬਿਆਪ
ਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ਮਲਭ ਰਮਕਰ ਮਮ ਹੀ ਮਮਤਾ ਮਰਲੁ ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਆਵਣੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇ
ਆ ਅਗਿਆਨ ਤਾਲ ਪਟਾਵਣੇ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋ ਬਹੁ ਬਪੈ ਜਹੁ ਆਦਿ ਨਿਤ ਰੇ ਸੀਰੀ ਮੀਚੁ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਨ
ਕਾ ਅਸਤੇ ਗੀ ਸਗਲਿ ਸਾਧੁ ਬੁਨੀਚੁ ॥ ੨ ॥ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੈਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨਾ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਚਿਤਿ
ਹੀ ਸੀਰੀ ਮੀਰੇ ਭੋਗ ਸੋਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਤ ਭਾਇ ਚਿਬਹੁ ਪਦੇ ਸਹਧਾਇ ਚੀ ॥ ਅਬ ਚਿਟਧਾ ਗੀ ਪ੍ਰਭ
ਮੁਗਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਕੀ ॥ ਗਖਨ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਣੁ ਤੇ ਕਛੂ ਨਹੇ ਆਹੋਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅ
ਨੰਦ ਨਰਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਧਰੀ ਕਉ ਧਰੈ ਭਗਤ ਹੀ ਸਾਕਉਨਾ ॥ ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕ
ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਮਨਿ ਨਿਪਾਨਾ ਪਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹੀਰੀ ਰ
ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਧਾ ਤੇਰਾ ਮਕੇ ਗੁਲ ਗਾਵਣੇ ॥ ਬਸੁ ਪਕਾਗਦ ਬਨਗ ਜਕਲ ਮਾਇ ਖਲ ਕਉ ਜੋਰੇ ਇਪਵ
ਨਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ॥ ਗਹੀਨ ਨਰਕ ਚਰਲ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮੁਹਲਾ ਪ
ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਨ ਤਾ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਨਾ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿ ਜਨਾਇ ਸਟ ਬੰਧ ਪਜਾਇਆ ॥ ਗਹਿ ਕੀ ਠਿਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾ ॥ ਜਸੁ ਬਿਮਲ
ਸੰਤ ਵਖਾਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਲ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ॥ ਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭਏ ਕਾ ਅਨਿਕ ਅਲ
ਖਾ ਕਰ ਚਿਟ ਨਰਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸੈਸੁ ਸਹਾਈ ॥ ਅੰਪਭਏ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਉ ਰਹਤ
ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਜੋਨਿ ॥ ਆਵਲ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ
ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜੋ ਜਏ ॥
ਨਰਕ ਨਾਮੁ ਪੀਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਭਹ ਸੀਰੀ ਏ ਕੋਰ ਵਿਰ
ਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਅੰਪਵਿ ਰਹੈ ॥ ਕੈਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟਹ
ਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੋ ਮਾਧੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਾਨਿ ਪਿਜਾਨਿ ਕਰਿਆ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਦਿਨੁ ਰੋਲਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਗੇ ॥ ਚਰਲ ਕਮਲ ਸੀਰੀ ਪੀਤੋ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟੋਗੇ ॥
 ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀ ਦਾ ਪਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਸ ਗੁਣਿ ਵਪੁੰਨੀ ਕਲਸੈ ਬੁਧ ਸਭਿ ਤਗੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੋਲੀ ਅਨੰਦ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਿਮਰੇ ਤਨਾ
 ਨ ਕਰਹਿ ਹੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਗੁਆ ਸਾਮਹਲਾ ਪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੁਭ ਚੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰ ਉਇ ਕਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੀਨੀ ਰੈਨ ਵੀਐ ਚਮਕ ਨਿਤ ਗੇ ॥ ਜਾਗਹਿ ਸਿਤ ਜਨਮੇ ਰੇ ਰਾਮੀ ਪਾਏ ਗੇ ॥ ਰਾਮ
 ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨ ਦਿਨੇ ॥ ਚਰਲ ਕਮਲ ਪਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪਭਾ ਕਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ
 ਖਿਨੇ ॥ ਤਾਜਿ ਮਨੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾ
 ਸੰਤੋਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਵੀਐ ਐਸਾ ਭੈਰਵ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਿ ਮਨ ਦੁਭਾਇ ਆਪੁ ਭੁਆਵਤ ਸੁਲਿ
 ਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਗਾਮੀ ਚਾਵਨੰਗ ਲਾਗੁ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੀਰੀ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪਾਲਾ ਮਨ
 ਤਨ ਸਭਿ ਹੋਗੇ ॥ ਮਨਾਇ ਛਪਈ ਪ੍ਰਭਾ ਪਿਆਈ ਸੰਜੇ ਗੁਸਾਰੁ ਸੁਭ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਮਿ
 ਲੇ ਸੀਪਰ ਸਗਲਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਬਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਆਪੁ ਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਲੀ ॥ ਗਸੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਜਲੀ ॥ ਗੁਲ ਗੁਜਰੁ ਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਪਾਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
 ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਲ ਸੁਰੀ ਅਨ ਪੂਰਨ ਆਪਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਲੀ ॥
 ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਗੰਗਿ ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲ ਵੇਹਰਿ ਗਾਵ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜ
 ਨ ਸਗਲ ਅਵੇਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਲ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁਭਾ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜੇ ਪਾਏ ਸਗਲ
 ਨਿਪਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥
 ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ਪ ਉਠਿ ਵੇਵੁਟਾ ਉਕ੍ਰਿਅ ਭੈਰਵ ਆਚੇ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਮੂਹਲਾ ਤਿਪੁੰਨ ਜੀ ਆਕੇ ਤੁ
 ਕੂਕੇ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂਕੇ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮ ਦੇਹੀ ਜ
 ਮਹਿ ਹੋਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੀ ਜੀਤਿਆ ॥ ਮਾਲੁ ਜੇ ਬਨੁ ਛੋੜੈ ਵੇਸੀ ਗਹਿ ਚੰਪੈ ਨ ਲੁਖਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਕਮਲਾ
 ਸੀਰੀ ਜੁਲਿਆਨ ਹਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਛੋਭੀ ਮਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਲਿ ਚੰਦਾਇ ਲਾਸੁ

ਖਰਦੁਖਰਏਨਿਤਪਾਕਮਾਇਲਾਪਾਕਮਾਏਛੁਡਹਿਤਹੀਏਚਲੇਪਾਤਿਗਲਾਵਿਆਹਰਿਚੰਦੁ
ਗੇਦੀਖਮੁਠਕੁਰੁਸੇਜਾਗਵਿਆਲਾਬਿਓਰਿਅਹਿਕਾਰਿਮਾਤਗਗਬਿਭਾਇਆਸਮਾਇਲਾਨਾਨਕ
ਮਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹੀਮਟੈਆਵਲੁਜਾਇਲਾ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਚਿਤ੍ਰਾਗੀ॥ਹਸਤੈ
ਗਗਤਿਪਾਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਗੀ॥ਤਰਲੁਦੁਹੇਲਾਭਾਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਚਿ॥
ਦੁਖਸਜਾਈਗਲਤਨਹੀਕੀਆਅਪਲਾਪਾਇਚਿ॥ਗੁਣਕਮਲਾਪ੍ਰਗਟਹੋਆਈਤਉਤਹਿਖੁ
ਆਗੀ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਮੁਠਮਨਮੁਖੈਅਹਿਕਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰ
ਣੀ॥ਕੈਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਕੁਰਸਰਲੀ॥ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਪੈਆਨੁਅਪਲਾਆਪਿਨਮੁਜਪਾ
ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਪਿਰੋਆਆਪਿਜਗਤੁਤਗਾਇਆ॥ਗਖਿਲੀਏਰਖਲਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕ
ਰਲੀ॥ਨਨਕਨਰਕਿਨਜਹਿਕਬਹੁਹਰਿਸੈਤਹਰਿਕੀਸਰਲੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ਆਸਾਮੂਹਲਾਪ
ਵੇਵੇਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਸਿਥੇਨੈਤੀ॥ਰਵਉਸਹੁਆਪਨਜਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੋਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਅ
ਮੀਦਿਨਸੁਰੇਲੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਪ੍ਰਭੁਪੈਰਿਗੁਲਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇ
ਆਦਰਸੁਪਾਇਆਮੀਮਉਦਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਮੇਰੀਏਛਪੁਨੀਮਿਯੋਜਿਸੁਖੇਜੰਤੀ॥
੧॥ਨਸਿਵੈਵਹੁਕਿਲਾਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂਤਹਦਹੁਭਾਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਲਿਆ॥ਆਚਰਜੁਰੀਰਾਅਮਿਉਵੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਜਾਲਿਆ॥ਮਨਿਸੀਤਿਅਈਵਜੀਵਪਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸੁਖਸਯੋ
ਮੇਲਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬਲਾਇਆ॥੨॥ਨਨਕਨਰੀਠਕੀਆਸਿਮਰਤਨਾਗਾਇਲਾ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤ
ਭਏਪਲਾਇਲਾ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁਕਹੁਰਾਖਿਲੀਕੈਮੇ
ਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੈਠਿਲਾਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿੰਦਜਪਤਾਘਾਇਲਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕ
ਸਿਮਰਿਸੁਅਸੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਲਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਲਗਹੇਤਾਕੇਹਕਾਵਾਸਾਭਿਕਿਛੁ
ਵਸੋਜੈਸੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅਸਾਵਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਹੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰੀਖਿਆ॥ਸਿਸਾਰਸਾ
ਗੁਰਨਹਵਿਅਪੈਅਮਿਉਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਲੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾਵਾ॥ਬਿਨ
ਵੀਤਿਨਨਕਸਗਲਿਸੁਅਸੀਬਗੁਣਿਜਮਿਨਉਪਾਵਾ॥੪॥੨॥੧੨॥ਆਸਾਮੂਹਲਾਪ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅਵੈਸੋਆਇਚਿਮਥੀ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦਵੈਸੋਵੇਖੀਸਾਖੀ॥ਸੀਰੀਦੇਖੈਕਰ

ਲਹਰਾ ਕੀ ਏਧਾ ਪੁਕਮ ਏਧੀ ਐਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਗਕਿ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਈ ਐਸਾ ਅਠ ਪਹਰਾ
 ਰਿਨ ਮੁਸਿ ਮਰੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਦਨ ਕਮਿ ਟਹਿ ਦੇਖ ਕਮ ਤੇ॥ ੧॥ ਵਲਵੇਚ
 ਕਰਿ ਉਦਭਰਹਿ ਮੁਖਗ ਵਾਗਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਰਹਿ ਆਗ ਰਿ ਦੇਵ ਲਹਰਾ॥ ਦਾਤਾ ਰੁਸ ਦਾ ਦਇ
 ਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਏ ਮਨਹੁ ਵਿਸਰੀ ਐ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲਾ ਸਮੁਹ ਤਾਰੀ ਐ॥ ਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰ ਲੈ ਹਰਾ
 ੨॥ ਖੇਤ ਨ ਕੀ ਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖ ਲਹਰਾ॥ ਕੂਕੁ ਪਵ ਕਮਾਵ ਦੇਵ ਜਨ ਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗੁ ਭੁਜਿ
 ਨੀਤ ਰਿ ਆਜੇ ਨੀਏ ਕੁਧਿ ਆਇਆ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨੰਦ ਨੀਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਲਾਈ ਆਇਆ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਆਸੁਆਮੀ ਉਚਾ ਮਗ ਮਾਧਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ ਦੇਵ ਜਨ ਕੀ
 ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਮਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਅਸਥਿਰ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਆਇ ਅਰੰਗ ਜੇਤੇ
 ਸੇ ਸੀਰੀ ਨਜਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨ ਸੁਰੇਲਿ ਸਮਾਲੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਅਵ
 ਰੁਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ਆ ਜਾਲੀ ਐ॥ ਮੀਤੁ ਜੇ ਬਹੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨ ਵੀ
 ਤਿ ਨਨਕੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਅਸਾਛੈ ਤਮ ਹਲਾਪ ਘਰੁ
 ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੋ ਅਵਧ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ॥ ਗਹ ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹ ਬਰ ਬ
 ਨ ਘੋਰ ਹੋ ਗਿਹ ਮੁਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੋ ਦਿਨ ਕੋਰ ਅਨਾਦਿ ਨੁਖਾਤਾ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤਾ ਬਿਹਤ ਪਭਾ ਬਿਰੁ
 ਮਿਲਾਹੁ ਕੁਰੁ ਲਾਪਤਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੁਪ
 ਰਿ ਅਨਹੀਨੀ ਤੁਝਾ ਬਿਨ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤਾ॥ ਕਰ ਜੋਵੈ ਨਨਕੁ ਸਗਲਿ ਆਇ ਓਪ ਅਨਾਥ ਨਹ
 ਰ ਕਰਹੁ ਗਤਾ॥ ੫॥ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀਨ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀਨ ਹੋ ਚਿਹਾ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋ ਕਤ ਜੀ
 ਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਰੁ ਹੋਤਾ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਨ ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਨ ਹੋ ਮਿਥਾ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਨ ਹੋ ਚਿਹਾ
 ਪਿਓ ਸਹਜ ਸੋਰੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਰੁ ਰਹੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ॥ ਘਰੁ ਕਲ
 ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਸ ਪਗੈ ਚਿਤ ਵੀਤਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ॥ ਸਿਰੰਗ ਰਤੇ ਨਾਮਾ ਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀ ਅ
 ਸਗਲ ਖੋਤਾ॥ ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆ ਲਪੁਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤਾ॥ ੬॥ ਅਲੀ
 ਅਲ ਗੁਜਾਤ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁਜਾਤ ਹੋ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਸਨ ਮਾਤ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਅਪ
 ਚਾੜਿ ਕਾਚਿਤ ਪਿਅਸ ਚਾੜਿ ਕਾਚਿਤ ਪਿਅਸ ਹੋ ਘਨ ਭੁੰਦ ਬਾਚਿਤਿ ਮਨਿ ਅਸਹੋ ਅਲਪੀ

ਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾਤਾਪਾਬਿਨਸਨਦੁਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪੇਮੁਮਨਿਤਨਿਅਤਿਘਨਾਸੁੰਦਰੁਤੁਰੁ
ਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਗਨਗੁਲਭਨਾਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾ
ਨਾਨਕੁਜੈਪੈਪਤਿਤਪਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੰਤਪਾ॥੩॥ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਾਚਿਤਵਉ
ਚਿਤਨਾਥੇਗੀਖਲੇਵਹੁਸਗਲਿਅਨਾਥੇਮਿਲੁਚਉਚਾਈਲੇਪਨਾਸੁੰਦਰਤਨਪਿਆਨਸੁੰਦਰਤ
ਨਾਪਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਖਪਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਗਖਤਮਾਨਾਪੁਭਮਾਨਪੂਰਨਦੁਖਾਬਿਦੀਰਨ
ਸਗਲਾਇਓਪੁਜੰਤੀਆਹਰਿਕੇਠਿਲਾਗੋਦਿਨਸਭਗੋਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੇਹੰਤੀਆਪੁਭਦਿਸਟਿਧਾਰੇ
ਮਿਲੇਮੁਗਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਨਾ॥ਬਿਨਵੀਤੇਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨੀਮਿਲੇਸ੍ਰੀਪਰਗੁਲਨਿਧਨ
॥੧॥੧॥੧॥੫॥੨॥੧॥੧॥੩੫॥

ਗੁਰੁਆਸਾਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਮਿਮਹਲਾ ੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਟੁੰਡੇਅਸਰਜੈਕੀਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰੁਆਪਦੇਦਿਉਹਵੀਸਦਵਾਗਾਜਿ
ਨਿਮਲਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਾਗੀਵਾਗ॥੧॥ਮਃ੨ ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੁਰਜਚੜਹਿਹ
ਜਾਗਾਏਤੇਚਾਨਲਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਗ॥੨॥ਮਃ੧ ਨਨਕਗੁਰੁਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪ
ਲੈਸੁਚੇਤਾਛੁਟੇਤਿਲਬੁਆੜਜਿਉਸੁਵੇਅੰਦਰਿਖੇਤਾਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨ
ਗਾਠਲੀਅਹਿਠੁਲੀਅਹਿਬਪੁਛੇਭੀਤਨਵੇਚਿਸੁਆਗ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਚੇਆਪੀ
ਨੈਰਚਿਚਿੰਨ੍ਹਾਉਦੁਯੀਕੁਦਗਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਲਾਝੋਠੇਚਉਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਭੂਤਾਸਿਦੇ
ਵਹਿਕਹਹਿਪਸਉ॥ਭੂਜਾਨੈਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜੈਦੁਕਵਉ॥ਕਰਿਆਸਲਾਝੋਠੇਚਉ॥੧॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੧ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਖੰਡਮੰਡਾ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਗਾਸਚੇਤੇਰੇਕਰਲੇਸਰਬਥੀਚਾਗ॥
ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਈਥਾਲਾ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਲਾ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਲਾ॥
ਸਚੇਤੁਪੁਆਖਹਿਲਖਕੋਗੀ॥ਸਚੈਸਤਿਤਾਲਿਸਚੈਸਭਿਜੋਗੀ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਯਾਗ॥
ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਗ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਿਆਇਨਿਸਚਾ॥ਜੇਮਰਿਜੈਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥
ਮਃ੧ ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਵਡਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾ
ਨਿਹਚਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਨੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਭੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿ

ਅਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਭੋ। ਵਡੀਵਾਰਿਅਈਜਾਅਪੇਅਪਿ। ਨਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਈ। ਕੀਤਾਕਰ
 ਲਾਸਰਬਰਜਾਈ॥ ੨॥ ੫੦:੨ ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਪੈਕੋਠਕੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ। ਇਕਨਹੁਕੀਮਸਮਾ
 ਇਲਏਇਕਨਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਲਾਸੁ। ਇਕਨਭਾਏਕਾਢਿਲਏਇਕਨਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ। ਏਵ
 ਭਿਅਖਿਨਜਾਪਈਜੀਕਿਸੈਅਲੇਗਸਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਈਐਜਾਕਉਅਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਨਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੋ। ਲਿਖਿਨਵੈਪਰਮੁਥਗਾਇਆ। ਚਿਥੈਸਚੇਹੀਸਾਚਿਨਿਬਜੈਦਾ। ਲਿਵੀਖਕ
 ਦੇਜਜਮਲਿਆ। ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂਕਿਅਰਮੁਹਕਾਲੈਦੇਜਕਿਚਾਇਆ। ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੋਜੀਲਿ
 ਗਏਗਰਿਗਏਸਿਠਗਲਵਾਇਆ। ਲਿਖਿਨਵੈਪਰਮੁਥਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧

ਵਿਸਮਾਦਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦਜੀਅਵਿਸਮਾਦਭੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦਗੁਪਵਿਸਮਾਦਰੰਗਾ। ਵਿ
 ਸਮਾਦਨਗੇਠਿਗਹਿਜੀਤਾ। ਵਿਸਮਾਦਪਉਲਾਵਿਸਮਾਦਪਾਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਲੀ। ਵਿ
 ਸਮਾਦਪਰਤੀਵਿਸਮਾਦਖਾਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਸਾਦਿਲਗਹਿਪਗਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦਵਿਜੋ
 ਗੁ। ਵਿਸਮਾਦਭੁਖਵਿਸਮਾਦਭੋਗੁ। ਵਿਸਮਾਦਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦਸਾਯਾਗ। ਵਿਸਮਾਦਉਣ੍ਹਵਾਵਿਸਮਾ
 ਦੁਗਾਗ। ਵਿਸਮਾਦਨੇਕੈਵਿਸਮਾਦਦੁਗਿ। ਵਿਸਮਾਦਦੇਖੈਹਜਗਹਜੁਗਿ। ਵਿਖਿਵਿਡਲਗਹਿਅਵਿ
 ਸਮਾਦਾ। ਨਨਕਬੁਝਲੁਪੁਰੈਭਾਗੀ॥ ੧॥ ੫੦:੧ ਕੁਦਗਤਿਦਿਸੈਕੁਦਗਤਿਸੁਲੀਐਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁ
 ਖਸਾਗ। ਕੁਦਗਤਿਪਤਾਲੀਅਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਅਕਾਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਵੇਦਪੁਗਲਕਤੇਥਾ
 ਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਖਾਲਾਪੀਲਾਪੈਨਲੁਕੁਦਗਤਿਸਰਬਪਿਆਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਜਾ
 ਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿਜੀਅਜਹਨਾ। ਕੁਦਗਤਿਨੇਕੀਅਕੁਦਗਤਿਬਦੀਅਕੁਦਗਤਿਮਾਰੂ
 ਅਭਿਮਨੁ। ਕੁਦਗਤਿਪਉਲਪਾਲੀਥੈਸੰਤਰੁਕੁਦਗਤਿਪਰਤੀਖਕੁ। ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਤੂਕਚਿ
 ਰੁਕਰਤਾਪਕੀਨਈਪਕੁ। ਨਨਕਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਕੋਤਾਕੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਅਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੋਹੋਇਭਸਮਜੁਭਉਰਸਿਧਾਇਆ। ਵਡਹੋਅਦੁਨੀਦਰੁਗਾਇਸੰਗਲਾਪਾਤਿਚ
 ਲਾਇਆ। ਅਗੈਕਰਲੀਕੀਗਤਿਵਦੀਐਬਹਿਲੇਖਕਰਿਸਮਸ਼ਾਇਆ। ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁ
 ਲਿਸੁਲੀਐਕਿਅਰੂਅਣੀਆ। ਮਨਿਅੰਪੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧

ਭੈਵਿਚਿਪਵਲੁਵਹੈਸਦਵਾਉ। ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਅਉ। ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਫੈਵੇਗਾਰੀ। ਭੈ
 ਵਿਚਿਪਰਤੀਦਬੀਭਾਗੀ। ਭੈਵਿਚਿਏਦਫਿਰੈਸਿਰਭਾਗੀ। ਭੈਵਿਚਿਰਜਾਪਰਮਦੁਆਰਾ। ਭੈਵਿਚਿਸੁ

ਰਜੁਭੈਵਿਚੇਚੰਦਾਕੋਰਕੋਰੀਚਲਤਨਅੰਤਾਭੈਵਿਚਿਸਿਪਬੁਧਸੁਰਨਥਾਭੈਵਿਚਿਆਚਾਨੇਆ
ਕਾਸਾਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੁਗਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਕਿਏ
ਖੁਨਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾ
ਕੇਤੀਅਕੰਨਕਹਾਲੀਅਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਗਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਕਿਮੁਕਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾਬਾਜ
ਗੀਬਾਜਾਮਹਿਆਇਕਚਹਿਬਾਜਾਗਾਗਵਹਿਰਾਜੇਗਲੀਅਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲਾਲਖਲਕਿ
ਅਕੇਮੁੰਦਵੇਲਾਖਟਕਿਅਕੇਰਗਾਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਨਕਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਗਾਬੀਅਨੁਰਗ
ਲੀਈਢੂੰਢੀਐਕਥਨਕਰਵਾਸਾਗਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਗਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਅਗ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਟਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਲੀਤਾਨਦਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੀਮਿਆਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਲਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਹੁਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਭਿਸੁਲਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜੇਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਜੇਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇਆ
ਯਾਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਘੜੀਅਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾਗਹਲੇਪਉਲੁਪਾਈਬੈਸੰਤਹੁਚੰਦੁਸੁਰ
ਨੁਅਵਤਾਗਾਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਨੁਪਹੁਵਰਤਲਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾਨਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੁਲੀਖਾਇ
ਗਇਆਜਮਕਲਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਗਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸੈਗਉਰਿਉਰਿ
ਰਵਾਣੁਵੈਪਾਇਵੈਖੈਲੋਕੁਰਸੈਘਰਿਜਾਇਰੋਟੀਅਕਾਰਲਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀ
ਨਾਲਿਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਨਾਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾ
ਕਾਕੀਅਸਗਲਜਹਨੁਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਗੈਲਿਜੇਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖ
ਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਾਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਬਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤਾਮਨੀ
ਤੁਲਾਟੁਮਾਧਾਲੀਆਅਨਗਾਗਾਪੀਖੀਭਉਦੀਅਲੈਨਿਨਸਾਗਾਸੁਮੈਚਾਵਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤਾਨ
ਨਕਭਉਦਿਆਗਲਤਨਅੰਤਾਬੰਧਨਬੀਧੀਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਾਇਐਕਿਗਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਚਿ
ਨਚਿਰਸਹਿਚਲਹਿਸੋਗੋਇ॥ਉਰਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ॥ਨਚਲੁਕੁਦਲੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਨਕਾਜੇਨਮ
ਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਨਾਇ॥ਨਾਇਐਨਗਕਿਨਜਾਈਐ
ਜੀਉਪ੍ਰੰਤੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਲਾਕਾਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁ
ਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਲਾਪਰਹਰੈਜਰਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ॥ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥

ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਹੀਅਤਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਕਰਹਿ ਥੀ ਚਗਾ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ
 ਦੀਵੇ ਖਲਕ ਉਦੀ ਚਗਾ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾ ਹੀ ਸਾਲਾ ਹਨਿ ਦਰਸਤਿ ਗੁਪ ਅਪਗਾ ਤੀ ਗਥਿ ਨ ਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੁ
 ਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਗਾ ਜੋ ਗੀਸੁ ਨਿਧੀ ਅਵਤਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨ ਮੁਕਰਤਗਾ ਸੁਖ ਮੁਗਤਿ ਨ ਮੁ
 ਨਿਭੇ ਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਅਕਾਗਾ ਸਤੀ ਅਮਨਿ ਸੇ ਤੇ ਖੁਦ ਪੁਜੈ ਦੇਲੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਵੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁ
 ਲਾਸੇ ਭੁਕਰੇ ਸੀਸਾਗਾ ਚੇਰਾ ਜਾਰ ਤੇ ਕੂੜੇ ਆਰਾਖਾਰਾ ਬਵੇ ਕਾਗਾ ਇਕੋ ਦਾਖਾ ਏ ਚਲਾਹਿ ਮੈਥਾ ਉਤਿ
 ਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਗਾ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੀਆ ਪੁਰੀ ਆਲੋਆ ਅਕਾਰਾ ਅਕਾਗਾ ਚਿਈ ਜੇ ਅਖਹਿ ਸੁਤੈ ਜੇ ਲਾਹਿਤਿ
 ਨਾ ਭਿਤੇ ਗੀਸਾਗਾ ਨਨ ਕਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾ ਹੁਲਾਸ ਦੁਨ ਮੁਆਪਗਾ ਸਦਾ ਅਨੀ ਦਿਭਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਲਾ
 ਵ੍ਰਤਿ ਅਪਛਗਾ ੧॥ ਮ: ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੈਰੈ ਪਈ ਕੁਮੀਅਗਾ ਪਾਤ੍ਰਿ ਭੀ ਰੇ ਏਟਾ ਕੀਆ ਜਲ ਦੀਕ
 ਰੇ ਪੁਕਾਗਾ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੇ ਵੈ ਬਪੁਰੀ ਝਾੜੇ ਝਾੜੇ ਪਵਹਿ ਅੰਗੀਆਗਾ ਨਨ ਕਾ ਜੋ ਨਿਕਰ ਤੈ ਕਾਰ ਲੁਕੀਆ
 ਸੇ ਜਾ ਲੈ ਕਰਤਗਾ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ ਚਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ ਆਸ
 ਤਿਗੁਰ ਵਿਚੇ ਆਪੁਰੀ ਖਚਿਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟਾ ਅਖਿਸੁ ਕਾ ਏ ਆਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ
 ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਕਾ ਏ ਆਉਤ ਮੁਏ ਹੁ ਥੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿ ਤੁਲਾਏ ਆ ਜਗਜੀ
 ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਏ ਆ ॥ ੬॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੀਮ
 ਆਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਵਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਆਰ ਕੂੜੇ ਅਗਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਪੁ ਨ ਵੀਚਗਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਗ ਕਿਸੁ ਗਰੀ ਅਵਤਗਾ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਹੋਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀ ਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜੇਨ ਸੀਖੇਵੈ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਗਧੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਲਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲਾ ਹਉ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾ
 ਏ ਆ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਬੂਝੈ ਤਦੁ ਸੁਝੈ ॥ ਗੀਅਨਾ ਵਿਹੁ ਲਾਕਾ ਬਿਕਾਥਿ
 ਲੂਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀ ਐ ਲੇਖਾ ਜੇ ਹਵੇ ਖਹਿ ਤੇ ਹਵੇਖੁ ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਹਉ ਮੈ ਏਹ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉ ਮੈ
 ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ਹਉ ਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨ ਛਿਰੇ ਛਿਰੇ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉ ਮੈ ਕਿਥਹੁ ਪੁਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਾਮਿ ਏਹ
 ਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰੇ ਹਉ ਮੈ ਦੀਗਧੇ ਗੁਰੈ ਦਾਭੁ ਭੀ ਏਸੁ ਮਾਹਿ ਕਿ
 ਰਪ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ਨਨ ਕੁਕਰੈ ਸੁਲਹੁ ਜਨਹੁ ਏਤੁ ਸੰਜਾਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀ ਤੀਸੈ ਤੇ ਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਦਾ ਪਿਆਇਆ ਦਿਨੀ ਮੈ ਦੇ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿ ਚਿਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਪਰ

ਮੁਕਸਾਇਆ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਕੇਵਲ ਪਨਾ ਅੰਤੁਪਾਲੀਥੋਰਾਇਆ ਤੂਥਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇ
ਵਹਿਚ ਕਹਿ ਸਕਾਇਆ ਵਰਿਓ ਆਈ ਵਰਾਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਖਾ ਤੀਰਥੀ ਤਟ
ਮਘ ਖੇਤਾਂਗਾ ਦੀਪ ਲੋਅੰ ਮੰਡਲਾ ਖੰਡ ਵਰਥੀ ਭੰਗਾ ਅੰਡ ਜ ਜੇਰ ਜਉ ਤਤੁ ਜਾਪਾਲੀ ਸੇਜਾਂਗਾ ਸੇਮਿਤਿ
ਜਾਲੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰ ਮੇਰਾ ਜੀਤਾਂਗਾ ਨਨਕ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੀਮਾ ਲੇਸੁ ਨਾਗਾ ਜੀਨਿ ਕਰ ਤੈ ਕਰ ਲਾਕੀਆ
ਜਿੰਤ ਭਿਕਰ ਲੀਤੀ ਗਾ ਸੇਕਰ ਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜੀਨੇ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾ ਗੇ ਸੁ ਅਸਤਿ ਤਿਸੁ
ਤਿਸੁ ਦੀ ਬਾਲਾ ਅਭਗੁ ਨਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟੇਕਾ ਕਿਆ ਤਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਰੇ ਕੀਆ ਚੰ
ਗੀਆਈ ਮੀਲਾ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਲਾ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਲਾ ਲਖ ਸੁਰਤ ਲਸਿਗਰਾ
ਮਰਲਾ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਲਾ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾ ਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨ ਪਤੀ ਮਹਿ ਪਠ ਪੁਰਲਾ ਜੀਨਿ ਕਰ ਤੈ
ਕਰ ਲਾਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਅਵਲ ਜਾਲਾ ਨਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥੀਆ ਕਰ ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਮੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਮਨ ਮੁਖੀ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਵੇਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਕਰੀ ਲਦੀ ਮਹਿ ਪਾਵਿ
ਪਾਵਿ ਭਗੀ ਮਹਿ ਸਾਥਾ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਬੇਰੀ ਪਾਈਐ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਗਰੀ ਮਹਿ ਪਾਤਾ ਪਾਵੀ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ਥਰਸ
ਥਰਸ ਪਾਵੀ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ਮਸਾ ਪਾਵੀ ਮੈ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪਾਵੀ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਾ ਨਨਕ ਲੇਖੈ ਏਕ ਗਲਹੇ
ਰੁਓ ਮੈ ਸੁਖ ਲਾਝਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵਿ ਆਤੇ ਤਾ ਕਵਿਐ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਆਤੇ ਤੇ
ਲਾਵਿਐ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ਸਹੁ ਵੇਜੀਆ ਅਪਲਾ ਕੀਆ ਅੰਤੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗ
ਵਾਇਆ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਬਸ ਵਨ ਪਰਿਰੈ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕਰੇ ਗੇ ਮੇਨਿ ਵਿਭੁ ਤਾਕਿਉ
ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ਪਗ ਉਪੇਤਾ ਲਾਅਪਲਾ ਕੀਆ ਕਮਾਲਾ ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸੀਰਿਛਾਈ ਪਾਈ
ਮੁਗੀ ਅਪੈ ਪਾਤਿ ਗਵਈ ॥ ਵੇਲੁ ਨ ਵੈਕਿਛੁ ਖਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਲੀ ਮਜ਼ੀ ਮਸਾਲੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਠਿਕਿ ਛੁਤਾ ਲੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਯੋਕੇ ਵਲੁ ਰਹਿ ਮੈ ਸਚਾ ਦੇ ਜਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸੇ
ਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਵਦੇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਮਾ ਬਹਰੇ ਦਰਿ ਚੈ ਅਨਲ ਹਨੀ ਧਵਦੇ ॥ ਏਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਲਾ
ਅਲਹੋ ਦਾ ਮਾਪੁ ਗਲਾਇਓ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਕਨੀ ਚ ਜਾਤਿ ਹਉ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ

ਤੁਪੁਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਨਰੇ ਤੁਮੇ ਲਿਖੈ ਹਿ ਏਕਿਆ ਪਹੁ ਤੁਪੁਖੁ ਆਇਆ ਗੁਰਕਿ ਰਖਾ ਤੇ
 ਜਾਇਆ ਜਿਥੈ ਤੁਪੁਖੁ ਪੁਬੁਝਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖੁ ਦਾਤੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ
 ਕਾਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨਹੈ ਏ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰਲਾ ਮੈ ਨਹੈ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੈ ਏ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿ
 ਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰ
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਹਿ ਬੁਝਿਓ ਤਿਸੁ ਆਇ ਉ ਜੇ ਨਿਕੀਤੀ ਜੋ ॥ ਪਾਇਆ ਆ ਕਰਨ ਕਰ ਕਰਤੇ
 ਕੀ ਆਬਾਤ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਲਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨॥ ਮਃ ੨ ਜੋਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬਦੀ ਬੇਦ ਸਬਦੀ
 ਕਾ ਮਲਗਾ ਖਦੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਦ੍ਰ ਸਬਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤ ਗਾ ਸਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ
 ਭੇਉ ॥ ਨਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩॥ ਮਃ ੨ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਾ
 ਤਾ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸਿ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪॥ ਮਃ ੧
 ਕੁੰਭ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨਹੈ ਏ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਹੈ ਏ ॥ ੫॥ ਪ
 ਰਿਥੀ ॥ ਪਰਿਥੀ ਆਹੈ ਵੇਗੁ ਨਹੈ ਗੁਰ ਤਾ ਚੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਗੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲ ਲਾ ਤੇ ਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾ ਗੀਐ ॥
 ਐਸੀ ਕਲਾ ਨਖੇਰੀ ਐ ਜਿ ਤੁਦਰਗ ਰਹੀਐ ॥ ਪਰਿਥੀ ਆਮ ਤੇ ਚੀਮੀ ਆਵੀ ਚਰਾ ਅਗੈ ਵੀਚਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ
 ਸੁਅਗੈ ਮਗੀਐ ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਨਕ ਮੇਰੁ ਸਗੀਰ ਕਾ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈ
 ਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਕੁਝੁ ਨ ਚਿਤਾਇ ॥ ਸਤ ਨਾਨਕੁ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬ ਵਹਾ ॥ ਤੇਰੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ
 ਅਗੈ ਰਬ ਵਹਾ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾਸ ॥ ਤੁਅਗੈ ਰਬ ਵਹਾ ॥ ਕਲਾ ਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਭੂਭੁ ਅਗੈ ਰਬ
 ਵਹਾ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੈ ਬਰਸੁ ਅਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿ
 ਅਭਰਪੁ ਗਿ ॥ ਰਮਨਾ ਮੁਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਗਾਨਾ ਏ ਲਾਇ ਐ ਪਰਾਛੁ ਤਜਾਹਿ ॥ ਨਨਕੁ ਤਉ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ
 ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਛਲੀ ਚੇਦੁ ਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾ ਦਮੁ ਭਾਇਆ ॥ ॥ ਪਰਜਾ ਤੁਰੇ ਪੀਲੇ ਆਇਆ ਬਿੰਦੁ ਬ
 ਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬ ਲੁਹੁ ਆਨ ਉਖੁ ਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸ ਕਲੇਕ
 ਪਵੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਨੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ਚਰੇ ਵੇਦੋਤੇ ਸਾਚੇ ਆਗ ॥ ਪਰਹਿ ਗੁਲਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰਵੀ
 ਚਾਗਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ਏ ॥ ਤਉ ਨਨਕੁ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਏ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਦੁ
 ਵਰਿ ਆਜਿ ਤੀਮਾ ਲਿਖੈ ਖਸਮੁ ਸਮਾ ਲਿਆ ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਏ ਨੀਨੇ ਤੀਜ
 ਗਤਿ ਨਿਰਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਰਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਚੁਕੇ ਸੇਵ ਲਜਾਹਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹੈ ਵੇਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀ ਚਾਰਿ
 ਬਰਿਖਾ

ਆਕਿਰਿਕਿਰਪਾਪਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਗੁੰਮਾਂਤਿਦੀਰ
ਘਮਤਿਮੁਚਾਚਿਇਜਿਅਵਹਿਅਸਕਰਿਜਹਿਨਿਰਸੇਕਿਤਾ॥ਫਲਫਿਕੇਫਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨ
ਅਵਹਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਨਕਾਗੁਲਚੀਗਿਅਈਅਤਤਾਸਭੁਕੋਨਿਵੈਅਪਕਉਪਰਕਉਨਿ
ਵੈਨਕੋਇ।ਪਰਿਤਰਾਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਹੋਇ।ਅਪਰਾਧੀਦੁਲਾਨਿਵੈਜੋਤੀਮਿਰਗਾਹੀ।
ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਬੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਪੇਜਾਹਿ॥੧੪॥ਮਃ੧ ਪਰਿਪੁਸਤਕਸੀਧੀਆਬਾਦੀ।ਸਿਲ
ਪੁਜਾਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੀ।ਮੁਖਿਸ਼ੁਭਾਥਿਭੂਖਲਾਸਾਹੀ।ਤ੍ਵੈਪਾਲਤਿਹਲਾਥਿਚਰੀ।ਗਾਲਿਮਾਲਾਤਿਲ
ਕੁਲਿਯਾਟੀ।ਦੁਇਪੋਤੀਬਸਤਕਪਾਟੀ।ਜੇਜਾਲਾਸਿਬਅੰਕਰੀ।ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀਕ
ਹੁਨਨਕਨਿਹਚਉਧੀਐਵੈ।ਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਵੈ॥੧੫॥ਪਉੜੀ।ਕਪੜੁਹੁਪੁਸੁਹਵਲਾਛੜ
ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਲਾ।ਮੰਦਾਚੰਗਾਅਪਲਾਅਪੇਹੀਕੀਤਾਪਵਲਾ।ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰ
ਹਿਭੀਵੈਅਗੈਜਵਲਾ।ਨੰਗਾਦੇਜਕਿਚਾਲਿਅਤਾਦੈਸੈਖਰਾਤਰਾਵਲਾ।ਕਰਿਅਉਗਲਪ
ਛੋਤਵਲਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦਇਅਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਗੀਦੀਸਤੁਵਟਾਏਹੁਜਨੇਉਜੀ
ਅਕਾਹਈਤਪੀਵੈਘਤਾ।ਨਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ।ਪੈਰੁਸੁਮਾਲਾਸਨਾਨਕਾਜੇ
ਗਲਿਚਲੇਪਾਇ।ਚਉਕਾਵੈਮੁਲਿਅਲਾਇਅਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ।ਸਿਖਾਕੈਨਿਚੜਾਈਅਗੁ
ਰੁਕੁਹਮਲਾਥਿਆ।ਚਿਹੁਮੁਅੰਚਿਹੁਸੁਵੈਪਾਇਅਵੇਤਗਾਗਾਇਆ॥੧੭॥ਮਃ੧ ਲਖਚੋਰੀਅਲ
ਖਜਾਗੀਅਲਖਕੂਰੀਅਲਖਗਾਲਿ।ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਸੀਆਗਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਇ।ਤ
ਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਮਲੁਵਟੇਆਈ।ਕੁਹਿਬਕਰਾਗਿਨਿਖਾਈਅਸਭੁਕੋਆਖੇਪਾਇ।ਹੋਇਪੁਰ
ਲਾਸੁਟੀਐਭੀਠਿਰਿਪਈਐਹੋਹਾ।ਨਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗੋਹੋਵੈਜੇਗੁ॥੧੮॥ਮਃ੧ ਨਾਇਮੀਨਿ
ਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਗੀਸਚੁਸੁਤਾ।ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸੈਪੁਤਾ॥੧੯॥ਮਃ੧
ਤਗੁਨਾਇਦੀਤਗੁਨਨਗੀ।ਭਲਕੇਬੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾਵੀ।ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ।ਤਗੁਨਸਿ
ਹਵਤਗੁਨਅਖੀ।ਵੇਤਗਾਅਪੇਵਤੈ।ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਥਾਪਤੈ।ਲੈਭਾਵਿਕਰੇਵੀਅਹਾਕਢਿ
ਕਾਗਲੁਦਸੇਰਹਾ।ਸੁਲਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਲਾ।ਮਨਿਅੰਧਨਉਸੁਜਲਾ॥੨੦॥ਪਉੜੀ।ਸੰਹਿ
ਕੁਹੋਇਦਇਅਲੁਕਿਪਕਰੇਤਸਾਈਕਾਰਕਗਾਇਸੀ।ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜੇਸਨੇਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ।
ਹੁਕਮਿਸੀਕੀਐਹੋਵੈਪਰਵਲੁਤਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ।ਖਸਮੈਭਵੈਸੇਕਰੇਮਨਹੁਚਿਦਿਅਸੇਫਲਪਾ

ਇਸੀ॥ ਤਾ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਪਾਜਾਇਸੀ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਗਉ ਬਿਰਾਮ ਲਕਉ ਕਰੁਲਾ ਵਹੁਗੇ ਬਰਿਤ ਰਣ
 ਨਜਾਈ॥ ਪਿਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ ਪਾਨੁ ਮਲੇ ਛਾਖਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤਰਕਾ ਭਾਈ॥
 ਛੇਡੇ ਲੇਖਾ ਭਾਨਾ ਮਿਲਾਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ॥ ੧੬॥ ਮ॥ ੧ ਮਲਾਸਖਾ ਲੇਕਹਿ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ
 ਤਿਨ ਗਾਇਤਾਗਾ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬਹੁ ਮੈ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦਾ॥ ਉਨਾ ਭਿਅਵਹਿ ਚਿਈਸਾ ਦਾ॥ ਕੂੜੀ ਗਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਪਾਰਾ॥
 ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਕਹਹਿ ਅਹਾ॥ ਸਰਮ ਪਰਮ ਕਾ ਰੇਗਾ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜਹਿ ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪੇ ਤੇ
 ਕਖਈ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਲਾ॥ ਮਲੇ ਛਪਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਲਾ॥ ਅ
 ਭਖਿਅ ਕਕਰਾ ਬਕਰਾ ਖਾਲਾ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਲਾ॥ ਦੇਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਗਾ॥ ਉਪਰਿ ਆਇਐ
 ਠੇਕੁ ਰਿਅਗਾ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ ਭਠਿਟੈ॥ ਤਨਿ ਠਿਟੈ ਠੇਕੁ ਕਰੇਨੀ॥ ਮਨਿ ਚੁਠੈ ਚੁ
 ਲੀਭੇਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ
 ਵੇਖਿ ਨ ਦਰੀਹੋ ਚਲਾਇਦਾ॥ ਅਪੇ ਦੇਵਰਿ ਅਈਆ ਅਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ॥ ਵਰਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ॥
 ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਦਾ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ॥ ਘੁਕਰਾਇਦਾ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖਤ ਪਾਇਦਾ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਜੇ ਮੋਹ ਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਲੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੇ
 ਰ ਕਰੇਇ॥ ਵਡੀ ਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀਏ ਹਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖਟੇ ਘਲੇ ਦੇਇ॥ ੧੯॥
 ਜਿਉ ਜੇਤੁ ਸਿਰਨ ਵਲੀ॥ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਗਾ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਤਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ॥ ਸੁਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੈ
 ਅਹਿ ਬਹੁ ਨਿਜੀ ਪੰਡਾਇ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ॥ ੨੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾ ਲੇ ਪਉਲਾ
 ਵੇਗਹਿ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀ ਆਲਾਇਐ ਠੇਕਰਿ ਪਸਾਰਿਆ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾ
 ਵ ਦੇਹਿ ਰਿਬੁ ਝਨਿ ਨਾ ਹੀ ਭਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਖਾਇ॥ ਅਵੇਖਿ ਮਹਲਾ ਤਿ ਮਰਲਾ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਜਰੁ
 ਆਈ ਜੇ ਬਨਿ ਹਾਰਿਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤ ਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤ ਕੁ ਹੋਇ॥ ਗੋਰੇ ਅ
 ਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਲੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ ਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਲੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿ
 ਤੁਹਿ ਆਸੁ ਭੁਕੇਇ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਕਿਉ ਰੁਖੀਐ ਸੁਤ ਕੁ ਪਵੈ ਗਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇਵਨ ਉਤਰੈ ਗੀਅ
 ਨੁ ਉਤਰੈ ਹੋਇ॥ ੨੨॥ ਮ॥ ੧ ਮਨ ਕਾ ਸੁਤ ਕੁ ਲੇਭੁ ਹੈ ਜਿਹ ਵਾਸੁਤ ਕੁ ਭੁਭੁ॥ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਵੇਖਲਾ ਪਰਾਇ
 ਅਪਰਧਨੁ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਕੀਤੀ ਪੈਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾਂ ਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥
 ੨੩॥ ਮ॥ ੧ ਸੋਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ॥ ਜੀ ਮਲਾ ਮਰਲਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾ ਲੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਖਾ

੨੨੪

ਮ॥ ੧॥

ਲਾਪੀਲਾਪਵਿਤ੍ਰੇਦੇਤੇਨੁਰਿਜਕੁਸੰਥਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਤਿਨਾਸੁਤਕਨਾਗਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਯਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਅਈਆ॥ ਸਾਹਿਮੇਲੇ
 ਤਨਦਰੀਆਈਆ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਲਾਤਾਮੀਨਿਵਸਾਈਆ॥ ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹੁਧਰਿਗਵਿਚ
 ਹੁਮਾਰਿਕਫੀਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ ਸਾਹਿਤੁਰੈਨਉਨਿਪੀਪਈਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਅ
 ਪਿਰੇਇਸੁਚੈਥੈਠਾਈ॥ ਸੁਚੇਅਗੈਗੰਧਿਕੁਕੋਇਨਭਿਟਿਚਿਜਾਇ॥ ਸੁਚੇਰੋਭੈਕੈਜੋਵਿਆਲਗਾਪ
 ਕੁਲਿਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੇਖੁ॥ ਅੰਨ੍ਹਦੇਵਤਾਪਾਲੀਦੇਵਤਾਥੈਸਿਤਰੁਦੇ
 ਵਤਾਯੁਲਪੰਜਵਾਪਾਇਆਪਿਰਤਾ॥ ਤਾਰੇਆਪਭੁਪਾਵਿਤਾ॥ ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਾਭਿਆਬੁਕਾਪਈਅ
 ਤਿਤਾ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਨਉਚੰਗੁਬਿਨੁਨਵੈਰਸਖਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਲੀਐਤਿਤਮੁਖਿਬੁਕਾਪਾਹਿ॥
 ੧॥ ਮਃ੧ ਭੀਰੋਜੀਐਭੀਰੋਨਿਮੀਐਭੀਰੋਮੰਗਲੁਵੀਆਹੁ॥ ਭੰਡਹੁਰੈਵੈਦੇਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈ
 ਰਾਹੁ॥ ਭੰਡਮੁਅਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡੋਰੈਵੈਥੰਧਨੁ॥ ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਅਖੀਐਜਿਤਜੰਮਹਿਰਜਾਸਾ॥
 ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਉਪਜੈਭੰਡੈਥਾਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਭੰਡੈਥਾਨੁਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਸਦਾ
 ਸਾਯਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੋਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋ
 ਅਖੈਆਪਲਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਲਿਕਫੀਐ॥ ਕੀਤਾਅਪੋਆਪਲਾਅਪੇਰੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ ਜਾਹੁਲਾ
 ਨਾਹੀਐਤਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਗਥੀਠੰਢੀਐ॥ ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾਖੀਐਪਰਿਅਖਰੁਤੈਵੈਬੁਝੀਐ॥ ਸੁ
 ਰੇਖੇਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਨਾਨਕਫਿਕੈਕੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਰੋਇ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾ
 ਸਦੀਐਫਿਕੋਫਿਕੀਸੋਇ॥ ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਦੀਐਮੁਹਿਬੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ ਫਿਕਾਮੁਰਖੁਅਖੀਐਪਲਾ
 ਲੈਰੈਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ੧ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੈਪੈਜਥਾਹਰਿਦਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ ਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾ
 ਵਹਿਉਤਰੈਨਹੀਮੈਲੁ॥ ਜਿਨਪਟਅੰਦਰਿਥਾਹਰਿਗੁਦਰੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਥਸੇਤ
 ਦੇਖਨੇਵੀਚਾਗਿ॥ ਠੀਰੀਹਸਤਿਠੀਰੀਰੋਵਹਿਉਪਭੀਕਰਿਜਾਗਿ॥ ਪਰਵਾਹਨਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਥਾਝੁਸਚੈ
 ਨਾਹ॥ ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਥੈਦੇਇਤਖਾਗਿ॥ ਦੀਬਾਰੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤਮਾਮੇਲੁ॥
 ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਰੀਕਰਲਾਕੀਓਕਲਾਅਪੈਝੂਪ
 ਗੀਐ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਲਾਪਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵ
 ਗੀਐ॥ ਜਿਸਕੋਜੀਅਪਲਾਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨੁਹਿਵਿਸਾਖੀਐ॥ ਆਪਲਾਹਥੀਆਪਲਾਅਪੇਰੀਕ

੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਆਸ ਕੁ ਕੰਢੀ ਐਸ ਦ ੨੨੫
 ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਕਰਿ ਮਨੈ ਮੰਦੈ ਮੰਦੇ ਹੋਇ ॥ ਆਸ ਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥
 ਮਃ ੨ ਸਭਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢੁ ਹੁਧੁ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀ ਆਥਾ ਇਨ ਕਾ ਟੀਪਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਈ ਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾ ਸਮਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁਰੀਤਾ ਪਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾ ਲੁਕੁਰੀ
 ਕਿਉ ਘਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਉਸਾਹਿ ਬਨਾ ਲਿਨ ਹਾਗੈ ਐ ਤੇ
 ਵੇਰਾ ਪਾਸਾ ਚਾ ਲੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਲੀ ਐ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ
 ਗਾਰਬੁ ਵਾਦਾ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਲੇ ਗੀ ਆਖ ਸਮਨ ਪਏ ਸਾਦਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
 ਨਨਕ ਜਿ ਸੋਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਜੇ ਜੀਏ ਹੋਇ ਸੁਉਗਵੈ ਮੁਹਕਾ ਕਰਿ ਆ
 ਵਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮਿਤੁ ਦੇਖੁ ਏਹੁ ਨਿਅਉ ॥ ੨॥ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿ ਇਅਲੇ ਦੇਸ ਤੀ ਕਦੇ ਨ ਐਵੈ
 ਗਸੀ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਲੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਦੇਖੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾ ਸੀ ॥ ਚਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸੀ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਥਲੈ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਕੂੜੀ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਨਕ ਸੇਠਾ ਤਿਵੈ ਗਸੀ ॥ ੧॥
 ੩॥ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿ ਇਅਲੇ ਦੇਸ ਤੀ ਵਡਾ ਹੁਸੈ ਉਨੇਹਾ ਪਾਲੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕਾ ਜੇ ਉਤਿਸਦਾ ਥਾਉ ਤਥੇ
 ਹੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਹੋਇ ਇਅਲਾ ਕਰੇ ਕੀਮੁ ਆਲਿਨ ਸਕੈ ਗਸੀ ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਪਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾ
 ਸੀ ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ॥ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਕੁਇ ॥ ਹੁਰਮਾਤਿ ਤਿਸੇ ਅਗਲੀ
 ਚਿਹਨ ਹੁਭਿ ਦੁਲਾਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਗਾਬਗੀ ਠਿਰੀ ਗੋਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗ
 ਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਲਾਖਾਇ ॥ ਜਿ ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਨਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ਨਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ
 ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਈ ਐ ॥ ਨਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾ
 ਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿ ਤੁਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸੇਵ ਕੁ
 ਕੀਢੀ ਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕ
 ਰਾਏ ਸਾਖੀ ਠਿਰੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਗਾ ॥ ਏਕ ਨ ਗਲੀ ਜੀ ਜੀ ਗੀ ਆਇ ਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਸੀ ਆਗਾ ॥
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਕਰਨਾ ਜਿ ਨਿਕੀ ਆਠਿ ਚਿਤਿ ਸਹੀ ਕਰਲੀ
 ਸਾਗਾ ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਆਪੇ ਭਾਨੈ ਸਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਏਕ ਨੀ ਦੁਪੁਸਮਾਈ ਐ ਏਕਿ
 ਚੁਲੈ ਰਹਿ ਨ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਏਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੋਸਵਾਨੀ ਏਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਿ ਨ ਖੜ੍ਹੇ ॥ ਤਿਸ ਵਾਰੇ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਕ

ਉਨਦਰਿਕੇਗੇ॥੧॥੧੪:੨ ਅਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰੇਖੇਆਪਿਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੇਦੇ
 ਖੇਖੀਪਉਥੀਪਾਕਿਸੇਕਰੀਐਨਕਸਭੁਕਿਛੁਅਪੇਆਪਿ॥੨॥ਪਉਤੀਵਡੇਕੀਅਵਡਿਆ
 ਈਆਕਿਛੁਕਰਲਾਕਰਲੁਨਜਾਈਸੇਕਰਤਾਕਦਰਕਰੀਪੁਦੇਜੀਆਰਿਜਤੁਸੰਥਾਗਿਸਾਈਕ
 ਰਕਮਾਵਲੀਪੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੈਪਾਈਨਾਨਕਏਕੀਬਾਰੀਹੋਰਦੁਜੀਨਹੀਜਾਈਸੇਕਰੇਜੀਤਿਸੇ
 ਰਜਾਈ॥੨੦॥੧॥

ਗਗੁਆਸਾਬਾਲੀਭਗਤਕੀਰਜੀਉਕੀ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਚਰਲਾਗਿਹਮ ^{ਆਸਾਕ} ਥਿਰਵਤਾਪੁਛਤਕਰਜੀਉਪਾਇਆਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਥਿਨਸੇ
 ਕਰਹੁਮੇਹਿਸਮਣਾਈਆ॥੧॥ਦੇਵਕਰਹੁਦਾਇਆਮੇਹਿਮਾਗਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਥੀਪਤਤੁਦੈ॥ਜ
 ਨਮਸੁੰਦਖਫੇਜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈਰਹਾਚਿ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਤਹੀਫਰੈਅਹਮਨਸੁ
 ਨਿਨਲੂਕੇਆਪਪਦੁਤਿਰਬਾਲੁਨਚੀਨਿਆਇਨਾਬਿਧਿਅਭਿਨੰਦੂਕੇ॥੨॥ਕਹੀਂਤਉਪਜੈਉਪਜੀ
 ਜਾਨੈਭਾਵਅਭਾਵਾਬਿਹੁਲਾਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਕੁਪਿਨਸੀਤਉਸਦਾਸਹਜਿਓਵਲੀਲਾ॥੩॥
 ਜਿਉਪਤਿਬੰਧੁਬੰਧਕਉਮਿਲੀਰੈਉਦਕਕੁਭਾਬਿਗਰਨਾਕਰੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਲਕੁਮੁਭਾਗ
 ਤਉਮਨੁਸੁਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਗਜਸਾਫੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗਾਗਲੀ
 ਜਿਨਜਪਮਲੀਆਲੇਟੇਹਥਿਨਿਬਗਾਚਿਏਹਰਿਕੇਸੈਤਨਾਖੀਅਹਿਬਨਗਸਿਕੇਠਗਾ॥੧॥ਐ
 ਸੇਸਤਨਮੇਕਉਭਾਵਹਿ॥ਡਾਲਾਸਿਉਪੇਡਾਰਟਕਾਵਹਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਾਸਨਮਾਜਿਚਰਾਵਹਿਉਪ
 ਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ॥ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇਚੁਲੇਸਾਰੇਮਲਾਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ਚਿਏਪਾਪੀਸ
 ਦਾਫਿਰਹਿਅਪਗਾਪੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਕਰਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੇਬਡੁਬਵ
 ਹਿ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਕਰੁਕਬੀਗਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਭੇਦੈ
 ਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਾਵੈ॥੪॥੨॥ਆਸਾਬਾਪਦਿਲਾਸਾਮੇਰੇਕੀਨਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੈ
 ਨਾ॥ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ॥ਅਗੈਗਇਆਨਕਾਜੀਹਰੀ॥੧॥ਮੁਈਮੇਰੀਮਈਰ
 ਉਖਰਸੁਖਲਾਪਹਿਰਉਨਹੀਦਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੀਜਿਨਿਹਉਜਾਈਆ
 ਪੰਚਮੇਰਸਿਗੁਚੁਕਾਇਆਪੰਚਮਾਰਿਪਵਤਾਉਦੀਨੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ॥੨॥

ਪਿਤਾਮਹੋਵਰਗੋਸਾਈ॥ ਤੇਸੁਪਿਤਾਪਹਿਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਈਆ॥ ੨੬
 ਜਗਤਪਿਤਾਮਹੋਮਨਿਭਾਈਆ॥ ੩॥ ਹਉਪੁਤੁਭੇਗਤੁਬਾਪੁਮੇਗਾ॥ ਏਕੋਠਹਰਦੁਹਾਬਸੇਗਾ॥ ਕਹੁਕਬੀ
 ਰਜਨਏਕੋਬੁਝਿਆ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੈਸਭਕਿਛੁਸੁਝਿਆ॥ ੪॥ ਆਸਾ॥ ਏਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰ
 ਕਟਕੁਠਕਟਏਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਪਾਨੀ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੇਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚੇਨਕਟਦੇਰਨੀ॥ ੫॥ ਨਕ
 ਟੀਕੋਠਨਗਨੁਕਾਡਾਡੀ॥ ਕਿਨਹਿਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਤੂੰ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾ
 ਹਿਅਉਰੇਗੀ॥ ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਬਹਿਨਭਨਜੀ॥ ਜੇਨਹਿਬਗੀਤਿਸੁਚੇਗੀ॥ ੬॥ ਹਮਰੇਭਰਤਾਬਰੇ
 ਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸਿਤੁਕਹਵੈ॥ ਚਿਹੁਆਰੇਮਾਥੈਕਾਇਸੁਅਉਰੁਮਰੈਨਿਕਟਿਨਾਵੈ॥ ੭॥ ਨਾਕਹੁਕਾ
 ਟੀਕਾਨੁਕਟੀਕਾਟਿਛੁਟਿਕੈਡਾਗੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੈਤਨਕੀਥੈਗਨਿਤੀਨਿਛੋਕਕੀਪਿਆਗੀ॥ ੮॥ ਆ
 ਸਾ॥ ਜੇਗੀਜਤੀਤਪੀਸਿਨਿਆਸੀਕਹੁਤੀਰਥਭੁਮਨਾ॥ ਲੁੰਜੇਤਮੁੰਜੇਤਮੋਨਿਜਟਾਧਰਅੰਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥ ੯॥ ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਹਮਨਾ॥ ਰਸਨਗਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆ
 ਗਮਨਿਰਗਮਜੋਤਿਕਜਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾ॥ ਤੇਤਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖਪਜਨਹਿਅੰਤਿਤਉ
 ਮਰਨਾ॥ ੧੦॥ ਰਾਜਭੋਗਅਹੁਛੜਾਸਿਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮਨਾ॥ ਪਨਕਪੁਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥ ੧੧॥ ਬੇਦਪੁਰਨਾਸਿੰਮਿਤਿਸਭਖੇਜੇਕਹੁਨਉਬਰਨਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਗਏਉਗਮਹਿਜੇਪ
 ਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ॥ ੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ ਪ
 ਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦਹਾਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਰਾਜਰਾਮਕਕਰੀਆਬਕੇਪਕਾਏ॥ ਕਿਨੈਛੁਝ
 ਨਹੈਖਾਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਿਸਿੰਘੁਘਰਿਪਨਲਗਾਵੈ॥ ਪੀਸਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀ
 ਮੰਗਲੁਗਵਹਿਕਛੂਆਸੇਖੁਬਜਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਬੰਸਕੋਪੁਤੁਬੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਏਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥
 ਰੁਪਕੀਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਪੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥ ੧੫॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤ
 ਖਾਇਆ॥ ਕਛੂਆਕਹੈਅੰਗਾਗਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਥਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੁਆਏਕੁ
 ਬਤਤਰਿਅਧਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਗਾ॥ ਟਵੈਖੰਡਕੀਪਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੇਗੀਜਾਗਿਸਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਮੈਸਾਜੇ
 ਗੀਨਉਨਿਪਿਪਵੈ॥ ਤਲਕਾਬਖੁਲੇਗਗਾਨਿਚਰਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਥਾਰੀਅਨਾਪਿਅਸਕਰਿਸੁਈ
 ਸਥਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਏ॥ ਪੰਚਰਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਲੀਗੁਰਕੋਮਾਗਰਿਚਾਏ॥ ੧੮॥ ਦਾਇਆਫਹੁ
 ਰੀਕੀਇਆਕਰਿਪੁਈਦੁਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਾਭਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗ

ਤਾ ਜੀ ਲਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਭ ਜੋਗ ਤੋਰਾ ਮਨ ਮੂਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ
 ਇਸ ਚਾਨੀਸਾਨਾ॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੁ ਤਰਕ ਕਰਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ॥ ਦਿਲ
 ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾ ਦੇ ਰਿਸ ਤੇ ਦੇ ਜ ਕ ਕਿਨਿ ਪਈ॥ ੧॥ ਕਾ ਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇ ਬ ਬਖਾਨੀ॥
 ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨ ਤਾਐ ਸੇ ਸਭ ਮਰੇ ਕਿਨ ਪੁਖ ਬਰਿਨ ਜਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹ ਕਰਿ ਸੁਨਾ ਤਿ ਕਰੇ
 ਐਸੇ ਨ ਬਦ ਉਗਾਭਾਈ॥ ਜਉ ਰੇਖੁ ਦਾਇਮ ਹਿੰਦੁ ਰਕੁ ਕਰੈ ਗਾ ਆਪਨੀ ਕਟਿ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਨਾਤਿ
 ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੋ ਹੋਇ ਗਾ ਅਉਰ ਤਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐ॥ ਅਰਧ ਮਰੀ ਗਿਨਾ ਰਿਨ ਛੋੜੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਹੀ
 ਰਹੀ ਐ॥ ੩॥ ਛਾਰਿ ਕਤੇ ਬਰਾ ਮਭ ਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਾ ਮਕਰ ਤਹੈ ਭਾਗੀ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕਰਾ
 ਮਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੈ ਪਚਿਹਾਗੀ॥ ੪॥ ੮॥ ਆਸਾ॥ ਜ ਬਲ ਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤ ਬਸੂ ਝੈ ਸ
 ਭੁਕੇਈ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਨਹੀ ਸੁਨ ਮੰਦ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤਹਿ ਪਗੀ ਨਰਾਖੈ ਕੋਈ॥
 ਤੁਰਾ ਮਨ ਮੁਜੀ ਪਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤੀ ਪਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੇ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ॥ ਪਟਛੂਟੇ ਕੇ
 ਉਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਾ ਢਹੁ ਕਾ ਢਹੋਈ॥ ੨॥ ਦੇਹੁ ਗੈਰੀ ਮਾਤਾ ਰੈ ਵੈਖਟੀ ਆਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ਲਟਾਛਿ
 ਟਕਾਏ ਤਿਹੀ ਆਰੈ ਵੈਰੀ ਸੁਇ ਕੇ ਲਾਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਹੁਰੇ ਸੰਤ ਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ
 ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾ ਮੂਹੇ ਤਹੈ ਜ ਮੁਨ ਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੯॥ ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸਨਕ ਸਨੈਦ
 ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਆ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਬਹੁ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੇਵਨਾ ਬਿਲੇਵ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਹਾਜੇ ਬਿਲੇਵ ਹੁ ਜੈ ਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੇ
 ਈ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੇਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਪਸਾ
 ਦਿਪਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਾਗੀ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀ ਸੁਰੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁਟਾ॥ ਮੰਦ ਲੁਨ ਬਾਜੈ ਨਦੁ ਪੈ ਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ
 ਅਗਨਿ ਨਾਨਿਕਾ ਸਿਚਿ ਪੁਆ॥ ਗਵਿਹਰਿ ਆਏ ਕੁਮਵਰੁ ਨਹੀ ਦੁਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੂਟੀ ਤੀਤੁ ਨ ਵ
 ਜੈਰ ਬਾਬਾ॥ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿਅਪਨ ਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ॥ ਸਮਝਿ
 ਪਗੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿ ਚਿਗਵਨੁ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਦੁਹੈ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਹੈ
 ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੋ ਜੇਤੇ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨਰਾਖ ਸਿਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਮਈ ਅਉਰ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡ ਸਿਅਵਗਨੁ ਮੇਗਾ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਤੁਭੀਯੋਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿਤਭਵਤਿਮਨੁਪਰਿਚਿਹਮਾਰਾ॥ਨਮਾਥਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਰਾ॥੨੨१
 ੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਾਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੩॥੧੨॥ਆਸਾ॥
 ਹਜਰਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਗਾਜਹਬਸਹਿਪੀਤੀਬਰਪੀਰਾ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੁਬੁਗਵਤਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁ
 ਮੇਰੈਮਨਿਭਵਤਹੈ॥ਰਹਾਇ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੈਰੋਮਲਾ
 ਜਿਹਵਰਾਮੁ॥ਸਹਿਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤਰਕਦੇਉਸ
 ਮਝਵਉ॥੧॥੧੩॥ਆਸਾਪੰਚਪੁਦੋਪਾਤੀਤੋਰੈਮਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀ
 ਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਲਨੀਹੋਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਹੋਏਉ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਪਾਤੀਬਿ
 ਸਨੁਡਾਗੇਭੂਲਾਸਿਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪਤਖਿਤੋਗਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਛਿਕੈਮੁਰਤਿ
 ਕੀਨੀਦੈਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੁਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗਵਲਹਾਰੇਖਉ॥੩॥ਗੁਰੁਪਹਿਤਿਅਰੁਣਛਸੀ
 ਕਰਕਰਕਸਾਗਾ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗੀਆਇਸੁਮੁਰਤਿਕੈਮੁਖਛਾਗਾ॥੧॥ਮਾਲਤਿਭੂਲੀਜਗੁਭੂਲਾਨਹਮ
 ਭੂਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਗਾਈ॥੫॥੧੪॥ਆਸਾ॥ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨ
 ਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁਨਕੀਰੀ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੁਜਾਠਿਰਿਪਛੁਤਨਾਬਿਰਧਿਭਉਇਚਿ॥੧॥
 ਮੇਯੋਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਚਿ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੈਬਲਾਇਚਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੀਧਵੈਲੂਲੈਖੋ
 ਤਿਰਖਵਰਿਕਰੈ॥ਆਇਚਿਚੇਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਾਇਚਿ॥ਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਠਿਗੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰ
 ਕੀਪਨਲਾਗੈਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਚਚਨੁਸੁਪੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਪਰਮਕੀਅਸਕਰੈ॥੩॥
 ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਕਰੈਉਵਲਾਵੈਲਾਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਚਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਚਿ॥ਮੈਭੇਚ
 ਲਾਇਅਨਾਲੇ॥ਜਲੇਚਿ॥੧॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੇਤਹੁਅਨੁਪਨੁਕਛੁਮੈਲੈਨਗਾਇਚਿ॥ਅਈ
 ਤਲਬਗੋਪਲਗਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋਡੇਚਲੇਚਿ॥੫॥੨॥੧੫॥ਆਸਾ॥ਕਹੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟ
 ਬਰਕਾਹੁਪਲਾਪਨਿਵਾਰਾ॥ਕਹੁਗਰੀਰੋਦਰੀਨਹੀਕਹੁਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮ
 ਨਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾਰਹਾਉ॥ਕੁਮਰੈਏਕਜੁਮਾਟੀਗੁਪੀਬਹੁਕਿਪਿਬਨੀਲਾਈ॥ਕਹੁਮ
 ਹਿਮੇਤੀਮੁਕਤਹਲਕਾਹੁਕਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੁਮਹਿਧਰੁਗਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁਮੇਰਾ
 ਜਮਕਾਛੰਡੁਮੁੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤਸਦਾਵੈਆਰੀਆ
 ਮਨਿਸੁਖਪਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਨੈਭਾਲਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੇਤਹੁ

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਭੂਰੀ ॥ ਚਿਰ ਗਟ ਫਰਿ ਚਟਾ ਰਏ ਗਾਇ ਚਿਤੀ ਤਾਰੀ ਛੂਟੀ ॥ ੫॥ ੩॥ ੧੬॥ ਅਸਾ ॥
 ਹਮ ਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹੁ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਰੁਨਹੀ ਫੁਰਮਾ
 ਵੈ ॥ ੧॥ ਕਾਜੀ ਬੋਲਿ ਮਾਥਨਿ ਨਹੀ ਅਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ਰੋਜਾ ਪਰੈ ਨਿਵਾਜੁ ਜਾਰੈ ਕਲਾਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨਹੀ ॥
 ਸਤਿ ਕਾ ਬਾਘਟ ਹੀ ਭੀ ਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨੇ ਅਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਾਮਾ
 ਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ
 ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਦੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ ਅਪੁਜਾਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀ ਕੀ ॥ ੪॥
 ਟੀਏ ਕਭੇ ਖਸਰਿ ਨਾਨਾ ਤਮਹਿ ਕਹੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਰਿ ਕਰਿ ਦੇ ਜਕਸਿ ਉਮਰੁ ਮਨਾ ॥
 ੫॥ ੧੭॥ ਅਸਾ ਗਗਨ ਨਗਾਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨ ਦੁਕਹਾ ਜੁਸ ਮਨਾ ॥ ਪਰ ਕਹਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਮਾਏ
 ਪਰਮਹੰਸੁ ਯੋ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੧॥ ਬਬ ਬੋਲ ਤੇ ਕਹਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੀਰੀ ਰਹਤੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ
 ਕਰਤੇ ਕਬਾ ਚਾਰਤ ਕਹਤੇ ॥ ਰਹਾਇ ਬਜਾਵਨ ਹੋਰ ਕਹਾਇ ॥ ਚਿਜਿ ਨਿਇਹੁ ਮੰਦਰ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸ
 ਬ ਦੁਸੁਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇ ਜੁਸ ਭੁਲੀਨਾ ॥ ੨॥ ਸਵਨ ਨਾ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੀਰੀ ਤੇ ਗੋਇ ਦੀ ਕਾ ਬਲੁ
 ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਹੋਰ ਕਹ ਦੁਗ ਕਿ ਪਰੈ ਮੁਖ ਹੁਨਿ ਕਸੈ ਥਾਤਾ ॥ ੩॥ ਬਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਅਪ
 ਆਪ ਲੈ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੰਚਰ ਉਰ ਥਾਕਾ ਤੇ ਜੁਸੁ ਤੁਪਰਿ ਰਮਤੇ ॥ ੪॥ ਮਿਰਤ ਕਰ ਭਏ ਦਸੈ ਬ
 ਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਗੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਪੀਅਵੈ ਜੀਵਤ ਕੀ ਪਨ ਤੇਗੇ ॥ ੫॥ ੫॥
 ੧੮॥ ਅਸਾ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇ ਉਛਲੀਆ ॥ ੧॥ ਮ
 ਹਮ ਹੁਸ ਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਭਵ ਲੁਭ ਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਕੀ ਗੀ ॥ ਰਹਾਇ ਸ
 ਪਨੀ ਸਪਨੀ ਬਿਅ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਛਾਨਿ ਆਤਿ ਨਿਸਪਨੀ ਖਾਈ ॥ ੨॥ ਸਪਨੀ ਤੇ ਮਨ ਛੂ
 ਛ ਨਹੀ ਅਵਗਾ ॥ ਸਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹ ਕਰੈ ਜਮਗਾ ॥ ੩॥ ਇਹ ਸਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲਾਮ
 ਬਲਾਕਿ ਆਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਗੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਸਹਾਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀ
 ਰਾ ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੯॥ ਅਸਾ ਕਹਾ ਸੁਅਨ ਕਉ ਸਿੰਮਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਕਤ ਪਹਿਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ਹਮ ਗਮਗਮ ਗੇਰੀ ਮਰਹੀ ਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀ ਐ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਉ ਅਕਹਾ ਕਪੂਰ
 ਚਰਾਏ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸੀ ਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਠਿ ਬਿਬੇਕ ਛੁਪਿ ਹੋਈ ॥ ਪਰਸੁ
 ਪਾਗਿ ਲੋਹ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਸੁਅਨੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਹਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਗਿਐ ਆਸੁ ਕਰਮ

ਕਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੈਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਉਅ ਕੇਸਹ ਜੂਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥
ਆਸਾ॥ ਯੈ ਕਾਜ ਕੇਵਨ ਭੁੰਦ ਨੇਖਾਈ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਥਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿ
ਫੁਥਿ ਰੁਨਰਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿ ਚਿਜ ਗੁਜਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਇਕੁ ਯਖੁ ਪੁਤ ਸਵਾਲ ਖੁਨਾਤੀ॥
ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਅਨ ਬਾਢੀ॥ ੨॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੇਈ॥ ਬੈਸਿਤ ਰੁਜਾ ਕੇ ਕਪੜੇ
ਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੈਨ ਮਿਥਸਈ॥ ਅਸਥਿ ਰਹੈ ਨ ਕਤ ਹੁਜਾਈ॥ ੪॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹਰੇ ਲੇ
ਈ॥ ਰਾਮਨਾਥਿ ਨੁਮਕਤਿ ਨਹੇਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਛੈ ਗੀਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੇ
ਲੇਕੀ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭੁ ਸੁਨਹੁਤ ਮਭਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾ ਵਤਗਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਲ ਕੀ ਮ
ਫੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਤਲੈ ਰੇਬੈ ਸਾਉ ਪਰਿ ਸੁਲਾ॥ ਤਿਸ
ਕੋ ਪੈਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੁਲਾ॥ ੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿਭੈ ਸਚ ਰਾਵਨ ਜਾਈ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਮਾਈ॥ ੪॥
ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਜੁਇ ਸਪਦ ਬੁਝੈ॥ ਰਾਮ ਰਮਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੨॥ ਆਸਾ ਤਿਪਦੇ
ਦੁਤਕੇ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇਜਿ ਨਿਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਮਗਨਿ ਭੰਨੁ ਰਹਾਇਆ॥ ਦਸਮਾਸਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਗਖਿ ਆਥ
ਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਈਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ॥ ਪੂਰਬ ਜਨੀ ਮਕਰ ਮਭੂ
ਮਿਥੀ ਜੁਨਾਹੀ ਬੋਇਆ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਰਿਕਤੇ ਬਿਗਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋਹੇਇਆ॥ ਜਾਨਮੁ ਭੁਝੈ ਟਪਕ
ਰੈਤ ਬਹਿਕਾਹੇ ਗਇਆ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀਆ ਸਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਰੈ ਸਾਸਾ॥ ਚਾਜੀ ਗਰੀਸੈ ਸਾ ਰੁਕਬੀ
ਰਾਚੇ ਤਿਛਾ ਲਿਪਸਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰੀ ਪਕਰਿ ਹਉ ਪੀਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ॥
ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੋਇ ਭਾਵਰਿ ਲੈ ਹਉ ਅਤਮ ਤਿਹ ਹੀ ਗੋਰਾਤੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਗੀਦੁ ਲਾਹੀ॥
ਮੰਗਲ ਚਾਗਾ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਰਾ ਮਾਏ ਰਾਜਾ ਮਭਤਾਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਗਚਿ ਲੇਖ
ਮਗਿ ਅਨਉ ਚਾਗਾ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੋ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇ ਚਿਅ ਸਬਡੁ ਭਾਗਾ ਰਮਾਗਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਕ
ਉਤਕਾ ਮਾਏ ਕਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੈ ਪੂਰਖ ਏਕੁ ਭਗਵਾਨ॥ ੩॥
੨॥ ੨॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁਰੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠਕੇ ਨੀਮੁ ਰਉਗੇ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ
ਦੇਵਰ ਕੇ ਬਿਗਹਿ ਜਰਉਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਚਿ॥ ਕਿਨ ਬਿਪਿਰਹਿ ਨਿਰਉਗੇ॥
ਸੇਜੈ ਰਮਤ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ॥ ਇਹ ਦੁਖੁ ਕਾਸਉ ਕਹਉਗੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਾਗਈ ਮਾਈਆ॥
ਸੰਦਮਤ ਵਾਗੀ॥ ਬਰੇ ਭਾਈ ਕੋ ਜਬ ਸੀਗੈ ਤੇਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਪੀਚ

ਕੇਸ਼ਗਰਾਣਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਭੂਮੀਮਾਇਆਸਤੁਜਗੁਬਾਧੀਆਮੈਰਾਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ੩॥੩॥ ੨੫॥ਆਸਾਹਮਘਰਿਸੁਤਤਨਹਿਨਿਤਤਨਕੀਰਿਜਨੇਉਤਮਾਰੇ॥ਤਮਤਉਥੇਦਪੜ
 ਹੁਗਾਇਤੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਰਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਭਾਬਿਸਰੁਨੈਨਨਗਾਇਨਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿੰਦਾ
 ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੁਛਾਸਿਥਵੇਰੇਤਥਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥ਰਹਚਿ॥ਹਮਗੋਭੁਤਮਗੁਅਰਗੁਸ
 ਈਜਨਮਜਨਮਰਖਵੇਗੇ॥ਕਥਹੁੰਨਪਾਰਉਤਾਰਿਚਗਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੂਬਮਹੁਮੈਕਾ
 ਸੀਕਾਜੁਲਾਹਾਭੁਝਹੁਮੋਗਰੀਅਨਾ॥ਤਮਤਉਜਾਚੇਭੂਪਤਿਗਜੇਹਰਿਸਉਮੋਗੀਧੀਅਨਾ॥੩॥
 ੪॥੨੬॥ਆਸਾਜਗੀਜੀਵਨੁਮੈਸਾਸੁਪਰੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਰਸਮਨੀ॥ਸਾਚਕਰਿਹਮਗੀਰਿਦੀਨੀ
 ਢੇਰਿਪਰਮਾਧੀਅਨੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਰਿਤੁਕੀਨਾ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਾ॥ਠ
 ਚਾਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪਸੁਨਦੈਖੈਆਗੀ॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਪੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗੀ॥
 ੨॥ਕਰਿਬਿਚਬੁਥਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਸੇਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਮੈਸਾਦਤੀਅਨਾਹੈਕੋ
 ਈ॥੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਰਿਹੁਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁ
 ਥਕਾਰਾਮਨਮਥਸਿਰੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨਨਅਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਗੀਅਨਥਜਾਵੈ॥ਰਹਚਿ॥ਕ
 ਮੁਕੇਸੁਮਾਇਆਲੈਜਾਗੀ॥ਇਸਨਾਗਾਗਰਿਫੁਟੀ॥ਕਾਮਚੇਲਨਾਭਾਇਆਪੈਪੁਰਨਾਗਾਇਆਭਰਮੁਸ
 ਭੁਫੁਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨੈਆਚੁਕੇਬਾਦਾਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੁਰਾਪਾਇ
 ਆਭਏਗਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ਆਸਾਹੋਜਾਪਰੈਮਨਵੈਅਲਹੁਸੁਮਾਦਤਿਜੀਅਸੀ
 ਘਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੈਖੈਕਾਰੋਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੇਹੀਮਹਿ
 ਤੇਗਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੈਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਂਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥ਰਹਚਿ॥
 ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਛੇਗੁਨੇਨਹੀਕਫੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿ
 ਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੋਬੁਸਗਲਾਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੁ
 ਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ਆਸਾਕੀਚਿਸਿੰਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨ
 ਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨੁਗੁਸੀਈ॥੧॥ਹਰਿਮੋਗੀਪੁਰਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਗੀਆ॥ਗਮਥਰੇਮੈਤਰਕਯਹੁ
 ਗੀਆ॥ਰਹਚਿ॥ਪਨੀਪਰਏਕੈਸੀਗੀਬਸੇਗਾਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੋਗਾ॥੨॥ਧੀਨਿਸੁਹਾਗਾਨਿ
 ਜੋਪੀਅਭਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਠਿਰਿਜਨਮਿਨਅਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥ਆਸਾਦੁਪਦੇ॥

ਗੈਰੀਰੀਗਥੇਪਿਵਨਮਨੁਸਹਜੇਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਤੀਰੈਥੇਪੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ
 ਮੇਪਈ॥ ੧॥ ਗਰੀਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਨੀ॥ ਹਿਸੁਗਈਰੀਗਲੇਇਪਛਨੀ॥ ਰਹਾਚੀਕਹਿਕਬੀਰੀਰੀਗ
 ਅਸਦੀਖਚਿਜਗਮਹਰਹਾਸਮਾਈ॥ ਗੁਪਤਾਹੀਗਪਗਟਭਇਚਿਜਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ੨॥ ੧॥
 ੩॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਗੀ॥ ਅਬਕੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖ
 ਨੀਸਹਜੇਦਿਦਰਿਧਰੀ॥ ੧॥ ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਦਿਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥
 ਰਹਾਚੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈਬਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਚੀ॥ ਲਹੁਰੀਸੀਗੀਭਈਅਬਮੇਰੈਜੇਰੀ
 ਅਉਰੁਪਰਿਚੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀਬਹੁਕੀਅਕੋਧਨੀਅਨਾਚੀ॥ ਲੇਖਾਖਿਚਿਰਾਮਜਨੀਅਨਾ
 ਚੀ॥ ੧॥ ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰੁਪੁੰਧਰਵਾ॥ ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਉਆਲਾਵਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਕਹੁਤਕਬੀ
 ਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਆਈ॥ ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੩॥ ਆਸਾ॥ ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀ
 ਆਪੁੰਘਟਾਜਿਨਿਕਾਢੈ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਰੀਨਾਮਾਢੈ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਘੁੰਘਟਕਾਢੈਗਈਤੇਰੀਆਰੀ॥
 ਉਨਕੀਗੋਲਿਤੇਰੀਜਿਨਿਯਾਰੀ॥ ੧॥ ਘੁੰਘਟਕਾਢੈਕੀਇਹੈਬਡਈ॥ ਦਿਨਦਸਪਾਚਿਬਹੁਭਲੇਅ
 ਈ॥ ੨॥ ਘੁੰਘਟਤੇਰੈਤਦਿਪਰਿਸਾਚੈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥ ੩॥ ਕਹੁਤਕਬੀਰਬ
 ਹੁਤਬਜੀਤੈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀਤੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੪॥ ਆਸਾ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰ
 ਵਟਤੇਰੀ॥ ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨਾਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਹਉਵਰੀਮੁਖਫੇਰੀਪਿਆਰੇ॥ ਕਰਵਟਦੇਸੋਕਉਕਾ
 ਰੇਕਉਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ॥ ਪੀਰੁਪਰੈਤਉਪੀਤਿਨੋਤੇਰਉ॥ ੨॥ ਅਮਤ
 ਮਥੀਚੁਭਇਚਿਨਹੀਕੋਈ॥ ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮੋਈ॥ ੩॥ ਕਹੁਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ ਅ
 ਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨੋਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੫॥ ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੁਮਰੁਮੁਨਜਾਨਾ॥ ਸਭੁਜਗੁਆਨਿ
 ਤਨਾਇਚਿਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਬਹਮਾਇਤਨਕੁਪਸਰਿਚਿ
 ਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਹਬਨਈ॥ ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਇਸਾਬਚਲਈ॥ ੨॥ ਪਈਜੋਰਿ
 ਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤੀਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਜੇਲਾਹੋਘਰੁਅਪਨਾਚੀਨਾਘਟਹੀਰਾਮੁਪਛਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਤ
 ਕਬੀਰੁਕਾਰਗਹਤੇਰੀ॥ ਸੁਤੈਸੁਤਾਇਕੋਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੬॥ ਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਬ
 ਨਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਥੈਕੰਠਨਜਾਨਾ॥ ਲੋਕਪਚੀਲੈਕਛੂਨਹੈਵੈ॥ ਨਹੀਰਾਮੁਯਾਨਾ॥ ੧॥ ਪੁਜਹੁਰਾਮੁਏਕੁਰੀ
 ਦੇਵਾ॥ ਸਾਚਾਨਵਲੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜਲਕੈਮਜਨਿਜੇਗਤਿਰੈਵੈ॥ ਨਿਤਨਿਤਮੇਰੁਕਨਵ

ਗਿ। ਜੈਸੇ ਮੇਰੁ ਕਤੇਰੇ ਚਿ ਇਨ ਗਠਿ ਰਿਠਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ॥ ੨॥ ਅਨੁਕਰੇ ਹੁਮੈ ਰੈ ਬਨਾਹਿ ਸਿਨ
ਰਕੁ ਨ ਥਾਚੇ ਆਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਰੈ ਥੈ ਤਸਗਲੀ ਸੈ ਨ ਤਰਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਨਿ
ਥੇ ਦੁਨਹੀ ਸਾਸਤਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਗਤਿ ਸਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਬਾਰਿ ਆਸੀਸਾ
ਗਾ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿ ਕੀ॥
ਏਕ ਅਨੇਕਾ ਬਿਅਪਕ ਪੁਰ ਕਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੋਈ॥ ਮਾਇਆ ਚਿ ਤਬ ਚਿ ਤਾ ਬਿਮੋਹਿ ਤਾ ਬਿ
ਠਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਸੁਤੁ ਏਕੁ ਮ
ਲਿਸਤ ਸਹਿ ਸਜੈ ਸੇ ਚਿ ਤਿ ਪੋਤਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਤਰੇ ਗਾ ਅਠ ਫੇਨ ਬੁਦ ਬੁਦ ਜਲ ਤੇ
ਭਿੰਨ ਨਹੋਈ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੰ॥ ਲੀਲਾ ਬੇਚਰਤਾ ਆਨ ਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਿਥਿ ਅਭਰ
ਮੁਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨ ਸਾਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਪਟ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ
ਬਤਿ ਤੇਰੇ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਅਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਰਾਈ ਲੇਉ ਦਕ ਠਕੁਰ
ਕਉ ਇਸਗੁਰੁ ਕਰਉ॥ ਬਇਆਲੀ ਸਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥ ੨॥
ਜੜ ਜਉ ਤਤ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ॥ ਮਠ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪੋਰੇਈ
ਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੁਜ ਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹਦੀ ਗਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰ
ਉ॥ ੨॥ ਅਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਗੋਪਾਈ ਲੇਖੀ ਰੰਗੁ ਕਉ ਨੈਵੇ ਦੁਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿ
ਚਿ ਬਛਰੈ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥ ੩॥ ਈਭੈ ਬੀਰਲੁ ਉਭੈ ਬੀਰਲੁ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੀਸਾਗੁਰੁ ਹੀ॥ ਥ
ਨ ਬਨੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪਲਵੈ ਪੁਰਿ ਗਹਿਚਿ ਤੂਸ ਬਮਹੀ॥ ੧॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਰ ਬਾਮੇਰੀ
ਕਾਤੀ॥ ਮੀਪ ਮੀਪ ਕਾਟ ਉਜਮ ਕੀ ਛਸੀ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਪਾਤੀ॥ ਰਮ ਕੇਨ
ਮੁਜ ਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੰਗ ਨਿਰੰਗ ਉਸੀ ਵਨਿ ਸੀਵਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰੀਅਨ ਜੀ
ਵਉ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੩॥ ਸੁ
ਇਨੇ ਕੀ ਸੁਣੀ ਰੁਪੇ ਕਾ ਪਾਗਾ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁ ਭੀਚਰੇ
ਭੈ ਬਿਖੁ ਨ ਹੀ ਛਾਡੈ॥ ਉਦਕ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਪਿਆਨੁ ਮੀਡੈ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਪਿਆਨੁ ਜ

ਪੰਨਾ ਜਾਤ ਬਤੇਸੁ ਪੁਨਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਰਹਾ ਚਿ। ਸਿੰਘ ਚਭੇ ਜਨੁ ਜੇਨ ਰੁਜਾਨੈ। ਮੈਸੇ ਹੀ ਰਗ ਦੇਉ ਬ
 ਖੇਨੈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇਸੁ ਅਮੀ ਲਾਇਏ ਸੁਗਗਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉਰੇ ਦਗਗਾ॥ ੩॥ ਧੰ। ਅਸਾ॥
 ਪਰਬੁ ਨੁਜੇ ਚੀਨ ਸੀ ਅਸ ਤੇਨ ਭਾਵ ਸੀ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹਚੇ ਤੀ ਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਖ ਸੀ॥ ੧॥ ਕੈ
 ਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿ ਗਾਰੇ ਸੀ ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ॥ ਸੁਠੀ ਆਇ ਅਦੀਖ ਕੈ ਭੂਲਾਰੇ ਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੀ
 ਪੇਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੇਲਾ ਗੁਰਦੇ ਪਦੇ ਸੁਭੈ ਲਾ॥ ਸੰਤ ਹਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਭੇਟ ਲਾ॥ ੨॥ ਪ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਾ ਬਦੀ ਸੀਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥
 ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਾ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚ ਰਣੇ ਕਦੇ ਖਾ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਪੰਚਦੇਖ ਅਸਾ ਪਜਾ ਮਹਿ ਤਾਰੀ ਕੇਤ ਕਾ ਅਸਾ॥
 ੧॥ ਮਧੋ ਅਬਿਦਿ ਮਹਿ ਤਕੀਨਾ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀ ਪਮਲੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਅਚੇਤ ਸੀ
 ਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚਾ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੀ ਗਤਿ ਪੋਚਾ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਜ
 ਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਾਸਿ ਜਾਇ॥ ਕਾਲ ਛਾਸ ਅਬ ਧਲਾ ਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ॥ ੩॥ ਗਵਿ
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ॥ ਤਨੁ ਭ੍ਰਮੁਤ ਪਨਤ ਪੁਗੁਰ ਗਿਆਨਾ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈਰਵ ਪਰਮ ਨੈਦ ਕਰ
 ਹੁਨਿ ਦਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾ॥ ਸਿਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾ॥ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਨੈ ਸਿਤ ਦੇਵ
 ਦੇਵ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਚੀ ਸੀ ਗਤਿ ਸਿਤ ਕਥਾ ਰਸੁ॥ ਸਿਤ ਪੇਸਾ ਮਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤ ਅ
 ਚਰਨ ਸਿਤ ਚੇ ਮਾਰਗੁ॥ ਸਿਤ ਚਰਿ ਲਗ ਚਿਲ ਗਲੀ॥ ੨॥ ਅਉਗਇ ਕਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿ
 ਤ ਮਲਿ॥ ਜਲੀ ਲਾਖਾ ਵਹੁ ਅਸਿਤ ਪਾਪੀ ਸਲਿ॥ ੩॥ ਗਵਿਦਾ ਸੁਭ ਲੈ ਜੇ ਜਾ ਲੈ ਸੇ ਜਾ ਲਾ॥ ਸਿਤ
 ਅਨੰਤ ਹਿ ਅੰਤ ਰੁਨਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾ॥ ਤੁਮ ਚੰਦ ਨਹ ਮਾਇਰ ਰੁਥਾ ਪੁਰੇ ਸੀ ਹੀ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ॥
 ਨੈਚ ਰੁਖ ਤੇ ਭੁਝੈ ਹੀ ਪਸੁ ਹੀ ਪਨਿ ਵਸਾ॥ ੧॥ ਮਾਪ ਉਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਸਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਹਮ ਅਉ
 ਗਨ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਮਖ ਭੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀ ਅਲਹ ਮਖ ਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀ ਗਾ॥ ਸਤ ਸੀ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਮਾਪ ਉਜੈ ਸੇ ਮਧੁ ਮਖੀ ਗਾ॥ ੨॥ ਜਾ ਤੇ ਚਿਛਾ ਪਾਤੀ ਚਿਛਾ ਚਿਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮ
 ਠਾ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਕਹਿ ਰਸਿਦਾਸ ਚਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਅਸਾ॥ ਕਹਾ ਭਇ ਚਿਜ ਉਤਰ
 ਭਇ ਚਿਛਾ ਨੁਛਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਰਹੈ ਤੋਰੇ ਜਨੁ॥ ੧॥ ਦੁਸ਼ਹਿ ਚਰਨ ਅਗ ਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮ
 ਨੁ॥ ਪਨ ਕਰਤ ਪਾਇ ਚਿਪਾਇ ਚਿਰਾਮ ਈਅ ਪਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀ ਪਤਿ ਬਿਪਾਤਿ ਪਟਲਾ ਮਾਇਅ

ਧਨੁ ਤਾਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇ ਵਰੀ ਬਾਧਿ ਓਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ ਦਾਸ ਭੂਟਿ
 ਬੇਕਵਨ ਕੁਨੁ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸ
 ਤਰਿ ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਥੀ ਰਉ ਜਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਗ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਤ
 ਨਾਮ ਦੇ ਉਦੁ ਪ੍ਰੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਗਵਿ ਦਾਸ ਗਮਰੀ
 ਗਿਰਾਤਾ ॥ ਏਉ ਗੁਪਤ ਸਾਦਿ ਨਰ ਕਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ॥ ਮਟੀ ਕੇ ਪੁਤਰਾ ਕੈ ਸੇਨ ਚਤੁਰੇ
 ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ॥ ਦਉ ਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਇ
 ਆਗਈ ਤਬ ਰੇ ਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਰਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਆਜਾਇ
 ਕਹੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ ਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਸਉ ਮੂਹਿ ਪੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥
 ੬ ॥

ਆਸਾ ਬਾਲੀ ਪੈਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭ੍ਰਮ ਤਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮਾ ਬਿਲਾਨੇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਨਹੀ ਪੀਗੇ ॥ ਲਾਲ ਚਾਖਿ ਕਾ ਮਲੁ ਬਧਤਾ ਮ
 ਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪੁਭਹੀਗੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਏਰੇ ॥ ਚਾਗ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨੇ ਆ ॥ ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਪੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨਭਾਤੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨੇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗਾ ਤੇ ਜਾਨਿ ਰਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ
 ਜਲ ਤਜਾ ਲਜ ਮਛ ਪਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੀਚੇ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗਿ
 ਆਨ ਪਵੇ ਸੁਗੁਰ ਹਿਪਨੁ ਦੀਆ ॥ ਪਿਅਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨੇ ਆ ॥ ਤੇ ਪਾਤਿ
 ਅਘਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛ ਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨੇ ਆ ॥ ਪੈਨੇ ਪਨੁ ਪਾ
 ਏ ਆਪ ਰਲੀ ਪਰੁ ਮਿਓ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨੇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਝਾ ਪ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀਗ
 ਨਾਮ ਦੇ ਉਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਅਛ ਦਾਮ ਕੇ ਛੀਪੇ ਰੇ ਰੇ ॥ ਓਲਾਖੀ ਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬੁਨਨ ਤਨ ਨਾਤਿ ਆਗਿ ਕੈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੇ ਲਾਹਰਾ ਭਾਇ ॥ ਚਿਨੁ ਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਵਿ ਦਾਸੁ ਛੁਵੈ ਤਾ ਛੋਰਨੀ
 ਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿ ਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰ ਗਟੁ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸੀਗਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੈਨੁ ਨ ਈਬੁਤ
 ਕਾਰੀ ਅਚਿਹੁ ਪਰਿਪ੍ਰਸੂਨੇ ਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਵਸਿ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਭਗਤ ਮਹਿ ਗਾਨੇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਏਹ
 ਬਿਪ੍ਰਿਸੁ ਨਿਕੈ ਜਾਟੇ ॥ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਤਿ ਧਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਪੈ ਨ ਵਰਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ॥ ਪੈਨੇ ਜੀ ਉਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਰੇਚਿ ਤਚੇਤ ਸਿਕੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰਾ ਬਿਬਹਿਤ ਜਾਨਾ ਸੋ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰ

ਵਹਿਕਾਮੰਤਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪੰਚੂਕੀਆਦਸ
ਦੁਆਰਾ॥ ਦੇਇਅਹੁਅਗਨਿਮਹਿਗਐਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਹਿਤਨਤਿਸੁਥਾਰਿ
ਪੰਖੀਗੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਰਸਮਾਇਏਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਾਖਲਿਕੀਵਗੁਪਤ
ਤਉਰਹਤਾਤਾਚੇਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ ਕਰੈਪੈਨਾਪੂਰਨਤਾਹੁਕੇਮਤਰੇਜੀਅਰਹਾਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੩॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀ॥

ਦਿਲਹੁਮੁਖਤਿਜੇਨਸੇਈਸਾਚਿਆ॥ ਜੇਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਗੁਸਿਕਾਢੇਕਚਿਆ॥ ੧॥ ਰਤੇਇਸ
ਕਖੁਦਾਇਠੀਗੀਦੀਦਾਰਕੇ॥ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਮੁਤੇਭਾਇਭਾਰੁਬੀਏ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਅਸੀਪਲੀਏਲਾ
ਜਿਲਾਇਦਰਦਰਵੇਸਸੇ॥ ਤਿਨਪੈਨੁਜਲੇਦੀਮਉਆਏਸਫਲੁਸੇ॥ ੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਮਰ
ਮਥੇਅੰਤਤੁ॥ ਜਿਨਪਛਾਤਾਸਦੁਦਮਪੈਗੁੰ॥ ੩॥ ਤੇਗੀਪਰਹਖੁਦਾਇਤੁਬਖਸੈਦਗੀ॥ ਸੇਖਫ
ਰੀਦੈਖੁਦੀਜੇਬੰਦਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਾਅਸਟਪਦੀ॥ ਚੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੀਪਆਰੇਅ
ਲਲਗੇ॥ ਇਹੁਤਹੁਸੀਖਕਨਿਮਾਲੀਗੋਰਘਰੇ॥ ੧॥ ਆਜੂਮਿਲਾਵਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੁੰਜ
ਦੀਆ॥ ਮਨਹੁਮਚਿੰਦਰੀਆ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜੇਜਲਾਮਰਿਜਾਈਐਪੁਮਿਨਆਈਐ॥ ਝੂਂਦੁਨੀਆਲਰਿ
ਨਾਪੁਵਵਾਈਐ॥ ੨॥ ਚੋਲੀਐਸਚੁਪਰਮੁਝੂਰਨਚੋਲੀਐ॥ ਜੇਗੁਰਦਸੈਵਾਟਮੁਰੀਦਾਜੇਲੀਐ॥
੩॥ ਛੈਲਲੀਘੰਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨੁਪੀਰਿਆ॥ ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਸੇਕਲਵਾਤਿਚੀਰਿਆ॥ ੪॥ ਸੇਖਹਯਤੀ
ਜਗਿਨਕਈ॥ ਬਿਰਹਹਿਆ॥ ਜਿਸੁਆਸਾਦਿਹਮਥੈਠੇਕੇਤੇਥੈਸਿਗਾਇਆ॥ ਪਾਕਤਕਕੁੰਜਾਚੇਤਿਰ
ਉਸਾਵਾਦਿ॥ ਬਿਜੁਲੀਆ॥ ਸੀਅਲੇਸੇਹੰਦੀਆ॥ ਪਿਰਗਲਿਕਾਰੁਦੀਆ॥ ੬॥ ਚਲੇਚਲਦਾਹਾਗਵਿਚ
ਹਾਲੇਇਸੇਨਾ॥ ਗੀਢੇਦਿਆਛਿਅਮਾਰਤੁਰੀਦਿਆਰਿਕੁਖਿਨੇ॥ ੭॥ ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਫਰੀਦਖੇਵ
ਟਕਿਨਿਗਏ॥ ਜਾਲਲਗੇਰਾਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅਸਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥

੨ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਨਾ ਮੁਕਰੀ ਚਨਦਾ ਗੰਠੀ ਆਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾਹੋਇ ॥ ਕਰਲੀ ਕੰਗੁ ਜੇਰ
ਏ ਘਟਾ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨਾ ਮੁਖੀ ਆਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾ
ਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਣੀ ਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਪੈਵੈ ਕਾਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਾਇਆ ਲਾਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ
ਮਿਲਾਹਿ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਖ ਰੁਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਮਾ ਵਿਹੁ ਲੇਖਾ ਦਮੋਇ ॥ ਗੁਜੀਵਲ ਕਰਮ ਕਰੇਹੀ ॥
੩ ॥ ਨੇੜਾ ਹੋਇ ਰਿਨ ਜਾਲਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੀਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਖਾ ਵਲਾ ਕਹੁ ਨ ਕਸਾ ਚਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੀਰਿ ਸਵਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ
ਲਖ ਲਾਅ ਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੀਤਮਾ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਾਲ ਅਧਾਗਾ ਜਾ ਕੀਭ ਗਤਿ
ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤਿਭਵ ਲਿਏ ਕਾਜੇ
ਮੁਗਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰੇਲਿ ਅੰਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਪਿ ਕਰਹਿ ਨਿ
ਤ ਸੁਗਰਾ ਦੁਹਲੋ ਚਨਾ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਸ ਬਦ ਮੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਗਰੁ ਨਿਬੇ
ਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨ ਥਾਥੇ ਅੰਤ ਅਜੇ ਨੀਸਾ ਚੈ ਮਹਲਿ ਅਧਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਦ
ਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਮਹਿ ਗੁਇਵੇਹ ਜੀਵਲਾ ਜੇ ਤੁਹਰਿ ਪੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਕੀ ਮਿਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐ
ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ॥ ਜੇ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਗਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਰਹਿ ਸੇ
ਤੀ ॥ ਚਿਤੁ ਗਹਿਰੈ ਜਗ ਕਾਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਵਿਦ ਪੀਤਿ ਸਿਉ
ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿ ਆਵੇ ਖੁਜੈ ਸੀਭ ਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪਸੇ ਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ
ਜੇ ਤੀ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾਐ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਪਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਭੁਝੈ ਕੀ ਪਾ
ਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਚਿਹੁ ਸੇਵ ਕਸੇਵਾ ਕਰੇਹੁ
ਰਾਮ ਗੋਜੀ ਉਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਲਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੇਕ੍ਰਿ ਪਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਹੁਚਿ
ਦਿਆ ਠਲੁ ਪਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹੋਹਿ ਮੇਰੀ

ਹਰਿਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿਮੇਰਾ ਨਿ
ਮਿਤਿ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਸੜ ਹਰਿਮੇਰਾ ਬੰਧ ਪੁਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਭਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਇ ਪੈ ਤੇ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਗਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੋ ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਨ
ਕਾਈ॥ ਹਰਿਮੇਰਾ ਪਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਚਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਸੁਠਾ ਜੋ ਸੁਠੇ ਭਾਗੈ ਸੁਠੇ
ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋ ਆਕਰ ਲਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਜੁਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਦਲੀਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ਉਪਾ
ਇ॥ ੧॥ ਬਾਧਿ ਹਰੀ ਗੁਰਾ ਆਪਲੇ ਸਦ ਬਾਧਿ ਹਰੈ ਜਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀਆਇ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰ
ਹੈ ਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਾਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪਲਾ ਬੈਰਾ ਗੁਉ ਪਜੈ ਮਨਿਆਈ॥ ਬੈਰਾ ਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਮਨੁ ਜਿਲਹਿ ਫਿਰਿ ਪਾਤਨ ਭਾਗੈ ਆਈ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆ
ਰਿ ਹਰਤ ਕਰੇ ਤਿਭਵ ਲੋਸੈ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰ ਹੋਇ ਆਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਈ॥
ਇਹੁ ਕਾਰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿ ਮੈ ਗਮੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ੧॥
ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਿ ਸੁਭਾਗੈ ਪੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥
ਰਹਾਇ॥ ਠਿਠਾਏ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰੀ ਹਉ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਨਰਕੀ
ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ
ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਚੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਤੀ ਹਰਿ ਭੋਟੈ ਸੋਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਨਿਤ ਚਲਾ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
ਝੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੋਫਲੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾ ਪਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਰਸੁ
ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ॥ ਜੇ ਉਸੁ ਪੂਜੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿ ਆਵੈ ਵੈਸਾ ਦੁਖੁ ਝਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਪਾ ਗੈ
ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਲੁ ਮਨ ਪਰਚੈ ਅਵਗਾਸੁ ਝਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਏ ਆਗੈ ਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਚਿਹੁ ਮਾਰਹਿ
ਪਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਲੁ ਨ ਦਰੀ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ ਦੇਵਿ

੩

ਆਈ ਅਪਲਾਸ ਥਵਰਤਾਏ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਉਪ
 ਜੈ ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਐ ਮਾਤਿ ਉਪ ਜੈ ਤਾਇ ਹੋ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੁ
 ਸੁਲੇਹੇ ਮਨ ਸਥਦ ਮੀਰਿ ਵਸਾਈ ॥ ਇਹ ਮਾਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰ ਹੋਤੈ ਭਰਮੁ ਵੇਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ਤੁਕਿ ਲਾਵੇ ਖੋਰੇ ਵਹਿ ਨਾ ਸੁਆਪੰ ਚਕੁ ਆਤਮਾ ਵਸੈ ਕਰਹਿ ਤੀਰਥ ਕ
 ਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੋ ਸੋਈ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗ
 ਏਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕੀਸੀ ਸਾਭਿ ਤੀਰਥ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਈ ॥ ਅਠਸ
 ਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੀਰੀ ਰਹਿ ਜਿਨ ਰਹਿ ਰੰਦੇ ਰਹਿ ਆਸਾਈ ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਐ ਹੁਕ
 ਮੁ ਝਾਣੇ ਆਏ ਕੁਵਸਿ ਆਮਾਰੀ ਆਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੋ ਸਚੇ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥ ੫॥ ੧॥ ੬॥ ੮॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਪੀਤਿ ਤਸੁ ਲਿਖਿ ਸੁਚੇ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਤਾਪ ਭਰਿ ਪ
 ਰਤ ਗੁਲਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤੁਲਾ ਗਿਰਹੁ ਗੁਰਸਥਾਇ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ
 ਸੁਗਨ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਐ ਮਨੁ ਸੇਤੋ ਖੀ ਐ ਤਾਠਿ ਰਿ
 ਵਿਸਨਾ ਭੂਖਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਪਾਇ ਆਪਰਘ ਰਿਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕੋ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਸੁਲਿਸ ਸਤੁ ਤੁਨ ਬੁ
 ਝੀ ਤਾਠਿ ਰਿਕਾਰੇ ਬਗਾਸੇ ਮੁਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁਨ ਪਛਾ ਲਈ ਸਚਿਨ ਪਰੋਪਾ ਆਗਾ ॥ ੪॥ ਸਚੈ ਜਗ
 ਤੁ ਤਰਕਾਈ ਆਕਹ ਲਾਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੇ ਉਤਿ ਸਕੀਰ ਜਾਈ ॥
 ੫॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਰਿਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬੈਠਿ ਕਰਉ ਗੁਰਪਾਸੇ ॥ ਅਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਰਦਾ
 ਏ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ਮੇਕ ਉਰਾ ਮਨੁ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ
 ਮੁਮੇਰਾ ਪਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਗਾਸੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਨ
 ਰਿਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰੀ ਪਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਪਰਗਾਸੇ ॥ ੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਤੇ ਭਾਗੀ ਲਜ ਮਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਗਲਿ ਸੰਗਤਿ
 ਨਹੀ ਆਏ ਪੈ ਗੁਜੀ ਵੇ ਪੈ ਗੁਜੀ ਵਾਸੇ ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁ

ਰਿਸਤਕਿਲੀਖਆਲਿਖਾਸੀਪੈਨੁਪੈਨੁਸਤਸੇਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਅਮਿਲਿਨਕਨਾਮੁਪਰ
ਗਾਸੀ॥੧॥੧॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੇਗਤਿ
ਸਬਦਿਮਨੁਮੈ॥ਜੀਪਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਅਈਮੈਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭਚਿ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈ
ਜਨਮੇਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੈ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਲਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰ
ਸਾਪਸੇਗਤਿਜਨੁਮੈ॥ਰਹਾਗੀਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਾਤਿਕਉਲਾਗਿਪ੍ਰੀਸਿਪ੍ਰੀਲਾਗੈਪਰਿ
ਚੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੈ॥੨॥ਦੁਰਮਾਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿ
ਯੋਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਅਵੈਮਨਿਰੈ॥ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਈਮੈਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇ
ਮੁਖਿਗੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਸਾਤਿਵੰਦੀਜਿਤੁਤਾਭੈਕਉਅਹਿਸੁਰੈ॥ਨਾਨਕਪਨੁਪੈਨੁਵ
ਰੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਪੈ॥੧॥੨॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮
ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਬਾਲੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੇਜਨੁਸੁਲੈਸਰਪਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੋਲਿਪਿਆਗੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਸਾਤਿਗੁਰਗੁਰ
ਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਰਹਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾ
ਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਾਤਿਭਗਤਿਭੈਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਾਤਿਗੁਰ
ਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਅਤੇਭਾਗਹੀਲਜਮਾਗੇ॥ਸੇਕੁਕਰਸੁਕਰਗਰਪਭਪਵਹਿਗਰਭਜੇਨੀਦਯਿ
ਮੇਰੇਮਹਾਂਤਿਅਗੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲੋਹੁਜਨਉਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਹੁਉਥਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨ
ਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈਹਰਿਭਾਵੈ॥ਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥੩॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮
ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰੀਅਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਲਸਭਿਨਿ
ਧਨਹਰਿਜਿਤੁਜੀਪਮੈਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰ
ਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੋਲੀਦਰਗਲਏਛਡਾਈ॥ਰਹਾਗੀਤੂਆਪੇਦਤਾਪ੍ਰਭਾਮੈ
ਤਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਯੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭਿਯੋਚਪੁ
ਠੀਸਾਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥੨॥ਮਾਲਸਜਨਮੁਪ੍ਰੀਤਕਰਿਪਾਇਆਵਿਨੁਨਾਵੈਪ੍ਰੇਗਾਪ੍ਰੇਗਾਬਿਰਥਾਜਾ
ਈ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖਾਵੈਮੁਖੁਫੀਕਾਬੁਕਬੁਕਮੁਖਿਪਾਈ॥੩॥ਜੇਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸਰ
ਲਾਤਿਨਦਰਗਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿਅਈ॥ਪੈਨੁਪੈਨੁਸਾਬਾਸਿਕੈਪ੍ਰਭਜਨਕਉਜਨਨਕਮੋਲਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਰੇਹੇਮਨਚਿਤ ਹਿਉਦਮੁਜ ਹਰਿਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜਿਤ ਉਪਏਤ ਕਾਰਿਜਕੁਆ
ਗੈਕਰਿਪਰਿਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਧਉ ਜੀਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇਸਿਤਰਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅ
ਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਲੋਕਸੁਤ ਬਨਿਤ ਕੋਇਨਕਿਸਕੀਪਰਿਆ ਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਰਿਜਕੁਸੰਬਰੇਠਕੁਕਾਰੇਮਨਠਉ ਕਰਿਆ ॥ ੨॥ ਉਤੈਉਤੈ ਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈ ਬਚਰੇਛਰਿ
ਆਉਨਕਵਨੁਖਲਾਵੈਕਵਨੁਦਗਾਵੈ ਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ ॥ ੩॥ ਸਭਤਿਪਾਨਦਸਅਸਟਾਸਿਪਾ
ਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਪਰਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿਜਾਈਐ ਤੇਰਾਮੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥
੪॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸਿਸਾਰੀਅੰਤ
ਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਗਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕੋਵਿਗਲਾਸੇਵਕੁਰੇਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿਸੇਧੇਸਭਏਕਾਬਾ
ਤਪੁਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿ
ਇਸਨਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਪਰਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦੇਨਰਤੀ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ ॥ ੩॥ ਪਾ
ਵਤਪਵਤਸਭੁਜਗੁਸਾਇਓਅਬਾਏਹਰਿਦੁਆਰੀ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਮੇਟਿਉਪੀਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਨਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੧੮॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਪਤੁਜਾਪਹਰਿਪਤੁਤਾਪਹਰਿਪਤੁਤੇ
ਜਨੁਭਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮਾਈਖਾਇ
ਆਇਓਘਰਿਪੁਤਾ ॥ ਹਰਿਪਤੁਚਲਤੇਹਰਿਪਤੁਥੈਸੇਹਰਿਪਤੁਜਾਗਤਸੁਤਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿਪਤੁ
ਇਸਨਨੁਹਰਿਪਤੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੀਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿਪਤੁਤੁਲਹਹਰਿਪਤੁਥੈਵੀਹਰਿਹਰਿਤ
ਰਿਪਰਨਾ ॥ ੨॥ ਹਰਿਪਨਮੇਗੀਚੋਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਪਨਿਲਾਹਿਅਧੇਖਾ ॥ ਹਰਿਪਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾ
ਈਹਾਬਿਚਰਿਓਹਰਿਥੇਕਾ ॥ ੩॥ ਖਵਹੁਖਰਚਹੁਤੇਟਿਓਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸਿਰੇ ॥ ਲਾਦਿਖਜਾਨਾ
ਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਠੀਗਿਰੇਗੇ ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ੧੯॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਾਵੇਖਨਸਹਿਪਿਤਗੈਰੋਇਉਧੋਗੈਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾ
ਕਾਅੰਤੁਨਪੋਰੇ ॥ ੧॥ ਪੁਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸਾ ॥ ਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜ
ਹੁਜਗਦੀਸਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁਮਕਉਹੋਇਦਾਇਆਲਾਸਿਤਸੀਗਿਤੇਰੀਪੀਤਿ ॥ ਕਾਪਹੁਪ
ਤਿਪਰਮੇਸਰਗਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰਜੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰ

ਤੁਅਨਦਅਨੰਤਾ। ਰੰਗਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨਆਸਾ ਕਬਹਿਨਾਬੀਆਪੈਚੈਤਾ॥ ੩॥ ਭਵਰੁਤਮਾਗਾਇ
 ਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਲਾਹੋਹੁਕਉਲਾ। ਨਸਕਦਾਸੁਉਨਸੀਗੀਲਪਟਾਇਚੈਜੀਉਬੁਦਹਿਚ
 ਵਿਕੁਮਉਲਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਈਪੁਰਬਹੀਲੈਜਾ
 ਤਾਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਅਪਨਹਾਥਿਮਤੀਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਨਪਕਾਹੁਕਾਮਿਨਮਾਤਾਜੋ
 ਅਨਗੁਪਿਓਠਕੁਰਿਮੈਰੈਹੋਇਹੀਉਹਬਤਾ। ਰਹਾਇ। ਦੇਸੁਕਮਵਨਪਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇ
 ਨਿਕੇਸਸਾ। ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਅਗੇਜਮਪੁਰਿਉਠਿਸਿਧਸਾ॥ ੨॥ ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠਕੀਵੈ
 ਕੁਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਤਾ। ਜੋਅਨੰਦਨੰਦਕਰਿਛੋਛੋਚਿਸੋਈਠਿਰਿਠਿਰਿਖਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਹਜਸੁ
 ਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਠਾਸਾ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਪੁਰਾਭੋਟਿਆਪਰਵਾਨਾਗੀਰਸ
 ਤਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜੇਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾ
 ਟੋ। ਕਾਮਕੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹਾਬਿਆਪੈਤੇਹਟੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਸੁਸਧਸੀਗੀਮਿਓ
 ਗਾਇਚੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਾਇਚਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਅਉ। ਰਹਾਇ। ਜੋਕਿਛੁ
 ਕੀਚਿਸੋਈਭਲਮਾਨੈ। ਮੈਸੀਭਗਤਿਕਮਾਨੀ। ਮਿਤਸਤੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇ। ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਨੀਸਈ॥
 ੨॥ ਪੂਰਨਪੁਰਿਗਹੋਚਿਸੁਬਥਾਈਅਨਨਕਤਹੁਜਾਤਾ। ਘਟਘਟਮੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
 ਗੀਗਰਵਿਚੋਗੀਰਤਾ॥ ੩॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇ
 ਆ। ਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੀਖਨਭੀਤਰਿਨਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੨੨॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਮਨੁਖਪਹਿਕਰਉਥੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੀਖਭਰਿਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੇਨਿ
 ਰਿਦੈਅਗਾਧੀਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਾਬਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ। ਪੁਰ
 ਤਜਿਅਵਰਸੇਵਭੁਜੋਹੋਈਹੋਤਿਤੁਮਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ। ਰਹਾਇ। ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸ
 ਕਾਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਮਾਇਆ। ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲਉਚਾਤਿਸੁਸੀਗੀਮਨਥਾਂਛੁਤਠਲ
 ਪਾਇਆ॥ ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਅਕੋਬੰਜਨਤਾਮਹਿ। ਵਿਸਨਨਬੁਝੀ। ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਦਿਉਜੀ
 ਆਰਾਥਸਤੁਅਗੇਚਰਸੁਣੀ॥ ੩॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੈਜਨਹਰਿ
 ਗਾਇਆ। ਸਾਪਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨੁਥਾਛੈ। ਸੁਖਨਨਕਾਇਹੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ੨੩॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁਰਪੰਚਪਦ। ਪਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸ। ਉਹਛੋਛੋਛੋਧਰਨਿਮਹਿਆ

ਇਆ। ਚਿੰਤਾ ਲਾਉਂਦੇ ਰਾਗੀ ਸੰਦਰਸੀ ਗੀਤ ਕਢੂ ਜਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਵਗਤ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ
ਲਾਭੀ। ਗੁਰੇ ਪੁਰੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਾਜੀ ਅਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਠਕੀ। ਰਹਾ ਚਿ। ਇਸਦੀ ਤਬੀ
ਧਪਸੁਤ ਭਾਈ ਸਿਰੀ ਬਨਿਤਾ ਗਚਿਹ ਸਿਆ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿ ਚਿੰਤਿ ਉਨੇਖ ਤਰੀਕਾ
ਲਿਗ ਸਿਆ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥਾ ਬਿਹਾਈ ਸੈ ਪੈਸੁ ਏਨਾ ਰੂਪ ਦਾਮਾ। ਭਾਵੀ ਕਉ ਚਿਹੁ ਭਾਵੀ ਮਿ
ਲਿਅਹੈ ਸਗਲ ਭਾਇ ਚਿ ਬਿਰਨਾ॥ ੩॥ ਹੋਵਰ ਗੋਵਰ ਰਥ ਸਿਥਾਹੈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ। ਜਬ ਤੋਹੇ ਏ
ਲੀ ਮੀਧਾ ਏ ਚਲਾਹਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਪੈਗੇ॥ ੪॥ ਨਾਮੁ ਪਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਸੈ ਪਤਿਗੁ
ਰਿਨਾਨ ਕਉ ਏਦੀ ਏ ਚਿਹ ਮੈਰਨਾ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥ ੨੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੁਰੁ
ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਅਨਿਵਾਸਾ। ਤੇਸਨਾ ਜਲਾਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਇਆ ਬਿਨ
ਸਿਨ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਿ ਜਪਿਆ ਏ ਆਬੀ ਪਤ ਭੂਟੇ। ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਾਪ ਭਮੇਰੇ ਸਾਪਸੇ
ਗਤੀ ਮਿਲਿ ਭੂਟੇ। ਰਹਾ ਚਿ। ਅਠਪਰ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪੇਸ ਗਸੇ ਮਾਤਾ। ਰਹਖ ਸੋਗ ਦੁਹ
ਮਾਹਿ ਨਿਗਲਾ ਕਰ ਲੈਹਾ ਰੁਪ ਛਾਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਿਖਲੀ ਆਸ ਗਲ ਜੁਗਾ ਤਿ ਬਾਲਿਅ ਏ॥
ਕਹਨਾਨ ਕਪੁਰ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੩॥ ੧॥ ੯॥ ੨੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਅਸਕਾਰੇ। ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਨਹੀ ਬਾਛ
ਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਠਕੁਰ ਮੈਸੇ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਕੋ ਪਲੀਕ ਹੀ ਜੈ ਜਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾ
ਗੇ। ਰਹਾ ਚਿ। ਸਾਪਸੀ ਗੀਨਾਨ ਕਉ ਪੀਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਪਾਰੇ। ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸ
ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਚਿੰਮੀ ਅਗੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੦॥ ੨੬॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੈਨਾ ਹੀ ਕਉ ਬੁਝਨ ਹਰੇ
ਜਨੈ ਕਹਨੁ ਭਤਾ। ਸਿਵਾ ਬਿਗੈਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿਨ ਸਕਾਰਿਗਤਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗ
ਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ। ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬੀਪੀ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ। ਰਹਾ ਚਿ। ਅਪੇਭਰਾ
ਤ ਅਪਿਸੁ ਅਸੀ ਅਪਨ ਸੀਰਿਗਤਾ। ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਚਿਹੈ ਪੀਖਿ ਚਿਜ ਤਕਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧॥
੨੭॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾ ਮਸੁਗਤਿ ਅਵਗਸਿਅਤ ਪਜਨ ਕਉ ਕਢੂ ਨ ਆਇ ਚਿ। ਜਹ ਜਹ ਅ
ਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿ ਚਿੰਤਿ ਤਹ ਤਹ ਰਹਿ ਪਿਆਇ ਚਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਬਿਰਦਾਇ ਚਿ॥
ਕਰੇ ਪਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਅਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੁ ਲਾਗੁ ਏ ਚਿ। ਰਹਾ ਚਿ। ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰਮ
ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਜਨਿਗਾਇ ਚਿ। ਸਗਨਿ ਪਰਿ ਚਿਨਾਨ ਕਰਾ ਕਰ ਕੀ ਅਭੈਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਚਿ॥ ੨॥

੧॥੧੨॥੨੮॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਰਾ ਪਹਿਪ ਮਰੇ ਨਿਖੁ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥
 ਸਿਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈ ਐਤਿ ਆਗਿ ਮਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੁ ਪੁਨ ਮਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ ਬਾ
 ਸਿ ਰਹਿ ਚਿਹੀ ਮਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੈਖਿ ਮੋਹਿ ਚਿ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇ ਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ
 ਉਤਰੈ ਮਨੁ ਜ ਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਗੀਲਾ ॥ ੨॥੫॥
 ੧੩॥੨੯॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗੀ ਸਾਸ ਕਾਰੀ ਕਰਾਵ ਤਸਭ ਕੀ ਨੇਕਾ ਸਿਆਪਨ ਹੀ ॥
 ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋਵੈ ਤੇ ਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਗ ਤਿ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ੧॥ ਬਲਵੀ ਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ
 ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਉ ਮਰਮ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪਾਤਲ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਤਿ ਜੀ ਤਿ ਜੀ ਤੇ ਸਾਭਿ
 ਬਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟ ਹੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਪਤ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥ ੨॥੬॥੧੦॥
 ੩੦॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਵੈ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪਿਆਇਆ ॥ ਰਾਬ ਦੇਇ
 ਗਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਲਾਭੁ ਈ ਕਾਇਆ
 ਲਾਭ ਨੈਦੁ ਪਹੁ ਈਹੋ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕ
 ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਬਲਿ ਹਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨॥੧॥੧੫॥ ੩੧॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਤਿ ਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੋਏ ਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇ
 ਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਭੋਗਾ ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੇਗਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁ
 ਨ ਗੁਲਨ ਹੀ ਮੈ ਆਹਿ ਚਿ ਤੁਮਰਾ ਪੋਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਤੁਮਰੇ ਈਹ ਉ
 ਰਾ ਤੁਮਰਾ ਜੋਗਾ ॥ ਸਾਪਸੀਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ਚਿ ਬਿਨਾ ਸਿ ਚਿ ਸਗਲਾ ਨਿਹੋਗਾ ॥ ੨॥੮॥੧੬॥੩੨॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਲਜਾ ਲਭੁ ਮੇਰਤ ਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇ
 ਸੁਦ੍ਰਿਫਾਵੈ ਸਹਾਜੇ ਸਹਾਜੇ ਗੁਲ ਗਈ ॥ ੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਿ ਮਾਇਆ
 ਚੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਕਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ॥ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਪੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਨ ਲੁਪਾਰਿ ਪਗਈ ॥ ੨॥੯॥੧੭॥ ੩੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਿਖਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਰਾਕੀ ਮਾਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਗ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਾਰੀ ਨੀਚ ਹੋਜੋ ਤਿ
 ਧਰੀ ॥ ੧॥ ਪਿਆਈ ਐਸੇ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਰਹੀ ॥ ਸੇਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕ ਕਰ ਕਰੀ ਐਸਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਨ ਸਗਨਿ ਤੁਮਰੇ ਪਗੀ ॥ ਅਚੇਤਾ ਏ ਅਨੇ ਬਾਰਿ ਕਨਕ

ਤਮਤਮਰਾਖਹੁਪਰਿਕਰੀ॥ ੨॥੧੦॥੧੮॥੩੦॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਤੁਦਾਤਾਜੀਅਸਭ
 ਨਕਾਬਸਹਮੇਰੇਮਨਮਾਗੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁਅੰਪੇਰਨਹੀ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ
 ਜਾਸਿਮਰਾਤੁਤਾਹੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੂਬਪਾਤਿਪਾਲਕਪੁਤਕਉਸਦਾਸਣਾਹੀ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇ
 ਰਸਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀਕਉਪੁਭਾਮਾਹੀ॥ ਨਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਰੋਰਾਅਸਾਥੀਡਾਲੀਲਾਹੀ॥ ੨॥
 ੧੧॥੧੯॥੩੫॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਹੁਰੇਗਾ
 ਕੇਸਸਿਗਿਦਾਸਪਗਝਰਉਇਹੈਮੋਰੇਰਥੇਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁਝਾਬਿਨੁਬੀਅਨੋਰੇਗਾ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵ
 ਉਹਰਿਰਸਨਅਗਪਉਨਿਗਖਉਤੁਮਹੀਚਿਗਾਰਹਾਚੀ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਸਰਬਕੇਠਾਕੁਰਾਬਿਨਉਕ
 ਠਉਕਰਿਜੋਗਿ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰਉਪਗਸਿਆਖੀਛੇਗਾ॥ ੨॥੧੨॥੨੦॥੩੬॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਚਹਮਲੋਕਅਹੁਰਦ੍ਰਯੋਕਆਈਇੰਦ੍ਰਯੋਕਤੇਧਾਈ॥ ਸਾਪਸਿਗਾਤਿਕਉਜੋਗਿ
 ਨਸਕੈਮਾਲਿਮਾਲਿਧੈਵਾਈ॥ ੧॥ ਅਥਮੇਹਿਆਈਪਰਿਚਿਸਰਨਾਈ॥ ਗੁਰਜਪਾਵਕੇਬਹੁਤਪੁਜਾ
 ਰੈਮੋਕਉਸਾਤਿਗੁਰਿਦੀਚਿਹੋਬਤਾਈ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਸਿਧਸਾਪਿਕਅਰੁਜਖਕਿੰਨਰਨਰਹੀਕੀਠਉਰ
 ਝਾਈ॥ ਜਨਨਨਕਅੰਗੁਰੀਆਪੁਭਿਕਰਤੈਜਾਕੈਕੋਟਿਐਸੀਦਾਸਾਈ॥ ੨॥੧੩॥੨੧॥੩੭॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਰੋਵੈਕੀਰਾਤਿਦਰਗਹਬੈਸਲੁਪਾਈਐ॥ ਜਮਕੀੜਾਸਨਸੋਹਈਖ
 ਨਮਹਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਾਤੇਘਾਲਨਾਬਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁ
 ਪੁਰੁਅਪਨਾਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਮੋਹਿਸਰਨਿਦੀਨਦਖਭੰਜਨਤੁਦੇਹਿਸੇਈਪੁਰੁਪਾ
 ਈਐ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਗੀਗਿਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸਹਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ ੨॥੧੪॥੨੨॥੩੮॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾਭਗਾਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਫਲਨੋਵ
 ਤੀਖਨਮਹਿਕਰਉਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿਰਾਚਾ॥ ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਅਗਧਰਿਤਾ
 ਹੁਕਉਤੁਜਾਚਾ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਨਨਕਸਗਲਿਤੁਮਾਹੀਕਰਤੇਤੁਪੁਰੁਪਾਨਅਧਾਗਾਰੋਇਸਹਾਈਜਿਸੁ
 ਤੁਰਾਖਹਿਭਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੀਸਾਗਾ॥ ੨॥੧੫॥੨੩॥੩੯॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਅ
 ਪਾਠਹੋਰਹਿਨਮੁਦੀਚਿਗੁਰਿਅਵਖਪੁਉਤਰਿਗਇਚਿਸਭੁਤਪਾ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਖਿਚਿਪ
 ਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ਮਿਟੀਬਿਆਸਰਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿਗੁਲਾਸਦਾਥੀਚਾਗਿ॥ ੧॥ ਅੰਗੀਕਾ
 ਰੁਕੀਚਿਮੈਰੋਕਰਤੇਗੁਰਪੁਰੋਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਅਥਚਭਨੀਵਪਗੀਗੁਰਨਨਕਨਿਤਨਿਤਚਜੈਸਵਾ

ਈ॥੨॥੧੬॥੨੭॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤਨਲਾਇਚੀ॥ਪੰਧਕਰ
 ਤਾਦਿਹਨੀਅਉਪਹਿਗੁਲਨਿਪਿਨਮੁਨਗਾਇਚੀਰਹਚੀ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਦੇਅਨਿਕਜੁ
 ਗਾਤਿਕਰਿਪਾਇਚੀ॥ਬਿਸਰਤਪੁਰਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਮੇਹਨੀਖਾਇਚੀ॥੧॥ਕਰਹੁਅਨੁਕ
 ਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨਹੁਨਮੇਰਿਕਮਾਇਚੀ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਲਾਸੁਖਸਾਗਰਨਨਕਹਰਿਸਰ
 ਲਾਇਚੀ॥੨॥੧੭॥੨੫॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਰਸਨਾਰਮਰਮਰਵੰਤਾਢੋਡਿਅਨਾਬਿਉ
 ਹਰਮਿਥਿਅਭਜੁਸਦਭਗਵੰਤਾਰਹਚੀ॥ਨਮੁਏਕੁਅਪਭਗਤਈਤਅਗੈਦੇਕਾਕਰਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਅਗੁਗਰੀਅਨੁਚੁਪਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਕਰਲਕਾਰਲਸੈਮਥਸੈਪਰਸਰਲਿਤਕੀਗ
 ਹੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਾਸਾਪੁਨਨਕਹਰਿਨਿਪਿਲਹੀ॥੨॥੧੮॥੨੬॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਪਰੁਚਉਪਦੇ ਛਾਡਿਸਗਲਾਸਿਆਲਪਾਸਾਪਸਰਲੀਅਉ॥ਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸਰੇਪੁਰਕੇਰੁ
 ਲਗਾਉ॥੧॥ਗੋਚਿਤਚਰਲਕਮਲਾਅਗਾਧੀ॥ਸਰਬਸੁਖਕਾਲਿਅਲਪਵਹਿਮਿਦੈਸਗਲਉਪਾ
 ਧੀ॥ਰਹਚੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਚਿਨਨਹੀਕੋਈ॥ਈਤਉਤਜੀਅਨਾਲਿਸੈਗੀਸ
 ਰਬਗਵਿਅਸੋਈ॥੨॥ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਵਿਮਿਥਿਅਕਛੁਨਾਵੈਕਾਮੀ॥ਸਗਲਿਸਾਪੁਨਿਰਮਲਾ
 ਗਾਤਿਹੋਇਪੁਰਕੈਨਾਮੀ॥੩॥ਅਗਮਦਇਆਲਪੁਰੁਉਚਾਸਗਲਿਸਾਪੁਜੇਗਾ॥੧॥੨੭॥੧੮॥
 ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਆਪਨਾਭਰੁਸੇਵਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਲਗੋਬਿੰਦਾਸਾਸੈਸਾਸੈਅਗਾਧੀਰਹਿਰਿ
 ਲਾਹਿਜਾਇਮਨਕੀਚੰਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਪੁਰਕਸਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੀਨਿ
 ਰਮਲਥਾਉ॥ਰਹਉ॥ਸਾਪਸੀਗੋਇਧਾਰਿਏਹੁਮਨੁਅਠਪਰਅਗਾਧੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਅਹੰਕਾਰਥਿਨ
 ਸੈਮਿਦੈਸਗਲਉਪਾਧੀ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਗਲਿਤਕੀਅਉ॥ਚਰਲਕਮ
 ਲਾਅਗਾਧੀਹਿਰਦੈਏਕਾਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬਹਮਪੁਰਿਦਾਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇਅ
 ਧੀ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਨਨਕਸੇਪੁਰਜਾਧੀ॥੧॥੨॥੨੮॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੁਰਾਪਿਆਇਅਗਈਸੈਕਾਤੂਟੀ॥ਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਥਿਨਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੁਟੀ॥੧॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਾਨੀਪੀਤੀ॥ਮਿਲਿਸਾਪਬਚਨਗੋਬਿੰਦਪਿਆਏਮਹਾਨਿਰਮਲਗੀਤੀ॥ਰਹਉ॥
 ਜਾਪਤਪਾਅਨੇਕਕਰਲੀਸਫਲਾਸਿਮਰਤਨਾਮਾ॥ਕਰਿਅਨੁਗਰੁਅਪਿਰਾਖੇਭਏਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੨॥
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਬਿਸਰਕਬਹੁਕ੍ਰਮਪੁਰਸਮਰਥਾ॥ਗੁਲਅਨਿਕਸਨਾਰਿਅਾਬਖਾਨੈਅਗੁਤਸਦ
 ਪਾਰ

ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਤਿਸੁਪਦਾਤਿਨਨਕਾ

ਅਕਥਾ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਲਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਕਰਲਾਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮ
 ਰਲਾਦ੍ਵਿਜੁਨਾਨਕਰਿਹਰਿਸਰਲਾ॥੪॥੩॥੨੯॥੪੫॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਹੰਕੁਪੀਬਹੁਸਘ
 ਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਘੋਰੇਗੁਹਰਿਨਾਮੁਅਭਿਪੁਰੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁ॥੧॥ਮੰਨਿ
 ਰੁਨਿਥਾਛੀਐਜਨਪੁਰਿਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਹਰਿਪਾਤਿਕੋਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੁਰਿ॥ਰਹਾਚੀਆਦਿਅ
 ਤੇਮਾਧੀਆਸਾਕੁਕਰੀਬਿਕਗਲਾਗੁਗਰੀਆਨਕੀਰਤਨਗੋਬਿੰਦਗਮਲੀਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥
 ੨॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੋਹਮੁਠੇਸਦਾਅਵਾਗਵਲਾਪੁਭਪੇਮਭਗਤਿਗੁਪਾਲਾਸੈਮਰਲਾਮਿਟਤਜੋ
 ਨੀਭਵਲਾ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਰਿਦਤੀਨਿਤਾਪਜਲੰਤਾਜਾਪਿਗਮਰਾਮਾਦੁਖਨਿਵਾਰੀ
 ਲੋਹਰਿਜਨਸੇਤਾ॥੪॥ਸਰਬਾਥਿਪਿਕ੍ਰਮਤੇਪੁਕਾਰਿਕਤਹਿਨਹੀਛੋਟਿ॥ਹਰਿਚਰਲਸਰਲਾਅਪ
 ਰਪੁਭਕੋਦ੍ਵਿਜੁਗਰੀਨਨਕਰਿਟਾ॥੫॥੪॥੩੦॥੪੬॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਦੁਪਦੇ
 ਆਗਪਿਸੀਪਰਸਫਲਮੁਗਤਿਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁਗੁਲਗਮਲਸਵਲਾਅਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨੋ
 ਰੁਚਿਚਿਗੁ॥੧॥ਮਨਚਰਲਾਗਬਿੰਦਉਪਸਾਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੈਤਸਿਮਗਲੀਕਾਟਿਜਮਦੂਤਠ
 ਸਾਰਹਾਚੀਸਤ੍ਰਦਰਨਹਰਿਨਾਮਕਰਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਉਕਾਰਿਅਨੁਗੁਪੁਭੁਮੋਰੇਨਾਨਕਨਾ
 ਮਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੩੧॥੪੭॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕੇਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖ
 ਗਇ॥ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੈਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਲਪੁਭਗਾਇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਤੁਝਾਥਿਨੁਅਵਰੁਨ
 ਠਉਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਕਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਉ॥ਰਹਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੋਹਰਿ
 ਚਰਨੀਵਰੈਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪਗਾਸਭਏਸਾਧਸੈਗੇਦਰਮਾਤਿਚੁਪੀਤਿਆਗੀ॥੨॥
 ਅਠਪਰਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦੇਆਲਾ॥ਆਪਤਰੈਸੰਗਾਤਿਸਭਉਪਰੈਬਿਨਸੇਸਗ
 ਲਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਚਰਲਾਅਪਾਰੁਤੇਗਪੁਭਸੁਆਮੀਚਿਤਿਪੋਤਿਪੁਭਸਾਥੀ॥ਸਰਨਿਪਰਿਚਿਨਨ
 ਕਪੁਭਤੁਮਗੇਦੇਗੀਖਚਿਹਰਿਹਾ॥੪॥੨॥੩੨॥੧੬॥੪੮॥

ਗਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੧
 ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧
 ਏਕਤਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਖਰਜਰਚੋਰੀਧਾਵੈ॥੩੮੮
 ਸਮਾਲਰਖੈਜੇਨਾਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੇਪਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਕਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ॥ਗੁਰਿਦੈਜਪਮਕੀ॥
 ਰਹਾਚੀ॥ਉਰਧਮੁਲਾਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾਹਚਾਰਿਬੇਦਾਜੀਤੁਲਾਗੇ॥ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕ

ਪਰ ਕਹੇ ਮਾਇਵ ਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਜਾਤੁ ਘਰਿਆ ਗਨਿ ਮੈਰੈ ਪੁਰ ਪਪੜ ਤਤੁ ਝਲਾ ॥ ਸਰਬ
 ਜੋਤਿ ਨਿਰੋਜਨ ਸਿਭੁ ਛੋੜੁ ਬਹੁ ਤਜ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲੋ ਸਿਖ ਵੈ ਤੇ ਨਨ ਕਾ ਬਿਨ ਵੈ ਛੋੜੁ ਮਾਇਆ
 ਜਾਣਾ ॥ ਮਨਿ ਥੀ ਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ਪੁਨ ਭੀ ਪਜਨ ਮੁਕਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੇ ਸਿਭੁ ਕਥੀ ਅਲੇ ਸੇਵੈ
 ਦੁਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਪੰਧ ਨਹੀ ਪੈ ਪੈ ਗੰਗੇ ਜੋਗੀ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ
 ਜੀ ਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥
 ੬ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪੈਅਨੁ ਸਭ ਦਾ ਤਿਕਥੀ ਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਾਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਸੁ ਕਸਾ
 ਦੇ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਸੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪੜ ਪਾਤਾਲਾਨ ਨ ਕਸਰ ਬਜੁ ਆਇਆ ॥ ਚਿਪਦੇ ਸਗੁਰੂ
 ਮਮ ਪੁਨਰਿ ਨ ਗਰਭੀ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਹਿਚੁ ਮਾਗਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਤੁ
 ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਦੁ ਅਧਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ਐ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗ ॥ ੨ ॥ ਰਹ ਰਹਿ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਿ ਹਿਉ ਵਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀ
 ਚਾਗਾ ॥ ਜਲੁ ਖਲੁ ਪਗਲਿ ਗਗਨੁ ਤਰ ਨਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਗ ॥ ੩ ॥ ਨਾਤਾ ਦਿਆਇਆ
 ਨਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸਰਬਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਾਨ
 ਦ ਰਿਸੁ ਤਿਭਵ ਲਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਪਵਲੁ ਪਾਲੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀ ਆਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਗ ॥
 ਸਰਬੇ ਜਾਚੇ ਕੁਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਤਾਦਾ ਤਿਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਥੀ ਚਾਗ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ ਜਾ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇ
 ਕ ਦੇ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਗ ॥ ਉਪੈ ਭੀ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਗ ॥ ੬ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾ
 ਧੀ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਚਹਿ ਹਿਧੀ ਸਿਧਿ ਜਾਚੇ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਜੈ ਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਭੈ ਸੋ ਜਲੁ
 ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਗ ॥ ੭ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੁਰਗ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ
 ਨਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੁਝਹਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਥੀ ਚਾਗ ॥ ੮ ॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿਨਾਨੁ
 ਨਿਰੋਜਨ ਦੀ ਜੈ ਪਿਆਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾੜੈ ਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀ ਜੈ ਕਿ ਕਪਾਧਾਗਿ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾ
 ਠੀ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੋਗ ਮਨਾ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹ ਰਹਿ ਐ ਜੀ ਬਹੁ ਤੇ ਭਖ ਕਰਹੇ ਭੀਖ ਆਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ

ਤਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰ ਬੁਧ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ
ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਖੀ ਚੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਗੁ
ਰਸਰਲਾਈ ਜੋਹਿ ਨਸਾ ਕੈ ਦੂਤ ਨਸ ਕੈ ਸੰਤਾਈ॥ ਆਵਿ ਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਐ ਜੀ ਨਮੁ ਦਿ ਕੁਹੁ ਨਾਮੋ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਕਟਿ ਕਾਈ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ
ਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟੇ ਆਜਾਈ॥ ੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭ
ਈ॥ ਅਥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ॥ ੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈ ਜਨਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ
ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ੭॥ ਐ ਜੀ
ਕਿਆ ਮੰਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨਦੀ ਸੈ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ ਆਜਾਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀ ਜੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਕੈ ਠਿਥਲਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਐ ਜੀ ਨਾਮੁ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨਾਮਿ ਮਹਾਰਿ ਸਰਲਾ ਗਾਇਹ
ਹਿ ਕੋਲੋ ਗਾ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇ ਵਲ ਥੈ ਰਾਗੀ ਸੋ ਗਾਇ ਜੋ ਗਾਇ ਸਰਲਾ ਜੋ ਤੋਰੇ ਗਾ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਜਮ ਕਾਲਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ਰਹਾ
ਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਰ ਸਨ ਰਵਹਿ ਪੁਰਸੋਗੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਹਾਜੇ ਹਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਥਾ ਜਾਗੀ ਜੀਵ
ਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰਛਲਾ ਮੇ ਕਘਰੀ॥ ੨॥ ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕ
ਈ॥ ਰੇ ਸੁਕਰੈ ਪੁਰੁ ਬਖਸਨ ਮੈਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਵਾਈ॥ ੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈਟੈ ਕੋਈ ਮੈ
ਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ॥ ਨਿੰਦਕ ਨ ਰਕਾਲੇ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਜੇਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਐ ਜੀ
ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਪੁਰੁ ਬਖਸੀ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਾਸ ਨਾਮੁ ਆਰਾਈ॥ ਆਨ ਦਮੁ ਲੁਨਾ ਬੁਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਮੋਲੀ ਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਾਇਆ ਲੁਕਾਰਿ ਗਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਮ ਨਿਚੁ ਕਾਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੋਟੈ
ਕੰਚਨੁ ਪਾਤੁੰਦੀ ਸਤ ਸੈ ਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਪੁਨਰੀ ਪਿਯ ਨ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨ ਸੇ ਗਤਿ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀ ਮਿਲਾਈ॥ ੭॥ ਭੂਵਨੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ
ਤੋਰੇ ਵਹੁ ਮਪੀਖੀ ਤੁਝ ਮਹੀ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀ ਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗੀ ਸਬਾਦਿ ਸਲਾਹੀ॥ ੮॥ ੧॥
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਭਗਤਿ ਪੇਸ ਆਰਾਧੀ ਤੇ ਸਦੀਪ ਅਸਪਰਸਹਿ ਤੀ॥ ਬਿਲਾਪ
ਬਿਲਾਪ ਬਿਨੈ ਤੀ ਆਸੁ ਭਾਈ ਚਿਤ ਹਿਤੀ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਲੀ॥ ਸੈ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤ
ਰਿਤ ਠਲ ਰਸਨਾ ਮ ਕਰਿ ਕਰਲੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਏ ਮਨੁ ਭੁਭ ਚਿਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਲੀ॥ ਮਾਤਿ ਤ

ਪ੍ਰਸਤ

ਤੁਹਿਗਿਆਨੀ ਕਾਲਿਆਲ ਨਿਪਨੀ ਹਰਿਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਈ॥ ੨॥ ਚਲਾ ਚਿਤਾਵਿ ਤਰ੍ਹਮ ਭ੍ਰਮੰ ਜਭੁਮੇ
 ਹਮਗਨਹਿ ਤੀ॥ ਥਿਰਨਾ ਮਭਗਾ ਤੀ ਦਿਵੰ ਮਤੀ ਗੁਰਵਾ ਕਿਸ ਬਦਰਤੀ॥ ੩॥ ਭਰਮਾ ਤਿਭੁਰਮੁਰ
 ਚੁਕਈ ਜਗੁਜਨੀ ਮਾਥਿਆ ਪੈਖ ਪੀ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿਨਿ ਹਕੇਵਲੀ ਸਾਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੀ॥ ੪॥ ਏਕੁ
 ਗੁਮ ਹੋਤਾ ਥੀ ਅਪਿ ਤੇ ਦੁਖੁ ਮਾਪੈ ਕਜਨ ਮਮਰਈ॥ ਭਜੁ ਸਗਲੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿ
 ਵਰਮਈ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਾ ਤਿਨਿ ਚਲਾ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੀ ਸਹਜਾ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਜੇ ਤੁਸਾ ਚੁਅ
 ਤੁਹਿਗਿਆਨਰ ਤਨੁ ਸਾਰੀ॥ ੬॥ ਭੈਭਾ ਏਭਗਾ ਤਿਤਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਮਨਾ ਚੇ ਤੁਲਾ ਏਹਿ ਚਰਈ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਾਵਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਤਉ ਸਰਈ॥ ੭॥ ਲਾਬ ਲੋਭ ਲਾਹਿ ਨਿਵਰਈ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਗਾਸਿ ਮਨੀ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ
 ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਏਹੁ ਮਨੁ ਨ ਚਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਗਖੈ ਸੋ ਮੁਕਾ ਤੇਰੇ
 ਵੇਜੈ ਏਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਲੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
 ਠਿ ਮੈ ਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਠਹਰਾ ਆਪਿ ਨ ਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀ ਐ॥ ਆਪ ਲਾਪਿ ਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ
 ਆਪੇ ਗਵੈ ਆਪਿ ਲੁਕਾਵੈ ਏਸੁ ਮਨ ਅਪੈ ਕਉ ਮਾਗਹਿ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਅਨ ਦੇਨੁ ਨ ਚੈ ਸਕਾ ਤਿਨਿ ਵੈਰੈ ਸਿ
 ਵ ਘਰਿ ਨੀ ਦਨਹੋਈ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾਨ ਚੈ ਟਪੈ ਅਵਰੇ ਗੀਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗਾ ਤੇ ਨਹੋਈ॥
 ੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਗਤਿ ਪੀਖ ਕਰਮੀ ਨ ਚੈ ਮੁਨ ਜਨਾਗੀ ਅਨ ਥੀ ਚਾਗੀ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਾਲਿ ਵਲਾਗੀ
 ਨਾ ਚੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੁਪਿ ਵੀਚਰੀ॥ ੪॥ ਖੰਡ ਭ੍ਰਮੰ ਤੈ ਗੁਲਾਨਾ ਚੈ ਜੇ ਨਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵਤੁ ਮਾਗੀ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨ ਚੈ ਨ ਚਹਿ ਖਾਲੀ ਚਾਗੀ॥ ੫॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨ ਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ
 ਵਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤੁਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥ ੬॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ
 ਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨਹੋਈ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਥ ਦੁਖੀ ਚਾਹੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੭॥
 ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਗਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨ ਚੈ ਕੋਵੈ ਰਲਾ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਏਕੁ ਦੁਸਾ ਚਾਵੀ ਸੈ ਰੇ ਸਾਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੀ ਐ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥ ੯॥ ਸੇਈ ਨ ਚਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਵੀ ਚਾਗੀ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਫਿਰਿ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਗਹਿ ਨ ਸਕੈ॥ ਜੇ ਉਥ ਲਕੁ ਖੀਰ ਅਪਾਗੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਰੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖੀ॥ ੨੩੬
 ਤਜ ਲੁਪਈਐ ਜਨ ਕਉ ਕਿ ਪਤੁ ਮਗੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਨਕ ਸਨੈਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜ
 ਪਤ ਰਹਿ ਬਨਵਰੀ॥ ਸਰ ਲਾਗਤਿ ਪੁਰਾ ਦਯਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜ
 ਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸਾਭਿ ਜਾਚਿ ਕਹੂ ਏਕੋ ਦਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਭੁਗ
 ਤ ਜਨ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਭਾਇਆ ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਖ
 ਪਤ ਰੇ ਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾ ਬਿਧਾ ਦੁਗਮ ਤਿਥਿ ਅਪੇ ਜਨ ਮੰਤਰਿ ਮੋਹ ਰੁਬਰੀ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ
 ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਚਿਓ ਭੂਬੇਸ ਲੁਪਵਰੀ॥ ੫॥ ਨਿਦ ਕੁਨਿਦ ਕਰਿ ਮਲੋ ਪਵੈ ਚਿਹਮ ਲੁਭੁ ਮਾਇਆ ਧਾ
 ਗੀ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾਉਰ ਵਾਰਿਤ ਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਪਰਪੈ ਚੁਖੇ ਲੁਕੀ ਅਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ
 ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੁਭ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਮੰਤਰਿ ਸੁਤੀਖੈ ਏਕੋ ਕਰੀ॥ ੭॥ ਰਸ ਨਿਰਸ
 ਨਿਰਸਿਗਾ ਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਲ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰੀ॥ ਨਨ ਕਹਹਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪੈ
 ਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੨ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੁਰਾ ਜਾ ਕਹੀ ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ
 ਭੂਮਾ॥ ਠਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ॥ ੧॥ ਪਤਾ ਮੋਰੇ ਬਰੋਧ ਨੀਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੈ ਪੀਖਰੇ ਬਿਸਮਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ ਸੁਖੀ ਅਭੁਕਹੀ ਅਹਿ ਦਾਤਨਾ ਸੇ
 ਰਿਦਾਤਾ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੀ ਸੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਰਸੀ ਅਨਮਹਿ ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਨ ਮਹਿ ਸੁਰਾਭੁਕਹੀ ਅ
 ਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ॥ ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂਥ ਡੋਗੇ ਅਤੀਜੇ ਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ
 ਤੂਕਰਤਾ ਕਹੀ ਅਹਿ ਮਾਚਾਰਨ ਮਹਿ ਮਾਚਾਰੀ॥ ਸਹਨ ਮਹਿ ਤੂਸਾਚਾ ਸਾਹਵਾ ਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਪਾਰੀ॥
 ੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੋਰੇ ਦਰਬਾਰ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ॥ ਲਖਿ ਮੀਕੇ ਤਕਗਨੀ ਨਜਾਈਐ ਗਾਨਿ
 ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੋਰੇ ਪ੍ਰਭਨ ਮਾਗੀ ਅਨਨ ਮਹਿ ਗੀਅਨੀ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪਭਜੁ
 ਗਤਾਇ ਸਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਨੀ॥ ੬॥ ਸੇਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਨ ਨਾਸਿਰਿ ਕਰਮਾ॥ ਆਗਿਆ
 ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭਾ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ॥ ੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰ
 ਤਿਕ ਵਨ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਕਜ ਸੁਗਾਇ ਚਿਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤੀਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੪ ਨਾਥਨ ਰਹਰਦੀ ਨ ਥੀਧਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵਾ॥ ਭੈੜਾ ਸਨਾਸਕਿ ਪਲ
 ਹੁਲਾਨਿ ਪਿਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਚਰਲ ਸਰਲ ਦਾਇਆ ਲਕੇ

ਸਵਤਾਰਿ ਜਗੁਰੁਵਸਿੰਧਾ ਭਰਾਗਿ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹ ਦਰਨਮੁਗਾਰਿ ਮਨਮਕਰੰਦਾ।
 ਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿਧਰਲੀਧਰਪਤਿਗਭੁਪਰਮਾਨਦਾ॥ ਜਲਤਾਮਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆ
 ਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿੰਦਮੰਤਾਛੇਦਿਅਰਿਬੁਧਿਕਰੁਲਾਮੈਚਿੰਤਮੋਟਿਪੁਰਖਮਨੰਤਾ॥ ੩॥ ਸਿ
 ਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪੁਰਾਧਿਅਨੁਸਰਜਸਮਾਧਿ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪਸਿਨਪੁਰਤਜਾਂਚੀਐ
 ਰਜਸਾਧਾ॥ ੪॥ ਮੋਹਮਿਥਨਦਰੰਤਅਸਾਥਾਸਨਾਥਿਕਗਾਰਭੁਪਰਮਭਗਮਾਥਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਪ
 ਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਗੋਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਪਿਰੋਤਜਿਨਾਨਚੀਗਾਖਲਮੁਗਧਮੁਕੁਕਟਾਖ
 ਸਿਪਰਭਏਗੁਲਮੰਤਿਧੀਗਾ॥ ੫॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਦੀਸਜੀਪਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤੀ॥ ਜੀ
 ਅਦਾਇਆਮਾਇਆਸਰਥਤਰਮਲੀਪਰਮਹੋਸਹਗੀਤੀ॥ ੬॥ ਦੇਤਦਰਸਨੁਸਵਨਹਰਿਜਸੁਰ
 ਸਨਨਮੁਦਿਚਾਗਾਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫
 ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥

ਜਲੇਕਨਾਇ

੧੮ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਗੀਕੀਵਰੰਮਹਲਾ੩ ਸਿਕੰਦਗਥਿਰਾਅਕੀਧੁਨਿਸਲੋਕਮਃ੩
 ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਅਜੀਵਲਕੀਥਿਪਿਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਲੈਜੇਚਲੈਤਾਜੀਵਲਪਦਵੀ
 ਪਾਹਿ॥ ਚਿਦਿਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੇਹਰਿਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਮਾਨਿਵਸੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਹਜੇਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਪੈਪੈਮਾਗਾ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕ
 ਥਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹੀਪਆਗਾ॥ ਨਮੁਨਚੇਤਹਿਸਥਦਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ ਇਹਮਨਮੁਖਕਾਅਚ
 ਗਾਹਰਿਨਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਥਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮਾਪਲਾਆਪੁਉਪਾਇਚਿਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੇਈ॥ ਮਤਾਮਸੁਗਤਿਆਪਿਕਰੇਜੇਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਤਦਹੁ
 ਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਵੈਲੋਈ॥ ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਰੁਹੈਨਾਚਿਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਿਉਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਥ
 ਦੁਕਮਾਇ॥ ਚਿਹਮਉਹਾਲੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੇਸੇਵੀਐਜੇਸਭਮਹਿਸੈਮਾ
 ਾਇ॥ ਅਵਰੁਦੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੈਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ ਨਿਰਛਲਾਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜੀਖਸਮੁਨਜ
 ਲਹਿਆਪਲਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩ ਸਚਾਨਾਮੁ ਪੀਐ ਐਸੇ ਭੇਵਰੇ ਸਚਾਨਾਨ ਕਰੁ ਕਮੁ ਭੁਇ ਪਰਵਾ ਲੁਭੇ ਏ ਤਫਲਾ ਪਵੈ ਸ
ਚਾਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰ ਚਾਠੈ ਹੁਕਮੈ ਮੁਲਿਨ ਚੁਣਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਜੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਣਿ ਪਾਇ ਚਿਤੁ ਸਿਸਟੀ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਾਇਆ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਜੇ ਤੀਜੇ ਚਿ
ਮਿਲਾਇਆ ਜੇ ਤੀਹੁ ਸਭ ਚਾਨਲਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਇਆ ਚਰਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤੇ ਗੁ
ਲਾ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਾਇ ਚਿਤੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਜੇ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਵੈ ਵਾਰਿ ਆਇ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋੜੈ ਗੁਰਮ
ਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਮੰਧਿ ਵੇਚਿ ਆਈ ਦੇਵੈ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਆਗੇ ਅਨੁਗੇ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਥਰ ਚਲਾਇ
ਆਕਿਉ ਤਰੀ ਐ ਤਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਤੁਭਗ ਤੀਰਤਿ ਆਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ
ਛਾਡਿ ਵਿਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਐ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ
ਸੋ ਕਰਾਰ ਏ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈ ਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ਨਿਕਾਸਿ ਆਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁ
ਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੁਲੁ ਹੋਇ ਉਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋ ਤਿਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋ ਸਹਜੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪ੍ਰਥਿ ਸਿਸਟੁ ਉਪਾਇ ਕੈਵਲ ਸਿਆਪ ਲੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਲ ਭੈ ਪਭੂਤ ਪਾਈ ਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀ ਤਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ
ਜੀਵਤੁ ਮੈਰ ਭੁਇ ਸਾਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ਐ ਹਰਿ ਮੋਲੀ ਮਲੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਕਰੇ ਆ
ਪਿਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਚਿਨ ਮੁਨ ਵਸਿ ਚਿਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
ਇਵੇ ਹੋ ਜੀਵਿ ਆਕਿ ਅਜੁਗਮ ਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਈ ਗਸਿਰੈ ਏਕਚ ਸੇਮ ਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
ਹਥੁ ਛੁਡਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ਜੇ ਨਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਨ
ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਐ ਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਧ
ਨੁ ਸਤਿ ਪਿਆ ਜੇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਏਸ ਕੀ ਸੇਵ ਜੇ ਕਰੇ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਠਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ
ਈ ਗਾਰਵੁ ਤਿਨਿ ਮਲੇ ਦਾਲੇ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਸ ਚਿਰ ਹੋ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੁ ਭੁਲਾਇ ਸੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਕਰੇ ਏ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇ ਖੁਸੇ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇ ਸੀ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਾਇਆ ਲੁਤਾ ਮਯੁ ਪੁਰਾਇ ਸੀ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
 ਲਾਇ ਸੀ॥ ਪਾਸ ਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਭ ਨ ਕਾਸੁ ਏ ਕੁਰੈ ਸਦੀ ਰਹੈ ਹਜੂ ਗਿ॥ ਨਨਕ ਕੁਰਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਪ
 ਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੁਗਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੀਤਿ ਨ ਮਨਾਇ ਸੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਗ ਲਿਹੇ ਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਲਿਸਬਾਈ ਜਾਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਆਇ ਚਿਭਾਇ॥ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਵ
 ਸਨਿ ਸੁਹਗ ਲੀ॥ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਦਰਿ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਹਿ ਗਇ ਕੇ
 ਦਾ ਤਾ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਈ ਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਥਿਧਾ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ॥
 ਅੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਮੀ॥ ਮਤ ਸਰਿ ਨ ਤਾ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਨਾਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲ
 ਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਕਾਂਇ ਆਹਿ ਸਾਕਿ ਆਪੀ॥ ਤਿਹੈ ਜਿ ਪਾਇ ਆਹਿ ਛਾਡੇ ਜਾਇ॥ ਏਸ ਨੇ ਕੁਰੁ ਕੇ
 ਲਿਖਿ ਵਾਲੀ ਐ॥ ਜੇ ਚਲਾਇ ਆਨਾ ਲਿਖਿ ਜਾਇ॥ ਕੀ ਏ ਆਮਿਟੀ ਅੰਧੁਰੈ ਪਉਲੈ ਪੁਛੁ ਹੁਜਾਇ॥ ਹਉ
 ਤਾ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਆਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਦੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੇ ਖਸਮੁ ਜੇ ਰਹਾ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਕੋਰਿ ਚਲ ਨ ਮਧਨੁ ਹੋ ਰੁਪਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਏ ਸੁਧਨ ਕਉ ਤਸ ਕਰੁ ਜੇ ਹਿਨ ਸਕਈ ਨ
 ਓਰ ਕਲੈ ਜਾਇ॥ ਏ ਹੁਰਿ ਪਨੁ ਜੀ ਐਸੇ ਤੀਰ ਵਿਵਹਿ ਆਜੀ ਐ ਨਾਲੇ ਜਾਏ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਨੁ ਵਾਪਰੀ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਨੁ ਖਾਇਆ ਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅ
 ਤਿ ਵਡਾ ਸਦੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ
 ਐ ਨਿਹਚਲੁ ਪਨੁ ਪੀਰਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੈਰਵੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥ ਗੁਲਵੈ ਤੀਸਾ ਲਾਹਿਆ॥ ਸਦਾ ਬਿਰੁ
 ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਨ ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜੇ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿ ਆਗਦੇ
 ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਗਿ ਆਨੀ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਈ ਪਾਈ॥ ਹਲ
 ਤਿ ਪਲਾਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਜੇਸੁ ॥ ॥ ਜਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋਨ
 ਮੁਖਿ ਆਏ॥ ਤਿਸੁ ਹਉ ਮੈ ਵੇਚੁ ਜਾਈ॥ ਨਨਕਾ ਜੇ ਸੁਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ॥ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਈ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖੁ ਉਪਾਕਉ ਲੁਕੈ ਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤਾ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਾ ਕੂੜਾ ਤਿਸ
 ਕਹੈ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ॥ ਜਿੰਦਿ ਪਰੀ ਮਰਲਾ ਏ ਨ ਰਲਾ
 ਨਿਚਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਇ॥ ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਬਲ ਤਬ ਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕੂੜੁ

ਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜੀਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਬੁਝੈ ਵਡੇ ਰੁਪਇ ਆਠਿ ਰਿਸਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਕੀ ੨੬
 ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀ ਆਮੀ ਤਿਗਇ ਆਪਛੁ ਤਾਈ ॥ ਆਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵੇ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
 ਵਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਐਹਿ ਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਲਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਵਾਸਿ ਰਿਉ ਪਾਉਂਦੈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲਾ ਸੀਤਿ ਵਸੈ ਜੀਪਿ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੈਨਲਾ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਹਿ ਰਹਿ ਪਵਹਿ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਨੁ ॥ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ॥ ਐਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਪੈਅਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਾਇ ਆਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿ
 ਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਲਾਰੈ ਗੁਲਾ ਪਰਗ
 ਟੁਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋਇ ਕੋਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਹੁਮੁਖੀ ਦੋਸੈ ਬਹੁਮੁਖੁ ਕਹੀ
 ਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਛੈ ਸਦਾ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਲਾਰੈ ਗੁਲਾ ਸੰਗੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਕੋਵਿ ਰਲਾ ਬਹੁਮੁਖੀ ਆਨੀ ॥ ਜਿਹ
 ਉਮੈ ਮੋਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅੰਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਏ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿ
 ਤਵੈ ਪੈਸੁ ਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਚੈ ਪੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਈ ॥ ਏਤੁ ਕਮਲੈ ਸ
 ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਜੀਮੈ ਮੋਹੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਈ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਗਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅ
 ਤਿਛੁ ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਚਿਤੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸਿਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਲਾ ਪੂ
 ਰੈ ਸਚ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਕਰੀ ਸਚੈ ਸਚ ਦਿਪਿ ਆਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲਾ ਤਿਨੀ ਪਾਈ ਅਜਿ
 ਨਹਿ ਐਵੇ ਚਹੁ ਮਾਗਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜੀਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਪੂਰਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਭੀਰੋ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਨਿਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਾਜੈ ਰੈ ਗੁਲਾਈਆ ॥
 ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ ਮਰਾ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰੁ ਚੁਕਾਈਆ ॥ ਜਿਸੇ ਸੇਕੇ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ

ਪੁਰਿਪੁਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਾਜਿਨਾਮੋਵਿਚਿਸਥ
 ਦਿਨਲਗੋਪਿਆਗੁਸਹਜੇਨਾਮੁਨਾਪਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੀਸਾਗਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈ
 ਐਵਿਸਵਾਸਦਾਖੁਆਗੁਕੁਜੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਆਨਉਰਵਾਰੁਨਪਾਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥ
 ਗੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਥਾਦੇਹਯੋ॥ਹਰਿ
 ਕੀਪੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪੇਖਸਾਏ॥ਹਰਿਗੋਗਿਹਰਿਸਦਗੋਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆ
 ਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜੀਨੀਭਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਬਾਣੁਗੁਰੁਫਿਰੈਬਿਲਾਲਚੈ
 ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥੧॥ਸਯੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਪਰੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉ
 ਤਮਪਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਿ
 ਚੇਰਿਹਰਗੁਰਬਚਨਉਦਸੀਹਉਮੈਮੋਹਜਲਾਇਆਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤੁਤਗਾਇਆ
 ਪੈਨੁਜਲੇਦੀਆਇਆਐਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਈਪਾਏਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕੇਰਹਿਓਖਿਪਾਇਆਜਾ
 ਨਨਕਕਬਲਿਹਰਿਗੁਰਮਾਪਦੋਵਿਟਹੁਜੀਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਮਾਗਗਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩
 ਤੇਗੁਲਮਾਇਆਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਦੀਪਕਿਪਤੰਗਪਚਾਇਆਪੀਤਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇ
 ਆਵੇਖਹਿਦਿਖਾਕਿਨੈਕਿਹੁਆਲਿਚੜਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਾਬਿਖਿਆਨਵਹੁਦਾਸਿ
 ਖੁਆਇਆਜੋਗੀਜੋਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨਾਮਹਿਕਾਰੁਕਹੁਗਰਬੁਵਧਾਇਆਛਾਦਨੁਭੋਜ
 ਨੁਨਲੇਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਰਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਏਤਵੇਆਵਿਦਹੁਸੇਜਨੁਸਮਧਾਜੀਨਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਕਿਸਨੇਅਖਿਸੁਲਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਿਕਰਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੇਤੁਰੈਕਾਮੁਕੋਪੁਅਰੰਕਾਗਾਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰੈਏਨਉਪਰਿਜਮਕਾਭੰਡਕਰਾਗਾ॥
 ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨਿਜਿਨਦੁਜਾਭਉਪਿਆਗਾ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਨਿਕੋਸੁਲੇਨਪੁਕਾਰਾ॥
 ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਗਾ॥੧॥ਸਯੋਕੁਮਃ੩ ਹਉਮੈਮਤਮੋਹ
 ਦੀਮਨਮੁਖਨੇਗਈਖਾਈ॥ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪਰਹੀਲਪਟਾਈ॥ਗੁਰਕੈ
 ਸਥਾਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਹਵਿਚਹੁਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਨਕਮਾ
 ਏਇਆਕਮਾਰਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਹਮਨੁਕੋਤਵੇਅਜੁਗਭਰਮਿ
 ਆਖਿਭਰੈਨਾਮਵੈਜਾਈ॥ਹਰਿਭਾਲਾਤਾਭਗਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਾਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਈ॥ਜਾਹਰਿਬਖ

ਸੇਤਾਗੁਰੀਮਲੈਅਸਥਿਰੁਰੋਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਕਿਛੁਮੈਰੇਨਜਾਇ॥ ਨਾਪਉੜੀ॥ ੨
 ਕਾਇਅਕੋਵਅਪਰੁਹੀਮਲਦਾਸੇਜੋਗੀ॥ ਕਾਇਆਮੰਦਰਿਆਪਿਵਸਿਰਹਿਆਆਪੇਰਸਰੋਗੀ॥ ਆ
 ਪਿਅਤੀਤਾਅਲਿਪਤੁਹੈਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੇਗੀ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐਲਹਿਜਹਿਵਿਜੋਗੀ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਪਿਅਖਾਇਦਗੁਰ
 ਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਠਤਿਸਲਾਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਝੈਕੋਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਥਾਲੀਸਚੁਹੈਸਚਿ
 ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪੁਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਪਾਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾ
 ਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ ਪੂਰੈਸਬਦਿਪੁਭੁਮਿਲਿਆਆਈ॥ ਵਰਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹ
 ਹੁਕਛਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੇਯੋ॥ ਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੁਜਲਾਆਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰ
 ਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਟਕਾਇਆਗਫ਼ਬੀਤਰਿਕੁਕੁਕੁਸ
 ਨੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਭਗਮਿਭੂਯੋਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਾਇਕਿਤੇਨਲਭਨੀਕਰਿ
 ਕੇਖਥਕੇਭੇਖਵਨੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਮੁਜਪਾਨੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨ
 ਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਭੈਲਿਸੁਖਿਵਿਧਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
 ਅਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਵੈਮੇਰੀਆਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਹਰਿਸੇਉਲਿਵਲਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਥੇਲੈ
 ਥੇਲਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਸੋਭਾਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਤਿਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਥਾਲੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਪੀਭਾਲਿ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
 ਰਤਿਅਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਯਿ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਅਭਿਲੋਭੀਅਨਿਤਲੋਭੇਰਾਤਾ॥ ਸਾਇਆਮਨਸਾਮੇਹਲੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ॥
 ਅਗੈਨਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖਾਤਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚੀਖਚਿਠੀਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚੀਖਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਤਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐ
 ਜਿਸਚਾਗਹਿਰਹੀਭੀਉ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐਜਿਗੁਲਦਤਾਮਤਿਪੀਗੁ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸ
 ਨੇਅਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਥਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਸ
 ਦਕਰਹਿਮਨਮੁਖਮਹਹਿਬਿਭੁਖਾਈ॥ ਚਿਨਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਧਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ

ਵਲਾਵਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਏਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਗਮਏ। ਤਿਭਵਲਸੇਈਪਾਇ।
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੈਭਲੈਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਭਗਤਿਬਨੀਜੈ। ਹਰਿਕੈਭਲੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪ੍ਰਿ
 ਜੈ। ਹਰਿਕੈਭਲੈਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਨਿਤਲੀਜੈ। ਹਰਿਕੈਰਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਪਹਿਸਦਾਵਸੈ
 ਜੈ। ਹਰਿਕਭਾਲਾਤਿਨੀਮਨਿਆਜਨਗੁਰਮਿਲੀਜੈ॥ ੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾ
 ਕਰਹਿਜਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਗਮਏਹੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ।
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋਨਿਤਕਰੇਸੇਮਨਚੰਦਿਆਠਲਪਾਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੇਹਲੇਹਗਿਤਿਨਕੈ
 ਸਿਗੰਮਿਲਾਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖੁਪੁਰੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ। ਨਾਨਕਜੈਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁ
 ਤਿਨਕਉਦੇਉ॥ ੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਦੈਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਜੈਕਾਨਉ। ਜੋਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਠਲੁ
 ਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹੈਜਉ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਪਨੁਹੈਜੋਸਨੇਦੇਇਸੁਖਾਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਾਇਥਾਨਿ
 ਭਰਪੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੁਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ। ਨਾਨਕਵਾ
 ਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੈਕਰੁਨੇਜਿਨਅਵੈ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਦੈਹੈਸਚੀਬੁਰਥਲੀ।
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਲੀਐਸਾਚਿਸਹਜਿਸਮਾਲੀ। ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਗੈਲਿਵਿਹਲੀ।
 ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਅਸੇਪੁਨਪਰਲੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਲੀ॥ ੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਲੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ।
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕਰਮੀਪਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਇਆਕਰਿਦੇਇ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਏਏਇ॥ ੧॥ਮਃ੩
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਵੇਸਾਤਿਨਅਵਈਦੂਜੀਨਹੀਜਾਇ। ਜੇਬਹੁਤੇਗਲੇਚੀਐਵਿਲਕਰਮੈਨਪਾਇਆ
 ਜਾਇ। ਜਿਨਅੰਤਹਿਏਭਵੇਕਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ। ਜੀਮਲੁਮਰਲੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁ
 ਪਾਇ। ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤਲਾਇਆਸੁਖਾਈਕੋਈਨਹੀ। ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਚਿਦਿ
 ਦੁਖਸਹਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਛਾਛੀਤਿਸਨੇਅਖੀਐਜੀਖਸਮੈ
 ਧਰੀਪਅਗਾਦਰਿਖਵਸੇਵਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਗਾਛਾਛੀਦਰੁਪਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਹਿ। ਛਾ
 ਛੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਅਰਿ। ਛਾਛੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਰਿਜੀਪਹਰਿਨਿਸਤਾਹਿ॥ ੧੭॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਗੁਜਗੀਜਾਤਿਗਵਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਅਪਲਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁ

ਜਪਲਾ ਜਿਸੁ ਸਤੇ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉਪਵੈ ਸਾਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਗਿ ਸਾਹੁ ਕਮੁਪਛਾ ਲੈ ਕੰਤਕਾ ਜਿਸੇ ਨੇਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੀ ਤੀ ਕਰਤਾਗਿ ਚਿਹੁਕਚ ਜੀ ਕੁਲਖ ਲੀਪਹਰਿਓ ਭੈ ਭਤਾਗਿ ਭੈਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮ
 ਲੋਵੈ ਸਰੀਰਾ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਉਤਮੋਵੈ ਹਰਿਜਪਿ ਗੁਲੀਗਹੀਗੁ ਭੈਵਿਚੈ ਬੈਸੈ ਭੈਰੋ ਭੈਵਿਚੈ
 ਕਮਵੈ ਕਾਗਾਐ ਬੈਸੁ ਖੁਵਾਏ ਆਈ ਆਦਰਗਹੋ ਮੇਖਦੁਆਗਾ ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉਪਈਐ ਮਿਲਿਐ ਜੋਤੀਜੋਤਿਅ
 ਪਗਾ ਨਨਕਖਸੈ ਭਵੈ ਸਭਲੀ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਗੁ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਦਾਸਦਾ ਸਾਝਾ ਹੀਐ ਸਚੇ ਕ
 ਉਥਲਿ ਜਾਇ ਨਨਕਏ ਕੁਛੋ ਚਿਦੁ ਜੈਲਗੈ ਸਾਜਿਹਵਾ ਜਲਿਜਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਅੰਸ ਅਉਤਾਉਉ
 ਪਾਇਓਨੁ ਭਉਦੁ ਜਾਕੀਆ ਜਿਉਗੇਰਾਜੁ ਕਮਵਦੇ ਦੁਖਸੁਖਭਿਗੀਆ ਈਸਰੁ ਬਹਮਸੇਵਦੇਅੰ
 ਭੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ ਨਿਰਭਉਤਿਰੰਕਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਟੀਆ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨਾਵੇਆਪ
 ਈਅਸਥਿਰੁ ਜਾਗੀਬੀਆ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹੁ ਸਭਕਿਛੁ ਅਵਲਜਾਲੁ ਹੈ ਜੋਤਾ ਹੈ ਆਕਾਗਾ ਜਿ
 ਨਿਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਆਸੋਹੋ ਆਪਰਵਾਲਾ ਨਨਕਜੋਕੇ ਆਪੁਗਲਾਇਦਾਸੇ ਮੁਰਖੁ ਗਵਾਗੁ ॥੧॥ਮਃ ੩
 ਮਨੁਕੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਗੁਰੀਅਨੁਕੰਚਾ ਜਹੀਬੰਚੇਤਹਜਾਇ ਨਨਕਹਸਤੀਕੰਚੇ ਬਾਹਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਉ
 ਭੁਕਿਪਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿਉ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਲਾਸੇਵਿਸਭ ਠਲਪਾ
 ਏਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਉ ਸਦਾਪਿਆਈਆ ਸਿਤਜਨਕੈਸੋਗਿਦੁਖਮਿਟਾਇਆ ਨਨਕਭਏਅਚੰਤੁ
 ਹਰਿਪਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਖੇਤਿਮਿਅਲਾਉਚੀਆ ਘਰੁਉਚਾਨਿਰਲਾਇ ਮਹਲਭ
 ਰਤੀਘਰੁ ਸਰੈ ਸਜਲਪਹੁਲਿਅਉ ॥ ਬਰਸਤਾਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾਥਹੁਵੈ ਬਰਸਹਿਕਾਰੀ ਨਨਕਾਤਿਨਬਾਲਿਹ
 ਰਲੈ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨਮਾਹਿ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਿਠਾਸੇਜੋਭਾਵ ਦਾਸਜਲੁਸੇਜੋਗਸੀ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਲੀਐ ਜਾਕਉ ਅਪਿਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਪਭਪਾਸਿ ਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ ਤੂਸਚਾਸਈ ॥ ਤੂਰਖਵਾ
 ਲਾਸਦਾਸਦਾ ਹਉਤੁਪਾਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆ ਤੂਰਹਿ ਆਸਮਈ ॥ ਜੇਦਾਸਤੇਰਕੀਨਿਦਾਕ
 ਰੇਤਿਸੁ ਮਹਿਪਚਈ ॥ ਚੰਤਾਛੁਡਿਅਚੰਤੁ ਹਉਨਨਕਲਾਗਿਪਈ ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਸਾਕਰਤਾਜ
 ਗੁਮੁਆ ਆਸਾਮੈਰੇਨਜਾਇ ਨਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾ
 ਏਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਇ ਨਨਕਨਿਹਚਲੁਕੋਰਤੀਬਾਝੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਆਪੇਜਗਤ
 ਉਪਾਇਚਿਨੁਕਰਿਪੁਰਾਖਾਣਾ ॥ ਆਪੇਸਹੁਆਪੇਵਲਜਾਗਾ ॥ ਆਪੇਹੀਹਰਿਹਵਾ ॥ ਆਪੇਸਹੁਆਪੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇ
 ਹੀਖੇਵਾਣਾ ॥ ਆਪੇਗੁਰਚੇਲੈਐਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਣਾ ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਤੂਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਾਣਾ

ਰਗੁਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਉਮਹਾਪ ਸਲੋਕਮਃ੫
 ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਅਰਪਦਾਜੋਰਵਾਜਾਪਿਗੁਰਨਉ। ਨੇਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਲਾਸਵਲੀਸੁਨਲਾਗੁਰਨਉ। ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਤਿਅਦਰਗਪਈਐਠਉ। ਕਹੁਨਕਕਿਰਪਕਰੇਜਿਸਨੇਏਰਵਕੁਦੇਈ। ਜਗਮਰਿ
 ਉਤਮਕਾਢੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਈ॥੧॥ਮਃ੫ ਰਖੇਰਖਲਾਹਰਿਅਪਿਉਥਾਰਿਅਨੁ। ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪ
 ਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ। ਹੋਆਅਪਿਦਈਅਲੁਮਨੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ। ਸਪਜਨਕੈਸੀਹੀਭਵਜਲੁਤਰਿਅ
 ਨੁ। ਸਾਕਤਨਿਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ। ਤੇਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਕਮਨੈਮਾਹਿ। ਜਿਸੁਸਿਮਰ
 ਤਸੁਖੁਏਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਮਗਮੁਅਪਾਰੀਐ। ਸਚੇਸਚਾਸਚੁ
 ਸਚੁਨਿਰੰਗੀਐ। ਕੁਰੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਗੀਰੀਐ। ਸਭਸੈਦੇਦਤਰੁਜੇਤਉਪਰੀਐ। ਇਕਤੁਸੁਤਿ
 ਪਰੇਇਜੋਤਿਸਿਜਾਗੀਐ। ਹੁਕਮੇਭਵਜਲਮੀਏਹੁਕਮੇਤਾਗੀਐ। ਪਰਜੀਉਤੁਪੁਪਿਅਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾ
 ਗੁਮਥਾਗੀਐ। ਤੇਗੀਗਤਿ — ਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇ। ਹਉਤੁਪੁਬਲਿਹਗੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫
 ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਅਚੰਤੁਵਸੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਉਨਿਧਿਅਗਮਹਿਪਾਹਿ। ਜਾ
 ਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾਹਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥
 ਮਃ੫ਕਿਤੀਬੈਰਾਗਿਬੈਰਾਗੇਮੁਦਵਜਾਇਨਵਜਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲੁਕਿਸੈਨਰਹੀਅਲਾਜਾ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ਤੁਪੁਪਿਅਈਨਿਬੇਦਕਤੇਥਾਸਲੁਖਵੇ। ਗਲਤੀਗਲੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪਵੇ। ਚਹਮੇਤੁਪੁਪਿਅਾਇ
 ਨਿਏਂਦੁਇੰਦ੍ਰਾਸਲਾ। ਸੰਕਰਥਿਸਨਅਵਤਾਰਹਿਜਸੁਮੁਖਿਭਲਾਪੀਰੀਪਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਮ
 ਉਲੀਏ। ਚਿਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ। ਕੁਰੁਕਰੇਵਿਲਾਸੁਪਰਮੇਤਗੀਐ। ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁਲਾਇਹਿਅਪਿਤੇਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਚੀਰੀਆਈਅਲੁਕਰੇਚੁਰਿਅਈ
 ਹੋਇਸੇਗ। ਨਾਨਕਅਜੁਕਾਇਅਵਸੀਗਛਲਛਲੀਪੇਗ॥੧॥ਮਃ੫ ਕਿਤੀਅਕੁਢੰਗਗੁਣਾ। ਥੀਐਨਿਤੁ
 ਨਾਨਕਸੁਹਿਦਕਿਅਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਂਗਉਤੁਝੈਦਇਅਲਕਰਿਦਾਸਾਂਗੋਲਿਆ
 ਨਉਨਿਧਿਪਈਗਜੁਜੀਵਾਥੋਲਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਪਦੁਸਾਘਰਿਘਲਾ। ਤੇਨਕੈਸੀਗਿਨਿਹਾਸਵਲੀ
 ਜਸੁਸੁਲਾ। ਕਮਾਵਾਤੇਨਕੀਕਰੰਸਰੀਰਪਵੇਤੁਹੋਈ। ਪਖਾਪਾਲੀਪੀਸਿਥਿਗਸਾਪੈਰੋਈ। ਅਪਹੁਕਛੁਨੇ
 ਇਪੁਭਨਦਰਿਨਿਹਲੀਐ। ਮੋਹਿਸਿਰਗੁਲਾਦਿਚੈਥਉਸਿਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੫

ਸਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਿ ਸਦ ਪੁਰਿਗਿ। ਨਨ ਕਸਰ ਦਿ ਤੁਹ ਹੀ ਅਪੇਖ ਉਸ ਦਾ ਹੁਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਤਿਤ
ਪੁਨੀਤ ਅਸਿਖ ਹੋਇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਯਾਤਾ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਨਨ ਕਸਰ ਤਕੇ ਕੁ
ਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤ ਜਪੀ ਐਸਾ ਸਿਰੀਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਾਦਿ ਗਾਠਦਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰੇ ਰਹੀ ਮਤਿ ਸੁਨਾਵੇ ਸਾ
ਦਾ॥ ਅਪਿਉ ਪਵਨ ਹਰ ਅਪੇਹੀ ਮਾਰਦਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਲੁਭੁ ਵਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪੀਖ
ਨਮਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਠਦਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸਾਚੇ ਤਿਸਹਿ ਉਪਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਦੇ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁਕ ਦੇਨ ਹਾਰਦਾ॥
ਸਦ ਅਭੁਤੁ ਦੀ ਬਲੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋੜੀ ਐ ਦੀਜੈ ਅ
ਗਨਿ ਜਲਾਇ॥ ਜੀਵਦਿ ਅਨਿਤ ਜਪੀ ਐ ਨਨ ਕਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤੁ ਅਪਲਾਸ
ਭੁਲ ਪਾਏ ਅਹਿ॥ ਨਨ ਕਨਾਮੁ ਅਗਾਧੀ ਮਾਗੁ ਰਪੁਰੇ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਪੁਰਤ ਸੇਸਾਰਿ
ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਸਨੁ ਦੀਖ ਜਗਤ ਨਿਰ
ਲੁਭੇਇ॥ ਜਨ ਕੇ ਸੇਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪੈ ਲੁਧੇਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਚਿਖੈ ਜਪੀ ਐ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁ
ਖਾਧੀ ਐ॥ ਜਿ ਸੁਪਟਿ ਵਸੈ ਮਾਨਉ॥ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀ ਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿਖੂਟੀ ਐ॥ ੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਦਿਤ ਵਨੈ ਉਦਮੁ ਕਰ ਉਉਰਿ ਨੀਤ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਕਾ ਅਹੋ ਰੂਪੁ
ਨਨ ਕ ਕੇਸੀਤ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਪਭਿਰਾਖਿ ਅਮਰੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੁਲਿ॥ ਨਨ ਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਲੀ ਅ
ਮਰ ਉਵਿਚਾਰੀ ਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਖਾਰੈ ਸੁਗੁਰ ਪਹਿ ਮਰਦਾ ਸਿਕਰਿ॥ ਛੋੜੈ ਸਿਅ ਦਾਪ
ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਧਰਿ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦਰਮਾ ਤਿ ਜਾਇ ਜਾਗੇ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਸੇਗਿ ਭਵ ਜਲਾਇ
ਖਮੁ ਤਰਿ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਗਿ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਰਲੁ ਉਲੇਸੁ ਭਰਭਗਿ॥ ਮਨ ਕਉ
ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਦਾ ਹਰਿ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਪੁਰਿ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਲਗਵੀ ਅਸੁਖ ਨਿਜੇ ਰਵਾਹਰੈ ਜੋ ਵੀਆ॥ ਨਨ ਕਲਹੀ ਲਖ ਸੈ ਅਨ ਰੁਥਲ ਦੇਇ ਨ ਮਾਪਿਰੀ॥ ੧॥
ਮਃ ੫ ਬਨਿ ਭੀਰਵ ਲੈ ਰਿਕੁ ਸਾਥੀ॥ ਲਪਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਨ ਕ
ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਈ ਅਨਿਸਾਭਿ ਨਿਪਨ ਤੇਰੈ ਰੀਰਿ ਰਤਿ ਆ॥ ਨਹੋ ਵਈ ਪਛੋਤ ਉਤਪਨੇ ਜਪਤਿ
ਆ॥ ਪਉਨੁ ਸਕੈ ਕੋਇ ਚੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹੈ ਚਿਤ ਰਿਮਨਾ॥ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਸਿਫਾ ਤਿਭੀ
ਡਾਕੁ ਕਰਮੀ ਪਈ ਐ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁ ਨਿਪਾਈ ਐ॥ ਰਖੈ ਅਪਿਦਇ ਅਲੁ ਕਰਿ ਦਸ
ਆਪਣੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਂ ਸੁਲੇਸੁ ਲੇ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਪੇਸ ਪਵੇ ਲਾਭੈ ਸਹਿ ਦਿਤ ਫਕ

ਲਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈ ਚ ਨਾਨਕ ਸਾਰਨ ਜਾ ਲਾ ਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਤੈਰੈ ਸਿਮਰਦੀ ਹ
 ਭਾਕਿ ਛੁਲਾਧ ਮੁਖਿ ਮੁਨਾ ਰਿਠ ਮੁਕਈ॥ ਜੇ ਸੁਪਾਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਲਾ ਦਯਾ ਪਿਆਈਐ॥ ਵੈਰੋਗਾ ਘਾਲਿ ਹਰਿਗੁਲ ਕਾਇਐ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰ
 ਤੈਠਾ ਦਿ ਪੁਰਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ॥ ਪੁਰਨੋਵੈ ਅਸਨਾਇ ਮੀਨੇ ਵਸਾਇਐ॥ ਕਾਇਨਲ ਗੋਬਿਧ ਨੁਆਪੁਰ
 ਵਾਇਐ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ॥ ਤਿਨਿ ਪਏ ਸਭੋ ਥਕਾ ਜੇ ਸੁਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ॥ ਤੂਸ
 ਭਨਾ ਕਖਸ ਮੁਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਨਦੀ ਤਰੰਦ ਕੀ ਮੈ ਰਾਖੇ ਚੁਨ ਖੁੰਭੈ ਮੀਨੈ ਮੁਹ ਚੁਭ
 ਤੇਰੀ॥ ਤਉ ਸਹਚਰ ਲੀ ਮੈ ਰਾਹੀ ਅਵਾਸੀ ਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤਲਾਭੇ ਜੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਦੇ ਸੂਰ੍ਹਿ
 ਆਦੁ ਰਮਾਤਿ ਵੈਵੈ ਮਿਤ ਅਸਾ ਨਵੇ ਸੇਈ॥ ਹਉ ਛੁਛੇ ਦੀ ਜਗੁ ਸਥਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਗਲੇ ਕੋਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਅਵੈ ਸਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰੇ ਅਭਗਤਾ ਰੇ ਰਿਆ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਾਪ ਸੀ ਗਵਿਠਿਆ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਲ ਭਉ ਕਟੀ ਮੈ ਜਨ ਕਾ ਸਥ ਦੁਜੀ ਪਾ॥ ਬੰਧਨ ਖੋਲ੍ਹਿ ਸੇਤ ਦੁਤ ਸਾਭਿ ਜਾਹਿ ਛਾਪਾ॥ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਲਾਇ ਨਿ
 ਠੇਰਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭਿ ਪਾ ਗਿਆ॥ ਉਚੀ ਹੁਉ ਚਾਬ ਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾ ਗਿਆ॥ ਗੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਕਰ ਜੋ ਰੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਪਿਆਈਐ॥ ਜਾ ਅਪੋਹੋ ਦਇਆ ਭੁਤਾ ਭਗਤ ਸੇ ਗੁਪਾਈਐ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਥਾਗਿ ਵੇਚਾਨ ਵੈਰੁ
 ਮਸਪੁ ਮਸਕੁ ਕਾਪਈ ਆਗੀ॥ ਤਉ ਸਹਸੇ ਤੀਲਗ ਵੀ ਤੇਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਸਚੀ ਬੈਸਕਾ ਤਿਨਾ ਸੀ ਗੀ ਜਿਨ ਸੀ ਗੀ ਜਪੀ ਮੈਨ ਉ॥ ਤਿਨ ਸੀ ਕਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਅਪਲਾ ਸੁਆ
 ਚੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਪਰਵਾਨਾ ਜੇ ਤੁਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ॥ ਹੋ ਅਸਾ ਪੁਸਿ ਗੁਠਿ ਰਿਦੁ ਖਨ ਤੇਟਿ
 ਆ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਬਨੁ ਠਿਰਿ ਗਗਨ ਭਿਨ ਲੇਟਿਆ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬਯੋਟਿਆ॥
 ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ॥ ਸਭੇ ਜਪੀ ਮੈ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖ ਹੁਥੇ ਲੇਟਿਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਚੁਛਿ
 ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ॥ ਪਰਿਖਿ ਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁ ਵੇਨ ਖੇਟਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਵਿਛੋਰੇ ਜੈ
 ਚੁਰਖ ਵੇਨ ਵੈਵੈ ਨਿਗਾਖ ਹੋ॥ ਜੇ ਸੋ ਪਲੀ ਮਿਲੀ ਨਿਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਬੁ ਹਸਦੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿ ਮੀਵ ਸੇਈ ਪਾਣੀ ਮੈ
 ਈ ਪਲੁ ਰਖੈ ਭਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਅਨਾਹਿਤ ਭੁਕੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤੇਰੀ ਮਤੁ ਪੈਰੀ
 ਗੋਚਰੇ॥ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜੀ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਪੁਗਾ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਦਦੇ ਖਿਕੁ ਦਗਤਿ ਤੇਰੀਆ॥
 ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਸ ਕਰਿ ਗਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀਆ॥ ਤੇਰੇ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ॥ ਜੇ ਸਨੇਹੇ ਦਿ
 ਏਆ ਲੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੇ ਅੰਤ ਅੰਤੁ ਪਾਈਐ॥ ਜੇ ਸਨੇਹੇ ਕੀ ਪਾਲੁ ਸੁ

ਰਹਿ

ਨਮੁਖਿਅਈਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਕੜਛੀਆਠਿਗੋਨਿਸੁਅਉਨਜਲਨਿਸੁਵੀਆਸੇਈਮੁਖ
ਦਿਸੈਨਿਨਕਰਤੇਪੇਮਗਸਿ॥੧੧ਮਃ੫ ਪੋਜੀਲਪਮੁਖੋਚੁਛਰੀਅਉਜਾਵੀ॥ਤੈਸਹਿਦੇਰੀਵਾਜੇ
ਨਨਕਖੇਤੁਨਛੇਜਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਗਪਿਹੁਸਚੇਸੇਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸੀ॥ਦੁਗਸਿਰਿਆਖਸਮੁਖ
ਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਗਸਿ॥ਅਤੇਅਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਚਿਟਗਹੁ॥ਪਉਸਗਲਾਈਭਾਜੇਸੁਖੀਹੁਸੁਖ
ਲਗੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤਾਗੀਅਨੁਸਿਤਸਿਹੁਹੋਈ॥ਜਪੀਐਅੰਮਿਤਨਾਮੁ॥ਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਈ॥ਜਿਸੇਨੇਅ
ਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਪਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫
ਲਧੁਲਭੁਲਹਾਰੁਕਰਨੁਕਰੰਦੇਮਾਪਿਗੀ॥ਏਕੋਸਿਰਜਲਹਾਰੁਨਕਾਕਿਅਨਪਸੀਐ॥੧੫ਮਃ੫ ਪਾਪ
ਨਵੀਆਪਛਾੜਿਬਾਲਾਸਚਾਵਸੀਨੈਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਾਚੇਤਾਰੇਨਨਕਦਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਵਹੁਵਹੁਸਿਰਜਲਹਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਂਢੇਆਪੀ॥ਜੀਅਜੀਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸੇਨੇਸਦਾਜਾਪੀ॥ਦਾਈਅ
ਧਾਗੇਸਮਗਬਿਦੁਕੋਬਿਲਾਬਿਲਾਪਾ॥ਨਠੇਤਪਦਖੋਰਗਪੁਰੇਗੁਰਪਤੀਪਾ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਲੀਰਖਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪੀ॥ਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛਡਾਇਚੰਧਨਸਗਲਕਾਪੀ॥ਤਿਸਨਬੁਣੀਅਸਪੁੰਨੀਮਨਸੀ
ਤੋਖਿਧੀਪਾ॥ਵਡੀਹੁਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨੀਪਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਲਪਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾ॥ਨਨਕਪੀਤਿਲਗੀ॥ਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਪਸਿਗਾਤਾ॥੧੪ਮਃ੫
ਗਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਾਨਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਸੋਈ॥ਨਨਕਨਾਮਅਗਪਿਐਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਨੁਹੋਦਰਗਹਪਵੈਥਾਈ॥ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਈ॥ਜਿ
ਸੇਨੇਹੋਈਕ੍ਰਿਪਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥ਭਗਤਤੇਰੇਦਾਈਅਲਚਿਨਮਿਹਰਪਾਈ॥ਦੁਖੁਦਰਦਵਰੇਰੇਗੁ
ਨਪੋਹੋਤਿਸੁਮਾਈ॥ਭਗਤਏਹੁਅਧਾਰੁਗੁਲਗੋਵੰਦਗਾਈ॥ਸਦਾਸਦਾਦਿਗੁਰੈਲਿਐਕੋਈਕੁਪੀਆਈ॥
ਪੀਵਤਿਅੰਮਿਤਨਾਮੁਜਨਨਮੇਰੇਅਘਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸ
ਨੇਵਿਸੈਨਾਉ॥ਨਨਕਅਨਾਦੇਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰੇਕਾਉ॥੧੬ਮਃ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐ
ਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰਾਤੇ॥੫੩੩ਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸੈਨਨਕਰਵੀਐਨਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਰਬੀਰਵਰੀਆਮ
ਕਿਨੈਨਹੈਵੀਐ॥ਫਉਜਸਤਲੀਹਠਪੰਚਾਜੇਵੀਐ॥ਦਸਨਰੀਅਉਪੁਤਦੇਨਿਚਮੇਵੀਐ॥ਜੀਲਿ
ਜੀਲਿਐਨਿਰਲਾਈਏਰੇਟੇਨਾਏਵੀਐ॥ਝਰੁਲਾਈਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੇਵੀਐ॥ਭਰਮੁਕੇਦੁਮਾਈਆ
ਖਈਕਹੁਕਿਤਾਬਿਪੈਤੇਵੀਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਾਧੀਬਿਖਮਦਲੁਫੇਵੀਐ॥ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨਗਤਿਰ

ਹਰਭਜੇਗੀਐ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਿਲਾਵਿਖਸਭੇਉਤਗਨੀਤਨੀਤਗੁਲਗਾਉ॥ਕਿਟਿਕਏ
 ਸਾਉਪ॥ਜਹਿਨਾਨਕਾਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧੫ਮਃ੫ ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਪੁਰੀਹੈਵੈਜੁਗਾਤਿ॥ਹਸਿਦਿ
 ਆਖੇਲੀਦਿਅਪੈਨੀਦਿਅਖਾਵੇਦਿਅਵਿਚੋਹੈਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰੁਪੈਨਾਜੀਨਿ
 ਭਰਮਗੁਰੁਤੇਰੀਆ॥ਸੋਸਾਤਿਗੁਰੁਵਹੁਵਹੁਜੀਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋਰੀਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਵਗੁਰੁ
 ਦੇਇਦਭੁਰੀਮਹਾਰੇਗੁਬਿਕਰਲਾਤਿਨੈਬਿਦਭੁਰੀ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤਖਜਾਨੀਆ॥
 ਜਿਤਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਮਹਿਮਾਕਰੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵਾ॥ਗੁਰਪਾਰਬਰਮ
 ਪਰਮੇਸੁਰਮਪਰੇਪਰਮਲਖਅਭੇਵਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਅਜੀਉਤੁਕਮਾਵਾਦਿਅ
 ਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ਪੈਆਇਦਿਅਤੂਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤਾ॥੧੭ਮਃ੫ ਸੁਭਾਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦ
 ਰਮਲਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੇਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਵੇਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਭਗਵੰਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਤੇਰਕੀਤਹੋਇਤਕਹੇਰੁਗਪੀਐ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤੇਸੁਜੀਉਅਗਪੀਐ॥ਆਇਐ
 ਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਹਿਬਦੇਸੁਮਾਗਾ॥ਤੇਸਨੇਪੋਹੇਕਵਲੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਗਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵ
 ਸਿਨਕਈਬਹਗਾ॥ਸੇਭਗਤਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਗਾ॥ਤੇਰਦਾਸਾਪੈਆਇਨਿਤੁਪੁਤੁਰਖਲਵਾ
 ਲਿਆ॥ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸਟ
 ਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਗਾਖਿਯੇਹੁਪਭਾਪਲੇਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿ॥੧੯ਮਃ੫ ਖਾਦਿਅਖਾਦਿਅਮੁਹੁਖਾ
 ਠਪੈਨੀਦਿਅਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਾਪੈਗੁਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਾਚਿਨਲਗੇਰੈਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀਉ
 ਜੀਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਲਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਅਪਤਹਜਾਇਖਜੇਵਲਾ॥ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਗੀਰੀ
 ਦੁਗਮਤਿਪੋਵਲਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧਾਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੇਵਲਾ॥ਜੇਤੇਰੈਗੀਰੀਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੇ
 ਵਲਾ॥ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਇਕੁਨੈਲਅਲੇਵਲਾ॥ਜੀਨੀਪਛਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੇਵਲਾ॥ਨਉ
 ਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪੋਰੇਵਲਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਚਿਮੁਆਰਲੰਦਜੇਖਾ
 ਕਾ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੀਰੀਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੁਜਨਪਾਕਾ॥੨੧ਮਃ੫ ਜੀਵਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆ
 ਮਰਦਿਆਹਰਿਰੀਗੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੁਸੀਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆ
 ਪਿਰਖਲਵਾਲਿਆ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ਉਲਾਕੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆ॥
 ਮਿਠਰਵਨਸਮਰਥਆਪੇਗੀਘਾਲਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਮੀਪਸੋਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾ

ਇਆਪੇਰੀਪਾਲਿਆਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਅੰਤਮਪਰਿਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਨਕਸੀਲਿਆ॥
 ੧੯॥ ਨਲੋਕਮਃ੫ ਆਦਿਸੰਪਿਅਨੁਅੰਤੋਪਰਮੇਸਰਿਗਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਰਿਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁ
 ਚਖਿਆਸਧਸੇਗੁਅਪਰਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਰਵੈ॥ ਪਾਏਮਨੇਰਬਸਭਿਜੋਨੀਨਹਭਵੈ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਕਰ
 ਤੇਭਵਿਕਰਲੁਜੋਕਰੈ॥ ਨਨਕਮੰਗੈਦਨੁਸਿਤਪੁਰਿਤਰੈ॥ ੧੯॥ ਮਃ੫ ਤਿਸਨੇਮੰਨਿਵਸਾਇਜੀਨਿਉਪਾਇ
 ਆਜੀਨਿਜੀਨਿਪਿਆਏਅਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਲੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ ਹੁਕ
 ਮੈਬੁਝਿਨਿਹਲੁਖਸਮਿਠੁਗਮਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਰੇਅਮੀਪਕਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਗਮਾਇਆ॥ ਜੋਜੋਦਿਤਖਸ
 ਮਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਨਕਾਜਿਸਹਿਦਾਇਅਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤ॥ ਜਿਸਹਿਕੁਯਾਏਅੰਮਿਤਮਰਿ
 ਜਮਹਿਨਿਤ॥ ੨॥ ਪਦਿਵੈ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਭਿਖਿਨੁਟਿਕਲਨਦਿਤੇ॥ ਪਰੁਦਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸ
 ਕਹਿਠਾਵੈਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ ਮਥੇਵਾਭਿਪਛਾਵੈਅਨੁਜਮਮਾਗਿਮੁਤੇ॥ ਦੁਖਿਯਗੈਬਿਲਲਾਇਆਨਰਕਿ
 ਘਰਿਸੁਤੇ॥ ਕੀਠਿਲਾਇਦਾਸਗੀਅਨੁਨਕਹਰਿਸਤੇ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਗਮੁਜਪਹੁਬਭਗੀਹੋਜ
 ਭਿਥਲਿਪੁਰਨੁਸੋਈ॥ ਨਨਕਨਮਿਪਿਆਇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥ ੧੯॥ ਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾ
 ਗਤੇਜੋਸਨੇਵਿਸਰੈਨਹਿ॥ ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਇ॥ ੨॥ ਪਦਿਵੈ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦ
 ਤਾਰੁਮਨੇਰਬਪੁਰਿਆ॥ ਏਛੁਪੁੰਨੀਮੰਨਿਅਸਗਏਵਿਸੁਰਿਆ॥ ਪਾਇਅਨਮੁਨਿਪਨਾਜਿਸਨੇਭਲਦਾ॥ ਜੋਤਿ
 ਸਿਮਲੀਸੀਗੀਜੋਤਿਰਹਿਆਘਲਦਾ॥ ਨੁਖਸਹਜਅਨੰਦਵੁਠਾਤਿਤੁਘਰਿ॥ ਅਵਲਜਾਲਗੇਜਨਮੁਨਤਹ
 ਮਗਿਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦਿੰਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੨॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੁਜਰੀਬਲੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਘਰੁ੨
 ਨਾਰੇਪਵਦਾਇਸਿੰਗਹੁੰਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਯੋ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਠੰਗਪਰਿਉਤਬਕਤਮੁੰਡਲੁ
 ਕਈਯੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਾਬਿਰਨੇਹਈਯੋ॥ ਠਾਟੇਨਕਨਟੁਟੇਕੈਪਨਕੇਦਉਕੋਭੁਸੁਖਈਯੋ॥ ਰਹਾਇਸਰੋ
 ਦਿਨੁਡੋਲਤਬਨਮੀਆਅਜਹੁਨਪੇਟਅਘਈਯੋ॥ ਜਨਭਗਤਨਕੋਕੋਯਨਮੋਕੀਚਿਅਪਨੇਪਈਯੋ॥ ੨॥
 ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭ੍ਰਮਿਬੁਝੈਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮਈਯੋ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਚਿਪੁਛਾਬਿਸਰਿਚਿਇਹੁ
 ਅਉਸਰੁਕਤਪਈਯੋ॥ ੩॥ ਭ੍ਰਮਤਠਿਰਤਤੇਲਕੋਕੋਕੀਪਾਜੋਉਗਤਿਬਿਨੁਗੈਨੀਬਿਹਈਯੋ॥ ਕਹਤ

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਰੁਪੁ ਨੇ ਪਛਤਈ॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥
 ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ॥ ਏਕ ਰਿਕ ਕੈ ਸੇ ਜੀਵਹਿ ਪੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਤਨ ਨਾ ਬੁਨ ਨਾ ਸਭੁ ਤਾ ਜੇ ਚਿੰ
 ਕਬੀਰਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਚਿ ਸਰੀਰਾ ਠਹਰਿ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾ ਗਾਵਾ ਹਉ ਬੇਰੀ॥ ਤਬ ਲਗੁ
 ਚਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਰੀ॥ ੨॥ ਚਿਛੀ ਮਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਚਿਮੈ ਲਾਹਾ॥ ੩॥ ਕਰਤ
 ਕਰੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਮ ਗਾਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਾਖੁ ਰਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਵਿ
 ਉਕੀ॥ ੫॥ ੧॥ ਜੋਗ ਜੁਦੇਹਿ ਤਕ ਵਨ ਬਡਾਈ॥ ਜੋਗੀ ਪਸੰਗਾ ਵਹਿ ਤਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ॥ ੧॥
 ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਅਵਤੁ ਜਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰ
 ਮ ਰੁਝਾਈ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਸਹ ਸਾ ਜਾਈ॥ ਕਿਸੁ ਹ
 ਉਪੁ ਜਉ ਦੁਜਾਨ ਦਰਿ ਨ ਆਈ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀ ਜੈਭਾਉ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਪਰੀ ਐਪਉ॥ ਜੇ ਚਿਹੁ ਦੇ
 ਉਤ ਚਿਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਲੈ ਨਲਾਛੈ ਪਾਗਮਲੇ ਪਰਮ
 ਲੀਚਿ ਬੈਠੈ ਗੀਆਈ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿ ਚਿਕਵਨੈ ਜਾ ਲੈ ਗੀ ਬਾਈ॥ ੧॥ ਕਉਲੁ ਕਹੈ ਕਾ ਲਿਖੁ ਬੁਝੈ ਐ
 ਰਮਈ ਆਕੁ ਲੁਗੀ ਬਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੇਖੇ ਜੁ ਨਿਰਖਿ ਚਿਨ ਜਾਈ॥ ਜੇਉ ਜਲ ਮ
 ਝੈ ਮਛਲੇ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖ ਲੇਨ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਉ ਆਕਾਸੈ ਘਰੁ ਅਲੇਖਿ ਮਿਗਾ ਵਿਸਨ ਭਰਿਆ॥ ਨਮੋ ਚੇਸੁ ਅ
 ਮੀ ਬੀਠਲਾ ਜੀਤਿ ਤ੍ਰਿਜੋਰਿਆ॥ ੩॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ॥ ੫॥ ੩
 ਦੂਪੁ ਤਬ ਛਰੈ ਬਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿ ਚਿ॥ ਛੁਲ੍ਹੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਜਾ
 ਕਹਾ ਲੈ ਚਗਵਉ॥ ਅਵਰੁਨ ਛੁਲ੍ਹੁ ਅਨੁਪੁ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਲਾ ਗਰਬੈ ਰੂਹੈ ਭੁਇ ਅੰਗਾ॥ ਬਿਖੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ॥ ੨॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ॥ ਕੈਸੇ ਪੁਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਅਗੁ ਪਉ ਪੁਜ ਰਗਵਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੋਜਨੁ ਪਾਵਉ॥ ੪॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿਨ ਤੇਰੀ॥ ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਾਤਿ ਮੇਰੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ॥ ੫॥ ੧॥ ਅੰਤਰਮਾਠਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨ
 ਹੀਰੀ ਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਉ ਦਾਸੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜੀਤਾ ਕਾਹੇ ਭੁਇ ਅਸੈ ਨਿਅਸੀ॥ ੧॥ ਭਰ
 ਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ॥ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਚੀਤਿ ਆਪਰਮੰਦਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਪਰਿਖਾਇ ਆਪੀ ਭੁਥ ਪਾਇ ਅਖੀ
 ਬਾਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਲ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੀਏ ਜਪ ਹਰੇ ਕੀ
 ਆਇਤ ਪਹੁਰੇ ਕੀਏ ਬੀਲੇ ਵਹੁ ਪਾਲੀ॥ ਲਖ ਚਉਰਸੀ ਹਜੇ ਨਿਉ ਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਲੀ॥ ੩॥

ਕੀਏਕਮੰਗੁਕਾਪਰੀਅਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਠਿਰੀ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪਾਨੀਕਲਾਬਿਨੁਗਾ
 ਹੁਕਿਪਰੀ॥ ੧॥ ਗੁਜਗੀਤਿਲੋਚਨਜੀ॥ ਨਉਨਿਧਿਪਰਸੀਤਉਕਾਰਿਰੇਚਿਤਾਮਾਚਿਤਕਲਪਤੋਗੇ॥
 ਕੇਲਪਸਿਮਾਗਤਮਾਛਉਮੇਰਾਪਭੁਲਾਜੈਲਾਛਬੋਗੇ॥ ੨॥ ਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦੋਗੋਬਿਦਾਬਿਨੁ
 ਮੈਅਵਰੁਨਜਾਚਉਨਾਮੁਵਖਲਉਗੋਬਿਦਕਾ॥ ਠਹਾਰੀਗੋਬਿਦਕੇਰੀਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸੀਨੇਅਸੀਸਿਵ
 ਗਚੀਲੇ॥ ਤਾਚੀਦਸੀਮਹਾਅਸਟਸਿਧਿਨਹੀਕਾਜੁਹਮਾਤਿਸੁਸੇਰੀ॥ ੩॥ ਪਾਤੁਰਥਾਜੀਰਸਉਪਜੀਲੇਰ
 ਜੀਲੇਏਹਕੁਬੁਧੀ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਬੀਚਾਰੇਨਦੇਖਹਿਗੋਬਿਦਭਗਤਿਭੁਲੀਰਸੁਸੁਪੀ॥ ੪॥ ਗੋਬਿਦਕੇਰੀ
 ਬਰਸੁਲੀਜੈਕਹਾਕਿਨਿਦੀਖਮਾਨੈਲੀ॥ ਗੋਬਿਦਨਾਮਚਰਿਤਸਦਾਹਰਿਗੋਬਿਦਸਦਾਸਿਤਰੀਬੈਲੀ॥
 ੫॥ ਗੋਬਿਦਕੇਰੀਭਉਭਗਵਤਮਾਨਮਛਰਮਦਰਹਤਾ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪਾਨੀਮਾਗ
 ਉਜੇਸਿਮਾਗਿਬਿਰਕਤਾ॥ ੬॥ ੨॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੇਲਛਨੀਸਿਮਰੈਅੰਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸਰਪ
 ਜੋਨਿਵਾਲਿਵਾਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੧॥ ਮਰੀਥਈਗੋਬਿਦਨਾਮਾਤਿਬੀਸਰੈ॥ ਠਹਾਰੀਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇ
 ਸਵੀਸਿਮਰੈਅੰਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ੨॥ ਥੇਸਵਾਜੋਨਿਵਾਲਿਵਾਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
 ਜੋਲਾਵੇਕੇਸਿਮਰੈਅੰਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸੁਕਰਜੋਨਿਵਾਲਿਵਾਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੪॥ ੨॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
 ਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਅੰਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਪੇਤਜੋਨਿਵਾਲਿਵਾਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੫॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਗਾਇ
 ਲੁਸਿਮਰੈਅੰਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਰਮੁਕਤਾਪੀਤਥਰਵਾਕੇਰਿਦੈਥਸੈ॥ ੬॥
 ੩॥ ੮॥ ਗੁਜਗੀਸੀਜੈਦੇਵਜੀਕ੍ਰਪਦਾਘਰੁ॥ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਮੰਸਾਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੀ॥ ਪਰ
 ਮਦਭੁਤਪਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰੰਜਦਿਚਿਤਿਸਰਬਗਤੀ॥ ੧॥ ਕੇਵਲਾਮਨਾਮਮਨੋਰਮੀ॥ ਬਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਮਾਇ
 ਅੰਨਦੋਤਿਜਸਮੂਰਲੇਨਜਨਮਜਗਾਪਿਮਰਲਭਾਇਅੰ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਏਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਾਭਯੰਜਸੁ
 ਸੁਸਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੀ॥ ਭਵਭੂਤਭਾਵਸਮਾਥਿਅੰਪਰਮੰਪਸੀਨੀਮਦੀ॥ ੨॥ ਲੋਭਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਗਰੀ
 ਜਾਦਿਬਿਧਿਆਚਰਲੀ॥ ਤਾਜੇਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਪਰਸਰਲੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਭਗਤਨਿਜ
 ਨਿਰਕੇਵਲਾਰਿਦਕਰਮਲਾਬਚਸਾ॥ ਜੋਗੇਨਕਿੰਜੋਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥ ੪॥ ਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦੇਤਿ
 ਜਪਿਨਰਸਕਲਾਸਿਧਿਪਦੀ॥ ਜੈਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟਿਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ

ਗੁਰਦੇਵੀਧਾਰੀ ਮਲਾਰ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

ਮੁਗਤਿ ਅਦੁਨੀਸੈ ਭੰਗੁ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਰਕੁ ਗਏ ਵਲਾਗੇ॥ ਜੇ ਤੁਮਰਾ ਜ ਸੁਕੁ ਹਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨੁ ਮੁਭਾਗ ਸਭਾਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥

ਟੂਟੇ ਮਾਇ ਅਕੇ ਬੰਧਨ ਫਰੇ ਹਰਿਗਮਨ ਮਾਲਿ ਵਲਾਗੇ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਚਿਗੁਰ ਮੋਹਨੇ ਹਮਾ ਬਿਸਮਭ

ਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਗੈਲਿ ਸੇਈ ਅੰਧੀ ਆਰੀ ਗੁਰਕੀ ਚ ਤਾ ਕੇ ਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਪਭੁ

ਦਰਸੁ ਅਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਾਰਿ ਅਵਰਨ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿ

ਤੁ ਗਲੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਚਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਅਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅ

ਗੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਚਿਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਫੁਲਿ ਮਿਲੀ॥ ੧॥ ਏ

ਕੇ ਪਿਉ ਸਖੀ ਆਸਾ ਭੀ ਪ੍ਰਅਕੀ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਿਰਸਾ ਭਲੀ॥ ਨਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕੀ ਅਕਰੈ ਬਿਚਾਰੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ

ਜਿ ਤੁਗਾਹਿ ਚਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਗੀਰ ਚਲੁ ਲੈ ਗਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਨੀ ਚੋਲੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਫਿਰਿ ਦਿਵਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲਾ ਤਿਸੁ

ਕਾ ਗਲਿ ਹਰਿ ਚੋਲੀਐ॥ ਕੋਈ ਮਲੈ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁ

ਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ਲੀਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨ ਨ ਕਰਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ

ਟੋਲੀਐ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਅਬਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿਯੋਗਿ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਗਲਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਕੀ ਆਈ ਗਧੂ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਮਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੀ ਚ ਤੁਗਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਗਿ॥ ਕੋਈ

ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਵੈ ਭੁਰ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀ ਚਿਹ ਚਾਗਿ॥ ੧॥ ਜੇ ਆਵਤ ਸਗਲਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਰੀ

ਤਿਸੁ ਗਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗਿ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਗਾਗਿ॥ ੨॥ ੪॥

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸ

ਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰੀ ਮਿਲ

ਹ ਜੂਠਾਗੀ॥ ਹਮ ਰੋਜੀ ਏਹੋ ਗੁਮੁਖਿ ਹੋਰੋ ਤਰੈ ਹਮ ਕਰਮ ਗੀਲ ਕੂੜੇ ਆਗੀ॥ ੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ ਨਾਮੁ ਹਰਿ

ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਗੀ॥ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨ ਕਰ ਸਗਲਿ ਤੁਮ

ਗੀ॥ ੨॥ ੫॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨ ਕਟੀ॥ ਜੀਉ ਬੇਸੁਆਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤ

ਜਮ ਤੁਧੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿ ਚਿਹ ਪ੍ਰਕਟੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੁਪ

ਬੇਰਕਟੀ॥ ਜਿਉਨਿਗੁਰਬਚਤਾਜਾਏ ਚਿਹਰਿਦਰਗਹੈ ਕੁਸਟੀ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉਦਇਆ
ਲੁਹੇਅਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਾਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਏਛੁਟਕੀ॥ ੨॥ ੬॥

੨੦੮

ਗੁਰਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯਲਾਪਘਰੁ ੨

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ

ਮਾਈਗੁਰਚਰਲੀ॥ ਚੇਤੁਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪ੍ਰਗਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐ॥
ਗੁਰਚ॥ ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿਅਵਘਟਿਗਵਿਆਸਭਠਾਂਈ
ਹਰਿਪੁਰਨਬਹੁਦਿਖਾਈਐ॥ ੧॥ ਦਿਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤਨਕਤਹੁਪਾਈਐ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤੇਦੁਖਭੈਜਨਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਨਕਸਦਥਾਯਿਜਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ
ਮਾਈਹੋਨਹਰਸੋਈਐ॥ ਗਚਿਹਰਿਚਿਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਥੇਈਐ॥ ਗੁਰਚ॥ ਕਹ
ਫੁਲਹਿਅਨੰਦਾਬੀਖੈਸੋਗਕਥਹਸੋਕਥਰੇਈਐ॥ ਕਥਹੁਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਥਸਾਧੁਸੀਗਿਧੇ
ਈਐ॥ ੧॥ ਕੋਇਨਮੇਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਦੁਸਰਨਹੀਅਯੋਈਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਾਧਿਹਰੀਜਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੋਈਐ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥ ਮਯਮਯ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਰੁਰਤਾਮੇਰਤੇਰੁਜੁਓਅਭਿਮਾ
ਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀ॥ ਕੀਪਰਤਾਗੁਰਚ॥ ਜਿਜੇਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਤਿਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤਾਨਿਮਖ
ਨਖਿਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥ ੧॥ ਸੁਖਦਾਈਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਥਹੁ
ਤਾਈਆਨਪਜਰਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਿਕਗੁਪਿਕੁਲਹੀਲਨਨਕਹਉਅਨਦਰੁਪਸੁਆਮੀਭਰਤ॥ ੨॥
੩॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੁ॥ ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਪਾਰੈਬਰਨ
ਅਬਰੁਸਭਹੁ॥ ਗੁਰਚ॥ ਜਹਤੇਉਪਜਿਚਿਤਹੀਸਮਾਇਓਇਠਾਬਿਧਿਜਾਨੀਤਥਹੁ॥ ਜਹਾਜਹਾ
ਨਇਹਦੇਹੀਧਰੀਰਹਨੁਪਾਇਓਕਥਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਖੁਆਇਓਭੈਰੁਮਾਥਿਨਸੋਕ੍ਰਿਪਾਲਹੁਏਪ੍ਰਭਜਥ
ਹੁ॥ ਕਹੁਨਨਕਮੇਰੇਪੁਰੇਮੇਰੇਥਸਾਧਸੀਗੀਤਜਿਲਥਹੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ
ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਵਉ॥ ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿਨਨਾਹੋਇਗਰੀਬੁਕਲਵਉ॥ ਗੁਰਚ॥ ਅ
ਨਿਕਅੰਧਕਰਮਾਇਅਕੋਬਿਰਥੇਤਾਸਿਉਪੀਤਿਘਟਵਉ॥ ਜਿਉਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੁਖੁਮਾਨੈਤ
ਮਹਿਸੋਭਾਪਵਉ॥ ੧॥ ਦਾਸਨਦਾਸੇਰੇਲੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਵਉ॥ ਸਰਬਸੁਖਥਾਧਿਅ
ਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਛੁਲਾਵਉ॥ ੨॥ ੫॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪਸਾਦਿਭੁ

ਮੁਕਾਰਿਚਿ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁਕੇ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਥੀ ਚਰਿਚਿ। ਰਹਾਚਿ। ਕੋਟਿ ਪਗਧਮਿ ਦੇ
 ਭੇਗੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖੁ ਉਤਾਰਿਚਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਚਿ। ਚੰਤਰੇ ਗੁਬਿਦਾਰਿਚਿ॥ ੧॥ ਕ
 ਮੁਕ੍ਰੇ ਪੁਲੋਕੁ ਭੂਭੂਨੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ। ਬਿਸਾਰਿਚਿ। ਮਾਇਆ ਬੰਧਕਾ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਨਕਾ ਅਪਿਉਧਾ
 ਰਿਚਿ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਮਨਸਗਲਾ ਸਿਆਨ ਪਰਹੀ। ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਹਾਰੁ
 ਆਸੀ ਨਨਕ ਚਿਟਗੀ। ਰਹਾਚਿ। ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ। ਇਹ ਮਾਤਿ ਸਧੂ ਕਹੀ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗੀ ਅ
 ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਪੇਰਣਹੀ॥ ੧॥ ਜਾਨ ਪਈ ਨ ਸੁਆਸੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ। ਖਿ
 ਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨ ਹਰੇ ਕੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਹੀ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫
 ਹਰਿ ਪਨ ਪਭੂ ਸੁਖ ਦਾਤੇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਹੁਜਾਤੇ। ਰਹਾਚਿ। ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਤ ਮਾਤਿ ਨ ਕਉ
 ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ। ਗੀਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੇਮਾਤੇ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੇਖੋ ਰੇ ਗ
 ਪ੍ਰਭ ਦਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ। ਸੇਵਤ ਜਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਨਕ ਚੰਦਨ ਪਰਾਤੇ॥ ੨॥ ੮॥
 ੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਸੇਪੁ ਭੁਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਚਿਨੈ ਲੀ। ਸੁਖ ਦਾਈ ਜੀ ਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅਸੀ ਮੁਤ
 ਜਾ ਕੀ ਬੈਲੀ। ਰਹਾਚਿ। ਆਗੀ ਆਨੁ ਅਪੇਰਾ ਸੀਤੀ ਕਾਟਿ ਆਜੀ ਅਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਲੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨਾ ਜਲ ਤੇ ਸੀਤ ਲਹੇ ਲੀ॥ ੧॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਾਜਿ ਨ ਆਇ ਚਿਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰ
 ਮਲ ਕਰਲੀ। ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਸੈ ਜਮ ਨਨਕ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਲੀ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫
 ਹਰਿ ਗਮਨਾ ਮੁਜੀ ਪਲਾਹਾ। ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਦੇ ਜਮ ਕੇ ਛਾਹਾ। ਰਹਾਚਿ। ਖੋਜਤੋ ਖੋ
 ਜਤੋ ਖੋਜੇ ਥੀ ਚਰਿਚਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਹਿ ਆਹਾ। ਤਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਪਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾ
 ੧॥ ਸੇਖ ਭਭਾਗੀ ਸੇਖ ਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਾਹ। ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਭੁ ਪਤੇ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਹਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਛਾਹਾ। ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਾਵਿਤ
 ਅਪਾਵਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਹਾ। ਰਹਾਚਿ। ਜਿਸਿ ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਸੈ ਮਰਿ ਪਰਨੀ ਜੀਉ ਪਾਨਾ ਜਿਨਿ ਪ
 ਰਾ। ਤਿਸਹਿ ਤਿ ਆਗੀ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗੀ ਪੰਗੁਲ
 ਮਾਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਹੁ ਰਖਨ ਹਾਰਾ। ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਨਕ ਜੀਤਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥
 ੧੧॥ ੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਸੇਪੁ ਭੁਨੈ ਰਹੁ ਤੇਨੈ ਰੀ। ਸਿਮਰਿ ਪੈ ਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬੰਦਾ ਦਿਨੁ
 ਰੋਨਿ ਸਾਸੁ ਸਵੈਰੀ। ਰਹਾਚਿ। ਉਪਰ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਰੀ। ਪ੍ਰਗੀਨ ਮੁਤ ਤੁ

ਨਚਸਾਬਿਲੀਬਹੁਕਾਉਨਿਤੁਨਿਤਹੈ॥੧॥ਅੰਧਾਬਿਲਾਤੇਕਾਦੁਕਰਤੇਕਿਆਗੀਘਰਿਤੇਹੈ॥ਨ
ਮੁਅਪਦੀਜੈਨਸਕਕਉਅਨੰਦਸੁਖਘਨੈ॥੨॥੧੩॥੧੫॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫
ਮਨਗੁਗੀਮਲਿਨਾਮੁਅਗਾਪਿਚਿ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾਮੁਲੁਚਾਪਿਚਿ॥ਰਹਾਚਿ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਸੁਕੀਨੈਕਾਟਮਾਇਆਛਾਪਿਚਿ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਲਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾ
ਮਾਰਗੁਸਾਪਿਚਿ॥੧॥ਭਾਇਚਿਅਨੁਗੁਮਿਟਿਚਿਮੇਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਬੁਲਾਪਿਚਿ॥ਬਲਿਰਹੈਨ
ਨਕਲਖਬੇਗਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਮਾਮਗਾਪਿਚਿ॥੨॥੧੩॥੧੫॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫
ਮਾਈਜੋਪਭਕੇਗੁਨਗਵੈ॥ਸਫਲਾਮਾਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕੋਪਾਰਬਹਮਾਇਵਲਾਵੈ॥ਰਹਾਚਿ॥
ਸੁਦਰਸੁਘਰੁਸੁਰਸੇਖੇਤਜੇਸਾਧੂਸਿੰਗੁਪਵੈ॥ਨਮੁਚਿਚਰਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਥਹੁਰੇਨਜੇਨੀਪਵੈ॥
੧॥ਪੂਰਨਕੁਮੁਗਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨਨਾਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੇਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸਿਰੀਨ
ਨਕਜਿਸੁਲਾਵਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥੨੦॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਚੰਚਲਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਚਿ॥ਇ
ਤਨੀਨਕੁਝੈਕਚਹੁਚਲਨਾਬਿਕਲਭਾਇਚਿਸੀਗੀਮਾਇਚਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸਿੰਗਰਸਿਰਚਿਅ
ਕਿਖਿਆਏਕਉਪਾਇਚਿ॥ਓਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖਕਰਿਮਾਨੈਬੋਰੀਤਹਉਠਿਧਾਇਚਿ॥੧॥ਫਿਰਤ
ਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸਮੁਪਾਇਚਿਸੰਤਦੁਆਰੈਮਾਇਚਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬਹਮਿਸੁਆਮੀਨਨਕਲੀਚਿਸ
ਮਾਇਚਿ॥੨॥੧੫॥੨੧॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਾਲਿਮਲਾਨਾਰਨਮਸ
ਹਿਸਧਾਰਨਾਇਹਆਸਰਮੇਹਿਤਰਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਧਨਾਇਹੋਟਹਲਮੇਹਿਕਰਨਾ॥
ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਾਮੁਗਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੋਧੀ
ਅਲਾਪਰਨਾ॥ਭਾਇਚਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਕੁਰਨਨਕਕਉਪਰਿਚਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥੨੨॥
ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨੰਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੁ
ਖਸਹਜਾਸਿਧਿਲਹੀਐ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪਭਅੰਚਲਗਹੀਐ॥
ਅੰਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਗਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਸਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨ
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਲਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸਰਨਹੀਐ॥੨॥੧੭॥
੨੩॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਕੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੇਗਸਭਿਦੁਖਾਬਿਨਸੇਉਤਰੇਸਗ
ਲਕਲੇਸਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਾਇਸਨਾਨਾ॥ਨਮੁਨਿਪਰੁਗਾਵਤ

ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਸੁਕੀਰਥਿਪਨਤੋਰਿਨਿਰੋ॥ ਜਪਿ
 ਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਲੀਨਨਕਦਸਬਲਿਹਰੇ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫
 ਮਾਈਪਭਕੇਚਰਨਿਹਰੀ॥ ਕਰਹੁਅਨੁਗਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਤਭਾਰੀ॥ ਰਹਾਇਸਾਪੁ
 ਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕੋਪਾਬਿਖੁਜਾਰੀ॥ ਸਭਤੇਨੀਦੁਆਤਮਕਾਰਿਮਨਉਮਨਮਹਿਇ
 ਹੁੰਦੁ॥ ੧॥ ਗੁਨਗਵਰਠਕੁਰਆਬਿਨਾਸੀਕਲਮਲਸਗਲੇਝਰੀ॥ ਨਾਮਨਿਪਨੁਨਕਦਹੁ
 ਪਵਉਕੋਠਿਲਾਇਉਰੇਧਾਰੀ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਪਭਜੀਉਪੇਖਉਦ
 ਗੁਤਮਾਗਾਸੁੰਦਰਪੈਅਸੁਧਰਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪਾਤਤੇਪਿਆਰਾ॥ ਰਹਾਇਸਾਸਰਬੇਦਪੁਰਨਅਵਿ
 ਲੋਕੇਸੀਮਾਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਦੀਨਾਨਥਪਾਨਪਤਿਪੁਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਆਦਿਯੁ
 ਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਰੀ॥ ਬਿਖੈਅਧਾਰਾਤਿਨਜਨਕੀਪੁਰਿਬਾਛੈਨਿਤਨਕਪਰਮੇਸਰਦੇਵ
 ਨਹਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਤੇਰਜਨੁਗਮਸਾਇਲਿਮਾਤਾਪੇਮਗਸਾਨਿਧਿਜਾ
 ਕਉਉਪਜੀਛੋਰਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥ ਰਹਾਇਥੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਭੇਜਨੁ
 ਖਤਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੇਸਾਪੁਪੁਰੀਨਤਾ॥ ੧॥ ਸਠਲਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਾਇ
 ਜਿਨਿਕੀਨੇਸਉਤਾਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਗਲਸਮੁਹਲੈਉਧੇਰਨਕਪੁਰਨਕਹੁਪਛਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੨੨॥
 ੨੩॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਮਾਈਗੁਗਬੀਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐ॥ ਅਨਿਕਪਕਾਰਠਰਤਾਬਿਲਲ
 ਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥ ਰਹਾਇਮੇਹਰੇਗੋਸਗਤਨੁਬਾਧਿਚਿਬਹੁਜੇਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ ਟਿਕਨੁ
 ਨਪਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਅਗੈਜਾਇਰੁਆਈਐ॥ ੧॥ ਕਰੈਅਨੁਗਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਸਾਧਚ
 ਰਨਚਿਤਲਾਈਐ॥ ਸਿਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਗਸਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੨੩॥
 ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਦੁਖਭੰਜ
 ਨਮੇਰਸਗਲਅੰਦੇਸਗਗਾਇਆ॥ ਰਹਾਇਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਭੀਭੀਹਮਗਾਗੁਰੁਅਵਗੁਰੁਸਭਸਹਿ
 ਆ॥ ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੇਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਪਾਰੀ
 ਸਠਲਦਰਸਨਸਹਜਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਲਕਉਦਾਤਾਚਰਲਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥ ੩॥
 ੨੩॥ ੨੪॥ ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਅਨਾਥਨਥਪਭਹਮਾਰੇ॥ ਸਗਨਿਆਇਚਿਰਖਨਹਾਰੇ॥ ਰਹਾਇ
 ਸਰਬਪਾਖਭੁਭੁਗਾਰੇ॥ ਆਗੈਪਛੈਅੰਤੀਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਬਾਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ ਉਨਸਮਾਰਿ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨੇ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ ਉਸਾਪਦ ਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖਹਿ
 ਏਕਾਗਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈ ਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋ ਰਬੁ ਮੇਰਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਸਨ ਦਇਆ ਲਾਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤ ਕਾ ਚੇਰਾ ਰਹਾਇ॥ ਪਾਤਕ ਕਾਲ ਲਾਗਹਿ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿ
 ਸਬਾ ਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰ ਪਕਰਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿ
 ਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤ ਸੀਰੀ ਨਿਭ ਹੀਐ॥ ਏਕੁ ਅਪਾਰ ਨਾਮੁ ਪੁਨ੍ਰ ਮੇਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਲੀਐ॥ ੨॥
 ੨੫॥ ੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ॥ ਛੇ ਰਿਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੀਰੀ ਅਨ
 ਦਿ ਨੁਗੁ ਗੰਧਾਰੀ ਗਾਏ॥ ਰਹਾਇ ਗੰਧਾਰੀ ਚਿਮਨੋ ਰੁਸਰ ਬਸੁਖੈ ਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤੁ ਜਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਅ
 ਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੀ ਪਾਐ ਮਨ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭਦੁ ਆਰੈ ਅਨਰ ਤਹੁ ਲੁਝੁ ਲੁਝੁ
 ਏ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਨੇ ਗੋਹ ਪਿਅਬੀਤੇ ਸਦਥਾਏ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਅਬ ਚਨ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਅਤਿ ਸੁਦਰ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਹੁਮ ਪਿਨਿ ਰਾਗੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਰਾਜੂ ਨ ਚਾ
 ਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹੁਇ ਮਨ ਪੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਸਾ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦ
 ਯਾਰੇ॥ ੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਨਿ ਪਰਿ ਚਿਸੰਤ ਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋ ਹਰ ਮ
 ਨੁ ਸੰਤ ਲਾਬਿ ਗਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੭॥ ੩੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਜੀਪ ਸੇਵਕ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿ ਚਿ
 ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਭੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨ ਮਿਨ ਹੀ ਮਾਰਿ ਚਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਗੁ ਲਗਾਵਹ
 ਹਰਿ ਕੇਰਤ ਜਨ ਮੁਨ ਹੀ ਹਰਿ ਚਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਚਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਹਸਮੂਹ ਉਪਾਰਿ ਚਿ॥ ੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿ ਅਰਿਦ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗੰਧਾਰੀ ਸੇਉ ਚਾਰਿ ਚਿ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਟ ਗੰਧਾਰੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਪੁਨ
 ਪੁਨ ਹਰਿ ਚਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਬੇਖ ਮੇ
 ਹਨ ਹਰਤ ਨਿਰਾਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਠੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਤੇ ਗਾਗ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਸੁ
 ਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਗੂ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰੇ ਤੇਗ ਬਿਬਗ ਜੇ ਤਏ ਹੁਮਾਰੁ ਖੰਡੇ ਪਾਗ॥
 ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਮਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਗ॥ ੧॥ ੨੬॥
 ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿ ਚਿਰੀ ਉਚਾ ਮੇਹੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਆਨਨ ਸਮੈ ਸਰਿ ਕੋ ਉਲਾਗੈ
 ਦੂਢਿ ਰੇਹੋ ਹਮ ਮੁਚਾ ਰਹਾਇ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹੇ ਥਾਹਨੀ ਅਗਹੁ ਚਾਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ
 ਐਸੇ ਚਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਭੁਚਾ॥ ੧॥ ਖੋਜ ਅਸਿਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪ ਥਾਥੇ ਨੁਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੁਚਾ॥

੨੬॥ ੩੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿ ਚਿਰੀ ਉਚਾ ਮੇਹੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਆਨਨ ਸਮੈ ਸਰਿ ਕੋ ਉਲਾਗੈ
 ਦੂਢਿ ਰੇਹੋ ਹਮ ਮੁਚਾ ਰਹਾਇ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹੇ ਥਾਹਨੀ ਅਗਹੁ ਚਾਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ
 ਐਸੇ ਚਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਭੁਚਾ॥ ੧॥ ਖੋਜ ਅਸਿਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪ ਥਾਥੇ ਨੁਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੁਚਾ॥

ਕਹੁਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਕੁਰੀਮਲਿਸਾਪੁਰਸਭੁੰਚਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫
 ਮੈਕਹੁਬਿਪਿਪੇਖਿਓਦੁਜਾਨਹੀਰੀਕੋਉਖੰਡਦੀਪਨਤੀਤਸਭਤੀਤਰਿਗਵਿਆਪੁਰਿ
 ਰਹਿਚਿਸਭੁਲੇਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮਅਗੀਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸੋਉ॥ ਚਾਰਿਆਸਭਮ
 ਚਾਰਿਬਰੇਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਆਪਰਮਪਦਪਾਇਆਦੁਤੀਅਭ
 ਏਸੁਖੋਉ॥ ਕਹੁਨਕਕਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆਹਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੋਉ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਘਰੁਓ ਏਕੈਰਹਿਏਕੈਜਾਨਾਏਕੈਰਹੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੇਕੁਮਾ
 ਤਹਉਤਮਕੁਮਹੁਨਭਈ॥ ਗਵਿਆਰੇਗਵਿਆਸੁਖਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਉਚੈਸਿਤਕੁਸਟਮਝਾਗੀ॥
 ਨਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆਗਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਾਜਿਅਭਿ
 ਮਾਨਾ॥ ਕਹੁਨਕਪਾਏਏਪਰਮਨਿਧਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾ
 ਕੀਗਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਈਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਤਿ॥ ੧॥ ਗਦਗੀ
 ਪਰਬਾਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕਸੁਰਿਨਰਦੇਵਕੁਮਕੁਮਾਦਿਕਾ॥ ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਿਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਅਗ
 ਮਅਗਮਠਕੁਰੁਆਗਾਧੀ॥ ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਗਤਿ॥ ੨॥ ੩੫॥
 ੩੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਗਾ॥ ਭਉਨਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਨਿਕ
 ਚਹੀਰੇਏਕਸਮਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲਪੁਰਤਿਗੁਰਮੈਰਮਾਥੈ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਮੇਰੇਪਾਨਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਸਮਥਅਥਰਬਡਾਪੁਰਮੇਗਾ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਗਾ॥ ਚਾਂਕੀ
 ਸਗਨਿਆਸਰਪਭਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫
 ਉਲਟੀਗੇਮਨਉਲਟੀਗੇ॥ ਸਾਕਤਸੀਉਕਰਿਉਲਟੀਗੇ॥ ੧॥ ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠਪਗੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮ
 ਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ ਸਾਕਤਸੀਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਜਰਭਹਿਮੰਦਰੁਰਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾ
 ਲੂਖੀਗੇ॥ ਦੁਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਾਇਓਹੋਜਿ॥ ਸੁਗੁਰੀਮਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਗੇ॥ ੧॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁਕਿ
 ਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਗਾਮੁਖੁਸਾਕਤਸੀਗਿਨਜੁਟਸੀਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਗਾਮੁਖੁਸਾ
 ਧਪਗਯੋਠਿਰੁਲਸੀਗੇ॥ ੨॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਘਰੁ੧ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥ
 ਪੰਥਾਬਿਨੁਲੇਨਉਬਲਿਭਲਿਜਉ॥ ਗਾਵਨਭਵਨਸੇਤਨਤੇਰੈਚਰਨਉਵਾਕੋਪਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ
 ਸਨਕਾਸਨਸਹਜਕੇਲਕਰੁਲਾਮੈਏਕਾਅਨੰਤਅਨੁਪੈਠਉ॥ ੧॥ ਗਿਸੇਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵ

ਨਸਕਨਾਥ ਮੈਨੈ ਕੈਨਾਉ। ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਕ ਕ ਉਸੁ ਨਿਉ ਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ॥੨॥੩॥੬॥ ੨੫੧

ਗੁਰਾਬਿਰਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੧

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੂਤਨ ਸੇਗਰੀਆ। ਭੁਇਐ ਮੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ। ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ॥ ੧॥ ਚਉ ਮੈਰਹਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ।
ਚਉ ਸੁਖ ਸਹਜ ਗੀਆ। ਠਹਰਿ ਮਿਥ ਨ ਮੋਹਰੀਆ। ਅਨਕ ਉਮੇਰੀਆ। ਵਿਚਿ ਘੁਮਨੀਘਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ
ਗਲ ਖਟ ਗੀਆ। ਬਿਰਖਾਇ ਕਤਰੀਆ। ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ॥ ੩॥ ਬਿਰੁਸਾ ਪਸ ਫਰੀਆ। ਜਹ ਕੀਰਤ
ਨੂਰੀਆ। ਨਨਕ ਸਰਨ ਗੀਆ॥ ੪॥ ੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਾਬਿਰਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ। ਗਮਾਹਰਿ ਗਸਿ ਬੀਧਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆ
ਰਾਮਨੁ ਹਰਿ ਗਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਕੋਲੇ। ਗਮਾ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਅਨਤਨ ਕਾਹੁ ਭੋਲੇ। ਗ
ਮਾਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਲ ਨਨਕ ਬਾਲੀ ਚੋਲੇ। ਗਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਦੁਰਦਰਾ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਲਾ ਅਲਾਏ। ਗਮਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜੀ
ਦੁਰੀਏ। ਮਨਿ ਸੁਲੀ ਮੈ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਗਮਾ। ਚਿਗਿ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ। ਗਲੀ ਮਾਲੀ ਅਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ। ਗਮਾ। ਜਨਨ ਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇਆ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਅਨਤਨ ਸਬਦ ਵਜਾਏ। ਗਮਾ॥ ੨॥ ਸ
ਬੀਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਅਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ। ਗਮਾ। ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ। ਤਿਸੁ ਆਪਲਾ

ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਪਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮਰਾਇ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
 ਤੀਏ ਮਨਾ ਚੰਦਿ ਮਨਾ ਠਲੁ ਪਵੈ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਵਚੁ
 ਭਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਭਾ ਆਈ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੈ ਰਾਮਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਉਗੈ ਲੀਅ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਸਜਦੁ ਹਰਿ ਪਭੁ ਪਸੈ ਰਾਮਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਨੀਮਾ ਬਿਗਾਸੈ ਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈ ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ਮਨੁ
 ਸੁਕਾ ਹਰਿ ਆਹਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਭਾਗਵਤੋ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨੀਮਾ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲ ਕਲ
 ਰਿਦੁ ਪਖੀ ਰੋਗੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਕੁ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਟੋਰੇ ਰਾਮਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸਰਲੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਲ ਦਸੈ ਹਰਿ ਪਭ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ
 ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਪਰਿਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਵੇਛੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਬਿ
 ਖੁਬਾਧੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਤੇ ਉਮਨ ਮੁਖੰ ਵਸਿ
 ਕਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚੇਤਨਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜਾ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਹਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਭਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਪੁਰੇ ਭਾਗਵਤੋ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੇਤੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬ
 ਦਿ ਤਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੀਲਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਲਿਖੇ ਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ
 ਜਾਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ
 ਤੁਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਭਾ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਦੁ ਖਕਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ
 ਏ ਮਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਵਡੁ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੁਖ ਮੁਗਧਾ ਨਿਸਤ
 ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੮॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਤੇ ਨਾਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਨਵ
 ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਲੁ ਖੁਲਾ ਖਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀ ਆਮੇਰੀ

ਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰੀਮਾਲਿਆਕੁਖਸਭਜਾਏਗਾ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨ
ਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਏਗਾ॥ ੨॥ ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪਰਦ੍ਰੋਠਗਮਾਇਆਗਾ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁਰਿਪੁਰੈਗਾਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਗਾ॥ ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮੁਖਿ
ਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁਕੀਵਾਇਆਗਾ॥ ਜਨਨਨਕਸਾਚਿਗੁਰਜੀਮਿਲੇਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾ॥ ੩॥ ਅਤਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਤੁ
ਜੀਪਐਪਾਪਗਵਾਏਗਾ॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਿਤਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਚਹੁਕੇਰੀਚਹੁਜੁਗੀਜਾ
ਏਗਾ॥ ਹਰਿਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸਾਰਿਨਾਏਗਾ॥ ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉ
ਪਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਨਕਖਿਨੁਹਰਿਗਾਏਗਾ॥ ੪॥ ਬਿਹਗਵਾਮਹਲਾਹ
ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ਕਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਲਹਰੇਗਾ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਰੀਏਤਿਨਸਿਤਜਨਾਜੈਕਾਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾ
ਰਲਹਰੇਗਾ॥ ੫॥ ਸਰਸਨਾਪਨੁਪੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁਲਗਾਵੈਹਰਿਪਭਕੇਰੇਗਾ॥ ਤੇਸਵਨਭਲੇ
ਸਿਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਲਹਿਹਰਿਤੇਰੇਗਾ॥ ਸੋਸੀਸੁਭਯਾਪਾਵਿਤਪਾਵਨੁਹੈ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਜਾਇਯਗੈਗੁਰਪੈਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਵਿਟਹਨਨਕਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਿਕਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਗਾ॥ ੬॥ ਤੇਨੇਤਭਲੇਪਰਵਾਲਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਸਾਧੁਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿ
ਗਾ॥ ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਾਵਿਤਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਗਾ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਮਾਗਰੀਧਰਮਚਲੇਸਹਿਗਾ॥ ਨਨਕਾਤਿਨਵਿਟ
ਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਸੁਲਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਗਾ॥ ੭॥ ਪਰਤਿਪਾਤਲਾਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਰੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗਾ॥ ਪਉਲੁਪਾਲੀਥੈਸਤਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਤਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਗਾ॥ ਵਲਾਕਿਲੁਸਭੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗਾ॥
ਨਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਾਤਿਮਨੁਯਾਵੈਗਾ॥ ੮॥ ੮॥
ਬਿਹਗਵਾਮਹਲਾਹ ੧ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁੜਾਇਆਲੇ
ਗਾ॥ ਜੋਮੋਹਿਆਇਆਚਿਤਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਲੇਗਾ॥ ਹਰਿਦਰਗਾ

ਹਰੇਈਨਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਭਾਵੇਰਾਮਾਜਨਨਕਗੁਰੀਮਾਇਉਰੇਰੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨੀਸਮਾਲੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਿਜਾਈਮਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਰੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਦੋਲਨਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ
 ਮਤਕਿਜਪੈਸਹੁਅਵੈਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੁਰਤੁਸਾਘਰੀਸੋਮੁਹਤੁਸਫਲਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
 ਦੁਰੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਅਵੈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਮ
 ਕੰਕਰਨੇਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਵੈਖੁਲੈਨਿਤਸਭਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਰੇਰੀਜਿਨਪਾਪ
 ਕਮਤੇਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਹਰਿਦਸੁਪੁਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਜਿਨਿਸਭਿਰਗੁਦਿਘਤੇਰਾਮਾ
 ਹਰਿਨਿਰਭਉਨੀਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਿਝਖਮਾਰਨੁਦਸਟਭਪਤੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਪੁਰਗ
 ਨਕਿਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਲਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐ
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾਮਾ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕਅਗਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀ
 ਏਤਿਨਨਾਹੀਕਿਸੈਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਝ
 ਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿਦਕਘਡਾਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪੁਰਿਮਸਤ
 ਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛੁਡਾਰਾਮਾ॥੪॥ਪਾਥਿਹਗੜਮਹਲਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਮੇਰੇਹਰਿ
 ਪਰਤੁਜਾਨਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਵੈ
 ਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਮੁਖਨੇਹਰਿਦੁਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਾਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐ
 ਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਹਜਰਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੫॥
 ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਲੇਰਾਮਾ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆ
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਲੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਲੇਰਾਮਾ॥ਤਿਨਕੈਸਿਰਿ
 ਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗਰਿਗਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਲੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਥੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਰੀਏਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਆਪਾਲੇਰਾਮਾ॥੬॥ਹੇਰਸਨਜਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਪਿਹਰਿਹ
 ਰਿਸਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸ
 ਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਪੁਰਾਸਭਿਗੁਰੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਹਰਿਪਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮਾ॥ਵਡਭਗਤ
 ਸੇਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਏਰਾਮਾ॥੭॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵੈਕਹਿਅਐ

ਗੀਜਿੰਦਰੀਏ ਪਰਬਰੁ ਪੁਰੁਦਾ ਤਾ ਰਾਮਾ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ
ਰਾਮਾ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲ ਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਜੀਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤਾਮਾ ਤਾ ਰਾਮਾ ਸਹਸਾ ਸਿਆਲ
ਪਨਹੀ ਮਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਵੀ॥

ਗੁਰਬਿਹਾਰ ਗੁਰੂ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਕਏ ਕਾਮਚੰਡਿ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖੜਾ ਪਾਇ
ਚਿਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਵਲੁ ਜਾ ਲੁਸਥਾਏ ਰਾਮਾ ਅਵਲੁ ਤਜਾ ਦਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜੀਨਿ ਮੇਦਨ ਸਿ
ਰਜੀਆ ਇਕਨਾ ਮੋਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਿਮੂਢੇ ਠਿਗਦਿਆ ਅੰਤੁ ਤੇਰ ਤੂੰ ਜੇ
ਲਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿਰਿ ਅਸਮਾਏ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹੁ ਹਰਿ ਵਰ ਤੈ ਪਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ ਅਵਹੁ ਮਿ
ਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਜਮਕਾ ਮਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ਮਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਪਈਐ ਜੀਨਕ ਚਿ ਬਿਧਾਤੈ
ਪੁਰੁ ਇਖਿਆ ਤਿਨਹੈ ਲਿਦਿ ਨੁਹਿ ਵਲਾਈਐ ਹਉ ਮੈ ਮਤ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥੨॥
ਨੁਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤੁ ਹੋ ਅਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧੇ ॥੨॥ ਕਰਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅ
ਖਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇ ਹਾਰਾਮਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਜਾਏ ਜੀਐ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਗਾਧੇ ਰਾਮਾ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਅਕੋਪੁ ਜਚੜਾ ਵਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਾਇਆ ਲੁਸੁਆ ਸੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭਾ ਅ
ਕਿਸਮਾ ਵਏ ॥ ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ॥੩॥ ਦਹਦਿ ਸੋਖ ਜਤ ਹਮਠਿ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਅਏ ਰਾਮਾ
ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿਰਿ ਅਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਦਾ ਅ
ਪਿਸੁਆ ਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਮਿਉ ਹਰਿ ਸੁਚੇਇਆ ਜਹ ਦੇਖ
ਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪਰਬਰੁ ਮੁਨ ਭਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਅਏ
॥੧॥ ੧॥ ਬਿਹਾਰ ਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਪਟੇ ਸੋਹਨਾ ਪਨ ਅਧਾਰ ਰਾਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸੇਭਾ
ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਕੀ ਅਪਰਾਪਰ ਰਾਮਾ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਗੋ ਬਿੰਦਲਾਲ ਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮ
ਲੀਆ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹੀ ਦੋਹੈ ਲਿਵਿਹਾਲੀਆ ਗੀਅਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮਾ ਬਿਜਨ ਭਏ ਸਗ

ਏਸੀਗਾਰਾ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਲਾਖਦਿਯਾਹੇਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨ
 ਹਮਿਲੈਰਾਮਾਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਚਲੈਰਾਮਾਚਲਾਚਿਤਾਬਿਤਮਾਨਿਤੀਪ
 ਆਬੇਨੁਕਵਨਾਬਿਪੈਨਪੀਜੀਮੈ॥ ਖਨਪਨਸੀਗਾਰਾਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਾਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਮੈ॥ ਅਸਾਪਿਆ
 ਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਹੁਰਹਿਨਸਕੀਮੈਇਕਾਤਿਲੈ॥ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਸੀਤਉਪਸਾਦਿਮੇਰਾਪੁਰਮਿ
 ਲੈ॥ ੨॥ ਸੇਜਏਕਪਿਉਸਿਗਿਦਗੁਨਪਈਅੰਗਮਾਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਮੈ
 ਰਾਮਾਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਲੀਅਨਾਬਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪਭਕਿਰਪਾਨਿਧੋ॥ ਭੁਮਭੀਤਿਖੋਈਮੈਸਹਜਿਸੋਈਮੈ
 ਪਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੋ॥ ਗਹਿਯਾਉਅਵੈਮਹਲਪਵੈਮਿਲਿਸੀਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਮੈ॥ ਨਨਕੁਪਇ
 ਅੰਪੈਸੰਤਸਰਲੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਮੈ॥ ੩॥ ਸਿਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਇਛੁਪੁੰਨੀਮ
 ਨਿਸੀਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮਾਸਠਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਦੇਸੁਹਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਪਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਦੇਗੁਪਲ
 ਗੋਬਿੰਦ॥ ਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਲਭਨਾ॥ ਭੁਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾ
 ਇਆ॥ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥

ਬਿਹਗੜਾਮਹਲਪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਰਬਰਮਪੁਰੇਅਨਦਿਨੁਨਮੁਵਖਾਲਾਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਲੀ
 ਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭੁਲਾਰਾਮਾਕਰਿਦਇਆਮਾਇਅੰਗਪਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਹੀਤੁ
 ਝੁਕਿਨਾ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੁਰਨਜੀਉਤਨੁਪਨੁਤਮਮਨਾ॥ ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਮਨਾਥਚੰਚਲਥ
 ਲਹੀਨਨੀਚਅਜਾਲਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਗਲਿਤੇਰੀਰਖਿਯੇਵਹੁਆਵਲਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਹਸਰਲੀ
 ਪਈਅੰਹਰਿਜੀਉਗੁਲਗਾਵਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਧੁਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸ
 ਭਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਾਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾ
 ਤੇਨਿਤਦੇ॥ ਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ ਗਿਧੀਸੰਪਿਨਵਨਿਧੀਹਰਿਜੀਪਾਜੀਨੀਅਤਮੁਜੀਤਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ
 ਨਨਕੁਵਡਭਾਗਪਈਅਹਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਲੀਜੀਅਹਰਿਜੀਉਸੇਪੁਰੇਸਾਹਰਾ
 ਮਾ॥ ਬਹੁਤਖਜਾਨਾਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾਮਾ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਨਲੋਭਾਬਿਅਪੈਜੋਜਨ
 ਪ੍ਰਭਸਿਉਗਾਤਿਆ॥ ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੀਗਿਮਾਤਿਆ॥ ਲਾਗਿਸੰਤਚਰਲੀਪੜੇਸਰਲੀ
 ਮਨਿਤਿਨਚਿਮਾਹਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਸੇਈਸਿਮਰੀਐਹ
 ਰਿਜੀਉਜਾਕੀਕਲਪਾਰੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀਗਾਮਾ॥ ਦੁਖ

ਰੋਗੁਨੰਦਿਅਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ
ਵਜੋਵਪਈਮਨਿਸੰਤਿਅਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਏਛਪ੍ਰੀ
ਨੀਹਮਾਰੀ॥੧॥੨॥੯॥ ਬਿਹਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਵਸੁਲੁਖੁਰੈਨਵੀਏਪਿਅਪੇਮੁਲਗਾ।
ਘਟਦੁਖਨੀਦਵੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ। ਪਗਪੁਰਿਬੀਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਮਗਸਿਥੈਰਾਗਨੀ॥ ਪਿਅ
ਗਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਾਤੀਮਹਦੁਰਮਾਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੀਪੇਮਭੀਨੀਮਿਲਨੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚ
ਮਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਉਚਰਦਹਸੀਗਿਲਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਵੀਰੋਪਭਕੈਚ
ਗਲਿਲਗਾ। ਮਨਿਪਿਅਪੇਮੁਘਲਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੰਗਾ। ਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ
ਜਾਈਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾ। ਮਨੁਮੋਹਬਿਕਾਤੁਤਜੀਐਅਗਪਿਤਨੁਪਨੁਇਹਮਨਾ। ਬਚੁਪੁਰਖਪੁੰਗੁਲੁਸੇ
ਪੁਰਨਕ੍ਰਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸੁਲਿਮੰਤੁਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤ
ਨਿਤਜਪਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਨਾਰਿਸੁਘਾਏਸਭਿਰੇਗਮਾਏ। ਗੰਡਨਥੈਸਈਪ੍ਰਭਪੁਰਖਚਿਰਾਏ। ਨਹਦੁਖ
ਪਵੈਪ੍ਰਭਪਿਆਵੈਪੈਨਿਤੇਬਚੁਭਾਗੀਆ। ਸੁਖਸਹਜੈਸੇਵਹਿਕਿਲਾਬਿਖਖੇਵਹਿਨਮਗਸਿਰੇਗਿਜਾਗੀਆ
ਮਿਲਿਪੇਮਹਲਾਹਰਿਨਾਮੁਗਹਲਾਪਿਅਬਚਨਮੀਰੇਭਾਏ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਮਨਾਏਛਪਾਈਹਰੀਮਲੇ
ਪੁਰਖਚਿਰਾਏ॥ ੩॥ ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੇਹਲਵੇਕੋਡਅਨੰਦਾਮਨਿਤਨਿਗਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਹ
ਰਿਕੈਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸੀਪਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਉਧਰਾਏ। ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਰਾਰੀਭੈਸਿਪੁ
ਸਾਗਰਤਰਾਏ। ਜੋਸਗਲਿਅਵੈਤਿਸੁਕੀਠਿਯਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਸੰਦਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਹਰਿ
ਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਕੇਲਕਰੇਦਾ॥੧॥੧॥੧॥ ਬਿਹਗੜਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਚਰਨਸਰੋਵਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ। ਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਾਨਾਸੁਮਨਾ।
ਕਰਿਸਦਾਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਸਜਨੁਦੁਖਅੰਧੇਰਨਾਸੋ। ਜਨਮਮਰਲੁਨਹੋਇਤਿਸਕਉਕੈਦੇਜਮਕੇਠਾਸੋ।
ਮਿਲੁਸਾਪਸਿਗੇਨਮਰੇਗੇਤਹਪੁਰਨਅਸੋ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਹਰਿਚਰਦਕਮਲਾਨਿ
ਵਸੋ। ਤਹਅਨੰਦਾਬਿਨੋਦਸਦਾਮਨਹਦਣੁਲਕਾਰੇਰਾਮਾ। ਮਿਲਿਗਵਹਿਸੰਤਜਨਾਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕ
ਰੇਰਾਮਾ। ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਖਸਮਭਾਵਹਿਹਰਿਪੇਮਰਸਗੋਗੀਭਿੰਨੀਆ। ਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮ
ਟਾਇਆਮਿਲੋਚਿਗਵੇਛੁਨਿਆ। ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਦਇਅਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਮਗਮਅਪਾਰੀ। ਬਿਨਵੀ
ਤਿਨਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਦੁਸਬਦੁਲਣੁਲਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਲਿਵਤੁਭਾਗੀਆਹਰਿਮੀਮ੍ਰਤਬਲੀ

ਰਾਮਾ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰੀ ਮਲਿਖੀ ਤੇ ਸੁਰਿ ਦੈ ਸਮਾ ਲੀ ਰਾਮਾ ਅ ਕਥ ਕਹਾ ਲੀ ਤੇ ਨੀ ਜਾ ਲੀ ਜਿਸੁ ਅਪਿ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਮਰੁ ਧੀਆ ਠਹਿਰਿ ਨਹੁ ਅ ਕਉ ਕਉ ਸਾ ਦੁਖ ਹੋਗਾ ਹਰਿ ਸਗਲ ਪਾਈ ਤਾ ਜਿਨ ਜਾ
 ਈ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾ ਲੀ ਆ ਬਿਨ ਵੈ ਨਾਨ ਕਸ ਦਾ ਗਈ ਮੈ ਪਵਿ ਤ ਅੰਮਿਤ ਥਾ ਲੀ ॥ ੩ ॥ ਅਨ
 ਤਨ ਗਲ ਤੁਭ ਏ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਅਨਾ ਤੇ ਨਿਲੀ ਅਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ਮਿ
 ਠਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਤੇ ਚਿਤਿ ਤੇ ਤੇ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੀ ਅਲਿ ਏ ਕੁ ਗਵਿਅਨ ਹ
 ਦੁ ਜਾ ਦਿਸਾਇਆ ਥਾ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਭਵ ਲਿਖੁ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ਆ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ
 ਨ ਕਾਮੀ ਪਿਜਾ ਲੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਲ ਤ ਬਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਗਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਖੇ ਜਤ ਸੇ ਤਠਿ ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਲਾ ਮਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਤਾ ਲੁ ਤਨੁ ਭੀ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਤਪਿ ਅਰੇ ਰਾਮਾ ਪੁ
 ਭ ਮਿਲਾਹੁ ਪਿਅਰੇ ਮਾਇਆ ਪਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲਾ ਕੁੰਨੀ ਜੀਐ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪ ਉਸੁ ਅਮੀਰ
 ਰਿਦ ਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀ ਜੀਐ ਸਮ ਰਥ ਪੁਰਨ ਸ ਦਾ ਨਿਹ ਚਲੈ ਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਨਾ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਥਾ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਮਿਲਾਹੁ ਪਾਨੀ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਲਾ ਰਾਮਾ ਤਪਾ ਤਿਨ ਕਤ
 ਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਲਾ ਰਾਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਗਲਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੇਸ ਰੁਸਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੀਐ ਅਨਾਥ
 ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਲੁ ਅਉ ਗੁਲੁ ਨ ਥੀ ਚਾਗੀਐ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗੋ ਪਾਲ ਪੀਤ ਮਸਮ
 ਰਥ ਕਾਰ ਲਕਰ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਚਾਕਿ ਕਹਿ ਰਿਉ ਦਮੀਰੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਮਿ ਅਸਰੇ ਵੇਰੇ
 ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮਾ ਸਿਤ ਹਸੈ ਗਿਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮਾ ਸਭ ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਦੁਖਾ ਬਿਦੀਰਨ ਹ
 ਰਿਨਿ ਮਖਮਨ ਹਨ ਥੀ ਸੇਰੈ ਅਨੰਦ ਅਨਾ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ਅ ਗੁਣ ਤਉ ਚ
 ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਪਾਮਾ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਥੇ ਗਈ ਏ ਛੁਪੁ ਕਮਿਲੇ ਸੇਰੈ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਕਜ ਗਫਲਾ ਸੁਲਿ ਗਵਨ ਹਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪ ਤ ਸੇਰੈ ਤ ਪਾਲੀ ਤ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਪਨੀ ਪਾਰੇ ਚਿਤ ਵੈ ਤਿਦਰ
 ਸਨੁ ਸਦਮਨਾ ਸੁਭਾ ਦਿਵਸ ਅਏ ਗਹਿ ਕੀ ਠਿਲਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਥ ਸਫਲੁ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲੇ ਅਤੀ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਗਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਨ ਕਾਏਰ ਤਾਵੇ ਆਵ ਦਵੇ ਲੀ ਰਾਮਾ ਪਾਪ ਕਮਾਵ ਦਿਅ ਤੇਰੇ ਕਾਏ ਨ ਥੇ ਲੀ ਰਾਮਾ ਕੋਏ ਨ ਥੇ ਲੀ ਹੋਇ
 ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੇ ਤਾਵੇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪ ਹਿਰਸਨਾ ਠਿਰਿ ਕਦੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੇ ਤਰਵ ਗਵਿਛੁਰੇ

ਨਪਤਰੁ ਤੇਜਸਮੀ ਗਉਨੁ ਇਕੋਲੀ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਮਹਿਰੇ ਕੇ ਸਦਾ ਠਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥
੧॥ ਤੁਵਲਵੈ ਚਲੁ ਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਜਲੈ ਜਾਈ ਗਮ ॥ ਲੇਖਾ ਪਰਮ ॥ ਕੁਇਆ ਤਿਲਪੀ ਜੇਘਾਈ ਗਮ ॥ ਕਿ
ਰਤ ਕਮਲੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭੁਆਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੀ ਗਿਰਾਤਾਰ ਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਣੁ ॥ ਅਨਕਾ ਜਾਸਿਆ ਲੀਯਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਖੁਲਿਖਾ ਭੁਗਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਈ ॥
੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤ ॥ ਘਲੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਏਖੇ ਕਰਿ ਤਨ ਮਕੈ ਕਰਿ ਪਕਾਵਿ ਲਾਇਆ ॥
ਪਕਵੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਪਲਾ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਗਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਾਪਿਆ ॥ ਤਪਤ ਬੀ
ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਕਿਰਿ ਮੁਠਾਖੇ ॥ ਇਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਸੋ ਜੋਗਿ
ਕੂਲਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਜਾਪਿਆ ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਹੀ ਪੁਰਾਖਨਾ ਰਾਗਮ ॥ ਪਾਤਿਤ ਉਪਾਰਨਾ ਹਰਿ ਬਿ
ਰਦੁ ਤਮਾਰਾ ॥ ਪਾਤਿਤ ਉਪਾਰਨਾ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਪੁ ਪਤੇ ਉਪਰ ਕਰਤੇ
ਸਗਲ ਘਟ ਪਾਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਥੇਰੀ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਕਰਦੇ
ਇਰਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਨਦਇਆ ॥ ੪॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਪਰਗਟਿ ॥ ਅਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦਾ ਬਿਨੋਦ ਸਦਹੀ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥
ਕੁਜੁ ਸਾਪਸੀ ਗੋਮਿਲੇ ਰੋਗ ਬਹੁ ਜੋ ਜੋਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੀਰਿ ਲਾਏ ਸਗ ਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਤਮਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਅਪਿਮਿਲਿਅ ਬਹੁ ਜੋ ਕਤ ਹੁਨ ਜਾਇਆ ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥
ਬਿਰਗਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਦੁ
ਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਨਕਲਿ ਕਲੇਸ ਹਭੀ ਜਨਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਗੰਧ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੋਨਿ ਰੋਜਨਾ ॥
ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੀਰੀ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੁਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਅਭਾਸਿ ਨਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਗੰਧ ਲੇਹੁ ਪਰ ਕੇਚੇ
ਗੇ ॥ ੧॥ ਤੁਸਨ ਰਬੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖ ਗੰਗਾ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਾਢੇ ਲੇਹੁ ਮੁਰਗੀ ਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿ
ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਕਮਾਵੇਨਾ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਹਰ ਤਕਰਤ ਕੀ ॥ ਅਮਾਪਨਾ ਪਵ
ਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪਾ
ਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨॥ ਤੁਸਨ ਰਬੁ ਵਰਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ
ਰਾਮ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿਨੀ ਚਕਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੇਰਾ ਨਕ ਉਡੀ ਪਸੁਨੀ
ਚਇਆਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਗਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ

ਪੈਜਗਪੁਸੇਗੀ॥ ੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀ ਛੁਕਿਆ ਤਿਨੇ ਅਪਿਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਾਪੁ ਸਿਗਮੇ ਹਰਿਗੁਲਗ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਲਗਾਇ ਗੋਵਿਦ ਸਦਨੀ ਕੇ ਕਾਲਿਆਲ ਮੈ ਪਰਗਟਭਏ॥ ਸੇ ਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੀਰੀ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੋ ਅਪਦੇ ਪੰਥ ਕਰਿ ਲਏ॥ ਛੁਕਿ ਚਿਤ ਅਚਿਤ ਹੋਏ ਬਹੁ ਜੀ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ
 ਜੀਵੇ ਗੋਵਿਦ ਗੁਲਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ॥ ਵਰਗਿ ਹਰਗੋਬੀ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਤਾ ਹਰ ਸਲੋਕੁ ੬੩
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਈਐ ਹਰੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਰਾਲਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਤੁਵਰਤਦਾ ਤੁਸਭਨੀਪੀਆਇਆ। ਤਿਸਦੀ ਤੁਰਗਤਿ ਥਾਇਪਾਇਹਿਜੇ ਤੁਪੁਮਨਿਭਾਇਆ।
 ਜੋਹਰਿਪਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਕਥਾਇਆ। ਸਲਾਹਿਹੁਰਿਸਭਨਾਤੇਵਚਾਜੋਸੀਤਜਨਾ
 ਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਨਨਕਾਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਾਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ। ਨਾ
 ਮੁਕਾਰਜਾਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ। ਗੁਰਮਾਤਿਮਾਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲੁਨੈਸਕੋਕੋਇ। ਭਗਤਕਾਮੁਗੀ
 ਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਹੋਇ। ਮਨਮੁਖਮੁਖਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲੁਭੁਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰੁ। ਫੁਗਵਾਕ
 ਗਇਆਮਨਦਿਨੁਗੁਦੈਸਥਾਦਿਨਕਰੈਵੀਚਗਾ। ਸੁਪਿਨਾਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵੇਕਾਰੁ।
 ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੈਰੇਖੀਆਨੀਅੰਤਰਿ। ਰਿਸਨਾਥਹੁਤਅਗਨੁਅੰਧਾਰੁ। ਨਨਕਮਨਮੁਖਨਾਲਹੁਤੁਟੈ
 ਅਭਲੀ। ਜੇਨਾਮਾਇਅਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਰਿਅਕਰੇਜੇਨਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿ
 ਕਰਤਾਰੁ। ਪੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਪੇਰਖਲਹਾਰੁ। ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਥਾਦਿਵੀ
 ਚਰਿ। ਨਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਅਪੇਪਰਖਲਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੁ
 ਸਭਨਾਗੀ। ਜਿਸਨੇਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰਸਗੋਬੁਨਹੀਤੁਪੁਪਾਸੀ। ਤੁਇਕੋਦਤ
 ਸਭੁਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸੀ। ਜਿਸਦੀਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੁਮੀਨਿਲੈਹਿਸੇਜਨੁਸਾਥਾਸੀ। ਸਭੁਤੇਰਾ
 ਜੇਤੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖਤੁਪੁਪਾਸੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਾਚਿਆਰੁ।
 ਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦਹੋਗੁਰਕਾਸਥਦਵੀਚਰਿ। ਅੰਤਰਿਸਥਦਵਸਾਇਆਦੁਖਕਾਟਿਆਚਨਲੁਕੀਅ
 ਕਰਤਾਰਿ। ਨਨਕਰਖਲਹਾਰਖਸੀਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰ
 ਚਿਕਾਰਕਮਾਇ। ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਰਵੈਜੇਦਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ। ਨਨਕਸਭੁਕਿਛੁਮਾਪੈਹੈਅਵਰੁਨ
 ਦੂਜੀਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੇਗੋਵਰਿਅਈਤੁਹੈਜਾਲਦਾਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵ
 ਰੁਹੋਰਸਗੋਬੁਨਹੈਤਾਅਖੀਐਤੁਪੁਜੇਵਰੁਤੁਹੋਈ। ਜੇਤਿਤੁਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਹੋਰੁ
 ਤਿਸਦੀਗੀਸਕਰੇਕਿਅਕੋਈ। ਤੁਭੰਨਲਘਵਲਾਸਮਰਬੁਦਾਤਾਰਹਿਤੁਪੁਅਗੈਮੰਗਲਨੇਰਖ
 ਜੇਰਿਖਲੀਸਭਹੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਅਵਈਤੁਪੁਸਭਮੈਨੇਦਨੁਦਿਤਖੀ
 ਗੋਵਰਭੰਗੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਹ
 ਜਿਨਲਗੇਭਾਉ। ਸਥਦੈਸਦਨਪਾਇਚਿਮਨਹਰਿਕਿਆਗੁਲਗਾਇ। ਨਨਕਾਮਾਇਅਸੇਪਰਵਾਲੁ
 ਹੋਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਅਪਲਾਅਪੁਨਪਛਾਣੈਮੁਖਾਅਵਰਅਖਿਦੁਖਾਇ॥

ਮੁਢਲੀ ਖਸਲਾਤਿ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜੇ ਚੋਟਾ ਖਾਏ। ਸਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੀ ਨਿਘਾੜਿ ਚਿਰੈ ਮੀਰਿ ਸਮਾਏ।
 ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਰਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਦੁਖ ਪਾਏ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੰਤਰਿ ਸਥਲਾ ਨਿਤ ਪੈ ਪਾਕਰਤ
 ਵਿਹਏ। ਚਰਨ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਲਿਖ ਕੇ ਦੇਹ ਮੁਕੇ ਨੈ ਆਏ। ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲੋਗੇ ਮੀਰਾ ਜੇ ਤੁਨ ਮਨ
 ਵਨਿ ਪਿਪਾਏ। ਜੀਵ ਤੁਮੈ ਮੇਰੇ ਭੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਮੇ ਖੰਤ ਰੁਪਾਏ। ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਏ ਚਿਪਰਾ ਲੀਵਿ ਲੁਕਰ
 ਮਾਕਿਆ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦਸਮਾ ਲਿਤੁ ਮੁਕੇ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਸਥ ਦੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਇ ਗੁਰ ਤਦ ਹੀ
 ਪਾਏ ਜਾਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚੇਤਿ ਵਸਿ ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੇ ਨੇ ਕਿਉ
 ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾਏ ਜੀਐ। ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭ ਨਾਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪਿਆਇ ਦਿਆ ਕਿਵੇ ਨਿਮ
 ਖਘ ਜੀ ਮੁਹਿ ਮੇਰੀਐ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਤਿਸੇ ਨੇ ਸਰਬ ਕਾ ਲਿਆ ਲੋਏ ਨਿਤ ਸੇਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇ
 ਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹਿ ਜੇਰੀਐ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਾਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੇ
 ਜੀਐ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸੁਭ
 ਲੇ ਜੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਾਰਸ ਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕਰਸਨ
 ਸਥ ਦਿਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਾਰਸ ਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿ
 ਸਾਰਿਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸ ਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਠ ਭੁਰੁ ਸੇ
 ਵ ਭੁਭਗਤੁ ਹਰਿ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਏ। ਹਰਿ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇ ਗਸੈ ਅਪੇ ਜੇਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ। ਹਰਿ ਇ
 ਕਨ ਮਗਰਿ ਪਾਏ ਅਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨ ਚੁਣੈ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲ
 ਤਸਕਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਭੁਲ ਗਾਏ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜ
 ਲਸੀ ਵਿਗਲਾ ਕੇ ਦਰਵੇਸੁ। ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠੀਛੈ ਮੰਗ ਦਾ ਪਿਉ ਜੀਵ ਲੁਪਿ ਗੁਵੇਸੁ। ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤ
 ਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਖਿਆ ਨਾਉ। ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਮਹਿ ਨ ਸਕਹ ਉਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ੧॥
 ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਚਰ ਵਰੁ ਏਕੁ ਠਲੁ ਦਾਇ ਪੈ ਗੁਆਹੀ। ਆਵਤ ਜਾ ਤਨ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾਪ ਰਪੀਤਾਹੀ।
 ਬਹੁਰੀ ਗੀਰ ਸਭੇ ਗੀਆ ਸਥ ਦਿਗੈ ਨਿਰਥਾਲਾ। ਹਰਿ ਰਸਿ ਠਲਿ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਮਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇ ਪਰਤੀ ਅਪੇ ਰੈ ਰਾਹੁ ਅਪਿ ਜੀਆਇ ਪੀਸਾਵੈ। ਅਪਿ ਪਕਾਵੈ ਅਪਿ ਭੀਚੈ ਦੇਇ ਪਰੇ
 ਸੈ ਅਪੇ ਹੀ ਬਹਿਖਾਵੈ। ਅਪੇ ਜਲੁ ਅਪੇ ਦੇਛਿ ਗਾ ਅਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ। ਅਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਾਦਿ ਬਹਾਏ ਅ
 ਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ। ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੈ ਵੇਗਰਿ ਅਪੇ ਤਿਸੇ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ। ਮਨਤਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤਕਲਤਸੁਪੰਧੁ। ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਜੇਵਰੀਮਾਇਅਕਾਸਨਬੰਧੁ। ਨਨਕਸਚੇਨਮਾਵਿਨੁਵਰਤਾਦਿਵਰਤੈਅੰਧੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਅੰਧੇਚਾਨਲੁਤਾ
ਬਿਐਜਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈਰਜਾਇ। ਬੰਧਨਤੋਰੈਸਾਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅਪੇਰਜਾਇ। ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਖੈਤਿ
ਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਅਤਨੁਸਾਜਿ। ਨਨਕਸਗਦਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਕੈਲਾਜਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਦੁ
ਅਪੇਖਾਤੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦਹੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ॥ਤਦਹੁਕਿਆਕੋਲੇਵੈਕਿਆਕੋਦੇਵੈ
ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੀਆ॥ਠਿਰਿਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ॥ਅਪੇਸੇਵਕਦ
ਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਅੰਮਿਤੁਪੀਆ॥ਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੁਹੈਅਪੇਅਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਪਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜੇਪਿਆਗਿ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਲਸਾਚੇਅ
ਗਧਿਉਗਧਿਉਰਿਧਾਗਿ। ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿ। ਨਨਕਅਪਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਅਪੇਕਿਰਪਧਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਵਿਲੁਕਰ
ਮੇਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਾਯਾਇ॥ਗੁਰਕੈਮੁਨੁਤਨੁਰਿਜੈਅਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਨਕਨਦਰੀ
ਪਾਈਐਅਪੇਲਈਮਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਵੇਦਪੁਰਲਸਭਿਸਾਸਤਅਪਿਕਥੈਅਪਿਭੀਜੈ। ਅਪੇ
ਹੀਬਹਿਪੁਜੇਕਰਤਾਅਪਿਪਰਪੰਦੁਕਰੀਜੈ॥ਅਪਿਪਰਵਿਗਤਿਅਪਿਨਿਗਵਿਰਤੀਅਪਿਅਕਬੁਕਬੀਜੈ॥
ਅਪੇਪੁੰਨਸਭੁਅਪਿਕਰਾਏਅਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ਅਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਅਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੇਰੁਛਰਿਤੁਭਉਕਰਿਸੁਲਗਵਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੈਭੈਵਿਚਿ
ਨਿਰਭਉਪਾਇ॥ਮਨੁਕੋਰੁਸਥਾਦੇਭੈਦਿਤੁਸੀਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੀਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਲੀਸਾਖਸਮੁ
ਪਾਏਥਾਇ॥ਨਨਕਕਾਮਿਕੋਧੋਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਮਾਇਅਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿ
ਨਲੋਗਪਿਆਗੁ॥ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਰੁਸੰਗੈਕੁਰੁਕਰੇਆਗੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਪਨੁਸੀਚਿਮਗਹਿਅੰਤੋਰ
ਇਸਭੁਛਾਗੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਗੁ॥ਨਨਕਾਜਿਮਨਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁ
ਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹਿਯੋਏਖੁਮਾਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਖਾਲੀਅਪੇਬਾਲੀਅਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥
ਅਪਿਸਮੁੰਦਾਅਪਿਹੈਸਾਗਰੁਅਪੇਹੈਵਿਚਿਰਤਪਰੇ॥ਅਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰੇਹਰੇ॥ਅਪੇਭਉਜਲੁਅਪਿਹੈਬੋਹਿਥਾਅਪੇਖੇਵਵਾਅਪਿਤਰੇ॥ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨ
ਦੁਜਾਤੁਝੈਸਰੇ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਠਲਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦ

ਰਬੁਪਾਈਐਐਚੈਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਰਨਦਖੁਕਟੀਐਹਉਮੈਮਤਾਜਾਇ। ਉਤਮਪਦਵੈ
 ਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਪੁਗਬਿਜੇਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲਿਆਮਾਆਇ॥੧॥
 ਮਃ੩ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਾਉਜੁਗਬੋਹਿਬੁਧੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਮੰਦਰਿ
 ਸਚਸੋਇ। ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗਲੈਨਾਮੇਰੀਪਤਿਹੋਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪ
 ਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਪਰਸੁਆਪਿਪਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੇਨੁਕੇਚਨੁ। ਆਪੇਠਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇ
 ਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ। ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੇਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰਜਨੁ। ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇ
 ਤਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ। ਜਨੁਨਨਕਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਪੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥੧੦॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਕਰ
 ਪਾਵਹੀਮਰਿਜੈਮਰਿਅਵਹਿਜਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕਾਬੋਲਲਾਨਾਮੁਨਵੈਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਨਕ
 ਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਪੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰਾ। ਨਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਅਪਲਾਕੁਲਕਾਕਰਨਿਉਧਾਤੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਚਦਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਪਾਆਪੇਚਾਟਫੇਪੜਲਕਉਆਲੇ। ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇ
 ਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਲੇ। ਏਕਥੈਪਾਵੈਤੁਣੈਸਭੁਆਪੇਏਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇਆਲੇ। ਏਕਨਾ
 ਅੰਦਰਿਮਹਾਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਾਨਿਸਚੇਭਾਲੇ। ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਐਈਸੇਜਨ
 ਸਚੀਦਰਗਹਜਾਲੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ ਕਾਉਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੁਆਪੀਵਲ
 ਹਾਰਾਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਰਿਭਰੀਪੀਲਾਵਅਹਿਕਾਰਾ। ਮਜਲਸਭੁਵੇਲਾਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰਾ। ਕਰਲੀ
 ਲਾਹਲਿਸਤੁਗੁਰੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰਾ। ਗੁਲਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਪਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਈਐਨਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥੧॥ਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ਕਾਉਆਲਾਹਲਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਵਿਸਨਾਧਾ
 ਤਾਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੁਵੈਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲਾ॥੧॥ਏਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਨਕਾਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾ
 ਗਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਸਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰਾ। ਨਨਕਾਇਹੁਭੇਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥੨॥ਕੀ
 ਏਆਲਾਹਲਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮਿਤਾਤਿਸਕੀਧਾਰਾ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲਪੁਰੋਇਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮਿਤ
 ਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਰਾ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਲਗੀਧਰਚਾਆਪੇਖਟਵਰਸਨਕੀਬਾਲੀ।
 ਆਪੇਸੇਵਸੈਕਰਮਹੋਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਈ। ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੀਨਿਆਸੀਠਿਭੈ

ਬਿਬਲੀ॥ ਅਪੈਨਾ ਲਿਗਾਇਆ ਪਿਉ ਪਦੈ ਸੈ ਅਪੇਸੁ ਘਰੁ ਸਹੁ ਪੁਸਿ ਆਈ॥ ਅਪਲਾ ਚੇਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅ
ਪੇਅਪੇਸੁ ਭਨਾ ਜੀਅ ਕਹੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹੀ ਸੀ ਪੀਅਰ ਵਾਲੁ ਹੋ ਜਿ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆ
ਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਉਪਜੈ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦਾ ਬਿਪਾ ਮੈਰੈ ਮਨੁ ਆਮੋ ਸਥਿਰ ਸੰਧਿ
ਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਨਕ ਸੀ ਪੀਅਰੈ ਮਨੁ ਖੀਜੀ ਉਨਟਿ ਕੈ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈਰੈ ਏਖੁ ਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਪਿਉ ਪਿਉ
ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਿਗੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਨਕ ਸਾਭਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਰੁ ਪਾਇ ਅ
ਪਰਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਤੈ ਤੁਪਰੁ ਤੈ ਤੁਸਰੁ ਅਪੇਅਪੇ ਠਾਕੁ ਰੁਦਾ ਸੁਭਾਈਆ॥ ਅਪੇਦਸ ਅਠਵਰ
ਨ ਉਪਦਿ ਅਨੁਮਾਪਿ ਬਹੁ ਮੁਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਾਇਆ॥ ਅਪੇਮਾਰੈ ਅਪੇਛੈ ਭੈ ਅਪੇਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਾਇਆ॥ ਅਪਿ
ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬਹੂੰ ਸਭੁ ਸਦੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਦਾ ਬੀਆ॥ ਅਪੇਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰੁ ਦੁ
ਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਪਸੀ ਗਿਭੈ ਤਨਿ ਉਢੈ ਭੈ ਭੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ
ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਵਈ ਨਨਕ ਠਿਟੁ ਅਲੂ ਲੀਦੇਹ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਅਵਿਵਰਤਿ ਚਰਨਾ ਗਈ ਦਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪ
ਣਾ॥ ਨਨਕ ਸੋ ਪਰੁਸੇ ਮਗੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਅਪਿ
ਕਰੇਇ ਸਨਾਨੁ॥ ਅਪੇਸਿ ਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਅਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ॥ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲੁਹੈ ਏਭਉ ਖੰਡਨੁ ਅ
ਪਿਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ॥ ਜਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇਸ ਦਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਦੀ ਪੈ ਜਰਥੈ ਹਰਿਸੁ
ਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਭੇਦੇ ਜਗੁ ਅਪੁਰੈ ਅਪੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ॥ ਜਿ ਤੁਸੁ ਖੁਵੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਤਾਮਾ ਸਿਯਾ ਗਾਸ ਦਾ ਠਿਰੈ ਅਹਿਨਿ ਸਿ
ਜਲੁ ਭੁਭਿਯਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਖੀਐ ਕਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਛੁਰਮਾਇਆ ਕ
ਗਿਏ ਹਕਰੇਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਾ ਲੇਹੁ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛੁਓ ਨ ਕਟਿ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਪਰੇਹੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾ ਰੂਪੁ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ॥ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਕਭਾਲਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸਿ
ਜਮੁ ਸਚੇਹੁ॥ ਨਨਕ ਅੰਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇ ਭਾਰ ਅਠ
ਹਥਲ ਸਪਤਿ ਅਪੇਹੀ ਛਲਾਏ॥ ਅਪੇਮਾਲੀ ਅਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਅਪੇਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਭੁ
ਗਤਾ ਅਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ॥ ਅਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪੇ ਰੂਪਾ ਅਪੇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਏ॥ ਜਨੁ ਨਨਕ ਵਾਡੈ ਅਈਅਨੈ ਖੋਰਿ
ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸੇ ਤੇ ਭਿਲੁ ਨ ਭਮਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਾਲੁ ਸੁਭਰਿਅਾ ਮਾਲਿਅਾ ਮਾਲੁ ਸੁਭਰਿਅਾ ਮ
ਇ॥ ਜਿ ਤੁਪੀ ਤੈ ਮਤਿ ਦੁਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵੀਚੈ ਆਈ॥ ਅਪਲਾ ਪਗਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮੁ ਧਰੇ

ਖਾਇ। ਜਿਤੁ ਪੀਭੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਖੁਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿਵਸ
 ਾਇ। ਨਨਕਨ ਦਰੀਸਚੁ ਮਦੁ ਪਈ ਮੈਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ। ਸਦਾ ਸਹਿ ਥਕੈ ਗਿਰੈ ਹੈ ਮਹਲੀ
 ਪਵੈ ਬਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੁਜੀ ਵਤੁ ਮੈਰੈ ਜਾਇ ਸਨੈ ਸੋਈ ਹੋਇ। ਜਾਤਿ ਨਿਸਵਾਲਿ ਮਾਤਾ ਸਵਿ
 ਰਹਿ ਆਜਗਾ ਏਤਾ ਸੁਪਿ ਹੋਇ। ਨਨਕਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਲੀ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮੈਰੈ ਤਾਠਿ ਰਿਮਰਲੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸਨੇ ਪਰਵਰਨਾ
 ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਗਾ ਦੇਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਵੈ ਸਭੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ। ਜਿਤੁ ਪਨੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਸ
 ਭੁ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ। ਸੋਈ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵਲ ਜਾਗਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਨ
 ਮੁਪਨੁ ਤੇਰੀ। ਸਾਭਿ ਤਿਸੈ ਸਾਲਾਹਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵਰੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਦੇਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਮੈਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨ ਹੋਇ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਕਿਆ ਜਾਲਾ ਕਿਵ ਮਰਹਰੈ ਕੋ ਸਮਰਲਾ ਹੋਇ। ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਹਨਵੀ ਸਰੈ ਤਸਹਿ ਲਾ
 ਮਰਲਾ ਹੋਇ। ਮਰਲੈ ਤੇ ਜਗੁ ਝੂਰੈ ਜੀਵੈ ਆਲੇ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮੈਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ
 ਸੋਇ। ਨਨਕ ਮੈਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾਸਦਾ ਜੀਵਲੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਅੀ ਪ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀ ਤਾਅਪਲਾ ਨ ਉਹਰਿ ਅਪਿ ਜਪਵੈ। ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਅਪਲਾ ਸੇਵਕੁ ਅਪਿ ਪ
 ਰਿਭਵੈ। ਅਪਲਿ ਅਸੇਵਕਾ ਕੀ ਅਪਿ ਪੈ ਜਗੈ ਅਪਲਿ ਅਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਵੈ। ਪਰਮਗਾਇ ਹੋ
 ਰਿਕਾ ਕੀ ਅਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ। ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭੁ ਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਸੁਖਿ
 ਸੁਖਿ ਅਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਕਰ ਤਾਸਭੁ ਜਗੁ ਠਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਇ ਅੰਜਾਇ। ਅਗ
 ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਰਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿ ਆਜਾਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ਆਕਿ ਤੈ ਨਾਇ ਆਜਾਇ
 ਗੁਰਕੈ ਸਭਾ ਵਿਭੇਦਿ ਆਇ ਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆਇ। ਨਨਕ ਅਪਿ ਅਮੋਓ ਹੈ ਗੁਰਕੇ ਰਪ ਤੇ ਹਰਿ ਆ
 ਸਜਾਇ। ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਾਮਿ ਲਿਹਰਿ ਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਾਅਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਮਨ ਇਹੁ ਪਨੁ ਨ ਮੁਹੈ ਜੇ
 ਤੁਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਤੇਟਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਸਦ ਹੀ ਹੋਇ। ਖਾਪੈ ਖਗਚਿ ਮੈ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸ
 ਦਾਸਦ ਚਿਹੁ ਦੇਇ। ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਲਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦ
 ਰਿਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਸਭੁ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੋ ਬਹਰਿ। ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜ
 ਹਰਿ। ਜੁਗਛੁ ਤੀਹ ਗੁਬਾਕੁ ਬਰਿ ਵਰਤਿ ਆਸੁ ਨਹਰਿ। ਚਿਖੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨ

ਰਹਿਗਿ ਬੈਠਤ ਵੀਲਾਇ ਅਪਿਸਭਦੁ ਹੀ ਬਠਗਿ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਰਗੁ ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੇ ਮਰਦ ਜਾਇ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੇ ਮੁਏ ਤਿ ਚਰੁ ਨ ਚੇ
ਤਈ ਕਿ ਕਰੇ ਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿ ਅਨੀ ਹੋਇ ਸੁਚੇ ਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕਾਏ ਬੈਕਮ
ਵੈਸੀ ਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਹੁ ਕਮੁਪਾਇ ਆਵਿ ਲੁਸਤਿ ਗੁਰਚੇਤਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਅਸਦਾਰਹਿ ਆਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਦੀਮ ਦੀ ਮਸਦਾ ਸਮਾ ਲੰਦਾ ਦੇ ਮੁਨ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕਾਏ ਹੁਮਰਤ ਬਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇਇ
ਜਿ ਸੋਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਰ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਨਾ ਬੀਨਿ ਆਪੇ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾ ਲਦਾ ਆ
ਪੇ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉ ਵਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭ ਨਹੀ ਭਨਾਇ
ਸਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦ ਬੁਰਥਾਨਾ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲੀ ਮੈ ਦਰਿ ਨਨਕਾ ਜੀਤਾ ਦਾ ਅਚਿ
ਤਾਗੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਰਾਖੀ ਅਜਿਨੁ ਰੀਜੇ ਭੁਜਿ ਨ ਦਸਿ ਕਦਰੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਮੁਏ ਕੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਹੀ ॥
ਨਗਦਿ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੁਜ ਕਰਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਗੁ ॥ ਪਾਥ ਰੁਲੇ ਪੁਜਹਿ ਮੁਕਾ ਪਗਵਾਗ ॥ ਚਿਣੀ ਜਾ ਆ
ਪਿਤੁ ਬੇ ਤੁਮਕਾ ਤਰ ਲਹਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੈਰੈ ਵਸੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਹੋਗੇ
ਏਕੈ ਪੁਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਨ ਮੁਹਰਿ ਰਿਜਿ ਰਜਿ ਜਨਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਆਨਿ ਸਿਮਰ
ਲੁਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬਰਮ ਨਨਕ ਹਰਿ ਮਗਮ ਮਗਾਹੁ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁ
ਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੇ ਮੁਗਧੁ ਆਪੁ ਜਾ ਲੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕਾਏ ਕਮੁ
ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਰ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਮੁ ਪਰਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੇ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੇ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕਾਏ ਸਾਵਿਰ ਲਾ ਕੇ ਜੋਗੀ
ਜਿ ਸੁਪਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਪਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੁਭਾ ਲੀਮੈ
ਆਪੇ ਪਾਸਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕ ਤੀਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡੁ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਨਕੁ ਮੈ ਗੈ ਦਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾਰੇ ਨਾਹੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦ
ਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵ ਲਹਗੁ ॥ ੨੧॥ ੧॥

ਗਗੁਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧
ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁਮਕਲਾ ਮੁਗਤਿ ਮਜੁਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬਰੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤਿਨ ਭਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹ
ਉਵਾਰੀ ਵੇਵਾਖੀ ਨੀਐ ਵੇਵਾ ਤਉ ਸਹਿਬ ਕੇਨਾਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਹਿਬੁ ਸਫਲਿ ਚਿਰੁ ਮਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਜਾ ਕਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪੀਅਤੇ ਇਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹੋਏ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੈਕੀਨ ਦਰਿਨ ਅਵ
ਹੋਵਸਹਿ ਭੀਨ੍ਹਾ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇ ਆਕਿਉ ਲੈ ਜਾਸਰ ਭੀ ਤਰਿਯਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਲੈ
ਅਤੁ ਸਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਪੋਖਾ ਤਾਲੈ ਜਾ ਸਿਫਾ ਤੇ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧
ਗੁਲਵੰਤੀ ਸਹੁਰਾਵੈ ਆਨਿਰ ਗੁਲ ਕੁਕੇਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਲਵੰਤੀ ਥੀ ਕੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁਰਾਵਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਕੇ ਤੁਰੀ ਸਾਲੂ ਕੀ ਪਨ ਅਵਰਾ ਵੇਜੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਰਲੀ ਕਾ ਮਲ ਜੇ ਥੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨੁ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮ
ਨ ਕੁ ਮੁਹਿਨ ਪਈ ਮੈਲੀ ਜੇ ਚਿਤਿ ਪੋਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਦੁਸਾਈ ਨ ਜੁਲੀ ਆਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅਸੁ ॥ ਤੈਸਹ
ਨਾਇ ਅਕੁ ਅਲਾਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾਹਰੋ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈਸਹ ਲਗੀ ਜੇ
ਹੋਏ ਭੀ ਸਹੁਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੇਰੀ ਗੁਲ ਬੁਲਾਯਾਇ ਆਭੈ ਲੇਸਾਵ
ਲਾਯਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁਪਕਟੇਰੇ ਜੇ ਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨਾਵੈ ਟਹੁ ਖੰਨੀਐ
ਵੇਵਾ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਵੇਟਹੁ ਕਰ ਬਾਲੇ ॥ ਜਾਤੁ ਤਮੈ ਮਾਲੁ ਕੀ ਆਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲੋ ॥ ਚੁੜਾ ਭੰਨੁ
ਪਈ ਘਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਲਾਬਾ ਹੀ ਸਲਾਬਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁਰਾ ਤੇ ਅਵਰਾ ॥ ਨਾਮਨੀ
ਅਰੁਨ ਚੁੜੀ ਆਨਾ ਸੇਵੈ ਗੁੜੀ ਆਨਾ ॥ ਜੇ ਸਹਕੀਰਿ ਨਲਗੀ ਆ ਜਲਨੁ ਸਿਬਾਹੁੜੀ ਆਨਾ ॥ ਸਭਿਸ
ਹੀ ਆਸਹੁਰਾ ਵਲਿ ਗਈ ਆਹਉ ਦਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚ ਜੀ ਤੈਸਹ ਏਕਿਨ ਭ
ਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀ ਆਭਰੀ ਮੈ ਮੀਰਾ ਸਪੁਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀ ਆਮਰਉ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥
ਮੈਰੇ ਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁਰੰਤਾ ਰੰਨ ਵੇਵਲਹੁ ਪੀਖੇ ॥ ਇਕੁ ਰੰਨ ਮੈਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜੇ ਨਿਹਉ ਪਿਰ
ਹੁਵੇ ਛੇੜੀ ॥ ਓਪਨੈ ਆਇ ਆਭੀ ਗਇ ਆਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿ ਆਗੇਇ ॥ ਆਇਨ ਸਕਾਤੁ ਬੁਕਨੀ ਪਿਅਰੇ
ਭੇਜਿਨ ਸਕ ਕੋਇ ॥ ਅਉਸਭਾ ਗੀਨੀ ਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈਸਹਿ ਬਕੀ ਬਾਤਾ ਜੀ ਅਖੈ ਕ
ਹੁਨ ਲਕ ਕਿਅ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਚੇ ਕਰਿ ਥੈ ਸਲਾ ਦੀਜੈ ਵਿਲਾ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀ ਜੈ ਜੀ
ਅਜਾਨ ਦੀਜੈ ਜਾਸਹੁ ਭਾਇ ਆਵਿ ਝਲਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩੫੨ ॥ ਮਨਿਮੈਲੈਸਭਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿਧੈਤੈਮਨੁਹਛਾਨਹੋਇ॥ ਇਹਜਗਤੁਭਗਿਮ ੨੬੦
 ਕੁਲਾਇਆਵਿਰਲਾਕੁਝੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਜੀਪਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕੋਨਾਮਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੋਕਉਏਹਨਿਪਨਾਰ
 ਹਚਿ॥ ਸਿਧਕੇਆਸਲਜੇਸਿਖੈਈਦੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਨੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ ੨॥
 ਇਸੁਮਨੁਉਹੋਰੁਸੇਜਮੁਕੋਨਾਧਿਵਿਦੁਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਹਲਾ
 ਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ੩॥ ਭੁਲਤਿਨਰਕੁਸਾਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੇਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਠਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ॥ ਮ
 ਮਤਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛਾਨਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦ
 ਰੀਸੇਵਹੋਇ॥ ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਸੋਇ॥ ਏਕੇ
 ਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਵਹਿਠਿਰਿਦੁਖੁਮੁਲੋਹੋਇ॥ ਰਹਚਿ॥ ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿ
 ਆਇ॥ ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਕੁਸ਼ੀਮੈਹੁਕਮੇਰੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹਿਰਿਸੁਨਚਖਿਚਿਸਾਜਿਹਵਾਜ
 ਲਿਜਾਇ॥ ਮਨਰਸਸਾਦੇਲਾਗਿਰੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਠਰਕੁ
 ਕੋਇ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਠਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਰਾਈਦੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੈਗੁਰਕਿਨਾਗਿਅਨੁਨਹੋਈ॥ ਸਬਦਿਲਗੋਤਿਨਬੁਝੈਆਦੁਜੈਪਰਜਾਵੋਗੋਈ॥
 ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਲੀਸਾਗੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪੁਰੁਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ਰਹਚਿ॥ ਗੁ
 ਲਕਾਨਿਪਨੁਏਕਹੈਆਪੇਦੇਇਤਕੋਪਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਾਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇਕਰਦੇਪਟਿਗਏਤਿਨਹਥਿਕਿਹੁਨਆਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਨੀਸਮਾਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾਏ॥ ਨਨਕਮਨਮੁਖਿਕੰਪੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕ
 ਗਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਗਲੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜੇਸੁਭਾਇ॥ ਸਦਾਪੁਰਗ
 ਵਹਿਅਪਲਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤੂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਦੀ
 ਮਾਭੁਝਾਇ॥ ਰਹਚਿ॥ ਦੋਹਰਲੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਕਰੁਪੀਦੁਖੁ
 ਪਵਹਿਅਗੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਲਵੰਤੀਨਿਤਗੁਲਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ ਅਉਗਲਵੰਤੀਕਮਲੀਦੁ
 ਖੁਲਗੈਬਿਲਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕਭਤਾਰੈਏਕਹੈਸੁਆਮੀਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਆਪੇ
 ਵੇਕਰੀਤਿਅਨੁਨਾਮੇਲਾਇਅਨੁਲਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾ
 ਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ॥ ਸਚੀਬਾਲੀਸਹਜੇਸਮਾਲੀਹਰਿਜੀਉਮਰਿਵਸਾਇਆ॥ ੧॥

ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੨੦॥ਚਾਥਮੈਥੇ
 ਦਬਾਲੀਪਰਗਾਸੀਆਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਗੀਅਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਲੈਤਾਮਸੁਬਹੁਤ
 ਅੰਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਪਾਕਿਤੁਲਾਰਿਤਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜੁਗ
 ਅੰਤਰਿਦੂਕੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਚੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਸਾਚੈਨਾਇਰਤੇ
 ਬੈਰਾਗੀਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਤਾਕਰੇਪਾਤਿਪਾਲਾ॥ਨਨਕਾਇ
 ਕਸੁਕਿਨੁਮੈਅਵਰਨਜਾਲਾਸਭਨਦੀਵਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤਰਿਅਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮ
 ਲਿ॥ਸਦਾਨਿਬਹੈਚਲੈਤਰੈਨਾਲਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚੁਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿ
 ਸਖਾਈਪੁਭੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਸਨੇਅਪਿਕਰੇਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਵਡਈਦੇਵੈਸੋਇ॥੩॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸਚੁਕਰਲੀਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰਾ॥੪॥੬॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
 ਰਸਨਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜੇਸੁਭਾਇ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈ
 ਸਬਦਿਵੈਚਾਰੀ॥ਆਪਲੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਾਬਾਲਿਹਰੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਅਖੀਸੈਤੋਖੀਆਏਕਾਇ
 ਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੈਤੋਖੀਅਦੁਜਾਬਾਉਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਹਸਗੈਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪ
 ਰਮਲੁਹਿਰਦੈਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੩॥ਨਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਗੁ॥ਗੁਰਕੀਚਲੀਸਹਜਬੈਰਾਗੁ
 ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਦੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨ
 ਮੁਨਿਧਨੁਤ੍ਰਪਾਇ॥ਆਪਲੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਾਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿ
 ਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੇਭੁਲਾਫਿਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥੩॥ਨਨਕ
 ਸੇਵਡਭਾਗੀਜੇਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
 ਹਉਮੈਨਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੋਦੁਇਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਕਿਰਖਾਜਾ
 ਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮੇਨਹਿਤਾਹਰਿਮਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜ
 ਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਹਉਮੈਸਭਸਗੈਰੈਹਉਮੈਚਿਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਹੁਹਉਮੈਵਿਚਿਭਾਣਿਨ
 ਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬਾਣੈਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਥੰਧੁਹੋ
 ਨਾਮੁਨਵੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਮੈਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁ

ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

੨੩
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਗਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੋਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੋਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਮੇਰਮੇਓ
ਆਨਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਗਭਿਆ॥੬॥੧॥੩॥੩॥੮॥੧੫॥
ਰਗੁਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਦਰਬਾਗਾਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਾਠਵਾਗਾਕੋਇ
ਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਪਾਵੈ॥੧॥ਏਕਾਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਗਵੀਕਉਲੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤਪੁਭਮੇਲਾ
ਰਹਾਓਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਗਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਰੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੇਗੀਸਰਕਰਤੇਜੇਗਾ
ਲਾਖਭੇਗੀਸਰਭੇਗਹਿਭੇਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਲਹਿਥੇਗਾਹੈਕੋਈਸਾਜਲਪਰਦਾਤੇਗਾ
ਕਰਉਜਤਨਜੋਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਭਰਬਾਨਾ॥੩॥ਠਿਰਤਾਠਿਰਤਸੰਤਨਪ
ਹਿਆਇਆਦੁਖਭ੍ਰਮੁਮਾਰਾਸਗਲਾਮਿਟਾਇਆਮਹਾਉਥੁਲਾਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁੰਚਾਕਹੁਨਸ
ਕਪੁਭਮੇਰਉਚਾ॥੪॥੧॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤਦਰਸਨੁਕਰਲਾਹਉਥਲਿਹਰੀਸ
ਤਿਗੁਰਚਰਲਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪੀਤਮਪੁਭਮੇਰੇਮਨੁਜੀਵੈਪੁਭਨਾਮੁਚਿਤੇਗੇਰਹਾਓਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰਤੁਮਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦਿਸਦਿਸੁਜਾਲੀ॥੨॥ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਾਤਿਨਿ
ਵਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਪੁਭਾਥਿਨਸੀ॥੩॥ਤੁਮੀਮਹਰਵਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾਨਨਕਸਾਹਿਬੁਰ
ਗੁਰਿਲੀਲਾ॥੪॥੨॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਤੂਥੇਅੰਤਕੋਵਿਰਲਾਜਲੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਥਦਿ
ਪਛਲੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿਜੀਵੈਪੁਭਚਰਲਤੁਮਾਰੇਰਹਾਓਦਇਆਲਾ
ਪੁਰਖਮੇਰੇਪੁਭਦਾਤੇਜੀਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜੀਈਥਲਿਹਰੀਏਤ
ਉਤਦੇਖਉਚਿਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਸੇਹਿਨਿਰਗੁਲਗੁਲੁਕਿਛੁਨਜਾਤਾਨਨਕਸਾਪੁਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ
ਠਾ॥੩॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇਪੁਭਪੁਰਾਦਾਨੁਚੇਈਸਾਪੁਰੀਪੁਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭ
ਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਚਿਟਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਰਹਾਓਜਾਥਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਠਹਿਅਭਰਪੁਰੇਗਾਨਿ
ਕਟਿਵਸੈਨਹੀਪੁਭਦੁਰੇ॥੨॥ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਧਿਆਏਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਏ॥੩॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਗਲੇਪਾਤਿਪਾਰੇਸਗਨਿਪਰਿਚਿਨਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੮॥੮॥ ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫
ਤੂਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਗਵਿਆਪੁਰਨਪੁਭਸੁਆਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪੁਭਪੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ
ਹਉਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਰਹਾਓਤੇਰੀਸਗਲਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੁਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸਿਤ
ਪੁਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਥਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਵਾਨ ਸਕਨਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖਪਾਵਾ ॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੀਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ
ਨਾਜੈ ਉ ਮੈਰਨ ਕਬਹੂੰ ਛੀਜੈ ॥ ੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਪੁਰ ਪਈ ਮੈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈ ਮੈ ॥ ਰਹਾ
ਗਿ ॥ ਰਤਨ ਵਰਹਰਿ ਮਾਲ ਕਲਾ ਲਾਸਿ ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉ ਸਾਧੁ ਸ
ਰਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਲਾ ॥ ੩॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਦੂਠਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
ਆਪੁ ਭੂਤੁ ॥ ੧॥ ੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਪੂਰਨ ਕਿ
ਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਗਿ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇਖ ਨੁ ਸੁਹਵਾ ॥ ਜੇ ਤੁਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਲਾ ਗੇਹ ਵਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ
ਜੀਅ ਤੁਸਦ ਹੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਦੁ ਦੇਹ ਥੀ ॥ ੨॥ ਆਵਲੁ ਜਾਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜੇ ਸੁਤੁਰ
ਖਹਿ ਤੇ ਸੁਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੩॥ ਤੁਏ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਕਰ ਜੇਗਿ ॥ ੧॥ ੧॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਜਾਲਾਇ ਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾ ਲੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਅਨਾ ਮੁਖ ਪਾ ਲੈ ॥ ੧॥ ਤੁਅਚਰਜੁ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਗਿ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਲੁ ਆਪੇ ਕਰਲਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੀ ਮਲੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਲਾ ॥ ੨॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਰੀ ॥ ਨਨਕ ਦਸ ਬਖਸੀ ਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੩॥ ੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ਨ
ਮੈਰੈ ਅੰਤਰਿ ਯੋਗ ਮਿਲੁ ਲਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉਖੇ ਲਖੇ ਲਾਈ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰੁ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਥੀਗੇ ॥ ਮੈਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕੁਖ ਤ ਉਤਰੈ ਅੰਮਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਗੇ ॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿ
ਰੈ ਮਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨਾ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਗੇ ॥ ੧॥ ਸੁਲਿਸ ਜਲ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮਥਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿ ਹੁੰਮਤੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
ਉਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਥੇ ਦਨ ਜਾ ਲੈ ਨਿਤ ਸੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਆਥਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਪਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ
ਨ ਸਕਾ ਜੇ ਉਚਾੜਿ ਕੁਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈ ਮੈ ਨਿਰਗੁਲੁ ਰ
ਖਿਲੇਤਾ ॥ ੨॥ ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਲੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਲੀ ਸੋ ਪਰੁ ਕਾਦੈ ਨੈਲੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ਲੀਵਿ
ਸਗੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿ ਤੈਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾ ਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕ ਉਹ ਉਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ
ਗਵਿਅ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆ ਦੇਸਾ ॥ ੩॥ ਮੈ ਸਾਭਿ ਸੀ ਗਾਰ ਬਲਾਇ ਆ ਅੰਮਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਿਨ ਅ
ਏ ॥ ਜਾਸਹਿ ਬਾਤਨ ਪੁਛੀ ਆ ਅੰਮਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੇ ਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸੋਹ ਗਲੀ ਅੰਮਲੀ
ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਆ ਤਿਨ ਸੋਹ ਗਲੀ ਅੰਮਲੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਜਿਚ
ਰੁਦੁ ਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਲੀ ਤਿਚ ਰੁਮੈ ਜਾਲਿ ਆਪੁ ਭੁਦੁਗੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿ ਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅੰਮਲੀ ਤ
ਆਸ ਮਨ ਸਾ ਤਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ ਅੰਮਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿ ਆ ਭਰਮੁ ਪੂਰੇ ॥ ਜਨਨ ਨਨਕ ਹ

ਰਿੰਗੁਮਾਲੀਆਂ ਮਾਲੀਗੁਰਮਤਿਗੁਰਕੈਲਾਗੀਪੈਰੇ॥ ੫॥੧॥੧॥੨੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਾਹੁਵਰੁਹਿਸੁਮਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਅ

ਸਚੀਬਲੀਸਚੁਪਨਿਸਚੁਸਬਦਵੈਚਾਰਾਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹੁ ਲਾਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗਮਾਰਾ॥ ੧॥ਮ
ਨਮੋਸਚੇਨਮਾਵੈਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਸਨਿਦਾਸੋਹੋਇਰਹਿਤਪਵਹਿਸਚਾਨਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਸਦੀ
ਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਚੋਹੋਰੁਸਲਾਹਲਾਜਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਈ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜ
ਲਾਸਚਵਾਪਗਾਅਨਦਿਨੁਲਾਹਸਚੁਨਾਮੁਪਨੁਰਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗਾ॥੩॥ਸਚੁਖਲਾਸਚੁਪੈਨਲਾਸ
ਚੁਟੇਕਰਹਿਨਾਉ॥ਜਿਸੋਬਖਸੋਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਏਖਉ॥੪॥ਅਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਠਿਰਿਜੁ
ਨੀਮੁਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਦੈਸਾਚੇਅਰਹਹਿਸਚੇਮਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚ
ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਮਾਈ॥ਸਚੈਬਾਨਿਸਲਾਹਲਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੁਰਤੁਸ
ਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਗਾ॥ਸਚੁਵੇਖਲਾਸਚੁਬੋਲਲਾਸਚਾਸਭੁਅਕਾਗਾ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮ
ਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਈ॥ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖਸੀਅਪੇਕਰੇਰਜਾਈ॥੮॥੧॥ਵਰੁਹਿਸੁਮਲਾ ੩
ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਪਾਵਦਾਰਿਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵੇਅਪਿਰਹੀਅਧਿਕਈਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਨਿਤ
ਸਿਤਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਹੁਸਹਜੇਗੁਲਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਕੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਤਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਵੈ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਰੀਰੀਰਾਤੇਸਦਹਰਿਕੇਗੁਲਗਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਮਨਿਚਿੰਦਿਆਛਾਪਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਉਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ਪਾਥਰੁ
ਬਦਾਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਰਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਈ॥ਅਕਹੁਪਰ
ਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਲਸਜਨਮੁਦਲੀਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖਟਿਆਆਈ॥ਪੂਰੇਭਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਬਿਖੁਲਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕ
ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਨੁਭਾਇਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਈ
ਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਮੇਖਮੁਕਤਿਤੇਨਪਾਇਆ॥੮॥੨॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧ ਛੰਤ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੬੩

ਕੀਇਅਭੂਵਿਗਾਵਿਕਾਰੇਨਈਐ॥ ਨਤਸੋਪਰਵਲੁਸਦੁਕਮਾਈਐ॥ ਜਬਸਾਚਅੰਦਰਿਹੋਇਸਾ
 ਚਾਤੀਮਸਾਚਪਈਐ॥ ਲਿਖੇਬਾਣੁਹੁਸੁਗਚੇਨਹੀਥੋਲਿਖੋਲਿਗਵਈਐ॥ ਜੀਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭੁ
 ਲਾਕਹੀਐਸੁਗਤੇਸਬਦੁਲਿਖਈਐ॥ ਕਾਂਇਅਭੂਵਿਗਾਵਿਕਾਰੇਨਈਐ॥ ੧॥ ਤਮੈਕਹਿਅਕਰ
 ਲੁਜਾਤੁਏਕਹਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਕਾਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਮੀਠਮਨਹਿਲਾਗਾਦੂਖਿਰੋਰਚਾ
 ਰਿਆ॥ ਸੁਖੁਮਨਮਹਿਮਾਇਵਸਿਆਜਾਮਿਤੈਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਤੁਪੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜੇਨਿਆਪੁਉ
 ਪਾਇਆ॥ ਤਮੈਕਹਿਅਕਰਲੁਜਾਤੁਏਕਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਵਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ਮੰਦਾਕਿ
 ਸੈਨਅਖਿਸੁਗਰਾਪਾਵਲਾ॥ ਨਹਪਾਇਸੁਗਰਾਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਵਵਾਵਲਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਲਿਸਿ
 ਗਤਿਕਰਿਸਗੀਕੀਜਾਇਕਿਆਭੂਮਾਵਲਾ॥ ਜੋਦੇਇਸਹਲਾਮਨਹਿਕਹਲਾਅਖਿਨਹੀਵਾਵਲਾ॥ ਵਰੀਖ
 ਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ੩॥ ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਕਉਜਾਕੋਇਨਮੈਰੈ
 ਨੀਠਸਭਮਾਗੈ॥ ਸਭਕੋਇਮੀਠਮੀਰੀਦੇਖੈਖਸਮਭਵੈਸੋਕਰੇ॥ ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਨਅਨੇਕਕਰਲੀ॥ ਨਮਤੁਲਿਨ
 ਸਮਸੇਰੇ॥ ਨਨਕਾਜੇਨਨਾਮੁਮਾਇਅਕਰਮੁਹੋਆਪੁਰਿਕਦੇ॥ ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥

੧॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧ ਛੰਤ

ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਨਮੁਵਖਲਾ॥ ਸਭਉਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾ

ਪੇਸਰਬਸਮਾਲਾ॥ ਸਰਬੇਸਮਾਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੈਉਪਾਇਪੈਪੈਲਾਈਆ॥ ਇਕਿਤੁਝੁਰੀਕੀਏਰਜੇਇਕਨ
 ਰਿਖਭਵਈਆ॥ ਲੋਭੁਮੇਹੁਤੁਝੁਕੀਅਮੀਠਾਏਤੁਭਰੀਮਭੁਲਾਲਾ॥ ਸਦਾਦਇਅਕਰਹੁਅਪਲੀਤ
 ਮਿਨਮੁਵਖਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਤੇਰਹੈਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਲਾ॥ ਦੂਖੁਗਾਇਆਸੁਖੁਮਾਇਸਮਾਲਾ॥ ਗਾਵ
 ਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਲਾ॥ ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਲਗਾਵਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਹੈ॥ ਮਾਇਅਮੋਹੇਚੇਤ
 ਹਿਨਹੀਅਹਿਯਾਜਨਮੁਗਵਵਹੈ॥ ਇਕਿਮੁੜਮੁਗਪਨਚੇਤਹਿਮੁਏਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਲਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰ
 ਸਦਾਸਾਚਾਸੋਇਮੈਮਨਿਭਾਲਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਵਖਤੁਸੁਹਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਭਾਉ
 ਕਰਿਯਾਗਾਸਉਪਗਲੀ॥ ਸਉਪਲੀਤੇਨਾਲਾਗਾਜੇਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਿਤੇਰੈਜੋਇਠਤੇਨਿਤ
 ਚੜ੍ਹਹਿਸਵਾਇਆ॥ ਇਕੁਕਰਮੁਪਰਮੁਨਹੋਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਛਲੀ॥ ਵਖਤੁਸੁਹਵਾਸਦਾਤੇਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ੩॥ ਹਉਥਾਉਹੀਰੀਸਾਚੇਨਾਵੈ॥ ਰਾਜੁਤੇਰਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ਰਾਜੋਤੇਰਸਦਾ
 ਨਿਰਚਲੁਏਹੁਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ਚਾਕਰੁਤੇਰਸੋਇਹੋਵੈਜੋਇਸਹਾਜੇਸਮਵੈ॥ ਦਸਮਨੁਤਦੂਖੁਨਲ

ਗੋਮੁਖੇ ਪਾਪੁ ਨੇ ਜਿਨ ਅਵਏ ॥ ਉਥੇ ਭਿਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏ ਕਤੇਰੇ ਨਵਏ ॥ ੧॥ ਜੁਗਤੁ ਰੀਤ ਰਿਭਗਤਤੁ
 ਮਾਗੇ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦਮਗੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤਸਾਚਾ ਏ ਕੁਮੁਰਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਗੇ ਤਮਿ ਜਪਹਿ ਜਾ
 ਮਿਸੀ ਵਿਸਵੇ ॥ ਭਗੇ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏ ਹੁਚੁਕਾਵੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਏ ਹੁਜਾਮਿ
 ਹੁਥਿ ਕਰੇ ॥ ਜੁਗਤੁ ਰੀਤ ਰਿਭਗਤਤੁ ਮਾਗੇ ॥ ਪਾਵਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਿਉ
 ਬੇਨਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾ ਲਾ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਸਾਚੁ ਪਛਾਲਾ ॥ ਸਾਚੇ ਪਛਾਲਾ ਤਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾ
 ਵੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਿਸਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸ ਏ ਹੁਚੁਕਾਵੇ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕੁਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰਬੀਚਾਰਾ ॥ ਵਡ
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਅਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਫੀ ॥ ਤੇਰੇ ਬੀਕੇ ਲੋਇਲ ਦੰਤ ਰੀਸਾ ਲਾ ॥ ਸੋਹਦੇ ਨ ਕਾਜਿ ਨ ਲੀਮ ਜੇ
 ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀਛਾਲਾ ॥ ਸੇਵਨ ਛਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸੋਹੀ ॥ ਜਮਦੁ
 ਆਰਿ ਨਹੇ ਹੁਖ ਫੀਆ ਸਿਖ ਭੁਲਾ ਹੁਮਹੇ ਲੀ ॥ ੧॥ ਸਹੰ ਸਾਬ ਗਥ ਗਾਲ ਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੀਕੇ ਲੋਇ
 ਲ ਦੰਤ ਰੀਸਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਚਾਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਮਪੁਰਾ ਵੀ ਬਾਲੀ ॥ ਕੁਹ ਕਰਿ ਕੇ ਕਿਲਾ ਤਰਲਾ ਜੁਆਲੀ ॥ ਤ
 ਰਲਾ ਜੁਆਲੀ ਅਪਿ ਭਾਲੀ ॥ ਇਛਮਨ ਕੀ ਪੁਰੀਏ ॥ ਸਾਰੇ ਗਾਜੇ ਉਪਗੁਧੇ ਗੋਠੀ ਮਿਠੀ ॥ ਅਪਿ ਆਪੁ ਸਿਪੁਰੇ
 ਸੀਰਿ ਗਰਤੀ ਠੀਰੇ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਰੀਗ ਵਾਲੀ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਕੁਦਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੇ ਚਾਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਮ
 ਪੁਰਾ ਵੀ ਬਾਲੀ ॥ ੨॥ ੨॥

੧॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਵਡੇ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ
 ਆਪਲੇ ਪਿਰਕੈ ਗੋਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਭਾਇ
 ਪਿਆਗੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੀਤਿ ਸਵਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇ ਹੁਰ ਚਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਪਿਰੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਸਥਾਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਅਪੇਸਾ ਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਕੀ ॥ ੧॥ ਨਿਰਭੁਲ ਵੰਤ ਵੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਯਦੁ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਜੀਨੀ ਗਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਗਵਿ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੂਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪਿਰੁ ਗਵਿ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਏ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਲੀਭੇ ਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਾਜੇ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿ ਆਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾ
 ਖਿ ਆਸਥਾਦਿ ਸੁਭਾਖਿ ਆਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਲਿ ਸਾਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਥਾਦੇ ਰਹੈ ਯਦੁ ਰੇ ॥ ੨॥
 ਸੇਰ ਗਲੀ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜੀਨੀ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਹੁ ਕਮੁਨ ਪਾਇਚਿ ਮੁਈਏ ਜਿ
 ਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੀਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤੇਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਆਲੈ ॥

ਸਦਰਿਗਿਰੀਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਲੈ।ਕਮਲਿਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਭਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪੇ
ਮੁਸੁਭਾਇਆ।ਨਨਕਕਮਲਿਸਹਜੇਰਤੀਜੇਨਿਸਦੁਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂ
ਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ।ਹਰਿਵਰੁਹਰਿਸਦਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਏ।ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਏਸਬਦਵਜ
ਏਸਦਮੁਗਗਲਿਨਾਗੀ।ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੇਬਨੁਕਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੈਤਿਸਵਰੀ।ਹਰਿਵਰੁਸੇਹਰੇਮਸਤ
ਕਿਭਗੋਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ।ਨਨਕਕਮਲਿਹਰਿਰੇਗਿਰੀਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਯਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਭੁਵਪਰੁਭਲਾਜੇਸਹਜੇਕੀਜੈਗਮਾ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਲੀਐਲਾਹਾਰਿ
ਗੁਪੀਜੈਗਮਾ।ਲਾਹਾਰਿਗੁਲੀਜੈਹਰਿਰਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਲੈ।ਗੁਲਸੇਗਰਿਅਵਗਲਾਵਿ
ਕਲਹਿਅਪੈਆਪੁਪਛਲੈ।ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਅਈਸਚੈਸਬਦਿਗੁਪੀਜੈ।ਨਨਕਹਰਿਕੀ
ਗੁਗਤਿਨਿਗਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਗੀਰਿ
ਜਾਏਗਮਾ।ਆਪਦੋਘਰਮੰਦਰਿਗੁਰੁਚੁਤੂਲਾਹਲੈਪਰਥਾਏਗਮਾ।ਲਾਹਪਰਥਾਏਹਰਿਮੀਨਿਵਸ
ਏਪਨੁਖੇਤੀਵਪਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਮੀਨਿਵਸਾਏਭੂਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾ।ਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵਲਜੁਕਰਿਥਕੇ
ਵਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ।ਨਨਕਨਾਮੁਖੀਜੈਮਨਮੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਹਰਿਵਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇ
ਜਿਨਮਸਤਕਿਮਲੀਵਡਭਗੋਗਮਾ।ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਥੈਗੋਗਮਾ।ਮੁਖਿਮ
ਸਤਕਿਭਗੋਸਚਿਥੈਗੋਗਮਾ।ਚਰਤੇਵੀਚਾਰੀ।ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਝਿਰਨਾਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀ।ਸ
ਚੈਸਬਦਿਲਾਗੀਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੇਹਗੋ।ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਭਉਭੈਜਨੁਹਰਿਰਵੈਮਸਤਕਿ
ਭਗੋ॥੩॥ਖੇਤੀਵਲਜੁਸਭੁਹਕਹੁਹੈਹਕਮੇਮੀਨਿਵਡਿਅਈਗਮਾ।ਗੁਰਮਤੀਹਕਮੁਭੂਝੀਐਹਕਮੇਮੇ
ਲਿਮਲਾਈਗਮਾ।ਹਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦਅਪਾਗਾ।ਸਚੀਵਡਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚ
ਸਵਾਰਲਾਹਗਾ।ਭਉਭੈਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।ਕਹੁਨਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਮਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹਕਮੇਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਯਲਾ੩ ਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀ
ਉ।ਆਪਲੋਘਰਿਤੂਸੁਖਿਵਸਹਿਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਜੀਉ।ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਲਿਵਲਾਏ।ਸਦਾਸਚਿਰਤਾਮਨੁਨਿਗਮਲੁਆਵਲੁਜਾਲੁਰਹਾਏ।ਦੂਜੈਭਾਇਭਗਮਿਵਿਗੁਤੀਮਨਮੁ
ਖਿਮੇਰਿਜਮਕਾਲੀ।ਕਹੈਨਨਕਸੁਲਿਮਨਮੇਰੇਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੀ॥੧॥ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਪ
ਨੁਹੈਬਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲੀ।ਜੇਭਾਵੈਸੇਭੀਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਮ

ਕੇਰੇਕਿਨੁਅਖੀਐਹੋਰੁਕਰਲਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੧॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਸਚਾਸਉਦਹਰਿਨਾਮੁ ੨੬੫
 ਹੋ ਸਚਵਪਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਲਜੀਐਅਤਿਮੋਲਾਮਠਾਰਾਮਾ॥ਅਤਿਮੋਲਾਮਠਾਰਾਸਚ
 ਵਪਾਰਾਸਾਚਿਵਪਾਰਿਯਗੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਠਾਤੇਸਾਚਿਨੀਮਾਲਿਵਲਾਗੀ॥
 ਨਦਰਿਕੇਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਤੇਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵ
 ਪਾਗਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਰੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁ
 ਪੀਜੈਰਾਮਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਗੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਖੁਟਾਅੰਮਿਤਿਭ
 ਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐਪਨਿਹਾਗੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕੇਰੇਸੋਈਸਾਚਿਲਗੈਰਸਨਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਨਕਨ
 ਮਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲਾਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥੨॥ਪੀਤਿਤਜੋਤਕੀਸਾਭਿਪਵਿਪਵਿਕੁਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕ
 ਰਹਿਪੁਕਾਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇਆਕੇਵਪਾਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਕੇਵਪਾਰਾਜਗਤਿ
 ਪਿਆਰਾ॥ਅਵਦਿਜਾਇਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਕੀੜਾ॥ਬਿਖੁਸਿਉਯਾਗਾ॥ਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ਜੋਪੁਗਿਯ
 ਖਿਆਜੋਇਕਮਵੈਕੋਇਨਮੋਵਲਹਾਰਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਤੇਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰਿਕੁਕਿਮੁਏਗਾ
 ਵਗਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੁਗਿਗਿਆਮੋਹਿਸੁਪਿਨਕਾਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਰੀਐਦੂਜਾਰੀ
 ਗੁਜਾਈਰਾਮਾ॥ਦੂਜਾਰੀਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਾਚਿਭੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੋਸੋਈਚੂਣੈਸਾਚਿਸਵ
 ਰਲਹਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਯੋਸੋਹਰਿਮਿਲੈਹੋਰੁਕਰਲਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥ਨਨਕਵਿਲੁਨਵੈਭਰੀਮਭੁਲਾਇਆ
 ਇਕਿਨਮਿਰਤੇਰਗੁਲਾਈ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਏਮਨਮੇਰਿਆਅਵਗਉਲੁਸਿਸਾਰੁਹੈਅੰ
 ਤਿਸਾਚਿਨਿਬੇੜਾਰਾਮਾ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਾਏਠਿਰਿਹੋਇਨੇਠਾਰਾਮਾ॥ਠਿਰਿਹੋਇਨੇਠਾਰਾਮੈਤਿਸਾਚਿ
 ਨਿਬੇੜਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਸਚੈਗੀਗਰਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਰੇਸਮਾਈ॥ਸਚਮਨਿਭਾਇਆ
 ਸਚੁਵਸਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਅੰਤਿਨਿਬੇਗਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੋਸਾਚਿਸਮਾਦੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਠੇਰਾ
 ੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਭਰਲੁਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮਾ॥੨॥ਤਪਿਤਾਸਭੁਹੋਤੁਹੋਤੇਪਲਚਾ
 ਈਰਾਮਾ॥ਹੋਤੇਪਲਚਾਈਪੁਗਬਿਕਮਾਈਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਸਾਦਿਸਾਜੀਸੋਕਰਿਵੈਖੈਚਿਸੁਜੇਵ
 ਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਤਪਿਤੀਪਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸੀਤੇਨਆਈ॥ਨਨਕਾਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਕੋਈ
 ਭੁਲਾਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ॥੨॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੀਖਕੈਭਾਜਿਪਾਏਹਰਿਸਰਲਾਈਰਾਮਾ॥ਅਰਦਾ
 ਸਿਕਰੀਗੁਰਪੁਰੇਆਗੈਗਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਾਈਰਾਮਾ॥ਗਖਿਲੇਵਹੁਸਰਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਪੁ

ਜੇਵਰੁ ਅਵਰਨ ਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇਵ ਰਭਾਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਜ ਤੁਸਤੁ ਸੇ ਜ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਵੈ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਪਈ॥ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੇ ਸਬ ਦੁਖ ਝਾਏ ਜੇ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਇ
 ਦੇਇ ਸਾਉ ਪਜੈ ਹੋਰ ਮਾਇ ਨ ਕਈ ਗਮਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਅਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਗਮਾ॥ ਅਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝੁ
 ਏ॥ ਅਵਰਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿਆ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬ ਦੇ ਸੁਭਾਖਿਆ॥ ਪਰਮ ਹਿ
 ਨਿ ਜਪੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇ ਬਡਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਾ ਪਾਇ ਨਿਮਾਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸਚੁ
 ਸਾਈ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥

ਗੁਰੂ ਵਡੀ ਸੁਮਹਲਾਰ ਛੰਤ ੧ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਗਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ਗਮਾ॥ ਹਰਿ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਲਹਾਰਾ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਤੁ ਪਤੁ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਮਾਗਾ॥ ਉਠਤ ਥੈਠਤ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਸੀਤਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਲਗਾਈ॥ ੧॥ ਹਉ ਜੀਵਹ ਉਜੀਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਗਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਵਿਗਸੇ ਗਮਾ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲਾ ਪਰਗਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੀਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰਾਇਆ
 ਦੁਖੁ ਲਾਭਾ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪ
 ਰਸੇ॥ ਹਉ ਜੀਵੈ ਹਉ ਜੀਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਆਲਿ ਕੋਈ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗਮਾ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿ ਸੁਕਾਟਿ ਸਗੀ ਗਮਾ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ
 ਤਿ ਸੁਦੇਈ ਜੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਲਾਏ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾ ਗੁ ਭਾਇਆ ਬੈਰਾ ਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਸੁਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਪਾਕ ਰਹੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਹਮ ਪੂਰਾ॥ ਕੋਈ ਆਲਿ ਕੋਈ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ
 ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ਗਮਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਨ ਹੋਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ਗਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਗਾਧੀ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ॥ ਸੇਵਕ
 ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੀ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰ
 ਪਤੁ ਪੂਰੇਈ॥ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰਨ ਕੋਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡੀ ਸੁਮਹਲਾਰ
 ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਲੀ ਗਮਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਮਾਲੀ ਗਮਾ॥
 ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਜਿ ਸੁਕਾਰ ਦਿਹ ਉਚੁ ਦਿਓ ਦੇਵੈ

ਸੋਸ ਜਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਏਕੁ ਹੋਇ ਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਅਤਮ ਗੁਪਤਾ ਲੀ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾ ਲੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੀ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮਾ
ਤਿਨ ਚਰਣਾ ਤਿਨ ਚਰਣਾ ਸਰੇ ਵਹਾ ਮਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਪਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਸਰੇ ਵਹਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜਿਨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਸ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲੀ ਮੇ
ਰੀ ਸਰਸ ਪੂਰੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਲ ਗਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੀ
ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਹਉ ਵਰੀ ਹਉ ਵਰੀ ਗੁਰੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਏ ਮੇਰਾ ਪੀਤਾ ਮੁਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰੇ
ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪੁਨ ਸਖਾਈ ਤੇ ਸੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਵੀਨਿ ਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੀ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਅਪਿਸ ਵਰੇ ਹਉ ਵਰੀ ਹਉ ਵਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਲੈ ਕੇ ਰੋਸੈ ਹੋਈ ਰਾਮ
ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਵੈ ਅਵਤਾਰ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਬਹੁਤ ਸਿਆਲ ਪਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸ
ਭਿ ਦਤੁ ਰਈ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਆਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਤਾਰ ਕੇਈ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਹਰਿ ਅਪੇਸ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡੁ ਹੋਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ
ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ ਤਿਸ ਰਾਮ ਗਿਅਤੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਅਤੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਗਿਅਤੁ ਅੰ
ਜਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਅਤੁ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਅਸਾ
ਸਾਗਿ ਰਸੇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇ
ਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ॥ ੫॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣਾ
ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੇਈ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛੁਡਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰ
ਹਣਾ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਤਿਨ ਨਿਹਠ ਲਾਤਿਨ
ਨਿਹਠ ਲਾਤਿਨ ਮੁਸਭਾ ਬਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ਨਿਹਠ ਲਾਤਿਨ ਮੁਤਿ ਨ ਬਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ
ਝੂਭਾ ਪ੍ਰਰਿਹੋਵੈ ਰਤਿ ਪਦ ਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗੀ ਲਹਰਿ ਦੁਹੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਹਮ ਚਾਕਿਰ

ਮਚਾੜਿਕ ਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੈਠੈਤੀਰਾਮਾਗੁਰਮੇਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾਮਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਰ
 ਤੀਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਰਤੀਜੀਹਰਿਪੁਭੁਕਿਰਪਾਧਰੇਗੇਮੇਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੈ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਲਹਮਾਰੇਕਹੁ ਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀਹਮਚਾੜਿ
 ਕਹਮਚਾੜਿਕ ਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੈਠੈਤੀ॥੧॥੩॥ਵਡੈਸੁਮਝਾਠਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਾਹਮਪੁਛਹਮਪੁਛਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾਸਤਿਗੁ
 ਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੁਛਹਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਪਾਇਲਾਗਹਨਿਤਕਰਹਬਿਨੈਤੀਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
 ਪੰਥੁਬਤਾਇਆਸੇਈਭਗਤੁਦੁਖਸੁਖਸਮਤਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਤਾਹਰਿਕਿਰਪਾਹ
 ਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਭਿਬਿਨਸੇ
 ਹਉਮੈਪਾਰਾਮਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਾਥਿਅਵੇਜਾਕਿਤਾਪਾਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੈ
 ਮਾਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨਖੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਗਿਬਿਦਾਰੇ
 ਹਰਿਪਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੋਦੁਖਲਾਥੇਪਾਪਸਿਤਾਪਾਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨ
 ਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆਗਾਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪੁਖਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਗਾਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਮਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾਮ
 ਨਦਿਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇਆ
 ਤਿਨਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰ
 ਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਥਰੇਰਾਮਾਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਲਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਾਹਮਪਾਪੀਨਿ
 ਰਗੁਲਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਾਇਆਲਸਰਲਾਇਆਤੂਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇ
 ਤਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਗਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰ
 ਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਥਰੇਰਾਮਾ॥੪॥੧॥੧॥ਵਡੈਸੁਮਝਾਠਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਦੇਹਤੇਜਲਿਜੀਗਮਿਉਪਾਈਆਗਾਮੁਖਿਨੁਮਾਲਸਜਨਮੁਪੁਨਿਪਾਈਆਗਾਮਾਲਸਜਨਮੁਵਡੈਧੁੰਨੇ
 ਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗਵੀਆਗੁਰਮੁਖਿਰੋਗੁਚਲੂਲਾਪਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੋਗਵੀਆਏਹਦੇਹ
 ਸੁਖੀਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਗਮਿਉਪ
 ਈਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝੈਚੰਗਾਰਾਮਾਚਾਵਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭਾਇਅੰਗਾਰਾਮਾਬਿਖਮੁਭ

ਇਨੇਗ ਅਨਤਤਰੇਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਿਲੀਘਏ ॥ ਹਰਿ ਚੋਹ ਥਿਚ ਨਿਵਤ ਭ ਗੀਲੀਘੇ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰ
 ਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ॥ ਜਨਨਿ ਰਬ ਲਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ
 ਹਰਿ ਪਦ ਚੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਵੀਆ ਲੁਖੇ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰਮੁਹ ਰਿਚਾ ਬਕੁਲਾਇਆ ਗਮਾ ॥
 ਤਨਿ ਪ੍ਰਮੁਹ ਰਿਹਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੋਰੁ ਘੋਰੁ ਵੈਸਬ ਦੁਪਾਵੈ ਅੰਪਦਿ ਹਰਿ
 ਗੁਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਲਿਸ਼ਵਟਾ ਕਾਲੀ ਗੁਰਿ ਵਖਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀਚ ਕਾਇਆ ॥ ਮਹਾਮਾਰ ਗੁਪੀ ਬੁਥਿ ਖੜਾ ਜ
 ਨ ਨਕ ਪਾਰਿਲੀਘਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਘੋਰੀ ਤੇਜਾ ਦਿਦੇ ਹਰੀ ਮਿਉ ਪਾਈਆ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪੁਛੁ ਜਾਪੈ ਸਾਪਨੁ ਪੈ
 ਨੁ ਤੁਥਾਈਆ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪੁਛੁ ਜਾਪੈ ਸਾਪਨੁ ਸਾਥੈ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਚੁਕੈ ਦਾ ॥ ਚਾੜੇ ਦੇਹ ਵਿਘੋੜੈ
 ਬਿਖਮੁਲਾਘਾਏ ॥ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਜੰਵਾ ਆਈ ॥ ਜ
 ਨ ਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਵਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਵਡੈ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੪
 ਦੇਹ ਤੇ ਜਨ ਜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਗਮਾ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਗਮਾ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਮਿਤਿ ਜਾਲੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸਠ ਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰ ਭੈ ਹਰਿ ਗਮਨਾ ਮਿਵ ਖਾਲੀਆ ॥ ਹ
 ਰਿ ਗਮਨਾ ਮੁਸਲਾ ਹਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹ ਸੇਤ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
 ਗਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿੰਨਾ ਗਮਾ ॥ ਜਾੜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੀ ਨਾ ਗਮਾ ॥ ਜਾੜੇ ਨਾਮ ਰਤਨੁ
 ਗਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਸੁਖ ਘਲੇ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੁਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ
 ਰੰਗ ਹਰਿ ਚਲੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਲੈ ਨਾਮੁ ਜ
 ਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮੰਗੀਆ ॥ ੨ ॥ ਕਵੀਆ ਲੁਖੇ ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਪਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਮਨੁ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
 ਵਸਿਆਇਆ ਗਮਾ ॥ ਮਨੁ ਵਸ ਗਾਇਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਕੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗਾ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੇਰੈ ਹਰਿ ਪੁਛ ਨਹੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪੁਛੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾ ਸੁਕਰ ਤੁਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਘੋਰੀ ਜੀ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪਾਇਆ
 ਗਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਗਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵ ਕੇ ਸੇਵ ਕੀ ॥ ਪ
 ਛਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੇ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਲ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿਆ
 ਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋਰੀ ਚਾੜੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁ ਵਡੈ ਸੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ੧ ਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਿਲਿਯਾਜੀਰਾਮੁਪਿੰਮਾਰਾਮਾਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤਵਾਵਾਰੇਵਾਰਾਮਾਤਨੁਮਨੁਦਿਤਵੁ
 ਜਲਾਜੀਤਾਚੁਕੀਕਾਲਿਜਮਾਲੀਅਸਥਿਰੁਥੀਆਮੀਮਿਤਪੀਆਰਹਿਆਮਵਲਜਾਲੀਸੇਘਰੁਲ
 ਪਸਹਜਿਸਮਪਾਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾਕਹੁਨਸਕਸੁਖਿਮਲੇਰਲੀਆਗੁਰਪੁਰੇਕਦਿਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥
 ਸੁਲਿਸਜਲਜੀਮੈਰਜੇਮੀਤਰਾਮਾਗੁਰਿਮੰਤੁਸਬਦੁਸਦੁਦੀਤਰਾਮਾਸਚੁਸਬਦੁਪਿਆਇਆਮੈ
 ਗਲੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਹੁਅਦੇਸਾਸੇਪਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿਤਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਥੈਸਾਪਭੁਜੀ
 ਕਾਲਾਸਚਮਾਲਾਪਭਿਹਰਿਪਨੁਸਹਜੇਦੀਤਾਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭਨੀਹੈ
 ਲੀਤਾ॥੨॥ਤਦਿਭਲਾਤਾਤਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਆਠੇਢਾਸਭਾਤਿਸਨਬੁਝਾਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਆ
 ਠੇਢਾਚੁਕੀਠੇਢਾਪਾਇਆਬਹੁਤਖਜਾਨਾਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਲਲਗੇਹਉਸਾਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰਥਾਨਾਨਿ
 ਰਭਦਿਭਏਖਸਮਰੀਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀੜਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਸੀਗਿਸੇਵਕਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਦਿ
 ਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪੁਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮਾਸਿਹਿਨਿਰਗੁਲਜੀਦਿਸਭਿਗੁਲਤੇਰੇਰਾਮਾਸਭਿਗੁਲਤੇ
 ਰੇਠਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤਮੁਖਿਤੁਪੁਸਲਾਹੀ॥ਗੁਲਅਵਗੁਲਮੇਰਾਕਿਛੁਨਕੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀਅਖਿਨਮਾਹੀ॥
 ਨਉਸੋਪਿਪਾਈਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਵਹੁਪਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਯਥੇਜੀਸਗਲਾਵਿ
 ਦੁਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾਪਸਲੋਕੁਕਿਆਸੁਲੇਦੇਕੁਕੁਵੈਵਿਪਵਲਝੁਲਾਰਿਆਨਾਨਕਸੁਲੇ
 ਅਰਤੇਪਰਵਲੁਜੇਸੁਲੇਦੇਸਚੁਪਲੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪਭੁਸਵਲੀਸੁਲਿਆਰਾਮਾ
 ਸੇਸਹਜੇਸੁਹੇਲੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਲਿਆਰਾਮਾਸੇਸਹਜੇਸੁਹੇਲੇਗੁਲਹਅਮੇਲੇਜਗਤਦਿਪਾਰਲਾ
 ਆਏਮਭੈਥੋਹਿਥਸਾਗਰਪ੍ਰਭਚਰਲਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਕਰੀਮੈਰੇਠਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨ
 ਗਲਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪਭੁਸਵਲੀਸੁਲਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਲੋਇਲਲੋਈਡਿਰ
 ਪਿਆਸਨਬੁਝੈਪੁਘਲੀ॥ਨਾਨਕਾਮਖਰੀਆਥਿਆਨਿਜੇਨੀਡਿਸੈਦੇਮਾਪੀਰੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥
 ਜਿਨੈਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਬਲੇਰਾਮਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਲੇਰਾਮਾਠਕੁਰਿਮਨੇਸੇਪਰਧਨੇਹਰਿਸੇਤੀਰੀਕਿ
 ਰਾਤੇ॥ਹਰਿਰਸਹਿਆਘਾਏਸਹਜੇਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਗਈਆਜਾਤੇ॥ਸੇਈਸਜਲਸੇਤਸੇਸੁਖੀਏਠਕੁ
 ਰਾਮਪਲੇਠਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਲੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧਸੁਵੀਨਾਮਵਿਹੁਲੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੈਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਪਲੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥
 ਤਿਨਖੰਨੀਮੈਵੈਵਾਜਿਨਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕਾਜਿਨਚਾਖਅਘਾਏਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਰਾਮਾਹ

ਹਿਸਨਹਿਮੈਠਾਪਕੁਤੂਠਾਅਮਿਓਵੂਠਾਸੁਖਭਏ॥ ਦੁਖਨਾਸਭਰਮਾਬਿਨਾਸਤਨਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸਈਸਹਜੈ ੨੬੮
 ਜਏ॥ ਮੋਹਰਤਬਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੂਠਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਢਾਜਿਨਘਟਿਮੋਹਰਪਕੁ
 ਵੂਠਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਜੋਲੋਕੀਦੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈਕੰਢਿਐ॥ ਨਨਕਜਾਨੇਸਤਿਸੀਈਸਿਤਨਥਾਰਾ॥ ੧॥
 ਫੁੰਤ੍ਰਾਮਿਐਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾਗਮਾ॥ ਸੀਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਗਮਾ॥ ਸੀਮਾਇਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇ
 ਅਪਿਅਪਹਿਜਾਨੀਐ॥ ਤਹਸੁਨਿਸਹਜਿਸਮਪਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਨੀਐ॥ ਅਪਿਗੁਪਤਾਅਪਿਮੁਕ
 ਤਾਅਪਿਅਪੁਵਖਾਨਾ॥ ਨਨਕਭ੍ਰਮਭੈਗੁਲਾਬਿਨਾਸੇਮਿਐਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥ ੪॥ ੨॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਾਗਮਾ॥ ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਗਮਾ॥ ਸਮਰਥਸਰਲਾ
 ਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹਉਕੁਰਬਦੀਦਾਸਤੇਰੋਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇ
 ਲੀਖਾਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਸੁਲਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਾ॥ ੧॥ ਏਹਿਜੀ
 ਅਤੇਰੋਤੂਕਰਤਾਗਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਚੁਖਦਰਦਭ੍ਰਮਰਤਾਗਮਾ॥ ਭ੍ਰਮਦੁਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਗੀਖਲੇਹੁਦੀਨ
 ਦਇਅਲਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਲੁਸਭੁਜਗਤੁਕਾਲਗੋਪਲਾ॥ ਜੋਸਗਦਿਅਵੈਗੁਲਾਨਿਧਾਨਪਵੈਸੋਬ
 ਹੁਵਿਜਨੀਮਨਮਰਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਦਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੋਤੂਕਰਤਾ॥ ੨॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਪਿਅ
 ਈਐਰਮਾਮਨਇਛਮਜਾਠਲੁਪਈਐਰਮਾ॥ ਮਨਇਛਪਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਅਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇੜਾਸਾ॥
 ਗੋਬਿੰਦਗਾਇਆਸਾਪਸੈਗਾਇਆ॥ ਭਈਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੈਮਨਿਭਾਈ
 ਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਸਕਾਦਿਨਸੁਰੇਲੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਪਿਅਈਐ॥ ੩॥ ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇਰਮਾ॥ ਘ
 ਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਗਾਜੇਰਮਾ॥ ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਚਿਚਾ॥ ਗੁਲਾਖੇਅੰਤ
 ਕਿਛੁਕਲੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪਹੂਚਾ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ ਬਿਨਵੰ
 ਤਿਨਨਕਸੁਖੁਨੀਮਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੪੩॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਅਲਾਹਲੀਅ ਘਰੁ ੫ ੧ ਓਸਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੈਨੁਸਿਰੇਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਪੈਪੈਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਾਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਗੀਜਾਨੀਅਜਾਪਤਿਚਲਾਇ
 ਆ॥ ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਤੇਵੀਰਸਥਾਏ॥ ਕੋਇਅਹਿਸਥੀਅਵੇਛੋੜਾਜਾਦਿਨ
 ਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਏ॥ ਜੇਹਾਲੀਖਅਤੇਹਪਾਇਆਜੇਹਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਪੈਨੁਸਿਰੇਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜ

ਗੁਪਿਪੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਅਲਾਏਥੈਪੈਪਕੁਜਾਚਗਿਦਿ
 ਅਗੈਸਰਪਰਜਾਲਾਅਗੈਸਰਪਰਜਾਲਾਜਿਹੀਮਹਾਲਾਕਾਰੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜੇਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹ
 ਸੁਖੁਪਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਅਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵੇਹਲਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਹੁ
 ਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਅਲਾ॥੨॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਿਮਥਸੇਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸਿਸਾਗੇ॥ਜਲਿਥਥਿ
 ਮਹੀਅਲਿਗਵਿਗਰਿਅਸਚੜਾਸਿਰਜਲਹਰੇ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਲਹਰੇਅਲਖਾਮਪੋਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪ
 ਇਆ॥ਅਇਆਤਿਨਕਸਫਲੁਭਾਏਅਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਅਪੇਹੁ
 ਕਮਿਸਵਾਰਦਹਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਿਮਥਸੇਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸਿਸਾਗੇ॥੩॥ਨਨਕਭੰਨਥਾਥਾਜਾਣੀ
 ਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਅਗੇ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਗਲਿਥਾਥਰੇਈਐਰੋਵਲੁਸਗਲਾਥਿਕਾਰੇ॥ਰੋਵਲੁਸਗਲਾਥਿ
 ਕਾਰੇਗਾਫਲੁਸਿਸਾਗੇ॥ਅਕਾਗਲਿਰੋਵੈ॥ਚੰਗਮੰਦਾਕਿਛੁਸੁਝੈਨਹੀ॥ਇਹੁਤਨੁਏਵੈਖੈਐਐਐ
 ਇਆਸਭੁਕੇਜਾਸੀਕੁੜਿਕਰਹੁਅਠਕਾਰੇ॥ਨਨਕਭੰਨਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਅਗੇ॥੪॥੧॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ਅਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥ਰੋਵਹਿਥਿਰਹਤਨਕਾਅਪਦਾਸ
 ਹਿਬੁਸਿਮਲੇਹਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਮਾਹਿਪੰਥੁਨਿਗਲਿਹਅਸਾਭਿਚਿਥੈਜਾਲਾ॥ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਿਹੀਲੀਅ
 ਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਲਾ॥ਜੇਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਅਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹਾ॥ਅਵਹੁਮਿਲ
 ਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥੧॥ਮਰਲੁਨਮੰਦਾਯੋਕਾਅਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇਵਿਹੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਥੁਅਪਦਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਅਗੈਹੋਇ॥ਪੀਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਫਲੁਪਵਹੁਅਗੈਮਿਲੈ
 ਵਡਾਈ॥ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ਮਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਵਹੁਰੰਗਸਿ
 ਉਕੀਆਮਾਦੈ॥ਮਰਲੁਨਮੰਦਾਯੋਕਾਅਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਲੁਮੁਲਾਸੁਰਿਆਹਕੁਰੈ
 ਹੋਇਮਗਨਿਪਰਵਦੋ॥ਸੁਰੇਸੇਈਅਗੈਅਖੀਅਹਿਦਰਗਹਪਵਹਿਸਚੀਮਾਦੋ॥ਦਰਗਹਮਾਨੁਪਵਹਿਪ
 ਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਅਗੈਨਾਮੁਗੈ॥ਕਰਿਏਕੁਪਿਆਵਹਿਤਾਫਲੁਪਵਹਿਜੇਤੁਸੇਵਿਐਭਉਭਗੈ॥ਉਚ
 ਨਹੀਕਹਲਾਮਨਮਹਿਰਹਲੈਅਪੇਜਾਣੈਜਾਣੈ॥ਮਰਲੁਮੁਲਾਸੁਰਿਆਹਕੁਰੈਜੇਹੋਇਮਗਨਿਪਰਵਦੋ॥੩॥
 ਨਨਕਕਿਸਨੇਥਾਥਰੇਈਐਥਾਜੀਹੈਇਹੁਸਿਸਾਗੇ॥ਕੀਤਾਵੈਖੈਸਾਹਿਬੁਅਪਦਾਕੁਦਗਤਿਕਰੇਥੀਚਾਗੇ॥ਕੁ
 ਦਗਤਿਥੀਚਾਗੇਪਾਰਲਾਪਾਗੇਜੇਨਿਕੀਅਸੇਜਾਣੈ॥ਅਪੇਵੈਖੈਅਪੇਢੁਝੈਅਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁ
 ਕੀਅਸੇਈਜਾਣੈਤਾਕਾਪੁਅਪਗੇ॥ਨਨਕਕਿਸਨੇਥਾਥਰੇਈਐਥਾਜੀਹੈਇਹੁਸਿਸਾਗੇ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲ ੧ ਵਖਲੀ ਸਚੁ ਸਿਰੀਦਾ ਜਾਲੀ ਐਸਚੜਾ ਪਰਵਦ ਗੋਗੇ ॥ ਜਿਨੇ ਅਪੀਨੈ ਅਪੁਸ ੨੬੫
 ਜਿਅਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪੋਗੇ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰੁ ਜੋ ਰਿਵਿਛੋਰਿ ਅਨੁਗੁਗ ਬਿਨੁ ਘੇਰ ਅਪੋਗੇ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ
 ਸਿਰਜੇ ਅਨੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਚਲ ਤੁਵੀ ਚਾਗੇ ॥ ੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਗੇ ॥ ੨॥ ਰਹੁਇ ॥
 ਤੁਪੁਸਿਰ ਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਲ ਹੋਗੇ ॥ ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜੇ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਅਸੇ ਹੁਪਿਆਗੇ ॥ ਖਾਲੀ ਬ
 ਲੀ ਤੇਰੀ ਆ ਦੇਹਿ ਜੀ ਆ ਅਪੋਗੇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਅਸਚਿਨਿ ਬੇੜ ਲਹਾਗੇ ॥ ੩॥ ਆਵਾਗਵਲੁ ਸਿ
 ਰਜੇ ਅਤੁ ਬਿਰੁ ਕਰ ਲੈ ਹੋਗੇ ॥ ਜੰਮਲੁ ਮਰਲੁ ਆਇ ਗਾਇ ਆ ਬਧਿ ਕੁਜੀ ਉਥਿ ਕੋਗੇ ॥ ਭੂਡਰੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
 ਅਬੁਡਰੈ ਕਿਅਤਿ ਸੁਚਾਗੇ ॥ ਗੁਲਛੋਰਿ ਬਿਖੁ ਲਾਇ ਅਮਵ ਗੁਲਕਾ ਵਲ ਜਾਗੇ ॥ ੪॥ ਸਦਰੈ ਆਏ ਤਿ
 ਨ ਜਾਨੀ ਅਹੁਕਾ ਮਿਸਚੇ ਕਰ ਤੋਗੇ ॥ ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁਨਿ ਆਵਿਛੁਰਿ ਅਮੇਲ ਲਹਾਗੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਸੋਹਲੀ ਐ
 ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕੋਗੇ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਗਧਿ ਨ ਜਾ ਲੀ ਤੇ ਰੁਨਿ ਹੋਤੁ ਪਿਆਗੇ ॥ ੫॥ ਨਦਿ ਦਰਗਾ ਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ
 ਸੁਗਇ ਆਗੈ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਪਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੁਠਿ ਵਿਧਲੀ ਅਮਿਰਤ ਕੜਾ ਅੰਫੁ ਨ ਰੇਥਾਗੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਈ ਮਰਮਾਣੀ
 ਏ ਮਹਲੁ ਰੁਨੀ ਦਰਥਾਗੇ ॥ ਰੇਵ ਹੁਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋਸਚੇ ਕੇ ਗੁਲ ਸਾਗੇ ॥ ੬॥ ਜਾਲਿ ਮਾਲਿ ਜਾਨੀ ਨ ਵਾਲਿ ਅਕਪਾ ਰਿ
 ਪਟਿ ਅੰਬਾਗੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਅਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਗੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁਨ ਰੇ ਮੇਰਾ ਮਰਲੁ ਭਾਇ ਆਪਿਰੁ
 ਜੀ ਵਲੁ ਸੀਸਾਗੇ ॥ ਜੀ ਵਤ ਮਰੈ ਸੁਜਾਲੀ ਐ ਪਿਰ ਸਚ ਰੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗੇ ॥ ੭॥ ਤੁਸੀਰੇ ਵਹੋਰੇ ਵਲਾ ਮਾਈ ਹੋਤੁ
 ਠਿਮੁਠੀ ਸੀਸਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮੁਰਤੀ ਪੈ ਪੈਵਲੀ ਅਪਿਰਿਛੋਰਿ ਅਤੀ ਵਿਧਲ ਕਾਗੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਆ
 ਭੂਰੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹ ਲਾਹਉ ਰਹਿ ਸਿਮਰੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਗੇ ॥ ੮॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿ
 ਅਸਾਪਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਗੇ ॥ ਅਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸੇਲੀ ਹੋਸਿ ਮਰਹੁ ਸਿਰਜ ਕਹਾਗੇ ॥ ਬਈ ਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਲੀ ਸ
 ਚੁਸਵਰ ਲਹਾਗੇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਬਿਰਹੜਾ ਨਨਕ ਬਹਮ ਬੀਚਾਗੇ ॥ ੯॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲ ੧
 ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇ ਅਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾ ਲੇਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀ ਐ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਸਬਦੁ ਪਛੋਲੇਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛੋਲਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾ ਲਹੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਠ ਚਰਨ ਰਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ
 ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੜਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ ਸੇਈ ਕਿਅਕ ਕਹੈ ਵਖਾ ਲੇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇ
 ਅਜਾਲੇ ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾ ਲੇ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇ ਅਰੈ ਉਠਿ ਚਲ ਲਾ ਅਪਪੈ ਪੈਰੈ ਸੀਸਾਰੇਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਸਚ ਰੈ ਲਿਖਿ ਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰ ਬਿਵੀ ਚਾਰੇਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਅ ਜੇਹਾ ਕੀ ਅਸੇ ਨਿਬਹੈ ਜੀ ਅਨਾ ਲੇ ॥ ਜੇ
 ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਭਾ ਲੇ ॥ ਅਪਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪੈ ਪੈ ਬਾਪੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛੁਡਾਵ ਲਹਾਗੇ ॥ ਅ

ਜੁਕਾਇਕੰਡਚਿਅਕਾਲਾਥਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇਵਿਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਮਮਾਰਗਪੰਥੁ ਨ ਸੁਣਈ ਉਤ੍ਰੁ ਅੰ
 ਧਰੁ ਥਰੇਵਾ॥ ਨਜਲੁ ਏਛੁ ਤੁਲਾਈਅਨ ਭੋਜਨ ਪਰ ਕਾਰੇਵਾ॥ ਭੋਜਨ ਭਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾ ਲੀਨਾ ਕਾਪ
 ਰੂਸੀ ਗਾਗੇ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਉਭੈ ਨ ਦੀਸੈ ਪਰਵਾਰੇ॥ ਇਥ ਕੇਰਾਹੇ ਜੀਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾ
 ਲੇਸਿ ਰਿਭਾਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਾਬਰੇ ਵਹਿਰੇ ਵਹਿਸੁ ਜਾਲੇ
 ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰਵੈ ਗੁਲਸਾਰੇਵਾ॥ ਰਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਰਤੀ ਪੈ ਪੜ੍ਹਾਰੇ ਵਲਹਾਰੇਵਾ॥ ਪਿਪਾਰੇ ਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਪੋਵੈ
 ਸੁਪਨੇ ਤਰੁ ਸੋਗੇ॥ ਜੇ ਉਚਾਜੀ ਗਰੁ ਭਰਮੈ ਰੂਏ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਮਹਿ ਕਾਰੇ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੀ ਪਾਵਲਹਾਰੇ
 ਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਨੀਮਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲ ਲਾਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇਵਾ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਸਚਰੈ ਸੇਵੀ ਐਸ ਦੁਖ ਰਾਸ ਚਿ
 ਆਰੇਵਾ॥ ਕੁੜੀ ਬਿਜਾਥਾ ਇਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈਲੈ ਨ ਠਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਉਸੁ ਵੈ
 ਪਰਿ ਕਾਰਿ॥ ਜੀਮਲਾ ਮਰਦੁ ਵਡਾ ਵੇਛੈ ਜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਥਾਏ॥ ਲਾਬਿ ਪੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ
 ਕਾਲੁ ਖੜਕੁ ਆਏ॥ ੫॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈ ਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹੀ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਹੇ॥ ਬਾਬਾ ਸਚਰਾ
 ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਹੇ॥ ਅਸੀਸ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਹੋ ਮਿਲਿ ਅੰਕਾਰਿ ਅਮੋਘੇ॥
 ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾ ਵਹੁ ਬੇਹੁ ਬਾਵਹੁ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੇ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਲਾ ਸਥਾਇ ਸਮਾਲਾ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ॥ ਸਾਜਨ ਸੈ ਲਾਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲੇ ਠਸੇ॥ ੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਜਗਮ
 ਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖੇਲੁ ਖਾਇਆ॥ ਲਿਖਿ ਅਰਾਸਾਹਾ ਨਾਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਬਹਿਸਾਚੈ ਲਿਖਿ ਅ
 ਮੀ ਮੁਤਾਬਿ ਖਿਆ ਜੇ ਭੁਲਾਇਆ ਤਿ ਭੁਲਾਗਾ॥ ਕਾਮਲਿ ਮਾਰੀ ਕਾਮਲ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ॥
 ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁਰੁ ਸਾਮਖੀ ਖਾਇਆ॥ ਨਾਮ ਰਜਾ ਦੁਆਇਆ ਕਾਲਿ ਕੀਤ ਰਿਨਾ ਗੋਬੰ
 ਧਿ ਚਲਾਇਆ॥ ੭॥ ਬਾਬਰੇ ਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੇਵਲਾ ਜਾਨੀ ਅਰਾਬੀ ਪਿਪਰਾਇਆ ਹੈ॥ ਲਿਖਿ ਅੰਧੇ ਖੁਨ ਮੇਟੀ
 ਐ ਦਰਿਹ ਕਾਰਕੁ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਹਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਰੁੰਨੈ ਰੇਵਲਹਾਰੇ॥ ਪੁਤ ਭਈ
 ਭਾਤੀ ਜੇ ਰੇਵਹਿ ਪੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਭੈਰਵੈ ਗੁਲਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੇ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇ ਅਸਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੁ
 ਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਲਿ ਸਿਜਲਾ ਰੇਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੮॥ ੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਲਾਹ ਦੀਆ ੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਰਾਹਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਕਾਰ ਜੁ ਕਰ ਲੈ ਜੇ ਗੁ॥ ਸਾਧਨ ਰੇ ਰੁਨ ਕ ਬਹੁ ਬੈਸਈ ਨ ਕ ਦੋਹੈ ਸੋ ਗੁ॥
 ਸਭ ਕਿਛੁ

ਨਕਦੇਤੇਵੇਸੋਗੁਅਨਦਿਨੁਸਭੇਗਸਾਪਨਮਹਲਿਸਮਾਲੀ॥ਜੀਨੀਪਿਉਜਾਤਾਕਰਮਾਥਿਧਾਤਾਬੋਲੇਅੰ२. ੧੦
 ਮਿਤਬਾਲੀ॥ਗੁਲਵੰਤੀਅਗੁਲਸਾਗਰਿਅਪਲੇਕੰਤਸਮਾਲਰਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵੇਜੋਗੋ॥ਸਚਜਾਪਿਰੁ
 ਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਜੋਗੋ॥੧॥ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਈਮਿਲਾਏ॥
 ਸਪਨੀਪੁਅਕੈਰੀਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਠਿਰਿਕਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈ
 ਜਾਤਾ॥ਕਮਲਿਏਛਪੁਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਸਥਦਗਿਰੀਰਤੀਜੋਬਨਿ
 ਮਾਤੀਪਿਰਕੈਮੀਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਈਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜੀਨੀਅ
 ਪਲਾਕੰਤਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਭਿਸੇਵਕਰੀਪਿਰੁਸਚਜਾਮਿਲੈਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਅਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਥਦਿਧਨਰਤੀ॥ਕਦੇਨਰੋਡੁਸਦਾਸੇਹਾਗਾਇ
 ਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਗਹਿਅਭੁਗਪੁਰੇਵੇਖੁਹਵੁਰੇਠੰਗੁਮਾਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜੀਨੀਆਪਲਾ
 ਕੰਤਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰੁਹਵੇਛੁਨੀਅਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾ
 ਗੁਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਾਏਆਲੁਰੈਅਵਗੁਲਸਥਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗਲਸਥਦਿਜਲਾ
 ਏਦੂਜਾਭਉਗਵਾਏਸਚੇਰੀਸਾਚਿਰਤੀ॥ਸਚੈਸਥਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਆਹਉਮੈਗਈਭਰਤੀ॥
 ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰੁਹਵੇਛੁਨੀਅਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰ
 ਲਾਗੁਸਾਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥ਵਡਹੈਸੁਮਹਲਾ੩ ਸੁਦਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਥਦਿ
 ਵੀਚਗਿ॥ਅਵਗਲਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਲਈਪੁਰੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਗਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਲਸਾ
 ਰਿਨੀਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਥਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜੀਨੀਅਪਲਾਪਿਰੁਨ
 ਹੀਜਾਤਾਕਰਮਾਥਿਧਾਤਾਕੁਕਿਮੁਰੀਕੁਕਿਅਗੇ॥ਸੁਦਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਥਦਿਵੀ
 ਚਗੇ॥੫॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਚਿਨ੍ਹੁਆਵਲੁਜਾਲੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਏਆਮੋਹੁਖੁਆਏਅਨੁਮਰਿਜੈ
 ਮੈਵਾਰੋਵਾਗਾ॥ਮਰਿਜੈਮੈਵਾਰੋਵਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗੀਅਨਾਵਿਹੁਲੀਮੁਰੀ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਪਿਰੁਨਪਾਏ
 ਚਿਜਨੁਗਵਾਏਚਰੋਵੈਅਵਗੁਲਿਆਗੀਝੂਰੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸੇਨਰੋਈਅੰਤਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾ
 ਗੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਚਿਨ੍ਹੁਆਵਲੁਜਾਲੁਸੰਸਾਰੇ॥੬॥ਸੇਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਾਚੈਨਾਚਿਨ੍ਹਮਰੈ
 ਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀਠਿਰੈਪਨਇਅਲੀਅਰੰਡਥੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਰੰਡਥੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏਮਾਏਆਮੋਹਿਦ
 ਖੁਪਾਏਅੰਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਏਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਯਾਗਾਭਾਏਦੂਜੈ॥ਜਮਕਲੁ

ਨਸੁਏ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਏ ਲਾਬਿਲੇ ਭਿਚਿ ਤੁਲਾਏ। ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਨ ਚਿਹ ਮੈਰੇ ਨਜ
 ਏ। ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਜਲੈ ਪਿਰੁ ਨਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ। ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਹੀ ਨਾਏ। ਮਨਮੁਖ ਜਾਤਾ ਦੁਗੇ। ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇ ਅੰ
 ਕਾ ਮਨ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿਖ ਸਮੁਨ ਜਾਤਾ ਦੁਗੇ। ਨਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੇ। ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਜਲੈ ਪਿਰੁ ਨਾਏ। ੧॥ ੨॥ ਵਰੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਹੋਸਦਾ ਨਾਏ। ਜਿਨੀ ਚਲਦਾ ਸਹੀ ਜਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
 ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ। ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾਏ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਸਬਦੇ ਕਾ ਲਾਮਾਰਿ ਸ
 ਚੁਓ ਰਿਧਾਰਿ ਠਿਰਿਆ ਵਲੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਇਆ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ। ਰੋਵਹਿ ਪਿ
 ਰੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਹੋਸਦਾ ਨਾਏ। ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੁਓ ਚਾਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪੀਤਮ
 ਪਿਆਰੇ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ। ਪਿਰੁ ਗੰਥ ਅਚਿਰਧਾਰੇ। ਸਦਾ ਚਿਰਧਾਰੇ ਨੇਨਕਾਇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੋ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ। ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿ ਤੂੰ ਪਹੁ ਪਿਸੈ। ਪਿਰੁ ਗੰਥਿ ਗਤ ਸੇ ਸਚਾ ਚੋਲਾ
 ਤਿ ਤੂੰ ਪੈ ਤਿਖਾ ਵਿਵਰੇ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੁਓ ਚਾਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪੀਤਮ ਪਿਆਰੇ। ੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਚੁਪਛਾਇਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਾਇਆ। ਮੈ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਅਪਲਾ ਸਚਾ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੇ। ਸ
 ਚੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੇ ਗੰਥਿ ਗਤਿ ਰੇ ਮਿਲਿਸਤਿ। ਗੁਰੁ ਪੀਤਮੁ ਪਾਇਆ। ਅੰਤਰਿ ਗੰਥਿ ਗਤਿ ਸਹਜੇ ਨ
 ਤੀ ਗਇਆ ਦਸਮੁ ਦੁਖੁ ਸਥਾਇਆ। ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤਿਸਨਾ
 ਦੁਖਾ ਵਿਵਰੇ। ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਇਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਾਇਆ। ੩॥ ਸਚਾ ਹੈ ਅੰਧਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਾਇਆ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਘੋਰਾ ਮੈਧਾਰੇ। ਅੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ਅੰਧਿ ਮਿਲੇ। ਅਪਦੇਇ ਪਿਆਰੇ। ਅਪਦੇਇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਸਹਜੇ ਵਾਪਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ। ਪਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ
 ਆਗੇ। ਗੰਥਿ ਗਤਿ ਪਾਇ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ। ਸਚਾ ਹੈ ਅੰਧਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁ
 ਰੁ ਬਿਨੁ ਘੋਰਾ ਮੈਧਾਰੇ। ੪॥ ੩॥ ਵਰੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਗੀਰੈ। ਇਸਰੇ ਜਗਤੁ ਪਹੁਚੈ ਆ
 ਏ। ਗੁਰੁ ਗੰਥ ਸੇ ਉਥਰੇ ਹੋਰ ਮਾਰਿ ਜੈ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਹੋਰਿ ਮਾਰਿ ਜੈ ਮਾਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ
 ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ। ਅੰਧੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪੈਤਿਓਈ। ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰਾ ਮੈ
 ਧਾਰੁ ਮਹਾਰੁ ਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਲ ਨ ਭਈ। ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਗੀਰੈ। ਇਸਰੇ ਜਗਤੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ। ੧॥ ਕੀਇਆ

ਕੰਚਨੁਤਾਥੀਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁਲਈ ਮਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁਆਇਆ ਵੇਚੁ ਕਦੀਐ ਸਚ ਹੈ ਨੀਮਸਮਾਏ ॥ ਸ
ਚੈ ਨੀਮਸਮਾਏ ਹਰਿਗੁਲਗਾਈ ਮਾਲਿ ਪੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੀਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵੇਚਹੁ ਚੰਮੇ
ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿਨੀਮਾਚਿ ਤੁਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਉਲਾਹਿ ਪਾਏ ॥ ਕੀਇਆ ਕੰਚਨੁਤਾਥੀਆ
ਜੀਸਤਿ ਗੁਰੁਲਈ ਮਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੇਸਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੰਮਿ ਭੁਲਾ ਲੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਤੁਲ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ
ਕਮਾਏ ॥ ਨੀਮਰਤੀਆ ਸੇਰੀਗਿ ਚਲਾਯਾ ਪਰਕੈ ਅੰਕਿਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿਸੁ ਅਥੈ
ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ ਸੇਸਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਜਾਸਚੁ ਸਲਾਹਿਅ
ਹਉ ਤਿਨ ਲਾਗੁ ਪਾਏ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨੀ ਮਲਿਅੰਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਮਲਿਅੰਮਲੁ ਸਭ
ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਚਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥
ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੰਗਾ ਤੇ ਨਨਕਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਜਾਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ
ਕੈ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥

ਲਗਦੇ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੁ ਵਡਹੰਸ ਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੮

ਲਲਾ ਬਹਲੀ ਮਾਕੀ ਧੁਨਿ ਗਵਲੀ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਵਡਹੰਸੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਚਰਿਤੁ ਹੈ ਨੀਮਿਪਿਆਰਿ ॥
ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਲੈ ਜੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਮੈਜਾਨਿਆ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ ਤਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇਜਾ ਲਾਬਗੁ ਬਪੁੜਾ
ਤਜਨੀ ਮੈ ਦੇਇ ਅੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਹੰਸਵੀਖਤ ਗੋਦਿ ਆਬਗਾਉ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਭਾਖਿ ਮੁਏ ਬ
ਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਾਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਆ ਪੈਰੀਆ ਪਿਆਪੈਰੀਆ ਪਿਆਪਕਾਰੁ ਲਕੀਆ ॥
ਤੂਆ ਪੈਰੀਆ ਪਿਰੀ ਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਸਮਰੁ ਖੁਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਖੀਆ ॥ ਤੂ
ਅਲਮੀਗੋਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਲਾ ਸਭ ਨਾਹੀਆ ॥ ਸਭਿਆ ਪੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਡਹੰਸੁ ਜਿਨਿ ਦਨੁ ਹਰਿਨ
ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਭੈਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਾਵਿਐ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸਨੇ ਨੇੜੇ ਨਾਵੈ ਪੈਰਿਨ ਸਕੈ ਕੋ

ਇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੁਹੇਇ। ਨਾਨਕ ਅਪੰਧੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੇਕਾਰ ਜਸ ਵਾਰੇ ਸੇ
 ਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ ਸਜਲਾ ਚਲੇਇ ਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ
 ਓਐ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਜਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲ ਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੀਤੈ
 ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚੁ ਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਰੁ ਪੈਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ॥
 ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰੁ ਮਨ ਮੁਭਉ ਜਲਾ ਬਿਖੁਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਗੁ ਗਵਿਟਾਰੀ॥
 ਅਹੁ ਉਸਦ ਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚ ਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੁੰਦੁ ਖਸਾ ਭਾ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਿ ਵਿ
 ਚਿਅ ਈਅ ਦਰਗਹੋ ਮੇਖ ਦੁਆਗਾ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲੀ ਸਚੁ ਪੈਨਲੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਚੀ ਸਿਗਤਿ ਸ
 ਚੀ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਹ ਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਸੇ ਕਰੈ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਹੋਰ ਵਿਡਾਲੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਉ ਜੀਵ ਲਾਪਿ ਗੁਵਾਸੁ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਯਗੋ ਬਿਖੁ ਖਟਲਾ ਬਿਖੁ ਗਸਿ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਲਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਲਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸਾ॥ ਐ
 ਥੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਲਾ ਮੁਇ ਅਨਰ ਕਿਨਿ ਵਾਸੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਲਨੀ ਕਮ ਕਰੈ ਪਿਵਿ ਲਾਤੁ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ ਭਉ ਛੋਡੈ ਭਿਆ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀ ਮੁਨ ਅਵੈ ਗਸਿ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਲੇ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਕਮ ਵਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਨਿ ਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੁਸਾਪ ਜਨੁ
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਜਹੁ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੀਤ ਬੁਜਗ ਦੀ ਸੁਜ
 ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਠ ਅੰਧੇ ਰੁਚ ਕਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਪੰਥੁ ਪੈਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਰ
 ਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੁ
 ਖਿਲ ਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠੇਰੈ ਅਗੈ ਦੂਲੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇ ਚਿਸਹ ਜੇ ਹੀਲੈ ਖਾਇ॥
 ਮਨ ਹਠਿ ਜਿਸੇ ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਲੈਲਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਵਹੁ ਗਿਰੈ ਭਲਾ ਜਿਥੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ॥ ਸ
 ਥਾ ਦਿਰਤੇ ਤਿਨੇ ਸੋਈ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਲਾ ਕਹਲਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵਿਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਵਹਿ ਥਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨ
 ਮ ਮਰਲ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਚੰਤਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚੰਡ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੋਸ

ਤਿਹੁਰਿਦੀਆਭੁਭੁਇ॥ ਮੈਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਮੀਮਿਤਸਰਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ ਸਜਲਮਿਲੇ
ਸਜਲਾਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਇ॥ ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਪਾਖੀਰਿਜਮਕਾਲੁਨਢੇਰ
ਈਲੈਜਾਸੀਪਾਤਿਗਵਾਇ॥ ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੇਉਥੇਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਭੁਜਾਇ
ਬਹੁਸਤਸੇਗਤੀ॥ ਜੇਥੈਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਫਿਲੋਈਐ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੇਈਐ॥
ਨਿਤਜੀਪਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਦਰਗਹਦੇਈਐ॥ ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਭੁਭੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਈਐ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਗਲੇਈਐ॥
ਗੋਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਜਲਮਿਲੇਸਜਲਾਜੇਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲੀਪਆਗਾਮਿਲਿਪੀਤਮਤਿਨੀਧਿਆਇਅ
ਸਚੈਪੇਮਿਪਿਅਗਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਥਦਿਅਪਾਗਿ॥ ਏਹਿਸਜਲਮਿਲੇਨਵੇਛੁੜਹਿਜਿਅ
ਪੇਮੇਲੋਕਰਤਾਗਿ॥ ਏਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਥਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਵੇਛੁੜੇਅਕਾ
ਕਿਆਵੇਛੁੜੈ॥ ਜੇਨਾਦੂਜੈਭਾਈਪਿਅਗਾਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥਿੜੜਿਆਦਿਨਚਾਗਿ॥ ਏਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟ
ਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈ॥ ਏਤੁਦੋਸਤੀਚਲਾਨਿਵਿਕਾਗਾ॥ ਜੇਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਭਉਨਹੀਨੀਮਨਕਰਹਿਪਿ
ਅਗਾ॥ ਨਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀ॥ ਜੇਆਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਏਕਿਸਦਾਇਕ
ਤੇਰੀਗਰਹਿਤਿਨਕੋਹਉਸਦਥਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉ
ਪਾਇ॥ ਤਿਨੀਮਿਲਿਆਮਨੁਸੇਤਖੀਐ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੇਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਲਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
ਸਦਥਲਿਹਾਰੈ॥ ਜੇਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਲਤਥਲਾਈ॥ ਸੋਸਤਿਭੁਭੁਪਿਅਗਮੈਰੈਨਾਲਿਹੈ॥ ਜੇਥੈਕੀਥੈਮੈ
ਨਲਏਛੁੜਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਥਾਸਿਹੈ॥ ਜੇਨਿਹਰਿਸੇਝੀਪਾਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜੇਨਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਅਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਤਿਸਨਾਦਾਧੀਜਾਨਿਮੁਈਜਾਨਿਜਾਨਿਕਰੇਪੁਕ
ਗਾਸਤਿਗੁਰਸੀਜੇਮਿਲੈਠਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਗਾ॥ ਨਨਕਵਿਲੁਨਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਥਦਿਨ
ਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਭੁਭੁਈਚਿਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰੈਤਿਉਨਿ
ਕੁਰੇਕਰਨਕਮਾਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਥਦਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ ਸੀਤਿਹੈ
ਇਤਿਸਨਾਅਗਨਿਭੁਭੁਈ॥ ਸੁਖਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵੇਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਉਦਾਸੀਸੇ
ਕਰੇਜਿਸਾਚਿਰੈ॥ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਚਿਤਮੁਲਿਨਹੋਵਈ॥ ਹਰਿਨੀਮਰਜਾਆਪਾਇ॥ ਨਨਕਨਾਮਥਿਨਨ

ਅਹਿਰਿਨਾਮਿਨਲਗੀਪਿਅਗਾਮਤਤਮਜਾਲਹੁਗਇਜੀਵਦੇਗਇਆਪਿਮਰੇਕਰਤਾਗਿਹਉਮੈਵਡ
 ਰਹੁਪੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਹੁਹਿਰਦਾਸੁਪੁਰੈਤਿਸੁਜਨਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਗੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਤਿਸੁ
 ਜਨਕਉਹਉਥਾਉਹਗੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਰਾਗੀ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈ
 ਸਭਾਤਿਸਹਿਪਿਅਗੀ॥ ਸਭੁਅਤਮਗਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਥੀਚਰੀ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਥੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਤਪਾਵਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਅਵਹਿ
 ਜੀਗੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਛਿਕਾਬੋਲਾਨਾਮੁਰਵਸੈਮਨਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਥ
 ਪੇਸਗੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਏਉਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਜਾਲਉਐਸੀਗੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਅਗਵੀਸਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਈ
 ਭਲੀਪਗੀਤਿਜਿਤੁਸਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਇਕੇਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਪਿਅਈਐ
 ਹਰਿਇਕੇਦਾਤਾਮੈਗੀਐਮਨਚਿਦਿਅਪਈਐ॥ ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੈਗੀਐਭਾਲਾਜਮਗਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਈਐ॥ ਨਾਨਕਾਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਾਦਿਨੁਹਿ
 ਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਭਗਤਜਨਕਉਆਪਿਤੁਠਮੇਗੀਪਿਅਗਾਅਪੇਲਾਇ
 ਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਲਾਇ॥ ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿ
 ਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਇ॥ ਗਜੇਚਿਇਨਾਖੀਅਹਿਭਿਵਿਮਰਹਿਛਿਰਿਜੂਨੀਪਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁ
 ਨਵੈਨਕੀਵਛੀਛਿਰਹਿਸੋਭਾਮੁਲਿਨਪਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਨਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆਇਚਿਜੇਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਥਦਿਨਲਾਗੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਕੁਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੇਜਲੈਤੇਰੇ
 ਤੈਵੇਤਾਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਰਿਦਰਿਸੈਤਨਿਆਗੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਧਰਿਪੀਤਿਹੈਗੁਰਪੁਜਲਾਅਵਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਲੀਜਹਿਰੇਗਾਸੈਉਲਾਹਹਰਿਨਾਮੁਲੈ
 ਜਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੈ
 ਸਿਖਗੁਲਾਸੀਝੁਕਾਵਹਿ॥ ਤਿਨਗੁਰਸਿਖਕਉਹਉਵਾਰਿਅਜੇਥਹਦਿਅਉਠਦਿਅਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅ
 ਵਹਿ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੈਦੀਵਸੁਨਜਾ
 ਲਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕੰਚਨਕੀਇਆਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਸਚਿਲਾਗੀ॥
 ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਨਿਰੋਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭਉਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁ

ਹਰਿਬੈਰਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਪਤੁਪੈਨੂੰ॥ ਜੇਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ ਗੁਰਿਸਾਤਿ
 ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦਬਿਪਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਿਨਵੈਕੀਮਤੁਨਹੈਵੀਚਾਰਿਤਿਠਹਰਿਸੀ
 ਨੀ॥ ਜੇਨਗੁਰਸਿਖਕਉਹਰਿਸਿਤੁਸਵੈਉਤਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇ
 ਤਿਨਚਰੀਚਵਗਲਿਵੈਨੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਯੋਬਿਨੁਨਵੈਨਕੁਨਾਹੀ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁਪੈਪੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਨਹਿਤਖਪੇਦਖਸ
 ਯਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਦੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿ
 ਸਚੈਸੇਭਾਪੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਹਿ
 ਲਾਦਿਜੀਪਹਰਿਗਤਿਪਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨੀਮਾਲਿਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਸਿਸਟਿਹਰਿਉ
 ਪਦੇਸੁਸੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿ
 ਲਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਪਰਚੀਤਿਨਮਈਆਸਬਦਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ ਚਿਸੇਨੇਸੁ
 ਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇਫਾਅਵਉਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਹਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਏਮਨਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੇਜਿਲਹਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਦਾਦੁਖੁਜਾਈ॥ ਸਹਸਾਪੁਲਿਨਹੋਵਈਹਉ
 ਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਕੁਜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਅੰਤਰਿਸੀਤੇਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇ
 ਸਚਸਿਜਮਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੈਕਰੀਮਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਘਰਿਦੀਬਾਹੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭਾਏਆ॥ ਤਿਸਕਉਤਲ
 ਕੀਕਿਸੈਦੀਨਹੀਹਰਿਦੀਬਾਨਿਸਭਿਆਲਿਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ ਮਾਲਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾਲਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿ
 ਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਲਹੁਕੋਈਕਿਥੈਜਾਈਆ॥ ਸੇਮੈਸਾਹਰਿਦੀਬਾਹੁਵਸਿਆਭਗਤਕੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰ
 ਹਦੇਖੁਹਦੇਆਲਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਈਆ॥ ਹਰਿਨਵੈਕੀਵਾਚੁਆਈਕਰੀਮਪਰਪਾਤਿਹੋਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਿਆਈਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾ
 ਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਿਲਗਾਮਰਿਜੀਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਵਿਸਟਾਮੈਦਰਿਵਾਸੁਹੋਠਿਰਿਠਿਰਿਤੁ
 ਨੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਵੈਜਮੁਮਾਰਸੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁ
 ਏਕੁਹੋਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਈ॥ ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰੈਅਲਖੁਨਲਖਲਾਜਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿ
 ਵੇਖਾਇਆਸਬਦੇਸੇਵੀਪਈ॥ ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜੇਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਤਿਸਕਾਸਰੈ

ਗੁਰਿ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿ ਚਰ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨੀਮਨ ਲਗੈ ਪਾਸੁ ॥ ਇਕਿ ਮਾ
 ਪੇਖਖਾਸੀ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਦਾ ਬਿਧਾਤ ਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਮਹਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਿ ਪਾਸ
 ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਚਿ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲ ਤਾ ਕਰੇ ਪੁ
 ਕਾਗਾ ਜਿਨ ਕਾ ਰਹਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਧੀ ਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਖਸੇ ਬਖਸਲਾਹ
 ਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਅਪਿ ਅਪਿ ਸੁਕਰ ਤਾ ਕੇ ਟੀ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਬੋਲੈ ਅਪਿ ਬੁ
 ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਜਲਿ ਖਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਛੋੜੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਲੀ ਪਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਭਿ
 ਨੁ ਕੇਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਨਿਚੈ ਦਰਿ ਸਲੂ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਾ ਦਿਆ ਬਹਾ ਦਿਆ ਸੁ ਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥

ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧
 ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
 ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭਨਾ ਮਰਲਾ ਆਇ ਅਵੇਛੋ ਜਾ ਸਭਨਾਗ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਮਾਇ ਅਮਰੀ ॥ ਲਲਾ ਕਿਨਾਗ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ
 ਵੀਸੈ ਰੇਵੜ ਕੀ ਵੇਦਨਾ ਤਿਨਾਗ ॥ ੧ ॥ ਭੀਸਾਲਾ ਹਿਰਾ ਚਾਸੇਇ ॥ ਜਾ ਕੀਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਠਹਾਓ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ
 ਸਾਲਾਹ ਦਾਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀਐ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੂ ਮਾਲਾ ਸਦਾ ਤਿਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਧੀਐ ਰੋਨ ਕਿਰੀ ਨੈ
 ਨਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਤਿ ਉਪਰਿ ਕੋਟਿ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਈ ॥ ਜੇ ਅਸਮਾਨਿ ਮਾਵਨੀ ॥ ਤਿਨ ਨ ਕਿਨ ਥਾਪਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨਾ
 ਲਹਿ ਸੁਲੀਆ ਕਹੀ ਮਠਾ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਲ ਜੇ ਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੀ ਜੀਗ ॥ ਜੇ ਗੁਲ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀ ਅਸਿ
 ਜੇ ਭਾਈ ਸੇਵੀਗਾ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੇਰੀ ਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢੁ ਵੇਪੀਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਲੀ ਕਰ
 ਨੀਸਰ ਮੁਪਲੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਥੀ ਚੁਸੈ ਤੇਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਖੁਗਰੀ ਬੀਵੇ ਸੁਆਭਾ ॥ ਉਕਰ ਮਕਰਿ ਜੀ ਮਸੀਸੇ ਘਰਿ ਭਾਗ
 ਠਹੇ ਖੁ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇ ਅਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇ ਅਜਗੁ ਮੇਹਿ ਆਵਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਠਹਾਓ ॥ ਹਾਲਾਹਟੁ
 ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਦਾ ਮੁਕਰਿ ਵਝੁ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੇਚ ਕਰਿ ਭੀ ਚਸਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸੇ ਰਖੁ ॥ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸਿਭਿ
 ਵਲ ਜੁਕਰਿ ਲੈਲਾ ਮਨਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਲਿਸਾਸਤ ਸਉ ਦਾਗੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲਾ ॥ ਖਰਦੁ ਥੀਨੁ ਚੀਗਿਆਈਅ
 ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਲਾਹਿ ਕਲਾ ॥ ਨਿਰੋਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮ

ਨਿਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੀਮੁ। ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਅ ਕਰਿ ਪਾਵਨੀ। ਤਕੋ ਅਖੈ ਪੈਨੁ॥ ਨਨਕ ਵੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਲ
 ਵੇਨੁ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੇ ਬੇਟੀ ਕਾ ਸੁਰੈ ਚ ਤੁਰ ਜਵਈ॥ ਬਾਲ ਕੀ ਨਿਅ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿ
 ਆਰਾਭੁ ਈਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇਆ ਬਾਹੁ ਪਰੁ ਛੋੜਿ ਅਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਗਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ
 ਨਨੁ ਨ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਪੂਰਿ ਪੁਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਧਿ ਹੋਯੋ ਜਿ
 ਨਿਸਾਚੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਅ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਤਰ ਚਾਈ॥
 ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੈ ਹੋ ਨਾਮੁ ਲੇਵੈ ਮੈਗੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ਗੋਪਲ ਵੇਲ ਰਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਸਥਾਈ
 ਰਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਰੋਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਗਸਿਨੀ ਬੇਧਿਅ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚ
 ਖਿਅ ਜਿਹ ਬਰਸੁ ਨਹੀ ਗਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਅ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਮਖੀ ਮੀਟਿ ਚ
 ਚਿਅ ਅਖੀਧਿ ਆਗਾਘਰੁ ਦੁਹ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਠ ਉਰਨ ਪਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਅਕਸਾਈ॥ ੩॥ ਨ
 ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀਵੈ ਖਕਲਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਸਥਾ ਦਿਸਲੀ ਅਖੀ ਮੁਤਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਵਿਲੁਤੁ ਮੁਨ ਭਾਗੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆ
 ਈ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪੁਰੁ ਪਰਤੀ ਪੁਰੁ ਪਾਲੀ ਅਸਲੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਥਾ ਗਾਸ ਗਲ ਭਵਲ ਕੀ
 ਮੁਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੈਰੈ ਟਕਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਬਾਤੇ ਰੋਚੇ ਜਵਿ ਤਾਲਾ ਜਾ ਲਿਥ ਲਿਮਹੀ ਅਲਿਭ ਰਿਪੁ
 ਰਿਲੀਲਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਲਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰੁ ਪੁਕਿਰੇਯਾ॥ ਏਕੁ ਤੁਰੁ
 ਪਿਠਿ ਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਯਾ॥ ੨॥ ਅੰਤ ਜ ਜੇਗਾ ਉਤ ਭੁਜ ਸੇ ਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤੇਜੀ ਚਾਏ ਕੁ
 ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਦੇਖਿਅ ਤੁਸਭ ਨਾਮਾ ਹਿਰਵੈ ਤਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲ ਬਹੁ ਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਇ ਅਮੈ ਮੁਖ ਕਿਉ
 ਏਜੈ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕ ਸੁਲਿ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਬਾਤੁ ਬਦਾ ਪਥੁ ਈਜੈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੁਨਿ ਗਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਅਖੀ ਮੁਤਿ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਗਸਿਰਾ ਤੇਰਾ ਕੁਰਸਗ ਦਿਤੁ
 ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੈ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾਣੇ॥ ਮਾਲੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸਮਾ ਲੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਤੁਪੁਰਾ
 ਹਮੁ ਹੁਏ ਤੁਗੁ ਉਗਾਹਮ ਉਗੇ॥ ਤੁਝੀ ਮਨ ਰਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿੰਗੁ ਤੁਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨੇ॥ ੨॥ ਤੁਮ
 ਸਾਚੈ ਹਮ ਤੁਮਹੀ ਗਾਯੇ ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦਿਛੁ ਨਿਸਾਚੇ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਹਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਯੇ॥ ੩॥
 ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਰ ਕੋਈ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਗੁਗਮਾਤਿ ਜਾਨਿ
 ਆਸੇਈ॥ ੧॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੀ ਮਾ ਅਗੀ ਚਰਨਾ ਤਿਸੁ ਕਲੁ ਨ ਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿਅ

ਜਾਤਿ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਵਿ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਇ ਨ ਭਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੂਪ ਵਰੁ
ਨਤਿ ਰੇਖਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚਾਇ ਨੀ ਸਾਨਾ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾ ਮੁਨ ਨ ਗੀ ॥ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰਪਰੈ ਪਰਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਕੁ ਮੁਲੁ ਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ
ਸਥਾਈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੋਤਿ ਵਸਗਤਿ
ਗੁਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਵਿਛੂਟਹਿ ਸਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚੈ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ
ਸੁਚਾ ਚਾਗੀ ॥ ਤੈਥੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨ ਕਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐ ਤਿਉ ਸਾਕੁ ਤਮਰੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੈ ਐ ਰੇ ਮਨ ਜੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾ
ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਨੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾਇ ਹਰਿ ਸੁਰਿ ਉਲਾਹਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ
ਮਿਲੁ ਸੋਗਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ
ਜਤ ਬਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੋ ਬਿਨੁ ਦੇਹੀ ਜਾਮੁ ਮਰੈ ਅੰਤ ਰਿਦੇਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕੁ ਤਪੇ
ਮੁਨ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂਪ ਭਵਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਮਥਾ ਰੇ ਭੇਖਾ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰਨ ਕ
ਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਰੀ ॥ ਜਾਲਿ ਥਾਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਗੁਪ
ਤੇ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਦੇਖਿ ਨਿਹਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਮਰਤ ਪਾਇ ਆਲਾ ਅਕਾਸੁ ਦੇਖਾਇ ਚੇ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੇਕੁ ਮੁਅਜੇ ਨੀ ਰੈ ਭੀ ਰੋਨੀ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ
ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੈ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਦੇਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸਾਕੁ ਤਬ ਜੀ
ਹਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਜੇ ਸਿਰੇ ਰੇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਗਰਭ ਮਝਾ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ
ਪਰਗਾਸਿ ਆਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੋਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਪਿਕ ਗਲਿ ਤ
ਮਜਾਹਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੇਤੁ ਦੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦਾ ਬਿਧਾਇ ਹਫਲੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਮਨ ਰੇ ਬਿਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੂਢ ਤਬ ਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥
ਰਹਾਇ ॥ ਅਵਗੁਲ ਛੋਰਿ ਗੁਲਾ ਕਉ ਪਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਲ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰਾ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾ
ਲਹਿ ਠਿਠਿਕਿ ਰੀਚ ਬੁਝਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਮੈਲੁ ਲੇਭ ਬਹੁ ਝੂਠ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਹੀ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰੀਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਪਰਹਰਿ ਲੇਭੁ ਨਿੰਦਾ ਬੁਝਾਤਿ ਅ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨਨਾਨਕ ਸਥਾਇ ਸਭਾ ਹੀ ਜੀਉ ॥
 ੧॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੁਸਤਰਾ ਖਿਨ ਸਾ ਕਹਿ ਕੀਪਰਾ ਘਰੁ ਜੋ ਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਖਹਿ ਜੋ
 ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕਰਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਾਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨਰਸ ਲੋਭਾ
 ਨੇ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਲੇਲਾ
 ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ
 ਜਿਨਿ ਪੀਅਸੈ ਰੋਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਾ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਾਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ੩॥
 ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨ ਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇ ਉਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਈ ਮਨੁ ਰੋਪਿ ਤੈ ਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਮਨ ਮੁਜੀਪ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਨੁ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨ
 ਹੋ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਮਾਧਿਅ ਲੇਖੁ ਕਦਰ ਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਗਮ ਜਪੁ ਹੁਸ
 ਖੁਰੇਈ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇਧਾ ਹਰਿ
 ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋ ਤਿਸ ਸੇਈ ਜੀਉ ॥
 ੨॥ ਚਲੋ ਤੇ ਠਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਇਹ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਵਿਸਦੁ ਹਰਿ ਚਿ
 ਸਮਾਦੀ ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਲ ਭਵ ਭੈ ਜਨੁ ਗਈਐ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋ ਤਿਸ ਥਾਈ ਸੋਈ
 ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰਿਪਗ ਪਾਰਬਰਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਨਕ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੫॥ ੧॥
 ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵਾਤ ਦਹੀ ਗਵਾ ॥ ਤਾ ਗਵੇ ਕਾ ਛਲੁ ਪਾਵੀ ॥ ਗਵੇ ਕਾ ਛਲੁ ਹੋ
 ਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਪਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁ
 ਰਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਾਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਕਾਉ ਜੀਆਗਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿ ਅਸਗ
 ਲ ਮੰਧਾਗਾ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥
 ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੩॥ ਭਲਾ ਤਿਨ ਪੁਕੁ ਚੁਣੈ ਕੀ ਚਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰ ਲੀਸਾਗੀ ॥ ਕ
 ਰ ਲੀ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਾਲਿਐ ਸੋਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਕੇਵਕਹਿਸਭਿਤੇਗੀਜਿਨਸਬਦੈਆਇਆਕੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਇਆਮਨਦਿਨੁਗੁਲਗਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਯਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਹਮਬਰਿਕ
ਸਰਦਿਤੁਮਗੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁਤੂਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਗੀ॥ਰਹਾਓਜਾਗਤਰੇਭੇਨੀਪੁਭੁਪਾਇਆਸਬ
ਦੇਹਏਮੇਰੀ॥ਗਿਰੀਮਹਿਸਦਹਰਿਜਨਉਦਸੀਗਿਆਨਤਤਬੀਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਇਆਹਰਿਗੀਖਮਾਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮਾਦਹਦਿਸਿਧਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆਮਨਮੁਖਮੁਗਪੁ
ਹਕਿਆਮੁਨਚੈਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੇਤਨਉਪਏਹਉਮੇਹੁਦੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹ
ਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਅਪੇਮੇਲਿਲਏਪੁਰਿਸਾਚੈਸਚੁਗੀਖਮਾਉਰਧਾਰੀ॥
ਨਨਕਨਵਹੁਗਾਤਿਮਤਿਪਈਏਹਰਸਿਭਮਗੀ॥੪॥ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨ
ਕਉਦੀਆਨਉਹਰਿਧਨੁਸਚੁਸੇਇ॥ਅਖੁਟਨਮੁਪਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਗੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਇ॥ਨਮਧਨਿ
ਮੁਖਉਜਲੋਹੇਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੇਇ॥੫॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬ
ਦੈਜਗੁਕੁਲਦਾਠਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰਹਾਓਇਸੁਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੇਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੇ
ਪੁਲੇਭੁਮੇਹੁਅਹੰਕਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਲੁਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿਕੋਇਤਸੁਲੈਪੁਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁ
ਅੰਧੁਵਰਤਾਰਥਾਝੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ॥੬॥ਹਉਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਾਦਿਆਨ
ਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਮੁਖਿਅਵੈਸਦਾਹਰਿਨਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਲਗਵੈਨਦਗੀਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਘਟਿਚਨਲੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਮਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗਮਨਮੁਸਚੁਲਾਹਾ॥ਨਨਕਗਮਨੀਮਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੮॥੨॥
ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਏਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਈ॥ਭਗਤਾਕਕਾਰਜੁਹਰਿਅਨਿ
ਦੁਹੈਮਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੇਗੀਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਗੀ॥ਆਪਾਇਆਦਾਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਾਅਰੇਗਾਖਹੁਪੈਜਹਮਗੀ॥ਰਹਾਓਸਬਦਿਸ
ਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਭਉਭਾਰਾ॥ਮੇਰਪੁਰੁਸਾਚਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾ
ਗਾ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਰੀਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿ
ਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਨੀਅਚਿਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾ
ਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਦੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰ

ਹਰਿਕੈਰਿਗਿਗਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਗਾ। ਨਾਨਕਨੀਮਰਤਾਇਕਰੇਰੀ। ਸਬਦਿਸਵਾਰ
 ਲਹਾਗਾ॥੧॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੁਰੇਸਦਾਸਯਾਹੀ। ਪਿਆਰੇਜਿਚਰਘਟਅੰਤ
 ਰਿਹੈਸਾਸਾ॥ ਇਕਪਲੀਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀਜਾਲਉਬਰਸਪਚਾਸਾ। ਹਮਮੁਕਮੁਗਪਸਦੈਭਾਈਗੁ
 ਰਕੈਸਬਦਿਪਗਾਸਾ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਾਪੇਦੇਹੁਬੁਝਈ॥ ਹਰਿਤੁਪੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮ
 ਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਸਬਦਿਮੁਏਸਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਸ
 ਬਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ ਸਬਦੁਗੁਰਦਤਾਜਿਤੁਮਨੁਗਤਾਹਰਿਸਿਉਰ
 ਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ ਸਬਦੁਨਜਾਲਹਿਸੇਸੇਨੇਕੇਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏ॥ ਸੰਸਾਰਾਹਰਿਰਸੁਨਪਾਇਆਬਿ
 ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਜੀਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗਾ॥ ਬਿਸਟਾਕੇਕੀਵੇਬਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਲੇਮਨਮੁਖਮੁਗਪਗੁਬ
 ਗਾ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਿਵੈਖੈਮਾਗਗਿਲਾਏਭਾਈਚਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈ॥ ਜੇਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇ
 ਟੈਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਮੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰਨਦੂਜਾਕੇਈ॥੪॥੫॥
 ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪਭਭਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਮੁਵਖਾਲੇ॥ ਭਗਤਾਕੀਸਰਕਰ
 ਹਿਆਪਗਾਖਹਿਜੇਤੈਰੇਮਨਿਭਲੇ॥ ਤੂਗੁਲਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਗੁਲਕਹਿਗੁਲੀਸਮਾਲੇ॥੬॥ ਮਨ
 ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਯਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਭੈਸਦਾਨਿਬਰੇਤੈਰੇਨਾਯਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟ
 ਚਉਕੜੀਸਦਾਕੁਕੁਕਮਵਹਿਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਰੇ॥ ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਠਲੁਪਾਇਆਹਰਲਾਖਸ
 ਨਖਹਿਬਿਦਗੇ॥ ਪਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਾਏਉਬਾਗੇ॥੭॥ ਆਪਸਕਉਬਹੁ
 ਭਲਾਕਰਿਜਾਲਹਿਮਨਮੁਖਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਸਾਪੁਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨ
 ਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਨਹੀਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ॥੮॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਅਪਿਲਾਏ॥
 ਸਬਦੇਗਤੇਸਹਜੇਮਤੇਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਰੈਕੇਨੰਤੀਹਉਲਾਗੀਤਿਨਕੈਪਏ
 ॥੯॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਜੇਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਰੈਭਾਈਜੇਗੁਰਕੇਭਾਲੇਵਿਚਿਆਵੈ॥ ਆਪਦੈਭਾਏ
 ਜੇਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜੇਚੇਟਖਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਵੈਭਾਈ॥ ਠਿਗਿਠਿਗਿਪਛੇਰਾਵੈ॥੧੦॥
 ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਇਹੁਕੁਟੇਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈ॥ ਭਗਮਿਭਲਾਸੈਸਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਤੁਟਹਿਨਹੀਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੇਖਦੁਆਗਾ॥ ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਲਹਿਮਾਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗਾ॥੨॥ ਹਉਮੈਰਾਜ

ਗੁਪਤਚਿੰਗਿਯਾਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਗਾਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਪਾਇਨਿਗੁਲਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਹੋਇਬਸੇਗਾਐ ੨੭੮
 ਥੋਕੁਏਸੁਆਪੁਪਛਾਏਹਰਿਪਭੋਹੋਤਿਸੁਕੇਗਾ ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿਲੁਭਾਗਾਕਿਆ
 ਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਹਾਭਉਤੇਹਠਲੁਪਈਐ॥ਨਾਨਕਨਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ
 ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਈਐ॥੧॥੬॥ਸੋਗਠਿਮਯਲ ੩ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਲੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਲੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੈਹੋਰਭੂਲੀਠਿਗੋਇਆਲੀ
 ਮਨਮੁਖਿਠਿਗਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਨੂਬਿਮੁਏਵਿਲੁਪਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹੁਸਰਲਾਈ॥ਅਪਲੀਨਦ
 ਰਿਕਰੋਪਚਿਰਖੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਵਡਿਆਈ॥ਰਹਾਓਪੁਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਗਾਹਿਰਦੈਜਗਤੀ
 ਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਮੁਕੋਪੁਮਹੀਕਾਗਾਸਦਹਜੁਰਿਗਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਗਾਜੁਗਿਜੁ
 ਗਿਥਾਲੀਸਬਦਿਪਛਾਲੀਨਉਮੀਠਮੰਗਿਪਿਆਗਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨ
 ਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਗੁਰੁਖਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤਿਪਤਿਆਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮਲੁਪਗਾਸਿਸਦ
 ਗੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਕਮਲਬਾਲੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾ
 ਮਨਮੰਗਾਤੋਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਏਹਰਿਗਸਿਰਸਨਗਸਾਈ॥ਜ
 ਪੁਤਪੁਸੈਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਮੁਸਮਾਯਹਿਸੇਜਨਸੇਹਨਿਦਰਿਸਚੈਪਾਤਿਪਾਈ॥੪॥
 ੧॥ਸੋਗਠਿਮਯਲ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਈਜੀਵਤਮਰੈਚਾਬੁਝਪਾਈ॥ਸੋਗੁਰੁਸੇਸਿਖ
 ਹੋਜੇਸੁਜੇਤੀਜੋਤਿਮਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਓਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਈ॥ਰਹਾਓਬਿਨੁਗੁਰਪੀਤਿਨਉਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕ
 ਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਗਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪੀਤਿਪਿਆਗਿ॥ਸਦਹ
 ਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਭਾਈਗੁਰਕੋਹੋਤਿਅਪਾਗਿ॥੩॥ਆਇਆਸੇਪਰਵਾਲੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ
 ਨਾਨਕਨਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੬॥ਸੋਗਠਿਮਯਲ ੩ ਤਿਹੀਗੁਲੀਤਿਭਵਲ
 ਨਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਾਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੁਛਹਾਰਿਅਨੀਅਜਾਇ॥
 ੧॥ਮਨਰੇਤੈਗੁਲਛੋਡਿਚਉਖੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇ॥
 ਰਹਾਓਨਾਮੈਤੇਸਭਿਉਪਜੈਭਾਈਨਾਇਵਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅਪੁਰੈਭਾਈਸੁਤੇ
 ਗਏਮੁਟਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾ

ਏਹਿਰਦੈਗੀਅਉਰਧਾਗਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਸਰਦਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਉਬੇੜ
 ਨਉਤੁਲਹੜਾਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸੰਗਰੁ
 ਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਖੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ ਹਉਮੈਜਗਤੁਦਖਿਰੋਗਿਵਿਅਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਈ॥ ੧॥ ਪਲੈ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਹਚਿ॥
 ਤੈਗੁਲਪਤੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਈ॥ ਆਸੈਧਿਆਤਰਪਲੁਕਰਹਿਗਾਇਤੀਬਿਨੁਬੁ
 ਝੇਦੁਖੁਪਾਈਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਵੈਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਜਿਸੇਨਾਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤ
 ਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੩॥ ਏਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੈਤਅਖੀਵੈਖੈਧਰੈਅੰਦਰਿਸਦੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਬਹੁਤਾਦੁ
 ਖੁਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ ਅਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗਦਾਤੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਧਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਮਨਸਮਾਰਿਦੁ
 ਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਲੀਪਾਈਆਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥ ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਅਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟਲਾਹ
 ਗਾ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਅਗੁਠਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦੀਤਾਠਿਰਿਮਰਲੁਨਹੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇ
 ਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਦਾਤੇਦਾਤਿਰਖੀਯਥਿਅਪਲੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਈਆਦਰਗ
 ਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸਹਜਪੁਨਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰੁਜਗੁਬਚਿਰਨਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸ
 ਬਦਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਗਿਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤੈਗੁਲਮਾਇਆਭਗਿਮਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ॥
 ਜੈਮਲੁਅਰਲੁਸਿਰਉਪਰਿਉਭਉਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ ੨॥ ਤੈਗੁਲਵਰਤਹਿਸਗਲਸੀਸਾਗਹਉਮੈ
 ਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੩॥ ਤੈਗੁਲਸਭਿਤੇਰੇਤੁਆ
 ਪੇਕਰਤਾਜੇਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ॥ ੧॥ ੧२॥ ੨੧॥
 ਰਾਗੁਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਲਿਪਦੇ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਪੇਅੰਪਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਮਾਪੇਅੰਪਅਪਾਹੁ॥ ਵਲਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਮਾਪੇਸਚਾਸਾਹੁ॥ ਆ
 ਪੇਵਲਜੁਵਾਪਗੇਅੰਪਿਆਰਾਮਾਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਪਾਈਮੈਪਿਆਰਾਮੈਮਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਆਪੇਸੁਦਿਸਭਿਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਅੰਪਿ

੧॥ ਆਪੇ ਦਿਓ ਜਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਓ ਖਾਲੇ ਰਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿਓ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
 ੨॥ ਆਪੇ ਅਪਿਓ ਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਪੈਧੈ ਲਾਹਾ ॥ ਅਪਿਕਰਾ ਏਸ ਥਰੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਮਾਰੇ ਮਰਿ
 ਜਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਪਤਲੁ ਪਤਲੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੈਯਾਹਾ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੇਰਿਥੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ
 ਅਪਿਚਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਲੀਯਦੀ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋ ਜਵੈ ਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਦਇਆ ਲੁਏ ਪਿਆ
 ਰਾ ਜਨਨ ਕਰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ੪॥ ਸੇਰਿਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਅੰਤਰ ਜਨੇਰ ਜਾ ਸੇਤ ਜਉ ਤਭੁ ਜਾ ਆਪੇ ਖੰਡ
 ਆਪੇ ਸਭੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਲੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪੋਗੇਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਤ ਪਾਰੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਸੁ
 ਤੁ ਖੰਚੇ ਢਹਿ ਦੇਗੇ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਿਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਨ ਮੂਨਿ ਪਾਨੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਕ
 ਰਿਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੰਚੇਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਲਥਾਲਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਸਭਨਾ
 ਰਿਜਤੁ ਸਮਾਹਦੀ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੨॥ ਅ
 ਪੇ ਹੀ ਅਪਿਓ ਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਚਿਰ ਮਲਾ ਜੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕੀਸਤਿ ਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਆਪੇ
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੈ ਮੈਂ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਲਖੈ ਵੈਸੋਇ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨ ਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੇਰਿਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿਓ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿਓ ਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇ
 ਖਿਵਿਗਸਦੀ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋ ਜਵੈ ਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਲਿਤਿ ਲਿਸਤੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
 ਪੈ ॥ ੧॥ ਜੀਪਿ ਮਨਹਰਿ ਭਰਿ ਨ ਮਗਸਿਧਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮਹਾ ਗੁਮੀਰ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥
 ਆਪੇ ਭੀਰੁ ਤੁਲਹੁ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ਵਤਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁ
 ਲੀਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਅਪਿਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਝੀ ਨਾ ਦੁਹੈ ਪਿਆ
 ਰਾ ਪੁਨੇ ਅਪਿਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੇਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿਓ ਹੋ
 ਲਾਇ ਪਦੇ ਸੁਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨਉ ਜਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਪਿ
 ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਸਲਾਹਦੀ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨ ਕਰਹਿ ਰਿਸਿਧਾਪੈ ॥ ੪॥ ੩॥
 ਸੇਰਿਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਕੰਠਾ ਅਪਿਤਰਾ ਜੀਪੁ ਭਿਅਪੇ ਤੇ ਲਿਤੋ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਲਾਜਾ
 ਰਾ ਆਪੇ ਵਲਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਪਰਤੀਸਾਜੀ ਅਨੂਪਿ ਆਗੈ ਪਛੈ ਟੈਕੁ ਚਵਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ
 ਤਰਿਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨ ਮੂਨਿ ਪਾਨੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਠਾਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਆਪੇ

ਧਰਤੀ ਅਪਿਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਕੇਰੇ ਕਰਇਆ ਅਪੇ ਕੁਮਿਵਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇ
 ਆਪੇ ਹੋਭਉ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਚਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇ ਕਾਸਟ ਅਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ
 ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ਅਪੇ ਹੀ ਅਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥
 ਅਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹਲੈ ਦੇਸ ਭਿਲਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਤਲੁ ਦੀ ਬਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ
 ਪੇਕਰੈ ਲਾਇਆ ਜਿਉ ਅਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ ਮੈ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪਛਮੇ ਰੇ ਭਾਇਆ ਅਪੇ ਜੇ
 ਤੀ ਜੇ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨ ਕਰਵ ਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ੪
 ਅਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਲੁ ॥ ਅਪਿ ਨਿਤਾਇਆ ਤਾ ਲੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿ
 ਪਿਨਿ ਮਾਇਆ ਮਾਲੁ ॥ ਅਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸੁਖ ਰੂਪੁ ਜਾ ਲੁ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾ
 ਮਨ ਮੁਨੀ ਸਾਲੁ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਇ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁ ਕੰਨ ਅਵਲ ਜਾ ਲੁ ॥ ਰਹੀ ਅਪੇ ਹੀ
 ਗੁਲ ਵਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾ ਲੁ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾ ਲੁ ॥ ਅਪੇ ਹੁ
 ਕਮਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾ ਲੁ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਭਾ ਰਹੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾ ਲੁ ॥ ਅਪੇ
 ਪੇਸੇ ਵਰਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿ ਦਿਵੈ ਵੈ ਮਾਲੁ ॥ ਅਪੇ ਤਾ ਵੀ ਲਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ੩ ॥ ਅਪੇ ਵਰਾ ਅਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾ ਲੁ ॥ ਅਪੇ ਕੀ ਮਾਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵ
 ਲੁ ॥ ਅਪੇ ਮਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨ ਕਰ ਸਦ ਕੁਰਬਾ ਲੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ੪
 ਅਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾ ॥ ਅਪੇ ਗੁਲ ਗਾਵਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸਥਾ ਦਿਸ ਮਾ
 ਯਾ ॥ ਅਪੇ ਲੇਖਾਇ ਅਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਅਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮਨ ਮੁਚਿ ਮਾਯਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਅਨਦੇਵੈ ਵਰਤ ਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਯਾ ॥ ਰਹੀ ਅਪੇ ਗੋਪੀ ਕਨ੍ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਅਪੇ ਗਉ ਚਰਾ
 ਯਾ ॥ ਅਪੇ ਸਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਵੈ ਸੁਵ ਜਾਯਾ ॥ ਕੁਵਲੀ ਅਪੀ ਰੂਪੁ ਅਪਿ ਮਗਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾ
 ਲ ਕਹੂੰ ਪਚਾਯਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ ਅਖ ਰੂਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਅਪਿ ਚੇ ਜਾਯਾ ॥ ਕਰਿ ਬਾਲ ਕਹੂੰ ਪਉ
 ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰ ਰੂ ਕੇ ਸੁਕੇ ਸੁ ਮਾਯਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਅਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੈ ਨ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾਯਾ ॥
 ੩ ॥ ਸਭੁ ਅਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਅਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਯਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਅਪੇ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆ
 ਰਾ ਜਿਉ ਪੁਭਾਖਿ ਚੈ ਤਿਉ ਜਾਯਾ ॥ ਜੇਗਰ ਬੈਸੇ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਯਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
 ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ੪ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਾਥਿ ਛੁਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਮਹਿ ਕਰੀ ॥ ਸਾਧੁ ਪਸਤ ਹੀ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਿਥਸਤਸੰਗਭਏ ੨੮੦
 ਸਾਧੁਜਨਹਿਰਦੈਮਲਿਆਸਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਭੂਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਤੀਤੇਰਭਉਨਬੁ
 ਣਹਿਗਵਰੀ॥ ਸਾਧਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਲੰਗੁਲੁਵੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਾਇ
 ਆਸੀਤਿਆਈਦਰਸਾਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥
 ੩॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਨਕਅਭਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰੋਬਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੪ ਰਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿ
 ਨੁਰਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਗੋਬਿਨਸੈਤਿਉਨਮੋਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁ
 ਦੇਵਹੁਰਿਨਈ॥ ਹਉਅੰਤਰਿਨਮੁਮੰਗਾਦਿਨਰਤੀਨਮੋਹੀਸੀਤਿਪਾਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਜਿਉਚਾੜਿਕੁਜਲੁ
 ਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮ
 ਨੁਖਭੁਖੇਦਹਦਿਸਰੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਈ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਜੋਨੀਅਵੈਦਰਗਹੀਮਲੈਸਜਾਈ॥
 ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਨਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਰਿਸਨਸਬ
 ਵਿਬੁਝਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੪ ਅਚਰਚਰੈਚਸਿਧਿਹੋਈਸੇਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਭਾਗੇਤ
 ਨਭੀਤਰਿਤਾਕੁਮੁਕਾਇਅਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਬਢਿਆਈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮਨਾ
 ਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹੁਸਰਲਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਇਹਸੀਸਾਭਸਭੁਆਵਟਜਾਲਾਮਨਮੁਰਖਚੇਤਿਅਜਾਲਾ
 ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਤਾਰਨਿਮਿਸਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕੀਵਬੁਸੇਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁ
 ਪਾਏ॥ ਵਸਤੁਅਨੁਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰਪੁਰਖਅਭਖੁਲਖਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਏਹਚਖੀਸੇਈਜਾਣੈਗੁ
 ਗੋਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੁਕੈਨਹੀਜੋਕੇਰਖੈਲੁਕਾਈ॥ ੪॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਤੁਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀਤੁਸਭਨਾਕਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਜਿਸਨੇਦਭਿਕਰਹਿਸੇਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰਨਕੇਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੨॥ ੧੨॥
 ੩੩॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਸੁਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਗਪੀਜਸਭੁਕੇਕੀਤਹੋਸੀ॥ ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਾਵੇਡੇਰਾਸੋਖਾਕੁਰਲਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ੧੧੬੪
 ਤਵਖੰਡਨੁਸਾਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ ਮਾਟਸੁਖਪੁਰਾਕਿਆਸਾਯਾਹੀਕਿ
 ਆਤਿਸਕਾਮੁਰਤਜਾ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਈਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੁਖਗਵਾਈ॥ ਐਸਧ

ਨੂਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ ਅਨਦੁਭਾਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਲੇਸਾਤਿਗੁਰਿਮੋਖੀ॥
 ਈ॥ ੨॥ ਅਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਗਸਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ਉਪਦੇਸੁਸੁਲਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੁਕੀ
 ਕਾਟਿਜਮਦੀ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਲੁਹੋਆਪੁਭੁਮੇਰਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਲੀ॥ ੩॥ ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕਰੈ
 ਪੁਰਤੇਗੇਤੁਸਰਬਜੀਆਦਾਇਆਲਾ॥ ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਵਰਤੈਕਿਆਹਮਥਾਲਗੁਪਾਲਾ॥
 ਖਿਲੇਹੁਨਨਭਜਨੁਤਮਗਾਜਿਉਪਿਤਾਪੁਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈ॥ ਨਤਿਤਨਿਹਿਰਦੈਪਾਗਾ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈ॥ ਏਹਕਰਲੀਸਾਰ
 ਨਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਈ॥ ਸੇਤਨਹੋਏਛੁਗਾ॥ ਸਪਸੰਗਾਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈ॥ ਜਿਨਏਕੈਕਾ
 ਰਅਧਰਾ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਚੁਅਰਧਲਾਭਾਈ॥ ਜਿਸਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਲਾਇਆਭਾਈ॥ ਤਿ
 ਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਰਹਚਿ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਲੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈ॥ ਗਲਤਨਜਾਇਗਲੀ॥ ਵਿਲੁਸਜੋਸੋਚ
 ਨਪਾਈਐਭਾਈ॥ ਸਾਚਾਅਗਮਪਲੀ॥ ਆਵਲਜਾਲੁਨਚੁਕਈਭਾਈ॥ ਝੂਗੇਦੁਨੀਮਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੇਟਿਉਧਰਦਾਭਾਈ॥ ਦੇਨਵੈਏਕਕਲੀ॥ ੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈ॥ ਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਭਭ
 ਮੁਨਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਕਿਆਭਾਈ॥ ਠਿਗਿਠਿਰਿਬੰਧਨਪਾਈ॥ ਚਾਰੇਕੰਡਾਸੋਧੀਅਭਾਈ॥ ਵਿਲੁਸਤਿ
 ਗੁਰਨਾਹੀਜਾਈ॥ ਵਰੁਭਾਗੀਗੁਰਪਾਈ॥ ਆਭਾਈਗਿਰਿਗਿਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈ॥
 ਨਿਰਮਲਸਾਚੈਸੋਈ॥ ਨਦਰਿਕਰੋਜਿਸੁਆਪਦੀਭਾਈ॥ ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ਕੇਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈ॥ ਐਭਾਈ
 ਵਿਗਲਕੋਈਕੋਈ॥ ਨਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈ॥ ਸੁਲਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉ॥ ਏਹਮਨੈਤਉਲਉਮਿਲਲੁਦੁਗਈ॥ ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਾ
 ਉਬੀਚੁਾਬਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਆਪਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਈ॥ ਸੇਵਉਸਾਧਗਰਉਚਿਟਚਰਨਨਹਿਸੋਗੈਮੁਹਤੁਚ
 ਸਾਈ॥ ਰਹਚਿ॥ ਗੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੇਚਲਚਿਤਤਮਐਸੀਰਿਦੈਨਾਈ॥ ਪੁਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆ
 ਨਤੁਗਚਿਆਉਗਝਿਉਸੀਗਿਥੈਰਈ॥ ੨॥ ਸੋਗੁਨਾਬਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਸਾਕ
 ਤਕਾਬਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੇਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਉਹੁਮਨੁਕਹਲਾਕਛੂਨ
 ਜਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਗਲਿਆਇਚਿਪ੍ਰਿਭਸਭਯੋਖਾਰਖਹਉਠਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਪੁਤ੍ਰਕਲ੍ਯਾਣਕਹਿਹਥਨਿਤਾਮਾਇ॥ ਆਸਨਬੰਧੋਗੀ॥ ਅੰਤਰੀਬਾਰਕੋਖਰਨਹੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅ
 ਸਨੇਹੀ॥ ੧॥ ਰੇਨਰਕਾਰੋਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ ਉਝਿਜਾਇਗੋਪੁਮੁਖਾਦਗੋਇਕੁਭਾਜਹੁਗਮੁਸੇਨਹੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ੩॥

ਨਿਸੰਦ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁ ਕਰ ਭਸਮੇ ਹੀ ॥ ਹੋਇ ਅਮੋਗ ਹਿਮ ਹਿ ਬੈਠ ਕਰ ਲ ਕਾਰ ਲਾਭਿ ਸੋਰੇ ਹੀ ॥ ੨ ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਲੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪੋਰੇ ਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇ ਗੋਸੁ ਤੁਥਾ ਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਰੇ ਹੀ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰ ਜੇ ਸਿਰ ਜਿ ਸਵਰੇ ਤਿ ਸੁਧਿ ਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇ ਹੀ ॥ ਜਨਨ ਕਪਭ ਕਿਧਾ ਪਾਕੈ ਮੈਸਤਿ ਗੁਰ ਚਿਟ
ਗੇਹੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਵੇ ਭਭਾ ਗੀ ਮਨ ਹਿ ਭਾਇਆ ਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪ
ਰੁਚਨ ਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਹਿ ਬਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਛੈ ਸੁਖ
ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਮਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰ ਲੈ ਹਰਾ ਸੇਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਚੁਰ
ਲੀਲਾ ਗੋਇ ਕਰਾ ਮਨ ਮਾਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪਭੁ ਰੈ ਭੀ ਹੋਵਨ ਹਰਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਲਗ
ਇਅਪੁਨੇ ਜਨ ਗਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪੀਤਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਚਰ ਜਸੇ ਭਾਕਾਰ ਜੁਆਇਆ ਰਸੋ ॥
ਨਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਥਿਨਾਸੋ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੈਖੈ ਸਭ ਸੁ
ਖੀ ਅਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾ ਲੈ ਸਭ ਰੇ ਗੀ ॥ ਕਰ ਲ ਕਰ ਵਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨਾ ਥਿਸੈ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅ
ਪੁਨ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਲੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਤ ਸੀਰੀ ਜ ਕ
ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਚਿਹੁ ਜਾ ਲੈ ਸਗਲੀ ਠੰਢੀ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਿਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਅਪਿਤ ਚਿਹੁ ਜਨੀ ਮਮਰੈ ਬਿਲਾਤੀ ॥
੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੈ ਤੀਪ ਵਿਆਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੈ ਰੈ ਸੁਣ ਸਿਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਬ
ਹੁ ਵੇ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਨ ਕੀਤ ਨੁਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਾਵ
ਹਿ ਚਹੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਪਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੇਤ
ਪੁਸਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੇਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦਾਤਾ ਥੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸ
ਗਲਿ ਪੈਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਰਗਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਮਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗ ਸਿਗਾਈਐ ॥
ਈਹ ਸੁਖੁ ਅਗੈ ਮੁਖਿ ਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੇ ਗੁਵ ਭਭਾ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੋ
ਤ ਕਉ ਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸਗਲਿ ਸੇਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀ ਚ
ਅਨਾਥ ਅਪਗਾਪੀ ਚਿਟ ਸੇਤਨ ਕੀ ਅਹੀ ॥ ਬੂਝਤ ਮੇਰਾ ਹਿਅੰ ਪਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬ ਭੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰ ਭੇਤਾ ਕੀਤੈ ਅਸਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰ
ਹਿਨ ਹੀ ਚਰਨ ਪੁਵਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸ
ਰੁਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰ ਤੈ ਪਾਈ ਜੈ ਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀ

ਨੀਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਆਖਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਤਿ ਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਝਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿ ਮਿਟਿ ਚਿਅਗਿ ਅਨਾਪੁਰਣ ਭਏ ਸਭ ਠਈ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਭਈ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਭਏ ਦਇਆਲਾ ਚਾਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬਹੂੰ ਚੇਕ ਬਨੀ ਚੇ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ਐਕਾਨੁ ਜਤਨ ਚਿੰਤਾ ਕਿ ਕੋਨ ਪਹੁੰਚੇ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਗਲਿ ਛੁਟ ਕਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ॥
 ਰਹਾਇ॥ ਚਿਹੁ ਭਰਮੁ ਕੁਲਾਵਾ ਕਹੀ ਅਭ ਤਿਨ ਮਹਿ ਚਿਗਾਇ ਚਿੰ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖੁ
 ਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਕੋ ਬੇਨਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦ ਉਨਾਹੀ ਕਾ ਹੂਬਾ ਤੈ ਏਹੁ ਸਮਕਾ ਕੀਆ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਪਾ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਭਿ ਮੈਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਚਲੀਆ॥ ੩॥ ਪਾਰਬੰਹਮ ਪੁਰੁਸ ਸਤਿ ਗੁਰਸਭ ਨ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀਤੀ ਐਏਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
 ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿੰਮਨ ਮਤਤੁ ਸਾਰਾ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਗਾਧਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ੧॥
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖਾ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਮਹਾ ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੁਕ
 ਚਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭੁਗਤਿ ਦਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ
 ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸਵਲੀ ਸੁਲੀ ਐਰਸਨ ਗਈ ਐਹਿ ਰਦੈ ਪਿਆਈ ਐਸੋਈ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
 ਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾਤੇ ਬਿਖਾਨੇ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਚਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਆਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਲਗਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿਏ ਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੇਗਾ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪੁਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ
 ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਲਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਪੁਰੈ ਤੂਰਾਖਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਰਿ
 ਦੁਆਮੀ ਮਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਭੁਗਤਿ ਵਡਲ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਰਬ ਦਾ ਆਇਆ ਆਇ ਬਿਰਦੁ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ॥ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ਜਗਮਗਤਾ ਪੁਸਤੁ
 ਨਾਨਾ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ॥ ੪॥ ਸੁਲੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੈਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਲਿ ਆਈ॥ ਪੁਰ
 ਟ ਭਈ ਸਗਲ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਏਕੁ ਪਤਾ ਏਕ ਸਕੇਹ ਮਥਾਰਿ ਕਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾ ਸੀ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤ ਪੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਪਾਵਮ

ਲੇਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਭੁਦੇਸਾਸੁਦਿਮੀਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰਲਾਮੁਆਇਆਪੁਭੀਮਲਉਦੇਹਉਪ
ਦੇਸਾ॥੨॥ਮਨੁਨਕੀਜੈਸਗਦਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਈਐਸੁਦਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਭਪੀ
ਜੈਇਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗੁਪਸਾਦਿਸੈਤਨਕੋਹਰਿਨਮਾਹੈਮੀਠਾਜਨ
ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਪਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾ॥੧॥੧੨॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਕਟਿਕੁਮੈਭੋਕਠਭੁਰਸੁਅਮੀਸਰਬਜੀਅਕਾਦਤਗੇਪਤਿਪਾਏਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਏਇਕੁਗੁਨੁਨਹਿ
ਮੁਰਖਜਾਤਗੇ॥੧॥ਹਰਿਅਾਰਧਿਨਜਨਗੇਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਗੇਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਚਿਰਾਮ
ਦਾਸੁਾਰਹਚਿ॥ਦੀਨਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਗੇਪੋਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੇਰੇ
ਮੈਮੁਰਖਜਾਨਿਆਦੁਖੀਗੇ॥੨॥ਹਰਿਥਿਅੰਤੁਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾਨਹੈਇਕੈਸੇਰੇਕਰ
ਉਥੋਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੈਮੁਰਖਦੇਹਉਪਦੇਸੇਰੇ॥੩॥ਮੈਮੁਰਖਕੀਕੇਤਕਥਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਪੀਤ
ਰਿਅਗੇਗੁਰੁਨਨਕੁਜਿਨਸੁਦਿਅਪੀਖਿਅਸ੍ਰੋਗੁਰਭਾਸਿਨਪਰਿਅਗੇ॥੧॥੨॥੧੩॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਜਿਨਬਾਤਕੋਬਹੁਤਅੰਦੇਸੋਰੇਤੇਮਦੇਸਭਿਗਾਇਆਸਹਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀਉਪਕਮਲਾਬਿ
ਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਾਇਆਜਿਹਠਕੁਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਥੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆਮ
ਰਹਚਿਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤਸੀਤਾਵਤਭੇਭਾਇਅਨਕਭਾਇਆਕਰਹਿਥੇਨਤੀਰਾਖੁਠਕੁਰਤੇਹਮਤੇ
ਰੀਸਰਨਇਆ॥੨॥ਜਹਭੈਭਾਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪਾਪਤਿਤਿਹਲਾਇਆਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਹੁ
ਰਿਦੀਨਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥਿਆ॥੩॥ਏਕਭੂੰਦਗੁਰਿਅੰਮਿਦੁਦੀਨੇਤਾਅਟਲੁਅਮਨੁਨਤੁਆ
ਭਗਤਿਭੈਭਾਰਗੁਰਿਨਨਕਕਉਸਉਪੇਠਿਰਿਯੋਖਾਮੁਲਿਨਲਾਇਆ॥੧॥੨॥੧੪॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਕਮਲਾਨਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਗੁਲਾਅਮੋਲਾਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਢੇਨ
ਗਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਹਰਿਅਾਰਧੇਅਰੇਗਅਨਦਾਈਜਿਸੋਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾਗਮਸਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਥੇ
ਦਨਜਣੁਆਈ॥ਹਰਚਿ॥ਜਿਹਜਨਚਿਟਗਹੀਪੁਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪੁਭਸਰਲੇ॥ਜਿਹਨਗਬਿਸਰਿਆਪੁ
ਰਖੁਬਿਧਤਾਤੇਦੁਖੀਅਮਹਿਗਨਲੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੂਉਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿ
ਆਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਰਿਗੁਰਤੇਥੇਮੁਖਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲ
ਗਤੈਸੋਹੀਵਰਤਭਾਨਨਕਸਹਪਕਰੀਸੈਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨਾ॥੧॥੧॥੧੫॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਗਜਨਮਹਿਗਜਾਉਰਝਾਇਚਿਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਨੀ॥ਯੋਭਨਮਹਿਯੋਭੀਯੋਭਾਏਚਿਤਿਉਹਰਿਗਰਿ

ਰਚੇਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਵੈ॥ ਪੈਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨੀਧੀ॥
 ਤਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਚਿਕੂਮਨਕੂਮੀਪਿਆਰੀ॥ ਖੀਰਸੀਰਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾਪੁ
 ਭਸਿਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਿਦਿਆਮਹਿਬਿਦੁਅਸੀਰਚਿਅਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਵਹਿ॥ ਜੈਸੇਰਸਨਾਸ
 ਦਿਲੁਭਨੀ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਲਗਵਹਿ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੁਰਕੁਸਗਲਾਪਟਾਕਾਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਨਨਕੀਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪੁਭੁਮਿਲਿਆਮੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਹਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੁਦਾਤਾ॥ ਹਮਭੁਰਖਤੁਮਚਤੁਗਸਿਆਲੇਤੁਸਰਬਕਲਾਕ
 ਗਿਆਤਾ॥ ੧॥ ਮਧੋਹਮਐਸੇਤੁਐਸਾ॥ ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨੀਕੇਠਕੁਰਦੇਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ
 ਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿਤੁਦੇਪਨਾ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੀਮਹ
 ਰਵਾਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੇਨਜਸਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਾਬਿ
 ਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ॥ ੩॥ ਤੁਮਨਿਧਨਅਟਲਸੁਲਿਤਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ ਕਹੁਨ
 ਨਕਹਮਾਇਹੈਹਵਾਲਾ॥ ਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮੰਤਰਗਰਭਮਹਿਆਪਨ
 ਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਪਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਧੋਤੁਠ
 ਕੁਰਸਿਰਿਮੇਗਾ॥ ਈਹਉਹਤੁਹਰੇਧੋਗਾਰਹਾਉ॥ ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੀਮਾਨੈਕਰਲਹਰੁਤਿਲੁਜਾਨੈ॥ ਤੁ
 ਦਾਤਾਮਗਨਕਉਸਗਲੀਦਨੁਦੇਹਿਪੁਭਭਾਨੈ॥ ੨॥ ਖਿਨਮਹਿਅਵਭੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਮਚਰਜ
 ਚਲਾਤੁਮਾਗੇ॥ ਭੁਭੇਗੁਭੇਗਹਿਰਗੀਭੀਰੋਉਚੈਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿ
 ਲਾਇਚਿਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਗੀਬਾਲੀ॥ ਅਨਦੁਭਾਇਆਪੇਖਤਹੀਨਨਕਪਤਪਪੁਰਖੁਨਿਰਬਾਲੀ॥ ੪॥
 ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇ॥ ਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਲਾ॥ ਸੰਤਹਮਾਗੀਚਿਟਸਤਾ
 ਲੀਸੰਤਹਮਾਗਗਲਾ॥ ੧॥ ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਥਦਿਆਈ॥ ਪੁਗਕਿਲੀਖਿਆਪਈ॥ ਇਹਮਨੁਤੇਰਾਭ
 ਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਰਾ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਖਾਟਿਆ
 ਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਨਮੇਕਉਪੁਜੀਸਉਪੀਤਉਚਿਤਰਿਆਮਨਕਾਧੇਖਾ॥ ਧਰਮਗਾਇ
 ਅਬਕਹਕੈਰੋਗੇਜਉਛਾਟਿਚਿਸਗਲੇਯੇਖਾ॥ ੩॥ ਮਹਾਮਨਿਦਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ ਕ
 ਹੁਨਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਗੀਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜੇਤੀਸਮਕੀ
 ਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਾਡੇਜਾਨੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਰਾਪਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਆਰੇ

ਤੁਮੈਰੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੀਆਇ ਪਦੇਸਾ ਤੁਮਹੀ ਸੀਗਿ ਪਰਾਤਾ ਰਹਾਇ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨ
ਨਤ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ। ਹੋਰੇ ਨ ਤੁਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨ ਦਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ੨॥੫॥
ਲਾਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤ ਗਥਿ ਪਿਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ। ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਅਕਲ ਮੁਗਭਿ ਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਮੇਦਰ ਦਾਇਆ ਲਾਮਾ ਪਵੇ ਪਾਰਬਰ ਮਨਿ ਰੋਕਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਵਰਤਾਇ ਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਵ
ਨਾਮੁ ਨ ਕਪਨਾ ਅਧਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਰਤ ਕਕਦਿ ਪਾਇ ਚਿਤਿ ਨਿਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰ
ਤਾ ਅਨਿਮਿਲਾਇਆ। ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾ
ਈ। ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਇ। ਦੁਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿ ਚਿਨ੍ਹੈਰਾ ਅਨ ਦਮੰਗਲਾ ਬਿਸਰਾਮਾ। ਮ
ਨ ਥਾਛੁ ਤਫਲੀ ਮਲੇ ਅਚਿਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਈਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖਿ ਦੂਜਲੀ ਮਟਿ ਗਏ ਆਵ
ਲਾਜਾ ਲੋ। ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਲੇ॥ ੩॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ
ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਬ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੈ ਮਾਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥
੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉ ਰੀਸੀ ਗਿਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ। ਪੂਰਨ ਪਾਰਬਰ ਮ
ਪ੍ਰਭੇ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਨੀ। ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆ
ਨੀ। ਭਾਇ। ਮਿਗ ਵਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਮਨ ਮੇਰੇ ਰਖ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਥਡਾਈ। ਰਾਮ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ
ਸੀਗਿ ਨ ਕਾਹੁ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿਗਾਇ ਅਵਰ ਦਾਜੀ ਅਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ। ਪਾਵਤ ਪਾਵਤ ਨ
ਹਉ ਪਤਾ ਸਿਆਗ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਾਦਾ ਬਿਕਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਅਸਿਖ ਖਰੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ। ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਬਿਨਿਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਲ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਸਿ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਬਿਖੁ ਜਾਗੇ। ਮਯਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗੁ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਉਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿ ਚਿਰੁ ਮੁਖੈ
ਧੇਰਾ। ਭਜੁ ਪੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ। ਰਹਾਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਧਾਈ। ਜ
ਤ ਕਰਤ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚਿਪ ਮੇਸਰੁ ਕਤ ਅਵੈ ਕਤ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮਾਗਿ ਅਨਤ ਤਬੇ ਤਾਜਿ
ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਪਾਲਾ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਞਾ॥ ੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸੀਮ
ਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੨॥
੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਣ ਕਰਾਵਲ ਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਤਾ ਪਾਰਬਰ ਮਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲੇ ਜੀਅ
ਕੀ ਏਦਇਆ ਲਾਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਅਪਿਸਰਾਈ। ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ

ਅਚਰ ਜਤ ਏਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਗਲਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾ ਸਾਚੀ ਦਰ ਗਯਾਨੇ॥ ਗੁਲਗਾ ਵਤ
 ਆਠਾਧਿ ਨਾਮੁ ਰਿਅਏ ਅਪੁਨੈ ਥੰਨੇ॥ ੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਕਰੈ ਸਭੁ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੀ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਦਥਾ
 ਓਹ ਰਿਜਾਉ ਪੁਰਾ ਅਪੁਨੇ ਜੇ ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਗੋਸਟੀ ਗੀਅਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਲਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿ
 ਨਿਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਭਇ ਚਿਕਿ ਪਾਨੁ ਨ ਕਪੁਰੁ ਅਪੁਨ ਅਨਦ ਸੇਝੀ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੨੪॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰ ਕੀ ਸਗਲਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਦਇਆ ਲੁਹੇ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਪੁਰ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰ ਦੀਨ ਦਇ
 ਆਲਾ ਗੁਲਗਾ ਵਉ ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਪਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲਾ ਬਿਨਸੀ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਬਿਨਸੀ॥ ੨॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਅਪੁਨੈ ਰਖੇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਰਸੁ ਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪੁਰ ਅਪੁਨੇ
 ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਜਾਈ॥ ਨਨਕ ਦਾਸਤਾ ਕੈ ਬਾਓਹੈ ਜਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੨੫॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿ ਅੰਧੇ ਦੇਵਨ ਹਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਗਚਿਅ
 ਬਲੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਜੁਝੈ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਚਿਪੁਰੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਜਲੈ ਰਹੈ
 ਕਛੁ ਮੈ ਛਾਨੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਵਾਸੁ ਆਦ ਲੇਭ ਮਾਇ ਮਾਤੈ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਹੁਤ ਜੋਤਿ ਤੁ
 ਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇਭਾਰਾ॥ ੨॥ ਦੇਇ ਬਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰਦਾਰਾ ਸੰਗਿ
 ਠਾਕੈ॥ ਚਿੜਹੁ ਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਨੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰ
 ਨ ਦੁਖ ਭੈ ਜਨ ਤੁਮਾ ਬਿਨੁ ਚਿਟ ਨ ਕਾਈ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਨਕ ਪੁਰ ਸਰਦਾਈ॥ ੪॥ ੧੫॥
 ੨੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਹੇ ਆਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀ ਰਤਨੁ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਲੀ ਜਪਿ
 ਅਨ ਦੁਕਰਹੁ ਤਿਤ ਪੁਲੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਐਹ ਰਿਬਿਸਰਿ
 ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੇਜੀ ਵੈ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਾ ਤੇਰੇ
 ਵੈ ਸੇਜਨੁ ਤਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਨ ਸਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨੁ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਗੁਲਗਾ
 ਵਤ ਅਚਰ ਅਬਿਨਸੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਰੀਰਿ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਸੇਈ ਠਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
 ਸੁਣੇ ਲੀ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਾਧਿ ਨਨਕ ਕਉ ਸੇ ਪੁਰੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਨਸੈ ਮੇਰਾ ਮਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਪਾਗੀ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਇਹ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਗੀ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਮੈਗ

ਰਬੁਨਿਵਾਰੀ। ਰਹਾਚਿ। ਸਰਬਭੂਤ ਪਾਰਬਰਮੁਕਰਿ ਮਾਨਿਅਹੈ ਵੈਸਗਲਰੇਨਗੀ॥ ੨॥ ਪੈਖਿਚਿ ਪੁਰਜੀਉ
 ਅਪੁਨੈ ਦੁਕੈ ਭੀ ਤਿਭੁਮਗੀ॥ ੩॥ ਅਉਖਪੁ ਨਾਮੁ ਨਿਗਲ ਜਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਦੁਆਗੀ॥ ੪॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਰੇਗਾ ਬਿਦਗੀ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੁਖ ਦੇਘੁ ੨ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਿਤੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਹਿ ਘੀਆ॥ ਚਿਤੀ ਜਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਦੀ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਧੁ ਉਜੀਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇਓ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਸਰ ਬਮਹਿ ਜਾਇਬ
 ਲਿਖਮਈਆ ਮਹਿ ਚਿ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਗੁਲਨਿ ਪਨ ਨਨਕੁ ਜਸੁ ਗਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਇਓ॥ ਸਰਬ ਨਿਵ
 ਸੀਸ ਦਾ ਮਲੇ ਪਾਸੁ ਬਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਰੋਇਆ
 ਨੇਦਾ ਬਿਨੈ ਜਨਮ ਮਰਲ ਭੈ ਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵਨਿ ਪਿਪਾਵਹਿ ਚਹੁਰਿ ਨਾਇ ਸਨਾਭੁਖੀ॥ ੧॥ ਜਾਕੈ ਨ
 ਮੁਏਤ ਤੁਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਰੇ ਮੁਖੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸੀਤਿ ਪਵਹਿ ਰੋਵਹਿ
 ਮਨ ਸੀਤਲਾ ਮਗਨਿ ਨ ਅੰਤ ਰਿਪੁਖੀ॥ ਗੁਰਨ ਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਇ ਬਲਿ ਤਿਭਵਾਨਿ ਭੁਖੀ॥ ੨॥
 ੨॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਭ੍ਰਮ ਨਿਦਾਇਨ ਭੇਅੰ ਪਿਛੁੜਾਵਹੁ॥ ਇਹ ਭੀ ਤਰਤੋਇਨ ਕਉ
 ਚਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਸਿਆਪਿ ਜਨਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਗਲ ਗਵਹੁ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਬਿਸਰਨਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਏਤੇ ਇਹ ਬਿਸਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਭੇਟਿ ਚਿਵ ਡੁਭਾ ਗੀ ਜਨਨ ਨਕ ਕਤਹਿ ਨ
 ਪਵਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲਨ ਜਾਈ॥ ਤਿ
 ਸੁਪ੍ਰਭਾਤਿ ਆਗਿ ਮਵਰਕਤ ਰਾਚੁ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੇਤ ਗੋਪਾਲਾ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲਿਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹੁ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਏ ਨਿਤ ਪਾਤਿ ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤਿ ਗਲਿ ਘ
 ਵੈ॥ ਕਹੁਨ ਨਕ ਪੁਰਤ ਮਗੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈ ਸੇਪਾਵੈ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੨॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਥਿਨਾ ਸੀਜੀ ਅਨਕੇ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁਖੇਈ॥ ਗੁਲਨਿ ਪਨ ਭਗਤ ਨਕ ਉਬਰਤ ਨਿਬਿਗਲਾ ਪਵੈ
 ਕੇਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰੁ ਸੇਈ॥ ਜਾਕੈ ਸਗਲਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁ ਵੇਦੁ ਖੁਨਹੋ
 ਏਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਕੇਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਨਨਕੁ ਦ
 ਸੁਖ ਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੩॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਰੈ ਸੁ
 ਕਾ ਮਨੁ ਸਪਾਗੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤੋ ਤਨਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਰੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅਉਖਪੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੈਧਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਪਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਲੈ ਰਹਾਅ

ਪੁਨਾਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਪਿਉ ਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ
 ਤੁਮ ਹੀ ਜਸੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੋਗੇ ॥ ਬਖਸਿਐ ਹੁਸਾਰਿ ਬਪਤਾ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮੈਰੇ
 ਠਕੁ ਕੋਰੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਲ ਮੋਹਿ ਚੋਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇ ॥ ਕਾਟਿ
 ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਸਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾਨਿ ਹੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ
 ਗਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਸਮੁਰਤੁ
 ਪੁਰਾ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਅਪੁਨੇ ਪਰਮੇਂਦਰ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਪਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛਾ ਪੂਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦਭੀ ਚਰਿ ਸੁਭ ਲਖ ਲਾਪੁ ਭੀ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਂਦਰ ਨਾਮੁ ਤਿਪਨ
 ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਦੁਲਚ ਉਲੀ ਦੇਵ ਰਿਅਈ ਸੇਭਾ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖ ਲਾਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰ ਜਵਾਨਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥
 ੩੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਚਨਿ ਕਰ ਉਨਾਮ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਲਾਛਿ ਬਿਨੋਦ ਅ
 ਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਲੁ ਪਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਓ
 ਸ ਚੌਕੋ ਹਿਊ ਚਾੜ੍ਹੀ ਘੁੰਮਿ ਬਿਖਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਪੁਰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਗਾਧੇ
 ਰਿਖ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਗਸਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਅਪਨੀ ਕਲ
 ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪੁਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਜਤ ਕਤਪੇ
 ਖ ਉਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਚਿਵ ਰੁਭਾ ਗੀਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੯ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰੈ ਰਖਿ ਓ ਬਾਰਿ
 ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਉਥੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾ
 ਓ ॥ ਪਰਮ ਹਿਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਨਿਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋ ਉਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹੋ ਆਰਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੀ ਗਿਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ
 ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਗੁ ਤਰਿਆ ਭਈ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਲਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ

ਈ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਆਸਹਾਈ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗਏ ਕਲੇ ਸੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਠ ਪਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਘਲਹ ਮਾਰੀ॥ ੧॥
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਗਾਸੀ॥ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹੁਭ ਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪੁਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਮਾਗ
ਉਸੇ ਈਸੇ ਈ ਪਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭੋਰੇ ਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿ ਚਿਮਿਟਿ ਚਿਸ ਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ ੧੪॥
੧੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ
ਭਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨਾਇ ਛੇ ਛਲਾ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਰ ਲਾ ਕਾਰ ਲਾ ਸਮ ਰਖ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗਤੀ ਤਰਿ ਹੋ ਆਪਰ ਬਹੁ ਰਖਵਾਯਾ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੧੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਰਮਗੇ ਗਲ ਤਨ ਗਲੀ ਆਕਾਈ ਅਪਲਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਲੀ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੋਗੁ ਮਾ
ਲੀ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦੀ ਮਹਰ ਵਾਲਾ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਾਲਿਆਲਾ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿਤ੍ਰ ਜੀਨਿ ਸਾਜਿ ਆਦਿ ਤਾਪੈ ਨ ਲੁਖਾਲਾ॥ ਅਪਲੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈ ਜਗਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੧੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਰਤ ਗਵਾਇ ਆਹਰਿ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੇਸਾ ਰਉ ਬਾਰਿਆ॥ ਪਰ
ਬਹੁ ਮਿਧੁ ਭਿਰਿ ਕਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਅਪਲਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਹਿ ਆ॥ ੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਈ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨ
ਦਗੁਲ ਗਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰਿ ਤੇ ਸਕਾ ਭਰਵਾ
ਸਾ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੯॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਬਖਸਿ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਮਪਰੇ ਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਰੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਰੇ॥
੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਾ ਮਾਮਧਾਰੀ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾ
ਦੁਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੨੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇ ਆਭਾਈ ਠੀਠਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਅਪਲੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀ ਚਿਹਟ ਤਾਰੀ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟ ਲਹਾਰਾ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ॥ ਜੀਨਿ ਰਚਿ ਆਸੁ ਕੋਇ॥ ਕਰ ਲਾ ਕਾਰ ਲਾ ਸਮ ਰਖੁ ਸੇਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੈ
ਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲਹੇਇ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੨੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿਤਹੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਦਿਨਹੀਮਨਚਿਦਿਅਵਾਫਲੁਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖੁਮਿ
 ਟਿਆਸਭਪਰਵਾਗੀ॥ ੧॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਮੰਗਲਰਸਰੂਪਾਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਨਨਕਪਤਿਰਖੀਪਰਮੇਸ
 ਰਿਉਪਰਿਆਸਭੁਸੀਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੬੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆ
 ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਭਏਗਾਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿਦੁਨਵਾਨਿਰੋਆਰਹਾਉ॥ ਤਾਪੁਗਾਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪੀਮ
 ਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰੈਕੈਬਲਿਜੀਈ॥ ੧॥ ੨੨॥
 ਤੁਪਲਤੁਪ੍ਰਭਦੈਸਵਾਰੇਹਮਰਾਗੁਲੁਅਵਗੁਲੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਅਟਲਬਚਨੁਨਨਕਗੁਰਤੇ
 ਰਾਸਫਲਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੬੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੀਤਸਭੁਤਿ
 ਤਿਸਕੇਕੀਏਸੇਈਸਿਤਸਹਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪੇਰਾਖੈਪੁਰਨਭਈਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਾਮੇਵੈ
 ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀ॥ ਸਭਰਾਖੀਹੋਏਸਰਬਦਇਆਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਾਦਤਾ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਇਗਥੈਜਿਉਥਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੫੦॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੩ ਚਰਿਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਰਸਾਦੁਕ
 ਇਆ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁਨਪਤੀਆਇਆ॥ ਇਮਰਾਵਹੁਆਗੈਝੇਗਾ॥ ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਥੇਰਾ॥ ੧॥ ਅਥ
 ਦੂਢਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ ਗੋਬਿਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥ ਤਾਸਗਲੀ
 ਮਿਟੀਪੁਕਾਰਾ॥ ਲਬਧਿਆਪਲੀਪਾਈ॥ ਤਾਕਤਾਵੈਕਤਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿਥੇਰਾ॥ ਉ
 ਹਾਸਮਠਕੁਰਸਮਚੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੈ॥ ਚਿੰਨ੍ਹਕੋਲਤਾਪਿਪਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ ਤਹ
 ਅਨਹਦਸਥਦਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁਪਰਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਿਲੁਨਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੧॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹਾ॥ ਘਰਿਚੈਠੇਗੁਰੁਪਿਆਇਹਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਦੁਕਹਿਆ॥ ਸੋਸੁ
 ਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥ ੧॥ ਅਪੁਨਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦਸੁਖਕਾਲਿਆਲਾ॥ ਮੰਗਲਾਸਿਉਘ
 ਰਿਅਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਸਿਰਿਸਾ
 ਹਾਪਤਿਸਾਹਾ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਚਿਮਾਹਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਪ੍ਰਭਾਛਤਲਾਥੋ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੋ॥ ਗੁ
 ਲੁਨਿਪਾਨਹਰਿਨਾਮਾਂਜੀਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਕੀਨੋਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਸਭਸਿਸਟਿਕਰੈਜੈਕਾਰਾ॥
 ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੋ॥ ਜਨਮਮਰਲਭੈਲਾਥੋ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥

ਪ੍ਰਭਿਪੁਰੀਐ ਚਮਾਗੀ॥ ਕਰਿਏ ਸਨਾਨੁ ਗਿਹਿ ਆਏ॥ ਅਨਦਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗਮਨੀ ਮਿਨਿ ਸਤ ੨੮੬
 ਗੰਐ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੀ ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤਕਾ ਮਰਗੁ ਪਰਮ ਕੀ
 ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕ੍ਰਿਲਾ ਬਿਖਨਾ ਸੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੨॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਕਲਗੰਧੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥
 ੩॥ ਬਿਘਨਾ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖਨਾ ਸਨ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਖੇਧ ਪ੍ਰਭਏ ਸਭਿ ਪਵਨ ਜਨਨ
 ਕਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਗਾ॥ ਘਰੁ ਲਸਕੁ ਸੁਭ ਤੇਰਾ
 ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਾਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿਹੁ ਉਗਰ ਚਰਨਾ॥ ਭਉ ਕਤ
 ਹਿਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ॥ ਬਲੁ ਪਤੁ
 ਤਰੀ ਅਤੇਰਾ॥ ਤੂਭਾਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿਤਰਾਇਆ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ॥ ੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਈ॥ ਸਭ ਚਿਨਿ ਲਾਗੀ ਪਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈ ਐ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਚਿਮਨਿ ਭਵੰਦਾ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਤਾਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਕੀ ਪੇਸਭ ਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕੀ ਚਿਟ ਸਤਾਈ॥ ਸ
 ਭਚੁ ਕੀ ਕਾਇ ਲੋਕਾਈ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰੁ ਲਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਪ੍ਰ
 ਭਿਕਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੇਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇ
 ਈ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਗਯੋ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਭੋ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਅਟਲ ਸੁ
 ਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਢਿ ਪਈ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਚਾਪੁ ਢੋਰਿ ਗਾਇਆ ਪਰਵ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਰ ਥੀ॥ ਸਗਲਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਪਿਹੋ ਆਰਖਵਾਲਾ॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋ ਆਸ ਦਾ ਸੁਖਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਚਿਦਾਗੁ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੇ ਗੁ
 ਰ ਬਿਦਾਗੁ॥ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਤ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿ
 ਆ॥ ਹਮ ਗੁਲੁ ਅਵਗੁਲੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਾਇ ਚਿਸਾਖੀ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾ
 ਜ ਗਈ॥ ੩॥ ਬੋਲਾਇ ਆਬੋਲੀ ਤੇਰਾ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਗਾ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਥੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖੋਲੇ ਆਵਾਲੁ

ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁਰੁਰਮਦਾਗਸੇ। ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਾਵਿਖਨਸੇ॥੧॥ ਸਿਤਹੁਰਮਦਾਸਸੇਰੇਵਰੁ
 ਨੀਕਾ। ਜੇਨਾਵੈਸੇਕੁਲੁਤਰਵੈਉਧਰੁਰੇਅਪੈਜੀਕਾ। ਰਹਿਓ। ਜੈਜੈਕਰੁਜਗੁਗਵੈ। ਮਨਚਿਦਿਅ
 ਕੇਛਲਪਵੈ। ਸਹੀਸਲਾਮਾਤਿਨਾਇਅਏ। ਅਪਲਪਕੁਧਿਅਏ॥ ੨॥ ਸਿਤਸੇਰੇਵਰਨਵੈ। ਸੇਜਨੁ
 ਪਰਮਗਤਿਪਵੈ। ਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਇਹੁਕਰਮਾਥਿਚਰੁਸੁਜਨੈ। ਜਿਸੁ
 ਦਇਅਲੁਹੋਇਭਗਵਨੈ। ਬਾਬਨਕਪੁਤਸਰਲਾਈ। ਸਭਾਚਿਤਾਗਲਤਮਿਟਾਈ॥੧॥੫੧॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀ। ਕਾਈਬਾਤਰਹੀਅਉਰੀ। ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤ
 ਗੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿ
 ਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਿਓ। ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ। ਜੇਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ। ਹਰਿਭ
 ਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ। ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਗਵੈ। ਸਾਧਕੀਪੁਰੀ
 ਨਾਵੈ। ਅਪੁਨਾਨਾਮੁ ਅਪੇਦੀਆ। ਪੁਤਕਰਲਗਾਰਰਖਿਲੀਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਦਰਸਨਪਾਨਅਧਾਗਾਇ
 ਹੁਪੁਰਨਾਥਿਮਲਬੀਚਗਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਦਾਸਨਕਸਗਲਿਸੁਆਮੀ॥੧॥੮॥੫੮॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ। ਹਰਿਸੀਰੀਸਹਾਈਪਾਇਆ। ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਰੇਏ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਏ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁ। ਸਦਾਸੁਭਾਈ। ਮਨਚਿਦੇਸਗਲੇਛਲਪਵਹੁਜੀਅਕੈ
 ਸੀਰੀਸਹਾਈ। ਰਹਿਓ। ਨਾਗਇਲਪਾਲਅਧਾਗਾ। ਹਮਸਿਤਜਨਾਰੇਨਾਗਾ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ।
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸਦਜੀਅਸੀਰੀਰਖਵਾਲਾ। ਹਰਿਦਿ
 ਨੁਰੈਲਿਕੀਰਚਨੁਗਾਈਐ। ਬਹੁਵਿਨਜੇਨੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾ। ਹਰਿਰਸੁਤਿ
 ਨਹੀਜਾਤਾ। ਜਮਕੰਕਰਨੇਵਿਨਆਇਆ। ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਲੀਪਾਇਆ॥੧॥੯॥੫੯॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ। ਪ੍ਰਭੁਗਵਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰੀ। ਥੇਮਕੁਸਲਭਾਇਆਇਸਨਨਾ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕਰਥਾਨਾ॥੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਾਰਿਦਧਾਗੇ। ਬਿਘਨੁਨਲਾਰੈਤਿਏਕੋਕੇਈ
 ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇ॥੧॥ ਰਹਿਓ। ਮਿਲਿਸਾਸੁਦਰਮਤਿਥੇਏ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਰੇਏ। ਰਾਮਦਾ
 ਸਿਸੇਰੇਵਰਨਤੇ। ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਥੇ॥ ੨॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ। ਸਾਧਸੀਰੀਮਿਲਿ
 ਪਿਆਈਐ। ਮਨਬਾਂਛਤਛਲਪਾਏ। ਗੁਰੁਪੁਗਾਰਿਦੈਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲਅਨੰਦਾ। ਜ
 ਪਿਜਪੀਵੈਪਰਮਨੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਪੁਤਅਪਨਾਥਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੧॥੧੦॥

ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਵਹਦਿਸਛਤ੍ਰੇਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਗਇਚਿਸੇਜਾਇਕੇਲੀ
ਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਚਿ॥੧॥ਗੁਣਿਨਹੀਸੇਦੇਸੋਰੇਆਇਚਿ॥ਏਕੇਕੇਸੋਰੇਸਿਧਿਕਰਤਲਾ
ਲੁਤਥਚਤੁਰਪਾਤਰੇਆਇਚਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕਿਉਚਿਸੋਰੇਇਹੁਲਾਘਪਿਅਰੇਸਰਥਗੁਲਾਸੁਖਦਾਇਚਿ॥
ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਰਉਨੈਨੀਰਿਭਰਿਆਇਚਿ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਭਿਭਾਇਚਿ॥ਚੀਚੇਸੁਨਤਦੇ
ਸਿਨਿਕਟਾਇਚਿ॥ਭੀਭੀਰਿਕੋਪਤਪਰਦੇਬਿਨੁਪੇਖੇਦੁਗਾਇਚਿ॥੩॥ਭਾਇਚਿਕਿਰਪਾਲਸਰਥਕੋਰਕੁ
ਰੁਸਗੋਰੇਦੁਖੀਮਟਾਇਚਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਭਿਗੁਰਿਖੇਈਤਉਦਾਇਆਰੁਕੀਠਲੇਪਾਇਚਿ॥੪॥
ਸਭੁਗਹਿਚਿਅੰਦੇਸੋਰੇਆਇਚਿ॥ਜੋਦਾਹਤਸੋਗੁਰੁਮਿਲਾਇਚਿ॥ਸਰਥਗੁਨਾਨਿਪਿਰਾਇਚਿ॥ਰਹਉਦੁਜ॥
੧੧॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗਈਥਹੋਰੁਖੀਦੀਛੋਰੁਨਿਰੋਕਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਨਾਪਰਮੁਨ
ਜਾਨਾਏਭੀਆਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਚਿਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
ਉਨਿਮਾਣਿਅਤੁਮਾਣਾ॥ਨਿਰੀਜੀਅਚੀਜਕਰੇਮੇਰਗੋਵਿੰਦਤੇਰੀਕੁਦਰੁਤਿਕੁਰਬਾਣਾ॥ਰਹਾਚਿ॥
ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਸ੍ਰਿਫਕੇਖਹੁਭੀਬਹੁਜੀਪਤਰ
ਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਲਬਖਸਿਲਏਪੁਰੁਆਗੈਮਾਗਗਿਪਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਬਿਪਿਜਲੈ
ਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਲਾਈਐ॥ਕਹਲੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਚਿਟਮੈ
ਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਚਿਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹਉਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲਪੁਰੁਭਾਕੁਰਅਪੇਸੁਲੈਖੇਨੈਤੀ
ਪੁਗਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਦੁਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸੁ
ਖਿਵਸਤੀ॥੪॥੧੨॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਯੋਸਸਭਿਨਗੇ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਤਪਿਆਵਤਪੁਰੁਅਪਨਕਾਰਜਸਗਯੋਸਾਠੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਦੀਚਿਉ
ਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪੁਰੁਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਗਰਾ॥ਤੂਅ
ਪੇਦਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁਜੀਤਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਲੀਕੀਮਤਿਕਹਲਾ
ਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪੁਰੁਅਪੁਨਾਅਚਰਜੁਤਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਆਪਿਪੁਰੁਸੁਮੀਪਤਿਮਾ
ਤਿਕੀਨੀਪੁਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਨਕਬਲਿਹਰੀਬਛਉਸਿਭਾਪੁਰੀ॥੪॥੧੩॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਪੁਰਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪੁਰਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪੁਰਪੁਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥
ਅਪਨੇਦਸਕੋਭਾਇਚਿਸਹਾਈ॥ਸਗਲਅਨੇਰਥਕੀਨੇਕਰਤੇਉਲੀਥਤਨਕਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕਰਤੇਪੁਰ

ਖਿਤਾਉਦਿਵਾਇਆ ਪਿਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਟਿਨਕਤ ਹੁਆ ਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆ ਲਾਸ ਭਿਜੀ ਅਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਜੈ ਜੈ ਕਉ ਗੁਨੀਐ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ
 ਬਲਤ ਬਲਾਈ॥ ੩॥ ਤੂਭਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਨਨ ਕਏ ਕੁਧਿ ਆਇਆ
 ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ੫੨੩ ਦੁਪਦੇ
 ਗਮ ਦਾਸ ਸੋਰੇ ਵਰਿਨਾ ਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਦਿਸਨਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਨੇ
 ਦਾਨ॥ ੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਗੇ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਥਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਰ
 ਹਾਚਿ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਖੀ॥ ਪਰਬ ਹੁਭੁ ਏਚਿ ਸਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ੩ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਸੋਘੁ ਰੁਦ ਸਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤੀਸਰਾ ਸੰਗ ਲਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਗਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
 ਆਪ ਹਰ ਗੁਲ ਗਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
 ਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਜਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਆਗੈ ਸੁਖ
 ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਣ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਈ॥ ਸਿਤ ਹੁਦਿ ਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਪੁਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪ
 ਤੀਨੇ॥ ੨॥ ੩॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵੇਗੇ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰ ਦਹ ਮਾਰੇ॥ ਰਾ
 ਮਨਾ ਮਿਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਤਾਰੀ ਸੇਵਨ ਬਿਗਥੀ ਜਾਸੀ॥ ਅਨਦਕ
 ਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ੨॥ ੪॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਿ ਹਰੀ॥
 ਜਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸ ਵਾਗੀ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਹੁ
 ਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਤਰੇ ਕੀ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ
 ਵਸਿ ਕੀਨੇ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਾਸ ਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫
 ਤਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਭੂਗੇ॥ ਸਰਬ ਕਾਲਿ ਆਲਪੁ ਭਿਕੀਨੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਦੀ
 ਨੇ॥ ੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪ ਗਵਾਈ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜੇ

ਮੰਗਹਿ ਸੋਲੇਵਹਿ ਪੁਰ ਅਪਲਿ ਅਸੈ ਤ ਦੇਵਹਿ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਤਿ ਗਾਖਿਆ ਜਨਨ ਕ ਸਾ ਦੁਸੁਤ ੨੮੬
 ਖਿਆ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਹਿ ਸਿਆਲ ਪਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਹ
 ਮ ਬਰਿ ਕਤ ਉਸਰ ਲਾਈ ਪਾਤਿ ਅਪੋ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿ ਪਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਤਿ
 ਪਾਲ ਲਾਗਾ ਕਰਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ਹਰਾਚਿ ਜੀਅ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਪਾਗੇ ਪੁਰ ਭੋਗੀ ਗਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਰ
 ਵੈ ਸੋ ਕਰ ਲਾਗਾ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪੋਗੈ ਆਸ
 ਕੁਕਾਜੁ ਹਮਾਰੇ ਏਇਆ ਪੁਰ ਚਰਲੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਪੁਰ ਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆ
 ਏਇਆ ਆਠ ਪਹਰ ਅਗਧਿ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ਹਰਾਚਿ ਪੁਰ ਪੁਰ ਬਲਾ ਅੰਕੁਰ
 ਜਾਗਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੨॥
 ੮॥ ੧੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਤਾਰਿਆ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ਮੰਦਿ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ
 ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭਿ ਹਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸੰਤ
 ਰਜਾਮੀ ॥ ਹਰਾਚਿ ਕਰਤ ਬਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ਪਾਤਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ਪਾਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪੁਰ ਨਾਮਾ ਜ
 ਨਨਕ ਦਾਸ ਦੁਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੩॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬਰੀ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਇਹੁ ਲਹੁ
 ਵਾਹੁ ਉਥਿ ਬਾਗਿਆ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤਮਾਤਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤ ਵਨਿ ਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰੇ ਗਾਖਹਿ ਪੈ ਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਅਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹਰਾਚਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਪੁਰ ਨ ਕਲਾ
 ਜਿ ਨਿਧੀ ਗੀ ਨਨਕ ਸਰਲੀ ਆਇਆ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੋ ਪੁਰ ਬਾਲ ਕਰਾਖੇ ਅਪੋ ਸੀਤ ਲਾਠਾ ਕਿਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ੧॥
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋ ਅਸ ਦਾ ਦਇਆਲਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਲੀਭ ਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਲਾ
 ਹਰਾਚਿ ਪੁਰ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਸਮਗਾਥਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਲੀਥੈ ਨ
 ਤੀ ॥ ਸਭ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੈ ਤੀ ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੫॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਪਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਭੁਸਲ
 ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਠਾ
 ਹੁ ਹਰਿ ਆਗਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੁ ਹਰਾਚਿ ਪੇਮ ਭਗਤਿ ਪੁਰ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾ
 ਏ ਜਿ ਸੁਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਨਨ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੬॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਭੋਗ ਕਾ ਭੋਗ ਬੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ

ਭਿਕਿਰਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਸੁਖੁ ਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿਹਰਿ ਅਸਭਨੀਜਾ
 ਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਕੀਥਾਲੀਆਈ॥ ਤਿਨੇਸਗਲੀਚਿਤੀਮਟਾਈ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਨਾ॥ ਹਰਿ
 ਨਨਕਸਦਵਖਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੧॥ ਜੋਗਿਮਹਾਪ ॥ ਐਥੈਚਿਥੈਰਖਵਾਯਾ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦ
 ਾਇਆ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਖੇ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਥਦੁਸੁਭਖੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਥਲਿਜਾਈ॥
 ਦਿਨਨੁਰੈਨਿਸਸਿਸਿਸਮਾਲੀਪੁਰਨੁਸਭਨੀਥਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਿਸਹਈਹੋਆ॥ ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੇਆ॥ ਤੇ
 ਰੀਭਗਤਿਵਰਿਥਾਈ॥ ਪਈਨਨਕਪੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੨॥ ਜੋਗਿਮਹਾਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਲਾ॥
 ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਲਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਰੀ॥ ਪੁਰਿਗਖੀਪੈਜਹਮਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥
 ਜੇਇਛੁਹੋਇਠਲੁਪਵਹਿਬਿਰਥੀਅਸਨਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਤਪਤਿਦਤਸੋਈਸੰਤੁ
 ਗੁਲਗਵੈ॥ ਪੇਸਭਗਤਿਤਕਾਮਨੁਯੀਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਵੈ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਲਾ॥ ਬਿਖੇ
 ਠਗਚਿਰੀਲਾਥੀ॥ ਸੀਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਪਭਏਸਾਥੀ॥ ੩॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁ
 ਦਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਨਕਸਰਬਥੋਕਪੁਰਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੩॥
 ਜੋਗਿਮਹਾਪ ॥ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਰੀ॥ ਖੰਨੁਸਗਲੇਰੇਨੁਛਾਰੀ॥ ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਰੀ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸੰਤਨਕੀਚਿਟਾ॥ ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਪਰਹਿਸਗਏਕੋਟ
 ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਇਹਪੁਰਨਹਰਿਪਤੁਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਸਹੁਪਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੧੪॥ ਜੋਗਿਮਹਾਪ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੇਕੀਨੀ॥ ਬਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥
 ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਠਲਦਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈ
 ਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀ॥ ਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਬਲੀਗਾਵਹਭਈ॥ ਚਿਹਸਠਲਸਦਾਸੁਖਦਾ
 ਈ॥ ਨਨਕਨਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪੁਰਬਿਲੀਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੫॥ ਜੋਗਿਮਹਾਪ
 ਗੁਰਪੁਰਆਰਧੋ॥ ਕਰਜਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ਸਗਲਮੋਰਥਪੁਰੇ॥ ਥਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹਰਮਜਪ
 ਤਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀ
 ਥਾਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਲੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਵਖਲੀ॥ ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਲੀ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੧੬॥
 ਜੋਗਿਮਹਾਪ ॥ ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਮਵੈ॥ ਰਿਹਿਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ ਅਪਨੇਕਾਜਕਹਿਕਿਭਿ
 ਅਲਕਾਈਐ॥ ਜਿਉਸਿਮਰਿਦਰਗਹਮੁਖੁਉਜਲਸਦਸਦਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਮੀਕ

ਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਦਸਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿਯਪਟਵੈ॥ ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕ
 ਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਵੈ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੮੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਸੀਦਿਘਰਿ
 ਆਇਆ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਰਿਗਈਆ॥ ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ ਸੰਤਹੁਸਚੇਕੀ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਲਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬੋਲੇਸਾਹਿਬਕੈਭਾਈ॥ ਦਸੁਬਾਲੀਬਹੁਵਖਾਈ॥
 ਨਨਕਪੁਭਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਿਨਿਪੁਰੀਬਲਤਬਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੮੪॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰੁਅਪੁਨਰਿਦੈ
 ਪਿਆਏ॥ ਘਰਿਸਹਿਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ ਸੰਤੋਖੁਭਾਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਪੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾ
 ਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਲਤਨਗਲਈਗਥੈ॥ ਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਰਹਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥
 ਤਿਨਿਸਭੋਥਕਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ ਠਹਿਰਨਨਕਦੁਖੁਨਥੀਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੮੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਮਨਿਭਨਿਵਸਿਆਸੇਈ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਈ
 ਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਵੈ॥ ਜਿਸੇਥਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੀਪਆਰੇਸੇਜਸੁਤੇਰਗਾਵੈ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਚੂਭਾਰੇਸੁਅਮੀਮੇਰਾ॥ ਸਿਤੀਭਰਵਾਸਤੇਰਾ॥ ਨਨਕਪੁਭਸਰਲਾਈ॥ ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥ ੨॥ ੨੨॥
 ੮੬॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਸੰਤਾ॥ ਪਛੇਅਨਦਪੁਭਿਕੀਤਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਲਤਬਲਾਈ॥
 ਠਹਿਰੇਚੋਲਤਕਤਤੁਨਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੋਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਚਿ॥ ਸਭਜੀਅਭੇਰਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪਤਿਪਾਲਾ॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਨਿਤਨ
 ਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੮੭॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਨਾਲਿਨਗਇਲੁਮੇਰੈ॥ ਜਮਦੁਤੁਨਅਵੈਨੇਰੈ॥ ਕੀਠਿਲਾ
 ਇਪਭਗਥੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਦੁਸਾਖੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉ
 ਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪਰਿਸਗਲੇਥਨਵਸਾਏ॥ ਸੁਖਿਸਾਦਿਠਹਿਆਏ॥ ਨਨਕਪੁਭਸਰਦਾਏ॥ ਜਿਨਿ
 ਸਗਲੋਰਗਮਿਟਾਏ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੮੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪ
 ਏਈਐ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤੋਤਅਨੰਦਾਦੁਖੁਗਾਇਆਹਰਿਗਈਐ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪ
 ਹੁਨਮੇਅਰਾਧਹੁਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤਿਸਹਿਪਗਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੇਈਪੁਰੁਭਾਈ॥
 ਨਨਕਕੀਥੈਨੀਤੀਪੁਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਇਵਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੮੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿ
 ਮੈਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਥੈ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਤੇਜਗਭੀਤਰਿਸਥਤੁਭੁਰਸੁਚਾਖੈ॥ ੧॥ ਪੁਭਜੀਤੇ
 ਰੋਚਿਟਗੁਸੰਈ॥ ਤੁਸਮਰੁਸਰਨਿਕਦਤਾਅਠਪਹਰਤੁਮਾਪਿਆਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜੇਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪਚ

ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸ ਨਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿ ਮਾ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸ
 ਹਜ ਅਨੰਦ ਘਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਜੀ ਦਿ ਘਰਿ ਮਾਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ੩॥
 ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿ ਚਿ ਭਵ ਸਾਗੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਾਇ ਚਿ ਕਿਰਪਾ ਲੁਟੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਅਪੇਸ ਭਾ ਕਿਧਿ
 ਥਟੀ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਖਿਲੀ ਚਿ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਥੋੜੀ ਕਾਟੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਈਐ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਨੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਜੈ ਤਜ ਕੇਸ ਬਿ
 ਕੀਨੇ ਪੁਰੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥
 ੨੭॥ ੯॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਅਪੁਨਾ ਸੀਈ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਸ ਦਾ ਪਿਆਈ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਜਿ ਨਿਰਭੇ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾਂ ਸਚਾਖੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰ ਬਾਨੁ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲੁਪੁਰਨ ਪੁਰ ਦਾ ਤੇ ਜੀ ਅਹੋਈ ਮ
 ਹਰ ਵਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਈ॥ ਜੀ ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਗ ਥਈ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖੀ ਮਟਾਈ॥ ਸੁਖੁ ਉਚਹੁ
 ਮੇਰੇ ਭਈ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੧੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੈ ਤੀਰ ਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਜੈ ਤਤੇ ਰੇ ਪਾਰੇ॥ ਰਾਖੁ
 ਪੈ ਜਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਰ ਜੀ ਪੂਜ ਮਾਨ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਭੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਬਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਇ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ
 ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੧੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀ ਅਜੈ ਤਸ ਬਿਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ॥
 ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪੁਰ ਅਪੁਨੇ ਭਵਨਿ ਪਿਪਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਾਇ
 ਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੁਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉ ਬੈਠੁ ਅਦਰਸ ਭਥਈ ਉਨ ਨ ਕਤ ਉਥਾ
 ਤਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਸਿਰ ਪਾਇ ਦੀਓ ਜਨਾਮ ਪੁਨੇ ਪਤਾ ਪੁਨਾਨ ਕਪੁਰ ਜਾਤਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥
 ੧੦॥ ੧੨੭॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਪੁਰੁ ੧
 ਦੁਬਿਧਾਨ ਪੜੁ ਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜ ਉਮੈ ਮਸਾਦਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤਿਸ ਨਾ
 ਮਿਥੁ ਝੁਈ॥ ਘਰ ਭੀ ਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਸਹ ਜਿ ਰਤੇ ਮਨਿ ਭਈ॥ ਤੁਆ ਪੇਦਨਾ ਅਪੇ ਬੀਨ ਤੁਦੇ
 ਵਹਿ ਮਤਿ ਸਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਰਤ ਉਬੈਰਾ ਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਅਮੇਰੀ ਮਈ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਤਿਨਿ ਰ
 ਤਰਿ ਬਲੀ ਸਾਚੇ ਸਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੀਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਖ

ਸੋਭੈਵੈ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਥਾਇ ਸਦਾ ਭੈਰਵਿ ਅਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੇਚੇਤੇ ਮਨੁ ਅਨੋਚੈ ਲੈਧਾ ਵਤੁ ਵਰ ੨੪੦
 ਜਿਹਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਹਿਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਅਪਉਦਾ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ
 ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਜਿਹਵੇਨੇ ਤੇਜੇ ਤਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਤੁਝਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਅਸਨਿ ਰਾਸਰਹੈ ਬੈ
 ਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਜੀ ਲਾਈ॥ ਭੀਖਾਨਾ ਮਿਰਜੇ ਸਿੰਭੇ ਖੀਅੰ ਮਤੁ ਸਹਜੇ ਪੀਆਈ॥ ੩॥ ਦੁਬਿਧਾਵਿ
 ਚਿਬੈਰਾ ਗੁਨੋਟੀ ਜਬਲ ਗੁਣੁ ਜੀਰਈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁਝੇ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋ
 ਤਦੁ ਖਿਸਦਾ ਨਿਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵ ਨਿਅਈ॥ ਅਪਰਾਪਰ ਅਰੀ ਮਾਗੇ ਚਰਕੁ ਲੈ ਕੀ ਮਨਪਾਈ॥ ੪॥ ਸੁ
 ਨਸਮਾਧਿ ਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਰਥ ਵਲਪਤਿ ਨਾਮੀ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਅ ਜਾਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਜਾਮੀ॥
 ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੀ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੁਠਿ ਲੈਓ ਭੈ ਮਨੇ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਮਗਾਮੀ॥ ੫॥
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਨਿ ਜਿਉਰੇ ਗਿਰਿਆਈ॥ ਅਕਥੈ ਕਾਕਿ ਕਾਕੀ ਐਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾ
 ਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾਮਰੇ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲਾਹੁ ਭਾਈ ਹੋਰਕਿ ਮਾ
 ਕੇ ਕਰੋਚ ਤਰਾਈ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਗਤੇ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ਅਪਾਗਾ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ
 ਤੇਰੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੁਹ ਕਮਿ ਚਲਾਵਹਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੇਕਿ ਛੁਹੋਵੈ ਅਪਲਾ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਤਮਾਗਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐਕਿ ਰਖ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ੭॥ ਗਗਨੈ ਤਰਿ ਵਾਸਿ ਆਗੁ ਦਪਰ ਗਾਸਿ ਆਗੁ ਦਮਰਿ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੀ॥ ਨਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਤੇਰੇ ਤੁਵਖਾਨੀ॥ ਸਥਦੁ ਗੁਰਪੀਰਾ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਜਗੁ ਚਉਰਨੀ॥ ਪੁਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਗੀ ਸਦੁ ਨਸਕ ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
 ਆਸ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇ ਆਭਾਈ ਬਿਨੈ ਸੈਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ਇ
 ਹਮਾਇ ਆਜਾਗਿ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਲਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮ ਕਾਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਉ
 ਪਜੈ ਭਾਈ ਨੁਮਤ ਮਤ ਤੁਬੀ ਚਾਰੀ॥ ਰਹਾਇ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦ ਬਕੈ ਖੋਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸਿਸਾਰੀ॥ ਪਾਪਿ ਭੋ
 ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੋਲਾ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭੂਬੀ ਮਾਕਰੀ ਭਾਈ ਉਚੀ ਸਿਰਕੈ ਭਾਰੀ॥ ੨॥ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਘਲੀਵਿ ਗੁਣੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਖੁਆਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ
 ਜਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਜਾਨੁ ਰਹਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਦੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਭੁਣੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁਨ ਪਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੇਖੁ ਕਿ ਕਰਮ
 ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਭੂਭੂ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀਵੇ ਲੇਈ ਐਭਾਈ ਵੇਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥਾ ਜਲਾਮਈ॥

ਮੈਂ ਜਲਦੇਖੀ ਮੈਂ ਭਾਈ ਇਹ ਜਗੁ ਏਹ ਵਧਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗੀ ਵਿਗੁ ਚੀ ਭਾਈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਦੇਉ ਮ
 ਲਖਾ ਪਾਟਿ ਇਹ ਜਗੁ ਤਗੇ ਸੁਤ ਕੇ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਧੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੀਠਿ ਨ ਛੁਟਈ ਭਾਈ ਥਕੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹ ਜਗੁ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ ਮਾ ਭਾਈ ਕਹਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਿਰ ਗੁਰੀ ਮਿਲੈ ਭਉ
 ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਲਾ ਸਚੁ ਲੇਖਾ ਮਜਨੁ ਦਨੁ ਚੰਗਿਆਈ ਮਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨ ਮੁਢਿ ਸੇਖਾ ਗੁਰ ਅੰਕ
 ਸੁਜਿ ਨਿਨ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇ ਮਾ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਮਚੁ ਕਰੇ ਭਉ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦਸਰਾ ਠਕੇ ਭਾਈ ਵਖਰਨ ਮੁਖ
 ਪਗੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰਵਾ ਪਰੀਸੇ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ਧਨੁ ਵਪਾਰੀ ਨ ਕਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵ
 ਪਗੁ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਿ ਮਧਲ ੧ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨ ਠਕਨ ਪ
 ਏ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਮੀਤਰ ਸਨਹੇ ॥ ਚੂੜੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਅਰੇ ਤਰੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੀ ਤੂਹ ਸਾਯਾਹ
 ਲਾਪਿ ਮਾਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਯਾਹ ॥ ਵਿਲੁਥੇ ਹਿਥ ਭੈ ਭੁਖੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਕੀਪੀ ਪਾਇ ਕਰਗ ॥ ਰਹਾਇ ਸਾਯਾ
 ਹੀ ਸਾਯਾਹ ਲਾਪਿ ਮਾਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਯਾਹ ਨਿਸੇ ਭਲੇ ਪਿਅਰੇ ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਰੇਗੁ
 ਰੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤੁਹਿ ਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਚ ਕਾ ਪਿਅਰੇ
 ਨ ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ਆਇ ਮਾਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਲਾ ਪਿਅਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ
 ਚੁਝੈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਨਿਮਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਗਿ ॥
 ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਜੀ ਮਿਅ ਪਿਅਰੇ ਉਪਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਲੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਚਲੈ
 ਕਾਰਜ ਸਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਮਾਇ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੀਨਿ ਚਲਾਈ ਮੈ
 ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਲੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕ
 ਮੇ ਗਲਤ ਗਲਾਈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਅਵਗਾਨਿ ਮੁਠੀ
 ਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾ ਪੈਸਾ ਹਕਾ ਪਿਅਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਮਾਖਲਿ ਅਉਖਾ ਮਾਖੀ ਮੈ
 ਪਿਅਰੇ ਕਿਉ ਭੁਲੀ ਮੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਯਾਹਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹੋਰ ਜਾਇ ॥ ਨਾਉ ਮ
 ਲੈ ਸੋ ਤੇਰੀ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਨ ਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕਾਇ ਮੀਕਾ ਗਦ ਜੇ ਥੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਲੀ
 ਪਾਗਿ ॥ ਲਲਤ ਲੇਖਲਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਅਰੇ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨ ਕਾਪਿ ਮਾਰੇ
 ਸਚੁ ਲਿਖੈ ਉਧਿਗਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗਿ ਮਧਲ ੧ ਭੂਗੁਲ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਨੂਹੇ
 ਏ ॥ ਹਮ ਮਪਗੀ ਨਿਰਗੁਲੇ ਭਾਈ ਭੂਝੀ ਤੇਗੁਲ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮਾ ਭੂਕਰਤ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥

ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਭਈਮਨਿਭਨਿਨਾਮਾਵਿਸੇਖੁਰਹਾਇ। ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਅਭਈਚਤੁਰਾ
 ਈਪਤਿਖੋਈ। ਚਿਤਮਹਿਠਕੁਰਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗੀਅਨੁਜੋਇ॥ ੨॥ ਰੁਝੈਰੁਝੈਅਖੀਮੈਭਾਈ
 ਰੁਝੈਲਾਲਚਲੂਲਾ। ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਬੈਰਾਗੀਮੈਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਚੁਅਭੂਲਾ॥ ੩॥ ਪਚਾਲੀਆ
 ਕਾਸਿਤੁਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੁਗੁਲਾਗੀਅਨੁ। ਗੁਰੀਮਾਇਮੈਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾਈਚੁਕਾਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ।
 ਠਾ। ਜਲਿਮਲਿਕੀਇਆਮਾਜੀਮੈਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁਹੋਇ। ਗਿਅਨਿਮਹਾਗਸਿਨਈਮੈਭਾਈਮਨੁਤਨੁ
 ਨਿਗਲਹੋਇ॥ ੪॥ ਦੇਵੀਦੇਵਪੂਜੀਮੈਭਾਈਕਿਆਮਗਉਕਿਆਦੇਹਿ। ਪਹਲੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਮੈਭਾਈ
 ਜਲਮਹਿਬੁਝਹਿਤੇਹਿ। ਫਿ। ਗੁਰਬਿਨੁਮਲਪੁਨਲਖੀਮੈਭਾਈਜਗੁਬੁਝੈਪਤਿਖੋਈ। ਮੇਰੇਠਕੁਰਹਾਬਿ
 ਵਝਾਈਆਭਾਈਜੈਭਾਵੈਭੈਦੇਇ॥ ੫॥ ਬਈਅਰਿਬੋਲੈਮੀਨੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਈ। ਬਿਰਹੈ
 ਬੇਧੀਸਾਚਿਵਸੀਭਾਈਆਧੀਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥ ੬॥ ਸਭੁਕੇਅਖੈਆਪਲਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਨੁ। ਜੇ
 ਬੀਪੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਨੀਸਯੁ॥ ੭॥ ਈਪਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਮੈਭਾਈਪਵਕੁਰੰਚਕਪਾਇ। ਬਿ
 ਨੁਪਲਨਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾਈਨਨਕਮਿਲਲੁਸੁਭਾਈ॥ ੧੦॥ ਠਾ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਸਿਰਫਿਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪ੨੧

ਭਗਤਾਈਸਦਾਤੁਰਖਦਹਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੁਰਖਦਾਆਇਆ। ਪਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰੀਖਿਲਏਹਰਿ
 ਜੀਉਹਰਦਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਗੀਮਭੁਭਾਇਆ॥
 ੧॥ ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਗੋਵਿਡਿਆਈ। ਭਗਤਕੀਪੈਜਗੁਤੁਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਗੋਸਰਲਾਈ। ਰਹਾਇ।
 ਭਗਤਨੋਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੈਵੈਜਈ। ਕੇਵਲਗਮਨਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਮੇਹੀਮੁਕਾਤਿਪਾਈ। ਰਿ
 ਪਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਲੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜੇਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖੀਨੋਪਰਤੀਤਿਨਾਵੀਮੈਤ
 ਰਿਏਕੁਸੁਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਉ। ਕੁੜਕਪਟਪਾਜੁਲਹਿਜਾ
 ਸੇਮਨਮੁਖਫੀਕਾਮਲਾਉ॥ ੩॥ ਭਗਤਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਪਭਜੀਭਗਤੀਹੁਤੁਜਾਤਾ।
 ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕਹੈਤੇਰੀਤੁਏਕੇਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਲੀਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਪਛਾਤਾ॥ ੪॥ ਅਚਿਤਕੈਮਕਰਹਿਪਭਾਤਿਨਕੈਜਿਨਹਰਿਕਾਨਮੁਪਿਆਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿ
 ਵਨਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਦਾਹਰਾ। ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਨੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇ। ਮਾਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ। ਅਵਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖ

ਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਖਮੀਮਿਤ੍ਰਪੀਵੈ ਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਜਨਮੁਨਛੋਰੈ ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਵੇਦਪੜ੍ਹਹਿ ਤੈਵਾਦਵਖਾਨਹਿ ਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿ
 ਗਵਾਈ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਗੁਰਸਾਚੀ॥ ਜਿਸੁਬਾਲੀਭਾਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੭॥ ਜਿਨਹਰਿ
 ਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚਿਆਗਾਚਿਨਾਈਸੇਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਈਨਮੋਟਲਾਹ
 ਗਾਨਾਨਕਾਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਹਰੈਜਿਨਹਰਿਗੰਧਆਉਰਿਧਾਗਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩
 ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇਖਖਸਿਲਏਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਯਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਉਤਮਹੈਭਾਈ
 ਗਮਨਾਮਿਚਿਤੁਯਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੇਖਖਸਿਮਿਯਾਈ॥ ਗੁਣਹੀਲਹਮਅਪਗਪੀਭਾਈਪੂਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰਿਲਏਰਯਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਲਕਉਲਅਪਗਪੀਖਖਸਿਅਨੁਪਿਅਰੇਸਾਚੈਸਥ
 ਦਿਵੀਚਾਗਿ॥ ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਕੇਜੈਚਾੜਿ॥ ੨॥ ਮਨੁਰੈਤੇਕੋਚਨਭਏ
 ਭਾਈਗੁਰਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਯਾਈ॥ ਅਪੁਛੋਚਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਯਾਈ॥ ੩॥ ਹ
 ਉਵਾਰੀਉਵਾਰਲੈਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਹਰੈਜਉ॥ ਨਮੁਨਿਪਨਾਜਿਨਿਦਿਤਭਾਈਗੁਰਮ
 ਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ ੪॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਤਉਪਜੈਭਾਈਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਲੀਸਦੁਸਾਗਾਪੇ
 ਮਪਦਾਰਥੁਪਈਐਭਾਈਸਦੁਨਮੁਆਧਾਗੁ॥ ੬॥ ਜੇਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਅਪਲਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲ
 ਗਉਪਾਈ॥ ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਅਪਲਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਖਖਸਾਈ॥ ੭॥ ਸਚੁਬਾਲੀਸਦੁਨਥਦੁਹੈ
 ਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਈ॥ ਨਨਕਨਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤੇਸੁਖਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥ ੮॥ ੨॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਥਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੂਰੈਛਾਗਿਮਿਯਾਈ॥ ਸਦਾਸੁਖੁਸੇਹਾਗਲੀਭਾਈ
 ਅਨਦਿਨੁਰਤੀਅਰੈਗੁਯਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੇਰਗੁਚਵਾਈ॥ ਗਵਹੁਗਵਹੁਗੀਰਾਤਿਹੋਭਾ
 ਈਹਰਿਸੇਤੀਰੈਗੁਯਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਭਾਈਅਪੁਛੋਚਿਚਿਤੁਯਾਈ॥ ਸਦਾਸਹ
 ਜੁਠਿਰਿਤੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਲਈਭਾਈਸਭ
 ਲਖਲੀਨਾਗਿ॥ ਮਨਹਠਿਕਰਕਮਾਵਲੀਭਾਈਵਿਲੁਨਾਵੈਭੂਖਿਆਗਿ॥ ੩॥ ਸੇਗਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿ
 ਭਾਉਹੈਭਾਈਭਾਈਸਚੈਕੈਰਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਤੇਗੁਲਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਗਲਿਵਯਾਗੁ॥ ੪॥
 ਸਭਨਾਮਾਰਿਜੀਵਾਯਦਾਭਾਈਸੇਸੇਵਹੁਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਰੀਹੈ

ਦਾਤਿ॥੫॥ਮਨੁਖਿਮੈਲੀਵੈਸਦੀਭਾਈਦਰਗਹਨਹੀਥਾਇ॥ਗੁਰੁਖਿਯੋਵੈਤਗੁਰਵੈਭਾਈਮਲਿਪੀਰ
 ਮਸਚਿਸਮਾਇ॥੬॥ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਦੇਤਿਭਿਭਾਈਕਿਅਮੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ਕਿਕੀਪਵੈਦੀਮੁਹਾਇਓਨੁ
 ਭਾਈਕੀਖਅਨੋਯੋਭਾਇ॥੭॥ਨਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸੀਤਿਸਗੀਗਾਨਨਕਨਾਮੁਸ
 ਮਾਲਿਤੁਭਾਈਅਪਰਿਪਰਗੁਲੀਗਹੀਗ॥੮॥੩॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ - ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰ੧

ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਲਕਾਰਦਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਪਿਤ੍ਰੁਜਿਤਿਸਾਜਿਆਭਾਈਦੇਕਰਿ
 ਅਪਣੀਵਥੁ॥ਕਿਨਿਕਹੀਮੈਕਿਉਦੇਖੀਮੈਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਮੈਭਾਈਜਿ
 ਸਤੇਜਾਪੈਤਥੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਨਜਪੀਮੈਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਨਮਦਾਨੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇਤੁਖਦਰਦਕਾਰੰਤਾ॥ਰਹਾ
 ਚਾਜਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਰੈਭਾਈਨਉਨਿਪੈਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਦੁਚਾਅਗਸਮ
 ਪਗਾਜੀਅਜੰਤਪਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟੀਮੈਭਾਈਸਥਦਿਮਿਲ
 ਵਟਹਗ॥੨॥ਸਚੇਚਰਨਸਰੇਵੀਅਹਿਭਈਕੁਮੁਭਉਰੈਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿਸਿਤਸਭਾਮਨੁਮਾਜੀਮੈਭਾਈਹਰਿ
 ਕੈਨਮਿਨਿਵਸੁ॥ਮਿਟੈਅਪੈਗਾਅਗਿਅਨਤਭਾਈਕਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਰਨੀਸੁਖੁਉਪਜੈਭਾਈਸ
 ਭਿਠਲਾਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰੇਰੋਛੇਛੀਮੈਭਾਈਹੋਈਮੈਸਭਕੀਧੁਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬਹੁਪਸਾ
 ਰਿਆਭਾਈਪੈਖੈਸੁਦੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਰਬਹੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਮੈਸੂਰਿ॥ਕਰਨ
 ਕਰਵਨਸਮਰਥਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਗੋਪੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਰੈਭਾਈਮਾਇਅਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈਤਾਮੋਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਪੁਗਾਸੀਮੈਭਾਈਰਿਦੈਰੈਵੈਪਰਗਾ
 ਸੁ॥ਪੇਗਟਭਇਆਪਰਤਪੁਪਭਭਾਈਮਉਲਿਆਪਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਸੋਭਿਅਭ
 ਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਗਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀ
 ਵਿਆਭਾਈਨਿਯਲਪਾਇਆਥਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਅਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਾਉਜਾਉ॥੬॥ਬ
 ਹੁਗੁਦਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਓਹਨਿਰਗੁਲੀਅਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਬਦੇ
 ਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੇਬਹੇਸਾਸਿਸਿਭਾਈਗੁੜਜਾਕਨਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰਸਾਚਾਭੇਟੀਮੈਭਾਈਪੁਗਾਤਿਸੁਕ
 ਰਮਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਮੈਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੈ
 ਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਗੰਠਿਅਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਪੈਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈ

ਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਭੂਗਿ॥੮॥ਅੰਜਲਿਲਾਇ॥ਤਗਇਆਭਾਈਭਉਜਲਦੁਖੀਸਗਾ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰੰਨਿਗਲਿਆਭਾਈਕੀਤੇਨੁਮੰਗੁਅਪਾਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋ
 ਜਨੁਨਾਮਅਪਾਗੁ॥ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਲਾਗਤੀਭਾਈਜਿ॥ਕਿਲਾਬਿਖਕਟਲਹਾਗੁ॥੯॥੧॥
 ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੇ॥ਪਿਆਰੇਤਰਅਪਲਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਹਰਿਕਾਛਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆ॥
 ਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੇਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੇਕੀਤੇਕਰਮੁਅਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੁਰਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥
 ਸੋਆਰਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤ
 ਨਿਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਨੀਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾ॥ਰਹਾਓਕਿਟਿਜਨਮਭੂਮਿ
 ਮਾਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
 ਜਿਨਭੈਟੈਪੁਰਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਮੈਪਿਆਰੇਜੇਸਾਚੀਸਰ
 ਲਾਇ॥੨॥ਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੇਗੁ॥ਕਉੜਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆ
 ਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੇਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੇਗੁ॥ਜੇਗੁਰਮੇ
 ਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰੇਪਾਇਅਸਿਜੇਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਯਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਅੰ
 ਵਹਿਮੁਲਿ॥ਜਿਨਭੂਵਿਸਰਹਿਪਰਬਰਮ॥ਸੁਆਮੀਸਿਤਨਹੋਏਪੂਜਿ॥ਬਿਲਾਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿ
 ਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਸੁਲਾ॥ਜੇਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਰਹਿਆਮੁਲਾ॥੪॥ਸਕਤ
 ਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਰਵਸਾਇ॥ਜਿਭੂਮਿਲਿਐਰਹਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੁਖੁਹਿਕਲੈਉਰਿ
 ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਛੋਈਨਹੀਮਿਲੈਪਿਆਰੇਦਰਗਹੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੇਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿ
 ਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਲਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਜੇਥੇਮੁਖਗੋਬੰਦਤੇਪਿਆਰੇ
 ਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥ਹੋਦੇਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਭੂਜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਮੇਲਾ
 ਇਚਿਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅ
 ਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਲਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੀਪਿਆਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁ
 ਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਐਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸਿਮਥਪੁਰਖੁਦਾਇਆਲਾਦੇਉਪਿ
 ਆਰੇਭਗਤਾਂਤਿਸਕਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਸਰਲਾਈਛਹਿਪਈਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਲਾ॥ਹਲਦੁ
 ਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਚਕਿਸਚੁਨੇਸਲਾ॥ਸੋਪੁਭਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਨਕਸਦਕੁਰਥਾ

ਸੋਭਨਮਹਲਾ ੫

८॥२॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਪਾਠੁ ਪਾਵੈ ਚਿਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਰਿ ਚਿਨਿਵਾਲਿ ਭੁਇਅੰ ॥ ੨੯ ॥ ੩ ॥
 ਗਮਸਾਧੋ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਿ ਕਿਓ ਆਪਿ ਕਮ ਹੋ ਚੁਪਿ ਕਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਪਿਅਰੇ ਏਨਾ ਬਿਧਿ ਮਿਲਨੁ
 ਨਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਰਿ ਪਰਿ ਚਿਸੁਆ ਮੀਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਚੁਪਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਮੂਨਿ ਭੁਇ ਚਿਕ
 ਰਪ ਤੀਰਹਿ ਚਿਨਗਨ ਠਿਰਿ ਚਿਥਨ ਮਾਯੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭੁ ਪਰ ਤੀਰ੍ਹਿ ਚਿਦੁ ਬਿਧਾ ਛੁਟੈ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮ
 ਨ ਕਾਮਨ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿ ਚਿਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਪਰਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਏਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕ
 ਰਏ ॥ ੩ ॥ ਕਟਿਕ ਕਾਮਨੀ ॥ ਵਰਗੈ ਵਰਥਾ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਮਰਪੇ ਨਹ
 ਮਿਲੀ ਮੈ ਹਰਿ ਦੁਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਚੰਦੁ ਉਤਖਟ ਕਰਮਾਰੁ ਤਰਤਾ ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ
 ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆਨੁ ਮਿਲੀ ਮੈ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋਗ ਸਿਧਾ ਅਸਦ ਚਉਗਾ ਸੀਹਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰ
 ਹਿਅ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜਨ ਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਅ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀਰਚ
 ਨ ਕਹਿਅ ਏਕ ਮੁਖ ਫਾਗਾ ॥ ਸੇਜ ਸੇਹੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆਨ ਰਕਘੋਰ ਕਾਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਪਸੈ
 ਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਚਿਪਰਾਪਤਿ ਜੇ ਸੁਪੁਰ ਬਾਲਿਖੇ ਕਾਲੁ ਨਾ ॥
 ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਏਹ ਗੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਾਇ ਚਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰ
 ਤਾ ॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਰਠਿ ਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਹਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਸੇਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਲੀ ਜੇ ਸਚ ਅਨਿਹੋਇ ॥ ਦੋਈ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੈਈ ਮੈਥੈ ਵ
 ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਨਿ ਸਿਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰੀ ਮਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੀ ਸਿਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ
 ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ ਦੇਵਰ ਜੇ ਠਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੁਕਾ ਡੁਕੁ ਕਿਸੁ ॥ ਜੇ ਪਰਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਮਲੀ ਸਭੁ
 ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹੰਤ ਸੇਰਠਿ ਤਮਿ ਸੁਹਾਵਲੀ ਜਾਹਰਿ ਨ ਮੁਢੈ ਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਈ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈ ਸਾਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ
 ਸਭੁ ਦੇਖਿ ਅਜਗਤੁ ਮੈਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤਨ ਕਾ ਭੁਭੋਲੇ ॥ ਜਨੁ ਨ ਮਭ
 ਹਰਿ ਕਾਦਾ ਸੁਰੈ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਕੋਲੋ ਗੋਲੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਲ ਹਰਿਅ ॥
 ਤੁਪੁਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ ਰਚਾਇ ਤੁਪੁਆਪਿ ਸਵਰਿਅ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਅਪਿਅਪਿ ਭੋਗਲ ਹਰਿਅ ॥ ਸਭੁ

ਤੇਰਾ ਸਥਾਵਰ ਤੇ ਉਪਾਵਲਾਹਿਆ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩
 ਹਉ ਮੈ ਜਲ ਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਕ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਇ
 ਹੁ ਜਗੁ ਜਲ ਤਾਨ ਦਰੀਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਵਰ ਤੇ ਸੇਸੀ ਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕ
 ਮਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਫਲਿ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੇਵੇ ਅਧੰਗੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿ ਆ
 ਮੁਇ ਆਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕੁਲੁ ਉਪਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੇਜ ਨਹੈ ਵੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵ
 ਦੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਵਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਭਗਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਕਾਰ ਮੈ ਮੁਰਖ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਯਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਲਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਲਿ
 ਖਿ ਆਸੁ ਮੋਹੁ ਹਉ ਈ ਪਾਈ ਅਨੁਵੇਸਰਿ ਆਗੁ ਲਾਤਾ ॥ ਮਤ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇ
 ਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚੈ ਸੇ ਬਹੁ ਲਿਨਿ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸੀ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬ
 ਲਾਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਝੋ ਆਮੈ ਦਰਿ ਉਭੈ ਸਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੋ ਕੋਵੈ ਸਹੀ ਚੁਕਿ
 ਗਾਇ ਆਵੇ ਸਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇ ਸੁਖੁ ਮਗਲਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੇਸੈ ਲਸੇ ਸਜ
 ਲਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵਾ ਮਨ ਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇਸ ਚਿਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
 ਇਲ ਰੇ ਸਜਲ ਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਤੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਸੁ ਮਾਰੀ ਕਾਰ ਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸ
 ਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਲਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
 ਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੋਲ੍ਹ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋਹ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਲੇਖ
 ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਮਾਈਆ ॥ ਬਾਲਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅ
 ਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥ ਆਇ ਆਮ ਮਤ ਮੋਹ ਲੀ ਜਿਨਿ ਵਿਨੁ ਟੁਟੈ ਤਾ ਜਗੁ ਖਾ
 ਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ
 ਠਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ॥ ਧੰਧ ਕਰਤਿ ਆਨਿ ਠਾਨੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾ
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਮੰਮਤ
 ਭਰਪੂਰੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਸਾਦਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਭ੍ਰਮ ਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮੰਮਤ

ਤਾਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੈ ਕਰਤੈ ਅਪਿਖੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੇਈ ਪਈ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਆਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਬ ਦੇਹੀ ਨਉ ਉਪਜੈ ਸਬ ਦੇਹੇ ਲਿਖਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬਉਗਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬ ਦੇਹੇ ਨ ਕਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਉ ਬਿਧਿ ਪਈਐ ॥ ਤਿਉ ਪੁਨਰੇਖਾ ਅਦਿ ਸਦੁ
ਕਉ ਜਨਕਿ ਉਪਿਅਈਐ ॥ ਨਿਰੋਕਤੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗੰਮੁ ਕਿਅ ਕਹਿ ਗੁਲ ਗਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਬੁਝਾ
ਏ ਅਪਿਸੁ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਪਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇਵੇ ਖਾਲਿ ਮਾਗੁ ਸੇਵ ਪਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੁ
ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਗੈ ਰੋਗਿ ॥ ਜੀਉ ਵੈਵੈ ਚਉਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੇਵੈ ਤੈਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਦੁਕਈ ਰਤੀ ਅਤੇ
ਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਲੁ ਮੈਰਾ ਰੇ ਗੁਲਾ ਰੇ ਗੁਲਾ ਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜੀਉ ਮਾਜੀ ਰੋਕ ਪਵੈ ਰੋਗੀ ਪਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰੇ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਬਿਅਨਲੁ ਗੈ ਕੋਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਵਰਤੈ ਅਪਿਹਰਿ ਅਪਿਬੁਝਾਇ
ਦਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਸਿ ਸਦਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਅਪਿਖੁ ਆਇ ਦਾ ॥ ਇ
ਕਨਾ ਮਾਗਿ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਵਲਾ
ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਚੰਪਨ ਤੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਲਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਮਾਜਿ ਤੁਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੇ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦਿਖਿ ਵਹਿ ॥ ਪਰਿਘਰਿ ਪ
ਰਿਪਵਿ ਪੈਰਿ ਤਖੈ ਸਿਪਸਮਾ ਪਿਲ ਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿਨਾ ਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੋਖਧਾਰੀ ਭੇ
ਖਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਲਨੀ ਹਉ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਰਉ ਪਾਇ ਅਵਭੁਭਾਗਿ ਵਸਿਅ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੋਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਰਿਐ ॥ ਆਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸ
ਚਿਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਮਲੇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਭੂਪਤਿ ਰਲੇ ਰੋਗਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਰ ਵਲਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੋਗੁ ਕਸੁ ਭਖਿ ਨ ਮਹਿਲਾਹਿ
ਜਾਵਲਾ ॥ ਚਲਦਿ ਅਨਾਨਿਤ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਲਾ ॥ ਜਾਪਕਾ ਵਿਚਲਾਇ ॥ ਆਕਾਲਿ ਤਖਰਾ ਰੋ
ਵਲਾ ॥ ਚਿਹਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨਾਮ ਵੈਠਿ ਰਿਪਵੁ ਤਵਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਖ
ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ॥ ਜੀਮਹਿ ਤੈ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾਰੇ ਗੁਨ ਛੇਤੀ ਦੁਖੀ ਮਹਿ ਦੁਖ

ਪਾਗਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਤਿਨ
 ਠਹਿਰਨ ਠਾਇ ॥ ਜੇ ਉਛੁਟਾਵਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹ ਚਾਰ ਲਿ ਬਦਨ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀ ਅਹਿ
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਤਿ ਮੁਗਰਿ ਸੇਭ ਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜੇ
 ਬੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਉਤਿਨ ਜ ਮੁਛੁ ਚਿਗਇਆ ॥ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਪੈ ਪੈ ਜਾਹਿ ਜੇ ਨ ਹਰਿ ਜ ਪਿਲਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜੇ ਨ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਲਗ ਵਾਪਿ ਅਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉਗ
 ਇਆ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਬਾਲੇ ਵਿਚਿ ਚੈ ਵਸਤੁ ਪਈ ਚਿਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ
 ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੈ ਪਈ ਮੈ ਮੇਖਦੁਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਭੁਤੁ ਹੈ ਸੇਤੁ ਹੁਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮੁ
 ਦਾ ਵਲੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀ ਮੈ ਸਦਾ ਰਖੀ ਮੈ ਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਏਹੁ ਦਾ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਈ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਲਪੀਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭੁ ਭੁਟੇ ਸੁਭੁ ਭੁਟੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਜੇ ਧੁਰਿ ਮੇ
 ਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਪਵਿਛੋ ਵੇਨੁ ਮੇ ਵਿਛੁ ਜੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਿਲੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਈ ਮੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਕਮਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩ ਬਹਿਸਖੀ ਮਾ ਜ ਸੁਗਾ ਵਹਿ ਗਾ
 ਵਲਹਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਤਿ ਤਹਿ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਮੰਨਿ ਮਾ ਹਰਿ ਨ ਉਤਿਨ
 ਹਉ ਵਾਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾ ਵਲਹਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾਇ ਗੁਰਾ ਤੇ ਗੁਰ ਦੇਖ ਲਹ
 ਰੀਆ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਵਿਲੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮ ਦੇ ਨਿਤ ਜਾਗਿ ਤੇਟਾ ਸੈ ਸਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾ
 ਵਲੇ ਹਉ ਮੈ ਪੁਰੁ ਥਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਲਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧॥੫੦:੩
 ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਤੇਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਜੇ ਰੇਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿ
 ਤਾਨੀ ਦਰਸੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਮਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩
 ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਰਤਿ ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵ
 ਰੈ ਤੇ ਇਕੁ ਇਕੋ ਤਪਤਿ ਮਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਭੁਸਦਿ ਘਾਤਿ ਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ
 ਮਾ ਪਿਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਪਾ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਮਾਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੇਈ
 ਪਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਚਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਲੀ ਮੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮ
 ਨਿ ਮਾਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਇਕਾ ਬਾਲੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਚਿ ਦਾ ਹਵਸ ਚੁਰਤਨੀ
 ਭਰੇ ਭੋਝਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਠ ਪਾਤੇ ਪਈ ਅਨਿਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵ ਲਾਹਗਾ ॥ ਸਚਾ ਸਚਿ ਦਾ ਲਾਭੁ ਸਾਖਾਇ ਮਾਰ

ਪੁਸ਼ਪਗਾਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਦਿਅਕਰੀਮਪੀਅਵਲਹਗੁਨਨਕਸਦੁਸਲਾਹੈਸੰਤੁਸਵਰਲਹਗੁ। ੨।
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਕੁਰੁਵਰਤੈਸਦੁਨਭਾਵਈ॥ ਜੋਕੋਥਲੈਸਦੁਕੁਰੁਜਲਿਜਵਈ॥ ਭੂਕਿਅਗੈਰਜੈਕੁ
ਵਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਵਈ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕਿਪਾਲੁਸੇਨਾਮੁਪੀਅਵਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਗਪਿਕੁ
ਕੁਪਾਪੁਲਹਿਜਵਈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੇਖਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁ ਮਨੁਇਕਤੁਪਾ
ਰਿਆਲਿ॥ ਏਹਕੁਤੇਹਕੁਛਚਿਤੁਗੁਰਕਸਬਦੁਪਛਾਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਚਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਲੈਜਾ
ਲੁਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹਮਿਹਮਾਦੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਭਲੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਪਵਹਿਮਾਦੁ
ਨਨਕਾਜਿਨਮੁਨਚੇਤਨੀ॥ ਤਿਨਪੈਗੁਪੈਨਲਾਪਿਗੁਖਲੁ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਹਰਿਗੁਲਤੇਟਿਨਾਵਈਕੀਮਤਿਕਰ
ਲੁਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਰਵਹਿਗੁਲਮਹਿਰੈਸਮਾਇ॥ ੨। ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀ
ਕਛਿਪੈਪੀਭਗਤਿਕਰੀ॥ ਹਰਿਪਦੁਲਗਾਅਪਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਕਰੀ॥ ਕੋਈਕੁਝੈਕੁਝਲਹਗੁ
ਅੰਤਰਿਬਿਖੇਕੁਕਰੀ॥ ਸੋਭੁਝੈਏਹੁਬਿਖੇਕਾਜਿਸੁਭੁਝੈਅਪਿਧਰੀ॥ ਜਨੁਨਨਕੁਕਰੈਵਿਚਾਰਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰੀ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਨੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਮਪੁਪਛਲੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮੈਰਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਨੈ॥ ਜਿਨਕਉਮਨਕੀ
ਤੇਇਪਰਤੀਤਿਨਹੀਨਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਚਮੋਤਿਦੁਖੁਪਹਤ
ਆਇ॥ ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧੀਆਂਸੁਪਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇ
ਹਰਿਨਾਇ॥ ਜਿਨਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰੈਸਮਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਤੁਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਪਰਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਾਮਾਇਚਿਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਭਾਇ॥ ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਚੁਕਈਨਾਸਿਸਾ
ਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਨਨਕਨਾਮਾਵਿਹੁਲਿਆਮੁਹਿਕਲੈਉਠਿਜਾਇ॥ ੨। ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਜਲਮੋਲਿਪਿਆ
ਰੇਮਿਲਿਪੈਬੁਦਸਾਈ॥ ਜੋਹਰਿਦਸੋਮਿਤਾਤਿਸੁਹਉਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਲਸੀਝੀ॥ ਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਈ॥ ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਤਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ ਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜੀਨਿਸੇਝੀਪਾਈ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਗੁਗਚਾਰੀ॥ ਤੈਗੁਲਾਮਾਇਆਮੁਲੁਹੋਵਿ
ਚਿਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਭੁਖੈਮੁਰਖ
ਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਅੰਪੁਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਅੰਦਰਹੁਤਿਸਨਾਭੁਖਗ
ਈ॥ ਜੋਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜਰਜੋਜੀਨਾਹਰਿਕਿਆਉਠਿਪਾਰੀ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਮਨਮੁ

ਖਹਿਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਅਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੈਰੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥
 ਮਨਹਰਿਸਹਜੇਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਵਿਸਰਿਆਦੁਜੈਲਗਾਜਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਅਈਅਜੇਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗ
 ਵੈਖਰੀਸੁਹਵਲੀ॥ ਜੇਮਨਿਤਨਿਮੁਖਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਵਲੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਵਲੀ॥ ਗੁਲਗਾਵੈਪਿਅਰੇਨਿਤਗੁਲਗਾਇਗੁਲੀਸਮਝਵਲੀ॥ ਜੇਸੁਰੇਵੈਅਪਿਦਇਆਲੁਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਬੁਝਾਵਲੀ॥ ੫੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਓਅੰਕਸੁਰੈਅਹਗਲਿਜਿਓਸਿ
 ਰੁਦੇਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੈਗਾਖਿਕੈਉਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥ ਏਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸਿਸਦਿ
 ਕਾਲੇਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਆਆਏਤੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਲਾਦਰਗਹਪਵਹਿਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾਈਆ॥ ਏਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਸਿਏਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ ਜਿ
 ਨਾਗੁਰਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਉਗੁਰੁਦੇਵਾਈਆ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਅਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾ
 ਭਾਈਆ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰਮਾਖਿਗੁਰੁਜੀਵਾਈਆ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
 ਨਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਏਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ ਜਮਦਰਿਥਧੇਮਾਰੀਅਹਿਠਿਰਿਵਿ
 ਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਲਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿਕੈ
 ਨਇਸਮਾਇਕੇਚੁਕਾਅਵਲੁਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਸੈਪੈਆਇਅਸੈਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥
 ਘਰਮੰਦਗਮਯਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ ਹਰਠੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਈਅਹਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਾ
 ਈ॥ ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਰੋਇਸਖਾਈ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗੁਰਮੁਖਿਬੁ
 ਝੁਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਉਨਪਾਈਐਪੁਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਨਨਕਨਦਰਿ
 ਕਰੇਜੇਅਪਲੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕਦਫ਼ਰਿਇਕਦਫ਼ੀਅਹਿਇਕਤਕੁਤੇ
 ਖਾਹਿ॥ ਇਕਿਪਾਲੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਠਿਰਹਸਾਦੇਪਾਹਿ॥ ਨਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜ
 ਨਇਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਧਪੈਧਾਆਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਰੈਜੇਨਾਮਿਹਰਿਰਚੇ॥ ਤਿਨਕੇਧ
 ਰਮੰਦਗਮਯਲਸਵਾਰੀਸਭਿਪਵਿਤੁਹਰਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾਭਿਅਗਤਜਾਇਵਰਸਤੇ॥ ਤਿਨਕੇ
 ਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਗਸਭਿਪਵਿਤੁਹਰਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਪਸੈਤਚਵਿਜਾਤੇ॥ ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮ

ਕਾਰਜ ਸਭਿਪਵਿ ਤਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨ੍ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿ
ਖ ਗੁਰੁ ਪਹਿਜਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਨਵਹੁ ਘੁਭਿਅ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਰਿ ਬਹੁ ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
ਸਿਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦਸਵਾਨਾ ਲਿਸੇ ਹੁਪਿਆ ਗੁਆ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵਰੇਵਾ ਗਾਇ
ਸਨਾਕ ਦੇ ਨਬੁ ਝੁਈ ਦੁਬਿਧੋ ਹੋਇ ਖੁਆ ਗੁਆ ॥ ਮੁਹਕਾ ਲੋਚਨ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਹੁਣਿਆ ਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਠੀ ॥
ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨਾਇਕ ਸਾਬਿਤੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜੇਨ
ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲ ਨਿਤ ਗਾਵ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਗੁਲੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਾਰੇ
ਅਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੀ ਸਿਰ
ਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਠਿਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ
ਸਚੇ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਕੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲ ਤੇ ਸੇ
ਵਕੁ ਨਾਮਿ ਲੋ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਪੁਰਖ ਅਪਦੈ ਸੁਆਇ ॥
ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੇਈ ਪਾਇ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਦੈ ਪਰਿਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੁਰੀ ਪਈ
ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਤੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕ
ਹਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਿਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਵਲੀ ਸੁਣਾਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਰਿਕੀਰਤ ਨੁਗਾਇ ਗੁਲੀ ਜਨ ਬਲਾਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਨਾ ਤਿ
ਆ ॥ ਸਭ ਦੁਵਰੇ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਹੁ ਬਿਦੈ ਤਿ
ਸਦਾ ਬਹੁ ਮਤੁ ਲੈਏ ਕਸਬ ਦਿਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਵਨਿ ਪੀਅਠਾ ਰਹਿ ਪੀਛੈ ਲਾਗੀ ਆਠਿ ਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ ਉਨ ਪਈਐ ਬੁਝੁ ਹੁਕਾਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਖੁ ਪਏ ਜੁਗ ਚਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਕਿਆ ਗਭਰੁ ਕਿਆ ਬਿਰਪੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ
ਤਿਆ ਸੀਤ ਲੁਠੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤਿਪਤਿ ਸੇਤੀ ਖਿਆ ਠਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਿਖਾ ਜਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ। ਸੁਲੇਕੀਰ ਤਨੁ ਹਰਿਗੁਲਾਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮ
 ਨਿਲਿਖਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗਾ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਿਖਾ। ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਸੁਹਵਾ ਸੇ ਸਗੀਤ ਥਾਨੁ ਪੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਪਰੇਵਿਖਾ। ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿ
 ਹੁਲੇ ਮਨੁ ਖੀਜਾ ਸਨਿ ਜਨੁ ਗਵਾਇ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨ ਵੈਨੇ ਸਭਿ ਖੇਜ ਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਓਵਲਾਇ।
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੈਨ ਲੁਖਾ ਦੁਸਭਾ ਦਿਪੈ ਪਿਗੁ ਸਿਧਿ
 ਪਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ। ਸਾਸਿ ਪਿਸਾਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚੈ ਤੁਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸੈਏ ਹਾਸਿ ਪਿਏ ਹਾਕਰਮਾਤਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਮ ਛਾਢੀ ਹਰਿ ਪੁਭਖ ਸਮਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਲਾਛੀ
 ਤਾ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਹਾਤਿ ਸੁਕਵਲਾ ਕੰਭਾ। ਹਰਿ ਦਾਤ ਸਭੁ ਜਗਤਾ ਭਿਖਾਰੀ ਆਮ
 ਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੋ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ। ਜਨਨ ਸਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਨਵੰਤਾ। ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੜਲਾ ਗੁੜਲਾ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿ
 ਕਰਾ। ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਭਾ ਸੇ ਪਾਵੈ ਅਸੇ ਪੀਰੈ ਤੁਥੀ ਨ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਕਰੇਵੀ
 ਚਰਾ। ਅੰਦਰੁ ਖੇਜੈ ਤਤੁ ਲੈ ਪਾਏ ਮੇਖਦ ਆਗਾ। ਗੁਲਾਨਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਾਜੇ ਕਰੇਵੀ ਚਰਾ। ਪੰਨੁ
 ਵਾਪਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਿਲੁ ਮਨੁ ਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਓਵਲਾ
 ਇ। ਭੇਖ ਪਾਰੀ ਤੀਰ ਥੀਭ ਵਿਖ ਕੇ ਨਾਏ ਹਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਓ
 ਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਮਲਾਇ ਉਓ ਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਾਨਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ
 ਮਿਲਾਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾਰਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪ
 ਰੂਪ ਹਿਰਨੀਖ ਮਕਾ। ਮੈਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪੁਭਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪਿਅਕਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ
 ਰਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੋ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਪ
 ਜਿਲਕਾ। ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀਇ ਸੁਮਨ ਕਉ ਮਲਾ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹਾ। ਖੀ
 ਨ ਲੀਧੈ ਤੀਦਿ ਜਲੀ ਨੇਵਈ ਜੇਸੁ ਉਪੇਵ ਦਿਪਹਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬ
 ਦਲਾਹਾ। ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨ ਠਿਰੈ ਜੇਨੀ ਪਹਾ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਾਲਿ ਕਾਲੀ ਕੰਢੀ ਇਕ ਉ
 ਤਮ ਪਦਵੀ। ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈ। ਮੈ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਦਰ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੋਲਿ

ਸਾਧਨ ਸੀਗਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਲੀ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਗੁਸਦ
ਮਾਲੀ। ਹਰਿ ਜੀਪ ਜੀਪ ਅਉਖਧ ਧਾਧਿ ਆਸ ਭਿਰੋ ਗਗਵਾ ਤੇ ਦੁਖ ਘਾਲੀ। ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰ ਸਿਨ ਵਿਸੈ ਸੇਰ
ਰਿਜਨ ਪੁਰੇ ਸਹੀ ਜਾਗੀ। ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ। ਤੇ ਨ ਚੁਕੀ ਜਮਕੀ ਜਗਤ ਕਾਲੀ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮੁ
ਰੇ ਜਨ ਉਥੈ ਦਬਿ ਚਿਹੁ ਸੁਤਿ ਅਗਈ ਵਿਗਈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਲਿਨ ਜਾਗਿ ਚਿਅੰ ਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿ
ਓਚਿ ਓ। ਸਹੀ ਰੁਜਲ ਉਗੁਲ ਕਾਰਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰਨ ਕਮਾਇ। ਜਗਤੁ ਜਲੀ ਦਾਢਿ ਹੁਮੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ਉਥੇ ਸਦੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਸੇ
ਭਵੰਤੀ ਨ ਗਿ। ਪਿਰ ਕੈ ਭਲੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿ ਅਸੀਗਗ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆ
ਨ ਗਿ। ਨਾ ਹਰਿ ਮੈਰ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਲਿਨ ਗਿ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇ। ਓਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿ
ਅਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨ ਰਬੁ ਰਿਅਗੀ। ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਕਰੁ ਪਪਿ ਸਟਿਹਤਿ ਅਗੀ। ਚਿਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠਿਹਰਿ ਕੁਸੁਪ ਮਨਿ ਜਿ ਉਪਰ ਕਟਨਾਗੀ। ਵਰ ਭਗੀ ਸਿ
ਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਵਾਗੀ। ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕ ਉਥਾ ਲਿਹਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਠਿਹਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਈ। ਜੀ ਮਲੁ ਮਰਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਲੈ ਕਾ
ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ। ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਗਵਿਹਰਿ ਆਸ ਚੇਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਲਿਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ
ਜੋ ਚਲਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਪੁਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕੈਰੀ ਗਗ। ਪਿਰ ਕੀ ਸਾ
ਰਨ ਜਾ ਲਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਾ। ਸਾ ਕੁਸੁਪੁ ਸਾ ਕੁਲ ਖਲੀ ਨਾਨਕ ਨਾਗੀ ਵਿਚਿ ਭੁਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਲੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹ ਲੈਲੀ।
ਜੋ ਜਪ ਦੇਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕਰ ਬੋਲੀ॥ ਜਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਗਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿ ਆਤਿ
ਨ ਜਨ ਦੇਖੈ ਲੀ। ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਗੁ ਹਰਿ ਸਜਲ ਮੇਲਿ ਅਸੈ ਲੀ॥ ੨੪॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਮਿਤਾ। ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿ ਉਜੈ ਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੈ
ਤਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਦੇ ਕਰਿ ਪੀਤ ਮਸਿ ਉਨੇਹਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵ
ਰੈ ਮੇਹਾ। ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈ ਸਾਹਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਹਰਿ ਆਪਲੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਈ ਜਨ
ਕਾ ਜੈ ਕਾ ਰੁਕਾਈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਪੈ ਜਗ ਖਹੁ ਭਗਵਨ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਨਸਕ ਪੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ॥

੩

ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈ ਤਪੁਗਪਈ ਮੈ ਹਰਿਗਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ
 ਗਾਵਲਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬ ਤਨ ਉਤੇ ਗਧਿ ਆਵਲਾ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਗਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਲਾ॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਪਾਪਗਵਾਵਲਾ॥ ਜਨਨ ਨਕਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਲਾ॥ ੨॥ ਪਾਸੋ
 ਕਮਰੂ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਗੇ ਅਨੁਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਿ ਮਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਹੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਕ
 ਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੇ ਕਰਿ ਜਾ ਲੈ ਕਪਟੇ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ
 ਠਿਕਾਹੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਨ ਨਕਸਬ ਦਿਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੁ ਆਥਿ ਭੁਨਾਹੀ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲ ਤਰਹਾਹੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
 ਕੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹੀ॥ ਚਿਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਾ ਮਿਸਰਹਿ ਮ
 ਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪਦੁ ਸਾਚਾ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਤ ਭਗਤ ਪਰਵ
 ਲੁ ਜੇ ਪਭਿ ਭਾਇਆ ਸੇਈ ਬਿਚਖ ਲਜੈ ਤਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਸੀ
 ਤ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ॥ ੨॥ ਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤੈ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾ
 ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਇਆ ਚਿਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਆਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਅਘ ਭੁਛੈ
 ਡਿਗਾਇਆ॥ ਚਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕਤੀ ਮੁਹੁ ਕਲਾ ਮਾਰੈ ਭਾਇਆ॥ ਚਿਸੁ ਮਗਲੁ ਬਗਲੁ ਮੁਹੁ ਨਿਕਲੈ
 ਨਿਤ ਝਗੁ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀ ਤੈ ਜਾ ਪੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਚਿਸ ਦਾਣੈ ਹੋ ਜੇਹਾ ਪਾਇਆ॥
 ਜਿਥੈ ਚਿਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਚਿਹੁ ਝੂਠਾ ਭੂਝੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਵੈ॥ ਵੇਖੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ॥
 ਅਪੁਨੇ ਕੀਜੈ ਸਾਕੇਈ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਕੇਈ ਪਾਵੈ॥ ਏਹੁ ਕਹੁ ਮੁਖੀ ਚਰਹੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਅਗੈ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਆ
 ਖਿਸੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਬੋਹੁ ਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮ
 ਨ ਰਤੇ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖੇ ਅੰਤਿ ਅਵਗੁਲ ਸਭਿ ਹਤੇ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਖੇ
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲਾਇਤੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿ ਆਪਾਇ
 ਅਥ ਕਿ ਅਕੀਜੈ ਪੀਠੇ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੋ ਹੋਇ ਨਿਬਾੜਿ ਮਹਿ ਚਹਿ ਜੀਅ ਕਮਦੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥
 ਨ ਕਿਨ ਬਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਪਕੇਦੇ॥ ਜਹੰ ਦਲੇ ਤਹੰ ਖਲੇ ਨਾਨਕਾਸ ਚਹੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਥੇਗਲਾਂ ਅਪਿਥਟਿ ਬਹਾਲੀਚਿਨੁ॥ ਆਪੇਰਦਰੁਚਾਇ ਆਪੇਰੀਘਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਆਪੇਜਤਦੁਪਾਇ
 ਅਪਿਪੁਤਿਪਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਦਸਰਖੇਕੋਰਿਲਾਇਨਦਰਿਨਿਰਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦਭਾਉਦੂਜਾ
 ਜਾਲਿਚਿਨੁ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਮਨਹਰਿਜੀਪਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਅਸ
 ਦਸਦਾਵਡਿਅਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ ਹਉਹਰਿਕੋਸਦਬਲਿਹਾਰਲੈਜੇਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਈ॥ ਸਭ
 ਨਾਕਾਅਪਿਉਅਪਿਪੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਰੈਚੁਗੁਜੁਗੁਸੇਭੈ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਲਕਾਰਲਾਸਮਰਭੁਤਹਿਕਰਤੇਮੈਤੁਭਵਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਾਟਿਸਿ
 ਰਜੀਅਆਪੇਭੁਤਿਗੋਈ॥ ਸਭਾਇਕੋਸਬਦਵਰਤਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਵਡਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿ
 ਪਵੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਅਰਾਧਿਆਸਭਿਅਖਹੁਪੈਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਸੋਈ॥ ੨੬॥ ੧॥

੨੬੮

ਗੁਰਸੋਗਠਿਭਗਤਾਕੀਬਾਲੀ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਰੀਬਾਲੀ ਘਰੁ ੧ ਬੁਤਪੁਜੇਪੁਜੇਹਿਦੂਖੁਏਤੁਰਕਮੁਏਸਿਰੁਨਾਈ॥ ਉਇਲੇਜਰੇ
 ਚਿਏਲੇਗਾਡੇਡੇਰੀਗਤਿਦੁਹੁਨਪਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਸੋਸਭੁਅੰਧਗੇਰਾ॥ ਚਹੁਦਿਸਪਸਰਿਚਿਹੈਜਮਜੇਵਗਾਰ
 ਹਰਿ॥ ਕਬਿਤਪੜੇਪੜਿਕਬਿਤਮੁਏਕਪੜਕੇਦਰੈਜਾਈ॥ ਜਟਾਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀਮੁਏਡੇਰੀਗਤਿਇਨ
 ਹਿਨਪਈ॥ ੨॥ ਦਰਬੁਸੀਚਿਸੀਚਿਠਜੇਮੁਏਗਭਿਲੇਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ ਥੇਦਪੜੇਪੜਿਪੀਡਿਤਮੁਏਰੂਪੁਦੇਖਿ
 ਦੇਖਨਾਰੀ॥ ੩॥ ਗਮਨਾਮਾਥਿਨੁਸਭੈਥਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਗਿਖਸਰੀਗਾ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਈ॥
 ਕਹਿਦੁਪਦੇਸੁਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਜਬਜਗੀਐਤਬਹੋਇਭਸਮਤਨੁਰੈਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥ ਕਾਚੀਗ
 ਗਰਿਨੀਰੂਪਰਤੁਹੋਇਅਤਨਕੀਇਹੈਬਡਈ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਭਈਆਫਿਰਤੈਭੂਲਿਆਭੂਲਿਆ॥ ਜ

ਬਦਸਮਾਸਿਉਰਪੁਖਰਤਸੋਦਿਨੁਕੈਸੇਭੂਲਿਆਰਹਾਚਿ। ਜਿਉਮਧੁਆਖੀਤਿਉਸਠਰਿਰਸੁਜੋਰਿਜੋ
 ਰਿਧੁਕੀਆਮਰਤੀ। ਬਰਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਭੂਤਰਹਨਕਿਉਦੀਆ॥੨॥ ਦੇਹੁਗਲੁਉਬਰੀਨਾਰਿ
 ਸਗਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਪੇਲਾ॥ ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੇਗੁਕਦੰਬੁਭਇਚਿਆਗੈਹਸੁਅਕੇਲਾ॥੩॥ ਕਹਤੁ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪਾਨੀਪਰੇਕਾਲਕਸਕੁਆ॥ ਸੁਰੀਮਾਇਆਆਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਾਇਨੀਕੁਮਿਧੁਆ॥
 ੪॥੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ ਕਾਲਗਸਤਸਭਲੋਗਸਿਅਨੇਉਰਿਪੰਡ
 ਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਰਿਚਿਨਦੈਕੈਕਾਜਾ॥ ਭਾਜਿਚਿਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਨਖੰਡਜਾ
 ਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਪੁਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥ ਨਾਦੀਏਦੀਸਬਦੀਸੇਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ ਭ
 ਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਾਈਕਾਛਿਭੁਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ ਰਗਰਾਗਨੀਰਿਭੋਏਦੈਬੈਠਉਨਿਹਰਿਪਰਿ
 ਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ ਪਰਿਚਿਕਲੁਸਭੈਜਗਉਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਲਾ
 ਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ ਸੋਗਠਿਘਰੁਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ ਹਉਹਰਿਬਿਰੁਅਉਰੁਨ
 ਦੇਖਾ॥ ਨੈਨਰੋਹੈਗੁਲਾਈ॥ ਅਬਥੇਗਲਕਹਨੁਜਾਈ॥੧॥ ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ ਜਬ
 ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਾਜੀਗਰਬੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁ
 ਗੁਸਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ ਕਬੀਰਕਹਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥
 ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਤਾਂਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿਅਸਮਾਈ॥੩॥ ਗੁਰਕਿਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥
 ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੋਗਿਰਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਚਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥੪॥
 ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾ॥ ਸੁੰਦਾਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਰੀ॥ ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿ
 ਤੁਹਰੀ॥੧॥ ਚੇਰੀਤੁਰਮੁਨਕਰਸਿਭਤਗਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਨਅਧਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤੇਰੇਗਲਹਿਤਉਕੁ
 ਪਗਥੇਰੀ॥ ਤੁਘਘਰਰਮਈਐਠਰੀ॥ ਤੁਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ ਤੁਜਮਿਥਪੁਰੀਹੋਰੇਰੀ॥੨॥ ਪੁਰਕਰ
 ਨਕਰਵਨਹਰੀ॥ ਕਿਆਚੇਰੀਭਥਿਚਾਗੀ॥ ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ ਜਿਭੁਲਾਈਤਿਭੁਲਾਗੀ॥੩॥ ਚੇਰੀਥੈ
 ਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ ਮੇਰੇਗੁਰਪਸਾਦਿਮਨੁਮਾ
 ਨਿਆ॥੪॥੫॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੇ
 ਕਹਾਈ॥ ਭੁਏਬਿਰੁਜੀਵਨੁਗਈ॥੧॥ ਅਥਕਿਆਕਬੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਾਬਿਉ
 ਹਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਘਸਿਭੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਪੁਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥

ਕਬੀਰ॥

ਬਿਨੁ ਠਹਰਨ ਗੁਰਬਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਇਆ ਸੇਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ਛੇਡਿਆ
 ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ ॥ ਅਉਰ ਨ ਪਹਿ ਜਾਨ ਚੁਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸੇਧੈ ਚੈ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੇਧ ਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਹਰਿ ਭੇਟ ਤਾ ਅਪੁੰਮਿ ਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਿਆ ਪਵੀਐ ॥ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਨ
 ਸੁਨੀਐ ॥ ਪਵੈ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿ ਚਿਸੈਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਾ ਸਿਰਫ ਰਾਗਾ ॥ ਕਿਆ ਸੇ
 ਚਹਿ ਬਰੇ ਬਾਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਦੀ ਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰ ਲਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰਪ
 ਈ ॥ ਘਟਿ ਦੀ ਪਕੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮ
 ਨ ਮਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਹਿੰਦੈ ਕਪਟ ਮੁਖਾਗਿ ਅਨੀ ॥ ਝੂਠੇ ਕਹ
 ਬਿਲੇਵ ਸਿਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਏ ਆਮੀ ਜਸਿ ਕਉ ਨ ਗੁਨਾ ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਹੈ ਮਲ ਨਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਲਉ ਕੀ ਅਠਸ
 ਠਿਤੀ ਰਖ ਨਈ ॥ ਕਉ ਗਪ ਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਚਰੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ੮ ॥ ਸੇਧਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰਪਤੁ ਲਿਅਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾ ਰਾਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥
 ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਲੇ ਕਪਟ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਖੇਰ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ
 ਜਗ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੇ ਚਿਕੋਈ ਪਾਨੀ ਚਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਮੁ ਕੀ
 ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸਿਤਲ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋ ਗੁਪਤ ਪਰਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥
 ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਧੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀ ਅਲੇ ਅਨਹ ਦਬਾ ਜੇ ॥
 ੧ ॥ ਕੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿ ਆਉ ਭਾਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾ
 ਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਯਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਗ
 ਉ ਸਿਤ ਨੇਰੇ ਨਾ ॥ ਮੈਨ ਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਧੋ ਕੈ ਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੀ ਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤਲੇ ਵਉ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥
 ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਗ ਉਚੁ ਨਾ ॥ ਪਉਘੀ ਉਸੀ ਗੇ ਲੂਨਾ ॥ ਅਪਸੇ ਹੁ ਮਾਕਉ ਦਾ ਲੋ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨ ਉਵਖਤ ਜਿ ਵਲੋ ॥
 ੨ ॥ ਖਾਟ ਮਾਗ ਉਚਉ ਪਾਈ ॥ ਸਿਰਗ ਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਉਪਰ ਕਉ ਮਾਗਉ ਖੀਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜ
 ਨੁ ਖੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੈਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਲਥਾ ॥ ਇਕੁ ਨ ਉਤੇਰਾ ਮੈਠ ਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ
 ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਸੇਧਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿਕੀ ॥ ੫੨ ੨ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਬਦੇਖਤਬਗਵਾਤਉਜਨਪੀਰਜੁਪਵਾ॥ ੧॥ ਨਾਦਿਸਮਾਇਓਗੇਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਟਲੇਵੇਵਾਰਹ
 ਚ॥ ਜਹਾਇਮਿਲਿਕਰਾਦਿਸੰਤਾ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੀਤਾ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਮੈਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਰਤਨਮਲੋਕੇਠਰੀ॥ ਚਮਕਾਰਬੀਜੁਲਤਰੀ॥ ਨੇਰੈਨਹੀਦੁਗਿ॥ ਨਿਜਮਾਤਮੈਰਹਿਅ
 ਭਰਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਜਹਅਨਹਤਸੁਰਉਜਾਗਾ॥ ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆਜ
 ਨੁਨਾ॥ ਮਾਸਹਜਸਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ਸੋਰਹਿਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਘਰੁਪਾੜਪੜੇਸਾਇਪੁਛਿਯੇਨਾਮਾਕਾਪ
 ਹਿਛੁਨਿਛਵਾਈਹੋ॥ ਚੋਪਹਿਦੁਗਲੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਥੇਢੀਦੇਹੁਬਤਾਈਹੋ॥ ੫॥ ਗੀਬਾਈਥੇਢੀ
 ਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ ਦੇਖੁਥੇਢੀਗਹਿਓਸਮਾਈ॥ ਹਮਾਰੈਥੇਢੀਪਨਅਧਾਰਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਥੇਢੀਪੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਰੀ
 ਜਉਕੋਉਛੁਨਿਛਵਵੈਹੋ॥ ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭੁਤੇਤੇਰੈਤਉਆਪਨਥੇਢੀਅਵੈਹੋ॥ ੬॥ ਅੰਸੇਥੇਢੀਬ
 ਗਨਿਨਸਾਕਉਸਭਮੰਚਰਸਭਠਾਈਹੋ॥ ਗੁੰਗੈਮਹਾਅੰਮਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਪੁਛੇਕਯੁਨਜਾਈਹੋ॥ ੭॥
 ਥੇਢੀਕੇਗੁਲਾਸੁਨਿਗੀਬਾਈਜਲਪਿਬਾਂਧਿ॥ ਪੁਥਾਧਿਓ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਥਹੋਗੀਟੀਕਭਭੀਖ
 ਲਾਮਾਪਿਓ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਾਮਦੇ॥ ਘਰੁਰੇਅਦਮਵਿਅਮੰਦਲੁਬਾਜੈ॥ ਬਿਨੁਸਵਲਾਘਨਹੁਗਾਜੈ॥ ਬਾ
 ਦਲਾਬਿਨੁਬਖਸੇਈ॥ ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੋਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹਮਿਲਿਅੰਦੇ
 ਹਸੁਦੇਹੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਮਿਲਿਪਚਸਕੰਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪੋਗੇਇਆ॥ ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭੂ
 ਮੁਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਪੁਛੇਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥ ੨॥ ਜਲਭੀਤਰਿਭੁਭਸਮਾਨਿਆ॥ ਸਭਗਮੁਏਕੁਕਰਿਜਾ
 ਨਿਆ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੩॥ ੩॥

ਸੁਸੋਰਹਿਗੁਵਿਦਾਸਜੀਓ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਜਬਹਮੋਤੇਤਬਤੁਨਾਹੀਅਬੰਤੁਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇਚਿਦਧਿਜਲਕੇਵ
 ਲਜਲਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਕਿਆਕਹੀਅੈਭੁਮੁਮੈਸਾ॥ ਜੈਸਾਮਾਨੀਮੈਹੋਇਤਤੈਸਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਰਪਤਿਏਕੁ
 ਸਿੰਘਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਾਇਆਭਿਖਾਗੀ॥ ਅਛਤਰਾਜਾਬਿਛੁਰਤਦੁਖਪਾਇਆਸੋਗਾਤਿਭਈਹਮਾ
 ਰੀ॥ ੨॥ ਰਾਜਭਾਇਅੰਗਪਸੰਗਜੈਸੇਹਰਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਭੂਲਿਪ
 ਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਰਬੇਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟਭੁਗਵੈਸੇਈ॥ ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸਭਪੈਨੈਰੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਉਹਮਬੰਧੋਮੋਹਠਾਸਹਮਪੋਮਬ
 ਜੋਹਿ

ਪਲਿਤੁਮਥਾਪੋ॥ ਅਪਨੇਛੂਟਨੇਕਜਤਨੁਕਰਹੁ॥ ਮਛੂਟੇਤੁਮਅਰਾਪੋ॥ ੧॥ ਮਾਪਵੇਜਾਨਤਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥
ਅਥਕਹਾਕਰਹੁਗੇਅੈਸੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਮੀਨੁਪਕਰਿਠੈਕਿਚੈਅਰੁਕਾਟਿਚੈਰਾਪਿਕੀਚੈਬਹੁਬਨੀ॥ ਖੰਡ
ਖੰਡਕਰਿਭੇਜਨੁਕੀਰੇਤਉਨਕਿਸਰਿਚਿਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਅਪਨਥਾਪੈਨਹੀਕਿਸੀਕੇਭਾਵਨੇਕਹਰਿਰਾਜਾ॥ ਮੇਰ
ਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਅਪਿਚਿਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਭੁਗਤਿਇਕਥਾਦੀਅਥ
ਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ ਜਾਕਾਰਹਿਹਮਤੁਮਅਰਾਪੋਸੇਦੁਖੁਅਜਹੁਸਹੀਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਦੁਖਭੁ
ਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਚਿਬਿਰਥਾਜਾਤਅਥਿਥੇਕੇ॥ ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗਿਹਮਾਸਨਕਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿ
ਕਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਨਬੀਚਾਰਿਚਿਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ ਜਿਹਰਸਅਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਜਾ
ਨਿਅਜਨਭਏਹਮਥਾਵਰਸੇਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਾਨਿਬਲਾਬਿਥੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰ
ਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥ ੨॥ ਕਹੀਅਤਅਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਣੁਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ॥ ਕਹਿਗਵਿ
ਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਗਚੈਤਮਨਿਕਮਪੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਵਨਿਧਿਕ
ਰਤਲਾਤਕੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ ਅਵਰਸਭੁਤਿਆਰਿਬਚਨਰਚਨਾ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਨਾ
ਨਾਖਿਅਨਪੁਰਨਥੇਦਾਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ ਬਿਅਸਿਬਿਚਾਰਿਕਹਿਚਿਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸ
ਰਿਨਹੀ॥ ੨॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਪਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮ
ਮੇਰਾ॥ ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਕੁੰਕੇਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਪਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹੀ॥ ਤੁ
ਮਸਿਉਤੇਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਗਹੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਥਾਤੀ॥ ਜਉਤੁਮਤੀਰਥ
ਤਉਹਮਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਸਾਚੀਪੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਗੀ॥ ਤੁਮਸਿਉਜੋਗਿਅਵਰਸੀਗਿਤੇਰੀ॥ ੩॥ ਜ
ਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਤੁਮਸੇਠਕੁਰਅਉਰਨਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਤੁਮਰੇਭੁਜਨਕਟਹਿਜਮਠਾਸਾ॥
ਭੁਗਤਿਹੇਤਗਵੈਗਵਿਦਾਸ॥ ੫॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਲਕੀਤੀਤਿਪਵਨਕਾਥਿਭਾਰਕ
ਤਢੁੰਦਕਾਗਾਗਾ॥ ਤੁਮਸਨਾਵੀਕੋਪਿਜਤੁਪੀਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥
ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੀਖਿਬਸੇਰਾ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਰਾਖੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵੀ॥ ਸਾਢੇਤੀਨਿਯਥਤੇਰੀਸੀਵਾ॥ ੨॥ ਥੀ
ਕੇਥਾਲਪਾਗਸਿਭੇਰੀ॥ ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥ ੩॥ ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿ

ਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਚਿਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਤਮ ਸਰਨਗਤਿ ਰਾਜ
ਰਾਮਚੰਦ ਕਰਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ॥ ਚਮਰਦਾਰੀ ਠਿਨ ਜਨਈ॥ ਲੇ
ਗੁਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਆਰਨਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਪਉ॥ ਨਹੀ ਗੰਥੀ ਠਿਉਂ ਪਉ॥ ੧॥ ਲੇ ਗੁਗਠਿ ਠਿਠਿਖ
ਗਾਥੇ ਗੁਚਾ॥ ਹਉ ਬਿਗੁਗਠੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ॥ ੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਹੀ
ਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੧॥

ਰਗੁਸੋਗਠਿ ਭੀਖਨ ਕੀ ਬਦੀ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨੈਨਹੂ ਨੀਉ ਬੈਠੇ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਪਵਨੀ॥ ਰੂਪਾ ਕੰਨੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਥਕਿ ਅਕਰਹਿ ਪਰ
ਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਗਾਇਹੋ ਹਿਥੈ ਦਬਨ ਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤ ਹਲੇਹੁ ਉਥਾਰੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਗੀਰਿ ਜਲ
ਨਿਠੈ ਕਰਕ ਕਰੇ ਜੋ ਮਾਰੀ॥ ਮੈਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾਕਾ ਅਉਖਸੁ ਨਹੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਸੁ ਜਾਗਿ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਭੀਖਨ ਕੀ॥ ਮੈਸਾਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਨਿਗੋਲੁ ਭੁਪ੍ਰੀਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ
ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਖਿ ਆਰਤਨੁ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜੈ
ਸੇਭੀ ਗੋਬੀ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਵਨਾ ਚਿਤਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ
ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੇਤੇ ਬੇਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹੋਸੇਈ॥ ੨॥ ੨॥

ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ ੨੦੫

ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

ਕਾਲਮੁਹਤਿ ਅਨੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੀਉ ਭਰਤੈ ਆਪਣਾ ਕੈਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਲੁਸੇ ਵਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾ
 ਹਿਉ ਮੇਰੀ ਤਨਵਾ ॥ ਸਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤਨਵਾਈ ਸੇ
 ਏ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿਉ ਤਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆਲੇ ਤੇਰੀ ਮਿਤਰੀ ॥ ਸਦਕੁਰਬ ਲੈ ਜਾਇ
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਬ
 ਝੁਪਿ ਅਰੇ ਕੇ ਵਰਗਾ ॥ ਸਵਰਿਐ ਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿ ਤੁਨਾ ਮਿਤੇ ਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਿ ਸੁਆ
 ਰੀ ਪਿਅਰੇ ਜਾਇ ਕਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ ਚਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾ
 ਸੁਰੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਦੁਖ ਦੁਖਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਦੁਖ ਦੁਖਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ਹਮ ਅਦਮੀ ਹੋਇ ਕਦਮੀ ਮੁਹਲਾ ਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੈ ਤਿਸੈ ਸਾ
 ਰੇ ਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜਿ
 ਉਤਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮੈ ਖਰੀਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵਕਰੁ ਤੈਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ
 ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿ ਅਕੋ ਕਢੈ ਗਹਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੈ ਸੋ ਕਿਹੁ ਪਈ ਮੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੈ ਕਾਲੁ ਲਾ ॥
 ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਲਾ ॥ ਜਮਦੁਆਰਿ ਜਾਪ ਕਰੈ ਚਲਾਇਆ ਤਾ
 ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬਲਗੁਦਨੀ ਆਰਹੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕਿਹੁ ਸੁਲੀ ਮੈ ਕਿਹੁ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਕੁਲਿਹ
 ਹੋਹ ਮਰਹੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਹੀ ਮੈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ੫੨੨

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ॥ ਸਿਵਰਿਅ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈਹਿ ਅਭਿਜੀ ਅਰੁ ਬਿਯਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇ
 ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕਮਤਿ ਹੁਕੀਮ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚੇ
 ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਲੋਕੇ ਏਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਏਕਿ ਪਤੀਲੈ
 ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਪਤਿ ਹੋਰਾਖੈ ਜਾਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨ
 ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀ ਤੇ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਹੁਦਿ ਉਠਿ ਚਲਲਾ ਮੁਹਤਿ
 ਕਿਤਾਲੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਦੇ ਸਾਗੁ ਲਨ ਹੀ ਨਾਇ ॥ ਜੈ ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਹੋਇ ॥ ਵਿਲੁਨ ਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ
 ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਅ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਵੈਰਹੈ ॥

ਵਲਾਇ। ਅਤਮਪਰਤਮਾਏਕੋਕੋਰੈ। ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮੈਰੈ। ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾ
 ਇਆਜਾਇ। ਰਹਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈ। ਠਿਰਿਕਾਨੁਖਾਇ। ਰਹਚਿ। ਸਚਿਸਿਮਰਿਅੈਹੈਪਰਗਾਸੁ॥
 ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਾਰਿਅਈ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਵੇਚੇਗਤਿਪ
 ਈ॥ ੨॥ ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕੋਰੈ॥ ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧੈਗਾ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ਸੇਸੇਵ
 ਕੁਦਰਗਹਪਵੈਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ ਜੇਇਛੋਸੇਈਠਲੁਪਏ॥ ਸਾ
 ਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕੋਰੈ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡੈ॥ ੪॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕੋਰੈਵੀਚਰਾ॥ ਸਾਚੀਬਾਲੀ
 ਸਿਉਧਰੀਪਆਗੁ॥ ਤਾਕੋਪਵੈਮੋਖਦਾਮਾਗੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਭਾਇਹੁਸਖਦੁਹੈਸਾਗੁ॥ ੫॥ ੨॥ ੧॥
 ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੇਬਾਰਾ॥ ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰਾ॥ ਜੈਰਨਿਬਾਲੀ
 ਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ ਜੀਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਬਹੁਤਬੋਲਲੁਸੁਖਲੁਹੋਇ॥ ਵਿਲੁਬੋਲੇਜਾਨੈਸ
 ਭੁਸੇਇ॥ ਰਹਚਿ॥ ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਕਾ॥ ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਮਨੁਗਖਿਆ
 ਅਗਨੀਪਾਇ॥ ਵਾਜੈਪਵਨੁਆਖੈਸਭਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਤਮੋਹਪਰੀਤਿਸੁਆਦਾ॥ ਸਭਾਕਾਯਖਦਾਰਾ॥
 ਦਾਗਾ॥ ਦਾਗਦੇਸਮੁਹਿਚਾਲਿਆਲਾਇ॥ ਦਰਗਹਖੈਸਲਨਾਹੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਲੁਤੇ
 ਰਾਨਾਉ॥ ਜੀਤੁਯਾਗੇਤਰਲਾਹੈਰੁਨਹੀਥਉ॥ ਜੇਕੋਭੂਖੈਠਿਰਿਹੈਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾ
 ਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੧ ਚੇਰੁਸਲਾਹੈਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤੁਨਢੀਜੈ॥
 ਚੇਰਕੀਹਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ ਚੇਰਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਮਨਮੰਪੈਕੁਤੇਕੁਰੈਆਗਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਬੋਲੇਬੁਝੀਐਸਚਿਆਗੁ॥ ੨॥ ਚੇਰੁਸੁਆਲਿਚਿਚੇਰੁਸਿਆਲਾ॥ ਖੇਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦਗਾਲਾ॥ ਜੇਸਾਥਿ
 ਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ ਜਾਪਰਖੀਐਖੇਟਾਹੋਇਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੇਸਾਪਾਵੈ॥ ਅਖੀਬੀਜੇਆ
 ਪੇਰੀਖਾਵੈ॥ ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾਈ॥ ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਰੈਰਹਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੇਸਉਕੁਰੀਆ
 ਕੁਰੁਕਥਾਵੁ॥ ਭਾਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਪੁਭਾਵੈਅਪੀਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਾਨੈਜਾਨੁਜਾਨੁ॥
 ੪॥ ੪॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦਮਨੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਈਆਲਾ॥ ਦਰ
 ਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖਾ॥ ਖੇਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ ਖਰਾਖਰਾਅਖੈ
 ਸਭੁਕੋਇ॥ ਰਹਚਿ॥ ਕਾਦੀਕੁਰੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਈ॥ ਬਹਮਲੁਨਾਵੈਜੀਆਪਾਈ॥ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਨੈ
 ਅੰਧਾਤੀਨੇਚਿਜਾਕੇਕਾਥੀਪੁ॥ ੨॥ ਸੇਜੇਗੀਜੇਜੁਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਨੈ॥ ਕਾਜੀ

ਸੋਜੇਉਲਟੀਕਰੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ। ਸੋਬਮਲੁਜੋਬਹੁਬੀਚਰੈ। ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇ
 ਕੁਲਤਰੈ॥ ੩॥ ਦਨਸਬੰਦੁਸੇਈਦਿਲਿਧੈਵੈ। ਮੁਸਲਮਾਨੁਸੇਈਮਲੁਖੈਵੈ। ਪਾਵਿਆਬੁਝੈਸੇਪਰ
 ਵਲੁ। ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਲੁ। ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀ
 ਨਹੀਸਤ ਕਾਢਬੁ। ਥਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਭੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥ ੧॥ ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਗੁ।
 ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਕਪਕੜਹਿਰਗਲਕਉਸੈਸਾਗੁ। ਰਹਾਇ। ਅੰਟਸੇਤੀਨਕਪਕੜਹਿਸੁਝੁਤੇਤਿਨੀ
 ਲੇਆ। ਮਗਰਪਛੈਕਛੁਨਸੁਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਆ॥ ੩॥ ਖੜੀਆਤਪਰਮੁਛੋਡਿਆਮਯੇਛੁਭਾਖਿਅ
 ਗੀ। ਸਿਸਟਿਸਭਾਇਕਵਰਨੋਈਪਰਮੁਕੂਤਿਰਹੀ॥ ੩॥ ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਲੋਸੇਪਹਿਕਰਹਿਥੇ
 ਦਅਭਿਆਸੁ। ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਹੀਕਰੈਨਨਕਦਾਸੁ॥ ੧॥ ੧॥ ੮॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧
 ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਲੁਗਵਿਚੰਦੁਦੀ। ਪਕਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੇਤੀ। ਸੁਪੁਮਲਾਅਨਲੇ
 ਪਵਲੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲਥਨਗਇਛੁਲੀਤੇਜੇਗੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਤੇਗੀਆਰਤੀ॥
 ਅਨੁਤਾਸਬਦਵਾਜੈਤੇਭੇਗੀ। ਰਹਾਇ। ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨੈਤੇਤੋਰਿਕਉਸਹਸਮੁਗਤਿਨਨਏਕ
 ਤੇਗੀ। ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੀਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੀਪਇਵਚਲਤਮੇਗੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿ
 ਜੋਤਿਓਸੇਇ॥ ਤਿਸਕੈਚਨਲਿਸਭਮਹਿਚਨਲੁਹੋਇ। ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਵਹੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਸੁਮਾਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੇਅਨਦਿਨੇਮੇਹਿਅਹੀਪਿਆਸਾ। ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਨਕਸਾਹਿਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੈਰਨਾਮਵਸਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਗੁਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨
 ਇਹੁਪਨੁਅਖੁਣਨਨਿਖੁਣੈਨਜਾਇ। ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ। ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਾਲਿਜਾ
 ਈ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਈ॥ ੧॥ ਸੇਪਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਾਇਵਲਾਇ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਨੁਪਰਗਾ
 ਸਿਆਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵੈਸੈਮਨਿਆਇ। ਰਹਾਇ। ਅਵਗੁਲਕਾਟਿਗੁਲਾਰਿਦੈਸਮਾਇ। ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਹ
 ਜਿਸੁਭਾਇ। ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਾਚੈਬਾਲੀ। ਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਲੀ॥ ੨॥ ਏਕਮਚਰਜੁਜਨਦੇਖ
 ਹੁਭਈ॥ ਦੁਬਿਧਮਹਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਈ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
 ੩॥ ਸਭਮਹਿਵਸੈਪਭੁਏਕੋਸੇਇ। ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਵਹੋਇ। ਸਹਜੇਜਿਨਿਪਭੁਜਾਇਪਛਾਲਿਆਨਨ
 ਕਨਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਨਿਆ॥ ੧॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲਾਅਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਕੈ

ਸਬਦਿ ਭੇਰੇ ਭੰਗਾ ਨਾਮ ਪਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਏ
 ਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਮਹੁ ਮੈ ਮਲੁ ਪੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ
 ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਿਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਅਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨ ਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਅਪਿ
 ਮੁਕਤੁ ਅਵਗਮੁ ਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਭ ਮੁਈ ਬਿ
 ਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਸੁ ਹਿਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੀਤਿ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਪਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜੇ ਨਹਿ ਪਤਿ ਪਾ
 ਲੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲੋਕੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰੂ ਪਾਪੀ ਪਛੋਇ ॥ ਸੀਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਵੇ ਪੁ
 ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪੁਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲੁ ਹੁਭੁ ਲਾਜੁ ਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੀਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ॥
 ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪੀਤੁ ਮੁਸਦਾ ਪਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਕ
 ਰਤਾ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਰਤੇ
 ਪਤਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁਜੈ ਲੋਭੁ
 ਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਪਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
 ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਚੇ ਕਾਗਾ ਹੁਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੇ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਗਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸੋ ਪੈਨੁ ਪੁਰ
 ਖੁ ਜੇ ਸੁਨਾ ਮਿਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਪਰਿਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ਪਭਸਾ
 ਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰ ਲਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚ ਮੁਖਿ ਨਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਇ ਹੁਦੁ ਖੁਜਾਇ ॥
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਮੂਲਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਰ
 ਹਾਇ ॥ ਕੁਰੂ ਕੁਸਤੁ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਹਜੇ ਹੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ
 ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲਾ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਲੀ ॥ ਮਨ ਮੁ

ਖਿਨੈਪੈਵਿਹਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਠਕਿਰਹਏ॥੩॥ਕਿਸੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇ
ਕੁਸੇਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ਮਿਲਿਖੀਤਮਜਾਚੇਗੁਲਗਾਵਾਂ॥ਨਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾਭੀਵਾਂ॥੪॥
ਪਾਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਮਨੁਮਰੈਪਾਤਮਰਿਜਾਇ॥ਕਿਨੁਮਨੁਏਕੈਸੇਰਹਿਪਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਤੁਜਾਦੈ
ਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਇ॥੧॥ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅ
ਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਲੀਕਾਰਕਮਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤਮੈਗਲਮਿਕਦਾ
ਗਾਗੁਰਮੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਾਹਗਾ॥੨॥ਮਨੁਮਸਾਪੁਸਾਪੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੇਪੁਰਿਗੰਧਮਨੁਮੋਲਿਮਿਲਾ
ਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਲੀਕਲਾਆਪੇਪੁਤ੍ਰਜਾਦੈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਦੈ॥
੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਕਾਚਾਪਨੁਸੰਚਹਿਮੁਰਖਗਵਾਗਾ॥ਮਨੁਖਭੁਲੇਅੰਧਗਵਾਗਾ॥ਬਿਖਿਆ
ਕੈਪਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਸਾਥਿਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਪਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਪਨੁਨਿਅ
ਵੇਜਾਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਨੁਮੁਖਿਭੁਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਗਾ॥ਭਵਜਲਿਭੁਖੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
ਟੇਪੁਰੈਭਾਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅੰਹਿਨਿਸਿਥੈਗਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਲੀ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਹ
ਰਿਨੀਮਸਮਾਈ॥ਸਿਪਸਾਪਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਭੋਇ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾ
ਚਾਹੋਸੇਇ॥ਉਤਮਬਹੁਪਛਾਦੈਕੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦਿੜਾਏ॥ਨਨਕਆਪੇਵੈਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾ
ਏ॥੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਨਵੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਪੈਰੁਜਿਨਾਇਕਨੀਮਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਹੁ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਹੁ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪੁਤ੍ਰਆਪਿਪੁ
ਲਾਏ॥ਕਲੀਕਲਾਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਹਮਮੁਰਖਮੁਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਕਾਰਕਾ
ਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਪਨੁਥਹੁਤਮਭਿਮਨੁ
ਮਹੰਕਾਰਿਭੁਖੈਨਪਵੈਮਨੁ॥ਆਪੁਛੋਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੇਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇ
ਕਰਤਾਸੇਇ॥ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਾਚੇਲਾਏਸੇਈਲਾਗੈ॥ਨਨਕਨੀਮਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਅਗੈ॥੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁਹਰਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੋਦਾਤਾ॥ਹੋਹੁਦਾ
ਇਆਲਨਾਮੁਦੇਹਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਗੀਗਿਰਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾ
ਮਵਿਛੁ॥ਕਰਲਕਾਰਲਾਸਭਨਾਕਏਕੈਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੋਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਹੁਤੇਫੇਰਪਾਏਕਿਰਪਨਕ

ਉਮਥਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿ
ਨਨਕਭਰਮਪਟਖੁਲੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥੧੮॥

ਗੁਰਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ਹਮਉਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿ
ਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਲਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਬੁਥਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾ
ਖਲਹਮਤਾਰੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਯਾਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੀਚ
ਨੁਖੈਸੰਤਰਿਤਾਇਚਿਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਗਤੀਜਪਿਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਜਾਗੀਪੁਗਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਰ
ਮਅਗਾਧਿਥੋਧਿਅਪਰੇਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥
੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਹਰਿਜਪਿਚਿਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਰੀ॥ਅਪਨੀਸੇਵਾਆ
ਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਈਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਸੰਤਜਨਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਕੁਰਹਨਸਾਰੀ॥ਜੈਸੀਮ
ਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁਲੀਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਨਕੀਕਰੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰ
ਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਭਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁ
ਆਮੀਕਿਰਪਾਪਾਰਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਾਗੀ॥ਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਰੀ॥੪॥
੨॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਰਿਕਾਸੰਤਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਨੀ॥ਜੋਜੋਕੈਸੁਣੈਸੇ
ਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇ ਸੰਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮ
ਖਪਲਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਐਸਾਸੰਤਸਾਧੁਜਨਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾ
ਨੀ॥ਤੇਨਕੀਪੁਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਯੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਉਚਿਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਚਿਸੇਤ੍ਰਿਪਤਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਸੇਸਭਲਾਖੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥
ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਗਵਡਉਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਚਿਜਪਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੋਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜ
ਨਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥੩॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਮਅੰਪੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਤੇਕਿਉਚਾਯਹੁ

ਰਚਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਹਮਲਾ ਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਤ ਚਲਾਨੁ
ਰਚਾਈ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਯਾਨਾ ਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਸੁਲਹੁ ਜਨ ਭ
ਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੁਕੇ ਗਿਬੇ ਗਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਂਧੁ ਮਤ ਜਾਲਾਹੁ ਆਜੁ ਕਿਕਾਈ॥ ੨॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪ ਲਾਹਰਿ ਸੇਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਈ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਅ
ਕੇਲ ਕੇਲਾਈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚ ਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਗਤਿ ਸਾਪਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਗਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੂੰਦ ਭਏ
ਰਿਸੁ ਆਸੀ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕਬਿਲਾ ਲਾਬਿਲਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿ
ਮਖਾਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਸਕ ਉਇ ਕਰਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਿਉ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮਲਾ ਹਿਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ॥
ਤੂ ਪੈਰੈ ਪੈਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਗੁਰ
ਠੇਗਿ ਚਲੂ ਲੈ ਰਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਉ ਤਮ ਪਾਤੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਅਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਲਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ॥
੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕਾ ਪਗ ਮੁਕਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹੁ ਹਮ ਛੂਟ ਕਾ ਕੀ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿ ਤਰੈ ਤਰਾ ਕੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਲਾ ਜਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕ ਕੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜੀਨ
ਜਪਿ ਚਿ ਹਰਿ ਬਚਨ ਕੀ॥ ਲੇਖਾ ਚਿ ਤੁਗੁ ਪਤਿ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਪਿ
ਚਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਸੇਗਾਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ॥ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਸੁਰੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗ ਨਿਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚ
ਰਿ ਚਿੰਦੀ ਦੰਦਾ ਕੀ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾ ਕੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਸਾ ਕੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪੁਰੁ . ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਗਾਰਿ ਗੋਰੁ ਮਨ ਸੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ॥ ਆਦਿ ਸਵ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਪਾਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੇਸਟਾ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਹਰ
ਸਤ ਸੇਬੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਵਾਛਿ ਅਖਣ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨਪਤੀਨੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ॥ ੨॥ ੧॥

੧ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਗੁਰਕੁਰਹਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹ
 ਭਵਹਿਠਿਹਿਜਨਮਿਨਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਸਰਬਸੁਖੀ॥
 ਹਰਿਜਸੁਉਚਸਭਨਾਤੇਉਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਰਾਈ॥ਰਹਾਚਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿ
 ਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਗਿਸਿਉਪੀਤਿਥਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚੈਤਵਿਸਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਗੀਨਨਕਹਰਿਭੁਏਹੈਸਖਾ
 ਈ॥੨॥੩॥੮॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਹਰਿਪਕੁਰਹਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭੁਉਜਲਪਾਰਿਉਤ
 ਕੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿਰਿਦੈਪਿਆਈਹਰਿਹਰਿਸਿੰਤੁਸਵਾਇਵਭਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥੧॥ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗ
 ਦੀਨਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਗੀ॥ਰਹਾਚਿਹਰਿਹ
 ਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਾਏਚਿਮਨਿਉਚਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਚਿਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ਜਨਨਨਕੀਪਾਤਿਰਾਖੁ
 ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਈਪਰਿਚਿਹੈਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀ॥੨॥੩॥੯॥ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ
 ਚਉਗਸੀਸਿਪਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਹਰਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾ
 ਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਉਤਮਕਾਮਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿ
 ਸੁਲਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਰਹਾਚਿਸਰਲਾਗਤਿਪਾਤਿਪਾਲਕਹ
 ਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਨਕਹਰਿਸਿਮਰਲਾਕਾਹੈਚਾ
 ਉ॥੨॥੧੦॥੧੦॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਨਸਭਿਅਵਹਿਸਭਿਗਵਹਿਹਰਿਹਰਿਉਤਮਥਨੀ॥
 ਗਵਿਆਸੁਦਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਨੀ॥੧॥
 ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥੀ॥ਹਰਿਦਗਿਤਿਨਕੀਉਤਮਥਾਤੇਹੈਸਤਹੁਹਰਿਕਥਾ
 ਜਿਨਜਨਹੁਜਨੀ॥ਰਹਾਚਿਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪਕੁਚੇਜਾਵਿਛਨੀ॥ਜਨਨਨਕਆਪਿਮਿਲਾ
 ਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਾਤਿਆਗਿਚਿਹਰਿਭਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ
 ਇਛਪੁਰੁਭੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਪਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅਵੇਤਾ
 ਸਰਬਸੁਖਪਵਿਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖਉਜਲਹੋਈ
 ਹੋਤਿਤਾਪਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਰਹਾਚਿਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਾਇਅਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀ
 ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਾਤੇਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥
 ੧੨॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਮੇਰੇਸਾਹਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਮਗੀਬੇਦਨਿਤੁਜਨਤਾਸਾਹਮਵਰੁ

ਕਿਉਂ ਜਨੈ ਕੋਇ। ਰਹਾਇ। ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹ ਤੇ ਰਾਕੀਆ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੋਇ। ਸੂਠਾ ਕਿਸਕਉ ੩੦੫
 ਅਖੀਐ ਸਾਹੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੁਵਰਤਦਾ ਸਾਹੁ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਹਿਧਿ ਅਵਹਿਦਿ ਨੁਰਤਿ॥
 ਸਭਿ ਤੁਝੀ ਥਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ ਤੁਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਏਕਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਕੇਤੁ ਝੁਗੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ
 ਤੁਝੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੁਸਭਨਾ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਹਿਧਿ ਅਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਉਹੁ ਤੁਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੧॥ : ੧੩॥ ੩੧॥

ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਵਖੰਡ ਨਦਾ ਖੰਡਿ ਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲਿ ਰਿਕਰੇ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪਿ ਮਟੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜੀ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮੁਸ
 ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਾਇ ਅਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਤੇਰਾ ਥਨੁ ਤੁਹਾਵਾ ਤੁਪੁਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੇਹਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਸਭ ਬਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੇਰੇ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਭੁਪੁਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕਦਰ ਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਜਾਇ
 ਬਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਗਵਿ ਅਸੁ ਬਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪਾ ਗੋਰ ਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਥਿ
 ਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨ ਕਸਰ ਨਿਦਾ ਆਰੇ॥ ੪॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਤੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲਾ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਬਢਾਇ ਓ॥ ਕਮਲ ਹੋਤਿ ਬਿਨ ਸਿਉ ਹੈ ਭਵਰ ਉਨਿ ਮਾ
 ਰਗੁ ਨਿਕਸਿਨ ਪਾਇ ਓ॥ ੧॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕ ਸਾਸਿ ਉਮੇਹੁ ਕੀਨਾ॥ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦਹੀ ਸੇਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਰੀਨਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਾਮ ਹੋਤਿ ਕ੍ਰਿਚ ਭੁਲੈ ਫਾਕਿਰ ਓਹੁ ਪਰਵਸਿ ਭਾਇ ਓ॥ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਨਾਦ ਹੋਤਿ ਸਿਰੁ ਝਰਿ ਓ
 ਕੁਠੈ ਕਉ ਸਹੀ ਤੇਤ ਬਿਦਾਰਾ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟਿ ਬੁਲੈ ਭੋਮੇ ਹਿਚ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਾਇ॥ ਆਕਉ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਗਚਿ ਓ
 ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗਾਇੰਦ ਅਵਰ ਸੀਰੀ ਨੇਹ ਓਹੁ ਜਾ ਲਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇ
 ਲਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਏਹੈ ਚੁਝਾਇ ਓ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਓ ਮੇਰੇ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਏ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਓ ਸਗਲੇ ਪੈਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਏ॥ ੧॥
 ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਚਿਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ॥ ਅਹੈ ਰੂਪਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਝਰਾ ਗਾਡੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਰੇ
 ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਅ ਨਾਹ ਮਾ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿ ਓ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ੨॥
 ਸਭੁ ਕੇ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨਾ॥ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇ ਓ ਮਨ ਕਾ ਚਿਰਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀ ਚਿਮੇਰੇ
 ਰਾਜਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨ ਸਿਉ ਛੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੁਟਾ ਸਬਦੁ ਲਗੇ ਗੁਰ ਮੀਠਾ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਸਰ ਬਨਿਵਾ

ਸੀ ਨਨਕਰਮਈਆ ਡੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੁਲੇ ਦਿਨ ਸ
 ਚੀਏ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ ਪਏ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਮੇਰਿ ਗਾਮ ਜਸੇ ਮਾਨੀ ਗਾਇ ਚੀ ॥
 ਭਾਇ ਚਿਪਗਾ ਸੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾ ਏ ਚੀ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਪਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀ ਤਰਿ ਵਸਿ ਮ
 ਤਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਗ ਪਾਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੇ ਦਰ ਰਾਮ ਨੀਸਰੰ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੰਤਾ ਮ
 ਚੰਤਾ ਸੋਚਾ ਮਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੇਰੁ ਥਕਾ ॥ ਹਉ ਮੈਰੋ ਗਾਮਿ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਜੀਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰ
 ਥਾਈ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਭਾਤਿ ਸਕਾ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿ
 ਨਹੀ ਸੁਦਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ॥ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਨੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ
 ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਚਿਨਤਿ ਲੁਨਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਗੋਲ ਕੁਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ
 ਮੰਤਰੀ ॥ ਜਿ ਗੋਨ ਭੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿ ਚਿ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤਿ ਪਤਨੀ ॥ ੨ ॥ ਚਿਏ ਜੁਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕ
 ਦੁਰ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ਬਿਯਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰੀ ਮਲਿਕੈ ਲੀਓਈ ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿ ਕਵਖਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿ ਜ
 ਤਿ ਸਹਜਾ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਨਿਰੰਗੁ ਪੁਰਖ ਧਿ ਚਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਚਿ ਬੰਧਨੀ ॥ ੪ ॥
 ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਤ ਤਾ ਕੀ ਤਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਹੋ ਮਾਇਆ ਰੰਗ
 ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ੧ ॥ ਬੀਖਿ ਆਮਹਿ ਕਿਨਹੀ ਤਿ ਪਤਿਨ ਪਈ ॥ ਜਿਉ ਪਵ ਭਈ ਪਨਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ
 ਰਿਕਤ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰ ਤੇਰੇ ਜਨ ਬਹੁ ਬੰਧਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦ ਮੁਕੈ ਰਸੁ ਅਨਕ
 ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁਟਾਘੋਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਹੀ ਪਗਗਹ ਜੋਰਨ ਚੁਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪਾਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤ
 ਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੁਕੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਮ ਮੇਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦ ਸੇਤਨ
 ਕੈ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਰੈ ਕਛੂ ਮੈ ਜਾ ਕਉ ਠਿਗਿ ਇਹੁ
 ਧਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇ ਚਿਏ ਕੁਰਸਾ ॥ ਖ
 ਨ ਪਨ ਅਨਨਹੀ ਖੁਸ਼ਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਮਉਲਿ ਚਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚਿ ਹਰਿ ਆਏ ਕਬੂਦ
 ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਗਨਿਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਘਲਨ ਮਿਲਿ ਚਿ ਸੇਵਨ
 ਮਿਲਿ ਚਿ ਮਿਲਿ ਚਿ ਆਇਆ ਚੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੈਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ॥ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਨੈ ਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਸਰ ਬਜੀਆ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ ਨਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮ

ਤਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੧॥੧॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਮਪੁਨੇਦੁਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿੜਾ
 ਇਆਮਹਾਉਦਿਆਨਅੰਧਕਰਮਹਿਜਿਨਿਸੀਪਾਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਅਰੇਪੁਨਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ
 ਈਹਉਸਰਬਕਕੀਜਿਸਹਿਰਮਾਰੀਚੰਦਾਰਹਚਿ॥ਜਾਕੈਸਿਮਗਿਸਰਬਨਿਧਨਾਮਨੁਮਹਤੁਪਾਤਿ
 ਪੁਰੀ॥ਨਮੁਲੈਚਕੋਦਿਅਘਨਸੇਭਗਤਬਾਛਹਿਸਭਿਪੁਰੀ॥੨॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਨਾ
 ਪਾਰਬਰਮਅਪਰੰਪਰਸੁਅਮੀਸਿਮਰਤਪਾਰਿਪਰਨਾ॥੩॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੀਤਸੀਗੀਰ
 ਰਿਚਿਓਲਾ॥ਹਰਿਪਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਇਹਨਾਨਕਕੀਰੋਚੋਲਾ॥੪॥੮॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫
 ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਗੀਮੰਦਾਇਹਕਮਾਰੀਗੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤੋਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਵੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੧॥
 ਮਾਇਅਮੋਹਭੂਲੋਅਵਰੋਹੀਤਾ॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਬਨਹਰਪਾਤਗੇਇਹੋਤੁਹਰੋਬੰਤਾ॥ਹਰਚਿ॥ਚੰਦਨੁਲੇਪਹੋ
 ਤਦੇਹਕਉਸੁਖੁਗਰ॥ਪਭੁਭਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅਮੀਮੁਤਸੀਗੀਨਹਿਰੁਚਮਾਵਤਾਬਿਖੈਠਗਉਗੀਪੀਤਿ॥
 ੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਾਅਕਾਰਥਜਨਪੁਦਾਰਥਕਾਚਥਾਦਰੈ
 ਜੀਤਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇੜਦੀਤਾ॥ਸਾਪਸੀਗੀਇਨਦੁਖ
 ਤੇਨਕਸਿਓਨਨਕਏਕਪਰੀਤਾ॥੪॥੯॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਪਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਗੁਲਗੋਵਿੰਦਜ
 ਸੁਰਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮਰੈਇਹੁਥਿਸਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸੀਈ॥ਐਸੀਮਾਤਿ
 ਦੀਜੈਮੇਰੇਠਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਧਿਅਈ॥ਹਰਚਿ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੇਹਮਾਨੁਛੁਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥
 ਅਨਦੁਪੁਰਵਿਓਸਭਮਧੇਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਵਨ
 ਗੋਸੀਈ॥ਕੋਟਿਸੁਖਅਨੰਦਗਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਪਭਗਤਿਸਾਪੁਰੀਜੋਪਭਕੈਮਸਿ
 ਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਾਤਿਸਨਾਸਭਬੁਝੈਹੈਨਨਕਾਵਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੪॥੧੦॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਆ
 ਪੁਨੈੜੈਗੁਲਭਵਲਚਤੁਰਸੀਸਾਗਾ॥ਜਗਾਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪਭਕੀ
 ਚਿਟਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਪਪਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੈਬਿਆਪਿਤਬਹੂਟੋ॥ਹਰਚਿ॥ਨਹਸੁਲੀਐਨਹ
 ਮੁਖਚੇਥਕੀਐਨਹਸੋਹੈਉਹਰੀਰੀ॥ਐਸੀਠੰਢੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਨਿਸਭਕੈਲਾਰੈਸੀਰੀ॥੨॥ਮਾਇਬਪਪੁ
 ਤਹਿਤਭੁਤਾਉਨਿਪਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੁਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਪਿਪਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਾਰਿਲਾਰਿਮੁਆ॥
 ੩॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਮਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹਚਲਾਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਣੀਭਾਰਿਜਲੈਸਿਸਚਾਭਗਤਨ
 ਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਕਟੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਨਕਪਨੁਪਾਇਆਮ

੧॥

ਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਤੁਮਦਰੇਠਾਕੁਰਪਾਤਿਪਾਲਕਖੁਸਮ
 ਹਮਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪਾਤਿਪਾਲਹੁਮਥਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ
 ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥ਰਹਾਰਿਕੋਟਿਪਰਾਧਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕ
 ਬਿਪੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਬੋਰੇਤੁਮਆਪਨਾਬਿਰਦੁਗਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਹੀਸਗਦਿ
 ਤੁਮਹੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਰੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਨਕਘਰਕੇਗੋਐ॥੩॥ ੧੨॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਪੁਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨਾ॥ਕਹੁੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀ
 ਬੋਲਹਿਮੀਰੇਬੈਨਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨਾ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਬੇਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈ
 ਲੈਨਾ॥ਰਹਾਰਿਜਾਪਤਾਪਕ੍ਰਮਨਬਸੁਧਕਰਿਉਧਤਾਪਲੈਗੈਨਾ॥ਇਹਬਿਪਿਨਪਤੀਅਨੇਠਾਕੁਰਜੇ
 ਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨੇਗੋਲਕੁਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਚਿਜੇਸੁਕਿਰਪੈਨਾ॥ਸਾਧਮੀਗੀ
 ਗੀਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਨਕਸੁਖਿਜਨਰੈਨਾ॥੩॥ ੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾ
 ਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲਾਇਹੁਮਨੁਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਵੈ॥੧॥ਹੈਕਉਐਸੇਹ
 ਮਗਮੀਤਾ॥ਸਗਲਸਮਗੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਰਪਉਅਪਨੇਚੀਤਾ॥ਰਹਾਰਿਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਕੀਲੀ
 ਵਾਇਨਸਿਉਪੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸਿਗੁਸੰਤਸਭਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਲਨਿਪਾਨਦਾਇ
 ਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਦਾਇਆਲਾ॥ਮਾਗੈਦਨੁਨਾਮੁਤੋਰੇਨਾਨਕਾਜੇਉਮਾਤਾਬਲਗੁਪਾਯਾ॥੩॥
 ੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਥਾਗੈ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸਹੀ
 ਕਉਠਿਰਿਮਾਗੈ॥ਰਹਾਰਿਜਨਕਾਅਪਿਸਹਾਈਹੋਅਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਗਿ॥ਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਉਹੀਮੁਏ
 ਬਹੁਗਿਹਿਨਮੈਝਾਗਿ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਪਰਿਚਿਦੁਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਗਿ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੁ
 ਖੁਕਾਲੋਹਅਦੀਨਦੁਨੀਅਕੈਦਰਬਾਗਿ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਅਬਹਰਿਗਖਨਹਾਰਾਚੇਤਾ
 ਰਿਆ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸਗਲਾਰੇਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਰਹਾਰਿਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੇ
 ਗਮਿਕਾਮਕੋਪੁਏਤੁਮਾਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਨਗਾਇਨਸੀਰੀਸਗਲੇਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖ
 ਧਮੰਤਮੁਲਮਨਏਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਪਾਰਿਆ॥ਚਰਨਰੇਨਬਛੈਨਿਤਨਨਕਪੁਨਾਪੁਨਾਬਲਿਹਰਿ
 ਆ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯ ੫ ਮੇਰਲਾਗੇਰਾਮਸਿਉਹੇਤਾ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁ
 ਖਕਾਕਦਿਆਕੇਤਾ॥ਰਹਾਰਿਰਾਬਦੇਇਰਾਖਿਚਿਅਪੁਨਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲੀਮਟਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁ

ਖਕਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨਕਾ ਅਪਿਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋ ਆਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿਲੀ ਏ ਕੀਰਿ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਭ
ਉਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਦੇ ਨਨਕਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ॥ ੨॥ ੧੭॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ
ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂ ਅਪਿਕਰਹਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਯੁ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਆਉ ਏਨਿ ਵਾਰਿ॥ ਬੀਪਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਨਿ ਪਈ ਆਹੁ ਏ ਜੀਵੀ ਤੂੰ ਸੰਮਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਨੁ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਰਕ ਏ ਆਰਾਧੀ ਨਨਕ ਸਦਕੁ ਰ
ਬਨੁ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰ ਪੁਰਖਾ ਖਿਲੇਹਾ॥ ਹਮ ਤੇ ਕੀਛੂ ਨਹੇ ਇਸੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨ ਨ ਮੁਦੇਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟ ਬਿਸਾਗਰ ਸੈਸਾਗਾ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿ ਆਨ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਉਚ
ਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਪਾਸਿ ਨਹੀ ਰਿਸਨਾ ਭੂਖਾ॥ ੨॥ ਅਨਿਬਾਸ ਨ ਰਚਿ ਬੀਖੈ ਬਿਅਧੀ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਿਗਿ ਮ
ਹਾ ਅਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਜੀ ਅਜਹਨੁ ਪੁਨ ਪਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਨਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿਠਾ ਕੁਰਗੈ ਜਨਕੀ ਅਪੀ॥ ਤਰਲ ਤਰਲ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਅਪੀ॥ ੧॥
ਸਾਪੁ ਸੀਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ
ਅੰਤਿ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿਠਾ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ॥
੨॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਬੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਈ ਐਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ
ਅੰਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨਕਾ ਰਸਿ ਪੂਜੀ ਏਕਾ॥ ਤਲੁ ਮਲੁ ਦੀਬਾ ਲੁਸਾ ਚਾਨਨ ਕਕੀ ਪ੍ਰਭਟੇ
ਕਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਪੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਆਨ ਸਗਲਾ
ਬਿਧਿ ਕੀਮਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਪਾਗਿ ਚਿਟ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਚਿ ਪੁਰਨ ਪ
ਰਮੇ ਸੁਗ ਬਿਨ ਸੇਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਈ ਆਲਾ ਰੂਮੰ ਚਲ ਸਗਲਾ ਬਿਅਪੇ ਮਾਈ॥
ਜੀ ਅਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਚਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ੨॥ ਨਨਕ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐਪਈ ਐ
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ॥ ੩॥ ੨੧॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪਹੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ਛੋਰਿ ਜਾਹਿ ਸੇਕਰਹਿ ਪਗਲਾ॥ ਕੀਮਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਸੀਰਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ
ਸਿਉ ਹੀਤਾ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਸੈਸਾਗਾ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰਖੁ ਏ ਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਾ
ਰਿ॥ ਸਾਚੁ ਪਰਮੁ ਨਹੀ ਭਵੈ ਡੀਠਾ॥ ਝੂਠੇ ਹਸਿ ਉਗਰੁ ਚਿਮੀਠਾ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿ ਆਦਾਤਾਰਾ॥ ਜਾ ਲੈ
ਨਹੀ ਮਰਦਾ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਰੋਵੈ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਗਲਾ ਏ ਖੋਵੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਲੈ ਆਵਲ
ਓਠਿ

ਜਾਣੇ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾ ਲੋ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਤਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾ ਲਾ॥ ਤੇਭੇ ਭਲੇ ਨੇ ਕੁਰਬਾ ਲਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾ
 ਰੀ ਬੁਥੰਦਾ ਜਗੁ ਤੇਗਾ॥ ਰਾਖਿਐ ਏਸਾ ਹੋ ਬੁਧੁ ਮੇਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾ ਗੁ॥ ਖਾਟ ਲਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜੁ ਗਾ॥ ਸਿੰਚ ਲਕਉ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਮੁ॥ ਹ
 ਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤਕੈ ਅਵੈ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰਗੀ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਬੁਲਾਏ ਕੰਨਿ ਰੰਕਾਰਾ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚੰਦਾ॥ ੨॥ ਜਹਸਾ ਪਸੰਤ ਨੇ ਵਹਿ ਏਕੜਾ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਾ
 ਧਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁ ਮਸਤ ਕਿ ਕੰਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਵਿ ਕਰੀ ਅਠ ਦਸਿ
 ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰ ਗੁਲਤਾਸਾ॥ ਪੁਛੁ ਦਇਆ ਲਾਕਿ ਰਪਾਲ ਹਜੂ ਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾਪੁ ਗਿ॥ ੪॥ ੨॥
 ੨੩॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਤਰੈ ਜੇਖ ਸਮੁਸਮਾਗੈ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪਚੈ ਮਨੁ ਖਵੈ ਚਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰ
 ਉਪਰਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਸੇਵਾ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਨਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸੀ ਮਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਜਨਮ ਮ
 ਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨ ਸੈ॥ ਗੁਰੁ ਭੀਖ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ॥ ੨॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਅਪਿਲਾਏ ਲਾਭਿ ਲਾਇ॥ ਦਰਗਹੀ ਮ
 ਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਸਾ ਚੇ ਭਾਏ॥ ਜਮ ਕਲ ਭੇਭਏ ਨਿਕਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦ
 ਰਬਾਉ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਲੁਕਾਏ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲਾ ਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਲਾਰਾ॥ ੪॥
 ੩॥ ੨੪॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੀਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੀਤਮ
 ਪੁਛੁ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਗੰਗੀ॥ ੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਛੁ ਅਪਨੇ ਕਾਤਾਲਾ॥ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ
 ਮਸਲਾਤਿ ਪਰਵਾ ਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਇ ਲੁਪਤੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਲਾਸਾਖੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾ
 ਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਏਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੫॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਛਤੇ
 ਪਾਏ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਗਖੋ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲ ਨਿਨ ਦੀਨੈ॥ ਕੈਨੈ ਨਦੁ ਤਰੁ ਭਾਖੋ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾ
 ਚਾ ਬਿਸੁ ਸੁਆਪੇ ਖਿਪੇ ਖਸੁਆਮੀ॥ ਕੀਸੋਭਾ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਸਰਨੇ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਅ
 ਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਖਿ ਚੀ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ ਅਪਨ ਕੀਚੈ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਨਕਾ॥ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿ ਚੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੬॥
 ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂ ਰਿਦੁ ਰਿਕਤ ਹੁਨ ਜਾਈ॥ ਗਵੇਗਹੇ ਅਸਰ ਬਰਮੈ ਮਨ
 ਸਦਾ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਏਤ ਉਤਨ ਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੇਸੀ ਗੀ ਗਨੀ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ

ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ਠਹਾਰੀ ਪਤਿ ਪਲੈ ਅਪਿਅ ਉਦੇਇ ਕਛੁ ਉਨਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲ ਤਮੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥
 ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਰ ਪ੍ਰਭ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਜਨ ਅਚਰ ਜਾਨੁ ਪੂ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
 ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿ ਭੁਤ ਮਹਿ ਅਰਧਾ ॥ ਨਨ ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਭੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨ ਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਅਉ ॥ ਅਨ ਦਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾ
 ਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲਾ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਭੁਮ ਘਰਿ ਅਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਭੁਮ ਰੇ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਅਪਿਨਿ ਵਾਰੇ ਅ
 ਪਦਾ ਭਈ ਬਿਭੀਤਾ ॥ ਠਹਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਜਹਿ ਨਿ
 ਤਵ ਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸੀ ਮਨਿ ਵਜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾਥਿ ਰਹਹੁ ਰੋਲਹੁ ਮਤ ਕਥਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ
 ਕਾ ਭੁਸਗਲ ਭੂਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਛੇਰੇ ਅਪੇ ਭੁਟੈ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚ
 ਰਜੁ ਕੀਅ ਕਰਨੈ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਅਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ਛਿ
 ਸੁਨਹੁ ਸੇਤੀ ਪਾਅਗੇ ਬਿਨ ਉਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਜੀਉ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕ
 ਰਿ ॥ ਤਾਰਨ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੀ ਜਾਲ ਭੇਰੈ ਕਾਹੁ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾਇ ਹਉ
 ਪਦੇ ਸੁਮੇਕ ਉਗਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈ ਐ ਹੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਬੀਤਾ ਮੰਤਰੀ ਬਾ
 ਰ ਉਹੁ ਸੀ ਹਿਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਆਰ ਪਹਿਰਿ ਕੇ ਪੀਤ ਮਸਾਪ ਜਾ ਕੈ ਸਿਗਿ ਭੇਰੈ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥ ੨ ॥ ਗਹੁ ਪ੍ਰ
 ਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਗਾਸ ਕਛੁ ਪਟ ਲੁਟ ਕੀਜੈ ॥ ਸੇਈ ਚਗ ਭਾਗਿ ਅਨੀਪਿ ਅਨੀ
 ਤ ਪਸੇਈ ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨੯ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੋ ਭਲੇ
 ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਬੈਠ ਪਾਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥ ਚੰਦ
 ਨ ਦੇ ਆਰਸੇ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੈ ਕੈ ਬੀਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਛੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਰਤ
 ਹੈ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿ ਚਿਹਰਿ ਜਪੁ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿ ਚਿਅਰ ਬੁਦ੍ਰੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੀ ਹਿਨਾ ਹੀ ਚਲਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਚਿਹਰੀ ਸਿਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨ ਹੀ ਗੇਜ ਮੁਸੈਤਾ ਵੈਸਾ ਪੂਰੀ ਸਿਗਨਾ ॥ ਪਾਇੰਗੁ ਪ੍ਰਗਮਤਿ ਪਾ
 ਨੁ ਮਿਟਿ ਚੈ ਹੈ ਅਭਿਮਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧
 ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਾਅਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੇ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖਾ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਨਮਸਕਾਰ ਚੁਨੇਗੇ ਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀਰੇ ਨਨਕ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

ਕੁਲੇਰੇ

ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ੫੨੮ ਦੁਪਦੇ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਲੇ॥ ਇਹ
 ਲੇਕਿਪਰਲੇਕਿਸੀਗੀਸਹਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ ਜਲਿਨਹੀ
 ਰੂਬੈਤਸਕਹੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਕੈਜਾਲੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਿਰਪਨਕਉਪਨੁਅੰਪੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਪੁਜੈ
 ਸੇਥਾਲੇ॥ ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਬੁਪਾਇਓਹਿਨਨਕਕਗੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੨॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਲਗਥੈਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਝਈ॥ ਨਵਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਧਿਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਸਿੰਤਕਉਅਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ॥ ਗਿਰਿਬਹਰਿਠਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸਥਠਈ॥ ੨੩
 ਓ॥ ਤਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਕੈਅੰਗਿਗੁਸੰਈ॥ ਜਮਕੀੜਾਸਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਕਨਮੁਖਿਅ
 ਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੩॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਦਰਬਵੈਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੈਤੁਅਭਿਮਨੀ॥ ਰਾਜ
 ਜਸੈਸਗਲਰਾਜੁਮਗਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਜੇਕਉਅਪੁਨੀਓਟਸਮਰੈ॥ ਜੈਸਾਥਿਤੁਤੈਸ
 ਰੋਇਵਰਤੈ॥ ਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹੋਗਾਰਹਾਇ॥ ਅਨਤਿਅਗਿਭਏਇਕਅਸਰਸਗਲਿਸਗਲਿਕਾਰੇਅਏ
 ਸਿਤਅਨੁਗਹਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਕਉਹਰਿਰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤਹੈਸੁਰਾ॥ ਆਤਮਜਿਲੈਸਗਲਵਸਿਤਕੈਜਾਕਾ
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਠਕੁਰਗਈਐਆਤਮਰੀਗੀ॥ ਸਰਲੀਪਵਨਨਾਮਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਾਵਨਸੀਰੀ॥
 ਰਹਾਇ॥ ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੀਗਿਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕੁੰਨੁ
 ਏਹੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੫॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਤਨਕਰੈਮੁਖਡਕਵੈਓਹਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਐ॥ ੫੫
 ਕਰੇਕਹਿਮੁਕਹਿਪਵੈਭੇਖਕਹੈਨਿਰਬਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪਭਯੋਗਿ॥ ਦਿਤਤਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇ
 ਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਗਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਬਲਗੁਤੁਟੈਨਹੀਮਨਭਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦ
 ਏਆਲਸੁਆਮੀਸਿੰਤਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੬॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁ
 ਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਨਾਮੁਜਪਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਪਰਮਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈ
 ਸੋਭਾ॥ ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਨੈਜੋਜੋਹੋਗਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਾਮਪਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਲੈਸੇਈਪੁਰਾਸਾਹਾ॥
 ਨਾਮੁਬਿਉਹਾਰਾਨਾਨਕਅਧਾਰਨਾਮੁਪਰਪਤਿਲਾਹਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੭॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਨੇੜਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੈਮਥੈਪਰਉਰਵਲਾਗਸਿਰਸਿਗੁਲਗਾਵਉਠਕੁਰਕੈਮੇਰੋਹਿਰਦੈਬਸਹੁ
 ਗੰਧਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਤਉਗਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰੇਅੰਤਪਿਤਾਪੁਰੋਹੁਪਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥

ਰਹਾਇ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁਮਰੇਬਚਨਮਨੁਪਰਸਾਯਾਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਨ
ਕਬੀਧਿਚਿਪਾਯਾ॥ ੨॥੧॥ ੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇ
ਲਾਵੈ॥ ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਇਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਮਰੇਪਿਤਾਰੋਪਾਲਦਇਆਯਾ॥ ਜੀਉ
ਗਏਮਹਤਗੀਬਰਿਕਕਉਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮ
ਤਿਦੇਵਾ॥ ਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੀਤਸੇਵਾ॥ ੨॥੮॥ ੩੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾਦੋਸਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਥਿਖੁਜਾਰੇ॥ ਗਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁ
ਕੀਅਗਾਇਨਉਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਨਿਤਨਿਰਮਨਾਮਹਿਤਕਰੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿ
ਧਿਪਾਰਿਉਚਾਰੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਧਿਨਿਸੁਖਨੁਪੀਨਿਚਿਓਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੇਤਬਸਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੂਰਹੁ
ਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੁਡਾਇਲੀਚਿਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰ
ਨਪਗਤਿ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਰਿਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੁਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਰਿਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਚਿਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨ
ਕੀਗਖੀਪਾਤਿ॥ ਨਸਕਚਰਨਗਰੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਚਿਦਿਨਗਤਿ॥ ੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਪਰਹਰਨਲੇਭੁਫੂਰੀਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ ਮਿਗਰਿਸਨਾਅਸੀਮਥਿਆਮੀਠੀਇਹਦੇਕਮਨਹਿਸਾ
ਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਾਕਤਕੀਅਵਰਦਾਜਾਇਬਿਥਾਰੀ॥ ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੁਸਾਫੁਕਿਗਵਾਵਤਕੀਮਨਹੀ
ਗਵਾਰੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬਖਸੁਆਮੀਇਹਕੀਪਨਛੁਟਕਾਰੀ॥ ਬੂਝਤਮੰਧਨਸਕਪ੍ਰਭਕਾ
ਦੁਤਸਾਪਜਨਾਸਿਗਾਰੀ॥ ੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਅਪਨਾ
ਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥ ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਪਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬਖਸਮੇਰੈਜਾਚੀ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਗਮਰਸਾਇਨੀਮਾ
ਤੀ॥ ਰਿਗਰਿਗੀਗਮਅਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜੈਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਗੀਖਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰ
ਭਕੀਭਾਤੀ॥ ਮੋਲਿਲੀਚਿਅਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗਖੀਪਾਤੀ॥ ੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਭੁਫੂਰੈਨੇਵਹਿਪਗਟਪਤਾਪੁਤਮਾਗਾ॥ ਜੈਜੈਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਚਿਹੁਤਤਕਾ
ਲਤਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਚਿਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ ਮੁਗਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਪਰਹੁ
ਮੀਤਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੁਦੀਬੇਨਤੀਠਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਅਪਿ॥ ਨਾਨਕਾਮਨਦਭਏਦੁਖਭਾਰੇਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ ੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲਾਅਪਨਾਸਿਉ

ਪਰਿਕਰਪਾਰਿਚਿ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਮਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੁਖਾਬਿਦਾਰਿਚਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਰਖੇਬੁ
 ਰਗਵਿੰਦਾਕਿਰਿਲਾਇਅਵਗੁਲਸਭਿਮੇਦੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੀਦਾਰਹਾਓਜੇਮਗਹਿਠਕੁਰਮ
 ਪੁਨੇਤੇਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਉਹਸਦੁਹੈ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੮੫॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਉਖੀਘਰੀਨਦੇਖਲਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੋ॥ ਹਥਦੇਇਰਖੈਅਪਨੇਕ
 ਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪਤਿਪਾਲੋ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਚਿਮੇਰਾਚੀਤ੍ਰਾਆਦਿਅੰਤਿਪੁਰੁਸਦਾਸਹਈਧੰਨੁ
 ਹਮਰਾਜੀਤ੍ਰਾਰਹਿ॥ ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਨਦ
 ਕਰਿਨਨਕਪੁਰਨਪੈਜਰਖਈ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੮੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪੁਨਪਤਿਦ
 ਤੇਸੇਈਗਨਹਅਭਾਗਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰੰਗਿਚਿਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮ
 ਨਾਮਗੀਜਾਗਾ॥ ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਅਸਭੁਤਨਤੇਪੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਰਹਾਓ॥ ਜਹਜਹਪੇ
 ਖਉਤਹਨਗਇਲਸਗਲਾਪਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਨਕਤਿਆਗੋਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥
 ੨॥ ੧੬॥ ੮੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬੀਖਅਮਹਿਲਜਾਗਾਖੀ
 ਰਾਮਾਰਹਾਓ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਨੀਪੁਰੁਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਮਾਵੈਜਾਮਾ॥ ਯੁਕਤਿਬੈਥੈਠਸਾਪਕੀਸੀਗਤਿ
 ਜਨਪਾਇਚਿਹਰਿਕਾਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੁਖਾਬਿਸਾਮਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਦਸੇਦਰ
 ਸਿਮਰਉਦਿਨਰੋਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਨਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੮੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਗਉਗਮਤੇਇਕੁ
 ਦਾਨੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਨਾਨੁ॥ ਰਹਾਓ॥ ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸਿਤ
 ਨਕਾਸਿਉਪਵਉ॥ ਸੇਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਅਪੈਆਠਪਹਰਗੁਲਗਵਉ॥ ੧॥ ਸੂਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹ
 ਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਲਾ॥ ਨਨਕਰੇਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਥਹੁਕਿਜਨਮਨਛਪਲਾ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੮੯॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਗਉਗਮਤੇਨਭਿਬੋਕਾ॥ ਮਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੇਖਾ॥
 ਰਹਾਓ॥ ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿਮਿਤਿਪੁਰਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪੁਸੇਵਿਸਦੁਪਾਈਐਦੈਵੈਸੁਹੇਲੇ
 ਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਰੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਛੋਕਾ॥ ਨਨਕਜਨਮਮਹਲਭੈਕਾਟੇਮਿਉ
 ਸਾਧੁਬਿਨਸੋਕੋ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੯੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨੀਮਾ॥ ਮਹਸੀਤੇਕੁਹੈਗੁਰ
 ਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੁਰਨਾਧਿਆਨੁ॥ ਰਹਾਓ॥ ਮਹਕਯੋਲਕੁਣਹਿਮਾਇਅਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀ
 ਨਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਲਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੁਰਨਹੋਇਦਸਕੀਘਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਰਥਮਨੋਰਥਰਜਾਨੁਖਰ

ਸਸਦੁਸ਼ੀਅਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਮਾਜਿਸਕੈਕਰਮਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਤੈਨਨਕਜਨਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ
੨॥੨੦॥੫੧॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਰਬਹੀਸਾਗਾਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਪਵਨਿਮੁਛੇਉ
ਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਚਿ॥ਜਹਜਹਦੇਖਦਿਤਰਤਰਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪੁਚਨਹਗਾਜੇਜੇਕੈਅਵ
ਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਅਤਤਛਰਾ॥੧॥ਕਰਨਹਭਰਖਵਲੋਹੇਅਜਾਕਾਅੰਤੁਪਰਾਵਗਾਨਨਕ
ਦਸਰਖੇਪਭਿਆਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਛੇਮਾਗਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਏ ਪੜਤਲ
ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਦਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦਿਸਦਿਪੁਰੁਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਤ
ਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੁਪਤੇਕਾਢਿਯੇਵਹੁ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿ ਅੰਧਮਾਇਅਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੇਖਾਤ
ਨਿਛਾਦਿਪੁਗੋਪਭਾਬਿਨਾਅਨਨਰਖਨਹਾਨਾਮੁਸਿਮਰਵਹੁਸਰਨਿਸੁਗੇ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਲਾਜੀਅਜੰਤ
ਤਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਇਚਿਗੁਲਹਸੁਖਸਾਗਰਬਹਮਰਤਨਾਗਰਭਗਤਿਵਛਲੁਨਨਕਗ
ਇਚਿ॥੨॥੧॥੫੩॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਾਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰੇਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸ
ਦਾਈਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਏਪਾਪਚਿਰਲੇਸਾਪਸੰਗਤਿਮਾਇਮੁਖਾਜੀਜੈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਰਾਜਜੇਥਨਾਬਿਸਰੰਤ
ਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹਮਹਾਤਕਯੋ॥ਆਸਪਿਆਸਗਲਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲ
ਯੋ॥੧॥ਸਗਦਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਗਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾਮੁਤੇਗਾਅੰਤਰਜਾਮੀਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਤਪੁਰਨਠਾਕੁਭੇਮੇਗਾ॥੨॥੨॥੫੪॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨਗੁਲ
ਗਵਹੁਗੋਪਾਲਗਇ॥ਰਹਾਚਿ॥ਵਡੈਭਾਗਿਭੁਟੇਗੁਰਦੇਵਾਕਿਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਪੁਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਰਿਰੰਗੇ॥੩॥ਪਰਪਨਦੇਖਕਿਛੁਪਪਨਫੇਰੇ॥ਜਮਜੰਦਰਨਅਵੈਰੇਰੇ॥੪॥ਤੈਸਗਅਗਨਿਪਭਿਆ
ਪਿਛੁਝਾਈ॥ਨਨਕਉਧਰੇਪਭਸਰਦਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੇ
ਜਨੁਖਾਇਆ॥ਅਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਜੀਵਨਹਰਿਜੀਵਨਾਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥
ਰਹਾਚਿ॥ਅਨਿਕਪਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਚੰਦਏ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸ
ਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਰਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਪਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਨਨਕਦ
ਸਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੬॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਗਾਸਮੁੰਦਸਾਗਰਾਜੇ
ਨਿਖਿਨਮਰਿਤਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਚਿ॥ਕੋਈਹੋਅਕੁਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆ

ਇਆ॥੧॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕਾਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੫॥ਧਨਸਰੀਮਲਾ ੫
 ਕਿਭੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪੀਤਿ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਗੁਰਚੀਜੀਅਪਨਮਨਪਤਤੇਪਿਆਰ
 ਹਉਮੈਬੰਧੁਹਰਿਦੇਵਲਹਾਰਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਾਜਿਉਲਾਗਨੇਹੁ॥ਨਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀਏਹਾ॥੨॥੪॥
 ੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਸਾਗਰੁਤਨੀਭਰਪੁਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੁਰੇ॥ਗੁਰਿਰਸੁਚੇਗਚੁਗਹਿਪੁਭਭਵੈ॥ਸਰ
 ਵਰਮਹਿੰਸੁਪਨਪਤਿਪਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁਤਾਛਪੁਤੀਨਾਇ॥ਕੀਚਵਿਰੂਥੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਚੀ
 ਗਖਿਗਖਿਚਰਨਪਏਵੀਚਰੀ॥ਦੁਬਿਧਾਛੇਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸਚਾਖੋ॥ਆ
 ਵਲਜਾਲਾਰੇਗੁਰਿਗਖੋ॥੨॥ਸਰਵਰੰਸਛੇਰਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥
 ਸਰਵਰਮਹਿੰਸੁਪਨਪਤਿਪਵੈ॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਹੁ॥੩॥ਸੁਨਿਮੰਡਲਾਇਕੁਜੇਗੀ
 ਥੈਸੋ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹੁਕਉਕੈਸੋ॥ਵਿਭਵਲਜੇਤਿਰੇਹੋਲਿਵਲਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਲਾ
 ਈ॥੪॥ਅਨੰਦਮੁਲੁਅਨਾਥਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟ
 ਲਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲੇਪਗੁਪਾਰੇ॥੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੀਤਏ॥ਮਰਣਾਲਿਖਾਏਮੰਡਲ
 ਮਹਿਆਏ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਥੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰੀਮਭ੍ਰੀਮਰੇਵੈ॥ਵੀਕਹਤਉਪਨਤਉਸੁ
 ਲਤਉਏਕਾ॥ਧੀਰਜਪਰਮਪਰਲੀਪਰਟੇਕਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਮ

ਨੁਪਤੀਆਏ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਵਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਗਤਿ ਆਇ॥
 ਅਨੁਪਾਤਨ ਭਜਾ ਚੈ ਸਾਚੁ ਸਤੁਪੁ॥ ੮॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਲਾ ੧ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਆਪਰਵਾਨਾ ਨਾਇ
 ਸੁਮਰਦੁਨ ਆਵਤਾ ਜਾਵਤਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰ ਉਜੈ
 ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜ ਵੈ॥ ਅਕਥੁ ਕਥ ਵੈ ਸਥਾਵਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕਾਗਾ॥ ਸਾਚ ਉਠਾ ਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿ
 ਆਗਾ॥ ੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਪੁਰੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਅਪਿਦਿਖ ਵੈ ਅਪੇਦੇਖੈ॥ ਹਰਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨ ਥਰੁ ਭੇਖੈ॥ ਘੜਿ ਭਾਗੈ ਜਿਨਿ ਮੈ ਮਿਤੁ
 ਪਾਈਆ॥ ਪੇਸਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇਆ॥ ੪॥ ਪੜਿ ਪਾਵਿ ਭੂਲਹਿ ਚੇਟਾ ਖੀਰੀ॥ ਬਹੁਤਾ ਸਿਆਲਾਪ ਅਵ
 ਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੈ ਜਨੁ ਖਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸਮਾਈ॥ ੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਥਨ ਵਾਸਾ॥ ਭਰ
 ਮ ਭਰੋ ਲਤ ਭਰੇ ਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਈ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਵੈ ਪਤਿ ਸੋਈ॥ ੬॥ ਆਚਾਰ ਵੀਚਰੁ
 ਸਰੀਰੀ॥ ਆਇ ਯੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਪੀਰੀ॥ ਪਲਾਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪ ਚੁਰੁ ਮੋਲਿ ਪਿਆ
 ਗੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪਭਤੁ ਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਈ॥
 ਨਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ^{੧੬} ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਤਿਉ ਭਝਾਇ॥ ਉਮਾਲਾ ਸਜਨ ਮੁਸੰਜੋ ਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਚਿਟ ਸਾਧਕ ਧੁੰਦੇ ਕ
 ਰਿਹਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਈਆ॥ ੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭ੍ਰਮਿ ਬਿਤਿ ਨ ਹੀ ਪਈ॥ ਕਰ ਉਸੇ ਵ ਗੁਰੁ ਲਾਗ ਉਚ
 ਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰ ਉਮਾਇਆ ਕਉ ਬਾਚਿ ਤਿਧਉ
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਵੈ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸੇਰੇ ਭੈ ਸੇ ਤੁਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲਾ ਚੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਪੜੇਰੇ ਸਗਲ ਥੇ ਦਨ ਹੁਕੈ ਮਨ ਭੇਦਾਇ॥ ਭਖਿਨੁ ਨ ਪੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸੇਰੇ ਭਗਤ ਜੂਮ
 ਇਆ ਤੇਰੁ ਤਾਇ ਕੁ ਅੰਤ ਨ ਮੁਮੈ ਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਦੁ ਪਿਮੈ ਲਾਏ ਘਰ ਕੇ
 ਠਾਕੁਰ ਉਕਤਿ ਲੁਨ ਮੈਨੈ॥ ਕਾਦਿ ਪਵਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ॥ ਮਨਿ ਦੁਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇ
 ਸਨੈ॥ ੪॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਰੇ ਮਨੁ ਅਨਘ ਤੀਰੇ॥ ਬਿਥੇ ਕਹੀ ਨ ਦੇਹੀ ਪੋਏ॥ ਕੋਈ ਪਈ ਮੈਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾ
 ਰਖੁ ਮਕੈਰੀ ਗੋਰਾ ਤਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਵਰ ਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ॥ ੫॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਯੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ
 ਗਰਬਿ ਪਵੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀ ਮੈ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋ ਉਨੇ ਵਹੁ ਪੈਖੈ॥

੬॥ ਮਨਹਰਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਉ ਨ ਲੇਖੈ ਵੈ ਬਹੁ ਲਾਜੈ ਉਧਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇ ਅਰੇਧਰੀ ਕਿਈ ਐਸੇ ਰੇ
 ਸੁਖ ਹਦਾਈ ਪੁਭਕੀ ਕਥਾ ਭੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੀਪਨ
 ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਚਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭੇਟਿ ਚਿਨਿ ਰਭੈ ਗੋਬੰਦੁ ਸੁਖ ਨ ਕਲਾਧੇ ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਪਰਤਾ ॥ ੮॥ ਸਠ ਲਾ ਸਠ ਲਾ ਭਈ ਸਠ ਲਾ ਜਾਤਾ ॥ ਅਵਲ ਜਾਲ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥ ੯॥ ਰਹਿ
 ਦੂਜਾ ॥ ੧॥ ੩॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪੜ੍ਹ ੧ ਤੀਰਥਿ ਨ ਵਲ ਜਾਇ ਤੀਰਥੁ ਨ ਮੂਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚ
 ਭੁਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੋ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਖ ਸਦਾ ਦਸਾਹਗਾ ॥ ਹਉਨਾ ਮੂਹਿ ਰਿਕਾਸ
 ਦਾ ਜਾਚ ਉਦੇਹੁ ਪੁਰਖ ਲੀਧਾ ॥ ਜਿਸਾ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾ ਭੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚਾ ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸ
 ਦਾ ਚਾਨਲੁ ਨਿਤ ਸਾਦੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥ ੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਪੈਈ ਐ ॥ ਕੁਲ ਹੋਰੁ ਪਰੇ ਏਕ
 ਸਕਉ ਰੋਈ ਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਚਰੈ ਚਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋ ਨਿਨਾ ਵਏ ॥ ਅਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮਿਅਨੀ ਸਾਦੁ ਸਾ
 ਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿਤੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਰਹੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ
 ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚਮਨੇ ॥ ੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੀਤਾ ਮਿਲਾ ਪੁਪੁਰਨ ਵਲੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਲ ਹਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਵਲੋ ॥ ਸਲਾ
 ਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰਪੁਨ ਦਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨ ਵੈ ਬੇਲੀ ਤਸੰਗ ਮੁਸਤਸਤੇ ॥ ਅ
 ਰਪਿ ਏਕੈ ਕਾ ਭਾਸਾ ਚਾਨਿਤ ਦੇਇ ਚਕੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿਨ ਦਰਿ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕਹਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕਵਨੁ ਆਖੀ ਐ ॥ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਨੁ ਸਮਣੁ ਸਾਖੀ ਐ ॥
 ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸੀਤਾ ਭਾਖੀ ਤਿਭੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਮੇਰਾ ॥ ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਅਵਹਿ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਸ ਬਾਦੇਸ
 ਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਲਿ ਤੇਟਿ ਨ ਭਗਚਿ ਭੰਗੀ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਮਨੁ ਮ
 ਜੈ ਸੇਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਤੇਰੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨ ਉਗੁਲ
 ਗਏ ਦੁਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰ ਸਿਰਜਲ ਹਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਨਾ ਮਾਏਆ

ਸਚੁ

ਹੁਕਮਿ ਪਰਾਇ ਅਠੈ ਰਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਯੋਧੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ
ਅਗੇ ਦਰੁਜੀ ਵਾਂਸ ਚੀਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਆਇ ਅਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਕੇ ਕੁਭਰ
ਮੁਕੁ ਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ ॥ ਅਕਬੁ ਕਰਾਏ ਸਚਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਦਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਪਿਸਮਾ
ਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੈ ਵਾਚਿ ਆਈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਤੁਮ ਨਿਮੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁਨ ਦੁ
ਜਾਨਾ ਮਿਤੈ ਰੋਵਾਚਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਸਰਾ ਸਿਰ ਜਲਹਾ ਹੁ ਅਲਖ ਸਿਰਿ ਦੇ ਆ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਵਾਇ ਰਾਹ ਵਾਦ
ਵਪੈ ਦਿਅ ਜੀਉ ॥ ਵਾਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਾਹੀ ਕੋਥੇ ਲੀ ਬਿਖੁਲਾ
ਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇ ਅਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰ ਲਹਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵੈ ਪੈ ਸਾਚ
ਸਿਰ ਜਲਹਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਸੇਹਰਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਦਿ ਰਸਨਰ
ਸਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਰਸਨਰ ਸਾਏ ਨਾਮ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਲੋ ॥ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਮੈ ਪਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਚੈ ਰੋਮ
ਨਿਭਲੋ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾਗਿ ਅਨਵੀਚਰੀ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਸੇਹਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ
ਸਾਚੈ ਕੇਵਾ ਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭੂਖੀ ਪਾਸੇ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਛੁ ਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਇਸ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਸਾਚੁ ਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨ ਨਾ ਬੁਦਾਇਆ ਲਾਨਿ ਰੰਜਨੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਕਰ ਲੀਕਾਰ ਪੁਰੁ ਹੁਕਮਈ ॥ ਅਪਿ ਮੁਆਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਰਾਤਿ
ਸਨਨਾ ਮਿਨਿ ਵਾਗੇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾ ਸਗੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਿਰਸਿ ਗਿ ਮੁਰਵੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅਜੀਉ ॥ ਮਸਤ ਕਿਉ
ਖਿਅਵਾਲੇ ਖੁਪੁ ਗਬੇ ਕਮਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਅ ਜਾ ਲਾਕਿ ਅਹੋ ਸੀ ॥ ਗੁ
ਲੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਗਿਰਤੀ ॥ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਪਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਮਾਕ ਕੀਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁ
ਨਿਆ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਦੇਹ ਗਲੇ ਛੂਟੀ ਸੂਟਿ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੁਝੀ ਪਰੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥
ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਪਵਹਿ ਲੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੈਈ ਅਵੈ ਦਿਨ ਚਾਗੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾ
ਇਥੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਗੇ ॥ ਵਿਲੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਲਿ ਅਹੁਲੇ ਕਸਬਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸ
ਗੈਤ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਪਨ ਭਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਵੈ ਨ ਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰੋਗਿ ਪੀਤ ਮਾਰਤੀ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾ
ਏ ਪੈਤ ਮੁਰਸਮ ਹਿਰ ਗੁਰ ਕਰੇਈ ॥ ਪੁਭ ਸਾਚੈ ਸੇਤੀ ਰੀਰੀ ਰੋਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੇ
ਹ ਗਲਿ ਪਿਰਸਿ ਉਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੇਤੀ ਨਾਰਿ ਜੋ ਪਿਰ ਭਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸੂਰੈ ਵੈਲ ਚਵੈ ਕਾਮਿਨ

ਆਏ ਜੀਉ। ਭੂਠ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰ ਦੇਖੈ ਨੈਲੀ। ਅਵਗੁਨ ਆਰੀ ਕੀਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਪਲਵੈ
 ਦੀ। ਗੁਰਸਬਦ ਨਸਾਨੈ ਫਹੀ ਫਹੀ ਸਾਧਨ ਮਹਾਨ ਪਏ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਝੈ
 ॥ ਪਨ ਸੇਹ ਗਾਇਨਾ ਰਿਜਿ ਨਿਪਰ ਜਾਇ ਆਜੀਉ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਅਰਿਭੂ ਕੁਕਮਾਇ ਆਜੀਉ। ਹ
 ਰਿਭਗਾਤਿ ਸੁਭ ਵੀਸਾ ਚੇਭਾ ਵੀਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪੁਰਾਤੀ। ਪਿਰਤਲੀ ਆਲਾਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲਾਤਿ ਸੁਗਵੇਰੀ
 ਗਿਰਤੀ। ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੇਗਾ ਸੀ ਸੁਰ ਵਾਸੀ ਫਲ ਪਾਇ ਆਗੁ ਦਕਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ
 ਪਿਰਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਗੀ॥ ੫॥ ੩॥

ਪਾਸਗੀ ਨਗਲਾ ਛੰਤ ਪਰੁ ੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦੇ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮੈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਾਜੇ ਗੁਣ ਗਈ ਮੈ ਜੀਉ।
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾ ਅਪਿਸ ਚੇਭ ਵਏ। ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇ ਆਸਹ ਜਿਨ ਮਿ
 ਸਰਾਵਏ। ਆਪਿ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੇਈ ਅਪਿ ਤੁਪਾਈ ਮੈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮੈ ਜੀਉ॥
 ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਜੀਉ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ। ਕਦੇ ਨ ਵਿ
 ਸਾਰੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਾਰੀ ਜਾਨਾ ਮੁਲਾਈ ਤਾ ਜੀਵਾ। ਸਵਲੀ ਸੁਲੀ ਤਾਇ ਹੁਮਨੁ ਵਿ ਭੁਭਾਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਵਾ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਬਿਬੇ ਕਬੂਧਿ ਬਿਚਰੇ। ਅੰਦਰ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ
 ॥ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗਿ ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਣੁ ਤਾ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾ
 ਵਏ ਜੀਉ। ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਵੈ ਤਾਹਰਿ ਭੁਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਗੀ। ਹਲਾਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ
 ਰਾਮਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪੁਕਰੇ ਸੁਭ ਵਏ। ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗਿ
 ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਮਿ ਜੋਹਿ ਅਜੀਉ। ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿ
 ਨੁ ਗਤਿ ਮਾਇ ਆਦਿ ਮੋਹਿ ਅਜੀਉ। ਮਾਇ ਆਦਿ ਮੋਹਿ ਅਹਉ ਮੋਹਿ ਅਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਹਵ
 ਏ। ਜੋ ਪੁਕਰੇ ਇਤਿ ਸੁਚੇਤੈ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਆਪ ਭੁਤਾ ਵਏ। ਬਿਨੁ ਵੈ ਕੇਸਾ ਬਿਨ ਚਲੈ ਪੁਕਰ ਲੜ
 ਮਾਇ ਆਪੋਹਿ ਆ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਮਿ ਜੋਹਿ ਆ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾਨੁ
 ਰਿਪਾਇ ਆਜੀਉ। ਸਦਾ ਹੋ ਕਰ ਜੋ ਬਿਪੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਜੀਉ। ਪੁਕਰ ਮਨਿ ਭਵੈ ਤਾਹੁ ਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕ
 ਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਸਹਾਜੇ ਨਾਮੁ ਆਇ ਆ। ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
 ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦੇ

ਪਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿਗਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਭੁਜੁ ਸੇਕਿ ਸਾਧੁ ਇਕੁ ਅਰਾਧੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ॥ ਪੁਰਿ ਕਰ ਮੁਲਿ ਖਿਆ
 ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਏ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨ ਰੇ ਛੁਟੀ ਗੈਰੇ ਜਮ ਪੀਥਿ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵੀਐ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ
 ਨਨਕ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਪਰਿਆਧ ਰਏ ਕੁਨਾ ਮੁਰਿ ਰੇ ਜਨੇ ਜੀਉ॥ ਦੁਦਾਤਾ ਦਾ
 ਤੁਹ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜੇ ਜੀਉ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖ ਹਸੁ ਅਮੀ ਸਗਲਿ ਸਾਧੁ ਆਇਆ॥ ਸਿਸਾ ਰੁਸਾਗ
 ਰੁਮਾਧਿ ਖੜਾ ਪਲਏ ਕਮਹਿ ਤਗਾਇਆ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਥਾਈ ਕੁਰਗਿ ਮਾਨੁ ਨੇੜੀਐ ਜਨੇ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ
 ਨਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਪਿ ਲੀਏ ਲਾਵਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀਆ ਜੀਉ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ
 ਨੀਚੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਗਮਾਪਾਗੀਆ ਜੀਉ॥ ਦਇਆ ਲਾਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਸੁ ਅਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪ ਲਹਿ ਆ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਚੇਰੇ ਸਾਰਿਆ॥ ਅਪਿ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਭੁਗਤਾ ਅਪਿ ਸਗਲ ਥੀਚ ਗੀਆ॥ ਬਿਨ
 ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਗੁਲ ਗਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਬਨਵਾਏ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨ ਮੁਅਮੋਲਈ ਜੀ
 ਉ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਭੇਲਈ ਜੀਉ॥ ਸਿਤ ਰਸ ਨ ਵੂਹਾ ਅਪਿ ਭੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸ ਹਿਸੇਈ॥ ਮਾਤਿਆ
 ਕੁਰਚ ਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਤ ਬਸੁ ਅਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਲ ਬੋਲ
 ਈ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਪੁਰਿ ਸਾਧੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥

ਗੁਪਨ ਸਰੀ ਬਾਲੀ ਕੁਗ ਤਕੁ ਬੀਰ ਜੀਉ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨੀ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥
 ਹਨੁ ਮਨਸਾ ਹਿਰਾ ਕੁਵਲ ਸਮਾਨੀ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨ ਰਪਤਿ ਨ ਹੀ ਕੁਨ ਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥
 ਕਮਲ ਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨ ਹੀ ਜਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਥੀ ਰਸੇ ਭਗੈ ਨ ਹੀ॥ ਪਗਲਾ ਗਿਰਾ ਮਰਹੈ ਸਰਨ ਹੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਸਰੀ॥
 ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆ ਅਵਘੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ॥ ਕਾਲੁ ਅਰੇ ਗੀਠੈ ਰੋਥ ਪਿਕਾਜੇ ਉਕਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ
 ਕੀਜੈ॥ ੬॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਅਵਨ ਲਾਗਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੇ ਉਹੈ ਕੀਕਾ॥ ਜੁ ਬਲ ਗੁਜੇ ਤਿ
 ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ॥ ਆਪਾ ਪਨੁ ਨ ਚੁਣੈ॥ ਲਾਲ ਚਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੇ॥ ਚਨਕ ਛੂਟੁ ਨ ਚੁਣੈ॥ ੨॥ ਕਹ

ਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰੀਛੋਹੁਮਨਕੇਭਰਮਾਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਧਨਸਰੀ॥
 ਜੇਜਨੁਭਉਭਗਤਿਕਛੁਜਨੈਤਕਉਅਚਰਜੁਕਹੋ॥ ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਉਦੁਰਿਮਿ
 ਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥ ਪਾਰਿਕੇਲੋਗਮੈਤਉਮਾਤੇਕਾਭੋਗਾ॥ ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਰਮਈਐਕਹਨਿਹੋਰਾ
 ਰਹੀ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈਭਗਮਨਭੂਲਹੁਕੇਈ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਖਰਮਗਹਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜ
 ਉਹੋਈ॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋਭਿਛੋਤਪਕਰਿਬਹੁਰਿਐਬੋ॥ ੧॥ ਕਿਆਮਾਭ
 ਉਕਿਛੁਥਿਤਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਮੁਮਨਮਾਹੀ॥ ਰਹਾਚਿਸੇਭਰਜਾਥਿਭੈਬਾਝਿਅਈ॥ ਅੰਤਿਨਕਾਹੁਸੀਗਿਸਹਈ॥
 ੨॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆ॥ ਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਮਵਰਨਯੀਕਾਮਾ॥
 ਹਰੈਮਨਪਨਰਾਮਕੇਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਭਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰ
 ਨਬਿਨੁਬੁਝਤੇਅਧਿਕਈ॥ ਰਹਾਚਿਥਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਰੇਹਸਿਪਤਿਸੁਖਦਈ॥ ਇਨਮਹਿਕਛੁਨਾਹਿਤੋਰੇਕਾਛ
 ਅਵਧਾਈ॥ ੧॥ ਅਜਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ ਤੇਉਉਤਰਿਪਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥ ੨॥
 ਸੁਕਰਕੁਕਰਜੋਨਿਭੁਮੇਤਉਲਾਜਨਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਹੋਬਿਖੁਖਈ॥ ੩॥ ਤਜਿਭਰਮਕ
 ਰਨਬਿਧਿਨਿਖੇਪਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥ ੪॥ ੫॥

ਧਨਸਰੀਬਾਲੀਭਰਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧੪ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਈਉਪਰਿਮੰਡਪਛਟੋ॥ ਮਾਰਕੇਡਤੇਕੋਅਧਿਕਈਜਿਨਿਤਿਲਧਰਿਹੁੰਡਖਲਾਏ॥
 ੧॥ ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਸੂਰੀਦੇਹੀ॥ ਰਹਾਚਿਮੇਰੀਮੇਰੀਕੋ
 ਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਫ਼ਨਖਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਇਨ
 ਕੀਲੀਕਾਹੇਤੀਰਵਨਸੇਅਧਿਕਈ॥ ਕਹਭਉਓਦਰਿਥਧੇਰਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਈ॥ ੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾਸਿ
 ਉਕਰਤਰਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ॥ ਝਿਪਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਉਪਰਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੫॥
 ਧਨਸਰੀ॥ ਦਸਥੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਵਉ॥ ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਿਥੀ
 ਖੁਕਉਮਾਰਿਕਛਾਵਉ॥ ੧॥ ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਾਵਨੁਪਵਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕ
 ਉਸਮਝਵਉ॥ ਰਹਾਚਿਥਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਓਛੀਨਾਕਰਿਮੰਨਾਤਿਲਗਿਪਵਉ॥ ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇ
 ਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਰਪਵਉ॥ ੨॥ ਇਹਸੇਸਾਰਥੇਤਬੀਛੁਟਉਜਉਮਾਇਆਨਲਪਟਵਉ॥ ਮਾਇ

ਆਨਾਮੁਗਰਭਜੇਨਿਕਾਤਿਹਤਾਜੇਦਰਸਨੁਪਾਵਦਿ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਿਜੇਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁ
 ਕਾਈਐ॥ਕਰਤਮਦੇਉਬਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰਿਪਈਐ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਗੀ॥
 ਮਾਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਥੇਲਿਬਾਲਹਕਰਹਲਾਜੇਉਕੁਰਕਾਨਿਸਿਨਾਦੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮ
 ਈਆ॥੧॥ਚੇਰਨਾਮੁਰੁਕੇਰੁਪੁਰੁਕੇਅਤਿਰਗਰੁਕੇਮੈਰੈਰਮਈਆਰਹਾਥੇਉਪਰਦਿਉਇੰਦੁਬਾਲ
 ਹਕਰਮਥਾਮੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾਜੇਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮਈਆ॥੨॥ਚਕਵੀਕ
 ਉਜੈਸੇਰੁਬਾਲਹਾਮਨਸਰੇਵਰਹੰਸੁਲਾਜੇਉਤਰੁਕੇਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮਈਆ॥੩॥ਬ
 ਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾਚਾਕਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਪਗਾਅੰਤੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿ
 ਰਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਾਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੁਤੁਲਾਸਗਲਭਵਲਤੇਰਨਾਮੁਬਾਲਹਾ
 ਤਿਉਨਾਮੈਮਨਿਥੀਰੁਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਾਸਗੀ॥ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁਰਕਵਨਾਤਾਚੇਹਿਸਾਸਗਲੇਜਨਾ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਜਾਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਥਿਗਾਅਥੇਨਪੁਰਸਾਦਮਗਾਅਸਗਾਅਸਉ
 ਸਗਾਹਰਿਕਾਬਗਰਨਾਚੇਪਿਧੀਮਹਿਸਗਾ॥੨॥ਰਹਾਥੇਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜਨਾਨਈਆਤੇਥੈਰੈਕੰਨਾਤਰਕ
 ਨਾਭੁਮੀਆਚਾਕੇਸਵਥਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਾਅਨਜੀਉ॥੨॥ਪਿਧੀਉਭਕਲੇਸੀਸਾਗਾਕ੍ਰਿਮਿਕ੍ਰ
 ਮਿਅਏਉਮਚੇਤੁਅਗਾਤੁਕੁਨੁਗੇਮੈਜੀਨਾਮਾਹੇਜੀਆਲਾਤੇਨਿਵਰਲਾਜਮਕਾਰਲਾ॥੩॥੪॥
 ਧਨਾਸਗੀ॥ਪਤਿਤਪਵਨਮਧਉਬਿਰਦੁਤੇਗਾਧੀਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਨਧਿਆਇਚਿਹਰਿਪੁਰੁਮੇਗਾ॥੧॥ਮੈ
 ਰੈਮਥੈਲਾਗੀਲੇਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਦੁਗਿਰਹਾਥੇਦੀਨਕਾਦਈਆ
 ਲੁਮੈਧੈਗਰਬਪਰਹਾਗੀਚਰਨਨਰਨਾਮਾਥਲਿਤਿਹਾਗੀ॥੨॥੫॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਦਾਦਿ

ਧਨਾਸਗੀਥਾਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਾਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਥਪਤੀਆਗੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੇਰੈਰਮਨੁਮਨੈਜਨਕਉ
 ਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਾਲੇਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇਕਾਰਨਕਵਨਅਥੇਲਾਹਰਾਥੇਬਹੁਤਜਨ
 ਮਾਥਿਛੁਰੇਥੇਮਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤਮਾਰੇਲੇਖੇਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਾਗੀਜੀਵਉਚਿਰਭਾਇਚਿਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖੇ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਗੀ॥ਚਿਤਾਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਾਅਵਿਲੋਕਨੇਸਵਨਥਨੀਸੁਜਸੁਪੁਰਿਗਾਖਉਮ
 ਨੁਤਮਪੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪੀਤਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿਉ
 ਜਿਨਿਘਟੈਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈਰਹਾਥੇਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਉਨਹੀਉਪਜੈਭਵਖ

ਨੁਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿ ਦਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈ ਜਾ ਰਖਹੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਮਾਰਤੀ ਮਜਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ
 ਮਾਸਰੇ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਕੇਸਰੇ ॥ ਲਛਿਟ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਚੰਦਨ ਪਸਿ ਜਪੇ
 ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝ ਹਿਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਬਤੀ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਕੀ
 ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਾਇ ਚਿਉ ਜੀ ਅਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤਗ ਨਾਮੁ ਫੁਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰ
 ਸਗਲ ਜੁਠਾਰੇ ॥ ਤੋਰੇ ਕੀ ਆਤੁ ਸੁਹਿਕਿਆ ਅਰਪਇ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ
 ਅਠ ਸਰੋ ਚਾਰੇ ਖਾਲੀ ਇਹੈ ਵਰਚਾਇ ਹੈ ਸਗਲ ਸਿਰਗੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿ ਦਸੁ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਮਾਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਰ
 ਰਿਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਲੀ ਤਿਲੋਚਨ ॥ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਗਇਲਾਨਿ ਦਸਿ ਭੂਲੀ ਗਵਾ ਕੀ ॥ ਦੁਕਿ ਤੁਸੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੇ ਕਰਮੁਰੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਿੰਕਰਾ ਮਸਤ ਕਿ ਬਸਤ
 ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਗੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨਮ ਪੈ ਮਿਲਿ ਚਿਨਾਗਰ ਪਾਠਗੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸੁ
 ਕਾਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਾਚੇਰੁ ਮਾਰਥੀ ਪੈਥੀ ਗਇ ਗੁਰੁ ਤਾਚੇਰੁ ॥ ਪਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪਿੰਗੁ ਲਾਗੀ ॥
 ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਹਰਤਾ ਤਿਭਵਨ ਨਾਥੁਰੀ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਕ੍ਰਮ ਤਾਲੈ ਨ ਪਾਰੁਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪ
 ਲੁ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀ ਅਪੇਨ ਲਾਛਿ ਮੀਕਲ ਪਾਤਿ ਰਸਿ ਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰਨ ਦੀ ਚੇਨਾਥੀ ॥ ਕਰਮ ਕ
 ਰਿਖ ਰੁਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾਪੀ ਲੇਲੀ ਕਾਗੁ ਉਪਵੀਲੇਰ ਵਲ ਬਲੁ ਸਾਇ ਬਿਜਲੇ ਆਇ ਤੇਖੀ ਲੇਹਰੀ ॥
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛੁ ਉਦੀ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਲੇਕਿ ਤਕੁ ਮੁਨਿ ਮਟੈਰੀ ਘਰੇ ਹਉ ਤਾਚੇ ਮਹਿ ਜਾਪੀ ਅਲੇ
 ਰਾਮ ਚੇਨਾਥੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਸੀਸੈਲੁ ॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਜਿ ਮਾਰਤੀ ॥
 ਵਾਰਨੇ ਜਾਇ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਮਰਾਇਕੋ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਉਤਮ
 ਦੀ ਅਗਨਿ ਰਮਲ ਬਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਨੈਦੁ ਜਨੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾ
 ਨੈਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਲੈ ਭ ਰੁਪ ਰਮਾਨੈਦੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪੀਪਾ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਕਾਇ ਚਿਦੇਵ ਕਾਇ ਅਚਿਦੇਵਲ ਕਾਇ ਅਚਿਜੀ ਗਮਜਾ ਦੀ ॥ ਕਾਇ ਅਚਿ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਢਾ
 ਕਾਇ ਅਚਿ ਪੁਜ ਉਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇ ਆਬਹੁ ਖੰਡੇ ਜ ਤੇਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਨ ਕਛੁ ਆਇ ਬੇਨ ਕਛੁ ਜਾਇ
 ਬੇਰਾ ਮਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਬਹਮੰਦੇ ਸੇਈ ਪੰਚੇ ਜੋ ਪੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪਲਵੈ ਪਰਮਤ ਤੁਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਇਲਖਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਪੀਨਾ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਮਾਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਤਿਰਕੇ
 १ ६ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਲਿਸੀ ਪਾਸ ਗਇਓਂ ਉਹ ਮਰਾਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ਪਨੀ ਅਛਾ ਦੁਨੀ ਕਾ ਅ ੨੧੫
 ਨਾਜੁ ਮਗਇ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉਭੈ ਸਮਗਇ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕਤਾ ਜਨਿ ਤੁਰੰਚੇ ਰੇਰੀ ॥ ਪਰ ਕੀਰੀ ਹਨਿ ਚੰਗੀ
 ॥ ਜਨੁ ਪਿਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਭਗੁਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਚਉਪਦੇ ਪਦ ੧

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਮਕਾ
 ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈ ਪੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਚਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਪਰਿਚਿ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਵਖ ਉਤਰੇ ਗੁ
 ਰਿਨਾਮੁ ਦਿਚਿ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਭਿ ਅਰਥਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰੜਾਇ ਆਬਿਨੁ ਨਾ
 ਵੈ ਸੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਭਏ ਹੋ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇ ਅਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸੇਵੇ
 ਕਬਹੂੰ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲੇ ਚਿ ਜਨਮੁ ਜਨਾਥਾ ॥ ਮੇਕ ਉ
 ਕੀਜੈ ਦਸੁ ਦਸ ਦਸਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਰਿ ਜਰੀ ਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੋਗੀ ਅਨਹੀਨ ਅਗੀ ਅਨੀਕਿ
 ਉਚਾਲ ਹਮ ਗਰਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੋਕ ਉਗਰ ਅੰਧੁ ਦੀਜੈ ਜਨਨ ਸਕ ਚਲਹੀ ਮਲੀਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਤਜਹੀ ਅ: ੪
 ਹੀ ਗਲਾਣਾ ਅਮੋਲ ਕੁੰਭੈ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਥਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਚਿਤ ਬਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੇ
 ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੋਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਮਿਲਾਇ ਚਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੀ ਰੁਪ
 ਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੇ ਟੀਅਗੀ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਪਰਿ ਰਤਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ਭੇਉ ਬੁਝਿ ਭਗੀ ਮੁਏ ਗਵਾਰੀ ਮਾਇ
 ਅਭੁਇ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨਨੀ ਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਗਲਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀ
 ਕਰੁ ਕਰਹੁ ਪਭਸੁ ਅਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗੀ ਤੁਮ ਪਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਵਾਕਿ ਅਗੁਲਾ ਅਖਿ ਵਖਲਾਹੁ ਤੁਮ ਵਡਾ ਮਗ

ਮਵਤੁਪੁਰਖਾ ਜਨਨਤਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਪਾਖਲੁ ਰੂਪਤਹਰਿਗਖਾ॥੧॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮
 ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁ ਅਨਜਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੁਖਮੁਗਧਇਅਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕੀਜੈਸਤਿਉਤਮ
 ਕਰਿਯੀਜੈਮੁਗਪੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨੁਅਲਸੀਅਉਘਲਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨੀਮਲਾਇਚਿਗੁਰਸਾਧੂਮਿ
 ਲਿਸਾਪੁਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥ਹਰਚਿ॥ਗੁਰੀਖਨੀਖਨੁਪੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੀਅਰੈਮੇਰੇਪੀਤਮਨਾਮੁਪਰਨਾ॥ਬਿਨੁਨ
 ਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਪੁਰਿ
 ਭਾਗਪੁਰਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਨਸੇਵਹਖਿਨੁਖਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿ
 ਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਨਾ॥ਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਨਾ॥੪॥
 ੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਰਪਾਇਆਹਰਿਗਸਕਿਰਸਕਿਛਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਕੂਇ
 ਅੰਗਗਸਿਚਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਨੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨੁਗਮਨਾਮਗਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏ
 ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਪਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਹਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥ਹਰਚਿ॥ਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗੀਮਲਿਚਿਗੁਰਸਾਧੂਮਿ
 ਲਿਸਾਪੁਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਬਾ॥੨॥ਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਤਿਪਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥
 ੩॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਕਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਕਭਜੇਨੀਸਭੁ
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ॥੪॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥
 ਜਨੁਨਕੁਰੇਲਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੫॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮
 ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਚਿਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਣਾ॥ਤਿਨਸੁਵੀਦੇਹਠਿਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਚਿਏਖਿਖਿਖ
 ਪਿਮੁਏਕਗਾਣਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਣਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪਤਿਧਾਰੀਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀ
 ਚਿਮਨੁਸਮਾਣਾ॥ਹਰਚਿ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਰੇਪਦੁਉਤਮੁਹਰਿਪਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤਨਾਮੁਪਗਾਣਾ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਚਿਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਾਖਿਖਗ
 ਏਗਵਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਪਾਇਆਵਡਦਲਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਲਸਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
 ਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਿਪਾਰਿਚਿਮਨਮਾਣਾ॥ਪਰਮਗਾਇਦਰਿਕਾਰਦਠਰੇਜਨਨਕਲੇਖਾਸਮਾਣਾ॥੪॥
 ੫॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭਉਚਿਮਿਛੁੜਾ॥ਅਨੁਤ
 ਪੁਨਿਵਜਹਿਨਿਚਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਗਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੁੜਾ॥ਮੇਰਮਨਿਤ
 ਨਿਪੀਤਿਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਚਿਲਾਇਝੁਪੀੜਾ॥ਹਰਚਿ॥ਸਕਤਬੰਧਭਏਏਮਾਇਆਬਿਖੁਸੈਚ

ਹਿਲਾਇ ਜ ਕੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾ ਕਹਿ ਜਮ ਕਲੁ ਸਹ ਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀ
ਰੁਲ ਗਾਇ ਅਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰਪਾਲਾਇ ਮੁਖਿ ਪੂਤਾ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਹਰਿ ਸੇਭ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਰੂਤਾ ॥
੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ॥ ਜਨ ਨਨ ਕ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਸਾਧੁ
ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿ ਚਿਮਰੁ ਪੂਤਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲ ਵਹੁ
ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾ ਵਹੁ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਮਧੋ ਪਾਨਾ ਮੈ ਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਮੀਠਲ ਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ
ਗਤਿ ਦਿਵਾ ਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਲਾਪੀਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁ
ਦਗਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਪਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਗਾ ॥
ਸੁਦਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਾਇ ਮੈ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਗਾ ॥ ਮੇਕ ਉਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀ ਮੈ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਨਕ ਭਗਤਿ
ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗਸਿਰ ਸਿਰ ਮੁਰਸਾਣੁ ਸਲਾਗਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈਲਾਗਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗੇ ਵਿੰਦ ਜਪਾਗਾ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਥ ਦਲੈਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿਅ ਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ਸਦ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾ
ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪ ਉਮਨ ਮਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਜਾਗੀਲਾਗਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡੇ ਠਕੁਰ ਪਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ
ਨਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਨਿਰ
ਭਉ ਤਰੀਲਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਅਪਿ ਅਪਿ ਵਰਤੈ ਅਪੇ ਨੀਮਿ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਮੁਦ ਮਥਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁ
ਦਗਾਵਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵੀ ਮਨਿ ਭਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥

੨॥ ਅਪੇਵ ਰੂਦਾ ਲਾ ਵਰਸਾ ਯਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਦਾ ਤਿਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਗੁਲ ਨਨਕਰ
 ਮੁਢਿ ਮਾਹਰਾਮ ॥ ੧॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਤਿਸੀ ਗਿ ਗੁਰਾ ਯਾ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇਸਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾਰਾਮ ॥ ੧॥ ਯਰਿ ਗੁਲਾ ਬਾਦੀ ਸਵਦਿ ਸੁਲਾ
 ਯਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਾ ਯਾ ਗੁਲਗਾ ਵਹ ਗੁਲਾ ਚੋਲਾ ਚਾਲੀ ਯਰਿ ਗੁਲਾ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾਰਾਮ ॥ ੨॥ ਸਭਿ
 ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੇ ਲਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਨਮਨ ਪੁਜਾਹਿ ਪੁਜਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਅਤੁਲ ਤੇ ਲਾ ਅਤਿਭਾਗੀ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾਰਾਮ ॥ ੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਯਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ਯਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖੈ ਲਾਪਾ ਪਧੇਵਾ ਯਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੇਹ
 ਹੁਜਨ ਉਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਨਕਰ ਮੁਢਿ ਮਾਹਰਾਮ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੧॥

੧ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ਪੁਰ ੩ ਕੇਈ ਜਨੈ ਕਵਨ ਈਹ ਜਾਗੀ ਮੀਤਾ ਜਿ ਸੁਹੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੇਈ ਬਿਧਿ ਬੁ
 ਝੇਤ ਕੀ ਨਿਗਲ ਗੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਾਇ ਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ
 ਮਿਲੇ ਸੇ ਜੋਗੀ ਅੰਤ ਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲਕ ਨਿਕਲਾ ਲਹੀ ਰਾਮ ਨਰੈ ਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ਕਰ
 ਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਾਹਿਤ ਮਹਿ ਸੋਚੇ ਖੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇ ਜਪ ਲੀਭੁ ਮਨ ਚਤੁਰੀ ਗਾ ॥ ਸਿ
 ਗਿ ਨ ਚਾਲਿ ਗਿਏ ਨ ਮਹਿ ਕਛੁ ਮੈ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇ ਚਿਨੰਗਾ ॥ ੩॥ ਯਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪਿਅਪੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤ ਕੈ ਯਰਿ ਯਰਿ
 ਗਾਈਐ ॥ ਨਨਕ ਈਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸੀਗਿ ਸੰਤ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫
 ਦੁਪਦੇ ਪੁਰ ੩ ਦੇਹੁ ਸੇ ਦੇਸੇ ਰੋਕਹੀ ਅਉ ਪਿਅਕਹੀ ਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਯਾਗ
 ਨਿਸਹੀ ਅਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਕਹ ਤੇ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੇਕਹ ਤੇ ਸਭ ਮਹੀ ਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਾਖੀ
 ਐ ਸੁਯਾਗ ਨਿਸਾ ਤਿ ਬੁਝਹੀ ਅਉ ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਾਪਹੀ ਅਉ ॥ ਨਨਕੁ ਕਹਤ
 ਸੁਨਹੇ ਹੋਲੇ ਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀ ਅਉ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ਧੀਰ ਉਸੁਨਿ ਧੀਰ ਉਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰ ਉਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥ ੧॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਬਰਦਾਤਾ ਮ
 ਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੨॥ ਜੋ ਚਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਵਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੩॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ॥ ਦੂਖਿ ਨ ਕਥਹੁ ਭੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫
 ਲੇਕੀ ਦੜਾਸਾ ਜਨੁ ਮੇਗਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਗਲ ਗਾਵਹੀ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ
 ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਰਕਾਹੁ ਬੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੁਰਉ ਜਾਗੈ ਨ ਸੋਭਰ ਮੁਅੰਧੇਗਾ ॥ ੧॥ ਥਾਨਿ ਬਨੈ ਤ

ਰਿਸਤੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਗਾਸਿਤਸਿਗਿਪਵੈਜੋਨਨਕਾਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਏਗਾ॥੨॥੩॥ਯੈਤਸਰੀ
 ਮਃ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਚਿਗੁਰਮਾਗਿ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਦਿਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਰਿਚਿਤਿਅਗਿ
 ਰਹਾਚਿ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਗਨਿਪਰਿਚਿਗੁਰਭਾਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾ
 ਚਿਤਉਜਮਿਛੋਰੀਮੋਹੀਲਾਗਿ॥੧॥ਤਰਿਅਉਸਾਗੁਪਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ॥ਜਨਨਨਕਸਰ
 ਬਸੁਖਪਏਮੋਹੋਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆਨੁਪਗਾਦਿਵਿ
 ਚਿਗਿਆਨੁਮੰਤੁਹਰਿਨਮਾਪੁਰਜੀਉਮਾਇਅਕਰਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕਾਲਜਾਲਾਅਰੁਮਾਜੀਜਾਲਾਛੁਟਕੇਜਮਹਿਤ
 ਗਾਆਇਚਿਦੁਖਹਲਸਰਲਕਰੁਲਾਪਤਿਗਹਿਚਿਚਰਨਆਸਗਾ॥੧॥ਨਵਹੁਪਭਾਇਚਿਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿ
 ਪਰਿਪਗਾਅਪਿਉਪੀਚਿਗਤੁਥੀਚਿਗੁਰਮਾਕਹੁਨਨਕਅਜਰੁਜਗਾ॥੨॥੨॥੬॥ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫
 ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਈ॥ਸੁਖਸਾਜਅਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਦੀਸਹਿਸਬ
 ਸਿਗਿਰਹਹਿਅਯੋਪਾਨਹਵਿਅਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰਗਿਤਤਕੇਥੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਈ॥੧॥ਦਾਇਆਮਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾਠਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਈ॥ਤਿਨਕੈਸਿਗਿਨਨਕਨਿਸਤਰੀਮੈਜਿਨਗਸਿਗਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧॥
 ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਯਾਨਹੁਪਾਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਾਪੁਨੀਅੰਧੀਅਰੇਮਹਿਦੀਪਾਰਹਾਚਿ॥ਸ
 ਛਲਦਰਸਨੁਤਮਾਪੁਤਪੀਤਮਚਰਨਕਮਲਾਅਨੁਪਾਅਨਿਕਥਾਰਕਰਉਤਿਤਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰੁਵਉਧੁ
 ਪਾ॥੧॥ਗਠਿਪਰਿਚਿਤਮੈਪੁਰੁਵਅਰੈਦਿਕੁਕਰਿਗਹੀਤਮਾਗੀਲੁਕਾਕਾਛਿਯੇਹੁਨਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੰਸਾ
 ਗਵਕਕੇਕੁਪਾ॥੨॥੪॥੮॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਗਿਚਰਨਗਹਉਥਕਉਸੁ
 ਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪਨਮਕੋਗਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਅਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸਿਜੋਗਿ॥ਇਆਰਸਮ
 ਹਿਮਗਨੁਤੇਤਕਿਰਪਾਤੇਮਗਾਥਿਖਿਆਤੇਭੋਗਿ॥੧॥ਆਇਚਿਸਗਲਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਾਚਿਤਵਉਤਮਰੀ
 ਚਿਗਿ॥ਅਭੈਪਦਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਕੋਪੁਰਨਨਕਥੰਧਨਛੋਗਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫
 ਚਾਰਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੋਗਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਲਾਪੁਰਧਾਰਹੁਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਗਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਅ
 ਨਿਕਸੁਖਚਕਵੀਨੀਚਾਰਤਅਨਦਪੂਰਨਦੇਗਾ॥ਆਨਉਪਵਰਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੇਗਾ॥੧॥
 ਹਮਅਨਥਨਥਹਰਿਸਰਲੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਾ॥ਚਰਲਕਮਲਾਨਨਭੁਆਰਪੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੇਗਾ॥
 ੨॥੬॥੧੦॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਮਨਿਤਨਿਥਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਸਿਗਿਭੇਟੇਪੁਰਨਪੁਰਖ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਗੀ॥ਤਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਕ

ਵਰਤਿ ਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਇਲਾ ਏਲਾਵੇ ਦਾਸਜਨਮਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਰੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਕਸਗਦਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਲੀ॥
 ਉਧਰਦੇਹਅੰਧਭੁਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਲੀ॥ ਰਹਾਇਗਾਰੀਅਨੁਧਿਅਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਾ
 ਕਰਲੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਲੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇ
 ਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਲੀ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਨਕਦਾਸਪਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਅਭਰਲੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥
 ਜੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਹਰਿਜਨਿਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਮਾ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਅਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮਾ॥
 ਰਹਾਇਕੋਟਿਬਿਘਨਾਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਵਿਦਧਮਾ॥ ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਹੀ
 ਆਦਰਦੇਵਤਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਤਾਜਿਗੋਪਾਲਾਅਨਜੋਕਰਲੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰ
 ਦੈਗਹੁਨਨਕਸੁਖਸਮੁਹਾਬਿਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੧॥ ੧੩॥ ੨੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤਘੜ੍ਹੇ ਸਲੋਕੁ
 ਵਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਗਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤਾਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਨਕਹਰਿਸਿਰੀਸੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੁਲਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਲਾਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਮੇਲਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿ
 ਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਪਰੀਉਤਾਗੇਇਕਭੇਗੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨੈਨਹਮਾਰੇਪਿਆਰੇਗਰੇ
 ਗੇਗੇਇਕਾਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ ਪਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜੇਉਜਲਮੀਰਚਾੜੇਕਾਜੈਵੈਤਿਸੀਤੀਆ॥ ਜਨਨਨ
 ਕਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥ ੧॥ ਯਾਰਵੇਪਿਆਰਭੇਸਖੀਆਮੁਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ ਯਾਰਵੇ
 ਹਿਕਭੂੰਹਿਕਿਚਾਵੈਹਉਕਿਸੁਚੇਤੇਹੀਆ॥ ਹਿਕਭੂੰਹਿਕਿਚਾਵੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਾਬਿਯਾਸਾ॥
 ਤਿਨਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਲਤਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਉਗੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁ
 ਆਗੈਮਨੁਰੇਹੀਆ॥ ਨਨਕਕੈਸੁਲਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸੁਗਲਿਮੁਦਸਿਰਿਖਾਪਰਕੇਹੀਆ॥ ੨॥ ਯਾਰਵੇਪਿਗੁਆ
 ਪਲਭਲਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ ਯਾਰਵੇਤੈਗਵਿਆਲਾਨੁਮੁਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਮਾਪੁਗ
 ਵਾਇਆਜੈਪਨਭਾਗਮਥਲੋ॥ ਬਾਹਪਕਾੜਠਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਲਅਵਗਲਨਪਛਲੋ॥ ਗੁਲਹਰੁਤੈ
 ਪਾਇਆਠੰਗੁਲਾਉਬਦਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਹਭੇਕਿਛੁਸੁੰਦਾ॥ ਜਨਨਨਕਪੈਨਿਸੁਗਲਿਸਾਈ॥ ਜਿਸੁਸੀਰੀਭ
 ਤਰੁਵਸੰਦਾ॥ ੩॥ ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ ਵਰੁਯੋਰੀਦਾਮਾਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ ਮਹਮੇਰ

ਲੁਹਰਸੁਖੀਆਪਿਦੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਗਿਮਿਲਾਇਆਸਾਪਕੈਸਤਸੰਗੀ
ਆਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪੁਆਮੀਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਗਿਮਿਲਾਪਾ
ਈ॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅਗਮਾਮਪਾਰਪੁਕਥਨੁਨਜ
ਇਅਕਥੁ॥ਨਨਕਪੁਤਸਰਲਾਗਤੀਗਥਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗੁਰੁਰਿਪਭ
ਰੇਗਿਆਕੇਤੇਗਨਉਅਸੀਖਅਵਗਲਮੇਗਿਆਅਸੀਖਅਵਗਲਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੇਤ
ਮਗਨਾਥੇਕਗਲਮਾਇਆਤਉਪਸਾਦੀਘੁਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਾਥਿਕਰਾਥਿਖਵੇਪਭਨੇਰਹੁਤੇਨੇਗਿਆ
ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਗਤਿਨਪਵੈਅਸੀਖਗੁਲਾ
ਉਚਾਪਭਕਨਾਉ॥ਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਵੇਥਉ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਉਕਾਪਹਿਜ
ਈਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋਕੋਸੋਪਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚੀਦਿਆਪਈਐ॥
ਤਾਜਿਮਾਨਸੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਗਪਮਨੁਤਨੁਪਭੁਅਗੈਆਪੁਸਗਲੀਮਟਾਈਐ॥
ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਪਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਨਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭੁਥਿ
ਧਿਜਾਕੋਭਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਸੋਚੀਐਨਨਕਨਿਥਰੈਸਾਥਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਥੀਅਭਾਪਭੁਏਕਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋ
ਇ॥ਥਨਥਨੰਤਰਿਅਪਿਜਾਥਿਥਲਿਪੁਰਸੋਈ॥ਜਾਥਿਥਥਿਮਹੀਆਥਿਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪੁਰੁਪਨੀ॥
ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਲਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਗਲਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਥਿਨਾ
ਅਨਨਾਹਿਕੋਈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਜਿ
ਚਿਤਵਿਅੰਸੋਮੈਪਾਇਆ॥ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਸੁਖਸਥਾਇਆ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਥਮਨੁਛੂਟਿਗਾਇਆ
ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਗਯੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਾਥਿਖਥੁਈ
ਤਪਤਿਅਧਾਰਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਦਇਆਕੀਨੇਅਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਕ
ਨਾਮਰਲਾਦਖੁਜਲੋ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੋਲਿਯੀਨੇਇਕਪਲੋ॥੪॥੧॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ॥ ਪਾਪਾਨੁਸਿਸਾਰੁਗਾਗਥਿਅਟਿਆਕਰਚੇਪਪਅਨੇਕਮਾਇਅਰਿਗ
ਰਟਿਆਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਮਾਨਿਥੁਢੇਮਰਲਾਚੀਤਿਨਾਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਥਿਉਹਰਥਨਿਤਾਏਹਕਰਤ
ਥਿਹਵਏ॥ਪੁਜਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਪਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਦੈਨਨਕਹ
ਰਿਨਾਮਪਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਵਹੀ॥ਭਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੀਖਮਰਿਜ

ਨਮਹਿ ਆਵਹੀ॥ ਪਸੁਪੀਸੈਲ ਤਰਵਰਗਲਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ॥ ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗ ਹਿਕੀ ਆਮਪ
 ਲਾਪਵਏ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਰੰਤਰੁ ਐਪਥੁ ਅਪਿਨਭਵਹੀ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ ਕਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ਖਿਨੁ
 ਏਕੁ ਟਿਕਲੁ ਨ ਪਵਹੀ॥ ੨॥ ਜੋ ਬਨੁ ਗਾਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਾਲਿਥੈ ਠੀਆ ਕਰਕੈ ਪਹਿਸਿ ਰੁਝੈ ਨੈਲ
 ਨ ਡੀਠਿਆ ਨਹੈ ਨੈਲ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨਈ ਸੈਛੋਰਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ਕਹਿਆ ਨ ਮਨਹਿ ਸਿਰਿਖਾ ਭਛਾਨ
 ਚਿਜਿ ਨ ਸੀਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਸੀਰ ਮਰੰਗ ਅਪਾਰਪੁਰਨ ਨਹਿ ਮਖ ਮਨਮਹਿ ਵੂਰਿਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ
 ਨ ਕੋਟਿ ਕਗਰ ਬਿਨਸ ਬਰਨ ਝੂਠਿਆ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਲਾਏ ਨ ਕੁਆਇਆ ਦੁਤ ਭੁਭੈ ਸੀ
 ਸਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ ਮਾਲਿਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤਾਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿਲੀ ਏਨਾ ਮਦੈ
 ਏਅਵਤੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਲਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰਠ ਕੁਰਮ ਨਿਲੋਤ੍ਰੀ ਦਾਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ ਕੁਸਦਾ
 ਰਿਪਭੇਠਿ ਨ ਮੁਭੇ ਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਜੈਤ ਸਰੀਕੀ ਵਾਰੰਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਗਾ ਸਿਮਰੀਤਿ ਸਿਤ ਸਰਬ ਤਰਮਲੀ ਨ ਕ ਅਪੁਨਾ ਸਨ
 ਜਗਦੀਸੁਰਗਾ॥ ੧॥ ਚੁਖਲਾ ਮਃ ੫ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨ ਵੇਰੇ ਮਨਮਹਿ ਦ੍ਰਵੀ ਐਸਾ ਦੁਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਚਿਸਰਬ
 ਤ੍ਰੈ ਮੈਨ ਕਹਾਰਿ ਠੀਗੀ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲ
 ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਭੇਈ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਦਾਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪਰ
 ਵਿਆਸ ਭਲੇਈ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝੈ ਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਰਚੀਤਿ ਜੀਅਰ
 ਚਨਾਮ ਤਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੀਤਿ ਨ ਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨਾ ਬਿਨਾਸਨੀ॥ ੧॥ ਚੁਖਲਾ ਮਃ ੫
 ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੈ ਦੋ ਕੁਠ ਬਝੈ ਥਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧਲੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਉ ਪਗਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤਾ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿਮਿਅ ਅਗਨਿ ਉਦਗਮ ਝਾਗਿ॥ ਉਰਪ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲਾ ਬਿਕਲੁ ਨਗ ਕਿਯੋਰਿ
 ਗੁਬਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰਪਾਰਿ॥ ਬਿਖ ਮਥਾਨੁ ਜਿਨਿ ਗ੍ਰਿਖ ਆਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨ
 ਵਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾ ਹਿਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨ ਵਿਛਾਵਨ ਕਰਲੀਸ

ਰਬਦ ਅਸਾਪੁਰਨਾ ਖੰਡ ਲੀਕਾਓ ਕਠੇ ਸਹਪਤ ਸਿਮਰਿ ਨਨਕਹ ਦੁਰਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਹਭਿਰੰਗਮਾ
 ਲਹਿ ਜੇ ਸੁਸੰਗਿ ਤੈਸਿ ਉਲਾਈ ਐਨੇਹੁ ॥ ਸੋਸਹੁ ਬੰਦਨ ਵਿਸਰਉ ਨਨਕਾ ਜਿਨਿ ਸੁਦਰੁ ਗਚਿ ਆਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪਨਤਰੁ ਪਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਿਰਮੰਦਰ ਰਬ ਅਸੁਦੀਏ ਗਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿ
 ਤਾਸ ਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪੁਤ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਲਹਿ ਜੀਉ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਪਸੀਗਿ
 ਹਰਿ ਗੁਲਗਮਹੁ ਬਿਨ ਸੇਸ ਭਿਰੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਲੀਆਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਗ ॥ ਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਭਾਵਹੀ ਲੀਨ ਨਨਕ ਪੁਤਾ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਗ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਤੁਟਵੀਆ ਸਾਪੀਤਿ ਜੋਲਾਈ ਬਿ
 ਅਨ ਸਿਉ ॥ ਨਨਕ ਸਚੀ ਗੀਤਿ ਸੰਦੇਸੀ ਗਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਰਤ ਸਾਭਿ
 ਪੇਤਾ ॥ ਖਿਨੁ ਹਿਰਮੰਦਰ ਸਨਦੇ ਵਹੀ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਹੋਤਾ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੀਚਿ ਆਸੋ ਕਰ ਜਿਕੇਤੁ ਮਜੈਸ
 ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਏ ਕਰਮਾਇ ਹੁਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਲਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਜੈ ਨੀਭ ਰਮੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਟਿ ਦਸ
 ਇਸਨਨੀ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤਰ ਤਗ ॥ ਉਚਰੀਤਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਬਿਮੁਚਤੋ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ
 ਈਪਲ ਕੀਤੇ ਧੁਪਲਾ ਭੋਗਿ ਦਿਤੀ ਮੁਭਾਗਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸਿ ਦਵੇ ਸਦੁ ਸਹੁ ਨਨਕ ਹਭੇ ਰੁਖ ਵੇ ਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕਟਿ ਅਘਾਸ ਭਿਨ ਸਹੋ ਹੋ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਚੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਭੈ ਕਟੀ ਮਹਿ ਨਿਰਚਲ ਸਦੁ ਥਾਇ ॥ ਪੁਰਾ ਬਿਰੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਣਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤਰਾ ਖਿਲੇਤੁ
 ਨਨਕ ਥਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਿਰਰਚਨਾ ਅਪਾਰੀ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦ ਰਸਗ ॥ ਕਦੀ ਚਨਹ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ
 ਕਤੇ ਜੀਤਾ ਬਿਸਟਾ ਕਿਮਗ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਚੁਚ ਅਰੰਭ ਰੁਤੁ ਕਿਹੁ ਮੀਝੇ ਮੁਹ ਬਤਿਨੇਹ ॥ ਸੋਸਈ ਜੈ ਵਿਸਰੇ ਨਨ
 ਕ ਸੋਤਨੁ ਖੋਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਦਰਸੇ ਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਆਭੋ ਗਲ ਪੁਰੇ ॥ ਗਿਹੋ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਰੀ ਪਲਾਇ ਮੇਤੀ
 ਹੀਗੇ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਲ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਸੋ ਪੁਤਰਿ ਤਿਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇਕੀਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਨ
 ਸੀਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਗੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਬਿਰਧੈ ਜੈਤ ਬੈਰਾ ਗੀਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆ
 ਗੀਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਆਇਆ ਨਨਕ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਪਸੀਗਮਹ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਮਨਿ ਸੰਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਵਤ ਹਭੇ ਲੋਅ
 ਨਨਕ ਹਭੇ ਅਰੰਭ ਰੂਪ ਆਸੁ ਲੀਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤ ਤੁਟੀ ਝੁਪੜੀ ਚੀਰਸ ਭਿਠਿ
 ਨਾ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿਨਾ ਮਦਰੇ ਉਦਿਅਨ ਝੁਮੰਨਾ ॥ ਮਿੜਨ ਇਠ ਪਨ ਰੂਪ ਹੀਲ ਕਿਛੁ ਸਾਭਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸਿ
 ਸਟਿਕ ਹਰਿ ਨਾਮਨੁ ਭੋਨਾ ॥ ਤਿਸਕੀ ਪੁੜੀ ਮਨੁ ਉਧੈ ਪੁਛਹੋ ਏਸੁ ਪਸੰਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ
 ਰਸ ਰੂਪ ਛੁੜ ਚਮਰਤ ਖਤ ਆਸਨੀ ॥ ਰਚੀਤਿ ਮੁੜ ਅਗੀਅਨ ਅੰਧ ਨਨਕ ਸੁਪਨ ਮਰੇ ਰਬ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਰਖਣਾ। ਸੁਪਨੈ ਭਰਿ ਗੰਮਾਇਆ ਮਿਠਾਯਾ ਗੰਮਾ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਲੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਯੋਗ। ੨।
 ਪਉੜੀ। ਸੁਪਨੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ। ਬਿਸਰੈ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ। ਆਰਜਾ
 ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਪੈਪੈ ਯਾਇਆ। ਪੁਰਨ ਭਟੇਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ। ਕਿਆ ਵੇਚਾਰ ਜੰਤੁ ਜਾਮਾ ਪਿਭੁਲਾਇ
 ਆ। ੧। ਸਲੋਕੁ। ਥਸੀ ਤਿਸ੍ਰ ਗਲੇ ਕਰ ਜਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਵੀਨ ਵਖੰਡਣਾ। ਬਿਸਰੈ ਤਹ ਰਿਕੋ ਪਾਲਤਨ
 ਨ ਕਤੇ ਪੁਲੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮ ਲਾਗ। ੧। ਰਖਣਾ। ਕਉ ਤਕ ਕੇਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨਾਉ।
 ਨਾਨਕ ਕੇਰੀ ਨਗ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੇ ਸੇਈ ਥਾਉ। ੨। ਪਉੜੀ। ਮਹਾ ਭਇਅਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ।
 ਸੂ ਅੰਗੀ ਪੈਖਿ ਸਦੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਠਹਿਰਿ ਦੇਵਾਨਿਆ। ਸਿਰਿਲ ਗਾਜ ਮਰੈ ਤੁਤ
 ਪਰ ਛਾਨਿਆ। ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਠਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ। ੯। ਸਲੋਕੁ। ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਪੁਕ ਪਟੰ ਪਨ ਕਪਟੰ ਕੁ
 ਲਗਰ ਬਤਾ। ਸੰਚੀਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੀ ਛੇਦੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਰਿਸੈ ਗਿਨ ਚਾਲਤੇ। ੧। ਰਖਣਾ। ਪੇਖੰ ਦੇਵੇ ਕੇ
 ਭੁਲੁ ਤਮਾਦਿ ਸਮੁਜੋਲਾ। ਅਢੁਨ ਲਾਹਦੇ ਤੇ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈਆਇਆ। ੨। ਪਉੜੀ। ਚਲਾਇ
 ਅਸਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੇਕਿਉ ਸੰਜੀਐ। ਤਿਸ ਕ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਉ
 ਰਿਪਤ ਵੈ ਨ ਮਨੁ ਰੇਜੀਐ। ਪੁਛੁ ਢੋਰਿ ਅਨਲਾਗੈ ਨ ਰਕਿਸ ਮੰਜੀਐ। ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ
 ਭੀਜੀਐ। ੧੦। ਸਲੋਕੁ। ਨਚਰਾ ਜੰਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗਰਾ ਸਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ। ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਰਸਨੀ। ੧। ਰਖਣਾ। ਲਗਾਵੈ ਸੇਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਨੁ ਭਤਿਆ। ਵਿਧੇ ਸ
 ਚ ਥੇਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠਾਵੈ ਸੋਪਲੀ। ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਜੀਠਾ। ਅਨਾਸੁ ਅ
 ਦਸ ਭਿਠੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਤ ਉਡੀਠਾ। ਅਗਿਆਨੁ ਭਗਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਅ ਗੁਰ ਭਟੇ ਕੀਠਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ
 ਨੁ ਥੇਪਿਆ ਜਿਉ ਠੰਗੁ ਮਜੀਠਾ। ਜੀਉ ਪਾਲਤਨੁ ਮਨੁ ਪੁਛੁ ਬਿਸੇਸ ਭਿਝੂਠਾ। ੧੧। ਸਲੋਕੁ। ਤਿਆਕਤ
 ਜਲੀਨ ਹਜੀਵ ਮੀਨ ਨਹਿ ਤਿਆਗਿ ਚਾੜਿ ਕਮੇਘ ਮੰਡਲਾਗ। ਬਾਲ ਥੇਪੈ ਚ ਕੁਰੇ ਕਨਾਟੀਆ ਲਿਖੈ ਪਨ ਕੁਸ
 ਮ ਬਾਸਨਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੀਤਿ ਸੰਤ ਹਨ ਨਾਨਕ ਆਨਨ ਰਚੇ। ੧। ਰਖਣਾ। ਮੁਖੁ ਰੇਖ ਉਪਲਾ ਕਛ
 ਰਿਅਨ ਨ ਰੇਉ ਚਿਤੁ। ਜੀਵ ਲਸਿਗ ਮੁਤਿ ਸੁਪਲੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾ ਮਿਤੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਉ ਮਛਲੀ
 ਬਿਨੁ ਪਾਲੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵ ਲੁਪਵੈ। ਬੁੰਦ ਵਿਹੁ ਲਾਚਾੜਿ ਕੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਿਪਤ ਵੈ। ਨਾਦ ਕੁਰੈ ਕਹਿ ਬੇ
 ਪਿਆਸ ਨ ਮੁਖ ਉਠਿਯਾਵੈ। ਭਵ ਰੁਲੇ ਭੀ ਬੁਸ ਮਥਾ ਸੁਕਾਇਆ ਪੁਬੰਧਾਵੈ। ਚਿਉ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ। ੧੨। ਸਲੋਕੁ। ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਾ। ਨਗ ਬਿਸਰੈ

ਰਖਣਾ। ਸੁਪਨੇ ਭਰੇ ਗੰਮਾਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗਾ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਲੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਭੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਸਰੇ ਗਾਜਰ ਸਭੇ ਗਾਗਰ ਬਭਖ ਲਾਇਆ॥ ਅਰਜਾ
 ਗਈ ਵਿਗਾਇ ਪੈਧਾਇਆ॥ ਪੁਰਨ ਭਏ ਨਕਾ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰ ਜੇਤੁ ਜਾਅ ਪਿਭੁ ਲਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਾ ਜਿ ਤਤੇ ਪ੍ਰਵੀਨ ਵਖੰਡ ਲਾਗਾ॥ ਬਿਸਰਿ ਤਹ ਰਿਗੇ ਪਲਾਤਨਾ
 ਨਕਤੇ ਪੁਲੀਉ ਦਿਆਨ ਭਰਮ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਖਣਾ॥ ਕਉ ਤਕ ਕੇ ਰਤ ਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨਾ ਵਸੁਨਾਉ॥
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਹੀ ਨਰਕ ਥਰ ਥਰੇ ਉਨ ਜੁ ਸੇਈ ਥਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾ ਭਾਇ ਅਨਉ ਦਿਆਨ ਗਰਕ ਰਿਮਾਨਿਆ॥
 ਸ੍ਵਰਗੀ ਪੀਖ ਸਦੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਿ ਦੇਵਾਨਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਰੰਤੁ ਤ
 ਪਰਾਣੁ ਨਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈ ਤਨਿਆ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਪੁਕਪਟੰ ਪਨਕਪਟੰ ਕੁ
 ਲਗਰ ਬਤਾ॥ ਸੰਚੀਤੇ ਬਿਖਿਆ ਛਲਾਢਿ ਦੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਰਿਸੈ ਗਿਨ ਚਾਲਤੇ॥ ੧॥ ਰਖਣਾ॥ ਪੇਖੰਦੇ ਵੇਖੰ
 ਭੁਲੁ ਤੁਮਾ ਦਿਸ ਮੁਸੋਲਾ॥ ਅਛੁ ਨ ਲਾਹਦੇ ਨੇ ਮੁਲ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲਾਇ
 ਅਸਾ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸ ਕ ਕਹੁ ਕਿਅ ਜਤਨੁ ਜਿ ਸਤੇ ਵੰਜੀਐ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ
 ਰਿਪਤ ਵੈ ਨ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋੜਿ ਅਨਲਾਗੈ ਨ ਰਕਿਸ ਮੰਜੀਐ॥ ਹਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ
 ਭੰਜੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਚਰਾ ਜੰਮਿ ਸਟੰ ਨਚਭੇ ਗਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੇ
 ਗਿਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੀ॥ ੧॥ ਰਖਣਾ॥ ਲਗਾ ਸੇਨੇ ਹੁਮੰਤ ਮਝਾ ਧੁਗਤਿਆ॥ ਵਿਧੇ ਸ
 ਚਥੇ ਕਿਨ ਨਕਾ ਮਿਠਾ ਸੇਪਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਜੀਠਾ॥ ਅਨਾ ਸੁਆ
 ਦ ਸਭਿ ਠੀਕਿਅ ਕਰਿ ਨਿਰਤ ਉਡੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਗਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਅ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ
 ਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉਂ ਗੁਮ ਜੀਠਾ॥ ਜੀਉ ਪਾਲਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸੇਸ ਭਿਝੂਠਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਤਿਆ ਕਤ
 ਜਲੰਨ ਹੋ ਜੀਵ ਮੀਨੇ ਨਹ ਤਿਆ ਗਿਚਾੜਿ ਕਮੇ ਘਮੰਡ ਲਾਗਾ॥ ਬਾਲ ਬੇਧਿ ਚ ਕੁਠੇ ਕਨਾਟੀਆ ਬਿਪਨ ਕੁਸ
 ਮ ਕਾਸਨਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੀਤਿ ਸੇਤਹ ਨਾਨਕ ਮਾਨ ਨ ਰਚਤੇ॥ ੧॥ ਰਖਣਾ॥ ਮੁਖੁ ਰੇਖਾਉ ਪਲਾਕ ਛ
 ਤਿਆਨ ਨ ਰੇਉ ਚਿਤੁ॥ ਜੀਵ ਲਸੇਗਾ ਮੁਤਿ ਸੁਪਲੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾ ਮਿਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ
 ਬਿਨੁ ਪਲੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵ ਲਪਵੈ॥ ਧੁੰਦ ਵਿਹੁਲਾ ਚਾੜਿ ਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਿਪਤ ਵੈ॥ ਨ ਦ ਕੁਰੰ ਕਹਿ ਬ
 ਧਿਆ ਸਨ ਮੁਖਿ ਉਠਿ ਪਵੈ॥ ਭਵ ਰੁਲੇ ਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾਮਿਐ॥ ਪੁਖੰ ਪਵੈ॥ ਤਿਉ ਸੇਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪੀਤੈ
 ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਾ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੈ

ਤਿਨਾਮ ਅਦੁਤ ਨਸਕ ਅਸਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ਸੀਤ ਭਾਮੀਨ ਸੰਤ੍ਰਿਪ ਲਕ ਨਥੀਵੈ ਚਾਰਗਾਨਾ
ਨਕ ਅਸਵੀਨਿ ਬਹਿਸ ਦਪੇਖ ਦੇ ਸਚੁ ਪਲੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਵੀਤੀ ਅਸਗੁਸਾਈ ਪੁਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਕ ਬਹੁ ਭੂਗੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੁਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗੋਰੁ ਚਰਨ ਪੁਰੀਐ ॥
ਪਰਬ ਮਗੁਰ ਦੇਵ ਸਦਾ ਹੁਗੀਐ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨ ਉਚਰਿਤਿ ਨਾਮੀ ਸਵਲੀ ਸੁਨੀਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥
ਨਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਰੀ ਜੇਨਾ ਪਿਆਰੁ ਪਰਬ ਮਲਗ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਹਭਿ ਭੁਵਾ ਵੇਕੈ ਮਇਕ ਸੁਸਾਈ ਬਾ
ਹੋ ॥ ਨਨਕ ਸੇਈ ਪੈਰਾ ਜੇਨਾ ਪਿਰਹੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿਹਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੁਰੇ
ਤੇ ਪਰਪਾਨ ਨਿਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੇ ਹਰਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਯਾ ॥ ਭ
ਪਥਾ ॥ ਸਿਤ ਸਿਗਿਉ ਪਰ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭਵਿਉ ਦੇ ਤਕਰਲੀ ਹਰਿ ਰਮਲੀ ਸੰਜੋਗ ਪੁਨਨਾ ॥
ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੇ ਸਫਲ ਨਨਕ ਸੇ ਮਹੁਰਤ ॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾਪਾਇ ਸੁਖੀ ਮਤੀ ਹੁ ਚਾਰਗੇ ॥ ਨਨਕ ਸਵੇਲਾ ਜੀਪ
ਰਵਲਾ ਜੇ ਤੁਮਿਲੀ ਦਵੇ ਮਪਿਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਲੈ ਜੇ ਤੁਪਭ ਕਉ ਪਈ ॥ ਸੇ ਮੁਰਤ ਭ
ਲਾਸੇ ਜੇ ਗੁਰੇ ਜੇ ਤੁਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਠਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚ ਸੰਗੁ ਹੋਇ
ਨਿਵਿਠਾ ਗਾਪਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸੈ ਨਨਕ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਰਬ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਨਾ ॥ ਸਗਲਾ ਸੁਰ ਭਗਵਨ ਹਜ ਪਤਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਛਡਿ ਚਿਹਤੁ ਅ
ਪੁਲਕੈ ਚਰਨ ਪਾਸਿ ॥ ਨਰਕੈ ਦਖਤ ਪੁਨਾਨ ਕਪੁਰੁ ਮੇਖਿ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਦਇ ਆਲ ਦਹਿ ਪ
ਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਹੁਦੀ ਨਦਇ ਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਲ ਲੁਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਰਿ
ਤਉ ਪਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋਇ ਬਿਨ ਉਸੇ ਹਿਸਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇ ਹੁਦਇ ਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥
ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਉਪਰਲਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਸਰੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਲਓਟ ਨਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਗ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਸਰਦੁ ਤੇ ਮੁਲਿਨ ਮਿਟਈ ਪਾਮਾ ॥ ਸੀਤ ਲੁਖੀਵੈ ਨਨਕ ਜਪੈ ਦਵੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਚਿਟ ਉਪਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤ ਪੁਗਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੇਟਿ
ਨਾਵੈ ਹੁਲੇ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮ ਪਨਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਤੁ ਪਾਈਐ ਵਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ਅਠਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿ
ਤਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਲੀ ਦੁਖ ਹਰਲੀ ॥ ਚਰਨ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਾ ॥ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾ
ਨ ॥ ਨਨਕ ਲਿਖਤ ਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਭਾਰਿ ਬਲੀ ਦਵੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੈ ਦਵੇ ਪੁਰਖ ਆਪਿਆ ॥ ਜੇਨਿ ਉਪਈ
ਮੇਦੀ ਨਨਕ ਸੇ ਪੁਰਜਾਪ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪੁ ਭਭਏ ਦਇਆਲ ਨਾਥਿ ਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਧਾ ਗਏਨਾ

ਸਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਹਿਰ ਜਨ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਏਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿੰਗੀਓਗ ਕੁਲ ਸਥਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰਪੁ
 ਰਨ ਨਾਇਕਾ ॥ ਗੁਰਦਇਆ ਲਸ ਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਲਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਖਲਾ ॥ ਭਉ
 ਜਲਾ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦ ਪੂਰਕ ਰੰਮਸ ਤਿ ਗੁਰਚਰਨੀ ਲਾਗੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵਾ ਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤਮ ਵਗੁਲਾ ਸਭਿਛਪੇ ॥ ਪਾ
 ਰਬ ਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚ ਹਉ ਚਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦਸੇ ॥ ਗੁਲਗਾਏ ਬੇਅੰ
 ਤ ਗਾਨ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਤਏ ਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਚੈ ਤਏ ਕੋ ਨਰਹਰਾਨਾ ਮਦ ਸੁਜਾ
 ਚੰਤਿ ਨਨਕ ਦਇਆਲ ਪੂਰਖ ਭ੍ਰਿਪਾਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਖਲਾ ॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸਿਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਪਰਿਅਰਦਾਸਿ ॥
 ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਪੁਨੀਚਿਆ ਨਨਕ ਸਚੀ ਗਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਰ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਲ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ
 ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਬੇਹੁ ॥ ਨਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਜੈ ਤਸਗੀ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਰਵਿ ਦਾਸ ਜੀ ਰਿਕੀ
 ਨਾਥ ਕਛੂ ਅਨ ਜਾਨਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਗਾਥਿ ਬਿਕਨਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤਮ ਕਹੀ ਅਤ ਰੋਜ ਗਤ ਗੁਰਸੁ ਆਮੀ ॥
 ਹਮ ਕਹੀ ਅਤ ਕਾਹਿ ਜੁਗ ਕੇਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ
 ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਗਸੀ ॥ ਅਜੈ ਨ ਪਣਾਇ ॥ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਉ
 ਮ ਪਤਿ ਸੁਮੀ ॥ ਸਿਸੁ ਪਗਨੇ ਸਹਸ ਭਗਗਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਪੁਕ ਰਿਮਾਰਿ ॥ ਬੇਰੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅ
 ਜਨੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇਕੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸਗਨਿ ਕਾਕੀ ਲੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਫੇਗਾ ਹਰਾਇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮੇਰੇ ਲੋਚਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਗਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾਇਆ ਲਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
 ਪਾਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਕੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ
 ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਚੈ ਗੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ਜਨਮ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ
 ਚੰਗੇਗਾ ਚਿਇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਰਤਿ ਅਗੀਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੈ ਦੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਗਾ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਲਿ
 ਖੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧ ਦੁਪਦੇ ਸੰਤ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗੀ ਹਰਿ
 ਕੈ ਜਾ ਕੇ ਪਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚਸਮਾਨ ਭਰਤੋਰ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਤਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰ ਮਿਲਿ ਚਿਭਗ
 ਤਨ ਕਉ ਗਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗੀ ਗਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਮ ਰਹਿ ਜਨ ਹਿਨੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋ
 ਇਛੋ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥
 ਤਕ ਉਧੋ ਖਾਕੁ ਭੀ ਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਚਿਟਤੁ ਹਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਜੀਵਨੁ ਬਲਾਨ ਸਰਪ ਜੈ ਸੇ ਅ
 ਰਜਾ ਹੀ ॥ ਨਵਖੰਡ ਨ ਕੋਰਾ ਜੁ ਕਮਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈ ਗੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਲਨਿ ਧਨ ਗੁਲਤਿ ਨਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਪਿ ਨੁ ਉਜਨ ਮਾਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫
 ਚਉਪਦੇ ੫੨੨ ਪਾਇ ਓਰ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਪਾਇ ਓਰ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਚਿਤਿ ਨਿਪੁਰਿ
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਓਰ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਹਿ ਜਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕ ਮੂਹੁ ਤੁਨਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਓਰ
 ਬਿਗਸਿ ਚਿਪੇ ਖਿਰ ਗੁਕ ਸੁਭ ਕੇ ਪਗ ਰਿਹ ਜੇ ਹਨਿ ਜਾਇ ਓਰ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਭਉ ਨ ਕੀਨੇ ਨਹ ਸਤ ਪੁ
 ਰਖੁ ਮਨਾਇ ਓਰ ॥ ਪਾਵਤ ਕਉ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲ ਦੁਭੁ ਮਾਇ ਓਰ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ
 ਨੁ ਕੀਰਿ ਏਕ ਨਿਮਖ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਓਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲਾਇ ਮਨੁ ਤੇ ਖਿਓਨ ਹੋ ਬੁਝਿਓ ਅਪਨਾਇ ਓਰ ॥ ੩ ॥ ਪਰ
 ਉਪਕਾਰਨ ਕਬਹੂੰ ਏਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਆਇ ਓਰ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਗਚੈ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤ ਵਾਰੇ
 ਮਦ ਮਾਇ ਓਰ ॥ ੪ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਸੁਇਆਇ ਓਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੀ ਪ
 ਰਿਚਿ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਗੁਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇ ਓਰ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਖਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਿਰਥਾ

ਆਇਆ। ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਚਿਛਾਇਆ। ਰਹਾਉ। ਧਾਇਧਾਇਕੁ
ਪਨਸਮੁਕੀਨੋਇਕੜਕਰੀਹੈ। ਆਇਆ। ਦਾਨੁਪੁਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜੇਨਾਆਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਿ
ਆਭਰਲਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਮਨਿਭਾਵਥਨਾਇਆ। ਸਿਰੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਭਰਭੇਪੇਖਿਪੇਖਿਵਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥
ਸਾਰੇਦਿਨਸੁਮਜੁਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਪੁਸਲਹਿਛਗਾਇਆ। ਖੇਦੁਭਇਓਥੇਗਾਰੀਨਿਅਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਾ
ਇਆ॥ ੩॥ ਭਾਇਓਅਨੁਗੁਜਾਕਉਪਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ। ਸਾਪਸੀਗਾਤਿਕੈਪਛੈਪ
ਠਿਅਉਜਨਨਕਹਹਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੫॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁ
ਰਿਦੈਰੀਤੀਤਾਭੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਸਾਯਾਰੈਪਭਸੀਗੀਪੀਤੀ। ਰਹਾਉ। ਦਾਸਤਮਾਰੇਕੀਪਵਉਪੁਰ
ਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ। ਮਹਾਪਤਿਤਭੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਆਗਿਆਭ
ਮਰੀਮੀਠੀਯਾਗਉਕੀਚਿਤੁਹਾਰੇਭਵਉ। ਜੇਤੂਦੇਹਿਤਗੀਇਹੁਤਿਪਤੈਆਨਕਤਹੁਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਸ
ਦਗੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪਭਸੁਆਮੀਸਗਲਰੇਲਹੋਇਹੀਐ। ਸਾਧੁਸੀਗਾਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪੁਰੁਅਪੁ
ਨਾਲਹੀਐ॥ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੁਪਭਹਮਰੇਸੀਗਾਨਨਕਥਾਰਿਕਤਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਤਮਰੇਖੀਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੨ ਮਾਗਉਦਨੁਗੁਕਰਨਾਮਾਅਵਹੁ
ਕਛੁਮੇਰੇਸੀਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਲਗਾਮਾ। ਰਹਾਉ। ਰਾਜੁਮਾਲਾਅਨੇਕਭੇਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀ
ਛਾਮਾ। ਧਾਇਧਾਇਥਹੁਥਿਧਿਕਉਪਾਵੈਸਗਲਨਿਰਥਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੋਵੰਦਅਵਤੁਜੇਚਹਉਦੀਸੈ
ਸਗਲਥਾਤਹੈਖਾਮਾ। ਕਹੁਨਨਕਸਿਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੇਮਨੁਪਵੈਬਿਸਾਮਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥
ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਪਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੈ। ਜੀਅਪਨਸੁਖਾਇਸੁਮਨਕਉਥਰਤਨਿਏਹਹਮਰੈ। ਰਹਾਉ।
ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ। ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੀਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥
੧॥ ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਥਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੁਸੀਗਾਰੈ। ਇਸਦਮੀਤੁਨਾਮੁਨਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈ
ਭੰਡਾਰੈ॥ ੨॥ ੫॥ ੭॥ ੮॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਨੀਕੇਗੁਲਗਾਉਮਿਟਹੀਕੋਗਾ। ਮੁਖਉਜਲਾਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰੈ
ਈਹੈਤੇਰੇਰਹੈਈਹਉਹਲੇਗਾ। ਰਹਾਉ। ਚਕਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾ। ਛੋਡੈ
ਆਪਤੁਥਾਵਅੰਕਾਰਮਾਨੁਸੇਈਜੋਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਸਿਤਟਹਲਸੇਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਓਧਿਅ
ਲਿਖੋਗੁ। ਕਹੁਨਨਕਏਕਾਧਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕਰਲੈਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੬॥ ੮॥ ੯॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ
ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਗਲਿਤੁਹਾਰੈ। ਮਿਲੈਸੁਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੇਭਾਚਿਤਾਲਹਿਰਮਾਰੀ। ਰਹਾਉ। ਅਵਰ

ਨਮੁਏ ਦੁਜੀ ਠਾਰ ਠਾਰਿ ਪਰਿ ਚਿਤਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖ ਛੇ ਰਿਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਅਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਥੀ ॥ ੧ ॥ ੩੩੨

ਸਦ ਬਖਸਿ ਦੁਸਦੀ ਮਲਵਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਚ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਲਾਇਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ

ਕੇ ਦਰਲ ਰਸਾਇਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਗਾਇਲਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਖੇ ਮਚਹਿ ਜੇਨ ਨ ਕਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨ ਰਾਇਲਾ ॥

੨ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਲਿ ਸਿਵ ਕਾ ਟਿਓ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੈਥਾ ਥਾ ਟਿਓ ॥ ਖਾਤਖਰਚ

ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਹੀ ਗਮ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋ ਅਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨ ਕੀਆ ਆਇ

ਆ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਕਿਰਪਨ ਤਨਮਨ ਕਿਲਾਵਿ ਖਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਰੁਆ ਛਾਕਨ ਕਉਇ ਕੁਹੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰੇ

ਹਿ ਥਕੇ ਛੂਟ ਕਤ ਥਾਮਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿ ਬੁਝਿ ਸੁਆਰਾ ਪੈਥੈ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀ ਸੈਲੁ ਉਠਾਵਤ

ਚੁਓਇ ਉਹ ਹੀ ਪੈਥੈ ॥ ਜੇ ਰੁਸਕਤਿ ਨਨਕ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਪੁਰਾਖਹੁ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਦੇਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਪਿਆਇ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੀ ਪਤ ਬਾਤ ਹੀਤ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ॥

ਰਹਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਤਪਨਿ ਵਾਰਦਾਰ ਦੁਖ ਹੀਤ ਸੁਖ ਗਾਇ ॥ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪੁਛਾ ਮਾਗੈ ॥

ਰਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨ ਰਾਇਲ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਪੁਛੈ ਕਾ ॥ ਬਾਲ ਚੁਪਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਨਕ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਦੇ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਹਮਲੁ ਅਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਠਿ ਰਿਤਿ ਨਹੀ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨ ਸੇਸੇ ਗਸੈ ਤਾਪਾ ॥ ਰਬ ਦੇਇ ਰਬੇ

ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਈ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤੋਈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਇਆ ਧਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਨਕ ਸਗਨਿ ਪਰੇ

ਦੁਖ ਭੀ ਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਭਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਪਾਗੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰ

ਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚੀਧੀ ਹੋਗੈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ

ਨਿਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨਮਿ ਲੇਪਿਆਗੈ ॥ ਨਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਗੀ। ਰਹਿ। ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਦੀਨੋ ਖਿਨੁ ਆ। ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਸੁ ਆ। ੧। ਨਾਮੁ ਸੇਰੀ ਸੇ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾ
 ਇਓ। ਫੋਰੇ ਜਾਂਹਿ ਵਾਹੁ ਚੇਤੁ ਲਾਇਓ। ੨। ਸੇ ਸੇ ਚੇ ਚੇ ਜੇਤੁ ਭੂਖਾ ਤੇ ਸਾਇਓ। ਅਮੀ ਮਤਨਾ ਮੁਤੇ
 ਸਾਨੀ ਪਾਇਓ। ੩। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨ ਕ ਕੇਤ ਰਿਆ। ੪। ੧॥ ੧੬॥ ੧੭॥
 ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ। ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾ ਲਿਨ ਕਰੀ। ਰਹਾਇ। ਵਡੈ ਭਾਗੇ ਗੁਰ ਅਪੁਨ
 ਪਾਇਓ। ਗੁਰਿ ਮੋਕ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ। ੧। ਰਹਿ ਰਹਿ ਜਾਪ ਚਾਪ ਬਤਨੇ ਮਾ। ਰਹਿ ਰਹਿ ਪਿਆਇ
 ਭੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ। ੨। ਅਚਾਰ ਬਿਉਰਾ ਚਾਤੇ ਰਹਿ ਗੁਨੀਆ। ਮਹਾ ਮਨੈ ਦਕੀਰ ਤਨਹਿ ਸੁਨੀਆ।
 ੩। ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨ ਕੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹਰ ਮਹਿ ਆਇਆ। ੪। ੨॥ ੧੭॥ ੧੮॥
 ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਪਰੁ ਦੁਪਦੇ ਹੁਕਮੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋਕੈ। ਗਾਲੀ ਭਰੀ ਨੀਉ ਨੇਹੇ। ਰਹਾਇ। ਹਉ ਚੁ
 ਢੇ ਦੀ ਦਸਨ ਕਾਰ ਲਿਖੀ ਥੀ ਥੀ ਪੇਖਾ। ਗੁਰ ਮਲਿ ਭਗ ਮੁਗਵਾਇਆ। ੧। ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰ
 ਹੁਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਚਿਉ ਰਿਖਾਥੈ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਨੈਲ ਅਲੋਇ। ੨। ੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫
 ਗਰਬਿ ਗਹਿਯੋ ਹੋ ਮੁੜ ਹੋ ਚਿਰੇ। ਹੋ ਚਿ ਮਹਾ ਜਗੀ ਮਾਇਓ ਚੰਗੇ ਹਰੇ ਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿ ਚਿਰੇ। ਰਹਾਇ।
 ਘਲੇ ਘਲੇ ਘਲੇ ਸਦ ਲੋਕੈ। ਬਿਨੁ ਲਹ ਲੇਕੈ ਪਾਇਓ। ਮਹਾ ਜਗੇ ਗਾਥੁ ਵਾਹੁ ਸਿਉ ਲੁਭਾਵੈ ਚਿਰੇ ਭਗ
 ਵੇਭਾ ਹਿਸੇ ਜੋਇਓ। ੧। ਸੁਲਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੇ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਮਿ ਚਿਰੇ। ਜਾ ਕੇ ਲਹ ਲੇ
 ਮਹਾ ਜਗੀ ਗਾਠ ਜੀਓ। ਜਨਨ ਨਕ ਗਰਭਾ ਸਿਨ ਪਉੜਿ ਚਿਰੇ। ੨॥ ੩॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫
 ਪਰੁ ਦੁਪਦੇ ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੋਰੇ ਪਭ ਜੀ ਕੀਨਾ। ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਹੁ ਮਹਿ ਰੇਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨਾ।
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਿਛੋ ਰਿਥਿ ਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥ ਦ ਮੋਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਦੀਨਾ। ਗੁਪੁ ਅਨੁਪੁ ਮੋਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਪੇ
 ਮਗਹਿ ਚਿ ਮੋਹਿ ਰਹਿ ਰੇਗ ਭੀਨਾ। ੧। ਪੇਖਿ ਚਿਲਾ ਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੇਏ ਅਨ ਦ ਚਿਤਾ ਹਰੇ ਪਤੀਨਾ। ਤਿਸ
 ਹੀ ਕੋਰਿ ਹੁਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਨਕ ਸੇਠ ਭੁਭੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਪੀਨਾ। ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਤਿ। ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਗਾਮਨਾ ਮਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਭੀਤਿ। ਰਹਾਇ। ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ਦੇਖ
 ਕਉ ਦਰਸਨ ਪਭ ਨੀਤਿ। ਬਟ ਘਾਟ ਤੇ ਸਾਸੀ ਗੋ ਮੋਰੇ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੋਹਿ ਸਖਾ ਕੀਤਾ। ੧। ਸਿਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਗਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਯਾ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਦਿਜੁ ਗਾਇਭ ਗਤ ਨ ਕੇ ਮੀਤਾ। ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਪਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨ। ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ
 ਨਿਮਖ ਹੀ ਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ। ਰਹਾਇ। ਖੇਵਹੁ ਭਗ ਮੁਗਧੁ ਮੋਰੇ ਪੀਤ ਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ

ਹਾਇ

ਸੁਖ ਰੁਤੁ ਜਾਨਾ ਕਿਟਿਗ ਜਨਾ ਮਧੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਟਿ ਪਾਹੁ ਪੁਭ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨ ਗੁਨ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਵੈ ਜਸੁ ਪੁਰਿ ਅਘਾਵਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨਾ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਜੀਅ ਨ ਕੇਦਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਕ ਕੁਰਥਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ੨੩ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਪੁਭ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕੀ ਪੁਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਪੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰੇ ਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੇਚਾ ਪੁ
 ਗਿ ਰਹਾ ਓ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵੇ ਰਹਿ ਅਜ ਸੁਤੁ ਮਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂ ਗਿ ਜੇ ਤੁਮਰ ਜਾ ਸੁਗਾ ਵਹਿਕ
 ਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਥਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਿਧ ਬੀਧ ਬਿਨ ਸੇ ਮਾਇ ਆਕੇ ਸਾ ਪੁਸੀ ਗਾਤੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੁਗਾ ਸੁਖ ਸੇ ਪਤਿ
 ਭੋਗਾਇ ਸੁਜੀ ਅਕੇ ਬਿਨੁ ਹੋਰੇ ਨ ਕਜ ਨੇ ਕੁਗ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
 ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪੀਤ ਮਦ ਰਸਨ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਪਾਗੀ ਮਨਿ ਅਸਾ ਰਹਾ ਓ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
 ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਨਾਸਾ ਪੁਰਨ ਪਰਬੁ ਮਸੁਖ ਦਾਤੇ ਅਥਿਨ ਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸਾ ॥
 ੧ ॥ ਸੰਤ ਪਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਸੀ ਤਿਸੁ ਜਾ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਾਜਿ ਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ
 ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੫ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨਾ ਜੀਅ ਪੁਨ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨਾ ਰਹਾ ਓ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰ ਸਭ ਥੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ
 ਗਾਵਨਾ ॥ ਨੇਰ ਮਲ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰ ਮਛੂ ਮਿਥੀ ਜਨ ਸੇਖਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨਾ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਦਾ
 ਅਨਨ ਬੀਚਿ ਦੂਸਰਾ ਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਨ ਕਦਾਸ ਸਦਾ ਬਾਲਿ ਜਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥
 ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮਾਇ ਆਛਾ ਲਾਇ ਲਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇ ਅਗੋ ਬਿਦਭ ਜਨਾ ਬਿਨੁ ਹੁਕੁ ਜਲੁ
 ਰਹਾ ਓ ॥ ਛੋਰੇ ਸਿਆਨ ਪਥਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦਇ ਕਰ ਜੇ ਹਿਸਾ ਪਮਰਿ ਚਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਮਨੁਖ ਦੇ ਹਕਾਇ ਉਤ ਮਛਲਾ ॥ ੧ ॥ ਥੇਵ ਬੀਖਿ ਅਨ ਕਰਤ ਸਾ ਪੁਜਨ ਭਾਗੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲਾ ॥ ਪੇਮ ਭਗ
 ਤਿ ਰਚੇ ਜਨ ਨਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਯ ਭਏ ਮਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਰੇ
 ॥ ਤਹਾ ਓ ॥ ਵੈਭੋ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਗੇ ॥ ਰਹਾ ਓ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚਰ ਅਥਿਨ
 ਸੀਕਾ ਮਕ੍ਰ ਪਾਬਿਨ ਸੇਮ ਦਫੀਰੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾ ਚਰੀ ਗਿਰ ਤੇ ਜਨ ਮਮਰਨ ਬਾਹੁ ਰਿਨ ਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿ
 ਨੁਹਰਿ ਭਜਨ ਰੇ ਗਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆ ਲਾਜ ਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇ ਓ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ
 ਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੁਗੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਸਾਪਸੀ ਗਿਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗਾ ॥ ਸਹਾਜਿ ਅਨੰਦੁ ਤੇਵੈ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਏ ਹਮਾਗਾ ॥ ਰਹਾ ਓ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਵਾਗਾ ॥ ਕਰੁ
 ਹਿਕਾ ਛਿਲੀ ਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਬਹੁ ਜਿਨ ਸੀਕਟ

ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹੁ ਪੁਨਹੁ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧ ॥ ਟੇਡੀ ਮਝਲਾ
 ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖਾ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖਾ ਰਹਾ ਚਿਕੋ
 ਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖਾ ਦੇਖਿ ਸਹੁ ਪੁਪੁਰੁ ਭਈ ਅਸਾ ਦਰ
 ਸਨੁ ਭੇਟ ਤਉ ਭਰੀ ਭੁਖਾ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾ ਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਖਾ ਨਾ
 ਨਕ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਪੁਖੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਟੇਡੀ ਮਝਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾ ਚਿ
 ਪੁਨਦਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਭਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ਠਾਕੁਰ ਅ
 ਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬਰਾਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜ
 ਪਿ ਜਾਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਟੇਡੀ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
 ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੁਗਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁ ਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਰੇ ਬਕਥਾ ਦੁਲਾਇ ਚਿ
 ਜਿ ਨਿਰਪਾਇ ਚਿ ਤਿਨ ਹਿਛ ਪਾਇ ਚਿ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਪੀਰਿ ਤੁਹੈ ਕੈ ਬੇਦੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਮੁਰਖੁ ਨਾਮ ਦੇ ਉਗਮ
 ਹਿਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਟੇਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੀ ਕੁਰਹਿ ਚਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ
 ਕਤ ਭਹੀ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਰਾਮ ਸੀਗਿ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪਤਾਰਿ ਮਾਆਈ ॥ ਏਕਾ ਦਸੀ ਕੁਤੁ ਰਹੈ ਕਹੈ ਕਉ
 ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਉਸੁਕਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋਨ ਬੈਠ ਗਏ ॥
 ੨ ॥ ੨ ॥ ਟੇਡੀ ॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖੇ ਲੁਆਛੈ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਕੁਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ਡੀਅਛੈ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬ
 ਮਨ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ਡੀਅਛੈ ॥ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹੀ ਡੀਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲੀ ਏਕੇ ਘਰ ਕੇ ਗੁਆਛੈ ॥ ਭੈ ਸਗਾ ਬੈਸੀ ਗੁਗਾ ਦੇ
 ਵਲ ਮਧੇ ਲੀ ਗੁਆਛੈ ॥ ਲੀ ਗੁਸੀ ਗੁਹੀ ਗੁਗੋ ॥ ੨ ॥ ਤੇਲੀ ਕੇ ਘਰ ਤੇਲੁ ਮਛੈ ॥ ਜੀਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ
 ਘਰ ਕੇਲਾ ਮਛੈ ॥ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤਾ ਮਧੇ ਗੋ ਬਿਦੁ ਮਛੈ ॥ ਗੋ ਕਲ ਮਧੇ ਸੀਆ ਮਰੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਗ

ਗਗਨੈਰੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
 ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਗਮਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਨਨਾਖਿਅਨ ਪੁਰਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇ ਸੈ ਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ
 ਧਿਆਇ ਚਿਨਹੀ ਜਾਨਿ ਚਿਹਰਿ ਮਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਗਦਗੀ ਪ੍ਰਥ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾ
 ਮਾ ॥ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸਿਤ ਭਲੇ ਹਰਿਗਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਮਨੀ ਮਾਇ ਸੰਤ
 ਜਨ ਜਸੁ ਗਾਇ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਨੁ ਦਿਵਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤਿ
 ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ਪਨੁ ਮਾਇਆ ਸੈ ਪੈਤਿ ਸੁਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
 ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਕਿਛੁ ਚਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਥਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ਜਨਨ
 ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗਮਨਾ
 ਮਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋਟੀ ਨਿਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨ ਗੁਨ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅੰ
 ਕਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ
 ਵਿਚਿ ਪਤ੍ਰ ਪੰਚ ਅਪਿਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗੜ ਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਗਾ ਕਿਟਕੇਟਿ ਤਰਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੈਵੈ ॥ ਭਵ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਠਾ ਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕੀਉ
 ਅਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਕੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿਨ ਅਵੈਰੁ
 ਰਿਲਾਪ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਨਨਕਾ ਜੇ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਸੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਰੈ ॥ ਹੁਸਾਰ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰੰਟ ਮਹਿ ਉਠਾ ਲਿਵਲਾਗਾ
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਦਰਸਨਾਗਾ ॥ ਸੋ ਮੈ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾ ਵਲਾਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਈ ਮੈ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਕਨਾ ਮੁਆਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥

੫॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਃ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ
 ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ। ਰਹਾਉ। ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾਥ ਤਪੁ ਜਾਜਿ ਤਹ ਰਿਸਿ ਉਪੀਤਿ ਲਗਾਇ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਹੋ
 ਰ ਪੀਤਿ ਸਭ ਭੁਗੀ। ਇਕੀਖਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲੁ ਪੁਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਹੀਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਛੁਡਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਰਾਵੀ ਮਃ ੫
 ਸੋ ਤਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇ। ਕਿਉਂ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇ। ਰਹਾਉ। ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇ।
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਇ। ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਾਤਿ ਪਾਈ॥

੨॥੧॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਰਹਾਉ। ਤਿਲੀਗ ਮਃ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤ ਮਪੇਸਿ ਤੇ ਦਰਗੋ ਸਕੁਨ ਕਰਤਗ। ਹਕਾ ਕਥੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਬੇਅੈ ਬਪਰਵਦਗਗ॥ ੧॥ ਦੁ
 ਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਨੀ ਤਹ ਕੀਕਾ ਦੇਲਦਨੀ॥ ਮਮ ਸਰਮੁਇ ਅਜਗਾਈ ਲਾਗਿ ਰਿਫਤ ਹਦਿ ਲਹੇ ਚਿਨਦਨੀ॥
 ਰਹਾਉ। ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦ ਰੰਗਿ ਦਰ ਕਸਨੇ ਸਦ ਸਤੰ ਗੀਗ। ਅਖਿਗ ਬਿਅਫਤ ਮਕਸਦਾਰ ਦੁੰ ਸਵ
 ਦਤ ਕਬੀਗ॥ ੨॥ ਸਬਰੋ ਜਗ ਸਤ ਮਦ ਗਵ ਕਰ ਦੇ ਮਥ ਦੀਖਿਆਲਾ। ਗਾਰੇ ਨੇ ਕੀਕਾਰ ਕਰਦ ਮਮ
 ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਬਦ ਬਖਤ ਮਦੁ ਬਖੀਲਗਾ ਫਿਲੇ ਬਜਰ ਬੇਦਾ। ਨਨਕ ਬੁਗੋਸਦ ਜਗੁਤੁ
 ਗਤੇ ਰੋਚਾ ਕਰਾ ਪਖਾਕਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੀਗ ਮਃ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉ = ਭਾਂਗ ਖਲਜੀ ਮੇਰਾ ਚੀ
 ਤੁ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨ ਭਾਇਆ ਤੀਤੁ। ਕਰਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖਾ। ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਿ ਨੀਤ ਨੇਤਾ॥ ੧॥ ਤਉ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਮਾਇ। ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ। ਰਹਾਉ। ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗੀ ਹਰਲਾ। ਸਰਬ ਸ
 ਗੀ ਗੀਚ ਕੁਲਾ। ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋ ਤਿਏ ਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਲਾ॥ ੨॥ ਪਿਅਮਪਦੁ ਭਾਕੈ ਨ ਕੋਇ।
 ਐਸ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ। ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੈ ਰੋਹੇ। ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ॥ ੩॥

੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਲੀਭ ਵਾਲਾ ਬਿਰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰ ੩੨੨
 ਤਨ ਭਵੈ ਚੋਲ ਵਾਪਿ ਆਗੇ ਕਿਉ ਪਰਸੇ ਜੈ ਜਾਏ ॥ ੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਉ ॥ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂਇ ਆਰੇ ਵਾਹਿ ਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰਿਫੁ ਲਵ ਲਾਜੇ ਰੈ ਦੂ ਸਹਿਬੁ ਐ ਸਾਰੈ ਰੁ
 ਨਗੀਠ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰ ਤਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
 ਦਾਸਿ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਨਿ ਕੈ ਭੈ ਭਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਵੈ ਏ ॥ ੪॥ ੧॥
 ੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਇਆਨ ਵੀਏ ਮਨ ਵਾਕਾਇ ਕਰੇ ਗਿ ॥ ਆਪਨ ਹੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨਮਾਏ ਗਿ ॥
 ਸੁਨੈ ਜੈ ਪਨ ਕੀ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਚੁਢੇ ਗਿ ॥ ਭੈ ਕੀ ਅਦੇਹਿ ਸਲਾਈ ਆਨੈ ਲੀਭ ਵਕਾ ਕਰਿ ਸੀ ਗਾਏ ॥ ਤਾਸੇ
 ਹਗਦਿ ਜਾ ਲੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧॥ ਇਆਨੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਪਨ ਕੰ ਤਨ ਭਵੈ ॥ ਕਰ
 ਦਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਪਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਵਿਲਕ ਗਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਪਵੈ ॥ ਲਬ ਲੇਭ
 ਅਰਿ ਕਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾ ਲੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਭਈ ਕਾ ਮਨਿ ਇਆਨੀ ॥ ੨॥
 ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੋ ਸੋ ਹਗਦੀ ਵਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਹਿਕਮਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ
 ਚੁਕਾਈ ਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪੇਸਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਲੀ ਚੇਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਸਹੁ ਕਰੈ ਸੋ ਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਰੇ ਦੀ ਜੈ ਐ
 ਸਾਪਨ ਮਹਲਾਈ ਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋ ਹਗਦੀ ਭੈਲੇ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩॥ ਅਪੁਰਾ ਵਾਈ ਐ ਤਾਸ
 ਹੁ ਪਾਈ ਐ ਅਉਰੇ ਕੀ ਜਾਤੁ ਗਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੈਖੈ ਕਾ ਮਨਿ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ
 ਪਿਆਰੀ ਸਾਸੋ ਹਗਦਿ ਨਾਨਕ ਸਸਭ ਗਈ ॥ ਐਸੈ ਗੰਗੀ ਰਾਤੀ ਸਹੁ ਜਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨੀ ਸਿਭਾਇ ਸਮਾ ਲੀ ॥
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਹੁ ਪਾਇ ਚਖਾਇ ਕਹੀ ਐ ਸਾਸਿ ਅਲੀ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧
 ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਤੈਸਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਪਾਪਰੀ ਜੀ ਵੇਲੈ ਕਾ ਬਲੁ ਹੁ ਪਾਇ ਆਜੇ ਗੀ
 ਮੈ ਗੰਦਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਸਗੁ ਪਗਮੁ ਦਇਛੀ ਪਖਲੇ ਏ ਕੁੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਸਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਕਾਨੀ ਆਚਮਲਾ ਕੀ ਗ
 ਲਬ ਕੀ ਅਗਦੁ ਪਵੈ ਸੈ ਤਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਮੁਸਲਾ ਮਨੀ ਆਪੜੁ ਹਿਕਤੇ ਬਾਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ
 ਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨ ਤੀ ਹੋਹਿ ਦਵਾਲੀ ਆਏ ਹਿਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਖੁਨ ਕੇ ਸੋਹਿਏ ਗਵੀ ਅਹਿਨ ਨ ਕਰਤ
 ਕਾ ਕੰਤੁ ਪਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ੧॥ ਸਹਿਬ ਕੇ ਗੁਲ ਨਸਕੁ ਗਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਗੰਗੀ ਰਵਾਈ
 ਥੈ ਰਵੈ ਥੈ ਵੀਖਿ ਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚ ਜਾਨਿ ਆਉ ਕਰੇ ਰੁਮੋਲਾ ॥ ਕੀਇ ਅਕਪੜੁ

ਟੁਕੁਟ ਕੋਸੀ ਹਿੰਦੁ ਸਤਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ਅਵਨਿਅਰ ਤਰੈ ਜਾਨਿਸਤਨਵੈ ਹੋਰੀ ਉਲੀਮਰਦਕਾਰੇ
 ਲਾਸਚਕੀਥਾਲੀ ਨਨਕਾਖੈ ਸਚੁ ਸੁਲਾਇਸੀ ਸਚਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ^{੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਾਸਾਇ} ਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨ ਸਭਿਆਏ ਹੁਕਮਿਖਨਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਪਨੀ ॥ ੧॥ ਸਾ
 ਲਾਹਿਹੁਸਚੁ ਸਭਉ ਪਰਿਹਰਿਪਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀਕੋਇ ਸਗੋਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉਗਨੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਪਦਿਲਪਾਲੀ
 ਧਰਤੀਆਕਾਸੁ ਘਰਮੰਦਰ ਹਰਿਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿਵਰਤੈ ਨਨਕਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੁਕਿਆਗਨੀ ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥
 ਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ੪ ਨਿਤਨਿਠਫਲਕਰਮਕਮਾਇ ਬਠਾਵੈ ਦੁਗਮਤੀਆ ॥ ਜਬਅਲੈ ਵਲਵੈ ਚਕਰਿ ਭੂਰੁਤ
 ਬਜਲੈ ਜਗੁਜੀਤੀਆ ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਬਾਜੀਸੈਸਾਰਨਚੈ ਤੈਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਭੂਰੁ ਮੇਰੇਮਨਪਿ
 ਆਇਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਵੇਲਾਚਿਤਿਨਾਵੈ ਜੀਤਾ ॥ ਆਇਕੈਟਕੁ ਕਾਲੁਗਸੈ ॥ ਤਿਸੁਨਨਕਲਏਛਰਾਇ
 ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ ॥ ੨॥ ੨॥ ੧॥ ^{੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਾਸਾਇ} ਗਗੁਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਖਾਕੁਰੁ ਕਰਦੈ ਆਲਮਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨਜੀਮੰਦਰਖਤ ਆਬਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਚਸਮ
 ਦੀਦੰਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁਦੁਨੀ ਗਫਲਾਵਾਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੋਬਨਹੈਵਨਹਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰ
 ਦਾਰਬਖੋਗਾਇ ॥ ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਦਰੈਦੇ ਜਕਸਜਾਇ ॥ ੨॥ ਵਲੀਨਿਅਮਤਿਬਿਰਦਰਾਦਰਬਾ
 ਗਮਿਲਕਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬਅਜਗਈਲੁਬਸਤਨੀਤਬਚਿਕਾਰੇਬਿਦਾਇ ॥ ੩॥ ਹਵਾਲਮਾਲੁਮੁਕਰਦੈਪਾ
 ਕਅਯਾਗ ॥ ਬੁਗੇਨਨਕਅਰਦਾਸਿਪੈਸਿਦਰਵੈਸਬੰਦਾਗ ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਹੀਕੋਇ ॥ ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਹਿਸੋਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾਜੇਰੁਤੇਰੀਮਨਿਟੇਕਾ ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਪਿ
 ਨਨਕਏਕਾ ॥ ੧॥ ਸਭਉ ਪਰਿਪਾਰਕਹੁਦਾਤਾਗ ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਅਪਾਗ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੈਭੂਰੈਤੈਵਨਹਾਰਾ
 ਅਗਮਅਗਾਪਿਉਚਆਪਾਗ ॥ ਜੇਤੁਪੁਸੇਵਹਿਤਿਨਭਉਦਖੁਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਦਿਨਨਕਗੁਲਗਾਹਿ ॥ ੨॥
 ਜੇਦੀਸੈਸੇਤੇਰਾਗੁਪਾ ॥ ਗੁਲਨਿਪਨਗੋਵੰਦਅਨੁਪਾ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਨੇਸੇਇ ॥ ਨਨਕਕਰਮਿਪਥਾਪ
 ਤਿਹੋਇ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਸਕਉਬਾਹਿਹਗ ॥ ਤਿਸਕੈਸੀਗਿਤਰੈਸੀਸਾਗ ॥ ਕਹੁਨਨਕਪਭਲੋਚਾ
 ਪੁਗਿਸਿਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਪੁਗਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਹਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁਮਿਹਰ
 ਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਜੀਅਸਗਲਕਉਦੇਇਦਨੁ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੁਕਰੈਤੈਲਾਹਿਪਲੀਆਤੁਪੁਰਾਖੈ
 ਗਾਸਿਰਜਲਹਗ ॥ ਜਿਨਿਪੈਦਾਇਸਿਤੁਕੀਅਸੇਈਦੇਇਆਪਾਗ ॥ ਜਿਨਿਉਪਈਮੇਦਨੀਸੇਈਕਰਦਾਸਾ
 ਗਾ ॥ ਪਟਿਪਟਿਮਾਲਕੁਦਿਲਾਕਾਸਚਾਪਰਵਦਗਾਗ ॥ ੨॥ ਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਜਾਲੀਮੈਵਡਵੇਪਰਵਹੁ

ਕਰਿਬੰਦੇਤੁਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁਘਟਮਹਿਸਹੁ॥ ੩॥ ਤੁਸਮਗੁਅਕਬੁਅਗੋਚਰੁਜੀਉਪਿਤੁਤੇਗੀਗਸਿ॥ ਰਹਮ ੩੨੬
 ਤੇਗੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਪੁਸਤਕਾਦੀਨਦੁਨੀਆਏਕਤੁਹੀਸਭਖਲਕਹੀਤੇਪਕੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉ
 ਥਾਪਦਾਅਚਰਜਤੇਰੇਰੂਪਾ॥ ਕਉਲੁਜਲੈਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਆਗੇਮਹਿਦੀਪਾ॥ ੧॥ ਖੁਦਿਖਸਮਖਲਕਜਹ
 ਨਅਲਹੀਮਠਵਾਨਖੁਦਾਇ॥ ਦਿਨਸੁਗੋਇ॥ ਜਿਤੁਪੁਅਗਧੇਸੋਕਿਉਦੇਜਾਕਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਅਜਗਈਯੁਯਾ
 ਰੁਬੰਦੇਜਿਸੁਤੇਰਾਆਪਗੁ॥ ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਾਅਫੁਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਗੁ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਆਚੀਜਠਿ
 ਲਾਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖਤੇਰਾਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਨਕਬੁਝਿਅਸਦਏਕਸੁਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੀਰਾਂਦਨਾਦਿਲਸੇਚਾ॥ ਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁਸਹਬੰਦੀਸੇਚਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਦਨੇ
 ਦੀਦਾਰਸਹਿਬਕਛੁਨਹੀ॥ ਇਸਕਾਮੇਲੁ॥ ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਰਤੁਖੁਦਿਖਸਮੁਵਡਾਅਤੇਲੁ॥ ੧॥ ਦਸਤਗੀ
 ਗੀਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੁਹੀਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਲਖਲਕਨਨਕਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥
 ੧੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ ਆਪੇਜਦੈਕ
 ਰੇਅੰਧਿਜੇਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥ ੧॥ ਗਇਸਾਪਿਅਰੇਕਰਾਇਸਾ॥ ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਗੀ
 ਕੰਤੁਨਗਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਲੀ॥ ਹਥਪਛੋਰੈਸਿਰੁਪੁਲੈਜਥਗੈਲੇਵਿਹਲੀ॥ ੨॥ ਪਛੋਤਵਾਨਾਮਿਲੈਜ
 ਬਚੁਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ ਤਾਠਿਗੀਪਆਰਾਵੀਐਜਬਅਵੈਗੀਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਕੰਤੁਲੀਅਸੋਗਗਲੀਮੈਰੇਵਪਵੈ
 ਏਹਾਸੇਗੁਲਾਮੁਏਨਾਵਨੀਕੈਜੀਦੋਪ੍ਰੇਰੇ॥ ੪॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਗਵਿਆਤਿਨਪੁਛਉਗੀਜਾਈ॥ ਪਾਇ
 ਲਗਉਥੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਈ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੁਪਛਲੈਨਨਕਾਭਉਚੰਦਰੁਲਾਵੈ॥ ਗੁਲਾ
 ਕਮਲਕਾਮਲਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਗਹਿਅਮੀਮਿਲਿਆ
 ਕਹੀਐਰੋਸਈ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਨੇਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥ ੭॥ ਪਤਮਿਲੈਫੁਨਿਪਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿ
 ਵੈਕਉਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀਜਲੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਪਾਨਵਾੜੀਗੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾ
 ਲੈ॥ ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਥਫੁਲਪਛਟੈ॥ ੯॥ ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੇਨਨਕਾਕੁਮੁਖੀਮਸਮਾਵੈ॥ ਸਹਜੇਸ
 ਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ਹਰੇਕੀਅਕਥਾਕਹਾਈਆਗੁਰਮੀਤਿਸੁਲਾਈਆ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਲੇਗੁਰਕਉਥਲਿਜਾਈਆ॥
 ੧॥ ਆਈਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਈਮਿਲੁ॥ ਤੁਮੇਰੇਗੁਰੁਕੋਪਿਆਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁ

ਰੂਤੇਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਨ ਮੀਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ
 ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਰੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਮੂਰੈ ਦੁ
 ਖ ਮੇਟ ਦਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਈ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਨਾ
 ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨ ਭਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਾਹਿ ਤੇਰੇ ਉਸਤਾ ਤਿਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪਭ ਭਵੈ॥ ਜੇ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲ ਪਵੈ॥ ੬॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰ ਹਰੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪਭ ਨਾਲੇ॥ ਚਿਇ
 ਜੀ ਪਿਜੀ ਪਿਆਰ ਜੀਵ ਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਏ
 ਆ॥ ਚਿਇ ਅਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਈਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰ ਪਿਨੁ ਗੁਰ ਪਿ
 ਨੇ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ॥ ੯॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਗਲੀ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
 ਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਸੇ ਅਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ॥ ਹ
 ਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ॥ ੧੧॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
 ਜੈ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲ ਦੇ ਧੂੜੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ॥ ੧੨॥ ਪਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈ
 ਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ ਦੇਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਜਮਿ ਪਕਾਰੈ ਚਲਾਈਆ॥ ੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਆਹਿਰ ਦੇਉ
 ਰਿਧਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾ ਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ॥ ੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ
 ਲੈ॥ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਆਰੀ ਰਹੀਆ ਮਲੈ॥ ੧੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਆਖੀ ਮੈ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸ
 ਚਿ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤ ਕੁ ਨ ਚੀ॥ ੧੬॥ ਸੇ ਪਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ॥
 ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੁ ਵੇਗਾ ਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਹਾ॥ ੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਮੀਮੁ ਚੋਲ ਦੀ ਹਰਿ ਨੀਤ ਸੁਹਾਵੀ॥
 ਜਿਨ ਸੁਲਿਸਿਖ ਗੁਰ ਮੀਨਿਆ ਤਿਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ॥ ੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀ ਮੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਮੈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਮੂਰੈ ਹਰਿ ਖਰਦ ਲੈ ਜਾਈ ਮੈ॥ ੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਪਿਆਸੇ ਸਹ ਵਡ ਦਲੇ॥ ਹਉ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਤੂਠ ਕੁਰੁ ਤੂਠ ਸਾਹਿਬੇ ਤੂਠੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ॥ ਤੂਠੁ ਭਾਵੈ ਤੇ
 ਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਲੀ ਗਹੀਰਾ॥ ੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਰੈ ਗੁਰੈ ਆਪੇ ਬਹੁਰੀ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ
 ਚੀਰੀ॥ ੨੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਤਿਲੀ ਗਥ ਲੀਭ ਗਤਾ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਓ

ਬੇਦਕਤੇਬਾਇਠਤਰਭਾਈ। ਦਿਲਕਾਫਿਕਰੁ ਨਜਾਇ। ਫੁਕੁਦਮੁਕਰਗੀਜਉਕਰਹੁਹਾਜਿਰਹਜੂਰਿਖੁ
 ਦਾਇ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਖੋਜੁਦਿਲਹਰੇਰੇਜਨਾਫਿਰੁਪਰੇਸਨੀਮਾਹਿ॥ ਇਹਜੁਦਨੀਆਸਿਹਰੇਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨ
 ਗਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਦੋਰੇਗੁਪਛਿਪਛਿਖੁਸੀਹੋਇਬੇਖਬਰਬਾਦੁਬਕਾਹਿ॥ ਹਕੁਸਚੁਖਾਲੁਖਲਕਮਿਅਨੇਸਿਆਮ
 ਮੁਗਤਿਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਸਮਾਨਮਿਅਨੇਲਾਹਿਗਦਗੀਆਗੁਸਲਕਰਦਨਬੁਦਾ। ਕਰਿਠਕਰਦਾਇਮਲਾਇ
 ਰਸਮੇਜਹਤਹਮਉਜੁਦ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਪਕੇਪਕੇਰੇਸਕਕਰਦਿਜੇਦੁਸਰਹੋਇ॥ ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮਕ
 ਉਹੁਕਰੇਜਨੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗਨਮਦੇਵਜੀ॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਰਾਮੈ
 ਗੀਬਮੈਮਸਕੀਨਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਰਾਮੈ॥ ਕਬੀਰਮੰਗੀਆਲਾਹਤੂਗਨੀ॥ ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿਪ੍ਰੇਸਿਤੁਮ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਦਗੀਅਉਤੂਦਿਹੰਦਤੂਬਿਸੀਅਰਤੂਪਨੀ॥ ਦੇਰਿਲੇਹਿਏਕੁਤੂਦਿਗਰਕੇਨਹੀ॥ ੨॥ ਤੂਦਨਾਤੂਬੀ
 ਨਮੈਬੀਚਰੁਕਿਆਕਰੀ॥ ਨਾਮੇਚੇਸੁਅੰਮੀਬਖਸਿਦਤੂਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ਤਿਲੰਗਾ॥ ਹਲੇਯਾਰਾਹਲੇਯ
 ਰੰਖੁਸਿਖਬਰੀ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਉਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਾਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਰਹਾਇ॥
 ਕੁਜਾਅਮਦਕੁਜਾਰਠਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ ਦੂਰਿਕਨਗਰੀਗਸਿਥੁਗੋਈ॥ ੧॥ ਖੁਬੁਤੇਰੀਪਗਰੀਮੀਠੀਤੇ
 ਰੇਬੋਲਾਦੂਰਿਕਨਗਰੀਕਾਰੇਕੇਮਗੋਲਾ॥ ਨਾਚੰਦੀਹਜਾਰਆਲਮਏਕਲਖਨਾ॥ ਹਮਚਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹਸੀਵ
 ਲੇਬਰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਹਨਰਿੰਦਾ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਅੰਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥

ਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੬੪ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
 ਲਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਚੰਦ੍ਰਪੋਇਬੈਸਿਪੁਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਪੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ ਦੂਪੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਗਤਿਸਮਾਇਦੁਹੋਇਨਿਗਸਜ
 ਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਹੁਤਏਕੇਨਾਮਾਅਵਰਿਨਿਰਫਲਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਇਹਮਨੁਈਟੀਤਾਬਿਕਰਹੁਫੁਨੇਨੇ੩
 ਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਾਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨੁਸੀਪਵਾਜਿਤੁਸਤਸ
 ਰਿਨਵਲੁਭਵਨਪਾਤੀ॥ ਤਿਪਤਿਕਰੇ॥ ਪੁਜਾਪਾਲਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਾਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤਰੇ॥ ੩॥ ਕਹ

ਦੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤਮ ਸਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਲੁਨ ਨ ਕੁ ਜਨੁ ਜੀ ਪੈਰ ਉਸਾਣਾ
 ਹੀ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨ ਥਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੇਤਿ ਕਹੈ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
 ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਹੋਵਹੁ ਦਾ ਕਰਸਾ ਚੇ ਕੋਰੇ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸੁਭ ਕੋਈ ਕਵੈ ॥ ਬੀਧਨਿ
 ਬੀਧਿ ਆਸੁ ਭੁਜਗੁ ਭਵੈ ॥ ੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਾ ਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹਿ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਜੇਈ ॥ ੩॥ ਹਮਨ
 ਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਠਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤ ਰੋਸੇਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥
 ਉਜਲੁ ਕੋਰਾ ਚਿਲ ਕਲਾ ਘੋਟਿ ਮਕਾਲੁ ਤੀ ਮਸਾ ॥ ਧੋਤਿ ਆਜੂਰਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ ੧॥ ਸਜ
 ਲਾਜੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਾ ਦੇ ਅਨਾਲਿ ਚਲੀਨਾ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਤਿਥੈ ਖੜੋ ਦੇਸੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੋਮੈ ਭ
 ਪਮਾਨੀ ਆਪਾ ਸਹੁ ਚਿਤ ਵੀ ਆਯਾ ॥ ਦਰੀਅ ਕੀ ਮਿਨ ਅਵਨੀ ਵਿਚੁ ਸਖ ਲੀ ਆਯਾ ॥ ੨॥ ਬਗਾਬ ਗੋ ਕਪ
 ਰੇ ਤੀਰਥ ਮੈ ਭ੍ਰਿਵ ਸੀਨੀ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀ ਆਖਾ ਵਲੇ ਬਗੈ ਨ ਕਹੀ ਅੰਨੀ ॥ ੩॥ ਸਿੰਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਗੀਰੁ ਮੈ ਮੈ ਜਨ
 ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਨੀ ॥ ਸੇਠਲ ਕੀ ਮਿਨ ਅਵਨੀ ਤੇ ਗੁਲਾ ਮੈ ਤਰਿ ਹੀਨੀ ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਭਾਉ ਗਾਇ ਭੁਗਵਾਟ ਬਹੁ
 ਭਾ ॥ ਅਖੀਓ ਵੀਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚਾੜੇ ਲੀਯਾ ਕਿਤੁ ॥ ੫॥ ਚਾਕਰੀ ਆ ਚੀਰੀ ਆਈ ਆ ਅਵਰ ਸਿਆਲ ਪਕਿ
 ਤਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਭੂ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ੬॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਜਪਤ ਪਕਾ ਬੰਧੁ
 ਬੇੜੁ ਲਾਜਿਤੁ ਲੀਯਾ ਹਿਵੇ ਲਾ ॥ ਨਾ ਸਗਵਰੁ ਨ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧॥ ਡੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀ ਠਕਾ
 ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ॥ ਸਦਰਿ ਰਹਿ ਦੇਲਾ ॥ ਕਾਠਿ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿ ਆਕਿ ਉਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਲ ਹੋਵਹਿ ਹੀਰ
 ਵੀ ਐ ਮੇਲੇ ਗਾਏਈ ॥ ੨॥ ਮਿਲਿ ਅਰੇ ਇਨ ਵੀ ਛੁ ਤੈ ਜੀ ਮਿਲਿ ਅਰੇਈ ॥ ਆਵਾਗੁ ਉਨਿ ਵਹਿ ਅਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥
 ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿ ਆਸੀ ਤੈ ਹੋ ਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਾਏ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਾ ॥ ੪॥ ਨਨਕ ਕਹੈ ਸਹੇਈ
 ਹੋ ਸਹੁ ਖਰੀ ਪਿਆਗਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀ ਆਦਾ ਸੀ ਆਸਾ ਚਾਖ ਸਮੁਹ ਮਾਗਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਜਿਨ ਕਉ ਭੀ ਭੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰ ਸੀ ॥ ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੁਢੇ ਨਾ ਹਿਸਰ ਪਰਤਾ
 ਰਸੀ ॥ ੧॥ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿ ਆਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਦੈ ਵੀ ਖਿਆ ॥ ਚਾਲਹਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀ ਖਿਆ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰ ਵਾਲੇ ਨਾ
 ਹਿ ਭੁਲੇ ਪੁਛਤਿ ਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲਿ ਸਹਿ ਬਨ ਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥ ੩॥ ਘਲੇ ਅਲੇ ਅਮੀ ਪਾਜਿ ਸੁਨ ਹੀ ਦੂਜਾ ਮ
 ਭੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਸੇਈ ॥ ਨ ਉਨ ਕਥ ਖਸੀ ਸਨ ਦਰੀ ਕਰੁ ਹੋਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਸੁਹੀ ਮ:
 ਭੀ ਭਾਉ ਸੇਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵ ਸੀ ॥ ੧॥ ਭੀ ਭਾਅ ਤਿ ਮਲੀ ਲੁਧੇ ਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਈ ਸੇਈ ਪ

ਇਸੀ॥ ੩॥ ਏਤੁਦਮਰੈਧੋਇਠਛੋਹੋਇਸੀ॥ ੪॥ ਮੈਲੇਹਛੇਕਵੀਚਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ ੫॥ ਮਤੁਕੋਜਾਵੈ ੩੨੮
 ਜਾਇਅਗੋਪਾਇਸੀ॥ ੬॥ ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹੋਇਸੀ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਸਾਇਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥
 ੮॥ ਚਾਉਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ ੯॥ ਮਾਲਸੁਕਿਆਵੇਚਰਾਤਿਹੁਏਕਸੁਲਾਇਸੀ॥
 ੧੦॥ ਨਨਕਾਮਾਪਿਨਿਹਾਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥ ੧੧॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀ
 ਤਵੈਖਾਇ॥ ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਾਲਿਮਾਲਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਸਦਕਾਸੁਲੀਜੈਭਾਈਜੋਕੋਥਹੈਅਲਾ
 ਇ॥ ਗਹਿ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਏਲੇਜੋਖਟੇਸੁਖਾਇ॥ ਅਗੋਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਲੁਨੀਸਾਦੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਤੈਸੇਜੈ
 ਸਾਕੀਫੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਾਵਈਸੋਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਥੈਕ
 ਬੈਜੋਕੋਲਏਵਿਕਾਇ॥ ਨਨਕਕੀਮਿਨਾਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਉ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧
 ਪਰ ੧ ਜੋਗੁਨੀਖੀਥਜੋਗੁਨਰੈਭੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚਕਾਈਐ॥ ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੁੰਦੀਮੁੰਦੀਐ॥ ਜੋਗੁਨਸਿ
 ਫੀਵਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੧॥ ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਵੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥ ਰਹਾਰੀਜੋਗੁਨਥਾਰਿਮਰੀਮਸਾਦੀਜੋਗੁਨਤਾਵੀਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁਨਦੇਸੀ
 ਦਿਸਿਭਰਿਭਵੈਐ॥ ਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੨॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਭੈਏਤਾਸਹਸਤੁਟੈਪਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਈਐ॥ ਨਿਝੁਝੁਰੈਸਹਜਪੁਨਿਲਾਗੈਘਰੀਪਰਚਾਪਈਐ॥ ਅੰ
 ਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੩॥ ਨਨਕਜੀਵਤਿਅਮਰਿਰਹੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾ
 ਈਐ॥ ਵਾਜੇਬਾਣੁਹੀਐਫੀਵਾਜੈਤਉਤਿਰਭਉਪਦਪਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿ
 ਤਉਪਈਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੮॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਵਲੁਤਲਾਤੇਰਕਵਲੁਸਰਫੁਭੁ
 ਲਾਵਾ॥ ਕਉਲਗੁਰੁਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਲਾ
 ਤੁਜਲਥਲਿਮਹੀਆਲਿਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਲਾਤੁਆਪੇਸਰਬਸਮਾਲਾ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤਲਾਤੇਰੀ
 ਸੇਵਸਰਫੁਕਮਾਵਾ॥ ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੇਲੀ॥ ਇਨਾਬਿਸੇਚਿਤੁਰਾਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਕੀਡਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇ
 ਤੇਲੁਲਹਗਾ॥ ਆਪੇਦੈਖੇਆਪੇਬੁਝੈਆਪੈਵਲਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਧੁਲਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤੇਲੁਜਾ
 ਵੈ॥ ਤਕੀਸੀਗਤਿਨਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੁੜਾਪਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੯॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਮਨਿਗਮਨਾਮੁਆਗਧਿਆਗੁਰਸਥਦਿਗੁਰੁਗੁਰਕੇ॥ ਸਤਿਇਛਮ
 ਨਿਤਨਿਪੁਰੀਆਸਭੁਚੁਕਾਠੁਜਮਕੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਲਗਾਵਹੁਰਾਮਨਮਹਰਿਕੇ॥ ਗੁਰਿਤਰੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹਰਿਗੁਲਗਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਉਗੁਲਨਮੁਦਿਵਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ
 ਢੁਢਿਢੁਢਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਪੁਰਿਮਸੁਭਲੇਖਲਿਖੇਹਰਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਤੁਠਮੇਲੈਹਰਿਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਹਵਾਹਰਿਗਸਿਰੀਅਘਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿ
 ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖੁਜੋਭਾਈ॥ ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਰਸੁਰ
 ਖਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਹਰਿਗਸਿਰਾਤੇਗੰਗਮੁਰਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਨਜਾਈ॥ ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿ
 ਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗਸਿਹਰਿਗੁਲਗਵਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ
 ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੰਗੁਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਿਨਮਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਮਨੁਰੇਕਮਲੇ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੰਦਿਠੈਦਿਨਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੰਗੁਚਲੂਯਾਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਹੋਈ॥ ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੰਗੁਨਹੈਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗਸਿਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁਢਿ
 ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿ
 ਸੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਯਹਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਦਾਸੁ
 ਚਮਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਾਇਕਗਾਈ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਾਈ॥ ਆਚਰਿਵਰਨਪਏਪਥਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਨਾਮਦੇਅਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਯੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਝਾਈ॥ ਪਤੀਥਰਮਲੀਪਠਿਦੇਛੋਰੈਹਰਿਨਾਮਦੇ
 ਉਯੀਆਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਈ॥ ਜਨਨੁਨਾਨ
 ਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਸੇਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆ
 ਰਾਪਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਯਾਗਾ॥ ਤਿਨਕੀਥਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁ
 ਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿਆਈਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਤਿਦੁਖਨਿਵਾਰ
 ਲਗਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਥਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੈਰਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀ
 ਗੰਥਕਰੇਤਿਸੁਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਹਕਰਾ॥ ੨॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਮੈਸਿਰਿਨਿਦਕਕੈਪਵੈਛਾਗਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਥੀ
 ਚਾਗਾ॥ ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਯੁਗਾਦਿਥਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਕਭਾਈਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੯॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਥੈਹਰਿਆਥਪੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿ

੩੨
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਰਹਿਯਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੰਗੁਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਿਨਮਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਮਨੁਰੇਕਮਲੇ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੰਦਿਠੈਦਿਨਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੰਗੁਚਲੂਯਾਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਹੋਈ॥ ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੰਗੁਨਹੈਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗਸਿਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁਢਿ
 ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿ
 ਸੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਯਹਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਦਾਸੁ
 ਚਮਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਾਇਕਗਾਈ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਾਈ॥ ਆਚਰਿਵਰਨਪਏਪਥਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਨਾਮਦੇਅਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਯੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਝਾਈ॥ ਪਤੀਥਰਮਲੀਪਠਿਦੇਛੋਰੈਹਰਿਨਾਮਦੇ
 ਉਯੀਆਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਈ॥ ਜਨਨੁਨਾਨ
 ਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਸੇਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆ
 ਰਾਪਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਯਾਗਾ॥ ਤਿਨਕੀਥਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁ
 ਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿਆਈਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਤਿਦੁਖਨਿਵਾਰ
 ਲਗਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਥਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੈਰਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀ
 ਗੰਥਕਰੇਤਿਸੁਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਹਕਰਾ॥ ੨॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਮੈਸਿਰਿਨਿਦਕਕੈਪਵੈਛਾਗਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਥੀ
 ਚਾਗਾ॥ ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਯੁਗਾਦਿਥਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਕਭਾਈਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੯॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਥੈਹਰਿਆਥਪੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿ

ਲਾਇਆਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਪਤੁ ਸੇਚੀਐਭਾਈ॥ ਜਿਯਲਤਿਪਲਾਤਿ ਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਤਸੰਗ
 ਤੀਹਰਿਪਤੁਖਟੀਐਹੋਰਖੈਹੋਰਤੁਇਪਾਇਹਰਿਪਤੁਕਿਤੈਨਪਈ॥ ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਗੀਆਹਰਿ
 ਰਤਨਪਤੁਵਿਹਾਏਕਚੈਕੇਵਾਪਗੀਏਵਾਕਿਹਰਿਪਤੁਲਾਇਆਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਪਤੁਰਤਨੁਜ
 ਵੇਹਰੁਮਾਲਕੁਹਰਿਪਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਭਿਵਲਾਈ॥ ਹਰਿਪਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈ
 ਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਹੀਹਯਾਤਿਪਲਾਤਿਹਰਿਪਨੈਕੀਭਗਤਕਉ
 ਮਿਲੀਵਰਿਅਈ॥ ੩॥ ਹਰਿਪਤੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਪਤੁਅਗਨੀਤਸਕਾ
 ਰੋਪਾਈਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਪਨਕਉਉਚਕਾਨੈਜਿਨਅਵਈਜਮੁਜਗਤੀਰੁ
 ਤੁਨਲਗਾਈ॥ ੪॥ ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਅਪਤੁਸੇਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਨਿਨਜਾਈ॥ ਹਲਤੈ
 ਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਭਏਭਏਭਏਕਿਗਾਇਆਅਗੋਪਯਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਛੇਈਨਪਈ॥ ੫॥
 ਇਸੁਹਰਿਪਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਅਪੈਸੇਤਹੁਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਹਰਿਪਤੁਲਾਦਿਚਲਾਈ॥ ਇਸੁਹਰਿਕਾਤੇਟਾਕਦੇਨ
 ਆਵਈਜਨਨਕਕਉਹਰਿਸੇਈਪਈ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੦॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪਸਿਨੁਹੋਇਸੇਹਰਿ
 ਗੁਲਾਰਹੈਸੇਭਗਤੁਸੇਪਰਵਨੁ॥ ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੧॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਲਗਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੁਨਾਲਿਪਿਆਨੁ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਈਐਪਰਮਨਿਧਨੁ॥ ਜੇਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਗਥਿਦੁਰਗੀਪਸਰੇਵਦੇਸੇ
 ਨਿਰਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਵਿਆਥਾਇਪਵੈਸੇਪਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥
 ਜੋਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਭੁਰੀਭੁਰੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਉਤਰਿਜਾਇਗਾਧੂਰੁਗਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਜੇਤਾਜੀ
 ਉਪੈਰੁਸਭੁਤੇਰਾਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜਨੁਨਨਕੁਜੇਹਤੁਕਰਾਇਹਿਤੇ
 ਹਰਉਬਰੀਵਖਿਆਨੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਲਕਹਿਕਹਿ
 ਗਵਾਤੁਸਾਹਿਬਗੁਲੀਨਿਧਨਾ॥ ਤੁਮਗੋਮਹਿਮਾਥਰਨਿਸਾਕਉਤੁਠਾਕੁਰਉਚਭਗਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਰ
 ਹਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਸੇਈ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਗਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਭਾਬਿਨੁਅਵਭੁਨਕਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੈਤਾ
 ਲੁਦੀਬਾਲੁਤੁਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਪੁਅਥੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੈਹੋਰੁਖਉਨਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਮੇਰਾ
 ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਭੁਹੀਪਸਿ॥ ੨॥ ਵਿਚੇਪਰਤੀਵਿਚੇਪਈ॥ ਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਪਰੀਜੈ॥ ਥਕਗੀਸੀਘੁਇਕ
 ਥੈਥਾਇਗਖੇਮਨਹਰਿਜੀਪਭੁਰਉਦੁਰਿਕੀਜੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੀਵਰਿਅਈਦੇਖਹੁਸੇਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਇ

ਆਮਦਾਦੇਵਾਏ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿਆਵੈ ਤਿਉ ਨਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇਸਭੁਪੈ
 ਗੀਪਾਏ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਨਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁ
 ਲਾਈਐ॥ ਬੁਰਭਲਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਜੇਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇਹੋ ਕੇ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਝ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾ
 ਲਾਹਿ॥ ਬੁਰਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਮੇਹੁ ਆਇਆ ਸਗੋ ਰੁਹਰਿ
 ਕੀ ਆਵਿ ਚਿ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ਏਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਏਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਧਿ ਪਾਈ॥
 ੨॥ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰ ਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ॥ ਜੇਹੀ ਤੂਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹੋ ਕੇ
 ਰਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਦਰੀਨਾ ਹੀ ਕੇ ਭੇਖੁ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਨਹਿ ਸਭੁ ਤੁਧੇ ਨਿਤ ਧਿਆਈ॥ ਜੇ ਸਨੇ ਤੁ
 ਧੁ ਭਵੈ ਤਿਸਨੇ ਤੁਧੇ ਲਹਿ ਜਨਨ ਨ ਕਸੇ ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ
 ਪਦੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗਾਮਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਮੇਰੇ
 ਗਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤੈ ਗੁਣ ਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰ ਕਮਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿਨ ਚੇ
 ਤਹਿ ਬਪੁ ਜੇਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
 ਖੁ ਭਾਗੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ
 ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਤੁਧੁ ਅਪੋਗਾ ਨਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਕੀਤਾ ਕਰਦਾ ਸਰਬਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ
 ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਸਿ॥ ਅਸਾ ਜੇ ਰੁਨਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹਾਸਾ ਕ
 ਹ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਾਸਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ॥ ਜੇਹਾ
 ਤੁਧੁ ਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੋ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਸਾ
 ਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋ ਹੋਵੈ॥ ਏਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੁਧੁ ਬੁਝਵਹਿ ਏਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ
 ਰਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਕਾ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਮੁਰਖੁ ਪੁਨੀ ਚਾਲੁ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਾਸਿ
 ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਾਇਆ ਅਜਾਨੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੦॥

ਰਹੁ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਜੀ ਗਰਿਜੈ ਸੇਬਾ ਜੀ ਪਈ॥ ਨਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖ ਲਾਈ॥ ਸੀ ਗੁਉ ਤਾਰਿ ਬੀਮਿ ਚਿਪਸਾਗਾ॥ ਤਬ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕੀ

ਗਾ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਿਤਿ ਸਾਇ ਚਿ। ਕਤ ਹਿ ਗਏ ਚਿਉ ਰੁਕਤ ਤੇ ਆਇ ਚਿ। ਰਹਾ ਚਿ। ਜਨ ਭੇ
 ਉਹਿ ਅਨਿ ਕਤ ਰੇਗਾ। ਕਨਿ ਕ ਰੂਪ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੇਗਾ। ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿ ਚਿ ਬਹੁ ਪਰ ਕਰਾ। ਠਲ ਪਕੇ ਤੇ
 ਕੰਕਰਾ॥ ੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕ ਆਕਾਸ਼। ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਚਿ ਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸ਼। ਭਗ ਮਯੇ ਭਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ
 ਰੂਪ ਫੂਟੇ ਤੇ ਏਕ ਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਚਿਉ ਅਥਿਨਾ ਸੀ। ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ। ਨਾ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇ ਜਾਹੀ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਚਿ ਮੈ ਮ
 ਯੋਪਈ॥ ਕਰੁਨ ਕਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਯੋਗੁ ਹਿ ਸੇ ਪਭੋ ਹੋਈ। ਜੇ ਜਨੁ
 ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕਾਜਾ। ਦਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀਰਾਖ ਹੁਲਾਜਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਪੁਕਾਦਇਆ ਲਾ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕ
 ਵਨੁ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਯਾ। ਰਹਾ ਚਿ। ਜਾਨਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ। ਰਹਿ ਆਭਗੁ ਪੁਰਿ। ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਿ। ਲੋਕ
 ਪਤੀ ਆਰੈ ਕਛੁ ਨ ਪਈ ਮੈ। ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾਹੁ ਚਿ ਮੈ ਜਾਈ ਮੈ॥ ੨॥ ਜਿਸੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੈ। ਗਿਆਨ
 ਠਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ। ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਦਇਕਰ ਜੇ
 ਨਿਕਰ ਚਿ ਅਰਦਾਸਿ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾ ਆਲਹਿ ਗਸਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ। ਜਨਨ ਨ ਕਪੂਰੁ ਸ
 ਦਾਇਆਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਨੁ ਸੇਹ ਗਤਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨੈ। ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ। ਪਿ
 ਅਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਨੀ ਸਨੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੰਮ ਤਾਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ।
 ਰਹਾ ਚਿ॥ ਸਖੀ ਸੇਹ ਲੀਕ ਚਿ ਸਮਝਾਵੈ। ਸੇਈ ਕਮਵੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ। ਸਾਜੇਹ ਗਲਿ ਅੰਕਿਸਾ ਵੈ॥ ੨॥ ਗਰ
 ਬਿਗਹੇ ਲੀ ਮਹਲਾ ਨ ਪਵੈ। ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬੈ ਗੇਲਿ ਬਿਰਾਵੈ। ਕਰਮ ਹੀ ਲਿਖਨਾ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਵੈ॥ ੩॥ ਬਿ
 ਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਨਾ ਦੁਰਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਰਹਿ ਆਭਗੁ ਪੁਰਿ। ਜਨੁ ਨ ਕਰੁ ਗਵੈ ਦੇਖਿ ਦੁਰਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਗਿਰੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾਹੁ ਚਿ ਪਰ ਕੀਨਾਹਿ। ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਹਿ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੇਵੀ।
 ਆਸ ਪਿਆਸਿ ਪਿਰ ਕਉ ਲੇਵੀ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਕਰੁਨ ਕੀਤੀ ਪਾਮਰੇ। ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪ ਦਇਆ ਲਾ ਮੁਰਾਰੇ। ਰ
 ਹਾ ਚਿ। ਸਤੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਚਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੇਲੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ। ਕੰਗੜ ਬਸਤ੍ਰ ਗਤ ਨੇ ਬਨੇ ਸੁ
 ਵੈ। ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਵੈ ਜਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮਲ ਕਰਿ ਕੀਤੁ ਗੀਤਾਇਆ। ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ
 ਭਗਮੁ ਦੁਕਾਇਆ। ਸਭ ਤੇ ਚਿ ਚਾਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ। ਸਭ ਕਾ ਮਲਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਾਤ ਮੇਰਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ
 ਸੁਰੁ ਜੋ ਤਿਉ ਜੀਆਰਾ। ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਈ ਸਰਪ ਅਪਾਗਾ। ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲ ਸੇਜਾ ਵਲਾ ਆਇਆ। ਜਨਨ ਨ ਕ
 ਪਿਰਧਨੀ ਮਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਮਕਿ ਚਿਉ ਚਿ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ। ਖੋਜ ਤ ਚਰਿ
 ਚਿ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ। ਸੁਨਤ ਸਦੇ ਸਰੋਪਿ ਆਰਿਹਿ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਈ। ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਆਇ ਚਿ ਤਉ ਨ ਦਰਿ ਤਪ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਈ॥ ੧॥ ਕਿਤਾਬਿ ਧਿਰੀ ਅਰੇ ਪੀਰੈ ਨਿਸਾ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕਰ ਬਨੋ॥ ਰਹਿ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਪਨ ਕੰਤਾ॥
 ਪਨ ਸੁਤੀ ਪਰੁਸਦ ਜਾਗੀਤਾ॥ ਪੀਚਿ ਮਦੋਧਨ ਮਤਵੰਤਾ॥ ਪਨ ਜਾਗੀ ਜੈ ਪਰੁ ਬੋਲੰਤਾ॥ ੨॥ ਭਈ ਨਿਰਸੀਥ
 ਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਸਾ ਦਿਸਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਪਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੀ ਮ
 ਲਹ ਸਭਾਗੇ॥ ੩॥ ਭਇਚਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤ ਸੇਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਚੁਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹੀ ਪਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਗਲ
 ਸੀਗਾਰ ਹੁਇ ਮੁਝ ਹਿਸੁ ਹਇਆ॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਹੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਾਹ ਦੇਖ ਤਹੀ ਪਰੁ ਹੈ ਭਈ॥ ਖੋ
 ਲਿਓ ਕਪਟੁ ਤਮਨੁ ਠਹਰਾਈ॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ॥ ੫॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਅ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਸਰਿ ਸਮਾਲੈ ਮੈ
 ਹਿਨਿ ਰਗੁ ਨ ਕੇਦਾ ਤਰੇ॥ ਬੈਖਰੀ ਦੁਕਿਅ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਇਹ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ॥ ੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀ ਲੇ
 ਪੀਤ ਮਮਨ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਥਾਰੇ॥ ਰਹਿ॥ ਪਰੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਕੁਖਾਰੀ ਤਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾ
 ਗੇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀਜੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਵੈ ਮੇਰੇ ਭਰਮ ਮਗ ਮਾਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਿਅ ਸੇਵਕ ਮਾਵਉ ਕਿਅ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿ
 ਧਿਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਈਐ ਮੈ ਤੁਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰ ਸੈ ਚਰਨਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਉ ਦਨੁ ਚੀਨੁ
 ਇਸਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤਰੇ ਨਾਰੇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਉ ਕਉਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੪॥ ਫਿ॥
 ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸੇਵਾ ਥੇਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਘਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਨੋ ਤਿਨ ਕੀ
 ਗੀਤਾ॥ ਕੂਢੇ ਮੁਰਖ ਕੀਹ ਗੀਤਾ॥ ਰਹਿ॥ ਤੇਖਾ ਦਿਖਵੈ ਸਦਨ ਕਮਵੈ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਅ
 ਤੀਤੁ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਕਮਾਤਾ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪੀਤਿ ਕਰੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਪੁਭ ਬਿਨ ਉਸੁਨੀ ਜੈ॥ ਕੁ
 ਚਲੁ ਕੋਠੁ ਕਾਸੀ ਮੁਕਤੀ ਜੈ॥ ੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀਵਡਿ ਆਈ॥ ਤਮ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਪੁਖ ਸੁਭਾਈ॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ॥
 ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਉਠਿ ਖਲੋਇਆ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੋਲਾ ਪੈਸੋਇਆ॥ ੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪੁਨਾ ਬੁਝੈ
 ਨਾਇਆ ਨਾਇਆ ਮੋਹਰੀ ਗੀਲ ਪਟਨਾ॥ ਰਹਿ॥ ਲੋਭ ਲਹਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿਛੁ ਭੈਠਾ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕਾ ਦਰ
 ਸੁਨ ਛੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿ ਅਨੁਗਵਾਰਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿ ਚਿਜ ਜਾਰਾ॥ ਰਹਿ॥ ਬਿਖੈ
 ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਦਿਭੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਦਿਸਾਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੋ॥ ਛੋਰਿ
 ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਾਭਿ ਪੰਧੋ॥ ਰਹਿ॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਪੁਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਤ
 ਉਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਰੋਈਐ ਰੇਨਾ॥ ਜਿਸ ਹਿਰੁ ਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ॥ ਰਹਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੮॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਘਰਮਹਿ ਠਾ ਕੁਹੁਨ ਦਰਿਨ ਆਵੈ॥ ਗਲਾ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ॥ ੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਠਹਰਤਾ॥ ਨੀਰੁ ਬਿ
 ਰੋਲੈ ਖੀਖੀ ਮਰਤਾ॥ ਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹੁ ਲਕਉ ਠਾ ਕੁਹੁ ਕਹਤਾ॥ ਚਿਹੁ ਪਾਹੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਰੁਥਤਾ॥ ੨॥

ਗੁਨਰਗਰਲੁਨਰਮੀ॥ ਪਹਲਨਵਨਪਗਰਿਗਮੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਨਕਠਕੁਰਜਤਾ॥ ਜਾਇਥਾਇਮ
 ਹੀਆਇਪੁਰਨਥਿਪਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੯॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਲਾਲਨੁਗਵਿਅਕਵਨਗਤੀਗੀ॥ ਸਖੀਥਤਾਵੁ
 ਮੁਝਹਿਮਤੀਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਰਬਸੁਰਬਸੁਰਵੀ॥ ਅਪਨੇਪੀਤਮਕੈਰੀਗਰਤੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪਵਮਲੇਵਉਸੀਗਿਨੈ
 ਨਭਤੀਗੀ॥ ਜਹਾਪਠਵਹੁਜਉਤਤੀਗੀ॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਗੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮੇਰਿ
 ਪਨਪਤੀਗੀ॥ ੩॥ ਮਾਨੁਤਲਾਅਹੰਬੁਧਿਹਤੀਗੀ॥ ਸਾਨਨਕਸੇਹਾਗਵਤੀਗੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ
 ਤੁਜੀਵਨੁਤੁਪਨਅਧਾਗਾ॥ ਤੁਝਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੁਸਾਜਨੁਤੁਪੀਤਮੁਮੇਗਾ॥ ਚਿਤਹਿਨਬਿਸ
 ਰਹਿਕਾਹੁਬੇਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬੈਖਰੀਦੁਹਉਦਾਸਰੇਤੇਗਾ॥ ਤੁਭਰੇਠਕੁਰਗੁਲੀਗਹੇਗਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈ
 ਦਰਬਰੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਲੇ॥ ੩॥ ਹਉਕਿਛੁਨਹੀਸਭਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਚਿਤਿਪੋਤਿਨਨਕਸਿਗਿਥ
 ਸੇਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਸੁਖਮਯੁਜਾਕੈਉਚਦੁਆਰੇ॥ ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਭਗਤੀਪਆਰੇ॥ ੧॥
 ਸਹਜਕਥਾਪੁਭਕੀ॥ ਅਤਿਮੀਰੀਵਿਰਲੈਕਾਹੁਨੇੜਹੁਡੀਗੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤਹੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੇਗਾ॥ ਉਹ
 ਸਿਤਕਹਹਿਰਿਰੀਗਾ॥ ੨॥ ਤਹਮਰਲੁਨਜੀਵਲੁਸੇਗੁਨਰਖਾ॥ ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਜ
 ਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਲੀ॥ ਨਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰੇਬਣੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੈ
 ਟਿਉਤਾਰੇ॥ ਭੇਟਤਸੇਗੀਇਹੁਭਵਜਲੁਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਚਿਇਸਾਜਨਚਿਇਮੀਤਪਆਰੇ॥ ਜੋਹਮਕਉਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਾਕਾਸਥਦੁਸੁਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਪੀਰਕ
 ਇਸੁਮਨਹਿਸਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਗਲਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪਾਭਿਅੰਪਸਵਾਰੇ॥ ਸਗਟਿਨਨਕ
 ਤਿਨਸਟਥਾਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਰਹੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿ
 ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਜੀਛਤਪੇਖੇਜੀਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੇਗਿਤੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਥਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਕਲਹਿਖਰਨਾ॥ ੨॥ ਕੁਝੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਨਾ॥ ਛੋਰੇਚ
 ਲਿਆਤਾਠਿਰਿਖਛੁਤਨਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਨਨਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਗਤਿ॥
 ੪॥ ੮॥ ੧੪॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਸੁਤਿਤਮਾਰੇ॥ ੧॥
 ਤੁਪੀਤਮਤੁਪਨਅਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਅਨਿਕਜੇਨਿਭ੍ਰੀ॥ ਭ੍ਰੀਮਭ੍ਰੀਮਹਾਰੇ॥
 ਚਿਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੇਗਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਧਾਰੇ॥ ਨਨਕੁਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥ ੩॥ ੯॥
 ੧੫॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਾਰਿਅਈ॥ ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਥਾਰਨਕਈ॥ ੧॥ ਇਹੁਸੁਪਨ

ਸੇਵਤਨੀਜਨੈ॥ ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿਲਪਟਨੈ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਮਹਾਮੋਹਿਮੋਹਿ॥ ਓਗਵਾਗਾਪੇਖਤਪੇਖਤ
 ਉਠਿਸਿਧਾਗਾ॥ ੨॥ ਉਚਤੇਉਚਤਕਾਦਰਥਾਗਾ॥ ਕਈਜੀਤਾਬਿਨਹਿਉਪਾਗਾ॥ ਗਾਵੁਸਕੋਆਨਕੋਹੋਈ॥ ਜ
 ਪਿਨਨਕਪੁਤਏਕੋਸੋਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਸੁਗੀਮਃ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ ਚਰਣਕਮ
 ਲਤੇਰੋਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਰਿਮੋਹਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਭਗਤਜਨਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਿਆਵਾ॥ ਅਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਫਾਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ ਗੁਣਅਪਰਪਰਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਜਕੈਸਿਮਰਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਪੈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੭॥ ਸੁਗੀਮਃ੫
 ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਪਿਆਨੁਪਾਗੀ॥ ਰਸਨਾਜਪੁਜਪਉਬਨਵਾਗੀ॥ ੧॥ ਸਠਲਾਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਾਲਿਹਾਗੀ॥ ਚ
 ਰਣਕਮਲਮਨਪਾਲਅਧਾਰੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਸਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਦਿਕਰਨ
 ਅਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭੋਯੋਰਤਜਾਗੀ॥ ਦ੍ਰਿੜਨਾਮਦਨੁਇਸਨਨੁਚਰੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀ
 ਚਰੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਰਿਉਤਰੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੮॥ ਸੁਗੀਮਃ੫ ਲੋਕਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਧੀ॥ ਕਰਣਾ
 ਰੀਸੇਵਨਸਪੀ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪੁਤਨਾਮਤੁਮਾਗੇ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੀਅਗੇ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਤੁੰਦਾਤਪ
 ਭਮੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਾਚੀਦੇਹਮਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਸੁਆਦਥਾਦਈਰਖਮਦਮਾਇਆ॥ ਏਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰ
 ਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਸਗਲਾਤਿਆਰਿਨਾਨਕਸਰਣਾਇਆ॥
 ੪॥ ੧੩॥ ੧੯॥ ਸੁਗੀਮਃ੫ ਪੇਖਤਚਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਅੰਨਹੀ॥ ਨਿਕਟਿਵਸਤੁ
 ਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਕਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਸੇਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਦਹਿਪਰਨੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
 ਨੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰਿਗਿਰਤਾ॥ ਸਿਰਿਤੁਮੈਰਕਛੁਨਜਾਤਾ॥ ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭੀਰਾ॥
 ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਭੰਡਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਭੋਯੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ ਮਹਾਗਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥ ੪॥ ਨਾ
 ਨਕਕੀਅਰਦਸਿਸੁਲੀਜੈ॥ ਰੂਪਤਪਹਨਪੁਭਮੇਰੇਯੀਜੈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੨੦॥ ਸੁਗੀਮਃ੫ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈ
 ਪੁਭਸੋਇ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਪਤਿਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰਤਰੀਐ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਉਚਰੀਐ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਏਕਾਬਿਨਾਦੁਜਾਨੀਜਨੈ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਰਬਹੁਪਛਨੈ॥ ੨॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈ
 ਸੋਈਭਲਮਨੈ॥ ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਾਤਿਜਨੈ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਾਲਿਹਾਗੀ॥ ਜਕੈਰਿਰਦੈ
 ਵਸਹਿਮੁਰਚੀ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੧॥ ਸੁਗੀਮਃ੫ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕਰਲੈਹਗਾ॥ ਸਗਲਾਸਿਸਟਿਕਉਦੇਅਧਾ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਚਰਣਕਮਲਮਨਪਿਆਇ॥ ਦੁਖਦਰਦਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਭਵਜਾਇ

ਤੁਚਤਸਤਿਗੁਰਕਏ। ਜਨਮਜਨਮਕਵੁਟਾਗਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨਗਤਿ। ਸੁਖਸਹ
 ਜਮਨਿਅਵੈਸੀਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਲੁਵਡਭਗੀਪਾ॥ ਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥ ੪॥
 ੧੬॥ ੨੨॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥ ੧॥
 ਸਿਮਰਉਸੇਪਭੁਅਪੁਨਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੀ
 ਪੀਤਿ॥ ਸਾਚੀਪੁਰਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ੨॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾ
 ਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰਭਚੀਨਦਇਅਲਾ॥ ਨਨਕਮਾਰੈਸੰਤਰਵਲਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੩॥ ਸੁਹੀਮਃ੫
 ਦਰਸਨੁਦੀਖਜੀਵਾਗੁਰਰੇਗਾ॥ ਪੁਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪਭਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਇਹਬੇਨੰਤੀਸੁਲਿਪਭਮੇਗੇਦੇਹਿਨਾਮੁ
 ਕਰਿਅਪਦੇਚੇਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਨੀਸਗਦਿਗਧੁਪ੍ਰਭਦਰੇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥ ੨॥
 ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪਭਮੇਗੀਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੇਚੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸੀ॥ ਵਿ
 ਸਰਨਹੀਪੁਰਨਗੁਲਤਸੀ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੪॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਮੀਰਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਈ॥ ਜਰਕਤ
 ਪੇਖਉਹਰਿਸੀਗਿਸਹਈ॥ ੧॥ ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਪਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸੁਖਸਹਜਾਨੈਦਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪਰਬਤਮੁਜੀਪਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ ਕਿਟਿਅਵਪਤਿਸੁਖੇਪਤਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੜਕੇਟਹਮ
 ਹੈ॥ ਕਾਲੁਕੰਟਕਜਮੁਤਿਸੁਨਾਬਿਦਰੈ॥ ੩॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਰੀ॥ ਸੇਵਕਸੰਤਰਜਾਰਾਮਮੁਰ
 ਗੀ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੫॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਗੁਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੇਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥
 ੧॥ ਚਲੁਸਖੰਏਪ੍ਰਭੁਗਵਲਜਾਹਾ॥ ਸਾਪਜਨਾਕੀਚਰਲੀਪਾਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜਨਪੁਰਿਬਛਹਾ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਾਹਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪਾਲਜੀਉਅਰਪਾਹਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੇਹੁਕਟਾ
 ਹਾ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਅਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਦਿਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੨੬॥
 ਸੁਹੀਮਃ੫ ਬੈਕੰਠਨਗੁਜਰਸੰਤਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥ ਸੁਲਿਮਨਰ
 ਨਤੁਤੁਸੁਖੁਦਿਖਲਾਵਉ॥ ਹਰਿਅਨਿਕਾਬੀਜਨਤੁਭੁਭੇਗਭੀਚਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੀਚਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਅਚਰਜਸਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥ ੨॥ ਲੋਭਮੁਆਰਿਸਨਾਭਾਝੰਕੀ॥ ਪਰਬਤਮਕੀਸ
 ਗਦਿਜਨਤਾਕੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੇਹਨਿਵਾਹੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਧੇਗੇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੭॥
 ਸੁਹੀਮਃ੫ ਅਨਿਕਥੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਹਿਛੁਡਾਇਲੀ
 ਚਿਜਨੁਅਪਨਾਉਗਏਪਰਿਚਿਜਾਨੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਬਤਦੇਖਮਤਾਬਿਕਰਲਾ॥ ਧਿਨਮਹਿਦੁ

ਰਿਕੰਏਦਇਅਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਗੋਗਾਬਿਪਤਿਅਤਿਭਰੀ॥ ਦੁਰਿਭਈਜਪਿਨਮੁਮੁਰਗੀ॥ ੩॥ ਦਿਸਦਿਧ
ਰਿਲੀਨੋਲਾਵਿਲਾਈ॥ ਹਰਿਚਰਨਗਰੇਨਨਕਸਰਲਾਈ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਦੀਨੁਢੁਭਾਈ
ਦੁਨੀਜੋਲਾਈ॥ ਦੁਹੀਸਰਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਈ॥ ੫॥ ਜੋਤੇਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਲਾ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਗਰਿਆਪੇ
ਜਲਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਸਚਾਪਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਹਾਈ॥ ਦੀਨਕੋਭੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਈ॥ ੬॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜ
ਗੈ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਈਆ॥ ਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ॥ ਅਗਮਨੋਚਰੁਸਚੁਸਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ ਨਨਕੁਬੋਲੈਬੋ
ਲਾਈਅਤੇਗਾ॥ ੭॥ ੨੩॥ ੨੯॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਪ੍ਰਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਾਰੀ॥ ਈਤਉਤਕੀਰਿਟ
ਸਵਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਥਿਨਾਸੀਗੈਲਿਦੇ
ਨੁਗਾਇ॥ ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਵਹਿਥਾਉ॥ ੯॥ ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਅਵੈ॥ ਖਾਤਖਰਚ
ਤੁਧਿਅਨਦਿਵਿਹਵੈ॥ ੧०॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਪਸੀਗਿਪਾਈਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ
ਆ॥ ੧੧॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਗੁਰਪੁਰੇਜਥਭਏਦਇਅਲਾ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੁਰਨਭਈਘਲਾ॥ ੧੨॥ ਪੇ
ਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸੁਤੁਮਾਗਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਈਥਲਿਹਰਾ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਠਕੁਰਕਵਨੁਮਾਗਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਸਾ
ਪਸੀਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਥਾਇਆਈ॥ ਪੁਰਖਕਰਮਿਲਿਖਤਪੁਰਿਪਾਈ॥ ੧੩॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ
ਰਤਾਪਾ॥ ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪਾ॥ ੧੪॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਨਤੁਮਚੇ॥ ਨਨਕੁਮਰੈਦਾਨੀਪਆਰੇ
ਯੋ॥ ੧੫॥ ੩੧॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਸੇਸੀਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਾਰੇ॥ ੧੬॥ ਸੁਲਿਖੇਨ
ਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅਲਾ॥ ਸਾਪਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਯਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜੀਵਨਗੁਪੁਸਿਮਰਲੁਪ੍ਰਭਤੇਗਾ॥ ਜਿ
ਸੁਕ੍ਰਿਪਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਰਨਾਮੁਅਹਗਾ॥ ਤੁਦਾਤਪ੍ਰਭਦੇਵਲਹਗਾ॥ ੧੮॥ ਰਮ
ਰਮਤਸੰਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਨਨਕਦੇਵਨਹਰਸੁਜਾਨਾ॥ ੧੯॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇਦੁ
ਸਟਿਨਧਰਤਾ॥ ਮਿਥਿਆਮੇਰਬੀਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥ ੨੦॥ ਆਪਵੇਭੁਜੁਦਿਨਿਰੰਭੈਲੀ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ
ਹਰਿਸਰਲੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਕਰਤਾਬਿਕਰਦੇਉਕਰਸ਼ਾਰਤਾ॥ ਰਮਰਤਨੁਰਿਦਦਿਲੁਨਹੀਪਾਰਤਾ॥ ੨੧॥ ਭਰ
ਲੁਪੇਖਲਸੰਗਿਅਉਧਾਬਿਹਲੀ॥ ਜੈਜੰਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਲੀ॥ ੨੨॥ ਸਰਦਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥
ਉਧਰਨਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੨੩॥ ੩੩॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਸਾਧਸਿਰਿਤਰੈਭੈਸਾਗਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਿਰਤਨਗਰੁ॥ ੨੪॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਗਾਇਲਾ॥ ਦੂਖਰੋਗਸੇਗਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਿਪਪਤ
ਜਾਇਲਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਨਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਮਚਿ॥ ੨੫॥ ਆਠਪਠਰਪਚਰ

ਪੁਸ਼ਿਅਈਆ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੋਹਿਤਾਪਈਐ॥ ੩॥ ਸਗਲਿਪਏਜਪਿਦੀਰਦਇਆਲਾਨਨਕਜਾਚੈ
 ਸਿਤਰਵਲਾ॥ ੧॥ ੨੮॥ ੩੦॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫ ਘਰਕਾਕੁਨਜਾਨੀਰੁਹਾਸੂਰੈਪੈਰਚਿਓਕੁੜਾ॥ ੧॥
 ਜਿਤੁਤੁਲਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਜਾਤੁਦੇਹਿਤੇਰਨਉਜਪਨਾਰਹਾਓਹਰਿਕੇਦਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾ
 ਤੇ॥ ਰੰਮਗਾਇਲਿਅਨਦਿਨੁਮਤੇ॥ ੨॥ ਬਹੁਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪੇਕਢੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗਾਂਢੇ॥ ੩॥
 ਉਪਰੁਸੁਅਸੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਗੇ॥ ਨਨਕਦਸਹਰਿਸਗਲਿਦੁਅਗੇ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੩੫॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫
 ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਠਿਰਿਨਹਿਚੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਪਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮ
 ਨਿਚੀਨੇ॥ ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥ ਰਹਾਓਗੁਲਗਵਤਅਦੁਤਅਥਿਨਸੀ॥ ਤਾਤੇਕਦੀਜਮਕੇ
 ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਯੀਨੇਲਾਜ਼ੇਲਾਏ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਨਨਕਗੁਲਗਏ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਲੀ॥ ਜੇਜੇਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ ਰਹਾਓ॥
 ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ ਏਕੋਨਾਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਸਾਧੁਗੁਰਿਮੁਖਿਅਸਤਕਿਲਾਈ॥ ਨਨਕਉਪਰੇ
 ਹਰਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਉਦਇਆਲਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੁਰ
 ਨਕਿਰਪਾਯਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਓ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹਿਪਤਿਪਾਯਾ॥ ਜੋਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਮਗਮਾਯਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਚਲੈਜੀਪਨਾਯਾ॥ ਨਨਕਜਾਚੈਸਿਤਰਵਲਾ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫ ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੇ
 ਏ॥ ਅਪੇਖੈਸਚਾਸੇਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ ਰਹਾਓ॥ ਸਭ
 ਰਗਮਿਟਵੇਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ ਨਨਕਰਖਾਅਪੋਹੋਆ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਹਿਮਃ ੫ ਦਰਸਨਕਉਲੇਚੈ
 ਸਭਕੇਈ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ਰਹਾਓ॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਾਜੀਨੀਦਕਿਉਅਈ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੁਭਾ
 ਲਾਈ॥ ੧॥ ਪੈਮਥਿਛੋਰਕਰਤਕਸਈ॥ ਨਿਰਦੈਜੀਤੁਤਿਸੁਦਇਅਨਪਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਜਨਮਖੀਤੀ
 ਅਨਭਗਈ॥ ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਕੀਆਪਈ॥ ਕਿਸੁਦੇਨੁਨਦੀਜੈ
 ਕਿਰਤੁਭਵਈ॥ ੪॥ ਸੁਨਿਸਾਜਨਸਿਤਜਨਭਾਈ॥ ਚਰਲਸਰਲਨਨਕਗਤਿਪਈ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥
 ਸੁਹਿਮਃ ੫ ਘਰੁਭਲੀਸੁਰਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਏ॥ ਕਿਤਹੀਕੀਮਨਪਉਲਹਗਜੇਤੁਹਿ
 ਥਿਸਰਈ॥ ਰਹਾਓ॥ ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਪਸੀਗੀ॥ ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏ॥ ਜਲਿਜਉਏਹੁਭਭਪਨਾਮਾ
 ਇਅਲਪਟਏ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਚਿਢਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨੁਸਿਤੋਖਏ॥ ਮੈਸੋਗਜੁਨਕਿਭੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਿ
 ਪਤਾਏ॥ ੨॥ ਨਗਨਠਿਰਤਰਿਗਏਕਕੈਚਹੁਸੇਭਾਏ॥ ਪਦਪਟਥਗਥਿਰਥਿਆਜਿਹਗਚਿਛੋਭਾਏ॥ ੩॥

ਸੁਭਕਿਉਤੁ ਮੈਰੈ ਹਥਿ ਪੁਤ ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਰ ਏ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਨ ਕਦੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫
ਹਰਿਕ ਸਿਤੁ ਪਰਨ ਪਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿ ਹਰਾ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੁੰਦੇ ਪਿਆਰਾ ਰਹਾ ਓ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕ
ਰਿਥੀ ਜਨ ਸੀਤ ਚੰਦਿ ਉਦੁਲਾ ਵਉ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਰਉ ਚਰਨ ਤਹਿ ਪੂਰਿ ਭੂਖਿ ਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਰ ਪੁਨਰ
ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ॥ ੩॥ ਚਿਤ ਵਉ ਮਨਿ ਅਸਾ
ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੦੨॥
ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਬਹਮੰਤ ਖੰਡ ਤਾਹੁ ਮਹਿ ਪਾਉ॥ ਗਧਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਉ॥
ਰਹਾ ਓ॥ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਸੁਖੀ ਤ ਕੇ ਪਛੈ ਜਾਉ॥ ਛੇਰਿ ਜਾਤਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਲਪਟਉ॥ ੧॥ ਕ
ਰੁਕਿ ਪਾਕੁ ਲਾਪ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਉ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਪਸੀ ਹੀ ਸਮਾਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੦੩॥
ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੇਰਨ ਲਾਲਨਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅ
ਵਹੁਨ ਹੋ ਕੇ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨ ਹਿਛਾਤੁ ਦਾ ਬਿਧ ਕੀ ਕੁਰੀਆ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਪਰੀ
ਆ॥ ਅਸਿ ਕੇ ਠਹੀਆ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੀਆ॥ ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੇ ਵਹੀਆ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਰੀਆ॥ ਤ
ਹਾ ਅਨਦ ਕਰੀਆ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਗੀਆ॥ ੧॥ ਕਿਰਤ ਨਿਜੁ ਗੀਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਠਹੀਆ॥ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀ
ਆ॥ ਬਿਖਨੀ ਪਰੀਆ॥ ਅਬਸਾ ਪੁਸੀਗੀ ਪਰੀਆ॥ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੀ ਮ
ਰੀਆ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਠਹੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੦੪॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਗਸਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨੋ ਅਖਰਾ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿਰ
ਖਿਚਿ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰੰਗ ਅਪਾਗਾ॥ ਪੈਖੇ ਖੁਸੀ ਭੋਗਨ ਹੀ ਹਰਾ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਲੈ ਤਬ ਸਤ
ਨਿਰਾਗਾ॥ ੧॥ ਬਰਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਸਾਗਾ॥ ਕਰਨੁ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ॥ ਨਨਕ ਰੇਲ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ॥ ੨॥
੨॥ ੧੦੫॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਤਉ ਮੈਆਇਆ ਸਰਨੀਆਇਆ॥ ਭਰੇ ਸੈਆਇਆ॥ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ॥ ਜਿਉ
ਭਵੈ ਤਿਉ ਭਖੁ॥ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਗਾਇਆ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਮਹਾਦੁਤੁ ਆਇਆ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀਰਾ ਗਾਇਆ॥ ਕਰੇ ਰਸਮ ਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਿਹਾ ਅੰਧ ਕੁਪਾਇਆ॥ ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇ
ਆ॥ ੩॥ ਗਹੀਰਿ ਦਸਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੦੬॥
ਰਗੁ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਤਾ ਪੁਗਾਇਆ ਸਿਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਗਤ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂ ਸੰਤ ਕੀ ਚਿਟ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨ ਹਰਾ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਸਚੁ ਦੇਖੀ

ਸਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ
 ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ਹਉ ਕਰਬਾ ਲੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜੇ ਨਹਿ ਰਿਨ ਮੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੇ ਏਛਾ ਜਾਪਾਇਆ ਅਗ
 ਮਾਪਾਰਾ ਗੁਰੁ ਨਨਕੀ ਮਲਿਆ ਪਾਰਬਰਾ ਮੁਤੇਰਿਆ ਚਰਲਾ ਕਚੇ ਚਾਲਿ ਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭੭ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫
 ਪਰੁ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਤੂ ਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸੇ ਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀ
 ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੰਤ ਦੇ ਕਤੁ ਮਾਗੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਨਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮਧਾਗੀ
 ਰਹਾਇ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੁਰਦਾਰਾ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪਦਾ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਭ
 ਗਤ ਨ ਕੀਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਓ ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ
 ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਤੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਲਗਵਾਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਨ
 ਕੁ ਮਾਗੀ ਸਾਹਿਬ ਤੁਰੈ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭੮ ॥ ਸੁਹੀਮ ੫ ਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਕਬਹੂੰ ਸੇਖਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ
 ਅਠਪਰਗ ਜਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੇਖਾਨੁ ਭਾਲਦਾ ਆਇਆ ਬੇਜ ਤਖੇ ਜਤ
 ਭਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਲਾਈ ਪਾਇਆ ਰਹਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਿਓ ਮੇਰੇ ਏਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਚੇਭੀ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤ ਮਹਾ ਦੇਵ
 ਅਉਤੁਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਬੇਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰ
 ਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਓ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਾਮ ਨਿਤ ਨਿਹੰਗਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ੧੮੭ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੇ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਾਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਲੂਟੈ ॥ ਨਿਰਬਾਲ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤਾ ਜਿ ਤੁਛੁ ਟੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤ
 ਕਾ ਸੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਾਨਇ ਸਨਾਨਾਇ ਸੁਕਲ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤਾ ਇਨ ਪਾੜਿ ਆਮੁ
 ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀ ਬਹਮਲਾ ਸੁਦਵੈ ਸਉ ਪਦੇ
 ਸੁਚ ਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸੰਝਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਉਪਰੈ ਸੋ ਕਾਨਿ ਮਹਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਨਕ ਮਾਝਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੦ ॥
 ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਓਇ ਗਮਨਾ ਮਹੀ ਗਰਾਓ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਭ ਨੀਥਈ
 ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤ ਬਲਿਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ
 ਜਾਇ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰੀ ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਉਪਰੈ ਜਾਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ

ਜਨਮਕਾਥਿਛੁਕੀਅਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਇਮਿਯਾਵੈ॥ ੨॥ ਆਇਅਮੋਹਭਰਮੁਭਉਕਵੈਸਿਤਸਰਲਿ
ਜੇਅਵੈ॥ ਜੇਹਾਮੋਹਭਰਮੁਕਰਿਅਰਧੇਸੇਸਿਤਨਤੇਪਵੈ॥ ੩॥ ਜਨਕੀਅਹਿਮਕੇਤਕਬਰਨਉਜੋਪਛਾਅਪਨੇਭ
ਲੋ॥ ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਨਸਾਚਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਲੋ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਰਾਥਦੇਰਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ਤੇਰਾਮਲੁਤਾਲੁਰਿਦਾਮੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀਆਸਦੁਕਾ
ਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਅਇਐਉਥਗੇ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਭਛਵਾਨਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਰਾਉਪਗੇ॥
ਰਹਿ॥ ਅੰਪਭੁਪਤੇਕਾਢੇਲੀਏਤੁਮਆਪਭਏਕਿਰਪਲਾ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪਤਿਪਾਲਾ॥
੨॥ ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰਬੀਧਨਕਾਟਿਛਰਾਏ॥ ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਅੰਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਏ॥
੩॥ ਭਰਮੁਗਇਅਭੈਮੋਹਥਿਨਸੇਮਿਟਿਅਸਗਲਵਿਸੁਗਾ॥ ਨਨਕਦਇਅਕਰੀਸੁਖਦਾਭੈਭੇਟਿਅਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਜਬਕਛੁਨਸੀਚਿਤਬਕਿਆਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਆਇਆਅਪਨਾ
ਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੈਖੈਰਾਕਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਮੁਝਤੇਕਛੁਨਹੋਈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾ
ਏਸਰਬਨੇਰੇਤਰਿਸੇਈ॥ ਰਹਿ॥ ਗਦਤੀਗਦੀਨਛੁਟੈਕਤੁਕਾਚੀਦੇਹਇਅਲੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਲੈ
ਹਰੇਤੇਰੀਬਖਸਿਰਿਰਲੀ॥ ੨॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੇ
ਜਾਣਹਿਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁਪੁਰਾਨੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਪਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ ਦਇਆ
ਕਰਹੁਨਨਕੁਗੁਣਗਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਭਾਗਰਵੇਹਰਿਸਿਤਤੁ
ਮੇਰੇਜਿਨਘਰਿਪਨੁਨਾਮਾ॥ ਪਰਵਲੁਗਲੀਸੇਈਇਹਆਏਸਠਲਾਤਿਨਕੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹ
ਉਥਲਿਜਾਈ॥ ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰਦੁਲਾਵਾਚਰਨਪੁਕਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ਰਹਿ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਮਹਿਨਹੀ
ਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ ਜੀਅਦਨੁਦੇਭਗਤੀਲਾਇਸੀਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਯਾਏ॥ ੨॥ ਸਚਾਅਮਰਸਚੀ
ਪਤਿਸਹੀਸਚੇਸੇਤੀਰਤੇ॥ ਸਚਾਸੁਖਸਚੀਵਡਿਆਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਤੇ॥ ੩॥ ਪਖਠੇਰੀਪਾਲੀਢੇਵਾਹਰਿ
ਜਨਕੈਪੀਸਲਾਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ ਨਨਕਕੀਪਭਪਸਿਬੇਨੀਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਲੁਪਵਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਪਰਕੁਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਕਰਲੈਹਰਾ॥ ਚਰਨਪੁਕਿਤੇਰੀਸੇਵਕਮਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਥਲਿਰਗ
१॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਜਿਉਰਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ ਤੁਧੁਭਵੈਤਨਾਮੁਜਪਵਹਿਸੁਖਤੇਰਾਦਿਤਾਲੀਐ॥ ਰਹਿ॥
ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੁਆਪਿਕਰਾਈਹੇ॥ ਤਹਾਥੈਕੁੰਨੁਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੁਆਪੇਸਰਪਾ
ਲਾਇਹਿ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇ

ਰੇਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੩॥ ਕੁਰਬਾਨਾਈਉਤੁਵੇਲਾਸੁਹਵੀਜਿਤੁਤਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆਨਰ
 ਕਕਉਪੁਭਭਏਕਿਰਪਾਲਸਾਰਿਗੁਰਪੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੫॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਤਤੁਚਿਤਿਅਏਮਰਾ
 ਨਦਾਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੇਮਰਿਜਾਏ॥ ਦਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਤੁਉਪਰਿਕਰਤੇਸੇਤੁਪੁਸਦਾਧੈਆਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾ
 ਹਿਥਤੁਮੈਮਦੁਨਿਮਦੀ॥ ਅਰਦਸਿਕਰੀਪੁਭਅਪਨੇਅਗੈਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਤੇਰੀਬਾਲੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ਚਰਨ
 ਪੁਰਿਤੇਰੇਜਨਕੀਰੋਵਾਤੇਰਦਰਸਨਕਉਬਾਲਿਜਾਈ॥ ਅਮੀਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਪਕਿਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੇ
 ਗੁਪਈ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਕੀਗਾਤੇਤੁਪੁਪਹਿਸਾਗੈਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਇਲੈਹਿਸੇਲਾਗੈਭਰਾ
 ਤੁਤੁਤਰਸੇਈ॥ ੩॥ ਦਇਕਰਜੋਬਿਮਾਗਇਇਕੁਦਨਸਾਹਿਬਿਤੁਰਪਵਾ॥ ਸਾਸਿਸਸਿਨਨਕਅਰਧੇਅਠ
 ਪਰਗੁਣਗਵਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੫੬॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਰਿਤੁਸੁਅਮੀਸੋਦੁਖਕੈਸਪਵੈ॥ ਬੋਲਿਨ
 ਜਾਏਮਾਇਆਮਾਦਿਮਾਤਾਮਰਲਾਚੀਤਿਨਅਵੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਮਗਇਤੁਸੇਤਕਸੇਤਤੇਰੇ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉ
 ਭਉਕਿਛੁਨਹਿਜਮੁਨਹਿਅਵੈਗੈ॥ ਰਹਉਜੇਤੇਰੇਗਿਰਤੇਸੁਅਮੀਤਿਨਕਜਨਮਮਰਦਦੁਖਨਸਾ॥ ਤੇਰੀ
 ਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਾਤੇਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਅਠਪਰਅਰਧਹਿ॥ ਤੇਰੀ
 ਸਰਦਿਤੇਰੇਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਿ॥ ੩॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਲਾਸਾਰਨਜਾਲਾਤੇਰੀ॥
 ਸਭਤੇਵਰਾਸਤਿਗੁਰਨਨਕਾਜਿਨਿਕਲਗਾਖੀਮੇਰੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੫੭॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਸਗਲਤਿਅਗੈਗੁਰਸ
 ਰਲੀਆਇਆਰਖਹੁਰਖਰਹੇਗਾ॥ ਜਿਤੁਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿਜੀਤਵਿਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾ
 ਮਜੀਤੁਤੁਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਦਗਵਾਨਿਤਸੁਅਮੀ॥ ਰਹਚਿ॥
 ਅਠਪਰਪੁਰੁਪਿਆਈਮੈਗੁਰਪਸਾਦਿਭਉਤੇਰੀਮੈ॥ ਅਪੁਤਿਅਗਿਹੋਈਮੈਸਭਰੇਲਾਜੀਵਤਿਅਇ
 ਉਮਰੀਮੈ॥ ੨॥ ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਜਗਤੀਤਰਿਸਾਧਸਿਗਿਨਉਜਾਪੇ॥ ਸਗਲਮੋਨਰਥਤਿਸਕੇਪੁਰਨਾਜਿਸੁ
 ਦਇਆਕਰੇਪੁਭਾਪੇ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਲਪੁਭਰੁਅਮੀਤੇਰੀਸਰਦਿਦਇਆਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੫੮॥ ੨੪॥ ੮੨॥

ਸਤਿਅਵਗਦਮੈ ਗੁਣਨਹੈ ਕੋਈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੇਤਮੇਲਾ ਵਹੋਈ॥ ੧॥ ਨਮੈ ਰੂਪੁ ਬ੍ਰਹਮੈ ਨੈਲਾ॥ ਨਾ ਕੁਲ ਛੋਗੁ ਨ ਮੀ
ਠੈ ਥੈਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਰਬ ਮਟਿ ਕਰਿ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਸੋਹ ਗਇ ਜਾ ਕੈ ਤੈਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਖਿ ਆ
ਕਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿ ਆ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ॥ ੪॥
ਖਰੀ ਸਿਆਲੀ ਕੈ ਤਨ ਭੁਲੀ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭੁਗੀ ਮਭੁਲਾਈ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੈ ਤਸਮਾਈ॥ ਤਉ ਕਾਮ
ਦਿਪਿ ਆਰੇ ਨ ਵਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਰੁ ਕਹਿ ਲੇਹੁ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਆ॥
੭॥ ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ ਕਸਹੁ ਭੈ ਭੋਲੇ ਸੀ॥ ਜੈ ਭਵੈ ਪਿਆਰ ਤੈ ਰਵੇ ਸੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੨

ਕਚਰੇ ਗੁਰਬੁਭ ਕਥੇ ਰਵੇ ਆਦਿ ਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈ ਭੁਮਿ ਭੁਲੀ ਆਗਿ ਮੁਰੀ॥ ਭੁਵੈ ਆਰਿ ਜੀਉ॥
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਹਤਿ ਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਿਗੇ ਕਾਕਿ ਆਰੀ ਗੀ॥ ਮੈ ਜੋ ਰਤੇ ਰੇ ਗੁਣਾਇ ਜੀਉ॥ ਰਿਗ
ਲਵਲਾ ਸੇਵੀ॥ ਮੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰੇ ਭੋਰਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹਿ ਜੀ
ਉ॥ ਅਵਗਦਿ ਮੁਰੀ ਜੇ ਫਿਰਹੈ ਬਧਿ ਕਥਾਇ ਨ ਪਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਿ ਗਖੇ ਸੇ ਉਥੇ ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਮਨਮਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੨॥
ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈ ਲੇਚਿਤ ਕੋਠਰ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨੁ ਉਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚਰ ਜੀਉ॥ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝ
ਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੁ ਆਸੇ ਦੋਰ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀ ਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ॥ ਕਰਤਾ ਚਿ
ਤਿਨ ਆਵਈ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਥਾ
ਕੀ ਵਲ ਤਲਬੀ॥ ਮੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੇ ਦਰੁ ਜੀਉ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਨਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ
ਉਥੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਲੁ ਹਰੁ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਨੇ ਕੇ ਕੀਜੈ ਮਿਤਰਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬਹੁ ਰੋਗ ਦੇਖਿ ਭੁ
ਲਾਇ ਆਗੁ ਲਿਭੁ ਲਿਭਾਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਛੁਟੀ॥ ਮੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲੀ ਮਲਾਇ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਰਾਛਲ
ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਟੀ ਆਗੁ ਗਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਖਿਚੇ ਤਾਟੇ ਵਿਹੁ ਚੀ॥ ਮੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਗਲਿ ਜੀਉ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੋਗਤਿ ਆਸੁ ਭੁਜੇ ਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿ ਆਸੁ ਭੁਜੈ ਦੇਇ ਆਪਾ ਰਾਜਿ
ਉ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਵੈ ਸਾਗੀ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਰੁਜੀਉ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥

੨॥ ਸੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੩ ੧੦ ਕਾਫੀ॥

ਮਾਲਾ ਸਜਨ ਮੁਦਲੀ ਭੁਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਤ

ਨੂੰ ਹੋਇ ਚੁਲੀ ਭੁਜੇ ਸਤਿ ਭੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਨ ਬਦਿਭੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ॥ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਗੁ ਰੁਪੁ ਰਾਖਾ

ਇਆ॥ ੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਕੁਲਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ॥ ਤੂ ਵਸਹਿ ਮਨਮਾਹਿ ਸਹ ਜੇਗ ਸਿਰਸੈ॥ ੩॥ ਮੁਰਖ ਮਨਸਮ
 ਭਾਇਆ ਖਉ ਕੇਤਵਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇ ਰੀਰੇ ਰੇਤਵਾ॥ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾ ਲਿਪੀਤ ਮੁਖ
 ਪਲਾ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਕੁਲਨਾ ਤਿਨਾ ਹੀ ਦੁਖੁ ਸੇਤਾ ਪਲਾ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਤਿਸੁ ਰੇਗੁ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ
 ਵਿਚਲਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੋਗੁ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੀ ਕਰਕਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਬਲੀ ਨਿਰਬਾਲਾ ਸਬਦਿ
 ਪਛਾਇਆ॥ ੭॥ ਇਕਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵਸੀ॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾ ਵਸੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥
 ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਉ ਅਗੈ ਏਹੋ ਭੋਨਿ ਘੜਾਈਐ॥ ਤਿਉ ਸਾਰਤੁ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਬੁ
 ਝੇਸੁ ਭੁਦੁ ਭੁਦੁ ਕਮਾਵਲਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਲਾ॥ ਰਹਚਿ॥ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਲਾ ਹਰਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਪਿਆਈਐ॥ ਮੇਲਾ ਹੋਤੁ ਝੇਰਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ॥ ਅਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਈਐ॥
 ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਬੀਨਾਈਐ॥ ੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਾ ਗਿਖਾ ਪਵਲੁ ਉਡਾਈਐ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਚਿਤ ਕਮ
 ਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਦਿਹੁ ਦੰਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬਰਾਈਐ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਦੇਹੁ ਕਿਸੁ ਰੁਆਈਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਚੋਰਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਗਾਈਐ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾ ਕੇ ਆਗੈ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਲਾਲਾ ਰਤਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਕੁ
 ਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਕ ਮੁਜੇ ਗੁਰਮ ਤਿਪਾਈਐ॥ ੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ॥
 ਨਾਨਕ ਮੋਲੀ ਮਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ॥ ੮॥ ੨॥ ੪॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਹਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਿਅ
 ਆਈਐ॥ ਜਿਉ ਰਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕਟੀ ਦੇਹਦੀ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕੀਟੇ ਕਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਦੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਚਰਨਾ ਲਿਗੁ ਰਿਦੈ ਖਾਲਿਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਹਾ ਲਿਸਬ
 ਦਿ ਨਿਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੋਜਨਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੋਜਨਾ॥ ੩॥
 ਜਨਮ ਤਰੀ ਦੁਖ ਭਾਗੈ ਮਰਲਾ ਆਇਕੈ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਲਾ ਪਰਵਾਨੁ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇਕੈ॥ ੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਭੂਹੇ ਵਿਚਿ
 ਧਰੀ ਸਾਜਿਆ॥ ਅਪੇਥਾ ਪਿਉ ਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ॥ ੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮੁ ਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਰਗਾਇਆ॥ ਆ
 ਪੇਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ਸੋਵਿ ਸਮਾ ਦੁਭਾਇਆ॥ ੬॥ ਤੂ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਜਾ ਦਾਹਿ ਸਭ ਤੂਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂਹੈ॥ ੭॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਦੇਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੫॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਨਮੋ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾ
 ਪੈ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਗੁਮੀਰਾ ਬਿਨੁ ਚਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਕਉ ਡੀਕ ਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨ ਸਿਨਾਹੀ
 ਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾਏ ਕੇ ਜਾ ਲੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੇਤਾਪੈ॥ ੧॥ ਬਾਲਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅਪਲੇ ਵਿਟਹਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ

ਸਿਉਲਿਵਲਾਈ। ਸਬਦੁਚੀਨਿ। ਮਤਪੁਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਰਹਾਓ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਨਬਦੁਕੀਚੇਗੇ। ਜੀਉਪੈਬੁਝੁਰੁਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਰਜਸਵੇਗੇ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮੈਵੈਬਿ
 ਖੁਖਟੈਸੰਸਾਰੇ। ਮਾਇਅੰਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਏਬਿਨੁਗੁਰਮਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਸੇਈਸੇਵਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਾਲੈਸਤਿ
 ਗੁਰਭਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਿਠਤਿਹੈਸਚੀਸਾਚਾਨਿਵਸਏ। ਸਚੀਬਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ।
 ਅਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ। ਸ
 ਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੋਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਏ। ਮਨਮੁਖਸਦਰੀਕੁਚੋਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਏ। ਜਮ
 ਕਾਲਿਬਾਧਿਸਨਾਦਾਧਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਲੁਛਡਏ॥ ੪॥ ਸਚਾਤੀਰਬੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਵਲੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿ
 ਬੁਝਏ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁ
 ਲਗੈਨਲਾਏ। ਸਚੀਸਿਠਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਏ॥ ੫॥ ਤਨੁਮਨੁਸਭਕਿਛੁਹਰਿਤਿਸੁਕੇਰਦੁਰਮਤਿਕ
 ਹਟੁਜਾਏ। ਹੁਕਮੁਹੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ। ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁ
 ਝਏ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ ੬॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਨੈਗੁਰਕੈਭਾਇ
 ਪਿਆਰੇ। ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਈਸਚੈਨਇਪਿਆਰੇ। ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰਤੈਵਿਤਲਾਕੇਵੀਚਾਰੇ। ਅ
 ਪੇਮੋਲਿਲਏਭਾਖੈਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵੇਰੇ॥ ੭॥ ਸਭੇਸਦੁਸਦੁਸਦੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਨੈ। ਜੀਮਦਾਮਰਦਾ
 ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਲੈ। ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਸਤਿਗੁਰਭਏਜੇਇਛੈਸੇਛਲਾਪਏ। ਨਾਨਕਤਿਸਦਾਸਭ
 ਕਿਛੁਹੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਹਲਾ ੩। ਕਾਇਆਕਾਮਲਿਅਤਿਸੁਆਲਿਉਪਿਰਵ
 ਸੈਜਿਸੁਨਾਏ। ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਲਿਗੁਰਕਸਬਦੁਸਮਾਲੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੋਗਿਰਾਤਾਹਉਮੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਹੁਪੁਰੇਗੁਰਕੀਬਲੀ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਦੀ। ਰਹਾਓ। ਕਾਇਆਅੰਦ
 ਰਿਸਭਕਿਛੁਵੈਸੇਖੰਡਮੰਡਲਪਤਾਲਾ। ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਵਸੈਸਭਨਾਕਰੇਪਤਿਪਾਲਾ। ਕਾਇ
 ਆਕਾਮਲਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਅਜਾਈ। ਮ
 ਨਮੁਖੁਗੁਪੁਬੁਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਾਇਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਲ
 ਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭਗਤਿਭੇਰਭੇਰਗਾ। ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਹ
 ਟਪਟਲਾਥਾਜਾਗਾ। ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਪਿਪਈਮੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਾਇਆਅੰ
 ਦਰਿਤੇਲਿਤੇਲਾਵੈਆਪੇਤੇਲਲਹਗਾ। ਇਹਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਲਕੁਤਿਸਕਾਮੇਲੁਅਠਗਾਮੋਇ

੨

ਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਕੁਰਬੀਚਗਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਅਖੈਜੈਹੋਰਸਭਕੁਰਮਿਭੁ
 ਲਾਈ॥ ਜਿਸੇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਪਵੈਹੋਰਕਿਅਕੇਕਰੇਚਤੁਰਈ॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਭਉਭਉਵਸੈਗੁਰਪਰਸ
 ਏਪਈ॥ ੬॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਬਖਸਾਬਿਸਨੁਮੇਸਾਸਭਚਿਪਤਿਜੇਤੁਸੇਸਾਗਾਜਚੈਆਪਲਾਖੇਲੁਰਚਾਇਖ
 ਆਵਾਗਚਿਲੁਪਾਸਾਗਾ॥ ਪੂਰੈਸਾਤੇਗੁਰਿਅਪਿਦੇਖਾਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰਾ॥ ੭॥ ਸਕਾਇਅਜੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈਦਰਿਓਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ਨਨਕਸਚੁਵਾਡਿਅਈਪਾਏ
 ਜਿਸੇਹੋਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੮॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਯਲਾ ੩ ੫੨੧੦ ਕਾਠੀ ਦੁਨੀਅਤਸਾਲਾਹਿਜੇਮਰਿਵੈਥ
 ਸੀ॥ ਲੋਕਨਸਾਲਾਹਿਜੇਮਰਿਖਾਕੁਬੀਈ॥ ੧॥ ਵਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚਵੇਪਰਵ
 ਹੁਾਰਹਾਚੈ॥ ਦੁਨੀਅਕੇਗੋਦੇਸਤੀਮਨਮੁਖਦਸ਼ਿਮਰੀਨੇ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਵੇਲਾਨਲਾਹੀਨੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਚੈਸਥਦਿਲਗੀਨੇ॥ ਅਤਮਗਮੁਪਗਾਸਿਆਸਰਜੇਸੁਖਿਰਹੀਨੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁ
 ਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚੀਨੇ॥ ਤਿਸਨਭੁਖਨਚਿਤਰੈਅਨਦਿਨੁਜਲਤਠਿਰੀਨੇ॥ ੪॥ ਦੁਸਟਨਾਉਦੇਸਤੀਨਾ
 ਲਿਸੀਤਾਵੈਰੁਕਰੀਨੇ॥ ਅਪਿਭੁਥੇਕੁਟੇਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਚੋਖੀਨੇ॥ ੫॥ ਗਿੰਦਾਭਾਈਕਿਸੈਕੀਰਹੀਮਨਮੁਖਮੁ
 ਗਪਕਰੀਨੇ॥ ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਿਪਵੀਨੇ॥ ੬॥ ਏਮਨਜੈਸਾਸੇਵਹਿਚੈਸਾਹੋਵਹਿਤੇਹੋਕਰਮ
 ਕਮਾਈ॥ ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਲਾਕਹਲਾਕਿਛੂਤਜਾਈ॥ ੭॥ ਮਯਪੁਰਖਕਾਥੇਲਲਾਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਈ
 ਚਿਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੁਰਹਰਿਚਿਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ੮॥ ਗੁਲਕਾਰੀਗੁਲਸਿਘਰੈਅਵਰਉਪਦੇਸੇਨੇ॥
 ਸੇਵਭਭਾਗੀਜਿਚਿਨਾਮਿਲਿਰਹੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨੇ॥ ੯॥ ਦੇਸੇਰਿਜਕੁਸੇਥਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਦਨੀ॥
 ਏਕੈਦਤਾਤੁਸਚਾਅਪਿਸਲੀ॥ ੧੦॥ ਸੋਸਚੁਤਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਯਾਇ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਾ
 ਏਸੇਪੁਰਸਦਾਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੈਨਰਮਲਾਕਿਉਕਰੀਮਾਇਆਜਾਈ॥ ਪਕੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈ
 ਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਈ॥ ੧੨॥ ਸੋਸਹੁਸਚਵੀਸਰੈਪਿਗੁਜੀਵਲੁਸੇਸਾਗਿ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਨਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀ
 ਚਾਗਿ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹਾਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਗਿ॥ ਮਿਲਿਅਹੋਇਨਵੀਛੁਜੈਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿ
 ਆਗਿ॥ ੧੪॥ ਪਿਰਸਾਲਾਹੀਆਪਲਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਗਿ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੇਭਾਵੈਤੀਨਾਗਿ॥
 ੧੫॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਾਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੇਗਾਸਪੈਦੁਪੀਅਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥ ੧੬॥
 ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਮੇਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਥਾਇਆਸੀਗਾਰਾ॥ ੧੭॥
 ਸਚਾਸਹੁਸਚੇਵਲਾਜਾਰੈਚਿਥੇਭੁਭੈਨਾਟਿਕੀਨੇ॥ ਚਿਨਾਸਚੁਨਭਵਈਦੁਖਯੋਨਾਹਿਪਚੀਨੇ॥ ੧੮॥ ਹਉਮੈਮੈਲਾ

ਜਗੁਠੈ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ ਵੇਰੇ ਗਾਪਾਇ ਮੈ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਾਠਿ ਰਹੈ
 ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਮਾਗੁ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਮਚਿ ਰੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖਿ
 ਆਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰੈ ਵਿਚੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੈ ਅਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ ਗਾਪਾਇ ॥ ਚਨੁ ਮ
 ਨੁ ਸੁਖਿ ਪੀਅਗੈ ਪਰੀ ਵਿਚੁ ਅਪੁਰਾਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਖਿੰਦੈ ਤਾਨਿ ਵਿਗੁਚੀ ਮੈ ਏਕ ਸੁਸਿ ਚਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮੇਰਾ ਛੁਡਿ ਤੂਤਾ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਨੇ ਮਿਲੇ ਸਿਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਲੁ ਗੀਨਿ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ
 ਮੈ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸਿਨਿ ॥ ੨੪ ॥ ਸੇਭਾਈ ਸੇਸ ਜਲਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੈਨਿ ॥ ਅਵਗਣਾ ਵਿਕਾਇ ਪਲਰਨਿ ਗੁ
 ਲਕੀ ਸਾਧੁ ਕਰੀਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਲਕੀ ਸਾਧੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਹਿ ਗੁਰੁ ਸਥ
 ਦਸਿ ਉਲਾਹ ਨ ਮੁਲਾਏਨਿ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਇਨੁ ਰੁਪਾ ਪਕਰਿ ਸੈਚੀ ਮੈ ਚਲੈ ਦਿਅ ਨਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਨ ਵੈਨਾ ਲਿਨ ਚ
 ਲਸੀ ਸਭ ਮੁਗੀ ^{ਕਰੀ} ਜਮ ਕਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਮਨ ਕਾ ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ^{ਨਚਲ} ਹਿਰਦੈ ਰਖੁ ਸਮਾਇ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁ ਵੈਰੈ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੁਲੁ ਹੁਕੁਇ ਮਾਜਾ ਨਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਮਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪ
 ਅਗੁਰੁ ਮਤੀ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖ ਲੁਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਅ
 ਨੁਤਨੁ ਰੁਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇਸੁ ਮੇਰਾ ਰੋਗੁ ਲਾ ਰੋਗੇ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਾ ਲਿਖੈ ਗੁਤਾ ਚੜ੍ਹੈ ਜਾ
 ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਰੈ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਾਥਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ
 ਖਰਚਨਿ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਸਹਾਜੇ ਰਵੈਨਿ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾ ਚਿਐ ਜਨ ਮਹਿ ਨਾ ਮਗਹਿ ਨਾ ਚਿਐ ਦੁਖ ਸਹੈਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ
 ਸੇਉ ਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੀਨਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੈਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮ
 ਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਲੀ ਅਹਿ ਨ ਕਸ ਦੁਲਹੈਨਿ ॥ ੩੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਖ ਮੁਖ
 ਗੁਰੈ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਅ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀ ਮੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਰਹੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਸਦਾ ਰਵੈਨਿ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਰਮਾਨ ਸੇਵਕੁ
 ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੈਨਿ ॥ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਆਸੈ ਸੁਲੇ ਨਾ ਮੁਲਹੈਨਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਨਿਰੰਗ ਸਿਉ
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਲੀਨਿ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਰਹੈ ਲਿਖਿ ਆਗੁਰੁ ਭਲਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥ ੩ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਆਪਾ
 ਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵੇਖਾਇ ਆਪੁ ਭੁਆਤ ਮਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪੁਰੈ ਭੁਏ ਦੂਜਾ ਅਵਰ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਉ ਪਾਇ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਬਹੁ ਮੁਹੈ ਬਹੁ ਮੁਵੈ ਸਭ
 ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਵੇਖੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚੁ ਆਖਦਾ ਜੇ ਚਰੈ ਦੁਹ

ਮਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿ ਆਏ ਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵ ਸੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕ
 ਰਿਗ ਅਥਾਪਿ ਮਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਰਗੁ ਜੁਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
 ਕੋਈ ਆਦਿ ਮਨਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਪਿ ਮਾਹਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖ ਲਕੈ ਭਾਈ ॥ ਕਿ
 ਪਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਮਰਾ ਪੀਦੁ ਖਿਭੈ
 ਤੁਝੈ ਪਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤਹੀਰ ਜਾਵੁ ਖਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਈ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਮਰ
 ਪੀਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪਖਾਫੇਰੀ ਪਾਲੀਓ ਵਾਜੇ ਦੇਵਹਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗਨੁ ਚੁਛਿ ਪਾਇ
 ਆਦੁ ਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਵਾਰਿ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਪਗ ਚਰਣਾ ਤਾਇ ਸਭੁ ਪਰਤੀ ਠਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥
 ੭ ॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾ ਲਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਮਰਾ ਪੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੈ ਤ ਤੇਰੀ ਦਿਪ ਮ
 ਜੇ ਨਿਦੈ ਤ ਛੋਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਿ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਉਪਰਿ ਪੈਰੀ ਸਿਤ ਮਨਈ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰੁ ਭਾਇ ਆਦਿ ਵਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ
 ਕੇ ਭਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁਝਾਈ ਮੀਰੁ ਵਰੇ ਸੇਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਲਾਜਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖੁ
 ਲੀਘ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਪਦੀ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਹੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ
 ਪਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਥਰ ਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਧਿਰਾ ਸਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਇਸੇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤ ਕਰਿ ਕ
 ਰਿ ਬਿਨੁ ਉਭੁਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੋ
 ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚਿਉ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੁ ਤੁਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਗ ਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਭੈ
 ਨਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹ ਠਲਾਜ
 ਭਚਕੁ ਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇ ਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਇਕੁ ਦਨੁ ਮੈਰੀ
 ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰੁ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭਿਝੁ ਕੇਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰੁ ਵਡਿ ਆ
 ਈ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੇਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਪਾਯੁ ਕਕਰੁ ਵਰਣ ਵਰਸੈ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ ਲਾਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਲਿਦੇ ਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਪਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ਅਨੇਕ ਉਪਵਕਰੀ ਗੁਰ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੇਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਰੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਣਾ ਮਰਾ ਪੀਦ
 ਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰਾ ਸਈ ॥ ੩੦ ॥ ਨਾਨਕ ਜੂਝੀ ਚੀਪੈ ਤੁਧੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚੁੰਨੈ ਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅੰਦਰਿ ਸਚ ਦੇ ਹੁਲਾਇਆ ਪੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰਲਾਜ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਮਲੋ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰਹਿ ਰਿਨਾਮੁ ੩੨
 ਵਿਸਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਚੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ
 ਗਾਪਿਆਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁਪਾਇਆ ਮੇਖਦੁਆਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਠੀ ਨਾਮ ਕਾਜੇ ਮਿਲੈ ਤਰ
 ਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਪੁਰ ਬਿਠੈ ਵੈਲਿਖਿ ਆਤਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜੇ ਪੀਏਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚਿ ਅਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਉਠਾਇ
 ਅਭੀਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਗੁਰੁ ਖਿਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤੈ ਕੋਧੋ ਵਾਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਜਨੁ ਲੋਕੈ ਲਹੁ
 ਮੇ ਪੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਲਿ ਅਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਗੁਰੁ ਲਨਾ ਮਕਾਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖ ਲਕਾਰਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ੬ ॥ ਜਿ
 ਉਮਛੁ ਲੀਵਿ ਲੁਪਾਈ ਮੈ ਰੋਨ ਕਿਤੇ ਦੇ ਪਾਇ ॥ ਚਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
 ੭ ॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਤ ਕੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਆਪਾ ਰੁਹੈ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਲਾਗੀ
 ਰਹਿਉ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਪਰਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵਲਾਇ ॥
 ੯ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦ ਰਬੁ ਨਾਮੁ ਹੋਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿ ਸੁਪਨਾ ਪਤਿ ਸੇਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੈ ਆ
 ਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅਕਥ ਕਰਾਈ ਪੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪੀਰਤੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੀਤੀ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦ ਤੇਰਾ ਤਾਣਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੈ ਛੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਿਉ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿਰਿ ਆਸਨਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੁਨੀਚਿ ਆਸਾ ਬਤੁ ਪੁਜੀ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਥਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
 ੧੫ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
 ਉਹ ਸ੍ਰਿਹਰਿ ਚਿਥੀ ਖਾਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨ ਹਿਥਿ ਆਪਣਾ ਨਿਕਤ ਰੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਗਮ ਮੇਰੇ ਚਗ ਕਤ ਪਾਈ
 ਮੈ ਪੁਰਖ ਮੇਸਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਗਮ ਮਹਿਰਿ ਆਥਿ ਆਪੇ ॥ ਅਤੇ ਤਿਸਨਾ ਕਥਾ ਨਹੀ ਪਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਥਸਾਇ ਕੋਰੇ ਪੁਸ
 ਗੀਰਿ ਚੰਡਾ ॥ ਆਗੀ ਆਨਿ ਨ ਸੁਣੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤਾ ਬਿਆਪਤ ਜਗੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਣਨ ਪਾਈ ਮੈ ਪੁ
 ਭਦਰ ਬਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਅੰਦੇਸ ਬੀਧਿ ਪਰਨਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਪਵੈ ਫਿਰਤਾ ਬਿਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਆਪਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ
 ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨ ਪਉ ਕਾਤਿ ਨੇਰੀ ॥ ਏਕਾ ਅਸਠਾ ਕੁਰਪੁ ਚੰਡੇਰੀ ॥
 ੭ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਿਤਨ ਪਸੋ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹਨ ਕਾ ਅਰਦਾਸੋ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭਾਇ ਚਿਕਿ ਪਾਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਤਿਪਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਥਨ ਮੇਰੇ ਮਗਨਿ ਸੇਕਸਾ ਗਗ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਪਰੁਹਰਿਨਾਗਗ॥ ੧॥ ਚਰਲਕਮਲਾਸਰਲਾਇਨਗਾਇਲਾ॥ ਦੇਨਨਥਰੁਗਤਪਗਾਇਲਾ॥
 ਹਰਿ॥ ਅਨਥਾਨਥਰੁਗਤਭੈਮੇਟਨਾ॥ ਸਾਧਨੀਗੀਜਮਦੁਤਨਭੇਟਨ॥ ੨॥ ਜੀਵਨਰੂਪਅਰੂਪਦਾਇਆਲਾ॥
 ਰਵਲਗੁਲਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ ਰਿਗਰੂਪਮਾਇਅਨਥੀਅਪੈ॥ ੪॥ ਜਾ
 ਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਚੇ॥ ਪੋਤਨਹੀਪੰਚਬਟਵਚੇ॥ ੫॥ ਅਨਥਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕਪਿਆਏ॥ ਸਰਬਠਲਾਸੇਈਜ
 ਨੁਪਏ॥ ਧ੍ਰੁਵਮਿਅਨੁਗੁਰੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥ ਕੇਵਲਨਾਮੁਤਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥ ੬॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਜਿਨਰਿਖਿਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਈਐ
 ਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿਤਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ ਤਿਨਸਿਉਪੈਤਿਨਤੁਟਈਕਥਹੁਨ
 ਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁਲਗਵਾਤੇਰਨਿਤਜੀਉ॥ ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜ
 ਲਾਨਾਮੁਜਪਰਮਨਮਿਤਜੀਉ॥ ਰਹਚਿ॥ ਦੇਖੈਸੁਲੇਨਜਾਲਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ ਕਚੀਦੇਹਵਿਲ
 ਸਲੀਕੁਕੁਕਮਾਵੈਪ੍ਰਭੁਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਜਿਉਚਲੇਗੁਰਪੁਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿ
 ਆਇਆਚਲਲੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੇਪਰਪੰਦੁਪਸਾਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੇਗਜੀਉ॥ ਜਿਸਨੇਕਰ
 ਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੇਗੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪਨਰੇਪ੍ਰਭਭਾਲਿਆਦਰਗਹਪੈਪਾਜਾਇਜੀਉ॥ ਅੰਧੈਸੁ
 ਖੁਮੁਖੁਭਿਜਲਾਇਕੇਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬਰਮਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥ ੪॥
 ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਗਧਿਆਸਰਬਜੀਆਪਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ ਸਚਖਜਾਨਾਸਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਪਨੁਮਾਲਜੀਉ॥
 ਮਨਭੇਕਥਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਅਪੋਰੋਇਦਇਆਲਾਜੀਉ॥ ੫॥ ਆਵਲੁਜਾਲਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰਾ
 ਜੀਉ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਪਈਐਉਚਾਅਗਮਅਪਰੁਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਲਾਵਿਸਰੈਸੇਮਹਿਜੀਮੈਲਾਖਵਰ
 ਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਚਨੇਹੁਤਿਨਪੀਤਮਾਜੇਨਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਜੀਉ॥ ਗੁਲਸਾਂਝੀਤਿਨਸੰਗਿਥਸੇਆਰਪਰਪ੍ਰਭ
 ਜਾਪਿਜੀਉ॥ ਗੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥ ੭॥ ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਲਾਹੁਤੁਰੈਏਕੁ
 ਅਨੇਕਜੀਉ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਤੁਸਰਬਮੇਤੁਰੈਥੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀ
 ਟੇਕਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ਕਾਠੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤ
 ਰਿਜੀਕਾਂਢੀਆ॥ ਜਿਨਨੇਹੁਦੁਜਾਲੇਲਗਾਧੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥ ੧॥ ਹਉਨਾਛੋਰੁਉਕੰਤਪਸਗਾਸ
 ਦਰਿਗੀਲਾਲਾਧੁਪਿਆਰਏਹੁਮਹਿਜਾਅਸਰਾ॥ ਰਹਚਿ॥ ਸਜਲਾਤੁਰੈਸੈਲਾਤੁਰੈਤੁਰੈਪਰਿਬਹੁਮਾ
 ਲੀਆ॥ ਜਾਤੁਅੰਦਰਿਚਾਸੁਖੇਤੁਨਿਮਲੀਮਲੀਆ॥ ੨॥ ਜੇਤੁਤੁਰਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਨਾਦੁਜਾਵੇਖਾਇ॥ ਏਹ

ਪਈ ਮੁਦਾਤਰੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਲੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸਵਲੀ ਸੁ ੩: ੪੦
 ਲੀ ਕਹਲੀ ਆਜੇ ਗੁਰੂ ਥੀ ਵੈ ਕਿਰਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਰੇ ਮਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਚੁਸਾਹੀ ਹੁਸਾ
 ਹੁ ਉਕਹਿਨ ਸਕਾ ਗੁਲ ਤੇਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਹੀ ਆਤ ਉ ਅਸਿਖ ਮੰਵ ਹੁ ਭਿਵ ਪਾਈ ਆ ॥ ਹਿਕ ਚੋਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹ
 ਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੇ ਕੁਮਾਲੀ ਆ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨੁ ਪੀਰੀ ਮੈ ਕਿਲਾਵਿ ਖਵੈ ਵਨਿ ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਓ ਮੈ ਜੋਰ
 ਹਿ ਆਭਰ ਪੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਛਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹ ਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆਨ ਸਕ ਸਿਤ
 ਸਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੈਥੀ ਆ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਭੁਭੁ
 ਗਾਈ ਹੋਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਅਪਾਰ ਭਗਤ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਰੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਨਸੈ ॥ ਠਹਰਿ
 ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹਿਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਹੋਇ ਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ਵੇ ਛੁਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧ
 ਨਿਥੀ ਪਿਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇ ਅਧੀ ਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਤੁਥੀ ਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮ
 ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨ ਹਿ ਸਰਪਰ ਹੋਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਰਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋ
 ਨੀਭਰ ਮਤੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਨਕ ਉਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਭਾਇ ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਤਿ ਨੀਜਿ ਪਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬੇਜ ਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸਿਖ ਬਹੁਤ ਅਨੰਤ ਕੋ ॥ ਜੇ ਸੁਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿ ਸੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਵਿਸਰਨਾ ਹੀ ਦਾ
 ਤਰ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ॥ ਗੁਲ ਗਵਾਦਿ ਨੁਗਾ ਤਿਨ ਨਕ ਚਾਉ ਏਹਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਕੁਚ ਜੀ ॥ ਮੰਵ ਕੁਚ ਜੀ ਅਮਾਵਲਿ ਨੇਸ ਕੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਗਵਲਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂਇ ਕਿਚਰੀ
 ਦੀ ਆਕਉ ਲਜਾ ਲੈ ਮੇਰਨ ਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਗਵਿ ਆਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵ ਕੀ ਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਲ ਮੰਵ
 ਨਾ ਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸਪਰੇ ਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਵਿਥਗ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਪੰਨਾ ਤੇਰਨ ਉ ਜੀਉ ॥
 ਇਕ ਭੋਟੇ ਲਿਨ ਅੰਬ ਕਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾ ਲੈ ਤੇਰੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਰੇ ਗੁਲਾ ਮੇਰੀ ਤੈ ਮਾਇ ਕੁਜੀ
 ਉ ਸੇਵ ਸਤੁ ਸਹਿਦਿ ਤੀ ਅਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇ ਆਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦਰੇ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸਿ
 ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀ ਅਸੁ ਤਿ ਸੁਕ ਤਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬ ਰਿਝੁ ਜਾ ਕੁਰਲੀ ਆਬ ਗਬ ਹਿਠੇ ਆ
 ਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁ ਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਬੁਲਾਥੀ ਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟ ਕੀ
 ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਯਾ ਲਹੁ ਮੁਤੀ ਅਸੁ ਦਖਾ ਕੁਪਰੀ ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਲ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਯੁ ਨ ਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
 ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਤੀ ਸੇਰਾ ਗਲੀ ਮੈ ਰੋਹ ਗਲਿ ਕਾਈ ਗਾ ਤੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚ ਜੀ ॥
 ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੇ ਤੁਸਹਿ ਬੁ ਮੇਰੀ ਗਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਖਿਵ ਸਾਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਥਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਲੇਖ ਪਤਿ ਵਰਾਣੀ ਅਭਾਈ ਭੀ ਖਉ ਦਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਥਲਾ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਅਕਾਸਿ ਜੀਉ॥
 ਭਾ ਲੈ ਭਵ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਮੈ ਭਾ ਲੈ ਨੈਭੀ ਭਗੀ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਸੇ ਸਹੁ ਰੇ ਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਲਾ
 ਤਾ ਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਸਹੁ ਭੀ ਹਵਲਾ ਹਉ ਅਵਲਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੇ ਲਵਾ
 ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਚਹਿ ਪਈ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਕਿ ਅਮਾਗਉ ਕਿ ਅਕਹਿ ਸੁਲੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖਿ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਗੁ
 ਰਸ ਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਅਸ ਚੁਨਨ ਕਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਯਾ ਪ ਗੁਲਵੀਤੀ॥
 ਜੇਦੀ ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਅਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀ ਅਕੀ ਗੁਰ ਸਜਲ ਦੇ ਹਿਮ
 ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੋਈ ਦਸਿਉ ਪਦੇ ਜਗਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਕਾਹੁ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਭੁਭੇਵ ਸਾਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬ
 ਤਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਅਇਆ ਦੂਰੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀਤ ਉਸਰ ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਮੈ ਅਸਾਰ ਖੀਚਿਤ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੇ
 ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈ ਅਜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤ ਜੀ
 ਵਿਸਰੇ ਦੂਜਾ ਚਉ ਜੀਉ॥ ਇਉ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਵਜਾਨ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਅਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾ
 ਲਦਾ ਮੈ ਕਹਿ ਅਸ ਭੁਭੁਕਾਉ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਅ ਗੁਰਿ ਨਨਕਿ ਕੀ ਆਪਸਾਉ ਜੀਉ॥
 ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਨਾਇ ਸਨ ਭੁਖ ਜੀਉਰ ਜਾਇ ਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦੀ ਸੈ ਸਿਖ ਜਾਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗ
 ਉਪਾਇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੯॥

ਗੁਰੁ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਯਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈ ਅਵੈ ਘਰਿ ਪਹੁਲੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਾਨਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਲਾਨ ਸਮਾਵ
 ਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਗੁਲਾ ਸਰਨ ਜਾ ਲੀਭਗ ਮਿਭੁਲੀ ਜੋ ਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ
 ਜਾਤਾ ਪਿਰਕਾਸਹੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਲੀ ਸੁਤੀ ਗੈਲਿ ਵਿਹਲੀ॥ ਨਨਕ ਬਾਲਾਤ
 ਦਿਰਾ ਰੋਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰਪਨ ਭੁਮਲਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਰ
 ਵਿਰਹਿ ਅਨੁਗਚਾਰਿ ਤਿਭੁ ਵਲਾ ਬਾਨੀ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਤਿਭੁ ਵਲਾ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋ ਗਾਇ ਅਵਗ
 ਦਵੈ ਤੀ ਦੂਰੇ॥ ਜੈ ਸੀ ਅਸਾ ਤੈ ਸੀ ਮਨਸਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੁਰੇ॥ ਠਹਿਰੀ ਨ ਰਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਰੰ ਚਨ ਮੈ ਲੈਵੈ
 ਸੋ॥ ਨਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚ ਭਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀਤ ਮਤੈ ਸੇ॥ ੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਲਾਇ ਹੰਢੀ ਵੈਵਾ ਸਹੁ ਰੇ ਬਲਿ ਰਾ
 ਮ ਜੀਉ॥ ਸਹੁ ਰੁਕਮੁਰ ਜਾਇ ਸੇ ਨਦ ਲੈ ਜੋ ਪੁਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਅਕਰ ਤੈ ਕਹਿ ਪਾਇ ਅ
 ਮੈਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਵੀ ਨ ਉਨਹ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਅ ਤਿਉ ਲੋਈ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾ ਸੀ ਗੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ

ਬਾਲੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਸੁਖ ਮਹਾਨੀ ਗੁਰਚਕਲੀ ਪੁਰੁਚੇ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੁਲਾਇ ਤਨੀ ਦੁਰਿਨਾ ॥
ਵੈਘਰਿ ਪੇਈ ਐ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹ ਦੁਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ॥ ਘਰਿ ਸੇਧੀ ਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੇਖੀ
ਪੀਤ ਮੇਰੀ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਧਨੇ ॥ ਸੰਜੇ ਗੀ ਮੇਲਾ ਬਾਨਿ ਸੁਰੇਲਾ ਗੁਲਵੰਤੀ ਗੁਰਗੀ ਮਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸ
ਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੁ ਕ੍ਰਿਨ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜੀ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਆਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਸੁਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਪਰਮੰਦਰ ਸੇਰ
ਏ ॥ ਪੰਚ ਸਥ ਦੁਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥
ਸਚੁ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵਹੁ ਸੇਹਿ ਲੜਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਬਾਨਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਥ
ਦਿਸਵੇਗੇ ॥ ਗੀ ਅਨਮਾਹ ਸੁਨੇਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤਿਭਵਲ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਗਸੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘ
ਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੀਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇ
ਰੈ ਪਰਮਤਤਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਜੀਤ ਭੇਖ ਤੁਸਠ ਲਿਉ ਦਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਲ ਹਾਰੇ ॥ ਤੂ ਜਾਨੁ ਗੀਅਨੀ ਅੰਤਰਾ
ਮੀਆ ਪੇਕਾਰ ਲੁਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਅਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਸਾ
ਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਥਿ ਨੁਕਦਿ ਲਾਬੁ ਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਅ ਦੇ ਕੇਤੇ
ਤੁਥਿ ਬਿਨੁ ਕਵਲੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਾਏ ਦੇਵਨੇ ਮਨੁ ਗਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਵ ਗਲ ਸਥਾਇ
ਜਲਾਏ ਗੁਲ ਸਿਰੀ ਮਿ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਵਹੋ ਸਜਨਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਭੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੈ ਖਵੀਤ ਕਾ ਮੇ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਨਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੇਤੇ
ਰਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਰਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੇਈ ਮਿ
ਲਿਅ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਘਰਿ ਮਾਇ ਅਵੇਸਾ
ਜਨ ਤਾਪਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਅਵੀਸਾ ਚ ਸਥਾਇ ਠਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਸੀਰਾ ॥ ਗੁਲ ਸਿਰੀ ਰਹਿ ਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜ
ਰਾਵੀ ਗਿਰੀ ਰਾਏ ॥ ਅਵਗਦ ਮਾਰਿ ਗੁਲੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰੀ ਖਾਥਿ ਪਾਏ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇ
ਦਿਅ ਦਲੁ ਕਰੇਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਿਲਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਛਾ
ਬਾਛੀ ਏਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੁਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪਿਰਿ ਰਵੀ ਜੀ ਸਥਾਇ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਅਨਹਦੁ ਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪੁਰੁ ਦੁਰਿ
ਨੇਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੇਈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਨਾ ਰਿਸਥਾਈ ॥ ਅਪੇਰਸੀਆ ਅਪੇਰਵੇ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸਦੀ ਵਡਿ ਮਾਈਆ ॥ ਅਮਰ

ਅਭੇਦੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਈਐ ॥ ਨਨਕਾ ਅਪੇਜੇ ਗਸਿ ਜੇ ਗੀਤ ਦਰਿ ਕਰੇ ਏਵਲਾਈਐ ॥ ੩॥
 ਪਿਰੁ ਉਚਰੀਐ ਮੜੀਐ ਤਿਹੁ ਆਸਿਰਤਾ ਜਾਮਾ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਲਾ ਅਨਹ ਦਸਬਦ
 ਅਗਾ ਜਾਮਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀ ਕਰਲੀ ॥ ਸਾਰੀ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨੀਸਲੇ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਖੇਦੇ ਨਹੀ ਠਹਰਨਾ ਮੁਰਚਨੁ ਪ
 ਰਵਾਏ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਵੈ ਨ ਜਾਸੀ ॥ ਨਨਕਾ ਕੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪਛਾਣੈ ਸੇ ਅਵੇ ਨਾਸੀ
 ॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁ ਪੈ ਪੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਪ
 ਟਿਚਨ ਲਾਗਨਿ ਚੰਦ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅਪੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਗੁਲਾ ਜੀਵ
 ਲਾਵੇ ਨਾਲਿ ਸੇਹੈ ਪਰੀਖਿ ਮੋਹਲੀਐ ਲਾਇਆ ॥ ਵੀਵਾ ਹੁਏ ਅਸੇ ਭਸੇ ਤੀਪੰਚ ਸਬਦੀਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
 ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁ ਪੈ ਪੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜੇਨ ਗੁਰੂ
 ਆਮਨੁ ਲੀਅਤਾ ਦੀਤਾ ॥ ਲੀਅਤ ਦੀਆ ਮਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇਸ ਜਲ ਕਿਉ ਵੀਸ ਗਹਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ॥
 ਹਉ ਰਲੀਆ ਜੀ ਅਸੇ ਤੀਹ ਹਿਰਹਿ ॥ ਸਗਲ ਗੁਲਾ ਅਵਗਤੁ ਨ ਕੇਈ ਹਉ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸ
 ਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ ॥ ੨॥ ਗੁਲਾ ਕਾਹੈ ਵੈਵਾ ਸੁਲਾ ਕਾਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ਜੇ ਗੁਲਾ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ
 ਸਾਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝੁ ਕਰੀਜੈ ਗੁਲਾ ਹੋਵੇ ਗੀਛੈ ॥ ਭਿਅਵ ਗਲਾ ਚਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੈ ਬਰਕਰਿ ਮਰੈ ਬਰਾ ਅਪਣ
 ਪਿਰੁ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਰੀਐ ਝੋਲਿ ਮਮਿ ਤੁਪੀਜੈ ॥ ਗੁਲਾ ਕਾਹੈ ਵੈਵਾ ਸੁਲਾ ਕਾਢਿ ਵਾਸੁ
 ਲਈਜੈ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੇਈ ॥ ਆਖਲਾਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੂਲਾ ਝੋਰੇਈ ॥ ਜੇ
 ਇਥੁ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਦੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਰਿਐ ਦਰੁ ਅਲਮੀਗੀ ਆਦੇਵੈ ॥ ਦਰੁ
 ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਾਗੀ ਬਿਧਾਤਾ ਨਸਕਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੇਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥
 ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਲਾ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹ
 ਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚਕੀ ਮਾਠਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਰੀਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਾ ਲਿਉ ਕਿਉ ਛ
 ਲੈ ॥ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੇਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਲਾ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸ
 ਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਲਾ ਕੀਆ ॥ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਦੀਆ ਗੁਰਪਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਹਜੇ ਪਛਾਤਾ ਜਾਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਲ
 ਗਵਾਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਲੇ ॥ ਹਉ ਪਰਾਇਆ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸ ਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨॥
 ਆਇ ਗਇਆ ਕੀਨਾ ਆਇ ਚਿਕਿਉ ਅਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੀਤ ਮਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੀਰਾ

ਤਸਚਕੀਤਾਜਿਨਿਬਿਬਕਕੋਟਉਸਰਿਆਪਚਰੂਨਾਇਕੋਅਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿਤੁਸਵਾਰਿਆ
 ਰਮਵਗਦਿਆਮਰੇਤੁਸੁਦਿਪਿਅਰੇਤੁਪੁਭਵੈਸਚੁਸੇਈਆਵਲਜਲਾਨਥੀਐਸਾਚੀਮਾਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰ
 ਜਨੁਤੈਸਾਮੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਵੈਸਮਣੈਸੁਣੈਜਲੀਐਜੈਅਪਿਜਲਾਵੈਅਪਿਜਲਾਵੈਮਾਗਗਿਪਵੈਅ
 ਪੇਸੁਆਯੋਵਏਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਅਪੇਕੀਮਾਤਿਕਉਦਾਅਭੇਵਏਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡਨਜਲਾਰਾਮੁਰਿ
 ਦੈਸੁਮਾਨਿਆਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੁਣੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋਵਤਿਆਪਲੋਕਿਉਪਰਘ
 ਰਜਾਯੀਸਾਜਨਰਤੇਸਚਕੇਸੀਗੋਮਨਮਾਹੀਮਨਮਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਈਆਕਰਮਪਰਮਸਥਾਇਆਅਰਸ
 ਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੁਜਾਨਮੁਸਾਚਭਾਇਆਅਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੈਖੈਤਿਸੈਭਲਾਭਾਇਆਸਾਜਨਗੰਗਿਰੰਗੀ
 ਲਫੇਰੇਗੁਲਾਨੁਬਲਾਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਅਗੁਜੇਥੀਐਕਿਉਪਧੁਜਲੈਅਪਿਮੁਸੈਮਾਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉ
 ਰਾਹੁਪਛਾਣੈਕਿਉਗਹਿਜਾਵੈਮਹਲਪਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਵਿਲੁਨਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੁਣੈਅੰਧੁਬੁ
 ਝੰਧਲੀਦਿਨੁਗਭਿਚਨਲੁਚਉਉਪਜੈਸਬਦਗੁਰਕਮਨਿਵਸੈਕਰਜੇਰਿਗੁਰਪਰਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਗੁਰ
 ਪਾਧੁਗੁਰਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆਕਿਸੁਪਰਿਖਿਲਉਗੰਠਵੀਦੁਖੀਭਰਿਆਇ
 ਆਦੁਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਥਾਇਅਕਉਲੁਜਲੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆਆਵਲੇਜਵਲੇਖਰੇਰਰਵ
 ਲੇਤੇਟਿਨਮਵੈਠਗੀਆਨਮਵਿਹੁਲੇਉਲੇਫੂਲੇਨਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਲਾਇਆਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁ
 ਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਲੈਸੇਭਰਪੁਰਿਲੀਕਾਸੇਵਕਸੇਵਤਾਕਰੇਸਚਸਥਾਇਪਤੀ
 ਲਾਸਥਦੇਪਤੀਜੈਅੰਭੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲਮਹਲਾਅੰਤਗੇਅਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੇਈਪਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤ
 ਰੇਗੁਰਸਥਾਇਮੇਲਾਤਾਸੁਹੇਲਾਥਾਜੀਤਅਨਹਦਬੀਲਾਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਲੈਸੇਭਰਿਪੁਰਿਲੀਕਾ
 ੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਯਾਹੀਐਕਰਿਵੈਖੈਸੇਈਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੇਚੈਕਈਕੀਮਤਿਸੇਪਾਵੈਅ
 ਪਿਜਲਾਵੈਅਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏਜੈਜੈਕਰੁਕਰਹਿਤੁਪੁਭਵਹਿਗੁਰਕੈਸਥਾਇਅਮੁਲਏਹਿਲਉ
 ਨਿਚੁਕਰਉਥੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਈਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥੫॥
 ਗੁਰਮੁਖੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਛੰਤ॥ ਸੁਖਸੇਹਿਲਫ਼ਾਰਹਿਪਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਛਲੁਪਾਵਹੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਛਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਜਨਮਸਨਮੁੰਦੁਖਸਿਵਗੇਬਲਿਹਰੀਗੁਰਅਪਲੋਵਿਦਹੁਜਿਨਿਕਾਰਜ
 ਸਭਿਸਵਗੇਹਰਿਪਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਛਲੁਹਰਿਜਨਪਵਹੁਨਾਨਕਕਰੈਸੁਲਹੁਜਨਭਈਸੁਖਸੇ
 ਹਿਲਫ਼ਾਰਹਿਪਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਦਿਹਰਿਗੁਲਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਪਿਆਏਜਿਨਕ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਲਾ ਉਭਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰ ਹੁਦਰ ਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ
 ਸੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਓਹ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿ ਪਕੀਰੀ ਮੈ ਰੋਹੁ ਆਸੀ ॥ ਤਿਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ਸੁਦੀ ਮ
 ਨ ਭੀ ਨੇ ਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦਵੀ
 ਚਾਰਾ ਮਨਾ ਮੁਪਿਆ ਗਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾ ਕਰੇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਸਹ ਜੇ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲ ਵਿਖਸਿ ਗਵਾਏ ॥
 ਸਭੁ ਕੇਤੇ ਰਤੁ ਸਭਨ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਆਗਾ ॥ ਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਜਨਮਾਇ ਵੇਰੇ ਘਰ
 ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਸੀ ॥ ਠਹਿਰ ਭੂਖਨ ਲਾਗੈ ਮਾ
 ਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜੇ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋ ਰਿਵੇਛੇ ਰੋਹ ਗਿਬ
 ਨੁ ਕੇ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਜਨਮਾਇ ਵੇਰੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮੁਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਭ ਗਤ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਇ
 ਆਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿ ਸਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਲ ਸਚੀ ॥ ਨਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
 ਨਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਿਸਾਚੈ ਜੀਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਲ ਅਵਗਲ ਪਛਾਣੇ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ਗੁਲ ਅਉਗਲ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
 ਘਰੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਭਗਤ
 ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਖੁਭ ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਭਗਵਿਲਾਸ ਤਿਨੁ
 ਰਭਗਤਿ ਨਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਦੁ ਖੁਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਉਈ ਦੂਜੈ ਭ
 ਾਇ ਪਰ ਜਵਿਗਈ ਵਿਲੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੁਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਗੀ ਮਾ ਅੰਤਿ ਗਈਆ ਪਛੁ
 ਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈਵਾ ਭ੍ਰਿਮਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਰ ਜੁਸਾਚ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲ ਕੰਟ
 ਭੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਲ ਕੰਟ ਕੁਮਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਲੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁ ਵਕਦੇ
 ਨ ਸਿਖੁ ਦੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦੀ ਉਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਸੁਗਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਆਪੇ
 ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਭਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮੁਹਲਾ ੩ ਸਥਾ ਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ

ਬੈਸਦੇ ਕਹੋਇ ਵੀਚਰੇਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਯਾ ਵਿਖਾ ਦੇ ਸਾਚੁ ਗੰਧਿਆ ਉਰਿ ਪਰੇਗਾ ॥ ਸਚੁ ਗੰਧਿਆ ਉਰ ਪਰੇ ਦੁਤਰ
 ਤਰੇ ਠਿਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਨੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਇ ਅਸੇਈ ॥ ਸਚੇ ਗੁਲਗਾ
 ਵੈਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੈਖੈ ਸਭੁ ਜੇਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਉਸਚਾ ਹੋ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗਾ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ
 ਹੋਈ ਮੈਰੇ ਨਕੇਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਸਾ ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤੀਮਲਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾ
 ਤਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਪਿਆਇਨਿ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜੇ ਨਹਿ ਦੇਵ ਸਿਆਨ ਵੀਛੁ ਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ
 ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਹਿ ਲਾਹੇਈ ਗਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਲਗਾਵੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁ
 ਰਖੈਈ ਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ॥ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ
 ਸਚੇਉ ਪਜੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜੇ ਹੋਈ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇਕਰਤਾ ਅਪਿਕਰਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਭਗਤ
 ਸੇਰਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਲੇਗਾ ॥ ਪਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਅਪਿਪਛਾ ਲੇਗਾ ॥ ਅਪੁਪਛਾ ਲਹਿਤਾ ਸ
 ਚੁ ਜਾਨਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋਸਤਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰ
 ਹੁਨ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕਾ ਜੇ ਸਕਦਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਜੁਗਚਾਰੇ ਪਨਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਹੁ ਨ ਹੋਈ ਗਾ ॥ ਨਿਰਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ
 ਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਨਾਨਿਆ ॥ ਪਨਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾਹੇ ਅਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਤਹਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਨਕ ਕਾਮਲਿ ਕੀਤੈ ਰਾਵੈ ਮਨਿ ਮਾ
 ਨਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਨਬਾਲ ਵੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਗਾ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹ ਗਦੀ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇ
 ਸੁਨੇਈ ਗਾ ॥ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁਨੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਰਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਕਰਲੀ ਕਾਰਕਮਾਵੈ ਸਬ
 ਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਨਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛੁਗਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀਆ ਪਲਾਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਨਕ ਕਾਮਲਿ
 ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗਵਹਿ ਆਪੁ ਭੁਜੇਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀ ਕਰਕੇ ਪਨਬਾਲ ਵੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਈ ਮਿਲਾਏ ਗਾ ॥ ਤ
 ਰਿਕੈਰੀ ਗਿਰਤੀ ਹੋ ਕਮਲਿ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਬਾਈ
 ਸਚਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਕਮਲਿ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਮਲਿ ਲਾਇਆ ਕੀਠਿਲਾ
 ਏ ॥ ਨਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲਾ ਪਛਾਨੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਪਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੈਰੇ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਗਾ ॥
 ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨੁ ਲੋਹੇ ਆਪੁ ਭੁਗਵਿਹਿ ਆਸਭਾਈ ਗਾ ॥ ਪੁਰੁ ਗਵਿਹਿ ਆਸਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਪੁਰ

ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਸੇਜਸੁਖਾਣੀਮੇਰਪੁਰਭਲੀਸਦੁਸੀਗਾਰੁਥਲਾਇਆਕਾਮਾਦਿਨਿਰਮਲੁ
 ਉਮੈਮਲੁਖੇਈਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚਿਸਾਈ। ਨਾਨਕਅਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥੩॥੧॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਗਾਮਨਾਦਿਨਸਥਾਇਰਵਹੁਅਨਹਦਸ
 ਬਦਵਜਾਏਗਾਮਨਾਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁਨਾਗੀਅਨਾਦਿਨੁ
 ਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮਾਗੈਸਾਪਨਕੀਤਪਿਆਰੀ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਾਮੈਤਰਿਸੇਜਨਸਥਾਦਿਸੁ
 ਹਏ। ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆ
 ਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਗਾਮਨਾਦੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਾਮਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਲਗਵਾਏਗਾਮਨਿਰਮਲੁ
 ਗੁਲਗਵਾਏਨਾਮੁਨਿਵਸਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਲੀ। ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਥ
 ਦਿਸਮਾਦੀ। ਤੇਰੇਗੁਲਗਵਹਿਸਹਾਜਿਸਮਾਵਹਿਸਥਦੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨ
 ਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸਿਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੈਲੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਗਾਮਨਾ
 ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਖਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਗਾਮਨਾਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੋਲਿਮਿ
 ਲਾਏਮਨੁਅਰਤਹਰਿਨਾਮੋ। ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਏ। ਗੁਰਸਥਦੇਰਾਤਾ
 ਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਏ। ਨਾਨਕਾਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਨਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਗੀਮਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਗਾਮਨਾਗੁਰਮੁਖੇਇਕੀਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ
 ਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾਮਨਾਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਵਹਿਰਿਗੀਰਤੋ
 ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ। ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿ
 ਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੇਈ। ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਥਲੀਸਥਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੧॥੫॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ੩ ਜੇਲੋਕੁਹਿਵਰੁਥਲੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਗਾਮਨਾਦਹੋਵਹਿਸੋਹਗਲੀਹ
 ਰਿਜੀਉਮੈਰਨਜਾਏਗਾਮਨਾਹਰਿਜੀਉਮੈਰਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜੇਸੁਭਾਏਸਾਪਨਕੀਤਪਿਆਰੀ। ਸਾਚਿਸੰ
 ਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੀਗਾਰੀ। ਮੇਰਪੁਰਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਅਪੇਅਪੁਉਪਾ
 ਏਆ। ਨਾਨਕਸਦੀਪਰੁਰਵੇਅਪਲਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਨਕਾਥਾਭ
 ਵੀਏਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਗਾਮਨਾਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਤੀਗਾਮਨਾਤਿਤੁ
 ਤਨਿਮੈਲੁਨਰਤੀਹਰਿਪੁਭਿਰਤੀਮੇਰਪੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਏ। ਅਨਾਦਿਨੁਰਵੇਹਰਿਪੁਰੁਅਪਲਾਵਿਚਹੁਆ

ਪੁਰਵਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਦੇ ਪੀਤਮ ਰਾਤੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੈਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ਪੁਰਾ
ਵੇਰੇ ਬਿਰਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਿਰੁ ਰਵੇਰੇ ਗਿਰਾਤੀ ਏਈ ਪਰਕਾਮ ਹੁਤਿ ਨਾਇਆ ਗਾਮ। ਸੋਸਰੇ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਤਾ
ਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਰਾਮ। ਵਿਚੁ ਮੋਹੁ ਚਕਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਲਿ ਮਹਿ ਭਾਲੀ। ਅਨਾਦਿ
ਨੂਹੁ ਲਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਈ। ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਗੋਗਿ ਰਵੈ ਗੋਗਿ ਰਾਤੀ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਲਿਖਿ ਸੋਹਿਲ ਵਾਸਾ ਜਨ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ
ਗਾਮ। ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾ
ਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ। ਪੀਤਮ ਮੋਹਿਲਾਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ। ਸਾਚਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਗੇ। ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਗੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥
ਸੁਖੁ ਮੁਖ ੩ ਸੋਹਿਲ ਵਾਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੀ ਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਰੇ ਰਾਮ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਕਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਲੀ। ਆਵ ਲਜਾ ਲਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਿ
ਅਨਦ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ। ਸੋਹਿਲ ਵਾਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪੁਰੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ। ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ। ਮਿਲਾ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਏ। ਸੇਜ ਸੁਖਾਈ ਜਾਪ
ਭੁਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਸੇਰ ਗਾਇ ਸਵਰ ਭਾਗੀ। ਜਿ ਚਲੈ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਭਾਏ। ਹਮ ਨੀਵੀ ਪੁਰੁ
ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ॥ ੮॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ ਨਾਵਿਚਿ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਾਮ ਭਤਾਰੇ ਰਾਮ। ਇਕ
ਨਾਮੁ ਭੁਭੁਰਿ ਵਸੈ ਇਕ ਨਾਮੁ ਨਿਆਧਾਰੇ ਰਾਮ। ਇਕ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੇ ਸਿਰਜ ਲਹੇ ਵਰ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ। ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਮੁ
ਖੀ ਚਰੇ। ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ ਨਾਵਿਚਿ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਾਮ ਭਤਾਰੇ ਰਾਮ॥ ੯॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਪੁਰਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੁਰੇ ਕੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ। ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆ
ਪੁਰ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ। ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਗੋਲੀ ਵਿਹਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਤੀਨ ਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ। ਕੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੧੦॥ ੬॥ ੧॥

੫॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ

ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜ ੧

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣਾਵਿ ਕਲਾ ਗੁਲਰਵਾ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਗੁਰ
ਬਾਲੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਗੁਰਬਾਲੀ ਸਦਾ ਨੀਠੀ ਯਾਗੀ ਪਾਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ॥ ਹ
ਉ ਮੈਰੋ ਗੁਗਾਇਆ ਭਉਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰਸਥਾਇ ਸੁਖਾਯੀ ਗਿਆ
ਨਤਤਿ ਕਰਿਭੋਗੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਏ ਨਿਤ ਗਈਆ ਨਨਕ ਪੁਰਿ ਸੈਯੋਗੇ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਸੇਤੋ ਖੁਕਰਿ ਭਉ
ਕੁਜ ਮਕੁਜ ਮਾਈਆਇਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਲੀ ਗਵਾਈਆ ਬਾਲਿ
ਗਮਜੀ॥ ਬਾਲੀ ਗੁਰਗਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ॥ ਗਾਇਆ ਕੋਰੋ ਪੁਮ ਮਤਾਤ
ਨਿਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਗਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਪ
ਰਸ ਦੀ ਬਹੁ ਪਛਾਤ ਨਨਕ ਗੁਲੀਗਰੀ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲਾ ਨ ਪਏ ਬਾਲਿਗਈ
ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੁਰੁ ਵਿਹਾਏ ਕੁੜੀ ਲਈ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਕੁੜ ਕਪਟ ਕਮਾ
ਵੈ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਵੈ ਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਉਝੜ ਪੀਥਿ ਕੁਮੈ ਗਵਾਈ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਪਕੇਖਾਇਆ॥
ਆਪੇਦਾਇਆ ਕੋਰੋ ਪੁਰੁਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨਮੇ ਲੇ ਨਨਕ
ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ੩॥ ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਲਾਇ ਹਿਰਦੈ ਸਨਚਿ ਮਾਹੀਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਪੀੜਿਤ
ਪਾਪੇ ਆਲਿਪਤੀ ਬਹਿਵਾਚਈਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਪਤੀਵਾਚਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁ
ਲੇਖਿ ਰਿਆਏ॥ ਗੁਲੀਗੀਅਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਚਤੁਰਦਿਵਾਏ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰ
ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਵਤਨੁ ਬਾਲਸਖਾਈ॥ ਨਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥
ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ॥ ਹਰਿਪਹਿਲੀ ਲਾਵ ਪਰ ਵਿਰਤੀ ਕਰਮਾਦਿ ਜਾਇਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਬਾ
ਲੀ ਬਹੁ ਮਾਵੇਤੁ ਪਰਮੁਦਿ ਕੁਪਾਪਤ ਜਾਇਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਪਰਮੁਦਿ ਕੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮਿਮ
ਤਿਨਾ ਮੁਦਿ ਜਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਨੁ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿਖਾ ਪਗਵਾਇਆ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋ
ਆਵਡ ਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿਹਰਿ ਮੀਰਾ ਲਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੇ ਭੁਕ ਜੁਰ ਚਾਇਆ॥ ੫॥
ਰਿਦੁ ਜਗੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਨਿਰਭਉਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉ ਮੈ ਲਗਵਾਇ
ਆ ਬਾਲਿਗਮਜੀ॥ ਨਿਗਮੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੈਖੈ ਗੁਰਦੁਰਗੇ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਗੁਪਤਾ
ਰਿਆਸੁ ਅਸੀ ਸਰਬ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੂਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਜਨਨ ਨਕ

ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨੁਦਸ ਬਦਵ ਜਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਤੀਜ ਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਾਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬ
 ਭਿਰਮ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਲੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੰਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ॥ ਜਨੁ ਨ ਕਬਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ
 ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚਉਥ ਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮ
 ਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾ ਕੁਰਿ
 ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪਨਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ॥ ਜਨੁ ਨ ਕਬਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੪॥
 ੨॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਾਨ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸ ਨ ਰਸਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾ
 ਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ॥ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸਥਾ ਦਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਵ
 ਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਈਐ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਮੁਖਿ ਆਏ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਨਿਸਮਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਸਿਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਹਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਿ ਜਾਨਿ ਨਾਏ॥ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਾਵਿ ਦੁ
 ਸਰੀਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ॥ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨਹੀ ਪੀਰਾ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਹੋਆ ਵਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਰਸਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਏ॥ ਨਨਕ ਨ ਮੁਪਗਾਸਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਥੀ ਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁ
 ਪਿਅਗੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੇ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਸਤਾਰੇ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੈ ਰੂਪਾ ਲਿਆਪ
 ਟਿਚਨੁ॥ ਘਰਮੰਦਰ ਸੇਹਾਇਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰ ਪੀਰਾ ਰਬ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋ
 ਏ ਪ੍ਰਕੀਰਤੈ ਨਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀ ਅਗਣਿਆਇਆ॥ ਵੀ
 ਅਗਣਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਪਨਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਅ
 ਪਿਸਵਾਗੀ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗ ਲਗੀ ਪਰਬਾ ਮਿਲਿਆਏ॥ ਅਪੁਰਬ ਜੀਵ ਬਲਾਈ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾਕ
 ਦੇ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਾਨ ਘਰੁ ੩ ਅਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨੁ ਗੁਲਗਾਵਹੋ॥ ਵਿਦਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ॥ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਸਬਦ ਘਨੇ ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਾਈ॥ ਅ
 ਹਿਨਿ ਸਿਜ ਪੀਸਦਾ ਸਲਾਹੀ॥ ਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੀਰਾ ਤਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਰਿ ਦੁਪੁਜਾ॥ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ॥ ੧॥ ਸਭ ਮਹਿਰ ਵਿਗਹਿ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਸਥਾ ਦਿ

ਰਵੈਰਵਿਰਹਿਅਸੋਪਰੁਮੇਰਸੁਆਮੀਗਮਾਪਰੁਮੇਰਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਗਵਿਅਸੋਈ।
 ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ।ਸਹਜੇਗੁਲਗਵਾਜੇਪਭਭਵਾਅਪੇ
 ਲਈਮਲਾਏ।ਨਨਕਸੋਪਰੁਸਥਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿ
 ਨਪਈਗਮਾਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਤਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਈਗਮਾਅੰਤਰਿਚਤੁਰਈਥਾਇਨਪਈਥਿਰਥਾਜ
 ਨਮੁਗਵਾਇਆਜਮਮਾਰੇਦੁਖਪਵੈਚੋਟਾਖਵੈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਇਆ।ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਥੇਲੀਨਹੀਪੁ
 ਤੁਕਟੇਬੁਸੁਤਭਾਈ।ਨਨਕਗਾਇਅਮੋਹੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੁਛਉਅਪਨਾਸਾਤਿਗੁਰੁਦਾ
 ਤਕਿਨਾਥਿਪਿਦੁਤਰੁਤਗੈਰਾਮਾਸਾਤਿਗੁਰੁਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮਗੈਰਾਮਾਜੀਵਤਿਆਮਗੈ
 ਐਭਉਜਲੁਤਗੈਰਾਗੁਰੁਪਿਨਾਮਿਸਮਵੈ।ਪੁਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਅਵਰੁਭਾਗੀਸਾਚਿਨਾਮਾਇਵਲਾਵੈ।ਮਾਤਿ
 ਪਰਗਾਸੁਭਈਸੁਮਾਨਿਆਗਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ।ਨਨਕਪਰੁਪਾਇਆਸਥਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਈ॥੪॥੧॥੧॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ਗੁਰਸਿਤਜੋਨੀਪਿਆਰਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਕਿਸਨਾਬੁ
 ਸ਼ਿਗਈਅਸੋ।ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਸਾਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪਰੁਗੁਲਤਸੋ।ਪਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਵਰੁਪੁਰਖੁਪੈਮੈਦਸੇ
 ਹਰਿਸਾਥਾਸੋ।ਵਰੁਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਕਨਾਮਿਵਗਾਸੋ॥੫॥ਗੁਰੁਸਜਲੁਪਿਆਰਮੈਮਿਲਿਆ
 ਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ।ਘਰਿਅਵਹੁਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਥਦਿਗੁਰੁਪਭਨਾਹ।ਹਉਤੁਭਾਭੁਹੁ
 ਖਰੀਉਰੀਲੀਆਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹ।ਵਰੁਭਾਗੀਹਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਕਨਾਮੁਸਮਾਹ॥੬॥ਮ
 ਨੁਦਹਦਿਸਿਚਾਲਿਚਾਲਿਭਗੀਮਾਮਨਮੁਖੁਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ।ਨਿਚਾਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਾਕਿਸਨਾਬੁ
 ਖਲਗਾਇਆ।ਮਨਤਾਪਨੁਸਰਿਦਾਬਿਆਠਿਗਿਬਿਖੁਭਾਭਲਗਾਇਆ।ਜਨਨਾਕਨਾਮੁਸਮਾਹਿਤੁ।ਬਿਨੁਨਾ
 ਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਈਆ॥੭॥ਗੁਰੁਸੁਦਰੁਮੇਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪੇਮਥਾਲੀਮਨੁਮਾਰੇਆ।ਮੇਰੀਹਰਦੈਸੁਪਿਭੁਪਿਵਿ
 ਸਰਿਗਈਮਨਾਸਾਚਿਚਵਿਸਰਿਆਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।ਵਰੁਭਾਗੀ
 ਪਰੁਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੮॥੧॥੫॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੪
 ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੈਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪਰੁਮਿਲਦਾਨਦਿਦੀਆ।ਦੇਹਕਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾ
 ਰਿਵਿਰੁਤੀਆ।ਮੋਹਨਾਇਅਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੁਕਿਸਨੁਤੀਆ।ਜਨਨਾਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰ
 ਸਥਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੯॥ਵਸਿਆਲਿਹੁਵੈਜਨਾਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਕਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦੇਦਿਆ।ਦੁਖਿਗੈਰਿ
 ਵੇਵਿਹਾਲੀਆਨਿਤਾਸਾਅਸਕਰੇਦਿਆ।ਗੁਰੁਪਾਇਅਵੇਸਿਤਜੋਨੇਮਨੀਅਸਪੁਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ।ਜ

ਨਨਕ ਪੁਰ ਦੇ ਹਮਰੀ ਚਰਿਅਸਾਨਿ ਤਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥ ੨॥ ਸਾਪਨਾ ਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਹਰਿ ਪੁਰਸੇ
ਜਗੀ ਮੈ ਅਈ ॥ ਮੇਰਾ ਭੁਰਾ ਅਗਮ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਲੇਚਾ ਭੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਹਰਿ ਸਰਪ ਸੇਜ ਵਿਛਈ ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਪੁਰ ਭੁਲੀਆ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਮਿਲਿ
ਆਸਾ ਜੀ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩॥ ਏਕ ਤੁਸੇ ਜੋ ਹਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੇ ਮਥੈ ਰਾਗੁ
ਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਪੁਆਈਆ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰਮ
ਗੋਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਰਾ ਜੀਉ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੫॥ ੧॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਹਿ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੧ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਤੂ ਕਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇ ਚਿਕੁ ਸਿਫਰ
ਗਾਨਾ ॥ ਕੁੜੀ ਰੇਖਿ ਭੁਲੇ ਅਚੁਲ ਹੈ ਨਮੁਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮੁ ਜੀਗਾ ॥ ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨੀ
ਗੁਰਮੀਰਾ ॥ ਮਿਥਿਅ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀਰਹਿ ॥ ਆਸ਼ੂ ਠਸੀ ਗਿਲ ਪਟਨਾ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਗਲਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭੁ
ਗਤਨਾ ॥ ੧॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਸੇਵਿਓ ਭੁਲਨਾ ਬੁਧਰ ਲਾ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਲਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ
ਵੈਸੀ ਸੁਲਿਖ ਦੇਸੀ ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪਈਐ ਭਾਗੀ ॥ ਸੁਲਿਖੈ ਰਾਗੀ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥ ਏਹੁ
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਕਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਲਾ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਨ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਅਖਿਵ
ਖਲਾ ॥ ੨॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਨੇ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਭੁਮਨੇ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਲਾ ਮ
ਥਿਆ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਤ ਪਛੁਤੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਗੀਐ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੇ ॥ ਨਨਕੁ ਸਗਲਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨੇ ॥
੩॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਲਾ ਹਿ ਪੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇ ਲਾਜਿ ਨੀ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜੀਨਿ ਪੁਰੁ
ਪਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਡ ਕੂੜੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਏਹੁ ਪੁਰੁ ਭਾਗੁ ਪਾਜੀਨਿ ਪੁਰੁ ਲਾਪਾ ॥ ਮਤਿ ਸੁਪਰਿ
ਅਪੁਵੇਦਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਗਲਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਹਿ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀਟੇ ਕਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ॥ ਤਿਸੈ ਕੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਚੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਹੈ ॥ ਘਰਿ ਤਿਸੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਅਰਥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ
ਕਈਨ ਲਾਗੈ ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਪਰਿਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਨਕਾਰਾਖਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥
ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬ
ਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਜੀਵਈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਈ ਸਚੇ ਸਿ

ਰਜਲਗਗਾਜਿਸਤੇਖਈਕੋਈਨਹੀਐਸਪੁਰੁਮਗਾਸਿਤਜਨਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਇਆਦਿਨੁਗੈਲਿਆਸ
 ਤੁਮਗੀਸਫਲਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੁਰਨਕਸਦਥਲਿਹਰੀ॥੨॥ਸਿਮਲਿਆਸਦਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤਸ
 ਚੁਪਾਇਆਥਲਿਰਮਜੀਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਦਇਆਲੁਗੁਲਾਅਥਿਨਸੀਗਾਇਆਥਲਿਰਮਜੀ
 ਉਗੁਲਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਤਿਤਪਲਪੀਤਮਸੁਆਸੀਆਸੁਭਦਿਵਸਮਾਏਗਹਿਕੀਰੀਲਾਈਮਿਲੇਅ
 ਤਰਜਮੀਆਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਜੋਅਨਹਦਾਫੁਲਕਰੇਸੁਲਿਭੈਥਿਨਸੇਸਗਲਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖਕਰ
 ਲੈਹਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੇਪੈਈਐਇਕਹਰਿਥਲਿਰਮਜੀਉਥਹਮੈਥਹਮੁਮਿਲਿਆਕੇ
 ਇਨਸਕੈਭਿਨਕਰਿਥਲਿਰਮਜੀਉਥਿਸਮੁਪੈਥਿਸਮੁਸੁਲੀਐਥਿਸਮਾਦਨਦਰੀਆਇਆਜਾਇਥਲਿਰਮ
 ਹੀਆਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਗਹਿਆਸਮਾਇਆਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੈ
 ਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਲੇਨਨਕਤਿਸਹਿਧਿਅਏ॥੪॥੨॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨
 ਛੰਤ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਵਲਲਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗਿਆਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਗੇ॥ਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿ
 ਆਰਿਆਗੁਰਚਰਲਲਗੇ॥ਭਰਮਭਾਗੇਕਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆਸੁਲਿਸਵਲਬਲੀਸਹਜਿਜਾਲੀਹਰਿਨਾਮੁ
 ਜਪਿਵਰਭਾਗੈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪੁਰਖਾਗੈ॥੫॥ਅਨਤਸਥਦੁਸੁਹਵਾਸਦੁ
 ਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਵਾ॥ਗੁਲਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੁਖਨਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਲਾਮਨੁਤੰਨੁਨਿਗਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸ
 ਨੁਨਾਮੁਪਭਕਾਮੁਖਿਭਲਾਹੋਇਰੇਲਸਾਪੁਪਭਅਗਪੁਆਪਲੇਪਭਭਵਾ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰੁ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਲਗਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਚਰਲਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆਹਰਿਚਰਲਪਿ
 ਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਲਜਾਲਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਲੇਪਭਭਵਾ॥ਜਪਿਏ
 ਕੁਆਲਖਅਪਾਰਪੁਰਨਤਿਉਥਿਨਨਹੀਕੋਈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਤਤਸੇਈ॥੩॥
 ਪਤਿਤਪਵਨਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਨਸੰਤਜਨਕੇਕਾਮਾਗੁਰਸੰਤਪਾਇਆਪੁਭਧਿਆਇਆਸਗਲਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆ
 ਹਉਤਾਪਾਥਿਨਸੇਸਦਾਸਗੇਪੁਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਨਿਸੀਤਿਅਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥
 ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ਛੰਤਸੁਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩
 ਤੁਠਕੋਰੇਬੈਰਗੋਰੇਮੈਜੇਹੀਘਲਚੇਰੀਗਾ॥ਤੁਸਾਗੋਰਤਨਾਗੋਰਹਉਸਾਰਨਜਾਲਾਤੇਰੀਗਾ॥ਸਾਰਨ
 ਜਾਲਾਤੁਵਰਦਲਾਕਰਿਮਿਹਰੈਮਾਤਿਸੀਈ॥ਕਿਰਪਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈ॥ਅਧਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨ
 ਕੀਜੈਰੇਲੋਹੀਜੈਤਾਗਾਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਉਪਰਿਨਨਕਕਾਠਾਭੁਭੁਮੈਜੇਹੀਘਲਚੇਰੀਗਾ॥੫॥ਤੁ

ਮਗਦਿਹਰਾਮਾਇਗਹਿਰੀਭੀਰਾਤੁਮਿਰਹਮਾਬਹੁਗੀਅਰਾਮਾਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵਚੇਹਚੇਇਤਨੀਕਲ
ਹੁਗੀਅਰਾਮਾਹਚਿਕਿਛੁਰਹੀਏਕੇਚੁਰੈਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪੁਤਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰ
ਸਮਾਨਾਚਰਦਹਸਰਨੀਦਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਚਿਭੈਤਨੁਹੀਆਨਾਨਕਠਕੁਰਸਰਬਸਮਾਲਾਅਪਰਭਵਨ
ਕਰੀਆ॥ ੨॥ ਤੁਝੁਉਪਰਿਮੇਰਹੈਮਾਦਾਤੁਹੈਮੇਰਤਲਾਰਾਮਾਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਤੁਜਾਦਾ
ਇਹਿਜਾਲਾਰਾਮਾਸੋਈਜਾਈਸੋਈਪਛਲੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੂਯੀਬਹੁਤੀਰਹੀਠਾਥੀਮਾਇ
ਅਠਦੋ॥ ਠਕੁਰਭਾਲੀਸਾਗੁਲਵੰਤੀ॥ ਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਦਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਸਰਚੁਰੈਠਕੁਰਤੁਨਨਕਕਮਾਲਾ॥ ੩॥
ਉਦ੍ਰਿਗੀਵੰਵਯੋਲੀਵੰਵਤੁਪਰਬਤੁਮੇਰਓਲਾਰਾਮਾਹਉਥਾਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆਜੀਰਿਭ੍ਰ
ਮੁਪਰਦਖੇਲਾਰਾਮਾਮਿਟੇਅੰਧਰੇਤਜੋਬਿਕਰੇਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪੁਤਜੀਭਾਲੀਭਈਨਿਕਾਲੀਸਠ
ਲਜਨਮੁਪਰਵਨਾ॥ ਭਈਅੰਮੋਲੀਭਰਾਭੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਭੇਲਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਹਉਨਿਰਭਉਰੋਈਸੋਪ
ਭੁਮੇਰਚਿਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥
ਜਾਲਾਰਾਮਾਮਾਤਪਿਤਾਭਈਸੁਤਬੰਧਜੀਅਪਦਮਨਿਭਾਲਾਰਾਮਾਜੀਉਪੰਡਸਭਾਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰ
ਬਹੁਲਾਭਰਪੁਰੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪਭੁਮੇਰਸਰਬਰਹਿਅਭਭੁਰੇ॥ ਤਾਕੀਸਰਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰ
ਬਕਾਲਿਆਲਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਪੁਤਕਉਥਾਲਿਹੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਗੁਰੁਵਡੁਪਈਮੈਜਿਤੀਮ
ਇਮੈਪੁਤ੍ਰਜਾਪੈਰਾਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਪੁਰੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮਾਹਰਿਪੁਰੀਨਈਮੈਪ
ਕੂਪਿਆਈਮੈਬਾਹੁਰੇਜੋਨਿਨਾਈਮੈ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਗੇਮਨਿਚੰਦਿਆਠਲਾਪਈਮੈ॥ ਹਰਿ
ਗੁਲਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਫਿਰਿਸੇਗੁਨਹੀਸੰਤਪੈ॥ ਨਾਨਕਸੋਪੁਤ੍ਰਜੀਅਕਦਾਤਾਪੁਰਾਜਿਸੁਪਰਤਪੈ॥ ੨॥
ਹਰਿਹਰਹਰਿਗੁਲਨਿਪੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮਾਸੰਤਚਕਲਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮਾਪ
ਅਪਦਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ਸਠਲਜਨਮੁਹੋਅਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏਕੁ
ਮੁਰਗੀ॥ ਜਿਸਕਾਤਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਮੈ॥ ਮਾਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁਰੀਏਛਸਥਈਰਾਮਾਹਰਿਗਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੋਤੀਮਰੈ
ਨਾਵੈਜਾਈਰਾਮਾਅਥਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਈਆਸਗਲਮਨੇਥਪਾਏ॥ ਸੰਤਿਸਹਜਾਨੀਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚ
ਰਲੀਮਨੁਲਾਏ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਆਪਟਿਪਟਿਅਥਿਨਾਸੀਥਾਥਨੰਤਰਿਸੰਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚ
ਰਲੀਮਨੁਲਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥

ਰਾਮਾ ਲਾਖਾ ਜੇ ਹਵਾ ਦੇ ਹੁਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿਆ ਰਾਖੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿਆ ਰਾਖੇ ਜਾਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਅ
 ਪੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਸੁ ਅਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰਨ ਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੁਭੇ
 ਨੇਰਾ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੈਤ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀ ਜਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤਮ ਹਰਿਗੁ
 ਲਾਸੁ ਦੀ ਅਹਿ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀ ਐਕਾ ਲਕੀ ਠਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਕਟੀ ਐਕਾ
 ਠਾ ਸੀ ਸਿਮਰਿ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸਗਲਾ ਮੰਗਲਾ ਸੁਗੀਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀ ਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਾਜੇ ਧਿਆਨਾ॥
 ਕਲਾ ਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿਗੁਲਾਸੁ ਦੀ ਅ
 ਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰੋ ਨਿਰਜਤ ਤੇਰੀ ਟਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਦਾਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਗਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਵ
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚਕੈ ਤਿਸੁ ਤਾਗਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆ ਸਗਲਾ ਮੋਰਥ ਪੂਰੇ॥ ਮਯਾ ਬਿਕ
 ਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਜੇ ਅਨਦੁਰੇ॥ ਮਨ ਬੰਢ ਤ ਛਲਾ ਪਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦ ਗਤਿ ਕੀ ਮਾਪਾ ਗਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੇ ਮਾਗਹਿ॥ ੩॥ ਏਤੋ ਵਰੁ ਏਤੋ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਪੁਨ੍ਹੇ ਇਵ ਨੁਭਾ ਗਾਮਾ॥
 ਏਤੋ ਰੋਗੁ ਏਤੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਲੇ ਕਰ ਲਕਰ ਲਗੇ ਪਾਯਾ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਰੁਕਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਲਾ ਪੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਿਤ ਸੀਰੀ ਮ
 ਨੁ ਜਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਆਸਿ ਤਭਗਤ ਗੁਲ ਗਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ
 ਤ ਜਾਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਲੀ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਤਿ ਸੀ
 ਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੁਰਤੁ ਪਲੁ ਸਚਾ ਅਥਿ ਚਲੁ ਨੀਵਰਖਾਈ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਏਦਾਇ
 ਆਲਾਸ ਰਬ ਕਲਾ ਬਲਿ ਅਈ॥ ੧॥ ਅਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਤਿਤ ਵਜੇ ਪਾਰਬਰੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਦੁ ਕਰਨੀ
 ਸਾਰੀ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮਭੈ ਭੂਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਅਨਦ ਬਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਲੀ ਜਨੁ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖਾਇ ਸਹੀਬ ਦਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ॥ ਪਰਮ ਹਿਰਦਾ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਮਨ ਮਿਰੇ ਗੁਲਾਗਾ॥
 ਨਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ ਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿ
 ਨਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਰੇਰਾ ਛਰਾ ਕਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਛਰਮਾਇਆ ਸਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸ
 ਦੁਪਰਮੁ ਪ੍ਰੰਤੂ ਛਲਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈ॥ ਐਸੇ ਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਪਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ
 ਅਮੀ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਈ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ

ਬਨਿਆ ਬਨੁਤਾ ਬਨਿਆ ਪਰਪਰਸੇ ਹਰਿਗਇਆਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਸੀਤ ਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਲ ਮੰਗਲ ਹਰਿਗਇ
ਆਰਾ ਗੁਲਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲਾਇ ਛਾਪਾਈਆ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧ
ਈਆ ਕਰੀਨ ਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਰਗ ਮੀਰਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਵ ਰਿਆ ਥਿਨਵੈ ਚਿਨਕ ਕਨਿ ਤਨਾ ਮੁਜ ਪੀਐ ਜੀਉ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੇ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ
ਆ ਬਹਿ ਬੜਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਅਗਧੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿਲਾਪਾਏ ਰਾਗੁ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁ ਵੈਨ ਮਗੀਐ ਚੁਕੈ
ਅਵਲ ਜਾਲਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਉਤਮਨੁ ਸਹਜੇ ਸਮਾਲਾ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖਨੇ ਗੁਨਾ ਬਿਅਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਸਰਦੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨ ਕਰੇ ਗਿਰਾ ਚਾਮਨ ਕੀ ਚੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਭ੍ਰਮਨੁ ਆਕੈ ਪਰਿਆ ਸਰਬ ਸੁਭਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸਿ ਮਿਟੀਉ
ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਵਰ ਭਾਗਲਿ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਗਾਇ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਣਾ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹਿ ਗਿਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਸਿਭੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ
ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਰੈ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਭੈ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੀਸੀ ਗਾਰੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਰੈ ਰਾਮਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ
ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਲ ਨ ਬੀਚਰਿਆ ਕੀਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਨਾਮ ਉਰਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹ
ਮਦ ਸਗਲਾ ਬਿਅਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਪਿ
ਆਏ ਰਾਮਾ ਜਪਿਏ ਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਗਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਛਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ ਜਾਨਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਪੁਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ
ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਥਿ ਚਲਨ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪਚ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਅਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰ ਚੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮਾ ਕਰ ਚੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਰ
ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ
ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਨਿਏ ਹੁਥਾਨੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੰਦਰ ਟਨ ਲੋਸੇ ਹੋ ਜੀ
ਸੁਵਿਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਧ ਰਿਕਟੀ ਮੈ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿਅ ਥਿ
ਨ ਸੋਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਦ ਹਿਰਲੀ ਆਦੁਖ
ਦਰਦ ਭ੍ਰਮਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਦਾਤਿਖ ਸਮਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿ

ਤਚੈਸਵਾਈਗਮਾਪਰਬਰਮਿਖਸਮਾਨਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡੀਆਈਗਮਾਅਸਦਿਜੁਗਾਦਿਭੁਗਤਨ
 ਕਰਾਖਾਸੇਪੁਭੁਭਇਆਦਾਇਆਲਾਜਿਨੀਅਜਿਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪੁਭਿਅਪੇਕਰਿਪਤਿਪਾਯਾਦਰਦਿ
 ਸਪੁਰਿਰਹਿਅਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਾਤਿਕਹਨਜਾਈ॥ਕਹਨਕਸਾਤਿਗੁਰਬਾਹਿਰਾਗੀਜਿਨਿਆਬਿਚ
 ਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗੀਅਨਪੈਅਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਨਿਤਸੁਲੀਮੈਗਮਾਅਨਦਚੇਜਭਗਤ
 ਭਵਭੰਜਨਅਨਦਵਾਜੇਪੁਨੀਮੈਗਮਾਅਨਦਸੁਲਕਰੇਚਤੁਬੀਚਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅ
 ਠਾਪਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਾਵਿਖਸਗਲੇਖੈ॥ਤਹਜਨਮਮਰਲਾਅਵਲਜਾਲਾਬਭਾਕੇਨਪਾਈਮੈਜੇ
 ਨੀਐ॥ਨਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪਸਾਦਿਏਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੮॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਯਯਪ
 ਸੰਤਕੇਕਾਰਜਿਅਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਗਵਾਇਆਇਆਗਮਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਲੁਸੁਹਾਵਾ
 ਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਗਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੁਰਨਸਾਜੁਕਗਾਇਆਸਗਲਮਨੇਰਬਪੁਰੇ
 ਜੈਜੈਕਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਖੇਸਗਲਾਵਿਸੁਗੇਪੁਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾ
 ਇਆਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋ
 ਟਿਨਅਵੈਕਾਈਗਮਾਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਗਮਾਦਾਤਿਸਵਾ
 ਈਸੀਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਰੇਦੂਖੁਨਰੇਛੈਆਇਆਸਾਤਿਸਗ
 ਮਾਨੰਦਘਨੇਗੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਥਾਈ॥ਨਨਕਗੁਲਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਚੁਜਿਸੁਵਾਡੀਆਈਗਮਾ॥੨॥ਜਿ
 ਸਕਕਰਚੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਲਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਗਮਾਭਗਤਸੇਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਵਹਿਸਦਕਰਹਿਜੈਕਾ
 ਗਮਾਗੁਲਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਗਿਥਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾ
 ਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁਨਕਿਰਿਆਮਹਨਿਗਮਲਚਾਗਾਪਤਿਤਪਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆ
 ਮੀਨਨਕਸਥਦਅਧਾਗਾ॥੩॥ਗੁਲਨਿਧਨਮੇਰਾਪੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨਕਗੀਜੈਗਮਾਸਿਤਾਕੀਥੇਨੀਤੀ
 ਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਗਮਾਨਾਮੁਦੀਜੈਦਨੁਕੀਜੈਬਿਸੁਨਾਹੀਇਕਥਿਨੋਗੁਲਗੋਪਲਉਚਰੁਗਸਨਾ
 ਸਦਾਗਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਇਛਪੁਨੀ
 ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥੪॥੧॥੧॥ਸੁਹੀਛੰਤਮਯਯਪ ਮਿਠਥੇਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਲੁਸੁਆਮੀਮੇਗਾਹਉਸਿਮ
 ਲਿੰਜੋਚਿਤੁਕੁਛੇਨੇਥੇਲੈਕਉਗਾਕਉਵਾਥੋਲਿਨਜਾਨੈਪੁਰਨਭਗਵਨੈਅਉਗਦੁਕੇਨਚਿਤਾਗੇ॥ਪਤਿਤਪਾ
 ਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕਤਿਲੁਨਹੀਭੈਘਾਯੋਘਟਘਟਵਾਸਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੈਰਹੀਭੈਨੇਗਾਨਨਕਦਾਸੁਸ

ਦਸਰਲਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਦੁਮੇਰਾ॥ ਆਉਓਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਖਅਮਰਾ॥ ਮੇਰਸੁਦਰ
 ਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਰਛਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਖੇਤਜੀਓਠੀਛੀਥੀਵਾਓਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਅਦਿ
 ਅੰਰਿਮਧਿਪੁਭੁਗਵਿਅਜਾਯਿਥਲਿਮਹਿਅਇਸੇਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਅਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥
 ਨਾਨਕਸਗਲਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਨੰਬੁਨਪਰਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਓਹਿਨਿਖਨਛੇਰੁਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਅਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ
 ਸਾਭਿਗੁਰਕਹਿਅਜੀਸਾਚਾਮਗਨਕੀਚੋਰੇ॥ ਜਿਲਿਸਾਪੁਦੀਨਦਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਲਦੁਖਨਗੇ॥ ਸਹਜਸੁ
 ਖਅਨਿਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਥਿਨਹੀਗਠੇ॥ ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੁਤੇਥਾਹਰਿਰਗਦੇਖਤੇਨਿਅਗੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਗੇ
 ਬਿੰਦਸਕਲਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਮੈਥੋਜਤਖੇਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਭਿਅਪ੍ਰਵ
 ਰਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਅਥਿਨਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀ॥ ਮੈਰਨਅਵੈਜਾਏ॥ ਧਰਮਅ
 ਰਥਕਾਮਸਭਿਪੁਰਨਮਨਿਚੋਈਏਛਪੁਜਾਏ॥ ਸੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆ
 ਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਗਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ੧੧॥ ੫॥ ੧॥ ੬॥ ੨੬॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਰਗੁਜੀਕੀਵਰਸਲੋਕਨਾਓਮਹਲ ੩ ਸਲੋਕੁਮਹਲ ੩
 ਸੁਏਸਿਦੋਹਗਲੀਪਰਪੁਰਾਵਲਾਜਾਇ॥ ਪੁਰੁਛੇਰਿਅਘਰਿਅਪਲੈਮੇਰੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇ
 ਅਬਹੁਸਦਹੁਵਧਿਅਠੇਗੁ॥ ਸੁਪੁਰਤਤਹੁਰਿਛੇਰਿਅਠਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੇਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਾਇ
 ਅਹਰਿਗਤੀਸਾਜੀਸੀਗਾਰੀ॥ ਸਹਜੇਸਦੁਪਿਰੁਗਵਿਅਹਰਿਨਾਮਚਿਰਧਾਰੀ॥ ਆਗੀਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁਹਗਲਿਅ
 ਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰੀ॥ ਨਾਨਕੀਪਰੁਪਾਇਅਹਰਿਸਚਾਸਦਾਸੁਹਗਲਿਨਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਹਵੀਏਨਿਮਲੀਏਸੇਸਹੁਸ ਦਾਸ
 ਮਾਲੀ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਰਹਿਅਪਲਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਚਿਨੁਅਕਾਸਪਤ
 ਲਾ॥ ਹੁਕਮੇਪਰਤੀਸਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਅਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਥ
 ਰਿਦਾਤੇਗੁਰਮੁਨਿਗਲਾ॥ ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਅਪੇਪਤਿਪਲਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸੁਹਬਰਾਸੇਹਗਲੀਜਾ

ਮਨਿ ਲੈ ਯਿਸ ਚੁਨ ਭੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਲਾ ਸੰਨਾਇ ਲੈ ਭੂਪੁਰ ਵੀਤਾ ਅਗਲ ਦੂਜਾ ਠੀਥ ਭੀ। ਐਸਾ ਸੀ ਗੁਰ ਬਲਾ
 ਇਤੁ ਮੈਲ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾ ਗੈਰ ਭੀ। ਨਾਨਕ ਸੇਹ ਗਲਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜ
 ਲਾਖ ਸਮੇਸਾ ਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਏਕ ਵੇਰੁ ਉਸੁ ਵੀਸੁ ਹਵੇ ਸੁਕਰੀ। ਵੇਸੀ ਸੁਹਣ ਪਈ ਐਕ ਰਿਕ ਰਿਵੇ ਸੁਰੀ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸੁਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲੀ। ਜੋ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਸੇ ਬੀ ਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੇਸਾਗਾ। ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤਨੁ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਗਾ। ਇਕਨੇ ਤੇ ਭੁਮੇ
 ਲਿਲੈ ਹਿਗੁਰ ਸਥਾਇ ਬੀਚਗਾ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਮਲੇ ਹਉ ਮੈਤ ਜਿਵੇ ਕਾਗਾ। ਜਿਸੁ ਭੁਮੇਲ ਹਿਸੇ ਭੁਮਿ ਲੈ ਸੇਈ
 ਸਚਿਆਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸੁਹਣੀਏ ਸੁਹਾਸੁ ਸੇਸਾ ਹੁੰਦੈ ਜਿਨ ਦੁਗਮ ਤਿਦੁ ਜਾਭਾਇ। ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨਾ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇ। ਹੁਗੁ ਮੁਖਿ ਲਲੇ ਲਾਲੁ ਹੋ ਜਿਉ ਗੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚ ਛਾਇ। ਚਿਲਟੀ ਸਕ
 ਤਿਸਿ ਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਲੇ ਜੋ ਤਮਿ ਲਿਖੈ ਹਰਿ ਗੁਲ
 ਗਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਸੁਹਾਗੁ ਵਿਕਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲ ਮਨ ਹੋਵਈ ਰੰਗ ਬੈਰੀ ਦੂਜੈ
 ਭਾਇ। ਮੁੰਧਾਇਆ ਲੀਦੈ ਮਲੀ ਸੁਹੇਵੇ ਸਿਉ ਭਾਇ। ਸਥਾਇ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈਭਾਇ ਸੀਗਰੁ ਬਲਾਇ। ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਸੇਹ ਗਲੀ ਜਿ ਚਲਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਅਪਿਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ। ਤਿਸ
 ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਈ। ਆਇ ਅਮੋਹੁ ਗੁਬਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ। ਮਨੁ ਖੁਠਿ ਰਨ ਪਾਇ ਨੀਠਿ ਰਿ
 ਆਵੈ ਜਾ ਬੀ। ਜੋ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਸੇ ਬੀ ਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸੁਹੇਵੇ ਸਿਕਾ ਮਲਿਕੁ ਲਖ ਲੀਜੇ ਪ
 ਭਛੇਰਿ ਪਰਪੁਰਖ ਪਰੇਪਿਆਗਾ। ਚਿਸੀ ਲੁਨ ਸੇਜ ਮੁਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਗਾ। ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
 ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਭਭਾਗਾ। ਸੁਹਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਪਰੇਗਾ ਲਿਪਿ ਰੈ ਖਮਾ ਸੀਗਾ। ਪੇਈ ਐਸੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ
 ਸੇਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੇਸਾਗਾ। ਚਿਹਨਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾ ਗਲੈ ਜਿਸੁ ਹਵੇ ਸਿਰਜਨ ਹਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ
 ਦਾ ਸੁਹਾਗਲੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਭਾਗਾ॥੧॥ਮ:੧ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨੀਠੀ ਬਿਨੁ ਤਰੇਗਾ ਲਿਹਾਗਾ। ਸਚਾ ਰੰਗੁ
 ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਬੀਚਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਪੇਸਾ ਮਹਾ ਸੀਸ ਭਿਉਰਿਆਈ ਆਛਾਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚੇਤੁ ਵਿਚਨਾ। ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਅਨੁ ਮੇਰੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਨਾ। ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐਸਾ ਮਨੁ ਭੁ
 ਅਗਿਆਨਾ। ਇਕਨਾ ਅਪਿ ਬੁਝਾਇ ਚਿਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿਗਿਆਨਾ। ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਖਸਿ ਚਿਤੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸੁਹਣੀਏ ਸੁਹਵੇਸੁ ਛਰਿਤੁ ਤਾਪ ਗਲੀ ਪਿਆਗਾ। ਸੁਹੇਵੇ ਸਿਪੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦਛਿ
 ਮੁਈ ਗਵਰਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਹਵੇ ਸੁਗਾਇ ਆਹਿ ਮੈਵਿ ਚਹਮਾਗਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਹੇ ਅਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਲ

ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਸੇਰ ਗਾਇ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀ ਗਾਉ। ਨਨਕ ਕਰ ਸੀ ਮਹਾ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਖਿਅ ਉਰ ਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩
ਮੁਖੇ ਸੁਖ ਪਰਹਰੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀ ਗਾਉ। ਅਵਦਨਾ ਲਾਵੀ ਸੇਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰੁ ਕੁਕੁਕੁਟੀ ਕੁਰੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ॥ ਹਉ
ਸੁਨਿ ਭਤ ਭਾ॥ ਨਨਕ ਸਾਧਨ ਰਵੀਐ ਰਵੇ ਗਵਦਹਾਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰੁ ਕੁਕੁਕੁਟੀ ਕੁਰੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ॥ ਹਉ
ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨਾਇਤਾ॥ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਤਾ॥ ਠਿਠਿਵੇ ਲਾਗ ਬਿਨਾਵ
ਈ ਜਮ ਕਾਲਿ ਵਾਸਿ ਕਿਤਾ॥ ਜੇਹਾ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਸੇਕਰ ਮਕਸਿਤਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸਤੀਆ ਏਰਿ ਨਾਅਖੀ
ਅਨਿਜੇ ਮਰਿ ਮਾਯਾ ਗਿਜਲੀਨੀ॥ ਨਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਲੀ ਅਨਿਜੇ ਬਿਰਹੇ ਚੇਟ ਮਰੀਨੀ॥੫॥ਮ:੩ ਭੀਸੇ ਸਤੀਆ
ਜਾਲੀ ਅਨਿਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਰਹੀਨੀ॥ ਸੇਵਨੇ ਸਾਈਆ ਪਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਸ ਮਾਲੀਨੀ॥੬॥ਮਹਲਾ ੩ ਕੰਤ ਨਾਲਿ ਮੇਰੇ
ਲੀਆ ਸੇਤੀਆ ਗਿਜਲਾਹਿ॥ ਜੇ ਜਾ ਲਹਿ ਪਿਰੁਆ ਪਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ॥ ਨਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਲੀ ਸੇਕਿਉ ਅ
ਗਿਜਲਾਹਿ॥ ਭਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੀ ਭਾਜਿ ਜਾਹਿ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਤੁਧੁ ਨਾਉ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰੈ ਤੋਲਿਖਿਆ॥
ਨਵੇ ਜੇਵਰੇ ਰੋਦਾ ਤਿਨਹੀ ਤਿਸੁ ਰੁਪੁ ਨਿਖਿਆ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟਿ ਪਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਸੀ
ਠਿਠਿਐ ਖੁਨਾ ਲਿਖਿਆ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜਨੀ ਮਲੇ ਜਿਨਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਜਿਨੀ ਚਲਾਨ ਜਾਲਿ
ਆਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਗ॥ ਚਲਾਨ ਸਾਰਨ ਜਾਲੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ਲਹਾਰੁ॥੯॥ਮ:੩ ਗਾਤਿ ਕਾਗਲਿ ਪਨੁ ਸੰਚੀਐ
ਭਲਕੇ ਚਲਾਹੋਇ॥ ਨਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਠਿਠਿਪਛੁਤਾ ਵਹੋਇ॥੧੦॥ਮ:੩ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾਗੁ ਲਾਨਉ
ਪਕਾ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਹਾਰੁ॥੧੧॥ਮ:੩ ਮਨਹਿ ਤਰਫਨਾ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ॥ ਤ
ਰਫ ਜਿਲੈ ਸਤਭਉ ਦੇ ਜਨ ਨਨਕ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕਰਥੈ ਕਾਰਨਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇਜਾ ਲੈ ਸੇਈ॥
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁਆਪੇ ਛੁਨਿ ਗਈ॥ ਜੁਗ ਚਰੇ ਸਭ ਭਾਵਿਖੀ ਕਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਹੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕਾ ਵਖਾ
ਲਿਆ ਅਨਿਤ ਨਿਉ ਖੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਜਿਨ ਭਉ ਤਿਨ ਨ
ਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆ॥ ਨਨਕ ਏਹੁ ਪਟਿ ਤਰਾਤਿ ਤੁਦੀ ਬਾਲਿ ਗਇਆ॥੧੪॥ਮ:੩ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰ
ਦਾ ਮਲੈ ਉਡਥੇ ਕਉ ਉਡਤਾ॥ ਜੀਵਥੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਲੈ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁਆ॥ ਨਨਕ ਸੇਸਾ ਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰ
ਲੁਕੀਆ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇਸ ਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
ਚਿਖਾਰੀ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਝੀਆ ਲਾਗਿ ਪਏ ਗਵਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਲੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁ
ਝਾਇ ਹਿਸੇ ਬੁਝੀ ਸੀਸ ਚਿਆਕਿ ਅਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਕਾਮਲਿ ਤਉ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਪਹਿ ਲਾ
ਕੰਤ ਮਨਾਈ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਨਾਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ਕਾਮਲਿ ਪਿਰਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਲਿ ਮਾਸੀ ਗਾਰੁ॥

ਗੀਅਤਉਪਰਵਾਹੈ ਜਾਸੁਪਰੇਪਿਆਗੁਭਉਸੀਗਾਰਤਬੋਲਰਹੁਭੇਜਨੁਭਉਕਰੇਈ। ਤਨੁ ਮਨੁਸਉਪੇਕਿ
 ਤਕਉਤਉਨਕਭੇਗੁਕਰੇਈ॥੧॥ਮ:੩॥ ਕਾਜਲਾਛੁਲਾਤੋਬੋਲਰਸੁਲੇਪਨਕੀਅਸੀਗਾਰ। ਸੇਜੈਕਿਤਨਅ
 ਏਰਿਏਵੈਭਉਆਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਮ:੩॥ ਪਨਪਿਰੁਏਹਿਨਾਨਕੀਅਨਿਬਹਨਿਏਕਰੇਈ। ਏਕਜੋਤਿਦਾਇ
 ਖੁਰੀਪਨਪਿਰੁਕਹੀਮੈਸੋਈ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਭੈਬਿਨੁਤਗਤਿਨੋਵਟੀਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ। ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿ
 ਾਲਿਮੈਭਉਉਪਜੈਭੈਭਾਇਰਹੁਸਵਰਿ। ਤਨੁਮਨੁਰਤਰੰਗਸੇਉਹਉਮੈਕਿਸਨਾਮਾਗਿ। ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਲਾਅਤਿ
 ਸੋਲਾਭਉਟਿਅਕਿਸਨਮੁਰਗਿ। ਭਉਭਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸਿਸਾਗਿ॥੪॥ ਸਲੋਕਮ:੧
 ਵਾਹੁਖਸਮਤੁਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ। ਸਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ। ਅਪਿਖੜੇਵਹਿਅ
 ਪਿਕਰਿਅਪੀਲੈਆਪਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਏਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ। ਅਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੁਗੀਅਸੀਗੀਮੀਗੀ
 ਖਸਮਦਗਾਹੁ। ਨਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹਤਉਦਰਿਉਲਾਨਾਹਿਕੇਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੫॥ਮ:੧॥ ਉਜਲਮੋਤੀਸੋ
 ਹਲੇਰਤਨਨਲਿਜੁਫੀਨੀ। ਤਿਨਜਰੁਵੈਹੀਨਕਾਜੇਬੁਢੇਥੀਏਮਰੀਨੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾ
 ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਹੁ। ਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਹੀਭੀਹੁ। ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਗਵਿਰਹਿਅਹਰਿਹੀਗ
 ਹੀਹੁ। ਜਨਮਮਰਲਕਾਦਖੁਗਾਇਆਠਿਰਿਪਵੈਨਠੀਹੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਲੀਗਹੀਹੁ॥੩॥ਸਲੋਕ
 ਮ:੧॥ ਨਨਕਾਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਾਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਪਉਦੀਜਾਇਪਗਲਿਪਿਛੋਰਖੁਅੰਬਕੈਤਿਤੁ
 ਨਿਵੈਪੈਤਾਲਿ॥੪॥ਮ:੧॥ ਨਨਕਮਨਕੇਕੀਮਠਿਟਿਆਗਲਤਾਅਵਹੀ। ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੀਮਜਾਬਖਸੇਤਾਪਕਾਨ
 ਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਰਚਲਾਇਚਿਰੁਕਰਿਸਚੁਫਗਮਾਹੁ। ਸਦਾਨਿਰਚਲੁਗਵਿਰਹਿਅਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਹੁ।
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਥਦਿਨੀਸਾਲਾ। ਪੁਰਾਥਾਵਥਲਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਹੁ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਜਾਹੁ॥੫॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਨਨਕਬਦਗਮਾਏਕਾਭੀਤਰਿਪਰਿਆਆਲਿ। ਖੇਟੇਖ
 ਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਥਾਲਿ॥੬॥ਮ:੧॥ ਨਵਲਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੈਤੈਤਨਿਚੇਗਾ। ਏਕੁਭਉਲਖੀ
 ਨਾਤਿਅਦੁਇਭਉਚਰੀਅਸੁਹੇਗ। ਥਾਹਰਿਪੈਤੀਤੁਮਰੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੇਗ। ਸਾਧਭਯੋਅਲਨਾਤਿਆ
 ਚੇਰਸਿਚੇਰਚੇਰ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਪੈਪੈਲਾਇਆ। ਏਕਿਅਪੇਹੀਅਪਿਲਾਇਅਨੁ
 ਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਦਹਦਿਸਾਇਹੁਮਨੁਪਵਦਾਗੁਰਿਠਕਿਰਯਾਇਆ। ਨਵੈਨੇਸਭਯੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪ
 ਏਆ। ਪੁਰਿਲੀਖਾਨਮੇਦਿਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਯੀਖਪਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਦਹਨ
 ਲਾਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਲਜਾਗੇ। ਖੁਲੇਹਟੇਅਵਾਪਹੁ। ਜੇਪਹੁਚੈਸੋਚਲਾਹੁ। ਪਰਮੁਦਲਾਪਾਏਨੀ

ਸਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ਪਰਿਅਏ ਵਜੀਵਾਪਈ ਸਚਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਅਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਰਾਤੀ
ਹੋਵਿਕਾ ਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇਵੇਨਾ ਦਿਹੁ ਬਗਤ ਪੈਘਲਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਯੇਵੇਨਾ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਹਰੇ ਮੁਖ ਅੰਧਾਰੀ
ਅਨੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਹਰੇ ਕਬਹਿਨ ਪਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀਇਅ ਕੇਵਰ ਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੋਇ ਕਿ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ਅਨੁਹਉ ਮੈਵਿਚਿਵਿ ਆਪੋਇ ਹੁਮਨ ਸਜਨੁ ਦਲੈ ਭੁਸਾ ਮਨ ਮੁਖ ਸੰਤਾਪੋ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਝਾ
ਏ ਸੋ ਭੁਝੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਭੁਝਾਪੋ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਚਿਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੋ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਚੋਰਾ ਚੋਰੀ ਅਕੁਟਲੀਆ ਦੀਥਾ ਲਾਵੇ ਦੀਨਾ ਕੀਦੇ ਸਤੀਵੇ ਦੀਨਾ ਕਾਖਾ ਲਾਸਿ ਠਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਲੀ ਸਦਾ
ਵਸੈ ਸਤਨਾ॥ ਗਦਹੁਰੀ ਦਨਿ ਖਚਿ ਲੀਐ ਰੀਸਾ ਹੁਸਿ ਉਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੁੜੈ ਕਤਿਐ ਕੁੜਾ ਤਲੀਐ ਤਾਲਾ॥ ਕੁੜਾ
ਕਪੜਾ ਕਢੀਐ ਕੁੜਾ ਪੈਨਲਾ ਮਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਥਾਗੁ ਬੁਰਹੁ ਸਿਫੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਲਾ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ
ਚਿਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਲਾ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨੀ ਸੁਲਿਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉਰਿ ਨਾਵਿਟੁ ਕਰਬਾਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਭੁ ਕੁੜੈ ਕੁੜੈ ਹੋਇ ਗਈਆ ਹਉਰਿ ਮੈਥੁ ਗੜਾਪਾਇ ਚਿਨੁ ਸਭਾ ਕੈ ਜਗੁ ਭੁਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਗੜਾ ਕਾਇ ਚਿਨੁ ਏਕੋ ਗਵਹਿ ਆਸਾ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਲਿਆ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿ ਗਈਆ ਜੇਤਿ ਸਮਾ
ਲੀ ਜੇਤਿਵਿ ਚਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਭੁਸਮ ਰਬੁ ਦਾਤਰਾ
ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਲਭੁ ਲੇਹੁ ਪਰਜਾ ਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਲੈ ਆਧਾਰਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਵਤ
ਨਨਿ ਰਮਲਾ ਮੈਥਾ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਏਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸ
ਬਈਆ ਜੇਤੀ ਦਰਿਖਵੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤ ਕੀਆ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਕੀਤੈ ਰਤੀਆ
ਮੈਦੇ ਹਰਾਇ ਕਿਭਾ ਮੈਤਨਿ ਅਵਗਲਾਏ ਤਵੇਖ ਸਮੁਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਨਕ ਉਸਿ
ਛਤਿ ਜਿਨਾ ਦੇਵਾਤਿ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਲੀ॥ ਏਕੋ ਮੈਦੇ ਹਰਾਇ ਰਾਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ
ਦਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੇਤੀ
ਜੇਤਿ ਪਗਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ॥ ਜਗਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ॥ ੧॥
੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜਿਨੀ ਨਾਇਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨਾਇਕਿ ਸਾਇ॥ ਸੁਵੇਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁ ਲਾਜਿ ਉਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾ
ਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਉ ਚਿਲਾ ਮੇਦਿ ਨੈਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ ਸਹਿ ਸਾ॥ ਸਿਫਾ ਤਿਸਲਾ ਹਲੁ ਛਾਡੈ ਕੈ ਕਰੀ ਲਗਾ ਹੋਸੁ॥
ਛਿਵੁ ਏਵੇ ਹਜੀਵਿਆ ਜਿਭੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇ ਆਪੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਵਿਲੁ ਸਭੇ ਦੁਸਮ ਨਹੁ ਹੋਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਛਾਡੀ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਚਿਰ ਪਾਰਿਆ॥ ਘਰੁ ਦੁਖਾਵੈ ਮਹ

ਲੁਨਾਮੁਪਿਅਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆਤੁਆਪਿਸਵਾਰਹਿਅਪਿਸਿਰਜਨਰ
 ਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਜਾਇ॥ਬੇਦਪਠਮਾਤੇਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਭੁਰਨਜਾਪੈ
 ਚੰਦ॥ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤ॥ਬੇਦਪਠਸਿਸਾਰਕੀਕਾਗ॥ਪਾਵਿਪਾਵਿਪੀਝੇਤਕਰਹਿ
 ਬੀਚਗਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗਿ॥੧੭॥ਮਃ੧ ਸਬਦੈਸਾਦਨਅਇ
 ਚਿਨਮਿਨਲਗੇਪਿਆਗਾਗਸਨਫਿਕਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗਾਨਨਕਪਾਇਐਕਿਗਤਿਕਮਵਲਾਕੋ
 ਇਨਮੇਟਲਯਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਲਾਹੇਅਪਲਾਸੋਸਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੁਰਿਕਰਿਸਚਮੀਨਿਵ
 ਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਲੀਗੁਲਉਚੈਰੋਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁ
 ਮੈਲਾਇਵਸੁਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕੀਇਅਕੁਮਲਫੁਲਗੁਲਨਨਕਗੁਪਾਸਿਮਾਯਾ॥ਏਕੁ
 ਫੁਲੀਰਉਕੇਰਅਵਰਕਿਚੁਲੀਅਹਿਤਾਯਾ॥੧੯॥ਮਃ੨ ਨਨਕਾਤਿਨਾਬਸੰਤੁਰੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿ
 ਨਕੇਕੰਤਦਿਸਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਥਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕ
 ਚਨੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਲਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਰੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਾਤਿਗੁਰਚਰਨੀ
 ਲਾਗਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੇਇਛੈਸੇਫਲਪਾਇਸੀਸਾਬਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
 ਪਹਿਲਖਸਿਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਮਉਲਿਓਸਾਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਉ
 ਕੋਇ॥੨੧॥ਮਃ੨ ਪਹਿਲਖਸਿਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਨਕਸੇਸਾਯਾਹੀਐਜਿਸਭਸੇਦੇਆ
 ਧਾਰਾ॥੨੨॥ਮਃ੨ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੋਹੋਇ॥ਅੰਤਰਅਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਰੀ
 ਐਸੋਇ॥੨੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਰਕਮਵੈ॥ਫੂਜੀਕਰੈਲਾਗਿਆਠਿਰਿਜੋਨੀਪਵੈ॥ਨਾ
 ਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਲਗਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਵੈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸ
 ਫਲਹੈਸੇਵਿਐਫਲਪਵੈ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਕਿਸਹੋਕੋਈਕੋਇਮੰਦੁਨਿਮਲੀਇਕੁਭੂ॥ਕਿਉਨਮੰਗੀਜੈ
 ਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਾਵਹੀ॥੨੫॥ਮਃ੨ ਜਾਸੁਖਤਾਸੁਹਵਿਚਿਦੁਖਭੀਸਿਮਾਓਚਿਇ॥ਨਨਕੁਕਰੈਸਿ
 ਅਲੀਏਇਉਕੰਤੀਮਲਾਵਹੋਇ॥੨੬॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਕਿਆਸਾਯਾਹੀਕਿਰਮਜੋਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਰਿਆਈ॥
 ਤੁਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗਮੁਰੈਅਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤ੍ਰਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜੇਤੇਰੀ
 ਸਰਦਾਗਤੀਤਿਨਲੈਚਿਛਰਾਈ॥ਨਨਕਵੇਪਰਵਹੁਰੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੭॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਓ॥

੩੫੩

ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਅਕੇਨਮੁਨਕਬਹੁਈਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਪੁਰਖਵਨਮਤਿਯਾਗੇ॥ ਮਰਿਜਇ
ਥੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੁਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀਬਾਗਇਕਸਰਦੁਖਪਾਇਆ॥
੨॥ ਕੰਠਗਰਨਤਥਕਰਨਪੁਕਾਗਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਗੇਤੇਨਸਿਮਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਬਰਹਰਕਪੈਥਾਯਾਜੀਉ॥
ਨਾਜਾਇਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੋਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ ਰੁਵਰਗਏਬਗਬੈਠਾਇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਾਦੈ
ਕਰਵੈਲੈਨਪਨੀ॥ ਹੰਤੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਾਲੀ॥ ੨॥ ਕੁਆਰਕੀਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਗਾ॥ ਕਿਉਗਈਆ
ਮਨੈਬਝੁਭਤਗਾ॥ ੩॥ ਕਾਗਉਰਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਾਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ॥
ਅਮਲਾਸਿਰਨੇਲੇਖਦੇਨਾ॥ ਆਏਕਰਿਨਦੁਤਜਮਲੇਨਾ॥ ਕਿਆਚੈਖਟਿਆਕਰਗਵਾਇਆ॥ ਚਲਹੁਸਿਤਾਬ
ਦੀਬਾਸਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲਦਹਾਉਦੀਬਾਸਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਛਮਨੁਦਰਗਹਕਾਆਇਆ॥ ਰਹਾਇ॥
ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਵਕਿਛੁਬਕੀ॥ ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀਰਤੀ॥ ਕਿਛੁਭੀਖਰਦੁਤਮਾਰਸਾਰਉ॥ ਸੁਬਹੀ
ਵਜਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਿਰੀਜਾਕਉਹਰਿਰੇਗੁਲਾਗਾ॥ ਧਨੁਪਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ ਈਤਉਤਜ
ਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਪੁਦਾਰਬੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਗਤੁਸੇਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਮਾਲਧਨੁਜੋਇਆ
ਕਉਏਆਪਗਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨੁਭੂਲੇ॥ ਖਸਮੁਵੇਸਾਰਿਮਟੀਸਿਰਿਭੂਲੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ॥ ਯਾਹਿਤਾ॥
ਥਾਕੈਨਸਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈਥਾਕੀਸੁਦਰਿਕਾਇਆ॥ ਜਗਹਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥ ੧॥
ਥਵੇਰੇਤੈਰੀਆਨਬੀਚਹੁਨਪਾਇਆ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਰਹਾਇ॥ ਤਥਾਯਗੁਪਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵ
ਹੁਜਥਾਯਗੁਪਟਮਹਿਸਾਸਾ॥ ਜੇਘਟਜਾਇਤਭਉਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਸਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਉਸਬਦੁ
ਥਸਵੈਅੰਤਰਿਚੂਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆਸਾ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਚਉਪਕਿਖੈਲੈਮਨੁਜੀਇਛਾਯੋਪਾਸਾ॥ ੩॥ ਜੇਜਨਜ
ਨਿਭਜਹਿਅਥਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਸਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਜਨਕਬਹੁਨਹਾਰਿਛਾਉਜੁਜਾਨਹਿਪਾਸਾ॥
੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਯਾਹਿਤਾ॥ ਏਕੁਕੇਵਪੰਚਸਿਕਦਾਪੰਚੇਮੰਗਹਿਹਯਾ॥ ਜਿਮੀਨਹੀਮੈਕਿਸਕੀਬੋਈਐ
ਸਾਦੇਨੁਦਖਾਯਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਲੇਗਾਮੈਕਉਨੀਤਿਰਸੈਪਟਵਾਰੀ॥ ਉਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿ
ਨਿਰਉਲੀਅਉਬਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉਚੰਡੀਦਸਹੰਸਫਧਹਿਰਈਅਤਿਥਸਨਨਦੇਗੀ॥ ਚੰਡੀਪੁਰੀਮਾਪਹਿਨਾ
ਰੀਬਹੁ॥ ਬਿਸਟਾਲਾਯੋਹੀ॥ ੨॥ ਬਹੁਤਰਿਪਰਾਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਮੁਲਿਖਾਈ॥ ਧਰਮ
ਰਈਕਾਦਫਤਰੁਏਮਿਆਥਾਕੀਰਿਜਨੇਕਈ॥ ੩॥ ਸਿਤਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿਦਹੁਸਿਤਗਮੁਰੈਏਕੋ॥ ਕਹੁਕ

ਬੀਰਮੈਸਗੁਰਪਾਇਆਜਾਕਨਉਬਿਬੋਭੋ॥ ੧॥ ੫॥ ਸੁਰੀਸੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
 ਸਤੀਸਰਸੁਹਾਗਨਿਜਨੈ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਨੁ ਸੁਖਰਯੀਆਮਨੈ॥ ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁਗਾਧੈ॥ ਅਵਰਾਦੇ
 ਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਧੈ॥ ੧॥ ਸੋਕਤਜਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਦੁਖੀਦੁਹਗਨਿਦੁ
 ੨॥ ੩॥ ਇਪਖਰੀਨੀ॥ ਜਿਨਿਨਹਨੇਰੋਤਰਿਭੁਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁਦੇਯਾ॥ ਸੀਰੀਨਸਾਖੀ
 ਗਵਨੁਇਕੇਯਾ॥ ੨॥ ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੇਦਦਰਿਆਈਆ॥ ਬਹੁਤਪਿਆਸਜਬਾਥੁਨਪਾਇਆ॥ ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸਸਗਨੈਪੁਭਤੇਗੀ॥ ਜਿਉਜਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਰੀ॥ ਜੋਦਿਨਅਵਹਿਸੇਦਿਨ
 ਜਾਈ॥ ਕਰਨਭੁਦਰਹੁਥਿਰਨਾਹੀ॥ ਸੰਗੁਚਲਤਹੋਮਭੀਚਲਨਾ॥ ਦੂਰਿਗਵਨੁਸਿਰਉਪਰਿਮਰਨਾ॥ ੧॥ ਕਿਅ
 ਤੁਸੇਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ ਤੈਜੀਵਨੁਜਾਗਿਸਦੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੁਰਿਜਕਅੰਥ
 ਰਵੈ॥ ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਵਚਲਾਵੈ॥ ਕਰਿਥੀਦੀਛਾਡਿਮੈਮੇਗਾ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਗਾ॥ ੨॥ ਜਨ
 ਮੁਸਿਰੋਨੈਪੰਥੁਨਸਵਗਾ॥ ਸੰਤਪਰੀਦਹਦਿਸਅੰਧੀਆਗਾ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ ਚੇਤਸਿਨਹਿਦੁ
 ਨੀਅਠਨਖਨੇ॥ ੩॥ ੨॥ ਸੁਰੀ॥ ਉਚੇਮੈਦਰਸਲਰਸੇਈ॥ ਏਕਘਰੀਛੁਨਿਰਹਨੁਨੇਈ॥ ੧॥ ਇਹੁਤਨੁਮੈਸਾ
 ਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ ਜਾਲਿਗਾਇਚਿਘਾਸੁਗਲਿਗਾਇਚਿਮਾਟੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੀਬਸਹੇਗਾ॥ ਚਿਇਭੀ
 ਲਾਗੇਕਛੁਸਵੇਗਾ॥ ੨॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਗਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ ਚਿਹਤਉਭੂਤਭੂਤਕਰਿਭਾਗੀ॥ ੩॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾ
 ਸਸਭੈਜਗੁਯੁਟਿਆ॥ ਹਮਤਉਏਕਰਾਮਕਹਿਛੁਟਿਆ॥ ੧॥ ੩॥ ੧॥ ਰਾਗੁਸੁਰੀਸੇਖਛਰੀਦਾ॥ ੧॥
 ਤੀਪਤੀਪਲੁਹਿਲੁਹਿਹਥਮਰੋਰਉ॥ ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੇਸਹੁਲੋਰਉ॥ ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਅਰੋਸੁ॥ ਮੁਝਅਵ
 ਗਨਸਹਨਹਿਦਿਸੁ॥ ੧॥ ਤੈਸਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ ਜੇਬਨੁਖੇਇਪਛੈਪਛੁਤਨੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਕਾਲੀਕੋਇਲ
 ਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ ਅਪਨੇਪੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ ਪਿਗਹਿਥਿਹੁਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਜਾਹੋਇਕੁਪਾ
 ਲੁਤਪਭੂਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਪਲਾਪੁਹੀਮੁਪਇਕੇਲੀ॥ ਨਕੇਸਾਖੀਨਕੇਬੇਲੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਪਸੀਰੀਮੇ
 ਲੀ॥ ਜਾਠਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਮਲਹੁਬੇਲੀ॥ ੩॥ ਵਾਟਹਮਰੀਖਰੀਉਡੀਲੀ॥ ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤਪਈਲੀ॥
 ਉਸੁਉਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ ਸੇਖਛਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮਾਰਿਸਵੇਗਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਰੀ॥ ਲਲਿਤਾ॥ ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸ
 ਕਿਓਬੰਧਨਕੀਬੇਲਾ॥ ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਉਛਲੈਤਬਤਰਲੁਦੇਯਾ॥ ੧॥ ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਾਇ
 ਜਾਸਿਛੋਲਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੋਬੇਲਾ॥ ਦੁਪਥਲੀਨਅਵਈਠਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥ ੨॥
 ਕੋਰੋਛਰੀਦਸਹੇਲੀਹਿਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ ਹਿਸੁਚਲਸੀਰੁਮਲੋਅਹਿਤਨੁਦੇਰੀਥੀਸੀ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥

ਰਹਿ ਪਦੇ ੫੩੧

ਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂਸੁ ਲਤਾਨੁ ਕਹਾਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਰਾਸੁ ਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਾਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥
ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿਰਾਉ ਰਾਜਾਈ॥ ਠਹਾਰਿ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਤੂ ਤੇ ਤੇ
ਗੀਸਭ ਸੋਨਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁ ਯੋਕਿ ਅਚਤੁ ਰਾਈ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੈ
ਕਥਿ ਦੱਖਾ ਮੈ ਅਕਸੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤੂ ਭਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤੇ ਕੁਕ
ਰਹਿ ਬੇਗਨ ਭਉ ਕਾਇਸੁ ਤਨਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਲਗਨ ਭਜੇਗੇ ਇਗਾਤਾਖ ਸਮੈ ਨਾਇਨ ਜਾਈ॥ ੪॥

੧॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੋਦਤੁ ਤਨੁ ਦੇਸ ਕਲੀ ਦਰੁ ਘਟਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰ
ਨਿਬਸਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਫਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਦਇ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉ ਲੁਜਾਈ ਪ੍ਰ
ਰਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਹੀ ਚਿਤ ਪਗਈ॥ ਰਹਚਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਮਾਈ॥ ਜਨ ਲਿ
ਖਿ ਮਹੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਲਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੀਂਦਿ ਰਛ
ਵਤੇਗੇ॥ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਲਗਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਗਲਿ
ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁਪਾਸੇ॥ ਜੇ ਤੂ ਭਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮ
ਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਲਾ॥ ਤੂ ਦਤਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਵਾ
ਨਾ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਹਉ ਜਾਚੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰਕਟੀ ਨਾਗਿ॥ ਭੂ
ਰੀਕਾ ਮਲਿਕਾ ਮਲਿਕਾ ਮਾਗਿ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪਾ ਦਿਨ ਚਾਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧੀ ਮਾਗਿ॥ ੨॥ ਚੀਖਿ ਛੇੜੀ ਸ
ਹਜਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਬਾਪੁ ਦੇਸੈ ਵੇਜਾ ਤਿਨੋਗੇਈ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ॥ ੩॥
ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਚੈ ਪਾਰਿਆ॥ ਅਵਰਨ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਨਿਸਤ ਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਪਿਆਨੋ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਗੀਰਤਾ
ਮਨੁ ਰਨੋ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਖ ਉਗਨੋ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਨੋ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ
ਸੇਵੈ ਉਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਸਰੈ
ਉਮਰ ਉਦਖਲੀ॥ ਸਾਸਿ ਗੀਰਾਸਿ ਜਪ ਉਹਿ ਰਿਭਾਈ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ॥ ਅਥ ਜਾਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਅਕਸ ਕਥਾ ਕਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਲੀ ਕਿ

ਅਕਾਰਕਮਾਇ। ਹਉਮੈਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਵਿਛੁੜੈ ਮੋਟੀ ਰਾਸੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾ
ਮਿਮਲੈ ਸਾਥਾਸੀ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁ ਰਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥

ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਪ੍ਰਿਭੁਪ੍ਰਿਭੁਖਾਇਆਪ੍ਰਿਭੁਪ੍ਰਿ
ਗੁਸਾਇਆਪ੍ਰਿਭੁਪ੍ਰਿਭੁਕਾਪਨੁ ਅੰਗਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਪ੍ਰਿਭੁਸਗੈ ਰੁਕਟਬਸਹਿ ਚਸਿਉ ਜਿ ਤੁਹਾਨਿਖਸਮੁਨ
ਪਾਇਆ। ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਛਿਰਿਭਥਿਨਾਮਵੈ ਮਹਿਲਾ ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਭਉਨਦੇਈ। ਭਿਵਲਾ
ਗਇ। ਜਿਨਿ ਹਰਿਕੇ ਚਰਨਵਿਸਾਗੇ। ਜਗਜੀਵਨਦਤਾ ਜਨਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨਕੇ ਤੈ ਦੁਖਨਿਵਰੇ। ਰਹਾਉ॥
ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ ਕਿਅੰਜੈਤਵਿਚਾਗੇ। ਮੁਕਤਬੰਧਸਾਭਿਤੁ ਬੁਝੈਹੋਏ। ਮੈਸਾਅਖਿਵ
ਖਲੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ ਸੋਮੁਕਾਤਿ ਕਹੀਐ। ਮਨਮੁਖਬੰਧਵਿਚਾਗੇ॥ ੨॥ ਸੇਜਨੁ ਮੁਕਤਾਜਿ ਸੁਏਕਾਲਿ
ਵਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿਨਾਲੇ। ਤਿਨਕੀਗਹਲਗਤਿ ਕਹੀਨਜਾਈ ਸਚੈਆਪਿ ਸਵਾਗੇ। ਭਗਮਿਭੁਲਾ
ਦੇਸੇ ਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨ ਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗੇ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਹੈਸੋਈ ਜਨੁਪਾਏ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ॥
ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ। ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿ ਕਲਹਿਮਾਗਿਥਿਦਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥
ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ। ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੇਈਪਾਇ। ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨ
ਹੋਕੋਇ। ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿ ਕਿਭੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਵਸੈ ਮਨਿਆਇ। ਤਕੇਜਾਲੈ ਦੁਬਿਧਾਜਾਇ।
ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਸਗਠੁਕਸਵਟੀਲਾਏ। ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ। ਆਪੇਤੇਲੇਪੁਰਾਹੋਇ। ਆਪੇਜਲੈਏ
ਕੋਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਕਾਗੁਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਲਗੇ
ਤਿਸੁਆਇ। ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਰੈਆਪੇ। ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇ
ਜਾਪੇ। ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਰੈਆਪੇ। ਨਨਕਆਖਿਸੁਲਾਏਆਪੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁ ਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਅੰਕੁਰੈਬਹਾਨਾ। ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਥਿਨਾਮਹੈਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮ
ਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ। ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਪਾਏਅਨਾਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜ
ਧਿਆਨਾ। ਰਹਾਉ॥ ਕਿਅੋਕੇਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਅੋਕੇਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ। ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿਚਹਿਤੁ
ਸੁਆਮੀਤਬਕੇਈਕਰਉਦਿਖਵਖਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਰੈਆਪੇਆਪੇਗੁਲੀਨਿਧਾਨਾ। ਜਿਉ
ਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੇਈਚਾਲੈ। ਜਿਉਭੁਵੈਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਨਕੁਤੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉ
ਲੁਜਾਨੈਤੇਰੇਕਾਮਾਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਾਰੈਅਈਇਕਿਭਗੀਮਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩. ਪੁਰਖਾਵੁ ਬਲਾਇਆ ਪੁਰੈ ਵੇਖੁ ਏਕਸਮਾਨਾ। ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵ
 ਰਿਆਈ ਮਤ ਕੋ ਪਰਹੁ ਗੁਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸਨੇ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਸਮਾਨਾ। ਇਹ ਬਲੀ
 ਜੀ ਅਜਾਈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਕਹਾਇ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰਮ ਨੁਖਨੇ ਏਕ ਨਿਧਾਨਾ॥
 ਜਤੁ ਸਿਜਮ ਤੀਰਥ ਚਿਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਪਰਮੁ ਹੈ ਕਾਇਮ ਹਿਕੀਰਤਿ ਹਰਿਨਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਪਰ
 ਮੁਹੈ ਸੋ ਪਿਏਖੁ ਬੇਦ ਪੁਰਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ
 ਸਚੇ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਹਤ ਸੁਲਤਾਨ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਮਨ ਤਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਤਿਉ ਘਰਿ ਬਿਲਵਲੁ ਗੁਰਸਥਾਇ ਸੁਰਾਏ॥
 ਮੰਗਲੁ ਨ ਹੀਰਾ ਵਹਿਆ ਏ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਹਰਿ
 ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਐਹਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾ ਹੀਰਾ ਤੇ ਭੈਰਵ ਚਾਏ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਆਪੋ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੇ ਸਥਾਇ ਰ
 ਗਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਏ॥ ਹੀਰਾ ਚਲੂ ਲੈ ਹਰਿ ਸਿਭਾਏ॥ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਏ॥
 ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਇ ਮਿਟਿਆ ਮਰਿਆ ਨੁ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪੀਤ ਮੁਰੇਰਾ॥ ਜੋ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ

ਤਿਨ ਕਉ ਵਿਨਫੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਰਿਆਈ ਪਈ॥ ਅਚੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਥਾਇ ਜਲਾਈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁ
 ਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਈ॥ ੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵ ਉਮੈ ਅਵਤੁ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੋਯੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਤੇਰਾ
 ਮੁਨਿ ਵਾਜਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੀਵ ਲਮਹੁ ਕੋ ਸਮ ਸਰਿ
 ਵੇਖੈ॥ ਬਹੁ ਵਿਨਮਰੈ ਨਾ ਜ ਮੁਪੈਖੈ॥ ੨॥ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਸਚਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਆ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਸਦ
 ਹੀ ਲਗਾ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮਾ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਰਿਆਈ ਪਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਏ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕੀ ਮਾਰਿ ਨ ਹੀ ਪਈ॥ ੪॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥਾਇ ਅਭਿਮਾਨਾ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਮਨਿ ਚਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥

੫॥ ੬॥ ੧੦॥
 ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ੫੨੩
 ਉਦਮ ਮਤਿ ਪੁਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ॥ ਜਿਉ ਨ ਟੂਟੈ ਤਿਉ ਵਜਾਏ ਤੀਤੀ॥ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੀਤ

ਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤਾ ਲਿਖੇ ਕੁਰਪਾਇ॥ ਮਾਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ॥ ਰ
 ਹਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮ ਤੁਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖਿਲੇ ਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ॥ ਜੇ ਉਪਰਿ ਲਾ ਦੁਹਰ ਦਾਖ ਸਿਰਸਿ
 ਚਿਹਰਿ ਰਖਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਕਥੈ ਐ ਹਰਿ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪਵੀਨਾ॥ ਚਿਹਰੇ ਵੈ
 ਚੇਰਨ ਬਿਚ ਮੁਚ ਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਭੁ ਗਤ ਚਵਤਾਰਨ ਮਾਪੀ ਕ
 ਮੁਪਪਨਾ॥ ਭਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਕਰੈ ਅਹੁ ਜਨਨ ਕਵਨ ਦਾਸ ਦਾਸੈਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪
 ਹਮ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਆਗਿ ਨਾਮ ਤੀਸਰਾ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੁਰਹ ਮਾਪ
 ਰਹੀਨ ਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਯੁਰਾ ਮਨ ਮੈਰਾ ਮਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਐ ਹੋਰਿ ਤਿਅ ਗੁਨਿ ਹਫਲ ਕ
 ਮਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇਹਰਿ ਤਰੇ ਹਮ ਨਿਯੁ ਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕੇਈ ਮੇਰੇ ਕੁਰਹ ਹਰਿ
 ਜਪੀ ਐਵਰੇ ਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਹੀਨ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵ ਤੇ ਤੇ ਨਵ ਰੂਪੁ ਸਹੀ ਮਾ॥ ਚਿਏ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੇ ਨਿਭਵਾਈ ਅਹਿ
 ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਮੁੜ ਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜਨਨ ਮੁਖ ਪਾਰੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖੇ ਵਰੁ ਕਰਮਾ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨ
 ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ ਜਨਨ ਕਸਫਲੁ ਜਨੀ ਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਹਮ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੇਰਿ ਬਿ
 ਖਿਅ ਬਦੁ ਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਗਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਕਿ ਉਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨ ਰਹ
 ਨਾ ਮੁਨ ਰਹਾ॥ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿਧਾਈ ਮਾਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੀ ਪਤ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੀ ਗਿਲ ਗੇਸੇ ਉਪਰੇ ਜਿਉ ਸੀ ਗਿਕਾ ਸਟ ਲੋਹਤਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਨ ਕੋਈ
 ਮਾਤਿ ਮਾਧਿ ਮਾਜਿ ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਨ ਕਰਾ॥ ਤੇ ਨ ਰਭੁ ਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਚਿਏ ਜਨ ਮਿ ਮੁਏ ਠਿਗਿ ਮਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਤੁਮਰੀ ਮੇਲੁ ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨ ਏਸੇ ਤੇ ਖ ਗੁਰ ਸਰਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਾਜੀਆ ਜਨਨ ਕਪ
 ਰਿਪਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ॥ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਧਿ ਖੁਰੈ ਕਲ ਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਥ ਦਿਤਹੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਲ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
 ਖ ਤਲਿ ਖੇਕੁ ਨ ਗਾਏ ਮਾਲਿ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਏ ਅਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਉਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ
 ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੰਠ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਖਿ ਦਿਖਹੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖਯਹੁ॥ ੩॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਲੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਕਰਹਿ ਭਜਹੁ॥
 ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਲੁਕਵੈ ਸੁਕੇ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੈ ਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ

ਪਰਬੁਕੁਰਿਤੁਜਹੁਤਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਭਰੈਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨੈਨੀ॥ ਜੋਇਛਹੁਸੇਈਛ
ਲੁਪਵਹੁਹਰਿਥੇਲਹੁਗੁਰਮਤਿਥੈਨੀ॥ ਰਹਾਇਅਸਿਕਉਪਵਾਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰਸਹੋਵੈਜਿਥਤਰੇ
ਵੈਨੀ॥ ਅਪਨਭਲਸਭਕਈਥਾਛੋਸਕਰੇਜਿਮੈਰੋਚਿਤਨਚਿਤੈਨੀ॥ ੨॥ ਅਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨ
ਏਹਥਤਕਠੈਨੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਲੈਨੀ॥ ੩॥ ਮਤਿਸੁਮਤਿਤਰੈਵ
ਸਿਉਆਮੀਹਮਜੈਤਤੁਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ ਜਨਨਕਕੇਪੁਰਕਰਤੇਸੁਆਮੀਜਿਉਤਵੈਤਿਵੈਬੁਝੈਨੀ॥ ੪॥ ੫॥
ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਅਨਦਿਨੁਪਿਆਇਚਿਪੁਰਖੇਤਨੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਅਨੰਦੋ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਾਦਿਉ
ਕਈ॥ ਸਭਿਉਕੇਜਮਕਛੰਦੇ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਖੰਦੋ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਗੁਲਗ
ਏਪਰਨੰਦੋ॥ ਰਹਾਇਸਾਕਤਪੁਰਖਮਾਇਅਕੇਬਧਿਕਵਿਚਿਆਇਆਫਿਰਹਿਫਿਰਦੇ॥ ਤਿਸਨਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾ
ਪੋਜਿਉਤੇਲੀਥਲਦਭਵੰਦੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਪਰੇਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕਰੰਦੇ॥ ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਅਤਿ
ਨਛਲਪਾਇਆਸਭਿਤੂਟੇਮਾਇਆਠੰਦੇ॥ ੩॥ ਅਪੇਠਕਰੁਅਪੇਸੇਵਕਸਭੁਅਪੇਆਪਿਗੋਵੰਦੇ॥ ਜਨਨਕਅ
ਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੇਜਿਉਗਥੈਤਿਵੈਰੰਦੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲਾ॥
ਬਿਲਹੁਭਈਅਗਮਨਮੁਪਤਿਤਪਵਨੋ॥ ਹਰਿਸਿਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿਆ॥ ਜਲਿਥਲੇਰਮ
ਨਮੁ॥ ਨਿਤਗਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥ ਰਹਾਇਹਰਿਕੀਅਹੈਸਫਲਜਨੰਗੁਰਾ॥ ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿ
ਸਾਰਨਾ॥ ਗੁਰੁਭੇਟਿਅਹੈਪੁਕਤਿਦਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਈਹਮਗੀਸਫਲਜਤਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਵਨੋ॥ ੧॥ ਮ
ਨਮਨਮਕਰਿਅਸਾ॥ ਭਾਉਦੁਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਾ॥ ਵਿਚਿਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥ ਕੀਈਗਮਨ
ਮਗੁਨਗਵਨੋ॥ ਜਨਨਕਕਤਿਸੁਪਗਿਲਵਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧੧॥

ਗੁਰੁਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ਚਉਪਦੇ॥ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਨਰਗੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹਾ॥ ਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਭਾਅਥਿਨਸੀਤੇਹੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਮੋਹਿਮਗਰਿਪਵਹੁ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕੈਮੰਚਲਿਲਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਕਿਉਤਰੀਐਬਿਖਿਆਸੰਸਾਰ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਪਵੈਪਾਗਿ॥ ਰਹਾਇਪਵਨਤੁ
ਲਗੇਨਾਇਆਦੇਇ॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਬਿਰੁਸੇਈ॥ ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਗਾ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਅਪਿਗੁਰੁਖ
ਵਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਾਇਆਵੈਰੂਮਾਇਆਸਭਬਭੁਇਅੰਗਾ॥ ਹਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੀਖਪਤੰਗਾ॥ ਸਗਲਸੰਗਾਰਕਰੇਨ
ਹੀਪਵੈ॥ ਜਹੋਇਕਿਪਾਲਤਾਗੁਰੁਮਿਲਵੈ॥ ੩॥ ਹਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਹੀਰੀਮਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਕਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਣਾ॥ ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੀਖਭਈਨਿਹਾਣਾ॥ ੪॥ ਜਿਨਿਦ

ਖਿਆਤਿ ਸੁਖਾਇਆ ਸਾਦਾ ਜਿਓ ਭੁਗਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅਨਦੁਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀਆਇਆ ਜਨਨ
 ਨਕਰਿ ਰਿਗੁਲਾ ਅਖਿਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਕਾਇਆ ਲਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ
 ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀਯਾਇ ਚਿਸਵਾ ਬਿਘਨੁ ਲਗੈ ਜੀਪ ਅਲਖਾ ਮਭੇਵ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਰਗਾਏ ॥
 ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥੀਈ ਗਵਿਆ ਆਪਿਆ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਜਾਕਾ ਵਚੁ ਪ
 ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਹੋਇ ਸੋਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਰੇ ॥ ਨਿਗਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥੀਈ ਵ
 ਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥ ੩ ॥ ਪਰਬਰ ਮਪ ਭਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਬਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਨਕ ਦਾ
 ਸਖਸੀ ਮਪੁ ਤਿਪਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਨਿਧਾਨ ਪੀਤਮ ਪਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁ
 ਲਾਠ ਕੁਰ ਪਭ ਭੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁ ਮਹੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ
 ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲਾਵਿਯਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤ ਕੈਸੀ ਭੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀ ਜਾਮਪੀਤਾ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਹਰਿ ਸਿ ਮਰਤਨ ਸੇ ॥ ਜਾਕੈ ਸੀਰਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ
 ਤਨਿਆ ਪਾਗੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾ ਜਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸ
 ਭੁਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀਰੀਯਾਗੀ ਪੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਗੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ
 ਰਿਹਰਿਹ ਰਿਮੰਤਾ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਇਸਾਨ ਤੀਕੈ ਘਰਿ ਗਵਲਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈਸਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈਸਨਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਅਵਰ ਸਿਆ
 ਲਾਪ ਬਿਰਥੀ ਆਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਗੁਰ ਪੂਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ
 ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲਾ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕ
 ਲਾਭ ਪੁਰੇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਬਰ ਮੁਪਰਮੇ ਸਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਨਮ ਪੁਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਧ ਹਿਨਾ ਮੁਵਖਲਾ ਹਿਰਿਨਾ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ
 ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨੀਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖ ਲੁਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਵਚੁ ਭਾਗੀ ਸੇਕੈ ਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਤ ਸਿਰ
 ਤਿ ਜਿਨ ਵਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਧੀ ਐ ਨਿਗਲ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐ ਪਿਆਰੇ
 ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਲੇ ਭਲੇ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਕਉ ਲੁਕਾ ਲੈ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਗਵਤੇਰੇ ਪਰਮਿ ਸੁਲ ਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕ
 ਉਤਰੇ ਪਰਨ ਪਰਿਉਤਰੇ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕਤਿ ਆਗਿ ਗਿ ਸਬੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਚਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗਸਚਾ ਕੇ ਬੁਝਿ ਗਈ ਸ
 ਗਈ ਸੁਖੀ ਨੇਹਤ ਜੀਚਿ ॥ ਮਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਕਰਤਿ ਰਿਖਈ ਸਾਧਾ ਦਸੀ ਬੀਚਿ ॥ ਨਨਕ ਸੇਦਹਿ ਸੇਭ ਵੈਤੇ ਜੇ ਪੁਰਿ ਅਪੁ
 ਨ ਕੀਚਿ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿਚਿ ਤਭੁ ਮੁਸਕੀਏ ਮਿਗਾਇ ਸਨਾਦੁ ਮੁਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸਿਰਿ ਗਿਰਾ ਲਾਤੀ ਸਬੀਏ ਅੰ
 ਤਿਤ ਜਿਨਾ ਵਤ ਮਾਇਆ ਗਸਿਭੇ ਗਦਾ ਮਾਭੇ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਭੇ ਇਨ ਸਿਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧਜ
 ਨ ਸਬੀਏ ਸੀਤਾ ਸਿਰਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਤਹ ਦੁਖ ਨੁ ਭੁਖ ਨ ਰੇ ਗੁਚਿ ਅਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮੋ
 ਰੁਤੁ ਨ ਮਾਵਦ ਜਾਨਾ ਨਿਚਲੁ ਸਰਦੀ ਪਈਐ ॥ ਪੇਮਾ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੇਹੁ ਬਿਅਪੈ ਨਨਕ ਹਰਿਏ ਕੁਪਿਅਈਐ ॥
 ੩ ॥ ਦਿਸਾਇ ਪਰਿ ਮਨੁ ਕੇ ਪਿਆਪਿ ਮਾਰੇ ਰਤ ਵੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਵੀ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਾਨ ਦਮੰਗ
 ਲਗੁ ਲਗਾਏ ॥ ਸਬੀਏ ਲੀਰਾ ਮਗਿਰੀਰ ਤੀ ਮਨ ਤਨਾਇਛੁ ਜਾਏ ॥ ਨਨਕ ਅਚਰ ਜੁ ਅਚਰ ਜਾ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ
 ਕਰਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਬਨੁ ਮਾਪਿ ਬਿਉਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਸੀਰੀ ਮਨੁ ਬਿਰਲੇਈ ਪਈ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ
 ਤਤੁ ਦਿਸਵਾਏ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨਾਇ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਪੇ ਜਲੁ ਆਪਹੀ ਤਰੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹੀ ਮੰਦ
 ਰੁ ਆਪਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪਹੀ ਪੁਜਾਗੀ ਆਪਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਹੀ ਜੋਗਾ ਆਪਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਹੀ ਮੁਕ
 ਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਿਉ ਪਵਨੁ ਅਪਿਸ ਪਰਨਾ ॥ ਅਪਿਕਰ ਵਨ ਦੇ ਸੁਨ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪ
 ਨ ਬਚਨੁ ਆਪਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨਾ ਬਿਭਉ ਆਪਹੀ ਜਰਨਾ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਆਪਹੀ ਮਸਾਟੇ ਆਪਹੀ ਚੁਲਨਾ ॥ ਆਪਹੀ ਅ
 ਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਲਛਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹੀ ਗੁਪਤਾ ਅਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅ
 ਪੇ ਮਵਿਗਤਾ ਆਪਹੀ ਗਿਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਾਗੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਰਮਨਾ ਮੁਚਿਤ ਰੇ ॥ ਬਸਿਰ
 ਹਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਏ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਖ ਰੁਖ ਕਰਤ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨਿਮੁਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸੁ ਮੁਦੀਆ ॥ ੩ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭੂਤ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਨ
 ਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰੇ ਸਾਭੇ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਿ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥
 ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਚਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖ ਤੇ ਸੇਭ ਮੇਰੇ ਅੰਗਨਿ ॥ ਰ
 ਹਚਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬੀਚਾਰ ਚਿ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਇਸੁ ਮਨ ਹਿਉ ਪਾਰ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਚ
 ਤਰਈ ॥ ਤੀ ਮਲੀਐ ਜਾਏ ਮਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨੈਨ ਸਿਤੋ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਫਲੁ ਹੋਆਇਆ ॥

੪॥੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮਾਤੀਪਤਾ ਸੁਤ ਸਥਿਨਾਇਆ ਸਾਪਸੀਗਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
 ਗਵਿਰਿਅਪੁਰੁ ਸਭਮਹਿ ਆਪੋ ਰਿਜਪੁਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨਵਿ ਆਪੋ ਰਹਾਚੀ ॥ ਤਿਖਾਭੁ ਪਥਹੁਤ ਪਤਿਵਿਆ
 ਪਿਆ ਸੀਤਲਭਏ ਹਰਿਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ੨॥ ਕੇਟਿ ਜਤਨ ਸਿਤੇਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਕਿਪਤਨ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਾਇਆ ॥ ੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾ ਵਰਭਾਗੀ ਪਈਐ ॥ ਮਾਲਿਸਾਧੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਮ ਪੁਰਤੋ
 ਗਿਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲਾਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਅਵਰਿਕ ਰਮਸਭਿ ਲੋਕ ਚਗਾ ॥ ਮਾਲਿਸਾਧੁ ਸੀ
 ਗਿਹੋਇ ਉਧਾਗ ॥ ੨॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਸਤ ਬੇਦਬੀ ਚਰੇ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਉਤਰੇ ॥ ੩॥ ਜ
 ਨਨਕ ਕਉ ਪੁਰ ਕਿਰਪ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁੰਨੁ ਲੈਨਿ ਸਤਗੀਐ ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥ ੧॥ ਸੀਤ ਜਨਾਕਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਕੀਨਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਮੁਟੀਨਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੋ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪਗਟੀਨਾ ॥ ੨॥
 ਨੀਚੇ ਤੇ ਉਚ ਉਨਪੁਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਿ ਰਮਲਾ ਪਾਪ ਜਾ ਲਿਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪੁ
 ਭਭਏ ਪਸੀਨਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਈਐ ਮਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਸਿਉ ਲਈਐ ਚੀਤਾ ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪੁਰੁ ਪਿਆਵਤਾ ॥ ਜਲਨਿ ਦੁਝੈ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥
 ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਹੋ ਵਤ ਬਰਭਾਗੀ ॥ ਸਾਪਸੀਗਿ ਰਮਹਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਪਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅੰਦਾਇ
 ਕਨਿ ਮਖਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦਸਨ ਕੀ ਮਨੀ ਪਿਆਸ ਘੋਰੇ ॥ ਭਨਤਿ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਪੁਰਤੋਰੇ ॥
 ੪॥ ੮॥ ੧੩॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਹਥਿ ਹੁਨਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥
 ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਗੋ ਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਘਰਮਹਿ ਸਾਇਆ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕ
 ਟਨਹੇ ॥ ਸਿਸਾਗਾ ਗਰਮ ਬਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ੨॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਪਭਾ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਬੇਖੀਆ ॥ ਪਾਰਬਰਮੁ ਸੋਨੈ ਨਹੁ
 ਪੇਖਿਆ ॥ ੩॥ ਸਾਪਸੀਗਿ ਪਕਟੇ ਨਾਗਾਇਨਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸਜਭਿ ਦੁਖ ਪਯਾਇਨਾ ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪੁਰਤ ਮਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪੁਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਗੁਲਬੇ ਅੰਤ ਪੁ
 ਭਗਹਿ ਰਹੀ ਭੀਗੇ ॥ ਉਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਅਪਰੈ ਪਰਠਾ ਭਰ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਏਕ ਸਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ
 ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਜਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾ ॥ ੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨਹੋ ਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਦੇਵੈ ਸੋਨਾ ਮੁਖਾਈ ॥ ੩॥ ਕ
 ਹੁਨ ਨਕਜੇ ਜਨੁ ਪੁਰਤ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਧਨ ਪੁਰਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫

ਮਾਤਗਰਭ ਮਹਿਯਾਥ ਦੇਗਖਿਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਭੀ ਬਿਖਿਆ ਠਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ੧॥ ਭੁਜੁਗੋ ਬਿਦਸਭ ਫੇਰਿ ਜੀਯ
 ਲਾ ॥ ਜਾਬਜਾਮੁ ਅਇਸੀ ਘਰੈ ਖੁਵੇਤ ਬਤਨੁ ਕਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬੇਹਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਬੀਧ
 ਮਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥ ੨॥ ਮਹਾਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਗਿਆ ॥ ਪਾਰਬਰਹੁ ਮਾਇਆ ਪਟਾਇ ਬਿਸਰਿ
 ਆ ॥ ੩॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਪੁਤਰੀ ਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨ ਕਪੜੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੨॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿ ਪਭਈ ॥ ਨਾਨਕੋ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰ
 ਦ ਘਟੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਗੁਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਲੀ ਅਸਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾਹਿ ਨ ਗਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗ ਅਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆ
 ਪੇ ॥ ਭਏ ਮੋਹ ਰਖ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਪੇ ॥ ਮਰਥ ਪਰਮ ਕਾਮੇ ਖਕਾਵਤਾ ॥ ਪੁਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਪਾਚਾ ॥ ੩॥ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਘਰਿ ਮਾਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਬਨਿ ਪਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨ ਰਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿਖੁ ਅਰੁ ਸਾਕਤ ਨ ਰਜੀਵੇ ॥ ੧॥ ਗਾਮਨਾ
 ਮੁਹਿ ਮਾਰ ਖਵਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਮਾਰਦਿ ਸਾਕਤ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਠਤ ਕਠਾ ਸਗਲੈ ਸਿ
 ਰਿ ਪੈਰੇ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨਨਾਮਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੩੫॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਨੇ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹ
 ਰਿ ਜਪੇ ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਨਿਤ ਪਿਆਵੇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜੀਤੁ ਪੀਤ ਮੁਪਾਵੇ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇ
 ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਹੁ ਬੇਰੇ ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆਏ ॥ ਰਿਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿ ਮਾਟੀ ਨੇਦ ਨੁ ॥ ਸਫ
 ਲ ਜਨ ਮੁਜੀਵਨ ਪਰਵਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਕਬ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਬਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥ ੨॥
 ੨॥ ੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਸੰਤਿ ਪਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਤਪ ਪਾਪ ਸੰਤ ਪਾਥਿ ਨ ਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨ ਸੇ ॥ ੨॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁਦਰਨ ਗੇ ॥
 ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੩॥ ੩॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਤਾਬੀਧ
 ਨਿਬਾਧਿਆ ॥ ਅਤਿ ਬਿਕਰਲਾ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤਾ ॥ ਮਉਧ ਠਹੀ ਠਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ ॥ ੧॥ ਤੇ
 ਰੀ ਸਗਲ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥੁ ਅਮੀਜੀ ॥ ਉਪਿਤੁ ਸਭੁਤੁ ਮਗ ਮਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬਿਪਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਦਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਸਗਲ ਅਨੰਦ ਕੀ ਆਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਲਾ ॥ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਧਿ

ਮਾਸਾਪਜਨਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਤਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਸਵਾਰਿਆ॥
 ਵਡੀਅਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੁਖਮੰਗਲਕਾਲਿਆਦਾਬੀਚਾਰਿਆ॥ਰਹਚੀ॥ਵਲਾਕਿਲਾਕਿਭਵਲਾ
 ਹਰਿਅਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਪਰਿਆਮਨਾਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਏਪੂਰਨਾਇਛੁਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਸੁਉਪਰਿਹੋਵਤਦਾਇਅਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਕਟੈਸੋਕਾਲਾ॥੧॥ਰਹਚੀ॥ਸਾਪਸੀ
 ਗਿਭਜੀਐਗੋਪਲਾਗੁਨਗਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲਾ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪਰਿਪਾਲਾਨਨਕੁਜਾਚੈਸ
 ਪਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਮਨਾਦਿਗੁਰੀਰਤਗੁ
 ਹਰਿਗੁਲਗਾਮਾ॥੧॥ਐਸੀਪੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਗਾਆਠਪਰਪਭਜਾਨਹੁਨੇਗਾ॥ਰਹਚੀ॥ਕਹੁਨਕਜਾਕੇ
 ਨਿਗਲਭਾਗਾਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਰਗੁਗਾਇਆਪੁਭਿਆਪਿਗਵਾਇਆਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥ਰਹਚੀ॥ਗਜਿਗਜਿਭੋਜਨੁਖਾ
 ਵਹੁਮੇਰਭਈ॥ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈ
 ਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੈਅਸਥਿਰਘਰਥਾਗਾਰਹਾ
 ਉ॥ਜੇਜੇਨਿਦਕਰੈਇਨਗਿਹਨਕੀਤਿਸੁਅਗੈਹੀਮਰੈਕਰਤਾਗ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੇਸਥ
 ਦੁਅਖੰਡਅਪਾਗ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਢੇਰੇਗਾਪਾ
 ਰਥਹੀਮਤੁਬਖਸਿਆਸਿਤਨਸਭੇਗਾ॥ਰਹਚੀ॥ਸਰਥਸੁਖਾਤੇਹੀਮੰਡਲੀਚੇਰਾਮਨੁਤਗੁਅਰੇਗਾਗੁਨਗਾ
 ਵਹੁਨਿਤਗਮਕੋਇਹਅਵਖਦੋਗਾ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਘਰਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੋਜੇਗਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰ
 ਸਿਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਚਿਗਾ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕਾਹੁਸਿਗਿਨਚਾਲਹੀਆਇਆਜੀਜਾ
 ਲਾਉਨਿਸਿਪਾਰੇਛੜਪਤਿਸੋਤਨਕੈਖਿਆਲਾ॥ਰਹਚੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਪੁਰਕੀਚਾਲਾ॥
 ਕਹੁਜੇਨੀਜਨਮਹਿਮਗਹਿਬੀਖਿਆਬਿਕਰਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਕਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਲਾਸਿਮਹਿਸਿ
 ਮਰਿਨਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੇਗਲਾਲਾ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੁਖਾ
 ਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਈਸੀਗੋਪਰਅੰਮਿਤਗੁਲਾਚੀਨਾ॥ਰਹਚੀ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮਹਿਲੇਚਹਿਸ
 ਭਿਨੀਆਸੁਪਸਿਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਕਛੁਬਿਘਨੁਨਖੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਮੰਗੁਦਾਇਆਲਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸ
 ਰਦਾਸਾਸਦਾਸਦਾਵਾਰਿਆਈਆਨਨਕਗੁਰੰਪਾਸੀ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਚਉਪਦੇਅਰੁਪ ਮਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆਜੈਉਬਾਲੁਘਰਥਾਗਾਬਿਨਸਤਥਾਰਨਲਾਗਈ

ਜਿਉ ਕਰਗਦ ਬੁਝਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਸਨਸ ਮਨੈ ਮਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਜਾਧਿ ਕਰਿ ਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਾਜਿਗ ॥
ਏਘਰ ਬਗਾਰਹੀ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿਕਾ ਤੈਸਾ ਸੀਸਾਗ ॥ ਦਿਸਟਿ ਮਨਸ ਭੁਭਿਨ ਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾ ॥
ਗ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾ ਸੁਭਾਈ ਸੀਤੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਏਕਿ ਚਾਲੇ ਏਕਿ ਚਾਲ ਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਗ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਪੁ
ਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਸੇ ਹੁਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਹੈ ਗੁਪੈ ਜਾਨੁ ਗਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥
ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਲਕਨ ਕੀ ਅਵਰਿ ਮਈਆ ਬੈਸੈ ਤਰਿ ਪਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪਨਾ ਤੇ ਬੇ
ਲਕਰੈ ਗਉ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪੁਰਜੀਉ ਦਇਆ ਲਹੈ ਤਉ ਭੁਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਾਪਟਿ ਰਹਿ ਚਿਨ੍ਹ ਬਾਸਨਾ ਗੁ
ਰੀਆਇ ਹੋਤਿ ਆਗਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਇਹੀ ਉਹੀ ਮਗਉ ॥ ਮਰਥਾ ਮਨ ਸਭਿ ਵਾ
ਰਿ ਮਾਪਿ ਅਨਿਖ ਸੋਹ ਗਉ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰੁ ਚੋਢੈ ਦੇਖ ਅਰੁ ਰਹਿ ॥ ਰਿਦੈ ਪਗਾ ਸੁਪਨਾ ਭਾਈਆ ਨੈ
ਸਿਧ ਸੁਰਜਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲਿ ਸੋਹ ਗਨਿ ਅਇਆ ਜੇ ਸੁਮਾਸਤ ਕਿਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਚੁ
ਭਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਗੈ ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹ
ਜਿਸ ਮਾਨ ਭੀ ਤਰੇ ਛੋਰਿ ਅਨਹ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਮਰਨ ਹਵੇ ਅਪਈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀਐ ਮ੍ਰਿਤੁ
ਅਘਾਇਆ ਗੁਰੇ ਅਮਰ ਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ
ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬਰਹੁ ॥ ਲਿਪਿ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ਪਵਉ ਪੁਰਿ ਤੇਰੇ ਦਸ
ਕੰਨ ਕਕਰ ਬਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਗਧਰ ਅਪਨੀ ਸਗਲਿ ਪੁਰ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇ
ਵ ਕਰੁ ਨ ਜਾਨਉ ਨਾਉ ਮੁਖ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਸੀਪ ਮਾਗੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲ ਤੇ
ਤੁਮ ਬਖਸ਼ਨ ਹਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹੁ ਅਸਿਖਨੀ ॥ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਰਹੁ ਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸਿਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ
ਅਗਿਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਨ
ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਟਨ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਦਇਆ ਲਗੁ
ਗੇਹੁ ਨੁਗਪਿ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਦੀਜੀਐ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥
ਜਿ ਤੁਸੇਵਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੇਈ ਗਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਗੁ
ਆਨੰਦੁ ਅਵਗਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਗਧਰੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿ ਮਾਧਰ ਤੇਰੀਆਇ
ਕਨਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਕੈ

ਤੇਕੀਆਸਭਤੇਗੀਜੁਗਤਾ॥ ੩॥ ਚਰਲਪਖਰਉਕਰਿਸੇਵਾਜੇਰਕੁਰਭਾਵੈ॥ ਹਿਉਕ੍ਰਿਪਲਦਇਆਲਪੁਕੁ
 ਨਕੁਗੁਲਗਵੈ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਉਪਰੇਪਸੁਆਨਹੀਭੁਏ॥ ਬਾਦਸ
 ਦਮਹਿਕਰਮਹਿਮਰਲਾਨਹੀਸੁਏ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਆਪਨਕਹੇਫਿਰਹੁਅਭਰੇ॥ ਦੇਖਿਕਸੁਭਰੇਗੁਲਾ
 ਕਰੇਕੁਲਿਲਾਗੇ॥ ਰਚਚਿ॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਪਦਰਬੁਕੀਆਵਰਤਲਕੈਤਾਈ॥ ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਗਲੀਨਾਗਉ
 ਠਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਕੀਐਸਮੁਕਰੈਤੇਬੈਗਥਿਰੇਪੀ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਭਾਜੀਜਾਹਿਰੇਕਹੇਜਲੁਕਰੇਪੀ॥ ੩॥ ਦ
 ਸੇਲੁਸੇਈਹੋਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੬॥
 ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਪਿੰਗੁਲਪਰਥਤਪਾਰਿਪਰੇਖਲਚਤੁਰਥਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਯੇਤਿਭਵਲਸੁਏਆਗੁਰਭੇ
 ਟਿਪੁਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਮਹਿਮਾਸਾਧੁਸੰਗਕੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁਖੋਈਕੋਟਿਅਘਰੇਨਿਰਮਲਭਏਚੀਛਾ॥ ਰਚ
 ਮੈਸੀਭਗਤਿਗਵਿੰਦਕੀਕੋਟਿਹਸਤੀਜੀਤਾ॥ ਜੇਜੇਕੀਨੋਆਪਨੋਤਿਸੁਅਭੈਦਾਨੁਦੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਿੰਘੁਬਿਲਾਈ
 ਰਹਿਗਇਚਿਤਿਲੁਮੇਰੁਦਿਖੀਤਾ॥ ਸਮੁਕਰਭੇਦਮਆਛਕਉਤੇਗਨੀਪਨੀਤਾ॥ ੩॥ ਕਵਰੁਭਈਕਹਿਸਕ
 ਚੁਬੇਅੰਤਗੁਨੀਤਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਮੋਹਿਨਪੁਦੇਹੁਨਨਕਦਰਸਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੭॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫
 ਅੰਧੁਧਿਪਰਥਾਦਨੀਤਲੇਭਰਸਨਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿਕਪਟਿਗਿਹਿਬੇਧਿਅਨਿਥਿਆਥਿਖਿਆਦਿ॥ ੧॥ ਮੈਸੀਪੇ
 ਖੀਨੇ੩ਮਹਿਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜਮਿਲਖਪਨਜੋਬਨਨਮੈਥਿਨੁਥਾਦਿ॥ ਰਚਚਿ॥ ਰੁਪੁਪੁਸੇਗੀਪਤਕਾਪਰੇਭੇ
 ਦਿ॥ ਮਿਲਤਸੀਗੀਪੀਪਸਟਤਨਹੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਫਿਰਚਫਿਰਤਮਨੁਖੁਭਾਇਅਖਿਨਭੈਗਨਦੇਹਾਦਿ॥ ਇ
 ਹਮਉਸਰਭੇਦੁਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭੁਮਾਦਿ॥ ੩॥ ਪੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਸੁਖਸਹਜਨਸਕ
 ਅਨੰਦਤਕੈਪੁਰਨਨਦਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੩੮॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਚਰਨਭਏਸੈਤਬੋਧਿਭਤਰੇਸਾਗਰਭਜੇਤਾਮਾ
 ਰਗਪਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਤਾ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਸੇ
 ਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਚਾ॥ ਰਚਚਿ॥ ਪੰਚਚੇਰਅਗੈਭਰੇਜਬਸਾਪਸੰਗੇਤਾ॥ ਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਘਦੋਲਾਭਾਗਿਹਿਸੇ
 ਭਾਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲਾਮਾਸਲੁਮਿਟੀਚਿੰਤਨਹੀਨੋਲੇਤਾ॥ ਭਗਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪੁਭਪੇਖਤਰੇਤਾ॥
 ੩॥ ਗੁਲਗੰਭੀਗੁਨਨਾਏਕਾਗੁਲਕਹੀਅਹਿਕੇਤਾ॥ ਨਨਕਪਾਇਆਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੩੯॥
 ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਤੇਤੇਬਿਰਥਾਗੀ॥ ਮਿਲਤਸੀਗੀਜਤਿਭੁਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾ
 ਗੀ॥ ੧॥ ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਥਾਹਿਹੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੇਜੀਅਗਠਿਗਿਠਿਗੇਹਉਵਾਗੀ॥ ਰਚ
 ਏਤਫਰਭਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਵਤਾਗੀ॥ ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਾਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਗੀ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਚਿੰਦ

ਪਰਦੁਖਨਏਖਿਨਮਹਿਜਾਗੀ॥ਦਇਆਮਾਇਆਮੰਗੁਰਿਕਟਿਪੇਖੁਨਹੀਦੁਰਗੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਥਮੁਕ
ਤੇਸਿਨਾਗੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪਨਪਨਨਕਦਰਸਾਗੀ॥੪॥੧੧॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਟਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾ
ਸਕੀਪਗਫੁਰਉਥਾਨਾਮਸਤਕਅਪਨਭੇਟਦੇਉਗੁਨਜੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਉਤੁਮ
ਮਿਲਦੁਦਇਆਲਾਨਿਸਿਥਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾਰਹੀ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪਭ
ਤਿਨਲਾਗੁਪਾਲਾਮੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਹੀਕਛੁਪਾ
ਲਾਭੁਮਭੈਰਾਖਹੁਮੇਰਤੇਕਾਟਹੁਜਨਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਲਾਪਤੇਪਤਾਪਤਿਪਾਲਾਗੁਲਗਵਉ
ਤੇਸਾਧਸਿਗਿਨਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕੀਤਾਏਫਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਸ਼ਥਿਨੁਕ
ਛੁਨਹੀ॥ਪਰਤਪੁਤੁਮਰਦੀਖਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਮਹੀਮੇਵਾਸਰ
ਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਰਹੀ॥ਖੇਜਤਖੇਜਤਖੇਜਿਆਨਮੈਬਿਨੁਕੁਗਾਜੀਵਨਸੁਖਸਭਸਾਧਸਿਗਿ
ਪ੍ਰਭਨਨਾਪੁਗਾ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਲੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮਭਗਪੁਰ
ਹੁਮੇਰਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਂਗਨਵਰਭਾਗੀਪਾਏ॥ਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾ
ਗੁਨਗਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਕੈਥਾਸਥੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾਪ੍ਰਭਸੇ
ਤੀਗੀਗਾਤਿਆਤਤੇਗਗਭਿਨਗਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੁਚੀਭਈਗਸਨਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲ
ਹਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਰਹੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ਬੁਧਿਪਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭ
ਈਉਲਾਟਿਕਮਲਾਥਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੁਝੀਕਿਸਨਾ॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿ
ਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਗਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰਮਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿ
ਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪਾਲੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬੋਹੋਰਿਨਿਹਾਲਾ॥
ਰਾਜਮਿਲਖਾਸਿਕਦਰੀਆਮਗਨੀਮਹਿਜਾਲਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਕਾਛੇਹਰਾਤਿਸੁਚਰਲੀਲਾਗੀ॥ਮਾ
ਇਆਧਾਰੀਛੁਤਪਤਿਤਿਨਛੋਰਉਤਿਆਗੀ॥ਰਹੀਸੰਤਨਕਦਾਨਾਭੁਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾਨਾਗੀ॥
ਸਾਕਤਛਤੀਹਪਕਾਰਤੇਬਿਖੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਭਗਤਜਨਕਾਯੁਗਰਾਚਿਦਿਨਗਨ੍ਹੇਈ॥ਸਾਕਤਾਸਿਰਪਉ
ਰੇਸਨੀਪਰਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਗਿਐਅਪਵੀਚਹੁਵੁਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤ
ਉਭਰਿਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੇਹੋਆਆਪਿਬਲਤਬਲਾਈ॥ਦਗਸਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਨਨਕਗੁ
ਲਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਭੁਰਜ

ਸੁਗਵਉ। ਸਿਤਚਰਲਕਰਸੇ। ਸੁਪਰਿਹਰਿਨਾਮੁ। ਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਇਆਲਪੁਭਾਇਹਨਿ
 ਧਿਸਿਧਿਪਵਉ॥ ਸਿਤਜਨਾਕੀਰੇਲੁਕਾਲੇਮਥੈਲਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਚਤੇਨੀਦੁਅਤਿਨੀਦੁਹੋਇਕਰਿਬਿ
 ਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ ਪਵਮਲੇਵਾਅਪੁਤਿਆਗਿਸਿਤਨੇਗਿਸਮਾਵਉ॥ ੨॥ ਸਸਿਸਾਸਿਨਹਵੀਸਰੈਅਨਕਤ
 ਹਿਨਪਵਉ॥ ਸਫਲਦਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਨੁਮੋਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰਮੁਸੀਗਾ
 ਰੁਬਨਵਉ॥ ਸਫਲਸੁਗਾਇਨਨਕਾਅਪੁਨੇਪੁਭਾਵਉ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਅਟਲਬਚਨਸਾਪੁਜਨਾਸਭਮਹਿਪਗਟਾਇਆ॥ ਜੇਸੁਜਨਹੋਆਸਾਪਸੇਗੁਤਿਉਭੇਟੈਹਰਿਗਾਇਆ॥
 ੧॥ ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜੀਪਹਿਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਥਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਪਰਿਲੈਆਇਆ॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਸਗਲਪੇਰੇਕੀਰਖਤਾਨੀਸਹਸਾਇਆ॥ ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦਲਭਾਇਆ॥ ੨॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਿਪੁਤ੍ਰਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਲੇਕਰੇਠਕੁਰਾਬਿਰਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਤ
 ਭੂਲਹੁਮਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖਸੀਜੇਪੁਤਿਪਹਿਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੬॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹਾ॥ ਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿਛਕੇਨਿਗਲਾਦਿਸਦੇਹਾ॥
 ੧॥ ਕਿਉਬਿਸਰੈਪੁਰੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਲਾਏਹਾ॥ ਪੁਰਤਾਜੇਰਚੇਜੇਅਨਸਿਉਸੋਗਲੀਐਖੇਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਾਬਿਲਮਕਰੇਹਾ॥ ਛੋਡਿਪ੍ਰੰਚੁਪੁਭਾਸਿਉਰਚਹੁਤਾਜਿਕੁਛੈਨੇਹਾ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰਗਕੀਏਹੋਸੀਏਹਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹਾ॥ ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਵ
 ਨਾਸਭਸਿਗਿਬਰਨੇਹਾ॥ ਦਾਸਦਾਸਕੇਦਾਸਰਾਨਨਕਕਰਿਲੇਹਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸਾ॥ ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪੁਰਪੁਰਨਗੁਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਨਾਮੁਅਪ
 ਰੁਹੈਪੁਰਸਰਲੀਪਾਹਿ॥ ਪਗੇਸਰਕਾਅਸਰਸਿਤਨਨਮਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਿਰਖੈਅਪਿਦੇਵਸੀਅਪੇਪਤਿ
 ਪਰੈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਝੇਪਾਨਿਐਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਗੈ॥ ੨॥ ਕਰਲਹਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਅਸਾਈਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਿ
 ਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਅਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਚਿੰਤਅਦੇਸਗਲਤਤਾਜਿਜਾਨੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ ਨਹਾਥਿਨਸੈਨਹ
 ਛੋਡਿਜਾਇਨਨਕਗੋਗਿਰਤਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਹਤਪਤਿਭੂਈਸਾਤਿਪਰਸਤ
 ਪਾਪਨਠੇ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਛੇਦੇਹਾਥੇ॥ ੧॥ ਚਿਇਹਮਾਰੇਸਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ ਜਿਨਭੇਟਤੇਹੋਵਤ
 ਸੁਖੀਜੀਅਟਨੁਦੇਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪੁਰਬਲਾਈਖਿਆਮਾਇਆਅਥਅਇ॥ ਬਸਤਸੀਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈ
 ਪੁਰਨਮਸਾਈ॥ ੨॥ ਭੈਥਿਨਸੋਤੇਹੁਲੋਕਕੇਪਏਸੁਖਥਾਨਾ॥ ਦਇਅਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬੰਸਿਆਮਨਿਨਾ

350

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ ਐਸੇ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰ
 ਨਕ ਮਲਾ ਸਿਉ ਰੇ ਗੁਲਗਾ ਅਚਰ ਜਗੁ ਰਦੇਵਾ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪੁਤ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵਾ ॥ ੩ ॥
 ਨਿਧਿ ਸਿਧਾਨ ਅੰਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦਾ ਨਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੁਤ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੫੪ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਤਿਸਨ ਦੁਈ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਰੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ਥਿਤਿ ਪਈ ਅਨਦੁ ਤਾਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ
 ਪਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧੀ ਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਗਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਬੀਗਾ ਸੇਵ
 ਤਰਿ ਜਾਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪੀਅੰ ਮਿਤੁ ਤਿਪਤਾ ਸਿਆ ਤਾਕਾ ਅਚਰ ਜਸੁ ਆਦਾ ॥
 ੨ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤ ਸੰਗੇ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਚਿਪਗੇ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਨਿਗਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਚੁ
 ਅਨਭੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਾ ਹੀਨੁ ਨਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੫ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਹਰਿਗੁਰ ਤਾਕਾ ਅਸਰ ਅਨਨਹੀਰ ਚਿਤਲੁ ਦੀਬਲੁ ਪਰਵਾਰ ਪਨੁ ਪੁਤ ਤੇਰਨ ਚਿ
 ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤਿ ਆਪਲੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਗੰਧਰੀਏ ॥ ਨਿਦ ਕੀਨੇ ਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾ ਲਿਗੀਏ ॥ ਰਹਿ
 ਸਿਤਾਏ ਕੁਪਿ ਮਾਵਨ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸੁਆਗੈ ਬੇਨ ਤੀਰਵਿ ਆਸੁ ਬਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨਾ ਇਉ ਸੁਲੀ
 ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਨਨਕ ਕਉ ਪਰਗਟ ਸਭ
 ਮਾਧਿ ਪੁਤ ਕੋ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਪੁਤ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਬੰਧਨ ਕਟੈ ਸੋ ਪੁਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਲਹਾਥਾ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਸਰਲਾਗਾ
 ਤਿਸਾ ਪਵੇ ਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਗਖੈ ਗੋਪਲਾ ਰਹਾਚਿ ॥ ਆਸ ਭਰਮਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ
 ਇਨ ਮਹਿ ਲੇਕਸਾ ॥ ਸੁਰਸਮ ਗੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਰਬਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁ
 ਮੇਗਾ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਰਾ ਪੁਤ ਮਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲਾ ਸਮਰਥ ਪੁਤ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾ
 ਚਿ ॥ ਨਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਪਸੀਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਚਿ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੫੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਕਵਰੁ ਕਵਰੁ ਨਹੀ
 ਪਤਰਿ ਆਤੁ ਮਗੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੀ ਮੋਹਿ ਆਨਰ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਖੁਟਰ ਤੇਰਨ ਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੁ
 ਮਹਾਉ ਦਮਾਦਾ ॥ ਪਰਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥ ਰਹਾਚਿ ॥ ਜਪਤ ਪਸੀਜ ਮਦੁ ਮਖੰਡੇ ਜਮਕੇ
 ਦੁਖ ਭੰਡਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਹੀ ਜੋ ਨਿਦਖ ਨਿਰ ਲਯੇ ਭੰਡਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰੇ
 ਦਾ ਬੀਧ ਪੈਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਾਜਿ ਚਿਮਾਖੇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਸਿਤਨ ਸਰਲਾਗ ਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸੇ ਕੀਨਾ
 ਤਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਲਾ ਪੁਤਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਪਨੁ

ਉਦਮੁਕਤਤਮਨਦਭਾਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਗੁਜੀਪਿਨਪਿਨਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੁਰਨਕੀਚਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕ
ਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਦੇਜੀਵਾ॥ਪਰਬਹੁਮੁਆਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀ
ਤਸਭਿਸੁਖਿਥਸੇਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚਾ॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਾਚਰਵਤੇਨਹੀਕਛੁਪੋਚਾ॥੨॥ਪੰਨੁਸੁਥਨੁਥਸੇ
ਤਪੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਕਥਕੀਰਤਨੁਹਰਿਆਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਾਬਿਸਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈ
ਅਨਥਕੋਨਾਥਾ॥ਨਨਕਪੁਤਸਰਲਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭਕਿਛੁਹਾਥਾ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਜਿਨਿਤੁਕੋਪਿਕਰਿਛੋਰਿਅਛੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਦਾਗਬੰਦਸੀਤਲਹੋਤਾਇਅੰ॥
੧॥ਜੀਵਤਿਅਮਥਵਾਮੁਇਅੰਕਿਛੁਕਾਮਿਨਅਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁਚਰਨੁਚਾਇਅਕੋਉਤਿਸਸਿਉਰਿਗੁਲਾ
ਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਪ੍ਰਦੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰਤੇਹਸਤੀਕਰੈਵੂਟਾਲੇਗਾਢੈ॥੨॥
ਅੰਨ੍ਹਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪੁਰੀਇਹਕਿਰਤਿ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਹਵੀਐਹਰਿਨੇਰ
ਤਿ॥੩॥ਹਮਤੇਕਛੁਨੋਵਨਸਗਦਿਪੁਤਸਧਾ॥ਮੋਹਮਗਨਕੁਪਅੰਧਤੇਨਨਕਗੁਰਕਾਢਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਖੇਜਤਖੇਜਤਮੈਠਿਗਖੇਜਉਥਨਥਨਾ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਥੇਦਪੁਭਮੈਸੇਭਗ
ਵਨ॥੧॥ਕਥਦੇਖਉਪੁਤਾਪਨਾਅਤਮਕੈਗੀ॥ਜਾਗਨਤੇਸੁਪਨਭਲਾਥਸੀਐਪੁਭਸੀਗੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਥਰਨਾਸਮਸਾਸਤਸੁਨਉਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਹੁਪੁਨੇਖਨਪੰਚਤਤਠਕਰਅਥਿਨਸਾ॥੨॥ਚਿਹੁਸ
ਹੁਪੁਸੰਤਨਕਹਹਿਵੇਰਲੇਜੇਗੀਸੁਗ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਲੇਧਰਿਧਨਿਤੇਈਸੁਗ॥੩॥ਜਿਅੰਤਰਿਸੇਥ
ਹੋਗਥਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਪੁਭੁਭੇਟਿਅਜਾਕੈਪੁਰਨਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫
ਜੀਅਜੀਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪੁਭਪਰਤਾਪਾ॥ਕਰਜੁਉਤਾਰਿਆਸਾਤਿਗੁਰੁਕਰਿਆਹੁਆਪਾ॥੧॥ਖਾਤਖਰ
ਚਤਨਿਥਰਤਰੈਗੁਰਸਥਦਅਖੁਟਾ॥ਪੁਰਨਭਈਸਮਗਰੀਕਥਹੁਨਹੀਤੂਟਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੀਗੀਆਰਾਧ
ਨਹਰਿਨਿਧਿਆਪਗਾ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀਥਾਗ॥੨॥ਭਗਤਮਰਾਧਹਿਏਕਗੀਗੀਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਪਾਲਾ॥ਗਮਨਾਮਧਨੁਸੀਚਿਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਗ॥੩॥ਸਗਨਿਪਰੇਪੁਭਚੇਗੀਆਪੁਭਕੀਵਾਡਿਆਈ॥
ਨਨਕਅੰਤਨਪਾਈਐਥੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪੁਰੂਕਾਰਜਭਏਗਸੀ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਖਨੁਕੋਉਲਾਗਤਾਗੁਰਪਰਿਅਰਦਾਸੀ॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਗਾਇਭਗਤਨਕੀਗਸੀ॥੨॥ਤੇਟਿਨ
ਅਵੈਕਦੇਮੁਲਿਪੁਰਨਭੰਡਾਗ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਥਸੇਪੁਭਮਗਮਅਪਾਗ॥੩॥ਥਸਤਕਮਵ

ਤਸਭਿਤੁਖੀਕੇਛੁਓਨਨਦੀਸੈ। ਸਿਤਪਸਾਦੇਭੇਟੇਪੁਰੁਰਨਜਗਦੀਸੈ॥ ੩॥ ਜੈਜੈਕਰਸਭੈਕਰਹਿ
 ਸਚੁਬਨੁਸੁਹਾਇਆ। ਜਪਿਨਨਕਨਮੁਨਿਪਨਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੬੩॥ ੮੦॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐਹੋਈਐਅਰੇਗ। ਰਾਮਚੰਦਕੀਲਾਸ
 ਟਿਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਅਰੇਭਾ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਪੁਰਾਹਰਿਜਾਪੀਐਨਿਤਕੀਚੈਭੇਗ। ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਵਾਰਲੈ
 ਮਿਲਿਆਸੰਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨਸੈਬਿਚਿਗੁ। ਨਨਕਪੁਰਸਰਦਾਗਤੀਕਰਦਾ
 ਕਰਦਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੪॥ ੬੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਘਰੁਪਦੁਪਦੇ॥
 ਅਵਰਿਉਪਵਸਭਿਤਿਆਗਿਆਦਾਭੁਨਾਮੁਲਾਇਆ। ਤਪਪਸਭਿਮਿਟੋਰੋਗਸੀਤਲਮਨੁਭਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਸਗਲਾਦੁਖੁਗਾਇਆ। ਰਾਖਨਹਾਰੇਗਖਿਆਅਪਨੀਕਰਿਮਾਇਆ। ਰਹਾ
 ਉ। ਬਾਹਪਕਰਿਕੁਛੁਛਾਕੀਨਾਅਪਨਾਇਆ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਤਨਸੁਖੀਨਨਕਨਿਰਭਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥
 ੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਕਰੁਪਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆਨਾਮੁਦੀਨੋਜਾਨਿ। ਸਫਲਸੇਵਾਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਤਾਕੀਹਨੀ॥ ੧॥ ਆਪੇਹੀਪਰੁਗਾਖਤਾਭਗਤਨਕੀਆਨਿ। ਜੋਜੋਚਿਤਵਹਿਸਾਪਜਨਸੇਲੇਤਾਮਾਨਿ। ਰਹਾ
 ਉ। ਸਗਲਪਰੇਚਰਦਾਗਬੰਦਜਨਪਭਕੇਪਨਾ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾ
 ੨॥ ੨॥ ੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਚਰਲਕਮਲਕਾਅਸਰਦੀਨੋਪਭਾਆਪਿ। ਪਭਸਰ
 ਲਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰਾਪਰਪੁਰਚਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾ। ਰਾਮਗਾਜ
 ਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਰਹਾਉ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ। ਨਨਕਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹੀਐਭੈਦਸਮਨਭਾਗੈ॥ ੨॥ ੩॥ ੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਮਨਿਤਨਿਪੁਰਾਅਰਾਧੀਐਮਿਲਿ
 ਸਾਪਸਮਾਗੈ। ਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਭੇਜਮੁਭਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦ
 ਜਾਗੈ। ਤੰਤੁਮੰਤਨਹੋਹਈ। ਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਾਗੈ। ਰਹਾਉ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਨਮੋਹਬਿਨਸੈਅਨਰਗੈ
 ਅਨੰਦਮਗਨਗਸਿਰਮਰਿਗਿਨਨਕਸਰਨਗੈ॥ ੨॥ ੪॥ ੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫
 ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪੁਭੁਕੈਜੋਕਹੈਸੁਕਰਨਾ। ਭਏਪਸੰਨਗੋਪਾਲਗਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਦੁਖੁਨ
 ਲਾਗੈਕਦੇਤੁਪੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਗੈ। ਜਮਕੀਕਰੁਨੇਵਿਰਾਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਗੈ। ਰਹਾਉ। ਕਰਦਾ
 ਕਰਦਾਅਮਰਬੁਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਗ। ਨਨਕਪੁਰਸਰਦਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੬੦॥ ੬੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਾਅਪਨਨਾਦੁਖਰਾਉ। ਬਿਸਾਮਪਾਈਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਤਾ

ਤੇਬੁਨਿਨਪਾਉ॥१॥ ਬਾਹਿਰਗੰਗੁਰਾਪਨੇਚਰਨਥਾਉਜਾਉ॥ ਅਨਦਸੁਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗ
ਉ॥१॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਗੁਰਗਨਦਪੁਨਿਇਹੁਬਨਿਚਿਸੁਅਉ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛ
ਭਫਲਪਾਉ॥ ੨॥ ੬॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਥੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਤੁਮਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਪਾਰਦਸਦੇਖਨਕੋਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਗਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਲਤਾਸੁ॥ ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਤਰਹਉਜਬਲਗੁਪਟਿਸਾਸੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤੀਪਤਾਬੰਧਪਤ੍ਰੈਤ੍ਰੈਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦ
ਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ॥ ੨॥ ੭॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫- ਸਰਬਸਿਪਿਰਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾ
ਮਨਵਹਿ॥ ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਭੇਕਹਹਿਸੁਲਿਦਾਸੁਮਿਲਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਕਾਹਿਅਲਰਸਪੁਰੈਗੁਰਿ
ਕੀਨਾਜੀਅਸਗਲਦਇਅਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਚਿਸਰਬਤਮਹਿਪ੍ਰਭਗੁ
ਨੀਗਹਿਗਾਨਨਕਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਗ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਗ॥ ੧॥ ਤੁਝ
ਹਿਜੈਰੈਕੇਮੀਤਜਨਤੁਗੁਰਕਾਦਾਸਾ॥ ਪਰਬਹਮਿਤੁਗਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਰਾਬਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਨਕਾਦਾ
ਤਏਕੁਰੈਕੀਅਨਹੀਹੋਗਾਨਨਕਕੀਥੇਨਤੀਆਮੈਤੇਰਜੇਗ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਗਖੇਗੋਵੰਦਾ॥ ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕੋਹੋਇਗਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਮਨੇ
ਰਖਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਜਗਤਮਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਉਚਅਪਾਰਮਗਨਤ
ਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਗਾਥਿ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤੀਜਤਕਤਮੈਰੈਸਾਥਿ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਦੇਜਮਜਾਲਾ॥ ੧॥
ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਗੋਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਗਸਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਾਨਿਬੁਣੀਸੀ
ਤਲਭਏਰਖੇਪਾਭੀਆਪਾ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਰਾਪਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੁਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ ਭਉਨਾਠਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਾਇਆਰਵਿ
ਅਨਿਤਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਜਨਕੈਸੀਗੀਬਸਤਸੁਖਸਹਜਾਬਿਸਮਾ॥ ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਲੀਸਿਮਰਤਹ
ਰਿਨਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਰਨਾਮਾ॥ ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾ
ਨਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰੇਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਾਜਿਆਸੁਖੁਸੀਤਿ॥ ਵ
ਰੁਪਤਪੁਅਚਰਜਗੁਪੁਰਿਕੀਨੀਦਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਗੋਵੰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਗਾਖਿਆਮੇਭਾਈ॥ ਹਮਤਿ

ਸਕੀਸਰਲਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਨ
 ਕਜੇਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੁਰਨਗੁਲਾਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੋਜਿਨਾਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬਰਹੁਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨਾਦਿਗੁਰਗਿਰਤ
 ੧॥ਸੀਤਿਸਹਜੁਅਨਦੁਘਨਾਪੁਰਨਭਈਆਸਾ॥ਸੁਖਪੁਆਇਆਹਰਿਸਾਪਸੀਗੀਸਿਮਰਤਗੁਲਾਤਾਸਾ॥ਰਹ
 ਚਿ॥ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹੇਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥
 ੧੪॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬਰਹਮਸਰਲਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦ
 ਹਮਰੈਗਮਕਾਰਦੁਖਲਗੈਨਭਈ॥੧॥ਸੀਤਿਗੁਰਪੁਰਾਏਦਿਆਜਿਨਿਥਲਤਥਲਾਈ॥ਗਮਨਾਮੁਅਉਖ
 ਪੁਦੀਆਏਕਾਭਿਵਲਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਰਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਰਿਸਭਾਬਿਆਪੀਮਿਦਾਈ॥ਕਹੁਨਸਕਕਿ
 ਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਪਲੇਬਾਭਕਆਪਿਰਖਿ
 ਅਨੁਪਾਰਬਰਹਮਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੁਖਸਾਤਿਸਯਾਅਨਦਭਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਭਗਤਜਨਕੀਬੇ
 ਨਤੀਸੁਲੀਪ੍ਰਭਆਪਿਰਗਮਿਦਾਈਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੇਖਹਮਰੇਥਕਾਸਿਅਨੁ
 ਅਪਲੀਕਲਧਾਰੀ॥ਮਨਥਛਤਛਾਦਿਤਿਅਨੁਨਨਕਥਾਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਘਰੁ੬ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਦਪੁਨਿਥਵਤਥੋਲਤਥੋਲਅਜਾਏ॥
 ਰਹਾਚਿ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਸੁਪਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸਿਗ
 ਤਿਹਰਿਗੁਲਾਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨ੍ਹੰਸਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖ
 ਭੰਜਨਮੋਹਿਚਰਨਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭਹੁਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਏਹਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿ
 ਮਾਨੁਖੋਈਖੋਈਖੋਈਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਾਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਵਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲਾਅਤੁਲਾਅਤੁਲਾਨਹਤਲੀ
 ਐਭਗਤਿਵਛਲਾਕਿਰਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਗਲਿਪਰਿਚੰਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੧॥੮੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਘਰੁ੬ ਦੁਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਰੰਡਉਤਿਬੰਦ
 ਨਾਅਨਿਕਥਾਰਜਾਉਥਾਰੈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਾਇਹਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੁਖ
 ਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੁਮੇਰੀਚਿਟਥਲਭੁਧਿਪਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪ
 ਰਵਾਰੈ॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਚਲਹਮਰੈਪੈਖਿਨਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਰਨਾ॥ਸੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੀਰੀਪਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥

ਚਉਪਦੇ॥

ਸੀਧੀਬਿਖਿਆਲੇਕਹੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਚਾਰਨਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਪੈਦਾਸਤੁਸਿਭੇਖੁਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ੩੬੩ ॥
੧॥ ਇਨਭੇਕਾਢਿਯੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਯਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਕਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪੁਰੁਪਹਿਸਾਪਸੀਗੀਰੰਕਤ
ਰਨਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਸਿਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪੁਰੀਥਤਾਕਥਾਕੀਰਤਨੁਅਨੰਦਮੰਗਲ
ਪੁਨਿਪੁਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁਅਭਗਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪੁਭੇਕੀਨੇਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ ॥
ਆਪਹਰਗੁਨਗਾਵਚਪੁਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ ॥ ੧॥ ਬਿਪਤਿਅਪਾਏਪੇਖਿਪੁਰਦਗਸਨੁਅ
ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੇਜਨੁਖਾਤਾ ॥ ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਪੁਭਤੇਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸਿਤਸੀਗੀਮਿਲਾਤਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥
ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਗੀਖੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਭਏਸਤੁਸੇਗਸੀ
ਤਪਾਗਾਉ ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿਜਨਗਗਰਤਨਰਸਨਾਅਲਪਾਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤੀਨਿਭ
ਗੰਗਮਰਸਾਈਲਿਆਤਮਧਾਪਾ ॥ ੧॥ ਚਰਨਗਹੇਸਰਲਿਖੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪਾਸਾਗਰਤ
ਰੇਭਗਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਗਸੀ
ਰਜਨਗੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਥਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਥਾ
ਲਿਕੁਗੀਖੀਨੋਪਾਭੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਾਰਸੁਦੀਨੋ ॥ ੧॥ ਦਾਸਕੀਲਾਜਗਪੈਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਬੁਰਨਨਕੁਥੈਲੈਦਰਗ
ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਉਜਾਰੇਦੀਪਾਥਿਨ
ਸਿਰਿਅੰਧਕਾਗਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਠਵੀਖੁਲੀਅਨੁਪਾਥਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾ
ਇਵਡਿਅਈ ॥ ਮਗਨਭਏਉਹਸੀਗੀਮਾਤੇਚਿਤਿਪੋਤਿਲਪੰਟਾਈ ॥ ੧॥ ਆਲਜਲਨਹੀਕਛੂਜੰਜਾਰਾ
ਅੰਧੁਪਿਨਹੀਭੇਗਾਉਚਨਉਚਾਬੀਚਨਖੀਚਾਹਉਤੇਰਾਤੁਮੇਗਾ ॥ ੨॥ ਏਕੈਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾਰਾਏਕੈਅ
ਪਗਅਪਗਾਏਕੁਬਿਸਥੀਰੁਏਕੁਸਿਪੁਰਨੁਏਕੈਪਾਨਅਧਾਰਾ ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁ
ਚਾਅੰਤਨਅੰਤਸਦਥੇਅੰਤਕਹੁਨਨਕਉਚੋਉਚਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫
ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਾਅਵਤਰੇ ॥ ਜਾਸਿਉਗਾਦਿਮਾਚਿਤੁਮਲਾਗੇਚਿਹਮੇਹਨੀਮੇਰਾਵਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕਕਾਮੀ
ਨੀਸੇਜਸੇਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਰੇ ॥ ਓਗਝੰਗਹਿਚਿਏਦੀਰਸਪੇਰਿਚਿਬਿਖੈਠਗਉਗੀਖਾਵਤਰੇ ॥ ੧॥ ਬਿ
ਕੋਕਮੰਦਰੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿ ॥ ਚਿਪਾਵਕੁਤਲੈਜਰਵਤਰੇ ॥ ਐਸੇਗਛਮਹਿਐਠਹਨੀਲੇਛੂਲਿਛੂਲਿਕਿਆਪਾ
ਵਤਰੇ ॥ ੨॥ ਪੰਚਦੂਤਛੂਤਪਰਿਠਛੇਕੇਸਗਹੇਠਗਵਤਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਅਵਹਿਅੰਧਆਗੀਆ ॥ ਸੋਇਹਹਿਚਿ
ਮਦਮਾਵਤਰੇ ॥ ੩॥ ਜਾਲੁਪਸਾਰਿਚੋਗਾਬਿਸਥਾਹੀਪਖੀ ॥ ਜੇਉਛਾਹਵਤਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸ

ਤਿਹੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਵਤੋ॥੧॥੨॥੧-ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਹਿਰਹਿਨਾਮੁਪਾਰਮੇਸ਼ੀ॥ਪੁਨਪਿਆ
 ਰੇਮਨਹਿਅਪਰੇਚੀਤਿਚਿਤਉ ਜੈਸੇਪਨਤੰਬੋਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਸਮਾਇਚਿਹੁਰਹਿਬਤਾਇਚਿਹੁਰ
 ਰੇਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪਿਆਮੁਖਿਲਾਗੇਜਉਵਡਭਗੇਸੁਰਗੁਰਮਰੇਕਤਹੁਨੋਵੋਲੀ॥੧॥ਪੁਨਪੁਪਨ
 ਗੀਪਨਦੀਪਚਿਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੀਗਿਮਉਲੀ॥ਕਹੁਨਨਕਪਿਆਰਵੀਸੁਰਗਾਨਿਆਤਿਨੀਕੀਮੇਰੀਥਨੀਖਦੇ
 ਲੀ॥੨॥੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕੋਬੰਦਗੋਬੰਦਗੋਬੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾਧਚਈ
 ਅਰਤਬਤੇਦੁਗਮਤਿਦੁਰਿਭਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਚਿਸੀਪੁਰਨਸੀਤਲਸਾਤਿਦਈਅਲਦਈ॥
 ਕਮਕੋਪਾਤਿਸਨਾਅੰਕਾਰਤਨਤੋਹੋਏਸਗਲਖਈ॥੧॥ਸਤੁਸੀਤੋਖਦਈਅਪਗੁਸੁਚਿਸੀਤਨਤੋਇਹੁ
 ਮੰਤੁਲਈ॥ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਝਪਈ॥੨॥੧॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਕਿਆਹਨਜੀਅਜੰਤਬੇਚਰੇਥਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕਰੇਮਈ॥ਥਰਮਮਰੇਸਾਸਿਧਮੁਨਿਏਦ੍ਰਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇ
 ਠੀਗਤਿਨਹੀਪਈ॥੧॥ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥਨੁਜਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਈ॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਹਮਰਭਾਇਅਨਦੁਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇਪੁਤਤੂਹੋਸਹਈ॥ਸਰਨਿਪਰਿਚਿਹਰਿਚਰਨਗਰੇਪੁਤਗੁਰਿਨ
 ਨਕਕਉਬੁਝਬੁਝਈ॥੨॥੫॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਗਮਰੂਪਆਥਿਨਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤ
 ਪਵਿਤਾਇਕਨਿਮਖਜਪਈਐ॥ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਚਿਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੀਤਚਰਨਚਰਨਮੁਨੁਲਈਐ॥੧॥
 ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਈਐ॥ਕਹੁਸੁਰਜਨਾਕਿਤੁਗਤੀਪਿਆਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਨੁਖਮਾਨੁਖ
 ਕੀਸੇਵਾਚਿਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਛਨਿਜਾਈਐ॥ਨਨਕਸਰਾਨਿਸਗਦਿਛੁਖਸਾਗਰਮੇਰਿਟੇਕਤੇਗੋਇਕਨ
 ਈਐ॥੨॥੬॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਿਤਸਗਦਿਸਿਤਟਹਲਕਗੀ॥ਪਿਧੁਬੰਧੁਅਹੁਸਗਲ
 ਜੈਜਰੇਅਵਰਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅਹੁਘਨੇਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਚਿਨਾਮੁਰਗੀ॥
 ਐਸੇਹਰਿਗੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਾਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਚਿਮਹਨੁਸਭਕੈਸਿਗੋਉਨਨਕਾਹੁ
 ਸਗਲਭਰੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਚਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥੨॥੧॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਃ੫ ਮਨਕਿਆਕਰਤਾਹਉਕਿਆਕਰਤਾ॥ਜਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪੁਤਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਰਤਾ
 ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਰੇਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਲਉਤੁਕਹਿਜਉਪੇ
 ਖਤਹੀਸੀਗੀਮੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੇਜਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਥੀਚਿਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਭਏਚਈ
 ਮਾਹਰਹਿਰੰਗੁਨਕਬਹੁਲਤਾ॥੨॥੮॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਸੁਰਿਪਰੀਐ॥

ਇਹੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤਮਭਈਜੇਉਕਲਰਭੀਤਿਗਿਗੀਐਠਹਉ।ਜਉਦੈਥੈਛੇਦੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਏਭੈ
ਦੇਖਿਦੁਖਭਗੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਚੁਗਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਗੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪੁਰੁਤੁ
ਲਾਇਆਕਲੁਨੈਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਗੀਐ॥ਨਨਕਕਾਰਖਾਅਪਿਪੁਰੁਸੁਅਮੀਕਿਆਮਾ
ਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ।ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ।ਪੁਕਰਿ
ਪਾਵਹਿ।ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਸਿਗਿਹੇਗੇ॥ਠਹਉ॥ਕਾਚਥਿਹਾਝਨਕੰਚਨਢਾਡਨਚੈਗੀਸੀਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨ
ਤਿਆਗਿਖੇਗੇਹਿਵਨੁਕਉਗਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਗੇ॥੧॥ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਰਿਚਿਪਰ
ਨੀਠਮਗੁਬਾਹੋਹਬੀਸਿਪਗੇ।ਕਹੁਨਕਪੁਰੇਤਦਇਆਰਗੁਰੁਭੇਟੈਕਛੈਚਾਹਠਗੇ॥੨॥੧੦॥੧੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਤਨਰਸਨਹਰਿਚੀਨਾ।ਭਏਅਨੰਦੀਮਦੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ।
ਠਹਉ॥ਇਅਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪੁਰੁਮੇਰਾਦਨਾਚੀਨਾ।ਹਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੁਨਕਰਤੇਕ
ਛੁਬੀਨਾ॥੧॥ਬਾਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਪੁਕੈਜਿਧਪਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ।ਕਹੁਨਕਠਾਭਰਭਰੇਸੈਕਹੂਨ
ਮਹਿਚਿਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਗੀਗੀਖਿਲਈ॥ਅਮਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇ
ਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ਠਹਉ॥ਨਿਵੇਰੇਦੁਤਦੁਸਟਥੈਗਈਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜਪਾਅਜਾਪੁ।ਕਹਾ
ਕੈਠੇਕਈਥੇਚਾਰਾਪੁਰਮੇਰੇਕਾਥਰਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨ
ਮਹੀ॥ਤਕੀਸਰਨਿਪਰਿਚਿਨਨਕਦਾਸਜਾਤੇਉਪਰਿਕੋਨਹੀ॥੨॥੧੨॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪੁਰਨਮਾ।ਜਗਮਰਾਕਛੁਦੁਖੁਨਾਬਿਅਪੈਆਰੈਦਰਗਹਪੁਰਨਕਾਮਾਠਹਉ॥ਅਪੁ
ਰਿਅਗਿਪਗੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਈਐਏਹੁਨਿਪਨੁ।ਜਨਮਮਰਦਕੀਕਟੀਐਠਾਸੀਸਚੀਦਰਗ
ਹਕੀਸਨੁ॥੧॥ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭਲਮਨਉਮਨਭੇਛੂਟੈਸਗਲਗੁਮਨੁ।ਕਹੁਨਕਤਕੀਸਰਦਾਈ
ਜਾਕਕੀਆਸਗਲਜਹਨੁ॥੨॥੧੩॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪੁਰੁਆਹੀ।ਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੇਲੁਕਿਛੁਨਹੀ॥ਠਹਉ॥ਕੁਲਸਮੁਹਉਪਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚ
ਰਨਪੁਰੁਕੇਥੋਹਿਉਪਏਭਵਸਗਰੁਪਰਿਪਰਹੀ॥ਸੀਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥
੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੋਗਾ।ਤੁਹੀਉਅਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੁ
ਹੀਵਹਿਸਾਪਕੈਸੇਗਾ॥ਠਹਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਕੁਰਨੀਚਕੀਟਥੇਕਰਹਿਰਾਜਗੇ॥੧॥ਕਬਹੁ

ਨਾਥਿਸੈਰੇਹੀਏਮੇਰੇਤੇਨਨਕਦਾਸਇਹੀਦਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲਾਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਅਕਾਰੈਪਤਿਪਾਲਾਰਹਉ॥ਸਰ
 ਨਿਸਮਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿਪੁਬੰਦੋਦਾਇਆਲਾਕੀਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲਰੈਨ
 ਤਾਤੀਬਾਲਾ॥੧॥ਦਮੋਦਰਦਾਇਆਲਾਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਪਨਮਾਲਾਨਨਕਜਾਚੇਕਦਰਸੁਪੁਤ
 ਮਾਗੈਸੰਤਜਨਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲਾ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਨੁਕੋਟਿਜਤਨਭ
 ਏ॥ਸਾਪਸੀਗੀਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਤੁਤਨਕਉਤਾਸਅਹੋ॥ਰਹਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਾਨਿਤ
 ਨਿਪੁਰਕੇਚਰਲਗੇ॥ਆਵਲਜਲੁਭਰਮੁੰਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੇ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇ
 ਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਬਡਭਾਗੀਭਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪੁਤਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਨਕ
 ਦਾਸਕੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸੁਲਹੀਤੇਨਗਇਲਗਭਾ॥ਸੁਲਹੀਕਾਰਥੁਕਹੀਨ
 ਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੁਆਨਾਪਕਾਰਹਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਹੁਖਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਾਇਅਹੋ
 ਖਕੁ॥ਮੰਦਾਰਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਰਚਿਆਤਿਨਿਦੀਨਪਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਪਨੁਕਿਛੂਨਰ
 ਨਿਚਿਸੁਛੋਡਿਗਇਆਸਭਭਾਈਸਕੁ॥ਕਹਨਨਕਾਤਿਸੁਪੁਤਬਲਿਹਰੀਜੀਨਿਜਨਕਕੀਨੋਪੁਰਨਵਕੁ॥
 ੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਗਾ
 ਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਰਹਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪੁਤਮੀਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਥਵਥਨਾਇਚਿਆਪਿਆਅਪਨੇਸੇਵ
 ਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪੁਤਮੇਰੇਕੇਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਪਰਬਰਮਪਰਮੇਸੁਰਸਾਤਿਗੁਰਵਾਸਿਕੀਨੋਜੀਨਿਸਗਲੇ
 ਜੀਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਸਰਲਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪਾਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਰੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਾਰਹਉ॥ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਸਤਪਤਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਵਖੰਡਪੁਤਪਾਦੁਖਾਥਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪਵੇਸਾਤਿਸਨਥੁਈਅਨਤ
 ਨਸਚੁਪਾਪਾ॥੧॥ਅਨਥਕੋਨਥੁਸਗਲੇਸਮਰਥਸਗਲਾਸਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪੁ॥ਭਗਤਿਵਛੁਭੈਭੰਜ
 ਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਨਕਆਲਾਪਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਸਤੇਉਪਜੀਆ
 ਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁਪਾਰਬਰਮੁਪਰਮੇਸਭਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਾਇਆਨਾ॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਪੂਰਾਭੋਟਿਚਿ
 ਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਪਰਸੁਜਨਾਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਇਅਕੋਮਾਨੁ॥
 ੧॥ਕ੍ਰਮਭੈਥਿਨਸੇਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪਰਵੇਚਨਲਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਪੈਨਨਕਦਾਸਦਾ

ਜਾਈਐਕੁਰਬਲਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਗੇਹਲਤਪਲ
ਤਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਰੇਕਰਜੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਯਾਮਜਨੁਹੋਵ
ਰਸਾਪੁਪੁਰੇ॥ਅਵਲਾਜਾਲਾਰੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਲਕੇਮਿਟੋਬੈਸੁਗੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈ
ਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ਨਨਕਸਗਟਿਪਰਿਚਿਦੁਖਭੈਜਨਅੰਤਰਿਥਾਰਚਿਪੈਖਿਹਚੁਗੇ॥
੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੋ॥ਕਬਹੁਨੋਵਹੁਦੈਸਟਿਅਗੋਚ
ਰਜੀਅਕੈਸੀਗਿਬਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪਨਅਪਾਰਸੁਆਸੀ॥ਪੁਰਿਹੋਪਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਆਗੁ
ਲਤੇਰੇਸਾਹਿਸਮਾਗੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਭੁਹਿਚਿਤਾਕੀ॥੨॥ਕਿਰਪਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅ
ਜੀਤਕੀਕਰਹੁਪਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਆਪਹਰਤੇਰਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੋ॥ਨਨਕਪੀਤਿਲਾਈਪਭਿਆਪੋ॥੪॥੨
੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਤਨੁਪਨੁਜੇਬਨੁਜਲਤਗਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰ
ਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੇਹੁਭਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਪੁਖਦੇਤਾਘਸਿਖੀਨਖਾਇਆ
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੁਰੋਪਾਪਕਰਤਨਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰ
ਦੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਗਨਿਪਰੇਨਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਰਪਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਢਿਲਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰੇਸੁਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਾਇਆਮੇ
ਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਪਿਉਪਾਪਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰਕੀਚਿਕਰਤਾਰੀ॥ਸੀਤਿਸੁਖਅਗੁਆ
ਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਹਗਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਗਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੁਸਮਰਬੁਧੁਆਮੀਮੇਗਾਦਾਸ
ਅਪੁਨੇਕਉਗਾਖਨਹਾਰਨਨਕਦਸਸਦਾਹੋਚੇਗਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਲਾ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਾਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਲਾ
ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਯੇਰੁਗਤਜਨਕਉਸਚਾਤਾਲਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈ
ਭੰਜਨਉਪਰਿਕਰਤੇਮਾਲਾ॥੧॥ਭੁਈਮਿਤਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦੂਸਟਦੂਤਹਰਿਕਢੇਛਾਦਿ॥ਸੁਖਸਯਾ
ਅਨੰਦਘਨੇਰੇਨਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਾਹਵਖਾਦਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਪੁਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਦੇਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਗਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਪਰਿਲੀਏਲਾਇ
ਅਪਨੈਪਾਲਾ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਚਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨੰਦਕਕੇਮੁਹੋਏਕਾਲਾ॥ਕਹੁਨਨਕਮੇਰਾਸਤਿ

ਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਪਸਾਦਿਪੁਰੁਭਏਨਿਹਲਾ॥ ੨॥੨੧॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫

ਮੁਲਾਨਸਿਓਪੀਤਿਬਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੇਨੀਤਤੁਟੈਛੋਰੀਨਛੁਟੈ ਅੰਸੀਸਾਧਿਚਤਨੀ॥੧॥ ਦਿਨਸੁਰੈ

ਨਿਮਨਮਹਿਬਸਤੁਰੈਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਅਪਨੀ॥ ੨॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁਦਰਕਉਅਕ

ਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਕਰੀਅਤਰੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਕਰਅਪੁਨੀ॥

੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਉਕਰਬਨਾ॥ ਗੁਰਮੇਰਾਪਰਬਰਮਪ

ਰਮੇਸੁਰਤਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਤਾਜਾਕਾਕੀਆ

ਸਗਲਜਾਨਨਾ॥ ਰਸਨਾਰਵੁਏਕਨਰਾਇਲੁਸਾਚੀਦਰਗਪਵਹੁਮਨੁ॥੧॥ ਸਾਧੁਸਿਗੁਪਠਪਾਤਿਜਾ

ਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਪਨਾ॥ ਗਵਉਗੁਲਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਕਦੀਜੈਦਨੁ॥

੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾ॥ ਜੈਜੈਕਰੋਹੋਆਜ

ਗਮੀਤਰਿਪਰਬਰਮੁਮੋਰੋਤਾਰਲਤਰਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਵੈਭਰਪੁਰਨਸੁਖਦਤਾਸਗਲਸਮਗੀਪੇ

ਖਲਭਰਲਾ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਹਰਿਕੇਚਰਲਾ॥੧॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿ

ਵਾਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਲਕਰਲਾ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪੁਰੁਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮ

ਰਤਨਾਨਕਨਹੀਰਲਾ॥ ੨॥੩੦॥੧੧੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੮

ਮੈਨਹੀਪੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਉਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਾਵਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥

ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਰਹਿਛੁਨਿਆਪਨਪੁਰਮੇਰੈਕੋਸਗਲਬਸੇਗਾ॥ ਆਪੇਹੀਰਜਨਆਪੇਹੀਗਾਇਆ

ਕਰਕਰਕੁਕੁਕਰਕਰਚੇਗਾ॥੧॥ ਕਾਕਉਦਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੀਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਰਤਰਨੇ

ਗਾ॥ ਸਾਧੁਗੁਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕੀਮਲਿਸਾਗਰਬੁੰਦਨਹੀਹੋਗਾ॥ ੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫

ਤੁਮਸਮਰਥਕਰਨਕਰਨਾ॥ ਛਕਨਛਕਿਗੋਬਿਦਗੁਰਮੇਰੈਮੋਹਿਅਪਰਾਪੀਸਰਨਚਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ

ਜੀਕੀਨਸੋਤੁਮਜਾਨਿਚਿਪੀਖਿਓਰਿਨਹੀਕਛੁਛੀਮੁਕਰਨਾ॥ ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਚਿਪੁਰਤਮੇਰੈ

ਕੋਟਿਅਪਾਤੇਰਨਾਮਹਰਨਾ॥੧॥ ਹਮੇਰੇਸਹਾਉਸਦਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੇਬਿਰਦਪਾਤਿਤਉਪਰਨਾ

ਕਰੁਲਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੀਜੀਵਨਪਦਨਕਹਰਿਦਰਸਨਾ॥ ੨॥੨॥੧੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮੈਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰਹਾ॥ ਸਿਤਹਚਰਲਹਮਾਰੇਮਾਥਨੈਨਦਰਸੁਤਨੈ

ਪੁਰਿਪਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੋਸਥਦਮੇਰੈਹੀਮੈਰੇਥਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੀਗੀਧਰਨਾ॥ ਤਸਕਰਪੰਚਨਿ

ਵਾਹੁਠ ਕੁਰਸਗਲੇਭਗਮਹੀਮਜਗਹੁ॥ ੧॥ ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭਾਮਨੈਭਵਨੁਦਾਬਿਪਾਦੂਰਿਟਰਹੁ॥ ਨਨ
 ਕਕੇਪੁਭਤੁਮਹੀਦਤੇਸੰਤਸੀਗਿਲੇਮੋਰਿਉਧਰਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਮੈਸੀਦੀਖਿਅਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਧਿਆਨੁਤੁਮਰੇਰੰਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਸੇਵਾਤੁਮਰੇਅੰਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਕੀਟਲਾ
 ਸੰਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਉਠਨੁਥੈਰਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ ਜਨ ਚੁੰਗਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੁਰਨਅਨਤਤਰੰਗਾ॥
 ੧॥ ਜਨਪਾਰਬਰਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਕੰਗਾ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਕੀਚਿਮਜਨੁ
 ਨਲਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪਾਤਿਪਾ
 ਲਾਪਾਰਬਰਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਥਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਲਗੁਲੁਨ
 ਰੁਕੇਈਪਗਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਹੀਘਲਾ॥ ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਨਹੁਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁਤੁਮਹੀਮਾਯਾ॥
 ੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਨਥੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲਾ॥ ਤਨੁਮਹੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੇਨਨਕਪੁਭ
 ਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਾਖੁਸਦਾਪੁਤਅਪਨੈਸਾਥਾ॥ ਤੁਹਮ
 ਰੋਪੀਤਮੁਮਨੋਮੋਹੁਤੁਣਾਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਾਅਕਾਥਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੋਕਤੇਰਾਉਕਰਚਖਿਨਤੀਤਰਿਪੁਭੁ
 ਮੋਰੇਅਨਥਕੋਨਥਾ॥ ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਗਥੇਰਾਥਾ॥ ੧॥ ਸੀਚਲਸੁਖੁਪਾ
 ਇਚਿਮਨਵਿਖਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥਾ॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਗਸਿਆਨਪਸਗਲ
 ਅਕਾਥਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਥਹੁਨਾਬਿਸਾਰਹੁ॥ ਚਿਰਿਲਾਗਹੁ
 ਸੁਆਮੀਪੁਭਮੇਰੇਪੁਰਖਪੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਭਾਬਿਰਵਤੁਮਰੇਹਮਰੇਦੇ
 ਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ ਜੀਵਨਪਨਹਰਿਪਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥ ੧॥ ਜਲਾਬਿਨੁਨਮੋ
 ਨਕਤਜੀਵਨਦੁਧਾਬਿਨਾਰਨੁਕਤਬੋਗੋ॥ ਜਨਨਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਾਯਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁ
 ਖਸੋਗੋ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਆਗੈਪਛੈਕੁਸਲੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਸਭਰਾਖੀ
 ਪਰਬਰਮਪੁਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਅਹਰਿਪੀਤਮੁਦੁਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥
 ਸੀਤਿਸਹਜਅਨਦਗੁਲਗਾਏਦੁਤਦਸਟਸਭਿਹੋਏਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪੁਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿ
 ਚਿਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਕਰਿਲਾਇਆ॥ ਅਤੁਲਥਰਾਈਅਤੁਤਅਥਿਨਾਸੀਨਨਕਉਚੈਰਹਰਿਕੀਜਇ
 ਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੋ॥ ਕਰਹੁਅਨੁਗ
 ਰੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਅਪਭੋਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਨੁਹੀਅਵਤਛਿਰਤਮਦਮਾਵਤਾਬਿਖਿ

ਮਾਰਤਾ ਸੁਮਨਜੈ ਸੋ। ਅਉਧਾਥਿਰਾਵਤ ਅਧਿਕੋਰਾਵਤ ਪਾਪਕਮਾਵਤ ਬੁਝੇਐ ਸੋ॥੧॥ ਸਗਨਿਦਖਭੰਜ
 ਨ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਦੁਜੈ ਸੋ। ਕੇਸਵ ਕਲੇਸਨਾਸ ਅਘਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸਦਿ ਸੋ॥੨॥
 ੯॥ ੧੨੫॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ੫੨੯ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਪਹਿਮੋਲਿ ਲਏ। ਜਬ ਤੇ ਸਗਨਿ
 ਦੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੇਖ ਗਏ। ਰਹਾਉ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਗੁਚੈ ਤਾ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧੁ ਸਗਨ ਪਏ। ਜਪਿ ਜ
 ਪਿਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਤਮ ਤਨ ਤੋਰੇ ਗਖਏ॥੧॥ ਮਹਾਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗੀਆਨੀ ਰਖੇ ਪਾਰਿ ਦਏ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਭੇਟਿ ਚਿਅਵਨ ਜਨ ਰੇ॥੨॥੧॥ ੧੨੬॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ। ਜਉ ਸੁਪ
 ਸੰਤ ਭਏ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ। ਰਹਾਉ। ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਪੀਰ ਮੋਹਿ ਚਿਅਨ ਦਧੁਨੀ। ਉਪ
 ਜਿ ਚਿਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ
 ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਟਿ ਕਨਿ ਰਧਨ ਪਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ॥੨॥੨॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ੧੨੭॥ ੫੨ ੧੩ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਮੋਹਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਹਵੈ ਹਰ ਕਜਰ ਬਸ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੀਰੇ ਉਡੀਨੀ
 ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ। ਕਬਘਰਿ ਆਵੈ ਗੀ। ਰਹਾਉ। ਸਗਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀ ਸੁਪਰਿ। ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲ
 ਵਹੁ ਕਬਘਰਿ ਆਵੈ ਗੀ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਥਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੇ ਅਹੰ ਮਿਟਵਹੁ। ਤਉ ਪਰਹੀ ਲਾ
 ਲਨੁ ਪਵਹੁ। ਤਬ ਸਮੰਗ ਲਗਨੁ ਗਵਹੁ। ਅਨਦਰੁਪਿ ਆਵਹੁ। ਨਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇ ਚਿ। ਤਉ ਮੈਲਾ
 ਲਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੀ॥੨॥ ਮੋਹਨੁ ਪੁਦਿਖਵੈ। ਅਬ ਮੋਹਿਨੀ ਦਸੁ ਹਵੈ। ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਨੀ। ਅਬ ਮੇਰਾ
 ਜਿਸ ਮਨੀ। ਮੀਰੀ ਪਿਰਤਿ ਕਹਨੀ। ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੀ। ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੧॥ ੧੨੮॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਮੇਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਵਤੇ। ਰਾਚਨੁ ਥਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ। ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ। ਰਹਾਉ। ਅਹੇ ਮਨ ਅ
 ਵਹੁਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਵੈ ਚਰਨ ਵੈ ਉਲਾਟਿ ਚਿ ਅਲਿਖ ਕੰਦਕਮ ਲਾਜਿ ਉ। ਅਨਰਸਨ ਹੀ ਚਾਹੈ ਏ ਕੋਹ ਰਿ
 ਲਾਹੈ॥੧॥ ਅਨ ਤੇਵੁਟੀਐ। ਰਿਖ ਤੇਵੁਟੀਐ। ਮਨ ਰਿਰਸ ਘੁਟੀਐ। ਸੀਰੀ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ। ਅਨ ਨਹੀ
 ਨਹੀ ਗੇ। ਨਾਨਕ ਪੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਰੇ॥੨॥੨॥ ੧੨੯॥ ੧੩੦॥ ੧੩੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ ਗੁਰੂਬਿਲਵਲਮਭਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰ੧੦
 ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੈਸਭੁਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ। ਵਿਦੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨੋਈ। ਸਥਾਦਿਰਤੇ
 ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਰਭੁਨਮੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਾਸਿਗਸਿਗਸਿਮਨੁ। ਠਹਰਿ। ਗਿਆਨੁਗੰ
 ਅਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਥਿਕਥਿਥਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਥਿਕਹਲੈਤੇਰਹੈਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨ
 ਹੋਈ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ ਸਾਚੀਕਤਸਾਚਾਮਨਿਸੋਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਥਨੀਹੈਪਰਹਰ
 ਤਨੋਈ॥ ਨਾਵਹੁਭੁਲੇਥਾਉਨੋਕੋਈ॥ ੩॥ ਮਨੁਮਾਇਆਬੰਧਿਚਿਸਰਜਾਨਿ॥ ਘਟਿਘਗਿਬਿਅਪਿਰਹਿਚਿ
 ਬਿਖੁਨਾਨਿ॥ ਜੇਅਜੈਸੋਦੀਸੈਕਾਨਿ॥ ਕਾਰਜੁਸੀਧੋਰਿਦੈਸਮਾਨਿ॥ ੪॥ ਜੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸਥਾਦਿਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਆਪੇਕਰਤੇਭਗਤਿਕਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਾਰਿਅਈ॥ ੫॥
 ਗੈਲਿਅੰਧਾਰੀਨਿਗਮਲਜੋਤਿ॥ ਨਾਮਾਥਿਨਾਝੂਕਚਲਕਛੇਤਿ॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸੋਗਤਿ॥ ਸੁਲਿ
 ਸੁਲਿਮਨੈਵੈਖੈਜੋਤਿ॥ ੬॥ ਸਸਤਸੀਮਿਤਿਨਾਮੁਦੇਵਾਮੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਤਿਉਤਮਾਕਰਮੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਜੋ
 ਨੀਦੁਖਸਹਮੀ॥ ਬੰਧਨਤੁਟੇਇਭੁਨਮੁਵਸਾਮੀ॥ ੭॥ ਮਨੇਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਕਿਸੁਵੇਖਨਾਹੀਕੇਦੁਜਾ॥
 ਦੇਖਿਕਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਈ॥ ਨਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਲਵਲਮਭਾ ੧ ਘਰ੧੦
 ਮਨਕਕਹਿਆਮਨਸਕਰੈ॥ ਏਹੁਮਨੁਪੁੰਨੁਪੁਰਿਚਰੈ॥ ਮਾਇਆਮਾਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਮੁਕਤਿਮਨਿਸਾਚਾਭਵੈ॥ ੧॥ ਤਨੁਪਤੁਕਲਤਸਭੁਦੇਖੁਅਭਿਮਨਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਸੀਗਿਨਜਾਨਾ॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਕੀਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ ਪਨੁਯੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ ਖਾਭੁਖਕੁਰਯੈਸਭੁਫਲਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਥਦੈਨਹੀਉਤਰੈਲੋ॥ ੨॥ ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੁਰੇ॥ ਤਿਹੁਗੁਲਉਪਜੈ॥ ਬਿਨਸੈਦੁਗਾਵੁਜੀਦੁਰ
 ਮਤਿਦਰਦਨਜਾਈ॥ ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਹੁਗੁਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਪਿਤੀਉਜਲਾਤਿਲਕੁਗਾਨਿਮਾਲਾਅੰਤ
 ਰਿਕ੍ਰੋਧੁਪੜਾਨਿਟਸਾਲਾ॥ ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਮਾਇਆਮਦਪੀਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਥੀਆ॥ ੪॥ ਸੁ
 ਕਰਸੁਆਨਗਰਪਭਮੰਢਾਗਾ॥ ਪਸੁਮਯੋਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਤਿਨਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ ਬੰਧ
 ਨਿਥਾਪਿਆਮੀਐਜਾਈਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁ॥ ਹਿਰਦੈਨਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥੁ॥ ਸਾਚੀ
 ਦਰਗਹਪੁਛਨਹੋਈ॥ ਮਨੇਹੁਕਮੁਸੀਝੈਦਰਿਸੋਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਤਿਸਕਉਜਾਨੈ॥ ਰਹੈਰ
 ਜਾਈਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਲਿਸਚੈਦਰਿਵਾਸੁ॥ ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਸਥਾਦਿਭਏਨਾਸੁ॥ ੭॥ ਰਹੈਅੰਤ
 ਤੁਜਾਨੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਹੈਉਜਿਸਕਾ॥ ਨਚਿਹੁਅਵੈਨਚਿਹੁਜਾਈ॥ ਨਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿ

ਸਮਾਇ॥ ੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਜਗੁ ਕਉ ਆਮੁਖਿ ਦੰਚਾਗਿ ਅਨੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਤੂਹਾ ਅਰਿ ਮਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਗੁ ਨਿਦਾਨਿ॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਹੋਰੁ ਤੂ ਪਰੀਤਿ॥ ਰ

ਹਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਰਾਈ ਪਾਵਹੁ॥

੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਏਕ ਬੁਝੈ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਦੁਖੁ ਮਹਲੁ ਠਹਿਰੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀ

ਉਸੇ ਵੀਸੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿ ਸਕੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਕਿ ਅਚਲੈ ਪਰ ਨਾਮੀ॥

ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਦੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ॥ ੪॥ ਸ

ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਮੈ ਦੂਜੀ ਦੁਗਮਤਿ ਜਾਈ॥ ਅਉਗਲ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਾਤਿ ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਂਢੈ ਅਜੇ ਤੀ

ਜੇਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਦੁਖੁ ਕਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਕਰਲੀ ਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਮੋਖ ਦਾ ਅਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮ

ਤਿ ਮਾਨਿ ਅਪਰਵਾਰੇ ਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥੧॥ ੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ਆਘਰੁ ੧੧

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉਮੈ ਦੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿਰਿ ਸਗੀਤ ਗਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਂਢੈ ਆਨਿ ਰਭਉ

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਈਆ॥ ੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਖਈਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਨੁ ਰਹਿ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਠਾਏਈਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁ ਗੀਤੁ ਦਸਦੁ ਆਰਹੈ ਜਾਕੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਤ ਸਕਰਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗ

ਈਆ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇਜਾ ਵਹਿ ਮਨੁ ਖਅੰਧੁ ਲੇਖ ਬਰਿਨ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨ ਕੇਟੁ ਬਹੁ ਮਦ

ਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ॥ ਓਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰਹੇ ਤੂ ਆਇ ਲੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਕਾਰਿ

ਬੰਧਿ ਪਈਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਧਿ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੈਘਈਆ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ

ਵਿਨਾ ਵੈ ਨ ਕੋਤ ਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਅੰਤ

ਨ ਲਗੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਇ ਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੁਪਲ ਨੀਸ ਨੁ ਵਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰ

ਸੁਮ ਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਸਵਨ ਬਾਲੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਈਆ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਤਮ ਦੇਵਹੈ ਕੁੰਨੇ ਗਸਿ ਗਸਿ ਰਾਮ

ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ॥ ੬॥ ਤੈਭੁਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤੁਰੀਆ ਗੁਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੀਆ॥ ਏਕਾਦ੍ਰਿ

ਸਟਿ ਸਭੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਪਸਰਈਆ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੇਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਆਪੈ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਭਈ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ॥ ੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪੦ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਤਲਜਲੁਪਿਆਵਹੁਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆਮਿਲਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਮੈਰਿਰਤਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਧੀਆ॥੧॥ਜੀਪਿਜਗੀਤਾਬਜਗਦੀਸਗੁਸ
ਈਆਸਗਦਿਪਗੇਸੇਈਜਨਉਥਗੇਜੇਉਪਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆਰਹਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰ
ਦਨੁਉਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੁਵੇਉਭਸੁਕਹੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੁਰੇ
ਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਆਪੇਜਾਨੈਸਭਾਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਆਪਿਥਨਈਆਜਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਭੁਭੇਟੇਸੁਕੰਦਨੁਹੋਵੈਜੇਪੁਗਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਦੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਾਤਿਪ
ਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁਲਈਆਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਪਉਪਜੀਮੈਰਿਗੁਲਕਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈ
ਆ॥੪॥ਪਰਮਥੈਰਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਪਿਆਏਮੈਰਿਗੁਲਕਰਤੇਭਵਨੀਕਹੀਆਥਾਰਥਾਗੰਧਨੁਖਿਨੁਪ
ਲੁਕਹੀਮੈਰਿਪਾਰਨਪਵੈਪੈਰਪਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਥੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਪਰਮੁਕਰਹੁਖਵਕਰਮ
ਦਿਕੁਈਆਮਨਮੁਖਪਾਖੀਰੇਭਗਮਿਵਿਗੁਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਵਭਾਰਿਬੁਭਈਆ॥੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਮੇ
ਗਤਿਪਵਹੁਸੀਮਿਤਿਸਾਸਤਨਾਮੁਦਿਕੁਈਆਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਗਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪ
ਦੁਪਈਆ॥੭॥ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਪੁਸਭੁਤੇਗਾਜੇਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆਨਨਕਜੀਤਵਜਾ
ਏਵਾਜਹਿਜੇਤੁਭਵੈਤਿਤੁਰਹਿਚਲਈਆ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਪਿਆਇਆਹਉਥਾਭਿਥਾਭਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆਰਾਮਨਾਮੁਮੈਰੈਪਾਦਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁ
ਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਈਆਰਹਉ॥ਇਹੁਸਗੀਰੁਕਰਮਕੀਪਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਦਈ
ਆਲਾਲੁਜਵੇਰਨਾਮੁਪਗਾਸਿਆਭਾਭੈਭਉਪੈਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸੋਹੋਇਰਹੀਮੈ
ਜੇਜਨਗਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆਮਨੁਬੁਧਿਅਗੰਪਪਰਉਗੁਰਅਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਬੁਕਥਈਆ॥
੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁ
ਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਥਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਚੈਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਨਹਦਸਥਦਧੁਨਿ
ਤੂਰਵਜਈਆਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਲਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈ
ਰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਵੈਗਸਿਰਸਲਗਸਿਸਥਦਰਵਈਆਨਿਜਘਰਿਧਾਰਦੁਮੈਆਤਿਨਿਗਮਲਾਜੇਨਿਪੀ
ਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲਈਆ॥੬॥ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜੇਉਥਾਲਕਥਾਲੁਘਰਉਸਈਆਆ

ਵੈਲਹਰਿਸਮੁਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿਨਭਿਨਢਹਿਪਈਆ॥੧॥ਹਰਿਸਰਸਾਗਰਹਰਿਹੈਅਪੋਇਹੁਜਗੁ
 ਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖਿਲਈਆ॥ਜੇਭਿਜਲਤਰੇਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਨਕਅਪੋਅਪਿਰਮਈਆ॥੮॥੩॥
 ਥਿਲਾਵਲੁਮਃ੦੮ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਈਗੁਰਕਾਸਥਦੁਤਨਿਭਸਮਾਦਿਵਈਆ॥ਅਮ
 ਗੰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੁਸੀਰੀਜਨਮਮਰਦੇਭੁਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਪਸਿਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਹੁਮਧੁਦਨਮਧਭਿਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁਚਰਲਪਖਈਆ॥ਰਹਭਿ॥ਤਜੈਗਿਰਿਸਤੁਭਾਇਆਕਰ
 ਵਾਸੀ॥ਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਅਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੁਸਗਲਿਪਵ
 ਈਆ॥੨॥ਧੀਆਪੁਤਛੋਰਿਸਿਨਿਆਸੀਆਸਾਅਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਅਸਕਰੈਰਹੀਬੁਝੈ
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਨਿਗਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ਉਪਜੀਤਰਕਾਦਿਗੰਥਹੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਾਲਿਚਾਲਿ
 ਵਨੁਕਰਾ॥ਪੁਤਵਨੁਕਰੈਬੁਝੈਨਹੀਕਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧਦਈਆਘਰੁਲਹੀਆ॥੪॥ਆਸਲਾਸਿ
 ਧਾਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਕਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸੀਤਿਨਅਵੈਮ
 ਲਿਸਾਧੁਕਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅੰਤੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਿਵਰਨਰੂਪਜੀਅ
 ਜੀਤਉਪਈਆ॥ਸਾਧੁਸਗਲਿਪਰੇਸੇਉਥਰੈਖੜੀਕਾਹਮਲਾਸੁਦਵੈਸੁਚੈਰਾਣਚੈਰਈਆ॥੬॥ਨਾਮਜੈ
 ਦੇਉਕੰਥੀਗੁਣਿਯੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਗਵਿਦਾਸੁਚੀਮਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੇਜੈਮਿਲੈਸਾਧੁਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁ
 ਪੈਨਜਣਸੈਲਾਮਿਲਿਅਹਰਿਦਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਈਭਗਤਿਵਛਲੁਮੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈ
 ਆ॥ਨਨਕਸਗਲਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਰਿਰਖਈਆ॥੮॥੧॥ਥਿਲਾਵਲੁਮਃ੦੮
 ਅੰਤਗੰਧਿਆਸਉਠੀਪੁਰਕੇਰੀਸੁਲਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਕਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਨੈਅਵ
 ਰੁਕਿਜਾਨੈਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲਾਥਿਕਲੁਭਈਗੁਰਦੇ
 ਖੋਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥ਰਹਭਿ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪੁਰਦੇਖਨਕੇਬਹੁ
 ਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਦੁਰਾਮਾਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪੁਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਦਿ
 ਸਦੇਸਾਦੇਇਪੁਰਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਲਾਤਾਇਜੈ
 ਹਰਿਪੁਰਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪੁਰੁਪਰਬੋਧਹੁਲਕਾਮਲਕਰਿਹਰਿਪੁਰੁ
 ਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਵਾਕੋਨਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਗਲਿਪੁਰਾਤਿਸੁਪਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਸੀਗਾਰ
 ਕਰੇਪੁਰਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਗਸਿਭੇਗਕਰੇਪੁਰਮੇਕਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀ

ਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਕੀਰੀਥਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਦੁਰਵਰਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸ
 ਰਪਸੇਜਵਿਛਾਈਪੁਤੁਛੋਰਿਨਸਕੈਬਹੁਤਮਨਿਭਈਆ॥੬॥ਕੈਪੁਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬ
 ਦਿਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈਆ॥ਕੀਚਿਸੀਗਾਰੁਮਿਲਾਛੋਕਟਈਪੁਭੁਲੀਚਿਸੁਹਾਗਨਿਭੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥
 ੭॥ਅਚੇਰੀਤੁਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹਰਖਿਯੇਵਹੁਨ
 ਨਕਹਰਿਗੁਰਸਗਦਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਅਗਮਠਾਕਰਕਾਖਿਨੁ
 ਖਿਨੁਸਭਾਮਨਿਬਹੁਤਉਰਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਭਾਮਨਪੁਰੀਜਿਉਚਾੜਿਕਪਿਉਪਿਉਭੁੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥
 ੯॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਪੁਭੁਮੇਲੈਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕ
 ਟਿਪਈਆ॥ਹਾਉਗੈਮੈਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਏਕਬੇਦਨਮੈਪੁਭਦੇਖਾਬਿਨੁਗੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕ
 ਏਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੧੦॥ਉਖਿਨੁਖਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪੀਤਮ
 ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪੁਭੁਕੇਗੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁ
 ਹਰਿਕੋਦਈਆ॥੧੧॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪੁਭੁਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਾਲਿਬਾਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥
 ਅਨੇਕਜਨਮਕੋਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਾਤਿਸਾਤਿਸਤਿਗੁਰਸਗਦਿਪਵਈਆ॥੧੨॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪੁਭੁਰ
 ਕੁਰਮਹੁਨਪਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਗਦਿਜੇਅਵੈਪੁਭੁਆਈਮਿਲੈਖਿਨੁਛੀਲ
 ਨਪਈਆ॥੧੩॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਅਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਅਕੈਘਰਿਬੇਟ
 ਜਨੀਅਪਤਤਾਹੋਕਿਆਨਮੁਸਦਈਆ॥੧੪॥ਪੁਰਬਜਨੀਮਭਗਤਿਕਰਿਅਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥
 ੧੫॥ਪੁਭਿਆਦਿਆਲਿਮਹਿਦੀਪੀਸਾਈਆਪੋਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ਬਾਧਕਰਿਨਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੧੬॥੬॥੨॥੧॥੯॥ ੧੭੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਅਸਟਪਈਆ॥ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪੁਭਕੀਉਪਮਾਜਾ
 ਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਅਨਸਗਦਿਗਹੀ॥੧॥ਰਭਉਪੁਭਚਰਨਕਮਲਾਅਪਾਗਾਹਉਜਾਉਸਦਥਾਭਿਰਗਮ
 ਨਿਪੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨਾਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨਾ
 ਚਕਿਨਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿਰੋਰਿਪੇਮਪਗੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਤ
 ਜਿਗਏਪਾਪਥਿਕਾਗਾਹਰਿਮਿਲੇਪੁਭਿਨਿਰੋਕਾਗ॥੩॥ਪੁਭੁਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦਾ॥ਚਖਿਅਨਦਪੁਰਨਸਾਦਾ॥

ਨਹੋ ਭਲੀ ਮੈ ਇਤ ਉਤਾ ਪੁਰਬ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਰਕ ਵਿਸੁਆ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਬੁ
ਲਤਾਸੁ ॥ ਤੇਜ ਮੁਖ ਮੇਖਿ ਨੈਨਾ ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ਅਨਹ ਤਬੈਨਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਗਲਿ ਸੁਰ ਗੁਪਾਲਾ ਪੁਰਬ ਗਤ ਵ
ਸਿਦਇ ਮਾਲਾ ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਿ ਨ ਭੇਵਾ ॥ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਨਾ ਜ
ਕੀ ਮਧਾ ਬਿਖਰੀ ਕਾਗਾ ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਮਾਲਿ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦ ਨਾਲ ਖ
ਬਾਥਾ ਥਕਿ ਪਰਿ ਚਿ ਪੁਰਬ ਦਰਬਾਰਾ ਪੁਰਬ ਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੁਰਿ ॥ ਨਨਕ ਮਨ ਸਾਧੂ ਰਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਰਿ ਚਿਦ ਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸਿਰਿ ॥
ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾਈ ॥ ਨਨਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਾਇ
ਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚ ਉਸਿ ਤਰਵਾਲਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਸਾਗ ਬਿਖਿ ਆਕੁ ਪਾਤਮ ਅ
ਗਿਅਨ ਮੇਰੇ ਤਾਧੂ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪੁਰਬੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨ ਦੇਹੁ ॥ ਪੁਰਬ ਤ੍ਵਾ ਬਿਨ ਨਹੀ ਰਹਾਉ ॥ ਨਨਕ ਬ
ਲਿਬ ਲਿਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭਿ ਮੇਰਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ ਬਿਰੁਭ ਜਨ ਹੋਵ ਤਖੇਹ ॥ ਜਮ ਦੁਤ ਮਹਾ ਭਾਈ ਆਨਾ ॥ ਚਿਤ
ਰੁਪ ਤਕਰਮ ਹਿਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਸਾ ਖਿਸੁਨਾਈ ॥ ਨਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਭੈ ਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦ
ਇਆ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਗਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਤ ਹਿਸ ਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਚਿਟਾ ਚਿਤ ਵੀਨਾਥਾ ਨ
ਨਕਾ ਦੇਰ ਖੁਰਾਖ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਨਿਪੈਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਪੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਵਡ ਭਾਰਿ ਨਨਕ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਬ ਤ੍ਵਾ ਬਿਨ ਨਹੀ ਰੋਗਾ ਮ
ਨਿ ਪੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਗਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੋਤਾ ॥ ਅਲਿਕ ਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤਾ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ
ਆਸਾ ॥ ਨਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤਭ ਨਿਭ ਰਤ ਪਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਲੇਖੀ ਮੈ ਪਨੁ ਦਨਾ ॥ ਜਿਉ ਦੂਪ ਜ
ਲਹਿ ਸੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਸੀ ਆਰਥ ਭੇਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੁਤ ਹਿਰੇਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਨਕ ਨੇਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿ
ਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਚੇਹੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਲਹਿ ਕਾ ਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਪੀਧੁ ॥ ਜਿਉ
ਜੁਆਗ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਨਕਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾ ਦੇਨੇਹੁ ॥ ਚਾੜ੍ਹ ਕੁਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜ
ਨੀ ਵਨ ਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਭਜਨ ਗੋਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਥਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁ
ਨਿਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਹ ਕਰ ਚਉ ਪਾਹੁ ॥ ਸਿਸਾਗ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਚ
ਰਨ ਬੋਹਿ ਬਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜ ਸੁਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ੧੦ ॥
੨ ॥ ੧ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੂਬਿਲਾਵਲਮਲਾ ੧ ਥਿਤੀਘਰ ੧੦ ਜਾਤੇ

੩੯੦

ਏਕਮ ਏਕੰਕਰੁਨਿਗਲਾ॥ ਅਮਰਮਜੋਰੀਜਾਤਿਨਜਾਣਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁਪੁਨਰੋਖਿਆ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਘ
ਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ॥ ਜੋਦੇਖਦਿਖਵੈਤਿਸਕਉਬਧਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਪੁ
ਕਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਹਤੁਘਰੁਦੀਸੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜੇਰਾਇਏਕੋਪਛੁ
ਤਾਣੇ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ ਕਿਆਏਆਵਹਿਕਿਆਏਜਾਹਿ॥ ਸਿਰਿਜਮਕਾਉ
ਸਿਚੋਟਖਾਂਹਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ ਪਾਖੰਡੀਨੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੨॥ ਅਪੇਸਚੁ
ਕੀਅਕਰਿਜੋਇ॥ ਅੰਤਜਠੇਵਿਜੋਵਿਵੇਛੋਇ॥ ਧਰਤਿਅਕਸੁਕੀਏਏਸਲਕਉਬਾਉ॥ ਰਾਤਿਦਿ
ਨੰਦਕੀਏਭਉਭਉ॥ ਜਿਨਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਰਾ॥ ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਿਰਜਲਹਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਤੀ
ਆਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ ਦੇਵੰਦੇਵਉਪਏਵੇਸਾ॥ ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਅਵੈ॥ ਜਿਨਿਜਾਜੋਸਕੀਮ
ਤਿਪਵੈ॥ ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਕਿਸੁਨੇਕੋਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ ੪॥ ਚਉਥਿਉਪਏਚਰੇਬੇਦ
ਖਦੀਚਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ॥ ਅਸਟਦਸਾਖਟਤੀਨਿਉਪਏ॥ ਜੋਬੁਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਏ॥ ਤੀਨਿਸਮਾਵੈ
ਚਉਥੈਵੇਸਾ॥ ਪੁਲਵਤਿਨਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਪੰਚਮੀਪੰਚਬੂਤਏਤਾਲਾ॥ ਅਪਿਅਗੋਚਰੁ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ ਇਕਿਭ੍ਰਮੁਖੇਮੋਹਿਪਿਆਸੋ॥ ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਜਬਦਿਕਿਪਤਾਸੋ॥ ਇਕਿਗੰਗਾਭਤੇ
ਇਕਿਮਰਿਧੁਰਿ॥ ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਜਾਚੇਦੇਖਿਹਦੁਰਿ॥ ੬॥ ਭੂਠੇਕਉਨਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ ਕਬਤਨਜੁ
ਚਕਾਲਾਕਾਂਉ॥ ਪੰਜਰਿਪੰਖੀਬੀਧੀਅਕੋਇ॥ ਛੋਗੀਭਗੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸੁਛਰਾਏ
ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭੁਗਤਿਦ੍ਰੁਏ॥ ੭॥ ਅਸਟਖੰਡਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੋ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਜੋ
ਜੇਪੁਰੁਭਵੈਤਾਮਹਤਿਭੁਭਵੈ॥ ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਵੈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਰਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥
ਸਚੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਫਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤਿਖੁਜਗੀਰਿ॥ ਸਤਸੁਮੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ ਅ
ਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੇਵੀਚਰਿ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪਵੈਸਭਿਪਾਗਿ॥ ਅਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ ਸਚੁ
ਨਿਸੰਦੇਠਕਨਪਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਭੁਧਿਸਾਧੋ॥ ਸਚੁਨਿਧਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਗਧੋ॥ ਪਉਣ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੈਨਉ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੁਅਹਰਿਅਹਿਵਲਾਇ॥ ਪੁਲਵਤਿ
ਨਨਕਕਾਝੁਨਖਾਇ॥ ੧੦॥ ਨਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਬਨਵਖੰਡਾ॥ ਪਪਿਘਟਿਨਾਭੁਮਹਤਬਲਵੰਡਾ॥ ਆਈਪੁ
ਤਾਏਹੁਜਗੁਸਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਾਏਸੁਆਦਿਰਖਵਾਗਾ॥ ਅਦਿਚੁਗਾਦੀਤੇਭੀਤੇਹੁ॥ ਓਤੁਅਪਰੰਪਰੁਕਹੈ

ਜੋਗੁ ॥ ੧੧ ॥ ਦਸਮੀ ਨਮੁ ਦਰੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਨਦਿਤੁ ਮਜਨੁ ਜਚਹੁ ਟਾਗਿ ਆਨੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨ ਟਾਗੈ
 ਮੁਕਤਿ ਰਹੈ ॥ ਚਿਸਮੁ ਨ ਤੁਪਸਿ ਕਚੈ ਤਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ਅਜ ਕਿਉ ਚੀਤੁ ਸਚੈ
 ਗੁਮਾਣਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ ਦਸੀ ਇਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਅਮਤ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਠਾਠੁ ਪਾਵੈ ਬੁਤ ਅਤ
 ਮਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਹਾਰਨਿ ਪਕੇਵਲੁ ॥ ਸੁਚੈ ਸਾਚੈ ਨ ਟਾਗੈ ਮੁ
 ॥ ੧੩ ॥ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ ਤੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਠਾਠੇ ਹਾਰ ਕੀਏ ਠਾਠੁ ਜਾਇ ॥
 ਰਜਕ ਸਖ ਏਸ ਦੁਗਵਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾ ਲਾਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਾਇ ॥
 ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਆ ਦਸਿ ਮੁੰਦੁ ਮਨੁ ਅਉ ਧੂਤਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗਤਿ ਕਥਾ ਤਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ
 ਇਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾ ਬੁਨਖਾਇ ॥ ਅਤਿ ਤਿਉ ਏਸੇ ਬੈਰਾਣੀ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਤੁ
 ਵਲਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਆ ਦਸੀ ਦਇਆ ਦਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਤੋ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ ਬਰਤਿ ਬਰ
 ਤਰੈ ਤੇਨਿ ਤਕਾਸਾ ॥ ਅਜ ਪਾਜ ਪੁਜ ਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵ ਲਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ
 ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇਰ ਸਿਤਰ ਵਰਸੁ ਮੁਦ ਕਨਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵਤਰੈ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮ
 ਰੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰੁ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਪੈਇ ॥ ਤਰਸਦਿ ਪਰੁ ਪਾਰਿ ਮਹਿ ਰੁਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ
 ਚੁਮਨਿ ਭੁਲੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਬਾਵਤਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜਸਤਾ ਮਸਤਾ ਤਕਾ ਲਾਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸੀ
 ਅਰਕੈ ਪਰਿਸੁ ਰੁਜਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਚਉਦਸਿ ਭਵ ਲਪਤਾ ਲਾਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡਕ
 ਮੰਡਰਹਿ ਆਇ ਵਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਾਵ ਸਿਆਚੰਦੁ ਗੁਪਤਰੈ ॥ ਲਾਗਾ ਬੂਝਹੁ ਗਿਅਨ ਸਬਦੁ ਬੀ
 ਚਾਗਿ ॥ ਸਸੀ ਅਰੁ ਗਾਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਉ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਜੋਤਿ ਸਤੀਮ
 ਹਿ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਆਵਤਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰੁ ਦਰੁ ਬਪਿ ਬਿਰੁ ਬਨਿ ਸੁਹਵੈ ॥ ਅਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਤ ਅਸਤ ਪਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਛੂਟੈ ਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਜਾਮਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾ ਲਤੈ ਰਹੈ ਉ
 ਦਾਸਾ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਪਸਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ^{੧੬ ਸਾਹਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ} ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਰਸਤਾ ॥
 ਪਰੁ ੧੦ ॥ ਅਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਤੈਸੇਈ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿ
 ਆਪਰੈਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੈ ਸੁਹੈਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਭੂਝੈ ਕੋਈ
 ॥ ੧ ॥ ਤਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪ ਉਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਾਸ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਅਮੀ ॥ ਜਨ ਪਾਰਿ
 ਲਗਿ ਪਿਆਵਉ ਤੇਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਰਹਉ ਸੇ ਮਵਰਿਸ ਚਿਹਰਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ

ਕਰੀਨਜਾਇ॥ ਅਖੀਅਖੀਰੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਿਸੁਦੈਵਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਅਗਮਾਮੋਚਰੁਲੀਖਾਮਨ
 ਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮੰਗਲਿਮਾਇਅਮੋਹੁਦਿਪਾਇਆ॥ ਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧ
 ਪੈਲਾਇਆ॥ ਅਖੀਭੁਭੁਏਸੇਈਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਦਰੁਪਰੁਸੁਝੈ॥ ਪੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਉ
 ਮੈਮਤਾਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ ੩॥ ਚੁਪਵਾਰਿਅਪੇਤੁਪੀਤਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਲੀਸਥਦਵੀਚਰਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁ
 ਨਿਗਲੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ ਵਰਿਸਚੈਸਦੇਸੇਭਾਪਏ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਥਦਿਸੁਹਾਏ॥
 ੪॥ ਲਾਹਨਾਮੁਪਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ ਅਪੇਦੈਵਦੇਵਲਾਹਰਾ॥ ਜੇਦੈਵਤਿਸਕਉਥਾਲਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਰਖਉਰਧਾਗਿ॥ ਦੇਵਲਾਹਰੇਕਉਜੈਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਰਿਵੀਰਭਗਿਮ
 ਭੁਲਾਏ॥ ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ ਅਖੀਪਉਪਾਏਕਰਿਵੈਖੈਵੇਕਾ॥ ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਗੋਟੇਕਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇ
 ਗੋਸਰਲਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਕਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਅਖੀਪਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਥੀਚਰਾ॥ ਸਚਸੰਜਮੁਕਰਲੀਹੈਕਾਗਾਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸ
 ਭੁਭਉਹੈਦੂਜਾ॥ ੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿਸਉਲਸਾਸਤਥੀਚਰਾ॥ ਹਉਮੈਮੇਭਾਭਗੈਸਿਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈ
 ਭਾਇ॥ ਜਮਦਰਿਥਧਾਚੇਟਾਖਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀਸਦਾਮੁਖੁਪਾਏ॥ ਸਚਕਰਲੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੮॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਭਗੀ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਤੇਰੈਗੀਗਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤੂਸੁਖਦਾਤਾ
 ਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ ਏਕਸਤੇਦੂਜਾਨਹੈਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈਸੇਈਹੋਇ॥ ੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹਥੀਤੈਸਤਵਾਗਾਮ
 ਹਰੁਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਗਾ॥ ਦਿਨਸੁਗੋਦਾਤੈਵੈਸਿਸਾਰਾ॥ ਆਵਾਗਉਲਕੀਆਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਿਰਚਲਾਸਾਚੁ
 ਰਹਿਆਕਲਧਾਗਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈਕੋਸਥਦਵੀਚਰਿ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਲਾ੩੫੭੧°
 ਅਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਜੇ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਾਇਅਮੋਹਿਪਾਜੇ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੀਚਿਲਾਗੇ॥ ਆਵ
 ਹਿਜਾਵਹਿਮਰਹਿਅਭਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੇਈਪਾਇ॥ ਪਰਪੰਚਦੂਕੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸ
 ਤੁਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਭੁਏਕੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੈਖੈ॥ ਕੋਇਨਮੈਦੈ
 ਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ ਸਿਪਸਾਪਿਕਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਅਵੈਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੇਜਨੁਬੁਝੈ॥ ਹਉਮੈਮਾ
 ਰੇਤਾਦਰੁਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭਦੂਜਾਹੁਆ॥ ਏਕੇਵਰਤੇਅਵਰੁਨਥੀਆ॥ ਦੂਜੇਤੇਜੇਏਕੋਜਾਨੈ॥ ਬੁ
 ਰਕੈਸਥਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਨੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਠਕਿਰਹਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਦਾ
 ਸਾਹਿਬੁਰਾਢਹੋਇ॥ ਤਿਸੇਨਾਮਿਨਸਾਕੋਕੋਇ॥ ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਲਾਈ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅ

ਏ॥ ਤਿਸਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ਕਉ ਲੁਕੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਕਿਸਕਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੀਤਿ ਵਸੈ ਸਗੀ॥ ਸ
 ਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਗਾ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਏ॥ ਨਾ ਨਕਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੈਖੈ ਹੁਇ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੂਰਿ॥ ਪਾਇ ਕਿਸੇ ਵਕਾਇ ਕਿਭਰ ਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆ
 ਪਿਕਾਏ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਮਨਿ ਰਹੈ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰ ਲੀਸਾ ਗੀ॥ ਦ
 ਰਿਸਾ ਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਰੀ॥ ੬॥ ਥਿਤੀ ਵਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਥਿਤੀ ਵਰ
 ਸਭਿ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਥਿਤੀ ਵਰ ਤਾਜਾ ਸਾਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਥਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮ ਹਿਕਾਏ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮਗਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਕਾਹਿ॥ ਅਚੇਤਾ ਪ
 ਰੀ ਆਗਿਆ ਨ ਅੰਧਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਗੁ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵ ਲਾਗੁ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਨੁਗੁਰ ਵੀ
 ਚਾਗੁ॥ ੮॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖ ਪਾਗੀ॥ ਭਾਵਿ ਭਾਵਿ ਰੁਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਗੀ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਮੁਏ ਅਪਲਾ ਜਨਮੁ ਪੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਗਮੁ ਚਕਾਏ॥ ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਦਾ ਮਹਲੁ ਪਾਏ॥ ੯॥ ਆਪੇ
 ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁਹਾਇ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਰ ਦੂਜਾ ਦੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਅੰਧੁ ਗੁਥਾਗੁ॥ ਥਿਤੀ ਵਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁ
 ਗ ਪਗਵਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ਇਕ ਤਨਾ ਮਿਸਦਾ ਹਰਿ ਆਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥ ਰਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੧ ਬਾਲੀ ਦਖਲੀ
 ਮੁੰਧ ਨਵੇਲਾ ਹੀ ਆਗੈ॥ ਲਿਅਈ ਗਾਮਾ॥ ਮਟਕੀ ਨ੍ਰਿਪ ਹੀ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਗਾਮਾ॥ ਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉਰੀ ਗੋਇ॥ ਲਿਸਹਾਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ॥ ਕਰ ਜੋ ਰੁਗੁ ਪਹਿਕ ਗਿਬਿਨੈ ਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚੀ ਪਿਆ
 ਗੀਆ॥ ਪਨਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪੀਤਮ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲਾ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾ
 ਧਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲਾ ਹੀ ਏ ਜੋ ਬਨਿ ਬਾਲੀ ਗਾਮਾ॥ ਅਉ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹਾਈ ਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਨੇ ਸੀਗੇ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਬੁ ਕਬੀ ਐ ਸਹਾਜਿ ਪੁਰੁ ਗੁਲਗਾਵਏ॥ ਗਮਨਾ
 ਮਰਸਾਲ ਰਸੀ ਆਰਵੈ ਸਾਚੀ ਪਿਆਰੀਆ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀ ਆਦਾਨੁ ਕੀ ਆਨਨ ਕਾ ਵੀਚਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ
 ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵੀ ਪਰਸੀ ਗੋ ਸੁਤੀ ਗਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੇ ਸਾਚਿ ਸੰਗੁ ਤੀ ਗਾਮਾ॥ ਪਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੁ ਤੀ ਹਰਿ ਸੀਗੀ
 ਸੁਤੀ ਸੀਗੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੀਆ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਹਿ ਦਿਖ
 ਹੀ ਨਚ ਸਾਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸਬਦਿ ਜੋ ਤਿਜਗਾਇ ਦੀ ਪਕੁ ਨਨਕਾ ਭਉ ਭੀਜਨੇ॥ ੩॥ ਜੋ ਤਿਸ
 ਬਾਇ ਹੀ ਏ ਰਿਭ ਵਲਾ ਸਾਗੈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਮਲਾਖਾ ਮਪਰੇ ਗਾਮਾ॥ ਅਲਾਖਾ ਮਪਰਾ ਮਪਰਾ ਸਾਗੈ॥

ਆਪੁਮਗਿੰਮਲਈਐ।ਹਉਮੈਮਤਾਏਭੁਜਾਯੁਸਥਦਿਮੈਲੁਦੁਕਈਐ।ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਏਤਾ
 ਰਿਤਚਲਹਰਿਆ।ਹਰਿਨਾਮੁਮੀਖਿਤੁਚਾਖਿਤਿਪਤੀਨਨਕਉਘਾਰਿਆ॥੧॥ ਬਿਯਾਵਲੁਮਃ੧
 ਮੈਮਨਿਚਉਘਲਾਸਚਿਵੇਗਾਸੀਗਆਮੇਹੀਪੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਿਅਥਿਨਾਸੀਗਆ।ਅਵਿਗਤੇਹਰਿਨਾਮੁ ਨਾਥਹਤਿਸੈ
 ਭਾਵੈਜੇਥੀਐ।ਕਿਰਪਾਯੁਸਦਾਇਆਲੁਦਤਾਜੀਆਮੈਦਰਿਤੁਜੀਐ।ਮੈਅਵਗੁਗਿਆਨੁਨਪਿਆਨੁਪੁਜਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤਰਿਵਸਿਰੇ।ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਨਜਨਾਨਨਕਾਸਚਹਰਿਰੇ॥੨॥ ਭਿੰਨਤੀਰੈਟਿਭਯੀਦਿਨਸੁਸੁ
 ਹਏਗਆ।ਤਿਜਘਰਿਸੁਤਤੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਗਆ।ਨਵਹਾਇਨਵਪਨਸਥਦਿਜਾਗੀਆਪਟੇਪਿਰਭਾਣੀਆ
 ਤਾਜੇਕੁਕੁਪਟਸੁਭਉਦੁਜਾਚਾਕਗੀਯੋਕਾਣੀਆ।ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹੁਕੰਠੇਸਾਚਸਥਦੁਨੀਸਾਇਆ
 ਕਰਿਜੇਵਿਨਨਕੁਸਾਚੁਮਾਰੇਨਦਰਿਕਰਿਤੁਪੁਭਾਇਆ॥੩॥ ਜਾਗੁਸਏਨਤੀਏਬੋਲੇਗੁਰਬਾਣੀਗਆ।ਜਿ
 ਨਿਸੁਦਿਸੰਨਿਅਤੀਅਕਥਕਹਈਗਆ।ਅਕਥਕਹਈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਥੁਏਏ
 ਓਹੁਸਥਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਭਿਭਵਾਇਸੇਈਸੁਏਏ।ਹਰੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਗਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾ
 ਰਿਆ।ਓਹੁਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਬਠਾਈਨਨਕਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੪॥ ਮਹਤਿਬੁਧਾਇਕੀਏਭਗਤਿਸਨੇਹੀਗਆ
 ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਹਸੀਸੀਅਸਿਦੇਹੀਗਆ।ਅਨੁਮਾਰਿਗੀਏਸਥਦਿਸੀਏਤੋਲੋਕਨਾਥਪਛਾਣਏ।ਅਨੁਰੰ
 ਗਿਗੋਲਿਨਜਾਇਕਤਤੀਆਪਣਾਪਿਰਜਾਣਏ।ਮੈਆਧਾਰੁਤੇਰਾਤੁਖਸਮੁਅਰਾਮੇਤਾਤੁਤਕੀਅਤੇਰ
 ਚੀ।ਜਾਚਿਸੁਚਾਸਦਨਨਕਗੁਰਸਥਦਿਫਗੁਰਨਿਬੇਰੇ॥੫॥ ੨॥

ਬਿਯਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਫੰਤਮੰਗਲਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੇਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਲਾਰਾਮਾ।ਗੁਰੁਤੁਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੀਰਣੀਆਮਾਲਾ
 ਰਾਮਾ।ਵਡੁਭਗੀਆਸੰਤਗਣੀ।ਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਲਾਰਾਮਾ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਰਿਸੰਤਗੁਰੈਨਨਕਮਨਿਭਲਾਰਾਮਾ
 ॥੧॥ ਨਿਮਾਇਆਹਰਿਮਾਲੁਤੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਪੇਰਾਮਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਯਹਰੰਜਾਪੇਰਾ
 ਮਾ।ਮੇਰੇਹਰਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਗੰਗਹਰਿਰਾਪੇਰਾਮਾ।ਜਨਨਨਕਸਥਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਗੰਗਹਰਿਪ੍ਰਾ
 ਪੇਰਾਮਾ॥੨॥ ਮਾਲਸਜਨਾਮਹਰਪਾਈਐਹਰਿਗਵਾਇਵੇਰਾਮਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੇਤਗਣੀਗੰਗੁਤੈਇਘਟੇ
 ਰਾਮਾ।ਜਿਨਮਾਲਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਮਾ।ਹਰਿਤਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਪ੍ਰਭਨਨਕਜਨੁਤੇਰਾ
 ਰਾਮਾ॥੩॥ ਗਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦਿਵਾਇਆਮਨੁਤਨੁਕੰਠੀਨਰਾਮਾ।ਭਗਤਿਵਛੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ

ਦੀ ਨਕਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹਰਮਨ ਨਜ਼ੀ ਵੇਚੇ ਉਸ ਲਾਇਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਾਜ ਸਭ ਦੁਜਨ ਪਰਿਪਾਇਆ ਨਨਕ ਪ੍ਰਤੀਕੀ ਨਕਸ਼ਾ
 ੧) ੪) ੧) ੨) ਬਲਾਵਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਨੁ ਏਕਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵੇਰ ਭਾਗੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਵੇ
 ਬਲਿ ਅਨਨਕ ਹਰਿ ਦਿਵਲਾਗੁ ॥ ੧) ਚੰਤ੍ਰਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਅਈਆ ਹਰੇ ਮੇਰੇ ਬਖਸ਼ਿ ਗੋਰਾ ਗੁਰਮ
 ਤਿਆ ਪੁਸਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਵਲਾਗੋਰਾ ਮਾ ਅੰਤ ਰੇਕ ਮਦੁ ਪਰਗ ਸਾਗੁ ਗਗਿ ਅਨੰਤ ਗੋਰਾ ਮਾ ਜਨ
 ਨਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਵੇਰ ਭਾਗੋਰਾ ਮਾ ॥ ੧) ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਧਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਗੁਰਿ
 ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਵਲਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰ ਕਟਿ ਅਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਜਨ ਨਨਕ
 ਕਨ ਮੁਖ ਮਾਰੇ ਤੇ ਹਰੇ ਨਾਮ ਸਮਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ॥ ੨) ਧਨ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਰਵਿ ਅਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਅਖ
 ਪ੍ਰਮਾਦ ਸਾਈਆ ਜਿ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰੇ ਮੇਲਿ ਅਹਰੇ ਰਾਜੇ ਆਪਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ਜਨ ਨਨਕ
 ਨਾਮ ਵੇਗਾ ਸੇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਵਲਾਈ ਗੋਰਾ ਮਾ ॥ ੩) ਹਰਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ਜਮਾ
 ਧਨ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਸਿ ਹੋਸਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰੀ ਗੋਰਾ ਮਾ ਜਿਨ ਵੇਰ ਭਾਗੀਆ ਵੇਰ ਭਾਗੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਮਾਰੀ ਗੋਰਾ ਮਾ ਜਨ
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਜ ਲਾਹਿਤੁ ਨ ਮੇਰੇ ਲਿਹੀ ਗੋਰਾ ਮਾ ॥ ੪) ੧) ਬਲਾਵਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਚੁ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪਨ ਗਾਇਆ ਗੋਰਾ ਮਾ ਅਬਨ ਸੀਵਰੁ ਸੁਲਾਸ ਮਨਿ ਤੇ ਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਗੋਰਾ ਮਾ ਅੰਨ ਪ੍ਰਾਤਿ ਲਾਹੇ ਵੇਰ ਭਾਗੇ
 ਕਬਾ ਮਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿ ॥ ਸਹਾਇ ਸਮਾਈ ਐ ਗੋਰਾ ਵੇਦ ਪਾਏ ਐ ਦੇਹੁ ਸਖਾਈ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ਦ ਨੂੰ ਨੇਨ ਠਾਕੀ
 ਕਰਤੇ ਜੇ ਵਪੁ ਕਵਨ ਨੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ਬਿਨ ਵੇਰ ਨਨਕ ਕਰ ਪ੍ਰਕਿਰਪਾ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਹਲ ਕੁਣਾ ਏਆ ॥ ੧) ਭ
 ਇਅ ਸਮਾਹਤੁ ਹਰੇ ਤਨੁ ਵੇਸਾ ਹਰਾ ਮਾ ਖੋਜਾ ਖੋਜਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਾਹਰਾ ਮਾ ਅੰਨ ਤਪ ਅਰਦਾਇਆ
 ਰੇਕ ਭੋਭ ਅਕ ਬਖੀ ਚਰੇ ਗਾਇਕਾ ਦੰਤ ਏਕ ਮਨੋ ਪਿਆ ਏਸੁਆ ਸੀਵਾ ਏ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਏ ਗੋਰਾ ਕਰ ਜਾਵ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਕਗਿ ਬਨੰਤੀ ਮਏ ਹਰ ਜਸੁ ਏਆ ਬਨ ਵੇਰ ਨਨਕ ਦ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਾ ਅਥਾਹ ॥ ੨) ਹਰੇ ਅਰ
 ਦੁ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਜੋ ਗੋਰਾ ਮਾ ਸੁਖ ਹਰ ਮੁਹਤਾਇਆ ਗਾਇਆ ਵੇਰੇ ਗੋਰਾ ਮਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਅਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਏ ਕਏ ਅਚ ਗਜਾ ਵੀਆ ਸੰਨੀਏ ਏਕ ਰੇ ਏਸ ਏਕੇ ਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆ ਵੇਆ ਮੇਰੇ ਜੇਤੋ ਜੇਤੀ
 ਚੀਤ ਪੇਤੀ ਹਰ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸਤੇ ਗੋਰਾ ਬਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਤ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਏਕ ਰਦ ਜੇਗੀ ॥ ੩) ਭਵਨੁ
 ਸੁਹਾਵਨੁ ਮਗਤੇ ਸਤ ਗੋਰਾ ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਇਅ ਹੁਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੋਰਾ ਮਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਾ ਜੇ
 ਜ ਗੀਜਗ ਲਾਇਓ ਪੁਨੇਆ ਮੇਰੇ ਅਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਕੰਤ ਵੇਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦਿ ਨੁ ਦਾਇ
 ਵੇਰੇ ਅਹੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀਤਾ ਗੋਰਾ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਹਾ ਏਸੁਆ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸੰਗੀਤ ਵੇਲਾ ਗੀ ॥ ੪) ੧) ੫) ॥

ਬੇਲਾਵਤੁਮਤਲਾਪ ਭਗਨੁਲਖਣਾਹਰਕੰਤਹਮਰਾਜਮਾਅਨੁਦਥਾਨਿ ੩੭ ਤੇਸੁਨੁਵਰਕਰਾਮਾਅਨੁਦ
ਅਨਾਦੁਵਨਾਹੇਵਾਜੇ ਦੇਨਸੁਰੇਲੁਭਿਮਾਹ ॥ ੩੭ ॥ ਤਹਰੇਗਜੇਗਨਦੁਖੁ ਵਿਅਪੇਜਨਮਮਰੁਨਤਤਾ ॥ ਗਯੇ
ਸਪੇਸੁਪਾਤਰੁਐਮਤਤਗਤਿ ਭੁਭੇਤਡਾਗਬਿਨਦਤੇਨਨਕਥਾ ਲਹਰਵੰਦਪਾਰਕੁਰਮਪ੍ਰਨਾਧਰਾ ॥ ੧ ॥
ਜੁਣੇਸਕੀਅਸਤੇਲਹੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਤਰਾਮਾ ॥ ਮਾਨੇਤਨੇਪ੍ਰੇਮੁਕਰੋਤੇਸੁਪ੍ਰਕਥਿਰਾਵਤਰਾਮਾਕਥਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਗਾਵਤਾਤੇਸੋਭਾਵਤਾਇਕਾਨੇਸਖਪਲਕਨਤੇਅਗੋਐ ॥ ਗਾਏਕੋਠੇਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨ
ਗਜਮਨੁਪਾਗੋਐ ॥ ਰੁਗਾਤੇਠਗਥਿਗੀਪਾਏਮੋਹਤਿਅਨਤਕਤਤੁਨਪਾਵਤਾ ॥ ਬਿਨਦੀਤੇਨਨਕਮਿਲਿਸੰ
ਗੇਸਾਜਨਅਸਪਦਵੀਪਾਵਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਚਸਮਨਬੇਜਮਤਈਮੋਖਿਗੁਣਅਬਿਨਸੀਰਾਮਾਕਰਗਤਿਭੁ
ਜਗਦੀਕਟਿਜਮਕੀਠਸੀਰਾਮਾਗਤਿਭੁਜਲੀਨੀਦਸੇਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੇਤਜਲਾਇਆ ॥ ਮਲਨ
ਮੋਹਾਬੇਕਾਰਨਤੇਦੇਵਸਨਿਹਮਲਾਇਆ ॥ ਦਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਅਗੀਮਹਾਦਰਸਤਿਨਜੀ ॥ ਬਿਨਦੀ
ਤੇਨਨਕਭਈਨੇਗਮਲਪ੍ਰਭਿਮਲੇਅਬੇਰਸੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਜਕਿਰਈਮਿਲੇਜਲਕਾਜਦੁਆਰਾਮਾਜੋ
ਤੇਜੋਤਿਰਣੀਨੋਪੁਰਤੁਖੀਆਰਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੀਨਿਬ੍ਰਹਮੁਲੀਐਏਕਏਕਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮਪਸ
ਰਕਰਣਤਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਨਤੀਜਣੀਐ ॥ ਆਪਕਰਤਆਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਕਾਰਲਕੀਆ ॥ ਬਿਨਦੀਦੇ
ਨਨਕਸੇਈਜਲਾਦੇਜਿਨੀਤਰੇਰਜੁਪੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਵਤੁਮਤਲਾਪ ਸਖੀਅਉਸਖੀਵਾਜਿ
ਅਉਸਖੀਅਸੀ ॥ ਸਕਮੰਗਲੁਗਾਵਤਾ ॥ ਤਜਿਮਨੁਸਖੀਤਜਮਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਦੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਤਾ ॥
ਤਜਿਮਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੁਜਨੇਵਿਏਕੁਰਿਰੋਜੋਨੇ ॥ ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਖ
ਤਬਿਖੰਡਨੇ ॥ ਤੇਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਨੀਬਹੁਵਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇਐਪੈਕਰਤੁਕਿਰਪਾ
ਤੀਮਮੰਗਲੁਗਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਕਾਨਮੁਮੇਅੰਧੁਲੇਟੇਤਨੀ ॥ ਓਤਜੋਤੇਬਹੁਪਰਕਰਸੁਦਰਸੰ
ਤਨੀਮੋਤਨੀਮਤਬਚਿਤ੍ਰਿਚਰਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ ॥ ਤੇਇਛੀਰਮੀਠੀਮਨਾਪੇਲਾਹੈਨਮੁਲੇਦਨਿ
ਅਵਏ ॥ ਗਿਰਦਬਨਤਿਤੀਰੇਬਰਤਪੁਜਾਬਾਧਪਾਟੈਜੋਤਨੀ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇਐਪੈਦਇਆਧਰਤੁਜੋਐ
ਪੁਲੋਟੇਤਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹੇਅਨਥਪ੍ਰਿਅਨਥਜਿਉਜਨਤੁਤਿਉਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈਮੋਹੇਨਹਿਰੀਏ
ਦੁਇਕਹਿਮੁਖਹੁ ॥ ਨਤਚਤੁਰਿਸੁਪਾਰਿਸੁਜਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰੰਗੁਨੁਨਤੀ ॥ ਨਤਰੂਪਸੁਪਨਨੈਲਬੰਕੇਜਤ
ਭਵੈਤਹਰਖੁਤੁਤੀ ॥ ਜੋਜੋਜਇਅਪਹਿਜਗਲਜਕਉਕਰੁਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਬਖਹੁ ॥ ਨਨਕੁਪਾ
ਇਐਪੈਜੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਨਤੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਏਬਿਨੁਕਿਉਸ

ਰੋਮੇਰਿਚਾਕਿਕਤੁਮਬੂਦਤਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੋਮੁਖਪਰੋਰੋਪਿਅਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪਨਪਤੇ
 ਲਾਡਿਏਲਾਡਾਇਸਤਮਹਿਮਿਦੁਮਹੀਤੋਇਗਤੇ। ਚੀਤਤਿਤਵਉਮਿਦੁਅਧਰੋਜਿਉਅਸਚਕਵੀ
 ਦਿਨੁਚਰੈ। ਨਨਕਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੰਮਛੁਲੀਨਿਰੁਨਵੀਸਰੋ॥੪॥ ਧਨਿਧੀਨਿਤਮਚੇਭਗਪਭਿਅ
 ਇਅਪਿਰੁਮੇਰਾਸੋਤਬੰਕਦੁਅਗਸਗਲਾਬਨੁਤਗਾ। ਹਰਹਰਸੁਆਮੀਸੁਖਹਰਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰ
 ਸੁਖਲਾ। ਨਵਲਲਵਤਨਨਾਹੁਬਲਕਵਨਰਸਨਗੁਨਭਲਾ। ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਤੀਦੇਖਿਮੇਤੀਸਗ
 ਲਸਤਸਾਦੁਖੁਹਰਾ। ਨਨਕਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਅਸਪੁਰੀਮਿਏਸੁਆਮੀਅਪਰੋਪਰਾ॥੫॥੩॥੭॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਯੁਪ ਛੰਤਮੰਗਲਾ। ਸਲੋਕਾ। ਸੁੰਦਰਸੀਤਿਦਇਆਲਪੁਰਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿ
 ਪੀਉ। ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਭੇਟਿਐਨਨਕਸੁਖੀਹੋਤਾਇਹਜੀਉ॥੧॥ ਛੰਤਾ। ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਪਈਐਜਥ
 ਤਵੈਰਾਗੇਰਾਮਾਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਵਾਈਐਹਰਿਚਰਲੀਲਾਰਾਮਾ। ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤਰੀਦਰਮਾਤਿਥੁ
 ਧਿਤਿਅਗੇਰਾਮਾ। ਨਨਕਪਇਸਰਲਾਈਗਮਗਾਇਬਿਰਹੋਇਸੁਹਾਰਾਮਾ॥੧॥ ਸੋਪੁਰੁਤਜਿਕਤਲਾਗੀਐਜਿ
 ਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮਾ। ਲਾਜਨਾਵੈਅਗੀਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਾਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮਾ। ਪਤਿਤਪਵਨਪੁਰੁ
 ਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈਐਰਾਮਾ। ਨਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦਪਈਐਰਾਮਾ
 ੨॥ ਸੀਰੋਪਾਨੁਨਉਚਰਹਿਬਾਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਰਲੇਰਸਨਰਾਮਾ। ਪੁਰੁਭਗਤਿਵਛਲੁਨਸੇਵਹੀਕੀਏ
 ਆਕਾਕਗਸਨਰਾਮਾ। ਭ੍ਰਮਿਮੇਰੀਦੂਖੁਨਜਾਲਹੀਕੋਟਿਜੋਨੀਥਸਨਰਾਮਾ। ਨਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜੋਚਾਨਾ
 ਬਿਸਟਕ੍ਰਿਮਭਸਮਰਾਮਾ॥੩॥ ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੀਰੋਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮਾ। ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਰੀ
 ਪਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮਾ। ਈਤਉਤਨਹਰੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਗਾਗਨਿਰਾਮਾ। ਨਨਕਾਜਿਨਿਪੁਰੁ
 ਪਾਇਆਆਪਲਾਸਾਅਟਲਸੁਹਗਨਿਰਾਮਾ॥੪॥੧॥੪॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਯੁਪ ਹਰਿਭੋਜਹੁਵਰੁਭਾਗੀ
 ਹੀਮਾਲਿਸਾਪੁਸੀਰੋਰਾਮਾ। ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਸਟਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੋਰੋਰਾਮਾ। ਸੋਪੁਰੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈ
 ਅਹਿਛਲਾਮੰਗੇਰਾਮਾ। ਨਨਕਪੁਰਸਰਲਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੋਰੋਰਾਮਾ॥੧॥ ਏਕਤਿਲੁਪੁਰੁਨਵੀਸਰੋਜਿ
 ਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਰਾਮਾ। ਵਰੁਭਾਗੀਮੇਲਾਵਜਾਗੁਰਮੁਖੀਪੁਰਚੀਨਰਾਮਾ। ਬਾਹਪਕਛੰਤਮਤੇਕਾਛਿਆ
 ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਰਾਮਾ। ਨਮੁਜਪਤਨਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਰਾਮਾ॥੨॥ ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਕਹਿਸ
 ਕਉਪਭਾਮੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਗਾਇਲੈਭਏਪਰਗਰਾਮੀਰਾਮਾ। ਗੁਨਗਵਤਗੋਵਿੰਦ
 ਕੇਸਭਇਛਪੁਜਾਮੀਰਾਮਾ। ਨਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੁਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾ॥੩॥ ਰਸਭਿਨੀਅਕੇਅਪੁਨੇਰ

ਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬਹਮਲਕਹਮੁਖਿਦਹਿਚਿਤੁਲਾਈ। ਨਾਨਕਾਜੀਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰੇ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਥਾਦਿਨਲਗੇਭਾਉ। ਹਉਮੈਰੇਗੁਰਮਾਵਲਾਅਥਿ
 ਦੀਕਪੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਮਵਲੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੇਨੀਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਯੈਜੇਸੇਨਾਮ
 ਪੇਲਾਈਮਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮਪਨੁਪਲੈਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਆਈਆ
 ਹਰਿਨਾਮਾਵਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁ
 ਰਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਹਿਤਿਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁ
 ਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੁਰਾਖੈਯੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਲਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇ
 ਖਾਈ ਕੋਨਹੀਮੈਰੈਪੁਭਿਮੋਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਯੈਜੇਹਕੋਇਛੇਤੇਹਫਲੁਪਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸ
 ਬਦਾਮੀਮਿਤ੍ਰਹੈਸਭਾਕਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈ॥ਹਰਿਗੁਪੀਸੈਤਖੁਰੇਆਸਦੁਵਾਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਸਦੁ
 ਪਿਆਈਅਮਰਪਦੁਪਾਈਆਮਨਹਦਸਬਦਵਜਾਈ॥ਸਚੇਦਰਦਿਸਿਪਸਾਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਾਜੇਸੁਭ
 ਏ॥ਨਾਨਕਾਜੀਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛੁਪਾਈ॥੪॥ਮਃ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐ
 ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਮਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤੀਜਿਸੁਦੇਈ॥ਹਉਮੈਮਹਿਮਿਲਾਈਅਨੁਗੁਰ
 ਕੈਸਥਾਦਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਾਤਿਗੁ
 ਰਵਿਚਿਨਵੈਕੀਵਡੀਵਡੀਆਈਹਰਿਕਰਤੇਆਪਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਾਸਿਖਸਭਿਵੈਖਿਵੈਖੀਵਨਿਚਿਨਾ
 ਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਾਨੈਚਿਨਾਪਠਾਈਅਭਯਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿ
 ਅਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝੁਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚਵੈਸਵਾ
 ਈਸਭਝੁਖੀਝੁਖੀਮੈਰੈਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਦਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਤਾਵਕੀਜੇਮੋਹਿਮਾਈਆ
 ਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਪਲਗਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰੈਦੁਖਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਆਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜ
 ਨਾਮਿਮਹਿਫਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ਕਾਰਜਾਸਿਧਿਨਹੈਵਡੀਅੰਤਿਗਾਈਆਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੈਵੈਤਿ
 ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖਪਾਈਨਿਜਨਨਯਕਤਿਨਬਾਧਿ
 ਜਾਈ॥੫॥ਮਃ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਜਾਗੇਮੋਹਲੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੀਸਗਾਸਭੁਕੇਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤ
 ਸਭੁਆਕਾਹਾ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਥਰੈਜਿਸੁਖਖਸੈਕਰਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹਮ
 ਨੁਤਾਤਰੈਜਾਛੈਰੈਅੰਕਭਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੈਨਿਰਾਸੁਹੈਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤੁ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸੀਈ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਅਪੇਵਰਤ ਦਾਹਰਿ ਸਚਾਨਿਆਈ॥ ਕੁਛਿ ਆਰਕੇ ਮੁਹਿ ਟਿ
ਟਕੀ ਅਹਿ ਸਦੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਦੁ ਸਹਿਬੁ ਸਚਾਨਿਆਈ ਸਿਗਿਨਿ ਦਕਛਾਈ॥ ਜਨਨ ਨਕਸਦੁ ਅ
ਗਧਿ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਬਖਸਕੇਇ
ਚਿਵਾਸਿ ਰਿਚਿ ਪਾਉਰੈ ਨ ਉਪਰਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਤਿ ਰੈਰਿ ਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈ
ਨਲਾ ਨਕਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਮਨ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਿ ਪਾਇ ਹਿਗੁਲੀ ਸਿਧੁ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤੇ
ਏਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਕਰਨ ਦਰੀਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਲੀ ਸਿਧੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿ ਤਨੇ
ਪਾਤਿ ਸਾਹਸ ਹਰਾ ਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾ ਵਾਸਿ ਕਦਾਹ ਹਿਤਿ ਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਵੈ ਸੁਚਿੰਦ
ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ॥ ਸੋ ਐ ਸਾਹਰਿ ਸਭ ਨਕਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਾਲਿ ਰੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਲੀ
ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀਐ ਸੀਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ
ਹਿਸਤਿ ਜੇ ਨਿਵਿਚਹੁ ਕੀਏ ਅਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੂਹੇ ਆਭਗ
ਤ ਜਨ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਖਲੀਏ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟ ਸਦਾ
ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅਨੁਨਾਗੈ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ
ਤਾਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਨਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਭੁਭੁ ਚਿਤਾਗੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਰੈ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਲੁ ਖੋਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਿ ਅਨੁਪਗਾਸਿ ਆਤਿ ਮਰਾ ਅਗੈ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਗਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉਰਾਗਿ॥ ਭਨਾਤਿ ਨਨਕ ਸੁਲਹੁ ਜਨ ਭਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਉਮੈ ਮ
ਲੁ ਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੀਸਾ ਦੁਖੁ ਵਿਆਪੈ ਸਿਰਿ ਪੈ ਪਾਨਿ ਚਮਾਗਾ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਗਿਆਈਆ
ਮੇਹੀ ਪਾਆਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਨਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਗਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਦੁ ਬਖਸੀ
ਅਨੁਸੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ॥ ਤਿਸਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਲੋਕ ਕਢ ਦਾਹਰ ਤੁਹਟਿ ਨ ਵਧੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨ
ਮੁਖੁ ਹੈ ਸੁਹਰਿ ਗਾਸਿ ਲਏ ਵੇ ਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਤਿ ਨੇ
ਜਿਨ ਜਾਹੁ॥ ਜਨਨ ਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਲਾਇਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ
ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ਆਹੈ ਰਸ ਭੁਜਗਤੁ ਭੁਗਿ ਮਿਭੁ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਥਿਖਿਆ ਮਾਹਿਉ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥ ਦਿਜ ਯਾਇਆ ਮਾਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ
 ਉਪੇਰੈ ਨੁ ਜਲੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਏਵਲਾਇਆ ਬਹਾ ਬਿ
 ਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਵੈ ਗੁਣ ਕੁਲੇ ਹਉ ਮੈ ਹਉ ਵਧਾਇਆ ਪੀਰਿ ਤਪਾਵੈ ਪਵਿਸੈ ਨੀ ਭੁਲੇ ਤੁ ਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਯਾਇ
 ਆ ਜੋਗੀ ਜੀਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਲੁਗੁਰ ਤਤੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦੁਖੀ ਏਸ ਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨੀ ਮਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਾਸੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩
 ਨਨਕ ਸੇਸ ਲਾਹੀ ਐ ਜੀ ਸੁਵਾਸਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹਿਸਰੇ ਵਹੁ ਪਾਈ ਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਖੂ
 ਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾ ਲੀਏ ਜੁਗਮਾਹਿ ॥ ਚਿਇ ਮੰਗ ਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਬੁਕਨਾ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾ
 ਹਿ ॥ ਪਗਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿ ਸੁਕਾ ਗਈ ਦੁਗ
 ਣੀ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਨੁ ਦੁਗਲੀ ਗਥਿ ਨ ਆਵੈ ਚਿਓ ਭਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥੈ
 ਹੁਕਮ ਹੀ ਲਾਏ ਨਾ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸਾ ਦਿਸੈ ਤਰਿਹਰਿ ਪਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸਾ ਮੁ
 ਲਿਨ ਹੋਵਈ ਚੰਤਾ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਜੋ ਹੋਇ ਕਰੁ ਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ
 ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਲੋ ਜੀ ਲਾਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕਾਲੁ ਮਾਹਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਲੀ ਅੰਤਰਿ
 ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਚਿ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੇਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ॥ ਮੀਠ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਅਨ ਦਿ
 ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੇਹ ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹੀ ਸੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿਆ ਵੈ ਤਾ ਕੋਈ
 ਕਿਹੁ ਮੀਗਿ ਲਏ ਅਕੋ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾ ਏਏ ਹੁਰਿ ਪਨੁ ਜੋ ਰਿਕੀ ਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾ ਲਿਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿ
 ਸੇ ਸੇ ਤਿ ਗੁਰਨਾ ਲਿਹਿ ਸਗਲਾ ਏਤਿ ਸੁਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਆਵੈ ॥ ਜਿ ਸੇ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀ ਕੁ ਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀ ਵਖੈ ਨ ਹੋਲੁ ਨ ਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ
 ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾ ਲਿਕਿ ਸੇ ਚੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲ
 ਏ ॥ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾਰ ਥਿਐ ਆਪਣੀ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿ ਤੁਦਾ ਆਰੈ ਉਥੈ ਰੇਤਿ ਤੈਲੈ ਹਉ ਬਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾ ਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬ
 ਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਲਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲੀ ਦੂਜੇ

ਲਗੈ ਜਾਇ। ਨਾਇ ਹਮਰੀ ਨਾਇ ਹਮਰੀ ਵਿਕਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾ ਲੀਐ ਤਾਇ ਹਵਿ ਚਹੁ ਜਾਇ।
 ਤਹੁ ਮੁਹਿ ਹੋਵੈ ਚਿ ਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਆਇ ਅਕਮਰ ਲੁਸਬ ਦੁਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਜਾਇ।
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਨੀਸਾ ਲਾਪੁਤੀ ਭਤੀਈ ਜਾਵਾਈ
 ਸਕੀ ਅਗੁ ਪਿਛੁ ਹੋਇ ਚਿ ਠਾਠਾ ਚਿ ਚਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਨੁ। ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬ
 ਖਸਿ ਚਿ ਸੁਸਭੁ ਜਨਨੁ। ਜਿਸਤਿ ਗੁਰਨੇ ਮਿਲਿ ਮਨੇ ਸੁਹਣਾ ਤਿਪਣਾ ਤਿਸਿਣੈ ਜਿਵੇ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ
 ਥਾਨੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੋ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਨਾ। ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੀਖੈ ਕੋ ਸਭਿ ਆ
 ਏ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਠਾਠਾ ਚਿ ਚਿ ਸਭਨਾ ਕੀ ਅਹੁ ਮਨੁ ਗੁਮਨੁ। ੧॥ ਸਯੋਕੁਮਃ ੧ ਕੋਈ ਵਾਰੋ ਕੋ ਲੁ
 ਲੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਾਧਿ ਹਨੀ। ਨਾਨਕ ਏਵਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੀ। ੧॥ ਮਃ ੧ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤਮਿ
 ਜੀਇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਵੈ ਸੋ ਹੋਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬਰ ਮਿਦਇ ਆਯਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੀ ਮਿਹਰ
 ਵਾਨਿ ਭਗੁ ਮੁਭਿ ਮਹਿ ਆਕਾਸ ਕ੍ਰਪੁ ਥਿਕਰਾ ਲੁਤੁ ਤਸਭਿ ਹਰਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਧਾਨੁ ਕੀਠੈ ਚਿ ਧਿਧਾਰਿ
 ਆ। ਨਾਨਕ ਸਾਪੁ ਸਿਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਲੁ ਸਵਾਰਿਆ। ੧॥ ਸਯੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੁਛ ਕਰ
 ਲਕਹੀਨੀ। ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਰਹਿ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੀਨੀ। ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਾਈਨੀ।
 ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਮਿਲੁਣਾਇ ਆਥਿ ਪੁਸਿ ਚਿ ਰਚਹਿ ਰਚੀਨੀ। ਦਸਟ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੀ ਜਨਾ ਸਿਉ ਵਾਕਰੋ
 ਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਾਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੀਨੀ। ਪਉਦੀ ਮੈ ਕਿਰਾਏ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵਰਾ ਖਰਿਤਿ ਵੈਠੀਨੀ।
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਮਾ ਲੁਨਿ ਤਾ ਲੇਤਿ ਸੁ। ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋ ਹਿਰ
 ਸਕੈ ਤਿਸੁ। ਹਿਠੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ। ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾ ਰਥੁ ਤਿ
 ਸੁ। ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨੀ ਜੇ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾ ਲੈਤਿ ਸੁ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਥਿਧਿ ਧਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ
 ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਲਿਆ। ਸੇਈ ਵਰਤਿਆ
 ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਲਿਆ। ਬਹੁਤ ਵਡਿਆਈ ਆਸਾ ਹਿਥੈ ਨ ਜਾਹੀ ਗਲੀ ਆ। ਸਚੁ ਸਰ
 ਜੁ ਅਨਦੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ। ਸਚੀ ਗੁਰਮਤੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬਰੀ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਾਣਿਆ। ੧੨।
 ਸਯੋਕੁਮਃ ੩ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੁਰਿ। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੋ
 ਹਰਿਗਿਆਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਝੂ ਠੈ ਠਾਠਾ ਚੋ ਕੂਰਿ। ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸਰੇ ਸਬਦਿ ਹ
 ਦੁਰਿ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੇਹਿ ਲਾਗੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਗੋਵੈ ਦਾ। ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਨ ਮੁਸਲਾਹ ਲਾਹਿ ਜ

ਜਾਵਾਈ

ਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦਾ। ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਯਾਹਿਆਬਹੁਕੇ
 ਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਈਨੰਦਕੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਕਾਠਿਰਿਸਗਲੇਗੁਰਅਵੈ॥ਪਿਛ
 ਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿਗਯਾਵੈ॥ਜੇਉਮੀਰਿਵੁਠੈਗਲੀਅਨਾਲਿਆਦੇ
 ਭਿਆਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵੈਤੁਪਵਹੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ਏਹਵਡਿਆਈ
 ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਗਵੈਚਿਜੇਤਮਿਲਿਐਤਿਸਨਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸੀਤਿਤਰਾਵੈ॥ਨਨਕਾਇਹੁਅ
 ਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਨੈਸੁਸਭਨਭਾਵੈ॥੧੩॥੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਦੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥
 ਐਸੋਇਹੁਸਿਸਾਰੁਪੇਖਨਾਹਨੁਨਕੋਉਪਈਹੈ॥ਸੁਪੇਸੁਪੇਗੇਗਿਚਲਹੁਤਮਨਤਰਕੁਪਕਾਦਿਵਈਹੈ॥
 ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੇਬੁਢੇਤਰਨੇਭਈਆਸਭਹੁਜਮੁਲੈਜਈਹੈ॥ਮਨਸੁਬਪੁਰਾਮੁਸਾਕੀਨੋਮੀਦਾਬਿਲਾ
 ਈਆਖਈਹੈ॥੧॥ਪਨਵੈਤਾਅਰੁਨਿਰਧਨਮਨਈਤਾਕੀਕਛੁਨਕਾਨੀਗੇ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾ
 ਹੈਐਸੋਕਾਯੁਬਡੀਗੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਜੋਹਰਿਭਾਏਤਿਨਕੀਕਥਾਨਿਰਗੀਗੇ॥ਅਵਹਿਤਜਾਨਿਨਕਥ
 ਹੁਮਰਤੇਪਰਬਰਮਸੰਗੀਗੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲਾਛਿਮੀਆਇਆਈਹੈਤਜਹੁਜੀਅਜਾਨੀਗੇ॥ਕਹਤ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੈਤਹੁਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੪॥੧॥ ਬਿਦਿਆਪ੍ਰਭੁਉਥਾਦਨੀਜਾਨਉ॥ਹ
 ਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੫॥ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬਉਰਾਸਭਖਲਕਸੈਅਨੀਮੈਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਰਿਓ
 ਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਬਉਰਾਗਾਮਕੀਰਿਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਾਇਓਭ੍ਰਮੁਮੇ
 ਰਾ॥੬॥ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀਮਤਿਖਈ॥ਮੇਰੇਭਰਮਿਭੂਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੭॥ਸੇਬਉਰਾਜੋਅਪੁਨਪਛਾ
 ਨੈ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏਕੈਜਾਨੈ॥੮॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਾਮੈਰੀਗਿਰਾਤਾ॥
 ੯॥੨॥ਕਬੀਰਜੀ॥ ਗਿਰੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੋਦਾ॥ਅਜਹੁਬਿਕਾਰਨਛੇ
 ਝਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਾਨਿਧਿਭੂਰੀ॥ਰਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਰੁਲਾ

ਜਨੁਸਰਨਿਤਮਾਗੀ। ਰਹਾਉ। ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਸਨਾਤ ਜੀ ਅਨੁ ਜਾਈ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿਗਈ ਐਠਿ
 ਗਿਠਿ ਰਿਝਾਈ॥ ੨॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੋ ਬਨੁ ਗਾਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨੀਕਾ। ਇਹੁ ਜੀਅ ਗਤਿ ਗੇਲੇ ਕੇ
 ਕਉ ਡੀਯਾ ਗੀ ਸੀਕਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਪਵਾ ਤੁਸਰ ਬਾਥੀਆ। ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਹੀ ਦਇਆ
 ਲੁਸੈ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਤਿਤ ਉਰਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਅਨੈਲੀ ਪਤ ਜੀਉ ਗਾਇਚੀ। ਤਾਨਾ ਬਾ
 ਨ ਕਛੁ ਨ ਚੁਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ਪਟਿਚੀ॥ ੫॥ ਹਮਾਰੇ ਕੁਝ ਕਉ ਨੈਰੇ ਮੁਕਤਿ ਚੀ। ਜਬ ਕੀਆ ਲਾਯਈ
 ਨਿਪੁ ਤੇਤ ਬਤੇ ਸੁਖੁ ਭਇਚੀ। ਰਹਾਉ। ਸੁਨਹੁ ਜੇਰਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦੇਰਨੀ। ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਚੀ। ਸਾਤ
 ਸੁਤ ਇਨਿ ਮੁਰੀ ਏਥੇ ਏਇਹੁ ਮੁਰੀ ਅਕਿਉ ਨ ਮੁਇਚੀ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੇਗੁ ਰਿਨ ਮੁ
 ਦਇਚੀ। ਸਿਤ ਪੁਲਾਦ ਕੀ ਪੈ ਜਾਜਿ ਨਿਗਈ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨਖਾ ਬਿਦਰਿਚੀ॥ ੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਰੀ
 ਕੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਲਾਇਚੀ। ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖਡਨੁ ਸਿਤ ਹਲੈ ਉਪਰਿਚੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
 ਕਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਗਾਜਾ। ਏਥੁ ਪਤਿ ਸਭਾ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਵਾਜਾ। ਰਹਾਉ। ਤੇਰੇ ਜਨੁ
 ਕਉ ਸੋਇ ਕਤ ਰੇ ਲੈ ਤੀਰਿ ਭਵਨ ਪਰਛਾਜਾ। ਹਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਥੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ॥ ੧॥
 ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੁਕਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨੁ ਦਬਾਜਾ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੀਸਾ ਤੁਮੁ ਚੁਕੋ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਿ ਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ॥
 ੨॥ ੫॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਗਖਿਲੇ ਹੁਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ। ਸੀਲੁ ਪਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ
 ਦਪਗਰੀ। ਰਹਾਉ। ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੀਚੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਇਹ ਮਿਥੀਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ। ਜੀਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾ
 ਜਿ ਹਮ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰਾਗਰੀ॥ ੧॥ ਸਿਧਿ ਕਤੇਹਿ ਸਾਧਨ ਹੀ ਕਹੀ ਅਉ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਪ
 ਗਰੀ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨ ਤੀਸੁਨੀ ਅਹੁਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ॥ ੨॥ ੬॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
 ਦਰਮਾ ਦੇਠ ਦੇ ਦਰ ਬਾਗਿ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਪੋਥਿ ਕਿਵਾਗ। ਰਹਾਉ। ਤੁਮ
 ਧਨ ਪਤੀ ਉਦਾਗਤਿ ਮਾਗੀ ਸੁਵਨਨ ਸੁਨੀ ਅਤੁ ਸੁਜ ਸੁਤ ਮਗਾ। ਮਾਗਉ ਕਹਿ ਰੰਗ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇ
 ਰੇ ਸਿਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਜੈ ਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪਸੁ ਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਗ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੀਮੁ ਥਦਾ ਤੇ
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤਨ ਬਾਗ॥ ੨॥ ੭॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਦਾ ਖਿਥਾ ਆਪਾਗੀ। ਤੁਮ ਕੈਭਾਇ ਭਵੈ
 ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਅਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵੇਗੇ। ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵੇਗੇ। ਰਹਾਉ। ਜਿਹ ਤੁਜਾ ਚ
 ਹਿ ਸੋਇ ਭਵਨ ਭੇਗੀ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸਉ ਜਾਗਿ ਜੇਗੀ॥ ੨॥ ੮॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀ
 ਸਹੁ ਸਾਈ ਤੁਮ ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ। ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੇਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿਫੰਗੀ॥ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿਗੁ
 ਕਰਿ ਰਖਹੁ ਬੀਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਣੀ ਪਰਪੰਚ ਭੂਟ ਗੁਮਨਾ॥ ਕਹਿ
 ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੁ ਤੇ ਆਇਆ ਕਾਉ ਨਿਦਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸਰੀਰ ਸੋ ਰੇਵਰ ਭੀਤ
 ਰੇ ਅਛੈ ਕਮਲ ਅਨੁਪਾ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਮੇਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਗੁ ਭੂਮੁ ਤ ਜਗੁ ਜ
 ਗਜੀ ਵਨ ਰਾਮਾ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈ ਸੇਪੁ
 ਰਿਵਨ ਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਮਿਥੀਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤ ਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ
 ਮੈ ਏ ਮੁਗਰਿ॥ ੩॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਜੀਵ
 ਤ ਸੁੰਨ ਸਮਾਨਿ ਆਗੁ ਰਸਾਖੀ ਜਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਸੀ ਤੇ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਪੁਨਿ ਕੀਸੀ ਜਾਈ॥ ਕੀਸੀ ਫੂਟੀ ਪੀੜੇ
 ਤਾ ਪੁਨਿ ਕਹੰ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਉ ਫੂਟੀ ਸਿਧਿ ਮੈ ਪੀਖਿਆ ਘਟੁ ਘਟ ਜਾਗੀ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਰਿ
 ਤਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਆਪ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇ ਜਤੇ ਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮਾ
 ਨਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੇਜ ਨੁ ਕਿਉ ਝੋਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਮਨੋ ਸਭ ਸੁਖ
 ਨ ਉਨਿ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜ ਸੁਭੋ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਤਿ ਜ ਉਸਭ ਮਹਿ ਪੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾ
 ਰਿ ਜਬੋ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨ ਰਜਾ ਮਨੁ ਤੇ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ
 ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾ ਸੁਨੇ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਚੈ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ੨॥
 ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਚਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋਹ ਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ॥
 ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਭਵਖੰਡ ਨ ਰਾਮਾ॥ ਸਗਲ ਜੀ
 ਅਸਨਾ ਗਤੀ ਪੁਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਨਾਹਤਾ ਤਿਨ ਨ ਹੀ ਭਰਾ॥ ਉਚੀ ਚਤੁ ਮਤੇ ਭਰੇ ਅ
 ਲ ਜੁ ਸੀਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੇ ਸਾਤੁ ਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ
 ਦੀਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸ ਨੇਹੀ॥ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਭੰਡ ਨ ਹੀਈ
 ਸੁਗੁਧਿ ਮਲ ਬਾਸੁ ਜਨੀ ਐ ਜਾਗਿ ਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ ਮਨ ਬੈਸ ਸੁਦਾ ਅਰੁ ਖੜੀ ਤੇ ਮਚੰਡਾ ਰਾਮ ਲੇਛਮ
 ਨ ਸੋਇ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀ ਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਧੀਨਿ ਸੁਗੰਧਿ ਧੀਨਿ ਸੋਹੰਉ
 ਧੀਨਿ ਪੁਨੀ ਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆਸਾ ਰਹੁ ਤ ਜੇ ਆਨਰ ਸੋਹੰਉ ਰਸ ਮਗਨ ਰਾਗੇ ਬਿਖੁਖੋਇ॥
 ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੁਰਛੜ ਪਤਿ ਰੰਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ॥ ਮਉਰੁ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸੇਪੁ ਰੇਨ ਪਾਤਰੈ ਜਲ ਸਮੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ
 ਸਾਦਿ

ਪਰਿਗਟਿ ਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਚਿਐ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸਪਨਾ ॥ ਨਿਪਕੀਨੀ ਅਕੇਕਾਰਨੇ ਇਭੁਭਾਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕ
 ਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾਰੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਵ ਗੁਰ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ
 ਜਾਈ ਮੈ ਜਉ ਜੀਉ ਭੁਭਗਸੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਤ੍ਵੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਦਾਇਕ ਦੁਖ ਪਵੈ ॥ ਪੁਨਗਏ ਸਾਗਰ ਮਿਲੈ
 ਫੁਟਿ ਕਾਮਿ ਨਾਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨ ਜੁਥਾ ਕੋ ਬਿਰੁਨੀ ਕੈ ਸੇ ਬਿਗਮਾਵਉ ॥ ਬੁਝਿ ਮੁਏ ਨ ਉਕਾਮਿ ਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿਚ
 ਦਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ^{ਮੇਨਾਟੀ ਕਛੁਰੇ ਕੋ ਦੁਆਰੇ ਨ ਮੇਰਾ ਦੁਆਰੇ ਨ ਲਾ ਜਾਗਾ ਖਾਕੇ ਨ ਸਾ ਜਾਜਕ ਕੇ ਨ ਕਾ} ^{ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੈ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾ ਦੁਖ}
 ਬਿਸਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤ ਰਿਝੀ ਨਾਗਿ ਅਨਾ ਅੰਤ ਮੈ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਰੁਜੀ ਵਰੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥

੩੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਰ ਮਹਲਾ ੪
 ਚਉਪਦੇ ੫੨

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂ
 ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇ ਮਨਿ ਦਿਤਿ ਅਸਰ ਖਹਿਹਰਿ ਉਪਰਿ ਤਾਮਨ ਚੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਕਿਛੁ
 ਜੇ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਅੰ ਕਿਸੈ ਕਾਇਕਾ ਤਿਲੁ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਅਸ ਕੀ ਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸਭ
 ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਸ ਮਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਾ ਕਰਿ ਜਗ ਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਰੁਹਿ ਅਸ ਅਵਰ ਕਾ
 ਹੁਕੀ ਕੀ ਜੇ ਸਾਨਿ ਫਲ ਅਸ ਸਭਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਟੰਕੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ
 ਅਸ ਲਾਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਏਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨ ਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਏਹਿ ਬਪੁੜੇ ॥ ਏਨ ਕਵਾਹਿਅ ਕਛੁ ਨ ਵ
 ਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੇ ਤੁਝੁ ਤਰੈ ਤੇਰ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿ

ਫੁਆਸਮਵਰਕਹਿਪਗੀਮੜੀਮਤਤੂਜਦਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਕੀਮਾਈਏਹਆਸਪਗੀਮੜੀਭਉਦੁਜਾ
 ਹੀਖਨਮਹਿਤੂਤੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੇਤੇਰਾਪਾਇਆਸਭੁਭਾਇ
 ਪਾਈ॥੩॥ਆਸਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀ
 ਕੋਹਾਥਿਨਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਝੁਈ॥ਜਨਨਕਕੀਆਸਤੂਜਦਹਿਹਰਿਦ
 ਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਗੋਡਮਃ੪ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਪਿਆਈਐਜੋਖਿ
 ਨਮਹਿਕਿਯਾਵਿਖਸਭਿਕੇਰੇਬਿਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗੀਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭੁਭਾਯਰਾ
 ਵਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭੁਭੁਖਯਹਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਉਪਰਿਕੀ
 ਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਯਾਈਐਤਹਨਾਭਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥ਠਾਉ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿ
 ਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਅਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁ ਬਹੁਤਕਢਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆ
 ਮੀ ਪਹਿਜੇਤੁਮਰੇਦੁਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਜੇਐਸਾਪੁਛੋਛੋਛੋਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵ
 ਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੇਸੀਸਾਰੈਕੇਕੁਟਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਾਭਿਅਪਨੇਸੁਆਈ
 ਮਿਲਾਸਾ॥ਜੇਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਅਉਹੋਇਨਾਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇਕੈਕੋਨਫੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇ
 ਵਿਦਿਨੁਗਤੀਜੇਤੁਪੁਛਿਪਕਰੈਦੁਖਿਸੁਖਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੇਮੰਤੀਅਉਸਹਿ
 ਗੰਥਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪੁਮੰਤੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਐਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛੁਛਾਏਜਿਨਹਰਿਪੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜ
 ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੁਟਲਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥ ਗੋਡਮਃ੪
 ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਪੁਰਬਹੁਜਲ
 ਤਾਗੁਰਸਾਸਿਦੇਖੇਯਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਪਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਹਾਕਹੈਤੁ
 ਝੁਕਾਖੈਸਭਠਾਈਸੇਐਸਾਪੁਛੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥ਠਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਾਭਿਨਿਧਨਸੇਹਰਿਜਪਿਮ
 ਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਯਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਪੀਆਇਆਤਿਨਹਰੇਪਾਇਆਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿ
 ਨਕੇਚਰਲਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਗਮਰਸੁਪਵਹੁਚਿਹੁਉਤਮੁਸੰਤੁਗੁਇਚਿਬਡਬ
 ਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਚਿਹੁਪਟੈਨਕਿਸੈਕੀਪਟਾਈ॥ਇਕੁਤਿਯੁਤਿਯੁ
 ਤਿਯਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁਖੁਪਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੇਸਦਾਪਿਆਇਨਿਤ ਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਕਕਉਹਰਿ
 ਦਹੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਗੋਡਮਃ੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹਉ

ਭੀ

ਮਰਵਸਿਕਦਰਚਉਪਰਿਸਭਿਮਿਥਿਅਨੂਠੁਭਉਵੁਜਾਜਾਨਾਹਰਿਅਥਿਨਸੀਸਦਥਿਹਰਿਚਲਾਤਿਸੁ
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਹੰਗਭਜੁਸਦਾਦੀਥਾਨਾਜਿਹਰਿਮਹਲਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵ
ਕੁਮਵਰਨਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਭਜੇਪਰਵੰਤਕੁਭਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨ
ਸਿਜਹਿਜਿਉਹੰਗੁਕਸੁਭਕਚਾਨਾ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਹੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਘਾਵਹਿਤੂਮ
ਨਾ॥੩॥ਬਹਮਲੁਖਵੀਸੁਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਅਸਮਹਰਿਜੋਹਰਿਧਿਅਵੈਸੋਪਰਧਨਾਜਿਉਚੰਦਨ
ਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਭੁਖਪੁਰਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਨਾ॥੪॥ਹਿਸਭਤੇਉਚਸਭਤੇਸੁਚਾ
ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨਾ॥ਜਨਨਲਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਲਾ॥੫॥੬॥
ਗੋਡਮਃ੪ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੇਵਰਤੇਜੋਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਕੋਕਰਈਐਜੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿ
ਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਪਨੇਸਭਦੁਗੰਧਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜੀਪਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਹਿ
ਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜਈਐ॥੨॥ਹਰਿਪਰਪਦਕੀਆਸਭਕਰਤੈਵਿਚਿਅਪੇਅ
ਪਲੀਜੋਤਿਪਰਈਐਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਐ॥੩॥ਹਰਿਅੰ
ਤਰਿਨਲੇਥਾਹਰਿਨਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐਨਿਰਕਪਟਸੇਵਕੀਜੋਹਰਿਕੇਰੀਤਾਮੇ
ਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੪॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭਕਿਛੁਸੇਸਭਦੁਵਡੋਸੇਮੇਰੇਮਨਸਦਾਪਿਆਈਐਜ
ਨਨਕਸੇਹਰਿਨਾਨਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਪਿਆਈਤੁਤੁਪੁਲਾਏਛਡਈਐ॥੫॥੬॥ ਗੋਡਮਃ੪
ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰੈਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਰਿਖਵੰਤਾਬਿਨੁਨੀਗ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪੇਮੁਯਗੋਹਰਿਤੀਗਾਹ
ਮਹੀਬੇਦਨਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਨਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਗਾਰਾਭਾ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਵੈਸੇਭਾ
ਈਸੋਮੇਰਾਬੀਗ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਲਕਹੁਮੇਰੇਪੁਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਪੀਗ॥੩॥ਜਨਨ
ਨਕੀਹਰਿਅਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸੀਤਿਸਹੀਗ॥੪॥੬॥

ਗੋਡਮਃ੪ ਚਰਿਪਦੇ੫੨੧ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਸਭਕਰਤਾਸਭਕੁਗਤਾ॥ਹਰਿਉ॥ਸੁਨਤੇਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਵਿਸਟੋਦਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਚਿਪ
ਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੇਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੇਕਰਤਾਬੁਝਤ
ਕਰਤਾ॥ਅਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਨਕ
ਸਮਦਿਸਟਾ॥੨॥੧॥੭ ਗੋਡਮਃ੪ ਫਕਿਚਿਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੁਉਗਝਿਹਰਿਚਿਕੁਸਿਭਾਇ

॥ १ ॥ ਪਗ ਪਰਹਿਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਪਰਹਿ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੇ ॥ १ ॥ ਮਨਸਮੁ ਟੁਛੈ ਰੋਆਵਾਇਲੇ ॥
 ਅਪਨੇ ਹਰਨ ਕਉ ਠਉਰਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥ २ ॥ ਭਉ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲਾਇੰਦੀ ਗਸਿ ਪੈਰਿ ਚਿ
 ਤੁਲਾਗੇ ਪਰਿ ਚਿਕਟੈ ਬਾਇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੀਤੀ ਇਕ ਤੋਹੈ ਠਿਗਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਰਸਿ ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਆ
 ਰਿਲੇ ॥ ३ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿ ਚਿਉ ਮੁਰੈ ਮੁਰੈ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥ ਤੁਹੈ ਅਪੰਚਵਾਸਿ ਵੈਰੀ
 ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰਸਰਨਾਇਲੇ ॥ ४ ॥ ਤੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੁਢੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁ ਮਰੇ ਜੀ ਅਜਿਤਾਇਲੇ ॥ ਪਾਵ
 ਉਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿ ਬੁਨਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਸੁਇਲੇ ॥ ५ ॥ २ ॥ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨
 ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸੁਤੁ
 ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੁੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਥੁ ਹਮ ਕੀਲਾਗ ਉਸੇ ਵਾਹੁ ਰਤੇ ਸੁ
 ਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਗਾ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਕ ਉਨਿ ਮਖਮਲ ਗਾਜ
 ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਦ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਅਇਨ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਚ ਬੁਧਨੀ ॥ ਬੇਅ
 ਤ ਗੁਣ ਤਕੇ ਕੇ ਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਭ ਨ ਮਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡ ਗਾਸ ਗਲ ਪਟਾ ਦੇਵੈ ਆਪਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖੁ
 ਜੋ ਕੋਹੋ ਨ ਉਮਾ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਪਨਿ ਮਖਜ ਸੁਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤ ਨ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਰਨ ਕਹਿ ਤਚੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ॥ ਨਮਸੀਗ ਕੀਨੇ ਬਿਉਰਗਾਨ ਮੇਰੀਇ
 ਸੁਮਨ ਕਾ ਅਧਰਾਨ ਮੇਰੀ ਚਿਤ ਕੀਨੀ ਓਟਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੀ ਮਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜੇ ਦੀ ਈਹਾਹ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਏਸੁ ਹੁਰ ਸੀਗਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੰਗ
 ਜਤ ਕਤ ਜਤਾ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਨਾਮੇ ਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਪਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਰਜ ਸੀਧਾ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਆਗੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਯੋ ॥ ਨਾਮੇ ਅਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲੇ ਗੁ
 ਲਤਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਜੇ ਦੇਤੇ
 ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਬੁਖੈ ਕਉ ਕਰਤਾ ॥ ਦਾਨੁ ਗਾਰਬੁ ਪੀਰ ਮਹਿ ਰਖਨ ॥ ਰਾਤਿ ਸੁਠ ਕਰ ਕਉ ਸਦਾ
 ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਪਟਿ ਅਵਧ ਪਟਿ ਜਤ ਕਤਿ ਹਿਸਤਾਇ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਕਰ ਉਜ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟਾ ਸਤਿ ਸਗਲ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਬੋਝੁ ਛੁਨਾ ਸਤਿ ਪਰੇ ॥ ਛੇ
 ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪਹਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਨ ਸਿਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕ

ਗੁਰਪਿਰੀਕਾਰਾਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟਅਧਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮਹੀਗਭਗਤਿਭੁਏਲਾਣਾਜਸੁਕਰਤੇ
ਸੰਤਸਦਾਨਿਤਾਣਾਨਾਮਹੀਗਿਜਨਰਤੇਅਧਾਰਿਨਨਕਤਿਨਜਨਲਾਹੀਪਾਇ॥੪॥੩॥੫॥੧੧॥
ਗੀਡਮ:੫ ਜਾਕੈਸੀਗਇਤੁਮਨੁਨੇਰਮਤਾਜਾਕੈਸੀਗਿਤਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਾਕੈਸੀਗਿਕਿਲਾਬਿਖ
ਤੇਤਿਨਸਾਜਾਕੈਸੀਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਜ॥੧॥ਸੇਸੰਤਨਪਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਡਾਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਕੋਨ
ਤਾਰਾਉਜਾਕੈਮੀਤਿਤਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਗੁਭਉਨਸੈਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨੇਰਮਲਾ
ਸਗਾਜਾਕੀਰੇਨੁਬਛੈਸੰਸਰਾ॥੨॥ਕੋਇਤਿਤਜਾਕੈਸੀਗਿਓਧਾਰਾਏਕਨਿਰੰਕਰਜਾਕੈਨਾਮਅਪਰ
ਸਰਬਜੀਅਕਾਜਾਨੇਭਉਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਣਾਤਬ
ਭੁਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਅਧਾਰਾਦਿਨੁਰੇਣਿਨਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸੁਖਜਪਜਅਨੰਦਹਰਿਨਏ॥੪॥੪॥੬॥
॥੧੨॥ਗੀਡਮ:੫ ਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਮਨਮਾਧਿਧਿਆਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨਾਗੁਰਕੇਚਰ
ਨਰਿਦੇਲੈਧਾਰਉਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਦਨਮਸਕਰਉ॥੧॥ਮਤਕੇਭਗਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿਗੁਰਬਿਨੁ
ਕੋਇਨਉਤਰਸਿਧਾਰਿਗਾਰਾਉਗੁਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆਅਵਰਤਿਆਗਿਤਰਿਭਗਤੀ
ਲਾਇਆਜਨਮਮਰਨਕੀੜਾਸਮਿਟਈਗੁਰਿਪੁਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਰਾਈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਂਪ੍ਰਕਾਸ
ਬਿਗਾਸਾਅੰਧਕਰਮਤਿਭਇਅਪਰਗਾਸਾਜਿਨਿਕੀਆਸੇਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਗੁਰਕਿਘਾਤੇਮੁਗਧਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਰਤਾਗੁਰਕਰਲੈਜੋਗੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪੈਬੀਤੋਗੁਕਤਨਨਕਪ੍ਰਿਇਤੋਜ
ਨਈਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥੪॥੫॥੭॥੧੩॥ਗੀਡਮ:੫ ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿਮ
ਨੇਰੇਗਾਗੁਰਬਿਨਮੇਨਪੀਤੋਗੁਗੁਰਕੀਟੇਕਰਤਭੁਦਿਨੁਗਤਿਜਾਕੈਕੋਇਨਮੇਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸਰਏਕੋਜਾਣੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣਾਰਾਉਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੋਦੁਖੁਦਰ
ਦੁਖੁਤਾਕਭਾਗੋਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਨੁਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕਰਬਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
ਨਿਤਲਾਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਪਾਣਾਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖੁਨਾਬੇਅਪੈਗੁਰਕਾਸੇਵਕਦ
ਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਮਾਕਬਨੁਨਜਾਇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਗਤਿਆਸਮਾਇਕਤਨ
ਨਕਜਾਕਪੂਰੇਭਾਗਾਗੁਰਚਰਣੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੬॥੮॥੧੪॥ਗੀਡਮ:੫ ਗੁਰਮੇ
ਰੀਪੁਜਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਭਗਵੰਤਾਗੁਰਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭਉਸਰਬ
ਪੂਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰਨਪੀਐਬਉਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰਗੁਰਨਉਰਾਉ

ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੂਦੇਵੀਅਨੁਗੁਰੂਪਾਦਪੁਰਖੁਗਵਨੁਗੁਰਕੀਸਰਦਿਰਖੁਇਕਚਿੰਤ
 ਹਿਗੁਰੂਚਿਨਮੇਨਪੀਤੋਰਾ॥੨॥ਗੁਰੂਬੋਧਿਬੁਤਰੇਰੁਵਪਗਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਰਿਅੰ
 ਪਕਾਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਉਜਾਰਾਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਣਨਿਸਤਰਾ॥੩॥ਗੁਰੂਪੁਰਾਪਾਈਐਵਰਭਗੀਅ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰਨਨਕਨਨਕਹਰਿਸੋਇ॥੪॥੧॥
 ॥੬॥੧੫॥ਗੋਰਮ:੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
 ਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰਾਮਤਰਾਮੁਸੁਰਹਰਿਚਿੰਤਾਇ॥੧॥ਜੰਤਜਨਮਿਲਿਬੋਲਤੁਰਾਮਸੁਰਤੇਨਿਰਮ
 ਲਪੁਰਨਕਮਾਰਾਉਰਾਮਰਾਮਪਨੁਸੰਚਿਤੰਡਰਾਰਾਮਰਾਮਕਰਿਅਪੁਰਾਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨ
 ਤਿਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਦਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਇ
 ਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਖਿਖਗਏ॥੩॥ਰਾਮਤਰਾਮਜਨ
 ਮਰਾਮਰਾਮਵਰੈਉਚਰਤਰਾਮਭੋਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਸੁਰਤੇਉਚਰਾਮਪਰਗਾਨਿਸਿਬਸੁਰਿਜਪ
 ਨਨਕਦਾਸ॥੪॥੮॥੧੦॥੧੬॥ਗੋਰਮ:੫ ਉਨਕਉਖਸਮਿਕੀਨੀਠਕ ਹਰੈ॥ਦਾਸਸੰਗਤੇਮ
 ਰਿਬਿਦਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਜਨਮਿਲਿਸੰਗਦੁਗਾਇਆ॥੧॥
 ਸਗਲਜਿਜਟਿਕੇਪੰਚਸ੍ਰਿਣਗਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਹਰਾਰਹਾਉ॥ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਨੁ
 ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਜਲਾਮੁ॥ਦੁਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿ॥ਸਾਧਜਨਪਰਾਮਲਿ
 ਮਲਿਯੋਵਹਿ॥੨॥ਪੰਚਪੁਤਜਲੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਿਵਿਆਇ॥ਤੀ
 ਨਿਗੁਣਕੋਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ॥ਉਨਕਉਛੋਰਿਉਪਰਿਜਨਦਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏ
 ਛਤਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕੁਨਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਗੁਬਿਨੁਭਗਤੀਸੁਭ
 ਤੋਇਖੁਆਰਾ॥੪॥੬॥੧੧॥੧੭॥ਗੋਰਮ:੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿ
 ਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਆਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥
 ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਚਿੰਟੈ
 ਉਭਧਾਰੈ॥ਅਗਨਿਸਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾ
 ਗੀਸਤਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਬਨਬਨੰਤਾਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਪਟਕਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਨਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੇਅੰਤਰਿਵਸੈ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਤਾ ਕੋ ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਕਰੀ ਐਯ ਜਪਿ ਪਾਚ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਕ ਨਿਸਤ ਗੀਐ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਡਮ: ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਰਿ ॥ ਕ
ਮੁਕੋ ਪੁਇ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮਾਗਿ ਤੇ ਇਹੀ ਐਸ ਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਅਸਭ
ਮਇ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਗਮਤੁ ਗੁਪਾ ਲਗੇ ਵਿਦੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੀ ਦੁ
ਰਹਾਉ ॥ ਅਘਤਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀ ਅਪੁਨ ਕੋਇ ਤੇ ਜੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਨੁ
ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਰਿ ॥ ਜਾਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀ ਅਤਿ ਸਕਉ ਜਨੁ
ਅਗੇ ਦਰਗਤ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਗਮਤੁ ਤੇ ਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਗਜਨਨ ਮੁਖ ਪਤਰੇ
ਪਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਰਵਾਣਾ ॥ ਤੇ ਹੁਦਇ
ਅਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ ॥ ਨਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਡਮ: ੫
ਧੁਪ ਦੀਪ ਸੇਵ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਇ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ
ਗੁਰ ਸੁਪਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅਘਤਰ ਗਾਈ ਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਜੀ ਦੁਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਮਤੁ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮਪੁਰਨੁ ਬਖਸੀ ਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਨ ਸੇਵ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਜਾਪ ਸੀਰਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਜੀ ਪ੍ਰਭ
ਕਰਣ ਕਰਣ ॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਗੋ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਜੂਐ ਜਨ
ਮੁਨ ਕਬਹੂੰ ਤਾਗਿ ॥ ਨਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀ ਅਕਰਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੦ ॥ ਗੋਡਮ: ੫
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਲਦਾਇਆ ਲ
ਗੇ ਵਿਦੁ ॥ ਜੀ ਅਨੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸੀ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪਾਰਬ
ਤ ਅਜਪਾਸ ਦਾ ਨਿਹਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਲਦੁ ਸਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਜ
ਬਸ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ ਸਕਾਤ ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਦ ਰੋ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਰੇ ॥
੨ ॥ ਅਉਖਧ ਕੋਇ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀ ਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਜੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆ
ਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜਮ ਰਬ ਦਇਆਗ ॥ ਜਰ ਬਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਦੀ
ਚਗਾਨ ਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ॥ ਜਦਾ ਸਦਾ ਏਕੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਡਮ: ੫

ਭਰਿਭਰਿਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਇ ਤੁਮਾਰੀ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਝਾਇ
 ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀ ਐਸੇ ਸਾਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਖੁ
 ਅਪਰਾਧੁ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਧੋਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾ ਢਾਕਾ
 ਜਗਮਾਇ ਅਇਅਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਖ ਸਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਾਇ ਉਨਮਾਦਾ ॥ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ
 ਪੂਰਨ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਰਿਪਨੁਖਾ ਟਿਕੀ ਏਭੰਡਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਹਾ ॥ ਭਰਿਕੇਨ
 ਮਰੈ ਹਾਸੀ ਗਿਜਾਗਾ ॥ ਭਰਿਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨ ॥ ਗੋਰਮ: ੫
 ਭਵਸਾਗਰ ਬੇਦਿਖਹੁ ਚਰਣਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਛਿਰਿ ਮਰਣਾ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਮਤ ਨਹੀ
 ਜਮ ਪੰਥਾ ਮਹਾਦੀ ਚਰਪੰਚ ਦੁਤ ਤਮਿਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਜਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਥਾ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ
 ਦੀ ਜਹਿ ਤੁਥਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵੀਖਾ
 ਣਾ ॥ ਜੋ ਗੀਜਤੀ ਬੈਸੇ ਨੇਹ ਮਦਸਾ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣ ਪਣਾ ਹਕ
 ਹਰਿ ਸਿਵ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਯੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਇ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਅਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗਮਾਇ
 ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨੁਹਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮ
 ਿਆ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ਗੋਰਮ: ੫
 ਸੰਤ ਕਾਣੀ ॥ ਧਰਤਿ ਬਿਦਧਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪੁਨੇ
 ਜੀਅ ਨਾਇ ॥ ਸੰਤ ਉਪਾਰਉ ਤਤਖਿਲ ਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਈ ਸਤੁ ਜਿਭਵੇਰਾ ॥ ਸੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ
 ਏਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੋ ਉਪਾਰ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੋ ਸੀਰੀ ਬਸੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨ ਤਹਾ ॥ ਭਖ ਮਾਰਉ ਜਗਾਣ ਸੀਸੁ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਅ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਭੁ ਸਗੁਤਿ ਸਕੀਰਾਜਿ ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ
 ਮਨ ਮੁਖ ਤਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਦ ਜੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ੨੪ ॥ ਗੋਰਮ: ੫ ਨਾਮੁ ਸਿਰੀਜਨੁ ਨਿਰਿ
 ਨ ਰਾਇ ॥ ਰਾਸ ਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਸਭਾ ਮਹਿ ਨਿਵਾਸੁ
 ਨ ਰਾਇ ਲਪਟਿ ਪਟਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਕਤ ਤੇ ਨ ਰਕਿਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਜੇ ਵਿਸਾਹ

ਠਲਪਾਹਿ॥੧॥ ਨਗਇਲਮਨਮਾਹਿਅਪਾਗਾ ਨਗਇਲਬੋਹਿਬਸੈਸਾਗਾ ਨਗਇਲਕਰਤਜਮੁਭਾਹਿ ੩ ੨੨
 ਪਲਾਇਲਾ ਨਗਇਲਦੰਤਭਨੇਗਇਲਾ॥੨॥ ਨਗਇਲਸਦਸਦਬਖਸਿਦਾ ਨਗਇਲਕੀਨੇਸੁ
 ਖਅਨੰਦਾ ਨਗਇਲਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪਾ ਨਗਇਲਸੰਤਕੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੩॥ ਨਗਇਲਸਾਧਸਿੰਗੀ
 ਨਗਇਲਾ ਬਾਰੰਬਾਰਨਗਇਲਗਾਇਲਾ ਬਸਤਮਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾਹੀ ਨਗਇਲਚਿਟਨ
 ਨਕਦਸਗੀ॥੪॥੧੧॥੧੨॥੨੫॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਜਾਕਉਗਖੈਰਾਖਲਹਾਰੁਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇ
 ਨਿਰੰਕਾਰਗਾਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਗੈ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨੋਪੈਗੈ ਸਾਧਸਿੰਗੀਜਪੈਨਿਰੰ
 ਕਾਰੁ॥ਨੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਉ॥੧॥ ਗਮਕਵਚੁਦਸਕਾਸੀਨਾਹੁ ਦੂਤਦਸਟਾਤਿਸੁਪੋਹਤਨਾ
 ਗਿਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੇਜਾਈ ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਲਾਈ॥੨॥ ਜੋਜੋਸਗਲੀਪਾਇਆਹਰਿਗਾਇ
 ਸੇਦਾਸੁਗੰਧਾਅਪਲੈਕੀਰਿਲਾਈ ਜੋਕੋਬਹੁਤਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ ਚਿਉਖਿਨਮਹਿਭਲਭਾਖਾਕੁਨਾਈ॥
 ੩॥ ਹੈਭੀਸਾਚੋਵਲਾਹਾਰੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਾਲਿਹਾਰੁ ਅਪਲੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
 ਪੁਲਅਧਾਰ॥੪॥੧੮॥੨੦॥੨੬॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਮਨੁਪਾਪ੍ਰਤਮਾਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾਰੁਪ੍ਰਾਰਥਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੁਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ ਨਾਇਸੁਦੁਖੁਨਹੀਜਮਜਾਣਾ ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁ
 ਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ ਨਾਇਹੁਉਸਤੁਨਹੀਏਸੁਸੀਤਾ ਨਾਇਸੁਦਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀ
 ਤਾ ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਏਸੁਸੇਗੁਸਭੁਕਿਛੁਏਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੨॥ ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਏਸੁਮਾ
 ਏਆਇਹੁਅਪਰੰਪਰੇਤਾਆਇਆਪਾਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾ
 ਗੈ॥੩॥ ਤੀਨਿਗੁਲਾਇਕਸਕਾਤਿਉਪਾਇਆਮਹਾਮਾਈਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆਅਛਲਾਅਛੇਦ
 ਅਭੇਦਦਾਇਆਲਾਦੀਨਦਇਆਲਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਤਾਕੀਗਤੀਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਈ ਨਾਨਕਤਾ
 ਕੈਬਲਿਬਾਲਿਜਾਈ॥੪॥੧੯॥੨੧॥੨੭॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਸੰਤਨਕੈਬਾਲਿਹੈਜਾਉ ਸੰਤਨ
 ਕੈਸਿੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਾਵਿਖਸਾਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਗਲਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ ਗਮੁ
 ਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਅਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਠਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਥਹੋਇਦ
 ਇਆਲਾਸਾਪੁਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲਾ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਏਸੁਤਨਤੇਜਾਈ॥ਗਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੨॥
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਕਾਪਰਵਾਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਲਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਅਜਾਗੈ॥੩॥ ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਅਧਾਰੁ ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਗੁ॥

ਦਸ ਜਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਪੁਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਭੈ ਜਨ ਪੁਰਿ ॥ ੨੦॥ ੨੨॥ ੬॥ ੨੮॥

ਗੁਰਗੋਤਰ ਮਹਾਪੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਿਨਾਸਕਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤਾ ਅਪਾਰਨਾ ਅਗੇਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਹਿ ਰਖ ਨਹਾਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਪਾਤਿ ਸਾਹਸਾ ਹਉ ਮਰਾ ਉਪਤੀਆ ਏ॥ ਦਸਟ ਅੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਰਏ॥ ਨਿੰਦ ਕਕੇ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੇ ਗੁ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਕਰੈ ਸੁਭ ਲੋਗੁ॥ ੨॥ ਅੰਤ ਨ ਕੇ ਮਨਿ ਮਤ ਅਨੰਦੁ॥ ਅੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰ ਦੇ ਉਭਗ ਵੰਤੁ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਬੁਏ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਨਿੰਦ ਕਕੇ ਗਏ॥ ੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇ ਪਰਬੁ ਅਗੁਰ ਬੋਧ ਰਵੇ॥ ਸਗਲ ਬੁਏ ਮਿਟੇ ਜਬੀ ਸਗਨਾ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਪਰਨਿ॥ ੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੇ ਏ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀ ਆਉਣੇ॥ ਆਠ ਪਰ ਜਨੁ ਏ ਕੁਧਿ ਆਏ॥ ਜਮੁ ਆਤ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ॥ ੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦ ਕ ਅੰਕਾਰੀ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਨ ਹਿ ਨਿੰਦ ਕ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਜਨ ਉਬਰੈ ਨਿੰਦ ਕ ਲਕਿ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸੁਦਿ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿ ਬਦ ਨਿਵਰਤ ਦਿਹਿ ਦੁਆਰੇ॥ ਜੋ ਸਾਕਰੇ ਸੁਤੈ ਨਾ ਪਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਤ ਸਰਪ ਰਜਾਏ॥ ੭॥ ਨਿਧਿ ਰਿਅ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਿ ਤੇਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਤੁ ਜਨ ਕੇਰੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਖਸਿ ਰਹੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈ ਜਸ ਵਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੬॥

ਗੁਰਗੋਤਰ ਬਦੰਤੁ ਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤੁ ਮੇਲੇ ਕਿਛੁ ਕੀਏ ^{ਸੁਨੀਐ} ॥ ਮੇਲੇ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਕੀਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿ ਆਕੀਐ॥ ਜੋ ਸੰਗ ਮਨ ਮਰਵਿ ਰਹੀਐ॥ ਰਹਾਇ॥ ਅੰਤ ਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੇ॥ ਮੁਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਭਖ ਮਰੀ॥ ੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਦੰਤ ਬਿਕਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੁਡਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ॥ ਭਰਿ ਆਉਣੇ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਤ॥ ਨਭ ਮਹੇਨ ਰੁਕੀ ਨਨਕ ਏ॥ ਪਸੁ ਮਰੈ ਦਸਕ ਜਸ ਵਰੈ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ॥ ਕਿ ਆ ਜਾਨ ਬਿ ਮੇਰਾ॥ ਜਾਨ ਉਬਾਰੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰ ਜਲੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਕਾ ਤੂਛਾ ਕੇ ਸਜਣ ਜੋ ਨ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਛਾ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੁਛ ਮਹਿ ਲਾਗੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਤ॥

ਅਕਾਸਿਗਗਨੁਪਤਾਨਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਏ॥ਅਨਦਮੁਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਪਦਾਬਿਨ
ਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਏ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਅਇਕਹਗਇਓ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿ
ਕਾਇਅਕੀਨੀਤਤੁਕਰੋਤੇਕੀਨੁਗੇ॥ਕਰਮਥਪਤਮਜੀਉਕਹਤੋਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਗੇ॥੨॥ਹ
ਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਗੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਾਮਨਛੋੜਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁ
ਹੋਇਗੇ॥੩॥੩॥ ਗੋੜਕਬੀਰਜੀਚਿ॥ਘਰੁ੨ ਭੁਜਾਥਾਪਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਚਿ॥ਹਸਤੀਕੋਪਿਮੂ
ਰਮਹਿਮਾਰਿਚਿ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਯੈ॥ਇਆਮੁਗਤਿਕੋਹਉਬਲਿਹੈਗੇ॥੪॥ਅਹਿਮੇਰੇਠਕਰਤਮਰਾ
ਜੇਗਾਕਾਜੀਥਕਿਬੋਹਸਤੀਤੇਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਮਹਾਵਤਤਤੁਡਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤਰਵਹੁਘਾਘੁਹੁਸ
ਟਿ॥ਸਤਿਨਤੇਰੈਪੈਧਿਆਨੁ॥ਵਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਥਾਧਿਪੇਟ
ਕੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੰਚਰੁਪੇਟਲੈਲੈਨਮਸਕਰੈ॥ਚੁਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧੀਅਯੈ॥੩॥ਤੀਨਿਥਾਰਪਤੀਆ
ਕੁਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਰਾਗੋਬੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜੀਦੁ॥੪॥
੧॥੪॥ ਗੋੜਾ॥ ਨਾਇਹੁਮਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੁਤਾ॥
ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੁਪੁਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕੋਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤਨਕਉਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿ
ਰਹਿਨਾਚਿਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਗਾਜਨਭੀਖਮੰਗਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪੰਡਨਰਕਤੁਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥
ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੋਕਉਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੇਈਪਤਿਖੈ
॥੩॥ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਮੈਡਗੋਰਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੇਉਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾ
ਗਦਪਗੀਮੈਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੋੜਾ॥ ॥ ਤੁਟੇਤਾਗੋਨਿਖੁਦੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਉਪਰਿਭਿਲਾਕਾਵਹਿਕਨਾ॥ਕੁ
ਰਥਿਚਾਰੇਛੁਟੇਛਾਯਾ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਫਿਥੋਕਾਯਾ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੇਦੁਬੁਖੇਈ॥ਆਵਤਜਾ
ਤਨਕਸਰੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਥਾਤਾ॥ਗਮਨਾਮਵਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਯਰਿਕੀਲਾਰਿਕਨਖੈਥੋਨਹਿ
ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਪਾਪੇਜੀਗਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਥਾਟਾ॥ਹਮਕਉਸਾਥਹਉਨਕਉਖਾਟਾ॥ਮੁੰਡ
ਪਲੋਸਿਕਮਰਥਾਧਿਪੈਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਢੁਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੁਟੇਏਕਾ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤ
ਕੀਟੇਕਾ॥ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਗਿ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਭਜਿਸਗਨਿਕਬੀਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ ਗੋੜਾ॥
ਖਸਮੁਮਰੋਤਉਨਾਰਿਕਰੋਵੈ॥ਉਸੁਰਖਵਰਾਅਉਰੋਵੈ॥ਰਖਵਰੋਕਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਅਗੈਨਰਕੁਣੀਹਭੋਗਾਬਿਲਾਸਾ॥
੧॥ਏਕਸੁਰਗਾਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਗਨਿਗਾਇਸੋਹੈਰਹਾ॥ਸਿਤਕ

ਉਥਿਖੁਬਿਗੈਸੈਸਾਗੁ। ਕਰਿਸੀਗੁਬਹੈਪ੍ਰਿਅਗੀ। ਸਿਤਕੀਰਿਠਕੀਠਿਗੈਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਤਭਾਗਿਚਿਰ
 ਪਾਛੈਪੈਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਗੁਡੈ। ਸਾਕਤਕੀਚਿਰਪਿੰਡਪਗਾਇਲੀ। ਹਮਕਉਦਿਸਦਿਪਰੈਤ੍ਰਿਖਿਡਾਇਲੀ॥
 ੩॥ ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਇ। ਜਾਬਹੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਇ। ਕਹੁਕਬੀਰਅਥਬਾਰਿਪਰੀ॥
 ਸੀਸਾਰਕੈਅੰਚਲਿਯਗੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋਡਾ॥ ਗਿਹਿਸੋਭਾਜਕੈਰੇਨਾਗਿਆਵਤਪਹੀਆਖੁਧੇਜਾਗੀ। ਵਾ
 ਕੈਅੰਤਰਿਨੀਸੰਤੋਖੁ। ਬਿਨੁਸੇਰਗਨਿਯਾਗੈਦੇਖੁ॥ ੬॥ ਪਰੁਸੇਰਗਨਿਮਠਪਵੀਤਾ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਡੇਲੈਚੀ
 ਤਾਹੁਇ। ਸੇਰਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁਤੀ। ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ। ਸਾਧੁਕੈਠਫੀਦਰਬਾਗੀ। ਸਰ
 ਨਿਤੇਗੈਮੋਕਉਨਿਸਤਗੀ॥ ੭॥ ਸੇਰਗਨਿਐਅਤਿਉਂਦਗੀ। ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛਨਹਰੀ। ਜਉਲਗੁਪਨਤਉ
 ਲਗੁਸੰਗੀ। ਨਹਿਤਚਲੀਕੋਗਉਠਿਨਗੈ॥ ੮॥ ਸੇਰਗਨਿਭਵਨਤੈਲੀਆ। ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਗਸਕੀ
 ਆ। ਬਹੁਆਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੋਧੋ। ਬਡੇਭੂਪਤਿਗਜੈਠਛੇਧੋ॥ ੯॥ ਸੇਰਗਨਿਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗੀ। ਪੀਚਨਾਰਦ
 ਕੈਸੀਗੀਬਿਪਵਾਗੀ। ਪੀਚਨਾਰਦਕੈਮਿਟਵੇਛੂਟੇ। ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਛੂਟੇ॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਗੋਡਾ॥
 ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਠਹੈ। ਨਾਮਥਿਨਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਹੈ। ਕੁੰਭਾਥਿਨਜਲਨਟੀਕਵੈ। ਸਾਧੁਬਿਨੁਐ
 ਸੇਅਥਗਤਜਵੈ॥ ੧੨॥ ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੁਗਮੁਨਚੇਤੈ। ਤਨਮਨਮਤਹੈਮਹਿਖੇਤੈ। ਠਹਾਇ। ਜੈਸੇਹਲ
 ਹਰਥਿਨਾਜੇਮੀਨਹੀਬੋਈਐ। ਸੁਤਾਥਿਨਕੈਸੇਮਦੀਪਰੋਈਐ। ਘੁੰਡਾਥਿਨਕਿਅਗੈਠਿਚਵਾਈਐ। ਸਾਧੁ
 ਬਿਨੁਤੈਸੇਅਥਗਤਜਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਮਤੀਪਤਾਥਿਨਬਾਯਨਹੋਈ। ਬਿੰਬਥਿਨਕੈਸੇਕਪਰੋਧੋਈ। ਘੋਰ
 ਥਿਨਕੈਸੇਅਸਵਗਾਸਾਧੁਬਿਨੁਨਹੀਦਰਵਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਜੈਸੇਬਾਜੇਥਿਨਨੀਲੀਜੈਠਗੀ। ਖਸਮਿਦਹਗਨਿਤਾਜਿ
 ਅਉਹੋਗੀ। ਕਹੈਕਬੀਰਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਗੋਡਾ॥
 ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੁਟੈ। ਮਨਕੁਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ। ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨਕਸਵਟੀਲਾਵੈ। ਸੇਕੁਟਨੁਮੁਕਤਿ
 ਬਹੁਪਵੈ॥ ੧੭॥ ਕੁਟਨੁਕਿਸੈਕਹੁਸੀਸਾਗਾਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਹਿਬੀਚਗਾਠਾਇ। ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨ
 ਸਿਉਨਚੈ। ਸੁਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ। ਏਸੁਮਨਅਗੇਪੁਰੈਤਲਾ। ਏਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਗਖਵਲਾ॥ ੧੮॥
 ਬਜਾਗੈਸੋਜੁਬਜਾਗਹਿਸੋਪੈ। ਪੀਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ। ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ। ਸੇਬਾਜਾਕੈ
 ਹਮਗੁਰਮਨੇ॥ ੧੯॥ ਤਸਕਹੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕੈਗਾਇਦੀਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁਉਚੈ। ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਾਐ
 ਸੇਲਖਨਾਪਿਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਾਬਿਚਖਨਾ॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਗੋਡਾ॥ ਪਿਨੁਗੁਪਾਲਪਿਨੁਗੁਰਦੇਵਾ॥
 ਪਿਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵਾ। ਪਨੁਚਿਏਸਿਤਾਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ੨੨॥

ਅਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ। ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ। ਰਹਾਉ। ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸੈਬਿ ੩ ੮੦
 ਨੈਕਵੈਨੁ। ਅੰਨੈਬਹਰਿਜੇਨਰਹੈਵਹਿ। ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪਨੈਥੈਵਹਿ। ੨। ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡਾਨਾ
 ਸੋਹਗਾਨਿਨਾਚਿਹੈਰੰਡਾ। ਜਗਮਹਿ ਥਕਤੇਦੁਪਾਧਾਰੀ। ਗੁਪਤੀਖਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ। ੩। ਅੰਨੈਬਿ
 ਨਲੋਹੋਇਸੁਕਾਯਾ। ਤਾਜੀਐਅੰਨਿਨਮਿਯੈਗੁਪਾਯਾ। ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਾਐਸੋਜਾਨਿਆ। ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰ
 ਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੪॥ ੮॥੧੧॥

੧। ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਰਬਾਦੀਨਾਮਦੇਵਜੀਚਕੀ॥ ਘਰੁ੧
 ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ॥ ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਸਨਨੇ॥ ੧॥ ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥ ਅਪੁਨੇਗਮ
 ਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਇਆਪੰਡੁਭਰਤਾ॥ ਬਨਾਰਸਿਆਸਿਥਸਤਾ॥ ਮੁਖਿਥੇਦਚਤੁਰ
 ਪੜਤਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥ ਗੁਗਰੀਅਨਾਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ ਖਟਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥ ੩॥
 ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਥਾਦੀ॥ ਮਨਛੋਰਿਛੋਰਿਸਗਲਭੇਦੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੀ॥ ਭਜੁਨਾਮਾਤਗਸਿਭਵ
 ਸਿਧੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਾ॥ ਨਦਭੁਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ ਪਨਤਜੇਵਕੋਧਿਅਨੁਨਜਾਏ॥ ੧॥ ਐਸੇਗਮ
 ਐਸੇਹੋਰਉ॥ ਗਮਛੋਰਿਚਿਤਅਨਤਨਫੇਰਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਉਮੀਨਹੋਰੈਪਸੁਅਗਾਸੇਨਾਗਢਤੇਹਿਰੈਸੁ
 ਨਗਾ॥ ੨॥ ਜੀਉਬਿਖਈਹੋਰੈਪਗਨਗੀ॥ ਕਉਡਾਰਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਰਤਰ
 ਗਾ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਤਿਤਪਿਆਵੈਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੋਡਾ॥ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਗਮਾ॥
 ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਉਤਮਧਰਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ ਸੋਹਰਿਅੰਪੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਏਨਾਸਤੇਹਰਿਏਨਮਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਗਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹਰੇਪਰਨਾ॥ ਅ
 ਜੈਮਲਕੀਚਿਥੈਭੈਭਰਿਥਾਨਾ॥ ਸੁਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਗੀ॥ ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੁਤਗੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਕ
 ਰਤਪੁਤਨਾਤਗੀ॥ ਬਾਲਾਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਗੀ॥ ਸਿਮਰਨਵੈਪਦਸੁਤਉਧਗੀ॥ ਗਉਤਮਸਤੀਸਿ
 ਲਾਸਿਤਗੀ॥ ੩॥ ਕੇਸੀਕੇਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥ ਜੀਅਦਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ ਪੁਲਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਅਥਵਿਸਤਾਰੁ ਕੀਜੀਪ੍ਰਮੁਕਿਦਸੇਵਾਤਤੁਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਗੁ॥ ਜੇਚਿਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀਕਥਾਵੈ॥ ਜੇਚਿ ੩ ੮੫
 ਹੁਦੁਆਦਸਾਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥ ਜੇਚਿਹੁਕੁਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਸਭਾਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿਦਕੁਕੋਸੇ
 ਤਰੈ॥ ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਗੈਰਹਾਇ॥ ਜੇਚਿਹੁਗੁਰੂ ਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੋਤਿ॥
 ਸਗਲੀਸਿੰਘਿਤਿਸਵਨੀਸੁਨੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥ ਜੇਚਿਹੁਅਠਿਕਪਸਾਦਕਰਵੈ॥ ਭੂਮਿਦਨੁਸੇ
 ਭਾਮੀਰਪਿਪਾਵੈ॥ ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਨਾਸਾਂਢੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਬਹੁਜੇਨੀਰਢੈ॥ ੩॥ ਨਿਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸਿਸਾਰਾ
 ਨਿਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਗਾ॥ ਨਿਦਕੁਸੇਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਕਰਹੁਗਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਪਾਰਿਆ॥ ੪॥
 ੨॥

ਗਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰ ੧

੧ ਓ ਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
 ਕਾਲਮੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪਵੈਪੁਰਾਨਾ॥ ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈ॥ ਤਿਸੇਧਿਆਨਾ॥ ਅਥਹੀ
 ਕਥਹੀਕਿਛੁਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਜਾਲਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ ਹਮਪੁਰਖਅਗੀਆਨਸਰ
 ਨਿਪੁਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਗਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਥਹੁਜੀਅਜਾਉਭਿਚੜਤੁਰੈਕਥਹੁਜਾਇ
 ਪਇਆਲੋ॥ ਲੋਭੀਜੀਅਜਾਥਿਨਰਹਤੁਰੈਚਾਰੇਭੈਡਾਭਾਯੋ॥ ੨॥ ਮਹਲਾਘੋਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏ
 ਜੀਵਨੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹੁਸੁਆਮੀਭਾਰਿਬਲੀਤੀਆਈ॥ ੩॥ ਨਕਿਸੀਕਾਮੀਤੁ
 ਨਕਿਸੀਕਭਾਈਨਾਕਿਸੈਥਾਪੁਨਮਾਈ॥ ਪੁਲਵਤਿਨਨਕਜੇਤੁਦੇਵਹਿਅੰਤਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ॥ ਜਤਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹੀ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਤਲਥ
 ਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ ਅੰਧਕੁਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਤ
 ਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਥਾਹਕੁੰਨੀ॥ ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਰਿਬੁਸਦਾਚੰਤਮਨਮਾਹੀ॥
 ੨॥ ਅਪੇਨੈਵੈਅਪੇਦੁਰਿ॥ ਅਪੇਸਰਬਗਹੀਅਭਗੁਪੁਰਿ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅਪੇਰਜਾਇ॥ ਜਤਦੇਖਾਤ
 ਹਰਿਅਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਸਰਸਾਬਾਰਿਮਾਇਅਮੈਲੀਲਾਗਾਸਿਥਾਈ॥ ਪੁਲਵਤਿਨਨਕਦਾਸ

ਨਿਦਾਸ ਪਰਤਾਪਿ ਗਾਪਾਣੀ ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ
 ਭੀਤਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਨੁ ਦਰੁ ਕਰਿ ਛਿਰਾਉ ਦਾਸੀਐ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗ
 ਰੁਤਰੀਐ ਸੀਧਿ ਤਿਆਨ ਹਮਰੀਐ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰੁ ਵਜਾਰੈ ਰੁਖੁ ਵਾਲਾ ਅਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਦ ਜਵੇ
 ਮਇਆ ਜ ਦੁਖਾਈ ਪਈ ਪਦ ਬੰਧਿ ਅਸਤ ਕੇ ਅਸਤਿ ਪੂਰੁ ਰਹੈ ॥ ੨॥ ਕਿਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
 ਤੁਸਾਰੇ ਨਹੀ ਅਵਰੁ ਯੋ ॥ ਉਚਨਹੀ ਕਹਣੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਅਪਿ ਕਰੇ ॥ ੩॥ ਜਬ ਅਸਾ
 ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਪੀਰਿ ਉਕਰਿ ਏਕ ਕਰੈ ॥ ਅਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨ ਕਹੈ ਕੁਮਿ ਟੈ ॥ ੪॥ ਇਨ ਬਿ
 ਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਧਿ ਤਿਆਇਉ ਮਹੀਐ ॥ ਰਹਉ ਦੁਜਾ ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ
 ਸਬ ਦਸਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਧੀ ਬਜੇ ਏਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਏਕੀ ਮਗਲ ਕੇ ਤਈ ਭੀਖਿ ਅਨਮੁਖ ਫੇ ॥ ੧॥ ਬਾ
 ਬਾ ਗੋਰੁ ਜਗੇ ॥ ਗੋਰੁ ਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਗੋਇਉ ਠਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪਾਣ
 ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਗਲ ਜੀਵ ਲਕਉ ਪਰਤੀ ਦੀਨੀਏ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥
 ੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸਬ ਰੁਤੇ ॥ ਜੇਤਿਨ ਮਿਲਾਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾਤ ਮ
 ਨੁ ਜੇਵੇ ਕਰੇ ॥ ੩॥ ਕਾਗ ਦੁਬੁਲ ਰਹੈ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮ ਦੁਰਹੈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤਿ ਮਿਲਾਹਿ ਜਨਮ
 ਕਤਿ ਨ ਜਮੁ ਕਿਅ ਕਰੇ ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿ ਦਾਨ ਨ ਕੁਝ ਏ ॥ ਵਸਗਤਿ
 ਪੰਚ ਕਰੇ ਨ ਤੋਏ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਅਪਿ ਤੋਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੇ ॥ ੧॥ ਜੇ ਅਉ ਪੁਤੁ
 ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿੰਧੀ ਨਿਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਭਿਖਿ ਅਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੇ ॥ ਤੋਵੈ ਸੁ
 ਬਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਏ ॥ ਧਿਆਨ ਰੁਪਿ ਹੋਇ ਅਸਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨ ਮਿਤਾਵੀ ਚਿਤੁ ਲਵੈ ॥ ੨॥ ਨਾ
 ਕੁ ਥੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿ ਦਾ ਅਉ ਪੁਨੀ ਜਾਣੀ ॥ ਅਨਾਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਤ
 ਉਨ ਨ ਕਰ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ਪੁਲਵਤੇ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਏ ਕੀਸਿ ਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿ
 ਆਦਰੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਏ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸ ਨ ਕੀਜੇ ਝੀਪਾਏ ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਹਮ ਭੋਲਤ
 ਬੇਵੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਪਵਣੁ ਲਗੇ ॥ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਖਸਿਧ ਭੋਲ ਕਉ ਅੰਏ ਨਿਤੁ ਤੁਏ ਚਿਓ ਛਾ
 ਏ ॥ ੧॥ ਗੁਰਤਾਰਿ ਤਾਰ ਲਤਾਰਿਆ ॥ ਦੇਓ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਉਤ੍ਰ ਕਉ ਬੰਦ ਲਤਾਰਿਆ
 ਰਹਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ॥ ਧਿਆਇਆ ਪਰਸਤ ਪੈਗਿ ਸਿਧ ਤਤੇ ਸੁਅ
 ਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੨॥ ਜਪਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾਨੁ ॥ ਖੁਜ ਪਾਪੁ ਭੁ ਤੇਰਾ ਗੁਰੁ

ਰਮੇਸੁਰਨਨਕਭੇਟਿਚਿਸਚੇਸਥਦਿਨਿਬੇਰਾ॥੩॥੬॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰ
 ਚਾਈਐਏਤੁ॥ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਾਤਲੀਪਾਤਿਜੇਤੁ॥ਅੰਤਰਿਭਾਤਿਤਿਜੇਤੁਰਖੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਵਾ
 ਬਲੈਅਥਕੁ॥੧॥ਐਸਾਦੀਵਨੀਰਿਤਗਾਇ॥ਜਿਤੁਦੀ ਵੇਸੁਭੁਜੇਈਪਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਛੀਐ
 ਧੀਜੇਈਹੋਇ॥ਤਕਾਕੀਆਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਤੁਛਕਾ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਤੀਨਾਇ॥
 ॥੨॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਤਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਪਟਿਦੀਵਨਿਤਚਤੁਤੋਇ
 ਪਈਮਰੈਨਬੁਝਾਇ॥ਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਵਨੀਰਿਤਗਾਇ॥੩॥ਡੋਥੈਵਉਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈ
 ਜਿਉਸਿੰਘਾਸਾਇਤੋਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦਕਿਵੇਸੁ॥ਨਿਗਤਿਪਾਈਆਗਈਸਤਿਸਾ॥ ॥ਐ
 ਸਾਦੀਵਾਥਾਥੈਕੋਇ॥ਨਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਹੋਇ॥੪॥ ॥ ॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਤੁਧਨੇਨਿ
 ਵਲੁਮੰਨਤੁਤੇਰਾਨਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਥੈਸਲਕਉਥਉ॥ਸਤੁਨੰਤੋਖੁਤੋਵੇਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਾਦਿ
 ਬਤਾਥੇਪਾਸਿ॥੧॥ਨਨਕਬਿਰਥਕੋਇਨਤੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਜਾਚਸੋਇ॥ਰਹਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਪੋਤਕਰੁਪਸਾਉ॥ਤੁਦੇਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਉ॥ਭੰਡੈਭਉਪਵੈਤੋਤੁਆਇ॥ਪੁਰਿਤੋਛੋਡੀਕੀਮਰਿ
 ਪਾਇ॥੨॥ਜਿਸੀਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੋ
 ਆਹਰਿਰਇ॥ਨਕੋਆਵੈਨਕੋਜਾਇ॥੩॥ਏਕੁਪਿਕਾਰੁਕਰੈਮੰਗਤਜਨਮਗਤਮਨੁਪਾਇਆ
 ਸਤਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਤੋਤਕਹਲੁਕਤਾਇਆ॥੪॥ ॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१
 ਸਗਰਮਹਿਬੁੰਦਬੁੰਦਮਹਿਸਗਰੁਕਵਲੁਬੂਝੈਬਿਧੇਜਾਣੈ॥ਉਤਰੁਜਚਲਤਾਅਪਿਕਰਿਚੀਨੈ
 ਅਪੇਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਦੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ਰਹਉ
 ਦਿਨਮਹਿਗੋਇਗੋਇਮਹਿਦਿਨਿਅਉਭਿਸਨਸੀਤਥਿਧਿਜੋਈ॥ਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈ
 ਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਤੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਰਿਨਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੂਝਤੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ॥ਪੁਨਿਮਹਿ
 ਪਿਅਨੁਪਿਅਨਮਹਿਜਾਨੀਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਤਨੀ॥੩॥ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੁਆਪੀ
 ਚਮਿਏਗੁਰੁਬਾਈ॥ਨਨਕਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿਹਰੀਜਿਨਏਕਸਥਾਦਿਇਵਲਾਈ॥੪॥੫॥
 ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਜਾਤਭ੍ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਤਉਮੇਵਿਚਤੁਮਹੀ॥ਸੋਸੇਵਕਿਰਾਮੀਪਆ
 ਗੀ॥ਜੇਗੁਰਸਥਦੀਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਸੋਤਰਿਜਨੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਤਾ

ਜਥੇ ਭਿੰਨ ਕੇ ਕੁਲਗਾਵੈ ॥ ਰਤਾ ਉਪਨਿਵਸੇ ਅਨਦਘੋਰਾ ॥ ਅਨੁਮਾਨਿਆ ਤਰਿ ਰਾਜਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁ
 ਰਪੁਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਦਿਪੁ ਭੁਤ ਕਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਨਦ ਕੇ ਦਗੁ ਰਬ ਦੀਆ ॥ ਅਨੁਗਤ ਸ
 ਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਤਤੀਰਥ ਵਰਤਤ ਪਸਰੇ ॥ ਗੁਰੀ ਮਇਆ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਅਪੁਗਾਇਆ ॥ ਭ
 ਉਭਗਾ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਹਮੁ ਭੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਚ ਦਿਮ
 ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਰੇ ॥ ਖੁਧਿ ਆਦੁ ਸਟਜ ਲੈ ਦੁਖ
 ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨੀਲੀ ਨੀਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗ
 ਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬ ਦਿਵਿ ਪਤਾਸੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ
 ਗਡੀਆ ਦੇਘਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਰੈ ਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ਪਰਤੁ ਟੀਗਾ ਡੋਸਿ ਭਾਗੀ ॥ ਲਕਗੀ ਬਿਖਰਿ ਜਗੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰ ਲੋਸੇ ਗਬਿ ਚੰਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੋ ਪੁਜੈ ਪੈਰਿ ਕੰਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਜੋਗੇਟਾ ਬੀਪਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਕਈ ਮਤਲਾ ੩ ੫੨੧ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਸਦ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
 ਸਤਗੁਰਿ ਪਰਮੁ ਰੂਪੈ ਚਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਈ ਸੇ
 ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੈ ਇਕੁ ਯਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ ਪਾਖੰਡ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਲ
 ਨਿਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਈ ॥ ਭਰ
 ਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਲ ਹਿੰਦੋਈ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਪਰਮਿ ਦਇ ਪੈਰ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਲਾ ਜੁ
 ਗੀ ਪਰਮ ਕਲਾ ਏਕ ਰਹਾਈ ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਭੁਬਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋ
 ਟੈ ਨਾਮਿ ਦਿਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਗੁਰ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਦੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਦੁ

ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖੁ ਦੈ ਕੋਈ॥ ਪਾਸ ਭਜੁ ਗਾਮਹਿ ਨ ਮੁਖੁ ਤ ਮੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨੀਮ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੨॥
 ੧॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੧ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤ ਹਰਿ ਨਿ
 ਨ ਮੁਖਿ ਅਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਸੁ ਖੁਪ ਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪਾਈ॥ ਹਿਰ
 ਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਾਤ ਨ ਜਵੇ ਹਮਾਲ ਕਬਹੂ ਸਾ
 ਗਰਭ ਪੁਰ ਕੀਆ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਕਾਢਿ ਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਤਨੁ ਜਵੇ ਹਰ
 ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ॥ ਦਿਖਾਇਆ ਭਾਗੀ ਦਾਸਨ ਮੁਖਿ ਨਹੀਂ ਲੀਐ ਲਿਓ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ॥ ੩॥
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇ ਹਰ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ
 ਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੨ ਗਾਮਜਨੀ ਮਲਿਭਾਇਆ ਮਨੋਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੁਗਮਤਿ ਮੇ
 ਲੁਰਈ ਸਭ ਨੀਕਾ ਲਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਮਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗਮੁ ਬੋਲਾਇ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਲੈ ਕਹੈ ਸੇ ਮੁ
 ਕਤ ਗਾਮ ਜਪਤ ਸੇ ਹਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਗਾਮਜਨ ਭੇਟਾਇ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਲਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਗਾਮਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗੀ ਲਨ ਸੁਖਾਇ॥ ਜੇਉ ਜੇਉ
 ਗਾਮਕਹਿ ਜਾਨਉ ਚੇਨ ਹਨਿ ਦਕ ਢੰਗੁ ਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨ ਹਨਿ ਦਕਾ ਜਿਨ ਜਨਨੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥
 ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੇਰੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ॥ ੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮਦੀ ਨ ਤੇ
 ਹੀ ਸਰਦਾਇ॥ ਹਮਥਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਜਨਨ ਨ ਕਥਾ ਸਿਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ੧੪॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੩
 ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਪ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪੁਤ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਗ
 ਮ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੈ ਸੀਠੀ ਮਾਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹ
 ਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਗਾਮਜਨ ਉਤਮ ਮਾਲਿ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ॥ ਹਮਰੇ ਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ॥
 ੩॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵਡ ਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਚਿਨ੍ਰਪੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਕੂਕੁ ਬੋਲਿ
 ਕੂਕੁ ਲਾਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਮੋਕਉ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਰੀ ਲੇਪਾਵੈ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ
 ਖਉ ਜੇ ਤਨ ਨ ਕਸੈ ਤੁਚਾ ਕੀਆਵੈ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੪ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ
 ਜਨੀ ਮਾਲਾ ਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਟ ਸਰਨੀ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਿਨੁ ਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਗਾਮ ਮੋਕਉ
 ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰੋਲਾਈਐ॥ ਹਉ ਪਦੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਅਗੈ ਪ੍ਰਗਮ ਲੇਖਿ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ

ਜਨਵਰੇਵਰੇਵਰੇਉਚੇਜੋਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਖਪਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਕਰਣਾਜਰਖਈਐ॥ ਏਕਿਅਪਦੈਸੁਅ
 ਏਆਇਬਹਿਗੁਰਅਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਪਿਲਗਈਐ॥ ੩॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕ
 ਰੰਗਾਬਿਖੁਖਿਲਾਈਐ॥ ਨਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪੁਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਈਐ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਦਇਅਕਰਹੁਹਰੇਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪੁਲਹਰਿਗਈਆ॥ ਹਮਚੇਰੀਰੇ
 ਇਲਗਹਗੁਰਚਰਲੀ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦੇਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਮੇਰ
 ਗਿਬਿਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈਖੇਲੀਮੇਰਪਿਤਮਚਾਰਿਸਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਰੁਪਨਰੁਹਹਿਬਿਰੁ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਰੁਦੇਖੇਮਹਹਿਮੇਰੀਸਾਇਆ॥ ਪਨੁਪਨੁਵਰਭਾਗਗੁਰਸਰਦੀਅਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
 ੨॥ ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸੁਣੈਬੁਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ ਨਮਹੀਲਾਠਿਹਰਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਪਾਸਿਪਾਸਿ
 ਨਕਵਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਮੇਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਏਲੈਸੁਆਸੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ ਨਨਕਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਹੈਪੁਰਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੭॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਰਾਵਰ
 ਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਗੇ॥ ਜੀਅਦਗੁਰੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਹਰਿਸੀਮਿਤਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਮਗੁਰਿਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਕੋਰਿਧਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਦੀਮਨਿਭਾਈਪਨੁਪਨੁਵਰਭਾਗਹਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਪਿ
 ਆਵਹਿਤਕਾਅੰਤੁਪਵਹਿਧਾਗੇ॥ ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪਸਾਗੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਸੁਜਪਿ
 ਜਪੁਵਰਾਵਰੇਗਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਗੇ॥ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਉਜਲੁਪਰਿਉਤਾਗੇ॥
 ੩॥ ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੀਠਿਜਨਧਾਗੇ॥ ਨਨਕਪਿਤਮਾਤਾਹਰਿਪੁਰਖਮਥਾਰਿਕਾ
 ਹਰਿਪੁਤਿਪਾਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੮॥

ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ॥

ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਤੇਮੇਰਗੁਲਾਅਵਗੁਲਨਬੀਚਰਹੁਕੋਈ॥ ਮਦੀਕਾਕਿਅਧੈਪੈਸੁਆਸੀਮਾਨਸਕੀਰ
 ਤਿਏਯੋ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਮੇਵਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਜੇਇਛਹੁਸੋਈਠਲੁਪਵਹੁਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਵੇਅਪੈਕੋਈ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤੇਸਮਾਈ॥ ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਸੁਰਿਕਰਭੈਹਮਤੇਸੀਰਿ
 ਰਤਿਕਮਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏਹੋਅਵਲਜਾਨਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਮਾਵੈ

ਮਹਿਲਾ ਪਦਲਾ ॥ ਤਾ ਜਿਨੀ ਕੀ ਮਸੇਈ ਪੁਰਾਨਾ ਲੈਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲਾ ਅਪਗਾ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਵਾਨਾ ॥ ੨੮੮ ॥
 ਕਦਾ ਸੁਤਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਵਹੁ ਚਰਨਾ ਤਉ ਉਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵਕ
 ਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੋ ਉਪਰਿ ਸਭ ਜਾ ਲਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਣੀ ॥ ਸੁਰਪਵਿਤ
 ਨਰਦੇਵ ਪਵਿਤਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪਦੁ ਛੋਰੈ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਹੁ ਨ ਵੈਨਿ ਪਿਪਵਹੁ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਅ
 ਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾ ਲਹੁ ਸਦਾ ਪੁਰਾਨਾ ਗੁਰਿ ਸੁਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
 ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇਨੁ ਅਮੀ ॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਸੇਜਨਾ ਜੇਨੀ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਸਕਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ
 ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨਜਾਵਤ ਦੁਖਾਨ ਥਾਏ ਅਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੀ
 ਦੁਗੁਣ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲਾ ਬਿਚਿਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋ ਗਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇ ਗੁਰੇ ਗੁਲਗਵਾਨ
 ਬਿਅਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤਾ ਮਿਤ ਪਵਿਤਾ ਪਾਇਆ ਲਾਪਵਿਤਾ ਅਲੇ
 ਗਨੀ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਕਾਗੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥ ਜਾਨਹਿ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲਨਹੀ ਪਵਨਾਤ
 ਹਮਕੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾਤ ਹਨਿ ਵਾਸਾ ਜਹਾ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਪਨੀ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
 ਕਾ ਪਨੁ ਸਭ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਵਾਨ ਉਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਹਮਤ ਮਗੁਰਿ ਪੇਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੇ ਗਨੀ ॥
 ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੈ ਗੁਲਗਵਾਨ ਤਰੈ ਨਿਗਰੀ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਨ ਜਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਰਵੀ ਅ
 ਮਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਨਾਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇ
 ਲੁਨਹੀ ਕਛੁ ਕਹਣੀ ਜੋਗਾ ਕਿਅ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਲਾਏ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਪੈਖਾ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਏ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਈ ਜਲੈ ਕਰਣੀ ਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿਅ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਆਪੇ ਜਾ ਲੈਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰ ਭੋਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਐਸਾ ਗੁਰਮੀਰ ਤੁਮਨਿ ਚੀਖਾ ਆਤਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ਅਘਾਈ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਗੀ ਕਾਰਕੀ ਆਪੁ ਭਿਅਪੈ ਚੈ ਗੇ ਸਗਲੇ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਗੈ ਹੋਇਹੁ
 ਜਗੁ ਲਾਇਆ ਤੇ ਬੈਗੈ ਲੈ ਬਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਸਮਾਈ ਨ ਉਜਪੀ ਭਰਵਾਸ
 ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨਾਵਾਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਰਖਵਾਗਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਤਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ
 ਅਧਾਰਾ ॥ ਜਾ ਪੁਰਨੋਇ ਮਿਲਿ ਚਿਸੁ ਖਦਾਈ ਉਨਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੁ
 ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਬਗਨਿ ਨਾਮ ਕਉ ਜੋਸਾ ਤੂਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖਾ ਅਪਗਾ ॥ ਅਤੁਲਾ ਅਥਾਹ ਅਭੋਲਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹ

ਮਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁੰਦਨ ਤੁਅਥਿਚਲੁ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੁੰ
 ਅੰਗੁ ਕਦੇ ਨੇਲਿ ਨਹੀ ਤਾਹਮ ਕੈ ਸੀਤਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੁੰਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੁੰਗਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤੁੰਸਾਗਰੁ ਮਹੀਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਮਹੀ ਮਾਟਕਲਾ ਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੇ
 ਕਨ ਮਨਹੁ ਮਭੰਚਹੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥਾਹ ਕਤੁ ਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਖੇਲ ਰਸਭਿ
 ਲਾਡਲ ਰਵਹੁ ॥ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਲੀ ਗਹੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਸੀ ਪੁਰਨਹਮ ਭੀ ਸੀਗੀ ॥ ਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤੀ ਮ
 ਲਤੀ ਮਿਲਤੀ ਮਲਿ ਰਹਿ ਮਨ ਨ ਕਕਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕਰਕਰਿ ਤਲ ਪਖ ਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ॥ ਮਥੈ ਬਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਪੁਨਿ ਅਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰ
 ਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੁ ਮਨਾਚੈ ॥ ਅਦੋ ਘੁਪ ਰਸਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਪੈਖੈ ਪੈਖਨ ਹੁਦਾਇਆ ॥ ਲਾਜੇ ਤਾਸਾ
 ਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਖਾਹ ਮੰਡਲੀ ਪਗਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੇ ॥ ਆਪ ਵਨੁ ਵਿਚੋ ਲਕਰ ਤਣ
 ਕੇਲਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਤੇ ॥ ਆਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰ ਕੀਨਾ ॥ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵੇ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਯੁ ਦੁਇ
 ਜਰੇ ਚਰਗਾ ॥ ਚਤੁਰੰਤਰੀਤ ਰਿਗਖੇ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤ ॥ ਏਕੈ ਭੀਤ ਰਿਸਾਖੇ ॥ ਭੀਨੇ ਭੀਨੇ ਤੇਇ
 ਭਾਵਦਿਖਾਵਤਿ ਸਭੁ ਨਿਰਾਭਿਯੋ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਤੇ ॥ ਏਕੈ ਨੁਰ ਤੀਘਟਿ ਘਟਿ ਵਜੈ ॥ ਤੁੰਗਾ ॥ ਏਕਿ
 ਨਚਾਵਤਿ ॥ ਏਕਿ ਭਵਾਵਤਿ ॥ ਏਕਿ ਅਇਜਾ ॥ ਏਤੋ ॥ ਏਤੁ ਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨਨ ਕਸੇਬ ॥ ਹੁਨਨ ਚੈ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਭੈਏ ॥ ਪੁ
 ਰਾਹ ॥ ੭ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਗੁਅਲਾਪੈ ॥ ਏਕ ਦੇਸੀ
 ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿ ਅਥਿਅਪੈ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਏਕੈ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ
 ਕੀਰਤਨੀਆ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੇਰਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੰਧ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪੰਚ ਬਾਜਿ
 ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਸਤ ਸੁਰ ਲੇਚਾ ਲੇ ॥ ਬਜਾਅਤੁ ਤਤੁ ਰਜਿਤ ਨਾਪ ॥ ਉਨ ਬੀਗਾ ਘਾਣੈ ॥ ਠੇਰੀ ਠੇਰੁ
 ਤਵੈ ਕਬੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਨਚਦੀ ਨਗਰ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਗੇ ॥ ਘੁਪ ਰਖਵ ਕਰਿ ਅਗ
 ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਸਤ ਜਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਭਵੈ ॥ ਏਤੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਜਨਾ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਵੈ
 ਕੇਟਿ ਮਪਿ ॥ ਏਤੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ॥ ਜਾਵਉ ਏਕਾ ॥ ਕਤੁ ਨਨ ਕਤਿ ਸੁਕੀ ॥ ਚਤਨੁ ਏਕਾ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈ
 ਅਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕੋਈ ਨਵੇ ਤੀਰ
 ਬਕੋਈ ਯਜਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਰੇ ਪੁਰ ॥ ਕੋਈ ਜਿਉ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ॥ ਕੋਈ ਕਤੇਬਾ ॥ ਕੋਈ ਓਛੈ ਨੀ

ਕੁਠੇਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸਤੁ ਜਾਗੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਮਰਿ ਮਨਾ ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਚਲੈ ਝੰਗ
 ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੀਵਤਾ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਰਕਾਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ
 ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨॥ ਕਿਮਾ ਦੇਵ ਉਜਾਸ ਭੁਕਿ ਛੁਤੇਗਾ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰ ਜਾਉ ਲਖ
 ਬੇਗਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੇਸਾ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜੀਆ ॥ ੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਾ ਬਿਬੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਜੈ ਸਾਸ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੁਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੈ ਨਿਵੂਠਾ ॥ ੧੦॥ ੧੪॥
 ੩੨॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਇ ਚਿਅ ਪੁਨੀਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਚੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲੀ ਚੰਤਾ
 ਅਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਗਾ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ
 ਸਾਤਿ ਗੁਗਾ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਢੀਗ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਪੀਗ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਕਾਟੇ ਗਈ
 ਸੋ ਨਹ ਬਹੁ ਹਿਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਟਿ ਚਿਅ ਪਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਹੀ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ਪਾਲਾ ॥ ਲੁਰਤਨੁ
 ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਹਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟ ਬਚਿ ਹੁਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥ ੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਗੁਨ ਦਾ ਬਿਧਾ ਦੁਜਾ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ
 ਨਿਠੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਿ ਅਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸਾਲਾ ॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ੩੩॥
 ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕੀ ਅਪਨੀ ਪਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਾਅਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਮਨਿ ਮੇ
 ਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾਇਹੁ ਅਚਰ ਜੁਨੈ ਨਹ ਝੰਗ ॥ ੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤਿਸ ਨਿਵਾਰੀ
 ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਚਿ ਸਮਝਾਇ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ
 ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਠ ਕਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਮਾਤਿ ਸਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸ
 ਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੇ ਦੂਤ ਨਹੀ ਬੈਰਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲੇ ਏਕੈ ਭਈ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੁਖਾ ॥ ਤਾ
 ਕਉ ਬਹੁ ਹਿਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤ ਉਗਰਿ ਗੋ ॥ ਪਲਾ ॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ੩੪॥
 ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾਈ ਕਾ ਸਹਿਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਹਰਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਹਿ ਲੋਕ
 ਦ੍ਰਿੜਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਅਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ੨॥
 ਠਹਾਉ ॥ ਅਗੈ ਰਾਖਿ ਸਾਲਗਰਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ਦਹ ਦਿਸਾ ਬਿਸਮੁ ॥ ਤਿਲ ਕੁਚ ਰਾਵੈ ਪਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰ ਅ
 ਪੁਕਮਾਇ ॥ ੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਅਕੁ ਅਸੁ ਪੋਝੀ ॥ ਭਾਗਿ ਗਹਿ ਪ੍ਰੈ ਨਿਤ ਪੋਝੀ ॥ ਮਾਲਾ ਠੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿ ਚੀਤ ॥ ੩॥ ਜੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਕਮਾਇ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਕੀ ਚਿਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰ
 ਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਦੀ ਪਾਇ ॥ ੧੦॥ ੧੭॥ ੩੫॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਨੈਗਿਆਨਿਕਮਾਇਆਤੁਕੀਚੇਗਿਆਨਿਕਪਤਕੇਪਨੀਹਗਾਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾ
 ਗਾ॥੧॥ਜੇਸਹਿਸਹਈਹੋਇਭਗਵਨਾਅਨਿਕਜਤਨਉਵਕੈਸਰੰਜਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਖੈਕੀਤਕਉਨੁ
 ਕੀਬੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾ॥ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨਾ॥੨॥ਤਿਨ
 ਰੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਸਿਅਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਨੁ॥ਭਗਤੁਸੇਈਕਾਇਮਹਿਪਰਵਨੁ॥ਜਾਕਉਠਕੁ
 ਰਿਦੀਆਮਨੁ॥੩॥ਸਾਧਸਿਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਹਜਸੁਖਅਸਨਿਵਾਸਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸਾਸਾ॥
 ਨਨਕਹੋਏਦਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥੧੮॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੁਲੋਗਾਜੈਕਮਾਵਹੁ
 ਜੇਈਭੋਗਾ॥ਆਪਨਕਰਮਅਪੇਹੀਬੰਧਾ॥ਅਵਨੁਜਾਵਹੁਮਾਇਆਧੰਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਨੀਸਿਤਜਨੀ॥ਪਰਗਸੁਭਇ
 ਆਪੁਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਪਨੁਕਲਤਮਿਥਿਆਬਿਸਥਾਨਾ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਗਾ॥ਰਾਜਰੰ
 ਗਰੁਪਸਭਿਕੁਗਾਨਾਮਾਥਿਨੋਹੋਇਜਾਸੀਪੂਗਾ॥੨॥ਭਗਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਠਕਾਗੀ॥ਸਿਗਿਨਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾ
 ਗੀਜੋਗਠਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਾਬਿਰਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਲਿਮਾਹਿ॥ਏ
 ਹੁਨਿਧਨਾਸਾਸੁਪਾਹਿ॥ਨਨਕਗੁਰਗਵੰਦੁਜਿਸੁਤੁਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੧੯॥੩੭॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੁਰਨਾਦਾ॥ਅਨਹਦਬਜੇਅਚਰਜਾਬਿਸਮਾਦਾ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸਿਤਹਰਿ
 ਲੋਗਾ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਾਨਿਰੰਜੇਗਾ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਸੰਦਭਵਨਾ॥ਸਾਧਸਿਗਿਬੈਸਿਗੁਲਗਾਵਹਿਤਹਰੇਗਸੇ
 ਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਹਾਸਿਮਹਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਚਿਹਾਬਿਸਮਾ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀ
 ਰਤਨਾਧਾਰਾ॥ਨਿਹਚਲਾਅਸਨੁਬੇਸੁਮਾਹੁ॥੨॥ਛਿਗਿਨੇਡੇਐਕਤਹੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲਾਪਾ
 ਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਸੇਹਨਮਾਇਆਜਾਨਾ॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਯਾ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਹੁ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇ
 ਪਾਸਗੁ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦਾ॥ਕਰਨੁਜਾਈਨਨਕਾਬਿਸਮਾਦਾ॥੪॥੨੦॥੩੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
 ਚੇਟਤਸਿਗਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਅਇਆ॥ਸਿਗਤਿਕਰਤਸਿਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸਿਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੇਰਪਉ
 ਤਾ॥ਅਨਿਕਬਰਸੈਤਹਰੰਡਉਤਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸਿਤਨਕੈਬਾਲਿਹਾਗੀ॥ਜਾਕੀਚਿਟਗਹੀਸੁਖਪਾਇਆਗਥੇਕਿਰ
 ਪਾਧੰਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਤਹਚਰਲਧੋਇੰਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸਿਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸਿਤਹਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸ
 ਸਿਤਹਗੀਨਿਰਮਲਗਾਸਿ॥੨॥ਸਿਤਹਮਾਰਾਗਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੁਨਕੜਦਾ॥ਸਿਤਹ
 ਸਿਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਯਾ॥ਸਿਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਯਾ॥੩॥ਸੁਗਤਿਮਾਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ॥ਗਹਿਰਹੀਭੀਰਅ
 ਪਰਗੁਲਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪਾਤਿਪਾਯਾ॥ਨਨਕਸਿਤਹਦੀਖਿਨਿਹਾਯਾ॥੪॥੨੧॥੩੯॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਹੁਰਾਜੁਮਲਾ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਯਾ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਦੁਸਭਛ

ਲੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਲਗਾਇ ਲੇਖੀਤਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ॥
 ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਰੁਨ ਕਹੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਸਗਲਾ ਨਿਗਰਥ ਕਾਮਾ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਟੀ ਦਾ॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸ ਬਦ ਜਾਪ ਮਨ ਸੁਖਾ॥ ਈਹ ਉਹ ਤੇਰੇ ਉਜਲ ਮੁਖਾ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਰੇ ਵਰੇ ਗਾ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਕੀਏ
 ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੁਗੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਅਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਹਰਿਭਗਤ ਕੇ ਨਾਮੁ ਅ
 ਧਰਾ ਸਿਤੀ ਜੀਤ ਜਨਮੁ ਅਪਗੁ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੫॥ ੨੨॥
 ੬੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗਾ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰ ਜੋਗਾ॥ ਕਰਿ ਅਰੈ
 ਕਾਰੁ ਨੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧਾ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਤੂੰ ਆਗੈ ਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਰਾਟੀ ਤਾਤਿ ਮੁਕੇ॥ ਈਹ ਬਸ ਨਾਹ
 ਤਿ ਮੁਕੇ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈਉ ਹਿਚਲ ਨਾ॥ ਗਾਚਿ ਗਹਿਚਿ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਾ ਬਿਵਸਥਾ ਬ
 ਰਿਕੁ ਅੰਧਾ॥ ਭਰਿ ਜੋਥ ਨਿਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧਾ॥ ਤਿਤੀ ਅਥਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇਆ॥ ਬਿਗਧਿ ਭਾਇਆ ਛੋਰਿ ਚਲਿ
 ਚਿਪਕੁ ਤਾਇ॥ ੩॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਗਾ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਹੁਲੀ ਹੋਈ ਖੇਯਾ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਝੀ
 ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੁਝੈ ਜੀਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ॥ ੪॥ ਸੁਦਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋ॥ ਧਾਲਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ॥
 ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵੁ ਛੁਟ ਕਹਿ ਬੰਧਾ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧਾ॥ ੫॥ ੨੩॥ ੬੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਏਨਾ ਗਾਚਿ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਗੈ॥ ਅੰਤ ਕੀ
 ਬਾਰ ਉਗਿਸਿ ਪਾਗੈ॥ ੧॥ ਲਮਾ ਬਿਨਾਸ ਭੂਭੂਪਰਾਨੀ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਗਤੇ ਤੇ ਸਾਭਿ ਮਾਇ
 ਆਮੁਠ ਪਰਾਨੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲਾ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਾਭਿ ਹਉਮੈ ਠੇਲਾ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਏ
 ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਹੁਲੇ ਚਲਾ ਸਹਿ ਰੋਇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਟੂਟੀ ਸਪਟਲਾ॥ ਸੋਪੇ ਸਾਸੜ ਸਿੰਮਿ
 ਤਿ ਸਗਲਾ ਜੋਨਾ ਮੁਜਪੈ ਜਿਸੁ ਅੰਧ ਜਾਪਾਏ॥ ਸਗਲ ਫਲਾਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਗਾਖਨ ਹਰੇ ਗਾਖਨੁ ਅੰਧਾ॥
 ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਭ ਤਮੈ ਹੋਯਾ॥ ਜਿ ਤੁਲਾਵਹਿ ਤਿ ਤੁਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੫॥
 ੨੪॥ ੬੨॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ
 ਤੀ ਮਾਨਾ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੁਕਾਠ ਰਾਇਆ॥ ਸਾਤਿ ਮਾਹਿਲੇ ਸਤਿ ਜਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ
 ਗਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰ
 ਬ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੇਵਰ ਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ॥ ਜਹਾ ਥੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ॥ ਜੇ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਅਠ ਸਹਿ
 ਤੀਰਥ ਜਹਾ ਪਾਪ ਧਰਮ ਹੋ॥ ਤਹ ਥੈ ਭੰਡੁ ਜਹਾ ਮੁਉ ਚਗਿ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਹੁ ਪਾਈਐ॥ ੪॥
 ਮਗੁ ਲਾਗਿ ਤਨਿ ਤਹ ਰਿਗਾਈਐ॥ ੫॥ ਅਪੋਪਟਿ ਪਟਿ ਰਹਿ ਆਬਿ ਮਾਪਿ॥ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰ

ਤਾਪਾਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨੇਦੁਗੇ। ਨਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੁਗੇ॥੧॥੨੫॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਕੋਟਿਜਪਤਪਾਥਿਸਮਾ। ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਗਰੀਆਨਾ। ਅਨਿਕਰੁਪਰਿਗਭੇਗਰਸੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖ
 ਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਅਈ। ਕੀਮਤਿਕਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਸੂਰਬੀਰਪੀਰਜਮਤਿਪੂ
 ਗਾਸਹਜਸਮਾਧਿਪੁਨਿਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾ। ਸਦਾਮੁਕਤਤਾਕੇਪੁਰੇਕਾਮਾ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮ॥੨॥
 ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੇਗਾ। ਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਨਿਰਜੇਗਾ। ਆਇਨਜਾਇਨੋਲੈਕਤਨਹੀ। ਜਾਕੈਨਾਮੁਖ
 ਸੈਮਨਮਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਲਗੋਵੰਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੇਚੰਦਾ। ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀ
 ਆਨਮੁ। ਸਿਤਨਕੀਟਹਲਸੈਤਕਕਾਮੁ॥੧॥੨੬॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਗਉ। ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਵੇਥਉ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਰਲੀਲਾਗੁ। ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਜਪਲਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਸੈਭਉਜਲਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪਿਆਇਮਨਅਟਲਾ।
 ਤਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ। ਤਾਤੇਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਪਤ
 ਸੋਪਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਛੂਟਕਾਰਾ। ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਪਕੈਸੀਗੀ। ਮਨੁਤਨੁਪੈਹਰਿਕੈਰ
 ਗੀ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਅਦਪਬਹੁਚਤੁਰਈ। ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਈ। ਦਇਆਪਾਗੀਗੋਵਿਦਗੋਸਈ। ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਨਕਟੇਕਟਿਕਈ॥੧॥੨੭॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੈਸੀਗਿਰਾਮਰਿਗਕੇਲਾ। ਆਗੈਜ
 ਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲਾ। ਮਹਿਬੁਧਿਕਭਾਇਆਬਿਨਾਸਾ। ਦਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸਾ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੁਲਗਾਇਪੀਰਿ
 ਤਾਕਰਮਕੀਤਅਹਿਕਾਹੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀ। ਪਰਿਜਾਹਿਪੀਰਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆ
 ਲਾਭਾ। ਪੁਰਨਭਏਮਨੇਰਥਸਾਭਾ। ਦੁਖਨਾਠਾਸੁਖਪਰਮਹਿਆਇਆ। ਸਿਤਪੁਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸਾਇਆ॥
 ੨॥ਨਾਮਰਤਨੁਜੀਧਿਪਾਇਆਦਨਾ। ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਾਨਿਧਨਾ। ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੁਰਾਪਾਈ। ਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਮੰਗਨਕਾਰੇਜਾਈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤਾ। ਜੀਹਵਾਥਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ। ਸੋਪਰਵਾਹਾਜਿ
 ਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ। ਨਨਕਤੇਜਨਉਤਮਭਾਈ॥੧॥੨੮॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਕਰਿਪਕਰੀਨਾਮਾਈਹਾਥੀ। ਪੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥੀ। ਕਹੁਨਨਕਜਉਤਿਆਗੀਦਈ। ਤਬ
 ਚੰਚਰਲੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਲਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰਪੁਰਾ
 ਭੇਟਤਉਧਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੈਵੈਮਨਾ। ਤਬਆਪਸਉਪਰਿਰਖੈਗੁਮਨਾ। ਜਬਉਸਕ
 ਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹੈ। ਤਬਉਹਸੇਵਕਿਸੇਵਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ। ਇਕਤੁਠਉਰਚਿਹ

ਕਹੀਨਸਾਥੇ। ਉਨਿਸੇਹੇਬਹੁਤੇਬਹੁਤਾ। ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਕੰਧੰਗ॥ ੩॥ ਜੋਮਹੈਸੋਭੁਖਾਰੈ। ਇਸੁ
 ਸੀਗਿਰਾਚੇਸੁਕਛੁਨਥਾਏ। ਇਸਹਿਤਿਅਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ ਵਡਭਗੀਨਾਨਕਚਿਤੁਤੈ॥ ੪॥ ੨੬॥
 ॥੪੭॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਅਤਮਰਾਮੁਸੁਖਮਹਿਪੇਖੁ। ਪੂਰਨਪੂਰਿਗਹਿਅਪੁਭਏਕਾਰਤਨੁਅੰਧੇ
 ਧੁਰਿਦੇਮਹਿਜਨੁ। ਅਪਣੀਵਸਤੁਤੁਅਪਿਪਛਾਨੁ॥ ੧॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਭਗਿਹੋਵਾਰਿ
 ਤਉਪਾਈਐ। ਬਿਨੁਜਿਤਵਕਿਅਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਏਕਹਤੋਗੋਕੋਟਿਪ੍ਰਗ
 ਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਗਾ। ਪਸੁਪਗੀਤਿਪਾਸਿਸੀਗੇਰਚੈ॥ ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥ ੨॥ ਜਾਨਣ
 ਤਰੁਹਹਿਅਪੁਭੁਜਾਨਿ। ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪੁਨਾਪੁਭੁਗਾਵਹਿ॥ ਨਨਕ
 ਤਿਨਜਮਨੇਹਿਨਅਵਹਿ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੪੮॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਨੋਨਮੁਕੀਰਿਪਵਿਤੁ। ਪਰਿਧਨੁ
 ਰਸਿਨਿਰਾਸਇਹੁਬਿਤੁ। ਕਾਟੀਬੀਦਿਹਰਿਸੇਵਲਾਏ॥ ਪਰਿਹਰਿਭੁਗਤਿਗਾਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਬਾਜੇ
 ਅਨਤਦਬਾਜਾ। ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ। ਹਰਿਜਨਅਪਨੇਗੁਰਦੇਵਨਿਵਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅਇਬਨਿਓ
 ਪੂਰਬਲਭਗੁ। ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਅਜਗੁ। ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਪਕੈਸੀਰਿ। ਮਨੁਤਨੁਗੋਤੇਹਰਿਕੈ
 ਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਰਾਖੇਰਖਨਤਰਦਇਆਲਾ। ਨਕਿਛੁਸੇਵਾਨਕਿਛੁਪਾਣਾ। ਕਰਿਕਿਘਪ੍ਰਭਕੀਨੀਦਇ
 ਆ। ਬੁਝਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਅ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਗੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਉ। ਆਕਪਹਰਹਰਿ
 ਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ੩੧॥
 ॥੪੯॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਕਉਗੀਬਦਲੈਤਿਅਗੈਰਤਨੁ। ਛੋਰਿਜਾਇਤਪੁਕਾਜਤਨੁ।
 ਸੋਸਚੈਜੋਤੋਛੀਬਤਾ। ਮਾਇਅਮੋਤਿਅਟੇਦਉਜਤਾ॥ ੧॥ ਅਭਾਗੋਤੈਲਾਜਨਹੀ। ਸੁਖਸਾਗਰ
 ਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁ। ਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਉਗਬਿਖਿਅਮੀਰੀ। ਸਾਕਤ
 ਕੀ। ਬਿਧਿਨੇਹੁਗੀਰੀ। ਕੁਵਿਕਪਏਅੰਤਕਰਿਗੀਝਨਾ। ਨਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਰਸਨਾ॥ ੨॥
 ਮਾਇਆਕਾਰਲਿਸਦਹੀਝੁਗੈ। ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਭਿਸਤਤਿਕਰੈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਰਦਤਨੁ।
 ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਰੁ॥ ੩॥ ਸਭਸਾਹਸਿਸਿਸਾਚਾਸਾਹੁ। ਵੇਮੁਤਤਾਜੁਪੂਰਪਾਤਿਸਾਹੁ।
 ਮੋਹਮਗਨਲਪਦਿਓਭ੍ਰਮਿਗ੍ਰਿਹਾ। ਨਨਕਤਰੀਐਤੈਰੀਮਿਹਗਾ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੫੦॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫
 ਗੋਇਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਉ। ਆਗੈਦਰਗਾਪਾਵਉਥਉ। ਸਦਅਨੰਦੁਤੋਵੀਸੇਗੁ। ਕਬਹੂਬਿ
 ਆਪੇਤਉਮੋਹਗੁ॥ ੧॥ ਯੋਜਤੁਸੰਤਤੁਪਰਿਬਹੁਮਗਿਅਨੀ। ਧਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਪ

ਗਮਤਿਯਾਵਤਿਤਰਿਸਿਮਰਿਪਰਨੀ॥੧॥ਗਤਉਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਤੁਜਗਤਬੀਚਗਿਨਾਮਬਿਨ
ਕੋਸਕੋਨਤਰਿਸਗਲਉਪਵਨਤਲਤਿਸੀਗੋਗੁਵਨਤੁਤਰੀਐਪੁਕੋਗੋਗੋ॥੨॥ਦੇਤਿ
ਵਿਨਉਤਰੇਮੇਥੁਗਤਉਮੋਬਿਅਪੇਦਬਿਧਫੇਥੁਗਤਉਤਰਿਅਉਪੁਜੋਜਨੁਪਾਇਤਕ
ਰੇਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲਾਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਸੁ
ਗੁਪਾਲਾਤੇਰੇਦਾਸਕੀਤੇਵਧੂਗਿਨਨਕਕੀਪੁਰਸਰਧਾਧੂਗਿ॥੪॥੩੩॥੫੧॥ਰਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਹੀਕੋਇਤੁਸਮਰਥਪੁਕਮਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਾਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਸੁਕਗੁ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪੁਰਤੋਰਨੇਉਏਕਸਰਦਿਗਤੀਮਨ
ਮੇਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਹੀਠਉ॥੧॥ਗਤਉਜਪਿਜਪਿਜੀਵਤੇਰਨਉਅਗੇਦਗਹਪਾਵਉਰ
ਉਦੁਖਅਧੇਰਮਨਤੇਜਾਇਦੁਗਮਤਿਬਿਨਸੇਰਚੇਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗ
ਪੀਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿਭੁਭਿਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਗਜਨਨ
ਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਟੇਫਾਧਾਇਲਾਭੁਸਚਧਨੁਲਾਧੇਤੇਟਿਨਅਵੈਅਖੁਟਭੰਡ
ਗਾਨਨਕਭਗਤਸੋਹਤਿਤਰਿਦੁਆਰਿ॥੪॥੩੪॥੫੨॥ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਤਨਜਵੇ
ਯਰਨਮਾਸਤੁਸਤਿਧੂਗਿਆਨਾਸੁਖਸਯਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾਤਰਿਭਗਤਾਤਵਾਏਤੋਤਾ
॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਕੋਭੰਡਗੁਪਤਖਰਚਕਛੁਤੇਟਿਨਅਵੈਅੰਤੁਨਤੀਗਰੇਪਾਰਾਵਹੁ॥੧॥ਗਤਉ
ਕੀਰਤਨੁਨਿਗਮੇਲਕਤੀਰਾਅਨੰਦਗੁਲੀਗਤੀਰਾਅਨੰਦਬਲੀਧੂਜੀਸਤਨਹਬਿਰਾਖੀ
ਕੁੰਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਤਾਸਨੁਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਤਤਬਾਸਨੁਭਗਤਸੀ
ਗਿਪੁਰੁਗੋਸਟਿਕਰਤਾਤਤਤਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਿ
ਦਿਵਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆਦਇਆਪੁਰਖਨਨਕਅਰਦਾਜਿਯਤਿ
ਮੇਰੀਵਰਤਣਿਤਰਿਮੇਰੀਗਾਜਿ॥੪॥੩੫॥੫੩॥ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਮਹਿਮਾਨਜਨਪਿਬੇਦ
ਬ੍ਰਹਮੇਨਤੀਜਨਤਿਭੇਦਾਅਵਤਰਨਜਨਤਿਅੰਤੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਅੰਤੁ॥੧॥ਅਪ
ਨੀਗਤਿਅਪਿਜਨੈਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਨੈ॥੧॥ਗਤਉਜੀਕਰਨਤੀਜਨਤਿਭੇਦਾਧੋਜ
ਤਤਰੇਦੇਵਾਦੇਵੀਆਨਤੀਜਨੈਮਗਮਾਸਭਉਪਚਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥ਅਪਨੇਗੀਕ

ਰਤ ਕੇਣਾ ਅਪਿ ਚਿਛੋਰੈ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ॥ ੨੨ ॥ ਇਕਿ ਭਗੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਲ
 ਕੀ ਅਪਿ ਜਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੁਦਿ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੈਖਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਲੇਖੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪ ॥ ਨ ਨ ਕੁ ਪੁਰੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੫੪ ॥ ਗਮਕਈ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਿਛੁ ਪੁਕਤੁ ਨ ਕੀਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਹਾਤਿ ਮੰਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਰੋਅਨਿ ॥ ਜਾਪਤ ਪਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮਾ ਕਿ
 ਛੁ ਨ ਜਾਨ ਉਕੋ ਜਕਗਾ ॥ ੧ ॥ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੁਲਹ
 ਚੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਥੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿ ਕੇਗਾ ਵਸਰਿ
 ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣੁ ਚਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਨ ਮਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਜੀਵਉ
 ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਮੁ ॥ ਤੂੰ ਅਗਨ ਤੁਜੀ ਅਕਾਟਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜ
 ਲਾਵਹਿ ਤਿਨੇ ਤੁਜ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਉਪ ॥ ਇਉਂ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਧ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ
 ਤਾਸਾ ॥ ਨ ਨ ਕਦਾ ਸਤਿ ਰੇ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਯ ਭਵਣੁ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੫੫ ॥
 ਗਮਕਈ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰਦਇ ਆਲਾ ਕੋਟਿ ਭਵਖੰਡੇ ਨ ਮਖਖਿ ਆਲਾ ॥ ਸਗਲ
 ਅਰਧ ਤਿਜੰਤਾ ॥ ਮਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰੀ ਮਇ ਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਨ ਕੋਟਾ ਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰੇ
 ਸੁਰਸੁਆ ਮੀਘ ਟਿਘ ਟਿਘ ਰਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤਬੀਗ ਹੀ ਮਨ ਚਿਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਏ
 ਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਜਰਣਾ ॥
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਕਣਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਣ ਅਧਗਾ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚ ਅਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਤਿ ਸਾਰ
 ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਥੁ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਤ ਹਿਨ ਉ
 ਨ ਨ ਕਜਿ ਪਿਆਗੁ ਹਮਿ ਲਿਨ ਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੫੬ ॥ ਗਮਕਈ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਅ
 ਨ ਪਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਜੇਵ ਜੇਵ ਕਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਜੇਈ ਛ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਤੁ ਸਾਵਧਨ ਆਪੁ ਨੇਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਸ ਮਨ ਸਾਪੁਰਨ ਤੇਵੈ ਪਾਵਹਿ
 ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਜਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਅਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨਾਨੁ ॥ ਮਲੀ ਨਿਸਾਨੇ ਮਨੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਹਥਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ
 ਆਸ ਸੁਭ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖ ਗੁਨਿ ਧਨੁ ॥ ਤਾਰਗਤ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬ

ਚਰ੍ਯੁਪਿਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹ ਭਗਤਿ ਸਰਤਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਨਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੮॥ ੫੧॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ਤਾਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਸ ਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੂਰਨਾਇ ਹਿ
ਸੁਆਉ ॥ ੧॥ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਛਾ ਰੇ ਸਿਆਨ ਪਥ ਹੁਚਤੁ ਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰਮਲਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀ ਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾ ਮੁਹਰਿ ਰਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਸਕਾਰਿ ॥ ਭਵ ਜ
ਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਿ ॥ ੨॥ ਦੇਵ ਨ ਹਰ ਦਾ ਤਗਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰ ਵਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖ ਨ ਹਰਿ
ਦਨਾ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਸਨਾ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਇ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਮਿ
ਪਠਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਗਿ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਰਾਗਿ ॥
ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤੁਧੋ ਹੋਇ ਵਾਰੇ ਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਾ
ਤੁ ਪਲ ਤੁਹੋ ਹੋਇ ਦੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰ ਜਪੁ ਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨ ਸੈਜ
ਗਲ ਸੰਤ ਪੁਰਾ ਬੈਠੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਚੀਤਾ ॥ ੨॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮਾਇ ਹੁਕਮੁ ॥ ਸਰ
ਲ ਪਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਪਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰਾ ॥ ੩॥ ਪੂਰਨ
ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਛਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮੀਜੈ ॥
੪॥ ੪੧॥ ੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ਰਿਗੁ ਮਨੁ ॥ ਜਿ
ਸਕਾ ਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਭ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਕਾਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮ ਹਿ ਬਿਗਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨਾ ਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁੰਨੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੇਈ ਮਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨੇ
ਗਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਲਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵੇਰ ਲੇਖਿ ਫੂਠਾ ॥ ੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਮੇਰੇ
ਚਰ੍ਯੁ ਪਾਪਾ ਅਧਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨ ਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤੇਰੇ ਉ
ਜਲ ਮੁਖਾ ॥ ੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਪੇਕੁ ਗਾਇ ॥ ਗਨ ਲੁਨਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਝਤ ਲੇਹ ਸਾਧ ਸੀਰੀਤ
ਰੈ ॥ ਨਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੬੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਜਪਿ ਭਗ
ਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੁਦੈ ਨੇਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਭਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ
ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ
ਭਾਗਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖਾ ਸੇਈ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮ

ਰਦਾਸਿਸੁਲੀਜੈ॥ ਅਪਲੇਸੇਵਕਕਉਦਸਨੁਚੀਜੈ॥ ਨਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਪੁ
 ਰਤਾਪੁ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੬੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਏਕਾ॥ ਨਕਰਪੁਭਤੇ
 ਗੋਟੇਕਾ॥ ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਾਸਾ॥ ਅਚਿਤਠਕੁਰਭੇਟੇਗੁਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁਧੀਆਇਮਨਮੇਗੇ॥
 ਕਾਰਜੁਤੇਰਹੈਪੁਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਲਗਾਇਮਨਮੇਗੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਹਰਿਸਰਨਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਚਹੀਧੀਆਇਆ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਤੂਪਦਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਿਸ
 ਹੀਕੀਚਿਟਸਦੀਵਾ॥ ਜਾਕੇਕੀਨੈਜੀਵਾ॥ ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਨਾ॥ ਰਾਖਨਹਰਦੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਰ
 ਬਕੀਗੇਲੋਹੇਵੀਜੈ॥ ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਧੀਆਈਐਨਾਮੁ॥ ਸਫਲਨਨਕਾਇਹੁਕਾਮੁ॥ ੪॥
 ੪੪॥ ੬੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮਾ॥ ਸਰਬਪਤਿਪਾਲਹੀਮਾ॥ ਅਲਹਅ
 ਲਖਅਪਗਾਖੁਦਿਖੁਦਾਇਵਡਬੇਸੁਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਚਿਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ ਖਲਕੁਗਵਿਹਰਿਆਸਰਬ
 ਠਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੀਨਾਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ ਭਉਭੰਜਨਹਿਦਮਾਹਿਅਗਧੋ॥ ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਲਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦਾ॥ ੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲਾਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਪੀਗਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖਾ॥ ਦਿਲਾਕਾਮਾਲਕੁਕਰੇਹ
 ਕਾ॥ ਕੁਰਾਨਕਤੇਬੰਸੁਕਾ॥ ੩॥ ਨਾਗਇਲਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਾਯਾਗਾ॥ ਥਾਸੁਦੇਵਰ
 ਸਾਤਸਭਠਾਇ॥ ਲੀਲਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਹਰਦਇਆ ਕਰਿਕਰੈਹਰਾ॥ ਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇਹਿਸਿ
 ਰਜਲਹਗਾ॥ ਕਤਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭਗਾ॥ ਏਕੋਅਲਹਪਰਬਰਮਾ॥ ੫॥ ੪੫॥ ੬੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
 ਕੇਟਿਜਨਮਕੋਥਿਨਸੇਪਾਪਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਵਸੋ॥ ਮਹਾਬਿਕਾਰ
 ਤਨਤੇਸਾਭਿਨਸੋ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲਕੇਜਸੁਗਾਉਪਾਈ॥ ਅਕਥਕਥਾਸਾਚੀਪੁਤ੍ਰਪੂਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
 ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਤਾਸੀ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਪਿਆਥਿਨਾਸੀ॥ ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਪਭਸੇਵਕਮਨੀ॥
 ਹਰਿਮਿਲਲੈਕੀਏਹਨੀਸਾਨੀ॥ ੩॥ ਮਿਟੇਜੰਜਾਲਹੋਏਪੁਭਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁ॥ ਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ
 ਪੁਰਪੁਰਬਲਾਕਰਮੁਬਲਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਨਿਤਰਸਨਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਪਰਵਾ
 ਲਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿਨੀਸਾਲਾ॥ ਦਾਸਕੀਰੇਲੁਪਾਏਜੋਕੋਇ॥ ਨਨਕਾਤਿਸਕੀਪਰਮਗਾਤਿਹੋਇ॥ ੪॥
 ੪੬॥ ੬੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਪਰਿ
 ਧਿਆਨੁ॥ ਧੂਰਿਸੰਤਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਦੁਗਮਤਿਮਲੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਭੇਦਤਮਿਟੈ
 ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾਰਬਰਮੁਸਭਨਦਗੀਅਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਕੀਰਤੀਜ

ਪੀਐਠਿਨਾਉ। ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੁਲਗਉ। ਗੁਰਕੀਸੁਗਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
 ਤਿਕਰਿਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੁਖਾਕਦੇਨਾਬਿਅਪੈ। ਤੇਸਨਾਭੂਖਾ। ਮਨਿਸਿਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁ
 ਰਨਜੇ॥ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿਕਾਜੇ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ। ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲਾਬਖ
 ਸਿੰਦਾ। ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ। ਨਨਕਦਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੭॥ ੬੫॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਕਿਸੁਭਰਵਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨਾ। ਮੁਕਤਮੁਗਪਤੇਰਸੀਗੀਕਵਨਾ। ਗਮੁਸੀਗੀ। ਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਨਹੀ। ਪੰਚ
 ਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹੀ॥ ੧॥ ਸੋਘਰਸੇਵਾਜੇਤੁਉਪਗਹੀਮੀਤ। ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਗਤੀ
 ਸਾਪਸੀਗੀਕਰਿਮਨਕੀਪੀਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਨਮੁਬਿਹਾਰੇਅਠਕਾਰਿਮਰੁਵਾਦਿ। ਤੇਪਤਿਨਾਮਵੈਬਿਖਿ
 ਆਸਾਦਿ। ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ। ਤਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਮਿਨਾਮਵੈਸੁ
 ਕਾਰਕਮਾਵੈ। ਆਪਿਬੀਜਿਅਪੇਯੀਖਵੈ। ਗਖਨਕਉਦੁਸਰਨਹੀਕੋਈ। ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰਪਹੋਈ॥ ੩॥
 ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪੁਰਤੋਰੇਨਾਮੁ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ। ਸਗਲਿਗ
 ਹੀਨਨਕਪੁਭਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੬੬॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਇਹਲੋਕੇਸੁਖਪਾਇਆ। ਨਹੀਭੇਟਤ
 ਪਰਮਗਾਇਆ। ਹਰਿਦਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤਾ। ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਹੀਬਸੰਤਾ॥ ੧॥ ਜਾਨੀਸਿਤਕੀਮਿਤਾਈ। ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿਨਾਮਾਪੁਗਬਿਸੰਜੋਰੀਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਕੈਚਰਗਦੀਚਿਤੁਲਾਗਾ। ਪੀਨਿਪੀਨਿਸੰਜੋਰੁ
 ਸਭਾਗਾ। ਸਿਤਕੀਪੁਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ। ਕਿਲਾਵਿਖਵਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥ ੨॥ ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕ
 ਮਸੀ। ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਪਪਰਨੀ। ਜਨਕਸਠਲਦਰਸੁਡੀਠਾ। ਨਾਮੁਪਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥ ੩॥ ਮਿਟ
 ਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸਾ। ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸ। ਪਗਟੇਅਨੁਪਗੋਵਿੰਦਾ। ਪੁਭਪੁਰੇਨਾਨਕਬ
 ਖਸੰਦਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੬੭॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲਾ। ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੁ
 ਆਮੁਲਾ। ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪਤਿਪਾਏ। ਅਪਨਾਪੁਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਏ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਪੀਤਮਪਭਮੇ
 ਰੇ। ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੀਸਤਮਾਸੁਖਾਈਬਿਲਾਈ। ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਰਿ
 ਪਾਈ। ਕਰਲਹਾਰਪੁਭੁਰਿਠਦੈਵੂਠਾ। ਯਾਬੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਭੂਟਾ॥ ੨॥ ਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲਾਉ
 ਚੈਥਲਿਛੂਲੇਕਮਲਾਮਨੁਪਾ। ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ। ਸੇਵਭਾਅਪਨੀਲਾਇਚਿਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਅਕਿਰਤ
 ਘਲਾਕਾਕਰੇਉਪਤਾ। ਪੁਭਮੇਰੈਹਸਦਦਇਆਉ। ਸਿਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ। ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਸ
 ਠਲਾਈ॥ ੪॥ ੫੦॥ ੬੮॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਸੰਘਰਖੇਪਤਿਮਾਰਿ। ਦਸਾਬੀਘਆਤੀ

ਲਈ ਨਿਵਾਗਿ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਘੇਗਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਚੁਕੇ ਭੈ ਫੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵ ਗੋਵਿੰ
 ਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਧਿ ਚਿਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿਦਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਇਗਏ ਵਿਲਾਪ ਪਸੁ
 ਮੇਗਾ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪਭੈ ਗਾ ਅਨਦੁਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿਸਰ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋ ਗੀ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾ
 ਗੁਤ ਰਿਚਿ ਬਾਛੁ ਰਖੇ ਜਾਖੇ ਦੁਨ ਪਾਇ ਚਿਨਹੁ ਨਿਰੋਜਾ ॥ ਸਿਪੁਸ ਮਾਇ ਚਿਪਟ ਕੇ ਮਾਗਿ ਕਰਦਾ ਹਰ ਕਉ
 ਕਿਛੁ ਅਚਰ ਜੁਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਛੂਟ ਉਤ ਉਜਾਇ ਪਾਇ ਆਲਾ ॥ ਜਉ ਕਾਢੇ ਚਿਤ ਉਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
 ਪਾਪੁ ਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸਾ ਕਿਨ ਨ ਕਹੁ ਲਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੧ ॥ ਦਿਪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਤ ਨੁਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇਹਿ ॥ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿ ਆਪੋਹਿ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਤਰ ਜੀਉ ਛੇਲਾ ॥ ਆਚਿਤੁ
 ਜਾ ਲੁਕਾ ਲੁਕ ਕੁਪੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ ਗਮ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਵਹਿ ਸਾਚੁ ਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨੇ ਕਾਜ ਨਹੋ ਵਤ ਪੂਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਾਦਿ ਸਦਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ
 ਰੇ ਕੈਰਾਈ ॥ ਗਾਫਲ ਸੀਰੀ ਨਤ ਸੁਆਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪਰਤ ਪੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਕਉ
 ਪਾਭਾ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਜੀਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲੀ ॥ ਮਿਥਿ ਆਲੋਚੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰਬਰਮ ਜਾ
 ਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋ ਆਸਾ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲਾਇ ਨਿਯੋਨੇ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾ
 ਚਿਸਾ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਦਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋ
 ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈਰਾ ਮੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ
 ਨਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹਾ ਬੁਹੁ
 ਪੈਗੈ ॥ ਸੇ ਦਾਸੁ ਅੰਦੇਸ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਲੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰ ਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇ
 ਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬਰਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ
 ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਾਜਿ
 ਸਗਲਾ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ੫੩ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸਿ ਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹਾਇ ਸਾਤਿ ਆਗੈ ॥ ਉਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮ
 ਤਿਸੈ ਪੁਕੀ ਚਿਪਰ ਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸੀਮੁ ਭੁਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਾ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤ ਨ ਕੈ ਆਠਾ
 ਪਰਮਾਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਛੈ ਦੂਧਾ ॥ ਮੈਲੁ ਕੀਨੈ ਸਾਬਨੁ ਸੁਧਾ ॥ ਭੈ ਤੇਰਿ ਭਉ
 ਤਰਤਾ ਛੈ ॥ ਹੋਈ ਕਉ ਅਲਹੋਈ ਹਿੰਦੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤਾ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ

ਜਗਦੀਸੈ। ਠਗਦਾਹਰਮਦਠਗਦਾਠਗੈ। ਬਿਨੁਵਖਰਠਿਗਿਠਿਰਿਉਠਿਯਗੈ॥ ੩॥ ਸਿਤਸਭਮਿਲਿਕਰ
ਹੁਥਿਅਦਾ। ਸਿੰਘਿਤਿਸਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਾ। ਬਹਮਥੀਚਾਰੇਕੋਈ। ਨਨਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ ੪॥
੫੪॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋਤਿਸੁਭਵਸੇਖੀਆ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈਪੁਰਾਬਿ
ਨੁਹੀਅਨਬੀਆ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਲਖਿਮੀਦੀਸੈ। ਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੀਗਿਣੀਆ। ਬਿਖੈਠਗ
ਉਗਿਖਾਇਭੁਲਾਸਾਮਾਇਆਮੰਦਗਤਿਆਗਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤਵਿਗੁਤਾਗਰਭਜੇਨਿ
ਮਹਿਕਿਗਤਿਪਾਇਆ। ਪੁਰਬਕਮਲੈਛੇਰਹਿਨਹੀਜਮਦੂਤਿਗਸਿਚਿਮਹਾਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਬੋਲੈਸੂਰੁਕਮਾ
ਵੈਅਵਰਾਕਿਸਨਨਬੁਝੈਬਹੁਤਹਈਆ। ਅਸਾਪੋਰਹੁਉਪਾਜੀਆਸੀਤਦੁਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾਘਾਇ
ਆ॥ ੩॥ ਜੇਨਹਿਨਿਵਜੋਤਿਨਹੀਸਾਜੇ। ਆਪੇਕੀਨੇਸਿਤਜਾਇਆ। ਨਨਕਦਾਸਕੀਠਿਯਾਇਰਖੇਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਰਬਹਮਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੫॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ।
ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇਨਿਹਲਾ। ਜਾਕੀਪੁਰਿਕਾਟੈਜਮਜਾਣਾ। ਚਰ
ਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੈ। ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈਤਨਕੇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਗਖੈਹਥਾ। ਪੁਰੁਮੇਰੇਅਨਾ
ਬਕੇਨਥਾ। ਪਤਿਤਉਪਾਰਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਨੁ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਦੇਇਜਿਸੁ
ਦਨੁ। ਤਜਹਿਥਿਕਗਬਿਨਸੈਅਭਿਮਨੁ। ਏਕੁਪਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੀਗੀ। ਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਗੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ
ਰੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸਾ। ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਹਰਿਆਗੁਲਤਾਸਾ। ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਰਉਪੁਭਾਅਸਾ। ਨਿਤਨਨਕੁ
ਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰਦਸਿ॥ ੪॥ ੫੬॥ ੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਖਹੁ੨
ਗਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਲਗੀਤ। ਨਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐ। ਅਵਗਉਲੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ। ੧॥ ਠਹਾਉ। ਗੁ
ਲਗਵਤਹੋਵਤਪਰਗਸੁ। ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਸਿਤਸੀਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਪਾਗੁ। ਨਨਕ
ਭਵਜਲੁਉਤਗਸਿਪਾਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥ ੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਭੁਪੁਰਾ। ਰਾਮ
ਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੋਲੇਸਗਲਾਬਿਨਸੇਰੇਗਭੁਰਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੇਈ। ਜਾਕੀਸਰ
ਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਨੀਦਸੁਹੋਲੀਨਾਮਕੀਯਾਗੀਭੂਖਾਹਰਿਸਿਮਰਤ। ਬਿਨਸੇਸਭਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਸਭਜੇਅ
ਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਭਚੰਤਮਿਟਾਈ॥ ੩॥ ਅਠਪਰਪੁਰਕਾਜਪੁਜਾਪਿ। ਨਨਕਰਾਖਾ
ਹੋਆਮਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੮॥ ੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪਵਤਾਲਾਘਰੁ੩੧ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਨਰਨਰਨਮਸਕਾਰੀ। ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਪਗਗਨਏਕਏਕੀਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਹਰਨਪਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕ

ਰਨਨਗਰਿਹਰਿਰਿਹਰੀ॥ ੧॥ ਗੀਤੀਰਪੀਰਨਾਮਹੀਰਉਚੁਚੁਅਪਰੀ॥ ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਾਮੇਲਨਾਨਕਬ
 ਲਿਹਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥ ੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਰੂਪਰੰਗਸੁਰੀਧਰੇਗਾ॥ ਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾ
 ਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਭੰਡਾਰਦਰੂਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਰੀ॥ ਨਹਸੈ
 ਗਿਗਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਤਮੀਤਉਗਣਿਪਰਿਚਿਭਗੀਮੋਰਿਚਿਏਹਾਥਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਾਸਰਨਨਕਸੁਖੁਸਿਤਭਵਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਦਿ॥ ੧੮॥

ਗੁਰੂ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧ ੧ ਰ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈਚੰਦਚਰੁਹਿਸੇਤਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਲਭੁਲਾਗੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇ
 ਬਵਕੈਸੇ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਤਸਬਨਿਵਰਿ॥ ਹੋਵੈਪਰਵਣਕਰਹਿਧਿਫੁਲਾਕਲਿਲਖਲਵੀ
 ਚਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਾਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਬਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ ਦਤਾਨੁਕਰੇਤਤ
 ਨਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੇਤਪਾਪਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ ਜੇਕੋਨਾਉਲਏ
 ਬਦਨਵੀਕਲਿਪਤਕੇਲਖਲਏਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਸਿਕਦਰੀਤਿਸਹਿਖੁਅਗੀਚਕਰਕੇਤੇਡਰ
 ਲਾ॥ ਜਾਸਿਕਦਰੈਪਵੈਜੰਜੀਤਚਾਕਰਹਬਹੁਮਰਣਾ॥ ੪॥ ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ ਤਿਹੁ
 ਜੁਗਕੇਗਹਿਅਤਪਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਲਿਕਬਵਲੀਸਰਨਿਬੇ
 ਵੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਹੋ॥ ਆਯਾਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਬਰਬਣਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਾਹੋਆ॥ ੫॥ ਪਤਿ
 ਵਿਛਪੁਜਾਸਤਵਿਲੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਲੁਕਾਹੇਜਨੇਉ॥ ਨਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚਵਹੁਸੁਚਵਿਲੁਸੇ
 ਚਨਹੋਈ॥ ੬॥ ਕਲਿਪਰਵਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ ਪੇਬੀਪੀਡਿਤਰਹੋਪੁਰਾਣਾ॥ ਨਨਕਨਉਰੁਇਆਰਤ
 ਮਾਣੁ॥ ਕਰਿਕਰਤਤੂੰਏਕੋਜਾਣੁ॥ ੭॥ ਨਨਕਨਉਮਿਲੈਵਰਿਅਈ॥ ਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨਤੀ॥
 ਜੇਪਾਰਿਤੈਮੰਗਦਿਜਾਈਐ॥ ਠਹਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਤੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧
 ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮਵੀਬਧਾਵਹਿ॥ ਅਸਲੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਮਇਹਿ
 ਤਕਾਰੀ॥ ਨਅਉਪੁਤੀਨਾਮੀਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਜੇਗੀਬੈਸਿਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਗੈ॥ ਪਪਰਿਪਚਿਮੰਗਤ
 ਲਾਜਨਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਅਪੁ॥ ਕਿਉਸਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਪੁ॥ ਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ ਭਿਖਿਆਸਹਜਿਵੀਚਰੀਖਾਇ॥ ੨॥ ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਖੰਡੁ॥ ਮਾਣ

ਅਮੋਹੁਸਹਤਿਜਮਡੰਡੁਯੈਪਹੁਭੀਖ ਨਰੁਇਅੰਧਨਿਬਾਧਿਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਬਿੰਦੁਨਾ
ਖਰਿਜਤੀਕਰਵਹਿਅਮਾਈਮਾਗਤਤੈਲੋਭਵਹਿਨਿਰਦਇਅਨਨਿਜੋਤਿਉਤਾਨਾਬੂਰਤਬੂਰੇ
ਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥ ਭੇਖਕਰਹਿਖੰਥਾਬਤੁਬਟੁਆਯੁਭੋਖੇਬੁਖੇਲੋਬਤੁਨਟੁਆਯੀਤਰਿਅ
ਗਨਿਚਿਤਾਬਤੁਜਗੇਵਿਦੁਕਰਮਾਕੋਸੇਉਤਗਜਿਪਾਗੇ॥ ੫॥ ਮੁੰਦਾਫਟਕਬਨਈਕਨਿਮੁਕਤਿ
ਨਹੀਬਿਦਿਅਥਿਗਿਅਨੀਜਿਤਵਾਇਦੀਸਾਦਿਲੋਭਨਾਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਜਨਾ॥ ੬॥ ਭਿਬਿ
ਧਿਲੋਗਾਤਿਬਿਧਿਜੋਗਾਸਬਦੁਵੀਚਰੈਚੁਕਸਿਸੋਗਾਉਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇਜੋਗੀਰੁ
ਗਤਿਵੀਚਰੈਸੋਇ॥ ੭॥ ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੁਕਰਲੇਜੋਗੁਥਾਪਉਥਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁਜਤੁਸ
ਤੁਜਿਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁਨਨਕਜੋਗੀਰਿਭਵਣਮੀਤੁ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਖਟਮਟਦੇ
ਹੀਮਨੁਬੋਗੀਸੁਗਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਗੀਵਜੋਅਨਦੁਮੇਰਾਮੁਖੀਣਾਗੁਰਬਖੀ
ਸਚਿਨਮਿਪਤੀਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਣਿਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਮੀਠਲਾਗੇਤਰਿਤ
ਰਿਨੀਮਸਮਾਈਐ॥ ੧॥ ਗਤਉਮਾਇਅਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਮੇਲਿਮਸਾਏ
ਨਮੁਰਤਨੁਨਿਗੇਲਕੁਹੀਰਾਤਿਤੁਰਾਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਮਮਤਰੇਗੁਨਲਾਗੇਗਮਭ
ਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਗੇਜਮਜੰਦਰੁਨਲਾਗੇਮੋਹਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਹਿਦੈਤਰਿਜੋਹਿ॥ ੩॥ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਰੀਗੁਰਮਤਿਜਗੇਦੁਗਮਤਿਪਰਤੀਅਨਦਿਨੁਜਗਿਰੇਲਿਵਣਾ
ਈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ੪॥ ਅਧਿਪਤਗੁਣਮਹਿਰਤਹਿਨਿਰਾਗੇਤਜਕਰਪੰਚ
ਸਬਦਿਸੰਘਰੇਪਰਪਰਜਾਇਨਮਨੁਡੇਲਾਏਸਤਜਿਨਿਰੰਤਰੇਰਤਉਜਮਾਏ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰੇਅਉਧੁਤਾਸਦਬੋਗੀਤਤੁਪਰੇਤਾਜਗੁਸੁਤਾਮਰਿਅਵੈਜਾਇਯਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਨਸੋਈਪਾਇ॥ ੬॥ ਅਨਦਸਬਦੁਵਜੋਦਿਨੁਰਤੀਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਤ
ਉਜਨੀਜਸਬਦਿਪਛਾਨੀਏਕੋਰਵਿਗਤਿਅਨਿਰਬਨੀ॥ ੭॥ ਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਤਜਿਮਨੁਗਤਾ
ਤਜਿਤਉਲੋਭਏਕੋਜਤਾਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਨਕਦੁਜਮੇਦਿਸਮਾਨਿਆ॥ ੮॥ ੩॥
ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਾਤਗਣਨਿਕਰਹਿਬੀਚਗੁਸਾਹੇਉਪਰਿਏਕੰਕਰਾਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੇ
ਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੇਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਤੁਕਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੧॥ ਭੂਨੁਬੋਲਿਪਡੇਸਚੁਕੀਐਹਉ
ਮੇਜਾਇਸਬਦਿਪਰੁਲੀਐ॥ ੧॥ ਗਤਉਗਾਣਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀਪਵੈਸੁਣਾਵੈ

ਤਤੁਨਚੀਨੀ॥ ਸਭਸੇਉਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਹੁ॥ ਤੋਰਕਬਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਹੁ॥ ੨॥ ਨਾਵਹਿ
 ਧੋਵਹਿਪੁਨਹਿਸੇਥਾ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਹਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ॥ ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮੈਲੋਪੁਰਸਾਰਥਿ॥ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨ
 ਜਪਿਤਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ॥ ੩॥ ਵਚੈਵਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਹੈ॥ ਆਪਰੁਬੈਕਿਉਪਿਤਰਤਰੈ॥ ਪਧਿਪੁ
 ਟਿਬੁਮੁਚੀਨੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੇਈਤੋਇ॥ ੪॥ ਗਣਤਗਲੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁ
 ਜੀਐ॥ ਗੁਰਕੀਜਗਦਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ॥ ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਦਿਤਮਆਇਆ॥ ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇ
 ਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਸਰਦਿਨਆਈਐਬੁਨੁਪਾਈਐ॥ ਭਗੀਮੁਕਤਾਈਐਜਨਮਿ
 ਮਰਿਆਈਐ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਉਮਰੈਬਿਕਰੁ॥ ਨਰਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ ੬॥ ਏਕਿ
 ਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥ ਦੁਬਿਧਾਰਤੇਮਹਤੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਗਸਾਦੀਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰੁ॥ ਕੋਟਿਅਧੈਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥ ੭॥ ਏਕੁਬੁਰਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ ਬੁਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਲੀਏਕੋਜਾਇਆ॥ ਆਵਲੁਜਾਣਮੇਟਿਜਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨਕੋਤਿਰਦੈਏਕੰਕ
 ਰੁ॥ ਜਰਬਹੁਲੀਸਾਚਬੀਚਹੁ॥ ਗੁਰਕੋਭਲੈਕਰਮਕਮਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਜਾਚਿਸਮਵੈ॥ ੯॥
 ੧॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਤਨਿਗੁਰੁਕਰਿਕਾਂਇਆਛੀਜੈ॥ ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਤੀ
 ਭੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਕੁਨਪੂਜੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਸੇਵਿਮਨਾਤਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ ਜਮੁਜੰਦਰੁਜੋਰਿ
 ਨਤੀਸਕੇਸਰਪ ਨਿਰਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਹਸੁਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਦੁਪਰੈਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥
 ਤੈਗੁਲਾਬੋਖਿਅਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਸਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਚਾਰੁਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਸ
 ਨੁਭੀਜੈ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਸੁਲੀਜੈ॥ ੩॥ ਅੰਤ
 ਰਿਪਚਅਗਨਿਕਿਉਪੀਰਜੁਪੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਂਇ
 ਆਗਵੁਲੀਜੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿਮੈਦੁਤੀਰਥਭਗੀਜੈ॥ ਮਨੁਨਤੀਜੁਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ ਕਿ
 ਰਤੁਪਾਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥ ੫॥ ਅੰਨੁਨਖਾਤਿਦੇਤਿਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤਿ
 ਪਤਿਨਤੀਥੀਜੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੇਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥
 ਮਨੁਤਰਿਗਾਵੈਨਤੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਅਕਰਮੁਕੀਜੈ॥ ੭॥ ਉਂਦਰਦੁੰਦਰਪਾ
 ਸਿਧੀਜੈ॥ ਪੁਰਿਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥ ੮॥ ੫॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਕਤੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਤੋਈ॥ ਜੁਗਤ

ਚੁਗੀਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ।ਉਤਿਪਤਿਪਰਥਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਅੰਸਾਮੇਰਠਕੁਰੁਗਤਿ
ਰਹੀਭੀਰੁ।ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖਪਾਇਅਹਰਿਕੋਨਮਿਨਤਗੋਜਮਤੀਹੁ॥੧॥ਰਹਤਉਨਾਮੁ
ਰਤੁਹੀਰਾਨਿਰੋਲੋਧੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅੰਤੋਧੁ।ਜਿਤਵਸੂਚੀਯਾਚਾਥੋਧੁ।ਪਰਿਦਰਸ
ਚਨਪੀਰੋਧੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਿਮਤਿਕੋਸਹਿਤੁਗਰਿਅਸਥਨੁ।ਨਾਮੁਬਿਜਥਪਚਤਿਅਭਿਮਾਨੁ।
ਨਾਮਬਿਨਕਿਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਯਮਨੁ॥੩॥ਤਉਅੰਕੁਰਕੋਰੋਨਹੀ
ਪਾਵੈ।ਪਾਠਪੜੈਲੋਲੋਕਸੁਣਾਵੈ।ਤੀਰਥਭਗਮਿਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ।ਨਾਮਬਿਨਕੋਸੇਸੁਖੁਪ
ਵੈ॥੪॥ਜਤਨਕਰੋਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਪਈ।ਮਨੁਅਡੋਲੈਨਰਕੇਪਾਈ।ਜਮਪੁਰਿਬਧੋਲੈਲੋਲ
ਈ।ਬਿਨੁਨਵੈਜੀਉਜਿਥਿਬਯਿਜਾਈ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੋਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ।ਹਰਿਨਿਗੁਣਿਨਿ
ਪਤਵਹਿਭੇਵਾ।ਸਬਦਵੀਚਾਰਿਗਤਹਿਗੁਰਸੇਵਾ।ਮਨਿਤਨਿਨਿਗਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੬॥
ਕਹੀਮੀਮਲੋਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ।ਤਮਸਰ ਨਗਾਤਿਹਰਉਸੁਭਉ।ਤੁਸਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਉ।
ਜਪੁਜਪਉਗੁਰਮੁਖਿਤਕਿਨਉ॥੭॥ਹਉਮੇਗਰਬੁਜਾਇਅਨਭੀਨੈ।ਭੂਠਨਪਾਵਸਿਪਖੰਡ
ਕੀਨੈ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਹੀਪਰਬਗੁਨਲਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਰੁ॥੮॥੬॥ਗਾਮਕਈ
ਮਤਲਾ੧ ਜਿਉਅਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਰੋਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉਮਰਣੁਭਇਆ।ਜਿਉਰਸ
ਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਓਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਯਿਪਾਇਆ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਈ
ਆ।ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਤੇਤੁਵਧਾਇਤਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਗਮਿਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਤਉ।
ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਗਾਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪੀਜਗਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆ।ਪੁਨੁਦਨੁਇਸਨਨੁਨਾਸ
ਜਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਬਾਦੇਜਇਆ॥੨॥ਲਾਲਚਿਲਾਗੋਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਆਵਤਜਾਵਤਜ
ਨਮੁਗਾਇਆ।ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੋਸਿਗਤਿਮਰੋਸੁਰਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਲਗਾਇਆ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਿਦਤਾਤਿਪਗਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਰਬਦਇਆ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਰਾ
ਮਨਾਮਬਿਨੁਲਕਿਗਾਇਆ॥੪॥ਮਿਖੂਮਤਿਵੇਸਕਰਹਿਨਟੁਆਜਿਉਮੋਤਪਾਪਮਹਿਗਲਤ
ਗਾਇਆ।ਇਤਉਤਮਾਇਆਦੇਖਿਪ੍ਰੰਗੀਸੋਤਮਾਇਆਕੋਮਗਨੁਭਇਆ॥੫॥ਕਰਹਿਬਿ
ਕਾਰਵਿਥਰਪਠੇਰੇਸੁਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਗੀਮਪਾਇਆ।ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰ
ਮਤਿਲੋਵਹੁਰੋਗੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭਇਆ

ਕਿਸਕਾਇਤੁਤਨੁਪੁਨੁਜੋਠਿਓਲੇਵੈਅੰਤਰਿਸਹਜਾਦੁਖੁਪਇਆ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਇਕਿਛੁਸਥਿ
 ਨਚਾਏਜੋਦੀਸੈਸਭੁਤਿਜਹਿਮਾਇਆਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੇਖੁਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਲੇਪਾਰਿ
 ਪਇਆ॥੮॥ਮੁਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿਸਹਿਸੁਣਾਵਹਿਭੈਸਾਗਰਅਸਮਧਿਪਇਆਦੇਖਿਕੁ
 ਟੰਬੁਮਾਇਆਗਿਹਮੰਦਰੁਸਾਕਤੁਜੰਜਾਇਪਗਾਇਪਇਆ॥੯॥ਜਾਮਾਏਤਾਤਿਨਹਿਪ
 ਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਬੁਲਾਇਯਾਇਆਜੋਕਿਛੁਕਰਣਸੋਕਰਿਗਇਆਬਖਸਣਹਰੈਬਖਸਿ
 ਲਾਇਆ॥੧੦॥ਜਿਨਿਏਤੁਚਾਖਿਅਗਮਰਸਾਇਲੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਏਚੁਭਾਇਆਗਿਧਿ
 ਸਿਧਿਬੁਧਿਬੀਅਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਾਇਪਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਹਰਖਸੋਗਤੇਬਿਰਕਤੁਭਇਆਅਪੁਮਰਿਗੁਮੁਖਿਤਖਿਪਾਏਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ॥੧੨॥੭॥ਸਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ਦਖਲੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁ
 ਦਿਵਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਰਸਿਲੀਲਾ॥੧॥ਮੇਰਗੁਰੁਦਇਆਬੁਸਦਰੀਗੀਲੀਲਾਅਹਿ
 ਨਿਸਿਰਹੈਏਕਇਵਲਾਗੀਸਾਚੇਦੇਖਿਪਤੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹੈਗਗਨਪੁਰਿਦਿਸਟਿਸਮੇ
 ਸਰਿਅਨਤਸਬਦਿਰੰਗੀਲਾ॥੨॥ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਬੁਧਿਓਲੀਲਾਜਿਹਵਰੰਗਿਰਸੀਲਾ
 ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਿਰਚੁਰਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਲਾ॥੪॥ਏਕਮਤਿਸਰਬਸਰਬ
 ਮਤਿਏਕਾਏਤਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁ
 ਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕਪਰਗਾਸਿਅਤ੍ਰਿਭਵਲਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੇਤਖਤਿਸਚ
 ਮਤਲੀਏਠੇਨਿਰਕੁਉਤਵੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗਿਜੋਗੀਪਟਿਪਟਿਕਿੰਗੁਰੀ
 ਵਾਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰਾਇਪ੍ਰਭੁਕੀਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
 ਅਉਹਠਿਤਸਤਿਮਹੀਪਰਛਾਇਆਪਰਾਣਿਗਗਨਿਕਲਪਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਜਬਦ
 ਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਲਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਰਿ
 ਮਨੈਮਹਿਰਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿਫੀਜੁਗਤਿਅਨਹਦਿਵਜੈਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਲੁਤਹੀਮਨੁਰਾਖਿਅਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੀਮਲਿ
 ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕਨਿਗਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਤੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਜੈ
 ਸਬਦੁਨਿਰਚੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਅਸਾਣੁਅਉਪੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕੰਇਆ

ਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀਚਰੀ॥੧॥ਸਥਾਦਿਰਵੈਆਸਦਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਲਾਕ
ਗੀ॥੧੦॥ਕਾਲਾਥਿਕਾਕਰੇਕਹਿਥਪੁਰੇਜੀਵਤੰਮਨੁਮਾਗੀ॥੧੧॥ਬਹਮਾਥਿਸੁਰਮਹੇਸ ਇਕਮੁਗਤਿ
ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਗੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸਥਿਤਰੈਕੁਵਸਾਗਰੁਅਤਮਤਤੁਵੀਚਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਗਵਿਆਗੁਲਕਾਗੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਯਾਏਗੁਲਦਾਤਾਹਉਮੈਵਿਸਨਾਮਾ
ਗੀ॥੧੫॥ਤੈਗੁਲਮੇਟੇਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਭਗਤਿਨਿਰਾਗੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਰਿਦੈ
ਏਕੁਮੁਗੀ॥੧੭॥ਮਨੁਮਾਮਸਥਿਰੁਸਬਦੇਰਤਾਏਹਕਰਲੀਸਾਗੀ॥੧੮॥ਬਿਦੁਬਾਦਨਪਖੰਡੁਅਉਪੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਖੀਚਾਗੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਪੁਜਤਸਤਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੦॥ਸ
ਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਗੇਅਉਪੁਜੋਗੁਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੧॥ਜਾਇਆਮੇਹੁਭਵਜਲੁਹੈਅਉਪੁਸਬਦਿਤਰੈ
ਕੁਲਤਾਗੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੁਰਜੁਗਚਾਰੈਅਉਪੁਬਾਲੀਭਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਆਅਉਪੁਨਿਕਸੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮੇਲਾਏਨਨਕਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀ॥੨੫॥੯॥

ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੩੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਰਮੇਦੀਆਮੁਦ੍ਰਕੀਪਾਇਜੋਗੀਖੰਥਕਰਿਤੂਦਇਆ॥ਅਵਲੁਜਾਨਾਥਿਕੁਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀ
ਨਿਭਵਲਾਜੀਦਿਲਾਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉ
ਹੈਰਹਿਵਲਾਇ॥੨॥ਰਹਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਪਤਕਰਿਝੁਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਿਆਨਕ
ਕਰਿਰੰਗਜੋਗੀਸਿੰਝੀਸੁਗਤਿਵਜਾਈ॥੩॥ਮਨੁਦ੍ਰਿਕੁਕਰਿਆਸਦਿਥੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਲਾਜਾ
ਈ॥ਕੀਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਲਿਚਰਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੪॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਪਿਆਨੁਨਲਾਹੈ
ਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਈ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਾਤਿਨਾਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੫॥ਭਉਭਾਉ
ਦੁਇਪਤਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਤੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਾਥਿਸਿਵਿਸਨਾਖੰਡੀ॥
੬॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਰੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਰਵੈਜੋਗੁਗਤਿਇ
ਵਪਾਏ॥੭॥ਨਦਰੀਅਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਥਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਵ
ਨੀਲਾਗੈਤਾਇਸੋਝੀਪਾਈ॥੮॥ਏਹੁਜੋਗੁਨਹੈਜੋਗੀਜਿਕਟੈਥੁਛੈਤੋਪਰਭਵਲੁਕੰਗੀ॥ਹਿਰਸਰੀਰ
ਮਹਿਰਹਿਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਦੀਅਪਣਾਹਰਿਪੁਛੁਲਾਹਿ॥੯॥ਇਹੁਜਗਤੀਮਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀ

ਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਰਾਤਿਸਮਾਇਆਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਤੇਗੀਰੋਗੁਜਾਇਗਵਾਇਆ
 ੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁੰਨੋਗੀਜਿਸਨੇਮੀਨੇਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਈਬੁਝੈਜੋਗੁਗਤਿਸੋ
 ਪਾਏ॥੧੦॥ਜੇਗੈਕਮਰਗੁਬਿਖਮੁੰਨੋਗੀਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੋਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਕਾਰਿਏਕੇਵੈਖੈਵਿਚਰੁਭ
 ਰਮੁਦੁਕਾਏ॥੧੧॥ਵਿਲੁਵਜਾਈਕਿਉਗੀਵਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿਉਗੀਵਜਾਈ॥ਕਰੈਨਕਭਮੁਕਤਿਹੋਵਹਿਜੋ
 ਗੀਸਾਚੇਰਹਿਸਮਾਏ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤਾਸਾਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸਿਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈ॥੧॥ਰਹਾਈ॥ਸਾਚੇਰਹੁਸਦਾਸ
 ਰਹੁਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮੁਕੁਪਾਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੨॥ਅਪੁਛੇਰਿਨਾਮਾਏਵਲਾਗੀਮਮਭਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥
 ੩॥ਜਿਸਥੇਉਪਜੈਤਿਸਥੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹੁਰਿਦੁਰਿਨਹਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿ
 ਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਤਸਿਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁ
 ਨਿਰਮੋਲਕੁਵੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭਗਿਮਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਮਨੁਰਖਹੁਇਕਠਾਈ॥
 ੮॥ਬਿਨੁਨਵੈਸਭਭੂਲੀਠਿਰਦੀਬਿਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੯॥ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਹੋਏਪਾਖੀਰਿਜੋਗਨ
 ਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਅਸਾਲਿਖੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਪਾਤਰਥਾਜੀਸਬਦਿਨਿ
 ਵਾਰੇਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਈ॥੧੨॥ਏਹੁਸਗੀਰੁਸਰਵਰੁਹੈਸਿਤਹੁਇਸਨਸੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥
 ਨਾਮਿਏਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧੪॥ਤੈਗੁਲਾਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿ
 ਨਾਹੀਬਿਨੁਨਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਮੁਗਤਿਤਿਗੁਲਿਭਗਿਮਭੁਲਾਈ॥੧੬॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਪਰਿਤਪੜਹਿਪਰਿਵਾਦੁਵਖਾਲਹਿ
 ਤਿੰਨਬੁਝਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿਅਮਾਤੇਭਗਿਮਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤ
 ਜਨਕੀਉਤਮਥਲੀਜੁਗਿਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਲੀਯਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਾਚਿਸਮਾ
 ਏਈ॥੨੧॥ਕਾਇਅਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਲਾ
 ਬਿਨੁਗਨਾਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੇਇਲਦੇਖਿਰੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਆਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥
 ਅਦਿਸਟਸਦਾਰੈਨਿਰਲਾਮੁਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲਾਈ॥੨੫॥ਹਉਗੁਰਸਾਲਹੀਸਦਾਅਪਲਾਜਿਨਿਸਾਚੀ
 ਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਨਕੁਏਕਕਰੈਬੇਨਤੀਨਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਈ॥੨੭॥੨॥੧੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੀਭਰੈਸਿਤਹੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥ਸਿਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੁਰਾਪਈ ਨਮੋਪੁਜਕਰਾਈ॥੧॥ਗਰਾਇਗਰਿਬਿਨੁਸਭਕਿਛੁਮੈਲਾਸੀਤਹੁਕਿਆਹਉਪੁਜਚੜਾਈ॥੨॥
 ਰਿਸਾਚੇਭਵੈਸਾਪੁਜਾਹੈਵੈਭਾਲਾਮੀਨੇਵਸਾਈ॥੩॥ਪੁਜਾਕਰੈਸਭਲੋਕਸੀਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪॥
 ਸਬਦਿਮੈਰੈਮਨੁਗੇਮਲੁਸੀਤਹੁਣੇਹੁਪੁਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥ਪਵਿਤਪਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਗੁਪੁਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਲੈਸੀਤਹੁ
 ਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੁਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੯॥ਪੁਜਾਕਰਹਿਪਤਾਬਿ
 ਪਿਨਹੀਜਾਣਹਿਤੁਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੁਜਾਜਾਣੈਭਾਲਾਮੀਨੇਵਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾ
 ਲੇਤੇਸਭਿਸੁਖਪਾਵੈਸੀਤਹੁਅੰਦੇਨਾਮੁਸਥਾਈ॥੧੨॥ਅਪਣਾਮਾਪੁਪਛਲਾਹਿਸੀਤਹੁਕੁੜਕਰਹਿ
 ਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਾਖੀਰਕੀਨੈਜਮੁਨਹੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦਅ
 ਪੁਪਛਲਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੁਆਸੁਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੇਤੀਜੇਚਿਮਿਲਾਈ॥
 ੧੬॥ਸੁਲਿਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਲਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈ
 ਵਰਿਸਾਚੈਸਭਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਥਾਣੀਸਦੁਵਖਲੈਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿ
 ਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪੁਤੁਅੰਤਿਸਥਾਈ॥੨੦॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥
 ੩॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਾਅਚਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ
 ੧॥ਸੀਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਗਰਾਇ॥
 ਪਰਸਪਰਸੇਠਿਠਿਪਰਸੁਤੇਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਠਿਹਰਿਅਭਿਮਾਨੀ
 ਤਿਨਜੁਐਥਾਜੀਹਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿ
 ਨੁਰਤੇਸਹਜੇਮਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਤਿਤਤਿਥੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾ
 ਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀ
 ਉਸਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅ
 ਪਣਿਆਭਗਤਾਨੇਆਪੇਤੁਨਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਰੀ
 ਗਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿਤੁਸਭਕਿਛੁਹੋਤਿਸਕਾਅਖਲਾਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬ
 ਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਵੈਭੁਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥

੧੬॥ ਜੇ ਸੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਥਾ ਦਿਸਵਰੀ॥ ੧੭॥ ਕਾਂਇਅ ਕੰਚਨੁ ਸਥਾ ਦੇਗਤੀ
 ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ॥ ੧੮॥ ਕਾਂਇਆ ਅੰਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੧੯॥ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਖਜ ਹਿਸੇਈ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਛੂਟਿ ਮੁਏ ਅੰਤਿ ਕਰੀ॥ ੨੦॥ ਥਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆ
 ਰੀ॥ ੨੧॥ ਜੇ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਸਨਾ ਮਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾ
 ਤਾ ਜਿਸਨੇ ਭ੍ਰਿਖਾਤੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਅੰਤਿ ਕਰੀ॥ ੨੪॥
 ਜਿਚਰੁ ਮੰਦਗਿ ਸਾਸੁ ਚਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐਰਾ ਮਨੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੫॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗਤ
 ਹੋਇ ਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪਿਆਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਗੈ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਬ
 ਲਿਹਰੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗਏ ਬਰੇ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੨੮॥ ਅਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ
 ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਾ ਮੁਨਚੇ ਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀ ਚਰੀ॥
 ੩੦॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਰਿਪਤਿ ਰੋਖ
 ਘਾਈ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਠਹਿਓ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਗਤ ਦੇ ਦਾਰਿ ਜਕੁ ਸਥਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲਾ
 ਸੇ ਕਰਿ ਹਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ॥
 ੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਆਪਣਾ ਅਪੁਆਪਿ ਉਪਾਏ
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ॥ ੮॥ ਏਕਿ
 ਦਾਤੇ ਏਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਅੰਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ੯॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾ
 ਈ॥ ੧੦॥ ਅਪਿ ਸੁਪੁਸਿਅਲਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਰਨੁ ਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤ
 ਰਿ ਆਪੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ੧੨॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ॥ ੧੩॥
 ਜਿਨੀ ਚਾਖਾ ਮਾਤਿ ਨਾਸਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੪॥ ਏਕੁ ਨਾਨਕੁ ਅਪਿ ਭੁ
 ਲਾਏ ਏਕੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਯਹਿ ਹੁਸੀਤ ਹੁਤਿ ਸਦੀਵ ਭੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ ੧੬॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵੁ ਸੁਭਲਾਤ ਬਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਨਿਅਉਤਿ
 ਸੈਕਾ ਹੋਸਦਾ ਸਾਚਾ ਵਿਰਯੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ॥ ੧੮॥ ਤਿਸਨੇ ਪੁਲੀ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ
 ਲਾਤ ਬਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਏ ਜੇਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਦਾ

ਹੈਸਾਚਾਬਾਈਸਥਦਿਸੁਦਾਈ॥ ੨॥ ਨਨਕਸੁਦਿਵੈਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦਮੇਰਾਪੁਰੁਰਵਿਆਸਥਥਾਈ॥

੪੦੦

੨੧॥੫॥੧੦॥

ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਗਵਿਗਤਿਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਗਾ॥ ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰਗਮਸਧੋ॥ ਮੇ
ਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਧੋ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇਅਨਨਜਾਨਾਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਨਹੀਗਿਹੁਤਜਿ
ਵਟਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਪੁਤ੍ਰਸਦਾਇਆ॥ ਕੋਈਕਹਤਉਅਨੀਨਿਭਗਉਤੀ॥ ਮੋਰਿਦੀਨ
ਹਰਿਹਰਿਚਿਟਲੀਤੀ॥ ੨॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਾਇਆਉਦਾਸੀ॥ ਕਿ
ਨਹੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀਕਰਿਆ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੈਕਲਹਿਵਡਿਆ
ਈ॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਬਾਂਹਥਹੁਭਾਈ॥ ਕੋਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਿਨ
ਹੀਪ੍ਰਧਨਗਿਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਵਰਤਨੇਮਮਾਯਾਪਈ॥ ਕਿਨਹੀਤਿਲਕੁਗੋਪੀਚੰਦਨਯਾਇਆ॥ ਮੋਰਿ
ਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੫॥ ਕਿਨਹੀਸਿਧਥਹੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ ਕਿਨਹੀਭੇਖਬਹੁਥਾਟਥਨਾਏ॥ ਕਿਨਹੀ
ਤੰਤਮੰਤਥਹੁਖੇਵਾ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਰਵੈਪੰਡਿਤਾ॥ ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤ
ਸਿਉਮੰਡਿਤਾ॥ ਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਦੀ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਦੀ॥ ੭॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁ
ਗਸੋਧੋ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਇਹੁਮਨੁਪਥੋਧੋ॥ ਕਹੁਨਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਝਿਸਨਾਮਹਾਸੀਤਲਾਇ
ਆ॥ ੮॥੧॥੧੫॥ ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਇਸੁਪਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁਪਰਿਆਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਹੁ
ਰਕਰਿਆ॥ ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੈਸੁਗਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੁਰੀਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਖਨਹਰੁਸਮ
ਰਿਜਨਾ॥ ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਾਪਮਹਤਾਗੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਭ੍ਰਾਤਪੁ
ਤਰਾਗੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕਉਗਥਿਲੇਹੁਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁ
ਪਵਨੁਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨਿਰੁਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਕੁਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰ
ਨਾ॥ ੩॥ ਛਤੀਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਜਿਨਿਭਿਜਨਦੀਏ॥ ਅੰਤਰਿਬੀਨਠਹਰਵਨਕਉਕੀਏ॥ ਥਸੁਪਾਦੀਚਿਬਰਤ
ਨਿਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੇਚੇਤਿਗੁਪਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ ਹਸਤਕਮਾਵਨਥਾਸ
ਨਸਨਾ॥ ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਭਕੀਨੇਮੇਰਾ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥ ੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰਜਿਧਿ
ਤੁਕਰਿਆ॥ ਸਗਲਜੋਨਿਮਹਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ ਅਥਤੁਸੀਭੁਭਾਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ

ਕੁਧਿਆਈ ਨੇ॥ ਫੁਆਈ ਭੁਭੁਏ ਕੋ ਭੋਯਾ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀ ਐ ਤਤ ਤਤ ਤੇ ਯੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿਆ ਸੁਕੋ
 ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿ ਐ ਏਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੋ॥ ੭॥ ਯਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਗੇ॥ ਨਾਕਿ ਛੁਸੇ ਵਨ ਕਰਮਾਰੇ
 ਗੁਰੁ ਥੋਹੇ ਝੁਵਤ ਭਗੀ॥ ਮਾਇਆ ਨਨਕ ਦਾ ਸਸੀਗ ਪਾਖਰ ਤਰਿਆ॥ ੮॥ ੨॥ ੧॥ ਫੁਆਰ ਮਕਲੀ
 ਮਹਲ ੫ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈਰੰਗਰ ਸਿਰੁ ਪਾਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਤਾਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਰਾਜ
 ਮਿਲਖ ਵਾਪਰਾ॥ ਸੰਤ ਵਿਹ ਵੈ ਤਰਨ ਮਾਧਰਾ॥ ੧॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ॥ ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਪਨੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਸਾਖਿ
 ਸਾਗਨ ਗੀ॥ ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇ ਵਲਨ ਮੁਰਗੀ॥ ੨॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਖੇਤ ਤਜੁ ਆ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਅਸ
 ਥੀ ਭੁਆ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਪਰਦਰ ਬੁਚੇਰਾਏ॥ ਰਚਿ ਜਨਾਇਹ ਵੈ ਨਾਮ ਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ
 ਵੈ ਜੋਗਤ ਪੁਜਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਸੋਗ ਬੁਧੀ ਜਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਨਾਮ ਪਾਰਜਤ ਬਿਹਾਏ॥ ਸੰਤ ਬਿਹ ਵੈ ਕੀਰ
 ਤਨੁ ਗਾਏ॥ ੪॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਦਿਨੁ ਗੋਲੀ ਚਾਣਤਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਸੋਪੀ ਰੁਮਾਣਤਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ
 ਬਾਣ ਪੜਵਤਾ॥ ਸੰਤ ਬਿਹ ਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤਾ॥ ੫॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਨਟ ਨਟਿ ਕਨਿਰਤਾ॥ ਕਾ ਭੁ
 ਬਿਹ ਵੈ ਜੀਅ ਏਹ ਰਿਹਤਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਿਹਤਾ॥ ਸੰਤ ਬਿਹ ਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤਾ॥ ੬॥
 ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਮਤ ਮਸੂਹਤਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਸੇਵ ਜਰੁ ਰਤਾ॥ ਕਾ ਭੁਬਿਹ ਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤਾ॥
 ਸੰਤ ਬਿਹ ਵੈ ਹਰਿ ਗੁਪੀ ਵਤਾ॥ ੭॥ ਜਿਤੁ ਕੋਈ ਏ ਆਤਿ ਤਹੀ ਬਗਾਨਾ॥ ਨਾਕੋ ਮੁੜੇ ਕੋ
 ਕੋ ਸਿਆਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਉ॥ ਨਨਕ ਤ ਕੋ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੮॥ ੩॥ ੧॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ਦਵਾ ਅਗਨਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਬੂਟਾ॥ ਮਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟਾ॥ ਜਾਕਾ ਨਾਮੁ
 ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਤੋਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਗਏ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨ ਹਰ ਦਇਆ॥ ਜਤ ਕਤ
 ਦੇਖ ਉਤਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਸੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖੀ ਮਟਤਾ॥ ਧਨ ਬਿਗਸੇ ਗ੍ਰਿਹ
 ਆਵਤ ਕੰਤਾ॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਪਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰ
 ਸਨੀ ਜਿਉ ਗਏ ਰਖਵਾਣਾ॥ ਮਾਤੀ ਪਤ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਣਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੀ
 ਲਿਜਾਇ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਖੇ ਕੀ ਠਿਕਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੇਖੇ ਖਤ ਤੇਇ ਅਨੰਦਾ॥
 ਗੁੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦਾ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ
 ੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਜਾ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਛਤ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਿਉ ਸਾਬੁ ਨਿਕਾ ਪਰਉ

ਜਲਹੇਤਾਨਾਮਜਪਤਸਰਬੁਖੁਭਉਏਤਾ॥੫॥ ਜਿਉਚਕਵੀਸੁਰਜਕੀਆਸਾਜਿਉਚਾੜਿ
 ਕਬੂਦੀਪਆਸਾਜਿਉਕੁਰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਯੋ॥ ਤਿਉਤੋਰਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ॥ ਭਾਤਮਹੀਕ੍ਰਿ
 ਪਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਇਆਲਾਭਏਤਾਯਾਏਦੀਤਿ॥ ਦਇਆਪਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਤਾਗਾਈ
 ਨਿਤੇਤੇਈਛੁਟਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਕੁਮ
 ਭੈਛੁਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ॥ ਨਨਕਪੇਖਿਉਸਭੁਇਸਮਾਦਾ॥ ੮॥ ੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
 ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪੁਰਸਗਲਤੁਮਾਗੀਧਰਨਾ॥ ੧॥ ਇਉਮਨੁਤਰਿਕੋਨਮਿਉਧਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਤਉ
 ਮਿਨਮਹਿਥੀਪਉਥਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਮੁਕੋਪੁਲੋਬੁਛੁਟਨਿਦਾਸਪੁਸੰਗਿਬਿਦਾ
 ਦਰਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤੋਵੇਸੁਖੇਸੁਖਿਗੁਦਰਨਾ॥ ੪॥ ਭਗਤਸਰਦਿਜੋਅਵੇਪੁਲ
 ਤਿਸੁਈਤਉਤਨਤਰਨਾ॥ ੫॥ ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਤੀਆਗੇਸਚਨਾ॥ ਭਾਤੁ
 ਦਾਤਾਸਰਨਜੀਅਕਾਆਪਨਕੀਆਪਾਣਨਾ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਉਪਰਿਨਨਕੁਵੈਵੈ
 ਰਨਾ॥ ੮॥ ੫॥ ੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਸਤਿਤਰਿਸਿਉਦੇ
 ਇਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏਅੰਤੋਤੇਇਸਖਾਈ
 ॥ ੧॥ ਰਤਉਸਗਲਤੁਖਕਾਡੇਰਾਭੀਨਸੰਤਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀ
 ਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਵੈਵਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥ ੪॥
 ਈਪਨਤੇਵਿਚਰਨਕਮਲਾਦ੍ਰਿਕਾਏਏਕਸਥਾਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਅੰਧਕੁਪਬਿਖਿਆਤੇਕਾਦਿਉ
 ਸਚਸਥਾਦਿਬਣਿਆਈ॥ ੬॥ ਜਨਮਮਰਣਕਸਯਸਾਚੁਕਾਬੁਕੁਤਤੁਨਧਾਈ॥ ੭॥
 ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਉਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤਪਤਾਈ॥ ੮॥ ਸੰਤਸੀਰੀਮਤਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਅ
 ਨਿਤਚਲਵਸਿਆਜਾਈ॥ ੯॥ ਪੂਰੇਗੁਰਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਯਗਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥ ੧੦॥ ਨਾਮੁਸਿਧਾ
 ਨੁਪਾਇਆਵਡਭਗੀਨਨਕਨਗਰਿਨਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਪਾਸਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੇਗੁਰੁਕ
 ਮਾਈ॥ ੧੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਤੇਜੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥ ੧੩॥ ਪੁਤਕਲਿਤਮਤਾਬਿ
 ਖਿਅਮਤਿਗੁਰਿਸਾਚੇਲਾਇਤਰਾਈ॥ ੧੪॥ ਅਪਣੇਜੀਅਤੇਆਪਿਸਮਾਏਆਪਿਲੀਏਲਾਵਿ
 ਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਾਚਧਰਮਕਾਥੇਵਾਬੰਧਿਆ ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥ ੧੬॥ ਬੇਸੁਮਰਬੇ
 ਅੰਤਸੁਆਮੀਨਨਕਕਲਿਬਲਿਜਾਈ॥ ੧੭॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਿ

ਦੀਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜੀ ਅਨਕ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਕੈ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ-
 ਰਭਉ ਸਭ ਜਾਇਥਾ ਯਿਹ ਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਭਗਤਿ ਦੀਨੁ ਭਗਤੀ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਨਕ ਜਾਚੈ
 ਮਾਈ॥ ੨੧॥ ਫਿ॥ ੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ ਸਿਖ ਹੁਸਬ ਦੀਪਾ ਆਰਿਓ ਜਾ-
 ਨ ਮਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ॥ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ
 ਰਾਮੀ ਪਾਏ ਹਰਿ ਪੇਸ਼ ਭਗਤਿ ਬਲਿ ਆਈ ਸੰਤਹ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੈ ਪਨਿਥਾ ਹੀ ਸੰਤਹ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭ
 ਦਾ ਸਕਉ ਦੀਅਸ ਗਲੀ ਵਿਸਨ ਉਯਾ ਹੀ ਸੰਤਹ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੋਜ ਤਖੇ ਜਤ ਲਾਭੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ
 ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੁਣਾ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸਿ-
 ਤਹ॥ ੪॥ ਗੁਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੫॥ ਅੰਤ
 ਮਗੁ ਗਵਿ ਅਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੬॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਅ
 ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸੰਤਹ॥ ਫਿ॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਅਸਭ ਗਈ ਸੰਤਹ॥ ੭॥ ਮੀਤ
 ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਹੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਿਰਾ ਮਨਾ ਮੂਚਿਤਾ ਗੀ॥ ਘੁਮਨ ਪੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਨਕ ਪਾਰਿਉਤਾ ਗੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖਾ ਬਹਿ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਮਾਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾ ਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਹਿ-
 ਨਿ ਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਲੀ ਕਿਠ ਪਧਾ ਗੀ॥ ੩॥ ਉਪਰੇ ਸਿਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਾਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ॥
 ੪॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਮਧਾ ਗੀ॥ ੫॥ ਨਕੇਈ ਸੁਰੁ ਨਕੇਈ ਹੀਲਾ ਸਭ
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੬॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੇ ਚਰਗਵਿ ਆਏ ਕੁਮਾਰੀ॥ ਫਿ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ
 ਲੁਕੇਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਪਾਵਾ ਗੀ॥ ੭॥ ਨਾਮ ਦਸੁ ਨਸਕਵਾਰਿ ਆਈ ਤੇਰਿ ਅਸਿਤ ਜਨ ਰੇਲਾ
 ਗੀ॥ ੮॥ ੮॥ ੯॥ ੮॥ ੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਤਿ॥ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ
 ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ
 ਹਉਂਦੁ ਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣਾ ਆਈਆ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾਵਹੁ ਹੀ ਕੇਰ

ਮਨਿਜੀਨੀਵਸਾਇਆ ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦਹੋਆਸਾਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਰਹੁ
ਰਿਨਾਏ॥ਹਰਿਨਾਏਹੁਤੁਮੰਨਮੇਰੇਦੁਖਸਾਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਚਿਹੁਕਰੇਤੇਰਕਾਰਜਸਾਭਿਸਵਾ
ਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਏ॥
੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਵਣੇ॥ਸਦਾਸਿਫ
ਤਿਸਲਾਹਤੇਗੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਣੇ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬ
ਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧੋਗੇ॥ਸਾਚਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਾਭਿਗਵਾਈ
ਆਕਰਿਸੰਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਏਛੁਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਰੁਵਿਟਹੁਜਿ
ਸਦੀਅਏਹਿਵਰਿਅਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧੋਗੇ॥੪॥
ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਾਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੇ॥ਘਰਿਸਭਾਗੇਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂ
ਤਤੁਪੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਨੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਗੰਮਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਲੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਲੀਲਿਵੈਬਾ
ਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਚਿਹੋਰੁਖਉਨਾ
ਹੀਸਬਦਿਲਾਗੇਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਅਨੰਦੁਅਨੰਦੁਸਭ
ਕੋਕਹੈਅਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ॥ਜਾਇਆਅਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੇਹੁਤਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੋਅਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਇਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਸੇਈਜਨੁਪਵੈ॥ਪਵੈਤਸੇਜਨੁ
ਦੇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰੀਆ॥ਇਕਿਭਗੰਮਭੂਲੇਠਿਗਹਿਦਹਦੇਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗੇਸਵਾ
ਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਾਇਆਨਿਰਮਲਾਜਿਨਾਭਲਾਭਾਵਣੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਜ
ਨੁਪਵਣੇ॥੮॥ਆਵਹੁਸਿਤਾਪਿਆਰਿਏਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਲੀ॥ਕਰਹਕਹਲੀਅਕਥਕੇਗੀਕਿਤੁਦ
ਅਰੈਪਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਸਚਿਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਾਮਿਮੀਨੈਐਪਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੀਨੈਹੁਗੁਰੁਕੇਰਗਾਵਹੁ
ਸਚੀਬਲੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹਸੰਤਹੁਕਾਥਿਹੁਅਕਥਕਹਲੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਈਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਆ॥ਚਤੁਰਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੁਸੁਲਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਲੀਜਿਨਿਏਤੁਭਗੰਮਭੂਲਾ
ਇਆ॥ਮਾਇਆਤਮੋਹਲੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਰਗਉਲੀਪਈਆ॥ਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਤਿਸੇਵਿਵ

ਨਿਸੇਹੀਰਾਣੀਆ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚ ਤੁਰਾਈ ਕੈ ਨੈਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨੀਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸ
 ਦਾਸ ਦਸਮਾਲੇ ॥ ਏ ਹੁਕਟ ਬੁਝੂ ਜਿ ਦੇਖਦ ਚਲੈ ਨਹੀ ਤੇਰੈ ਨਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਹੀ ਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿਖਿ
 ਉਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੀਮੁ ਮੁਲੇ ਨਕੀਚੈ ਜਿ ਤਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਲਿ
 ਤੁਹੈ ਵੈ ਤੇਰੈ ਨਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨੀਪ ਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਦਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
 ਨਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਲਾ ਆਪੁ ਤੁ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ
 ਕੋਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਆਖਹਿ ਤਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਰਾਮੰਤੁ ਨਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਗੁ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜ ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ
 ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਤੁ ਪੁਉਪਾਏ ॥ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾ ਲਿਆ
 ਏਆ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅੰਕੁ ਕਰੁ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਜਿ ਸੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਤਿ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤ ਕੀ ਚਲਾਨਿ ਗਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਣੀ ॥ ਭਗਤ ਹਕੋਗੀ ਬਿਖਮ ਮਗਰੀ
 ਚਲਾਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅੰਕੁ ਕਰੁ ਤਜਿ ਤੇ ਸਨਾ ਬਹੁ ਤਨਾਹੀ ਬੋਲਦਾ ॥ ਪੀਨੀ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾ ਲਹੁ ਨੀਕੀ ਏਤੁ
 ਮਗਰੀ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਜੀਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿ ਆਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਚਲਾ ਭਗਤਾ ਜੁ
 ਗਹੁ ਗੁਨਿ ਗਲੀ ॥੧੪॥ ਜੇ ਉਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿ ਵਚਲਹੁ ਸੁ ਅਮੀਹੋ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇ
 ਵਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿ ਵੈ ਚਲਹਾ ਜੀਨਾ ਮਗਰੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੀਨਾ ਮਿਲਾਇਹਿ ਸਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ
 ਪਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿ ਸੇਰੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਲੀ ਸਿ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿ
 ਉਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਵਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਣਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਏਕਿ ਫਿਰਹਿ ਪਨੇਰੇ ਕਰਹਿ
 ਗਲਾ ਗਲੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏ
 ਸੇ ਜਨਾ ਜੀਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਰਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਲ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇ ਪਵਿ
 ਤ੍ਰਾ ਜੀਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜੀਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ
 ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਵਿਦੁ ਸਹਜੈ ਸਹਜਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਕਿਤੇ ॥ ਜਿ ਜਿ ਮਿਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸ
 ਹਜੈ ॥ ਜਿ ਮਿਲੈ ॥ ਲੁਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਭਾਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਪੈਵਹੁ ਸਬਦਿ ॥ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿ

ਤੁਲਾਇ। ਕਤੋਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾ ਦੀਸਤੁ ਉਪਜੋਇ ਤੁਸਤਸਾਇਵ ਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਤੁ ਮੇਲੇ ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਤੁ ਮੇਲੇ ਬਿਨੀਜਨ ਮੁਖੁ ਐਤਰਿਆ ਏਤਰਿ ਸਨਾਵਰੇ ਗੁਲਗਾਮਰ ਲੁਮਨੁ ਵਿਸਾ
 ਰਿਆ ਵੇਦ ਮਹਿਨਾ ਮੁਢਿਤ ਮੁ ਸੋਸੁਣਤਿ ਨੀਤਿ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਰਿਆ ਕਤੋਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿ ਆਕੂਰਿ
 ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨ ਮੁਖੁ ਐਤਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਤੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਤਰੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀ
 ਅਤੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ਕੁੜਕੀ ਸੋਇ ਪਤੁ ਚੇਨ ਪੀਮਨ ਸਾਸ ਚਿਸਮਾ ਟੀਜਨ
 ਮੁਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇਵਣ ਜਗੇ। ਕਤੋਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨ ਲੇ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋ ਸਿ
 ਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨ ਮੁਖੁ ਤੇਵੈ। ਤੇਵੈ ਤਸਨ ਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਤੁ ਤੇ ਗੁਰਨ ਲੇ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਚਿਰ ਦੇਖਿ ਆਏ
 ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੇ ਸਮਾ ਲੇ। ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਤੇ ਪਰ ਲੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਛੁਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ। ਕਤੋਨਕੁ ਸੁਣਤੁ
 ਸੰਤੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨ ਮੁਖੁ ਤੇਵੈ॥ ੨੧॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇਵੈ ਮੁਖੁ ਤੇਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਪੁਛਤੁ ਬਿਬੇਕੀ ਆਜਾਏ। ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਗੀਸਾ ਵੇਵੇ ਵੇਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਫਿਰਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਪਾਵੇ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਕਤੋਨਕੁ ਵੀਚਰਿ ਦੇਖਤੁ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
 ॥ ੨੨॥ ਆਵਤੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਾਓ ਤੋਗਾ ਵਤੁਸ ਚੀਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾ ਵਤੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਗੀਬਾਣੀ ਅਸਿ
 ਰਿਬਾਣੀ। ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿਕਰ ਮੁਖੁ ਤੇਵੈ ਚਿਰ ਦੇ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਪੀਵਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਤੁ ਚਿਰਿ ਗਿਜ ਪਿਤੁ ਸਰਿ
 ਗਪਾਣੀ। ਕਤੋਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਤੁ ਏਤਸ ਚੀਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਤੇਰ ਕਚੀ ਤੇ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਕ
 ਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਤੇਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਤ ਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣ ਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ। ਚਿਰਿ ਚਿਰਿ ਤਕ ਰਹਿ
 ਸਨ ਕਹਿ ਆਕਛੁਨ ਜਾਣੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਤਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲ ਨਿਪਏਰ ਵਾਣੀ। ਕਤੋਨਕੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਬਾਣੁ ਤੇਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਤੇ ਤੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਭੀ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਤੁ
 ਤੇ ਅਸਮਾਉ। ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੇਲਾਇ ਅਭਉ। ਆਪੇ ਤੀਰ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸੇ ਨ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ।
 ਕਤੋਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਤੇ ਤੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਭੀ॥ ੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਕੋ ਕਰਤ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ
 ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ ਅਪਿਵੇਖੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ। ਤੇਵੇ ਬੰਧਨ ਤੇਵੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ
 ਸੇਨੇ ਅਪਿ ਕਰੇ ਸੁਤੈ ਵੇਵੇ ਕਸਾ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ। ਕਤੋਨਕੁ ਅਪਿ ਕਰਤ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ॥ ੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਚੀ ਚਰ ਦੇ ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ। ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ। ਤਿਤੀ ਗੁਣੀ ਸਿਸੁ
 ਭੀ ਮਸਤੁ ਸੁਤਿ ਆਗੇ ਛੇਵਿਤਾਣੀ। ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੇਜਨ ਜਗੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਵਸਿ ਆਬੋਲਾ ਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥

ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋ ਅਨਇਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜਗਤ ਗੋਇ ਵਿਹਾਣੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਤ ਕੇਉ ਦਰਮ ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਏ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਰੀ ਐ॥ ਮਨੁ ਕਿਉ ਵਿਸਰੀ ਐ ਏਵੁ ਦਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹੁ ਪਤੁ ਰਾਵਣੇ॥
 ਓ ਜੋ ਨਿਕੁ ਪੈ ਚਿਨ ਸਕੀ ਜਿ ਸਨ ਓ ਅਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਣੇ॥ ਅਪਣੀ ਲਿਵ ਅਪੇ ਲਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੀ ਐ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਏਵੁ ਦਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਰੀ ਐ॥ ੨੮॥ ਜੋ ਸੀ ਅਗਨਿ ਉ ਦਰਮ ਹਿ ਤੋ ਸੀ ਬਾ ਹਰਿ
 ਮਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭੁ ਇਕੋ ਜੇ ਪੈ ਕਰ ਤੇ ਕੇ ਸੁਰ ਚਾਇਆ॥ ਜਾ ਤਿ ਸੁਭਾ ਲਾਤਾ ਜੀ ਮਿਆ ਪਰਵਰਿ
 ਕੁਲਾ ਭਾਇਆ॥ ਲਿਵ ਭੁਕੀ ਲਾਗੀ ਵਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੇ
 ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਜਿਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ॥ ੨੯॥
 ਤਹਿ ਮੁਲ ਕੁਤੇ ਮੁਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮੁਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟੁ ਰਹੇ ਸੋ ਕਵਿ ਲਾਇ॥ ਐਸਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿ ਸੋ ਸਿਰੁ ਸੁਖੀ ਐ॥ ਵਿਚੁ ਪੁਆ ਪੁਜਾਇ॥ ਜਿ ਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿ ਸੁਖਿ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥
 ਤਹਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲ ਕੁਤੇ ਭਾਉ ਤਿਨ ਕੇ ਨਲਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗ
 ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਗਾ ਸਿਜਾਣੀ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਿਨ ਪਿਤੁ ਜੀ ਅਪੁਲਾ ਤਖਾਟੁ ਦਿਤਾ ਹੀ
 ਏਹੁ ਪੁਨੁ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤੇ ਆ ਵਲ ਜਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏਹ
 ਸਨ ਤੁ ਅਨਹ ਸਿਰ ਚਿਰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿ ਚਹੁ ਤਹਿ ਗੁਪਾਏ ਮਾਇ
 ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਪਾਏ ਪੀਐ॥ ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਵਿਨ ਤਿਨ ਲਾਗੇ ਆਇ॥ ਏਹੁ ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਪਾਇ ਐਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲੈ ਜਿ ਸੁਆਇ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤੇਰੇ ਅਨਹ ਸ ਸਭੁ ਵੀ ਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩੨॥ ਏਹੀ ਗਾ ਮੇਰੀ ਆ ਤਹਿ
 ਤੁ ਮਾਹਿ ਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਤਹਿ ਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਵਿਚਿ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਤਹਿ ਆ
 ਪੇ ਮਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਜੀਉ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਤਾ ਚਲਤੁ ਤੇ ਆਚਲਤੁ
 ਨਦਰੀ ਆਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਿਸਟਿ ਕਮੁ ਸੁਰ ਚਿ ਅਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੩੩॥ ਮਨਿ ਚ
 ਓਭੁਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗ ਮੁਸੁਲਿਆ॥ ਤਹਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾਉ ਸਖੀ ਗਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਲਿਆ॥ ਤਹਿ ਗਾਉ ਮੰਗ ਲੁ
 ਨਿਤ ਸਖੀ ਏਹੋ ਗੁਣੁ ਖੁਨ ਵਿਆਪਣੇ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭ ਗੇ ਆਪਣੀ ਪੁਜਾ ਪਏ॥ ਅਨੁਤ ਬਲੀ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲੀ ਚਰਿਨ ਮੁਹਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆ ਕਰ ਲਕਰ ਲੱਯੋ॥ ੩੪॥ ਏਸ
 ਗੇ ਗਾ ਮੇਰੀ ਆਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੋ ਕਿ ਆਤੁ ਪੁਕਰ ਮਕਾਇਆ॥ ਕਿ ਕਰ ਮਕਾਇਆ ਤੁ ਪੁਜੀ ਰਾਜਾ ਤੁ
 ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਤੇਰਾ ਚਰਨ ਚਿ ਆਸੈ ਤਹਿ ਮਨਿ ਨਵ ਸਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਹਿ ਮੰਨਿ ਵ

ਸਿਆਪੁਰਾਬਿਧਿਖਿਆਪਾਇਆਕਤੈਨਨਕੁਏਪੁਸਰੀਗੁਪਰਵਾਛੁਤੈਅਸਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਭਿਚਿਤੁਲਾਇਅ
 ॥੩੫॥ਏਨੇਤੁਮੇਰਿਤੋਹਰਿਤੁਮਸਤਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਤੁਕੋਈਪਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖ
 ਤੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਤਾਇਆਏਤੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰਤੁਮਦੇਖਦੇਏਤੁਹਰਿਕਾਗੁਪੁਤੈਹਰਿਗੁਪੁਨਦਰੀਅਇ
 ਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੁਇਆਜਵੇਖਤਹਿਇਕੁਤੈਤਹਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਤੈਨਨਕੁਏਤਿਨੇਤਿ
 ਅਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਸਿਭਿਐਦਿਬਦਿਸਦਿਤੋਈ॥੩੬॥ਏਸੁਵਲਤੁਮੇਰਿਤੋਸਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏਸਾ
 ਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਓਏਸੁਲਤੁਸਤਿਬਾਣੀਜਿਤੁਸੁਲੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਤੋਅਗਸਨਾਗਸਿਸਮ
 ਈਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀਤਕੀਗਤਿਕਤੀਨਜਾਏਕਤੈਨਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਲਤੁਪਵਿਤੁਤੋਵਤੁ
 ਸਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਿਕੇਵਾਜਪਵਤੁਵਜਾਇਆਵਜਾਇਆਵਜਾ
 ਪਉਣਨਉਤੁਅਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆਗੁਰਦੁਆਰੇਓਏਭਾਵਨੀਇਕਨਦਸਵ
 ਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥੩੮॥ਨੇਕਗੁਪਨਉਨਵਲਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆਕਤੈਨਨਕੁਤਰ
 ਪਿਅੰਗੇਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਿਕੇਵਾਜਪਵਤੁਵਜਾਇਆ॥੩੯॥ਏਤੁਸਚੈਸੋਤਿਲਾਸਚੈਪਰਿ
 ਗਾਵਤੁਗਾਵਤੁਤਸੋਤਿਲਾਪਰਿਸਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਤੋਸਚੈਧਿਆਵਤਿਜਾਤੁਪੁ
 ਭਾਵਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਭੁਭਵਹੋਏਤੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਤੈਜਿਸੁਬਖਸੇਜੋਜਨੁਪਾਵਹੋਕਤੈ
 ਨਨਕੁਸਚੁਸੋਤਿਲਾਸਚੈਪਰਿਗਾਵਤੋ॥੪੦॥ਅਨਦੁਸੁਲਤੁਵਡਭਗੀਤੋਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪੂ
 ਰੇਪਚਰਕੁਪੁਪੁਰੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇਦੁਖਰੋਗਸੰਤਪਉਤਰੇਸੁਲੀਸਚੀਬਾਣੀ
 ਸੰਤਸਜਨਭਏਸਗਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀਸੁਲਤੇਪੁਨੀਤਕਤਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਅਰੁਰ
 ਪੂਰੇਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਜੇਅਨਤਦਤੁ॥੪੦॥੧॥

ਗਗੁਰਮਕਲੀ — ਸਦੁ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਾਗਿਦਤਸੋਇਭਗਤਿਵਡਲੁਤਿਪੁਤੋਇਜੀਉਗੁਰਸਥਾਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇਜੀ
 ਉਅਵਰੋਨਜਾਣਤਿਸਥਾਦਿਗੁਰਕੋਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਤੋਪਰਸਾਦਿਨਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦਪਰਮਪਦ
 ਵੀਖਵਤੋਆਇਆਤਕਾਰਚਲਦਹਰਪਰਿਮਨਮਿਸਮਾਇਆਜਗਿਆਮਰੁਅਟਕੁਅੰਤੋਤੁ
 ਠਕੁਰੁਗੁਤਿਤੇਤਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਤਰਿਭਾਣਗੁਰਗੁਇਆਗੁਰੁਜਾਵੇਤਰਿਪੁਰੁਪਾਸਿਜੀਉਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਪਤਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈ ਜਰਖ ਤੁ ਅਰਦਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਪੈ ਜਰਖ ਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਕੇ ਗੀਤ ਰਿਦੇ ਤੁ ਨ
 ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੇ। ਅਤਿ ਚਲਦਿ ਅਤਿ ਏ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾ ਬੁਨਿਖੰ ਜਨੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਤਰਿ ਪਾ ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਲਾਇਆ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਤੈ ਸਾ ਬਾ ਸਿਜੀ ਉ।
 ੨੨ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਅਉ ਮੇ ਪਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿ ਸੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੇ। ਅਨੰਦ ਅਨਦ ਵਜ
 ਤਿ ਵਜੇ ਤਰਿ ਅਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵੇ। ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਮਰਵਹੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਕਚਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿਜੀ ਉ।
 ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਠਿਕੇ ਨੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ ਸਿਜੀ ਉ। ੩। ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੇ ਆਪਣੇ
 ਬਡਿ ਪਰਵਰੁ ਸਦਾਇਆ। ਮਤ ਮੇ ਪਿਛੇ ਕੋਈ ਰਵਾਜੀ ਸੋ ਮੇ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਇਆ। ਮਤੁ ਪੈ ਏ ਮਿਤੁ ਕਿਰ
 ਜੇ ਜਿਸੁ ਮੇਤ ਕੀ ਪੈ ਜਭਵੇ। ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਤੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰ
 ਤਿਖਰੇ ਦੇ ਬਡਿ ਰਾਜੁ ਅਪਿਟਿ ਕਾਇਆ। ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤ ਭਾਈ ਗਾਮ ਦਾ ਸਪੈ ਗੀ ਪਾਇਆ। ੪।
 ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੇ ਪਿਛੇ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਤਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਉ। ਕੇ ਸੋ ਗੋਪਾਣ ਪਾਤਿ ਤਸਦਿ ਅਤੁ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਤਰਿ ਨ ਮੁਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵੇ
 ਪਿਤੁ ਪਤਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾਨੁ ਤਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵੇ। ਤਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਤਰਿ ਸਿਲ
 ਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੁ ਜੀਉ। ਗਾਮ ਦਾ ਸੋਢੀ ਤਿ ਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀ ਸਦੁ ਜੀਉ। ੫। ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ। ਮੇਰੀ ਪੁਤ ਜਨਮੁ ਖੁਤੈ ਆਗਾਮ ਦਾ ਸੋ ਪੈ ਗੀ ਪਾਇ
 ਜੀਉ। ਸਭ ਪਵੈ ਪੈ ਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀ ਜਿ ਬੋ ਗੁਰੁ ਆਪੁਰਖਿਆ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੇਨ ਤਿਠਿ ਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਣਿ ਨਿਵਾਇਆ। ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਤਿਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ।
 ਕਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਣੁ ਸੰਤ ਤੁਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈ ਗੀ ਪਾਇ ਜੀਉ। ੬॥ ੧॥ ॥

ਗਗੁਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨ ਭਾਮੇ ਸਾਜਨ ਭਾਮਿ ਕਟਿਖ ਬੋਲੈ ਅਵਾਮੇ ਸਾਜਨ ਭਾਮਿ ਜਾਨੀ ਅਵਾ ਤਰਿ ਜਾਨੀ ਅਵਾ ਨੇਲਾ
 ਬੋਲੈ ਅਵਾ ਤਰਿ ਜਾਨੀ ਅਵਾ ਨੇਲਾ ਬੋਲੈ ਅਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੁਣਾ
 ਨ ਲਿਖੇ ਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੀ ਦਸੁਆਉ ਨਾਦੈ ਮੂੜਾ। ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤਾਤੈ ਛੀਬਤੀ ਮਿਲਾਵੁ

ਨਾਈਭਰਮਪੜਾ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁ ਨਹੀਸੁ ਭੈਰਿਸਾਜਨੁ ਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਮੇਰੇਗੋਬਿੰ
ਦਪਦਮਪਾਰਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ। ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾ
ਅਪਰਾਅਪਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸੋਭਨਿਆ। ਏਕਦਾਸਿਪਾਗੀਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀਅਜੰਤਲੈਸੋਭਨਿਆ। ਸਿ
ਸਰੇਗਖੈਸੋਸਦੁਭਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਗਾ। ਕਹੁਨਨਕਜੋਪੁਭਕਉਭਾਲਾਤਿਸਹੀਕਉਪੁਭੁਪਿਆ
ਗਾ॥੨॥ ਮਾਏਪੁਭਮਾਏਮੇਰੇਪੁਭਕਾਮਾਏ। ਜਾਏਪੁਭਜਾਏਸੁਆਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਏ। ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ
ਸਦਪਰਪਨਾਮੀਮੁਤਹਰਿਕਾਨਾਮਾ। ਚਖਿਅਘਾਏਸਾਰਿਗਪਾਏ। ਜੇਨਕੈਭਾਗਮਥਨਾ। ਤਿਨਹੀਪਾਏਅ
ਤਿਨਹੀਪਾਏ। ਆਸਗਲਾਤਿਸੈਕਮਾਏ। ਕਹੁਨਨਕਬਿਰੁਤਖਾਤਿਨਿਵਾਸੀਸਦੁਤਿਸੈਦੀਬਾਏ॥੩॥ ਮੇ
ਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪੁਭਕੈਸੁਦੀਐ। ਮੰਗਲਾਸੋਹਿਲਾਵਾਪੁਭਸੋਹਿਲਾਵਾਅਨਹਦਪੁਨੀਐਸੋਹਿਲਾਵਾ।
ਅਨਹਦਵਾਜੇਸਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਵਧਈ। ਸੋਪੁਭੁਪਿਆਈਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਮੇਰੇਨ
ਅਵੈਜਾਈ। ਦੂਰਿਪਿਆਸਾਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਨਿਰਗੁਨੀਐ। ਕਹੁਨਨਕਘਰਿਪੁਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥੪॥੧॥ ਗਮਕਲੀਮਠਲਾਪੁ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਮਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ। ਗ
ਮਗਮਗਮਕੀਠਿਉਰਧਾਗੀਐ। ਉਰਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨੁਪਾਰਬਹਮੁਨਿਰੰਜਨੇ। ਭੈਦੁਰਿਕਰਤ
ਪਾਪਹਰਤਾਦੁਸਹਦਖਭਵਖੰਡੇ। ਜਗਦੀਸਈਸਗੋਪਲਮਾਧੇਗੁਲਗੋਵਿੰਦਵੀਚਰੀਐ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨ
ਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੂਦਿਨਸੁਰੇਲਿਚਿਤਾਗੀਐ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਘਾਰੁਜਨਕਾਆਸਗਾ। ਮਾਨੁਮਿਲਖਭੈਰ
ਗਮੁਅੰਤਧਰਾ। ਨਮੁਨਰਹਰਿਪਨੁ। ਜੇਨਕੈਰਸਭੇਗਏਕਨਗਾਏਲਾ। ਰਸਪੁਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲਾਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪਿਆਈਟਾ। ਕਿਲਾਵਿਖਰਲਾਨਾਮਪੁਨਹਚਰਲਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤਾਸਹਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਗਾਸਿ
ਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਹਆਸਗਾ॥੨॥ ਗੁਟਾਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਚੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ। ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਾ
ਸੁਨਿਭਗਤਵਖਾਨਈ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਫੁਪਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਾਤਿਪਰਮੇਸਗਾ। ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁ
ਦਤਕਰੁਲਾਮੇਜਗਦੀਸਗਾ। ਸਾਧੂਸੰਤਸੁਜਾਨੁਸੇਈ। ਜਿਸਹਿਪੁਭਜੀਮਾਨਈ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਕ
ਹੁਕਿਰਪਸੇਇਤੁਫੁਪਿਛਨਈ॥੩॥ ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਟਾਅਨਭੁਸਰਣੀਆਈਆ। ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇ
ਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਈਆ। ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਅਕੁਸਲੁਬੀਆਸਰਬਇਛੁਪੁਨੀਆ। ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸੀਤਿ
ਆਈਮਲੋਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਆ। ਅਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਸਹਮੰਗਲਗੁਲਗਾਈਆ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨ
ਕਨਪੁਪੁਰਕਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਆ॥੪॥੨॥ ਗਮਕਲੀਮਠਲਾਪੁ ਹੁਲਛੁਲੇਸਬਦਅਨਹਦਨਿਤ

ਉਠਿਗਈਐਸਤਕੈ। ਕਿਯਾਵਿਖਸਭਿਦੋਖਾਥਿਨਸਤੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ। ਹਰਿਨਾਮੁਪੀਜੈ
 ਅਮਿਦਿਪੀਜੈਗੈਦਿਨਸੁਅਗਾਧੀਐ। ਜੇਗਦਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਯਗਿਚਰਲਕਮਲਹਸਾਪੀਐ। ਭ
 ਉਭਗਤਿਦਇਆਯੋਸਤਦੁਖਸਗਲੇਪਰਹੈ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਤਰੈਸਾਗੁਪਿਆਇਸੁਅਮੀਨਰ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਲੁਭਗਤਗਵਹਿਗੁਲਾਤੇਰੈਰਾਮ। ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਲੀਲਾ
 ਗੋਪਏਸੁਖਪਨੇਰੈਰਾਮ। ਸੁਖਨਿਧਨੁਮਿਯਾਇਆਦੁਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪੁਭਗਥਿਆ। ਹਰਿਚਰਲਾਯਗਾ
 ਭੁਮੁਭਉਭਾਗ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਨਭਾਖਿਆ। ਹਰਿਏਕਚਿਤਵੈਪੁਰੁਏਕੁਗਵੈ। ਹਰਿਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ।
 ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪਭਿਕਗਿਕਿਰਪਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਿਯਿਰਹੀਐਪੁਰਸਾਪਜਨਾਮਿਯਿਰ
 ਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮ। ਦਇਆਲਪੁਰੁਦਮੇਦਮਧੋਅੰਤੁਪਈਐਗੁਨੀਐਰਾਮ। ਦਇਆਲਦੁ
 ਖਰਸਗਟਿਦਾਤਾਸਗਲਦੇਖਨਿਵਾਰਲੋ। ਮੇਰੇਗਵਿਕਾਰਬਿਖਵੈਜਪਤਨਮਉਧਾਰਲੋ। ਸਾਭਿਜੈ
 ਅਤੇਰੇਪੁਰੁਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਲਾਖੀਵਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪੁਭਮਾਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਜੀਵਾ।
 ੩॥ ਰਾਖਿਯੀਏਪੁਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਲੀਚਰਲੀਲਾਏਰਾਮ। ਆਠਪਰਮਪਤਾਪੁਰੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁ
 ਧਿਆਏਰਾਮ। ਧਿਆਏਸੋਪੁਰੁਤੇਰੇਭਵਜਲਹੇ। ਆਵਲਜਾਲਾ। ਸਦਾਸੁਖਕਾਇਆਲਕੀਰਤਨੁਪੁ
 ਰੁਯਗਾਮੀਠਭਾਲਾ। ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੁਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਆ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪਭਿਅਪਿ
 ਮੇਲੇਠਿਰਿਨਹੀਦੁਖਵਿਸੁਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾਪੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਲਾ
 ਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਮ। ਨਨਕਪੁਰੁਆਰਾਪੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਲਗਾਮ॥ ੫॥ ਛੰਤੁ॥
 ਪੁਰਾਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਲੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਤੁਨਕੋਇਜੀਉ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਾਇਥਾਇਮਹੀ
 ਆਯਿਸੋਇਜੀਉ। ਜਾਇਥਾਇਮਹੀਅਯਿਪੁਰਿਗਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨੁਨਵੀਸਗੈ। ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੈ
 ਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਲਜਗਦੀਸਗੈ। ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਾਦਿਨਸੁਰੈਲੀ। ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ। ਬਾਇਜ
 ਇਨਨਕੁਸੁਖਹਦਤੇਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਥਿ
 ਨਸੀਦਤੀਅਸੋਚਾ। ਨਨਕਦੇਕਰੁਪਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚਾ॥ ੫॥ ਛੰਤੁ॥ ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਰ
 ਇਲਦਇਆਲਜੀਉ। ਹਰਿਗੁਲਾਅਨੰਦਗਾਏਪੁਰਦੀਨਨਾਥਪਤਿਪਾਲਜੀਉ। ਪਤਿਪਾਲਅਚੁਤ
 ਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰਗੁਲਗਾ। ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੋਲਿਯੀਨੇਸਦਾਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਜੀਉਪਿ
 ਰਾਗਿਉਖਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੇਬਨੁਪਨੁਮਾਇਜੀਉ। ਸਦਸਦਾਥਲਿਜਾਇਨਨਕਸਰਬਜੀਅਪੁਤਿਪਾਲ

ਜੀਉ॥੨॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਰਸਨਾਉਚੈਰਹਿਹਰੇਗੁਲਗੋਵਿੰਦਵੀਖਿਆਨਾਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰੇ
 ਸਰੁਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੋਸੁਆਸੀਪੁਰਖ ਨੇ ਅੰਚਲਿਤਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੀ
 ਗਿਦਇਅਲਾਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਚਿਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸਾਇਕਪਰਟੀਪੈਗੋਸਾ
 ਪਸੈਗੋਰਿਨਮਰੇਗੋਸਿਸਾਰੁਸਾਗਹੁਸਭੁਤਗੈ॥ਜਨਮਮਰਲਾਬਿਕਾਰਛੂਟੇਠਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਾਲਿ
 ਜਾਇਨਨਕਪੁਰਖਪੁਰਨਾਬਿਰੁਜਾਕਸੋਹਗੁਜੀਉ॥੩॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿ
 ਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮੋਰਥਪੁਰਿਅਨਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਗਲਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ
 ਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਗਇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗਿਹਪਗਟੇਪੁਭਆਇਜੀਉ॥ਗਿਰਿਲਾਲ
 ਆਏਪੁਰਖਿਕਸਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਲਾ॥ਬੇਅੰਤਪੁਰਨਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਨਨਾਗੁਲਭਲਾ॥
 ਅਪੋਮਿਲਾਏਗਹਿਕੀਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਨਕਸਦਾਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿ
 ਆਸਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਲਾਝੰਝਨਕਾਰਉਸਖੀਹਰਿਏਕਾਧਿਆਵਹੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਤਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚੋਦਿਅਕਾਠਾਪਾਵਹੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੁਤੀ॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪਭਪਾਰਬਰਮਬਾਛੁਦਿਸਾਧਪੁਰਿ॥ਆ
 ਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਨਕਪੁਭਭਗੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟਲਭੈਰਲਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ
 ਦੀਨਦਇਅਲਾਦੁਖਭੀਜਨੋਨਨਕਨੀਤਧਿਆਈ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿ
 ਰਪਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਲਉਚਰਤਸੇਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਲਗੋਗਿਰਤੇਧੀ
 ਨਿਤੇਜਨਜੀਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਾਇਆਤਿਨਕਾਜੀਨੀਸੋਪੁਭਪਾਈਆ॥ਪੁੰਨ
 ਦਾਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਾਸਿਮਹਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਲਾਰਹਿ
 ਤਜੀਉ॥੧॥ਸਯੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਗਾਕਥਨੀਸਾਤੁਪੁਭਾਵ
 ਸੀਨਨਕਨਾਮਅਧਾਗ॥੧॥ਸੰਤਸਗਲਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਸੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥ਸੁਕੇਤੇਹਰਿਬੀਅਨਨਕਜਪ
 ਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਗਸਥਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾ
 ਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘਰਿਨਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪੁਛਲਿ
 ਆ॥ਉਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾਬੇਤਾਗੁਲਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿਆਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖਗਵਾਇਆਭ

ਈਪੁਰਨਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਨਕਸਗਦਿਤੇਰੀਮਿਟੀਜਮਕੀਕਾਸਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਸਾਪਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭੀਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥ ਕੋਮਲਥੰਧਨਬਾਧੀਆਨਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖ॥ ੧॥
 ਜੋਭਲੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥ ਨਨਕਪਭਸਰਲਾਗਤੀਜਾਕਾਵਚਪਰਤਾਪੁ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥
 ਗੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖਫੀਜੇਠਅਖਾਫੈਘਾਮਜੀਉ॥ ਪੇਮਾਥਿਛੋਰੁਦੁਹਗਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਗਮਜੀਉ॥
 ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੈਮਰਤਹਵੈਮਹਗਗਥਿਮੁਰੀਆ॥ ਜਲਥਾਣੁਮਛੁਲੀਤਫੁਕਵੈਸੰਗਿਆਇਆਰੁਖੀ॥
 ਆਕਰਿਪਪੋਜੀਭੈਭੀਚੋਹਈਦੇਇਸਾਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਚਿਟਤੇਰੀਗਖੁਪੁਰਨਕਾਮ॥
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਪਾਲਗੀਸੰਗਿਪੀਤਮੈਏਕੁਤਿਲੁਹਲੁਨਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਿ॥
 ਵਿਹੇਨਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਹਿਯੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸੀਤਾ॥ ਚਰਨਹਦਸੀਕਰਿ॥
 ਲਈਨਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਬਰਸੁਸੁਯੋਯੀਆਸਵਲਭਾਦਵੇਅਨੰਦਜੀ॥
 ਉ॥ ਪਲਦਿਨਵਿਵਰੇਜਲਥਲਪੁਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬਠਈਹਰਿਨਾਮਨਵ॥
 ਨਿਧਿਗਿਰਭਗੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੁਹਾਸਾਭਿਤਗੇ॥ ਪਿਆਰੇਗਿਜਗੇਨਗਛਿਦ੍ਰਲਗੇ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਦਬਖਸਿੰਦਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਮਨਿਭਵੰਦਜੀਉ॥ ੪॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸੀਪਿਆਸੀਮੈਠਿਰਉਕਥਪੇਖਉਗੋਪਾਲਾਹੈਕਈਸਾਜਨੁਸੇਤਾਨੁਨਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਣ॥
 ਹਗ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸੇਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਲੁਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਲਾਗਤੀਨਨਕਾ॥
 ਸਪੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਸਰਦਾਮਰੰਬਰੇਅਸੁਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸਜੀਉ॥ ਖੋਜੰਤੀਦ॥
 ਰਸਨੁਠਿਰਤਕਚਿਮਲੀਮੈਗੁਲਤਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹਸੁਖਸਾਰੇਹਰਕੰਢੁਲਾਧਿਗੁਥ॥
 ਨਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਲਿਚਤੁਰਿਬੇਤੀਸਾਸਾਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ ਈਤਉਤਦਹਦਿਸਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿਲ॥
 ਨਕੀਪ੍ਰਭਪਿਆਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਮੇਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਲਤਾਸਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਜਲਦਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਬਿਨਸੀਭੁੰਤਿ॥
 ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ ਨਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਗਮਲਗਮਭਰਪੂਰਿ॥ ੨॥
 ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰੋਹਿਜੀਉ॥ ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਥਿ॥
 ਨਸੇਮਾਇਆਧੋਹਜੀਉ॥ ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇਹਰਿਚਰਨਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ ਹਰਚੋਰਸੀਗਾ॥
 ਰਸਭਿਰਸਗੁਲਗਾਉਅਲਖਅੰਭੋਵਿਆਭਉਭਗਰਿਗੋਵਿੰਦਬਾਂਛਤਜਮੁਨਸਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥

ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਪਾਭਿਅਪਿਮੇਲੀਤਰਨਪੇਮਾਬਿਛੋਰਜੀਉ॥ ਫਿਸਲੇਭਾ॥ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਅਸੇਰਗਲੀਚੇ
 ਲਤਨਹੀਚੀਤਾ॥ ਸਿਤਸੰਜੋਗੀਨਨਕਾਰਿਹਿਪੁਰਟੇਪੁਭਸੀਤਾ॥੧॥ ਨਾਦਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦਕੋਰੁਪਿਆਪੀ
 ਤਮਸੀਗੀਬਨੇ॥ ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਇਆਹਰਿਨਨਕਨਮਭਨੇ॥੨॥ ਛੋਤਾ॥ ਹਿਮਕਰਗੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀ
 ਮਾਘੁਫਗਲੁਗੁਲਵੰਤਜੀਉ॥ ਸਖੀਸਰੋਲੀਗਾਉ ਮੰਗਲਾਗਿਹਿਅਏਹਰਿਕੀਤਜੀਉ॥ ਗੀਰਿਲਾਲਾਅਏ
 ਮਨਿਪਿਆਏਸੇਜਹੁਦਰਿਸੋਹੀਆ॥ ਵਲਾਇਲਾਇਭਵਲਭਏਹਰਿਆਦੀਖਦਰਸਨੋਸੋਹੀਆ॥ ਮਿਲੇਸੁ
 ਆਸੀਏਛਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸਿਧ
 ਰਕੀਤਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਭਾ॥ ਸਿਤਸਹਾਈਜੀਅਕੇਭਵਜਲਤਾਰਲਹਗਾਸਭਤੇਉਚੇਜਾਣੀਅਹਿ
 ਨਨਕਨਾਮਪਿਆਗਾ॥ ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੇਈਚਰੇਸੇਸੁਰੇਸੇਬੀਗਾਨਨਕਾਤਿਨਬਲਿਹਾਰਦੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇ
 ਤੀਗਾ॥੨॥ ਛੋਤਾ॥ ਚਰਲਾਬਿਗਾਜੇਤਸਭਉਪਰੇਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ ਆਵਲਜਾਵਲਦੁ
 ਖਰੇਹਰਿਭੁਗਾਤਿਕੀਅਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ ਹਰਿਗਗਿਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਤਿਯੁਨਮਨਤੇਬੀਸਗੈ॥ ਤਾਜੀਆਪੁ
 ਸਰਟੀਪਰੇਚਰਨੀਸਰਬਗੁਲਜਗਦੀਸਗੈ॥ ਗਵੰਦਗੁਲਨਿਧਿਸੀਰਿਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਅਦੇਸੁਜੀਉ॥
 ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਮਾਇਆਪਾਰਹੁਜੁਗੁਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ॥੮॥੧॥੫॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਲੀਚਿਅੰਕਾਰੁ॥੧
 ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਾਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਕੀਆਜਿਨਿਰਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਬੇ
 ਦਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸਥਾਦਿਉਧੇਗੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇ॥ ਚਿਨਮਾਅਖਰਸੁਲਹੁਬੀਚਾਗੁ॥ ਚਿਨ
 ਮਾਅਖਰੁਤ੍ਰਿਭਵਲਾਸਭਾ॥੧॥ ਸੁਟਿਪਾਨ੍ਹੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੀਜਾਣਾ॥ ਲਿਖੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਣਾ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਸੈਸਭੁਜਗੁਸਹਜੇਉਪਾਇਆਤੀਨਿਭਵਨਾਇਕਜੋਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
 ਵੈਚੁਲਿਐਮੇਤੀ॥ ਸਮਝੈਸੁਝੈਪਾਕਿਪਾਕਿਬੁਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੈਖੈਸਾਦੁਸਮਾ
 ਯੇਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥੨॥ ਪੈਪੈਸਰਮੁਪਰੇਸਰਮਾਪੁਰਿਗੁਲਕਾਰੀਮਨੁਪੀਰਾ॥ ਪੈਪੈਪੁਲਿਪਵੈਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿਕੰਚਨਭਏਮਨੁਰਾ॥ ਪਤੁਪਰਲੀਪਰਮਾਪਿਅਜੋਨੀਤੇਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੁਰਾ॥ ਕਰਤੇਕੀਮ
 ਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੩॥ ਫਿਅਨੁਗਵਾਇਆਵੁਜਾਭਾਇਆਗਰਬਿਗਯੋਬਿਖੁ

ਖਾਇਆ ਗੁਰਸੁਰੀ ਤਥਾ ਦਨੀ ਭਵੈ ਸੁਲੀ ਮੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਮੈ
 ਮਿਤਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੈ
 ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਏਉ ਘਰੁ ਮਹਲਾ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ੫ ॥
 ਭੁਨੈ ਫੇਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੈ ਏਕੈ ਸਿਸਟਿ ਸਥਾਈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨ ਕਏ ਕੁਸਾਮਈ ॥
 ਪਾਇ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖਉ ਅਠਰਿ ਚਿਤਾ ਯਿਚਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਨੇ
 ਪਾਈ ਸੁਰਿ ਠਗਉ ਗੀ ਪਾਈ ॥ ਲਾਭਿ ਲੋਭਿ ਮੁਤਾਜਿ ਵਿਗੁ ਤੇ ਇਬਤ ਬਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇ
 ਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਾਤਿ ਪਵੈ ਅਵਲੁ ਜਾਨੁ ਰਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰਹੈ ਗੁਣਿ ਕੁਰੁ ਪੁਪਾ ਚਿਲਾ ਪਾਈ
 ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪੁਪਾ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਵੈ ਤਿਹੁ ਯੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਸੁਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪੀਅਨੁ ਲੇ
 ਸਮ ਸਰਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ
 ਸੁਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਉਗਮ ਪੁਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਣਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਣਾ ॥ ਉਗਵਿਆ ਅਸਰੁ ਪੁ
 ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਅਵੈ ॥ ਉਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨੀਲ ਰਪਗਾ ॥ ਉਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਨਾ
 ਗਾਇ ਸੁਣੇ ਕੇਕਾ ਜਾ ਲੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥ ੮ ॥ ਉਗਵੈ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਰੈ ॥ ਉਚਉ ਦੇ
 ਖਿਸਬਦਿ ਬੀਚਰੈ ॥ ਉਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਯੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਲੈ ਸੋਇ ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਪਾਤਾ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਦੇਇ ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਪਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋ
 ਏ ॥ ੯ ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਰਿ ॥ ਰਲ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੁ ਆਮਾਗਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੀ ਤਿਹੈ ਗੀਰਾ ਤਾ
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜੀਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋਤਿ ਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਸੁਸਿ ਦੇਹਾ ॥
 ਰਹੀ ਗਾਮੁਰਿ ਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਯਿਵ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ
 ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਸਿਸਾਗੇ ॥ ਰਜੇ ਗਾਇ ਰੋਕਨਹੀ ਕਲਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰਹਨੁ ਕਲ ਤੇ ਰਹੈ ਰ
 ਕੇਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੀਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਪਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਜ
 ਮਰੀਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ਪੁਪਾ ਟਪੋ ਯਿਚ ਲੀ ॥ ਸਸੁ ਦਿਵਾ ਨੀਬਾ ਵਗੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸਿਕਟ ਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ
 ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ੧੨ ॥ ਲਾ
 ਹਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਾਪਿ ਸਾਹ ॥ ਲਭੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਰਿ ਕਾਹ ॥ ਲਾਜੀ ਚਾਜੀ ਲਾਇ ਤਥਾ ਰਾਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧ
 ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਨੀ ਆਇਆ ਜਾਗੀ ॥ ਹੋਇ ਮਜੁ ਰੁਗਾਇ ਆਠ ਗਾਇ ਠਗੀ ॥ ਲਾਹਨਾ ਮੁ

ਪੁਜੀਵੇਸਹੁ। ਨਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਹੁ॥ ੧੩॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁਆਈਨਮੇ
ਟਲਕੇਸਮਰਥੁਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ। ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜੀਸੁਦੇਇ। ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧਾਸਿ
ਅਨਾ। ਭਗਤਿਬਿਹੁਨਾਜਗੁਬਇਰਨਾ। ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ। ਜੇਸਨਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਵਹੋਇ॥
੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥੀਪਸਦਾਨਿਰਵੈਗੁ। ਜਨਮਿਮਰਦਿਨਹੀਧੋਧੈਗੁ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪੀ। ਆਪਿਉਪਾਇ
ਆਪੇਘਟਥੀਪਾ। ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੈਲੋਈ। ਜੇਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਹੁਸੋਈ। ਕਰਿਆਚਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋ
ਈ। ਨਮਵਿਹੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥ ੧੫॥ ਵਿਦੁਨਵੈਵੇਰੋਪੁਸਗੀਗ। ਕਿਉਨਮਿਲਾਰਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਗ।
ਵਾਟਵਟਾਉਅਵੈਜਾਇ। ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ। ਵਿਦੁਨਵੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇ। ਲਾਹਾ
ਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ। ਵਲਜੁਵਾਪੁਵਲਜੈਵਾਪਗੀ। ਵਿਦੁਨਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਗੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਲਵੀ
ਚਗੇਗਿਅਨੀਸੋਇ। ਗੁਲਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਪਤਿਹੋਇ। ਗੁਲਦਾਤਾਵਿਗਯਾਸਿਸਾਗਿ। ਸਾਚੀਕਰਲੀਗੁ
ਰਵੀਚਾਗਿ। ਅਗਮਾਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ। ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਣਏਮਿਲਾਇ। ਗੁਲਵੀਤੀਗੁਲਸਾ
ਰੇਨੀਤਾ। ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਸੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ। ਜਿਉਕੰਚਨਸੇਰਗਾ
ਚਾਲੈ। ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ। ਨਦਰਿਸਗਫਵੀਨੈਸਚੜਾਉ। ਜਗਤੁਪਸੁਅੰਕਾਯੁਕਸਾਈ। ਕ
ਰਿਕਰਤੈਕਰਲੀਕਰਿਪਾਈ। ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਤੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੁਨਜਾਈ॥
੧੮॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ। ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ। ਖਰਾਖਰਾਅਖੈਸਭੁਕੋਇ। ਖਰਾ
ਤਨੁਜੁਗਚਾਰੋਇ। ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਆ। ਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ। ਅਸਥਿਰੁ
ਚੀਤਮਗਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਗਗਨਗੀਤੀਗੁਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ। ਗੁ
ਲਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਸੇਵਾਸੁ। ਗਾਇਅਨਅਵੈਆਇਨਜਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ। ਗਗ
ਨੁਅਗੋਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ। ਅਸਥਿਰੁਚੀਤਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ। ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਠਿਰਿਪਵਹਿਨਜੁਨੀ। ਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਹੁਰੇਰਨਮਥਿਹੁਨੀ॥ ੨੦॥ ਘਰਦਗਠਿਰਿਥਾਕੀਥਹੁਤੇਗੇ। ਜਾਤਿਅਸਿਖਾਅੰਤਨਹੀਮੇਗੇ। ਕੇਤੇਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਪੀਆ। ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਛੁਨਿਹੁਆ। ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੁਆ। ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪਭਨਾਇ। ਦਰਦਿਸਚੂਢਿਘੈਰਮਹਿਪਾਇਆ। ਮੇਲੁਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਵੈਤੋਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈ
ਜਾਇਨਿਸੇਗੁ। ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੀਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਰੁ

ਅਚਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਮੀਮਿਤੁਹੈਸਗੁ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਗੁ॥ ੨੨॥ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰ
 ਹਈਠਾਇ। ਚੰਗੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਗੀਖਾਇ। ਚਰਨਕਮਲਉਘਰੇਚੀਤਾ। ਚਿਤੁਜੀਵਹੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ।
 ਚਿਤਤਰੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ। ਚੇਤਹਿਏਕਤਰੀਸੁਖੁਹੋਇ। ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਰਹਿਨਾਇ। ਮੁਕਤਿਭ
 ਏਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਛੀਜੈਦੋਹਖੁਯੈਇਕਗੀਛੈ। ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਾਗੀਛੈ॥
 ਧੁਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏ। ਥੰਪਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਏ। ਢਾਇਆਛੁਛੀਜਗਤੁਭਯਾਨਾ। ਲਿ
 ਖਿਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਨਾ। ਛੀਜੈਜੇਬਨੁਜਗੁਆਸਿਰਿਕਾਲਾਕਾਂਇਆਛੀਜੈਭਈਸਿਥਾਲਾ॥ ੨੪॥
 ਜਾਪੈਆਪਿਪੁਰੁਚਿਹੁਯੋਇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ। ਜ
 ਸੁਜਾਚਉਦੈਵਪਤਿਸਾਖੁ। ਜਾਗਤੁਜਾਗੀਰਹਤੁਪੁਭਵਾ। ਜਾਤੁਮੇਯਹਿਤਾਤੁਏਸਮਾਵਾ। ਜੈਜੈ
 ਕਾਹੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ। ਗੁਰਮਾਟਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥ ੨੫॥ ਝਖਿਬੋਯਲਾਕਿਅਜਗਸਿਉਵਾਦਾ। ਝੁ
 ਰਿਮਰੈਦੈਖੈਪਗਮਾਦਾ। ਜਨਮਿਮੁਏਰਹੀਜੀਵਲਾਅਸਾ। ਆਏਚਯੋਭਏਆਸਨਿਗਸਾ। ਝੁਰਿਝੁਰਿਝੁਖਿ
 ਮਾਟੀਠਾਯਿਜਾਇ। ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਰਹਿਗੁਲਗਾਇ। ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਆਪੇਦੈਵਸਹਜੇਸੁਭਾਇ
 ॥ ੨੬॥ ਵਿਅਨੋਬੋਯੈਆਪੇਭੁਏ। ਆਪੇਸਮਏਆਪੇਸੁਏ। ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮੀਕਿਸਮਾਵੈ। ਧਿਰਮਲਸੁ
 ਚੇਸਚੇਭਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੇਟਾ। ਯਾਯਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੇਟਾ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਸਾਕਾਰਕਮਾ
 ਵਹੁ। ਗੁਰਕੀਕਰਲੀਕਾਰੇਪਾਵਹੁ। ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੭॥ ਟੁਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਯਹਿਸਹੀ।
 ਟੁਟੈਬੀਰਦੁਹੁਦੇਸਗਹੀ। ਟੁਟਿਪਗੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਯਾ। ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਰੀਛੈਯੋ। ਟੁਟੈਗੀਰ
 ਪਛੈਵੀਚਗ। ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ। ਯਾਹਾਸਾਚਨਾਵੈਤੇਟਾ। ਬਿਭਵਲਠਾਕੁਰਪੀਤ
 ਮੁਮੋਟਾ॥ ੨੮॥ ਠਾਕਹੁਮਨੁਆਗਖਹੁਗਾਇ। ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਲਿਪਛੁਤਾਇ। ਠਾਕੁਰਏਕੁਸ
 ਥਾਈਨਾਗਿ। ਥਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁਛੈਆਗਿ। ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਠਾਈ। ਮਗਯਿਬੁਯਾਈਠਾਕਨਪ
 ਈ। ਸਬਦਿਸਵਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ। ਸਾਈਸੁਹਾਗਲਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਡੋਲਤਡੋਲਤਡੋਲ
 ਖੀਠਾਟੇਚੀਗੀਗਾਗ। ਡਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਗਬੇਲਠੀਡਾਗ। ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪ
 ਲੈਡੀਠੀਕੇਤਿਸੁਜਾਲਿ। ਡਰਗਖਿਆਗੁਰਿਆਪਲੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਲਿ। ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾ
 ਘਲੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੁਗਿ। ਤਿਖਾਨਿਵਰੀਸਬਦਮੀਨਿਮੀਮਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ। ਦੇਹਿਦੇਹਿਆ
 ਖੈਸਭੁਕੋਈਜੈਭਵੈਤੈਦੇਇ। ਗੁਰੁਦਮਾਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਰੈਸੋਇ॥ ੩੦॥ ਢੰਢੇਯਤਢੰਢ

ਤਉਠਿਓ ਚਉਠਿਓ ਪਵਿਕਰਾਗਿ। ਭਾਰੇ ਚਉਠਿਓ ਪਏਰ ਉਠੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਗਿ। ਅਮਰ ਅਜਾਚੀਰਿ
ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੋਊ। ਬਾਧਿ ਜਾਇ। ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਅਪੁਲੀ ਮੈ ਸੰਗਤਿ ਮੋਲੀ ਮਿਲਾਇ। ਮਨੁ ਦੀ
ਆਗੁਗਿ ਮਾਪਦੈ ਪਾਇ। ਆਗਿ ਮਲ ਨਉ। ਜੀਨਿ ਨ ਮੁਦੀ। ਮਾਤਿ ਸੁਸੇਵਸਾਤਿ ਸੁਭਾਯਿ ਹਰੈ ਜਾਇ। ਜੇ
ਉਸਾਰੈ ਸੇਛਾ ਹਸੀ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੀ ਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੩੧॥
ਲਾਕੋ ਮੇਰ ਕਿਸੁ ਗੀ। ਲਾਕੋ ਹੋ ਮਾਨੋ ਗੁ। ਆਵਹਿ ਜਾਇ ਵਿਗੁਰੀ ਮੈ ਦਾਥਿ ਪਾਵਿ। ਆਪੈ ਹੋ ਗੁ। ਲਾ
ਮਾਵਹਿ ਟੋ। ਮਾਦਮੀ ਕਲਾ ਰਕੀ ਪਾਗਿ ਰੀਤਿ। ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਜਾਇ ਸਾਤਾਯਿ ਅੰਤਿ। ਗਲ
ਤਗਲ ਵੈ ਅਖਰੀ। ਅਗਲ ਤੁਸਾ ਚਾਸੇਇ। ਅਗਿ ਅਨੀ ਮਾਤਿ ਹੋ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੀ ਅਨੁ ਨ ਹੋਇ।
ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਥਾ ਥਕੀ। ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ। ਵਿਛੁੜਿ ਅਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗਿ॥ ੩੨॥ ਤਰ
ਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੀਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੀਖਿ ਪੰਚ। ਤਤੁ ਰਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ।
ਉਡਹਿ ਤਖੇ ਗੁਲਾ ਬੇਭੁਲੇ। ਤਾਕਹਿ ਚੋਗਘਲੀ। ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਠਹੀ ਪੜੀ। ਅਵਹੁ ਲਿਭੀ ਰੁਥਲੀ। ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ
ਕਿਉ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਲ ਕਰੀ ਮਲੀ। ਅਪਿ ਛੁੜਾਏ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਵਰਾ ਅਪਿ ਪਲੀ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀ
ਮੈ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਕਰੇਇ। ਅਪਦੈ ਗਥਿ ਵਰਣੀ। ਅਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ੩੩॥ ਥਰਥਰ ਕੀ ਪੈ ਜੀ ਅਰਾਥਾਨ
ਵਿਹੁ ਲਾਹੇਇ। ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਦੇ ਕੁਰੈ ਕਾਜੁ ਨ ਠੀਕੈ ਕੋਇ। ਥਿਰੁ ਨ ਗਇਲਾ ਥਿਰੁ ਗੁਰੁ। ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਥੀ ਚਰੁ।
ਸੁਰਿ ਨ ਰਨਾ ਥਰੁ ਨ ਥੁਤੁ। ਤਿਪਾ ਰਾਅਧਾਗੁ। ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਤਾ ਦਾਤਾਗੁ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਵਾਗੁ। ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿਗਹਿ। ਅਗੁਰ ਸਥ ਦੀਵੀ ਚਾਗਿ। ਅਲਮੀਗਿ ਅਦਸੁ ਦੇਵਸੀ ਵਰਾ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਗੁ॥ ੩੪॥ ਦਾਇਆ ਦਸੁ ਦਇਆਲੂ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਲਾਗੁ। ਦਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਲਿ
ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਚਾਹਿ ਉਸਾਗਿ। ਦਾਨ ਤੂ ਬੀਨ ਤੁਹੀ ਦਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਨਾ। ਦਾਯਾਦ ਭੀ ਜਨ ਦੁਖ ਦਲਾ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ॥ ੩੫॥ ਧਰਿ ਗਾਇ ਮੈ ਬਰਿਸ਼ੂ ਗੀ ਮੈ ਪਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਗੁ। ਪਨੁ ਵਿਗਲੀ ਸਦੁ ਸੀ
ਚਿਅਾਨਿਗ ਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਗਿ। ਪਨੁ ਗਾਇਆ ਤਾ ਜਾਲ ਦੇਹਿ ਜੇਰ ਚਹਿ ਗੀ ਏਕਾ। ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ
ਮੈ ਗੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦੇਕਾ। ਪੰਧਾ ਪਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਥ ਦਾ ਅਨੰਦ। ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਗੋ
ਵਿਦਾ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਠਿਰਤੀ ਛੂਛਤੀ ਬਸਤੁ ਠੀਘਰਿ ਬਰਿਗਾ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨ ਮਮਰਲ ਦੁ
ਖੁ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੩੬॥ ਨਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਵਿਲੁ ਗੁਲ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਗਿ। ਨਾਤਿ ਸੁਏਹੁ ਨ ਚਿਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਲਿ
ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਗਿ। ਨਾਤਿ ਸੁਗਿਅਨੁ ਨਾਪਿਅਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਪਰਮੁ ਪਿਆਨੁ। ਵਿਲੁ ਨ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਰਾਕਿਅ

ਜਾਲਾਅਭੇਮਨੁ। ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਥਨਹੀਨਪਭਾ। ਨਸਾਜਨਸੇਰੇਗੁਏਕਿਉਪਹਿਕਰੀਪੁਕਥਾ। ਨ
 ਨਕੀਪਉਪਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਾਨਹਭਾ। ਜਿਨਿਵਿਛੋਰੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਰੇਤਿਅੰਪ੍ਰਾਗਿ॥ ੩੭॥ ਪਾਪੁਬੁ
 ਰਾਪਪੀਕਉਪਿਆਗਾਪਾਪਿਲਦੇਪਪੇਸਥਾ। ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਏਆਪੁ। ਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁਵਿਜੇਗੁਸੰਤਾਪੁ॥
 ਨਰਕਿਪਵੈਤਉਕਿਉਰੇਕਉਬੰਚੈਜਮਕਾਯੁ। ਕਿਉਆਵਲਜਾਲਾਵੀਸਰੈਸੂਰਬੁਰਖੈਕਾਯੁ। ਮਨੁ
 ਜੰਜਾਲੀਵੇਕਿਅਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਗਿ। ਵਿਲੁਨਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਗਿ॥ ੩੮॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿ
 ਠਾਹੀਠਸੈਕਉਆ। ਠਿਰਿਪਛੁਤਨਅਥਕਿਅੰਤੁਆ। ਠਾਥਚੇਗਦੁਰੈਨਹੀਬੁਝੈ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
 ਅਖੀਸੁਝੈ। ਜੇਉਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਯਿ। ਵਿਲੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਯਿ। ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿ
 ਠਿਰਿਠਿਜਾਇ। ਇਕਰੀਗਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਇਵਛੂਟੈਠਿਰਿਠਸਨਪਾਇ॥ ੩੯॥ ਬੀਰਬੀਰ
 ਕਰਿਰਹੀਬਰੰਭਏਬੈਰਾਇ। ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਲੈਬਹਿਲਾਬਿਰਹਿਜਾਇਜਾਇ। ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਥੇ
 ਟੜੀਬਾਯੀਬਾਲੈਨੇਹੀ। ਜੇਲੋਵਹਿਵਰਕਾਮਲੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤੇਹੀ। ਬਿਰਲਉਹੀਅਸੀਬੁਝਲਾ
 ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੇਇ। ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਲੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸਿ
 ਜੇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ। ਇਹਬਾਲੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹੋਇ॥ ੪੦॥ ਭਾਨਿਭਾਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿ
 ਭਜੈਛਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਛਾਹੈ। ਸਰਭਰੋਸੈਖੈਭੀਭਰੰਪੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ। ਕੁਰਮਿਭੁਯਾਨੇਭਏਦਿਵਾ
 ਨੇਵਿਲੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਅਨੁਰੋਗਪਭਿਪਕੜੀ। ਜਿਨਖੈਚੈਤਿਨਜਾਈਐ। ਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਇਸਦਰੰਗਿਰਤੇਬਹੁਵੈਨਪਛੋਤਾਈਐ। ਭਭੈਭਾਯਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
 ਪਾਈਐ। ਭਭੈਭਉਜਲਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਅਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਾਤਿ
 ਆਇਵਮਰੀਐ॥ ੪੧॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥੀ। ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਰੁਮਲੇਮਾ
 ਏਆਭੂਲੀਆਥੀ। ਮਨੁਛੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਮਾਅਵਗੁਲਚਲਾਹੇਨਾਯਿ। ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਯਾਟੇਮਰੈਜੇਗੁ
 ਲਹੇਵਹਿਨਾਯਿ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਲੁਨਵੈਦੁਖਭਾਯਿ। ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਰਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾ
 ਲਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲੁਛੂਠਾਅਵਲਜਾਲਾ। ਆਪੇਚਤੁਰਸਰੁਪੁਰੈਆਪੇਜਾਲੁਸੁਜਾਲਾ॥ ੪੨॥ ਜੋਆ
 ਵਹਿਸੇਜਾਹਿਛੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ। ਲਾਖਚਉਗਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਪੈਉਤਾਹਿ। ਸੇਜਨਉਬਰੇ
 ਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ। ਪੀਧਾਮੁਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇਆ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤਕਰੇਉ। ਜੀਉ
 ਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ। ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਤੁਪਲੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਚਿਟਾਗੁਲਕੀਮਰੀ।

ਹਉਮਈ ਸਥਾਇ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟਾ ੭੩ ॥ ਗਲਾ ਗਉ ਨ ਕੋਰੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤੰਗੁ ਫਕੀਰਾ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਿ
ਇਨ ਬੈਧੀ ਗਾਰੁ ਬੁਰਭੀ ਹਵਲਾ ਸਰ ਬੂਗਰ ਅਸਗਾ ਗਾ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਲ ਸੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਲੁ ਗੁਲਾ ਕਿਉ
ਘਰਿ ਜਾਗਾ ਗੁਟੀ ਆ ਗੁਲਾ ਲੇ ਪੁਰਮਿ ਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈ ਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਜਪਿ ਜਾ
ਪਰਿ ਦੈ ਮੁਰਗਿ ॥ ਅਵ ਗੁਟੀ ਰਹੁ ਰਹੈ ਗੁਲ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਗੁਲ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜੀ ਚਰੁ
ਸਥਾਇ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ७੪ ॥ ਲਾਸ ਕਰੀ ਆਪਰ ਸੇ ਮਯੇ ਆਏ ਵਜ ਗੁਲਿ ਖਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਟੀ
ਲਾਹ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿ ਆਈ ਅਛੋ ਭੇ ਮਨ ਹੁਵਿ ਸਾਗਿ ॥ ਗਵਿ ਦੇ ਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਕੀ ਕ ਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਗਿ
ਚਾਕਰੁ ਕਰੀ ਮੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਰੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਾ ਤਿਨ ਬੈਸਹਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਥਿ ਵਡਿ ਆਈ ਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੭੫ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁ
ਝੋਕੇ ਨਹੀ ਬਰੇ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਈ ॥ ਨਰ ਕਨਿ ਵਾਰੁ ਨ ਰਹਨ ਰੁਸਾ ਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਲਾ ਵਿਲੁ ਦੂਢ ਤਫਿਰਿ
ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰ ਉਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਲ ਕੀ ਸਾਚਿ ਗੁਰਗਾਥਿ ਭੀ ਭਾਰੁ ॥ ਉਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪੁਰਮਿ ਲੇ
ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਠਚਨਾ ਗਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆ
ਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੭੬ ॥ ਜਾਵੈ ਰੁਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਥਿਰੁ ਰਾ
ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੁਲਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮਤੁ ਕੋ ਭਗਿ
ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋਸਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਥਿਰੁ ਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾ ਤੇ ਸੁਸਾ ਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਲੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਆਗੁ
ਰਸ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਾਇ ਆਦੁ ਖੁਕਟਿ ਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਨਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੀਚੀ ਮੈ ਪ
ਨੁਕਾ ਚਾਥਿ ਖੁਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏ ਸੀਚਿ ਪਨੁ ਦਾ ਬਿਪਾਰੇਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਸਾਚਿ ਆਰੀ ਸਚੁ ਸੀਚਿ ਆਸਾ ਚਉ ਨ
ਮੁਆਸੇ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਣਿ ਲੁਭੈ ਜਲੈ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲਾ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂਤੁ ਸਰਵਰੁ ਤੂਹਿ ਸੁ
ਸਾਚਉ ਠਕੁਰ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਿਸੁ ॥ ਆਇ ਆਮ ਮਤਾ ਮੋਹਨੀ ਜਿਨਿ ਕੀਰੀ ਸੋ ਜਾਣਾ ॥ ਬੀਖਿ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਤੁ ਰੋਗੁ ਏ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ੭੮ ॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੁ ਫੇਖੀ ਪਗਏ ਖੁਹ ਲਿਲਾਖਾ ਮਸੀਖਾ ॥ ਗਲਤਨ ਆ
ਵੈ ਕਿਉ ਗਲੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਟੈ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛੁਟੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਸੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਥਾਇ ਮਹਲੀ ਖਰ ਤੁਖਿ ਮਾ
ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਦੁ ਖਰਾ ਪਨੁ ਪਿਆਰੁ ਤੁ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਗੀਗਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਲਾ ਮੰਤਰਿ
ਮਨਿ ਪੀਗਾ ਹਉ ਮੈ ਖਪੈ ਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਵ ਬੁਵੇ ਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਮ
ਪਗੁ ॥ ੭੯ ॥ ਸਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸਿਪੈ ਕਉਣੀ ਸਰੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ॥ ਸਿ

ਪੈਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਈਐਸਪੈਕਗਲੇਚਕਰਚੇਗਸਪੈਸਥਿਨਚਲੈਹੋਗਾਬਿਨੁਸਚੇਨਕੀਦਰਗ
 ਹਮਾਨੁਹਾਰੇਰਸੁਪੀਵੈਛੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋਸਖੀਹੋਇਹੀਹੋਰਨੁਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁ
 ਈਸਥਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਅਨੁਹਾਰੇਰਕੰਕਨਘਲੇਕਰਿਥਕੀਸੀਗਾਗਾਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ
 ਮਾਸਗਲਗੁਲਾਗਲਿਹਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਈਐਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਪਿਆਗਾਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹਮਨਿਬੀਚਗਿਹਰਿਪੜਲਾਹਰਿਬੁਝਲਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਗਾਹਰਿਜਪੀਐਹ
 ਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾ॥੫੧॥ਐਖੁਨਮਿਟਈਹੋਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿਆਪੇਕਥੁ
 ਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਪਗਿਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਧੁਣੁਹਗੁਰਬੀਚਗਿਲਿਖਿਆਫੇ
 ਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਈਤਿਉਸਾਗਿਨਦਰਿਤੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਨਕਸਬਦਵੀਚਾਗਿਮਨਮੁਖਕੂਏ
 ਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਗਿਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਾਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਈ॥੫੨॥
 ਲਿਹਰੀਗੁਰਮਾਪਣੋਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦੇਖਾਈ॥੫੩॥ਪਧਾਪਵਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈ
 ਸਹਜਿਭੁਭਾਈਬਿਦਿਆਸੋਪੈਤਤੁਯਹੈਗਮਨਮਲਿਵਲਾਈਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖ
 ਟੋਬਿਖੁਖਾਈਮੁਰਖੁਸਬਦਨੀਨਈਸੁਝੁਬੁਝਨਹਕਾਈ॥੫੪॥ਪਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟਵਿਆਮ
 ਤਿਦੇਈਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਹੁਲਾਹਜਗਮਹਿਲੇਈਸਚੀਪਟੀਸਚਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸ
 ਗਾਨਨਕਸੋਪਵਿਆਸੋਪੈਤਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਮਨਮੁਗਲਿਹਗਾ॥੫੫॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਐਸਲਿਖੈਸੇਤਸਭਾਜੈਕੋਗੇ
 ਤਿਸੁਆਗੈਹਰਸਿਹਮਰੀਸਚਾਅਪਰਅਪੋਗੇ॥ਸਤਕੁਕਾਟਿਪਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇ
 ਚੁ॥ਨਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਯੋਉ॥੧॥ਕਿਆਭਈਐਸਚਿਸੁਚੋਹੋਈ॥ਸਚਸ
 ਬਾਦਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਕਾਉ॥ਕਵਨਤਮੇਕਿਆਨਉਤਮਚਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਚੀ॥
 ਸਾਚੁਕਉਅਰਦਾਸਿਅਗੈਹਉਸੇਤਜਨਾਬਾਹਿਜਾਚੀਕਹਬੈਸਹੁਕਹਹੀਐਬਾਲੇਕਹਅਵਹੁਕਹ
 ਜਾਹੇ॥ਨਨਕੁਬੋਲੈਸੁਲਿਖੈਰਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਗੇ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲ
 ਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਈ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕੀਸਿਧਏਨਨਕਸਦਾਰਜਾਈ॥ਅਸਲਿਖੈਸਲਿਖੈਬਿਨੁਨਾਗਈ

ਨੁਮੈਸੀਗੁਗਤਿਪਏ।ਗੁਗੁਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਛਾਦੈਸਚੇਸਚਿਸਮਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰਦਤਰੁਕ
ਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਈਐਪੋਗਾਚਰਪਟਥੇਲੈਅਉਪੁਨਕਦੇਹੁਸਚਬੀਚਰੋ॥ਅਪੇਅਖੈਅਪੇਸਮ
ਝੈਤਿਸੁਕਿਅਉਤਰਦੀਜੈ॥ਸਾਦੁਰਤੁਤਮਪਾਰਗਰਮੀਤੁਤੁਕਿਅਬੈਸਦਾਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇ
ਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਈਨੈਸਦੇ॥ਸੁਗਤਿਸਥਾਦਿਭਵਸਾਗਰਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖ
ਲੇ॥ਰਹਿਏਕਾਤਿਏਕੇਮਨਿਵਸਿਆਅਸਾਮਾਨਿਨਿਰਾਜੇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕ
ਤਾਕਦੋਸੇ॥੫॥ਸੁਨਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਗੀਪੁਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋਰਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈਕਿ
ਉਪਈਐਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਇਹਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧੋਗੇ॥ਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਅਗੇ॥੬॥ਰਟੀਥਾਟੀਰਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਅਸੇ॥ਕੰਦਮੂਲਾਅਰ
ਰੇਖਾਈਐਅਉਪੁਥੇਲੈਗੀਅਗੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲਪਈਐਮੇਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੁਤ
ਲੋਰਗੀਪਥੇਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਰਟੀਥਾਟੀਨੀਦਨਾਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤਨਰੋਲਾਈ
॥ਬੰਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਰੁਪਟਫੁਘਰੁਗੁਭੁਦਿਖਾਈਆਸਹਜੇਸਚੁ
ਵਾਪੋਗੇ॥ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਰਥੈਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਝੇਲੀਖੀਥਾ॥ਥਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸੇਵਹੁਖਵਦਰਸਨਾਇਕਪੀਥਾ॥ਇਨਾਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਈਐਪੁਰਖਾ
ਬਾਹੁ॥ਕਿਚੋਟਨਖਈਐ॥ਨਾਨਕਥੇਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਥ
ਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਰੈਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥
ਖੰਥਾਝੇਲੀਭਰਿਪੁਰਿਗਹਿਅਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ਸਾਚਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਥਾਤਖਰੀ॥
੧੦॥ਉਧਉਖਪੁਰਪੰਚਭੂਟੇਪੀ॥ਕਾਂਟਿਆਕਫ਼ਾਸਦੁਮਨੁਜਾਗੇਟੀ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਸੀਜਮੁਪੈਨਾਨਕੀ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥੧੧॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥
ਕਵਨੁਸੁਅਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਭਵਦਿਗਹਿਅਸਮਾਏ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁ
ਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਥਾਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਅਵੈਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾ
ਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੇਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿ
ਉਕਰਿਅੰਧਿਅਰਾ॥ਇਹਤਤੁਬੀਚਾਰੈਗੁਰੁਗੁਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਖੇਇਅਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੋਟਿਸਮਾਏ॥੧੫॥ਸੁਨਨਿ

ਰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੀਧੁ। ਉਢੈ ਨਹਿ ਸਾਪੈ ਨ ਕੰਧੁ। ਸਹਜ ਗੁਣਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਭਵੈ ਸਾ
 ਚਾ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਗਦਿ ਗਿਹੁ ਤਾਜੈ ਚਿਉ ਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਗਦਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇਤੁ
 ਮਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਲੀਘਾ ਵਹੁ ਪਾਗੇ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ॥ ਦਗਸਨ ਕੈ ਤਾ
 ਈ ਭੇਖਾ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਗਸਿ ਪਾਗੇ॥੧੮॥ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਪੁ
 ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝਾਇਹੁ ਮਨੁ ਣਾਇਆ॥ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤ
 ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਈ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਅਨਰਥਿ ਰਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਣਾਇਆ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ
 ਜਾਣਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਈ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਰੁ॥
 ੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅਲੇਖੁ ਨ ਕਹਾਘਰ ਵਸੋ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀ ਅਲੇ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਸੋ॥ ਕਾਲ ਕਾਗਿ ਗਾ ਕਿਉ ਜਾਣਾਈ ਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ਐ॥ ਸਹ
 ਜ ਸਿਤੋਖ ਕਾ ਆਸੁ ਜਾਣੈ ਕਉ ਢੇਰੇ ਬੈਠਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਰੈ ਤਾਨਿ ਜਾ ਘਰਿ
 ਹੋਵੈ ਵਸੋ॥ ਜੋ ਨਿਰਾਚਰ ਚਿਅ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਦਸੋ॥੨੧॥ ਕਹਾ ਤੇ ਅਵੈ
 ਕਹਾਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾਇਹੁ ਹੋਸਮਾਈ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥ ਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ॥
 ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੇ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚ
 ਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਹੋਸਮਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਦੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾ
 ਈ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅਲੇਖੁ ਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ॥ ਅਕਲ ਪਰ
 ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰਗੀਅਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸ
 ਮਾਈ ਐਤ ਤੁਨਿਰੰਤਰਿ ਜਨੁ ਸਹਜੇ ਲਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਥਨ ਕਰ ਲੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿ ਲਾਗੇ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀ ਅਜੁ ਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੇਈ॥ ਆਪੁ ਮੋਟਿ ਨਿਗਲ ਮੁਰੈ ਵੈ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐਸੇਈ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭਿ ਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣਾ ਬੀਆਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉ ਮੈ
 ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ॥ ਸੇਜੇ ਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾ ਸੁਖੀਆ॥ ਜੀਵ ਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ॥

੨੭॥ ਸਚੇ ਦਿਖੈ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਾਇਆ ਝੂਠੇ ਅਵਹਿ ਠਵਰਨ ਪਵਹਿ ਦੂਜੇ ਅਵਗ
 ਉਲਭਾਇਆ ਅਵਗ ਉਲਮਿਏ ਗੁਰਸਬਦੀ ਅਪੇਪਰਖੈ ਬਖਸਿਯਾਇਆ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੇ ਬਿਆਪੀ
 ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਲਵੀ ਸਰਿਆ ਸੋਬੁਣੈ ਜੇ ਸੁਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਮੁਕਤ ਭਾਇਆ ਨਨਕ ਤਰੇਤ
 ਰਟਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਿਆ ॥ ੨੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਲੀ ਪਰਘਰੁ ਜੇ ਰੋਹ ਲੇ ਗਾਲੀ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਭਗਿਭਵੈ ਥੇਕਾਲੀ ਵੇਮਾਗੀ ਮੁਸੈ ਮੀੜੇ ਮਸਾਲੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਥਾਲੀ ਨਨਕ ਸਾਚਿ
 ਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਲੀ ਅਘਕੁਘੜਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰਿਗੁ ਲਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੰਮਗੰਮਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੇਦਰੀ ਚਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਐਤਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦਿ
 ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰੀ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬੁਕ ਬੈਥੀ ਚਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬੈਥੈ ਸਪਰਵਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐ ਅੰਤਰੀ ਪਿ
 ਅਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰੀ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਲਾਈ ਨਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਈ
 ॥ ੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸਮ ਹਿਚਿ ਪਤਿਖ ਪਤਿ ਸੁਬਾਜੀ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਗਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
 ਸਾਚਿ ਰਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ਸਾਚ ਸਬਦਾ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਵੈ ਨਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇਉ ਸਾ
 ਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭ ਬੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਰਮ ਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਗਤਿ ਨਗਵਿਗਤਿ ਪਛਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰੇ
 ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩੧॥ ਨਾਮੇਰ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਨਾਮਿ
 ਰ ਤੇ ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਝਿਭਵ ਲੋਸੈ ਝੀਹੋਇ ਨਨਕ
 ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩੨॥ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਸਿਧੋ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਸਦਾ ਚਪੁ ਹੋਇ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਸ
 ਦੁਕਰ ਲੀਸਾਰੁ ਨਾਮਿਰ ਤੇ ਗੁਲਾਗਿ ਅਨਬੀਚਾਰੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਥੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਰੁ ਨਨਕ ਨਾਮਿਰ ਤੇ
 ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ੩੩॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਬਾਰਹ
 ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਗੀ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੇ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹਿ ਦੈਬੀ ਚਾਗੀ ਨਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜੀਨੀ ਸਦੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਪਾਗੀ
 ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਾਗੈ ਲਿਵਲਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਰਕਮਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਿਪ੍ਰਾਧਾਏ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੁਇ ਸਨਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਯਾਗੈ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੈ ਨ ਪਗਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰੋ ਪਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਗਲੀ ਗਲਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮਰੇ ਗਿਰਤਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆ ਅਤਿ ਰੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਤੈ ਮਰਿ ਵਟਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਟੇ ਘਟਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿ
 ਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਅਵਗਲ ਮੈਟੇ ਗੁਲ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਭਗਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟ ਵੀਇ ਹੁ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਸਹਜੇ ਸਦੁ ਵਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿ ਚੇ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਏ ॥ ਲੋਕਾ ਲੂਟੀ ਦੇਤ ਸੀਤ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਚੀਦ ਮਾਰਿ ਚਿ ਅਰਿ ਰਵਲਾ ॥ ਭੇਦ ਬਭੈ
 ਖਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇ ਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਲ ਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਚਿ ਪਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਕੈ ਆਵਲ ਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਯਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦੇ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇ ਹੋ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮ ਪਤਿ ਉਤ ਮਰੇਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਲ ਕੀ ਸੇ
 ਈ ਰੇਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਵਲ ਮੁਲੁ ਕਵਲ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰ ਕਵਲ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸਕਾ ਤੁਚੇ ਲਾ ॥ ਕਵਲ
 ਕਥਾਲੇ ਨਹੁ ਨਿਗਲੇ ॥ ਚੋਲੈ ਨਨਕ ਸੁਲਹੁ ਤ ਮਥਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸ
 ਬਦਿ ਲੰਘਵਲ ਹਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇ
 ਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾਲੇ ਨਹੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਨਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੁ ਕਥਾਈ
 ਚਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਲ ਕੇ ਦੀਤ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁ ॥ ਜਿ ਤੁ ਗਰਬੁ
 ਜਾਇ ਸੁਕਵਲੁ ਮਹਾ ਗੁ ॥ ਨਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਣਾ ਜਿ ਤੁ ਹੋ ਅਵਾਰਨੁ ॥
 ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਵਿ
 ਚਹੁ ਖੇਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰਵਾ ਮਨੁ ਖੁਗਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐਖਈ ਐਸਾ ਗੁ ॥ ਅ

ਤਰਿਬਾਰਿਏਕੋਜਾ ਲੈ॥ ਨਾਨਕਾ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ ਲੈ॥ ੭੬॥ ਸਚ ਭੈਰਾਤਾ ਗੁਰ ਬੁਨਿਵਾਰੈ॥
 ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬ ਦਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬ ਦਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤ ਰਿਬੀਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗੀ ਗੇਰੇ ਗੀਆ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ-
 ਧੁ ਬਿਖੁ ਅਭਾਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਨ ਦਰੀਪਿਆਰੈ॥ ੭੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਤਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨ
 ਮੁਖਿ ਸੁਰ ਜੁਤ ਪੈਤ ਪਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹ ਤਨਿ ਤਰੈ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਕੈ॥ ਕਵ-
 ਨੁ ਜੋ ਪੁਰੋ ਕਾਲੁ ਸੀਘਰੈ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਲੀ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੭੮॥ ਸਬ ਦੁਭਾਖਤ ਸਾਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ॥ ਸਸਿ-
 ਘਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਅਰਾ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿਉਤਾਰ ਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰ-
 ਚੈ ਮਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਰਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੭੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਤਹੀ॥ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਵੈ ਦੁਖ ਕਾਲੁ ਸੀਤਾਪੈ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਅਨੈ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗ-
 ਗਨੁ ਗਰਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲ ਲੁਸਾ ਜੈ॥ ੮੦॥ ਅੰਤ ਰਿਸੁ ਨਿਬਾਰਿ ਰਿਸੁ ਨਿਰਿਭਵਨਾ ਸੁਨ ਮਸੁਨੀ॥
 ਚਉਥੇ ਸੁਨੈ ਜੋ ਨਰ ਜਾ ਲੈ॥ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁਨੀ॥ ਘਟ ਘਟਿ ਸੁਨ ਕਾਜ ਲੈ ਭੋਉ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ-
 ਨ ਦੇਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ॥ ੮੧॥ ਸੁਨੈ ਸੁਰ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਅਨਹਤ
 ਸੁਰੁ ਕਹਾ ਤੋਹੀ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੋ॥ ਜੇ ਸਤੋ ਉਪ ਜੋਤਿ ਸਹੀ ਜੈ ਸੋ॥ ਚਿਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨਾਮੁ
 ਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ॥ ੮੨॥ ਨਦਿ ਸਹਸੁ ਭਰ ਦਸਵੈ ਪੁਰੇ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਵਜਾਵ-
 ਰਿ ਤੂਹੇ॥ ਸਾਚੈ ਰਚੇ ਦੀਖਹ ਜੂਹੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਦੁ ਰਹਿ ਅਭਰੁ ਪੂਰੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਲੀ ਪਰਗਟੋਹੀ॥ ਨਾਨ-
 ਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੮੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਖੁਹੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ॥ ਸੁਨ ਸਬ-
 ਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਾਗੈ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿ ਅਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੁਰ-
 ਵਾਇ ਮਿਲ ਲਾਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ॥ ੮੪॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਗਈ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੁਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਜਮ-
 ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਵੈ ਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ
 ਗਵਗੁ॥ ੮੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ
 ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜੇ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਲਾਗੀਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਨੁ
 ॥ ੮੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਪਲੈਹੀ॥ ਅਪਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀਸੋਈ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੁਝੈ ਪਤਿਹੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ-
 ਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ॥ ੮੭॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ-
 ਕਹਾਵਾ ਸੁਰਖੀ ਅਲੋਜਿ ਤਤੁ ਨੀਐ ਭਵ ਜਲੁ ਸੀਸਾਰੈ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਈ ਕਹੀ ਐਤਿ ਸੁਕਹੁ ਕਵ-

ਨੁਮਸਾਗੋਬੇਲੈਖੇਲੈਅਸਾਥਿਹੁਤੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏਸੁਲਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਨਕਪਲ
 ਵੈਅਪਲੇਮਨਸਮਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਓਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੋਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇ
 ਦਾਨਆਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਰ
 ਹਜੇਈ॥ਪਵਨਕਵਾਸਾਉਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਜੇਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਟਮਹਿਵਸੈਵੈ
 ਚਹੁਭਗੁਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਥਾਨੀਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਾਦੇਗੁਰੁਭਵਸਾ
 ਗੁਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਨੈ॥ਚਹੁਵਗੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਈਆਨਨਕਸਬਦੁਪਛਾਏ
 ॥੫੯॥ਜੈਸਤਮੰਗੁਲਵਈਅਉਪੁਸੁਨਸਚੁਅਹੰਗੋਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤਾਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲ
 ਖਅਪੋਗੋਜੈਗੁਲਮੈਸਬਦੁਵਸਾਏਤਾਮਨਿਚੁਕੈਅਹੰਕਾਰੋ॥ਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨੈਤਹ
 ਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿਅਹੰਗੋਸੁਖਮਨਾਇਕਾਪੰਗੁਲਬੁਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਨਨਕਤਿਹੁਤੇਉਪ
 ਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੬੦॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਯੋਪਵਨੁਕਹਾਰਸੁਖਾਈ॥ਗੀ
 ਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਕਵਨਅਉਪੁਸਿਪਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਾਵੈਅਉਪੁਹਉਮੈਪਿਆ
 ਸਨਜਾਈ॥ਸਬਾਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਈਆਸਾਚੇਰਹੇਅਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧੀਜਿਤਅਸਾਥਿਹੁ
 ਰੀਐਕਿਤਭੇਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਨਕਦਖੁਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਨੁਨਗਾਸੈ॥੬੧॥
 ਗੰਗਨਗਤਾਗਸਿਨੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਥਾਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦਨਗਾਖਿਆਸਬਦੁਨ
 ਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਮਗਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਨਕਮਾਤਮਰ
 ਮਕਉਯਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗ
 ਨਿਨਿਵਾਗੀ॥ਅਪਿਉਪੰਚਿਆਤਮਸੁਖਸਾਗੀ॥ਸਚੁਗਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਤਾਗੀ॥ਨਨਕਬੁਝੈਕੋ
 ਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਰਾਬਸੀਅਯੋਕਰਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਰਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅ
 ਉਪੁਤਾਕਉਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁ
 ਪਾਏ॥ਆਪੋਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹਵੈਧਵਤੁਵਗਜੇਗਾਏ॥ਕਿਉਮੁਲੁਪਛਾਏਆਤਮੁਜਾਨੈਕਿ
 ਉਸਾਸਿਘਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੇਵੈਤਉਨਨਕਸਯਾਜੈਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿ
 ਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਯੋਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲੁਪਛਾਇਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਲਿਖੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤ
 ਤਤੁਲੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈ॥ਭਵਨਜੋਤਿਸੁਸਬਾਦਿਯਹੈ॥ਖਵੈਦੁਖਕੁਖ

ਜਾਚੇਕੀ ਸਾਚੇਗੀ ਕਿ ਪਤਾ ਸਿਰੇਯੋ ਅਨਦ ਬਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਵੈ ਨਾਨਕ ਅਖੈਸ
ਚੁਪੁਭਾਖੈ ਸਾਚੇਗੀ ਰੋਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੀਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਨੈਰਤਾ ਨਾਭਿ
ਕਮਲਾ ਅਸਥਿ ਭੁਨੋਤੇ ਤਾਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ੬੬ ॥ ਪੁਨਰੋਤੇ ਰੇਖਨ ਕਾਈ ਤਾਸ ਬਾਦਿ ਕਹਾਇ ਵਲਾਈ
ਰਕਤਾ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮਵੀ ਨਹੀ ਤੀਆ ਤੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਈ ॥ ੬੭ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਾ ਸਿਸਾਚਾ
ਨਾਨਕਾ ਮਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ॥ ੬੮ ॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੀ ਅਉਤੁ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁਨਿਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਭਿ ਕਮਲਾ ਅਸਥਿ ਭੁਨੋਤੇ ਤਾਨਿ ਜਾਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ੬੯ ॥ ਪੁਨਰੋਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨਹੀ ਤੀਤਉ
ਅਕੁਲੀ ਟਿਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਗਾ ਗਉ ਗੁਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿ ਨਹੀ ਤਉ ਤਿਭਵਨ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਭ
ਕਹਾ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਠਾ ਲੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਚਾ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥਕ
ਹਲੀ ॥ ੭੧ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਮੈਵਿਚਿ ਜ
ਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿ ਮੈਦੁ ਖੁਪਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗੀਆ ਨੁਚਤੁ ਬੀਚਰੈ ਹਉ ਮੈਸ ਬਾਦਿ ਜ
ਲਾਏ ॥ ੭੪ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ੭੫ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ
ਪਾਗੇ ॥ ੭੬ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇ ਨਹੀ ਵੈਦੇਖੁ ਹਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੭੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੈ ਕੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਬਾਲੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ੭੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ੭੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਹੋ
ਇ ॥ ੮੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਲੈ ॥ ੮੨ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਹਈ ॥ ੮੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੮੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁ
ਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੮੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਰਾਗ ਬਿਗੁ ਬਾਗਿ ॥ ੮੭ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ
॥ ੮੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੈਸਾਗਿ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੯੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕ
ਲੁ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਗਿ ॥ ੯੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨਾਮੈ ਵੈਰਾਗਿ ॥ ੯੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਜਾਣੈ ॥ ੯੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯੪ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇਰਾ ਸੁਲਿਤੁ ਅਉਤੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਨਹੀ ॥ ੯੫ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਚੇਸੁ ਖੁਰੇਈ ॥ ੯੬ ॥ ਨਾਮੈ ਰਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੈ ਸੋਈ ਪਈ ॥ ੯੭ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇ
ਰੇਸਚੈ ਆਖਿ ਖੁਆਈ ॥ ੯੮ ॥ ਸਾਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ੯੯ ॥ ਅਉਤੁ ਜੋਗ ਜੁਗਾਤਿ ਤਾਰੇਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਰੁ ਮਨਿ
ਦੇਖੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਰੈ ਜਾਲਹਿ ਕਿਅਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ
ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗਮਾਣੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਹੁ ਭੁਬਹੁ ਚਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ

ਗਮਦੈ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਦੈ॥ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪਾਭਿਖੇ ਲਰਚਾ
ਇਸਾ ਕੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸਾਭਿ ਜੁਗਾ ਅਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੧੩॥੧॥

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਯਾ ੩ ਜੋ ਪੈਵੀ ਰੈ ਪੁਰ ਬਾਢੀ ਕੀ ਧੁਨਿ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਯਾ ੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਹਜੈ ਦਾਖੇ ਤੁਹੈ ਜਿ ਸਰੋਭਾ ਏ ਬਾਉ॥ ਨਉ ਬੀਜੇ ਨ ਉਭੈ ਗਵੈ ਨਾਮੇ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੋ ਸਯਾਗਾਇਆ ਵਿਲਾਇ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋਖਾਇ॥ ਅ
ਭੈ ਸੇ ਤੀਅੰਤੁ ਗਲਿਆ ਬਹੁ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖੁ ਲੋਕਾ ਆਇ॥ ਲੋ
ਕੁ ਕਿਵੈ ਖੈ ਬਪੁਰਾ ਜਿ ਸੇ ਨ ਸੇਈ ਨਾਹਿ॥ ਜਿ ਸੁ ਵੇਖਾਏ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿ ਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੧॥੪੦੩
ਮਨ ਮੁਖੁ ਦਖ ਕਾਖੇ ਤੁਹੈ ਦਖੁ ਬੀਜੇ ਦਖੁ ਖਾਇ॥ ਦਖ ਵਿਚਿ ਜੀ ਮੈ ਦਖਿ ਮਰੈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਭਾਇ॥ ਅ
ਵਲੁ ਜਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾ ਲਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ॥ ਨਨਕ ਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਲਾ ਜਾਇ॥੨॥੪੦੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਜਿਸ
ਨੇ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਈ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇ ਤੁਹੈ ਅੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭੁਮੁਕਟੀ ਮੈ ਗਿਆਨੁ ਪਰ
ਪਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਏਕੋ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ॥੩॥੫੮੩॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਬੈਸਲ ਕਉ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਕਦ ਗਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਕ
ਰਿ ਮਹਲਾ ਸਹਾਈ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਾਇਚ ਨ ਲੇ ਪੁਰੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਲੇ ਆਪਿ ਗੁਰਸਬ
ਦਿਖਿਆਈ॥੧॥੬੭੬੭ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੁਸਰੀ ਨਾਈ॥੧॥੭੭੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ
ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਈ॥ ਤੈਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂੰ ਨ ਲਾਈ ਪਾਈ॥੧॥੪੦੩
ਨਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਗਖਿਆ ਸੇਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘੋਸੈ ਆਪੇ ਠੀਲਾਇ ਲਾਏਈ॥ ਇਹੁ
ਪਿਰ ਮਪਿਆ ਲਾਖ ਸਮਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਈ॥੨॥੫੮੩॥ ਵੇਕੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁਸਭਰੁ ਕ
ਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁ ਗੁਰਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭਨ ਤੇਰਾ ਜੋ ਰਹੈ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤੈ ਚਲਾਈ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੈ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਲਾਈ॥

ਨਾਸਲੋਕਮ:੩ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਠਿਗੀਠਵੀਹੋਈਭਾਯਿਸੇਸਹਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿ
ਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਯਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਘਰਿਬੈ
ਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਗਿ॥੧॥ਮ:੩ ਧੰਧਾਵਤਾਦਿਨੁਗਾਇਆਗੈਲਿ
ਗਵਾਈਸੋਇ। ਭੁਭੁਭੋਯਿਬਿਖੁਖਾਈਆਮਨਮੁਖਿਚਾਯਿਅਗੈਲਿ। ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਰੈਤੁਹੈਦੂਜੈ
ਭਾਇਪਾਤਿਖੋਈ। ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਚਿਠਿਰਿਅਵਲਜਾਲਹੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਰਿਵਸੈ
ਜਮਰੈਤੁਨਲਾਗੈਕੋਈ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਠੈਕਰੀਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਕਿਆਪਲੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਾਰਿਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕਨਨੋਬਖਸਿਚਿਨੁਅਸਥਿਤੁਹਰਿਸਤੀ॥
ਪਉਲੁਪਲੀਬੈਸੋਤਰੇਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ॥ ਏਨੇ ^{ਨਉ} ਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਲਤਬਲਤੀ॥ ਸ
ਭਾਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖਪਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਗਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈ
ਨਕੋਈ। ਗਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜਮਰਜੀਵਹੋਈ॥੧॥ਮ:੩ ਕਿਉਕਰਿਇਹਮਨੁਮਾਗੈਐਕਿਉਕਰਿਮਰ
ਤਕੁਹੋਈ। ਕਹਿਅਸਥਦੁਨਮਾਨਈਹਉਮੈਛੁਡੈਨਕੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤ
ਸੋਹੋਈ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੋਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਖਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥੨॥ਮ:੩ ਜੀਵਤਮਰਲਾ
ਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉ ਤੋਈ। ਛੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਭੁਭਾਉਲਾਏਈ। ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਨ
ਲਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਮਿਤਗੋਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈ॥
੩॥ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਉਰਚਾਇਚਿਨੁਤੈਗੁਲਵਰਤਾਗਾਬਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁ
ਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਗਾਪੀਰੋਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੁਝਹਿਬੀਚਗਾ। ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸ
ਚੁਸਿਰਜਲਹਾਗਾ। ਜਿਸੁਭਵੈਤਿਨੁਬਖਸਿਲੈਹੋਸਾਚਿਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮ:੩
ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠਕਮਾਵੈ। ਮਾਇਅਨੇਠਿਰੈਤਪਾਸਦਾਵੈ। ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ। ਚਿਹੁਤਪਾ
ਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲੈਹੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚਕਮਾਵੈ। ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੇਖੰਤਰੁਪਾਵੈ॥੧॥ਮ:੩
ਸੋਤਪਾਜੀਇਹੁਤਪੁਪਾਯੋ। ਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮਿਐਸਥਦੁਸਮਾਯੋ। ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾ
ਲਾ। ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਯਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸਿਸਾਰਕੀਵਰਤਈ
ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਲਾਅਨੇਗੁਬਿਨਾਸਲਿ। ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਗਵਿਆਸਭਵਲਿ। ਵਿਲਿ॥
ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਾਲਿ। ਸਥਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿ ਜੇ ਨ ਕੇਚਿ ਤ ਮਹਿ ਭਗੁ ਮਾਤਿ ਸਦੈ ਦਿਤੇ ਨ
 ਨ ਕਾ ਤੋਹ ਜੇਹਾ ਪਰਮੁ ਮਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦ ਤ ਕਾ ਭੂਖ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨ ਕਾਵਿਰ
 ਲਾਪ ਏਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿ ਜੇ ਪਰਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦੈ ਕ
 ਰਹਿ ਆਪ ਦੇ ਬਹਲੇ ਭੋਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਆਤਮ ਗਉਲੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭੁਯਾਇ
 ਲਹਿ ਨਿਸਹੁ ਆਪ ਲਾਨਿ ਜਾਘਰਿ ਹਲੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਪਗਤਿ ਵਿਛੋੜੈ ਅਨੁਵਾਚਿ ਸ
 ਚਾ ਅਸਰੁ ਉਪਰੁ ਦਰੁ ਸਭੇ ਸਦੈ ਜੇ ਸੁਵਿਚਿ ਸਚਾਨੁ ਉਸਤੁ ਸਚਾਨੁ ਕਮੁ ਵਰਤ ਦਾਗੁ ਮੁਖਿ
 ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿਸਚਾ ਕਰੇਨਿ ਆਉ ॥ ਸਤੁ ਸਚੇ ਸਦੈ ਵਰਤ ਦਾਗੁ ਰ
 ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰੈਲਾਇ ਗਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਭੂਵੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੈ ਚਲੈ
 ਆਪ ਲੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਰੈਲਾਇ ਗਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ
 ਮੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਹਜੇ ਸਾਰਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਵਿ ਓਵਿ ਚਉ ਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿ ਓਕ ਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਈ ਆਸੇ ਹਿਵਿ ਲਾ
 ਸੁ ॥ ਏਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਵਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਜੀਵ ਲਾਧਿ ਗੁਣਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਸਚਾ ਤ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ
 ਦਸੁ ॥ ਤ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋੜੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜੇ ਉਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਆਇ ਪਤੇ ਵ
 ਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹਿ ਦਸੁ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ਆਸੁ ਕੋ ਜੇ ਉਭਵੈ ਤਿਵ ਹਰੇ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ॥ ਜੁਗੁ ਗੁਬਾਹੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਲਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪਿ ਮ
 ਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਪਪੁਨ ਗਲਤ ਗਲੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਬੁਝੀ ਸੀ ਸਚੈ ਸਥ
 ਦਿਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਬਖਾਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੇ
 ਰਤੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪ ਲੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੇ ਚਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈਪਇ ਮੈ ਤਨੁ
 ਖੀਲੇ ਹੋਇ ਲੇ ਚਰਤੁ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਉਥੈ ਸੰਤ ਰਿਧਾ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਭਉ ਦੁਗਾਤਿ ਮੈ
 ਲੁਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੇਹ ਲੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਰਾਮ ਕਲੀ ਗੁਮਾਨਿ ਵਸਿ
 ਆਤਾ ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਕ ਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਆਤਾ ਸਉ ਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾ ॥ ਭਰ
 ਮੁਗਾਇ ਆਤਾ ਜਾਗੀ ॥ ਆਚੁ ਕਾ ਆਗੀ ਆਨ ਅੰਧਾ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਰੂਪੁ ਆਤਿ ਅਗਲਾ ਜੇ ਸੁਹਰਿ ਨਾਈ
 ਪਿਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਉ ਆਪ ਲਾਸੇ ਭਵੰਤੀ ਨਹਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੀ ਗਾਗੁ ਨ ਜਾ ਲਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨ ਮੁਖਿ

ਸਭ

ਗਿਆਥਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗੁਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੀਮਹਿਰੋਇਖੁਆਗੁਸੈਸਰੈਵੇਚੇਸੇਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕੇ
ਸੁਜਾਏਕਰਤਗਾਨਨਕਸਚਾਏਕੁਰੈਦੁਹਵਿਚਿਰੈਸੈਸਗਾਚੈਗੈਮੈਅਪਿਯਾਇਅਨੁਸੇਕਰਨੀਜੀਅਪਿਕ
ਗਏਕਰਤਗਾ॥੨॥ਮਃ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੀਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਹੀਜਾਇ।ਜੇਥਹੁਭੇਗਏਚੈ
ਮੈਵਿਲਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ।ਅੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਭੁਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ।ਤਿਨਜੀਮਲੁਮਰਲੁਨ
ਚੁਕਈਹਓਮੈਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇ।ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤਲਾਇਆਸੇਖਾਈਕੋਈਨਾਹਿ।ਤਿਨਜੀਮਕੀ
ਤਲਥਨਹੋਵਈਨਾਹਿ।ਇਦੁਖਸਹਾਗਿਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥਰੇਸਚੈਸਥਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਅਪਿ
ਅਪਿਪਤੁਰੈਹੋਰਿਪੈਸਭਿਯਾਵਹਿ॥ਅਪਿਨਿਚਲੁਅਚਲੁਰੈਹੋਰਿ।ਅਵਹਿਜਾਵਹਿ।ਸਦਾਸਦਹਰਿਪਿ
ਆਈਮੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਹਿ।ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਪਾਈਮੈਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ।ਸਚਾਗਹਿਰੀਭੀਰੁਰੈਗੁ
ਰਸਥਦਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਚਨਾਮੁਪਿਆਇਤੂਸਭੇਵਰਤੈਸਚਾ।ਨਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋ
ਛਲਪਾਏਸਚਾ।ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛੈ।ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਸਚਾ।ਨਨਕਹਰਿਕਾਭੁਲਾਮਨੈਸੇਭਗਤੁਹੋਇ
ਵਿਲੁਮੈਕਚੁਨਿਕਚਾ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਲਨੀਚਿਨਾਮੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਹੋਕਭਾ।ਚਿਏ
ਥਉਭਥਉਨਜਲਨੀਉਨਅੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਭਾ।ਚਿਏਆਪਦੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਚਿ
ਨਾਮਰੇਜਮੁਜੰਦਗਾ।ਅਗੈਦਰਗਤਲੇਖੈਸੀਗੈਮੈਸਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਭੂਫੀਆਗਾਏਹਕੂਫੈਕੀਮਲੁ
ਕਿਉਚਿਤਰੈਕੋਈਕਛਹੁ।ਇਹੁਵੀਚਾਗਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਨਾਮੁਦਿਵਾਏਸਭਿਕਿਯਾਵਿਖਕਟਲਹਾ
ਗਾਨਾਮੁਜਪੈਨਾਮੋਅਗਪੈਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਗਾਮਲੁਕੁਫੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋ
ਆਸਚਿਅਗ।ਜਨਨਾਨਕਜੇਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਲਹਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਪੁਜੇਵ
ਰੁਦਾਤਨਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਦਾਈਮੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਉਮੈਜਾਈਮੈ।ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਠ
ਰਾਸਚੀਵਰਿਏਆਈਮੈ।ਜਿਸੇਨਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਅਪਿਯਾਏਮਿਯਾਈਮੈ।ਪਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਥ
ਚਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਬਾਬਾਲੀਆਕਰਲੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ।ਜਿਸਥਿ
ਗੁਰਭਾਵੈਮੁਨਿਯੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿਮਾਤਿਸਾਸਤਾਬਿਅਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸ
ਭਾਸਿਸਟਿਕਰੇਨਿ।ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਯੇਨਿ।ਨਨਕਆਏਸੇਪਰਵਦੁਭਏਨਿਸਗ
ਯੇਕਯਤਾਰੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਾਅੰਪੁਯਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਚਿਏਭਾਏਚਲਾਨਿਅ
ਪਲੈਨਿਤਫੂਠਫੂਠਬੋਯੇਨਿ।ਕੁਰੁਕਸਤਕਮਵਦੇਪਰਨਿਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ।ਚਿਏਅਪਿਭੁਥੇਪਰਨੈ

ਦਕਾਸਗਏ ਕੁਲ੍ਹੇ ਬੇਨਿ। ਨਨਕਾਜਿ ਤੁਚਿ ਏਲਾਏ ਤਿਤੁਲਗੇ ਚਿਏ ਬਪੁੜੇ ਕਿਅ ਕਰੇਨਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨ ਦਰੀਅੰਦਰਿ ਰਖਦ ਜੇ ਤੀਸਿ ਸਾਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ॥ ਏਕਿ ਕੂੜੇ ਕੁਸਾਤਿ ਲਾਇ ਅਨੁ
 ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐਸੇ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪੀਤੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੇ ਪੁਨ੍ਹਰੈ ਤਿਨ ਵਾਇ
 ਸਿ ਪੀਤੀ॥ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿਆਈ ਐਸੇ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸ
 ਤੁਕ ਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵ ਲਜਾਹਿ॥ ਏਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਪਾਟਿ ਐਭਾਉ॥ ਭਾਵੈ ਮਾਵਉ ਭਾਵੈ
 ਜਾਉ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਨੈ ਕੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪੇ ਪੁਜਾਹੋਈ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਈ॥ ਠੇਰੇ ਤਸਬੀਕ
 ਰੇਖੁ ਦਾਇ॥ ਵਢੀ ਐਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਪ ਕੈ ਸੁਲਾਏ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ॥ ਓ
 ਕ ਮੁਹਾਵਰਿ ਚਾਨੀ ਪਾਹਿ॥ ਚਉ ਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾਹੋਈ॥ ਐਸਾ ਹੋਵੈ ਖਹੁ ਕੋਈ॥ ਜੇ ਗੀਗਰੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂ
 ਤਾ॥ ਅਗੈ ਪਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੁਤਾ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਾਇਆ ਜੁਗਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਗਟੀ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ॥ ਨਨ
 ਕ ਕਾਹਿ ਕਾਏ ਹੁਪਗਵਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣਾ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ॥ ਸੁ
 ਤ ਜਨੇ ਉਪਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਪਵੈ॥ ਸੁਤ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿ ਮਈ॥ ਨਾਤ ਪੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵ
 ਰਿ ਮਈ॥ ਵਿਲੁ ਗੁਰਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਰਹੁਦ ਸਾਇ ਰਿਖੈ ਕੋ ਜਾਈ॥ ਕਰਲੀ ਬਾਝੁ ਹੁਭਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾ
 ਏ॥ ਜੇ ਗੀਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਾਤਿ ਦਸਾਈ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਗਟੀ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਫਿਰੈ ਸਿਸਾਗਿ॥ ਜਿ
 ਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰ ਜਲਹੁ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਵਟਾਉ॥ ਚੀਗੀ ਮਈ ਫਿਲ ਨ ਕਾਉ॥ ਏਥੈ ਜਾਲੈ ਸੁਜਾਈ
 ਸਿਵ ਲੈ॥ ਹੋਰੁ ਠਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨੈ॥ ਸਭਨ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾਹੋਈ॥ ਕਰਲੀ ਬਾਝੁ ਤੈਰੈ ਨ ਕੋਈ॥
 ਸਚੇ ਸਦੁ ਵਖਲੈ ਕੋਈ॥ ਨਨਕਾ ਅਗੈ ਪੁਛਨਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀ ਐ ਕਾਇ ਆਕੇ
 ਟੁਗੜੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਗੀਰੁ ਆਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ਅਨੁਮਾਈ ਆਸੇ ਹਨਿ ਤਕੜੁ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੈ ਪੂਰੈ ਭਾ
 ਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਅਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਅਨਾਸਤਿ ਪਾਲੀ ਜੰਤ
 ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀ ਨਾਸਤਿ ਪਾਕੀ ਆਦੇਸਾ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਭੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰਾ
 ਪੁਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਬੁਧੇ ਸੰਗਲਾਨਾ ਸਤਿ ਪੁਰੁ ਚਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਪਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ
 ਨੇ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਈ ਮਐ॥ ਨਨਕਾ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ॥ ਸਤਿ ਘਟਮੇ
 ਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਕਰੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵਟੁ ਵੀਤਿ ਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ

ਕਉਲਾ। ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪਾਸਿ ਰਿਤਿ ਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਲਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਜੋਗਿ ਰਹੀ ਜੋਨਿ ਗੁਰੁ
ਗੋ। ਜਪੁਤਪੁਸਿ ਜਮੁ ਭੀਖਿ ਅਕਰੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਗੋ। ਸੋਗਿ ਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਰੀ। ਬੋਲੈ ਈਸ
ਰੁਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥੨॥ਮਃ੧ ਜੋ ਅਉਤੁਤੀ ਜੋ ਪੁਪੈਆਪੁ। ਭੀਖਿ
ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਪਾ। ਅਉਰੁ ਪਦਲਾ ਮਹਿ ਭੀਖਿ ਅਕਰੈ। ਸੋ ਅਉਤੁਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ। ਬੋਲੈ ਗੋਰੁ ਸਤਿ
ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥੩॥ਮਃ੧ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਏ ਉਦਾਸੁ। ਅਰਪਉ ਰਪ ਕਰੈ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਵਾਸੁ। ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਾ। ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧਾ। ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ॥
ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥੪॥ਮਃ੧ ਜੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਯੋ। ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬਹੁ ਪਰ
ਜਾਯੋ। ਸੁਪਨੈ ਬੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝੁਲਾ। ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਗਤ ਮਰਲਾ। ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ
ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥੫॥ਮਃ੧ ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਧਟੇ ਬਹੁ। ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੀਮੁ। ਅ
ਹਿਨਿ ਸਿਮੰਤ ਰਿਹੈ ਪਿਆਨਾ। ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਭ ਸਮਾਨਾ। ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ
ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥੬॥ਮਃ੧ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ। ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ।
ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਉ। ਕਉਲਾ ਸੁ ਅਖਰਾ ਜੋ ਤਰਹੈ ਰਿਅਉ। ਸੁਪਛਾ ਵਜੇ ਸਮਕਰਿ ਸਹੈ।
ਤਾਨ ਕਾ ਅਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ। ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤ ਰਿਪੁਤਾ। ਨਾਸਿ ਸਚੀ ਨਾ ਅਉਤੁਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ
ਹੈ ਸਮਾਈ। ਕਾਰੇ ਭੀਖਿ ਅਮੰਗਲਿ ਜਾਈ॥੭॥ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਮੰਦ ਬੁਝੈ ਈਆਖੀ ਐ। ਜਿਥੁ ਹਰਿ ਜ
ਤਾ। ਮਨ ਸਦੇ ਹੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭਾ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ। ਬਾਹਰਿ ਮੁਢਿ ਨੇਖੀ ਐ। ਪਰਮ ਹਿ
ਰਿਖਤਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦ ਰਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਲਨੀ। ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਤਾ। ਸਭ ਮਹਿ ਇਕ ਵਰਤ
ਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥੮॥ਸਭੋ ਕਮਃ੩ ਮੁਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਲੈ ਮੁਰਖ ਕਾ ਕਰਲਾ। ਮੁਰਖ
ਕੋ ਕਿਆ ਲਖ ਲਹੈ। ਕਿਆ ਮੁਰਖ ਕਾ ਕਰਲਾ। ਮੁਰਖੁ ਚਿਹਾ ਜੋ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਰਿ ਕਾਰੇ ਮਰਲਾ। ਏਤ ਕਮਲੈ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਦਖੀ ਮਹਿ ਰਹਲਾ। ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੁਹਿ ਕਿਹੈ ਜਮੁ ਕਰਲਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ਸੁਕਰੇ ਵੀ
ਚਰਚੈ। ਸੁਆਧਿ ਪਤੈ ਰਹਲਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਪਰੈ ਚਿਸੁ ਪਛੈ ਰੁਬ ਦੇਭੀ ਤਰਲਾ। ਨਾਨਕ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਈ ਸੁ ਸਹਲਾ॥੯॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕ ਅਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀ ਐ। ਸਿਖ ਸਹੀ। ਏਖਾ ਰਬੁ
ਮੰਗਸੀ ਅਖੈ ਠਾਕਾ ਢੇਵੀ। ਤਲ ਬਪਉ ਸਨਿ ਆਕੀ ਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨ ਰਹੀ। ਅਜ ਰਈ। ਯੁਗੁ ਰੇ ਸਤਾਰੇ
ਸੀ ਆਈ ਤਈ। ਅਵਲ ਜਾਨੁ ਨ ਸੁਣਈ ਭੀ ਝੀਗਲੀ ਫੁਲੀ। ਕੂੜ ਨਿਪੁਟੇ ਨਾਨਕ ਚੜੈ ਕਿਸਾ ਚਰੀ॥

੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿਗਵਿਰੂਪਿ ॥ ਅਸਭੁਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿਕੀਰੀਅਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਿ
 ਛੁਕਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਯਾਹੀ ॥ ਐ ਹਰਿਭਗਤੀ ਗੋਪੈ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਰੋਇਆ ॥
 ਹੋ ਕਾਹੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿਕਾਖੇਲੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਛੁਟਾਈ ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧
 ਸਹਿ ਸਰਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਿੰਦੁ ਗੋਇਆ ॥ ਪਰਸਗੁਰੁ ਵੈ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁਰੁ ਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥
 ਐਸੀ ਦਰਗਹੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵੀ ਛੁਟਿ ਗਇਆ ॥
 ਰੋਵੈ ਦਹਸਿ ਰੁਲੀ ਕਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਅੰਦੀ ਚਉਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪੰਚੁ ਵਭੁ ਏ ਮਜੂਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ
 ਸੁਆਮੀ ਰਤਤ ਦੁਗਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਗਲਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖਮ
 ਸਾਇ ਕਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕਾਹਿ ਮਤੁ ॥ ਲਾਗੈ ਭੀੜਾ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੈ ਨ ਪਵਾਇ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਮਾਰਗਿ ਭੀ
 ਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸੋਚਹਿ ਪਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੀੜਿ ਤਰੋਵਹਿ ਗੀਅਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਝੀ ਰੋਵੈ ਨ
 ਚਿਤੁ ਤਰਾ ॥ ਨਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨ ਚਿਸੈ ਏਹੀ ਜੀਲਿ ਜਾਇ ॥ ਅਚਿਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ
 ਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿ ਮੈ ॥ ਅਵਰਿਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਨਕ ਮੰਨਿ ਮੈ ਮੰਨੀ
 ਮੈ ਬੁਝੈ ਮੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਹਿਸਤੁ ਰਿਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ॥ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਭਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਲਗਵੈ ਗੁਲ ਚਿਚੈ ॥ ਗੁਲ ਮਾਰਿ ਸਮਾ
 ਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪੈ ॥ ਪੈਰੈ ਮਾਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕ ਮੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖ ਲਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਲ
 ਏ ॥ ਮੈਵੈ ਅਪੁਲਖਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ॥ ਰਤਨੀ ਪੋਲੀਆਈ ॥ ਵਖਰਤੈ ਵਲਜ
 ਰਿਆ ਦੁਹਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਲੁ ਪਲੈ ਨਨਕ ਮਾਲ ਕਵਲ ਜਹਿ ਸੇਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਲੀ
 ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋ ਵਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀ ਜੈ ॥ ਬ
 ਜਰਕ ਪਦ ਨ ਖੁਲੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੈ ॥ ਅਨਦਵਜੇ ਪੁਨਿ ਵਜਦੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁਲੀ ਜੈ ॥
 ਤਿਤੁ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਚਨਲਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਪੇ ਕਰ
 ਨ ਚਾਈ ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਗਹਿ ਦਸਿ ਮੈ ॥ ਮੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖ ਨਨ
 ਕਾ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਉਝੜਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਮਾਖੀ ॥ ਅਨਿਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇ ਲਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ
 ਨਨਕਾਖ ਸਮੁਧੁ ਖੋਜਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ॥ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਹੈ

ਤੇਤੋਵਰਤੈ ਜੇਸਉ ਮਾਖੈ ਕੋਇ। ਜਿਥੈ ਸੁਵਸਤ ਨ ਜਾਪਈ। ਆਪੇ ਵਰਤ ਉ ਜਾਗੇ। ਨਨਕ ਗਾਹ
ਕੁਕਿਉਲਏ ਸਕੈ ਨਵਸਤ ਪਛਾਣੇ। ੨॥ ਮਃ ੨ ਸੋਕਿਉ ਅੰਧਾ ਅਖੀਐ। ਜਿਹੁ ਕਮਹੁ ਅੰਧਾ
ਤੋਇ। ਨਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ। ੩॥ ਪਉੜੀ। ਕਾਇ ਅੰਮੰਦਰਿ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਜੇ ਸਾਭਿ ਦਿਸਿ ਤਰਦੇ ਸਾ। ਆਪੇ ਤਰੀਯਾਈ ਅਨੁਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ। ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਸਾਧਿ
ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸਾ। ਗੁਰੇ ਵਾਤੇ ਜਾਇ। ਆਸ ਦੁਪਰ ਗਟੀਏ ਸਾ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਚੇ ਸਚੇ ਹੋ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ। ੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਾਵਨ ਗਤਿ ਅਹੁੜਾ ਦਿਹੁ ਕਮੁ ਕੋਪੁ ਦਾਇਖੇ ਤਾਲ ਬੁਝਵਤ ਦੋਰੁ ਬੀਉਹਾਲੀ ਰਹੁ ਰੇਤ।
ਹਲੁ ਬੀਚਹਾ ਵਿਕਾਸ ਲਹੁ ਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਈ। ਨਨਕ ਲੇਖੈ ਮੀਰੀਐ ਅਉਤੁ ਜਾਨੇ ਦਾ ਜਾਈ। ੧॥ ਮਃ ੧ ਕੁਉ
ਕੁਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਲੀ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਬ ਲੇਚਾ। ਹਲੁ ਹਲੇ ਮੀਰਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ ਵਖਤ ਸਿਜੇ ਗੁ। ਨਉ ਬੀਜੁ
ਬਖਸੀ ਸੋ ਹਲੁ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦੋਰੇ ਗ। ਨਨਕ ਨੰਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲਾ ਵਿਜੇ ਗ। ੨॥ ਪਉੜੀ।
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹੋ ਗੁਬਰੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਭਾਇਓ ਲੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਇਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਨਿ ਤਨੀ ਗਵਿਰੇ ਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਈ
ਐਸੇ ਬਿਤਤੁ ਕਢੇ ਲੈ। ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਹਰਿ ਲਾਪਟੇ ਲੈ। ਆਪੇ ਭਰੀ ਮਭੁਲਾਇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਨਾਨਕਾਈ। ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ। ਜਲਾ ਮਹਿ ਜੈਤਉ ਪਾਇ ਅ
ਨੁ ਤਿਨਾ ਭੈਰੋ ਚੀਦੇਇ। ਚਿਥੈ ਹਟ ਨ ਜਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸ ਕਰੇਇ। ਸਉ ਦਾ ਮੁਢਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ। ਜੀ
ਆਕਾ ਅਹੁ ਜੀ ਅਖਾਲਾਏ ਹੁਕਰੇਇ। ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇ ਗਤਿ ਨਾਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ। ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ
ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ। ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਨਕਾਇ ਹੁਜੀਓ ਮਛੁਲੀ ਝੰਵਰੁ ਰਿਸਨਾ ਕਲਾ। ਮਨੁ ਮਾਮੰ ਪੁਰਚੇਤਈ ਪੜੈ
ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਣਾ। ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਚੇ ਤੁਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਈ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਲੈ ਤਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾ
ਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ
ਕੀਤਾ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰੀ ਮਾਹਿਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ ਤਾ।
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ। ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਵੇਲਿ ਪੀਵਾਇ ਅਕਤਿ ਵੁਲਾਇ ਅ
ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁਬੀ ਚੜਾਇ। ਆਲੋਚਵਢੇ ਦਰਜੀ ਖੜੇ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀਵੈ। ਏਉ ਪਤਿ ਪਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀ
ਪੈ ਨਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ। ਰੋਇ ਪੁਰਲਾ ਕਪੜੁ ਪਟੈ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਗੰਢੈ। ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤ
ਕਿਛੁ ਹੋਢੈ। ਸਚੁ ਪੁਰਲਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ। ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ।
੧॥ ਮਃ ੧ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਗਾ। ਘੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਗ ਅਪਗਾ ਸਬ ਦੇਸਾਲ ਰਖਾਈ ਲਾਈ।

ਗੁਲਕੀਥੇਕੋਵੇਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਕਠਾਰੋਵੈਸੇਖੁ॥ਏਹੁਕੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲਗੋਰ
 ਕਿਜਾਇ॥ਨਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥੧੦੧॥ਕਮਰਿਕਟਰਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਸਵਗਾਗ
 ਰੰਨਕੀਜੈਨਨਕਮਤੁਸਿਰਿਅਵੈਭਾਗ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਥਾਦੀਮਯੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚ
 ਲੈ॥ਸਚਾਧਿਆਈਨਿਸੇਸਚੇ॥ਜਿਨਹਰਿਖਰਦੁਪਨੁਪਯੈ॥ਭਗਤਸੋਹਨੀਗੁਲਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅ
 ਚਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਹਮਨਿਵਸਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਭਲੈ॥ਆਪੇਮੋਇਮਿਯਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਰਿ
 ਆਈ॥੧॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥੩॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਸਾਰੋਇ॥ਨਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆ
 ਸਹਿਯਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥੧੦੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਸਹਥੈਕੋਇਨਿਰਸਾਰੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁ
 ਰੀਜੀਭੁਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਿਗੁਜੀਵਲਸਿਸਾਰਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁ॥ਪਭੁਦਾਤਾਦਾਰਨਿਹ
 ਚਲੁਏਹੁਪਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਏਕੁਭਨੁ॥
 ਗਵਿਗਹਿਅਸਰਬਤਿਨਨਕਬਾਏਜਾਈ॥੨॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਸਰਵਹੰਸਪੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸ
 ਮੈਏਵੈਭੁਲਾ॥ਸਰਵਰਾਮੰਦਰਿਹੀਰਾਮੇਤੀਸੋਹਿਸਾਕਾਖਾਲਾ॥ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿ
 ਜੋਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਲਾ॥ਚਿਨਰਿਜਕੁਨਪਇਚਿੰਬੈਚਿਨਹੋਰੇਖਾਲਾ॥ਸਾਚਕਮਲੈਸਚੇਪਾਈਐ
 ਕੁੜੈਕੁੜਾਮਾਲਾ॥ਨਨਕਤਿਨਕੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਿਨਪੁਰੇਪਾਇਆਪਰਵਾਲਾ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
 ਚਿਜਲਾਜੋਕੋਚਿਤਕਰੇਈ॥ਨਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਈ॥ਨਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜੇਤੁ
 ਸੇਵਿਐਦੁਜਾਈ॥ਅਵਗੁਲਵੰਫਨਿਗੁਲਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਈ॥੨॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾਵੀਯਾਈਅਨੁ॥ਆਪੇਹਿਚਿਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਇ
 ਕਿਆਪੇਉਝੁੜੀਪਾਇਅਨੁ॥ਇਕਿਭਗਤੀਯਾਈਅਨੁ॥ਜੇਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇ
 ਲਾਈਅਨੁ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੧॥

੧. ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਉਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫
 ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਲੀਦਾਰੋਸੋਹੀਮੈਰੀਗੁ॥ਵਿਛਾਰਿਅਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਗੁ॥ਹਰਿ
 ਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਲਾਐਜਿਨਪੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥
 ੧॥੧੦੫॥੫॥ਇਕੁਸਜਲੁਸਭਿਸਜਲਾਇਕੁਵੈਗੀਸਭਿਵਾਦਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੇਖਾਇਆਵਿਲਨਵੈਸਭਿਬ

ਦਿ। ਸਾਕਤ ਦੁਰਾਨ ਭਗਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ। ਜਨਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬੁਝੈ ਅਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਪਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟ ਲਹ ਰੈ ਥਾਵ ਅਪੇਰੀ ਥਟਿਆ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਾਸਤੁ ਅਪੇਰੀ ਥਟਿਆ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ
ਪਾਸਾਤੁ ਅਪੇਰੀ ਗਰਟਿਆ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਏ ਅਲਖ ਕਰਮ ਟਿਆ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਥੇ ਅੰਤ ਪੈ
ਪਰਟਿਆ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਅਪਿ ਵਜਗਿ ਟਿਆ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀ ਮਕੇਵ ਭੁਮ ਟਿਆ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੫ ਸੁਟਿ ਸਜਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰਿਆ ਮੈਸਾ ਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ਦੇਖਾਇ॥
ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪ ਲਾਨਿ ਤਰਿ ਰੈ ਰਖਾ ਸਮਾਇ॥ ਏਕ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਿਭੁ ਜੀਵ ਲੁਸੈ ਸਾਗਿ॥ ਜਨ
ਨਨ ਕਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਮਿਲਾਇ ਚਿਨੁ ਜਿਨ ਸਦੀ ਵਰਤੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੫ ਮੈਰੈ ਅੰਤ ਰਿਚੇ ਚਾਮਿਲੁ ਲ
ਕੀ ਕਿਉ ਪਵਾਪੁ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਮੈਸਾ ਸਜਲੁ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ ਜੇ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਆਜਤ
ਦੇਖਤ ਭੋਗੇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸੇ ਪੁਰੁਸੇ ਵਿਆਤਿ ਨੁ ਜੇਵੁ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵ ਲਹੁ ਦਾਤਾ ਤੁ
ਕਿ ਤੁਮੁਖਿ ਸਾਧਾ ਹੀ ਐ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾ ਹੀ ਐ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੀ ਵਾਸਿ ਸਭਨਾ ਏਕ ਪਗਾਪਾ
ਲੇ ਬਲ ਕਵਾਂਗਿ ਦੇਕੈ ਅਪਿ ਕਗਾ ਕਰਦਾ ਅਨਦਾ ਬੋਨੇ ਦਕਿ ਛੂਨ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਸਰਬ ਪਾਰਸ ਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ
ਕੁਰਬਾਣੀ ਐ॥ ਗਾਈ ਮੈਗਾ ਤਿਦੀ ਨ ਤੁਗਾ ਵਲ ਜੋਗੀ ਆਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੀ ਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੫ ਭੀਰੁ ਹੋ ਕਯਾਈ ਕੀ ਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੈ ਬੈਨਾਇ॥ ਕਾਰਜ ਅਪਿ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁਸੇ
ਪੁਰੁਸ ਦਾਸ ਮਾਇ॥ ਪੁਰੁਸਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਦਾਲੁ ਹੁਕੇ ਬਾਲ ਕਪਾਇ॥ ਦਇਆ ਲਹੇ ਏਸ ਭਜੀ
ਅਜੈ ਰਹਿ ਨਨ ਕਨ ਦਰਿ ਨਿਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੫ ਵਿਲੁ ਤੁਪੁਰੇ ਗਾਜੈ ਮੰਗਲਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖਾ॥ ਦੇਰਿ ਨਾ
ਮੁਸੀਤੋ ਖੀਅ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖਾ॥ ਗੁਰਿ ਵਲੁ ਤਿਲੁ ਹਰਿ ਆਕੀ ਤਿਆਨ ਕਕਿਆ ਮਨੁਖਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੁਤੁ ਚਸਾਤਿ ਸੁਥਿਨੁ ਨਾਸਰੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਰਿ ਸੀਗਿ ਕਿ
ਅਕੋਲੁ ਕਿਕਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ॥ ਅਪਿ ਸੋ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ॥
ਸੋ ਪੁਰਾਪਰ ਪੁਰਾ ਜਿਸੇ ਬਲੁ ਪਰੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਏ ਅਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਗੈ॥ ਤਿਸਹੀ ਮਿਲਿ ਆਸ ਦੁਮੰਤੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਗੈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁਰਗ ਸੁਰੰਗ ਰੇ ਅਲਾਪਤ ਸਭਾ ਤਿਖ ਜਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਜੈ ਤ
ਸੁਹਵਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਦੇਨਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਏਕ ਮਨੀ ਏਕੁ ਅਗਾਧੀ ਆਤਿਨ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਥਾ ਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਈ॥ ਜੋਰ ਤੇਰੀ ਗੋਗੋ ਵਿਦਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਅਖਾਬਿਰ
ਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਲਾ ਮੇਲੁ ਹੁਗਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਆਜਨ ਮਮਰ ਲਦੁ ਖੁਜਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਪਾਇ

ਆਮਗਮਤੁਪੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇ॥੧॥੫੦ ੫ ਪੈਨੁਸੁਵੇਲਾਘਵੀਪੈਨੁਸੁਪਨੁਤੁਰਤਪਲਸਾਤੁਪੈਨੁਸੁਦਿਨ
ਸੁਸਿਜੋਗਵਾਜਿਤੁਤਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਤੁਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਮਗਮਅਪਾਗੁਹਰਿਮੇ
ਤੁਟਮੇਰਵਾਇਕੁਸਦਨਾਮੁਅਪਾਗੁਜਨੁਨਸਤੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਾਜਿਸਾਗੁ॥੨॥
ਪਉਵੀ॥ਸਿਠਤਿਸਲਾਹੁਤੁਗਤਿਵੇਰਯੇਦੇਤੀਅਨੁਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਠਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅ
ਨੁਜਿਸੇਨੇਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆਚਿਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਪਾਤੁਇਕਾਉਨਤੁਤਿਆਚਿਨਾਪਿਛੈਜਗੁ
ਭੁਚੈਭੋਗਈ॥ਚਿਨਾਪਅਠਾਰਬੁਚਿਨਾਹਜੋਗਈ॥ਜਿਸੁਮਿਠਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪਤੁਜਾਇਆਹਉ
ਬਯਿਹਰੀਤਿਨਾਜਿਖਸਮੈਭਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਦੇਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿ
ਮੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਗਸਜਲੇਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਸੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹਮੈਲਾਕਰੈਨ
ਭੰਗੁ॥ਜਲੈਬਿਰਥਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਗਸਲਾਤੀਭੰਨਲਾਘਜਨਸਮਰਬੁ॥ਹਰਿ
ਇਕੋਮੇਗਦੇਤੁ॥੩॥ਸਿਠਿਦਾਤਿਆਜਗਹਬੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਰੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਸੰਤੀਮਲਾਇਆਮਸਤਕਿਪਰਿਕੈਹਬੁ॥ਵਡਾਸਹਿਬੁਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲ
ਜਗਤੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਪਾਇਆਧੁਰਿਸਿਜੋਗੁ॥ਨਨਕਪਾਇਆਸਦਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗੁ॥
੧॥੫੦ ੫ ਮਨਮੁਖਕੋਗੋਦੇਸਤੀਪਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ॥
ਜਿਚਤੁਪੈਨਨਿਖਵੇਨੋਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁ॥ਜਿਤੁਦੀਨੋਕਿਛੁਨਹੋਵਈ॥ਤਿਤੁਦਿਨਿਕੋਲਾਨਿਗੰਢੁ॥ਜੀ
ਅਕੀਸਾਰਨਜਾਨੀਮਨਮੁਖਅਗੀਅਨੀਅੰਧੁ॥ਕੁੜਾਗੇਛੁਨਚਲਈਚਿਕਵਿਪਥਰਬੰਧੁ॥ਅੰਧੇਅਪੁਨ
ਜਾਨੀਠਕੜੁਪਿਟਨਿਪੀਧੁ॥ਝੁਠੈਮੋਰਿਲਪਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਾਬੰਧੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਗੋਜਿਸੁਅਪਲੀ
ਸੁਰਿਪੁਰਾਕਗੁਕਰੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਥਰੈਜੋਸਤਿਗੁਰਸਗਲਪਰੇ॥੨॥ਪਉਵੀ॥ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰ
ਸੇਈਸਦਹਕੁ॥ਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਕੁ॥ਮਹੁਮੈਲਾਵੇਕਹੁਹੈਸੀਗਿਪਕੁ॥ਦਿਸੈਸ
ਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਕੁ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਕੁ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਗਲਾਬੰਦਕਨ
ਦਰਿਝਕੁ॥ਨਉਨਿਪੈਨਮੁਨਿਪਦੁਗੁਰਕੈਸਥਦਿਲਾਗੁ॥ਤਿਸੈਮਿਲੈਸਿਤਖਕੁ॥ਸਤਕਿਜਿਸੈਭਗੁ॥੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਹਰਨਾਖੀਭੁਸਦਵੈਲਾਸੁਲਾਈਜੋਤਉਕਰੈਉਧਰਲੁ॥ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਅਸੁਲਾਹੁਛੁ
ਬੀਲੀਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸਾਪਾਰਲੁ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਚਿਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਲੁ॥ਉਲੀਨਹੀਝੁ
ਲੀਨਹੀਨਹੀਕਿਸੈਵਿਹੁਲੀ॥ਪਿਰੁਛੈਲੁਛਬੀਲਾਛਾਡੇਗਵਾਇਚਿਦੁਰਮਾਤਿਕਰੀਵਿਹੁਲੀ॥ਨਹਉ

ਭੁਲੀ ਨਹ ਉਦ੍ਧੀ ਨ ਮੈਨ ਹੀ ਦੇਸਾ ਜਿ ਤੁਹ ਉਦ੍ਧੀ ਭਿਤੁ ਹਉ ਭਾਗੀ ਤੁਸੁ ਲਿਖ ਦੁਸੈ ਦੇਸਾ ਸਾਈ ਸੁਰ
ਗਾਇ ਸਾਈ ਭਾਗਾ ਲਿਖੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਪਿਰਿ ਅਉਗਲਾ ਤਿ ਸਕੇ ਸਤਿਗਵਾਏ ਗਲਾ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾ
ਗੀ ਕਰਮ ਹੀ ਲਖਨ ਕਰੈ ਬਿਨੈ ਤੀਨੈ ਨਕ ਮਵੈ ਵਾਗੀ ਸਾਭਿ ਸੁਰਗਾ ਲਿਖ ਲਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇ ਵਹੁਰਾ ਤਿ
ਮੁਰਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਰੇ ਮਨ ਤੁਹ ਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰ ਦਹ ਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਤੁਸੁ ਭਿਦੁ ਖਵਿ
ਸਰ ਦਹ ਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਅਗਾ ਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਇ ਵਿਕਾਗਾ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ
ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਿਨੀਛਾ ਰੇਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵ ਰਾਧ ਨੁਸੀਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕ ਤੈਲਿ ਵੈਸ
ਨਿਰੰਕਰ ਮੁਅਪਗਾ ਜਨੁ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਦਗੁ ਇਕ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਾਨਿ ਪਿਆਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ
ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ
ਸੁਕਿ ਕਾਇਆ ਜਿ ਸਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤੁ ਸਤਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਪਰਵਾਨਾ
ਨਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਪਨਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਵਰ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ
ਆਵ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਪਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਅੰਦਰੁ ਅੰਨ ਬਾਹਰੁ ਅੰਨ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਗ
ਵੈ ਦੇਹੋ ਪੈਵੈ ਚਕੁ ਬਲਾਏ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨੀ
ਦਵਿਅ ਪਿਆ ਕੀ ਮਸਤਾ ਪਿਆ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਵੈ ਬੈਸਨੇ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕਟੇ ਕਿਆ ਠ
ਲੁਪਾਵੈ ਹੋਸਾਵਿ ਚਿਥੈ ਠਾਥੁ ਨ ਬਲਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੇਤਾ ਰਲਾਵੈ ਜਾਹਿ ਸਸਭਾਵੀ ਚਾਹੁ ਕਰਿ ਦੇਖਿ
ਤਾ ਬਗਾਨਾ ਲਿਖੈ ਕੁਕ ਦੇਨ ਆਵੈ ਹੋਸਾਹੀ ਗਮੇ ਤੀਚੁ ਗਲਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਯ ਲਾਜਾਵੈ ਚਿਨ੍ਹਗਿ ਮਵੈ ਚ
ਗਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਦੁ ਲਖਾਵੈ ਜਿ ਤੁਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾਹਿ ਦੇਵੈ ਭਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿ ਸੁਪਾਪਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਸਿਖ ਹੋਸ ਸਰਵਗਿ ਇਕ ਠੋਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕ
ਮਾਵੈ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਲ ਕਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਰਵਰਹਿ ਸੁਦੂਰਿ ਨ
ਹਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਵੈ ਜਨਨ ਨਕਾ ਜਿ ਸਦੈ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਪੁ ਗਿਲਿਖਿਆ ਸੇ ਸਿਖੁ ਗੁਪੁ ਪਿਆਵੈ ਅ
ਪਿਤਰਿ ਮਕੁਟ ਬਸਭਿ ਤਰੇ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪੀਰਿ ਤੁਆ ਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਗਹੀ ਕੋਰ
ਕੋਰ ਜਿਨੇ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨਿਤ ਭੁਗੀ ਮਵਿਅ ਪਿਆ ਤਿਸਟਾ ਸਿਨ ਹੀ ਦੇਹਾ ਭੁੜੀ ਅਵੈ ਭੁੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇ
ਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੇ ਨਾ ਸਦੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੇ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤ ਰੋਗਾ ਵਿਅਪਿਆ ਦੁਗਮ ਤਿਕੁ ਬੁਧੈ ਕੁਮੁਕਾ ਮ
ਨਿਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੇਰਾ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਗਲਿਆਇ ਆਸਾ ਬੁਝਾਇ ਕੋ ਜੇ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨੁ ਨਵੀ ਵਿਚ ਦੇ

ਕਛੈਤਾਇਯਾਵਿਅਇਆਯੋਯਾਬਹੁਤੇਗੀਥਾਈਗਯਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਇਯਾਵਿਅਪੜਦਾਅਗੈਆ
 ਏਖਲੋਯਾਸਾਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਲੀਅਵੈਠਿਰਿਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਯਾਸਾਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਪੁਤਸਤਸਮਾ
 ਨੇਅਉਗਟਕਟੇਕਰੇਸੁਪੁਦੇਯਾਨਨਕਾਜੇਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਨਾਇਸ
 ਨੇਯਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਯੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਯਾਅਵਲਜਾਣਾਤਿਸ
 ਕਾਕਟੀਅੰਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਯਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਭਲਾਜੋਤੁਸੋਤੁਪੁਬੁਝਈ॥ਜੋਤੁਭਲਾ
 ਜੋਤੁਸੁਦਰਗਯਾਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਸਿਤਸਟਕਲਮਯਾਤਿਸੁ
 ਖਈ॥ਜਿਸਕੇਸੁਆਮੀਵਾਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਕਿਰਪਾਯੁਸਦਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮ
 ਇਅਨਪੈਰੈਅਗਨਈ॥ਤਿਸਨੇਸਦਾਦਾਇਆਲਾਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਾਤਿਲਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਕਿਰਪਾਯੁਅਪੇਖਸਿਲੈਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਨਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਪੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸੁਦੁਖਾ
 ਨਾਸੁਹੋਇ॥ਭਥਦੇਇਅੰਪਰਖੁਵੈਅਪੈਭਉਨਕੋਇ॥ਗੁਲਗਾਵਾਦਿਨੁਰੋਲਿਏਤੈਕੀਮਿਯਾਈਸੰਤਜ
 ਨਾਕੈਸੀਗਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਈ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਗਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦੁਸਚੇਸਚੁ
 ਲਾਹਿਆ॥ਦਇਅਕਰਹੁਦਾਇਆਲਾਅਪਲੀਸਿਠਤਿਦੇਹਾ॥ਦਰਸਨੁਦੀਖਿਨਿਯਾਨਨਕਪੀਤਿਏਯਾ॥੨॥
 ਮਃ੫ ਏਕੋਜਪੀਅੰਮੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਲਾਇ॥ਇਕਸਾਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹਵੀਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਈ॥
 ਏਕੋਦਤਾਮੈਗੀਅੰਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਈ॥ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਸਿਪੁਭੁਇਕੋਇਕਾਧਿਆਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰੁਪਾਈਅਜਾਈ॥ਵਰਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵਠਾਅਈ॥ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅ
 ਯਿਗਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਪੈਅਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਨਕਖਸਮਰਜਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਗੁਰਵਾਯਾਮਾਗੇਤਿਸੁਕਉਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੁਗੁਰਵਾਯਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਮੰਗੁਤਿਉ
 ਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਮੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਉਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛਿਐ॥ਜਿ
 ਸਨੇਤੇਗੀਖੁਸੀਤਿਨਿਉਨਿਪਿਭੁਚੀਐ॥ਜਿਸਨੇਤੁਪੁਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੈਦਗੀ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮ
 ਹਰਸੁਤੇਗੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਤੇਰੁਕ੍ਰਿਪਾਯੁਆਮੀਮੈਰੇਸੰਤਸੀਗਿਵਿਹਵੇ॥ਤੁਪੁਭੁ
 ਲੇਸਿਜੀਮਿਜੀਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਦੁਕਨਿਹਵੇ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੁਆਪਲਾਪਟਿਅਵ
 ਪਟਿਘਟਿਘਟਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿਅਕੋਇਨਬੰਧੈਵਦਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੁਸਮਰਥੁਜਿ
 ਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਤਿਥੈਤੇਗੀਰਖਾਮਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਲਿਕੈਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਛਰਿਜਾਹਿ॥ਭਉ

ਜਲੁਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਰੁਸ ਬਦੀ ਪਰਿਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
 ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਸੈਨੋ ਕਿਰਪਾ ਲੁਸਮਾਏ ਸਾਰਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜੇ ਅਵੈ
 ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇ ਹੁਪਰ ਬਰਮਨੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
 ਚ ਭੁਸਾਹਿ ਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਤਤੁ ॥ ਤੁਨਿ ਹਚ ਲੁਨਿ ਰਵੈ ਰਸਦੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਹੁ
 ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਪਾਰਵਤਾ ਪੁਭਛੇ ਰਿਹੈ ॥ ਜਿ ਮੰਗ ਲਾਸ ਭੁਬਿਖਿਆ ਰਸ ਢੁਗਾ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਏਸ ਦੁਸਾ
 ਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਲਗੀ ਪੀਤਿ ਪਰਨਾਮ ਸਭੁ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇਕੁ ਅਰਧੇ ਸਿਤਲੇ ਲ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਖ ਬਿਸਮਤਿ ਤਹਿ ਕਰੀਰਤ ਨੁਗਾਇ ॥ ਅਵਗਸਿ ਮਦਾ ਪਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ
 ਉਪਗਸਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਪਉ ਤੀ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੀ ਘਲਾਵਲੇ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪਕ
 ਵਲੇ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਪਰਤੀਪਾਈਐ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿ
 ਤੈ ਸਿਆਲੋਪੀ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤ ਦਨੁ ਚੋ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੈਰੈ ਵਸਿ ਮਗਮਾ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂਭਗਤ ਕੇ
 ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਲਾਤੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇਵੈ ਦੁਆ ਮਿਤਾਗਇਲਾ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ਏਲਾ ॥ ਗੁਰਬਾਸ ਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਖਾਇਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖੀ ਮਟਾਇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫
 ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਸੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੋ
 ਰਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਰਖ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜ
 ਪੈ ਨਿਰੋਪਰ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਲ ਜਲੁ ਰਹੈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵ ਦਗਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਬਾਲਿਹਾਗ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਲ ਅਪਾਗਾ ॥
 ਜੇ ਛਾਢੀ ਪਨੁ ਪੀਨਾ ਜਿ ਸੁਯੋਵੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਜੇ ਛਾਢੀ ਭਾਗੁ ਜਿ ਸੁਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰਾ ॥ ਚਿਹਨ ਛਾਢੀ ਤੁਧੁ
 ਧਿਆਇ ਕਲਾ ਲੇਦਿ ਨੁਰੈ ਲਾਗਾ ॥ ਮਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਗਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਓ
 ਵੈਧਾਗਾ ॥ ਜੇ ਛਾਢੀ ਗੁਲਵੈ ਤੁ ਜਿ ਸੋਨੇ ਪੁਭਾ ਪਿਆਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਲੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ
 ਹਰਿ ਕਰਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਰਗੁਲ ਗਾਇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਲਹੁ ਤੁ ਮਗੁ ਸਿਖ
 ਹੁਸਚਾਇ ॥ ਹੋਸੁ ਅਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ॥ ਹੁਭਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਭਾ ਅਨਦੁ ਪਲਾਪ
 ਭਜਾ ਪਤਿ ਮਾਦੁ ਭੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦਰਗਾਹ ਪਾਈਐ ॥ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਾ ਮੁ
 ਪਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮਾ ਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮੇਭਾਵੈ ਹੀ ਕਾਢਿ ਯੋਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜੋਤਿ ਭਵਾਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਮੈਭਾ ਲੈਖਖਸਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਦੁਖਸੁਖੁਭੋਕੀ। ਮੈਭਾ ਲੈਕਰਮਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾ ਲੈ
 ਜੋਤਿਪਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾ ਲੈਮਨਹਿਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਨਰਕਿਸੁਗਰੀਅਉਤਰੇਭਾ ਲੈ
 ਧਰਦਿਪਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਯਾਏ ਨਨਕਵਿਹਲੇਯੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇ
 ਨਾਮਕੀਹਉ ਜੀਵਾਸੁਟਿਸੁਲੋ। ਪਸੁਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਪਰੇਇਕਖਲੋ। ਦਿਨਸੁਗੈਲਿਤੇਰਾਨਉਸਦਾ
 ਸਦਜਾਪੀਐ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਯਨਾਇਤੇਰਾਪੀਐ॥ ਰੋਗੁਸੇਗੁਦਖਵੈਵੀਜਿਸੁਨਉਨਨਿਵਸੈ॥
 ਤਿਸਹਿਪਠਾਪਤਿਯਾਯੁਜੇਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ॥ ਖੰਡਬਰਮੰਡਬੇਅੰਤਉਪਾਰਲਹਾਰਿਆ॥ ਤੇਰੀਸੋਭਤੁ
 ਪੁਸਚੇਮੇਰੀਪਆਗਿਆ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਨਾਨਕਜੀਮੈਛਾਡਿਗਵਾਇਆਰੀਗੀ
 ਕਸੁਭੈਭੁਲੀ॥ ਤਉਸਜਲਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤਪੁਬਿਨੁਅਦੁਨਲਾਹਦੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਸੁਵੈ
 ਗਾਇਲਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠਪਉਪਉਲੂਯੇ॥ ਹਭੇਭਸੁਪੁਦੇਵੇਵਤਨੁਜਾਮੈਸਜਲਤੂਯੇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦਨਿਵਰੇਲੋ॥ ਜਿਸੁਤੁਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਰੇਲੋ॥ ਜੀ
 ਸੁਮਿਲਿਆਪੁਰਾਗੁਰੁਸੁਸਰਪਰਤਾਰੇਲੋ॥ ਜਿਸੇਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁਸਮਾਲੇਲੋ॥ ਜਿਸੁਆਇਆਹ
 ਬਿਨਿਪਦੁਸੁਗਹਿਅਭਾਲੇਲੋ॥ ਜਿਸੇਨੇਇਕੋਗੁਭਗਤਸੇਜਲੇਲੋ॥ ਚਿਹਸਭਨਾਕੀਰੇਲਾਬਿਰਹੀਚਾਰੇਲੋ॥ ਸ
 ਰਿਤੇਰੇਚੇਜਵਿਡਲਸਭਤੇਰਾਕਾਰੇਲੋ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਨਕਜੀਮੈਹਭਵ
 ਵਾਈਛੋਕੀਆਹਭੁਕਿਣੁਤਿਆਗੀ॥ ਹਭੇਸਕਭੁਫਵੇਰਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਰੇਯਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਫਿਰਦੀ
 ਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਫਵੀਥੀਈਬਹੁਤਦਿਸਵਰਪੰਧਾ॥ ਤਾਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰੀਮਲਿਸਜ
 ਲਮੈਲਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਦਖਸੰਤਪਜੀਤਪਹੁਭੁਲੀਐ॥ ਜੇਕੀਚਨਿਲਾਖਉਪਵਤੀਕਰੀ
 ਨਘੁਲੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇਵਿਸਰੈਨਉਸੁਨਿਘਨੁਕਾਦੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇਵਿਸਰੈਨਉਸੁਜੇਨੀਹਦੀਐ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਾ
 ਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਰੰਤੁਦੋ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਾਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਲੋ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਾਵੀਚਿਤਿਸੁਖੋ
 ਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ ਜੋਈਦਰੇਲਾਜਗੀਜਿਗਿਨਉਵਿਸਾਰੇਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਤੇਰੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋ
 ਇਨਡਿਠਾਤੁਨਨਕਮਨਿਭਲਾ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤਵਿਚੇਲੈਜੈਮਿਲਿਕੰਤਪਛਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਪਵਸੁਰਵੇਜੀਤਉਪਿਰਿਜੁਲਦੇਸਿਸੁਸੁਰਾਵਾਚਰਲੀ॥ ਮੁਖਸੁਰਾਵਾਜਾਤਉਜਸੁਗਵੈਜੀਉਪਾਇਆ
 ਤਉਸਰਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨਰੀਸਤਸਿਗਿਮੰਗਲੁਗਵੀਆ॥ ਪਰਕਰੇਆਬੰਧਨੁਬਹੁਰਿਨ
 ਪਵੀਆ॥ ਬਿਨਹੀਦਰਮਤਿਦਰਤੁਸੋਇਭੁਫਵੀਆ॥ ਸੀਲਵੀਤੇਪਰਪਾਨਿਰਿਦੈਸਚਵੀਆ॥ ਅੰਤਇ

ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਏਕੁ ਗੀਤ ਵੀਆ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਦਾਸ ਵੀਆ ਸੋਭਾ ਬਲੀ ਸੀ ਗੁਰ ਪਸੀਮ
ਜਾਰ ਵੀਆ ਮਿਲੀ ਆਆ ਇਸੇ ਜੋਗੀ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾ ਵੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਗੁਰਿ ਗੁਲ ਤੈਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਮੈ ਕੁਥੀ ਏ ਮੈਨਿ ਰਗੁਲ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚੁ ਸਦਾ ਜਾਚੇਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਦੇਹ ਛਿਜੈ ਦਰੀਉ ਲਖ ਦੁਲਾ ਗੁਰਿ ਸਜਾਇ ਜੀਉ ਪਗਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੋਭੈ ਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸ
ਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੰਗ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਪੁਤਖਤਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਧਾ ਤਿਸਾਹੁ ਨਿਚਲੁ ਚਉ
ਰੁਛਤਾ ॥ ਜੋਭਾਵੈ ਪਰਬਰੁ ਮਸੇਈ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਜੋਭਾਵੈ ਪਰਬਰੁ ਮਨਿ ਥਾਵੈ ਮਿਲੈ ਥਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾ
ਰਿਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲਾ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਰੁਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀ ਐ ॥ ਕਾਰਲ
ਕਰਲ ਕਰੀ ਮਭ ਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਐ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜੋਇ ਸੁਲੀਦਰੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਲਾ ਨ ਮੁਜਾਪੀ
ਦਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੀਧਿ ਜੁਲੀਦਰੀ ਮੇਰਾ ਮੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਠਮ ਝਾਉ ਮੈ ਮਾਲ
ਕੁਲਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਿਪਾ ਮੈ ਭੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਤਾ ॥ ਛੁਛ ਵਣਾਈ ਥੀ ਆਥਿ ਤਾ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰਬੁ ਨ ਨਕਜੀਤਾ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋਵੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੀ ਮਾਓ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਸੋ ਮਨ
ਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਨ ਗਬੰਦ ਸਭੁ ਭੁਭਉ ਭਯਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਆਗੀ ਜਤਪਾ
ਗਾ ॥ ਜੀਸ ਹਿਧਿ ਆਇ ਅਪਰਬਰੁ ਮੁਸੋ ਕਾਓ ਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਹਿ ਮਜਨ ਗਾ ॥ ਜੀ
ਸੁਪੁਰੀ ਮਾਓ ਆਪਲਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਗਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵਤਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਜੀ ਪਿਰਾ ਮੰਦਰਿ ਤਾ ਪਰਬਾਰੀ ॥ ਜੀ ਪਿਰਬਾਰਿ ਤਾ ਪਰਮਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਦੇਖਾਇਆ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਠਿਕੈ ਆ
ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜੀਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਪਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਡੀ ਹੁਵਡਾ ਅਪਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀ ਆਮੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾ ਲਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਪਰੁ ॥ ਭਾਲਾ ਤੇਰੈ ਪਰਿ ਅਨੰਦ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਪਰਿ ॥ ਮਾਲੁ
ਮਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਲਾ ਆਪਿ ਜਾਗਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆ
ਗੈ ਬਿਨ ਵਤਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਛਤ ਕੇ ਬਾਜਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਾਪਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਰੁ ਨਾਨ
ਕ ਖਟੈ ਸੋ ਪਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕੋ ਰਹੀ ਰਾਮ ਕਿਸਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਰਚਾਇਆ ਤਿਸ
ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿ ਉਬਿਰਖੁ ਸੁਹਵਜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਏਕੈ ਉਨਮਿ

ਲਲਕਉਕਿਉਵੈਵੈਪਿਤਾਵਰਨਾਚਿਨਾਬਾਰਚਿਉਅਗਮੁਅਜਿਤਾਚਿਉਪਿਆਰਜੀਅਕਾ
 ਜੋਖੋਲੈਉਤਾਸੇਵਾਕਰੀਤਸਾਵੀਆਮੈਦਸਿਹੀਮਤਾਕੁਰਬਦੀਵੇਵਾਰਲੈਬਲੇਬਾਲਿਕਿਤਾ
 ਦਸਨਿਸਿਤਪਿਆਰਿਆਸੁਲਹੁਲਾਇਚਿਤਾਜਿਸੁਲੀਖਿਆਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਤਿਗੁ
 ਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਪਕੀਤਸਕਰਥੈਸਹਿਗਾਹਿਪਰਤੀਭਾਰਿਨਾਖਿਆ
 ਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਲੇਤੁਮਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇਸੀਗਿਕੁਸੰਗੀ
 ਥੈਸਤੇਤਬਪੁਛੇਪਰਮਗਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਰਾਮਪਿਏਕਾਤੀਆਆਪਲੀਕੀ
 ਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੀਨਿਆਆਪਲਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵ
 ਠੀਨਿਆਪੈਨੁਸੁਤੇਰਾਬਨੁਜੀਥੈਤੁਵੁਗਾਪੈਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਾਜੇਨੀਸਚਤ੍ਵੈਰਿਠਾਜਿਸੇਤੇਰੇਦਇ
 ਆਸਲਾਹੋਸੇਇਤੁਧਾਜਿਸੁਗੁਰਭੇਦੇਨਕਨਿਗਲਸੇਈਸੁਧਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਠਗੀਦਭੂਮਿ
 ਰਗਵਲੀਮੀਝੈਵਿਸੁਲਾਬਾਗੁਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜੇਆਤਿਨਾਨੰਦਲਾਗਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਠਗੀਦਉਮਰਸੁ
 ਹਵਰੀਸੀਗਿਸੁਵੈਨਰੀਦੇਗਾਵੇਰਲੇਕੇਈਪਈਅਨਿਜੇਨਾਪਿਅਰੇਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੈ
 ਜਮੁਦਾਇਆਪਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਏਜਿਸੁਬੁਝਾਇਰਿਅਗਨਿਆਪਿਸੇਨਾਮੁਪਿਆਏਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਅਗਮਪੁਰਖਾਇਕਦਿਸਟਿਦਿਖਾਏਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏਅਚਿਗਲਕਾਟਿਮੁ
 ਖੁਚਿਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਏਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਚਿਨੁਠਿਰਿਜੋਨਿਨਪਏਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਛਿਅਨੁ
 ਲਾਹੁਆਪਠਛਾਏਨਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਾਲਿਲਾਏ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁ
 ਖੁਦਾਇਦੀਰਤਰੀਗਿਚਲਾਹਿਨਨਕਵਿਰਲੇਪਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੁਲਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਅੰਦਰੁ
 ਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਰਿਭੀਸਚਾਤੋਰੀਆਨਨਕਗਵਿਅਹਭਥਾਇਵਲਿਕੀਲਿਕਿਭਵਲਿਕੀਰੀਆ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੇਰਚਨੁਆਪੇਹੀਗਤਿਆਆਪੇਹੀਏਚੀਏਕੁਆਪੇਬਹੁਭਾਤਿਆ
 ਆਪੇਸਭਨਾਮੀਏਆਪੇਬਹਗਾਆਪੇਜਲਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਗਾਆਪੇਹੀਵਹਿਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰ
 ਠੀਮੈਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਮੈਗਹਿਰੀਭੀਰੁਅਥਹੁਅਪਰਾਅਗਲਤਤ੍ਵੀਨਨਕਵ
 ਰੇਭੈਇਕਾਇਕੋਇਕੁਤ੍ਵੀ॥੨੨॥੧॥੨॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਚੈਭੂਮਿਆਖੀ॥

ਨਉਕਰਤਾਕਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੈਜੋਖੀਵਦੈ।ਦੇਗੁਨਸਤਿਭੈਲਾਭਗਵੈਪਰਿਗਤਿਦਲੁਪਤੀਵ
ਦੈ।ਨਨਕਿਗਜੂਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਦਸਤਾਲੀਨੀਵਦੈ।ਯਹਲੇਪਰਿਚਿਹੁਛੁਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਛਤੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦੈ।ਮਾਤਿਗੁਗਮਾਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਗਛਾਇਜੀਮਦੈ।ਗੁਰਿਚੇਲੇਹਰਗਸਿਕੀ
ਈਨਨਕਿਸਲਾਮਾਤਿਥੀਵਦੈ।ਸਹਿਤਿਕਾਦਿਤੇਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਯਹਲੇਦੀਫਿਗਈਐਨਨਕਾਦੇਹੀ
ਖਟੀਐ।ਜੋਤਿਚਿਹੁਗੁਗਤਿਸਾਇਸਾਹਿਕਾਇਅਠੇਰਿਪਲਟੀਐ।ਸੁਲੈਸੁਛੁਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਾਇਤ
ਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ।ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਗੁਗਮਾਇਆਸਿਯਜੋਗੁਅਲੂਲੀਚਟੀਐ।ਲੀਗਰਚਲੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਟੀਖਟੀਐ।ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੀਮਦੀਆਪਖਰਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ।ਹੋਵੈਸਿਛ
ਤਿਖਸੀਮਦੀਨੁਰਅਗਸਹੁਕੁਰਸਹੁਸ਼ਟੀਐ।ਤੁਧੁਰੰਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ।ਸ
ਚੁਜਿਗੁਰਿਗੁਗਮਾਇਆਕਿਉਏਦੁਬੋਲਹੁਹਟੀਐ।ਪੁਤੀਕਉਲੁਆਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੂਰਟੀਐ।
ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਗਰਿਥੀਭਭਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ।ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜੇਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈ
ਬਟੀਐ।ਕਉਲੁਹਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਲਾਕੋਸਾਯਾਜੋਵਹੇਸਾਲੀ।ਧਗਮਗ
ਇਹੈਦੇਵਤਾਯੋਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ।ਸਾਤਿਗੁਗਮਾਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਥਾਤੋਵੈਦਰਹਾਲੀ।ਗੁਰਮੰ
ਗਦਈਦੇਹੀਫਿਗਿਸਚੁਕਰਤੈਬਿਧਿਬਹਾਲੀ।ਨਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟਕਾਰੇਮਾਇਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਰ
ਲੀ।ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ।ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੀਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਲੀਲਾਲੀ।
ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਾਜਿਸੁਬਹਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀ।ਲੀਗਰਿਦਉਲਾਤਿਵੰਡੀਐਗੁਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਖੀ
ਗਿਘਆਲੀ।ਗੁਗਸਿਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਖੀਏਪਗਲੀ।ਪਏਕਬੁਲੁਖਸਮਨਾਲਿਜਾਘਲ
ਮਰਦੀਘਾਲੀ।ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੇਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਚਿਹੀਗਵਹਾਈਐਦੁਨੀਆ
ਈਅਖੈਕਿਕਿਚਿਨੁ।ਨਨਕਈਸਭਿਜਗਨਨਾਥਉਚਹਦੀਵੈਲਾਵਗਿਕਿਚਿਨੁ।ਮਾਧਾਲਾਪਰਬਤੁਕ
ਰਿਨੇਤੈਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿਕਾਕਿਚਿਨੁ।ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅੰਨੁਕਰਿਅਵਾਗਉਲਾਚਿ
ਲਾਕਿਚਿਨੁ।ਕੁਦਗਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜੋਲਿਐਵਡਪਿਡਠਿਲਾਕਿਚਿਨੁ।ਲੁਲੇਪਰਿਚਿਹੁਛੁਤੁ
ਜਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਅਵਾਛਕਿਚਿਨੁ।ਜੋਤਿਸਮਾਲੀਜੋਤਿਮਾਰਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਚਿਨੁ।ਸਿ
ਖਾਂਪੁਤਾਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਾਤਿਵੇਖਹਾਜੋਕਿਚਿਨੁ।ਜਾਂਸੁਪੋਸੁਤਾਯਹਲਾਟਿਕਿਚਿਨੁ॥੪॥ਫੇਰਿਵਸਾਇ
ਅਠੇਰੁਆਲਿਸਾਤਿਬੁਰਿਖਾਕੂਹ।ਜਪੁਤਪੁਸੇਜਮੁਨਾਲਿਤੁਪੁਰੇਹਮੁਦਗਕੂਹ।ਲਾਬੁਵਿਲਾਹੇਮ

ਲਸਾਜਿਉ ਪਾਨੀਭੁਗਾਵਰਿਐ ਦਰਗਹੁਕੁਕੀਕੁਦਰਤੀਭੁਗਾਜਿਤੁਸੁਖਾਖਨਸਭਈਤੁਚਿਹੁਰ
 ਰੁਗਾਨਚਿਨਿਪਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਤੁਪੁਵਿਚਿਭਗੁਗਾਨੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੇਵੈਵੈਦੁਗਾਨੇਵੈਦਿਸੈਮਾਤਲੇਕ
 ਤੁਪੁਸੁਣੈਦੁਗਾਨੇਰਿਵਸਾਇਅਫੇਰੁਆਲਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਬੂਗਾ॥੫॥ਸੋਟਿਕਸੇਖੈਹਲਾਸੇਈਦੀਥਾਲਾ
 ਪਿਯੁਦਾਦੇਜੇਵਿਹਪੋਤਪਰਵਲਾਜਿਨਿਥਾਸਭਨੇਤੈਪਾਤਿਅਕਾਰਿਨੇਹੀਤਲਾਜਿਨਿਸਮੁੰਦਾਵਿ
 ਗੋਲਿਅਕਾਰਿਮੇਰੁਮਪੁਲਾਚਉਦਰਤਨਿਕਾਇਅੰਨੁਕੀਤੇਨੁਚਨੇਲਾਘੋਜਕੀਤੇਸਹਜਦਾਜ
 ਤੁਕੀਚਿਪਲਾਪਲਪੁਚਕਾਇਚਿਸਤਦਾਜਸਹਦਾਬਲਾਕਾਇਵਿਚਿਪੁਅੰਪਰਸਾਚਾਕੀਅਰੈਭੁ
 ਲਾਸਤਹੁਖੇਤਜਮਾਇਚਿਸਤਹੁਛਵਲਾਨਿਤਸੇਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਖਾਲਾਚਾਰੇਕੇਰਾਸੁ
 ਟੀਚਿਸੁਮਨਸਹਿਸਥਦਪਰਵਲਾਅਵਾਗਉਲੁਕਿਵਰਿਚਿਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਲਾਅਉਤਰਿਆਅ
 ਚਿਤਾਹੁਲੈਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਲਾਸੁਖਾਵਿਦਉਨੇਭਲਈਪਰਬਤਮੇਰਲਾਜਾਦੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾ
 ਲੀਹੁਜਾਲਾਕਿਅਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਤਿਸਹਜਾਤੁਪੁਪੁਜਸੁਜਾਲਾਦਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀ
 ਸੇਸਤੇਦਲਾਨਨਕਹੰਦਾਛਤਸਿਰਿਉਮਾਤਿਹੋਰਲਾਸੋਟਿਕਸੇਖੈਹਲਾਸੇਈਦੀਥਾਲਾਪਿਯੁਦਾ
 ਦੇਜੇਵਿਹਪੋਤਪਰਵਲਾਦਿਐਨੁਪੈਨੁਰਮਦਾਸਗੁਰਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆਪੁਰੀਹੋਈਕਰਾ
 ਮਾਤਿਅਪਿਸਿਰਜਲਾਹੈਧਾਰਿਆਸਿਖੀਅਭੈਸਿਗਤੀਪਾਰਬਹੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆਅਟਲੁ
 ਅਥਾਹੁਅਤੇਲੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤਪਰਵਾਰਿਆਜਿਨੀਤੁਸੇਵਿਅਭਾਉਕਰਿਸੇਤੁਪੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ
 ਆਯਾਯਥੁਯੋਭਕਾਮੁਕੁਪੁਸੇਹਮਾਰਿਕਢੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿਆਪੈਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਦੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿ
 ਆਨਨਕੁਤੁਲਹਲਾਤੁਹੈਗੁਰੁਅਮਰਤੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁਰੁਰਿਠਾਤੀਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੬॥ਚ
 ਠੇਜਾਗੇਚਹੁਗੁਰੀਪੰਚਾਇਲਾਅਪੋਰਿਆਅਪੀਰੈਆਪੁਸਾਜਿਚਿਨੁਆਪੇਹੀਥੀਮਖਲੋਆਆਪੇਪ
 ਟੀਕਲੰਮਆਪਿਆਪਿਖਲਹਾਰੇਆਸਭਉਮਾਤਿਅਵਲਜਾਵਲੀਆਪੇਹੀਨਵਾਰੈਰੋਆ
 ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨੁਗੁਰੁਜਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆਉਗਵਲਹੁਤੇਅਥਵਲਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀ
 ਅਨੁਯੋਆਜਿਨੀਗੁਰੁਨੇਵਿਚਿਮਨਮੁਖਪਾਇਆਸੋਆਦੁਲੀਚਉਲੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾ
 ਦੋਆਚਠੇਜਾਗੇਚਹੁਗੁਰੀਪੰਚਾਇਲਾਅਪੋਰਿਆ॥੭॥੧॥

ਗਮਕਲੀਥਲੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥
 ਕੀਇਅਕਲਾਨਿਯਾਹਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਥਦੁਗੁਰੁਕੀਨੁਗੇ॥੩॥ਸਨਾਕਾਮੁਕੁਪੁਮਦਮਤਸਰਕਾ

ਟਿਕਟਿਕਸੁਦੀਨੁਗੇ॥੧॥ਕੋਈਹੋਸੁਤਸਹਜਸੁਖਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਈਗੇ॥ਏ
ਕਉਦਭਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦਦੇਇਕਲਾਈਗੇ॥ਠਹਾਇ॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਠੀਕੀਨੀਥ
ਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਗੇ॥ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਸਹਜਪੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੋਚਨਹਾਗੇ॥੨॥ਤੀਰਥਬ
ਰਤਨੇਸਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਾਸਿਗਯੈਦੇਉਗੇ॥ਸੁਗਤਿਪਾਮਾਯਾਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇ
ਉਗੇ॥੩॥ਨਿਝਰਪਾਰਦੁਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਸਮਨੁਆਰੋਤੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੂ
ਢੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੇ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਪੈਅਨੁਕਰਿਮਹੁਆਭਉਭਾਗੀਮਨਧਾ
ਗਾ॥ਸੁਖਮਨਨਗੀਸਹਜਸਮਾਗੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਗਾ॥੧॥ਅਉਪੁਮੇਗਮਨੁਮਤਵਾਗਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾ
ਮਦਨਹਸੁਚਾਖਿਆਤਿਭਵਨਭਾਈਅਉਜਾਆਗਾ॥ਰਹਾਇ॥ਦੁਇਪੁਰੋਜੋਰਿਸਾਈਭਠੀਪੀਉਮ
ਹਾਰਸੁਭਾਗੀ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਦਇਕੀਏਜਯੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸਿਸਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਾਗੀਆਨਗੁਰ
ਗੀਮਿਤਸਾਤਿਗੁਰਤੇਸੁਪੀਪਾਈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥੩॥੨॥
ਤੁਮੈਰੇਮੇਰੁਪਰਬਤੁਨੁਅਮੈਓਟਿਗਹੀਮੈਤੇਗੀ॥ਨਤਮੈਡੋਲਹੁਨਹਮਾਗਿਰਤੇਗੀਖਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥
੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਸੁਖੀਸਦਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਰੋਤੋਰੇਸੇਮਥ
ਹਰਬਸਿਚਿਮੈਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਭੁਝਈ॥ਪਹਿਯੇਦਰਸਨੁਮਗਹਰਪਾਇਓਟਿਕਾਸੀਬਸੇਅਈ॥੨॥
ਜੈਸਾਮਗਹਰਤੇਸੀਕਾਸੀਅਏਕੋਕਰਿਜਨੀ॥ਹਮਨਿਰਪਨਜਿਉਇਹੁਪਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਛੂਟਿਭੁਮਨੀ॥
੩॥ਕਰੈਗੁਮਨੁਚਭਹਿਤਿਸੁਸੁਲਾਕੋਕਢਨਕਉਨਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਾਭਿਲਾਤੇਨਰਕੇ
ਘੋਰਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਸੇਤਨਦੇਉਗਦੇ॥ਹਮਕਾਹੁਕੀਕਾਲਿਨਕਢਤੇਅਪੋਨੇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾਭੰਗਪਨੀ॥ਗਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇ
ਨਸਕੈਪਛਨੀ॥੬॥੩॥ ਸਿਤਮਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉਇਹਕੁਟਵਹੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸੈਗੈਨਿਤੇਰੇਪਉਪ
ਲੇਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਠੇਰੀ॥੧॥ਅਕੁਕਰਤੇਰੈਦਰਬਾਗਿਭਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਗਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਪੁਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮੇਰੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੈਪੁਨਿਸਹਜਕੀਆਖੈਮੇਰੇਦਗਾਈ॥
੨॥ਦਾਗੋਹੋਹਿਸੁਗਨਮਹਿਜੁਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਾਗਿਜਾਈ॥ਸਾਪੁਰੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਨੈਹਰਿਯਾਏਖਜਾਈਪਾ
ਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਗੀ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮਾਗਿ॥
੪॥ਕਬੀਰਦੀਈਸਿਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜੇਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਭੁਤਾਕਾ

ਸੋਹਗੁ॥੫॥੧॥ ਜਿਹਮੁਖੇਦਗਾਇਤੀਕਿਸੈਸੋਕਿਉਬਹਮੁਖਿਸੁਰਕੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਕ
 ਤਸੁਤੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪਾਤਿਤਹਰਿਨਕੈ॥੧॥ਕਾਰੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ਗਮੁਨੇਭੋਲਹਿਪੰਡੇਦੇ
 ਜਕੁਤਰਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਉਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਾਮਾਵ
 ਸਗਚਿਗਚਿਮਾਗਚਿਕਰਦੀਪ੍ਰਭਲੈਭੁਪਪਰਹਿ॥੨॥ਤੁੰਬਹਮਨੁਮੈਕਾਸਿਕਜੁਲਾਹਮੁਰਿਭੋਰਿਬਰਾ
 ਬਗੈਕੈਸੋਕੈਬਨਹਿ॥ਹਮੇਰੇਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭਰੇਸੇਪੰਡੇਗੁਬਿਮਗਹਿ॥੩॥੫॥ ਤਰਵਰੁਏਕੁ
 ਅਨੰਤਰਸਾਖਾਪੁਰਪਪੜਰਸਭਗੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਥਾਵੀਹੋਰੇਤਿਨਿਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾ
 ਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਗਮਕੀਕਹਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਗਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਰੁ
 ਏਕੁਪੁਰਪਸਬੀਪਾਥਾਗਲੇਉਰਧਰਿਆਸੋਰਹਮਪੇਪਵਨੁਝੁਕੇਰਿਆਆਕਾਸੇਠਰੁਠਰਿਆ॥੨॥ਸ
 ਹਜਸੁਨਿਏਕਾਬਿਰਵਉਪਾਜੀਆਪਰੰਤੀਜਲਹਰੁਸੇਖਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕਾਜੀਨਿਏ
 ਹੁਬੇਰਵਦੇਖਿਆ॥੩॥੬॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੋਨਿਦਇਅਕਰਿਏਲੀਪੜਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗੇ॥ਖਿਥਾਇਹੁਤ
 ਨੁਸੀਅਉਅਪਨਾਨਮੁਕਰਉਆਪਾਰੁਗੇ॥੧॥ਐਸਾਜੇਗੁਕਮਵਹੁਜੇਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥
 ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੁਤਿਚਛਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਗਤੀਮਲਾਈ॥ਕਰਿਬੈਰਗੁਠਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀ
 ਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰਦੈਗਖਹੁਕੈਨਿਰਾਲਮਤਵੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਤੁਹਰੇਸੰਤਹੁਪਰਮੁ
 ਦਇਅਕਰਿਥਾਵੀ॥੩॥੭॥ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨੀਮਕਵਨਫਲਪਾਇਆ॥ਭ
 ਵਨਿਪਿਤਗਨਤਰਨਚਿੰਤਮਨਿਏਕਨਿਮਖਨਾਇਹੁਮਨੁਯਾਈਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਰਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥
 ਜਨਿਨਿਪਚਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਉਭਗਾਤਿਨਹੀਸਾਧੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀ
 ਨਿੰਦਪਰਅਪਥਾਦਨਛੁਟੈ॥ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤੁੰਛੁਨਿਠਨਿਏਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁੰਛੁਟੈ॥੨॥ਜੇਹਘਰਕਥੋ
 ਤਹਰਿਸੰਤਨਾਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨੇਮੈਠੇਗਾ॥ਲੀਪਟਚੋਰਦੁਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸਿਰਿਸਦਾਬਸੇਗਾ॥੩॥ਕਮ
 ਕੋਪਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੈਪੈਸੇਮਾਰੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਕੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਹੀ॥੪॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈਹਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਤੀਰਜਨਗਖਹੁਹਰਿਸੇਵਾ
 ਕਰਉਤਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਜਾਹਿਬੈਕੀਠਨ
 ਹੀਸਿਸਾਗਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਥਜਾਵਹਿਤੁਗਾ॥ਅਨਹਦਥਜਹਿਸਦਾਭੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕ
 ਰਿਮਨਮਾਗਿ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਨਹੀਨਨਕਾਰਾ॥ਮੁਕਤਿਕ

ਰੋਇਤੈ ਬਹੁਤਾ ਨਾਮ ਕਰੁ ਕਰਿਹਿ ਰੋਇ ਮਾਗਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ
 ਕਰਿ ਤੁਕੇਲਾ ਦੀਪ ਕੁਬੀਧਿ ਰਿਚਿ ਬਿਨੁ ਤੇਲਾ ਸੇਦੀ ਪਤ ਅਮਰ ਕੁਸੇਸਾਗਿ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਬਿ ਖੁਕਾ ਦੀਲੇ
 ਮਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਦੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਰੁਖੁ ਕੋ ਠਿਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਉਤਾ
 ਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਯਸਿ ਮਰਿ ਨਹੀ ਤੁਰਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੈ ਬਰਤਾਨਿ ॥ ਸੋ
 ਜਸੁ ਖਾਣੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਤੁਅਨ ਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥ ਪਾ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਹ
 ਸਿਮਰਿ ਨ ਤੁਝ ਪੈਰੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਈ ॥ ਐ ॥ ਏਹੁ ਸਿਮਰੁ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਐ
 ਫਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦੇਨੁ ਗਤਿ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗੰਗਾ ਸੀ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਸਿ ਜੋਗ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਨਹੀ ਤੁਝ ਭਾਗ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕ
 ਬੀਰ ਜਾਕਾ ਨਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅਗੇ ਤੇ ਤੁਮ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪਰੁ ੨ ਬੰਧ ਚਿਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਖਾਸਿ ਪਾਇ ਹਮ ਨੁਹੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਰੂ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨ ਪਤਿ
 ਉਨਮਿ ਰਹਨੁ ਖਗ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰ ਤੁਨ ਜਨਮੁ ਜਗ ॥ ਰਹਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇਸ ਕਤਿ ਸਹਰੀ ॥ ਪੈਸੀ ਲੇਗ ਗਨਮ
 ਸ੍ਰੀ ॥ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ਚਕੁ ਭੁਮੰਗ ॥ ਭੇਟੀ ਅਲੇ ਗਈ ਨਿਸੰਗ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆ ਸਾ ॥ ਸਾਸਿ
 ਕੀਨੇ ਸੁਗੰਗਾ ਸਾ ॥ ਜਬ ਭੈ ਭਕੁ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਠੀਲਾ ॥ ਤਤ ਬਾਜੇ ਅਨਦ ਬੀਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਖ
 ਦਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੀਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥
 ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਇਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰੇ ਗੰਗਾ ਅਨੀ ਬਹੁ ਮਥੀ ਚਰਾ ॥ ਜੋਤੀ
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਿਆਪਸਾਗ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੀਖੀ ਰੇ ਕਰ ਉਆ ਦੇਸੁ ॥ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥
 ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਰਹੁ ਅਦੇਖਤ
 ਜਮੁ ਲੇਜਾਈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨੀਬੁ ਭਾਇਚਿ ਅੰਬੁਆ ਬੁਭਾਇਚਿ ਨੀਬੀ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਗਿ ॥ ਨਾਲੀ ਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਾਹਿ
 ਪਕਾ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਚਿ ਖੀਰੁ ਰੇ ਤਮਹਿ ਬਿਖਰਿ ਚਿਹ ਸਤੀ ਦੁਨਿ ਚਿਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ
 ਕੁਲ ਜਤਿ ਪਾਤਿ ਤਜੇ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਦੁਨਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਥਾਈ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਉਕੀ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੀ ਲੋਕਾ ਗਦੁ ਕਾਟੀ ਲੇਗੁ ਡੀਅਰਾ ਸਮਧੇ ਭਰੀ ਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤ ਉਅਚੀ ਤੁਸੁ ਰੋਹੀਰ
 ਖੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ॥ ਜੈ ਸੇਕ ਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤ ਮੀਡੀ ਅਲੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨੀ ਲੇ ਭੈ ਭੁਭ

ਗਈਏ ਉਦਕਰਾ ਜਕੁਆਰਿ ਪੁਰ ਦਰੀਏ। ਨਸਤਾ ਬਿਨੇ ਦ ਬੀਚ ਰਕਰ ਤੀਰੇ ਚੀ ਤੁਸੁਗਾਰਿ ਰਾ
 ਖੀਅਏ। ੨॥ ਮੈਂਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾਕੇ ਗਉਚਰ ਵਨਛਾ ਡੀਅਏ।
 ੧॥ ਪੰਚਕੋਸ ਪਰਗ ਉਚਰਾ ਵਤ ਚੀ ਤੁਸੁ ਬਛਰ ਰਾਖੀਅਏ। ੩॥ ਕਤ ਨਾਮ ਦੇ ਉਸੁ ਨਹੁ ਤਿਲੇ
 ਚਨ ਬਾਲ ਕੁਪਾਯਨ ਪਉ ਢੀਅਏ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਰਿਕ ਜਾ ਬਿਰੁਪੀ ਚੀ ਤੁਸੁ ਬਾ ਰਕਰਾਖੀਅਏ। ੪॥
 ੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤਾ ਅੰਤਰੀ ਤਕਾ ਬਿਤਨ ਗਵਉਗੇ। ਅਖੰਡ ਮੰਡਲਾ ਨਿਰਕਾ ਗਾਹਿ ਅਨੁਦ
 ਬੇਨੁਵ ਜਾਵਉਗੇ। ੨॥ ਬੈਰਾਗੀ ਗਮਹਿ ਗਵਉਗੇ। ਸਥਾਇ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਤਾ ਅਕੁਲ ਕੈਘ
 ਰਿਜਾਉਗੇ। ਰਹਾਉ। ੧॥ ਏਕਾ ਪੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖ ਮਨਾ ਪਉਰੈ ਬੀਧਿ ਰਹਾਉਗੇ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਦੁ ਦਇਸਾ
 ਮਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਾਲਿ ਜਾਉਗੇ। ੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੀਤਨ ਸੇਤਵਉਗੇ।
 ਅਨੁਸਰਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਏ ਪਟਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨਉਗੇ। ੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨਕੀ ਸੇਭਾ ਭਲੇ ਭਲੇ ਨਕਰ
 ਵਉਗੇ। ਨਾਮ ਕਰੈ ਚੰਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਤਾ ਸੁਨ ਸਮਾਪਿ ਸਮਾਉਗੇ। ੪॥ ੨॥ ਮਾਇਨੇ ਤੀਬਾ ਪੁਨੇਤ
 ਕਰਮੁ ਨੇਤੀ ਕੀਇਆ। ਹਮ ਨਹੀਰੇ ਤੇ ਭਮ ਨਹੀਰੇ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਰਾਤੇ ਆਇਆ। ੧॥ ਗਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਰੈ
 ਕੇਗਾ। ਜੈ ਸੇਤਰ ਵਰ ਪੀਖ ਬਸੇਗਾ ਰਹਾਉ। ਚੰਦਨੇ ਤੇ ਸੁਰਨੇ ਤੇ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ। ਸਾਸਤ
 ਨੇਤ ਬੇਦਨੇ ਤੇ ਕਰਮੁ ਕਰਾਤੇ ਆਇਆ। ੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਭਲ ਸੀਮਾ ਲਾਗੁ ਰਪਰਸਾ ਦੀ ਪਾਇ
 ਆ। ਨਾਮ ਪਲਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ। ੩॥ ੩॥ ਗਮ ਕਲੀਘਰੁ
 ਬਾਨਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਹੈ ਅਗਨਿ ਦੇਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ। ਅਸੁ ਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ
 ਗਰਭ ਦਨੁ ਦੀਜੈ ਗਮ ਨਾਮ ਸਰਿਤ ਉਨਪੁਜੈ। ੧॥ ਛੋਰਿ ਛੋਰਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟ ਨ ਕੀਜੈ। ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਲੀਜੈ। ਰਹਾਉ। ਗੀਗਾ ਜਉਗੇ ਦਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੀਭਿ ਜਉਕੇ ਦਾਰ ਨਈਐ ਗੋਮ
 ਤੀ ਸਹਸਰਾ ਉਦਨੁ ਕੀਜੈ। ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹੋਵਾਏ ਗਾਰੈ ਗਮ ਨਾਮ ਸਰਿਤ ਉਨਪੁ
 ਜੈ। ੨॥ ਅਸੁ ਦਨ ਗਜ ਦਨ ਸਿਰ ਜਨਾਗੀ ਭੂਮਿ ਦਨੁ ਮੈਸੇ ਦਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਕੀਜੈ। ਆਤਮ ਜਉ
 ਨਿਗਮਾਇ ਲਕੀਜੈ ਅਪਬਗ ਬਰਿਕ ਚਨੁ ਦੀਜੈ। ਸੁਨਿ ਰਮਲਾ ਨਿਰਬਾਲ ਪਦ ਚੀਨੀਏ। ਜਸ ਰਖਰਾ
 ਇਨੇ ਦਰਜਾ ਮਹਾਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪਲਵੈ ਨਾਮ ਤਤੁ ਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ। ੪॥ ੪॥
 ਗਮ ਕਲੀਘਰੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਕੀ। ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ।
 ਪਵੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਉ ਨ ਦਰਸੈ। ਯੇ ਹ ਕੇਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਜਉ ਪਾਰਸਹਿ

ਗਮ ਨਾਮ ਸਰਿਤ ਉਨਪੁਜੈ

ਨਪਰਸੈ॥੧॥ ਦੇਵਸੈ ਗੰਠਿ ਨ ਛੂਟੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰਪਾ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਗ ਇਨ ਪੰਚ ਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ॥ ਠਹਾਉ॥
ਅਬ ਡਕਾ ਬਿਭਲੀ ਨਹ ਪਾਤਿ ਤਹ ਅਜੋਗੀ ਸੀਨਿਆ ਸੀ॥ ਅਗੀ ਅਲੀ ਗੁਨੀ ਸੁਰ ਅਦ ਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬ
ਹਿਨਾ ਸੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਗਵਿਦ ਸਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਾਣ ਸਿਭਾ ਭਿਪਰੇ ਜੈ ਸੇਬ ਉਗੇ॥ ਮੇਰਿ ਅਪਾਰ ਨਾਮੁ ਨਾਇ ਨ ਜੀ
ਵਨ ਪਲ ਪਨ ਮੇਰੇ॥੩॥੧॥ ਠਾਮ ਕਲੀ ਬਾਲੀ ਬੇਲੀ ਜੀ ਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਤ੍ਰਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖ ਮਨ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ॥ ਬੇਲੀ ਸਿਗਮੁਤ ਹੀ ਪਰਾ ਬੁਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ
ਤਿਥਾਈ॥੧॥ ਸਿਤਹੁਤ ਹਨਿ ਰਿਜਨ ਗਮੁ ਹੈ॥ ਗੁਰਗਮਿ ਚੀਨੈ ਵਿਗਲਾ ਕੋਈ॥ ਤਹਾਨਿ ਰਿਜਨੁ ਗਮਾਯੋ ਹੋਈ॥
ਠਹਾਉ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾ ਲੀ॥ ਤਹਾ ਜੇ ਸਥਦ ਮਨ ਹਦ ਬਾਲੀ॥ ਤਹ ਚੰਦਨ ਸੁਰਜੁ ਪਉ ਲੁਨ ਪਾ
ਲੀ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਲੀ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗੀਅਨੁ ਦਰਮ ਤਿਛੀ ਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿ ਗਗਨ ਤਰਿ ਭੀ ਜੈ॥
ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਲੈ ਭੇਉ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰ ਦੇਉ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਕੀਘਟੀ॥ ਉਪਰਿ ਹਦੁ ਹਟ ਪਰਿਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀ ਤਰਿਥਾ ਤੀ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਸੇਵੈ॥ ਤੀਨ
ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਪਿ ਪਲੇਵੈ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇਹਿ ਦੇ ਰਹੈ॥ ਮਨੁ ਆਉ ਲਾਟੇ ਸੁਨ ਮਹਿ ਗਹੈ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ
ਅਲੀ ਅਭਾਖੈ॥ ਪੰਚ ਉਏ ਦੀਬਾ ਸਿਕਰਿ ਗਖੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਗਖੈ ਚੀਤਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਰ ਪੇਕ੍ਰਿ ਸਨ ਪਰੀਤਿ॥
੬॥ ਕਰ ਪਲ ਵਸਾਖੀ ਚਾਗੇ॥ ਅਪਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੁਐ ਹਾਗੇ॥ ਅਸੁਰਨ ਦੀ ਕਾਬੀ ਪੈ ਮੁਲਾ॥ ਪਛਮ ਠੇਹਿ ਚੜ੍ਹਾ
ਵੈ ਸੁਹਾ॥ ਅਜਹੁ ਜਗੈ ਸੁਨਿ ਫੁਟੈ ਗੈ॥ ਜਗਿ ਨਾਥਾ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ॥੭॥ ਚਉ ਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋ ਤਿਦੁ ਆਗਾ ਪਾਨੁ
ਅਨਤ ਮੁਲਾ ਬਿਚਕਾਗਿ॥ ਸਰਬ ਕਲਾਏ ਆਪੇ ਰਹੈ॥ ਮਨੁ ਮਾਲ ਕੁਰਤ ਨ ਮਹਿ ਗਹੈ॥੮॥ ਮਸਤ ਕਿਪਦ
ਮੁਦ ਅਲੈ ਮਲੀ॥ ਮਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਿਭਵ ਲਪਲੀ॥ ਪੰਚ ਸਥਦ ਨਿਗਮਾਇ ਲਾਬਾ ਜੋ॥ ਦੁਲਾ ਕੇਚ ਵਰ ਸਿਖ
ਘਨ ਗਾਜੋ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈ ਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਬੇਲੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਮੁ॥੯॥੧॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾਇ ਨ ਮਹਲਾ ੪
ਚਉਪਦੇਘ ੧

੧ ਚ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਨਾਮਕਾ ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਮਨੁ ਨੀਸੈ ਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹਿ ਅਗਧਾਇ ਸੇਵਕ ਭਾਇਖੋ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਦੇਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈ ਲਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿ
ਨੁ ਨ ਰੁਨਾ ਗਾਇ ਨੁ ਗਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨ ਰਨ ਰਹੇ ॥ ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਸਾਧਨ ਗਰਮਹਿ ਏਕਿ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ
੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪੁਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੁਕਤੁ
ਗਧਨਿ ਸਤ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਖਿਲੇ ਵਹੁ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨ ਏਹਿ
ਭਖੁ ਲਾਜ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਗਮ ਜਪਿ ਜਨ ਗਮੈ ਨਾਮਿ ਗਏ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਜਪਿ ਚਿਹੁਰ ਬ
ਚਨੀ ਹਰਿ ਪਾਗੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਾਸ ਲਾ ਲੇ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਤ ਮਿਲਿ ਗਮ ਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਅਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਬਲਾ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖੇ ਤ ਮੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇ ਚਿ
ਭਿਦ ਲਾਦ ਦੁਖ ਦਲਾ ਲੇ ॥ ਵੇਚਿ ਦੇਹਿ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਏਖਿਨ ਪਗਲੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਤ
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਾਸਿ ਕਮਲੇ ॥ ਉਨ ਵੈਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿ ਹੁਗਰ ਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੇਰੁ ਮੁਰਲੇ ॥
੩ ॥ ਹਮਰੇ ਸੁਆਮੀ ਲੇਚਨ ਅਗਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲਾ ਹਰਿ ਲਾਏ
ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਚਿਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਉਤਮ ਜਗੀਨ ਥ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰਹਮ ਪਾਪੀ
ਸਗਨਿ ਕਖੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀ ਚਿਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਉਚਨੀ ਚਹਮ ਗਾਏ ਗੁ
ਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੀਗਿ ਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੀਗਿ ਬੋਲੈ ਨਿਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥ ੨ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਰ
ਨਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਗ ਬਗਨਿ ਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿ ਆਰੇ ਪਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੀਗਿ ਜਨਖੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਗਖ ਹੁਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲਾ ਪੁਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦ
ਸਟ ਤਾਰੇ ਹਲਖੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਮ ਰੋਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬ
ਗੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਚਿ ਜਨ ਪਾਗੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੁਕਹਮ ਅਥਾਏ
ਪੁਭ ਸਰਨਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਗਖੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਸੀਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਕੋਨ ਉਪਰਿ ਚਿ ਪੁਭ ਕੀ ਏ ਪਾਤਿ ਤਪਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾ ਰਿਚਿ ਪੁਭ ਗਖੈ ਜ ਜਨਗੇ ॥ ੨ ॥

ਜੇਤੁਮਰੇਗੁਨਗਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਤਿਨਗੇ॥ ੭੨੫ ॥ ਭਵਨਭਵਨਪਾਵੇਤਸਭਿਕੀਏਜਹਪੁਰਿ
ਪਰੀਜਨਪਗੇ॥ ੩॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਪੁਰਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ ਜਨਨਨਕਕਉਦਇ
ਆਪਭਧਾਰਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮ
ਨੇ॥ ਜਗੀਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪੁਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਥਨੇ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗ
ਇਉਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੇ॥ ਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਨਿਲੁਨੇ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਉ
ਪਮਾਤੁਮਰੀਪੁਰਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਉਨੇ॥ ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪੁਰਤੁਮਰੀਗੁਰਜਾਨਹੁਪੁਰਮ
ਪੁਨੇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਠਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਨਾਪਿਚਿਖੁਲਖੁਲੁਨੇ॥ ਜਿਉਜਲਕੀਚਰੁਤੰਦੂਮੈਥਾਪੈਚਿ
ਹਰਿਚੇਤਿਚਿਮੋਖਮੁਖੇਨੇ॥ ੩॥ ਸੁਆਮੀਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਗੁਗੁਨੇ॥ ਤੁਮਗੀਥਾਪਈਨ
ਹੀਪਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਵਡਨੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਕਾਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪੁਵਲੇ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰਧਾਰੀਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਲੇ॥ ਠਾਉ॥ ਹਰਿਤੁਮਵਡਾਮਗਮਅਗੋਚਰ
ਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਯਾਵਹਿਹਰਿਭੁਫਲੇ॥ ਜੀਨਕਉਤੁਮਰੇਵਡਕਟਾਖੈਤੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਲੇ॥
੧॥ ਏਹਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪੁਰਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਹੁਗੁਗਲੇ॥ ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠਹਿਥ
ਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਾਸਮਲੇ॥ ੨॥ ਜੋਪੁਰਕੀਮਾਸੁਤੁਮਰੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਲੀਹਰਿਗਹ
ਲੇ॥ ਹਮਥਾਹਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪੁਭੂਸਿਮਰਲੇ॥ ੩॥ ਤੁਮਜਲਾਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨ
ਸੇਵਹਜੈਸੇਵੈਸਭਫਲਲੇ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਹਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥ ੪॥ ੫॥
ਨਟਮਹਲਾ ੬॥ ਪੜਚਾਲਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਪਾਲਾ॥ ਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲਾ॥
ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੀਜੇਦੁਖਦਾਲਾ॥ ਹਰਿਹਰੇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਠਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਰੀਹੁਹਰਿਆਪਿਸ
ਵਾਰਿਚਿਹਰਿਭੰਗਭੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਾਲਾ॥ ਹਰਿਭਾਲਾ॥ ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਆਪਿਗਿ
ਹਿਆਇਚਿਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਗੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥
ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਤਿਤਨਿਆਨਦਮਾਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਾਹਰਿਲਾ
ਲਾ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਨਟਮਹਲਾ ੬॥
ਮਨੀਮਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ ਸਭਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਲਟੰਤੀ॥ ਹ
ਰਿਹਰੇਹਰੇਲਿਖਤਾਲਿਖੰਤੀ॥ ਠਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਾਵੇਚੈਉਤੁਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭ

ਜੀਤੀ। ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਲੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬੁਰਬਨੇ ਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥਕਥਾ
ਕਾ ਜੀਨੇ ਹਸੁਚਾਖਿਆ ਤਿ ਸੁਜਨ ਸਭ ਭੁਖ ਲਏ ਤੀ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪਤੇ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੇ ਤੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ਨਟਮਯ ਕੋਈ ਅਨਿਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲਾ ਤਿਸ
ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਬਾਲਾ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲਾ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲਾ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਮਾਹੁ ਗੁਰ ਸੀਤਿ ਬਤਾਏ ਓਹੁ ਰਿਚਲਾ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲਾ ਅੰਤ ਰਿਕਪਟ ਦੁਕਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਹੁਨਿ ਕਪਟ ਕਮਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਪਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ
ਰਿਪੁ ਭਿਭਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਨਿ ਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਾ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪੁਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖ
ਨਿਕਟਿ ਹਉ ਰਿਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੯॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਾਇ ਨਮਸਕਾਰੁ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮਹਉ ਕਿਅ ਜਾਨਾ ਕਿਅ ਭਾਵੈ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁ ਤੁਹ ਸਾਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਤੇਗਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਚਮਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਪਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ
ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਰਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਗੋਝਾਵੈ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ
ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਈ ਮਾਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਤੁਨਿ ਮਖਨ ਪੁਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਸੰਤ ਸੀ ਗਿਲਾ ਗਿਏ ਹੁ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਓਹੁ ਰਿਗੁਨ ਸਦਾ ਗੀ ਗਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ ਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਪੁਕਿਛੁ ਅਨਨੀ ਦਿਸਦਾ
ਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿ ਤੁਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਰਾਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਨਟਨਾਗਇਨ ਮਯਾ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਾਹਨੇ ਮੈ ਕਹੁਨ ਦੀਓ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹ ਰੋਕੀ ਓ॥ ਰਹਾਇ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹ ਰੋਜੀ ਓ॥ ਈਹ ਉਹ ਰਿਤੁ ਮਹੀ ਤੁਮਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਵੀ ਓ॥ ੧॥
ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਭੁਲਖੇ ਮਸਭ ਬੀਓ॥ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਨ ਸਕ ਪਰਗਾਸਿ ਓ॥ ਅਨਨੀ
ਰੋਕੀ ਓ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧॥ ਨਟਮਯਾ ੫ ਜਾਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਗੀ ਪੀਗਾ ਜਮ ਕੀ ਵਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉ ਮੈ ਪੀਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰੇ ਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਬੀਗਾ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਜਾਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਗਾ॥ ੧॥ ਖੁਲੇ ਭੁਮ ਭੀ ਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੇ ਕੇ ਪੇਰੀ ਗਾ ਬਿਸਮ
ਭਏ ਨਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀ ਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ਨਟਮਯਾ ੫ ਅਪਨ ਜਨੁ ਅਪਰਿ
ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਓ॥ ਅਠਪਰ ਜਨ ਕੈ ਸੀਗੇ ਬਸਿ ਓ॥ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਰਿ ਓ॥ ਰਹਾਇ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ

ਕਿਉਪੈਖਿਚਿਦਸਕਾਕੁਲਨਾਬਿਚਾਰਿਚਿਕਰਿਕਿਰਪਨਾਮੁਹਰਿਦੀਚਿਸਿਹਜੀਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਚਿ॥੧॥
ਮਗਥਿਖਮੁਅਗਨਿਕਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਚਿ॥ਪੋਖਿਪੋਖਿਨਕਾਕਿਗਸਾਰੇਪੁਨਹਪੁਨਹਬਾਭਿ
ਹਰਿਚਿ॥੨॥੧॥੧੩॥ ਨਟਮਃ ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਚਿ॥ਕੋਟਿਅਪਾਧਮਿਟਹਿਖਿ
ਨਭੀਤਰਿਤਕਾਦੁਪੁਨਹਰਿਚਿ॥ਹਰਾਇ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਾਇਚਿ॥ਬੈਰਾਗੀਸਾਪੁਸੀਗਿਯਹਿਚਿ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗੀਏਕਾਭਿਵਯਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਚਿ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰ
ਨਿਪਇਚਿ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਭਾਅਪੁਨਾਕਹੁਨਨਕਅਨਦਭਾਇਚਿ॥੨॥੫॥੧੪॥ ਨਟਮਃ ੫
ਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿਯਾਗੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਗਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਹਰਾਇ॥ਅੰਚਲਗਯਾਇਚਿ॥ਜਨਅਪੁ
ਨੇਕਉਮਨੁਖੀਪੋਪੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਾਜਿਚਿ॥ਇਅਕੀਜਾਈਚੋਰੀ॥੧॥ਪੁਰਨ
ਪੁਰਿਹਰੇਕਿਰਪਾਨਿਪਿਆਨਪੇਖਉਚੋਰੀ॥ਨਨਕਮੇਘਿਯੀਚਿਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪੀਤਿਨਕਬਹੁਖੋਰੀ॥੨॥੬॥
੧੫॥ ਨਟਮਃ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਾਪਿਹਰਿਨਗਾਇਲਾ॥ਕਬਹੁਨਾਥਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਘਰ
ਗੁਨਗਾਇਲਾ॥ਹਰਾਇ॥ਸਾਪੁਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਯਾਥਿਖਪਪਗਵਾਇਲਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰੇ
ਕਿਰਪਾਨਿਪਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਲਾ॥੧॥ਜਾਪਤਪੋਕੋਟਿਯਖਪੁਜਾਹਰਿਸਿਮਰਲਤਾਇਨਲਾ
ਇਲਾ॥ਦਾਇਕਰਜੋਰਿਨਨਕਦਨੁਮਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥੨॥੭॥੧੬॥ ਨਟਮਃ ੫
ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨੇਪਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਸੀਗਿਅਯਿਚਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੇਦਨਾ॥ਹਰਾਇ॥ਸੁਖਦਤਾਦਖ
ਭੈਜਨਹਾਰਾਉਕੀਰਤਨੁਪੁਕਰਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਬਿਨਸਿਚਿਪੁਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥
੧॥ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਅਥਿਵਖਲਾਪੁਭਾਮੰਤਰਜਾਮੀਜਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਗਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਨਕਸ
ਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੮॥੧੭॥ ਨਟਮਃ ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਹਰਾਇ॥ਮੋਹਿਨਿ
ਰਗੁਨਤਮਪੁਰਨਦਤੇਦੀਨਨਾਥਦਇਆਲਾ॥੧॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪਾਨਧਨਮ
ਲਾ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਥਹਤਮਨਿਮੇਰੇਨਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲਾ॥੩॥੯॥੧੮॥ ਨਟਮਃ ੫
ਪੜਤਾਲਾ॥ਕੋਉਏਮੇਰੇਸਾਜਨੁਮੀਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਵੈਨੀਤਾ॥ਬਿਨਸੈਦਖਾਥਿਪਗੀਤਾ॥ਸਭਅਗ
ਭੀਮਨੁਤਨੁਚੀਤਾ॥ਹਰਾਇ॥ਕਿਈਵਿਰਲਾਅਪਨਕੀਤਾ॥ਸੀਰੀਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਹਰਿਜਸੁਦੀਤਾ॥੧॥ਹਰਿਭਾਜੋਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਤੋਹਿਪੁਨੀਤਾ॥ਨਨਕਦਾ
ਸਥਾਭਿਬਾਭਿਕੀਤਾ॥੨॥੧॥੧੯॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਸਟਪਦੀਆਮਰਾਗ

ਗਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਮੁਅਪਾਰੇ॥ ਧਿਨੁਪੁਰਹਿਤਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਰਹਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਕੁਰਗੁਰ
ਕੈਸਥਾਦਿਸਵਰੇ॥ ੧॥ ਮਸੁਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੇਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਮਾਪਾਰੇ॥ ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀ
ਕਉਗੁਰਮਾਰੇ॥ ਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਹਸਰੇਤਨੇਤ੍ਰੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਗੇ॥ ਸਯਮੁ
ਗਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਕੁਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਮੇਦਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬਨੀਆਰਿਮੀਠੀਜਿਉਗੁਰਮਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਗਸਨਾਸਦਚਖੈਭਾਇਦੂਜੇ
ਆਤਿਠੀਕੇਲੋਭਾਥਿਕਾਰੇ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਗਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਾਬਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਗਮਨਾਮੁਪੁਪਾਇਆਸੁਦਿਕਥਤਿਆਪਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਮੁਨੇਵਿਨਾਮੈਵੇਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨ
ਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੇਬਿਥਾਸਾ
ਸੁਥਿਕਾਰੇ॥ ੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁ
ਕਹਤੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਟਮਰਾਗ ਗਮਮਪਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਂਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਗੁਰਮਿਲਾਏਹਮਪਾਨਸਥਾਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥ ਰਹਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਆਤਿਮੀਰਾਮੈਲਾ
ਗੁਰਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈਸੁਗਭਿਵਜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕਰੀਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਥਾਹੈ
ਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਚਰਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਹਰਿਗੁਰਗਾਏਗੁਰਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਬਿਥੇ
ਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਸਮਦਗਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਮੈਸੀਕਉਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਮੈਪਰਮਪਦਪਾਇਆਹਉਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਖੰਡਪਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਗੇਲੋਭੁਪਖੰਡੁਜਾਕਿਥੁਰਿਆਰੇ॥ ਹਲਾਤਿਪਲਾ
ਤਿਦੁਖਦਈਹੋਵਹਿਜਮਕਲੁਖਤ੍ਰਾਸਿਰਿਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਲੁਸਮਾਯੈਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਕੋਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਗੈਨੀਭਾਇਆਸੁਪਨੰਤੁਬਿਖੁਸੁਪਨੰਤੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਰੁਖੇਤੁਲੈਕੁਰੁਜਾਮਾ
ਇਆਸਭਭੁਫੈਕੇਖਲਵਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਗਭਿਭੂਖਭੁਖਨੇਦਰਿਠਢੇਜਮਜੈਦਾਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁ
ਚੜਿਆਬਿਖੁਭਗਉਤੈਸਥਦਈਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਾਰਿਲਾਗੀਵ
ਰੇ॥ ੭॥ ਜਗੀਨਾਥਸਭਿਜੈਤਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੀਚੈਦਿਵਚਲੀਮੈਜਿਉਭਾ
ਵੈਗਮਪਿਆਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਟਮਰਾਗ ਗਮਮਹਿਮੀਖਤਸਰਿਨਵਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਕਿਆਨੁਮਜ

ਨੂਹੈ ਨੀਕੀ ਮਾਇਕਲ ਮਲਪ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਕੁ ਨੁਬਤੁ ਤ ਅਧਿਕਾਈ ਪਾਵੈ ਸੁਆਗਤ ਕਉ
ਧਰੇ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸਭ ਏਕ ਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਥੈ ਭੈਰਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾ ਮਲਪੀ ਤਿਪੁਤ ਪਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿਨ
ਗਇਲ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਗਿਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਕੈ ਬੈਕ ਬਿਲੋ
ਕਸੁਨ ਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ॥ ਸਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਲੈ ਤ ਦਿਤੁ ਤਾ ਅਵੈ ਹਰਿਗਮਨ ਮਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਬਲਗੁ ਜੀਉ ਪੈ ਤੁਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤ ਬਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾ ਬਘਰਿ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਿ ਲਗਨੀ ਕਾਦੇ
ਕੁਪੁਕ ਫੈਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ॥ ਜੀ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨਾ ਬੈ
ਛੁਆ ਜਿਉ ਤ ਸੀਮੈ ਤਾ ਜੀ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਪੀਤਿ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਲਾਗਾਈ ਲਾਗਿ ਸਾਪੁ
ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ ਬਿਜਨ ਮਿਪਰ ਬੁਨ
ਕਮਾਏ ਹਰਿਗਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਮਾਗੁ ਗਵੈ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ
ਰਿਤੁ ਪਰਿਗਸਤਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੇ ਗੁਣੇ ਆਪੇ ਹੈ ਕਿਆ ਨ ਕ ਜੋਤਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥
ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖ ਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤੈ ਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇ ਚਿਕਰਿ ਉਪਰੁ
ਕਾਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁ ਉਮਾ ਤੀ ਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਸਰਧਾ
ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੈਖੈ ਬਹੁ ਅਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪੁਰ
ਖੁਇ ਕੁਨ ਦਰੀ ਮਵੈ ਸਭ ਏਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕਰੁ ਗਵੈ ਅਸ ਕੁਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗ
ਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਅਪਦ ਇਮਾਨੁ ਦਾਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵੇਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕ
ਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਾਮਿ ਮਰਗੁ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਛੁਛੈ ਛੁਛੈ ਛਿਰਿ ਬਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ॥ ਅਗਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾ
ਲੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚਾ ਲੀ ਵੇਚਿ ਬਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਕਰੈ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨੁ ਮਨੈ ਪਰਤ ਖਿਰੁ
ਰੁਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭੁ ਦੈਖੈ ਬਹੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨਿ ਬੀਜਿ ਆਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸੁਦਖਿ ਆ
ਪਿਸਟ ਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਜਨੁ ਮੰਤਰਿ ਲੈ ਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ
ਸਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਨਕਾ ਅਪੋ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦੋ ਪਤੀ ਦੁਸਟੀ ਅੰਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿ ਕਜਨ ਤੇਰੇ ॥ ਏਕ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ਕਉ ਹਰਿ

ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਮੈ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਏਲਾ ਝੁਲਾਰੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤਿਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਕਾਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟ ਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਂਇਆ ਮਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਾਇਆ
 ਲਿਦੇ ਹਸਵਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਤਭਾਏ ਸਭ ਫੇਕਟ ਚਾਰੀ ਗਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਟਕਿ ਮਟ
 ਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪੁਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ
 ਲਖਾਰੇ॥ ੪॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀਰੇ ਗੁਮ ਨਿਭਾਈ ਮਿਲਿ
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਠਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ॥ ਸਰਧਾ ਸ
 ਰਧਾ ਚਿਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੬॥ ਪਵਨ ਸੁਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸ
 ਬ ਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਉ ਗੁਨ ਈਸਾ
 ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਅੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ॥ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੇਲਹੁ ਮੇਰਾ ਮੁਜਾਪਤ ਮਨ ਪੀ
 ਰੇ॥ ੮॥ ੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰ ਗੁਣੀਆ
 ਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਠਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕਾ ਬਿਨ ਉਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਦੇਵੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਨਾਭੁ ਖਨਿ ਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮਿਗਾ ਭਿੰਗੁ ਕੁੰਚਰੀ ਨਾਇਕਾ ਏੰਦੀ ਪ
 ਕਰਿ ਸੈਯਾਰੇ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਥਲੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਾਸ ਤਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁ
 ਨਿਨਾ ਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਵਹੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੀ ਤਿ
 ਲਗੀ ਪੁਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੁਰਜੁ ਕਮਲ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨ ਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਾਕ
 ਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸੰਚਹੁ ਸਭ ਝਲਾ ਝਲਾ ਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਰਿ ਸਾਕਤ ਨਗੇਤੀ ਛੋੜੈ
 ਛੋੜੈ ਕਦੈ ਬਿਖਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੰਤ ਨ ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਮਿਲਿ ਨੀਮੈ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ ਸਿਤੈ ਸਿਤੈ ਮਿਲੈ
 ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ॥ ੬॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਲਭੈ ਹਯਾ ਕਿਚਿ
 ਸਭਾ ਹੋ ਬਿਗਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਤੁਈ ਗੁਰਿਗੀ ਅਨੁਖਵੁ ਗੁਲੈ ਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ
 ਖੁਪੁ ਭਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੇ॥ ਨਨਕ ਮੈ ਪਰਮ ਵਰਨ ਕਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ੬॥

੭॥ ੧॥ ੨੫॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਦਿ
ਗੁਪਤਾਦਿ ਗੁਪਤਾਦਿ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ਰਿਅਗ ਅਗ ਅਗਾ ਸਿਥੈ ਪਿਆ ਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਇਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ
ਗਰਬੇ ਭੁਗਾਇਆ ॥ ਅਗੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਰਦਾਰ ਗਤੀ ਪੁਤ੍ਰ
ਪਾਲ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਨਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਦੁਜ ਨੂਰ ਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਖਿਲੀ ਚਿਤ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਸਭ ਦੁਖ ਭੈ ਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ
ਨਾ ਕਰਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਆਮੀ ॥ ਭਉ ਭਗਤ ਭੈ ਜਨੁ ਗਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ਚੈ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਨ ਮੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਉ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਗਈ ਸਭ ਨੀਕ ਰਿਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਾਧਿ ਜੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਹਰਿ ਕੀਥਾਤਾ ॥ ਪਾਇਲਗ
ਉਨਿਤ ਕਰ ਉਜੁਦ ਹੀ ॥ ਅਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਕਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲਿਲਾਇ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਿਯਾ ਵੇਖ ਪਾਗਵਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਮਨਾਇ ਨਾਜੀ
ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਥਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਈ ॥ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨਨ ਨਕ ਚਰਨਿ ਪਰਤਾ ॥
੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਮ ਨਿਭਵਨੀ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਚੀ ॥ ਅਪ
ਰੋਪੋ ਪਰਬਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੁ ਲਖਾਇ ਚੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਮਨੀਰ ਮਾਧਿ ਮਕਰ ਮਕੀ ॥ ਏਨਹੀ ਚੇਤਿ ਚੀ
ਹਰਿ ਗਾਇ ਚੀ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਮੇਲਿ ਚੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਚੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ਚੀ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜੀ ॥ ਅਹਰਿ ਮਿਲਿ ਚੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਚੀ ॥ ੨ ॥ ਪਾ
ਤਿਤ ਪਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਰਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ॥ ਅਨਹੀ ਭਾਇ ਚੀ ॥ ਤੇਗਰਭੁ ਜੇਨੀ ਗਾਲੀ ॥ ਅਹਿ ਜਿਉ ਲੇਨੁ ਜਲਹਿ
ਗਲਾਇ ਚੀ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਮ ਗੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈਲਾਇ ਚੀ ॥ ਹਰਿ ਗਾਮਨ ਮੈ ਰਹਉ ਲਾ
ਗੇ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਚੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਾਮਨ ਮਿਲਿ ਲਾਗਾ ॥
ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਤ੍ਰ ਮੁਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਚੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ
ਹੀ ਅਗਮੁ ਸੋਇ ਚੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਖੀਨ ਭਏ ਸੀਤਿ ॥ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰਿ ਚੈ ਵਡਭਾਗਾ ॥

੧॥ ਮਨੁਖ ਰੇ ਗੁਰੁ ਸੁਭੈ ਕੁ ਚੁਆ ਜੇ ਉਕਸਮ ਚਾਗਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾ ਪੈਛੈ
 ਰੂਪ ਰਸ ਗਇ ਕਾਲਾਗਾ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸਿਗਾਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸਾਪ ਅਤਿ ਗੁਰੀ ਜੇ ਉਠੈ ਗੁਮ ਜੀ ਠਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾ
 ਏ ਮਾਕਾ ਪਤੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਠਾਰੇ ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿ ਰਿਹੈ ਗੁਮਿ ਲੈ ਗੁਰੁ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਰੇ
 ਹਰਿ ਚਲਾ ਲੈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪॥ ੫॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਨਾਮੈ ਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਹਰਿ ਮੂਨਿ ਜਪੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਬਨ ਮਾਲਾ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮਾਤਿ ਨ ਦੁਕੇ ਸਰ
 ਬ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਮੁ ਵਈ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਲਾ ਹੁਰ
 ਰਿਮਾਤਿ ਪਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁਣਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਦੀਨ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ੩॥ ਬਹੁ
 ਮੈ ਲੇਨਿ ਗਲਹੈ ਆਸ ਭਾਕਿ ਲਾਬਿਖ ਹਰਿ ਜਾਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਨ
 ਕਸ ਬਾਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭਾਕਿ ਲਾਬਿਖ ਕਟਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਰਿਹੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤੇ ਸੁਮ
 ਨੁਦੇ ਵਉ ਕਟਿ ਕਟਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿ ਚਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੇ ਹਟਿ ਗਟਾ ॥ ੧॥ ਮਕਰ ਪਾਗਿ ਦਨੁ
 ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਗੀਰੁ ਦੀਚਿ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਮੁਕਾਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਟਾ ॥ ੨॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇ ਚਿ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਟਾ ॥ ਤਿ ਕਟੀ ਠੇਰਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੁਗਾ ਲਾਜ
 ਭਾਨੀ ਮਟਕੀ ਮਟਾ ॥ ੩॥ ਕਲਾ ਚੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿ ਨਿਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਟਾ ॥ ਜ
 ਨਨ ਕਰ ਸੁਆਮੀ ਮੁਤ ਪੀਆ ਸਭ ਸਖੀ ਭੂਖਾਤਿ ਖਾਟਾ ॥ ੪॥ ੫॥

ਗੁਰਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲਾ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਗਾ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਾਲੇ ਸਿਗਾਗਾ ਸਿਸ ਭਭਉ ਜਲੁ ਤਾਰਿ ਮਾਹਰਿ ਸਿਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥
 ੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧਕੇ ਤਾਜੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਸਭੁ ਤਜਹੁ ਝੂਠੀਆ ਸਭੀਰ ਖੁਆਸਾ ਏ ਕਨਿਕ
 ਕਾਗਾ ॥ ੨॥ ਏਕਿ ਭਰੀ ਮਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁਰੇਈਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗਾ ॥ ੩॥

ਅਗਮਗੁਪੁਗਬਿੰਦਕ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਗਾਪਨੁਪੈਨੁਤੇਜਨਨਕਾਜੇਨਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਗਾ ॥ ੧॥੧॥
ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਾਮਕਾਗਾਜਾਨੁਜਪਤੋਵਤਉਧਾਗਾਰਹਉ। ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਨਿੰਦਿਐਧਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਹਿਬੰਧਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਖਚਤੁਗਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਾਉਧਾਗਾ
੧॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਹੋਗਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਟਹੋਗਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਨਹੀਸੋਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿ
ਨਿਧਨਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਚਰੇਨਿਦਨਾ॥ ੩॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨੁਨਮੁਹੀ। ਕੋਟਿਭਗਤਉਪਾਰੁਕਗੀ। ਹਰਿਦਾ
ਸਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨਾ। ਨਨਕਾਥਾਸੰਤਚਰਨਾ॥ ੧॥ ੨॥੮॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ ੫
ਮੈਸੋਸਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਪੁਰਨਕਾਮਾਠਹਉ। ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਥੇਰੀਮਿਲਤਾ। ਬੁ
ਝਤਦੀਪਕੀਮਿਲਤਾਤਿਲਤਾ। ਜਲਤਮਗਨੀਮਿਲਤਨੀਗਾਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਗਾ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਠਲ
ਮਹਿਸਖਭ੍ਰਤਾ। ਜੈਸੇਭੂਖੇਭੋਜਨਮਾਤਾ। ਜੈਸੇਕਿਰਖਹਿਚਰਨਮੇਘਾ। ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਿਸੇਘਾ॥ ੨॥
ਗਰਜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪੜਾਸਾ। ਸੁਆਮੀਜਰਿਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ। ਜੈਸੇਅੰਤਹਿਰਦੇਮਾਹਿ। ਜੈਸੇਦੋਨੇ
ਚਕੀਦਗਹਿ॥ ੩॥ ਬੁਝਤਚਿਪਮਥੋਰਕਹੀ। ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾਪਿਤੁਹੀ। ਉਚਮੁਚੇਬਹੁਅਪਾ
ਗਾਸਿਮਰਤਨਨਕਤਰੇਸਾਗਾ॥ ੧॥ ੩॥੯॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ ੫ ਇਹੀਹਮਰੈਸਫਲਕ
ਜਾ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਏਹੁਨਿਵਾਜੀਠਹਉ। ਚਰਨਸੰਤਰਮਾਥਮੇਗਾਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੇਗਾਹਸਤ
ਅਰੇਸੰਤਟਹਲਾ। ਪਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤਬਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪੀਤਿ। ਸੰਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੇ
ਚੀਤਿ। ਸੰਤਆਗੀਆਮਨਹਿਮੀਨਾ। ਮੇਰਾਕਮਲਾਬਿਗਸੈਸੰਤਰੀਨਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਹੋਇਨਿਵਾ
ਸੁ। ਸੰਤਨਕੀਮੇਰਿਬਹੁਤਪਿਆਸਾ। ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਮੰਤਾ। ਸੰਤਪਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਰੰਤ॥ ੩॥
ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਨਿਧਨਾ। ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਮੇਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾ। ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਾਇਆਧਾਰਿ।
ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਗਿ॥ ੧॥੧॥ ੧੦॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ ੫ ਸਭਕੈਸੇਗਨਹੋਤੁ
ਗਿ। ਕਰਨਕਰਵਨਹਾ। ਜਮਜੁਗਿਰਹਉ। ਸੁਨਤਜੀਚਿਨਾਸੁਨਾਮੁ। ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਚਿਬਿਸਮੁ।
ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹੋਗੇ। ਮੁਨਿਜਨਤਾ ਕੀਸੇਵਕਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ। ਜੀਸਤੇ
ਬਿਰਥਕੋਇਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੀੜਕਰੇਪਾਤਿਪਾਲਾ। ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਘਾਲਾ॥ ੨॥ ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈ
ਦੀਬਾਇ। ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਇ। ਸਭਕਿਛੁਕਰਨਾਅਪਨਾਮਾਪਾ। ਰੇਮਨਮੇਰੇਭੂਤਾਕਉ

ਜਾਪਿ॥ ੩॥ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਗਾ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਉਧਾਰਾ ਨਾਮ ਸੀਗੀ ਮਨ ਬਨਹਿ
 ਰਤਾ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥ ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥
 ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ਜੀ ਉਪਿਰੁ ਪਨੁਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਨ ਕਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
 ਰਿਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀ ਵਲੈ ਕਾ ਮੁਖਾ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਤਠਾਈ ਸੁਖ ਮੇ ਅਸ ਬੁਝਾ॥ ੧॥ ਮਾਲਾ
 ਲਾਭਿ ਕਰਤਾ ਜਿਸਾ ਭਿ ਹਰਿਗੁਨਾਨੀ ਚਿਗਉ॥ ਕਰ ਜੋ ਰਿਨ ਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾਨਉ॥ ੨॥
 ੧॥ ੬॥ ੧੨॥ ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਗਾ ਕਉ ਨੁਜਾਨੈ ਚਾਉ ਤ
 ਤੇਰੇ ਕਿਉ ਅੰਤ ਨ ਹੀ ਪਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕੀਖਨ ਹਿਥੀ ਪਿਉ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰਿ ਭੀ ਨਿਕਰਨੈ ਹਰਾ ਜੇ ਤਕੀਨ
 ਉਪਾਗ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਭ ਦਸੁ ਦੇਇ ਦਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਮਾਇ ਚਿਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਗਮ ਮੁ
 ਰਾਗਾ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧॥ ੧੩॥
 ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ਦੀਨ ਬੀਪ ਵਭੁ ਗਤਿ ਵਛਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿਅੰਤ ਮਧਿ ਤੁਹੈ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨਾ ਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕ
 ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਨੇਕ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿਗੁਨ ਗਉ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨ
 ਨ ਕੁਦੇਹੁ ਅਪਨਾਨਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ੧੪॥
 ਰਾਗੁ ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿਕੀ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਧਨਿ ਪੈਨਿ ਚਿਰ ਅਬੇਨੁ ਬਾਜੈ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨੁਤ ਗਾਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਮੇਘ ਰੇਖਾ ਵਲੀ॥ ਧ
 ਨਿ ਪਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਬਲੀ॥ ੧॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ॥ ਜਿਹ ਰਿਹ ਰਮਈ ਅਕਵਲ ਪਤੀ॥ ੨॥
 ਧਨਿ ਪਨਿ ਬਨ ਬੰਗ ਬੰਦ੍ਰਾ ਬਨਾ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸੀਤਾ ਗਈਨਾ॥ ੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਵੈ ਗੋਪਨੁ ਚੈ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਅਨਦ ਕਰੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਪਉ ਤੂ ਪਨੁ ਕੇ ਸੋ ਸਾਵਲੀ ਚਿ ਬੀਨੁ ਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਪ
 ਰੇਚ ਕੁਥੈ ਭੈਰਵ ਤੇ ਅਏ ਗਜ ਰਸ ਤੀ ਪ੍ਰਨ ਉਧਾਰੀ ਅਲੇ॥ ਦੁਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇ ਤਉ
 ਬਾਗੀ ਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਮਹਾ ਲਿਅਤ ਗੋਪਾਵਨ ਕੇ ਤਕਤਾ ਗੀ ਅਲੇ॥ ਮੇਸਾ ਮਧੁ ਮੁਖਾ
 ਤਿਨਾ ਮਦੇ ਉਤ ਉਸਰਨਾ ਗਤਿ ਆਈ ਅਲੇ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਭੈ ਪਟਗ ਮੁਖੈ ਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ॥ ਰਾਮ
 ਬਿਨ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਲਾਮਾ ਟੀਕੈ ਜਰੀ ਟੀਕੈ ਜਨੈ ਬਹੁਨ ਨਾਰੇ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੋਗ ਮਕੀ
 ਟਪਤੀ ਗਮ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਾਮ ਸਮਾਨੇ॥ ੧॥ ਏਕ ਲਾਚੈ ਤਾ ਰਾਖੁ ਮਨਿ ਤਾ ਮਉਰਤ ਜਹੁ ਸਭਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਭੂਮਯਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪੁਰ ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀਰਤਿ ਏਨਾ ਸਦ
 ਧੁੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਹੀ ਆਪੇਖਉ ਸਦਾ ਜੁਗਿ॥੧॥ ਸਬਦਾ॥ ਪਿਛੁ ਹੁਣੀ ਸਦ ਰਾਤਾ
 ਮੁਖ ਸਮਕਾਲੇ ਹੀ॥ ਖੇਮੇ ਛੜ ਸਗਾਇ ਚੇਦਿ ਸਨਿ ਰਬੀ ਵੇ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸ
 ਦਿ ਮਿਲੇ॥੧॥ ਥਾਕਾ ਮੈ ਕਰਮ ਹੀਲ ਕੁੜੀਆਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਧਾਇਆ ਤੇਗਾ॥ ਅੰਧਾ ਭੁਗੀ ਮਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਾਦਕੀ ਤੇ ਦੁਖ ਪਰਛੁੜੇ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖੇ ਆਇ॥ ਸੁਖ ਬੋਲੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖੀ ਵਿਭਾਇ॥੨॥
 ਵਿਛੁੜੇ ਆਕਾਕਿ ਆਵੀ ਛੁੜੈ ਮਿਲਿ ਆਕਾਕਿ ਆਮੇਲਾ॥ ਸਹਿਜੁ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਆਖੇਲਾ॥
 ੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਵੜਾਇ ਤਿਨੀ ਕੀ ਤੇਭੋਗਾ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਤੀ ਸੰਜੋਗਾ॥੪॥੧॥
 ਮਾਭੁਮਯਾ ੧ ਮਿਲਿ ਅਤਪਿਤਾ ਪੰਡੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ
 ਜੋ ਤਿਵਰੀ ਈ॥ ਮਿਲਿ ਆਇਆ ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਈ॥੧॥ ਮੁਰਖ ਮਨ ਕਾਰੇ ਕਰ ਸਹਿਮਾਲਾ॥ ਉਠਿ ਚਲਾ ਲਾਖ
 ਸਮੈ ਭਲਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਤਾਜੇ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਘਰਿ ਛੁਡ ਲੇ ਰੋ ਰੋ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ
 ਪਰਿਜਾਈ॥ ਐ ਜੇ ਬਹੁ ਕੁੰਦਨੀ ਆਮਾਈ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਈ॥ ਫੁਰਮਾਈ ਸੇਬੁ ਤੁਚਲਾ
 ਏ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਵੈ॥ ਰਬੀ ਪਉਦੀ ਕਾਰੇ ਰੋਵੈ॥੩॥ ਘਰੁ ਪ੍ਰਮਿਲ ਵਾਲੀ ਭਾਈ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਲ
 ਜਾਈ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੁ॥੪॥੨॥ ਮਾਭੁਮਯਾ ੧
 ਕਰਲੀ ਕਾਗਦ ਮਨੁ ਮਸਵਦੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ
 ਐ ਤਉ ਗੁਲਾਨ ਹੀ ਅੰਤੁ ਹੋਗੇ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਾ ਸਿਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਹਿਆ॥ ਨਹੀ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਲਾਨ
 ਲਿਆ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਾਲੀ ਗੈਰੀ ਜਾਲਾ ਦਿਨੁ ਮਾਜੇ ਤੀਘਰੀ ਫਹੀ ਤੇਤੀ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਚੋ ਗਦਰ

ਹਿਨਿਤਠਾਸਹਿਛੁਟਸਿਮੁਕੇਕਵਨਗੁਲੀ॥ ੨॥ ਕਾਟਿਆਆਰਲਮਨੁਵਿਚਿਯੋਹਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁ
 ਯਾਗਿਠੀ॥ ਕੋਇਲੇਪਪਵੇਤਿਉਉਪਰਿਮਨੁਜਾਇਆਸੀਨੀ॥ ਚੰਤਭਈ॥ ੩॥ ਭਈਆਮਨੁਕੁੰਚ
 ਨੁਠਿਰਿਹੈਜੋਗੁਮਿਲੈਤਿਨੇਯਾਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਿਹਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਾਕੋਸਟਸਿਦੇਯਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਮਾਤੁਮਯਾ१ ਚਿਮਲਮਯਾਰਿਚਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਵਲਾਹੇ॥ ਪਦਮਨਿਜਵਲਾ
 ਜਲਰਸਸਿਗਤਿਸੋਗਦੇਖਨਹੀਗੇ॥ ੧॥ ਦਾਦਰਤੂਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਗੇ॥ ਭਖਸਿਸਿਬਲੁਬਸਾਨਿਨਿਰਮ
 ਲਜਲਾਮੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖਾਸਿਗੇ॥ ੨॥ ਠਹਿ॥ ਚਸੁਜਲਾਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਗੇ॥ ਚੰਦ
 ਕਮੁਦਨੀਦੁਰੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਠਨੇਗੇ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡਦੁਧਿਮਧੁਸੈਚਸਿਤੂਬਨਚਾਤੁਰੇਗੇ॥
 ਅਪਨਾਅਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਰਸਿਪਸਨਪੀਤਾਜਿਉਗੇ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੰਤੂਸੋਗਿਵਸਹਿਜਨਾਨੁਰਖਆਗਮ
 ਸਾਸੁਨੇ॥ ਅਪਨਾਅਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਰਸਿਸੁਮਨਪੁਛਿਜਿਉਗੇ॥ ੫॥ ਏਕਿਪਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਾਚ
 ਏਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਲੀਗੇ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਮੁਜਪਿਯੇ॥ ੬॥ ੪॥ ਮਾਤੁਮਯਾ१
 ਸਭੋਭਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸਿਖਹੋਤਿਹਰਿਚਰਨੀਮਨੁਯਾਗਾ॥ ਅਠਸਠੀਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਸਥਦਾ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਗਥਿਗਹੇਲੀ॥ ਸੁਲਿਸਹਕੀਏਕਥਾਤਸੁਹੇ
 ਲੀ॥ ੨॥ ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕੇਰੁਆਖਾਮਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਹੈਕੋਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥ ੩॥ ਠਹਿ॥ ਠਉਦੇ
 ਹਗਲਿਖੀਰੰਵਲੀ॥ ਗਾਇਆਸੁਜੋਬਨੁਪਨਪਛੁਤਲੀ॥ ੪॥ ਤੂਦਨਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ ਖਿਜਮਾਰਿਕ
 ਹੀਜਨੁਬੰਦਚੇਗਾ॥ ੫॥ ਕੁਲਾਤੇਨਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ॥ ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੋਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥ ੬॥ ੫॥
 ਮਾਤੁਮਯਾ१॥ ਮੁਲਖਰੀਦੀਯਾਯਾਗੋਯਾਮੇਰਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਯਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁ
 ਲਾਇਆਤਿਤੁਯਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਯਾਯੋਕਿਅਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ ੨॥
 ਠਹਿ॥ ਮਾਯਾਲੀਪਿਉਲਾਯਾਮੇਰਾਹਉਯਾਲੇਕਾਜਾਏਆ॥ ਯਾਲੀਨਚੈਯਾਯਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰ
 ਉਤੇਰੀਗਾਈਆ॥ ੩॥ ਪੀਅਹਿਤਪਾਲੀਆਲੀਮੀਰਖਾਹਿਤਪੀਸਲਜਾਉ॥ ਪਖਾਠੇਹੀਪੈਰਮਯੋਵਾ
 ਜਪਤਰਹਾਤੇਰਨਾਉ॥ ੪॥ ਯੂਲਹਰਮੀਨਨਕੁਲਾਯਾਬਖਾਸਿਹਿਤੁਪੁਵਡਿਆਈ॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
 ਦਿਦਾਈਆਪਤਿਦਾਤਤੁਪੁਵਿਲੁਮੁਕਾਤਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ੬॥ ਮਾਤੁਮਯਾ१
 ਕੋਈਅਖੈਭੂਤਨਕੋਕਹੈਬੇਤਾਯਾ॥ ਕੋਈਅਖੈਆਦਮੀਨਨਕੁਵੇਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਈਆਦਿਵਨਾਸਾ
 ਕਾਨਕੁਬਭਿਗਾ॥ ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਮਵਹੁਨਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਠਹਿ॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਦੀਮੇਜਾਭੈਦੇ

ਵਨਹੋਇ। ਏਕਾਸਾਹਿਬਬਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨਜਾ ਲੈਕੋਇ। ੨। ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰਕ ਮਾਇ।
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ ਲੈਖਸ ਮਕ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਲ ਪਕਾਇ। ੩। ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾ ਟੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰੇਖੀ
ਅਹਾ ਮੰਦਾ ਜਾ ਲੈ ਅਪਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੋਸਾਹ। ੪। ੧॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਤੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿ
ਆਭੁ ਰੂਪੁ ਗਿਆਨ ਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿਜਾ ਲਹਿ ਦੂਰਿ। ੧। ਸੋ ਪਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈ ਤਮੈ। ਜੀਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ
ਤਿਸੈ ਤਿਸ ਤਾਰੈ। ੧। ਠਹਰਿ। ਨ ਇਤੁ ਪਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਈ। ਨ ਇਤੁ ਪਨੁ ਤੂ ਬੈਨਾਇ ਸੁਪਨ
ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ। ੨। ਇਤੁ ਪਨੁ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਫਿਰਾਈ। ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨ ਦੇਹੁ ਜਾਈ। ੩। ਇਕ
ਬਾਤ ਅਨੁਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ। ਇਤੁ ਪਨਾ ਬਿਨੁ ਕਰਤੁ ਕਿਨੈ ਪਗ ਮਗਾ ਤਿਪਾਈ। ੪। ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ
ਕੁਮਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਲਾਏ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਇਤੁ ਪਨੁ ਪਾਏ। ੫॥ ੮॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਗਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋ ਮਸਹੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁਸਨ ਬੰਧੁ ਕੀਜੈ। ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮ
ਨੁਗਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੀਂ ਸੁਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ। ੧। ਮੁਕੇ ਕਾਇਚੇ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾ। ਨਹੀਂ ਨਿਅਪਰਮਾਨੈ ਦੁਬੈ
ਠਹੀ। ੧। ਠਹਰਿ। ਅਜ ਰਹਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗੁਮਾਰਿ ਲੈ ਭੂਤਿ ਤਜਿ ਛੋੜਿ ਤਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ।
ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁਗਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੀਂ ਸੁਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ। ੨। ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ ਕੁਜੋਰ
ਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨਾ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ। ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁਗਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੀਂ ਸੁ
ਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ। ੩॥ ੯॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩੧ ਮਾਇ ਅਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆਸੁ ਰਲਹੀ ਮੈ ਮਤਾ।
ਬੋਹਿਬੁ ਜਲਾ ਸਿਰਿ ਤਰਿਟਿ ਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜੋਤਾ। ਮਾਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਟਲਾ ਗੈ ਕਭਾ।
ਰਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇ ਦਰਤਾ। ੧। ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖਾ। ਸਰਬ ਜੋ
ਤਿਜਗਤੀ ਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ। ੧। ਠਹਰਿ। ਬਰਮਾ ਬਿਸਰੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸਿਕਰਾਈ ਦੁਤ ਪੈਭੇ
ਖਰੀ। ਅਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਦਰਿਸਾਚੈ ਅਕੀ ਮਰਹਿ ਅਠਾ ਗੀ। ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵੀਚ
ਰੀ। ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਿ ਸੇਵਾ ਕਰਈ ਸਾਰੀ। ੨। ਨਿਪਨਿਅ ਪਨੁ ਤਿਹਾਰਿ ਆਗੁ ਰਹੀ ਮਾਇ ਅ
ਤੁਮਲਾ। ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਭੁ ਕੁ ਰੁਪ ਕਾਵੈ ਆਨਿ ਤਾਲਿ ਅਤੁ ਤਾਲਾ। ਹੋਮ ਜਪਨ ਹੀ ਜਾਲਿ ਆਗੁ ਰਮਤੀ
ਸਾਚੁ ਪਛਾ ਲਾ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਦਰਿ ਛੋਈ ਸੂਠਾ ਅਵਲ ਜਾਲਾ। ੩। ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ
ਪਤਿ ਹੋਇ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮੀਜੀ ਐ ਬਹੁ ਕੈਨੈ ਯਾਹੋਇ। ਜਬ ਯਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਯਹੁ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਨਨਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਛੁਟੀ ਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ੪॥ ੧੦॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧

ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਗਮਾਇਲੁਤਕੈਮੈਲੁਰਾਤੀ॥ ਪੀਤਮਨਾਬੁਸਦਾਸਦੁਸਿਰੇਜਨਾਮਰਲਗਤਿ
 ਬੀਤੀ॥ ੧॥ ਗੁਸੀਈਤੇਰਕਰਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ ਜਾਤਉਭੀਤਰਿਮਹਾਉਬੁਝਵਰਿਪੁਛਉਥਾਤਰਿ
 ਰੀਤੀ॥ ੨॥ ਰਹਚਿ॥ ਬੁਝਮਲਾਬੁਝਮੁਗੀਅਨਾਇਸਨਨੀਹਰਿਗੁਲਪੁਜੇਪਤੀ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਗਾਇ
 ਲਾਕੇਭਵਲਾਏਕਾਜੋਤੀ॥ ੩॥ ਜਿਹਵਾਡੀਗੀਇਹੁਘਟਛਾਥਾਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਏਕੋਨਾਮੁ
 ਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਲਜਾਗੇਏਕਭਾਤੀ॥ ੪॥ ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਾਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇਡੇਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਏਕਾਓਵ
 ਲਾਗੀਜੀਅਹੁਗੋਨਿਭਰਾਤੀ॥ ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਦੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ੫॥ ਉਪਰਿਗਗ
 ਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਮੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਥਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕਭਾਈਅਉ
 ਵਾਸੀ॥ ੫॥ ੧੧॥

ਗੁਰਮੁਖਮਹਾਨਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ॥
 ਜੇਜਾਨੈਜਿਸੁਏਦਨਸੇਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਰਨਯਗੇਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦਾਕਿਜਾਨੈਕਾਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੇਸ
 ਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਰਸੋਈਜਾਨੈਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪ
 ਗੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪੇਮੁਰਚਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤਯਾਏ॥ ਸਹਜਸੇਤੀਧਨ
 ਪਰਿਸੁਏਲੀਵਿਸਨਾਤਿਖਨਿਵਾਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਹਸਾਚੇਡੇਭਰਮੁਦੁਕਾਏ॥ ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਨਖੁਚਰਾ
 ਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁਦਰਿਜੋਗਾਧਰੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਰਹਉ॥ ਮੈਜਾਨਿਆਮਨਹਾਵਿਸਾਗੇਜਾ
 ਮਪੁਰਿਵਜਾਹਿਖੜਗਕਰਾਗੇ॥ ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੁਸਹਜੀਅਵੇਭਾਗੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਮ
 ਏਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ ਜਮਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਨੀ॥ ਰੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋਵਿਨਸਾਕਹਿਤ
 ਜਮੁਕਰੇਖੁਅਗੀਜੀਉ॥ ੬॥ ਰਹਉ॥ ਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਜਿਸੁ
 ਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਨਕਸਗਲਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੭॥ ੧॥ ੧੨॥

ਗੁਰਮੁਖਮਹਾਨਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਜਹਬੈਸਯਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ ਸਭਨਗਰੀਮਰਿਏਕੋਰਜਾਸਭੇਪਾਵਿ
 ਤੁਹਰਿਥਾਵਾ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਵਾ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਬੁਝ
 ਕੁਝਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਗਾ॥ ਇਹੁਗੁਰਮਾਈਅਖਸਮਕਾਰੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੀ
 ਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਏਈਧਾਤੁਸਬਯਕਰੀਅਤਹੈਏਈਕਿਸਤੋਰੇਈ॥ ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਾਭਿਕਰਤਾਮੈਸਾਬੁ

ਝੋਕੇਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਤਦੇਬਿਨਸੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਲਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ
ਅਕਾਟੀਜਮਕੀਫਸੀ॥ ੪॥ ਭਟਾਤਿਨਸਕੁਲੇਖਮਗੈਕਵਨਾਜਾਦੁਕਮਨਿਆਭਿਮਾਨਾ॥ ਤਾਸੁਤਾਸੁਪਰਮ
ਗਇਜਪਤ੍ਰੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੩॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਅਵਲਜਾਲਸਾਖੀਐਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸੋਇ॥ ਸਦੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਅਪੇਜਲੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁਮਨਹੁਤ
ਜਿਵਿਕਾਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਿਆਇਤੁਸਾਚੇਲਗੀਪਆਹ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਮੈਥੈਨਵਹੁਭੁਲਿਆਠ
ਰਿਹੁਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨੀਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆ
ਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਮਾਈਅਨਾਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਣੇਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਅਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ
ਅਨੁਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ ਨਸਕਨਮਿਵਰਿਅਈਅਜੈਭਵੈਤੋਦੇਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩
ਪਿਛਲੇਗੁਰਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੁਮਗਗਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਚਰਲੀਲਾਗਿਠਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਹਰਿਪਿਆਈ॥ ਸਦਾਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗਿਠਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥
ਨਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਰੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਖਾਉ॥ ਸਬਦਿਭੇਦਿਭੁਮੁਕਟਿਅਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਈ॥ ੨॥ ਇ
ਹਮਨੁਲਾਲਚਕਰਦਾਠੈਰੈਲਾਲਾਚੇਲਾਗਾਜਾਈ॥ ਪੈਪੈਭੁਕਿਵਿਅਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਈ॥ ੩॥
ਨਸਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਰੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਚਿਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੩॥
੧੫॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੇਸੋਟੇਲਿਲੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਚਿਜਲਾਜਪਿਨਾ
ਮੁਮੁਗਰਿ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਸਾਚਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਏਹਵਖਰੁਭਾਲਿ॥ ੧॥ ਠ
ਹਾਉ॥ ਏਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਪੁਰਿਭਾਗੀਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਵਹਿਸਚੁਸੋਈ॥
੨॥ ਏਕਿਭਗਤੀਸਰਨਜਦਨੀਮਨਮੁਖਭਗਿਮਭੁਲਾਈ॥ ਚਿਨਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਾਕਰਲਾਕਿਛੁ
ਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੇਹੁਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸੀ॥ ਨਸਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਦਿ
ਕਰੇਸਾਬਾਸੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਮਾਗੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਈ॥ ਸੋਸਾ
ਚਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਾਦਿਨੁਪਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਅਗਾਧਿਤੁਅਨਦਿਨੁਗੁਰਗਾਉ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਲੀਐਜਾਸਾਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਈ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰਸਾਯਾਹੀਐਜਿਦੂਏਹਸੇਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਰਿਦੂਜੈਯਗੇਕਿਆਕਰਨੀਅ
ਗੈਜਾਈ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਖਸੇਮਗੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪਭੁਵੇਪਰਵਹੈਰੈਨਾਤਿਲੁਨਤਮ
ਤਿਸੁ

ਇਹ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਰਲਾ ਈ ਭਾਜੀ ਪਉ ਅਪੇਚਖ ਸਿਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੭॥

ਗੁਰਮਾਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪਉ ੨

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਚਿਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਯਦੁ ਭੀ ਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ॥ ਆਉ ਚਿ ਭਗ ਤੀਭਾ
ਇਤਗੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥
ਪ੍ਰਪੁਰਿਲਾਦ ਬਿਦਰਦਾਸੀ ਸੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥ ੨॥ ਰਹਉ ॥ ਕਲਜੁ ਗਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ
ਜਨ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮ ਜੈ ਦੇਉ ਕਬੀਰਾ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੇਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸ
ਭਿ ਕਿਲਾ ਬਖਸਾ ਪਟਰੇ ॥ ੩॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆਰ ਵਤ ਅਜਾ
ਮਲੁ ਉਧਰਿ ਚਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਗਾਇਲੁ ਨ ਰਹੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗਰੈ ਲਿਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋਰਿ ਚੰਪਨ ਮੁਕਤਿ
ਕਰੇ ॥ ੪॥ ਜਨਕ ਉਆਪਿ ਅਨੁਗਯੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਮੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵ ਕਪੈ ਜਰਥੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸਰ
ਲਿਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਧਰਿ ਚਿਨਾਮੁ ਤਰੇ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੮॥ ਮਾਤੁ ਮਹਲਾ ੪
ਸਿਧਸਾਧਿ ਜਪਿ ਚਿਲਿ ਵਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋ ਖੀਧਿਆ ਏਆ ਮੁਖਿ ਏਵਾ
ਦਿਕ ਗਵਿਆ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਜਪਿ ਚਿ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥
ਧੀਰਾ ਜਟ ਬਲਾਮੀ ਭੁਬਟ ਵਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਰਹਉ ॥ ਸੁਰਿਨਰ ਗਲਗਿ ਪਰ ਬੇ ਜਪਿ ਚਿ
ਗਿਖ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਿਕਰਿ ਕ੍ਰਮੇ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਚਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੈ ਏਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਜੀਨਾ ਅਨੁਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿਆ ਏ ਚਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਏਆ ਮੰਤ੍ਰਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਘਿ ਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਗਲਾ ਜੀਨਾ ਮਨੋ ਵਸਿ
ਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜੀਨ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਲਤਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਚਿ ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੯॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੫੮੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛੁਡਾ
 ਏ ॥ ਜੈ ਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀ ਆਭੀ ਫੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਤ ਪਿਤਾ ਮੁਤ ਬੰਧ ਪੇ ਮੇਰੇ ਗਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਗਿ ਬਿਰਹੀ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੋਕੇ ਏ ॥ ਆਲੀ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੇ ਦਰੀ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਏ ॥ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਫਿਲਾਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਸੇਭਾ ਗਹੀਲ ਮਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਚਿ ਏ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਭਵਈ ਅਰਿ ਮਰਿ ਜੋ ਮਰਿ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਚਿ ਏ ਜਾਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਰੇ ਅਰਿ
 ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਸਰ ਲਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁ ਹਰਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਪਾ
 ਰਿ ਕਿ ਪਾਜਗ ਜੀਵਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਾਨਨਾ ਕਰਹਿ
 ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸਾਇ ਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਹਰਿ
 ਤਿਸੁ ਵਿਦੁ ਪੁਰਖੁ ਨੀ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਲਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਨੀ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿਤਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਪੀਰ ਕਰਹਿ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥
 ਠਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੀ ਮਲਾਇ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰ
 ਜਾ ਸੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਵਿਚੇ ਆਪੁਰਖਿ ਆਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੁ
 ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾਵਿ ਹੁਲਿ
 ਆਤਿ ਮੁਈ ਕੋ ਪੀ ਪਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਰੂਹੇ ਹਰਿ ਮਾਗ ਏ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਚਿ ਗੀਵਿ ਛੁਨਾ ਮੇ
 ਲਿ ਪੁਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਰਤੀ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਲਿ ਬੇਨਤੀ ਜਾਨਨਾ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ੨੧ ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸਾਇ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇ ਸਮਾਲੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਰਤਾ ਗੀ ਆਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦ ਨਿਰਥਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦ ਬਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ਠ
 ਹਰਿ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੋਧਿ ਛੋਛੋਲਿ ਆਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈ ਅਕਥ ਕਰਲੀ ॥ ਸਿਤ ਜਾਨੀ ਮਾਇ ਪਾਇ ਆਸੁਲਿ
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਲੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁ
 ਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪੁਭ ਮਿਲਿ ਸੁਤੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਵਰਤਾ ਗੀ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪੁਰਖੁ

ਲੀ॥ ਮਨਮੁਖਭਾਗਵਿਹੁਲਿਆਤਿਨਦੀਰੈਲੇਵਿਹਲੀ॥ ੩॥ ਹਜਾਚਿਕਦੀਨਪਭਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀ
 ਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਘੜਸੁਜਾਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਲਾਗਤੀ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਸਮਾਲੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ੨੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ਹਰਿਭਉਯਗਾਬੈਰਾਗੀ
 ਆਵਤਭਾਗੀਹਰਿਮਨਿਰਾਖੁ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰਪਉਪਜੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁ॥ ਸਭਮਨੁ
 ਤਨੁਹਰਿਅੰਤੈਆਗੁਰਬਾਲੀਹਰਿਗੁਲਭਾਖੁ॥ ੧॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਚਾਖੁ॥
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਲਤਿਪਲਤਿਪਤਿਰਾਖੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਕੀਰ
 ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੁ॥ ਤਨੁਪਰਤੀਹਰਿਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੈਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਵਿਸਨਾਭਰਿਰਹੇਮਨਿਆਸਦਹਦੇਸਬਹੁਲਾਖੁ॥ ਬਿਨੁਨਵੈ
 ਪਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਬਿਸਟਾਮਨਮੁਖਰਾਖੁ॥ ਚਿਏਆਵਹਿਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿਬਹੁਜੋਨੀਦੁਰਗ
 ਪਭਾਖੁ॥ ੩॥ ਤ੍ਵਹਿਤ੍ਵਹਿਸਰਲਾਗਤੀਹਰਿਦਇਆਪਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਕਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਮਿਲੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਭਾਖੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ੨੩॥
 ਰਾਗੁਮਾਹੁਮਹਲਾ ਘਰੁਪ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਗਾਜਿਸੇਰ੍ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਹ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰਾਜੀਅਵੈਜਪਿ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਡਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਖਸੁਰ੍ਗਮੀਮ੍ਰਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁ
 ਪਸਾਉ॥ ਹਰਿਸਾਤਿਸਾਤਿਸਦਾਹਰਿ ਸਾਤਿਹਰਿਸਾਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਵੈਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਵੇਛਿੜ੍ਹਸੁਵਹਿ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮਪਾਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮ
 ਲੁਲਹਿਜਵੈਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਾਈਆਮੇਰਾਬਿਖਮੁਰੋਭਾਗੀ॥ ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਾਤਿਗੁ
 ਰੁਬੋਹਿਬੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਵੈਜੀਉ॥ ੪॥ ਤੁਸਰਬਤਤੇਰਾਸਭਕੋਈ॥ ਜੋਤੁ
 ਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਹੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਲਗਵੈਬੈਚਾਗਹਰਿਭਵੈਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥
 ੨੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰਾ॥ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ ਹਰਿਪਰੁਰ
 ਖਹੁਹਰਿਪਰੁਸੇਚਹੁਹਰਿਚਲਾਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੇਸੇਰ੍ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਪਿਆਵੈ॥ ਨਿਤਹ
 ਰਿਜਪੁਜਾਪੈਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈਜੀਉ॥

ਪਾਠਾਉ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਜਗਮਹਿ ਸੇਸੁ ਉਤਮਕਾਮੁ॥ ਦਸਮਨਾਮੁ ਤਨਮਕਾਉ॥
 ਅਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਿ ਸੁਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁਟਜ
 ਨਿਆ॥ ਜੇ ਉਸਕਾ ਬੁਝਾ ਕੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ॥ ਤੇ ਸੁਜਾਮ ਕੈ ਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਠੈ ਜਨ ਕਰਤਾ॥
 ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਲੇ ਚਲਤਾ॥ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਗਏ॥ ਤੇ ਸੁਕਉ ਲੁਮਾਏ॥ ਜੇ ਸੁਕਤਾ॥ ਮਾਪਿ ਛੁਡਾਈ ਜੀ
 ਉ॥ ੪॥ ਹਉ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾ॥ ਜਿ ਨਿਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾ॥ ਦਸਮਨਾਮ ਚਾਰਿ ਵੇਦ
 ਸਭਿ ਪੁਰੁ ਜਨਨ ਕਰਨਾ ਮੁਛੁ ਛਾਈ ਜੀਉ॥ ੫॥ ੨॥ ੮॥ ੨੫॥

ਮਾਠੁ ਮਠਾਪ ੫ ਪਰੁ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥

ਚੁਗੈ ਪਗਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੜਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਗਾ॥ ਪਉ ਲੁਪਾ ਲੀਖੈ ਸਤੁ ਚੁਗੈ ਚੁਗੈ ਇੰਦੁ ਬਿ
 ਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤੁ ਨੀ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਅਸੇ ਸਦਾ ਸੁਰੇਲਾ॥ ਜੇ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਉ
 ਦੇ ਪਾਠ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਚੁਗੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਚੁਗੈ ਗੁਣੀ॥ ਲਖ ਚਉ ਗੀ ਗਮਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੋ ਨੀ ਜੋ
 ਆ॥ ੨॥ ਗਜਸੁ ਸਤੁ ਭੁਤਾ ਮਸੁ ਚੁਗੈ ਕੇਤੇ ਗੁਪਿ ਪਾਈ॥ ਛਲਾ ਬਪੁਰੀ॥ ਇਹ ਕਉ ਲਾ ਚੁਗੈ ਅਤਿ
 ਚੁਗੈ ਪਗਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਚੁਗੈ ਬਿਅਪੀ ਬਿਨੁ ਚੁਗੈ ਕਠੈ ਰਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਭਗਤ ਨਕਾ ਸੇ
 ਗੀ ਭੁਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਥਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੬॥ ਮਾਠੁ ਮਠਾਪ ਪੀਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨਬੁਧੁ ਬਾਰਿ ਭੁਗਤਿ
 ਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਗੇ॥ ਪੁਰੇ ਤੇ ਨਾਗੈ ਲੁਕਹਿ ਚਿਜ ਮਕੈ ਕਰ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨ
 ਤਉ ਪਾਗੇ॥ ਸੋਹਿਦੀ ਨਾਮ ਲਪਮਾਤਿ ਸੇਰੁ ਗੁਲ ਪਰਿ ਚਿਸ ਗਲਿ ਦੁਆਗੇ॥ ੨॥ ਹਉ ਉ॥ ਬਲਾ ਸੀ ਕੁਸੁਪ ਚਾਰੇ
 ਤਰਿ ਬਿਬਿਕਤ ਗੇ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਕ ਨਿਖਮਨ ਮਾਹਿ ਅਗਾਪਿ ਚਿਗ ਜਪਾਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਕੀਰੀ ਗਖ
 ਅਭਗਤ ਪੁਰਿਲਾ ਦੇਹ ਰਨਾਖ ਸਨਖਹਿ ਬਿਦਾਗੇ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਸੀ ਸੁਭ ਭਇ ਚਿਪੁ ਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕਲ ਉਜ
 ਗੇ॥ ੪॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਾਥਿ ਅਸੇ ਹਮ ਗਨਾਗੇ॥ ਆਇ ਚਿਸਾ ਮਨ ਕਠਿ ਟਹਿਰੀ ਲੀਜੈ ਭੁ
 ਜਾਪਾਗੇ॥ ੫॥ ੨॥ ੨੭॥ ਮਾਠੁ ਮਠਾਪ ਵਿਤਨ ਵਿਤ ਬ੍ਰੀਮ ਚਿਬੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ
 ਕਰਿ ਪਾਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਉ॥ ਮੈ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ॥ ੧॥ ਅਵਰਾ ਦਿਨ ਕਾ ਹੁਕਾ ਜਨ ਲਾਏ॥ ਜੋ ਦਿ

ਨਮੋਕਉਦੀਜੈਪਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥ ਆਰਾਉ॥ ਪੁਤਕਲੜਾਰਿਹਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਈ
ਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ ਆਇਆਮਦਚਾਖਿਭੁਏਉਦਮਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਏਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁ
ਪਠਕਾਰਾਬਿਨੁਸੈਤਨਹੀਪਾਏ॥ ਤੁਮਦਤਚਵਡੇਪਭਸੰਮਰਥਮਾਗਨਕਉਦਭੁਆਏ॥ ੩॥ ਤਿਆਗੀ
ਚਿਸਗਲਾਮਨੁਮਹਤਦਾਸੇਲਾਸਕਲਾਏ॥ ਕਹੁਨਕਹਰਿਮਾਭਿਭਏਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥

੩॥੩੦॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਥਨਧੀਰਿਓਨਾਮਕਵਨਬਸਤਮਹੰਕਾਰਾ॥ ਕਵਨਚੇਹਨ
ਸੁਨਿਉਪਰਿਛੋਰਿਓਮੁਖਤੇਸੁਨਿਕਰਿਗਾਰਾ॥ ਆਸੁਨਹੁਰੇਤੁਕਉਨੁਕਹਤੇਆਇਓ॥ ਏਤੀਨਜਾਨਉਕੇਤੀ
ਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥ ਆਰਾਉ॥ ਸਹਨਸੀਲਪਵਨਅਰੁਪਾਦੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਤੇ॥ ਪੀ
ਚਤਤੀਮਾਭਿਭਏਚਿਸੈਜੋਗਾਏਨਮਹਿਕਵਨਦੁਰਤੇ॥ ੨॥ ਜੀਨਿਰਚਿਰਚਿਅਪੁਰਖਿਬਿਧਤੇਨਾਲੇਹ
ਉਮੈਪਾਈ॥ ਜਨਮਮਰਦੁਉਸਹੀਕਉਰੇਚਿਰਾਅਵੈਜਾਈ॥ ੩॥ ਬਹਨੁਚਿਯੁਨਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆ
ਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ ਭਟਾਤਿਨਨਕੁਜਬਖੇਲਉਝਰੇਤਬਏਕੈਏਕੈਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੮॥

ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਮੋਹਅਰੁਲੇਭਵਿਕਾਰਾਬੀਚਿਓਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਲਾਹਰਿ
ਬਲਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥ ਆਸੇਵਕਕੀਚਿਕਿਨਿਬਹੀਪੀਤਿ॥ ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿਓਅਪ
ਨਾਚਲਤੇਗਖਿਚਿਓਤਿ॥ ਆਰਾਉ॥ ਜੈਸੀਆਗੀਅਕੀਨੀਠਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ॥ ਸਹਜੁ
ਅਨੰਦਗਖਿਓਹੀਭੀਤਰਿਉਰਿਉਆਹੁਕਉਦਉਰਿਓ॥ ੨॥ ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੇਈਕਰਿਸੁਖਸੋਗ
ਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ ਜੋਜੇਹੁਕਮੁਭਏ ਚਿਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥ ੩॥ ਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਯੁਠਾਕੁਰੁ
ਸੇਵਕਕਉਸਵੇਰੇਹਲਤਪਯਾਤਾ॥ ਪੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜੀਨਿਨਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥

੩੦॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ ਸਮੁਥਾਕਾ
ਪਾਏਬਿਸੁਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਪਾਈ॥ ਆਅਥਮੋਰਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਚੀਤਿਆਇਓਮਾਨਿਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਲਾਈ॥ ਆਰਾਉ॥ ਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵੇਰੇਸਗਲਬੈਰਈ॥ ਸਦਹਜੂਰਿ
ਹਜਰੁਏਨਾਜਹੁਕਤਹਿਨਭਾਇਚਿਦੁਗਈ॥ ੨॥ ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਪਾਸਭਪੁਗੀਰੇਏਸੰਤਸਰਾਈ॥ ਪਾਵਨ
ਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰੇਮਹਿਮਾਕਬਹੁਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੁਏਏਗੋਬਿਦਚਰਲਚਿ
ਟਾਈ॥ ਨਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈ ਠਕੁਰਕੋਗੋਲਿਦਿਨਸੁਭਿਵਯਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੧॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫
ਜੋਸਮਰਭੁਸਰਬਹੁਲਪਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਵਸਿਰੇ॥ ਛੇਤਿਜਾਈਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਵਾਕਉ

ਗਿਰਿਠਿਰਿਧਵਸਿਗੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪੁਤਕਉਕਿਉਨਸਮਾਗਸਿਗੇ॥ਬੈਰੀਸੇਗਿਰਿਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸਸਿਉ
 ਜੀਅਰਾਜਾਗਸਿਗੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਕੈਨਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੈਰੈਤਕੀਸਰਦਿਨਪਵਸਿਗੇ॥ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆ
 ਲਥਪੁਰੇਕਉਤਕੀਚਿਟਟਿਕਵਸਿਗੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਤਰੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿ
 ਗੇਥੇਗੇਬਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਵਸਿਗੇ॥ਭਾਇਓਪਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਕੁਰਸਿਤਸੀਗੇ
 ਪਤਿਪਈ॥ਕਹੁਨਨਕੜੈਗੁਲਭੁਮੁਛੂਟਾਜਉਪੁਤਭਏਸਹਈ॥੧॥੧॥੩੨॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੈਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਾਵਸੁਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਿਸੀਗਿਲੈਜਾ
 ਰਿਓ॥੧॥ਪੁਛੈਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਰਿਓ॥ਲੁਲਾਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੇਰੀਪੇਖਤੈਨਬਿਦਰਿਓ॥੧॥ਰਹਉ॥
 ਅਸਪੋਰੇਗੁਉਪਾਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਰਿਓ॥ਪੁਭਾਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਓਇਹੁਨਨਕਤ
 ਤੁਬੀਚਰਿਓ॥੨॥੮॥੩੩॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਚਰਨਕਮਲਪੁਤਰਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹ
 ਨੀਤਨੀਤਾਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕਉ॥ਆਦਿਮਧਿਐਤੈਰੋਸਉ॥੧॥ਸੇਤਨਕੀਚਿਟਾਅਪੇਅਪਿ॥
 ੧॥ਰਹਉ॥ਜਕੈਵਸਿਤੈਸਗਲਸਿਸਭਾ॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਨਿਰੰਕਭਾ॥ਨਨਕਗਰਿਓਸਾਚਾਸੋਈ॥ਸੁਖੁਪਾ
 ਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨੋਇ॥੨॥੯॥੩੪॥

ਰਗੁਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਘਰੁ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਪਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤਮ
 ਕਾਰੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥਾਰਿਛਾਮਦਚਾਖਿਰੋਏਤਮਥਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀ
 ਕਰਹਿਇਆਨਥਾ॥ਤਜੇਸਰੰਗਪਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਾਪਟਿਓਦਾਸੀਸੀਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪਰਦੀ
 ਪੁਤਾਤਿਆਗਿਨੀਚਕੁਲਾਸੇਵਹਿਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿਰਵਥਾ॥ਠੇਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰ
 ਪਕਰਵਥਾ॥੨॥ਸਾਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੇਨਿਹਚਲੁਜਾਨਥਾ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀ
 ਕਰਿਪਕਰੀਐਭੂਲਾਭੂਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖੜੀਬਰਮਲਾਸੁਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਨਥਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਉਪ
 ਦੇਸੁਕਤਤੈਜੇਸੁਨੈਸੇਪਾਰਿਪਰਨਥਾ॥੧॥੧॥੧੦॥੩੫॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੀਗਿਸੇਪ
 ਭੁਡਰਕਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ਬਿਸਾਰਿਓਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਖੀਮਗਲਿਲਾਇ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਗਕਿ
 ਰਿਜਾਇ॥ਕੁਚਲਕੋਠਰਕਾਮਿਗਰਪਭੁਤਮਨਹੀਸੁਨਿਓਪਰਮਗਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਹਿ
 ਥਾਪੋਨੈਦਪੋਟਸਿਗਾਇ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁੰਦਲਾਘਨਪਾਕਿਨਪਰਨਾਜਾਇ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧੋਲੋਭਿਮੋਹਿਓਬਿਅਪਿ
 ਓਨੈ੩ਰਖੇਠਿਗਾਇ॥ਸੀਸੁਉਠਵਨਨਕਬਹੁਮਿਲਾਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇ॥੩॥ਸੁਰਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕ

ਤਾਬਹਮਾਰੀਅਨੀਆਲਿਪਾਇ। ਸੁਭਾਵਤਜੈਸੇਕੈਸੰਤਰਅਲਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਈ॥੧॥ਜਿਸੁਕ
 ਰਮੁਖੁਲਿਆਤਿਸੁਲਹਿਆਪਰਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮੀਨੀਅਸੁਭਾਈ॥ਗੁਰਿਸੰਤੁਅਵਪੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜ
 ਨਨਕਸਿਕਟਜੋਨਿਨਪਾਈ॥੫॥ਰੇਨਗਇਨਾਬੀਪੀਪਾਰਿਪਗਾਈ॥ਪਿਆਇਹਰਿਜੀਉਗੋਇਮਿਠਤਭਾਤਿ
 ਆਗਿਦੁਜਾਭਉ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੨॥੧੧॥੩੬॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਬਾਹਰਿਛੁਫਨਤੇਛੁ
 ਟਿਪੇਰੇਗੁਰਿਘਰੀਮਾਰਿਦਿਖਾਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਭੂਪੁਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋਰਿਨਕਤ
 ਤੁਜਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਨਕੁਪਾਇਚਿਰੇਪਾਇਚਿਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈ
 ਕਰਿਕੇਰਪਾਗੁਹੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਵਅਗੋਚਰੁਪਾਰਕਹਮੁਮਿਲਿਸਾਪੁਅਕਥੁਕਥਾ
 ਟਿਆਥਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆਰੇਵਾਜਿਚਿਤਹਮੀਮਿਤਨਮੁਚੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀ
 ਮਨਿਕੇਸਨਾਬੁਝੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਲਚਰਲਚਰਲਗੁਰਸੇਵੇਅਘਰੁਘਾਜਿਚਿਰਸੁਪਾਇ
 ਆਥਾ॥੩॥ਸਯੋਅਵਾਸਯੋਜਾਵਾਸਯੋਮਨੁਖੇਯਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲਪਾਇਆਥਾ॥੧॥੩॥੧੨॥੩੭॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿ
 ਸਹਿਸਿਉਰੁਚਨਾਹਿ॥ਅਨਭੁਤੀਅਨਬੋਈਐਫਲਨਫੁਲੈਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤਬੀਜਲਨਾਉ॥ਬੋਈਖੇ
 ਤੀਯਾਇਮਨੁਆਭਯੋਸਮਉਸੁਮਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਇਖਰੜਭਰਮੁਮਨਕਾਸਾਚਿਗੁਰਸਰਲੀਜਾਈ॥
 ਕਰਮੁਜੇਸਕਉਪੁਰਗੁਲੀਖਾਅਸੋਈਕਾਰਕਮਾਈ॥੨॥ਭਉਲਗਗੋਬਿੰਦਸਿਉਘਲਪਾਈਥਾਈ॥
 ਖੋਤਿਮੇਰੇਜੀਅਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲਪਦਾਰਥਛੋਰਿਨਕਤਤੁਜਾਈ॥ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥੧੩॥੩੮॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਛੁਟੇਮੀਰਾਭਰਮ
 ਕਾਮਨਹਿਭਾਇਚਿਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਥੇਰੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੀਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਲਜਾਨੁਗਹਿਚਿ
 ਤਪਤਕੜਾਹਾਉਝਿਗਾਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਚਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਪੁਸਿਗੁਭਾਇਆਤਉਛੋ
 ਰਿਗਏਨਿਗਹਾ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਾਤਿਸਤੇਛੁਟੀਤਉਕਰਕੈਕੋਟਵਾਗ॥੨॥ਦੁਕਾਭਾਰਕਰਮਕਾ
 ਤੇਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੈਛੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਪਰਮਾ॥੩॥ਸਦੁਥਨੁਸਦੁਥੈਰਕਾਸਦੁਸੁਮਉਥ
 ਲਾਈਆ॥ਸਦੁਪੁਜੀਸਦੁਵਖੋਰੇਨਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੧॥੫॥੧੪॥੩੯॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫
 ਬੇਦੁਪੁਕਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਨਕਾਮਨਾ॥ਮੇਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕੀਤੀਤਿਰਦੈਕਾਪਨਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾ
 ਸੀਗਿਹੁਤਾਜਿਚਾਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਰਿਬਾਤਕਾ॥ਆਪੁਕਤਮੇਕਉਪੁਭਮੇ

ਲੇਅੰਸੋਕਹਲਾ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੁਮਾਦਹਦਿਸਧਨਾਬਰਮਚਾਰਿਬਰਮਚਰੁ
 ਕੀਨਹਿਰਦੈਭਾਇਅਭੁਮਨਾਸੀਨਿਆਸੀਹਿਏਕੈਤੀਗਥੇਭੂਮਿਚਿਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰਿਪਾਬਿਗਨਾ॥ ੨॥ ਘੁੰਘਰ
 ਬਾਧਿਭਏਰਮਦਾਸਰੋਟੀਅਨਕੇਚਿਖਵਾ॥ ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਵਾ॥ ਗੀਤਨਾਦ
 ਮੁਖਿਗਗਮਾਯਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਵਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੋਗਏਭੋਹਰਤਹਰਿਨਿਮਲਹਰਿਕੇਸੋਤਾ॥
 ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਖਏਮਨੁਮੇਰਜਾਦਇਅਕਰੇਭਗਵੈਤਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਪੁਰੀਮਾਲਿਆਤਾਉਤਕੀਮ
 ਨਕੀਚੈਤਾ॥ ੪॥ ਮੇਰਾਮੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਗਇਆ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪੀਤਮੁਖਿਸਰਿਗ
 ਏਬਕਬਾਇਆ॥ ੧॥ ਠਾਉਦੂਜਾ॥ ੬॥ ੧੫॥ ੧੦॥ ਮਭੁਮਯਾਪ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਜਾ
 ਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਗਾ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਠਿਜਨਮਠਿਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰੀਪਤਿਠਾਖਾ॥ ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਠੀਐਖਾਭਾ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਰੂਪਰਿਬਖੁ
 ਸ਼ਿਆਮਨਭੋਗਲਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਨਮੁਨਿਪਨੁਕਾਇਆਲਾਸੁਖਸਹਜੁਇਹਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਾ
 ਇਅਠਗਾਬੈਰਗਥਿਨੈਮਹਿਜੇਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ ਸੇਲਾਲਭਏਗੁਰੈਗੋਗਰਤੇਜਿਨਗੁਰੀਮਾਲਿ
 ਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਉਚਮੁਚਾਪਾਹਸੁਆਮੀਮਗਮਦਰਬਾਗਾ॥ ਨਾਮੋਵਾਰਿਆਈਸੋਭਾਨਨਕਖਸ
 ਮੁਖਿਆਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬॥ ੧੭॥

ਰਗੁਮਾਭੁਮਯਾਪ ਘਰੁ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਤੀਕੀਆਦਿਨਸੁਸ
 ਭਰਤੀ॥ ਵਲਾਇਲਾਕਿਭਵਲਪਲੀ॥ ਚਾਰਿਥੇਦਚਾਰੇਖਾਲੀ॥ ਖੈਰਦੀਪਸਭਿਏਆਏਕੁਵਵੈਤੇਸਭਿਏ
 ਆ॥ ੧॥ ਕਰਲੈਹਰਾਬੁਝਹੋਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈਤਸੁਝੈਗੇ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਤੇਗੁਰਕੀਆਪਸਾਗਾ॥ ਨਰਕਸੁਰ
 ਗਅਵਤਗਾ॥ ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਮਨੁਟਿਕਲੁਨਪਵੈਰਈ॥ ਬਾਣੁਗੁਰੁਗੁਬਾਗਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸ
 ਤਗਾ॥ ੨॥ ਹਉਉਕਰਮਕਮਾਲੇ॥ ਤੇਤੇਬੰਧਗਯਾਲੇ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਰੀ॥ ਚਿਹੰਪੇਰਿਲੇਹਰੀ॥ ਸੋਗੁਰੀਮਲਿ
 ਏਕੁਪਛਲੈ॥ ਜਿਸੁਹੈਵੈਭਗੁਮਥਲੈ॥ ੩॥ ਜੋਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸੋਭੁਯਾਜਿਪ੍ਰਭੁਭੁਯਾ
 ਇਆ॥ ਨਰਮਾਪਹੁਪੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਕਰਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ ਤੇਰਾਮੰਤਰਪਾਥਵਾਗਾ॥ ਜਨਨਨਕਸਦਬ
 ਲਿਭਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਮਭੁਮਯਾਪ ਮੇਰੀਮੇਰੀਏਤੈਗੁਰੀਆਯੋਭਿਵਿਆਪੀਝੂਰੀ

ਦੁਨੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੋਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਰਸ ਗਲ ਯੇ ਛਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਕਰੁ ਦਇਆ
 ਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪਤਿ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਏਕੈ ਸਮੁਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡੈ ॥ ਏਕੈ ਸੁਪਨੈ
 ਦਾ ਮੁਨ ਛਰੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੈ ਪਾਲ
 ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਏਕੈ ਚੀਤਾ ਜੇ ਬਾਪ ਮਰਚਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਭੈਰਵ ਜੀ ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਹੈ ਥੈ
 ਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਅਉ ਪੁਤ ਬੈਠਾਇ ਤਰੀ ॥ ਜੋ ਗੀਜ ਤੀ ਪੀਰ ਤਬੀ ਚਰੀ ॥ ਹਿਰਿ ਮਤੀ ਮਸਾਲੀ ਬਨਾ
 ਡਿਬ ਸਤੇ ਉਠਿ ਤਿਨ ਕੈ ਯਾਗੀ ਪਈਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿ ਚੀਜੀ ਅਤ ਕੈ
 ਸਾਪਸੀ ਗਿਭ ਏ ਜਨਮੁ ਕਤੇ ਗਤਿ ਪਈ ਨਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯਾ ਪ
 ਸਿਮਰੁ ਏ ਕਰਿ ਰੰਜਨ ਸੋਢੀ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਕੋਢੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ
 ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਧਾ ਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀ ਮੈ ॥ ਜੇ ਸੁਸਿਮਰਤ ਅਵਹੁਲ ਸਭਿ ਫਕੀ ਮੈ ॥ ਚਰਲ
 ਕਮਲ ਉਠ ਅੰਤਰਿ ਪਾਗੁ ॥ ਬੀਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਪਾਗੁ ॥ ਕਰਲ ਪਯਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿ
 ਦ ਭਗੁ ਭਉਠਾ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਨਕੁ ਤਕੈ ਬਾਇ ਬਾਇ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਮਾ
 ਧਾਗਾ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਨਿਤ ਯਾਇ ਚਿਸਰ ਮੁਕੁ
 ਅਗਿ ਮਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉ ਰੀਝਦ ਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਤਾ ॥ ਅਪਨ ਛੋਡਿ ਪਗਾਇ ਮੈਰਾਤਾ ॥
 ਮਾਏ ਮਾਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੀਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸਨ ਨ ਚੁਣੈ ਕਰਤ ਕਲੇਯਾ ॥ ਉਲੀਆ ਸੀ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਯਾ ॥
 ਮਾਵਤ ਏ ਕੇਲਾ ਜਾਤ ਏ ਕੇਲਾ ॥ ਰਮਤ ਮਸੀਗਿ ਸੁਠੈ ਸਭਿ ਬੋਯਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਯਾਇ ਚੀ ॥
 ਨਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇ ਚੀ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ ਪੀਘੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਠਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜ
 ਤਾ ਰੋਤ ਰਹਨੁ ਪਵੈ ॥ ਬਨਾ ਬਿਨੁ ਉਠਿ ਉਠਿ ਠਿਰਿ ਪਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਨ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥
 ਹੋਵੇ ਪੁਰੇ ਖੇਚਾਗਾ ॥ ਅਸਿਕ ਦੇਖਾ ਮਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜਾਈ ॥ ਤਕੈ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸ
 ਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾਸੁ ਆਨੀ ॥
 ਸੇਜ ਨੁਨਕ ਪਾਰਗਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀਆਇਆ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ
 ਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦਖ ਦਰਦਾ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾਰਨਾ ॥ ਅੰਧ ਭੁਖ
 ਤੇ ਕਛਨਾਗਾ ॥ ਪੇਸ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਸਾਪਗੁ ਪਾਪਨਾਤ ਨੁਪਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮਗਨਿ ਤੇਅ
 ਪਿਉ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾਇ ਸਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਮਾਦਿ ਮੈਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਗ ਮਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ

ਦੇਸਿ ਗੋਦਾਸੁ ਤੇਗਾਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁਸੇਗਾ॥੧॥ ੩॥ ੧੯॥ ੪੬॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫
ਕਤਕਉ ਰਹਕਵਹੁ ਲੇਗੇ ਮੇਰਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ ਮੈਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਸੁਰੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗਖੈ ਮਾ
ਪਿਵਨਾਈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਮਾਗਿ ਆਕਰੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਅਹੁਇ ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਗੈ ਦੁਤੀ ਅਭਗ ਮੁਕੁ ਕਾਈ॥੪॥ ੪੬॥ ੨੦॥ ੪੫॥
ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਭਰੁ ਅਤਿ ਭਾਗਾ ਮੇਰਿ ਸੇਵੁ ਬੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਮੇਰਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮਮਨ ਪਾ
ਨਾ ਮੇਕਉ ਦੇਹੁ ਦਲਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੈ ਜੋਈ॥ ਚੀਜ ਉਅਵੁ ਨ ਕੇਈ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਪਾਤਿ ਪਾਇ
ਸਮਝੈ॥ ਰੋਸੈ ਆਗੇ॥੩॥ ਦਾਇਆ ਮੇਰਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ॥੪॥ ੫॥ ੨੧॥ ੪੬॥
ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਤਉ ਪਰਤ ਤਾਰਨ ਥਾਇ ਥਾਇ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਮੈਸਾ ਕੇਈ ਭੈ ਸੈ ਤਾਜਿ ਤੁ
ਹਿ ਰੋਹੇ ਰਹਿ ਪਿਆਈ॥੧॥ ਮੇਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤਾ ਕਹੀ ਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁ ਮਾਗਾ॥ ਏਹ ਚਿਟਾ ਮਾਧਾਗਾ॥੧॥
ਰਹਉ॥ ਸਰਬ ਪਾਰਨ ਪਾਤਿ ਪਾਰਨ ਇਕਾ ਬਿਰਉ ਦੀਨਾ॥ ਤੁ ਮਗੈ ਬਿਧਿ ਤੁ ਮਗੈ ਜਾਨਹੁ ਤੁ ਮਜਾ ਲਹ ਮਸੀਨਾ॥
੨॥ ਪੁਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ॥ ਅਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੇ॥ ਸਗਲੇ ਭੂਮੰਡਲ ਖੰਡ ਲਪਤ ਤੁ ਮਗੈ ਆਛੇ॥
੩॥ ਅਟਲ ਅਖ ਇਚ ਦੇਵ ਮੇਰਨ ਮਲਖ ਅਪਾਗਾ॥ ਦਨੁ ਪਵਉ ਸੇਤਾ ਸਿਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇ ਨੁ ਦਾਸਾਗਾ॥੪॥ ੬॥
੨੨॥ ੪੭॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਸੇਤਾ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੈ ਜੀਨ ਮੰਤਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹ
ਨੁ ਜਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਰਾਈ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਮੇਲਾ ਲਾਯੋ॥ ਅਗਰ ਅਤੇ ਲਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਵਿ
ਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿ ਆਮਨਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤਾਗੈ ਆਨਾ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਪਿਆਨਾ॥ ਤਜਿ ਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨਾ॥੨॥
ਨਿਰਚਲਾ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਲਾ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲਾ ਪਛਲਾ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਜਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ॥੩॥
ਪੁਰਨ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਏ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਸਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾ ਰੁਹਾ ਬਿਆਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥੪॥
੧॥ ੨੩॥ ੪੮॥

ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖ ਦੇਖੁ ੬ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਫੇਰਿ ਸਗਲ ਸਿਆਲ ਪਾ
ਮਿਲਿ ਸਾਧਤਿ ਆਗੈ ਗੁਮਨਾ॥ ਅਵਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਮਰਾ ਮਵਖਾਨਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ
ਸੁਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਖ ਚੇਰੇ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੋਰੇ ਜਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿ
ਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਮੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸੈ॥ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤਾਗੈ ਅਨੁ॥੨॥੧॥ ੨੪॥ ੪੮॥
ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਗਿ ਆਸੈ ਰਚ ਦੇਖੈ ਖੇਗਾ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਮਤਾ ਬਿਯਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟ ਤੇ ਏਨੇਗਾ॥

॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਰਿ ਤਨਿ ਤਲੇ ॥ ਜਲ ਤਨ ਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾ
 ਇਅ ਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਸੂਲ ਤਮੇ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਪਨ ਸਕ ਤੇਰੈ ਕੀਮਤ ਆਵਤ
 ਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਹਦਾ ਤਾ ਸੀਰੀ ਬਸ ਤੇ ਨੀਤਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨ ਸੋ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਸਿਉ ਕਰਿ ਪੀਤੀ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ
 ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਪਨ ਏ ਹਰਿ ਮਲ ਗੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਵਣੀ ਆਲੋਕ ਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿ
 ਸੁਸੀਧਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨ ਸਕਤਿ ਸੁਸੀਰੀ ਬੀਧਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਲ ਭਜੁ ਸੀਰੀ
 ਸਾਧੁ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਰਿ ਹਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉ ਅਵਗਤ ਗਲਾਵਿ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਲ ਪਭ ਕੇ ਤੁਆਪਨ ਅਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿੰਦ
 ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਕਥਨ ਯਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਤਜਿ ਅਪੁ ਬਿਨਸੀਤ ਪੁਰੇ ਲਸਾਧੁ ਬੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਗ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿ ਸੁਦੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਨਾ ਮੁਰੀ ਮੁਤ ਪੀਉ ॥ ਅਲਸਾ ਦਾ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰ ਚੁਗੁ ਚੁਗੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕਰ
 ਸਰੰਗ ਨਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਕੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤ ਸਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਕਰੀਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਪਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇ ਤਨ ਸੇਕਾ ॥ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ਏਰ
 ਪੇਬੁ ਬੁਝਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮਕੀ ਕਰਿ ਦੇਕਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾ ਜਿ ਤਿਤੁ ਕੀਆ ਪੁਕਰ ਲਕਰ
 ਲਾਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਅ ਲਪਛੇ ॥ ਤਿਸ ਗਲੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨ ਸਕ
 ਤੇਰੈ ਕਈ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜੋ ਕੋ ਮਨਾਥ
 ਕੋਈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਭਉ ਜਲ ਮਹਿ ਤੁਲੇ ਜੋ ਕੋ ਲਿਖਿ ਚਿਮਾਥ ॥ ੧ ॥ ਤੁਥੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰ ਲਾਕਾ ਰੁ
 ਚਿਤਿ ਨਾਮੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਥਾਥ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਲ ਉਚਾਰ ਲਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥਾ ॥
 ਕਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਗਰਿ ਮਾਧ ਉਸਾਨਿ ਨ ਸਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀ ਘਰੁ १ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦੇ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੁਰਹੀ ਹੁਆ ॥
 ਪੰਚ ਪਾਤਕ ਰਿਪੁ ਤਲਾਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੋ ਛੁਰਾਇ ਅਵੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ
 ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭਫਰੇ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇਈ ਚਿਖੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇਆਇ

ਅ॥੨॥ਵਿਚੁਗਰਭੈਨਿਕਲਿਆਇਆਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐ
 ਜੀਰਹੁਨਕਿਤਰੀਥਾਇਭਇਆ॥੩॥ਮਿਰਵਸੀਗੰਧਾਇਅਨੁਆਪੋਜੀਅਜੈਤਸਭਿਤਿਸ
 ਕੇਥਾਪੋਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਦਿਚਲਿਆਨਾਨਕਆਇਆਸੇਪਰਵਾਲੁਥਿਆ॥੪॥੧॥੩੧॥੫੬॥
 ਮੁਮੁਖੁ॥੫॥ਵੈਦੇਨਵਈਭੈਲੇਨਭਾਈਏਕੇਸਹਾਈਗਮੁਏ॥੧॥ਕੀਤਾਜਿਸੇਹੈਪਾਪੀਮਲੇਧੇ
 ਵੈਸੇਸਿਮਰਹੁਪਰਸੁਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਵਾਸੀਸਰਬਤਿਵਾਸੀਅਸਥਿਭੁਜਾਕਾਥੁਏ॥੩॥ਆਵੈਨਜਾ
 ਵੈਸੇਗੇਸਮਵੈਪੁਰਨਾਕਾਕਾਥੁਏ॥੪॥ਭਗਤਜਨਕਾਰਾਖਲਹਰਾਸਿਤਜੀਵਹਿਜਾਪਪਨਅਧਾਰਾ
 ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਨਕੁਤਿਸੁਕਰਬਥੁਏ॥੫॥੨॥੩੨॥੫੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਲਕਥੇਸੁਲੇਹਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾਅਠ
 ਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਲਾਕੁਮਿਥਕੇਭੇਖਾਸਾਚੇਸਾਹਿਬੁਨਿਗਮਯੋਮਨਿਆਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੂਅਜਗਵ
 ਰੁਅਮਰੁਤੁਸਭਚਾਲਹਾਰੀਨਾਮੁਗਸਾਇਲੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਦਿਹਰਿਪੜੀ
 ਮੇਹਰਿਝੁਈਐਗੁਰਮਤੀਨਮਿਉਪਾਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਹੈਪੂਰੈਸਥਦਿਬੀਚਾਰਾਅਠਸਠਿਤੀਰ
 ਥਹਰਿਨਾਮੁਹੋਕਿਲਾਵਿਖਕਟਲਹਾਰਾ॥੨॥ਜਲਾਵਿਯੋਵੈਜਲਮਥੈਤਤੁਲੈਵੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾਰੁ
 ਗਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਅਨਮੁਖਤਤੁਰਜਦਨੀਪਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥
 ੩॥ਹਉਮੈਮੇਗਮਰੀਮਰੁਮਰਿਜੀਮੈਵਚੇਵਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਜੇਮਰੈਠਿਰਿਮਰੈਨਦੁਜੀਵਗੁਰਮ
 ਤੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਕੁਲਉਪਰਲਹਾਰਾ॥੪॥ਸਚਾਵਖਰੁਨਾਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾਯਾਹਾ
 ਨਾਮੁਸੈਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵਿਚਾਰਾਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਵਲੀਨਿਤਚੇਟਾਸੈਸਾਰਾ॥੫॥ਸਚੀਸੈ
 ਗਤਿਥਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾਸਚਾਭੇਜਨੁਭਉਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀਬਾਲੀਸਿਤੀਖਿਅ
 ਸਚਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੬॥ਗਸਭੇਗਲਪਤਿਸਾਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾਮੋਟਾਨਉਪਰਾਈਐਗਲਿ
 ਅਉਗਲਭਾਰਾਮਾਲਸਦਾਤਿਨੋਵਈਤੁਦਤਸਾਰਾ॥੭॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੁਪਲੀਅਵਿਗਤਅਧਾਰਾ॥
 ਗੁਰਸਥਦੀਦੁਜੀਐਮੁਕਤੇਭੈਡਗਾਨਨਕਮੇਲਨਦੁਕਈਸਾਚੇਵਾਪਾਰਾ॥੮॥੧॥ਗੁਰਮੁਖੁ॥੧॥

ਬਿਖੁ ਬੋਧਿ ਭਾਇਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਡਾਗਿ। ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਵਈ ਨ ਉਰਵ ਭੁਖਾ। ਵੈਣੀ ਬਿਨ
 ਖੇਵੁ ਜਲੁ ਸਾਗੁ ਅਸਰਾ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗਨਾਥ ਮਹਾ ਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾਨ ਮੁਸ
 ਮਾਇ। ੨॥ ਰਹਉ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਧਿ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵ ਲਹਾ। ਤਿਥੈ ਪਵਨ ਪਾਵ ਕੇ ਨ ਜਲੁ ਨਾ
 ਆਕਾ। ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵ ਜਲ ਤਾਰ ਲਹਾ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਗਿ ਪਦੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ
 ਲਾਈ। ਆਵਾਗੁ ਉਲਾਨਿ ਵਰਿ ਮਾਜੇ ਤੋ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ।
 ੪॥ ਸਪੁਪਿਤਾਈ ਪਈ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੇਸੁ। ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਈ ਮੈ ਕਿਸੇ ਨ ਦੀ ਜੈ ਦੇਸੁ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਾਰੁ ਜੇ ਸੁਲੇ ਮੰਨੇ ਨ ਉਸੇ ਤੇ ਖੁ। ੫॥ ਮਗਰ ਮਛੁਫਾਈ ਮੈ ਕੁੰਡੀ ਜਲੁ ਵਤਾਈ। ਦੁਰਮਤਿ ਫਾ
 ਥਾਹੀ ਮੈ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਪਛੋਤਾਈ। ਜੰਮਲ ਮਰਨੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿਰਤਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ। ੬॥ ਰਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ
 ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਅਸਥਵ ਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਈ। ਜਗ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੇ
 ਆਖੀ ਮੈ ਜਿ ਸੁਵੇਚਹੁ ਉਮੈ ਜਾਈ। ੭॥ ਪੈਪੈ ਪਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨ ਬੁਝੈ ਵੀਚਰਾ। ਜੰਮਲ ਮਰਨੁ ਵੈ
 ਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਿ। ੮॥ ਸੁਰਤੀ ਪੰਜ ਰਿਪੇ ਮਕੈ
 ਬੋਲੈ ਬੋਲ ਲਹਾ। ਸਚੁ ਦੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਐ ਉਰੈ ਤੇ ਕਵਾਹਾ। ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀ ਮੈ ਕ
 ਹੁਨ ਸਕੈ ਮੇਖਾ ਆਹਾ। ੯॥ ੨॥ ਮਾਹੁ ਮਛਾ ੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰ ਭਾਗੇ ਕਿਸੁ ਪਰਿ ਜਾ
 ਉ। ਜਿਸ ਕੈ ਝਰਿਭੈ ਭਾਗੀ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਉ। ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਿਏ ਕੁਤੁ ਬੀਜ ਉਨੀ ਬਉ। ੧॥
 ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀ ਲੁਕਾਚਉ ਮਾਤਿ ਹੀਨਾ। ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਮਾਤਿ ਕੀਨਾ। ੨॥ ਰਹਉ।
 ਅਵਗਾਨਿ ਸੁਭਰਗੁ ਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਪਾਇ ਜਾਉ। ਸਹਜੇ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾ
 ਗਾ ਪਨੁ ਨਾਹਿ। ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ। ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਕਿਤੁ ਆ
 ਏ ਸਿਸਾਗਿ। ਆਗੈ ਪਛੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਗਾਏ ਲਾਏ ਛਾਹਾ। ਵਿਛੁੜਿ ਆਮੇਲ ਸਹੀ ਦੁਖੁ ਪਲੇ ਜਾਮਦਾ
 ਹਿ। ੪॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਨਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੁਸਮ ਝਾਈ। ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੇ ਦੇਸੋ ਤੇ ਸਕੈ ਲਾਗ ਉਪਾ
 ਏ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤ ਕੇ ਨ ਹੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ। ੫॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾ
 ਏ ਚਿਐ ਖੁ। ਮੁਖਿ ਪਿਆਲੈ ਪਨਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖੁ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੁਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ
 ਵਿਸੇਖੁ। ੬॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੇ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਰ ਉਦੇਈ। ਬੀਜ ਉਸੁਝੈ ਕੇ ਨ ਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਨੁ
 ਦੇਈ। ਜਿਨੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਿਦੇਖਿਆ ਮਾਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਈ। ੭॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇ ਕੁਨ ਵਤਨੇ ਬਾਲ ਕੁਲੀਲਾ ਮ

ਨੂਤਾਨ ਰਿਸ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੀਖ ਲੂਸਾ ਚਉ ਚਤੁਰਸੁ ਗੁਪਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਮੈ ਤੂਧੈ ਪਕੁ ਤੂਧੁ ॥ ੧ ॥
ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਲੇਖਾ ਦਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗਾ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
ਸੋਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਰੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯਾ ੧ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਵਲੀ ਰੋਗਿ ਲਾਲ ਚਕਾਦਿ ॥ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿ ਆਜਿ ਹਵਾਸਾ ਚਿਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੋ ਗੁਨਹੀ ਰੋਗਿ ਚਲਾਹਿ ਬਿਖੁ ਯਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਮੈਸਾ
ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੇ ਸੁਲਿਖ ਸਮਰਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਠੁਕਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾਸਦੁ ਲਾਲੀ ਪਾਯੋ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿ ਆਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪੁਰੇ ਸਾਚਾ ਸਿਰੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਪਲੀਕੋ ਕਿਮ ਕਰਉ ਵਡਿ ਆਈ ਮੈ ॥ ਭਾਈ ਬ
ਖਸੇ ਪੁਰਾਪਲੀ ਸਦੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਮੈ ॥ ਵਿਛੁਰਿ ਆਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਮੈ ॥ ੩ ॥ ਲਾ
ਲੇ ਗੋਲੇ ਮੂਤਿ ਰੁਬਕੀ ਮਾਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਗਤਿ ਸੁਭਾਵਲੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮਤਿ ਠੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ
ਪੁਰੁ ਸਦੁ ਪੀਰ ਕਪੂਰ ਕੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਦੁ ਉਠਲਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭੀਖਾ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਭੋ ਸਚਾ ਸਾ
ਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਲਾਸੁ ਘਲੇ ਠਾ
ਥੇ ਚੋਜਾ ਰੀ ॥ ਠਾਥਾ ਦੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗ ਰੀ ॥ ਚਿਬੀਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਸਾਚੈ ਨਿਜ ਤਰੀ ॥
ਬੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿ ਆਪੁ ਭਰੇ ਤੀਪ ਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾ
ਰਸਾ ਭਿਛੋਰੀ ਆਸਾ ਚੀਤੁ ਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉ ਰਨ ਠਉ ॥ ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਚੁਤਿ
ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂਬਾਖ ਸਹਿਤ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯਾ ੧
ਹੁਕਮੁ ਭਇ ਆਰਹੁ ਨਾਨਹੀ ਪੁਰਿ ਛਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਾਨਿ ਬਾਧਿ ਆਸਹੁ ਦੇਹ ਸਗੀਰੈ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਬ
ਖਸਾਈ ਅਹਿ ਸਾਭਿ ਗੁਨ ਠਕੀਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਠਹੀ ਮੈ ਉਠਿ ਚਲਾ ਕੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲ
ਹਿ ਸੀ ਮੇਲੈ ਪੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕਰਹੁ ਥਿਵਰਿ ਆਈ ਆਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਆਸ ਲਾਹੈ ਮੈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋਸਾ ਚਾਸਾ ਲਾਹੈ ਮੈ ਸਾਚੀ ਪ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤਿ ਭੁਪਤਿ ਨ ਪਹੁ ਚਈ ਬਹੁ ਮਾਯਾ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪੁੰਤ ਦੁਇ ਸੰਗ ਮੇਧੁ ਧਿਆ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥
ਵਿਛੋੜ ਭਉ ਵੀ ਸਗੈ ਪੁਰਾ ਰਖ ਵਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਹੋ ਸਚੀ ਵ
ਰਿ ਆਈ ॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਤਿਨ ਆਵਈ ਲੈਲੈ ਬਕਿ ਪਈ ॥ ੫ ॥ ਖਾਰਸੁ ਧੁਵੈ ਛੇ ਲੀ ਮੈ ਇਕੁ ਮਲੀ ਆਪ ਵੀ ॥

ਦੁਇਦਿਅਚ ਰਿਸੁਹ ਵਲਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁਖ ਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਸਾ ਤਿਸੇ ਵੀ ਮੈ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਦੀ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਵਨਿ ਸੇਉ ਜਲੇ ਸਭ ਮੈ ਲੁਭੀ ਜੈ॥ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਬੀ ਮੈ ਪਰਸਾਇ ਰੀਭੀ ਜੈ॥ ਵੀਨੀ ਜਾਚੇ ਆਲ ਕੀ ਕਿਸੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਜੈ॥ ੧॥ ਭੇਖੀ ਰਥ ਨ ਲੁਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨ ਹੀਦਨਾ॥ ਪੁਛ ਉਥੇ ਦਪਰੀ ਤਿਆ ਮੂਰੀ ਵਿਦੁ ਮਾਨਾ॥
 ਨਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੁਰ ਗੁਰ ਗੀਅਨਾ॥ ੮॥ ੫॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨ ਮੁਖ ਲਾਹਿ ਘਰੁ ਤਾ ਜੀਵੇ ਗੁ
 ਰੈ ਅਵਰ ਕੇ ਪਰੇ ਗੈ॥ ਰਿਹ ਪਗੁ ਗਵਾਏ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਭਏ ਦੁਰਮਤਿ ਘੁਮਨ ਘੇਰੈ॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵੈ ਪਰ
 ਪਵਿਥਾ ਕਾ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਵਧੈ ਗੈ॥ ਕਾਚੀ ਪੀਰੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਭਰੈ ਜੋ ਸੋਢੈ ਗੈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈਸੀਰ ਵਤ
 ਰਵੈ ਸੀਨੀ ਅਸੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾ ਗੀ ਤੇਰੈ ਨ ਮਿਰਤੇ ਤੇ ਪਤਾ ਸੀ॥ ੧॥ ਰਹ ਉਘੇਲੀ ਕੇ ਰੂਰੇ
 ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਆਵਸ ਤੇ ਭੇਖ ਭੇਖ ਗੀ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖੀਥਾ ਝੋਲੀ॥ ਆਇ ਆਧਾ ਗੀ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਾ
 ਗੁਪਰ ਬਪੈ ਮਨਿ ਅਪੈ ਪਤਿ ਰਹੀ॥ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾ ਲਾਸ ਬਦਨ ਚੀਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬਾਜੀ ਰਹੀ॥ ਜਾ ਅੰਤਰਿ ਮਗਨਿ
 ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੁਅਰ ਤਾਪੈ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨ ਸਿਆਪੈ॥ ਨਿੰਦ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰ ਕਨਿ ਵਸੀ ਅੰਤਰਿ ਅਤ ਸਜਾਪੈ॥ ਅਠ ਸਹਿਤੀ ਰਥ ਭਗਿ ਮਵਿਨੁ ਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਪੈ ਪੈਪੈ॥ ੨॥
 ਢਲੀ ਖਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ॥ ਆਇ ਆਕਾ ਮਹੁ ਜੋਗੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਸਾ ਦੁਕਰੇ ਤੇ ਢੋਰੈ॥
 ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੋਠੇ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਚੀ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਰੈ॥ ਗਾਮੁ
 ਤੁਮੁਰਾਇ ਜਾਣਾ ਸਿਖ ਬਾਪੀ ਮੈਸੀ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਅਤ ਮਾਗੀਆ
 ਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਰਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ॥ ਆਇ ਆਕਾ ਦੇਵਨਾ॥ ਕਿਰਤ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਆਮਾਹਿ ਸਮਾ
 ਨਾ॥ ੫॥ ਰਾਬਿ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤਿਸਨ ਉਪਜੀਭ ਗੀ॥ ਏਸ ਤੀਤਾ ਜੋ ਕਰਿ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਚਿ
 ਤੁਲਾਇ ਆਪਰਨ ਗੀ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੀਪਵੈ ਬਾਜਾ ਗੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਹਿ ਰਿਤਿ ਭਰਤੀ
 ਤਾਜ ਮੁਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਦੀ॥ ਸੋਸੀਨੀ ਅਸੀ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਏ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕ
 ਰਈ॥ ਮਾਚਿ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸੋਪਾਏ॥ ਬਕੈ ਨ ਕੋਲੈ ਖਿਮਾ ਪਨੁ ਸੋਗੈ ਤਾਮਸੁ ਨ ਮਿਜਲਾਏ॥ ਪਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੀਨੀ ਅਸੀ
 ਜੋ ਗੀ ਜਿਹ ਰਿਚਰਲੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਹੈ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਏਕ ਸੁਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
 ਵੈ ਤਾਸੀ ਤਿਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਗੀ ਲਾਏ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਪਵਤੁ ਵਰਾ ਜਿਹ ਰਹਾਏ॥ ਰਹਿ
 ਸਰੀਰੁ ਗੁਰ ਅਤੀਖੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ੮॥ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਸੇਰੇ ਸਟ ਨ ਮਿਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਖਾਲੀ
 ਬਾਲੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੀਤਾ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਸਤਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ਸਚੁ ਉਥ ਪਾਗੀ॥ ਨ

ਮਾਥਿਨਾਹੈਛੂਟਿਨਾਕਸਾਚੇਤਰੁਤਰੀ॥੮॥ ੬॥ ਮਾਥੁਮਹਲਾ ੧ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਾਏਰਕਤੁ
 ਬਿੰਦੀਮਾਥਿਪੰਤੁਕੇਗੇ॥ ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰਧਿਉਵਲਗੀਸੋਪੁਤਸਾਰੇਦਾਤਿਕੇਗੇ॥ ੧॥ ਸਿਸਾਹੁਭਵਜਲਾਕਿਉ
 ਤੇਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰਿਜਨੁਪਾਈਮੈਅਯਰਿਚਿਉਰਾਅਯਰੁਟੇਗੇ॥ ੨॥ ਯਾਉ॥ ਤੇਗੁਲਾਵਿਸਰਿਗਏਅਪਰਾ
 ਧੀਮੈਬਉਗਕਿਆਕਰਉਹੇ॥ ਤੂਦਤਾਦਇਅਲਸਭੈਸਿਰਿਅਰਿਨਿਸਿਦਾਤਿਸਮਾਰਿਕੇ॥ ੩॥ ਚਾ
 ਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗੀਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਪਰਿਵਾਸੁਪੇਗੇ॥ ਯਾਗਭੂਖੰਮਾਇਅਮਗੁਜੈਪੁਕਤਿਪਦਾਰ
 ਥੁਮੋਹਿਖੇ॥ ੪॥ ਕਰਨਪਲਾਵਕੇਰਨਹੀਪਵੈਇਤਉਤਛੂਛਤਥਾਕਿਪੇ॥ ਕਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹਿਕਾਰਿਦਿਆਪੇ
 ਭੂਫੁਕਟਿਬਸਿਉਪੀਤਿਕੇ॥ ੫॥ ਖਵੈਭੋਗੈਸੁਲਿਸੁਲਿਦੈਖੈਪਰਿਰਿਦਿਖਵੈਕਾਯਾਘੇ॥ ਬਿਨੁਸੰਬੁਦਨ
 ਆਪੁਪਛਾਏਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਲੁਟੇ॥ ੬॥ ਜੇਤਮੋਹੁਉਮੈਕਰਿਭੂਯੇਮੇਗੇਮੇਗੇਕਰਤੇਛੀਨਿਖੇ॥ ਤ
 ਰੁਪਨਾਬਿਨਸੋਸੋਸੋਸਾਠਿਰਿਪਛੁਤਵੈਮੁਖਿਧੁਰਿਪੇ॥ ੭॥ ਬਿਗਧੇਭਾਇਅਜੇਬਨੁਪਨੁਖਿਸਿਆਕਫੁ
 ਕੇਭੁਬਿਰੁਪੈਨਹੁਨੀਰੁਛੇ॥ ਚਰਨਾਰੋਕਰਕਪਲਾਯਾਗੇਸਾਕਤਗਮੁਨਰਿਦੈਰੇ॥ ੮॥ ਸੁਰਤਿਗਈਕਾਲੀ
 ਰੁਪਉਲੇਕਿਸੈਨਭਵੈਗੰਧਿਘੇ॥ ਬਿਸਰਤਨਾਮੈਸੋਦੇਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖੇ॥ ੯॥ ਪੁਰ
 ਬਜਨਮਕੋਯੇਖੁਨੀਮਟਈਜਨਮਿਮੈਕਕਦੇਸੁਪੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਲੁਹੇਰਮਰਲਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
 ਦੈਜਨਮੁਜੇ॥ ੧੦॥ ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਲਫੇਕਟਕਰਮਵਿਕਾਰਕੇ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੁਲੁਖੈ
 ਚਿਸਿਰਿਧਰਮਠਾਇਕਾਡੈਰੁਪੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਮਗੁਲਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪੁਤਨਦਰਿਕੇ॥ ਤੇਨਿ
 ਗਲਾਪੁਰਖਅਪਰਿਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰੋਵੈਦਰੇ॥ ੧੨॥ ਹਰਿਸਿਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿ
 ਹਰਿਜਨਭਉਕੇ॥ ਹਰਿਜਨਗੁਰਪਰਪਤਦਮਾਰੈਨਾਨਕਤਿਜਨਕੀਰੇਲੁਹੇ॥ ੧੩॥ ੧॥

ਮਾਥੁਕਠੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਵਉਵੈਵਉਰੁਮਲੀਕਿਤੀਮ
 ਕਰੇਉ॥ ਸਾਪਨਛੋਈਨਲੈਵੈਛੀਕਿਉਪੀਰੇਉ॥ ੧॥ ਮੈਭਮਨੁਰਤਾਅਪਨਵੈਪਰਨਾਯਿ॥ ਹਉਘੋਲਿਘੁ
 ਮਾਈਖੰਨੀਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਯਿ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਪੇਈਅਵੈਭੋਰਗਲੀਸਾਹੁਰਵੈਕਿਉਜਾਉ॥ ਮੈ
 ਗਾਇਅਉਗਲਾਮੁਠਵੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਭੂਗਿਮਰਉ॥ ੩॥ ਪੇਈਅਵੈਪਿਰਸੀਮਲਾਸਾਹੁਰਵੈਪਰਿਵਾਸੁ॥ ਸੁ
 ਖਿਸਵੈਪਿਸੋਰਗਲੀਪਿਰੁਪਾਇਅਭੁਲਤਾਸੁ॥ ੪॥ ਯੇਹੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਪੁਰੁਅੰਗਿਬਲਾਈ॥ ਪਿਰ
 ਮੁਤੀਭੋਰਗਲੀਤਿਨਰੁਖੀਗੋਲੀਵਿਹਾਈ॥ ੫॥ ਕਿਤੀਚਖਈਸਾਡਵੈਕਿਤੀਵੈਸਕਰੇਉ॥ ਪਿਰਾਬਿਨੁ

ਜੋ ਬਨੁ ਬਾਇਗਾਇਆ ਮੁਵਾਢੀ ਝੂਰੇ ਦੀ ਝੂਰੇ ਉ॥ ੫॥ ਸਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਲੀਐ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਚੇ ਸਚ
 ਬੈਰਾਨ ਦਰੀਨ ਦਰੀਪਿਆਰੀ॥ ੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚਕਾ ਰੈਖੈ ਰੇਖਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਝੈ ਜਾਲੀਐ
 ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੁਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆ ਗਾਨਾਨਾ ਕਰਨਾਨਾ ਵੀਛੁੜੈ
 ਤਿਨਸਚੈ ਰਤਨੀਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਨਭੈਲਾ ਭਰਜਈਆਨਾ ਸੇਸ ਸੁਰੀਆ
 ਗਾਸਚਾ ਸਕੁਨ ਤਟਈ ਗੁਰਮੇਲੇ ਸਹੀਆ॥ ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਲੇ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿਖੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰਮੇਲਿ ਮੁਦਿਤ ਮੁਖੀਆਈ॥ ੨॥ ਠਹਰਿ॥ ਛੁਛੀ ਨੀਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਰਨਾ
 ਵੀਆ॥ ਅਵਨਿ ਵੰਨਿ ਨਾਰਨਿ ਪੁਰਭਰੇ ਪਹੀਆ॥ ੩॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾ ਲੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪਨਾਉ॥ ਸਾ
 ਥਲੁ ਰੇਤਿ ਨਾਨੀਆਂ ਠੀਕਾ ਲੀਦਰੀਆਉ॥ ੪॥ ਸਾਚਉ ਠੀਕੀ ਰੋਗਾ ਵਲੇ ਸਖੀਯਾਰੇ ਕੇਤਾ॥ ਸਾਚੈ
 ਵਿਛੋੜਨਾ ਥੀਐ ਸੇਸੁ ਹਰੀਰਵੰਤਾ॥ ੫॥ ਸਭੇ ਰਤੀਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹਾ॥ ਸਾਧਨ ਕੇਤੁ ਪਛਾ
 ਲਿਆ ਸੁਖ ਸੁਤੀ ਨਿਸੇਢੇਹਾ॥ ੬॥ ਪਤਲਿ ਕੁਕੇ ਪਤਲੀ ਵੇਵੁ ਧੁਕਿ ਵੇਲਾੜੀ॥ ਪਾਠਿ ਪਵੰਦਾ ਰੇਹੁ ਮੇ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਬੋਹਿਬਿਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਠਿਕਨੀ ਲਾਦਿਆ ਠਿਕਿਲਾਦੇ ਗਏ ਠਿਕਿ ਭਰੇ ਭਰਨਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਲੀ
 ਜਿਅਸੇ ਸਚੇ ਪੁਭਨਾਇ॥ ੮॥ ਨਾਹ ਸਚੇ ਗੇਅਖੀ ਮਹਾਬੁਰਾਨਾ ਦਿਸੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਉ ਮੈ ਮਾਗੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹ
 ਕਾ ਸੋਈ॥ ੯॥ ੨॥ ੯॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਨਾਜਾਲਾ ਮੁਰਖੁ ਰੈ ਕੋਈ ਨਾਜਾਲਾ ਸਿਆਲਾ॥ ਸਦਾ
 ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੋਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮੁਖਾਲਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੁਰਖੁ ਨਾਵੈ ਬਾਲਿ ਜਾਇ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਤੁਕ
 ਨਾ ਬੀਨਾ ਤੈਰਨਾ ਮਿਤਰਾਉ॥ ੨॥ ਠਹਰਿ॥ ਮੁਰਖੁ ਸਿਆਲਾ ਏਕੁ ਰੈ ਏਕੁ ਜੋਤਿ ਦਇਨਾਉ॥ ਮੁਰਖਾ ਸਿ
 ਰਿ ਮੁਰਖੁ ਰੈ ਜਿਮੈ ਨਾਹੀਨਾਉ॥ ੩॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਨਉ ਪਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਨਾ ਪਾਈ॥ ਸਾਤਿ ਭੁ
 ਰੈ ਕੋਭਾ ਲੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚਾਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਠਹਰਿ॥ ਰੀਰੁਪੀ ਮਾਲੈ ਜੋ ਬਨੁ ਤੇਜੁ ਆਗੀ॥ ਹੁਕ
 ਮੀ ਬਾਧੇ ਪਸੈ ਖੋਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਗੀ॥ ੫॥ ਜਾਗੀਚ ਤੁਹਾ ਸਿਆਲਾ ਭਗੀ ਮੁਖਾਲਾ ਨਉ ਪਾਇ
 ਤਪੜਹਿ ਗਵਾਰੀ॥ ਨਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਯਹਿ ਬਿਖੁ ਭੁਲੇਲੇ ਖਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਲਰਖੇ ਤੀਤਰ ਵਰ
 ਕੈ ਠੇਕਾ ਗਾਪਹਿ ਰਿਕ ਜਲੁ ਝੁਰੈ॥ ਏਹੁ ਸੇਸੁ ਭਾਤਿ ਸੈਕੀ ਕੋਠੀ ਜੈਪੈ ਸੇਸੁ ਗਗਨ ਬਿਜਗੈ॥ ੭॥ ਰਯਾਤਿ ਰਾਜੇ
 ਕਰ ਸਥਾਏ ਦੁਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੇਜਾ ਸੀਕਰ ਤਨਾਕੁ ਗੁਰਸਚੈ ਕੀਪਉ ਵੀਰਹੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੮॥ ੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੦੩੩

ਲਏਗਰਬੁਛੋਰਿਅਗੁਰਕੈਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਏਖਸਮੁਪਛਾਲਿਅਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ਖਸ
ਮਿਮਿਲਿਮੈਸੁਖੁਪਾਇਅਕੀਅਤਿਕਲੁਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਲਾਏਗੋਲਾਖਸਮਕਾਖਸਮੇਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਉਥਰੇਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ਰਹਉ॥ ਲਾਏਸਿਰਿਕਰੈਪੁਰਿਖਸਮਿਟੁਰਮਾਈ॥ ਲਾਏਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਲਿਅਸਦਾਰੈਰਜਾਈ॥ ਅਪੇਮੀਰਬਖਸਿਲਏਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ੪॥ ਅਪਿਸਚਾਸਭੁਸਦੈਰੇਗੁ
ਰਸਥਦਿਭੁਝਾਈ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਿਸੇਲੈਰਿਤੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਸੇਵਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੁਜੈਭਰਮਿਖੁਆਈ॥
੫॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਰੀਮੈਨਿਤਦੇਵੈਚਕੈਸਵਾਇਆਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਾਹੁਚੈਰੈਵਿਚਿਪਾਇਆ॥
ਜਾਕਿਪਾਕੇਤਾਸੇਵੀਮੈਸੇਵਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੬॥ ਲਾਏਜੀਵਤੁਮੈਰਮਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਬੰਪਨ
ਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਹੋਇਤਿਸਨਾਅਗਸਿਭੁਝਾਏ॥ ਸਭਮਹਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਪਾਏ॥ ੭॥ ਲਾਏਵਿਚਿਗੁ
ਰਕਿਛੁਨਹੀਲਾਏਅਵਗਲਿਅਹ॥ ਤੁਪੁਜੇਵਡੁਦਤਕੋਨਹੀਤੁਬਖਸਲਹੁਗੁ॥ ਤੇਰਹੁਕਮੁਲਾਏਮੈ
ਏਹਕਰਲੀਸਗ॥ ੮॥ ਗੁਰਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੋਏਛੋਸੇਛਲਾਪਾਏ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਹੋਰਿਰਦੈਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਜਿਸੇਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ੯॥ ਸੁਇਨਗੁਪਾਸਭਪਾਤੁਰੈਮਾਟੀਗਲਿਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ
ਨਵੈਨਾਨਿਰਚਲਈਸਤਿਗੁਰਭੁਝਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਠਤੇਸੇਨਿਗਲੇਸਾਚੈਰੇਸਮਾਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧॥
ਮਗੁਮਹਲਾ ੩ ੫੨੫ ਜਿਸੇਪੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਏਹਵੇਦਨਸੇਈਜਲੈ
ਅਵਰੁਕਿਜਲੈਕਾਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੇਮੇਲੇਅਪ੍ਰਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਲਾਪਿਅਰੁਅਪੇਲਾਏ॥ ਪੇਮਕੀਸਾਰਸੇ
ਈਜਲੈਜਿਸੇਨਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਦਿਬਦਿਸਾਦਿਜਾਗੈਭਰਮੁਚਕਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ
ਰਾਪਦੁਪਾਏ॥ ਸੋਜੇਗੀਇਹਜੁਗਤਿਪਛਲੈਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਬੀਚਾਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਜੇਗੀਪਨਪਿਰਮੇਲਾ
ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਚਹੁਦਰਮਤਿਖੋਵੈ॥ ਰਿਗਸਿਉਨਿਤਰਲੀਆਮਲੈਅਪਲੇਕੈਤਪਅਗੀਜੀਉ॥ ੪॥
ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਹੋਵੈਦੁਕੈਈ॥ ਅਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਅਲਿਮੈਮੈਰੰਦਹੋਵੈਗਿਆਨਬੀ
ਚਗੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਏਹੁਸਥਦੁਸਾਹੁਜਿਸੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ ਅਪਲਾਏਅਕਿਛੁਨ
ਪਾਈਮੈਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਪਾਗੀਜੀਉ॥ ੬॥ ਅਗਮਾਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਪਾ
ਰਿਆਇਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਤਤੁ
ਪਾਏ॥ ਅਪਲਾਅਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਸਭੁਪ੍ਰਕਾਸਵੈਦੇਖਨਮਨਿਵੀਚਾਗੀਜੀਉ॥ ੮॥

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮ ਭੁਲੇਖਿ ਹਿ ਅੰਕਾਰੀ॥ ਇਕਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਮਰੀ॥ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋ ਰਿਭਰੀ॥
 ਭੁਲੇਗਾ ਵਰੀ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਅਗੈ ਵਿਲੁ
 ਨਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁਝੀ ਚਰੀ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ॥
 ਜਿਸ ਤੁਧੇ ਵਹਿਸੇ ਈ ਪਾਏ ਨਾ ਕਤ ਭੁਝੀ ਚਰੀ ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨॥

ਗੁਰਮੁਖੁ ਮਹਾਪੁ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਲਖ ਚਉਰਸੀ ਹਭੁ ਮਤੇ ਭੁਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਥ ਪਾਇਚੀ॥ ੧॥ ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਤੁਹੈ ਛੋਗ ਸਿਲਪ ਪਾਇਚੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਸੇਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬੀਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਚੀ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਠਤ ਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨ ਜਨਮਾਇਚੀ ਕਾਲ
 ਭੁਲਾਇ ਚਲਾਇਚੀ॥ ੩॥ ਜੀਹ ਪਰਮਹਿ ਤੁਹਰਨਾ ਬਸਨਾ ਸੇ ਪੁਰੀ ਤਿਨ ਆਇਚੀ॥ ੪॥ ਅਟਲਾ ਅ
 ਖੰਡ ਪਾਲ ਸੁਖ ਦਾਈ ਇਕਨਿ ਮਖਨਹੀ ਤੁਹਗਾਇਚੀ॥ ੫॥ ਜਾਨ ਜਾਲਾ ਸੇ ਬਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਚੀ ਇਕਨਿ ਮਖਨਹੀ
 ਮਨੁ ਆਇਚੀ॥ ੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਭਾਗਿ ਦੇਖਿ ਸਮਕੀ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਚੀ॥ ੭॥ ਜਿ ਤੋ ਕੋਲਾਇਚੀ ਚਿਤ
 ਹੀਲਾਗਾ ਤੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਚੀ॥ ੮॥ ਜਉ ਭਾਇਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧ ਸੇ ਗੁਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਬਹੁ ਮੁਖਿਆ
 ਇਚੀ॥ ੯॥ ੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਮਹਾਮਹਾਪੁ ਕਹਿ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖੀ ਨੋ ਭਇਚੀ ਸੰਤੁ ਸੰਗੁ॥ ਠਹਿਨਾ ਮਰਸੁ
 ਠਸਨ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੁੜ ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨੁ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਮੀਤ ਰਜਾ ਮੀਤ
 ਨੁ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਚੀ ਸਗਲਿ ਪਭ ਕੀਰਨੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੁਭਾ ਅਗਧੇ ਜਮ ਕੈ
 ਕਹੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹੀ॥ ੩॥ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡੁ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਦਾ ਰਖ ਦਾਹੁ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਠੇ ਸਾ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿ ਸੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਮਰਤ ਨ ਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿ
 ਖੜੇ ਬਿਖੁਨ ਪੈਰੈ ਤਹਿ॥ ੫॥ ਠਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨ ਵਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਆਦੇ ਅੰਤੈ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਉਚ
 ਅਗ ਅਗਾ॥ ੬॥ ਸਿਪਸਾ ਪੈਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਭੁਝ
 ਠਿਨਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰਵਾਨੁ॥ ੭॥ ਅਨਿਕ ਪਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾਪਾ
 ਵਨ ਕੋਟਿ ਦਨ ਇਸਨਾਨੁ॥ ੮॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਲਾ ਸਰਬ ਸੁ ਸੰਤ ਨਾ ਕੀਰਾਸੀ॥ ਬਿਸਰਨਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੀ॥ ੯॥ ੨॥ ੧੪॥ ਮਹਾਮਹਾਪੁ ਸਸਤਿ ਤੀਖਲਿ ਕਾਟਿ ਝਰਿਚੀ ਮਨਿ ਨ ਕੀ
 ਨੇਰੇ ਸੁਕਾ ਜੁਓ ਅਕੋਲੇ ਸਵਰਿਚੀ ਚਿਤ ਲੁਨ ਦੀਨੇ ਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਚਿਨਿ ਤਨੀਤ॥ ਦਾਇਆ ਲਾ

ਦੇਵਕਿਪਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੇਤਨਕੀਗੋਤਿ॥ ੧॥ ਠਹਉ ਚਰਲਤਲੈਉਗਹਿਥੈਸਿਚਿਸੁਮੁਨਹਿਚਿਸਰੀ
 ਗਿਅਸਗਰਨਹਵਿਅਪੋਖਿਨਹਿਉਤਰਿਚਿਤੀਗੇ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੁਰਲੇਪਨਾਤਿਸੁਸੇਗੇਨਹੀਪੀ
 ਤਿ॥ ਬਿਸਟਾਮੁਕੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਗੋਤਿ॥ ੩॥ ਉਚਨੀਚਾਬਿਕਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੇਲਗ
 ਨਸਤਸੁਖਛੜਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਨਕਛੁਜਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤਾ॥ ੪॥ ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੈਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਿਚਿਅੰਧਕ
 ਰਬਿਨਸਾਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਕਿਰਲਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਚਿਬਿਖਾਦੁ॥ ੫॥ ਸੀਤਮੰਦਿਸੁਗੰਧਚਲਿਚਿਸ
 ਰਬਥਨਸਮਾਨਾਜਹਸਕਿਛੁਤਹਲਾਗਿਚਿਤਿਲੁਨਸੇਕਾਮਨਾ॥ ੬॥ ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਅਵੈ
 ਸੀਤੁਤਕਾਜਾਇ॥ ਅਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਦੈਸਦਾਸਹਜੇਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਚਰਲਸਰਲਸਨਥਾਇਹੁਸੁ
 ਰੀਰਤੇਲਾਯਾਗੋਪਲਗੁਲਨਿਤਗਦਿਨਨਕਭਟੇਪ੍ਰਕਿਰਪਾਯਾ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫॥

ਰਗੁਮਹਲਾਪ ਘਰੁ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚੰਦਨਚੰਦਨੁਅੰਗਨਿਪ੍ਰਭ
 ਜੀਉਅੰਤਰਿਚੰਦਨਾ॥ ੧॥ ਆਰਧਨਾਅਰਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਿਆਗਨਾਤਿ
 ਆਗਨੁਨੀਕਾਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ॥ ੪॥
 ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤ੍ਰਮਹਿਜਾਗਨਾ॥ ੫॥ ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਲੀਮਨੁਯਾਗ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਏਤਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸਭਕਿਛੁਨੀ
 ਕਜੋਪਭਬੀਸਰਨਾਗਨਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾਪ ਅਉਜੀਤੁਅਉਹਮਾਰੈ
 ਹਮੇਸੁਸਵਨਸੁਨਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ ਤੁਧੁਮਾਵਤਮੇਰਮਨੁਤਨੁਹਿਅਹਰਿਜਸੁਤ੍ਰਮਸਿਗਿਗਵਨਾ॥
 ੧॥ ਸੀਤਕ੍ਰਿਪਚੇਹਿਰਦੈਵਸੈਦੁਜਾਭਉਮਿਟਵਨਾ॥ ੨॥ ਭਗਚਦਇਅਭੇਬੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦਰਮਚਿ
 ਦੁਖਤਜਵਨਾ॥ ੩॥ ਦਰਸਨੁਭੇਦਭੇਦਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਗਪਿਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥ ੪॥ ਨਉਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿ
 ਪਏਜੋਤੁਮੈਗਮਨਿਭਾਵਨਾ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਬਿਨਮੈਥਉਨਕੋਈਅਵਰਨਸੁਭੈਜਾਵਨਾ॥ ੬॥ ਮੋਹਿਤਿ
 ਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਗਥੈਸੀਚਸੀਗਿਸਮਾਵਨਾ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੋਹਰਿਤ
 ਰਿਹਵਨਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ੧੭॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾਪ ਜੀਵਨਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦ
 ਜੀਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ ਪੀਵਨਾਜਿਤਮਨੁਆਪਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਪੀਵਨਾ॥ ੧॥ ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੁਖਨ

ਲਾਗੈ ਸਿੱਧੀ ਸਦਾ ਰਿਪਤੀ ਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਨ ਲਾਗੁ ਪਾਤਿ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਠਹਿਰਾ ਗੇ ਨ ਥੀ ਵਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਗ ਨ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਸੁਖ ਸੇ ਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੁਈ ਅਗੀ ਮਨੁ ਰਿਭਗ ਤੀ ਸੀਰੀ ਸੀ ਵਨਾ ॥
੫ ॥ ਮਾਤਿ ਮਾਹਰਿ ਸਮਰਿ ਰਾਤੇ ਚਿ ਸੁਖੁ ਤਾ ਕੇ ਨ ਕ ਬਹੁ ਅਉਖੀ ਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿਲਿ ਚਿ ਤਿ ਸੁ ਸਰ ਬਨਿ
ਪਾਪੁ ਭਿਖਿ ਪਾਇ ਜਿ ਸੁਈ ਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਕ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਸੰਤ ਪਾਇ ਪੀ ਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

੧੮॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ੫ ਅੰਗੁ ਲੀਆ ॥ ੫੨ ८ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ॥

ਜਿ ਸੁਰਿ ਰਿਬੁ ਤਤਿ ਸੈ ਰਿਹਿ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿ ਸੁਰਿ ਰਿਬੁ ਸੁਠੈ ਤ੍ਰਿਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹਾ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕ
ਤਾ ਸੇਈ ਸੁਰੇ ਲਾਭ ਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜਾਮਹਿ ਰਕੁ ਉਦਾ ਸਕਰੇ ਪਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਠ ਸਭਿ ਸੇ ਪਾ ॥ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਮਾਇ ਪਤਾ ਤਿ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਤਾ ਭਗੀ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁ
ਕ ਤਿ ਨੋਈ ਐ ਮੀਰਾ ॥ ਸਾਪਸੀਗਿ ਤੁਟਹਿ ਉਬੈ ਪਨ ਏਕੇ ਏਕੁ ਰਿਹਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾਨ ਯ
ਗੁਰਿ ਦਾ ਮੋਹ ਮਗਨ ਨੁਵੇ ਮਾਪਸਾ ॥ ਚਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਜਾ ਲੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਰਿ ਮਾ
ਲੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸਿਸਾ ਰੋਮਹਿ ਸੰਸਾਰੀਐ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਕੁਝ ਏ ਸੇਈ ਕੁਝ ਏ ਚਿ
ਹੁ ਬਾਲ ਕਵਾ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਛੇਤੀ ਬੈਰੈ ਤ ਉਛੁਟੈ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉ ਸਚੈ ਤ ਉਭੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸੇ ਮਹਿ
ਜਿ ਸਕੀ ਪਤਿ ਗਏ ਤਿ ਸੁਖ ਪੁਚੈ ਭੁਭ ਲੀਐ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਸੁਗਤਿ ਸਹੀ ਹੋਇ ਮਰਲਾ ॥ ਜੇ ਭਾਗੈ ਤਿ ਸੁਜੇ ਨਹੀ
ਛਿਰਲਾ ॥ ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੈ ਕੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦਰਮਾ ਤਿ ਜਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿ ਤਾ ਜਿ ਤੁਝਾ ਵਹਿ
ਤਿ ਤਾ ਤਿ ਤੁਲ ਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਲੇ ਜਾਚਨਾ ॥ ਨਸਕ ਕੇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਤੁਝੇ ਹਿਤ ਨਾ ਮੁਸਾ
ਲੀਐ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥

ਮੁਰਮੁਖ ੫ ਬਿਰਥੈ ਹੋਠਿ ਸਤਿ ਜੰਤ ਇਕੋ ਗਾਇਕਿ ਤ ਤੇਇ
ਕਿ ਬੋਲ ਨੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਸੁ ਤਉ ਦੇਹੁ ਭਾਇ ਮਾਉ ਠਿਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧਾਵੇ ਹੁਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪ ਕ
ਰੇ ਦਰਸ ਪਰਮੁ ਗੇ ॥ ਅਜਗਈ ਠਿਠ ਵੇਠ ਜਿਭੁ ਗੇ ॥ ਦੇ ਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰ ਜਲ ਹਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਲੀਆ ॥
੨ ॥ ਸੀਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈ ਅਬੇ ਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਹੁ ਪਨੁ ਛੇਤੀ ਵੇਸਾ ॥ ਕਰਲ ਕਰੀ ਮਨ ਜਾ ਤੇ ਕਰਤਾ ਤਿ
ਲਪੀ ਕੋ ਜਿਉ ਪਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈ ਦਾ ਵਸ ਤੁਪਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਲੇ ਤੇ ਰੇਨਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀ
ਮਾਲ ਬਿਪਾਇ ਅਖਤ ਅੰਦਰਿ ਮਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾ ਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਮਿ ਜੀ ਮਿ ਮੇਰੇ ਠਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤ

ਸਜਾਇ ਪਾਇਆ ਦੇਸਿ ਲੈ ਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ੫ ॥ ਖਾਧਾ ਕਥਾ ਵਹੁ ਭੁ
 ਲਾ ਮੁਗਾ ॥ ਵਨੀ ਅਖੇ ਲੁਬੁਰਾ ਭੁਟ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿ ਓਵੈ ਤੈ ਆਪਣਾ ਭਾਣੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮਉ
 ਲਾਖੇ ਲਾਕੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ ਏਕਿ ਕਢੇ ਏਕਿ ਲਾਗੇ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੇ ਉਨਚਾ ਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੭ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾਖਸ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸਿਰਿ ਤਿਨ ਕਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ
 ਨਨਕ ਕਉ ਗੁਲ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਠਾਗੁ ਮਾਹੁ ਸੋਯੇ ਮਠਲਾ ੧ ਸਾਚਾ ਸਦੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਸਿਰਿ ਜੀ
 ਤਿਨ ਹੀ ਛੁਨਿ ਗਈ ॥ ਜੇ ਉਭਵੈ ਤਿਉ ਠਾਖੁ ਹਰਹ ਲਾ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਕਿਸਾ ਮੁਕਰਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆ
 ਪਿਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਲ ਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰੀ ਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ
 ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਲੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰਾ ਆਪੇ ਮੋਇ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ
 ਸਿਧੁ ਰਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਪਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੁਗਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਓਵ
 ਲਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਰਬਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਗਾ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਲੀ
 ਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਾ ਜਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨੁ ਸੁਆਪੇ ਹੀ ਰੋਲੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬੈਲੀ ॥ ਆਦਿ
 ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਰੂਪੁ ਟਿਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ
 ਪੁਰੇ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸੀ ਕਸਿਬ ਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇਲੈ ਭਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਪਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬ ਲਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘਰੁ
 ਸਹੁ ਪੁਸਿਆਲਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਲਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਲਤ ਬਲਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਪਉਲੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿ
 ਤਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੇ ਗੀ ਪਰਤੀ ਮਤਾ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨੁ ਸੁਦਾਇ ਦਾਈ ਦਾਈ ॥ ਆਜ ਗੁਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈਐ ॥
 ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਰਉ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਾਗੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ਜੈ ਸਿ
 ਪਾਭਿ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਜੇਰੀ ਆਪੇ ਭੋਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗਸੀ ਆਪੇ ਮਸਿ ਜੇਰੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਾ ਲੀ ਤਿਰਿ ਕਾਰੀ
 ਨਿਰਭਉ ਤਾਨੀ ਲਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝ ਹਿਸਮ ਲੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸਾਹੁ ਵਲ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚੇ
 ਵਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੁਰਾ ॥

ਠਹਿਰਿਵੇਪਰਵਹੁਸਦਾਤੁਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਭੇ॥੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੋ॥ਸਬਦਸਹਜਾ
 ਰਸੁਅੰਤਰਿਮਨੋ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਤਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾਭਗਾਤਿਭਾਇਮਨਿਭਈਭੇ॥੧੧॥ਆਪਿਨਿਰਲਾਮੁ
 ਗੁਰਗਮਾਗਿਆਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਤੁਸੁਮਾਰਿਸਮਾਨਾ॥ਨਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈ
 ਭੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਪਰਤੀਪਤਿਉਲਾਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਲਪਰਗਾਸੀ॥ਜਾ
 ਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਭੇ॥੧੨॥ਜੇਸੁਕਰਲਾਸੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੈਟੈਸਾਚੇਯੋਖੈ॥
 ਆਪੇਕਰੇਕਰਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਭੇ॥੧੩॥ਪੰਚਚੇਰਚੇਚਲਾਚਿਤੁਚਲਾਭੇ॥ਪਰਘਰਜੋਰਹਿਘ
 ਰੁਨੀਭਾਭੇ॥ਕਾਇਅਨਗਰੁਢੈਦਹਿਦੇਗੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਭੇ॥੧੪॥ਗੁਰਤੇਰੁਏਵਿਭਵਲਾ
 ਸੁਏ॥ਮਨਸਮਾਗਿਮਨੈਸਿਉਲੂਏ॥ਜੇਤੁਪੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਪਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਲਾਸਖਾਈਭੇ॥੧੫॥ਆਪੇਸੁ
 ਠਗੁਪਛੁਪਏਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਥਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਰਗੀਖਾਕਾਈਭੇ॥
 ਪਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭੁਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਯਉਪਾਇਸਮਾਏਅ
 ਲਖੁਨਲਖਲਾਜਾਈਭੇ॥੧੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਰੇਗੇ॥ਕੋਇਨਕਟੈਅਵਲੁਲਮੇਗੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾ
 ਬੁਸਾਰਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਈਮਲੈਭਉਜਾਈਭੇ॥੧੭॥ਕੂਲੇਚੂਕੇਮਾਗਿਪਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਯਾਇਤੂਰੈਸ
 ਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਵਰੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਭੇ॥੧੮॥ਗਿਗਾਜਮੁਨਕੇਲਕੇਦਾ
 ਗਾ॥ਕਾਸੀਕਾਂਚੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗਿਗਾਸਗਰੁਬੇਲੀਸੈਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈਭੇ॥੧੯॥ਆਪੇਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕਵੀਚਰੀ॥ਆਪੇਗਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਰੈਅਦਲੀਪੁਤੁਆਪੇਭਗਮੁਭੇਦਭਉਜਾਈ
 ਭੇ॥੨੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੁਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ
 ਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਈਭੇ॥੨੧॥ਜੇਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਭਗ
 ਪੁਰਿਪਾਰਿਗਹਿਅਨਿਰਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪਗਟਸਭਠਾਈਭੇ॥੨੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਮੈਅਗਮਅਪਗੈਸਾ
 ਚੇਸਿਰਜਲਹਾਗਮੁਰਗੈ॥ਜੇਸਨੇਰਦਰਿਕਗੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਭੇ॥੨੩॥ਬਹਮਾਬਿਸਰੁ
 ਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਉਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਗੈਰੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਯਲਾਦੀਮੈਗਲਤਨਮਾਵੈ
 ਕਾਈਭੇ॥੨੪॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਲੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਲੀ॥ਪੁਜੀਸਾਦੁਸਚੇਗੁਲਗਾ
 ਵਮੈਪਰੋਰਨਕਾਈਭੇ॥੨੫॥ਜੁਲੁਜੁਲੁਸਾਚੈਰੋਭੀਰੋਸੀ॥ਕਉਲੁਨਮੁਅਕਉਲੁਨਮਰਸੀ॥
 ਨਨਕੁਨੀਚੁਕਰੈਚੋਨੀਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਭਿਵਲਾਈਭੇ॥੨੬॥੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੧

ਦੂਜੇ ਦੁਗਮ ਤਿਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰਸਤ ਜੁਨ ਜਾ ਲੈ ਛੋਰ ਗਿ ਬਿਨੁ ਪਰਨੀ ਦਰ
 ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਗਨਿ ਜਲੈ ਭਵ ਕਾਗੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੰਠ ਚਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਈ ॥ ਐਸਾ ਚੇਹਾ ਬਿਵਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਕਰੁਨਿ ਵਾਗੇ ॥ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਪਾਗੇ ॥ ਗਿਆਨੁ
 ਕੁਹਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਕੀ ਕਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਪਾਗਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ
 ਆਪ ਗਾਜੇ ਤਿ ਦਾਰਿ ਜੇ ਤੀਸ ਭਤੇਰੀ ਚੂਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਝੀ ਕੀ ਮਾਜੀ ਮਲ ਮਰਲਾ ॥
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਣ ਪਵੀ ਕਿਆ ਚਰਲਾ ॥ ਤੂ ਦਾਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦ ਸਹੀਰੁ ਜਾਈ
 ॥ ੫ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਕੇ ਭਉ ਖਾਈਆ ॥ ਪਾਵਤ ਰਖੇ ਰਾਕਿਰਾਇਆ ॥ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਗਾ
 ਤਸ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਚਲ ਲਾਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮ
 ਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਦੀ ਮਲੈ ਵਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਮਾਤਿ
 ਨਿਪੈ ਆਇਆ ॥ ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਮਵਰਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲਾ ਵਾਦਿ ਨ ਚਾਗੇ ॥ ਖੇਲੁ
 ਤਸਾ ਪੁਪੁਕਾਗੇ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀ ਗਗਨਿ ਉਨਿ ਸਿਉ ਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿ
 ਲੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਤਲੀ ਪੁਰੀਈ ॥ ਤਿਭਵ ਲਤਾਵੀ ਆ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਮਲੈ ਸੁਖੁ ਪਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਰਾਈ
 ਹਉ ਮੈ ਗਲਤ ਗਵਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਗਲਤ ਗਲੀ ਐਸਾ ਸਾਜੀ ਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
 ਏ ਕੁਨਿ ਰੋਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੋ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਗਵੇਰਿ ਆ
 ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਚਟਗੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਭਰ ਸਾਇਲਿ ਸਾਚੈ ਰ
 ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸਵਨ ਸੇਤ ਰਜੇ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ
 ਪੈਰ ਪਰੇ ਪਉ ਪਰਲਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਰੈ ਮਨਿ ਭਵਿਤੁ ਤੁਝੀ ਸਿਉ ਬ
 ਲਿਆਈ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲੋਕ ਬੋਲੀ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਸਾ ਲਾਹੀ ॥ ਨਨਕਾ ਮਿਠ ਤੇ ਬੈਰਾਨੀ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਵੀ ਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਮਤੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰਾਮ ਪਾਗੇ ॥ ਆਦਿ
 ਨਿਰਜਨ ਪਸਮਾਗੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾਵੀ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤਵੀ ਅਜੁਗ ਪੁਪੁਕਾਗੇ ॥
 ਤਾਵੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜ ਲਾਗੇ ॥ ਸਦਨੁ ਪੁਸਚੀ ਵਰਿ ਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਜੁਗੀ ਸ
 ਤ ਸਿਤੋ ਖੁਸਰੀ ਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥

੩॥ ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਤੇਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੋਸੇ ਸੁਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਮਨੋ ਹੁਕਮੁ
 ਰਜਾਈਐ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੀ
 ਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈਐ ॥ ੨॥ ਤੈ ਤੈ ਪਰਮ ਕਯਾਇ ਕਚੁ ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਨਾਇ ਕਦੁ ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਮਵਾਈਐ ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਾਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੇ
 ਚਿ ਅੰਤੁ ਰਹੀਐ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈਐ ॥ ੪॥ ਦਇਆ ਦਾ ਆਪੁ ਰਿਅਪੀ ਹੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦਇ ਪਗ ਪਰਮੁ ਪਰੇ ਪਰਲੀ ਪਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਆਈਐ ॥ ੫॥ ਰਾਜੇ ਪ
 ਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੈ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈਐ ॥ ੬॥
 ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਯਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ
 ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ੭॥ ਆਇ ਆਮ ਮਤ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇਛੂਟੇ ਸਦੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਹਿਨੀ
 ਸਿਭਗਾ ਤਿਰਤੇ ਵੀਚਰੀ ॥ ਕਰਮਿ ਉਥਾ ਲਿਆਈਐ ॥ ੮॥ ਇਕਿ ਜਪਤ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਉ ਤਪੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਹਿ ਅਪਤੀ ਜੂਨ ਭੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥
 ੯॥ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲਾ ਰਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਭੁਕਵਰਤੈ ਵਰਤਾ ਰਾਖਿ
 ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰਿ ਦਾ ॥ ਨਾਜਾ ਮਕਾਇ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿ
 ਸੁਸੇਵੈ ਸੋ ਆਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸਿਤਾਈਐ ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਰਿ ਆਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸਿਖ ਭੇ
 ਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈਐ ॥ ੧੨॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈਦੀ ਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈਐ ॥ ੧੩॥ ੧॥

ਮੁਹੁ ਮਯਾ ੧ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੀ ਮਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਲਾਸਹ ਜਿਸ ਮਾਏ ॥ ਤਿਭਵਨ ਜੋਤਿ ਪ
 ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈਐ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਜੈ ਅਲਖ ਅ
 ਥੇਵਾ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਕੁਲ ਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਾਡਿਆਈਐ ॥ ੨॥ ਦੇ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਐ
 ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੁਲੁ ਨ ਭੁਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਹੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਗਿ ਮਭੁਝਾਈਐ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਕਿ
 ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬ ਭੁਭਾ
 ਈਐ ॥ ੪॥ ਭੁਭੇ ਆਵੈ ਭੁਭੇ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਭੇ ਰਤੀ ਭੁਭੁਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਮਾਈਐ ॥ ੫॥ ਕੂੜੇ ਮੁਠੀ ਠਹੀ ਠਹਵਾਵੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਚਿ ਜਾਤਿ ਉਜਾਵੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ

ਕਿਉਸਾਦਿਨਲਾਗੇਹਰਿਬਿਸਰਿਮੈਦੁਖਪਈਹੋ॥ ੬॥ ਭੋਜਨੁਸਾਦੀਮਲੈਆਪਈ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ ਚੈਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੭॥ ਨਵਹੁਭੁਲੀਚੋਟਖਾਏ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਲ
 ਪਕੁਰਨੁਜਾਣੇ॥ ਪਚਿਪਚਿਮੁਟੇਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਚੁਰਿਲਾਈਹੋ॥ ੮॥ ਬਿਨੁਬਾਦਾਬਿਰੋਪਿ
 ਕਈਨਹੀ॥ ਮੈਦੇਖਾਯਿਹੁਤਿਸੁਸਯਾਹੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਥਲਤਬਲਾਈਹੋ॥
 ੯॥ ਪਭਕੋਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਵੈ॥ ਜੋਕੋਵਡਾਕਯਾਇਵਡਾਈਖਵੈ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਟਿਨਦਾਤੀ
 ਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਖਵਹੋ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੋ॥ ਆਪਿਦਾਇਆਲੁ
 ਦੂਰਿਨਹੀਦਾਤਾਮਿਲਿਅਸਹਜੇਰਜਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਏਕਿਸੋਗੀ॥ ਏਕਿਰੋਗੀਵਿਆਪੋ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਅ
 ਪੇਆਪੋ॥ ਭਗਤਿਭਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੁਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ਏਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭ
 ਵਾਏ॥ ਏਕਿਹੁਕਰਿਮਗਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਕੀਸਾਗਨਜਾਣੈ॥ ਭੂਭੈਸਬਦੁਕਮਾਈਹੋ॥ ੧੩॥
 ਏਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਖਾਵਹਿ॥ ਏਕਿਮਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨ
 ਹੋਈਕਿਤਾਬਿਧਿਪਾਰਿਲਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਰਹਿਉਭਵਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥
 ਪਚਿਪਚਿਬੁਭਹਿਕੁਕੁਕਮਵਹਿਕੁਕਿਕਲਥੈਰਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇਅਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਭੂਭੈਹੁਕਮੁਸੇਸਾ
 ਚਿਜਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਦੀਮਲੈਮਨਿਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਮਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ॥੫॥ ਮਾਹੁਮਯਾ੧
 ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖਾਥਿਧਾਤਾ॥ ਜੋਨਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਅਪੇਸੇਵਕਮਾਪੇਸਿ
 ਸਟਿਉਪਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਆਪੇਨੇਵੈਨਹੀਦੁਗੇ॥ ਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੁਰੇ॥ ਚਿਨਕੀਅਹਿਨਿਸਿਯਾਹਗੁਰਸਿ
 ਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਜੁਗੀਜੁਗੀਸੇਤਭਲੇਪਭਤੇਗੇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਗੇ॥ ਓਸਤਤਿ
 ਕਰਹਿਪਕਾਰਿਦੁਖਦਲਾਪੁਜੇਨਨਹੀਚਿਤਪਰਾਈਹੋ॥ ੩॥ ਚਿਏਜਾਗਤਹਰਿਨਸੁਤੇਦੀਸਹਿ॥ ਸੰਗ
 ਚਿਕਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ ਕਾਲਿਮਲਮੈਲੁਨਹੀਤੇਮਿਰਅਲਚਿਏਰਹਿਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੪॥
 ਬੁਝਹੁਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਲੀ॥ ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਏਹਪੁਰਾਲੀ॥ ਆਜੁਕਾਲਿਮਰਿਜਾਈਅੰਪਾ
 ਦੀਹਰਿਜਪੁਜਾਪਰਿਦੈਪਿਆਈਹੋ॥ ੫॥ ਛੋਡਹੁਪਾਲੀਕੁਕੁਕਬਾੜਾ॥ ਕੁਕੁਮਾਰੇਕਾਲਉਛਰਾੜਾ॥
 ਸਕਤਕੁਕੁਪਚਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹਮਗਗਿਪਚੈਪਦਾਈਹੋ॥ ੬॥ ਛੋਡਿਹੁਨੀਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥
 ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਦਝਹਿਸਾਤਿਨਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹੁਅਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੋ॥ ੭॥ ਛੋ
 ਡਹੁਕਮਕੋਪੁਛੁਰਿਅਈ॥ ਹਉਮੈਪੁਛੋਡਹੁਲੀਪਟਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਗਲਿਪਰਹੁਤਉਕਰਹੁਇ

ਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਅਗੈਥਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਭ੍ਰੇਲਾ॥ ਤਿਥੈਅਵਤਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥
 ਭਵਭਵਅਗਨਿਸਾਗਰਦੇਲਾਹਰੀਪਵਿਦਭ੍ਰਹਿਮਨੁਖਤਾਈਯੋ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਈਯੋ॥
 ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਥਿਧਿਜਾਈਯੋ॥ ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਹੁਭਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਯੋ॥ ੩॥ ਗੁ
 ਰਥਿਨੁਉਗਏਮਗਹਿਥੇਕਾਗਾ॥ ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਗਾ॥ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਤੂਥਹਿਨਿੰਦ
 ਪਰਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਬੋਲਹੁਸਾਚਪਛਾਲਹੁਅੰਦਰਿ॥ ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੇਦਰਿ॥ ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਤਾਗੀਏਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਯਾਈਯੋ॥ ੫॥ ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਹੈਅਥਿ
 ਨਸੀ॥ ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾਰਿਅਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਥਦਿਰਜਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਚਿਹਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਅ
 ਗਾਚਿਹੁਅਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਗਾ॥ ਸਾਕਤਭੁਫੇਦੀਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਾਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਯੋ॥
 ੭॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿਆਗੇ॥ ਚਿਹੈਥੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਥਦਵੀਚਾਗੇ॥ ਤਤੁਲਾਹਰਿਅੰਤਰ
 ਤਿਜਾਲਹਿਸਤਸੀਗਤਿਸਾਚੁਵਰਾਈਯੋ॥ ੮॥ ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਗੇ॥ ਸਿਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁ
 ਪਾਰਿਉਤਾਗੇ॥ ਨਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਗੋਲਾਜੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਯਹਿਲਿਵਲਾਈਯੋ॥ ੯॥ ੬॥

ਮੰਤ੍ਰਮਯ ੧ ਕੇਰੇਚੁਗਵਰਤੇਭੁਬਾਗੈ॥ ਤਾਵੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ॥ ਉਪੁਕਾਰਿਨਿਰਾਲਾਮੁ
 ਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧਿਪੁਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਲਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥
 ਤਿਸਹਿਸਰੀਭੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਗੁਪਤੇਭੁਭੁਜੁਗਚਤਾਗੇ॥ ਘਟਿਘਟਿ
 ਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਗੇ॥ ਜੁਗਜੁਗਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਭੁਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਗੇ॥ ੩॥ ਬਿੰਦੁਰਕਤ
 ਮਿਠੀਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ ਪਉਲੁਪਾਲੀਅਗਨੀਮਿਠੀਜੀਆ॥ ਅਪੇਚੈਜਕਰੇਰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਈਆ
 ਮੇਰਪਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਗਰਭਭੰਡਲਮਹਿਉਰਪਧਿਆਨੀ॥ ਅਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ਸਚਨਾਮੁਸਮਾਏਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਗੇ॥ ੫॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਘ
 ਰਿਵਾਸਪਾਇਆ॥ ਏਕੁਵੇਸਾਰੇਤਾਪਿਰਹਾਰੇਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵੇਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀ
 ਲੀਲਾ॥ ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੀਗੀਲਾ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਲਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਭ
 ਰਿਜੋਥਨਿਮਾਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ ਮਾਇਆਕਾਗਲਿਰੋਈਵਿਗੁਚਹਿਧੀਗੁ
 ਜੀਵਲੁਸੇਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਕਾਲੀਹੁਛਨਿਪਉਲੇਆਏ॥ ਵਿਲਨਵੈਗਧੁਗਾਇਆਗਵਾਏ॥ ਦੁਰਮਤਿ
 ਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਮੂਰੋਗੇਈਪੁਕਾਰੇ॥ ੯॥ ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੇਈ

ਰਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਟ ਨ ਖੁਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ॥
ਰਮੁ ਨ ਜਪਈ॥ ਮੀਤਿ ਸਰੇਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੇ॥ ੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚ
ਲੈ ਕੂਕਿ ਅਗੇ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪਵੈ ਸਿਰਿ ਛੋਗੇ॥ ਸਾਹੁ ਰਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੈਈ ਅਵੈ ਸਿਰਿ ਆਰੇ॥ ੧੨॥
ਖਾਜੈ ਪੈਣੈ ਰਲੀ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਅਰੁ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀ ਜੈ॥ ਸਰਾ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਮੁਆਰੇ ਕਿ
ਆਚਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਪਰਵਿਰ ਚੀਨ ਗਵੇਰ ਤਿਪ ਛਾ ਲੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾ ਲੈ॥ ਕਿਸਰੀ ਮੰਦਾ
ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿ ਆਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਾਚਾ ਬਿਨ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਣੈ ਪਾਤਿਰੇ
ਈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਯਾਏ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ ਲੈ॥ ਜੁ
ਗਹ ਜੁਗੀਤ ਰਕੀ॥ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਦੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧॥
ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਰਹਿ ਸਾਮੀ ਤੁਨ ਹੀ ਮੈ ਕੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਗਤਿ ਸੋ ਮੋਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਦਨਾ ਬੀਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹੁਮਰੀ ਸਾਧਿ ਅਗੇ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾ
ਯ ਬਹੁ ਜੇਗੇ॥ ਮੇਤੀ ਮਾਲ ਕਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾ
ਧਿ ਨਿਰਲਾ॥ ਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਾਰਾ॥ ਮੇਲਿ ਯਾਏ ਰੀਰੀ
ਨਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੁਕਮੁ ਤਿਕਿ ਨੇਹੀ॥ ਚਿਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਗਮ ਸਰੇਹੀ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ॥ ਸਭਿ ਰੇਗ ਗਵਾਏ॥ ਮੀਖਿ
ਤਰ ਸੁਪਾਏ॥ ਜਮੁ ਜਗਾਤਿ ਨਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀਠ ਭੁਜੀਨਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਾਇਆ ਤਿਸ ਪੀ
ਤਿ ਬਹੁ ਪਈ॥ ਚਿਹੁ ਜੇਹੀ ਪੁਰਖੁ ਚਿਹੁ ਦਰਿ ਨਹੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਭੇਹੈ ਚੇਜਾ ਬਿਨੇ ਦੀਉ ਠਿਚਲਾ ਤੇ ਮਤਾ
ਨ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਿਪਾਟਿ ਉਪਾਇ ਕੇ ਪਭ ਛਾਜੈ॥ ਪਉਟ ਪਾਲੀ ਬੈਸਿ ਤਰਗਾਜੈ॥ ਮਨੁ ਆਵੈ ਲੈ ਦੂਤ ਸੇ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੇਖ ਦੁਖ ਸਹੀ॥ ਐ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇ ਆਚਲ ਲਾ
ਕਿ ਉਠਹੀ॥ ਨਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਰੋਤੇ ਪਵੈ ਜਿਉ ਜਲਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਨਾਰੇ॥ ੮॥ ਚਉ ਗਸੀਰ ਨਰਕ ਸਾ
ਕੁ ਤੁਭੇ ਗਈ॥ ਜੈ ਸਾਕੀ ਚੈ ਤੈ ਸੋ ਪਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨੇ ਹੋਈ॥ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗੁ
ਸਿਦੀ ਨਾਰੇ॥ ੯॥ ਖੰਡੇ ਪਰਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲਾ ਜਿਉ ਪੀੜੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਾਤ
ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਗਾਈ॥ ਲਿਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਭੁਭੁਛੋ ਰਿਸਾ

ਚੇਕਉਪਵਹੁ। ਜੋਇਛਹੁਸੇਈਛਲਪਵਹੁ। ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਗੀਵਿਰਲੇਏਲਾਹਸਉਦਾ
 ਕੀਨਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਹਰਿਹਰਨਾਮੁਵਖਰਲੇਚਲਹੁ। ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਾਜੇਮਲਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇ
 ਲਹਿਜਨਪੁਗਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਪਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਾਤਿਕੋਪਵਹਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ। ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਬਲੀਸਾਤਿਸਾਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਗਮੈਲੀਨਾਹੇ॥ ੧੪॥
 ਨਰਦਸਰਦਸੇਵਕਤੇਗੇ। ਤਿਭਵਲਿਸੇਵਕਵਡਵਡੇਗੇ। ਸਭਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਤੂਸਿਰੀਸਿ
 ਰਿਦਾਤਾਸਭਤੇਰੋਕਾਰਲੁਕੀਨਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਏਕਿਦਰਸੇਵਹਿਦਰਦਵਢਾਏ। ਚਿਏਦਰਗਪੈਧੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰੁਛਡਾਏ। ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਚਿਤਚੰਚਲੁਚਲਾਇਨਦੀਨਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਪਿਸਾਈ। ਜੀਤਪੁਤ੍ਰਪਾਵਹੁਗਲਤਨਕਾਈ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾ
 ਜਨਨਕਹਰਿਗੀਤੀਨਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੮॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਲਗਮੁਹਮਾਗਾ। ਘਟਿਘ
 ਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਮੈਮੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਪੁਸਗਟਿਤੁਮਾਗੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਗੀ। ਅਗਨਿਪਾਲੀਸਾਗਰੁਆਤਿਗਰਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਲੇਸੇਈਨਾਹੀ। ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ। ਪੁਰਾਬੀਚਿ
 ਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਿਅੰਧੁਮਾਰਾਹੇ॥ ੩॥ ਏਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ। ਕਿ
 ਰਤਕੇਥਾਧੋਪਾਪਕਮਾਵਹਿ। ਅੰਧਲੇਸੇਈਬੁਝਨਕਾਈਯੋਬੁਝਰਾਅੰਕਾਰਾਹੇ॥ ੪॥ ਪਿਗਬਿਰੁਕਿਆ
 ਤਿਸੁਪਨਸੀਗਾਰਾ। ਪਰਪਰਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ। ਜੀਉਬੇਸੁਆਪੁਤਥਾਪੁਕੋਕਹੀਮੈਤਿਉਫੇਕ
 ਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥ ੫॥ ਪੇੜੀਪੰਜਗਮਹਿਦੁਖਘਰੇਗੇ। ਨਗਕਿਪਚਹਿਆਗਿਆਨਅੰਧੇਗੇ। ਧਰਮਗਾਇ
 ਕੀਥਾਕੀਲੀਜੈਜੀਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥ ੬॥ ਸੁਰਜੁਤਪੈਅਗਸੀਬੀਖੁਝਾਯਾ। ਅਪਤਪਸੁਮ
 ਨਮੁਖੁਬੇਤਯਾ। ਅਸਾਮਨਸਾਕੁਰੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥ ੭॥ ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਗਸਿ
 ਰਿਭਾਰਾ। ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੀਘਸਿਪਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗਮਨਾਮਿਨਿਸ
 ਤਾਰਾਹੇ॥ ੮॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਜਾਗੀਹੇਤੁਪਿਆਰਾ। ਆਇਆਮੇਰੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ। ਜਮਕੇਠਾਰੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤਬੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੯॥ ਭੁਵਰੀਮੁਰੀਚਲੇਬਹੁਰਾਹੀ। ਮਨਮੁਖਦਝੈਪਵਿਪ
 ਰੀਭਾਰੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੁਵਡਦਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦਿਵਢਾਏ।
 ਸਤਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਗੀਪਾਏ। ਕੰਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੁਲੇ। ਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਰਖਲਚਾਰਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਖੇਰੁ

ਖੇਰਲੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਅਨਮੁਖਪਾਥੁਸੈਲੁਛੀਜੈ॥ ਕਰਲਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਗਕਿਸੁਗਰੀਅਵਤ
ਗੇ॥ ੧੨॥ ਮਾਇਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਏ॥ ਏਨੇਦੁਬਿਧਾਪਰਬਹੁਤੇਗਏ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਰਗਾਤਿਰਤੇਪਤੀਆਗੇ॥ ੧੩॥ ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਬਹੁਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਕਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਹੁਗੁਲਾਅੰਤਰਿਖਪਰਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੧੪॥ ਕੂਕਰਸੂਕਰਕਰੀ
ਅਹਿਭੁਵਿਆਗਾ॥ ਭਉਕਿਮਰਹਿਭਉਭਉਭਉਤਗਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਝੂਠੇਕੂਕਰਮਾਵਹਿਦੁਰਮਾਤਿਦ
ਰਗਹਰਾਗੇ॥ ੧੫॥ ਸਾਤਿਗੁਰੀਮਲੈਤਮਨੁਆਟੈਕੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਸਰਦੀਪਰੇਕੈ॥ ਹਰਿਪਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲ
ਕੁਦੈਵੈਹਰਿਜਾਸੁਦਰਗਹਪਿਆਗੇ॥ ੧੬॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧੁਸਰਲਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਾਤਿਮਿ
ਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਾਹਰਾਗੇ॥ ੧੭॥ ॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ੧
ਘਰਿਰਹੇਮਨਮੁਗਧਾਇਅਸੇ॥ ਰਾਮਜਪਹੁਅੰਤਰਗਾਤਿਪਿਆਨੇ॥ ਲਾਲਚਛੋਰਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰੀਇ
ਉਪਵਹੁਮੁਕਾਤਿਦੁਆਗੇ॥ ੧८॥ ਜਿਸੁਬਿਸਰਿਐਜਮੁਜੋਹਲਿਯਾਗੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਜਾਹਿਦੁਖਫੁਨਿਆਗੇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਗੁਰਮੁਖਤਵੀਚਰਾਗੇ॥ ੧੯॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਰੀਠਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹੁਗੀਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਗੇ॥ ੨੦॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਸੁਦੇਲਹੁ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਖੋਜਿਯਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁਜੇਨਾ
ਰਭਮਣਾਗੇ॥ ੨੧॥ ਸਦਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੁ॥ ਤਤਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ ਅੰਤ
ਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁਪਿਆਗੇ॥ ੨੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡਦਾਲਾ॥ ਜਿਸੁਅੰਤ
ਰਿਸਦਸੁਸਬਦਿਸਮਾਲਾ॥ ਜਿਸਕਉਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਦੁਕਾਜਮਭੈਭਾਗੇ॥ ੨੩॥ ਪੰਚਤ
ਤ੍ਰੀਮਲਿਕਾਇਆਕੀਤੀ॥ ਚਿਸਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਐਚੀਤੀ॥ ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਗੇ॥ ੨੪॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਖਿਮਾਗਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਆਤਮੁਚੀਨਿ
ਪਰਾਤਮੁਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਾਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾਗੇ॥ ੨੫॥ ਸਾਕਤਕੂਕਰਪਟਮਹਿਟੇਕਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਦਕ
ਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਾਵਹਿਫੁਨਿਜਵਹਿਰਭਜੇਨੀਰਕਮਣਾਗੇ॥ ੨੬॥ ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਦਿ
ਨਦੁਕੈ॥ ਜਮਕਾਵੈਭੁਨਕਬਹੁਮੁਕੈ॥ ਬਾਰੀਧਰਮਗਇਕੀਯੈਜੈਸਿਰਿਅਠਰਿਚਿਭਰਮਠਾਗੇ॥ ੨੭॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ ਹਉਮੈਕਰਤਭਵਜਲਿਪਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਨਪਾਵੈਕਈਹਰਿਜ
ਪੀਐਪਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੈਟੈਕਈ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਰੇਸਈ॥ ਜਨਮਸਰਲਾਵਖੁਰੇ

ਵਿਨਾ ਅਵੈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਮਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨੀ ਮਰਹੁ ਫਨੀ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥
 ਸਾਕਤ ਮੁਕਤ ਅਚੇਤਨ ਚੇਤਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾਗੁ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਜੋ
 ਜਾ ਲੈ ਜਿਨਿ ਦਭੈ ਏਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪੁਲੀਸ ਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮ
 ਤ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਅਸਾ ਮਨਸਾ ਬਿਪਿਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇਚ ਲੇ ॥ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਛਾ
 ਗਬਿ ਕਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਬੁ ਕਬਹੂ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿਗੁ
 ਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਿਟਿ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕਖ ਸੇ ਪਾਤਿ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੁ ਮਯਾ १ ਸਗਲ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਦਾਇਆ ਲੁ
 ਪੁਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੁਪੁ ਦਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਤੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚ ਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਭੁ ਲੀਜਗ ਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੈਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜ
 ਗਤ ਪਿਤ ਦਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਭੁਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇ
 ਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤ ਰਹਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿਨ ਦੀਅਗਨੀ ਅਸਗਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈ ਸਥਾ ਦਿਗਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦਰਮ ਤਿ ਰੂਬਹਿ ਦਾਸੁ ਹਿਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਅਪੁਤੇ
 ਜੁਵਾਇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚਤਰ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਠਹਿਰਿ ਰਿਗਤਾਤ
 ਜਿਮਾਇ ਆਹਉ ਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕਿਆ ਟੇਕਟਿ ਕੀਜੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਚੇਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤ ਦੂਤਨ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਦੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹ ਲੇ ॥ ਖਿਚੋ ਤਾਦੇ
 ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਥਾ ਦਸੁ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ
 ਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਮ ਕੈ ਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਤਾਰੇ ॥ ੯ ॥
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਨ ਪਾਣਾ ਵਕਰੇ ਬਿਲਾ ਲਾਵੈ ਜਿ
 ਉਕੈ ਡੀਮੀ ਨੁਪਰਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਕਤ ਫਸੀ ਪਵੈ ਇਕੇ ਲਾ ॥ ਜਮ ਵਾਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੁਣੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ॥ ਅੰਧੈ ਚਿਖੇ ਰਾਖਾ ਪਰੁਸੇ
 ਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਇ ਉਸਲਾ ਲੈ ਸਲਾ ਲੀਮਲਾਤਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸਮਝਏ ॥ ਉ
 ਸੁਰਿ ਜਾ ਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੀਰੀ ਸਖਾਤਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ

ਹਰਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਰ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਟਿ ਕਟਿ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ॥

ਕੀਤਗਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪਦੀ॥ ਬੁਝੈਇੰਦ੍ਰ ਮਹੇਸਿਨਜਾਨੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਅਯੁਕਤਹੁਕਿਉਯਖੀਐ॥
 ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾਤਹੇ॥ ੧੮॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁ॥ ਗੁਰਬਾਨੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰ
 ਸਨੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਬਾਈਘਟਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਹੇ॥ ੧੯॥ ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰ
 ਸੁਖੀਠਾ॥ ਜਿਨਿਚਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਰੀਠਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਨੁਮਨਸਾਮਰਿਸਮਾਤਹੇ॥
 ੨੦॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਧਨਾ॥ ਤਿਨਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜਨਕੀ॥
 ਸਿਗਤਿਦੀਜੈਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਾਤਹੇ॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿ
 ਰਜਲਹੇਗਾ॥ ਜਿਨਿਪਰਚਕ੍ਰਪਰੇਵੀਚੇਗਾ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਾਚਾਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ੧॥ ਵੇਕੀਵੇ
 ਕੀਜੈਤਉਪਏ॥ ਦੁਇਪੈਦੀਦੁਇਰਾਚਲਾਏ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਲੁਮੁਕਤਿਨੇਟੀਸਦੁਨਮੁਖਪਿਯਾਹੇ॥
 ੨॥ ਪੜ੍ਹਹਿਮਨਮੁਖਪਗੁਬਿਧਿਨਹੀਜਨਾ॥ ਨਮੁਬੁਝਹਿਭਗਮਿਭੁਯਾਨਾ॥ ਲੈਕੈਵਫੀਦੇਨਿਉਗਾਹੀਦੁਰਮ
 ਤਿਕਾਗਠਿਠਹੇ॥ ੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ ਵਾਦੁਵਖਲਹਿਤਤਨਜਾਲਾ॥ ਵਿਲੁਗੁਰ
 ਪੁਰੇਤਤਨਪਾਈਐਸਚਸੁਚੇਸਚਰਹੇ॥ ੪॥ ਸਭਸਾਯਾਹੇਸੁਲਿਸੁਲਿਆਖੈ॥ ਅਪੇਦਾਨਸਦੁਪਰਾਖੈ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪੁਤ੍ਰਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਯਾਹੇ॥ ੫॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿਆਖੈਕੇਤੀਬਾਲੀ॥ ਸੁਲਿ
 ਕਹੀਐਕੋਐਤਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਕਉਅਯੁਯਾਖਾਏਆਪੇਅਕਥਕਥਾਬੁਧਿਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਜਨਮੇਕਉਵਾ
 ਜਹਿਵਧਾਏ॥ ਸੋਹਿਲਵੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ ਜੋਜਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤਪਾਏਆਸਿਰਿਸਾਹੇ॥
 ੭॥ ਸਿਧੋਗੁਵੇਜੋਗੁਮੈਰੈਪੁਭਿਕੀਏ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਏਦੁਖਸੁਖਦੀਏ॥ ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭਏਨਿਰਾਏਗੁਰ
 ਮੁਖਸੀਯਸਨਾਹੇ॥ ੮॥ ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਪਰੀ॥ ਸਚੁਸਉਦਾਲੈਗੁਰਦੀਚਰੀ॥ ਸਚਾਵਖਗੁਜਿਸੁਪਨੁਪ
 ਲੈਸਬਦਿਸਚੈਚਿਮਾਹੇ॥ ੯॥ ਕਾਚੀਸਉਦੀਤੇਟਅਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੁਕਰੇਪੁਭਭਵੈ॥ ਪੁੰਜੀਸਬ
 ਤੁਠਾਸਿਸਯਾਮਾਤਿਦੁਕਾਜਮਕਠਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਭੁਕੋਥੈਐਆਪਲਭਲੈ॥ ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਬੋਧਿਨਜਾਨੈ॥
 ਅੰਧੁਯੋਕੀਮਾਤਿਅੰਧਲੈਬੋਧੀਆਇਗਇਆਦੁਖੁਤਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ ਦੁ
 ਖੁਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਹੇ॥ ੧੨॥
 ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਆਵਲੁਜਾਨੁਨਹੀਜਮਧਾਰਾ॥ ਝਯਝੇਰਿਤਤਮੁਯਪਰਤਾਮ
 ਨਿਸਚਚਿਮਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਿਕੇਏਗਨਹੀਜਮੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਦੁਖਦੇਖਹਿਪੀਥੀਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰ
 ਤਰਿਪੁਜਾਅਵਰਨਦੂਜਕਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਚਿਤ੍ਰਨਕਥਨੈਸਿਠਤਿਸਜਾਈ॥ ਜੇਉਤੁਭਵਹਿਰਹਿ

ਰਜਾਈ। ਦਰਗਹ ਪੈਥੇ ਜਾਨਿ ਸੁਧੇ ਲੇਹੁ ਕਮਿਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਕਿਅ ਕਹੀ ਮੈ ਗੁਲਕ ਬਹਿਯੋ ਨੇਗੇ॥ ਅੰ
 ਤੁਨ ਪਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਗੇ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੀ ਮਲੈ ਪਤਿਗੁਰੂ ਤੁਸਿ ਰਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧੨॥ ਮਾਠੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਾਇਅਨ ਗੁਰਗਰਗਤ ਅੰਦਰਿ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਬਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁ
 ਆਪੇ ਅਪੁਰਿ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛੁਜੇ ਹਟਨ ਲੋ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਬਸਤੁ ਸਮਾ ਲੋ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜਵੇ
 ਜਾ ਵਿਜਲੈ ਗੁਰਸ ਕਦੀ ਖੋਲਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਭੀਤ ਰਿਕੋਟ ਗੁਠਾ ਘਰ ਜਾਈ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕੀ ਮਰ ਜਾਈ॥
 ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਖੁਲਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਪਦਿ ਲਪਟੀ ਅਗਨੀ॥ ਇਕ ਵਾਸਾ॥ ਆਪੇ
 ਕੀਤੇ ਖੋਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਦੀ ਜਾਲਿ ਨਿਵੈ ਰੋਕਿ ਰਪਾਤੇ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਪ
 ਰੀਧ ਮਸਾਲਾ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਪਵਲੈ ਖੋਲੁ ਕੀ ਅਸਥਿਰਾਈ ਕਲਾ ਖੀਚਿ ਛਾਰਾ
 ਇਦਾ॥ ੫॥ ਭਰਮ ਅਠਹਾਸ ਲਾਇ ਤੇਰੀ॥ ਚਉਰੁ ਚਲੈ ਪਵਲੈ ਲੈ ਠੇਰੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਾਇ ਦੀਪਕ ਰਾ
 ਖੇਸ ਸਿਧਿ ਸੁਰਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚਉ ਭਰਿ ਨਹੀ ਪਵਹਿ॥ ਸਠ ਲਿਓ ਕਿਰਪੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਵ
 ਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਲਗਵੈ ਹਰਿਗੁਚੇ ਗੁਗਾਇ ਦਾ॥ ੭॥ ਝੰਡੀ ਮਾਇ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਤਤਾਰਾ॥
 ਸੁਰਜ ਕਿਰਨਿ ਨਾਬਿਜੁ ਲਿਗੈ ਲਾਗਾ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਮ ਨਿਭਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਪ
 ਸਗੋ ਕਿਰਨਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਾਇਆਲਾ॥ ਅਨਹਦੁ ਲਝੁ ਲਕਾਰੁ ਸਦਾ
 ਪੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਪਰਿਵਾਇ ਦਾ॥ ੯॥ ਅਨਹਦੁ ਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ॥ ਸਗਲਾ ਬੀਆਪਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭ
 ਛਾਜੈ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੈ ਗੁਲਗਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਈ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ
 ਸਚਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਦੂਜਾ॥ ਏਕੈ ਏਕੁ ਸੁਅਪਰੰਪਰੁ ਪਰੰਪਰਾ ਖਖਾਜੈ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ
 ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਸਚੁ ਗਾਥਿ ਤੁਮਰੈ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ
 ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪੁਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖੈ ਵੇਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆ
 ਪੇ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਰਿਵਿਜੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਹਿ
 ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ ਨਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੈਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਖੁਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ਮਾਠੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਦਰਸਨੁ ਪਵਾਜੈ ਤੂ ਪੁਭਾਵਾ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਲਗਾਵਾ॥ ਤੂ ਪੁਭਾਵੈ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਕਾ

ਨਗਸਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਦਾਸਭਮਾਰੇ॥ ਅਪੁਗਵਾਇਤੇਭੈ
ਗਿਰਤੇਅਨਾਦਿਨੁਮੁਖਿਆਇਦਾ॥ ੨॥ ਈਸਰੁਬਖਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਜ
ਤੀਸਤੀਕੇਭੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਵਿਲੁਜਾਨਾਏਕੋਇਨਜਾਨੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਅਪਲਭਾਏ॥ ਲਖਚਉਰਸੀਜੀਅਦਿਪਏਭਲੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਨਿਹਚਉਰ
ਵੈ॥ ਅਨਮੁਖਾਪੁਗਲਾਏਰੋਵੈ॥ ਨਾਵਹੁਭਲਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇ
ਅਉਜਲਹੋਸਾ॥ ਤਿਸੁਨੈਮੁਨਿਰੇਜਨਅੰਸਾ॥ ਸਗਏਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁਕੇਦੁਖੁਨਪਾਇਦਾ॥
੬॥ ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੁਖਪਰਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੁਵਿਲ
ਭਲੇਭਰਮਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਗੀਮਾਨਵਿਹੁਲੀਭਵੈਸਕਾਈ॥ ਸਾਚਾਗਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਿਰਭ
ਉਸਬਦਹੁਰੁਸਦੁਜਤਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਅਟਲਅੰਤੋਲਅੰਤੋਲਮੁਰਾਰੇ॥ ਖਿਨਮਹਿ
ਚਹੇਭਰਿਉਸਾਰੇ॥ ਰੂਪਨਗੇਖਅਮਿਤਿਨਹੀਕੀ॥ ਤਿਸਬਾਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ॥ ੯॥ ਹਮਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸੀਪਾਮੋਗੇ॥ ਸਾਪਿਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ ਮੈਨਉਸੋਈਜੀਲੇਜਾਸੀਆਪੇਸਾਦੁਵਿਛਾਇਦਾ॥ ੧੦॥
ਪਯੋਸਾਚਸਚੇਸਚਿਆਗਾ॥ ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਆਗਾ॥ ਤਿਭਵਾਲਿਸਾਦੁਕਲਾਮਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀ
ਪਤੀਆਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਵਡਵਡਅਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਈਕਿਨੈਨਰੋਈ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨ
ਵੇਛੁਕਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਧੁਰਹੁਵਿਛੁਨੇਪਹੀਰੋਨੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹਲਾਤਿਪੁਨੇ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁ
ਦੇਵਡਿਆਈਮੋਲਿਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ ਅਪੇਤਿਪਤਾਅਪੇਮੁਕਤਾ॥
ਅਪੇਮੁਕਤਿਦਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਮੋਹੁਦੁਕਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਸੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਲਕਾ
ਰਲਸਮਝੁਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਕੀਤਾਅਪਲਾਕਰਲੀਕਾਰਕਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਸੇਗੁਲਗਾਵਹਿਸਾ
ਚੇਭਵਹਿ॥ ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਹਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕੁਸਾਚਕਹੈਬੇਨਤੀਮਾਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਅਰਬਦਨਰਬਦਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰਾ॥ ਪਗਲਿਨਗਗਨਾਨੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਨ
ਦਿਨੁਗੈਨਿਨਚੰਦਨਸੁਰਜੁਸੁਨਸਮਾਧਿਯਗਾਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਖਾਲੀਨਬਲੀਪਉਲਨਪਾਲੀ॥ ਚਿਪਤਿਖਪ
ਤਿਨਅਵਲਜਾਲੀ॥ ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਹੀਰੁਵਯਾਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਨਾਤਾਦੇਸੁਰਗੁ
ਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ ਦੇਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਯਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗੁਨਹੀਮਲਾਮਰਲਾਨਾਕੋਆਇਨ
ਜਾਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਬਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਨਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨ

ਮਾਨ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਚਾ॥੧॥ ਨ ਤ ਦਿ ਜ ਤੀ ਸ ਤੀ ਬ ਨ ਵਾ ਸੀ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਸਿ ਪ ਸਾ ਧਿ ਕ ਸੁ ਖ ਵਾ ਸੀ॥ ਜੋ ਕੀ
 ਜੀ ਗ ਮ ਭੇ ਖੁ ਨ ਕੋ ਈ ਨ ਕੋ ਨ ਖੁ ਕ ਹਾਇ ਚਾ॥੫॥ ਜ ਪ ਤ ਪ ਸੇ ਜ ਮ ਨ ਬ ਤ ਪੁ ਜਾ॥ ਨ ਕੋ ਅ ਖਿ ਵ ਖ ਲੈ ਦੁ ਜਾ॥
 ਅ ਪੇ ਅ ਪੁ ਭਿ ਪਾਇ ਵ ਗ ਸੇ ਅ ਪੇ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪਾਇ ਚਾ॥੬॥ ਨ ਸੁ ਚਿ ਸੇ ਜ ਮੁ ਤੁ ਲਾ ਸੀ ਮਾ ਲਾ॥ ਕੋ ਪੀ ਕ ਰੁ
 ਨ ਗ ਉ ਬੁ ਆ ਲਾ ਤੇ ਤੁ ਮੰ ਤੁ ਪ ਖੇ ਤੁ ਨ ਕੋ ਈ ਨ ਕੋ ਵੇ ਸੁ ਵ ਜਾਇ ਚਾ॥੭॥ ਕ ਰ ਮ ਪ ਰ ਮ ਨ ਹੀ ਮਾਇ ਮਾ ਮਾ ਖੀ॥
 ਜਾ ਤਿ ਜ ਨ ਮੁ ਨ ਹੀ ਚੈ ਸੇ ਅ ਖੀ॥ ਮ ਮ ਤ ਜਾ ਲੁ ਕਾ ਲੁ ਨ ਹੀ ਮ ਖੈ ਨ ਕੋ ਕਿ ਸੇ ਧਿ ਮਾਇ ਚਾ॥੮॥ ਨਿ ਦਾ ਬੰ ਦੁ
 ਨ ਹੀ ਜੀ ਦਿ ਨ ਜੀ ਦੋ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਗੋ ਰ ਖੁ ਨ ਮਾ ਛੋ ਦੋ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਗੀ ਮਾ ਰੁ ਪਿ ਅ ਨੁ ਕੁ ਲ ਚਿ ਪ ਤਿ ਨ ਕੋ ਰ ਦਾ
 ਤ ਗ ਲਾਇ ਚਾ॥੯॥ ਵ ਰ ਨ ਭੇ ਖ ਨ ਹੀ ਕ ਹ ਮ ਲ ਖ ਰੀ॥ ਦੇ ਉ ਨ ਦੇ ਹੁ ਰ ਗ ਉ ਗਾਇ ਤੀ॥ ਹਿ ਮ ਜ ਗ ਨ ਹੀ ਤੀ
 ਗ ਥਿ ਨ ਵ ਲੁ ਨ ਕੋ ਪੁ ਜਾ ਲਾਇ ਚਾ॥੧੦॥ ਨ ਕੋ ਮੁ ਲਾ ਨ ਕੋ ਕ ਜੀ॥ ਨ ਕੋ ਸੇ ਖੁ ਮ ਸਾਇ ਭੁ ਰ ਜੀ॥ ਰ ਈ ਮਾ ਤਿ
 ਗ ਉ ਨ ਹ ਉ ਮੈ ਦੁ ਨੀ ਮਾ ਨ ਕੋ ਕ ਹ ਲੁ ਕ ਹਾਇ ਚਾ॥੧੧॥ ਚ ਉ ਨ ਭ ਗ ਤੀ ਨਾ ਸਿ ਵ ਸ ਕ ਤੀ॥ ਸਾ ਜ ਰੁ ਮੀ ਤਾ ਬਿ
 ਦੁ ਨ ਹੀ ਰ ਕ ਤੀ॥ ਅ ਪੇ ਸਾ ਹੁ ਅ ਪੇ ਵ ਲ ਜਾ ਰ ਸਾ ਚੇ ਏ ਹੋ ਭਾਇ ਚਾ॥੧੨॥ ਬੇ ਦ ਕ ਤੇ ਬ ਨ ਸਿ ਮਿ ਤਿ ਸਾ
 ਸ ਤਾ ਪ ਠ ਪੁ ਰਾ ਲ ਉ ਦੈ ਨ ਹੀ ਮਾ ਸ ਤਾ ਕ ਹ ਤਾ ਬ ਕ ਤਾ ਅ ਪਿ ਅ ਰੇ ਚ ਰੁ ਮਾ ਪੇ ਅ ਲ ਖੁ ਲ ਖਾਇ ਚਾ॥
 ੧੩॥ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਭ ਲਾ ਤਾ ਜ ਗ ਤੁ ਭਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਬ ਝੁ ਕ ਲਾ ਮਾ ਡ ਲੁ ਰ ਹਾਇ ਆ॥ ਬ ਹ ਮਾ ਬਿ ਸ ਰੁ ਮ
 ਹੇ ਸੁ ਭਿ ਪਾਏ ਮਾਇ ਅ ਮੇ ਹੁ ਵ ਪਾਇ ਚਾ॥੧੪॥ ਵਿ ਰ ਲੇ ਕ ਉ ਰੁ ਰਿ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਲਾਇ ਆ॥ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਦੇ ਖੈ
 ਹੁ ਕ ਮੁ ਸ ਬਾਇ ਆ॥ ਖੰ ਡ ਬ ਹ ਮੰ ਡ ਪਾ ਤਾ ਲਾ ਮੰ ਭੇ ਗੁ ਪ ਤ ਹੁ ਪ ਰ ਗ ਟੀ ਮਾਇ ਚਾ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰ ਤੁ
 ਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋ ਈ॥ ਪੁ ਰੇ ਗੁ ਰ ਤੇ ਸੇ ਝੀ ਹੋ ਈ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਾ ਚਿ ਰ ਤੇ ਬਿ ਸ ਮਾ ਦੀ ਬਿ ਸ ਮ ਭ ਏ ਗੁ ਲ ਗਾਇ ਚਾ॥
 ੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾ ਰੁ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਅ ਪੇ ਅ ਪੁ ਭਿ ਪਾਇ ਰਿ ਗ ਲਾ॥ ਸਾ ਚ ਥਾ ਨੁ ਕੀ ਚਿ ਦ ਇ
 ਮਾ ਲਾ॥ ਪ ਦਿ ਲ ਪਾ ਲੀ ਅ ਗ ਨੀ ਕਾ ਬੰ ਪ ਨੁ ਕਾਇ ਅ ਕੋ ਵ ਰ ਚਾਇ ਚਾ॥੧੮॥ ਨ ਉ ਪ ਰ ਥਾ ਪੇ ਥਾ ਪ ਲ ਹ ਗੈ ਦ
 ਸ ਵੈ ਵਾ ਸ ਅ ਲ ਖ ਅ ਪੈ ਗੈ॥ ਸਾਇ ਰ ਸ ਪ ਤ ਭ ਰੇ ਜਾ ਲਿ ਨਿ ਰ ਮ ਲਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮੈ ਲੁ ਨ ਲਾਇ ਚਾ॥੧੯॥ ਗ ਵਿ ਸਾ ਸਿ ਦੀ
 ਪ ਕ ਜੋ ਤਿ ਸ ਬ ਈ॥ ਅ ਪੇ ਕ ਰਿ ਵੈ ਖੈ ਵ ਡਿ ਮਾ ਈ॥ ਜੋ ਤਿ ਸ ਰੁ ਪ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖ ਦਾ ਤਾ ਸ ਰੇ ਸੇ ਭ ਪਾਇ ਚਾ॥੨੦॥
 ਗ ਰ ਮ ਹਿ ਹ ਦ ਪ ਟ ਲ ਵਾ ਪ ਗਾ॥ ਪੁ ਰੇ ਤੇ ਲਿ ਤੇ ਲੈ ਵ ਲ ਜ ਗਾ॥ ਅ ਪੇ ਰ ਤ ਨੁ ਵ ਸਾ ਹੇ ਏ ਵੈ ਅ ਪੇ ਕੀ ਮਾ ਤਿ ਪਾਇ
 ਚਾ॥੨੧॥ ਕੀ ਮਾ ਤਿ ਪੁ ਵ ਲ ਹ ਗੈ॥ ਵੇ ਪ ਰ ਵਾ ਹੁ ਪੁ ਰੇ ਭੇ ਡ ਗੈ॥ ਸ ਰ ਬ ਕ ਲਾ ਲੇ ਅ ਪੇ ਰ ਹਿ ਮਾ ਰੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਕਿ ਸੈ ਖੁ ਝਾ
 ਇ ਚਾ॥੨੨॥ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਪੁ ਰਾ ਗੁ ਰੇ ਭੇ ਟੈ॥ ਜ ਮ ਜੰ ਦ ਰੁ ਮ ਮੈ ਟੇ ਟੈ॥ ਜੀ ਉ ਜ ਲਾ ਮੰ ਤ ਰਿ ਕ ਮ ਲਾ ਬਿ ਗਾ ਸੀ ਮਾ
 ਪੇ ਬਿ ਗਾ ਸਿ ਧਿ ਮਾਇ ਚਾ॥੨੩॥ ਅ ਪੇ ਵ ਰ ਖੈ ਅੰ ਮਿ ਤ ਪ ਰਾ ਰ ਤ ਨ ਜ ਵੇ ਹ ਰ ਲਾ ਲਾ ਅ ਪਾ ਗਾ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੀ ਮ

ਲੈਤਪੁਰਾਪਈਐਪੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੧॥ਪੇਮਪਦਾਰਥੁਲੈਐਐਐਕਬਹੀਨਘਟਸਿਪੁਰਾਭੇਲੋਸਚੇ
ਕਵਪਗੀਐਸੋਚੇਸਚਿਦਪਾਇਦਾ॥੨॥ਸਚਾਸਚਿਦਵਿਰਲਾਕੋਪਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੇਇਸੁਹਕਮੁਪਛਾਣੈਮਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਹੁਕਮੇਆਇਆਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਦੀਸੈਜਗ
ਤੁਭਿਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਕਲਾਤਰਾਇਦਾ॥੪॥ਹੁਕਮੇਪਰਤੀਪਦਿਲਾਸਿਰਿਭਾ
ਗੇ॥ਹੁਕਮੇਪਦਿਲਾਪਾਟੀਗੈਲਾਗੇ॥ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾ॥ਹੁਕਮੇਖੇਲਾਖੇਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੇਆ
ਡਾਏਆਗਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਜਲਥਲਾਤਿਭਵਲਵਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਸਾਗਿਰਾਸਸਦਾਫੁਨਿਹੁਕਮੇਦੀਖਾਦਿਖਾਇਦਾ॥
੬॥ਹੁਕਮਿਉਪਏਦਸਅਉਤਗਾਦੇਵਦਾਨਵਅਗਲਤਅਪਗਾ॥ਮਨੈਹੁਕਮੁਸੁਦਰਗਪੈਝੈਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੭॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਛਤੀਹਗੁਦਾਗੇ॥ਹੁਕਮੇਸਿਪਸਾਪਿਕਵੀਚਾਗੇ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਬੀਸ
ਤਜਾਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਗਾਇਦਾ॥੮॥ਕਾਇਅਕੋਟਗਝੈਮਹਿਰਾਜਾ॥ਨੇਬਖਵਾਸਤਲਾਦਰਵਾਜਾ॥ਮਿ
ਥਿਓਭੁਨਾਗੇਘਰਿਵਾਸਾਯਾਬਿਪਾਪਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੯॥ਸਤਸੋਚੇਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ਜਤਸਤਸਿਜਮੁ
ਸਗਟਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਨਕਸਹਜੀਮਐਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੦॥੧੧॥ਮਾਗੁਮਯਲਾ੧
ਸੁਨਕਲਾਅਪਰੇਪਰਿਪਾਗੀ॥ਅਪਿਨਿਗਲਮੁਅਪਰਅਪਰੀ॥ਅਪੇਕੁਦਗਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਨਹੁਸੁਨੁਉਪਾ
ਇਦਾ॥੧੨॥ਪਦਿਲਪਾਟੀਸੁਨੈਤੇਸਾਜੇ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗਵਰਾਜੇ॥ਅਗਨਿਪਟੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾ
ਗੇਸੁਨੇਕਲਾਰਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੁਨਹੁਬਯਾਬਿਸਨੁਮੇਸੁਉਪਏ॥ਸੁਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥ਇਸੁਪਦਵੀਚਾ
ਠੇਸੇਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਰਮੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸੁਨਹੁਸਪਤਸਰੇਵਰਥਾਪੇ॥ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਅ
ਪੇ॥ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੁਆਗੁਰਮੁਖਿਨਵੈਠਿਰਿਬਾਹੁਫੈਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੁਨਹੁਚੰਦਸੁਰਜੁਗੈਲਾਗੇ॥
ਤਿਸਕੀਜੋਰਿਤਿਭਵਲਸਾਗੇ॥ਸੁਨੇਅਲਾਖਅਪਰਨਿਗਲਮੁਸੁਨੇਤਾਵੀਲਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸੁਨਹੁਪਗਤਿ
ਅਕਾਸੁਉਪਏ॥ਬਿਨੁਬੀਮਾਰਖੇਸਚੁਕਲਾਪਏ॥ਤਿਭਵਲਸਾਜੀਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆਅਪਿਉਪਾਇਖਪਾ
ਇਦਾ॥੧੭॥ਸੁਨਹੁਖਾਟੀਸੁਨਹੁਥਾਟੀ॥ਸੁਨਹੁਉਪਜੀਸੁਨਿਸਮਾਟੀ॥ਉਤਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿ
ਰਿਕਰਥੈਬਿਸਮਾਦਸਬਾਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੧੮॥ਸੁਨਹੁਗਤਿਦਿਨਸੁਦਾਇਕੀਏ॥ਚਿਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਾਦ
ਖਦੀਏ॥ਸੁਖਦਖਧੀਤੇਅਮਰਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ॥੧੯॥ਸਾਮਵੇਦੁਭਗੁਜੁਜਰਮ
ਬਰਬਲਾ॥ਬਰਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਝੈਗੁਲਾ॥ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤਿਉਬੋਲੇਜਿਉਬੋਲਾਇ
ਦਾ॥੨੦॥ਸੁਨਹੁਸਪਤਪਤਯਉਪਏ॥ਸੁਨਹੁਭਵਲਗੇਯਿਵਲਾਏ॥ਅਪੇਕਾਰਲਕੀਆਅਪਰੰਪ

ਰਿਸਤੁ ਤੋਰੇ ਕੀ ਅਕਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਾਭੇ ਗੀਛਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਦਾਹ ਉਮੈ ਦੁਖ ਪਾ
 ਏਆ ਜਿਸੇ ਨਿਪਾਕੇ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਨ ਹਉ ਪਜੇ ਦਸ ਮਵਤਾ
 ਗਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ਦੇਵ ਦਾਨ ਵਰਣ ਗੀ ਪਰਬਾਜੇ ਸਭਿ ਲੇਖਿ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਹੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤਾਰੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰ
 ਏ ਲਾਸੈ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਸੁੰਨ ਹਉ ਪਰਗਾਸਾ ਦੇ ਹਸੈ ਜੋ ਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿ
 ਆਸਾ ॥ ਬੁਭੁਕਸਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਾਲੇ ॥
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਵਲੇ ॥ ਗਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗੀ ਅਨੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨਾਇ ਅਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਗਾ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝੁ ਨ ਹੀ ਅਨੀਕ ਰਹੁ ਨਿਬੇਗਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉ ਮੈ
 ਸਰਸਾ ਨਹ ਲੋਭੀ ਭੁਕੁ ਕਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਫੀਚਾਗਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਗਾ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਮਿਰਮਲ ਨ ਦੁਸ਼ਬਦ ਪੁਨਿ ਸਦੁ ਗਮੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
 ਜੂਹ ਦੇਖਾ ਭਰਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਆਇਨਾ ਏਈ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਗਹਿ
 ਰਿਨਿ ਰਲਾ ਮੁਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਲਨ ਭਰਾਉ
 ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਚਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕਲਜਾਤੀ ਚਿਹਾ ਅਜਗ ਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਅ ਕਾਲ
 ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੀ ਮਨਿ ਰਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾ
 ਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੈਵਰ ਤਾਇ ਚਉਥੈ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕੀਟੋ ਏਕ ਗਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰੇ ਅਨਹ ਦਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨ
 ਰਿਰਸਮ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਾ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਤੁਅ ਮੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗੀਅਨ ਰਤਨੁ
 ਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਬੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੁ ਖਪਿਅਸਮ ਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਧੰਨੋ ਜਨੁ ਘਾ
 ਟਿਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਧਿ ਤਕੇ ਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਾਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਅਧਿਅਤਮ
 ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨਾ ਸਿਰਸਾ ਬੇਦੁ ਰਸਾ
 ਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਬੇਦੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾਬੀ ਤਿਭਵਨ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਨ

ਇਹ ਬਿਪਿਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਮੈਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੇਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰ
ਹਿਰਹਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਅਪਿਤਰਹਿ ਸਿੰਗਾਤਿ ਕੁਲਤਾਰਹਿ ਤਿਸ ਫਲ ਜਨਮੁ ਜਾਗਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਦੁਰ
ਮੈਦੁਰਜਾ ਲੈਸੇਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗਵਮੁ ਲਮਹਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਚਤੁਰਦਸਹਦ ਦੀਵੇ ਦਇਸਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚਨਾਗੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪਨਿ
ਰਮੇਲਾ ਕਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਰਹਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਰੈ ਤਖਤੈ ਕੀਲਾਇਕਾ ॥ ਪੰਚਸਮਾਏ ਗੁਰਮ
ਤਿਪਾਇਕਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਐਸਾ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚਕਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਤਖਤਿ ਸਯਾ ਮੁਹਿ ਵੈਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਦਵਤਾਈ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲਿਵਲਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਪਹੁਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਮੈਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿਪਨੁ ਸਿੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੇਵਿ ਰਹੁ ਸਰਲਾ
ਈ ॥ ਭਸਕਰੁ ਚੇਰੁ ਨਾਨਾ ਗੈਤਾ ਕਉ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੂਏ ਕੰਕਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਰਜਾ ॥
ਤੂ ਅਪਿਸਵਰਹਿ ਜਨ ਕੇਕ ਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਮਰੈ ਲੁਅਪਰੁ ਮਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿ ਰਥਾ ਨਿਸੁਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚਯੋਕਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਉਪਰਿ ਏਕੰਕਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਸੁਨਿ ਸਮਾਪਿਲਾਗਾ
ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਲੈ ਹਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਜੇ ਲਹੁ
ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅਤਮ ਗਮਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਟਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰਗੀਅਨ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈਗਰ ਦਿਮਾਰੈ ਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚਕਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਅਪਿਪਛਲੈ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਅਵਲਾਜਾ ਲੁਚਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਨਪਉ ਲਉ ਡਾਵੈ ॥
ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵੈ ॥ ਪੰਚਸਬਦੁ ਟੂਟਕਾ ਗੁਨਿ ਗਲੁ ਪੁਪਭੈ ਅਪੇਵਾਇ ਸੁਦਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਭਉਥੈ
ਗਗਾ ਸਹਜੇ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਾਹਦਿ ਗਤਾ ॥ ਮੈਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਲੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾ
ਇਆ ॥ ੯ ॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇਕਾ ਟੀਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੇਭ ਉਭੈ
ਜਨੁ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਲੈ ॥ ਚੁਫੈ ਕਰਮੁ ਸੁਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਲੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾ ਲੈ ਅਪਿਪਛਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸਕਾ ਚੇਰੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਅਪੇਵਲਾਜਾਗਾ ॥ ਅ
ਪੇਪਰੇ ਪਰਖਲਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲਿ
ਦਇਆ ਪੁਤ੍ਰਿਧਾਰੀ ॥ ਅਪਿਟਿਧਿਟਿਗਵਿਹਾਰਿ ਮਾਥਨ ਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਰੁ ਗੁਰਪੁਰਖੈ

ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ ਪੁਰਖੁ ਦਾਨ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ॥ ਦੁਜਾ ਮੈਟੈ ਏਕਾ ਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਗਲਾ ਮੁਜੇ ਨੀਅਕੁ ਲਾਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ॥੧੪॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਾ ਦਿਸੁ ਖੋਲੀ॥ ਆਪੁ ਵੀਚੇ
ਗਿਆਨੀ ਜੋਈ॥ ਨਲਕਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿਗੁਲ ਲਾਹਾ ਸਤ ਸਿਗਾਤਿ ਸਦੁ ਛਲਾ ਪਾਇਆ॥੧੫॥੧੬॥

ਮਾਛੁ ਮਹਲਾ : ੧ ਸਦੁ ਕਹਤੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਰਲਾ॥
ਗੁਰੁ ਬੋਧਿ ਸੁਗੁਰੁ ਬੇਈ ਤੁਲਾ ਮਨ ਰਿਜੀਪ ਪਾਰਿ ਲੈ ਘਾਇਆ॥੧॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤ ਲੋਭਾ ਬੀਨਾ ਸਗੁ
ਨ ਉਦਮੁ ਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨਾ॥ ਉਪਰਿ ਪੈਰੈ ਪੈਰੈ ਅਪਰੰਪਰਾ ਜੀਨਿਆ ਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤ ਗੰਧੈ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਚਰੀਐ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖ ਉਚਤਤਤ
ਤੁਮਹੀ ਅਵਰੁਨ ਦਤੀ ਅਗਾਇਆ॥੩॥ ਸਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੈ ਸਰਲਾ॥ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਾ ਜੀ ਤੈਲ
ਗਿਤ ਰਲਾ॥ ਅਕਸੁ ਕਬੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਨਿਗਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ॥੪॥ ਸਚਾ ਬਿਰੁ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ
ਨਪਵੈ॥ ਬਿਰੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਾਮਾ ਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਮੁਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਸਾਇ ਲੁਕਹੁ ਨ ਕਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੫॥
ਸਚਾ ਬਿਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦ ਅਥਾਹੁ ਮਧਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਲੇਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗਤਿ ਤਕੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਯਮਨ
ਲਾਗੈ ਅਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬੀਨਾ ਸਿਖ ਪਾਇਆ॥੭॥ ਉਪਜਾਹਿ ਬਿਨ
ਹਿ ਬੀਪਨਿ ਬੀਪੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਇ ਅਕੇਹਾ ਲਿਠੇ ਪੈ॥ ਜੇਨੁ ਗਮਨੁ ਮੁਨਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੀਪਿ
ਚਲਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਰੁ ਗੁਰਮਨੁ ਮੁਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਿਸਨ ਗੋਵਰੁ ਪਤਾਰੇ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸਾਇ ਬਿਪਲ ਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਨਲਕਹਰਿ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਇਆ॥
੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰੁ ਸਦਤਾਰੀ॥ ਅਤਮ ਚੰਸੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਗੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਠਹੇਕਾ ਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਪਿ
ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜਾਹੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ
ਪਤੀ ਜੈ॥ ਉਸ ਤਤਿ ਸਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ॥ ਚੀਨੁ ਆਪੁ ਜਪੁ ਜਗ ਦੀ ਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥੧੩॥ ਜੇ ਬੁਝੀ ਖੀਰੀ ਸੋ ਜਾ ਲਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭ
ਗੇ ਭੋਗ ਲਹਾਹਾਰੈ ਅਤੀਤੁ ਸਥਾਇਆ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅ

ਖੀਦੇਖਉਚਿਯਾ॥ ਸਵਲੀਨਾਮੁਸੁਲੈਹਰਿਬਾਲੀਨਕਰਹਿਭੰਗਿਰੋਗਾਇਆ॥੧੫॥ ੨੦॥ ਮਹੁਮਹਲਾ
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਪਰਹੁਪਰਨਿੰਦਾ॥ ਲਭੁਯੋਭੁਤਾਜਿਹਉਨਿਚਿੰਦਾ॥ ਭੁਮਕਸਿੰਗਲੁਤੇਕਿਨਿਗਲਾਹਰਿਅੰ
 ਤਰਿਹਰਿਗੁਪਾਇਆ॥੧॥ ਨਿਸਿਟਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਚੰਦਾਇਲੁਦੈਖੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਭੰਤਰਿ
 ਪੈਖੈ॥ ਅਨੰਦਗੁਪੁਅਨੁਪੁਸਗੁਪੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪੁਭੁਤਾਗੇ॥ ਸਸਿਖਰਿ
 ਸੁਹਦੀਪਕੁਗੈਲਾਗੇ॥ ਏਖਿਅਚਿਟੁਲੁਉਭਿਵਲਾਗੀਸਭਾਕਿਭਵਲਿਕਹਮੁਸਥਾਇਆ॥੩॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਪਾਏਕਿਸਨਾਭਉਜਾਏ॥ ਅਨੰਤਉਪਦਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਉਚੀਪਦਵੀਉਚੋਉਚਾ
 ਨਿਗਲਸਥਦਕਮਾਇਆ॥੪॥ ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਅਤਿਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਨਾ
 ਨਕਉਚੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਗਾ
 ਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਪੀਗਾ॥ ਦਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਥਾਹੁਜਿਨਮਿਨਜਾਇਆ॥੬॥ ਭਗ
 ਤਿਉਤੇਭੁਗਸਥਾਦਿਤਰੰਗਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਗਾ॥ ਹਰਿਭਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇ
 ਜਗਤਸਥਾਇਆ॥੭॥ ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਚਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਕੋ॥ ਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਕੋ॥
 ਉਤਮਸਿੰਗਤਿਗਤਿਮਤਿਉਤਮਜਗੁਭਉਜਲਪਾਰਿਤਗਾਇਆ॥੮॥ ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤ
 ਸਥਾਦਿਗੁਰਤਰੰਗੀਐ॥ ਅੰਤਰਕੀਦਾਬਿਪਾਅੰਤਰਿਜਗੀਐ॥ ਪੰਚਬਾਲਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਰਨੰਤਰਿ
 ਧਟਖੁਚਵਾਇਆ॥੯॥ ਸਾਕਤਨਰਿਸਥਦਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ ਸਥਦਸੁਗਤਿਬਿਨੁਆਈਐ
 ਜਾਈਐ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਗਾਇਲਾਹਰਿਪੁਰੈਭਾਗੀਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰ
 ਹੈਰਖਵਾਯਾ॥ ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਯਾ॥ ਸੁਨਿਅਨੰਦਅਨਹਦਵਜੈਗੁਰਸਥਾਦਿਨਿਭੰਜਨੁਪਾਇ
 ਆ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਹਿਲੇਖਾ॥ ਆਪਿਅਯੋਪੁਭਦਗਤਿਹੈਦੇਖਾ॥ ਆਪਿਅਤੀਤਅਜੋਨੀਸਿਭਉ
 ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਜਾਲੈ॥ ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਲੈ॥
 ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਭੰਤਰਿਬੁਝੈਅਨਤਨਮਨੁਕੋਯਾਇਆ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਨਮਿਨਿਭੰਜਨਗਸਿਆ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਸਿੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਯਜੇਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥
 ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪੁਭਜਾਲੈ॥ ਰਹੈਆਲਿਪਤਚਲਤੇਘਰਿਆਈ॥ ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਥਾਤਿਹੁ
 ਯੋਈਸਚਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ ੨੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਕੁਦਗਤਿਕਰਨੈਹਰਮਪਾਰਾ॥
 ਕੀਤੇਕਸਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ ਹੁਕਮੁਚ

ਲਾਇ ਹਰਿਆ ਭਰਪੂਰੇ। ਕਿਸੁ ਨੇ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰੇ। ਗੁਪਤ ਪਰਗਟ ਹਰਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦੇਖ ਹੁਵਰ
 ਤੈਤ ਕੁ ਸਥਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਗਰਿ ਸਮਾਏ। ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਅਨਦ
 ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੇ ਚਰ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈਭ ਗੁਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ। ਅੰਤਿ ਸਥਾਈ
 ਚਲਾਵਾਗਾ। ਮੇਘ ਸਾਰਨੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
 ਗੁਰ ਪੁਰਾ। ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ। ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਠਗਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ੫॥ ਸਿਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗਾ। ਜਾਚਿ ਕਸੇ ਵਕਰੇ ਦਰਿ
 ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਮ ਹਰਿ ਭੁਲਾਏ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ
 ਤਿਪਤਿ ਪਾਏ। ਸਾਕਤ ਰਉਰ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਮੁੰ
 ਦ ਅਥਾਹਾ। ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਲਾਹਾ। ਬੀਖਿ ਆਮ ਲੁਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸਿਤੋ ਖੁਪਾਇ
 ਆ॥ ੮॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸਿਕਰੀ ਜੈ। ਅਸਾਮਾ ਹਿਨਿ ਰਸੁ ਠੀ ਜੈ। ਸੀਸਾ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਠਿਰਿ ਬਾ
 ਹੁ ਚਿਰੇ ਗੁਨ ਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਚੇ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਵਰੀਆਏ। ਕਉਨੂੰ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਮਾਣਾਏ। ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰ
 ਤਿਏ ਕਾਵਰ ਤੈਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਵਚਿ ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾ। ਇਕ ਬਹਿਸੁ
 ਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾ। ਅਜਗਰ ਕਪਟ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਏ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਕਰੀ
 ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ। ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਚੈ ਰਾਣੁ ਸੁਭਿ ਮੈ। ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਈਐ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ। ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਿਜ ਮੁਕਬਹਿ ਗੀਆ
 ਨਾ। ਗਮਨਾ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇ ਮੰਗ
 ਮਭਈ। ਰੇਚਕ ਭੰਡ ਕਪੂਰ ਕਮਨਾਹੀ। ਪਾਖੰਡ ਪਗਮੁ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਥ ਦਮਾਹੁ ਸੁਪਾ
 ਏਆ॥ ੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੋਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਰੀਆ। ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਭ ਕਹਮੁ ਪਛਾਨੀਆ। ਨਸਕ ਅਤ
 ਮਾਮੁ ਸਥਾਇਆ। ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੨੨॥

ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਗੁਰਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਲੀ ਵਾਰਿਆਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿਆ ਸਮਾਈਏ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
 ਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਏ॥ ੨॥ ਆ

ਪੇਲੇਦੇਵਾਡੇਆਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਈ। ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤਫਿਰੈ। ਬਿਲਾਸਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ। ੧੫
 ਤੇ। ੩। ਹਉਮੈਆਈਆਵੇਚੇਪਈ। ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਤਿਗਵਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਗਾਇਰਚੈਸਾਚੈਰਹਿਆਸ
 ਮਈਯੋ। ੪। ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਾਮਰਤਨਪਾਇਆ। ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਰਿਸਮਾਇਆ। ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕ
 ਰਤਾ। ਆਪੇਦੇਇਬੁਝਈਯੋ। ੫। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪੁਗਵਾਏ। ਮਿਲਿਪੀਤਮਸਥਦਿਸੁਖਪਾਏ। ਅੰਤਰਿ
 ਪਿਆਰੁਭਰਤੀਗਤਾ। ਸਹਜਿਮਤੇਥਾਹਿਆਈਯੋ। ੬। ਦੂਖਨਿਵਰਣਗੁਰਤੇਜਾਤਾ। ਆਪੀਮਿਲਿਆ
 ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਸੋਈਬੁਝੈ। ਭਉਭਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਯੋ। ੭। ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆ
 ਪੇਦੇਵੈ। ਸਚੈਸਥਦਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈ। ਜਠਜਮੁਤਿਸੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਾਚੈਸਿਉਥਾਹਿਆਈਯੋ। ੮। ਤੇਸ
 ਨਾਮਗਨਿਜਲੈਸੀਸਾਗਾ। ਜਾਲਿਜਾਲਿਖਪੈਬਹੁਤਵਿਕਾਗਾ। ਮਨਮੁਖਉਰਨਪਾਏਕਬਹੁਸਤਿਗੁਰਬੁ
 ਝੁਝਈਯੋ। ੯। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਰਭਗੀ। ਸਾਚੈਨਾਮਸਦਾਹਿਵਲਾਗੀ। ਅੰਤਰਿਨਮੁਰਵਿ
 ਅਧਿਕੇਵਲਾਤਿਸਨਾਸਥਦਿਬੁਝਈਯੋ। ੧੦। ਸਚਾਸਥਦੁਸਚੀਰੈਥਾਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੈਕਿਨੈ
 ਪਛਾਲੀ। ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ। ਆਵਲਜਾਲੁਰਹਾਈਯੋ। ੧੧। ਸਥਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚਕਾਏ।
 ਨਿਗਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ। ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਲਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਯੋ। ੧੨। ਗੁਰਤੇਬੁਝੈ
 ਤਾਦੁਬੁਝੈ। ਨਾਮਵਿਹੁਲਾਕਥਿਕਾਥਿਲੁਝੈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕੀਵਰਿਆਈ। ਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਈਯੋ। ੧੩।
 ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਚਾਬੁਝੈ। ਗਿਆਨਵਿਹੁਲਾਕਿਛੂਨੁਝੈ। ਗੁਰਕੀਦਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਥਾਲੀਸ
 ਥਦਿਵਜਾਈਯੋ। ੧੪। ਜੋਪੁਰਿਗਯੋਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਕੋਇਨਮੇਟੈਪੁਰਿਛੁਰਾਇਆ। ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿਗਯੋਖਿਪਈਯੋ। ੧੫। ਅਪਲੀਨਦਰਿਕਰੋਸੋਪਾਏ। ਸਚੈਸਥਦਿਤਾਵੀ
 ਚਿਤੁਲਾਏ। ਨਾਨਕਦਸੁਕਰੋਬੈਰੀਤੀ। ਭੀਖਿਆਨਮੁਦਰਿਪਈਯੋ। ੧੬। ੧॥ ੨੩॥ ਮਾਗੁਮਯ ੩
 ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ। ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
 ਵਹੁਕੋਈਯੋ। ੧॥ ਲਾਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ। ਗਿਆਨੀਪਿਆਰੀਆਖਿਸੁਲਾਏ। ਸਕੁਨਾਰਿਜਕਸਮਾ
 ਤੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਯੋ। ੨॥ ਆਈਆਮੋਹਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਸਾਰਾ। ਅਨਾਦਿਨੁ
 ਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸੋਭਿਨਹੋਈਯੋ। ੩॥ ਆਪੇਜੋਵਿਵਿਛੋੜੇਆਪੋ। ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆ
 ਪੋ। ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਪਸਾਰਾਹੋਰਹਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਯੋ। ੪॥ ਆਪੇਲਾਇਲਾਏਸੋਲਾਗੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਭ
 ਉਭਰੇ। ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਯੋ। ੫॥ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਪੁ

ਗਏ ਇਥਿ ਮੇਸੇ ਮੇਟ ਲਾਜਾਏ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੇ ਹੋਈਏ। ੬। ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਤਾ। ਅਪੇਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਦਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਬ
 ਦੁਖੀ ਨਿਸੁ ਖੁਹੋਈਏ। ੭। ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਲਨ ਬੁਝੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਅਖੀ ਸੁਝੈ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਮੁਰਵੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਹੋਈਏ। ੮। ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਤੰਤੁ ਜੈ ਰੈ ਲਾਗਾ। ਜਨਮ ਤਰੀਨ ਮੁਚਿ ਮਭਾਗਾ। ਆਵਤ
 ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਹੋਈਏ। ੯। ਕਾਇਆ ਕੁ ਸੁਪ ਹਉਮੈ ਮਲਾਈ। ਜੇਸ
 ਉਧੇਵ ਹਿਤ ਮੈਲੁ ਜਾਈ। ਸਬਦਿ ਪੈਤ ਰਛੀ ਹੋਵੈ ਠਿਰਿ ਮੈਲੀ ਪੁਲਿਤ ਹੋਈਏ। ੧੦। ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ
 ਸਿਧਾਰਹੀ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨਵੀ ਚਰਹੀ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਇ ਅਮੋਹੁ ਬਥਾ ਜੀਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿਤ ਹੋਈ
 ਹੋ। ੧੧। ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਰੈ ਲਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਮਿਲਿ ਵੈਡ ਭਾਗੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਾ ਦੁਰਵਹਿ
 ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈਏ। ੧੨। ਗੁਰਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ। ਪੁਰਸੇਵ ਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾ ਪੈ। ਸਦਾ
 ਸਬਦੁ ਹੋਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਨਾਹੁ ਚਾਖੈ ਸਦੇ ਸੋਈਏ। ੧੩। ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਖੇ
 ਉਗਿਧਾਰੇ। ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਉਹੇਰਨ ਜਾਲਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਈਏ। ੧੪। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ। ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈਏ। ੧੫। ਅਪੇ ਗੁਲਦਾ
 ਤਾ ਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀਸਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈਏ। ੧੬। ੨।
 ੨੦। ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚੈ ਕੋ ਦਾਤਾ। ਗੁਰਸੇਵ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ। ਏਕੋ ਮ
 ਮਹੁ ਏਕ ਪਤਿ ਸਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰਥ ਲਾਈਏ। ੧। ਸੇਜ ਨੁਨਿਗ ਮਲਾ ਜੈ ਨਿਅਪੁ ਪਛਾਤਾ। ਅਪੇਆ
 ਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਲਗਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈਏ। ੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੀਮਿ
 ਲੇਖਤਿਆਈ। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨੀਂਦ ਕੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ। ਨੀਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਵੀ ਲਾਈਏ।
 ੩। ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਖਿ ਸੁਲਾਏ ਸੁਰਾ। ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮਿਤ ਸਹਸਾਚਾ ਮ
 ਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਈਏ। ੪। ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ। ਘਰ ਜਲ ਤੇ ਕੀਖ ਬਰਿਨ ਪਾਏ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁਨ ਪਈਐ ਪੜ੍ਹਿਥ ਕੇ ਸੰਤਿ ਨਾਈਏ। ੫। ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਠਿਰ ਹਿਭੇ ਖਸਾਰੀ। ਬਿਨੁ ਸਬ
 ਦੇ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਮਾਰੀ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲ ਤਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈਏ। ੬। ਇਕਿ ਰਿਗਿ ਕੁਟ
 ਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ। ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭ
 ਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਏ। ੭। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨੀਂਦ ਕਾ ਰੋਕ ਰਿਵਿਗੁ ਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉ ਕੈ ਜੇ ਸੁਕਤਾ। ਜ

ਮਕਾਨੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਰੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨ ਭੂਖਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੈਸੀ ਬਲ ਤਬ ਲਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਬ
ਹੁਤ ਵੀਚਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨੀ ਮਰ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭੁਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾ
ਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਗਹਿਤ ਹੀ ਬੂਝੀ ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਧੂਝੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇ
ਕਰੰਗੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰ ਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਏ ਦੇਈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੈਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਉਠੁ ਗਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿ ਭੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜ ਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨਾ
ਲ ਨਿਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏ ਕੇ ਦ
ਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਛੁੜੇ ਨ ਹੀ ਨ ਦਰੀਸਤ ਜੀ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਆਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਰੇਈ ਮਨਿ
ਦੇਖਹੁ ਭਿਵਲਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਆਨ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਨਕ ਨ ਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਛਾ ੩ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੇ
ਜਾ ਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਠਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੭ ॥ ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਧੂਝੈ ਆਗੈ
ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾ ਮੈ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪ
ਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੯ ॥ ਪਿਧੈ ਪਵਤ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾ ॥ ਠਹਿਰੇ ਵੈ ਕੇ ਚਰੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੁਰੈ ਸਬਦੇ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਗਮ ਤਿਥੂ ਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰੀ ਆਗੈ ॥ ਅਉਗਲਿ ਅ
ਗੈ ਅਉਗਲਿ ਆਗੈ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਗਮ ਤਿਨ ਮੁਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੧ ॥ ਅਉਗਲਿ ਅਗੈ ਕੰਤ ਨ
ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ਜੁਠ ਕਮਵੈ ॥ ਪਿਰਕਾਸ ਉਤਜਾਲੈ ਮੁਗਖ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਗਮ ਤਿਥੈ
ਟੀਖੇ ਟਕਮਵੈ ॥ ਸਿਗਾਰ ਕਰੇ ਪਿਰਕਾਸ ਮਨ ਭਵੈ ॥ ਗੁਲਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰਕਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੨੩ ॥
ਆਪੇ ਭੁਕ ਮੁਕ ਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕ ਨ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੋਹਿ ਮਿ
ਲਾਈਐ ॥ ੨੪ ॥ ਹਉ ਮੈਧਾ ਤ ਮੋਹ ਸਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਸਾ ਚੀ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਆਇਆ ਮੈਰੈ ਸੋਇ ਰੇ ਅ
ਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਭੁਕ ਰਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਨੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਿਵਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥

ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਰਖੈ ਓਘਾਰੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇਓ
 ਠੇ ਦੇਵਨੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਘਰੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਾਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ॥੧੨॥
 ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਮੈ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਜਿ ਤੁਭੁ ਵੈ ਤਿ ਤਰਾ ਹਿ ਚਲਾਏ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥
 ਆਪੇ ਸੇਜਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰ ਵਨੁ ਮਸੁਦੁ ਗੁਜ ਸਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਸੋਇਆ ਜਾਈਐ॥੧੪॥
 ਸੇਵਤ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿ ਆਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਏਕੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੈ
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖੁ ਭੁਭਉ ਜਾਈਐ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ॥
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਐ॥੧੬॥ ੪॥ ੨੬॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਸਚੁ ਸਾਝਾ ਹੀ ਰਹਿ ਰੰਗੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ॥ ਸਾਭਿ ਘਟ ਭੋਗ ਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ
 ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿ ਆਪਣੀ
 ਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੈ ਠਾਸੀਐ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਝਾ ਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਥਾਇ ਸਾਝਾ ਹੀ॥ ਸ
 ਚੈ ਸਥਾਇ ਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾਸੀਐ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਕਾਰਾ ਦਮਿਕ ਦਾਗਾ॥ ਬੁਢਿਯ
 ਵੈ ਬਿਨਸੈ ਦਰੁ ਤ੍ਰਯਾਗੈ ਬਾਗਾ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੪॥ ਸਚਾ
 ਉਕਾਸੁ ਰਾਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਪਾਗਾ॥ ਸਦਾ ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿ ਤੁਘ ਟਿਹਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਝਿ ਹਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਆਗੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗੇ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ
 ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗਸਿਰਾਸੀਐ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚਾ ਦਿਖਾਈ ਆਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੇਨੀ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਆਇਆ ਆਪਿ
 ਭੂਲਾ ਜਾਖ ਸਮਿ ਭੂਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਆਬਿਨਾਸੀਐ॥੮॥ ਕ
 ਮਿਕ੍ਰਿਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾਹਮ ਗੁਲਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ॥ ਭੁਬ ਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ
 ਤਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਬਿਨਾਸੀਐ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰੈ ਜੋਗਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਹੋਇ ਗਾ॥
 ਆਪੇ ਬਖਾਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਗਾ॥ ਹਰਿ
 ਸਾਚੈ ਸੇਤੀ ਵਲ ਜੁਵਾਪਾਗਾ॥ ਸਦੁ ਪਨੁ ਜੀਮਿ ਮਾਤੋ ਟਿਨਾ ਮਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅ
 ਵਗਾਇ ਅਰੋਨੇ ਗੁਲ ਕੀਜੈ॥ ਆਪੇ ਬਖਾਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ਇਕ ਤਨਾਮਿ ਨਿਵਾ
 ਸੀਐ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਮਝਨੇ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਏ ਸਦਾ

ਗਿਆਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੩॥ਅਨਲਵਉਭਰੀਭੁਲਾਈ॥ਆਇਆਮੋਹਿਸੁਪਿਨਕਈ॥ਮਨਮੁਖਅਪੈਕਿਛੁਨਸੁਣੈ॥੧੪॥
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਗਾਸੀਏ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਆਇਆਬੁਝੇ॥ਅਪਲਾਪਰਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੁਝੇ॥ਪਗਨੰਦਾ
 ਕਰਹਿਬਹੁਚਿੰਤਾਜਾਲੈਦੁਖੈਖਿਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੬॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਾਰਕਰਈ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥
 ਨਸਕਨਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਵਾਸੀਏ॥੧੭॥੫॥੨੭॥ਮਾਭੁਮਲਾ੩ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾ
 ਬਿਗੁਸਾਚਾ॥ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਭਜਗੁਕਾਚਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚਿਪੁਤੀਜੈਏ॥੧੮॥ਤੇਰੇਗੁ
 ਲਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅਈਗੁਰਮਤਿਇ
 ਹਮਨੁਭੀਜੈਏ॥੧੯॥ਆਇਆਲਹਰਿਸਥਾਦਿਨਿਵਾਸੀ॥ਇਹਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ਸਹਜੇਗੁਲਗਵੈਗੰਗੀ
 ਰਾਤਾਰਸਨਾਰਮੁਰਵੀਜੈਏ॥੨੦॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਵਿਹਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਫਿਰੈਇਆਈ॥ਜਮਕਾਲਾਪ
 ਰੀਮੁਹਤ੍ਰਿਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਅਰਜਾਛੀਜੈਏ॥੨੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕੋਰਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁ
 ਝੈ॥ਮੈਬੈਕਮਾਲਾਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਲਿਕਿਆਕੀਜੈਏ॥੨੨॥ਜੇਸਚਿਲਗੋਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾ
 ਗੇਮਸਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹਸਿਰਿਆਕਖਸਮੁਰੈਆਪੇਆਪੇਗੁਲਮਹਿਭੀਜੈਏ॥੨੩॥ਗੁਰਕੋਸਥਦਿਸਦਾਜਨੁ
 ਜੈਏ॥ਨਮਗਾਇਲੇਇਹਮਨੁਮੈਏ॥ਆਇਆਮੋਹੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਛੀਜੈਏ॥੨੪॥ਸ
 ਭਨਵਿਚਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਦੀਪਰਗਟੋਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਏ॥੨੫॥ਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਨਿਵਾਰਨਹਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਥਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ਸਭਕਿਛੁਆ
 ਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁਭੀਜੈਏ॥੨੬॥ਆਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੋਸਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਰੈਸਥਦਿ
 ਵੀਚਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਭੀਜੈਏ॥੨੭॥ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਸਾਦਿਬੈਰੋਜਮ
 ਕਾਭਉਪਵਹਿ॥ਜਮੁਨਛੋਰੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਈਮੈਹਰਿਹਰਿ
 ਰਸਨਾਪੀਜੈਏ॥੨੮॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਨਹਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸੀਤਿਸੁਖੁਹਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪ
 ਵਨਸਦੈਬਾਣੀਗੁਰਮਤੀਅੰਤਰੁਭੀਜੈਏ॥੨੯॥ਬਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਰੀ॥ਤੈਗੁਲਬਧਕਮੁ
 ਕਤਿਨਿਰਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਜਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਏ॥੩੦॥ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਬੁਝਹਿ॥ਆਇਆਕਾਗਲਿਪਵਿਪਵਿਲੁਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਆਗੀਅਲੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਤਤਰ
 ਤਰੀਜੈਏ॥੩੧॥ਬੇਦਬਾਦਨਭਿਅਖਿਵਖਾਲਹਿ॥ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਥਦਪਛਾਲਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸ
 ਭੁਭੇਦਿਦ੍ਰਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਏ॥੩੨॥ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੇਈ॥ਤਿਨੁਬਿਨੁਦੁਜਾ

ਅਵਤਰਕੋਈ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇ ਮਨੁਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਦਰ ਵੀਜੋ। ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
 ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ। ਨਿਜਾ ਪਰਿਵਾਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੇਰੁ ਨ ਮਾਇਆ। ਸਦਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਪਟਨੈ
 ਤਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਸਰੀਰੇ। ੧॥ ਸਚਾ ਸਚਿ ਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ। ਨਤਿ ਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਜਾ ਪਸਾਰਾ। ਸਚਾ ਪ
 ਰੁਖਿ ਆਕਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਅਵੈ ਚੁਥੈ ਕੋਈ ਚਰੀਰੇ। ੨॥ ਸਚੈ ਯਾਏ ਸੇ ਜਨ ਯਾਗੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਾ ਬਦਮ
 ਸਤ ਕਿਵਰੁ ਭਾਗੇ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀ ਚਰੀਰੇ। ੩॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸ
 ਯਾਗੇ। ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ਗੀਆ ਨਿਰਤ ਨਿਰਉ ਮੈ ਮਾਰੀ। ੪॥ ਆਇ
 ਆਮੇਰੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ। ਸਚੁ ਨਿਵਸਿਆ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਇਆ। ਸਚੈ ਕੀ ਸਭਾ ਸਚੀ ਕਰਲੀ ਚਉ ਮੈ ਤਿ
 ਖਾਨਿ ਵਾਗੇ। ੫॥ ਆਇ ਆਮੇਰੁ ਸਭਾ ਅਪੇ ਕੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿ ਨਹੀ ਚੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਕ
 ਮਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਸਰੀਰੇ। ੬॥ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਭ ਭਾਈ। ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ। ਗੁ
 ਰਮਾਤਿ ਸਦਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀ ਤਯੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਗੇ। ੭॥ ਸਚਿ ਯਾਗੇ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ। ਸਚੈ ਸਬਦੇ
 ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ। ਮੈਥੈ ਸਚੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਸਵਾਗੇ। ੮॥ ਬਿਨੁ ਸਚੈ ਜੋ ਦੂਜੈ ਯਾਇਆ। ਮ
 ਏ ਆਮੇਰੁ ਦੁਖ ਸਥਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ। ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੇ। ੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ
 ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ਪੁਰਖੀ ਯੋਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ। ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਵੀ ਚ
 ਰੀਰੇ। ੧੦॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਯਾਗੀ। ਅਲਾਟਿ ਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਸਮਾਪੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਿਆਗੀ। ੧੧॥ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਯਾਏ। ਅਪੇ ਭਾਵੈ ਅਪਿ ਮਿਲਾ
 ਏ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰਾਇਆ ਮੇਰੁ ਖੁਆਗੀ। ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ
 ਨਾਤਿ ਸੁਕੁਟੈ ਬੁਧਾਤਿ ਸੁਮਤਾ। ਏਕੋ ਵੇਕਰਵੈ ਆਸਭਾ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀ। ਮਾਕਾ ਮਾਧਾਗੀ। ੧੩॥
 ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ। ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਪੁਰਖ ਸਮਾਇ ਖਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਸਾਚੈ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
 ਸਚੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਗੀ। ੧੪॥ ਜਾਤੁ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੀਰਾਗੀ। ੧੫॥ ਅਪੇ ਵੈਖੈ ਕੁਮਿ ਚਲਾਏ। ਅਪਣਾ ਭਾਵਾ ਅਪਿ ਕਰਾਏ। ਨ
 ਨਕਨੀਮਰਤੇ ਕੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਨਾਨੀ ਮਿਸਵਾਗੀ। ੧੬॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੀਨਾ। ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ। ਸਭਨਾ ਸਰਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਿਨੀ ਅਪਣਾ
 ਆਪੁ ਪਛਾਤਾਗੇ। ੧॥ ਜਿਨੀ ਕਰਮਾਧੀ ਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਉਪਾਏ। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਆਪੇ ਯਾਏ। ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿ

ਸੁਆਮੇਯੋਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਅਵਗਉਲੁਕੈਸੇਸਾਗਾਮਾਇਆਮੋਹਬਹਾਦਿਭੈਬਿਕਰਾ॥੪੫੮
 ਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਈਕਿਮੁਲਿਯਗੇਚਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆ
 ਭਾਲੀਯਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਯਾਗੇਜੋਬੋਲਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਤਾਹੇ॥
 ੪॥ਮਗੁਲਤਹੀਕਿਅਬੋਲਾਹਬੋਲਾਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾਜੀਉਭਵੈਤਿਉਗਾਖਹਿਰਹ
 ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤਪੁਭਲਾਤਾਸਚੀਕਰੈਯਾਏ॥ਅਵਗਲਛੋਰਿਗੁਲਮਾਰਿਸ
 ਮਾਏ॥ਗੁਲਮਹਿਏਕੋਨਿਗਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਤਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀ
 ਦੁਗਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਲਾਅਪਲੈਗੰਗਿਸਦਰਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆ
 ਕਮਲੁਏਕੁਮਾਲਾਮਨਮੁਖਸਬਦਨਬੁਝੈਇਅਲਾਗੁਰਪਰਸਦੀਕਾਈਅਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾ
 ਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਗਪੈਉਗਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੋਸੋਈਫਲਪਾਏਜੀਉਰੋਗੁਮ
 ਜੀਠੈਗਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖਾਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਠਿਗਿਠਿਗਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸ
 ਦਾਸਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮਨਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਥਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਨਹੀਕਿ
 ਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਤੂਸਭਨੀਥਾਈ॥
 ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਈਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਇਹਮਨੁਨਾਮੋਗਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੋਗਤਪਾਵੈ
 ਤੁਸਗੀਗਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਗਾ॥ਅਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨੀਬੂਝਹਿਏਕਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
 ਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝੁਬੂਝਾਈ॥ਵੇਲੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮਿਮਿਲੈਵਾਰਿ
 ਆਈਸਹਾਜਿਰਹੈਗੰਗਿਗਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਛੋਰੈਛਹਿਛੋਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਦੂਕੈਨਹੀਛੋਰੀ॥ਸ
 ਦਾਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦਵਸੈਮ
 ਨਿਅਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਭੀਕਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਦਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥੩॥ ਮਾਹੁਮਘਲਾ੩
 ਮਾਪੇਕਰਤਾ ਸਭਾਜਿਸੁਕਰਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਗੀਸਰਲਾ॥ਅਪੇਗੁਪਤਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ਜੋਤਪੁਭਵੈਸੋਈ
 ਕਰਸਹਿਸਚੈਸਿਉਮਨੁਗਤਾਹੇ॥੨॥ਅਪੇਹੀਰਰਤਨੁਅਮੋਲਾ॥ਅਪੇਨਦਰਿਏਲੇਤੇਲੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
 ਸਹਦਿਤੁਮਹੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਏਵੈਪੁਰਿਤੇਗੀ॥ਮਰੈਨਜੀਮੈਦੂਕੈਛੋਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁ
 ਲਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਰੁ

ਦੇਵਸਥਾਇਆਜੋਤੁਤੁਭਲੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੀਸਾਗਾਰਰਖੁ
 ਸੇਗੁਸਭਦੁਖਹੈਭਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸੁਖਪਾਏਜੀਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਪੁਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤਨਕੋਈਮੇਟਲਾ
 ਰਗਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਮੋਖਦੁਆਗਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਠਲਾਪਾਇਆਜੀਨਿਆਪੁਰਬਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥ਮਾਇ
 ਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਲਾਦੁਖਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰੀਮੁਢੇਭੇਖਪਾਗੀਅੰਤਕ
 ਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਭਲੈਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲਾਬਿਖਕਾਏਦੂਖਸਥਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮ
 ਲਾਨਿਰਮਲੈਬਾਦੀਹਰਿਸੇਦੀਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਲਾਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਗਠਾ
 ਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਲਾਅਵਗਲਕਾਏਕੋਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਘਨੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪੁਭਨਿਰਮਲੁਮ
 ਤਿਅਪਾਗਾ॥ਆਪੇਮੈਲੈਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਦਾਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਾਤਾਹੇ॥
 ੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਮਤਿਬੁਝੈਕਰਿਵੀਚਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰ
 ਮਲੁਗਸਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਗੜਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਥਾਜਾਗਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਠੈਅ
 ਤਿਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਦਰਿਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾ
 ਗਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਲੁਕਰੇਵੇਚਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਤੇਲਿਤੇਲਾਏਅੰਤਰਿਸਥਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਵਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਗਾ॥ਮੂਰਖਪਵਰਿਸਥਦਨਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਥਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਦੀਸਦਾਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆ
 ਈਜੁਗੀਜੁਗੀਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੧੭॥੩੧॥ਮਾਗੁਮਹਲ ੩ ਸੇਸਦਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਲਹਾਰਾ॥ਸ
 ਥਦੇਦੂਖਵਿਰਲਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਸ
 ਚੁਦਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੇਸੇਵਹਿਸਾਦੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿ
 ਭਗਤਾਮੇਲੇਅਪੀਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਦੀਸਦਾਗੁਲਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਏ
 ਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੁਕਰਹਿਪੁਰਾਪੁਪਛਾਲਾਹਿ॥ਏਕਸਾਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਜਾਲਾਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁ
 ਸਚੇਵਲਜਾਰੇਪੁਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੈਕਉਗੁਰਸਥਦੁਬੁਝਾਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੈਕਾਏਜਮਕਾਠਾਹੇ॥੫॥ਭੈਨੈਪਰੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜ
 ਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਪੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਾਇਠਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵ
 ਯਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਰਿਨਾਮੇਲਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇ

ਸਚਾਸਚੀਨਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਦੈਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੇਹਰਿਤਿਨਸਿਰਿਉਕਕਾਰਹੇ॥ ੮॥ ਅ
ਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਯਾਹੀਗੁਲਦਾਤਾਲੇਖਕੇ
ਇਨਮੰਗੈਤਹੇ॥ ੯॥ ਬਹਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰਾਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਤੁਪਵਹਿਅਯਖਅਭੇਵਾ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਕਰਹਿਤੁਅੰਪਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਯਹੇ॥ ੧੦॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਈਪਈ॥ ਏਕੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨ
ਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਮਹਾਪਾਇਗੁਲਗਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਉਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਹੁ
ਕਮਨਜਾਲਹਿਸਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਾਡਿਆਈ॥ ਹੁਕਮੇਵੈਪਰਵਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਲੈ॥ ਸਾਵਤਰਗੈਇਕਤੁਘਰਿਅਲੈ॥ ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਹੇ॥ ੧੩॥ ਸਭਜਗ
ਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਵੋਈ॥ ਸਬਦੁਸਯਾਹਰਿਸੇਜਨਨਿਗਮਲਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਤਹੇ॥ ੧੪॥ ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਭਾਵੈ
ਤਿਉਤੁਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਹੇ॥ ੧੫॥ ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਲਗਾਵਾ॥ ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥
ਨਨਕਸਾਚਕਹੈਕੋਨੇਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੩੨॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਯਿਵਲਾਗੀ॥ ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਰਵਿਆਪਟਅੰਤਰਿ
ਸਬਦਿਸਚੈਚਿਮਾਹੇ॥ ੧॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਚਿਮਾਹੇ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਉਮੈਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥
ਸਦਾਮੁਕਤਰੈਇਕਰੰਗੀਨਹੀ॥ ਕਿਸੈਨਾਲਿਕਹਾਹੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਘੋਰਾਮੰਧਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਕੋਇਨਪਵੈਪਾਗਾ॥ ਜੇਸਬਦਿਰਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੇਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹੇ॥ ੪॥ ਵਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ ਦੂਜਾਭਉਆਪਵਰਤਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਆਲਿਪਤੇਵਰਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹੇ॥
੫॥ ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਲਹਿ॥ ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਲਹਿ॥ ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾ
ਈ॥ ਮੈਜਾਮੁਕਾਢੇਲਾਏਕਾਂਸਾਹੇ॥ ੬॥ ਅਠਰਿਚਿਜਮੁਆਰਿਆਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੇਕਿਨਆਈ॥
ਸਬਦੁਸੁਲੇਤਾਦੁਰਹੁਭਾਗੀ॥ ਮਤਮਾਰੇਹਰਿਜੀਉਵੈਪਰਵਾਹੇ॥ ੭॥ ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੈਸਭਾਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਏ
ਹਜਾਮੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੁਕਮੁਕਮਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਕਢਦਾਸਾਹੇ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀ
ਆਅਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸਚੁਬੁਝੈ॥ ਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖੁਤਾਹੇ॥ ੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰੀਮਾਥਿਪਾਤਾ॥ ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਰੇ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗਰ
 ਭਿਉ ਪਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਠਿਰ ਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਦੇ ਦੁਰਮਤਿ ਛਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਪ ਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ॥ ਨਾਮਿ ਜੈ ਮੈ ਨਾਮੁ
 ਨਾਮੁ ਪਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਠਹਿਰੀ ਗਿਰਤੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਝੈ ਦੇਯਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਜੋ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰੇ
 ਰੇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਸ਼ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਏਵਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ
 ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੁ ਨਾਮੁ ਸ
 ਯਾਹੋ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਕੇ ਪਰਵਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੩੩॥ * ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਦਾ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਗਵੇ ^{ਮਾਰਮਤ} ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਭਮ
 ਤਿਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੋਈ॥ ਸਭਨਾ ਪਤਿ ਪਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦੇਂਦਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਰ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਥਿਪਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੈਂ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏਹੁ
 ਕਮੁ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੈਸਾਰਾ॥ ਅਪੇਕ
 ਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਂਦਾ ਸਾਸਗਿਰਹਾਰੇ॥ ਗਾਕੋਟਿ ਮੇਕਿ ਸਹਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੇ ਗੁਣਾਏ॥
 ਹਰਿ ਸਾਯਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ॥ ਜੋ ਮ
 ਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਕਾ ਚਰਿਕਾ ਚੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਰ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਆਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਸਾਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ
 ਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਪੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
 ਸਚੈ ਚਿਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਅਗਮ ਅਨੀਸੰਪਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕਰਮ ਠਿਰਿ ਜੋ ਨੀਪਾਏ॥ ਬਿਖਿਅਕ
 ਗਣਿ ਯਬੁਝੈ ਕੁਕਮ ਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੇਹਾਰੇ॥ ੮॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
 ਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ॥ ੯॥
 ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ਲਾ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੁ ਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ
 ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਸੁਣਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਪਨਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੋਇ ਵਿਛੋੜ

੧੩੧ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਸਦਾਸਾਯੀ ॥ ਸਤਨਾਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋਸਰਿ ਚੁਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈ ਚੁਪਰੇ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਬੀ ਅਕਬ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਪਿ ਸੇਧਾਹੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰ ਜਲਹਾਰਾ ॥ ਤੇਗ ਲਿਖਿ ਆਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਦੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਹਸਾਗਲਾਤਨਤਹਾਰੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਵਾਜਾ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਈ ਪਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਰਜੁ ਸੇਹਾਰੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੈ ਪਾਭਿ ਸਾਚੈ
 ਕੁਖੇ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵੇ ਗੈ ਸਾਭਿ ਸਦੇ ਹੀ ਮਾਰ
 ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਵਜੈ ਪਉਲੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਯਟੀ ਹੋਵੈ ਗੀ
 ਆਨਰਤ ਨੁਸਬਦੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧੇ ਗਚਾਨ ਲੁਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅਪਲੀ ਗਹਲਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਏਕੁ ਸੁ
 ਦਿਸੁ ਏਕੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੀਅਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸ
 ਤੁਧੁ ਆਪਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵ ਲਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਸਾਭਿ ਸਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਗਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਚੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਯਾਹੇ ਬਾਹਰਿ
 ਕਹੇ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਵਿਲੁਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਅ
 ਮਰਪਦੁ ਤੇਰੇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਸਾਭਿ ਗੁਲ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਮਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇ ਸੇਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਘਟ ਨਿਗਮ ਲੁਤਾ
 ਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਯਾਹਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਰੀਰਾ ਤੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਏ ਪਗਲਾਵਾ ਸੁਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੇ ਅਕਬੁ ਕਥੇ ਸਾਯਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚੇ ਵੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ
 ਗੁਲ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੇ ਕਰਸੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਭੁਲਾਠ ਉਰਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅ
 ਸੁਕਰ ਮਕਾਏ ॥ ਬੀਖਿ ਆਰਾਤਾ ਬੀਖਿ ਆਖੇ ਜੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਮਾਪਿ ਆਪਿ ਸਾਯਾ
 ਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲ ਪਭੁਤੁ ਝੁਹੀ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਈ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ

ਸਬਦੇਸਦਸਲਾਹੇ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਪੁਰਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਨਕਜਗੁਕੁਲ
 ਗਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਲਗਵਰਗੁਲੀਸਮਾਹੇ॥੧੬॥੧੭॥੨੫॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩
 ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਦਸੇਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਰੇਈ॥ਹਰਿਗਸਿਭੀਨੇਸਦਾਪਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿ
 ਸੀਲੁਸੈਨਾਹੇ॥੧੮॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿਆਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਗਾ॥ਨਉਨਿਪਿਨ
 ਮੁਵਾਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਛੋਰਿਅਮਾਈਆਕਾਯਾਹੇ॥੨੦॥ਰਈਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੇਈ॥ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੇਈ॥ਏਕੁਪਿਆਇਨਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਨਿਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਤਿਨਾਹੇ॥੨੧॥ਅਵ
 ਲੁਜਾਲਾਕੈਨਕੇਈ॥ਜੀਮਲਮਰਲਾਤਿਸੈਤੇਰੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਦਾਪਿਆਵਹੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈ
 ਤੇਪਾਹੇ॥੨੨॥ਸਦੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕੋਪੁਸਬਦਿਨਿਵੈਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖ
 ਪਾਈਐਸੀਲੁਸੈਚੋਖੁਸਭੁਤਾਹੇ॥੨੩॥ਹਉਮੈਮੋਹੁਉਪਜੈਸਿਸਾਗਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਮੁਵਿਸਾਗਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਨਮੁਪਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਗਿਲਾਹੇ॥੨੪॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾ
 ਜਾਵਾਇਆ॥ਸਦਕਾਰਜੁਸਾਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹੇ॥੨੫॥ਖਿਨਮਹਿਰੇਖਿਨਮਹਿਰੇਵੈ॥
 ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੈ॥ਸਿਧੇਗੁਵਿਜੇਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏ॥ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹੇ॥੨੬॥ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਉਮੈਰੇਗੁਨਤ
 ਹੇ॥੨੭॥ਗਸਕਸਖਾਏਪੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਏ॥ਅੰਤਰਿਰੇਗੁਮਹਾਦਖੁਭਾਗੈਬਿਸਟਾ
 ਮਹਿਸਮਾਹੇ॥੨੮॥ਬੇਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਦਹਿ॥ਘਟਮਹਿਕਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾਦਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੈਵੈਰਸਨਾਹਰਿਅੁਤਾਹੇ॥੨੯॥ਘਰਿਵਬੁਛੇਡਹਿਬਾਰਿਧਾਵਹਿ॥ਅਨਮੁਖਾਐਸਾਦੁਨਪਾਵ
 ਹਿ॥ਅਨਰਸਠਾਤੀਰਸਨਾਠੀਕੀਬੋਲੇਹਰਿਗੁਮੁਖਿਨਤਾਹੇ॥੩੦॥ਅਨਮੁਖਦੇਹੀਭਗਮੁਭਤਾਹੇ॥ਦੁਰ
 ਮਤਿਮੈਰੇਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗੈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰਪਿਮਰੂਭੁਜੈਲਾਇਆ॥ਸੁਪੈਸੁਖੁਨਤਾਹੇ॥੩੧॥ਕੀਚਨਦੇਹੀਸਬਦ
 ਭੁਤਾਹੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਹਰਿਸਿਉਪਿਆਗੈ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮਹਲੁਪਾਏਭਾਟਾਬੁਝਿਸਮਾਹੇ॥
 ੩੨॥ਅਪੇਦੈਵੈਦਵਲਹਾਗਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਗਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅ
 ਥਾਹੇ॥੩੩॥ਜੀਉਪੰਡੁਸਭੁਰੈਤਿਸੁਕੇਗਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਠਕੁਰਮੇਗਾ॥ਨਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆ
 ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹੇ॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਗੁਰ
 ਮੁਖਿਗੈਅਨੁਧਿਆਨੁਅੰਪਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕੇਰਪਰਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਇਦਾ॥੩੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੂਮਾ

ਚੁਲਟਿਪਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨ ਦੁਬਜਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੨॥
 ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ। ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚ ਸੁਭਾਖੀ। ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
 ਦਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿ ਨਾਵੈ। ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ। ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦੀ ਸਚੀ
 ਰੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਦਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰ ਲੀ। ਸਦ
 ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਸਚੁ ਕਰਾਇ ਦਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਵਹਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੰਤੀ ਪਾਏ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ
 ਭਗਮੁ ਗਵਾਏ। ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ਦਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰ ਲੀ
 ਸਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੀਰੀ ਰਤਾ। ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਵੈ ਮਨੁ ਮੇਜਿ ਸੁਲਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਭਿਵਲਾਏ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀ ਜੇ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਦਾ॥ ੯॥
 ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਮੀਰਿ ਵਸਾਏ। ਆਪ ਲੈ ਭਾ ਲੈ ਸਦਾ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਭਾ ਲੈ
 ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੈ। ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀ ਜੈ। ਬਿਖਿ ਆਰਾਭੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵ
 ਰਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੁਖੁ ਕਮਾਏ। ਮਰਲ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਮਰਲ ਜੀਵਨੁ ਜੇ ਸ
 ਆਰਿਜਾ ਲੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਭ ਭਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁਹਿ ਪਰਵਾਨਾ। ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਾ।
 ਮਰੇ ਨ ਜੀ ਮੈਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੀ ਜੀਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਹਉ ਮੈ ਵਿਚ
 ਹੁ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਛਿਰੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ। ਆ
 ਪੇਵੈ ਖੋਖਿ ਪਿਉ ਥਪੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਲਾਇ ਲੈ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਨੀ ਮਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ॥ ੧੫॥ ੩੭॥
 ਮਨੁ ਮਰਯਾ ੩ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ। ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ। ਆਪੇ ਨਿਅਉ ਕਰੇ ਸ
 ਭੁਸਾ ਚਾਸਾ ਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਕਾਇ ਆਕੇ ਵਹੈ ਮਾਕਾਗਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ।
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀਢੇਗੀ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਗਲਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਇ ਆਕੇ ਚਰੇ ਕੇਵਲੁ ਅਪਾਗਾ। ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਆ
 ਸਬਦੁ ਅਪਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਲਾਸ ਚੇ ਮਿਲਿ ਪੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਕਾਇ ਆਰਿ ਮੰਦਰੁ
 ਹਰਿ ਅਪਿਸ ਵਹੇ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਗੇ। ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵਲ ਜਾਨਿ ਵਾਪਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲ
 ਏ ਦਾ॥ ੪॥ ਸੇਸੁ ਚਾਜਿ ਕਰੇ ਪੁਸ਼ਿ ਵਹੇ। ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਗੇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਾ

ਇਦਾ॥੫॥ਨਿਗਮਭਗਤਿਐਨਿਗਦੀ॥ਮਨੁਤਨੁਪੋਵਹਿਸਥਦਿਵੀਚਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰੈਰੀਗਿਰਤਾਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਆਪਵੈ॥ਸੁਖਪਯਰਿਤਿਆਗੀਮਹਾਦੁਖਪਵੈ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਠਉਰਨਪਵੈਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰਾਮੀਪਵੀਚਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਦੀ
 ਸਗੀ॥ਕਿਅਕੋਕਰਕੇਵੇਚਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੁਗਾਸਚੈਸਥਦਿਮਹਾ
 ਬਯਸੁਗਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਤਿਆਈਸਚੈਸੇਉਚੇਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰੀਅੰਦਰਿਸਚੈਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
 ਰਲਾਬੁਣੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਵਸਿਆਘਟਾਅੰਤਰਿਗਨਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦੇਸੈਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਲੇ
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਜਮਕੀਠਸੀਕਬਹੁਨਤੁਣੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁ
 ਹੋਭਕੋਈਨਹੀ॥ਜਬਯਗੁਗੁਰਕਸਥਦੁਨਕਮਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਮਿਲਿਆਸਦੁਪਾਇਆਸਚੈਸਚੈਸਮਾਇ
 ਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮਕੋਰੋਪੁਸਥਲਸਿਸਾਗਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਵਹਿਸਭੁਦਖਕਾਪਸਾਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖਪਾਵਹਿ
 ਸਚੈਸਥਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪਉਲੁਪਾਦੀਹੈਬੈਸਿਤਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇ
 ਜਾਤਿਸੈਪਛਾਲਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੋ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰੋਹੈ
 ਆਪੋ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈਸਥਦੁਪਛਲੈ॥ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੬॥੩੮॥ਮਹੁਮਹਾ ੩
 ਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਦਾਇਆਪਤਿਦਤਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਤਾ॥ਤੁਪੁਨੇਸੇਵਹਿਸੇਤੁਣਹਿਸਮਾਵਹਿਤੁਆ
 ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੭॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਕਪਾਈ॥ਜੀਅਜੈਤਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪੁਭਵੈ
 ਰਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮਾਗੀਪਾਇਦਾ॥੧੮॥ਏਭੀਸਚੈਸੇਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾ
 ਠਕਰੇਸੁਖਦਤਾਆਪੇਰਿਜਕਪੁਰਾਇਦਾ॥੧੯॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਲੈਤੇਰਾਪਰ
 ਵਾਗਾ॥ਆਪਣਾਅਪੁਪਛਾਲਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੨੦॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਯੋਆਮਕਾਸਾਤਿ
 ਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਤੁਕਮੁਕਰਗਾ॥ਤੁਕਮੇਸਾਜੇਤੁਕਮੇਛਾਰੇਤੁਕਮੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੨੧॥ਤੁਕਮੈਬੁਣੈਸੁਹਕਮੁ
 ਸਲਾਰੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਰੇ॥ਜੇਕੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੈਤੁਆਪੇਸਥਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੨੨॥ਅਨਦਿਨੁ
 ਮਾਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਗੋਲਿਦਿਨਸੁਦਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਤਰਚੈਤੈਮੁਕਾਸਿਰਉਪਰਿਕਾਲੁਗੁਆ
 ਇਦਾ॥੨੩॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਭਗਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਸਚੈਗੁਲਗਾ
 ਵਹਿਸਦੁਬਾਲੀਬੋਲਾਇਦਾ॥੨੪॥ਜਿਨਿਤੁਜਤਕਮਬਿਧਤਾ॥ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸਥਦਿਪਛਤਾ॥ਜਾਤਿਪ

ਇਦਾ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਮਲੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈਰੀ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋ ਰੀਰਿ ਰਤਾ ਕ
 ਰਿਕਿ ਪਾਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪਣੈ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਯਿ ਰਿਤਿ ਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਠਉਰਨ ਪਵੈ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਮਾਪਿ ਵੀਚਰੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰ ਲੀ
 ਸਗੀ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰ ਕਰੇਵੇ ਚਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਹਾ
 ਬਲ ਸੁਗਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਭੀ ਮਾਈ ਸਚੈ ਸਿਉ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਪਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿ
 ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝਲੇ
 ਮਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੁਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਿਜਮੁ
 ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਥ ਦੁਨ ਕਮਾਗੀ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਿ ਆਸ ਦੁਪਾਇ ਆਸ ਚੈ ਸਚੈ ਸਮਾਇ
 ਦਾ॥ ੧੨॥ ਕਾਮ ਕੋਰੋ ਪੁਸਥਲ ਸੇਸਾਗਾ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
 ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਪਉਟੁ ਪਾਲੀ ਹੈ ਬੈਸਿਤਗਾ॥ ਮਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ
 ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾ ਲਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੈ
 ਆਪੇ॥ ਜਮ ਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਸਥ ਦੁਪਛਾ ਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੧੬॥ ੩੮॥ ਮਭੁ ਮਭਾ ੩
 ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਰਾ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਤੁਧੁ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੁਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਕੀਪਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਭੇਗਿ ਸਰਲਾਈ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ
 ਭਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੁਆਪੇ ਮਾਗਿ ਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਠੇਭੀ ਸਾਚੈ ਸੇ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਭ ਨਾਸ
 ਠਕਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਚਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾ ਲੈ ਤੇਰਾ ਪਰ
 ਵਾਰਾ॥ ਆਪਣਾ ਅਪੁਪਛਾ ਲਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਮਤੀ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਮਾਯੇ ਮਾਮਾ ਕਾਗਤਿ
 ਸੁਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਛਰੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸੁਹਕਮੁ
 ਸਲਾਹੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਹੇ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੁਆਪੇ ਸਥਾ ਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਅਨ ਦਿਨੁ
 ਆਰਜਾ ਛਿਜ ਦੀ ਜਾਏ॥ ਰੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਸਾਖੀ ਆਏ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੰਪੁ ਨ ਚੇਤੇ ਮੁਢਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਕਾਲੁ ਗੁਆ
 ਇਦਾ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲਗੁ ਰਚ ਲੀਲਾ ਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਭਗਾ॥ ਸਦਾ ਮਨੈ ਦੁਸਚੈ ਗੁਲਾ
 ਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ਬੋਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਜਿਨਿ ਤੁਧੁ ਜਾਤ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਜਾਤਿ ਪ

ਤਿਸਦੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਗਿ ਮਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੦ ॥ ਮਨੁ ਕਰੇ ਰੁਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਭਿਰਮ ਭਾ
ਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਸਾ ਤਿਗੁ ਰਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੯੧ ॥ ਲਖ ਚਉਗ ਸੀਹ ਅਪਿ ਚਉਪਾਏ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮਿ ਗੁਰ ਭਗ
ਤਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਵਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਵਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਠਿਰੇ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੯੨ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਭਗਤਿ
ਦਿਵਾਏ ॥ ਵਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇ ਅਜਾਏ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੩ ॥
ਸਿੰਮਰਿ ਸਾਸਤਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਦਾ ॥ ੯੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਅਪੇ ਥਾਪਿ ਚੁਥਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿ ਚੁ
ਥਾਇ ਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿ ਰਹੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਸੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੯੬ ॥ ਅਪਿ ਨਿਰਾਣਾ ਮੁਰਖੁ ਪੈਲੈ ਏਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵੇਸੈ
ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੭ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥

ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਹਕਿ ਗੁਰ ਬਾਗਾ ॥ ਤੁਆਪੇ ਜਾਨਹਿ ਸਿਰਜ ਲਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿਅੰ ਕਰਿ ਸਤੁ ਸਿਸਟਿ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਭ
ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਅਪੇ ਵੇਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਮਾਪੇ ਭੋਲਿ ਪਵਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਜੀ ਗਗਿ ਇਕ ਬਾ
ਜੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥
ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਗਾ ॥ ਅਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵ ਲਹਾਗਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪਵਲੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵ
ਲੈ ਸਭ ਵਜਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੋਖੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵ
ਰਿ ਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵੇ ਰੂਹੁ ਰੁਲਾਹ ਨਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਪਰਿ ਵਿਕਾਗਾ
ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁ
ਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ॥ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗਲਤ ਗਲੇ ਜੇ ਜਲੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਸਹਸਾ
ਮੁਹਿ ਨ ਦੁਕੈ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਲਤ ਦੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤਾਪਾਏ
ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਰਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੇਜਾ ਮੁਨਾਮੁ ਪਿਆਗਾ ॥ ਕੀਲਾ ਵੇਖਾਏ ਕਟ ਲਹਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ॥ ਅਸਹ ਜੇ ਸਹਜੇ
ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਏ ਭੁਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੇ ਕੂੜੇ ਕਰੇ ਵਪਾਗਾ
ਕੂੜੇ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਕੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ

ਲੈਚਲੈਦਿਨੁਰਤੀਨਮੁਚੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਅਪਿਸਿਰੰਦਸਚਸੇਈ॥ਅਪਿਉਖਿਖਪਾਏਸੇਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਏਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਦੀਵਸਿਨੇਹਈ॥ਕਾਮਿਕ
 ਰਪਿਜਲੈਸਭੁਕੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਤੇਰਤੁਪੁਅਪੇ
 ਕੀਆਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਯਿਸਦਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥
 ੧੮॥੧੦॥ਅਭੁਮਯਾ੩ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਯਾਚਿਸੁਤੇਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਯਾ॥
 ਤਿਸਨੇਅਪਵਿਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਕਿਨੁਦਾ
 ਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੇਨਾਮਦਨੁਕਰੈਸੇਪਾਏਗੁਰਸਥਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਰਭਵਲਤਰੇਹਟਨਾਲੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਵੈਕਵਾਪਕੋਹਵੈਗੁਰਸਥਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਮੈ
 ਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਅਇਵੁਠਗੋਵੰਦਾ॥ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁਰੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਗੀਅਹਿਦੁਖੁਸਥਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਨਪਾਵਹਿਦੁ
 ਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਭਭਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਾਯਾਗੀ॥ਸਚੇਸਚੁਕ
 ਮਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮੇਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੇਸਚਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਦੁਕਾਏ॥
 ਸਦੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੇਸਦੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਕਾਸੇਈ॥ਜਿਸਨੇਅਪਿਬੁਝਾ
 ਏਬੁਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਰਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
 ਅਗੈਮੇਹਨਦੁਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਲੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੇਭਾਗਿਗੁਰ
 ਸੇਵਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਸੇਵੈਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਤ੍ਰਿਮਾਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁ
 ਖਪਾਇਅਜੇਤੁਭਾਏ॥ਪੂਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਯਾਏ॥ਤੇਰੇਭੈਰੋਸਭਵਰਿਆਈ॥ਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੇਪਾਇਦਾ॥
 ੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਭੁਭੁਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਰਭੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੀਅਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਨਲੁਅਗਿ
 ਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਲੀਨੁਬਿਮੁਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਾਦਿਆ
 ਘਰੁਦਰਨਦਰਿਨਅਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਭਰੋਸੇਵੈਮੁਕਤਿਨੇਹਈ॥ਗਿ
 ਅਨੀਧਿਆਨੀਪੁਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਿਸੁਮਿਲੈਵਾਰਿਆਈਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਨੇਸੇਵੇਤਿਸੁਅਪੀਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਾਚਿਲਿਵਾਯਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਲਜਹਿਵਾਪਾਗੀਨਾਮੇਲਾ
 ਯਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਸਥਦਿਮੈਰੋਸੇਈਜਨਮੁਕਤਾ॥ਨਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤ

ਰਿਨੋਮਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੧੬॥੧੯॥੧੯॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩ ਜੋਤੁਕਰਲਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥੧੬॥੧੯॥
 ਭਾਨੇਵਿਚਿਕੋਵਿਗਲਾਅਇਆ॥ਭਾਲਾਮੰਨੋਸੁਖਪਾਏਭਾਨੇਵਿਚਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਲਾ
 ਵੈ॥ਸਭਜੇਹੀਸੁਖਸਦਕਮਾਵੈ॥ਭਾਨੇਨਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪਲਾਭਾਲਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤੇਰਭਾਲਾਮੰ
 ਨੋਸੁਖਿਲੈਤੁਪੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਲਾਭਵੈਸੋਤੁਫਿਰਿਸਮਾਏ॥ਭਾਨੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਅਈਭਾਲਾਕਿਸਹਿਕਰ
 ਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਤਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਭੁਪਾਏ॥ਤੁਪੁਆਪਲੈਭਾਲੈਸਭਸਿਸਦਿ
 ਚੁਪਈ॥ਜਿਸੋਭਾਲਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥ਮਨਮੁਖਮੰਧੁਕਰੇਚਤਰਈ॥ਭਾਲਾਮੰਨੋਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ॥
 ਭਗੇਭੁਲਾਅਵੈਜਾਏਘਰਮਹਲਨਕਬਹੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਦੇਵਾਰਿਅਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਧੁਰਿਨੁਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਹੁਚੁਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਮੁਪਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲਕੇ
 ਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸੋਸਚਦੇਇਸੋਈਸਚਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਿਤੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਸਭਰੇਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਕਵੇਵਸਾ
 ਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਚੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੀਸਾਸਦਾਸੁਖੁਤੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿ ਸਦਾਸੁਖਪਾਇ
 ਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੇਵਲਜੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾ॥ਵਿਲੁਨਾਵੈਤੈਦਾਸੀਸਾਗਾ॥ਨਗੋਆਇਆ
 ਨਗੋਜਾਸੀ॥ਵਿਲੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਾਮੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਵੈਨਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਅਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾ
 ਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਗੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆ
 ਕੇਟਅਤਿਅਪਾਗਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪਭੁਕਰੇਵੀਚਾਗਾ॥ਸਚਾਨਿਅਉਸਚੇਵਾਪਾਗਾ॥ਨਿਰਚਲੁਵਾਸਪਾਇ
 ਦਾ॥੧੪॥ਮੰਤਰਘਰਬੰਕੇਬਾਨੁਨੁਯਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਥਹੈਸਾਥਾ
 ਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੈਰਕਰਤੈਇਕਬਲਤਬਲਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਸੁਪਾ
 ਏਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਵਲਜਹਿਠੀਗਿਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨੦॥੧੯॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩
 ਕਾਇਆਕੈਚਨੁਸਥਾਦਵੀਚਾਗਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈ॥ਜਿਸਦਾਮੰਤਰਪਾਗਵਾਗਾ॥ਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸ
 ਚੀਬਲੀਹਰਿਜੀਉਸਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੭॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਚਿਨਕਾਠਿਹਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਤਿ
 ਨਮੋਲੀਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਲਾਈ॥ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਲਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁ

ਲਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪੁਭਭਵਾਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਿਸੁਹਵਾਗੁਰਬਾਲੀਚਹੁਕੰਡੀਸੁਲੀਮੈਸਾਚੈਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਮੈਤਰੁਭਲੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਹਰਿਨਦਰਿ॥ ਨਿਹਯੋਗੀਅਨ
 ਅੰਜਨੁਪਏਗੁਰਸਥਦੀਨਦਰਿਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਵੈਭਾਗਿਏਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆਮਾਦਸਜਨਮਿ
 ਸਥਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆਬਿਨੁਸਥਦੈਸਭੁਅੰਪਅੰਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਏਕਿਕਿ
 ਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਯਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏਏਹਵੇਲਾਠਿਹਰਿਨਾਮਵੈਪਾਗਿਖਿਸਿਮੈਪਛੁਤਾਇਦਾ
 ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਪਵਿਤੁਸਰੀਗਾਤਿਸੁਫਿਚਿਵਸੈਸਦੁਗੁਲੀਗਹਿਗਾਸਚੈਸਦੁਵੈਸਭਥਈਸਚੁ
 ਸੁਟਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਮੈਗਲਤਗੁਰਸਥਾਦਿਨਿਵਗੇਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਇਰਧਾਗੇਗੁਰਕੈਸ
 ਥਾਦਿਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਸੋਚੇਤੇਜਿਨੁਅੰਪਚੇਤਾਏਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਵਸੈਮ
 ਨਿਆਏਆਪੇਵੈਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੈਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਜਿਨਿਮਨਾਵੇਚਿਵਬੁਪਾਈਸੋਈਜਾਨੈਗੁ
 ਰਕੈਸਥਾਦੈਆਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜਨੁਨਿਗਮਾਏਬਾਲੀਸਥਾਦੁਸੁਲਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਏਹਕਾ
 ਇਆਪਵਿਤੁਹੈਸਰੀਗਾਗੁਰਸਥਾਦੀਚੇਤੈਗੁਲੀਗਹਿਗਾਅਨਾਦਿਨੁਗੁਲਗਵੈਗੀਗਰਤਾਗੁਲਕਹਿ
 ਗੁਲੀਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭਮੁਲੁਹੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਭਗੀਮੁਭਯਾਇਆਹਰਿਨਚੇਤੈ
 ਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਪਰਵਲਾਕਾਇਆਹਿਸੁਨਿਰ
 ਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾਨਾਹਰਿਸੇਵੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸੋਹਰਿਗੁਲਗਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰਸੇਵਿ
 ਅਨਜਾਇਮਨਮੁਖਭੂਲੇਮੁਏਬਿਯਾਯਾਇਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੈਗੁਰਕੈਗੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾ
 ਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਅਕੇਵਪਕੇਹਟਨਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਵਸਤੁਸਮਾਏਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਦਿਨੁਰਤੀ
 ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚੈਸੁਖਦਤਾਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਪਛਾਤਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇ
 ਸਾਚਾਪੁਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੨੧॥ ੪੩॥ ਮਭੁਮਯਾ੩ ਨਿਰਕਾਰਿਅਕਰੁਉਪਾਇ
 ਆਮਾਇਆਮੋਹੁਕਮਿਥਲਾਇਆਆਪੇਖੇਯਕੇਸਥਿਕਰਤਾਸੁਲਿਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੧੭॥
 ਮਾਇਆਮਾਈਵੈਗੁਲਪਰਸੁਤਿਜਮਾਇਆਚਾਰੇਬੇਦਬਰਮੈਨੇਫੁਰਮਾਇਆਵੇਕੁਮਾਹਵਾਗਥੀ
 ਕਹਿਏਸੁਜਗਮਹਿਸੋਈਪਾਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਲੀਸਾਗਾਮਨਾਮੁਰਖਹੁਉਹਿਧਾਗਾਗੁਰਬਦੀ
 ਵਰਤੀਜਗਮੰਤਰਿਏਸੁਥਾਲੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਵੇਦਪਵੈਅਨਾਦਿਨੁਵਾਦਸਮਾਏਨਾਮੁ
 ਨਚੈਤਬਪਾਜਮਕਾਏਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਤੈਗੁਲਭਗੀਮੁਭਯਾਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁ

ਸਿਉਭਿਵਲਾਏ॥ ਤਿਥਿਧਿਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦੈ॥ ਮੁਕਤਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥
ਪਾਜੋਪੁਰਿਗਤੇਸੇਹੁਦਿਗਤੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਪੁਰੁਪਾਇਆਮਾਪੈਆ
ਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਭਗਿਨਪਾਏ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਦੁਖਪਾਏ॥ ਸੁਹਰੋਗੁਦਿਨਬੋਝੋਵੈਏ
ਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਏਹੁਮਨੁਭੈਭਾਇਰੰਗਾਏ॥ ਏਤੁਨੀਰਿਸਾਚੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿ
ਕਾਇਹੁਰੰਗੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਚੜਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਮਨਮੁਖੁਬਹੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਰਗਹਕਬਹੀਨ
ਪਵੈਮਨੁ॥ ਦੂਜੈਯਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਮੈਰੋਪੁਤਿਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇ
ਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਾਪੁਰੁਸਚਾਵਾਧਾਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥
ਹੁਇਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਮੈਰੋਠਾਕੁਗਿਇਠਬਲਤਬਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆ
ਜੋਪੈਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੇਟਾਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇਪ
ਰਵਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਾਜਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਸਚਮਹਲੁਸਚੇਭੰਡਾਗਾ॥
ਆਪੇਦੈਦੇਵਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਯਾਹੋਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਮਨਿਮੇਲੈਕੀਮਾਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਇਆਵਿ
ਚਿਵਸਤੁਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਰਿਆਈ॥ ਜਿਸਦਾਹਟਸੇਈਵਧੁਜਾਲੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇ
ਇਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਆਪੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜੇਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਗਮੁ
ਚੁਕਾਏ॥ ਨਨਕਨੀਮਿਲੈਵਰਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੨੨॥ ੬੬॥ ਮਾਠੁਮਹਲੁ੩
ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ ਅਪਵਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਰੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਮੇਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਪਨੇਸੇਵਹਿਜੋਤੁਪੁਰੁਵਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਰਵ
ਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰਸਨਾਹਰਿਸੁਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਮਹਿਸੇਮਰਦੁਸਵਾਰਹਿ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਰਦੈ
ਚਿਰਧਾਰਹਿ॥ ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗੇ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੈਆਪੀਮਿ
ਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਗਾਪਾਇਆ॥
੪॥ ਤੇਰੇਗੁਲਕਰਮੈਕਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਅੰਤੁਪਾਗਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਲਮਹਿਗੁਲੀਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੇਹੁਪੈਸਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਤੁਮੰਧਾਗਾ॥
ਪੈਧਵਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ਹਰਿਮੈ

ਮੈਲਸਥਦਿਜਲਾਏ। ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਗਿਆਨੁਤਨੁਚਨਲੁਅਗਿਆਨੁਮੈਭਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮਅੰਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ। ਸਦਨਾਮੁਹਰਿਹਰਦੈਵਸਾਈ। ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕਰੇਪਭਤੇਰੀਤੁਆਪੇਸ
 ਹੁਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਾਪਾਗਾਨਕੋਰੋਅੰਤੋਲਲਹਗਾ। ਅਪੰਤੋਲੋਤੋਲਿਤੇ
 ਲਾਏਗੁਰਸਥਦੀਮੋਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੩॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸੀ। ਤੁਆਪੇਮੋਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾ
 ਸੀ। ਸਭਨਾਜੀਅੰਕਾਸੁਖਦਤਪੁਰੈਕਰੀਮਿਪਿਆਇਆ॥੪॥ ਜਤਸਤਸੰਜਮੁਜਿਸਦੁਕਮਵੈ। ਇਹਮਨੁ
 ਨਿਗਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਲਗਵੈ। ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਾਪਤਿਹੈਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੫॥ ਜਿ
 ਸੇਬੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈ। ਹਰਿਗੁਲਗਵੈਅੰਦਰਸੁਝੈ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਾਏਸਹਾਜੇਸਦਪਾਇਆ॥੬॥
 ਬਿਨੁਕਰਮਹੋਗਛੈਰੋਘੋਨੇਗੀ। ਮਹਿਮਾਰਿਜੀਮੈਦੁਕੈਨਛੇਗੀ। ਬਿਖੁਕਾਰਤਾਬਿਖੁਕਮਵੈਸੁਖੁਨਕਥਹੁਪਾਇਆ॥
 ੭॥ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਰੀ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਗੀ। ਜੀਵਤਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸ
 ਮਾਇਆ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੁਤਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ। ਤਿਸਦੀਬੁਝੈਜਿਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਏ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤ
 ਲੁਕੋਪੁਨਿਵਢੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ ਸਚਾਸਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਹਲੈਪਾਈ। ਨਨ
 ਕੁਦੇਕਕਰੈਬੇਨੀਤੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ ੨੩॥ ੪੫॥ ਮਾਨੁਮਯਲਾ੩ ਨਦਰੀਭਗਤਾਏਹਮਿਲ
 ਏ। ਭਗਤਸਯਾਨਿਸਦਾਹਿਵਲਾਏ। ਤਉਸਰਲਾਈਉਬਹਰਿਕਰਤੇਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥
 ਪੁਰੈਸਥਦਿਭਗਤਿਸੁਹਈ। ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ। ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀਗਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ॥੨॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਗਾ। ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੇਗੁਰਪੁਰੀ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਥਦਿਬੁ
 ਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ। ਬਹੁਸਿਕਟਜੋਨੀਭਗਾਏ। ਜਮਕਾਜੇਵ
 ਜਾਕਦੇਨਕਦੈਅੰਤੋਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ਆਵਲਜਾਲਾਸਥਦਿਨਿਵਾਰੇ। ਸਦਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ। ਗੁ
 ਰਕੈਸਥਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ ਆਵਲਜਲੈਪਰਜਵਿਗੋਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਿ
 ਰੁਕਾਇਨਹੋਈ। ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਥਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿ
 ਵਿਕਾਰਾਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ ਬਝੁ
 ਗੁਰੂਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ। ਛਿਗਿਛਿਗਿਛੁਕੈਵਾਰੇਵਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਦਦਿਵਾਏਸਦਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥
 ੮॥ ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ। ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਥਦੀਪਆਗਾ। ਸਚੀਪੁਨਿਸਚੇਗੁਲਗਵਾਸਚੇਮਾਰਿਸਮਾ
 ਇਆ॥੯॥ ਘੋਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਹੁਪਾਏ। ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਸਹਾਜੇਸੁਭਾਏ। ਚਿਖੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਅਪੈਸਹ

ਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਕਵਾਸਾ॥ ਭਉਦੇਠਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ ਕੁਸੰਗਤਿਬਹੁ
 ਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਸੰਗਤਿਨਹੈ॥ ਬਿਨੁਸਥਦੈਪਾਰਨ
 ਪਾਏਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਗੁਰਹਰਹਿਦਿਨੁਰਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੀਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਹਿਗੁਰਸਥਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ ਉਤਰਿਨਪੁਛੇਨਾਵਹਿਨਜਾਹੀ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥
 ਕਾਇਆਸੋਪਹਿਜਥਵੀਚਚਹਿ॥ ਮੋਹਠਗਏਗੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਆਪੇਮੋਘ
 ਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ ਸਦਹੀਨੈਵੈਦੁਰਿਨਜਾਨਹੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਲਹੀ॥ ਬਿਗੋਸੈਕਮਲੁਕਿਰ
 ਦਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੇਈ॥ ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਯੋਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥ ੨੦॥ ੪੬॥

ਗੁਰਮੁਖਸੋਘੋਮਹਾਰ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਸਾਦਿ॥ ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਲਹਾਰਾ॥
 ਅਵਰਨਸੁਣਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੈ॥੧॥ ਸਭਨਾਸਦਵਸੈਮਨ
 ਮਹੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਹੈ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗੀਅਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਨਾਮੁਰਤਨਪਤੁਪਾ
 ਏਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੈ॥੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੇਦੂਜੈਯਾਗੇ॥ ਅਵਹਿਜਾਰਿਛੁਮਿਅਰਹਿਅ
 ਭਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਠਿਰਗਾਤੋਹੈ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਸਰਲਾਈਹੈ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਤਿਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਹੋਰਦਾਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਉਠੀਖਯੋਵਹੁਗੁਰਸਰਲਾਈਹੈ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸੁਸਤਿਗੁਰੁਦੁਆਇਆ॥ ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟਹੋਇਆਈਆ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਥਦਵਜਹਿਪੁਰੀਥਾ
 ਲੀਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਈਹੈ॥੬॥ ਜੀਨਕਏਕਰਤੈਪੁਰਿਲਿਖਿਪਈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਵਿਰਈ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੀਝੈਨਹੀਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਹੈ॥੭॥ ਜੇਸੁਭਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
 ਦਾਭੁਯੋਈ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਹੈ॥੮॥ ਗੀਅਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟਭਇਆ॥
 ਨਾਮੁਪਦਰਸੁਸਹਜੇਯਾਇਆ॥ ਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈਹੈ॥੯॥ ਪ
 ਗਟਿਆਸੁਗੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧੀਆਗਾ॥ ਅਗੀਅਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਤਨਿਅਪਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੀਆ
 ਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਾਗੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਹੈ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਟੀਹੈਸੋਈ॥ ਚਹੁਗੁਰੀਨਿਰਮਲੁ
 ਹਛਾਯੋਈ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੈ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਪਤਿਹੈ

ਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਸਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ॥ ੧੨॥ ਭਗਤ ਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੋਚਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ
 ਮਨੁ ਭਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਹਮ ਮੁਖ ਅਗਿ ਅਨਾਗਿ ਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਪੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪਵੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹੋਰੁ ਦਇ
 ਆਨੁ ਕਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਤਾ॥
 ਸਰਬ ਗਵਿਹਰਿ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮਪਦ ਪਾਇ ਆਸੇ ਵਾਸੁ ਗਤਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਆਦਿ ਮਲੀਵ ਭਿਆਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਉ ਵਲਾਈ॥ ਅਪਿ ਮਿਲਿ ਆਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥
 ਨਸਕਾ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੭॥ ਮਾਹੁ ਮਝਾਹੁ ਹਰਿ ਮਕਾਮ ਅਰੋਚਹੁ ਸਦਾ ਆਬਿਨਾਸੀ॥ ਸ
 ਰਬ ਗਵਿਹਰਿ ਆਪਟ ਵਾਸੀ॥ ਰਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੋਵਰੁ ਪਾਲੀਐ॥ ੧८॥ ਜਾ ਕਉ
 ਗਧੈ ਹਰਿ ਰਾਖ ਲਾਗਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਨਾਕ ਸਿਮਾਗਾ ਸੋਐ ਸਾਹਿ ਸੇਵਹੁ ਸੇਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਚੂਤ ਮਥਾਲੀਐ॥ ੧੯॥
 ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾ ਚੂਨਾਗੀ॥ ਤਕਰਤ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਗੀ॥ ਸੁਕੇਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿ ਆਕੀਤੇ ਹਰਿ ਪਿਆਵ
 ਹੁ ਜੋਰਾਵਿ ਭਾਲੀਐ॥ ੨੦॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਹਿਬ ਕੋ ਹਉ ਕਰ ਬਾਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਮਾਰੀ ਜਨ
 ਕਰਿ ਥੇਨੀ ਤੇ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਲੀਐ॥ ੨੧॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਗ ਜਾਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੀ ਐ ਅਜਾ
 ਲੈ॥ ਮੁਖ ਸਿਉ ਨਹ ਭੁਝੁ ਪਰਾਈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਪਦ ਨਿਰਬਾਲੀਐ॥ ੨੨॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਰੋਕ ਰਤੇ॥ ਹ
 ਰਿ ਦੇਵੈ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੈ ਤਾ ਸਭ ਤੈ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਰੁ ਦੇਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਲੀਐ॥ ੨੩॥ ਨਾ
 ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬ ਚਿਹਰ ਕੀ ਪਰਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਈ ਨਾ
 ਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਸਾਰੇ ਗਪਾਲੀਐ॥ ੨੪॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਭਾ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰੋਥਾਰੀ॥ ਜਨ ਨਸਕ
 ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਭਵ ਭੰਡੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੈ ਗਲਿ ਵਿਹਲੀਐ॥ ੨੫॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਹਜੇ
 ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਆ॥ ਜੋ ਸਗਲਿ ਪੈਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਗਧੈ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁਣੇ ਦੁਖੁ ਭਾਲੀਐ॥ ੨੬॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ
 ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਚਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਵਿਚੇਰਿ ਗੁਰ ਦਾਰੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕ
 ਮਲੁ ਰੋਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਲੀਐ॥ ੨੭॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਨ ਮਿ ਮਗੈ ਠਹਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਸੇਤ ਪੁ
 ਪੁਰਾਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਲੀਐ॥ ੨੮॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਲ ਚਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਆ
 ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਰਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਲੀਐ॥ ੨੯॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋ
 ਗੁਮ ਅੰਕਾਰ ਬੋਲ ਲਾਕਾ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋ ਰੁਚੀ ਬਨ ਮਾਇ ਆਕਾ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਪਰਮ ਵਰਨ ਕਾਈ ਤੁ

ਕਰਤੇਗੁਮੈਨਿਮਾਲੀਯੋ॥੧੩॥ਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁਕਰਹਿਤੁਪੁਭਾਵੈ॥ਹਿਰਕੇਤੀਝੁਖਿਝੁਖਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨ
 ਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀ॥ਤਿਨਕੀਉਪਰਿਗਲਤੁਪੁਆਲੀਯੋ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਨੀਸਦਾਧਿਆਇ
 ਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆ॥ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੇ
 ਤਲੀਯੋ॥੧੫॥ਤੁਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗਿਨਾਥੁ॥ਸੋਹਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰ
 ਲਿਪਇਆ॥ਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸੁਦਸਾਲੀਯੋ॥੧੬॥੨॥੪੮॥

ਗੁਗੁਮਾਹੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਸਰਲਾ॥
 ਗਗਨੁਗਣਇਆਹੁਕਮੋਚਰਲਾ॥ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਧਿਸੇਪ੍ਰਭੁਗਖੈਭਾਈਯੋ॥੧॥ਜੀਅਜੈ
 ਤਕਉਰਿਜਕੁਸਿਥਾਯੋ॥ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਆਪਾਯੋ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਗਰਸੇਈਤੇਰਾਸਹਾਈਯੋ॥
 ੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹੋਇਸੀਗਿਸਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐ
 ਸੇਪੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਰਿਆਈਯੋ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੋਖਿਨਕੀਰੋ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਕਰੋਪ੍ਰਭੁਸੀਰੋ॥
 ਗਰਬਨਿਵਾਰਲਸਰਬਸਧਾਰਲਕਿਛੁਕੀਅਭਿਕਰੀਨਜਾਈਯੋ॥੪॥ਸੋਪਚਿਵੰਤਸੋਪਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮ
 ਨਿਵਸਿਅਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ੍ਰਭਾਈਜਿਨਿਏਹਸਿਸਟਿਉਪਾਈਯੋ॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਆ
 ਏਸਰਲਾਭਉਨਹੀਕਰਲਾ॥ਸਾਪਸੇਗਾਤਿਨਿਚਉਰੈਤਰਲਾ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਹੀ
 ਕਦੇਸਜਾਈਯੋ॥੬॥ਗੁਲਨਿਪਸਮਤਤਨਮਹਿਗਵਿਆ॥ਜਨਮਮਰਲਕੀਜੇਨਿਨਭਵਿਆ॥ਦੁਖਾਬਿਨਾਸ
 ਕੀਅਸੁਖਭੋਗਜਾੜਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਈਯੋ॥੭॥ਮੀਤੁਆਗਸੇਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੈਤਹਿਮੈਤਰਜਾਮੀ॥
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਗਲਤਮਿਟਾਈਯੋ॥੮॥ਹਰਿਕਨਾਮੁਕੋਟੇਲਾਖਬੀਰੀ॥ਹਰਿਜਸੁ
 ਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਤੀਤੀ॥ਗੀਅਨਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਾਦੂਤਮਾਰੇਕਰਿਪਾਈਯੋ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪ
 ਹੁਜਪੁਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿਆਵਹੁਵਸਹੁਪਰਿਅਪਨੇ॥ਲਾਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਗਸਕਿਰਸਕਿਗੁਲਗਾ
 ਈਯੋ॥੧੦॥ਖੰਡਬਰਮੰਡਉਪਾਰਲਹਗਾ॥ਉਚਾਮਥਾਹਅਗੀਮਾਪਾਗਾ॥ਜਿਸਨੋਝਿਪਕਰੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੇ
 ਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਯੋ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੇਝਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੈਨਪਹਿਰੇਲੇ॥ਅਨਦਰ
 ਲਾਝੁਲਕਾਰੁਸਹਜਪੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਯੋ॥੧੨॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਾਸਿਗਈ
 ਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਮੰਗੀਕਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗਮਹਿਸੇਝੁਸੁਹਾਈਯੋ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਰੁਜਪਹੁਜਗ

ਏਸੈ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਜਗਤਿ ਸਥਾਈਯੋ॥
 ੧੦॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ
 ਏਕ ਕਰਿ ਸਮਾਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਭੈ ਉਪਾਰੁ ਲਖ ਸਮੁਹਾ ਰਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਿਨਾ ਮੁਖੁ
 ਨੀਸ ਭਇਛਾ ਜਨ ਨਲਕ ਪੈ ਜਗਥਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ੧॥ ੧੦੮॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਰੀਜੇ ਗੀਤਾ ਕੋ
 ਪਟਾਲੀ॥ ਉਗਤਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਸਮਾਲੀ॥ ਕਿਰਤ ਸੇ ਜੋ ਗੀ ਭਏ ਇਕ ਤਕ ਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਯੋ॥ ੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿ
 ਰੁਕੈ ਸੁਧਨ ਤਤੁ ਮਨੋ॥ ਪਿਰੁ ਪਨਹਿ ਸੀ ਗਾਏ ਗੈ ਸੰਗੈ॥ ਮਿਲਿਏ ਕਤ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਦੇ ਏ ਪਨ
 ਹਿ ਦਿਲਾਸਯੋ॥ ੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਵੈ॥ ਜੇ ਪਵੈ ਸੋ ਆਇ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ
 ਪਹੁ ਚਿਨਸਾ ਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਯੋ॥ ੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਉਦੇ ਉਕਰ ਜੈਗੈ॥ ਪਿਆਪਰ ਦੇਸਿ ਨ ਜਾ
 ਹੁਵਸਹੁ ਪਹਿ ਮੈਗੈ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਕੁਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹਤੀ ਤਹਿ ਜਿ ਤਉ ਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਯੋ॥ ੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰ
 ਮ ਧਰਮ ਜੁ ਕਸਾਧਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀਲਾਧਾ॥ ਛਈ ਭ੍ਰਿਪਾਨ ਨ ਕਸਤ ਸੰਗੇ ਤਉ ਪਨ ਪਿਰ ਅਨੰ
 ਦ ਉਲਾਸਯੋ॥ ੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਤੁਰ ਚਾਨਾ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਕਉ ਕਉ ਤਮ
 ਆਏ ਹੁਜੇ ਪਾਇ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਯੋ॥ ੬॥ ਧਨ ਕਰੈ ਤੂਫੁ ਸੁਮੈਨਾਯੋ॥ ਪਿਆਸੁ ਖਵਾਸੀ ਬਾਲੁ ਗੁਪਾਯੋ॥ ਤੁ
 ਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀਨਾਯੋ॥ ਪੈਵ ਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡੈ ਨ ਜਾਸਯੋ॥ ੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਅਹੁ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ॥ ਚਿਹੁ ਭਰੇ
 ਠਕੁਰ ਜਿ ਸੁਕਾਇ ਨ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ ਚਹੁ ਗੈ ਤਿ ਚਹੁ ਤੁਮ ਸੀ ਗ੍ਰਿਹ ਲਾਜਾ ਸਦੇ ਤਉ ਨਿਸਿਧਾਸਯੋ॥ ੮॥ ਜ
 ਉ ਪਿਆ ਬਚਨ ਕਰੇ ਪਨਾਸਯੋ॥ ਧਨ ਕਹੁ ਨਾਮ ਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਰੇ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰੀ ਸੀ ਗੁਮਾਗੈ ਚਿਹੁ
 ਬਾਤ ਜਲੈ ਕਰਿ ਹਾਸਯੋ॥ ੯॥ ਆਈਆ ਗਿਆ ਪਿਰੁ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਪਨ ਪੁਛੀ ਨਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ਉ
 ਠਿਸਿ ਪਾਇ ਚਿਹੁ ਟਹਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਯੋ॥ ੧੦॥ ਰੋਮ ਨਲੋਭੀ ਸੁਦੀ ਮਨ ਮੋਹੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਵੇਗੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਚਿ ਮੁਏ ਸਾਕਤ ਨੇ ਹੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਠਾਸਯੋ॥ ੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅ
 ਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਠਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ॥ ਜਿ ਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ॥ ਹੁਗੁ ਮੁਖਿ ਯੋ ਪੁਨ ਮਾਸ
 ਯੋ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਰਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਅ
 ਨੰਦੁ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਧਾ ਉਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਯੋ॥ ੧੩॥ ਹਉ ਬਾਹਿਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ॥ ਸਰ
 ਫਿ ਕੇਦਾਰੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੈ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਤਾ ਵਿਛੁੜੈ ਨ ਕਤਹੀ ਜਾਸਯੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਲਾਨਿ
 ਧਨ ਕਿਛੁ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਚਿਸਤ ਭਾਈ॥ ਨਨਕ ਸਗਲੀ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਲ ਤੇ

ਰੋਜੇ ਦਾਸਾਹੇ॥ ੧੫॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ ੫ ਕੈਰੋਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਗਾਘਟਿਘਟਿਪੁਕੁ
 ਸਿਰਸਿਰਹਿਸਿਥੇਗਾਸਿਰਿਸਾਹਕੈਸਚਾਸਹਿਬੁਅਵਰਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾਹੇ॥ ੧॥ ਧਰਖਵੈਤਅਨੰਤਦਇ
 ਆਲਾਪਗਟਿਹਿਚਿਪਭੁਸਰਬਦਿਜਾਣਾ॥ ਭੁਪਕਰੇਕਰਿਵੈਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਹੇ॥ ੨॥ ਅ
 ਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗਾਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਗਾਆਪੇਖੇਯਾਖਿਯਾਵੈਦੇਨੁਗਤੀਆਪੇਸੁਦਿਸੁ
 ਦਿਭੀਜਾਹੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ ਆਪੇਸਚੁਪਾਰਿਚਿਸਚੁ
 ਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀਜਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਚੁਤਪਵਸੁਸਚੇਕੇਗਾ॥ ਸਾਚਾਥਨੁਸਦਾਪੁਰਤੇਗਾ॥ ਸਚੀਕੁਦਰ
 ਤਿਸਚੀਥਾਲੀਸਚੁਸਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥ ੫॥ ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਰਗਜਾ॥ ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੁਰੇਕਾਜਾ॥
 ਅੰਤਰਿਥਰਿਸਚੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥ ੬॥ ਤੁਵਰਸੀਆਤੁਵਰਤੇਗੀ॥ ਤੁਨਿਰ
 ਬਾਹੁਤੂਹੈਹੀਜੋਗੀ॥ ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਗੀਦਿਸਦੀਜਾਹੇ॥ ੭॥ ਤੇਗੀਦਾਤਿਤੁਏਤੋ
 ਵੈ॥ ਦੇਹਿਦਸੁਸਰਸੈਜੰਤਲੈਮੈ॥ ਤੇਇਨਾਮੈਪੁਰਭਰਾਗੈਤ੍ਰਿਪਤਿਕੋਆਪੀਜਾਹੇ॥ ੮॥ ਜਾਚਹਿ
 ਸਿਪਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਯੁਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਸੁ
 ਸਿਸਟੀਜਾਹੇ॥ ੯॥ ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਹੁੰਗਅਪਾਗਾ॥ ਖਿਨਅਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਗਾ॥ ਕੁਠੇਤੇਲੁਖੇਅੰ
 ਤਸੁਆਹੀਹੁਕਮੁਮੀਨਿਭਗਤੀਜਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੋਈਤੁਪੁਜਾਣੈ॥ ਚਿਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਸਦਰਿਗਮਾਣੈ॥ ਚਤੁਰਸਰੁਪੁਸਿਆਲਾਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਵੀਜਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵ
 ਹਿਸੇਵੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵਹਿਸੇਸਾਚਾਸਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁ
 ਕਣਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਤਿਸਨਾਬੁਣੀਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤੁਟਾਹੀਢਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਰਿਦ
 ਅੰਤਰਿਜਾਗੀਅਮਿਉਤੋਲਿਝੋਲਿਪੀਜਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਮਰੈਨਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ ਅਮਰੁਭਾਇਆਅ
 ਬਿਨਸੀਥੀਵੈ॥ ਨਕੋਅਵੈਨਕੋਜਾਵੈ॥ ਗੁਰਿਦੂਰਿਕੀਆਭਗੀਜਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਥਾਲੀ॥
 ਪੁਰੇਯਾਗਾਪੁਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਚਕੈਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੇਗਾਘਟੈਨਹੀਤੇਲੀਜਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਬਾਹਰੁ
 ਕੰਚਨੁਪੁਕਰਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਸਰਫਵੰਨੀ॥ ਸੁੰਦਰਾਇਆ॥ ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆਸਰਫੀਠਿਰਿਨਹੀਤਾ
 ਈਜਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਅਮੀਤਨਾਮੁਤਮਾਗਾਸੁਆਮੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਸਿਤਸੀਰੀਮਹਾਸੁਖਪਾਇ
 ਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੩॥ ੫॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਗੁਰਗੋ
 ਵਿੰਦਾ॥ ਗੁਰੁਦਾਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਗੁਰੁਸਾਸਤਸੀਮਿਤਿਖਟਕਰਮਾਗੁਰੁਪਾਵਿਤੁਅਸਥਾ

ਨਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਸਭਿਕਿਯਾਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਜਮਸੀਗਿਨਫਸਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤਮ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੈਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਹੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਨਗਕਿਨਜਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਪਾਰਬਰਮੁ
 ਧਿਆਏ॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਸਾਪਸਿਗੁਪਾਏਗੁਰਕਰਦਾਨਿਤਜੀਅਦਾਨਹੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਦਮਰੈਹਰਿਕੀਰ
 ਤਨੁਸੁਲੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਲੀਐ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਦਰਗ
 ਹਦੇਵੈਮਾਨਹੇ॥ ੪॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਕੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਸੇਵ
 ਕਕਓਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿਪੁਗਦ੍ਰਵਾਇਆਗਿਆਨਹੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਸਭਨੀਠਾਈ॥ ਜ
 ਥਿਥਾਥਿਪੁਰਿਠਹਿਅਗੋਸਾਈ॥ ਉਚਉਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਮਨਿਯਾਗਾਸਹਜੇਧਿਆਨਹੇ॥ ੬॥ ਗੁ
 ਰਿਮਿਥਿਐਸਭਾਵਿਸਤਭੁਝਈ॥ ਗੁਰਿਮਿਥਿਐਨਹਜੇਐਈ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਅਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁ
 ਪੀਪਾਨਹੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀਥਾਦੀਸਭਮਹਿਸਮਾਲੀ॥ ਅਪਿਸੁਲੀਤੈਅਪਿਵਖਾਲੀ॥ ਜੀਨਿਜੀਨਿਜਪੀਤੇਈ
 ਸਭਿਨਿਸੜੇਤਿਨਪਾਇਆਨਿਹਚਲਥਾਨਹੇ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਲੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਅ
 ਪਲਭਾਲੈ॥ ਸਤੁਪੁਰਿਜਚਹਿਜਨਤੇਰੇਨਾਨਕਸਦਭਰਥਾਨਹੇ॥ ੯॥ ੧॥ ੫੨॥ ਮਾਗੁਮਹਾਪ
 ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਅਪਿਨਿਰੰਗਾ॥ ਵਰਨੁਜਾਤਿਚਿਹਨੁਨੀਕੋਈਸਭੁਭੁਕਮੇ
 ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੇਨਿਸਥਾਈ॥ ਮਦਸਕਓਪਭਿਦੀਈਵਡਿਆਈ॥ ਏਸੁਪ
 ਉਰੀਤੇਜੇਨਰੁਦੁਕੋਸੇਆਇਜਾਈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਕਿਤਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਖਦਾਰਭੁਲਹੀਐ॥ ਜੇਸੁਅਪਿਭੁਲਾਏਸੇਈਭੁਲੈਸੇਭੁਲੈਜਿਸਹਿਭੁਲਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੇਗਕਾਨ
 ਗੁਰਾਇਹੁਕੀਆ॥ ਸੇਓਥਰੇਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲੀਆ॥ ਤਿਹਹੁਲਾਤੇਕੈਨਿਰੰਗਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਪਾਇ
 ਦਾ॥ ੪॥ ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਜੇਕੀਜੇਸੇਬੰਧਨੁਪੈਗੇ॥ ਕੁਰੁਤਾਬੀਜੁਬੀਜੇਨਹੀਜੀਮੈਸਭੁਲਾਹਮੁ
 ਲਾਗਵਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ਅਪਿਤੈਸਗ
 ਲੇਕਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਪਚਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਯੋਆ॥ ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿ
 ਅਪਿਪਭਿਕੀਆ॥ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਆਬਿਨਾਸੀਸੇਨਿਹਚਲੁਜੇਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਸੇ
 ਵਭੁਸੇਹਰਿਜੇਗਾ॥ ਭੇਦਨਜਾਦਹੁਮਲਸਦੇਗਾ॥ ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਭਿਠਹਿਬਹੁਭਾਤੈਠਿਰਿਸਾਯਲੈ
 ਸਯਲਸਮਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਏਕੁਜਾਚਿਤੁਮੰਗੈਦਨੁਦਮਾਗੈ॥ ਜਾਪਭਭਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਗੈ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿ
 ਤਮਨੁਦਿਪਤਾਸੈਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਠਹਗਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਹੁਣੇਠਾਕੁਰੁਕਿਤੇਵਸਿਨਅਵੈ॥ ਹਰਿਸੇਕਿਛੁਕਰੇਜਿ

ਹਰਿਕਿਅਸਿਤਾਭਾਵੈ। ਕੀਤਾ ਲੋਕੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਸਿਦਠਿ ਫੇਰੁ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਜੀਥੈ ਮਉ ਘਟਾਮ
 ਏ ਬਨ ਤੋਹ ਪਦੀ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿਧਿ ਮਈ ਮੈ ਸਥਿਗ ਪਦੀ॥ ਜੀਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਾਪਿ
 ਛੁਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਸਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ। ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਮੈ ਪੁਭਵੇ ਪਰਵਾਹ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕਾ ਜੇ ਸੁਮਾ
 ਗਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਫਿਰਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀ ਮੈ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸ
 ਰਿਸੀ ਮੈ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਤਏ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਗੁਮੁ ਖਿਸਤਾ ਜੇ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਸੀ॥
 ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਅ
 ਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਈ॥ ਤਾ ਮਿਲੀ ਮੈ ਜਾਲਾਏ ਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਇਆ ਤਿਨ ਜਕ
 ਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਤੁਮਾ ਪੇਕਰਤ ਕਾਰਲ ਕਰਲਾ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪਗੀ ਸਭ
 ਪਰਲਾ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਰਹਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਨਾ ਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੫॥ ੫੩॥ ਮਹੁਮਯਾ ੫
 ਜੇਦੀ ਸੋ ਸੇਏ ਕੋ ਭੁਯੈ॥ ਬਾਲੀ ਤੇਰੀ ਸਵਲਿ ਸੁਲੀ ਮੈ॥ ਦੁਜੀ ਅਵਰਨ ਜਾ ਪਸਿਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਰ
 ਲਾ॥੧॥ ਅਪਿਚਿਤਾਰੇ ਅਪਲਾ ਕੀਆ॥ ਅਪੇ ਮਾਪਿ ਅਪਿ ਪੁਰੀਆ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿ ਚਿਨ੍ਰੁਪ ਸਾਰਾ ਅਪੇ
 ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਾਰਲਾ॥੨॥ ਏਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਰੀ॥ ਏਕਿ ਉਦਾਸੀ ਏਕਿ ਪਰਵਰੀ॥ ਏਕਿ ਭੂਖੇ ਏਕਿ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਏ ਸਭ ਸੈ ਤੇਰ ਪਾਰਲਾ॥੩॥ ਅਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ॥ ਚਿਤਿ ਪੋਰਿ ਭਗਤ ਨ ਸੋਚਿ
 ਰਾਚਾ॥ ਅਪੇ ਗੁਪਤੁ ਅਪੇ ਪਰਗਟੁ ਅਪਲਾ ਅਪੁਪ ਸਾਰਲਾ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦੇ ਹੋਵ ਲਹਾਰਾ॥ ਉਚ
 ਅਗਮੁ ਅਥਾਹ ਅਪਾਰਾ॥ ਉਲੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਉਲੇ ਏਹਿ ਚਲ ਰਸੁ ਅਮੀ ਕੇ ਕਰਲਾ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾ
 ਤੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ॥ ਨੈਲੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਕਰਨੀ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਮਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉ
 ਪਾਰਲਾ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਿ ਕੀਤਾ ਅਪਲਾ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸੇਈ ਹੈ ਜਪਲਾ॥ ਅਪਲੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਪੇ
 ਜਾ ਲੈ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਲਾ॥੭॥ ਸਿਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪੁਭ ਪਸੇ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤ
 ਮਸੇ॥ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਅਨੰਦ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ਤਹ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਚਿਤਾਰਲਾ॥੮॥ ਅਵਲੁ ਜਾਲਾ ਸਭੁ ਚ
 ਲਤੁ ਤਮਾਗਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵ ਲਹਾਰਾ ਅਪਲਾ ਕੀਆ ਪਾਲਲਾ॥
 ੯॥ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਜੀਵੋ ਸੇਏ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰ ਉਦਿ
 ਨੁਰਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਲਾ॥੧੦॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨਮਾ
 ਹੀ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾਇ ਹਰ ਭਗਤ ਕੀ ਪਾਲਲਾ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀ ਮੈ ਮਨਿ ਸਾ

ਚੁਗੁਰਉਪਦੇਸਿਗਮਰੀਗੀਰਾਚਾ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਾਇ। ਹੁਭਗੁਮੇਹੁਪਰਜਾਯਲਾ॥
 ੧੨॥ ਜਾਹਗਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ। ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਾਨਾ। ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਕੈਗੀਸਭੁਏਕੈਭੁ
 ਲਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਭਰਦੁਕੋਬਿਨਸੇਅੰਧਿਅਗੇ। ਪਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਗੇ। ਅਪੁਛੋਰਿਪਏਸਰਲਾਈ
 ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਯਲਾ॥ ੧੪॥ ਮੈਸੋਕੋਕਚੁਭਾਗੀਆਈਆ। ਆਠਪਰਗਜਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਈਆ॥
 ਤਿਸੁਜਨਕੈਸਿਗੀਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਪਾਰਲਾ॥ ੧੫॥ ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ। ਆਠਪਰ
 ਰਕਰਜੋਰਿਪਿਆਵਾ। ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜੇਸਮਾਵਾ। ਨਾਮੁਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਲਾ॥ ੧੬॥ ੬॥ ੫੬॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਸੁਰਤਿਦੀਖਨਭੂਯਗਵਾਗਾ। ਮਿਥਨਮੋਹਰਾਫੂਹਪਸਾਗਾ। ਜਗਮਹਿਕੋਈਚਹਲਾ
 ਨਪਏਨਿਚਲੁਏਕੁਨਹਾਇਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਪਉਸਰਲਾਈ। ਮੋਹੁਸੇਗੁਸਭੁਭਗਮਿਟਾਈ। ਏਕੈਮੈ
 ਤੁਢਿਵਾਏਅਉਖਪੁਸਦੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਜੇਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ। ਸਗਲਭਗ
 ਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ। ਅਨਥਾਨਾਸੁਦੀਨਦਖਭੈਜਨੁਸੇਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਲਾ॥ ੩॥ ਹੋਰਦੁਆਰਕੋਇਨ
 ਸੁਣੈ। ਤਿਭਵਲਪਵੈਤਾਕਿਛੂਨਕੁਣੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਹੁਭੰਡਾਰਨਾਮਜਿਸੁਇਹੁਚਤੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਜਾਕੀਪੁਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ। ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ। ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਭਜਿਸੁ
 ਭੇਟਤਪਰਿਪਗਾਇਲਾ॥ ੫॥ ਪਰਜਾਤਯੋਰਹਿਮਨਪਿਆਰੇ। ਕਾਮਪੇਨੁਸੇਹੀਦਰਬਾਰੇ। ਤਿਪਤਿਸੈਚੇ
 ਖੁਸੇਵਗੁਰਪੁਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਹਹਿਪੰਚਪਾਤੁ। ਭੈਪਾਰਥਹਮੋਵਹਿਨੀਰਮ
 ਯਾਤੁ। ਪਰਸੁਜਾਥਭੈਗੁਰਪੁਰਾਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਲਾ॥ ੭॥ ਕਈਬੈਠਨਹੀਲਵੈਲਾਰੇ।
 ਮੁਕਤਿਬਪੁਰੀਭੀਗੀਅਨੀਤਿਆਗੇ। ਏਕੈਕਰਸਤਿਕੁਰਤੇਪਾਈ। ਮੈਹਉਥਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇ
 ਲਾ॥ ੮॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ। ਗੁਰਪਰਬਹੁਮੁਅਗੋਚਰੁਸੇਈ। ਜਿਸੇਨੇਲਾਇਲਏਸੇਸੇਵਭਾਜਿਸੁ
 ਵਡਭਗਮਥਾਇਲਾ॥ ੯॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਲਹਿ। ਤੁਛਮਾਤਸੁਲਿਸੁਲਿਵਖਾਲਹਿ। ਪਰਬ
 ਹਮਅਪਰੋਪਰਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਲਾ॥ ੧੦॥ ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਲੀਮਨੁਜੀਵੈ। ਰਿਦੈ
 ਵਸੈਤਠੀਢਾਥੀਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਹੁਅਯਾਏਤਸੇਭਾਪਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੈਥਿਨਪਾਇਲਾ॥ ੧੧॥ ਸਿਤਨਕੀਸਰ
 ਲਾਈਪੜਿਆ। ਜੀਉਪਲਪਨੁਆਗੈਪਰਿਆ। ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਲਾਕਈਤਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾ
 ਏਲਾ॥ ੧੨॥ ਨਿਰਗੁਲਕਉਸੀਗੀਯੇਹੁਰਲਾਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਲੈਲਾਏ। ਪਖਫੇਰਉਪੀਸਉਸੀਤ
 ਮਾਗੈਚਰਲਪੋਇਸੁਖਪਾਇਲਾ॥ ੧੩॥ ਬਹੁਤਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਈਆ। ਤੁਮਹੀਭ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮ

ਸਰਣਾਇਆ ਸਦਾਸਦਾ ਸਿਤਸੀਗਿਰਖੁ ਏਹੁ ਨਾਮਦੁ ਦੇਵਾਇਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਸਾ
ਈਸੇਗਾਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂਗਾ ਸੁਖਸਹਜਾਸਦਾ ਅਨੰਦਾਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥
੫੫ ॥ ਮਾਹੁਮਹਾਪੁ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾਸਿਮਰਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਲਤਾਸਾਪਉ
ਲਪਾਈਐਸਿਤਗਸਿਮਰਿਸਿਮਰੈ ਸਗਲਉਪਰਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਏਆਸਿਮ
ਰਿਪਤਾਯਪੁਰੀਆਸਚੇਸੇਆਸਿਮਰਿਖਲੀਸਿਮਰਿਬਲੀਸਿਮਰਿਸਗਲੇਹਰਿਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿ
ਮਰਿਕਹੇਥੇਬਿਸਨਮੇਸਾਸਿਮਰਿਦੇਵਤੇਕੇਵਿਤੇਤੀਸਾਸਿਮਰਿਜਖਿਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਿਅ
ਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾਸਿਮਰਿਬਨਪਰਬਤਅਉਪੁਤਾ
ਤਾਬਲੀਸਖਸਭਸਿਮਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਮਰਿਬੁਝਸੁਖਮਸਭਿਜੈਤਾਸਿ
ਮਰਿਸਿਪਸਾਧਿਕਹਿਮੰਤਾਗੁਪਤਪਗਟ ਸਿਮਰਿਪੁਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਪੁਭਧਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮ
ਰਿਨਰਨਗੀਆਸਰਮਾਸਿਮਰਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾਸਿਮਰਿਗੁਲੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮ
ਰਿਰੈਲੀਅਹੁਦਿਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਿਘੜੀਮੂਰਤਪਾਯਨਿਮਖਾਸਿਮਰੈਕਾਲਾਮਕਾਲਸੁਚੇਸੇਚਾਸਿਮ
ਰਿਸਉਲਾਸਸੜਸੰਜੋਗਾਅਯਖੁਨਯਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ ॥ ਜਗਯਾਪ
ਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਸੁਭਗਤੀਯਾਵਹੁਜਨਪਦਾਰਥੁਸੋਜੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠਾਪੁਭੁ
ਅਪਨਾਪੁਰੈਕਰਮਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਸਰਬਨਿਰੰਤਰਸੋਪੁਭੁਜਾਤਾਬਹੁਕਿਨੋਗੀਭਗੀਅਰੁਨਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁ
ਰੁਸਬਦਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ ॥ ਦੁਖੁਦਰਦੁਭੁਮੁਤਕਾਭਾਗੈ ॥ ਸੁਖਸਹਜਾਅਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਈ
ਸਹਜਪੁਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪੁਭਾਧਿਆਇਆਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਪਰਬਹੁ
ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠਾਸੋਪੁਰਕਰਮਨਾਛਿਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਯਿਥਯਿਮਹੀਅਯਿਸੁਆਮੀਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁਨਕਰੀਐਦੁ
ਜਾਕੈਈ ॥ ਗੁਗਰੀਅਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭੁਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਬਿਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾ
ਦਰਬਾਗਕਰੁਨੁਨਜਾਈਅੰਤੁਪਾਗ ॥ ਗਹਿਰੀਭੀਰਅਥਹਸੁਆਮੀਅਤੁਯੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ ॥
੧੩ ॥ ਤੁਕਰਤਾਤੇਰਸਭੁਕੀਆਤੁਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈਬੀਆਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਭੁਤੁਯੋਸਗ
ਲਪਸਾਗਤੁਮਤਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਮਦੁਤਾਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲਮ
ਨੋਰਬਤਕੇਪੁਰਨਜੋਸਵਲੀਪੁਰਕਾਜਸੁਸੁਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਸਭੁਨਸਭੁਕੇਤੇਗਾਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰੀਭੀ
ਗਾਕਰੁਨਕਸੇਈਜਨਉਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ੮ ॥ ੫੬ ॥ ਮਾਹੁਮਹਾਪੁ

ਪੁਤਸਮਰਬਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੇਨੀਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬੰ
 ਢੈਜਾਚੰਗਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਗਉਜਨਪੁਰਿਪੁਰਮਗਤਿਪਵਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਵਉ॥ ਦੀਰਘਰੋਗ
 ਮਿਟਹਿਤਹਿਮਉਖੁਪਿਰਿਨਿਗਾਇਗਪੈਮੰਗਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਵਲੀਲੁਕਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ ਏਕਾਚਿਟ
 ਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ ਨਿਵਨਿਵਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਨਹੀਸੰਗਨਾ॥ ੩॥ ਸਨਾਗੁਲਗਾ
 ਵੈਰਿਤੇਗੇ॥ ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਲਮੇਗੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਾਜੀਤੰਗਨਾ॥
 ੪॥ ਚਰਨਕਮਲਜੀਪਥੋਰਿਥਿਚਰੀਐ॥ ਸੰਤਸੀਰੀਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤ
 ਨਿਵਾਸੀਬਹੁਰਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥ ੫॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਏਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
 ਸਖਾਸਹਈਪੁਰਨਪਯੋਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥ ੬॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੰਪਿਪਰੀਹਰਿਆਰੇ॥ ਜਨਮਜਨ
 ਮਕੋਸੇਇਆਜਾਗੇ॥ ਜਿਸਕੋਸੇਈਪਤਿਪਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਰਿਤਨਾ॥ ੭॥ ਜਾਲਿਥਾਇਪੁਰਨ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਆਮਛਲਸੁਆਮੀ॥ ਚਰਮਭਿਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੁਰੈਏਕੁਰਵਿਅਸਰਬੰ
 ਗਨਾ॥ ੮॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਪਰਸੁਖਸਾਗਗਾਹਰਿਤੇਟਿਭੰਡਾਰਨਹੀਰਤਨਾਗਨਾ॥ ਅਗਰਮਗਾਰੁ
 ਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਕੁਣੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥ ੯॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਦਾ॥ ਜਨਮਮਰਲ
 ਕੀਮਿਟਵੀਠੰਡਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਕਾਢੇਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਅੰਮਉਧਰਿਦਿਸਟੰਗਨਾ॥ ੧੦॥ ਏਕੋਏਕੁਰ
 ਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਕੋਈਨਹੀ॥ ਆਦਿਅਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਤਿਸਭੁਈਭਰਮੰ
 ਗਨਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਗੋਬੰਦਾ॥ ਗੁਰਕਰਤਗੁਰਸਦਬਖਸੰਦਾ॥ ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤ
 ਠਲੁਪਾਇਆਗਿਆਨਦੀਪਕੁਸੰਤਸੰਗਨਾ॥ ੧੨॥ ਜੋਪੇਖਾਸੇਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ ਜੋਸੁਨਲਾਸੇਪੁ
 ਕੀਬਨੀ॥ ਜੋਕੀਨੋਸੇਤਮਹਿਕਰਾਇਓਸਗਦਿਸਹਈਸੰਤਰਤਨਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤਮਹਿ
 ਅਥਾਪੈ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪੁਰਨਪੁਤਸਾਪੈ॥ ਏਕੋਦਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਲਾਨੇਪਿਆਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿੰਚਨਾ॥
 ੧੪॥ ਕਾਇਆਪਤ੍ਰਪ੍ਰਕੁਰਕਲੈਰਾਰਾ॥ ਲਗੀਲਾਗਿਸਿਤਸੰਗਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਲੀਹਰਿਬਾ
 ਲੀਮਨੁਨੀਮਮਜੀਠੰਗਨਾ॥ ੧੫॥ ਸੋਲਹਕਲਾਸੀਪੁਰਨਠਲਿਆ॥ ਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁਰਚਰਿ
 ਆ॥ ਅਨਦਾਬਿਰੋਦਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾਰੁਮਰਾਪ
 ਤੇਸਹਿਕੁਹਉਸੇਵਕੁਰੀਤਾ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤੇਗਦੀਤਾ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਭੁੰਦੁਭੁੰਦੈਨਹੀਕਿ
 ਛੁਅਸਵਾ॥ ੧੮॥ ਤਮਹਿਪਠਏਤਜਗਮਹਿਅਏ॥ ਜੋਤਪੁਰਾਣਾਸੇਕਅਕਮਏ॥ ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿ

ਕਿਛੁ ਨਹੀਅਤ ਬੀਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਉਹੁ ਹੁਕਮੁ ਤਮਾਗਸੁ ਲੀਐ ॥ ਈਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਲੀਐ ॥
ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮਲੈਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਣਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਪਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾ ਛਹਿ ਤਿ
ਉ ਖੇਲਾ ਲਹੇਗੇ ॥ ਉਝਰਾ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ॥ ਚਲੈ ਨਹੀ ਕੋਵੇ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ਈਕਿ ਬੈਸਾ ਏ ਗੇ ਗੇ ਅੰਤ
ਗਿ ॥ ਏਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸਾ ਦਿਸੈ ਤਗਿ ॥ ਏਕਹੀ ਕਉ ਪਾਸੁ ਏਕਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ॥ ਏਨਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਮ ਕੂੜਾ ॥
੫ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖੁ ਤੀਕਵਨ ਸੁਖ ਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਗੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁਦਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁਹੇਛਾ ਕਵਨ
ਸੁਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜਾਵਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਲਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਗੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕ
ਮੇ ਦਨਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਅਵਰੁ ਪਾਵਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਗਾ ॥ ਏਕਿ ਖਵੇਗਾ ਤਾਏ ਕਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਭਾਵ
ਗਾ ॥ ਏਕਨਾ ਪਾਗਿਲੈ ਪਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਜਿਨ ਕਾ ਸਦ ਬੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ਕਉ ਤਕ ਕਾ ਲਾਇ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਚਿਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵੇਗੈ ਸੋਭਿ ਰੇਗਾ ਮਲੇਰ ਚਤੁਰੀਨਾ ॥ ਏਕੁ ਆਖਾਵਾ ॥ ੯ ॥ ਵਡਾ ਸਹਿ
ਬੁਢੀ ਗਈ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਭੁਢੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਤੇਲਾ ॥ ਏਨਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਹਾਵਾ ॥
੧੦ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੁਜਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਨਿ ਰੋਜਨ ਪੁਜਾ ॥ ਅਪਿਸੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਅਪਿਧਿਅਨੀ ॥ ਅਪਿਸਤਵੈਤ
ਅਤਿ ਗਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿਨ ਗੁਪਤ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿਨ ਉਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿ
ਨੁ ਪੁਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੁਗਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਸਿਵਰਤਾਈ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤ ਲੁਠਾ ਰਗਵਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵੇਸੈ
ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸਹੀ ਠਕਰਾਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮੁ ਨੇਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨ ਲਕਬੇ ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਅਪਿ ਅੰਤਿ ਪੁਛੁ ਸੇਈ ॥ ਭਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇ ਬੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਸਗੋ ਕੁਨਹੀ ਕੋਏਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਕੁਝੈ ਜਬਾ ਬੁਨਹੀਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਛੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੇਜ ਖਵਾ ॥
੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ੫੦ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਚਤ ਪਾਠ ਕਰਮ ਪਗੇ ਸੁਰ ਅੰਤ ਰਜਾਸੀ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਦਾ ਮੇਦ
ਰਸੁ ਮਾਸੀ ॥ ਰਿਖੀ ਰੇਸਗੇ ਵਰ ਪਨਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਨ ਮਾਪਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਗੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸਿੰਘਾਗੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਪਟ ਪਟਵਾ ਸੀਰੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਲੀ ਪਰਈ
ਸਨਗ ਸਿੰਘ ਨਾਗਾਇਲਾ ॥ ਦਾਵਾ ਅਰੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮਿਧਾਇਲਾ ॥ ਬਾਵਨ ਭੂਪੁਰੀ ਅਤੁ ਪੁਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ॥ ਸਤੀਰੈ
ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਗ ਮਚੰਦਾ ਜਿਸੁ ਭੂਪੁ ਨੇਰੇ ਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਇ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹੈ ਸਨੇੜ ਮੁ
ਗਤਿ ਰੇਸਗਾ ਏਕ ਦਾਤਾ ਸਭ ਰੇਸੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਅਨਾਥ ਹਨਥਾ ॥ ਗੋਪੀਨ ਬੁਸ ਗਲੈ ਰੇਸਾਥਾ ॥

ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾ ਤੇ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕ ਉ ਗੁਲ ਅੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖ ਮੀ ਨਾ ਗਈ ਲਾਵੇ
 ਪਤੀ ਲਾਜ ਨਿਵਰਿ ਉਧਾਰ ਲਾ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੁ ਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਰਸੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਅ
 ਮੋਖ ਦਰਸਨ ਅਜੁਨੀ ਸਿਭ ਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੁਗਤਿ ਜਿ ਸੁਕ ਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ ਅੰਬਿ ਨਾਸੀ ਅੰਬਿ ਗਤ ਅੰਗੇ
 ਚਰ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਲਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਿਰਿ ਗਬੈ ਕੰਠ ਕੇਵਲੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੁਰਮੁ ਮਾਗੀ ਆਉਤ
 ਗਈ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲ ਤਕਹਿ ਨਿਗਲੇ ਕੀਤ ਲੋਕੁ ਜਿਹੋ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ੮ ॥ ਨਿਗਹ ਗੰਨਿ ਰਵੈ ਹੁਸਮਾਇਆ ਸਾ
 ਰਿਖੇ ਲੁਚਤੁ ਰਭੁ ਜ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਲਾਵਰਿ ਬੇਲੁ ਸੁਨਚ ਸਭੁ ਮੋਹੈ ਗਾ ॥ ੯ ॥ ਬਨਮ
 ਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬੇਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਬਰਤਿ ਭਵ ਲਘੁ ਲੀ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲ ਮੁਖਿ ਭਲੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪਰਭ ਗਵਾਨ ਬੀਰੁ ਲਾ
 ਮੈ ਗਲਤ ਨਾਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰਕੰਟਕ ਨਿਰਕੇਵਲ ਕਰੀ ਮੋ ॥ ਪਨੈ ਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੋ ਮਹੀ ਮੋ ॥ ਸਿ
 ਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆ ਲਸਮੀ ਪਤ ਅਸਥਿ ਰਥਾਨੁ ਜਿ ਸੁਹੈ ਮਭਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅ
 ਰਿਕਾਰਿ ਵਾਹੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੇ ਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਅਛਲ ਅਤੇ ਲੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਹੁ ਪੀਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋਮਿ ਲੋ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਿਮਲਾਏ ਆਪੁ ਕੋਇ ਨ
 ਪਵੈ ਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪੇਗੋ ਪੀਅਪੇਕਨਾ ॥ ਅਪੇਗ ਉਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਵਹਿ ਅਪਿਖ ਪਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਖੁ
 ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕਾਨੰਤ ਗੁਲ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸਰ ਨੀਸੇਖ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ
 ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਲ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਦਗਹੀ ਜਗਤੀ ਪਿਤ ਸਰਲਾਇਆ ॥
 ਭੈਭਾਇ ਅਨਕਜਾ ਮਦੁ ਤਦੁ ਤਰੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਇ ਛਾਕਰਿ ਰਾਖੁ ਸਾਪ ਸੰਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸੰ
 ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨੈ ਸਗਲੀ ਮਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰ
 ਮਪਦੁ ਪਵਉ ਜਿ ਸੁਪਾ ਪਤਿ ਸੋ ਪਵੈ ਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਲ ਲੋਕ
 ਦੇ ਪਰਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਪਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਰਤ ਮਨਾਮ
 ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹ ਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪੂਰ ਬਲਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਭਗਤ ਪਏ ਸਰਲਾਈ ਦੇ ਹੁਦ ਗੁਮ ਨਿਰੰਗੁਲ
 ਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੂੰ ਜਾਲਹਿ ॥ ਤੂ ਅਪੇਕ ਬਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਲਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਦਾਸ ਕੇ
 ਕਰੀ ਅਨੁਰਿਭਾਵੈ ਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧ ॥ ੫੯ ॥ ਮਾਛੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹ ਮਗ ਮਖੁਦਾਈ
 ਬੰਦੋ ਛੋਡਿ ਖਿਅਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਮੈਧੋ ॥ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਛ ਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੈ ਸੁਕ ਬੁਲਦਗਾ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਿਵਾ ਜਯਕੀ ਨਮੁ ਸਯਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਹਿ ਨਿਵਾਰਿ ਹੁਆਸਾ ॥ ਦੇਹਾ ਸੀਤਿ ਮਨੁ ਉਲਾਟਾ ਕਲਾ ਮਖੁ ਦਾਈ ॥
ਕੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰਾ ਸਰੀ ਅਤਿ ਲੇਕੀ ਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀ ਕਤਿ ਤਰ ਕੋਖੈ ਜਿ ਟੋਲਾ ਵਹੁ ॥ ਮਾਰਠਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦ
ਲਾਮਿ ਲਹੁ ਕੀ ਕਾਤਿ ਜਿ ਤੁਠਿ ਰਿਨ ਮਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਾਨੁ ਕਤੇਬਾ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਤ ਰਖਹੁ
ਬਦਗਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿ ਦਕਿ ਲੇ ਬਾਪੁ ਪੈਰਿ ਸਚੁ ਰੀ ਕੁਝ ਪਗਾ ॥ ੪ ॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰੇ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿ
ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਠਾ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੁਰ ਨੁਰ ਮੁਸਕੁ ਮੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੁ ਮਾਲਾ ਹੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੇ ਦਿਲੁ ਸੋ ਪੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲੁ ਉਨਿ ਵੇਰੈ ਸੋ ਦਰਵੈ ਸੁਜਿ ਸੁਸਿਠਤਿ ਪਗਾ ॥ ੬ ॥
ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲ ਕੁਸਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯਾ ਦਿਕਹੁ ਦਸ ਮਸਦਨੁ ਸੁਨਤਿ ਸੀ
ਲੁਬੰਧ ਨਿਬਰਾ ॥ ੭ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ਸਭ ਛਿਲਾ ਹਲਾ ॥ ਪਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ
ਉਮਰੇ ਠਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾ ਮਖੁ ਦਾਇਦਗਾ ॥ ੮ ॥ ਅਵਲਿ ਸਿਠਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੁਗੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਏ ਮੀਚ ਉ
ਥੈ ਪੈਗੀ ॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾ ਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਚੋਰੇ ਮਪਰ ਪਗਾ ॥ ੯ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉ
ਦੀਠਾ ਬਦ ਅਮਲ ਛੇਰਿ ਕਰਹੁ ਬਿਭੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕ ਬੁਝਿ ਦੇਵੁ ਬੀਗੀ ਚੁਠਹੁ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਪਗਾ ॥
੧੦ ॥ ਨਕੁ ਹਲਾ ਲੁਬੰਧ ਹੁਖਾਲਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰੀ ਮਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾ ਦਲਾ ॥ ਪੀਰ ਪਛਾ ਲੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜ
ਰਾਈ ਲੁਨੇ ਦੇ ਜਠਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੀਏ ਅਕਿਰ ਦਾਰ ਮਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਨਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ
ਪਕੁ ਕਰਿ ਹੁਝਿ ਹਦੀ ਸਾਸ ਬਤ ਸੁਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਲੁ ਮੇਮਾ ਦਿਲਿ ਰੋਵੈ ॥ ਅੰਤ
ਰਕੀ ਮਲਾ ਦਿਲ ਤੋਧੈ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਗ ਨਾਵੈ ਨੇਕੀ ਜੇ ਉਕੁਸ ਮਪਟਾ ਪਿਉ ਪਕੁ ਹਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਕਉ
ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਸਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇ ਕੁਹ ਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜੇ ਸੁਨ ਜ
ਰਿਨਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰ ਲਕਰੀਆ ॥ ਸਿਠਤਿ ਮੁਹ ਬਤਿ ਅਥਾਹਰੀਆ ॥ ਹੁਰੁ ਕੁਸੁਦ
ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨ ਕਬੀ ਦਿਖਲਾਸਤਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ੧੨ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨੁ ਮਹਲਾ ਪ ਪਾਰਬਹੁ ਸਬੁ ਉ
ਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੇਸਾ ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈਕਿ ਛੁਛ ਉਨਵੈ ਆਪੇ ਬਾਝਕਾ ॥
੧ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਰਿਆ ॥ ਝਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸਿਧਾ ਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿ ਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਿਆ ॥ ਚੋਹੁ ਸਗਲਾ ਘਟ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਲਾਈਆ ਏਆ ॥ ਸਾਪ ਸੀਗੈ ਹੋਰਿ ਜ
ਸੁਗਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਮਰ ਲਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵੇਚੇ ॥ ਪਿਯਰਿ ਹਰਿ ਭਭਿ ਨਹੀ ਕਾਲਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ
ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤ ਜਜੇਰ ਜਾ ਸੇਤ ਜਉ ਤਭਾ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਲ

ਕਾ॥ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਪਨਾਗ ਮਨ ਮਹਸੂ ਅੰਤਰਿ ਮਨਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ
 ਕੇਈ ਸਾਲ ਕਾ॥ ੫॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ॥ ਕੁਮੁਭਉ ਮਿਟਿ ਆਸ ਪਸੰ
 ਗਤੇ ਦਾਇਦਨ ਕੇਈ ਘਾਲ ਕਾ॥ ੬॥ ਉਤਮ ਬਾਦੀ ਗਉਗੋ ਪਲਾ॥ ਸਾਪਸੰਗ ਤਿਕੀ ਮੰਗੁ ਰਵਾ ਲਾ॥
 ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸ ਨਹੇਈ ਮੈ ਕਲਾ ਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲ ਕਾ॥ ੭॥ ਸੀਤ ਕੀ ਇਹਰੀ ਤਿਨਿ ਗਈ॥ ਪਤਕੁਰ
 ਮੁਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਪ ਨਿਹਰੇ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀ ਜੈ ਆਲੁ ਕਾ॥ ੮॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤਹ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਚੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਾਇ ਪੁਰ
 ਨ ਘਾਲ ਕਾ॥ ੯॥ ਤਤੀਵ ਉਨਤ ਕਉ ਲਾਗੈ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਅਨ ਦਬਿਨੇ ਦਕਰੇ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਆਇ ਅਸੰਗਿਤ ਭਾਲ ਕਾ॥ ੧੦॥ ਰਿਗ ਸੇਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਹੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ
 ਗਾਹੀ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਤਮ ਸੁਦਿ ਬੇਨਤੀ ਖਾਲ ਕਾ॥ ੧੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੋਪ ਆਗੈ ਰਿਗਿ
 ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਅਪਾਗੈ॥ ਤੇਰੇ ਗਿਰ ਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲ ਕਾ॥ ੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਮੰਗੈ
 ਨੁਮੇਗਾ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ ਕਹੁ ਬੇਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਲ ਕਾ॥ ੧੩॥
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤ ਪਿਆਗੇ ਸੇਈ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮ ਤਿਖੇਈ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਕੁਰਤ ਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
 ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਗਮ ਲਕਾ॥ ੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਦੁ ਨਹੀ ਕੇਈ ਮੇਗਾ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪੁਰ ਕੇ ਪੈਗਾ॥ ਹਉ ਬਾਝਿ ਹਰਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਜੀਨਿਖੀਰੇ ਆਭਰੁ ਅਨਾਲ ਕਾ॥ ੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਬਿਸਰੇ ਨਹੀ॥ ਆਠ ਪਰਹਰਿ ਹ
 ਰਿਕਉ ਧਿਆਈ॥ ਨਨਕ ਸੇਤ ਤੇਰੇ ਗਿਰ ਤੇ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਵਡਾ ਲਕਾ॥ ੧੬॥ ੧੩॥ ੬੧॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਮਸਕਾਰੀ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰ
 ਪਿ ਪਗੈ ਸਭ ਅਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਲਾ॥ ੧॥ ਸੇਠ ਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਵੇ ਸਾਗੈ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾਜਿ
 ਸਵਾਗੈ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਗਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤ ਕੀਤਾ ਅਪਲਾ ਪਵਲਾ॥ ੨॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥ ਕੇਉ ਨਹੀ॥ ਆਠ
 ਪਰਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਪਵਲਾ॥ ੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ
 ਅਸਟ ਦਸਾਸਿ ਪੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਹਜਾ ਸੁਖੁ ਨ ਉਨੇ ਪੀ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹੀ॥ ਐਸਾ ਪੁ
 ਸੁਆਮੀ ਗਵਲਾ॥ ੪॥ ਸਾਸਤ ਸੀ॥ ਮੁਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਲੀ॥ ਜਨ ਮੁਪਦਾਰੁ ਜੀਤੁ ਪਰਲੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ
 ਪਰਹੀ ਮੈ ਹਰਿ ਸਨਾਨ ਕਰਾਵਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਆਦਿ
 ਨੁਰਾਤੀ॥ ਜੁਜੈ ਪੈਸੇਈ ਬਡ ਭਾਗੀ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜੇਨੀ ਪਵਲਾ॥ ੬॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤਾ॥ ਜਾਯਤਾ

ਠਿਠੈਰੈਨਿਤਤਤਾਅਭਿਤਘਲੈਕਉਗੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਗਹਿਪਵਲਾ॥੧॥ਜੀਉਪਦਤਨੁਪਨੁਜਿ
 ਨਿਸਾਜਿਆਮਾਤੰਗਰਭਮਹਿਗੀਖਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਸਿਉਪੀਤੋਛਾਡਿਅਨਰਤਾਕਾਹੁਸਿਰੈਨਯਾਵਲਾ॥੨॥
 ਧਾਰਿਅਨੁਕਹੁਸੁਆਮੀਮੇਗਾਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਗਾਰਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੁਮੈਨਹੀਜੇਸੁਜਲਾਇਹਿਤਿ
 ਸੈਜਲਾਵਲਾ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਪੁਰਿਯਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਵਿਅਪੈਮਾਇਆਨਨਕਦਾਸਸ
 ਦਾਸਰਲਾਈਦੁਸਰਲਾਵੈਨਯਾਵਲਾ॥੪॥ਆਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਭਿਕੀਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਖਿਗਲੈਹੀਚੀਨੇ
 ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਲਾ॥੫॥ਸੇਈਭਗਤੁਸੇਈਵਡਦਾਤਾਸੇਈਪੁਰਖ
 ਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਬਾਲਸਹਾਈਸੇਈਤੇਗਜੇਤੇਗੈਮਨਿਕੁਵਲਾ॥੬॥ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਾਯਿਖਿਪਾਏਤਿਯੁਨ
 ਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਏਸੇਈਹੋਈਜਿਕਰਤੇਭਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਵਾਵਲਾ॥੭॥ਅਪਛੁਪਤੇਸੇਈਕਦੇ
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਟੇਗੀਛੋਕਿਰਪਾਧਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਧੁਗਬੰਦੁਪਿਆਵਲਾ॥੮॥ਤੇਗੀਕੀਮ
 ਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਅਚਰਜਗੁਪੁਵਗੈਵਰਿਅਈਭਗਤਿਦਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਗਨਨਕਬਾਯਿਬਾਯਿ
 ਜਾਵਲਾ॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ ਮਹੁਮਯਾ੩ ਵਾਰਸਲੋਕਨਾਭਿ॥ ਸਲੋਕੁਮਯਾ੧
 ਵਿਲੁਗਾਹਕਗੁਲੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਲੁਸਹਯੋਜਾਈਗੁਲਕਾਗਾਹਕਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਲੁਯਾਵਿਕਾਈਗੁ
 ਲਤੇਗੁਲੀਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਈਮੋਹਿਅਮੋਹੁਨਪਾਈਐਵਲਾਜਿਨਲੀਜੈਗਟਿਨਾ
 ਨਕਪੁਰਤੋਲੁਕੈਬਹੁਪੁਟਿ॥੧॥ਮਯਾ ਨਾਮਵਿਹੁਲੇਭਗਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਾਇਕਿਬੰ
 ਧੋਇਕਿਫੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪੀਤਿਨਨਕਸਚਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਲੀਸਚੁਗੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਤੇਗਿਆਪੁਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਗਾਦੁਜਾਭੁਮੁਗਕੁਕਟਿਅਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹਿਕਾਗਾਹਰਿਕਾ
 ਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾਸਚਸੰਜਮਿਮਾਤਿਉਤਮਾਹਰਿਯਗਾਪਿਆਗਾਸਭੁਸਚੇਸਚੁਵਰ
 ਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਲਾਹਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਯਾ੩ ਕੇਦਾਗਾਗਾਵਿਚਿਜਾਲੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇ
 ਪਿਆਗਾਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੇਭੈਸਚੇਧਰੀਪਿਆਗਾਵਿਚਹਮਯੁਕਟੇਅਪਲੀਕੁਯਾਕਕਰੇਉਪ
 ਗਾਗੁਲਾਕੀਗਾਸਿਸੰਗੈਅਵਗਲਕਛੈਵਿਡਾਗਿਨਨਕਮਿਲਿਆਸੇਜਾਲੀਐਗੁਰੁਨਛੋਕੈਅਪਣਾਦੁ

ਜੈਨਧੇਗੀਪਾਮਾਗੁ॥੨॥੧੦੦ ਸਾਗਰਦੇਖਉਤਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਰੁਨਾਹਿ।ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੇਤੇਖੀਅ
ਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਨਾਈ॥੨॥੧੦੦ ਚਾੜ੍ਹੇਬੋਰਿਥੈਚਾਯਸਉਸਾਗਰੁਯਹੀਦੇਈ।ਨਾਨਕਸਚੈਬੋਰਿਥੈਜੇ
ਗੁਰਪੀਰਕਦੇਈ॥ਤੇਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਰੀਆਗੁਰਦਿਸੈਸਾਵਪਨਾ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਦਰਗਰ
ਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ ਨਿਰਕੰਟਕਰਜੁਭੰਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਕਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆ
ਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੋਲਿਮਿਯਾਈ॥ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਲਾਹਰਿਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਤਾ
ਮਨਿਵਸੈਐਤਿਰੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਿਸੇਈਪਾਈ॥੨॥ਸਯੋਕੁਮ॥੧ ਰੂਪੀਰੂਪੀ
ਮੋਢੀਪਾਪਰੁਕੈਰੋਕੋਈ॥ਪੁਛਹੁਜਾਈਸਿਆਲਿਆਦੁਖਕਾਟੈਮੇਰੋਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜ
ਨੁਉਤਰੀਗਈ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਿਪਤਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾਚੈਗਈ॥੧॥੧੦੦੩ ਆਪੇਕਰਲੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇ
ਕਰੋਰਜਾਈ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਯਾਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਚਾਨਲੁਗੁਰੀਸਲੇਦੁਖਾਬਿਖੁਜਾਈਸਾ
ਈ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ ਮਾਇਆਵੇਖਨਭੁਲੁਤੁਮਨਮੁਖਮੁਖਾ॥ਚਲਾਇਆਨਾਭਿਨਚਲਈਸਰੁਤੂਰੁਦ
ਰੁਤੂਰੁਖਾ॥ਅਗਿਆਨੀਐਪੁਨਚੁਣਈਸਿਰਉਪਰਿਜਮਖੜਗੁਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਈਉਬਗੈਜਨ
ਹਰਿਗੁਰਚਖਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਗਖਾ॥੩॥ਸਯੋਕੁਮ॥੩ ਜਿਨਕੁਰਨਹੀਭੇਟਿਆ
ਭੈਕੀਨਹੀ॥ਬੰਦਾਅਵਲੁਜਾਵਲੁਦੁਖੁਘਲਾਕਦੇਨਚੁਕੈਚੰਦਾਕਾਪੜਜੀਵੈਪਛੇਤੀਐਘੜੀਮੁ
ਹਤਘੜੀਆਲਾ॥ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਾਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਚੁਕੈਜੀਜਾਣਾ॥੧॥੧੦੦੩ ਤਿਭਵਲਛੰਦੀਸਜਲਾ
ਹਉਮੈਚੁਗੀਜਗਤਿ॥ਨਾਨਕਹੀਅਕੇਸਚਚਉਨਾਨਕਸਚੈਸਚਾ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਬਖ
ਸਿਚਿਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਲੇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਯਾਏਉਗੁਰਸਥਾਦਿਨੀਸਾਲੇ॥ਸਨਮੁਖਸਦੇਸੇਹਲੇਸਚੈਚ
ਰਿਜਾਲੇ॥ਐਥੈਚਥੈਮੁਕਾਤਿਰੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਲੇ॥ਪੈਨੁਪੈਨੁਸੇਜਨਾਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕਰਬਾ
ਲੇ॥੧॥ਸਯੋਕੁਮ॥੧ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਰਵੜੀਕਾਲੀਮਨੁਕਾਂਸੁਪਾ॥ਜੇਗੁਲਹੋਵਨਿਤਾਪਿਤਰਵੈਨਾਨਕਾ
ਵਗੁਲਮੁਸਾ॥੧॥੧੦੦੧ ਸਾਚਸੀਲਾਸਦੁਸੰਜਮੀਸਾਪੁਰੀਪਰਵਾਗਿ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਦਾਭੁਲੀਪਰ
ਕੈਹੋਤੀਪਿਆਰੀ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ ਆਪਣਾਮਾਪੁਪਛਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪਾਈਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆ
ਪਲੀਗੁਰਸਥਾਦਿਮਿਯਾਈਆ॥ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਰਿਗਮਾਈਹਰਿਗੁਪੀਈਆ॥ਹਰਿਗੁਜੀਨੀਚਾਖਿਆਅ
ਨਗਸਥਾਕਿਰਹਾਈਆ॥ਹਰਿਗੁਪੀਸਦਾਤਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈਆ॥੫॥ਸਯੋਕੁਮ॥੩
ਪਿਰਮੁਸੀਏਪਨਰਾਵੀਏਪਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਹਾ॥ਨਾਨਕਪਨਮਾਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੈਤੀਨਾਗਿ॥੧॥੧੦੦੧

ਸਤੁਰੈ ਪੈ ਏਐ ਕੇਤਕੀ ਕੇਤੁ ਅਗੇ ਮੁ ਅਥਾਹਾ ਨਨਕਸੇ ਨੁ ਸੁਹਾਗਲੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧੨
 ਤਖਤਿਗਾਜ ਸੇਥਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਘਾਇ ਕਰੇਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ ਭੂਪਤਿਗਾ
 ਜੇਨ ਅਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਜੀ ਦੇ ਬਿਲਾਮ ਰੋਈ ॥ ਨਿਰਚਲੁ
 ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੁਨਿ ਚਲੁ ਹੋਈ ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਸਤਨਾਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾ
 ਲੀਨਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਸੋਸੇਹਾ ਗਲੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਕੇ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਕਿ ਉਦ
 ਰਿਸਾਹਿ ਬਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇਗਾਚੈ ਸਚਗੇਗਿ ਗੁਜੈ ਗੇਗਿ ਮਪਾਰਕੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ
 ਲਗੈ ਸਚਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾਮ ਮੁਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਸਾ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਦਿ ਸਤਸਾਜੀ ਅਨੁਮਾ
 ਪਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਚੁ ਕੀਸਾ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮ ਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਆਇ ਵਹਰਿ
 ਸੁਪੀਜੈ ॥ ਆਵਲਾ ਜਾਲਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਭ ਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਾਮੋ ਯਾਨਾ ਪੁਪਯਾਨਾ ਭਗ
 ਵਨਕਚੁ ॥ ਨਨਕ ਯਾਨਾ ਯਾਨੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਹਜਿ ਵਲਾ ਪਤਿ ਛਲੁ ਛਲੁ ਭਵਰੁ
 ਵਸੈ ਭੈਖੀਓ ॥ ਨਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੁ ਛਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਜਨ ਲੁਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ
 ਸੇਸੁ ਰੇ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਠਿ ਰਹੇ ਜੀਨੀਆ ਪੁਪਯਾਨਾ ॥ ਗੀਆਨੀ ਆਕਾਇ ਹਮਰ ਤੁਰੈ ਮਨਮਾਹਿ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਯਾਇਐ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿ
 ਨਹਿ ਜਿਤਨਾ ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਜੇਗੀਰੇਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਏਹਿ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰ
 ਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭੀਖਿਆ ਨ ਮੁਸੈ ਤੇ ਖੁਸਰੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਖੀਯਾ ਬਨਲਪੀ ਆਸ ਭਥ
 ਪੀਜਾ ਕਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀ ਆਸ ਚਾਨੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ
 ਸੇਵਿ ਹੁਨ ਕੇਈ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਕੁ ਲਾਜਿ ਸੁਜੇ ਵਡਾ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਲਾਈ ਛੁਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰ
 ਗੇਨ ਕੇਈ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾ ਏਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚ ਚਿਹਨ ਬਦੁ ਦੇਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਈ ॥
 ਨਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕੀ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਢਡਿ ਆਈ ਦੇਈ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀ ਜਿ ਸਰੋਤ ਦਰਿ ਬਰੇਈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁਰੇਣੋ ਨਿਅਖੀਅਹਿ ਅਰਿਕਾ ਰਿਮਗਹਿ ਦੁਖਾਵਹਿ ॥ ਅਪੇਸਾ ਪੁਨ ਪਛਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਾਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ
 ਕਰੋਪਸਿ ਉਲੂਝੁ ਦੇ ਅਗੈ ਪਛੈ ਦੁਖੁ ਪਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਰਿਕਾ ਹੁਨ ਭਵਈ ਵੇਦੁ ਕਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਅਰਿਕਾ
 ਰਿਮੁ ਏਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਠਿ ਗਿਆਵਹਿ ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਉਜਲਾਏ
 ਹੋਨ ਵਨ ਪਛਾਣੀ ਪਰਮਪਦਾ ਰਖੁ ਮੰਨਿਐ ਪੈਨੁ ਸਵਾਰ ਲਾਗੁ ॥ ਭੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਉਜਲਾ ਸਿਰਿਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਗੁ ॥

ਵਿਸਾਖੇ ਭੈ ਭੈ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਸਭਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਾਭੁਮਾਰ ਲੋਗ ਏ ਮਰਿ ਨਸ ਕਰਿ ਗਵਾਗਾ ਨਨਕ ਜੇ
 ਏਹੁ ਮਾਗੀ ਮੈ ਗੁਰਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਮਰੇ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਨਕ ਮਨਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾ
 ਰੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਭੈ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਵੈ ਤਠ ਏਪਈ ਚਿਨੁ ਵਿਚੈ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥
 ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਨਿ ਤਿਜਨੀ ਮਾਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸੀਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜਪਿ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਏਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਨੀਤਾ ਮੇ ਬਧਿ ਜਾਸਾ ॥ ੧१॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਤਵੀ ਪੀਤਿ ਤੁਜੇ ਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹ ਮੁਖਿ ਚਾਗਿ ਨ ਵਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀ ਮੀ ਅਪਲੈ ਚਜਿ ਵੀ ਚਾਗਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅ
 ਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭੈ ਭੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨ ਸਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਜੋਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਅਪਿ ਏਪਾ ਏਕ
 ਰੇ ਮਾਪਿ ਅਪੇਤ ਚਰਿ ਕੋਇ ॥ ਅਪੇ ਦੇਵ ਡੰਡਾ ਏਈ ਆਕੁ ਨਨਕ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਝੁ
 ਏਕੁ ਚੌਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਝੁਝੈ ॥ ਅਠਰਿ ਚਿਜਿ ਗਮਨਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੀਨ ਰਿਭੇ ਦੀ ਮੈ ਨਰਿ
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸੋਹਿ ਸਰਲਾਈ ਛੁਟੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨ ਸਿਉ ਜੁਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵੀ ਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਠਗ ਹਰਿ
 ਝੈ ॥ ੧१॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਹੁਕੀ ਮਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲਾ ॥ ਸਹਿ ਬੁਝੇ ਖਮੀ ਗਸੀ ਦੁਨੀ
 ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਜ਼ੀ ਜੇ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਗਸੀ ॥ ਏਸ ਕਮੁਹ ਬਤਿ ਨਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਅਲਗੁ ਉਜੇ ਏ ਮਪੁਕੁ ਬੁਝਿ ਸਰਿ ਗਪਾਲਿ ਸਥਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਮਾਨਕ ਕੀਰਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਾਝੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜੀ ਭਾਇ ਦੂਜੇ
 ਠਾਗੇ ॥ ਠਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾ ਝੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਝੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਜੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥
 ਸਭ ਤੇਗੇ ਤੁਝੁ ਝੰਡਾ ਵਲੀ ਸਭ ਤੁਪੈ ਲਾਗੇ ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛੁਰੀ ਦੁਖੁ ਘਨੈ
 ਆਥਿ ॥ ਕਾਲੁ ਰੁਝਾ ਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘ ਲਏ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂਜੀ ਜਾਥਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਪੂਜੀ ਸਾਚ ਉਨਾ ਮੁਤੁ ਅ
 ਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਗਾ ਨਨਕ ਵਖਰਿ ਗਮਲਉ ਪੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਪਾਗੁ ॥ ੨॥ ਮ: ੧ ਪੁਰਬ ਪੀਤਿ ਪਗਲਿ ਲੇ
 ਮੇਟਉ ਠਕੁ ਮਾਲੀ ॥ ਮਥੈ ਉਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰੀ ਨਨਕ ਮੇਲੁ ਲੁਨਾਮੀ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇ ਪਿਤੁ ਸ
 ਵਰਿ ਚਿਨੁ ਵਿਚਿ ਨ ਵਰਿ ਪਿਨਾਮੁ ॥ ਏਕਿ ਅਪੇ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ ਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਠ ਲਾਕਾ ਮੁਾਇ ਕਰੀ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਬੁਝਿ ਮਾਹਰਿ ਮਾਤਮਰਾ ਮੁਾਇ ਕਰੀ ਸੁਲਿਕੈ ਮੀਨਿ ਮਾਹਰਿ ਉਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉ
 ਪਾਜਿ ਮਾਗਾਇ ਮਾਹਰਿ ਗੁਲਨਾਮੁ ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਭੋਲਤ ਲਿਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰੋਕੈ ਪਾਪਰ ਹੀ
 ਗੁਮਾਤਿ ਝਾਹ ਪਾਲਿ ਦੁਖੁ ਘਲੈ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀ ਭੁ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਮਾਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿਥਾ ਜਲੋ ਘਲੇ

ਵੈਸੈ ਜੋਇ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਓ ਤੁਢੀ ਜਾਇ ਅਵਤਰ ਕੋਇ। ੨। ਮਃ ੧ ਸਾਗਰੁ ਗੁਲੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ
ਤਬ ਲਾਦੇਖੀਐ। ਵਰਾਣੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪਹਿ ਪਵਾ। ਮਃ ੨ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦਖ। ਨਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮੁ ਕਿਸੈ ਨਾਯੀ ਭੁਖ। ੩। ਪਉੜੀ। ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਛਾਇਆ ਗੁਰਸਾਖਿ ਸੁਹਾਵੈ। ਜੋਇ ਛਾਨਿ
ਜੋ ਪਾਇ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ। ਜੋ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਹਿ ਗੁਲ ਗਵੈ। ਪਰਮ ਗਾਇਤਿ
ਨਕਸਿ ਤੁਹੈ ਜਮਾਗਿ ਨ ਪਵੈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ। ੪। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਸੁਲੀਐ ਏਕੁ ਵਖਲੀਐ ਸੁਗਰੁ। ਤਿਪਾਇਆਇ। ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮੇਟਿ। ਮਾਯੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਇ। ਕਉ
ਲਾਮੁ ਮਾਕਉ ਲਾਮਾਗੀ ਕਉ ਲਾਮਾਵੈ ਕਉ ਲਾਜਾਇ। ਕਉ ਲਾਗੀ ਨਨਕਾ ਕਿਸਰੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ।
੫। ਮਃ ੧ ਹਉਮੁ ਅਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਲੁ ਵਰੈ ਦਰੀਆਉ। ਤਿਸਨਾਥ ਕੀ ਨਨਕਾ ਜਮਨੁ ਰਤਨਾਇ। ਲੋਇਲ
ਰਤੇ ਲੋਇਲੀ ਕੰਨੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ। ਜੀਭ ਛਾਇਲ ਚੂਨੀ ਰਤੀ ਲਾਯਾ ਲਾਵਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਸਾਕਿ ਸੁਕੇ
ਲਿਖਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਇਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਇ ਚਲੈ। ਏਹੁ ਅਖੁ
ਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਉਪਯੋ। ਹਰਿ ਜਨਨੇ ਕੀਨਾ ਵਈ ਜਮਕੈ ਕਰ ਜਮ ਕਲੈ। ਸੇਸਾਹ ਸਚੇ ਵਲ
ਜਗਿਆ ਜੋ ਨਹਿ ਪਨੁ ਪਯੋ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾਮਾ ਪਠਾਯੋ। ੧੫। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਮਨੁ ਖਵਾਪੈ ਸਾਗਰੁ ਜਾਦਨੀ। ਬਿਖੁ ਵਿਆਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੇਕਹਿ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਪਰਹਿ ਪਿਆਰੁ। ਬਾਰਹੁ ਪੀਰਿ
ਤਸਦਾਇ ਦੇ ਮਨੁ ਮੁਰਖ ਗਵਾਗ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਪਰਨਿ ਪਿਆਰੁ। ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ
ਕਹਲੀਆ ਭੁਭੁਬੋਧਿ ਕਰਹਿ ਆਹਰੁ। ਜਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੈ ਲਾਸੁ ਭੁਆਕਾਰੁ। ਨਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਗਹਿ ਗਵਾਗ। ੧੬। ਮਃ ੩ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੈਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾ
ਇਆ ਪੇਦਾ ਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਅਪੇਦੇ ਇਸ ਜਾਇ। ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਾਦੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ। ੨।
ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਪਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਿਪਾਤਿ ਨਹੀ। ਦੁਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਯੀ। ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁ ਤੁਲੇ ਚਾਹੀ। ਮਾਵੈ ਜਾਇ ਜੀਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰਸਾਖਿ
ਛੁਟੀ। ਅਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਮਾਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ। ੧੭। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸਿਤੀ
ਸੁਖੁ ਦਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਛਿਆਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਪਨਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਏਤੁ ਪਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖਾਯੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਰਿਆਇ। ਜਿਨਾ ਕਉ ਪੁਰਿ ਗਿਧਿ ਆ
ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ। ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਪਨੁ ਹੈ ਆਇਆ ਨੇ ਬਿਲਾਇ। ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਠਿਰ ਦਾਸ ਦਾ

ਨੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ। ਸੀਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਈ। ਸਦਾਚਿਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾ
 ਕਦੇਨਜਾਇ। ਨਨਕਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਤਾਸਥਦੁਕਮਾਈ। ਸਦਾਸਦਸੁਖਮ
 ਹਿਰੈਸਚੇਮਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਜਿਨਿਉਪਾਈਸੇਦਨੀਸੇਈਸਾਰਕਰੇਈ। ਏਕੇਸਿਮਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿ
 ਸੁਖਿਗੁਮਵਰੁਕੋਈ। ਖਲਾਸਥਦਰੀਗਿਆਈਆਜਿਤਖਪੈਸਦਾਵਿਪਤਿਗੋਈ। ਪੈਨਲੁਸਿਠਤਿਸਨਾਈ
 ਹੈਸਦਾਸਦਚਿਉਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨੋਈ। ਸਹਜੇਸਚੁਪਨੁਖਾਇਆਥੇਜਾਕਦੇਨੋਈ। ਦੇਹੀਨੇਸਥਦਸੀਗਾਰੁ
 ਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਸੁਖੋਈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੇਆਪਿਵਿਖਾਯੋਜੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਤਰਿ
 ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੇਗੁਰਸਥਦੀਜਾਪੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਆਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ। ਅੰਦਰੁਸੀਮਤਿ
 ਭਗਪੁਰੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ। ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਗਸਿਧਾਪੈ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਈਆਠ
 ਰਿਕਾਨੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ਸਯੋਕਮਃ੩ ਯੇਭੁਅਵਗਣਕੀਬੰਨੈਗੀਠਗੀਗੁਲਨਵਿਹਏਕੋਈ।
 ਗੁਲਕਾਗਾਹਭਨਨਕਾਵਿਹਲਕੋਈਹੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਲਪਾਈਅਗਿਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥੧॥ਮਃ੩
 ਗੁਲਅਵਗੁਲਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਗਿ। ਨਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਥਦੀਵੀ
 ਚਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਗਜਾਤਖਤੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਈ। ਗੁਰਸਥਦੀਦੁਜਾਲੀਐਅੰਦਰਿਮ
 ਹਲਾਅਸਰਾਉ। ਖਰੇਪਰੀਖਖਜਨੈਪਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਹੀਥਾਉ। ਸਭੁਸਚੇਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਅ
 ਉ। ਅੰਮਿਤਕਾਰਸੁਆਈਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ ਸਯੋਕਮਃ੧ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਤੂੰਨਹੀਤੂਰੇ
 ਵਹਿਹਉਨਾਹਿ। ਬੁਝਹਾਗਿਅਨੀਬੁਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਮਨਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਤਤਨਪਾਈਐਅਲਖੁ
 ਵਸੈਸਭਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਜਾਲੀਐਜਾਸਥਦਵਸੈਮਨਮਾਹਿ। ਆਪੁਗਇਆਕੁਮੁਭਉਗਾਈਅ
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ। ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤਮਮਾਤਿਤਰਾਹਿ। ਨਨਕਸੇਹੰਦਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁ
 ਤਿਭਵਣਾਤਿਸੈਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨੁਮਾਨੁਜੀਨਿਪਰੀਖਿਆਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਗਿ। ਸੇਜਨਵਿਰ
 ਲੇਜਾਲੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵੇਚਿਸੈਸਾਹਿ। ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਠਹਿਅਹਉਮੈਦਾਬਿਧਆਹਿ। ਨਨਕਨਾਮਿ
 ਹਤੇਦੁਤਰਤਰੇਭਉਜਲਾਬਿਖਮੁਸੈਸਾਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਯਨੀਮੁਠੇਅੰਮਤੇ।
 ਚਾਹੇਕੁੰਡਾਭਵਿਖਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ। ਸਿਮਿਰਿਸਾਸਤਨੇਧਨੀਮਨਮੁਖਾਵਿਗੁਤੇ। ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨ
 ਪਾਈਚਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ। ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਅਹਰਿਜਾਪਹਰਿਗਤੇ॥੧੯॥ ਸਯੋਕਮਃ੨
 ਆਪੇਜਾਨੈਕਰੇਅਪਿਅਲੈਗਸਿ। ਤਿਸੈਅਗੈਨਨਕਾਖਾਇਵੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਿਨਿਕੀ

ਆਚਿਤੀਦੀਖਿਆਪੇਜਾਨੈਸੋਈ। ਕਿਸੇਕਰੀਮੈਨਕਾਜਪਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ
ਥੋਕਵਿਸਰਿਏਕੋਮਿਤੁਕਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਪਾਦਹੋਰਿ॥ ਆਵਲਜਾਲਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਨਿਮਿ॥
ਸਦਨਮੁਆਪਾਭਸੋਗਿਨਮੋਤਿਜਗਿ॥ ਨਨਕਨਮੁਨਿਸਾਨੁਮਨਮਤਿਸੀਜੀਧਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੫
ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮੈਗੈਦੈਮਾਦੈ॥ ਸੋਪੁਭੁਚਿਤਿਨਾਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੈ॥ ੧॥ ਆਇਆਸਾ
ਥਿਨਚਲਈਕਿਆਪਾਵਹਿਅੰਧਾ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਾਪਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਭਾਨੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਚਿਤੁਭਾਨੈਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਭਾਨੈਸਤਿਗੁਰਮੋਰਿਚਿਤੁਭਾਨੈਸਚੁਪਿਆਇਆ॥
ਭਾਨੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਲਾਇਆ॥ ਜੀਨਕਉਪੁਗਬੀਲਿਖਿਆਤਿਨਸਦੁਕਮਾਇਆ॥
ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੩ ਜੀਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿ
ਆਨੁਹੀਭੈਕੀਨਹੀਬੰਦਾ॥ ਨਨਕਮੁਇਆਕਾਰਿਆਮਰਣਾਜੀਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵੰਦਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩
ਮਨਕੀਪੜੀਵਚਨੀਸੁਖੀਹੁਸੁਖੁਸਭਾ॥ ਸੋਚਨਾਨੁਭਯਾਅਖੀਐਜਿਬੂਝੈਕਹਮੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਹਰਿਸਾਯਾ
ਹੋਰਿਪਛੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਆਇਅਚਿਹੁਪਰਵਾਨੈਜਿਕਯਕਾਕਰੇਉਪਾਗਾ॥ ਅਗੈਜਾਤਿਨ
ਪੁਛੀਐਕਰਨੀਸਬਦੁਹੋਸਾਗਾ॥ ਹੋਰੁਤੂਪਰਵਾਨੁਕਮਾਵਲਾਬੀਖਿਆਨਾਨਿਪਿਆਗਾ॥ ਅੰਦਰਿਸੁ
ਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖਾਗਾ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਥਰੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾ॥ ਆਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੇਈਨਹੁਕਚਾ॥ ਜਿਤੁਭਵੈਚਿਤੁ
ਯਾਇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ ਸਭਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਯਾਹੀਐ
ਸਭਿਰਿਸਦੇਜਚਾ॥ ਜੀਉਨਨਕਅਪਿਨਚਾਇਦਾ॥ ਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥ ੨੨॥ ੧॥

ਵਾਗਾਹੁਕੈਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਰਣਾ॥ ੫ ਰਖਲੇਮਰਣਾ॥ ੫ ੧੪ ਸਾਚਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਤੂਚਉਸਜਲਮੈਰਿਅਤੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ ਨੈਲਮਹਿਜੇਤਰਸਦੇਕਾਦਿਪਸੀਦੀਦਾਗੁ॥ ੧॥ ਮ॥ ੫ ਨੀਹੁ
ਮਹਿਜਾਤਉਨਾਨਿਬੀਅਨੇਹੁਕੁਵੈਡੇਖੁ॥ ਕਪੜਭੋਗਡਰਵਲੋਜੀਚਹੀਪਰੀਨਡੇਖੁ॥ ੨॥ ਭਿਠੀਝਾਝੂ
ਕੈਤਫੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਗੁ॥ ਕਾਜਯਹੁਤਮੋਯਗੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਗੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦੁਸਦੁਸਭੁਪਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੇਥਾਟਸਿਰਜੀਸੀਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਮਾਰੀਅਚੇ

ਏਥੇਦਪਪੁੰਨੁਵੀਚਰਿਆ। ਬਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਗੁਲਾਬਿਸਥਾਗਿਆ। ਨਵਖੰਡਪਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿ
 ਰੰਗਸਵਾਗਿਆ। ਵੇਕੀਜੈਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਪਾਗਿਆ। ਤੇਰਾਮੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਦੁਸਿਰਜਲ
 ਹਰਿਆ। ਤੂਜਾਲਹਿਸੰਭਾਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜੇਤੂਮਿਤੁਅਸ
 ਭਰੁਹਿਕਭੇਰੀਨਵੇਢੇਰੀ। ਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੇਹਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਦਰਜਨ
 ਤੂਜਭੁਭਾਹਰੀਵਿਢੇਰੇਮਹਿਜਾਹਿ। ਕਿਤਤੂਸਉਸੇਜਕੀਮੈਰਾਹਭੇਦਖੁਓਯਹਿ॥੨॥ ਮਃ੫ ਦਰਜਨ
 ਨੁਦੁਜਾਭਾਉਰੇਵੇਢੇਰਾਉਮੈਰਗਾ। ਸਜਲਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਯਕੀਚੈਭੇਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਥੇਮੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਲਾ। ਤੂਪੁਸਿਗਜਿਆਸਭੁਸੀਸਾਰਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਾ
 ਭਉਲਾ। ਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਸਗਲਾਹਉਲਾ। ਤੂਪੁਅਪਾਵੈਕੋਇਨਸਕੈਤੂਆਬਿ
 ਨਾਸੀਜਗਉਪਰਲਾ। ਤੂਪੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਾਪਰਲਾ। ਤੂਪੁਆਵਲਜਾਲਾਕੀਆਤੂਪੁ
 ਯੇਪੁਨਯਗੈਤਿਲਾ। ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਅਪਿਦਇਆਲਾਤਿਸੁਯਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਲਾ। ਤੂਹੋਰਤਉਪਾਇ
 ਨਯਭਰੀਅਬਿਨਾਸੀਸਿਸਟਿਕਰਲਾ॥੨॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜੇਤੂਵਤਹਿਅਵੁਲੇਹਭਧਗਤਿਸੁਗ
 ਵੀਹੋਇ। ਹਿਕਸੁਕੈਤੈਥਾਹਰੀਮੈਰੀਵਾਤਨਪੁਢੈਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਹਭੇਦੇਲਸੁਗਵਲੇਸਹੁਥੈਠਾਮੰਫੁਲੁ
 ਮਾਲਿ। ਪਹੀਨਵੇਵੈਬਿਰਥਜਾਘਰਿਅਵੈਚਲਿ॥੨॥ ਮਃ੫ ਸੇਜਾਵਿਛਾਈਕੰਤਭੁੰਕੀਆਹਭੁਸੀ
 ਗਾਹਾ। ਇਤੀਮੰਤ੍ਰਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾਹੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਪਾਰਕਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਜੇਨਿਨ
 ਆਵਹੀ। ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ। ਤੇਰਾਹੁਪੁਨਜਾਈਯਖਿਆਕਿਉਤੂਧੁਰਿ
 ਧਿਆਵਹੀ। ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਅਪਿਕੁਦਗਤਿਦੇਖਾਵਹੀ। ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੇਟਿਨਆ
 ਵਹੀ। ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀਮਨਪਾਵਹੀ। ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਅਪਿਦਇਆਲਾਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ
 ਲਾਵਹੀ। ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੇਟਿਜੇਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੀ॥੩॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜਾਮੁਪਸੀਹਠਮੈਪਿਗੀਮ
 ਹਿਜੈਨਾਯਿ। ਹਭੇਤੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਨਕਰਦਰਿਨਿਯਾਯਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਨਨਕਥੈਠਾਭਖੇਵਉਲੀਮੇਸੇਵ
 ਹਿਦਰੁਖਵਾ। ਪਿਗੀਏਤੂਜਲਾਮਹਿਜਾਸਾਉਜੇਈਸਾਈਮੁਹੁਖਵਾ॥੨॥ ਮਃ੫ ਕਿਆਗਾਲਾਇਚਿਭੂ
 ਫਪਰਵੇਲਿਨਜੇਹੈਕੰਤਤੂ। ਨਨਕਫੁਲਾਸੀਦੀਵਾਰੀਖਿਰਿਆਹਭੁਸੀਸਾਹੁਜਿਓ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੁਪਰੁਸੁਜਾਲਸਹੁਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾ। ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੁਜੈਤਾ। ਦਾਨਥੀਨਾਅਪਿ
 ਤੂਆਪੇਸਤਵੈਤਾ। ਜਤੀਸਤੀਪਉਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ। ਸਭੁਕਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਰਿਚਿਅ

ਪੇਖੇਲੀਤਾ।।ਇਹੁਆਵਾਗਵਲੁਰਚਾਇਓਕਿਰਿਚੇਜਦੇਖੰਤਾ।।ਤਿਸੁਬਾਹੁਰਿਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁ
ਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ।।ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ।।ਯਾਤਖਲੇਮਃ੫
ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਾਇਗਾਵਾਮਹੇਗਾਵੇਖੇਛਿਟਾਕੁਰੀਵੈਦੇਜਾਮਿਖਿਸੰਦੇਪੇਭ।।੧।।ਮਃ੫
ਸਚੁਜਾਨੈਕਦੁਵੈਦਿਉਤੁਆਪੁਆਪੇਸਯਾਵੇ।।ਨਨਕਆਤਸਰੀਮੀਝੈਨੈਲੂਥਿਆਛਲਿਪਥਾਇ
ਜਿਉਜੁਮਿਯ।।੨।।ਮਃ੫ ਭੋਰੇਭੋਰੇਭੂਥੇਸੇਵੇਦੇਆਯਕੁ।।ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਗਈਆਛਿਰਿਕਤੁ
ਅਵੈਗੁਤਿ।।੩।।ਪਉੜੀ।। ਤੁਪੁਰੁਪੁਨੇਗਿਅਜਾਤਿਤੁਵਰਨਾਥਾਹਗਾਏਮਾਲਸਜਾਦਹਿਦੁਰਿਤੁ
ਵਰਤਹਿਜਾਹਗਾ।।ਤੁਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੁਪੁਲੇਪੁਨਲਾਹਗਾ।।ਤੁਪੁਰੁਮਨੀਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮ
ਹਗਾ।।ਤੁਸਭਦੇਵਮਹਿਦੇਵਾਥਿਧਤੇਨਹਗਾ।।ਕਿਆਆਗਪੋਜਿਹਵਾਇਕਤੁਆਥਿਨਾਸੀਅਪਰਪਗਾ
ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਗਾ।।ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਨਕੁਜਨੁਤੇਗਾ।।
ਪਾਤਖਲੇਮਃ੫ ਗਰਬਰਾਕਿਲਿਛਾਇਆਗਠਲਜਾਹਿਉਭਾਗਿ।।ਜੇਨਾਭਾਗਮਥਾਹਕੈਤਿ
ਨਉਸਤਾਦਪਨਹਿ।।੧।।ਮਃ੫ ਨਨਕਪੀਠਪਕਾਸਾਜਿਆਪਰਿਆਆਲਿਮਉਜੁਦਾ।।ਬਾਝੁਹਸਾਤੇਗੁਰ
ਆਪਦੇਖੈਠਾਝਾਕੁਦਤੁਦਾ।।੨।।ਮਃ੫ ਨਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਐਮਾਹਿ।।ਜੇਨੀਗੁ
ਰੁਮਨਾਇਆਗਜਿਗਜੇਸੇਈਖਹਿ।।੩।।ਪਉੜੀ।। ਤੁਪੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ।।
ਏਕੁਮੰਦਗੁਪੰਚਚੇਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਧੁਰਿਆਈਆ।।ਦਸਨਗੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਯੋਭਾਈ
ਆਇਨਿਆਈਆਮੇਹਲੀਮੇਹੀਆਨਿਤਛਹਿਭਰਮਾਈਆ।।ਹਠਦੈਵੀਤੀਚਿਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾ
ਈਆ।।ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਯਗਿਆਏਵੈਰਿਭਈਆ।।ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਪੁਰੀਖਮਜੋਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾ
ਈਆ।।ਜਲਾਵਿਚਹੁਬਿੰਦੁਇਠਾਹਿਚਿੰਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ।।੬।।ਤਖਲੇਮਃ੫ ਅਗਾਰਕੂੜਾਪਿਪਿ
ਛੇਛੇਰਿਨਮੁਰਤਾ।।ਨਨਕਸਿਝਿਏਵੇਹਵਾਰਬਹੁਕੈਨਹੈਵੀਜਨਮਵਾ।।੧।।ਮਃ੫ ਸਜਦੁਮੈਰਚਾਈਆ
ਹਭਕਹੀਦਮਿਤਾ।।ਹਭੇਜਾਦਾਨਿਆਪਦਾਕਹੀਨਠਾਹੇਚਿਤੁ।।੨।।ਮਃ੫ ਗੁਝਰਾਯਪਮੁਲਾਯਮਥੈਹੀ
ਪਰਗਟਥਿਆਸੇਈਸੁਹਵਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਗੀਏਨਨਕਜੀਤੁਵਹਿਯਾ।।੩।।ਪਉੜੀ।। ਜਾਤੁਮੈਰਵਾਇਰੈ
ਤਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ।।ਤੁਪੁਸਭਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਠਾਬੰਦਾ।।ਲਖਮੀਚੋਦਿਨਆਵਈਖਾਈਖਗਚਿ
ਰਹੰਦਾ।।ਲਖਚਉਗਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ।।ਏਠਵੈਗੀਮੜਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ।।
ਲੇਖਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸਿਦਾ।।ਅਨੰਦਭਈਆਸੁਖੁਪਾਈਆਮਿਯਗੁਰਗੋਵੰਦਾ।।ਸਚੇਕਾਜ

ਸਵਾਰਿਐ ਜਾਤੁ ਭਵੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਰੇਖਲ ਭੁਖੁ ਸਤ ਭੁਖੁ ਕਿ ਜੇਹ ਤਉ ਪਈ ॥ ਠਿਰ
 ਦਾ ਕਿ ਤੈ ਗਏ ਜਾ ਰਿਨੁ ਤਮਨੁ ਪਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਪਏ ਵੇਦਨ ਜਾਲੇ ਤੁਪਈ ॥ ਜਾ
 ਲਾਲਖ ਭਵੰਦਾ ਪਿਰੀ ਭਿਖੰਦੇ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਚਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰ ਰਿਵਹ ਲਿਵਹੰਦੇ ਮੈ ਰਿਠਿਆ
 ਸੇਈ ਹੋਏ ਅਮਲਾ ਜੇਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵੇ
 ਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁਚਹੁ ਭੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੇਨਹੁ ਉਸਕੀ ਸਰਲੀ ਪਗੈ ਤਿਸੁ ਕੰਥ ਚਿਪਘੈ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ਮੀਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇ ਗੁਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਤੁਸਭ ਨਾ ਕਮਿ ਤੁਰੈ ਸਭਿ ਜਾਲਹਿ ਆਪੈ ॥ ਮੈਸੇ ਸੇਭ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਜਨ ਵ
 ਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਗਵਿਆ ਸੁਆਜਿ
 ਨ ਕੀ ਮੈ ਅਸਰੀ ਤਿਨ ਮਹਿ ਜੀਅਸਾ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੀ ਭਉ ਦੀ ਭਵਿਭਵਿਆਈ ॥ ਜੇ ਬੈਠ
 ਸੇਠਾ ਬਿਆਉ ਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਰਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾ ਰਿਖਾ ਯੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਲੀਐ ॥ ਤੈਸਖੀ ਭਾਗ
 ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਲਾ ਗਵਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਧਰਿ ਗੁਲ ਗਵਦਾ ਜੇਹਰਿ ਪੁਭਭਾ
 ਵੈ ॥ ਪੁਭ ਮੇਰਾ ਬਿਰਥ ਵਗੈ ਹੋਰ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇ ਮੇਰਾ ਦੁਰਗੋਸਾਈਆ ਜੇ ਤੁਭ ਖਲਾਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਭ ਜੀਉ
 ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਲਾ ਜਿ ਤੁਛਾ ਛੀਰਿ ਪਭਵੈ ॥ ਅੰਰਦਾ ਸਿਸੁਲੀ ਦਤਾਰਿ ਪੁਭਿ ਛਾਢੀ ਕਉ ਮਹਾ ਲਿ
 ਝੁਲਾਵੈ ॥ ਪੁਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਦਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਲ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਆਲ
 ਗਿ ਪੁਭ ਕੈ ਪਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਲ ਦਾਢੀ ਬਖਸਿ ਜਿਨੁ ਪੁਭਿ ਪੁੰਗਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਾਛੁ ਦੇ
 ਤਾਖਾ ਭੁਤੁ ਸੁੰਦੀ ਕੰਤ ਨ ਜਾਲੀ ॥ ਦੁਰਜਾਨ ਸੇਚੀ ਨੇਹੁ ਤੂਹੁ ਲਿਹਰਿ ਰਿਗੁ ਮਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫
 ਨਨਕਾ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਨ ਥੀਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਮਾਰੀ
 ਚੀਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਰਤੇਰੀ ਪਰਬਰ ਮਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਣਾ ॥ ਨਨਕਾ ਵੇਲੁ ਨ ਵੈ ਆਲਾਇ
 ਆਜੇ ਤੀਰੇ ਗੁਖ ਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤੁਰੈ ਤਾਕਿਆ ਮੈ ਕਾਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠ
 ਗੀ ਜਗੁ ਠਗੀਆ ਸੇ ਤੁਪੁ ਮਹਿ ਨਿਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੀਘਾਇਆ ਜਿ ਤਾਪ ਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਸਭਿ ਸਭੇ ਗਦ ਵਡਾ ਆਖਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀ ਚਿਸਤ ਵੰਤਾ ਸਾਣਾ ॥ ਜਿ ਤੁਲਾ
 ਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਯਗਦੀਆ ਨਹੀਖ ਜੇ ਤਾਣਾ ॥ ਜੇਇ ਛੀਸੇ ਠਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਾਮੁੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਦੂਤਾ ਹਭੇ

ਸੁਖਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਨਹੀ ਮੀਝੈ ਠੰਗ ਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਰਿ ਜਾਨਉ॥ ੫॥ ਮਃ ੫ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰਏ
ਹਭੇ ਹੋਛਾ ਗਾਖ ਕੁਲੇ ਕੇਦਾ ਤੈਨਿਖੇ ਜੋਰ ਤੇ ਦੀਦਾਗਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀ
ਅਵੇਹਿ ਕੁਅਪਾਗਾ॥ ਬੀਉ ਸਿਤ ਨ ਕੀਰੇ ਲਾਜਿ ਤੁਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਗਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਲਾਕ ਗਾਹ
ਰਿਜੀਉ ਨ ਪਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਅਨਯਗੋ॥ ਧਰਮੁ ਪੀਰ ਕਾਇ ਅੰਦਰੇ ਇਹ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਰੇ॥
ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕਘੜੀ॥ ਹੁਤ ਨ ਯਗੋ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਲੁ ਸੰਗਾ ਤਿਅਹਿ
ਕਰੁ ਨ ਭਗੋ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ॥ ਵਿਲੁ ਸਾਪੁ ਸਤ ਸੰਗੈ॥ ਤਿਚ ਰੁਖਾਨ ਪਾਵਈ॥ ਜਿਚ ਰੁਸਾਹਿ ਬਾਸਿਉ
ਮਨ ਭੰਗੈ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਲਾ ਅਭਗੋ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਸੁ ਖੁਪਾਈਆ
ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਲੀਯਗੋ॥ ੧੧॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਲੋਕੀ ਦੇਹ ਭਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰ॥ ਮੰਨਿ ਨ ਸਿਰਿ॥ ਹਠ
ਮੰਤ੍ਰਾ ਹੁਸੇ ਪਲੀਚ ਉਦੈ ਮੁਖਿ ਅਯਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮਾਇਕੁ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਤਿਨ ਪਲੀਅਪਾਹਿ॥ ਹਿਅਉ
ਮਹਿ ਜਾਠ ਚੜ੍ਹਾ ਮੁਖ ਹੁਸਤ ਅਯਾਈ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਮੁਖੀਆਉ ਸੇਜੈ ਨੈਲਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਲਾ॥ ਜੇਰੇ
ਖੈਰਿ ਕਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀ ਮਹੁ ਬਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲ ਲਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਈਆ॥ ਮੈਲਖ ਵਿਛਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਬੰਦ ਬੁਝਾਈਆ॥ ਮੈਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਸਾ
ਈਆ॥ ਮੈਦਸਿ ਹੁਮਾਨੁ ਸਿਤਰੇ ਕਿਉ ਪਭੂ ਮਯਾਈਆ॥ ਮਨੁ ਅਗੈ ਪਹੁਚੈ ਮੈਤਜ ਹੁਇ ਤੁਪੀ ਧੀਜੁ
ਲਾਈਆ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹੁਸਤਿ ਬੁਆਪਲਾ ਸਤ ਸੰਗੀ ਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਭੇ ਅਸਾਪੁਰੀਆ ਗੁਰ ਮਗਲਿ ਬੁ
ਲਾਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੇ ਹੋਤੁ ਨ ਸੁਣਈ ਮੇਰੇ ਮਿਕਹੁ ਸਾਈਆ॥ ੧੨॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਮੁਖੀਆਉ ਤਖ
ਤੁਪੀ ਮਹਿ ਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਵਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਲਿ ਕਵਲਾ ਜੀਵੈ ਬਿਗਸਵਦੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦ
ਰੀ ਭੁਖ ਮੂਲਾਵਲਾ ਥੀ॥ ਵਿਥਗਾ ਜਾ ਲੁਮਿਠਾਈ॥ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੈ ਨ ਹੁਣੈ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਠਗਾਨੀ ਹੁਮ ਤੇ
ਵਿਜਾ ਲਗੈ ਪਥਾਨ ਗਗੀ॥ ਸੁਖ ਘਟ ਉਤੁਈ॥ ਇਸੁ ਪੰਥਾ ਲੁਘ ਘਲੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਕਲ ਕਲਾਨ ਪਈਐ ਪਭੂ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਠਿਗਤਿ ਨਹਿ ਮਿਲੀਐ॥ ਭੇਖੀ॥ ਵਰ
ਤ ਕਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਵਿਲਾਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੀ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਹੁ ਨ ਪੇਖੀ॥ ਤਿਯ ਕੁਕਢਰਿ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੀ॥ ਭੇਖੀ ਪਭੂ ਨਾਭ ਭਈ॥ ਵਿਲੁ ਸਚੀ ਸਿਖੀ॥ ਕੂਲਾ ਮਾਗਹੀ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ
ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖੀ॥ ਤਿਨਿ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿਆ ਆਪਲਾ ਜਿਨਿਗੁਰੁ ਅਖੀਦੇਖੀ॥ ੧੩॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫
ਸੋਨਿ ਵਹੁਗਾ ਤਿਜੋ ਚਲਾਉ ਨਾਥੀਐ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾ ਵੀਛੈ ਤਿਸਿ ਮਲੁ ਸਚੁ ਪਲੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫

ਤਭਸਮਾਦੀਜੋਤੀਜੀਉਜਲਾਪਦਾਉਚੰਦਮਾਪਰਗਵਥੀਆਆਪਨਕਮਸਤਕਿਉਖਿਆ॥੨॥ਮਃ੫
 ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਅੰਧਰਗੁਲਗਉ॥ਨਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਵੇਥਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਬਾਹਰਭੇਖਿਨਪਈਐਪੁਰਾਮੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੇਸਭਠਿਗੈਨਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੈ
 ਬਸਿਉਨਿਤਗਗਥਿਠਿਗਾਮੀ॥ਠਿਹਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਅਗਰਥਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਾਦਿਆਨਾਉ
 ਨਚਲਾਈਖਿਨਜਾਇਬਿਯਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਠਿਹਸਿਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਉਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਯਾਗੁਰਪਾਇ
 ਅਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੦॥੨੫ਲੇਮਃ੫ ਮੁਖਹੁਅਯਾ
 ਏਤਭਮਰੁਪਛਲੰਦੇਕੋਇ॥ਨਨਕਤਿਨਖਾਕੁਜੇਨਾਯਕੀਨਹਿਕਸਿਉ॥੧॥ਮਃ੫ ਜਾਲਵਸੇਦੇਮੰਤ੍ਰ
 ਪਛਾਣੁਕੋਯੋਕੋ॥ਤੈਤਨਿਪੜਦਨਹਿਨਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੨॥ਮਃ੫ ਮਤਵੀਕਾਂਢਭਾਹਪਵ
 ਧੇਵੰਦੇਪੀਵਸਾ॥ਮੁਰਨਿਪੇਮੁਅਥਹਪਸਲਕੁਸਚਾਧਲੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
 ਨਾਇਆਇਆਰਚਾ॥ਅਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਗੀਤਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਾਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁ
 ਕਚਾ॥ਅੰਦਰੁਭੇਖਾਭੁਰਿਆਤੁਤ੍ਰੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਇਸ਼੍ਵਰੇਲਾਚਾ॥ਮਹਿਅਸਚੈ
 ਪਾਤਿਸਾਹਿਵੀਖਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੂਤੀਹੋਰਿਅਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਆਤਪਵਸੁਪਰਮਕਾਨਨਕਦਰਿ
 ਸਚਾ॥੧੫॥੨੫ਲੇਮਃ੫ ਪਭਾਤੇਪੁਰਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰੁਕੇਚਰਲਾਪਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਲਮਲੁਉਤਰੈਸਾ
 ਚੇਕੇਗੁਲਗਾਈ॥੧॥ਮਃ੫ ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁਵੀਨਾਮਵਿਹੁਲੀਆ॥ਨਨਕਸਫਲਜਨੀਮੁਜੈਘਟਿਵੁ
 ਠਾਸਚੁਪਲੀ॥੨॥ਮਃ੫ ਲੋਇਲਾਏਈਡਿਠੀਪਾਸਨਬੁਝੈਮੁਖਲੀ॥ਨਨਕਸੇਅਖਰੀਆਥਿਅੰ
 ਨਿਜਿਨੀਡਿਸੈਦੇਮਾਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥ਚਿਹੁਆ
 ਪਿਤਰਿਅਕੁਟੈਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਚਿਨਿਹਰਿਨਾਮਪੁਰਸੋਚਿਆਸਭੁਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਚਿਨਿਛ
 ਰੇਲਾਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਗਿਲਿਵਲਾਈ॥ਚਿਸੁਸਦਾਸਦਾਪਰਿਅਨੰਦੁਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਚਿਨਿਵੈਗੀਮਿਤ
 ਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਉਸੁਭਈ॥ਹੋਅਚੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਪੁਰਬਿਉਖਿਆਪਾ
 ਇਆਹਰਿਸਿਉਥਲਿਆਈ॥੧੬॥੨੫ਲੇਮਃ੫ ਸਚਸੁਹਾਵਾਂਛੀਐਕੁਰੈਕੁਰੈਸੇਈ॥ਨਨਕਵਿਰ
 ਲੇਜਾਲੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਯੋਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਜਲਮੁਖਮਨੁਪੁਅਠਪਰਨਿਹਾਲਸਾ॥ਸੁਭਵੀਸੇਸਹੁ
 ਰਿਹੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੀਐ॥੨॥ਮਃ੫ ਸਜਲਸਚੁਪਰੀਖਮੁਖਿਅਯਾਵਲੁਥੇਥਗਾ॥ਮੰਨਮੰਤ੍ਰਾਤੁਲਾਖਿ
 ਤੁਪਹੁਦੁਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਪਤਾਲੁਚੰਦਸੁਰਬਿਨਾਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾ

॥५॥ निषेकैव धिनि ताति सुदीपे मदीपि ॥ पुमुला कुता विगलक्षीपि पसदे गति चिञ्चि सि ॥ न ॥ ७१

ਭਗੁਮਾਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਸਿਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਤੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਾਰਿ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਬੁਝਹੁ ਗੋਪਨ ਵਰ ਸਕਲਾ ਸਿਉ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰਚੈ ਦਨ ਜਸ ਭਾਗ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਨੀ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰ ਸਿਪਾ
ਗ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਥਪਹੁ ਸੁਧ ਗੁਨੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧ ਗੁਨੁ ਕਹੁ ਕਤ ਭਾਈ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਮੁਨਿ ਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪ
ਹੁ ਕਾਕਉ ਕਹੁ ਕਸਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਕੇ ਮੰਧੈ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਹੁ ਕਾਰਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਾ ਬਿ
ਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਆਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਰ ਦਬ ਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੁਛਹੁ ਜਾਈ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੈਰ ਮਿਛੁਟੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੁਝੈ ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਭੁ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਜਉ
ਯਉ ਮਨੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਰਾ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮ ਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸਿਸਾਗ॥ ੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ
ਰਾਮ॥ ਰੋਗਿ ਰਵਹੁ ਮਾਤ ਮੈਰਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਾਸੁ॥ ਮਨੁ ਜੀ ਤੇ
ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ॥ ੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕਈ ਵਕ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਛੁ
ਨੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਨੁ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆ
ਨੁਟੀਆ ਸਮਝਾਈ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਮਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੂਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥
ਮਾਭੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਛੁਗੀ ਤ ਬਕਾਹੁ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜਾ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ
ਕਿਆ ਕਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਯਾਜਾ॥ ੧॥ ਗੁਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਗ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਸੁਠਾ ਜਗੁ ਡਹ ਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦਾਇ ਬਰਤਨ ਕੀਆ ਸਾ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਾ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁ
ਰਿਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿਆ ਮਾਸਾ ਤੇ ਭਈ ਮਾਨਿ ਰਸੁ॥ ਸਭੁ ਸਦਨ ਦਰੀ
ਆਇਆ ਜਉ ਮਾਤ ਮਭਾਇਆ ਉਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤਾਰਿ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਕੈ ਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦੈ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਭੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥
ਉਦਕ ਸਮੁਦ ਸਲਾਹ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੇ ਗਸਮਾ ਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮ ਦਰਸੀ ਪਵ
ਨ ਹੁਪਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਬਹੁ ਰਿਹਮ ਕਰੇ ਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤੈ ਸੈ ਕਾਹੁ ਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵ
ਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਚੁਕੈ ਪੰਚ ਪਾਤਰੀ ਰਚਨਾ ਐ ਸੇ ਭਗੁ ਦੁਕਾ ਵਹਿਗੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੇਡਿ ਭਏ ਸ
ਮ ਦਰਸੀ ਏ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿਗੇ॥ ੨॥ ਜਿਤ ਰਮਣਾ ਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ ੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਗੁ ਛੁ

ਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਗੰਪਜਨਮੁਨੇਈ॥ ਕਹੁਕ ਬੰਗੇਜਨਮਿਸਮਾਨੇਉਨਗਹਿਆਉਵੇਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ
 ਜਉਤਮੋਕਉਦੁਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤਮੁਕਾਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ ਏਕਾਅਨੇਕਹੋਇਗਹਿਚਿਸਗਲਾਮਹਿਅ
 ਬਕੈਸੇਭਗਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੋਕਉਤਹਿਕਹੀਐਜਈਹੈ॥ ਸੋਧਉਮੁਕਾਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀਕਰਿਪਸਾਦੁ
 ਮੋਹਿਪਈਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤਨਜਾਨਿਆ॥ ਅਬਤਉਥਿ
 ਮਲਭਏਘਟਹੀਮਹਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਜਿਨਿਗੜਕੇਦਕੀਏ
 ਕੰਚਨਕੇਢੇਰਿਗਇਅਸੇਰਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਕੀਜਤੁਐਮਨਿਭਾਵਹੁ॥ ਜਬਜਮੁਅਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਰ
 ਰਿਕੋਨਮੁਢਰਾਵਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮੁਕੀਨਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਹੁ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤ
 ਮੁਕਤੇਜਿਨਹਿਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਹੁ॥ ੨॥ ੬॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਦੇਹੀਗਵਾਜੀਉਧਰਮਰਤਉ
 ਬਸਹਿਪੰਚਕਿਰਸਨਾ॥ ਨੈਨੁਨਕਟੁਸਵਨੁਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾ
 ਉ॥ ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮੀਰੀਕਾਇਬੁਚੇਤੁਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਬਲੇਖਾਮੀਰੀਬਾਕੀਨਿਕਸੀ
 ਭਗੀ॥ ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਨਵਾਭਾਗਿਗਏਐਬਾਪਿਚਿਜੀਉਦਰਬਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹਰੇ॥ ਸਿਤਹੁਖੇ
 ਤਹੀਕਹੁਨਿਬੇਗਾ॥ ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਾਯਿਠੇਗਾ॥ ੩॥ ੭॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀ
 ਉ॥ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੀਖਾਅਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੧॥ ਸਹੁਦੁਰਿਦੇਖੈ
 ਤਭਉਪਵੈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈਬੈਰਗੀ
 ਅਛੋ॥ ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਐਕੁਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੩॥ ਤਿਸਨਾਪਸੁਨਛੋਰਈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਮਮਤਾਜਾਇ
 ਅਪੰਡੁਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੪॥ ਚਿਤਾਜਾਇਤਨੁਜਾਇਅਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕਰੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥
 ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਗੁਹੋਵਈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਜੇਐਚੈਸਭੁਕੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੬॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਐਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਸਹਜੇਪਵੈਸੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੭॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਮੋਕ
 ਉਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਹਿਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੮॥ ੮॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤਮਾਗੈਆ
 ਵੈ॥ ਅੰਸੋਭਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਚਿਉਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਗਮਤੇਭੂਲਾਸੀਭ
 ਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਤੁਮਰੇਦੂਪਾਥਿਦਰਕੋਪਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਭੁਮੈਪਾਇ
 ਆਗੁਨਗਾਵਤਗੈਨੀਬਿਹਨੀ॥ ਕਬੀਰਕੋਰਾਕੁਰੁਅਨਦਾਬਿਨੇਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੁਕੀਮਨੀ॥ ੨॥ ੯॥ ੧॥
 ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਦੀਨਾਬਿਸਾਰਿਚਿਹੋਦਿਵਨੇਦੀਨੁਵਿਸਾਰਿਚਿਹੋ॥ ਪੇਟਭਰਿਚਿਪਸੁਆਜੀਉਸੇ

ਇਹਿ ਮਨੁ ਜਨਮੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਕਬਹੂੰ ਹੀ ਕੀਨੀ ਰਹਿ ॥ ਚਿਪੈ ਭੂਗਾ ਸੁਅਨ ਸੁਕਰ
ਬਾਇ ਸਾਜੈ ਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿ ਚਿਉ ॥ ੧ ॥ ਆਪਸਕਉ ਦੀਰਘ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗਮਾਤਾ ॥
ਮਨਸਾ ਬਾਕਰ ਮਨ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੇ ਜਕ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੀ ਕੋ ਪੀਚਾ ਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾਮਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ
ਜਨਮੁ ਸਿਰਫੇ ਕਬਹੂੰ ਸਿਮਰਿ ਚਿਉ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੇ ਨਹੀ ਮੁਰਖੁ ਮੁਗਾ ਪੁਗਵਹੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਜਾ
ਨਿਚਿ ਨਹੀ ਕੋਸੇ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾ ਆਬਾਜੈ ਚਿਪਾਰਿ
ਚਿਨੀ ਸਾਨੈ ਘਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮੀਰਿ ਚਿਸੁਰਮੀ ਅਬਜੁ ਝੁਨਕੇ ਦਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗੋਸੇ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਐਜੁ ਲੋਭੈ ਦੀਨ ਕੇ
ਤੇਤਾ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂੰ ਛੋੜੈ ਖੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਰਿ
ਗਮਨਾ ਪਾਪੀ ਜੀਅ ਗਲੇ ਭੁਕਰ ਤੁਰੈ ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗੇ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਪਨ ਜੋ ਬਨਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦਾ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥
ਜਉ ਜਮੁ ਮਾਇ ਕੇ ਸਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾਦਿ ਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਾਇਆ ਨ ਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁ
ਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਗਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮੀਰੀ ਕੀਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹਰੇ ਸੰਤ
ਹੁ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖੁ ਨ ਮਦੇ ਉਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੁਲਹ ਪ
ਭਕੀ ਸਗਨਿ ਪਰਿਚਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਚਿਉ ਤੁਰਾਜਾ ਨਿਚਿ ਜਾ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਮਾਥੈ ਛੁਤ ਪਰਿਚਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਯਾ
ਮਜਪਤ ਕੋ ਕੇਨ ਤਰਿਚਿ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾ ਪਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਰਿਚਿ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥
ਸਿਖ ਚਕੁ ਮਲਾਤਿ ਲਗੁ ਬਿਗਾਜੇ ਤਦੈ ਖਪਤਾ ਪੁਜਾ ਮੁਰਹਿਚਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਅਬਲਾ ਗਗਨਿ ਤਜਨ ਮਮ
ਨ ਸੇਤਾ ਪਹਿਰਿਚਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬਰੀ ਕਕਉ ਦੀਚਿ ਅਭੈ ਪਟਹਾ ਜੁ ਭਭੀ ਖਨਾ ਮਧਿ ਕਕਉ ॥ ਨਉ ਸਿਧਿ ਭਰਿ ਦਈ ਸੁ
ਦਾ ਮੈ ਪੁਆ ਮਟਲਾ ਅਜਹੁ ਨ ਟਰਿਚਿ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਭੋਤਿ ਮਾਰਿ ਚਿਲਨਾ ਖਸੁ ਨ ਗਸਿਘ ਰੂਪੁ ਭਏ ਦੇਹ ਪਰਿਚਿ ॥ ਨਾਮ
ਕੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ ਸਵ ਅਜਹੁ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆ ਭਗੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖੁ ਬਾਣੀ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੋਦਿ ਮਾਨ ਦਸਤ ਪੁ
ਦਿਆ ਸੁਰਸਤ ਖੇਰ ਸਾਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇਵਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥੀਪਾ ਅਘਰੁ ਘਰਿ ਮਾਤਰਾ
ਅਮਿਉ ਪੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਾਦਿ ਗੁਲਾ ਮਾਦਿ ਵਖਾਇਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੀਮਾ ਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਅ
ਗਪਿ ਕਉ ਮਰਿ ਮਾਸ ਗਪਿ ਕਉ ਸਗਪਿ ਮਾਸ ਲਾਕਉ ਸਲਾਹਿ ਸੀਮਾ ਨਿਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈ ਦੇਉ ਜੈ ਦੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮੰਤਰਾਗੈਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਅਵੈਪਨਕਿਉਸੁਖੁਪਵੈ। ਬਿਰਹਿਬਿਰਹਿਪਤਰੁਛੀਜੈ। ਕੋਕਿਲ
ਅੰਬਿਸੁਹਵੈ। ਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ। ਭਵੁਭਵੈਤਾਛੂਲੀ। ਛਾਛੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਏ। ਨਾਨਕਚੇਤਿ
ਸਹਜੇਸੁਖੁਪਵੈ। ਜੇਹਰਿਵਰੁਪਰਿਥਾਪਏ। ੫॥ ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਵੈਸਕਰੇ। ਪਨਦੈਖੇਰਿਦੁਆਰਿਅਵਰੁਦ
ਇਆਕਰੇ। ਘਰਿਅਉਪਿਅਰੇਦੁਤਰਤਰੇ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦੁਨਮੇਲੇ। ਕੀਮਤਿਕਉਲਕਰੇ। ਤੁਧੁਭਾਵਾਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਵੈਢੋਲੇ। ਦੁਰਿਨਜਨਾਮੰਤਰਿਮਨਾਹਰਿਕਾਮਹੁਪਛਾਨਾ। ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪਰੁਪਵੈ। ਸੁਰਤਿਸਥਦਿਮਨੁਮਾ
ਨਾ। ਥੀ। ਮਹੁਜੇਹੁਭਲਾਪੀਚਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ। ਥਲਤਾਪਰਿਸਰਭਾਰਸਾਪਨ। ਬਿਨਉਕਰੈ। ਪਨ। ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁ
ਲਾਸਰੇਦੀਗੁਲਾਸਰੀਪਰੁਭਵਾ। ਸਾਚੈਮਹਾਓਠੈਬੈਰਾਗੀ। ਅਵਲਦੇਹਿਤਅਵਾ। ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿ
ਬਿਨੁਕਿਉ। ਪਵੈਸੁਖਮਹਲੀ। ਨਾਨਕਜੇਹਿਜਾਣੈ। ਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰੀਮਿਲੈਗੁਲਗਹਿਲੀ॥ ੭॥ ਅਸਾਕੁਭਲਾਸੁਰ
ਜੁਗਗਨਿਤਪੈ। ਪਰਤੀਦੁਖਸਹੈਸੈਖੈ। ਅਗਨਿਭਖੈ। ਅਗਨਿਰਸੁਸੈਖੈ। ਮਕੈਮੈਪੈ। ਭੀਸੈਕਿਰਤਨਹਾਰੇ। ਰਬੁਠਿਏਛਾ
ਇਆਪਨਤਕੈਟੀਰੁਲਵੈ। ਮੰਤਰਿਥਾਰੇ। ਅਵਗਲਾਥਾਪਿਚਲੀ। ਦੁਖੁਅਗੈ। ਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚਸਮਾਏ। ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨਾਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰੁਲਾਜੀਵਲੁਪਭਨਾਏ॥ ੮॥ ਸਵਲਾਸਰਸਮਨਾਘਲਵਰਸਹਿਤੁਤਿਅਏ। ਮੈਮਨਿਤਨਿ
ਸੁਭਵੈ। ਪਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ। ਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਮਗੈਮੈਹਵੈ। ਦਮਨਿਚਮਕਿਰਹਾਏ। ਸੇਜਾਇਕੇਲੀਖਰੀ
ਦੇਹੇਲੀ। ਮਰਲੁਭਾਇਆਦੁਖੁਮਏ। ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੁਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਖਾਵਏ। ਨਾਨਕਸਾਸੇਹਗਦਿ
ਕੈਤੀ। ਪਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ੯॥ ਭਾਦਉਭਰਮਿਛੂਲੀ। ਭਰਿਜੋਥਨਿਪਛੁਤਾਣੀ। ਜਲਥਲਾਨੀਰਿਭਰੇਬਰ
ਸਰੁਰੇਰੰਗੁਮਾਣੀ। ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਲੀ। ਕਿਉਸੁਖੁਥਾਣੀ। ਦਾਦਰੇਮੇਰਲਵੰਤੇ। ਪਉਪਿਉਚਵੈਥਬੀਹਾਬੋਲੇ
ਭੁਇਅੰਗਮਠਿਗਹਿਰਸੰਤੇ। ਮਛਰਚੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਗ। ਬਿਨੁਤਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਪੁਛਿ
ਚਲਉਗੁਰਮਪੁਨੇਜਹਪਰੁਚਹੀਜਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਅਸੁਨਿਅਉਪਿਰਾਸਾਪਨਸੂਰਿਮੁਈ। ਤਾਮਿਲੁਪਰੁਸੈ
ਲੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਈ। ਸੂਰਿਵਿਗੁਤੀਤੀਪਰਮੁਤੀ। ਕੁਕਰਕਾਰਸਿਛਲੇ। ਅਗੈਘਾਮੀਪਛੈਰੁਤਿਜਾਣਾਦੇਖਿ
ਚਲਤਮਨੁਚੋਲੇ। ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀ। ਅਵਲਾਸਹਜੇਪਕੈਸੋਮੀਠਾ। ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਾਹੁਪਿਅਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ ੧੧॥ ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਾਇਅਜੇਪਭਭਾਇਆ। ਦੀਪਕੁਸਹਜੇਬਲੈਤਤਿਜਾਣਾਇਆ॥
ਦੀਪਕੁਸਤੇਲੇਪਨਪਿਰਮੇਲੇਪਨਚਿਮਰੈਸਰਸੀ। ਅਵਗਲਮਾਗੈਮੇਰਨਸੀਝੈਗੁਲਿਮਾਗੈਤਾਮਰਸੀ। ਨਾਮੁਭ
ਗਤਿਦੇਨਿਜਾਘਰਿਬੈਠੈ। ਅਜਹੁਤਿਨਜੀਅਸਾ। ਨਾਨਕਮਿਲਾਹੁਕਪਟਦਰਖੇਲਾਹੁਟੇਕਘਵੀਖਤੁਮਾਸਾ।
੧੨॥ ਮੈਘਰਮਾਤੁਭਲਾਹਰਿਗੁਲਾਅੰਕਿਸਮਾਵਏ। ਗੁਲਵੰਤੀਗੁਲਰਵੈ। ਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਵਏ। ਜਿ

ਹਰਚਰਤੁਰਸੁਜਾਨਾਥਿਪਤਚੰਚਲਜਗਤਸਥਾਇਆਗੀਅਨੁਧਿਅਨੁਗੁਲਾਮੀਕੀਸਮਾਨੋਪਭ
 ਕੁਲੇਤਾਭਾਇਆਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਨੁਲਿਗਮਨਾਮਿਦੁਭੁਭਾਗੈਨਾਨਕਸਾਪਨਨਾਹਿਪਿਆਰੀਅੰ
 ਕੁਰਗਤੀਪਿਗਮਗੈ॥੧੨॥ਪੋਖਿਤਖਰੁਪਰੈਵਲਾਇਲਾਗੁਸੇਖੈ॥ਅਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੈ॥
 ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਗਹਿਅਜਗਜੀਵਨੁਕੁਰਸਥਦੀਰਗੁਮਦੀ॥ਅੰਤੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਘਟਿਘ
 ਟਿਜਤਿਸਮਦੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਾਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹ॥ਨਾਨਕਗੀਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆ
 ਰਗਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੈਹੈ॥੧੩॥ਮਾਘਪੂਨੀਤਭਈਤੀਰਬੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਾਜੇਮਿਯੇਗੁਲਗਰਿ
 ਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆਪ੍ਰੀਤਮਗੁਲਾਅੰਕੇਨੁਲਿਪਭਬੰਕੇਤੁਪੁਭਵਾਸਰਿਨਵਾ॥ਗੀਗਜਮੁਨਤਰਥੇਲੀਸੀਗਮਸਾ
 ਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਮਹਾਰਸੁਹਿਜਪਿਆਰ
 ਸਭਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੪॥ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਸੀਪੇਮੁਸੁਭਾਇਆਅਨਦਿਤੁਰਹਸੁਭਾਇਆਮਾਪੁਗਵਾਇਆ
 ਮਨਮੋਹੁਦੁਕਾਇਆਜੀਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਥਾਫੁਲਮਹਲੀਯ
 ਹਨਥਾਓ॥ਹਰਭੋਰਸਪਾਟਪਟੈਥਰੀਪਿਓਹੀਸੀਗਰੀ॥ਨਾਨਕਮੋਯਿਲਈਗੁਰਿਅਪਲੈਘਰਿਵਤੁਪਾਇਆ
 ਨਹੀ॥੧੫॥ਬੇਦਸਮਾਹੁਤੀਬਿਤੀਵਰਭਲੋ॥ਘੜੀਮੁਰਤਪਲਸਚੇਅਏਸਗਜੇਮਿਯੋ॥ਪਭਮਿਯੋਪ
 ਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਾਥਿਪਿਜਾਨੈ॥ਜੀਨਿਸੀਗਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਾਇਆਠੰਗੁਮਾਨੈ॥
 ਘਰਿਸੇਜਾਨੁਵੀਜਾਪਿਰਿਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਬਿਰੁਸੇ
 ਹਾਗੈ॥੧੬॥੧॥ਤੁਖਰੀਛੰਤਮਲਾ॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਲਸਯੋਨੜੀਏਗੈਅੰਧੀਆਰੀਗਮਾ॥
 ਵਖਰੁਭਾਖੁਮੁਈਏਅਵੈਵਰੀਗਮਾ॥ਵਰੀਅਵੈਕਵਲੁਜਗਵੈਸੁਤੀਜਮਰਸੁਚੁਸਏ॥ਗੈਲਿਅੰਧੀਕੀਆ
 ਪਤਿਤੇਰੀਚਰੁਪਰੈਪਰੁਪੁਸਏ॥ਰਾਖਲਾਰਾਮਗਮਾਪਰਾਸੁਲਿਥੇਨੀਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਕਬਾਰਿਨਚੇ
 ਤੈਕਿਆਸੁਣੈਗੈਲਿਅੰਧੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਾਇਆਜਗੁਅਚੇਤੀਗਮਾ॥ਵਖਰੁਭਾਖੁਮੁਈਏਖਜੈਖੇ
 ਤੀਗਮਾ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰਨਯਾਗੈ॥ਜਮਮਾਗਿਨਜਾਵਨੁਦੁਖਪਵਨੁਜਮਕਾਰੁਰੁਭ
 ਉਭਾਗੈ॥ਗਵਿਸਾਸੀਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਮੁਖਿਪਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅਜਨੁਚੇਤੈਕਿਵਦੁ
 ਜੈਸੁਖੁਪਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਾਇਆਨੀਦਵਿਅਪੀਗਮਾ॥ਮਾਈਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸਿਤਪੀਗਮਾ॥ਮਾ
 ਏਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਚੇਗਦੁਗੈਨਿਤਛਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਭਾਸੁਖੁਪਵੈਗੁਰਮਤਿਕਲੁਨਗਸੈ॥
 ਜੈਮਲਮਰਲਾਕਾਨਹੀਛੈਵੈਦੁਪਵੈਸਿਤਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਭੀਥਿਧਿਯੋਕਾਇਆਮੋਹਿਵਿਅਪੀ॥੩॥

ਚਉਥਾਪਰਤੁਭਾਇਆਦਉਤਾਵਿਹਗੈਰਾਮਾਤਿਨਘਰਗਧਿਅਕੁਚੈਅਨਦਿਨੁਜਗੈਰਾਮਾਗੁਰਪੁਛਿਜਾਗੈਨਾ
ਮਿਲਾਗੈਤਿਨਗੈਲਿਸੁਰੇਲੀਆਗੁਰਸਬਦਕਮਾਵਹਿਜਨੀਮਨਅਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪੁਤੁਬੇਲੀਆਕਰਕੋਪਿਚਰਲ
ਸਰੀਤੁਕੋਪੈਨੈਲਾਮੈਪੁਛੇਤਨੁਭਸਮਸੋਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਗੈਬਿਨੁਮਭਰਿਕੈਮਨਿਵਸੋ॥੧॥ਪੁਲੀਗੀਠਿਉ
ਠੇਲੀਖਿਅਆਇਆਗਮਾਗਸਕਸਸੁਖਠਕੇਬੀਧਿਚਲਾਇਆਗਮਾਬੀਧਿਚਲਾਇਆਜਪੁਭਭਾਇਆਨਦੀਸੈ
ਨਾਸੁਲੀਮੈਆਪਦਵਾਗੀਸਭਸੈਆਵੈਪਰੀਖੇਤੀਏਲੀਮੈਘਰੀਚਸੇਕਾਏਖਾਈਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹਜੀਆ॥
ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਗਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪਭਿਕਾਰਲੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਯਾ੧ ਤਾਰਚਰੀਆ
ਲੀਮਕਿਉਨਦਰਿਨਿਗਲਿਅੰਜੋਵਕਪੁਰਕਰੀਸਾਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਇਆਗਮਾਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਇ
ਆਸਦਸਮਾਇਆਅਹਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਵਤਪੰਚਰਹੇਘੁਰਜਾਟੀਆਕਮੁਕੁਪੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੈਨੇਗਮਕਰੀਆਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਲੇਤਾਰਚਰੀਆਲੀਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰੇਦੁਕੀਅਭਿਮਾਨੀਨਾਮਾਅਨਦਿਨੁਭੇਰੁਭਾਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗਮਾਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਥਤੁਜਾਗੋਸਾਦਨਾਮੁਅੰਮਤੁਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਲਿਵਲਾਗੋ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮ
ਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਗੰਮੁਭਲਾਈ॥ਨਾਨਕਭੇਰੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੇਲੇਵਿਹਲੀ॥੨॥ਅਉਗ
ਲਵੀਸਰਿਆਬੁਲੀਘਰਕੀਆਗਮਾਏਕੋਰਵਿਗਹਿਆਅਵਹੁਨਬੀਆਗਮਾਗਵਿਗਹਿਆਸੇਈਅਵਹੁਨਕੋਈ
ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਜਿਨਿਜਲਥਲਾਤਿਭਵਲਘਟਘਟਥਾਪਿਆਸੇਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆਕਰਲਕਾ
ਰਲਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤਿਬਿਧਿਮੈਦਿਸਾਈ॥ਨਾਨਕਅਵਗਲਗੁਲਹਸਮਾਲੇਅੈਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਅ
ਵਲਜਾਲਹੇਦੁਕੋਭੇਲਾਗਮਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਚੇਲਾਗਮਾਹਉਮੈਗੁਰਿਖੇਈਪਰਗਵੇਰੇਈਦੁਕੋ
ਜੋਗਸੇਤਾਪੈਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਲੀਆਪੁਪਛਾਤਾਅਪੈਪੇਈਅਵੈਘਰਿਸਥਾਦਿਪਤੀਲੀਸਾਹੁ
ਠਵੈਪਿਰਭਲੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੈਲਿਮਿਲਾਈਦੁਕੀਕਾਲਿਓਕਲੀ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀਮਯਾ੧
ਭੇਲਾਵਜੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੇਤਲੀ॥ਪਿਰਿਛੋਰਿਅਵੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਲੀ॥ਪਿਰਿਛੋਰੀਸੁਤੀ
ਅਵਗਲਿਮੁਤੀਤਿਸੁਪਨਵਿਧਲਰਾਤੇਕਾਮਿਕੋਧਿਅੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਹਉਮੈਘਰੀਤਾਤੇਉਰਰਿਹ
ਸੁਚਲਿਆਫੁਗਾਇਆਭਸਮੈਭਸਮਸਮਾਲੀ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਹੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੇਤਲੀ॥੧॥ਸੁ
ਲਿਨਗਪਿਅਰੇਇਕਬੇਨੈਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਕੁਹਉਭੁਲਿਭੁਲਿਭੁਲੀਭਿਨੁਅਪਨੇਨਾਹੈਕੋਇ
ਨਦਾਹੈਕਿਆਕਹੀਮੈਕਿਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਰਸਨਗੁਰਸਨਗੁਰਸਥਾਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਵਿਲਨਵੈਕੋਸੀਗਿਨ

ਸਾਥੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਲੈ ਪਰਿ ਜਾਈ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇ ਸਿਵ ਦੇ ਸੀ
 ਅਵੈ ਸਾਨੇ ਹੋਵੇ ਦੀ॥ ਸਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁਪੈ ਲਭੇ ਦੀ॥ ਮੁਪੈ ਲਭੇ ਦੀ ਗੁਲਾ ਸਾਰੇ ਦੀ ਕਿਉ
 ਪੁਭਿ ਮਿਲਾ ਪਿਆਗੇ॥ ਮਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਹ ਉਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਈ ਮੈ ਪੁਪਾਗੇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿ
 ਢੁੰਗੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਗਏ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਸਫਲਾ ਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਰੁ ਚਾਖੈ॥ ੩॥ ਮਗਾਇ
 ਬੁਝਾਇ ਵੀਏ ਬਿਯਮੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤ ਵੀਏ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੀ ਜੈ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੀ ਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਾਚੈ ਰਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਆਵਲ ਜਾਲੀ॥ ਜਬਨ ਚੀਤ ਬਧੁ ਪੁਪੁ
 ਕੈ ਸਾਮਣ ਕੀਯੋ ਕ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੈ ਅਪੁਪੁ ਫੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਤੁਥੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀ ਲੇਹ ਮਯਾ ਲਨ ਕੇ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਅਯੁ ਧੁਯਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਏ॥ ਗੁਰਿ ਅਯੁ ਧੁਯਾ
 ਧਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਜਾਪੁ ਭਿਕਿ ਪਾਧਾਰੀ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੈ ਬਨਵਾ
 ਗੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂਤਾ ਰਹਿਤ ਹੀ ਮੈ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ
 ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪਤਿ ਪਾਯਾ॥ ੧॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤੀ ਪਿਆਗੇ॥ ਸਬ ਦੇਹ ਵਿਗਹਿ ਆਚੁਰੁ ਭੁਪਿ ਮੁਰਾ
 ਗੇ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਪੁਰਾਗੇ ਤਿਭਵ ਲਪਰੇਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨ ਸੀ ਜੀਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈ
 ਆ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪੇਥਾ ਪਿਉਥਾ ਪੈਰਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਹੀ ਕਹੀਰੈ ਬੇਧਿ ਆਗੁਲ ਕੈ ਗਰਿ ਪੋਰੈ॥ ੨॥ ਗੁਲਾ
 ਗੁਲਾ ਹਿਸਮਾ ਦੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾ ਲੋ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੁਕਾ ਆਵਲ ਜਾਲੋ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾ
 ਤਾ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਸਾਚੈ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ
 ਰਾਬੀ ਪਨਖੇ ਲਿਨਿ ਰਹੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾ ਲੀਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਗੇ॥ ੩॥ ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਏ
 ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਭਾਨੋ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦੋਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੇ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਰੁ ਦਾ
 ਲਾ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੇਰੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਯਾ ਚਿਗਲਾ॥ ਦੇਤਿ ਉਚਾ ਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨਾ ਲਿਖੀ ਮੈ ਪਗ
 ਟੀਜੇ ਤਿ ਮੁਰਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੀ ਮੈ ਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਤੁਥੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤਾਇਆ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਲ ਗੁਲੀ ਸਮਾਇ
 ਆਗਾ॥ ਬਹੁ ਸਾਦਲੁ ਭਲੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾ ਲੇਵਿ ਛੁਡਿ ਮਨ ਹੀ ਮੇਲਾ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਮੈ ਜਮ ਰਹਿ
 ਮਰੀ ਮੈ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੋਹੇ ਲਾ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝੁ॥ ਭਾਤਾ ਅਵਧਾਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਬੀ
 ਧਨਿ ਬਾਧਿਆਇ ਨਾ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨ ਰਹੇ॥ ੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੁਡਿ ਆਲਾਜੈ ਜਾਲਾ

ਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਗਮਾਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੇਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇ
 ਮਾਪਦਿਲੁਪਾਲੀਮਗਨਿਬਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਈਆਆਚਰਿਤੁਵੀਚਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸਿਜ
 ਮਜਪਤਪੋਸਖਸੈਨੁਪਿਅਰੁਪੀਤਮੁਨਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜੋਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਬਿਰਹੁਚੇਟਨਖਵਹੀ
 ਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਲਗਵਹਿਸਹਾਜਿ — ਸਮਵਹੀਗਮਾਗੁਲਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸਿਆਹਿ
 ਗੁਗਰੀਅਨਅੰਜਨੁਸਾਰੇ॥੩॥ਏਕਦੀਪਕੁਸਥਦਿਚਨਲਪੰਚਦੂਤਸੀਪਾਰੇ॥ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰ
 ਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰੀਮਾਇਐਕਰਜਸਾਰੇ॥ਗੁਪੁਰੀਗੁਪਿਅਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਏਮ
 ਨਮੇਰਿਆਤੁਕਿਅਏਮਾਏਮਾਕਿਅਏਜਾਇਸੀਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਤਗੁਰੁਕਾਇ
 ਸੀਗਮਾਪਨੁਸੀਚਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਥਾਦਿਛਾਉਪਛਾਲੇ॥ਮੇਲੁਪਰਹਰਿਸਥਾਦਿਨਿਰਮਲੁ
 ਮਹਲੁਪਰਸਚੁਜਾਲੇ॥ਪਾਤਿਨਾਮੁਪਵਹਿਪ੍ਰਗਿਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐ
 ਸਥਾਦਿਰਸੁਪਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੇ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉਵੀਅਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜ੍ਹੇ
 ਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬਛੈਗਮਾਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਰੁਪੀਤਮੁਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਗਤਿਲੀਖ
 ਵਏ॥ਮਿਥਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਅਠਿਰਿਨਪਛੋਤਵਏ॥ਕਰਿਦਇਅਦਾਨੁਦਇਅਲਸਾਚਾਹ
 ਰਿਨਾਮਸਿਗਾਓਪਵਰੀ॥ਨਾਨਕਪਾਇਐਪੈਸੁਲਹੁਪੀਤਮਗੁਰਸਥਾਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਰੀ॥੫॥੬॥

ਗੁਰੁਤਖਾਹੀਮਹਲਾ੪ ੨੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅੰਤਰੀਪਰੀਪਿਅਰੁਕਿਉਪਿਰ
 ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਗਮਾਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨੇਏਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਗਮਾਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਹਰਿ
 ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪਿਉਪਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥
 ਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰੀਪਅਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਾਇਆਮੈਪੀਤਮੁਹਉ
 ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਹਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖੀਪਰੁਪਿਆਰਹਰਿਗੁਲਗਸਿਰਵਾਗਮਾਮੈਰੈਅੰਤਰੀਗੇਏ
 ਵਿਗਾਸੁਪਿਉਪਿਉਸਚਨਿਤਚਵਾਗਮਾਪਿਉਚਵੀਪਅਰੇਸਥਾਦਿਨਿਸਬਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤਿਪਾਤਿਨਾ
 ਵਏ॥ਸਥਾਦਿਸੀਗਾਭੋਭੈਨਿਤਕਾਮਦਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵਏ॥ਦਇਅਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਣੀਜੈ
 ਮੈਪੀਤਮੁਦੇਹੀਮਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪਿਅਈਅਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੨॥ਅਪਥਰ

ਗੁਰਨਾਵਾਖਿਤਭਵਜਲੁਤਗੀਐਰਮਾਗੁਰਦੇਵਹੁਸਥਦਸੁਭਾਇਮੈਮੁਕਤਿਸਤਗੀਐਰਮਾਗਮੁਕਤਮੁਗਧ
 ਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਈਤੁਅਗੀਮੁਵਤਜਾਦਿਆਤੁਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਦੀਨਿਮਾ
 ਦਿਆਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਦਿਤਦਿਸਕਟਾਗਤਿਐਏ।ਦਇਆਕਰਹੁਗੀਖਏਵਹੁਰਿਜੀਉਹਮ
 ਏਗਹਸਤਿਗੁਰਪਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਸਹਮਏਹੀਮਾਲਿਕਚਰੁਹਇਆਰਮਾਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਇਕਇਆਗ
 ਰੁਸੋਇਆਰਮਾਕੀਇਆਗਰੁਸੋਇਆਮੇਰਪਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗੀਰਸਿਵਿਸਾਗੀਐਅਦਿਸਟਅਗੇਚਰੁਪਕ
 ਵਿਆਗੁਰਸਥਦੀਹਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਰੀਐਸਚਿਗੁਰਮਾਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਵੈ॥ਆਪੇਦ
 ਇਆਕਰਹੁਪੁਭਦਤੇਨਨਕਅਕਿਸਮਵੈ॥੧॥੨॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾਰੁ ਹਰਿਹਰੇਅਗਮਾਅਗਾਧਿਅਪਰਿਪ
 ਰਮਪਰਪਗਾਜੋਤੁਮਪਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਗਾਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜੀ
 ਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਵਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪੀਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀ
 ਮਿਲਿਜੋਤੀਸਮਾਦੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਲੀਪਗਾਹਰਿਹਰਿਅਗਮਾਅਗਾਧਿਅਪਰਿਪਰਮਪਰਪਗਾ॥੧॥੨॥੧॥ ਤੁਮ
 ਸੁਆਮੀਅਗਮਾਅਥਾਹਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆਤੁਅਲਖਅਭੇਉਅਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੇਲਹਿ
 ਆਪਨੁਪੈਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੀਤਸੇਗਤਿਮਿਲਿਗੁਲਾਰਵੇ॥ਬਿਖੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸ
 ਬਾਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇ॥ਜਾਬਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆਤੁ
 ਮਸੁਆਮੀਅਗਮਾਅਥਾਹਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਲਾਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹ
 ਗੇ॥ਚਿਨਕੋਕੋਟਿਸਭਿਪਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ॥ਤੇਨਕੇਪਾਪਦੇਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅ
 ਗਾਧਿਆਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਚਿਸਭੁਕੀਅਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆਤੇਪੈਨੁਜਨਵਰਪੁਰਖ
 ਪੁਰੇਜੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਾਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਗੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਲਾਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥
 ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਅਪੀਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਅਰੇਹਉਤੇਵੈਚਲਾਹਮਰੇਭਾਬਿਕਿਛੁਨਹਿਜਾਤੁਮੇਲ
 ਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾਜਿਨਕਉਤੁਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭਾਤਿਨਕਾਏਖਾਛੁਟਕਿਗਾਇਆਤਿਨਕੀਗ
 ਲਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੇਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਯਾਇਆਨਨਕਦਇਆਲੁਹੇਅਤਿਉਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾ
 ਭਾਵਾਮੀਨਿਆਭਯਾਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਅਪੀਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਅਰੇਹਉਤੇਵੈਚਲਾ॥੧॥੨॥੧॥
 ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾਰੁ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਬਾਤਿਨਤੁਪਿਆਇਆਮੇਰਾਮੁਜਿ
 ਨਕੈਪੁਰਿਲੇਖੁਮਾਭਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿ ਹਰਿਲੀਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕ

ਨਿਮਖਸਤਿਯਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆਪਨੁਪ੍ਰਿਤੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਾਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਤਉਭਇਆਸਨਾ
ਬੁਝਾਤੁਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਦਿਨਬੁਝਾਤੁਜਾਥਿਥਾਥਿਮਹੀਆਥਿਭੁਗੁਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਾ
ਦੁਖਦੀਆਜਿਨਜਾਪਿਆਹਰਿਮਨੀਚੀਤਿਹਰਿਜਾਪਿਜਾਪਿਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਆਜਿਨਜਾਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨ
ਕੇਉਜਾਨਮੁਖਹਰਿਦਿਆਗਿਓਇਤਲਾਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰੀਖਿਯੀਏਰਖਨਹਾਗਿਹਰਿਸੰਤਸਿਗ
ਤਿਜਨਸੁਦਾਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਥਲੀਆਤੁਜਾਥਿਥਾਥਿਮਹੀਆਥਿਭੁਗੁਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਾਦੁਖ
ਦੀਆ੩੥ਤੁਥਨਥਨੀਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੇਏਕੁਰਵਿਆਵਲਿਵਿਲਿਕਿਭਵਲਿਸਭਸਿਸਦਿਮੁਖਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਵਿਆਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੀਖਾਅਕਲਤਹਰਿਧਿਆਵਏਸੋਪ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੰਤ
ਸਾਪ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਕਰਤੇਭਾਵਏਸੋਸਫਲਦਸਨੁਦੇਹਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆਤੁਥਨਥ
ਨੀਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੇਏਕੁਰਵਿਆ੩੥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਰਾਅਸੀਖਾਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁ
ਮਿਲਾਹਿਜਿਸਕੋਮਸਤਕਿਗੁਰਹੁਤਿਸੁਹਰਿਦੈਹਰਿਗੁਲਟਿਕਹਿਹਰਿਗੁਲਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੋਜਿਸੁ
ਅੰਤਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹਈਥਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਥਿਨੁਭੈਪਰਿਨਉਤਰਿਅਕੋਈਭਉਭਾਉਪੀਤਿ
ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਯਾਗੈਜਿਸੁਤੁਆਪਣੀਕਿਰਪਕਰਹਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਰਾਅਸੀਖਾਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆ
ਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ੩੥੯੥ਤੁਖਾਰੀਮਯਯੋਨਵਲੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ
ਭਉਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਸੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀਹਰਿਅੰਪਕ
ਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੁਕਲਖੇਤਿਨਵਲਿਗਾਇਆਨਵਲੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ
ਭਉਆ੧੥ਅਗਰੀਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਸਿਖਾਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਬਲੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖ
ਵਿਖਾਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਲੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭਯੋਕੁਵੇਖਲਿਆਇਆਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁ
ਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀਆਸਭਯੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾਅਗਰੀਪੰ
ਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਸਿਖਾ੨੥ਪ੍ਰਥਮਾਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਰੋਆਖਥਰਿਭਉ
ਸੰਸਾਰਿਅੰਤ੍ਰੇਲੋਆਦੇਖਾਇਆਏਤੀਨਿਓਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆਜਿਨਪਰਸਿਆਤੁ
ਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਾਵਿਖਨਾਮਗਵਾਇਆਜਿਹੀਦਿਰੀਬਰਸਿਨੀਆਸੀਖਵਦਰਸਨਕਰਿਗ
ਏਗੋਸਟਿਓ੥੥ਪ੍ਰਥਮਾਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਰੋਆ੩੥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿ

ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ ਜਾਗਤੀਮਿਓਦੇਭੇਦਹੁਗੰਪਿਛੈਲੈਪਾਇਦੀਆ ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਣਪਿਛੈ
 ਜਿਸਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪਿਆਇਆ ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੀਥਿਚਾਏਤਿਨਜਮੁਜਾਗਤੀਨੇਰਿਨਆਇਆ
 ਸਭਗੁਣਗੁਣਗਤਬੋਲੈ ਗੁਰਕੈਨਾਇਯਾਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਾਇਆ ਦੁਤੀਆਜਮੁਗਏਗੁਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ ॥੧॥ ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਇਆ ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿ
 ਦਸਨੁਗੁਰਸਿਤਕਿਨੈਅਦੁਨਦਮੁਯਾਇਆਅਦੁਦਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਥੋਲਕਜਾਗਤੀਆਮੋ
 ਹਲਮੁਦਲਿਪਈਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗਹਸਭਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ ਜਗ
 ਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਲਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨੋਕੋਲਕਾਸਭਿਉਰਿਗਾਇਆ ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰ
 ਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਇਆ ॥੫॥ ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਿਟਗਹੀ ਗੁਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪੁਛੈਸਿੰਮਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ ॥ਸਿੰਮਿਤਿਸਾਸਤਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪਹਿਯਾ
 ਦਿਸੀਗੀਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪਿਆਇਆ ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੇਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗ
 ਵਾਇਆ ਕੀਰਤਨਪੁਗਲਨਿਤਪੁੰਨੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਯਹੀ ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗ
 ਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਿਟਗਹੀ ॥੬॥ ੧॥੧॥

ਹਰੁਤਖਗੰਢਿਤਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਦਿ ॥ ਘੋਲਿਯੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀ
 ਨਾਸੁਦਿਸਬਦੁਤਮਾਰਮੇਰਮਨੁਭੀਨਾਇਹਮਨੁਭੀਨਾਜੇਉਜਲਮੀਨਾਯਾਗਰਿਗੁਮੁਰਾਗਾਕੀਮ
 ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਠਕੁਰਚੇਰਮਹਲਾਅਪਾਗਾ ਸਗਲਗੁਣਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹਾਇਕ
 ਏਨਾਦੇਹੁਦਗਸੁਨਕਥਲਿਹਰੀਜੀਅਕਾਥਲਿਥਲਿਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਸਭਿਗੁ
 ਲਤੇਗੇਖੰਨੀਐਵੈਵਾਦਰਸਨਤੇਗੇਦਰਸਨਤੇਗੇਸੁਦਿਪੁਭਮੋਰੇਨਿਮਖਦਿਸਾਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ ॥ਆਸਪਿਆਸਿਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾੜਿਕੁਬੁੰਦੇਗੇ ॥
 ਕਹੁਨਕਜੀਅਕਾਥਲਿਹਰੀਦੇਹੁਦਗਸੁਪਭਮੋਗੇ ॥੨॥ ਤੂਜਾਚਾਸਹਿਬੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ ॥ਤੂਪੀਤਮੁ
 ਪਿਆਰਾਪਾਨਹਿਤਚਿਤਾ ॥ਪਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸਗਲਤੇਗਥਨਿਆਏ ॥ਜੇਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪਾ
 ਲੀਜੇਹੁਤੂਛੁਰਮਾਏ ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਗਿਭਿਨਿਸਾਪਸੀਗਿਮਨੁਜਿਤਾ ॥ਕਹੁਨਕਜੀਅਕਾ
 ਥਲਿਹਰੀਜੀਉਪਿਤੂਤਉਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣਗਾਖਿਲੀਆਸੇਤਨਕਾਸਦਕਾ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਚਾਕਿ
 ਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀ ॥ਪੜਦਾਛਾਕਨਹਾਰੇਪੁਰੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪਨਸੁਖਦਾਤੇ ॥ਆਬਿਨਾਸੀਆਬਿਗਤਸੁ

ਅਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇ।ਉਸਤਤਿਕਰਨੁਨਜਾਇਤਮਾਗੀਕਉਲੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ।ਨਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈ ੪੬੫
ਬਲਿਹਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੧॥੧॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲਪੁਰਤਿਅ
ਰਗੁਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇਮਨਹਮਨਮਨਿਤਗਵੀਐਗੇ।ਅਗਮਮੇਰੇਚਰਨਜਾਈਹਰੇਲਖਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਗੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ।ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਐਵਲਾਵੀਐਗੇ।ਸਭੁਕੇਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿ
ਕੇਗੇਹਰਿਭਵੈਸੋਥਾਇਖਵੀਐਗੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਰਿਦੈਵੈਤਨਾਮੁਪਿਆਵੀਐਗੇ।ਜਿ
ਸੇਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।ਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛੁਡਵੀਐਗੇ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਪੈਨੁਜਨਕਹੀਅਹਿ
ਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁ।ਲਿਖਾਵੀਐਗੇ।ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈ।ਜੇਉਸੁਤੀ।ਮਾਇਮਾਤਗਾਲਿਲਾਵੀਐ
ਗੇ॥੩॥ਹਮਥਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹਮਤੀ।ਜੇਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਗੇ।ਜਿਉਥਛੁਰਾਦੇਖਿਗ
ਉਸੁਖਮਨੈ।ਤਿਉਨਕਹਰਿਗਾਲਿਲਾਵੀਐਗੇ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨ
ਕਰੇਗੇ।ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਚਰਨ ਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਾਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਾਮੁਕੇ
ਪੁਲਕੇਭੁਮੇਰਾਅਭਿਮਨੁਬਿਖੈਗਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਭੂਰਹੇਗੇ।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੁ
ਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪੇਮਗਸਾਇਲਗਮਨਾਮੁਗਸਾਇਲਹਰਿਗਮਨਾਮਗਮਹੁਗੇ॥੧॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿ
ਮਨੁਜੋਰੁਤੁਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੇਗੇ।ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲ
ਤਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਤਨਕੀਪੁਰਿਕਰਿਹੇਗੇ॥੨॥੨॥

ਰਗੁਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਈਸਿਤਸੀਗੀਜਾਗੀ॥ਸਿਮਰੈ
ਗਦੈਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦਰਸਨਪਿਆਸਏਚਨਤਾਰਲਾਗੀ।ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡ
ਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੇਦਰਹਰਸੁ

ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਚਿਨਤ ਕੀ ਪਿਆਸੀ ਮਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਨ ਬਿਨ ਉਤ੍ਰੁ ਦਇਆਲਾ ਪੰਚ ਦਾ
ਸਤਿਨਿਦੇਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥਾ ਥਾਗੁ ਹੋਕਿ ਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਕਜ ਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥ ਖਵ ਕਰ ਮਨੁ
ਗਤਿ ਪਿਆਨੁ ਪਰਉ ॥ ਉਪਵਸ ਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿ ਚਿਨਤ ਹੁਦਹਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਬੰਦਨ ਕਰੁ ਲਾਪਤੈ
ਭਵਹਰ ਦਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਏਕ ਭੂਰੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਅਸੇਗੇ ॥ ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੇਰੇ
ਸਾਗਗਾਲਾ ਗੇਸਿ ਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਨੀਅ ਏ ਚਿਨਾਥ ਨਿਪਨਾ ਨਾਮ ਪੀਤਿ
ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤ ਰਿਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਸੁਖ ਦਈ ਪੁਕਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾ
ਨਾ ਦੇਹੁ ਪੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸਿਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਨ ਬਖਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਚਮੇਦਰ ਨਿ
ਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇਦਰ ਸਨ ਕੇ ਮਨਿ ਚਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸਿਰਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਮ ਦੇਵ
ਹੁ ਅਪੋਨਾ ਚਉ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੀ ਪਾਓ ਜਤ ਸੁਨੀ ਮੈਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾ ਚਉ ॥ ਵਰੀ ਫੇਰੀ
ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੁਪੁਤੈ ਰਹਉ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਿਸਗਲ ਸਮਾਲ ਹਿਸਗਲਿ ਮਾਤੇਰੀ
ਛਉ ॥ ਨਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਖਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤ੍ਰਿਭੁ ਹਿਦਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ

ਪਿਆਰੀ ਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ॥ ਅਸਾਨੈ ਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਚਿਓ ਦਿਨ
ਪਰਮੁ ਰਤ ਪਾਲ ਕੈ ਸੇ ਚਿਓ ਪਲਾਘੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥ ਖੁਏ ਕਪਟ ਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੈਖਿ ਦਰਸਾ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁਜਤਨੁ ਉਪਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੇਰੁ ਤਾ ਜਿਨ ਨਕ ਸੇਤਹ
ਸਿਰਿ ਉਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪ

ਲਗੋ ਬੰਦੇ ਅਪਨਾ ਮੁਜਾ ਪਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨਾਥੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ਭ੍ਰ
ਮੁਭਉ ਮੇਰੁ ਕਟਿ ਚਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕੀਰਨੇਹੇ ਇਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਤਜਾ
ਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ ॥ ਤਾਜਿ ਗੋਪਾਲਾ ਅਨਰੰਗਿ ਰਾਚਤਾ ਮਿਥਿਆ ਪ
ਰਿਤ ਬਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਭ੍ਰਿਅਨਿ ਪਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਸੈਪੈ ਸੁਖ ਭੁਗਵੈ ਸਿਰਿ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤਾ ॥ ਮਿਰਗਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਗਚਿ

ਬਾਵਰਦੁਮਛਾਇਆਗੀਗਤਾ॥੧॥ਮਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਤਾ॥ਕਰੁਗਹਿਓਹੁਦਾਸ
 ਨਾਨਕਕਉਪਛਜੀਉਹੋਇਸਹਤਾ॥੨॥੫॥੧॥੧॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾ
 ਲਾਸਿਸਾਥਾਦੀਨਸਾਥਕਰੁਲਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਸੁਤਸਿਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੇਗਵਤ
 ਨਹਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥਾਨਾਮੁਨਿਪਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿਦਉਪਰੁਸਾਗਰਕੇਖਤਾ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਾਅਕਥਾਅ
 ਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾਨਾਨਕਦੀਨਪੁਰਿਜਨਬੰਛਤਮਿਐਇਖਤਪੁਰਿਮਾਥਾ॥੨॥੬॥੮॥੧॥
 ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਪ ੧ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਸਰਤਨਹਿਮਨਚੇਹਗੀ॥ਅਬਇਹਪੀਤਿ
 ਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਅਨਾਥੈਜਗੀ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਬੁੰਦਕਰਾਤਿਆਗਿਚਾੜਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਗੀ॥ਗੁਨਗੋ
 ਪਾਲਉਚਾਰੁਗਸਨਦੇਵਏਹਪਗੀ॥੧॥ਮਹਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਗੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਾਰਸਾ
 ਲਾਨਨਕਗਠਿਬਾਧਿਪਗੀ॥੨॥੧॥੯॥੧१॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਪੀਤਮਥਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਗਾਭੁ
 ਠਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਓਹੁਅਪਨੀਰਿਗੀ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੀਸਾਗਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾ
 ਰਹੁਧੋਗਾਸਿਤਸੀਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਪਰਤੇਐਮੋਗਾ॥੧॥ਗਰਭਭੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਪਾਰਿਚਿਨਹੀਬਿਖੈਥ
 ਨਾਹਿਓਗਾਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਅਸਨਹੀਨਿਹੋਗਾ॥੨॥੨॥੧੦॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫
 ਗਸਨਾਗਮਰਾਮਥਖਨੁ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਖਿਭਏਕਲਮਲਾਹਨਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਚਲਨਾ
 ਸਗਲਸੀਪਤਕਾਯਾਸਿਰਪਰਿਜਨੁ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦਰਿਤਆਸਾਝੂਹੁਸਰਪਰਮਨੁ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰ
 ਤਿਰਿਦੈਪਾਰਹਿਐਅਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਲਾਭੁਨਨਕਬਸਤੁਇਹਪਰਵਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥੧੩॥
 ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਪਹਾਕਾਯਿਕਲੇਸਨਕਛਾਬਿਆਪੈਸਿਤਸੀਗੀਬਿਉਹਗਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥
 ਕਰਿਅਨੁਗਹੁਆਪਿਠੀਖਿਚਿਨਹਉਪਜਤਉਬੇਕਾਗਾਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਿਸਾਗਾ॥੧॥
 ਸੁਖਮੰਗਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਸੀਮਤਸਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਗਤੀਤੇਰੇਸਿਤਨਕੀਛਾਗਾ॥੨॥
 ੪॥੧੨॥੧੬॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨੁਪਿਗੁਸੋਤਾ॥ਜੀਵਨਗੁਪਾਥਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿ
 ਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਖਤਪੀਤਾਮਨੇਕਾਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਝਕੇਖੇਤਾ॥ਆਘਰਮਹਾਸੁਮੁਪਾ
 ਏਮਾਜੈਸੇਬਿਰਖਜੀਤੀਜੋਤਾ॥੧॥ਤਜਿਗੁਪਾਯਾਜਿਆਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪਕਾਹੀਰੋਤਾ॥ਕਰਜੋਰਿਨਨਕ
 ਦਲਾਗੇਹਰਿਰਖਉਕੀਠਿਪੋਰੋਤਾ॥੨॥੫॥੧੩॥੧੫॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਗੁਰਿਐਮੁਖਿਮ
 ਈ॥ਗੁਲਾਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰਨਨਦੇਖਾਬਿਆਪਹਿਕਈ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੁਰਨ

ਈਤਉਤਨਹਲੀ॥ ਪੁਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਾਵਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥ ੧॥ ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਦਾਸੁਅ
 ਪਨੇਜੋਤੋਜੋਤੀਰਲੀ॥ ਪੁਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਚੇਨਕਹਰਿਸਿਗਿਚਲੀ॥ ੨॥ ਛੀ॥ ੧੪॥ ੧੬॥
 ਕੇਦਾਗਮਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਚੈਕੋਟਿਸੀਤਿਅਨੰਦਪੁਰਨਜਲਤਛਤੀਬੁਝੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਸੋਤਮਗਹਿਚਲਤਪਨੀਪਤਿਤਉਪਰੇਮੁਚੈਰੇਨੁਜਨਕੀਯਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਸੁਚੈ॥ ੧॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਪੀਅਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਬੁਝੈ॥ ਸਰਸੀਦੇਵਅਪਾਰਨਕਕਹੁਰਿਜਾਮੁਨੀਭੁਝੈ॥ ੨॥ ੧॥

੧੫॥ ੧੫॥

ਗੁਰੁਕੇਦਾਰਛੰਤਮਲਾ॥ ੫॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਅਨਰਬਰਮੈਸੋਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ॥ ਮਾਰਗੁਪੁਭਕਾਰਹਿਕੀਅਸੰਤਸੀਗਿਜਾਤਾ॥ ਸੰਤ
 ਸੀਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਯਾਯਿਆ॥ ਜੇਸਰਨੀਅਵੈਸਰਬਸੁਖਪਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੈ
 ਨੈਘਾਯਿਆ॥ ਹਰਿਗੁਲਾਨਿਪਿਗਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਪੇਮਮਰਗਸਮਾਤਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਲਾਈਤੁਪੁਰ
 ਨਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਪਿਆਸੇਅਨਕਤਜਾਹੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਛੋਰਨਾਸਹੈਜਲਾਬਿਨੁ
 ਮਰਿਪਾਹੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾੜਿਕਬੁੰਦਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਕਰੈਨਿਬਿਰਹੈ
 ਚਕਈਸੁਖਪਵੈਸੁਰਜਕਿਰਲਿਪਠਗਾਸਿਆ॥ ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲ
 ਗਾਹੀ॥ ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪਲਾਟਿਕਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੀਕਤਸੇਭਾਪਵੈ
 ਦਰਸਬਿਨੁਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਲੁਨਆਵੈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੇਕਲਾਨਕੁਸੇਸਹਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਖੇ
 ਧਿਆ॥ ਹਰਿਗਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਓਵਲਾਗੀਕਤਪੁਨਜਾਇਨਿਖੇਪਿਆ॥ ਹਰਿਸਿਉਜਾਈਮਿਲਲਾਸ
 ਪਸੰਗਿਰਹਲਾਸੇਸੁਖਾਅੰਕਿਨਾਵੈ॥ ਹੋਭ੍ਰਿਪਲਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਸੀਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੋਜ
 ਤਖੋਜਤਪਭਮਿਓਹਰਿਕਰੁਲਾਪਾਗੇ॥ ਨਿਰਗੁਲਨੀਦਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੇਖਬੀਚਗੇ॥ ਨਹੀਦੇਖਬੀਚਗੇਪੁ
 ਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਯੋਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿਪੁਰਸਮਾਧੀ
 ਆ॥ ਸੁਖਸਾਰੇਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦਖਹੋਗੇ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਨਕਦਾਸਅਪ
 ਨੇਗਮਨਮਉਰਿਹੋਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥

ਖਨਾਭਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਮੈਮੋਰਕਾਮੁਦੀਵਨਾ॥੧॥ਗੁਰੂਬਿਸਾਰਿਓਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾ
ਮਨੀਮਾਸੁਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਦਮਾਨਿ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਛਾਛਾਚਤੂਠਕਿਕਾਰਮਹਾਦਾਇਭਿਧਿਅਉਧਾਥਿ
ਹਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੰਤਕੀਬੇਰਅੰਏਯਗੋਕਾਉਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਚਗਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਥਤਿਚਲੇਬਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆਸੀਰੀਤਕਛੂਯੋਜਾ
ਇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਦਿਠੀਬੈਠੀਮਹਰੀਰਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੇਗਮਾਇ॥ਮਠਟਯਾਗਿਸਭੁਲੇਗੁਕੁਟੀਬੁਧਿ
ਲਿਓਸੁਇਕੇਯਾਜਾਇ॥੧॥ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਗਾਮਕੀਰ
ਸਿਮਠੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਇ॥੨॥੬॥

ਕੇਦਾਰਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਖਟਕਰਮਕੁਯਸੀਜੁਗਤੁਰੈ
ਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਗਬੰਦਨਕਥਾਭਵੈਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਗੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਮ
ਚੇਤਾਕਾਏਨਬਾਲੀਕਹਿਦੇਖਾਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿਕਿਸੇਖਾ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਉ॥ਸੁਆਨਸਤੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕਿਸਾਯਾਵੈਤੇਤਾਯੋਕੁਬਪੁਰਕਿਆਸਰਹੈਤੀਨਿਲੋਕਪਵੇਸਾ॥੨॥
ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਡੁਯਾਯੁਭਤੁਕੁਚਰਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸਾ॥ਐਸੇਦੁਗਮਤਿਨਿਸਚਰੇਤੁਕਿਉਨਤਰਹਿਰ
ਵਿਦਾਸਾ॥੩॥੧॥੭॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ

ਗੁਰੂਭੈਰਉਮਹਾਯਾਤੁਪਦੇ ੫੨੧ ਕਾਲਪੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਤੁਝਤੇਬਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਲਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੂਕਹੀਨ
ਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੂਅਹੋਸਭਤੇਗੋਰਜਾਇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਜੋਕਿਛੂਕਰਲਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀ
ਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਲੁਸੁਨਲਾਤੇਗੀਬਾਲੀ॥ਤੁਆਪੇਜਾਲਹਿਸਰਬਵਿਡਾਲੀ॥੩॥ਕਰਕਰ
ਏਜਾਏਅਪਿ॥ਨਸਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯਾ ੧ ੫੨੨ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਤ
ਗੁਰਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਗੇ॥ਸਨਕਸਨੈਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਹਿਪਰੇ॥੧॥

ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਗੋਗੋ ਬਿਅਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਭੁਬਿਭੁ ਬਿਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥
ਠਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰ ਅੰਗਖਾ ਮਭੇਵਾ ॥ ਤਿਭਵਲ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਥੈ ਪਾਇ
ਆਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨ ਰਿਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਾ ਸਿਥਿ ਚਿੰਗੀ
ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਲ ਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਆਗਿਆ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇਵਿ ਰਲੇ ਸੋ ਜਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
ਬੁਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀ
ਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਯੋ ॥ ਭੁਪੁਰੰ ਗੁਰ ਹਸਤੁ ਹੀ ਸਾਚਾ ਰਿਉ ਛੇੜੈ ਜਮ ਜਾਯੋ ॥ ੧ ॥ ਪਾਦੀ ਹਰਿ ਜੀਪ
ਜਨਮੁ ਗਾਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੂ ਛੂਟ ਸਿਥਿ ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਕੀ ਮੁ
ਕ੍ਰਿਪੁ ਉਮਮਤਾ ਕਰਿ ਨ ਪੀਰ ਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੁਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬ
ਹੇ ਕਰਨ ਅਕਾਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੁਝਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦ ਰਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਗਿ ਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰ
ਪੁਨ ਬੁਝਿਆ ॥ ੩ ॥ ਠਹੁ ॥ ਉਦਾਸੁ ਮਾਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਪਿਆਰੀ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟ ਸਿ
ਰਾਮ ਨੀਲਿ ਵਧਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਨ ਕਰੀਖ ਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹੇਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਪੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਗੀਆਇ ॥ ਰਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਯੋ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਜਿਹ ਵਗੈ ਗਿਨਹੀ ਹਰਿ ਰਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਛੀਕੈ ॥
ਸੇਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾਵਿਆ ਪਸਿ ਪਸੁ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਰਿ ਨੀਕੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਸੁਵਿਗਨੀ ਪਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਮੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਲੁ ਸੇਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਨੇਕ ਦਰੁ ਪਰੁ ਕ
ਬਹੂ ਨ ਜਾਨੈ ਕੇ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਗੈਲਿ ਸੇਵ ਤਗਾ ਲਿਠਾਹੀ ਦਿਨ ਸੁਜੈ ਜਾ ਲਿਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲਾਪ
ਤ੍ਰੀਨਹੀ ਪੁਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟ ਸਿਦੁ ਭੁਭਾਗੀ ॥ ਕਿਆ ਯੋਆਵ
ਸਿਰਿਆ ਲੇਜਾ ਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪੁ ਗੁਲ ਕਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਉਪਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ
ਪੈਪਾ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਠੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਨਿਅਪੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤੈ ਗੁਲੈ ਮਾਇਆ ਅੰਸੂਲ ਉਧਿ ਪੁਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਘੋਇ ਚਿਮੂਲਾ ਭੁਕਯਾ
ਵਸਿਦੁ ਮਾਤਿਗਿ ਮਾਵਿਹੁ ਲੋ ॥ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸ ਨਿਗੋਰੀ ਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨਾਨਕ ਸਿਸਬਦੁ ਪਛਾਣ

ਸਿਮੰਤਰਿ ਜਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰਿ ਪਰਿ ਰਾਗੁ ਰਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਭਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰ
 ਤਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸ ਚੁਵੈ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਿ ਰਚੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵੀ ਮਿਥਿ ਆਮੈ ਲੁਨਗਈ ॥ ਨਿਗਮੁ ਨਾਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਿ ਆਸ ਬਾਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਲੀ ਗੁਲੀ ਮਿਥਿ ਯਾਹ ਪਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾ
 ਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਰੁਸ
 ਰੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਪਿਆਨਿ ਲਿਵਾਯਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਰੇ
 ਗਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਯਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਭੁ
 ਗੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਥਹੂੰ ਦਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਬੁਧਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ
 ਪਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਪਾਕਰ ਤਸਗਲੀ ਪਤਿ ਕੇਵਲਿ ਭੁਗਮੁ ਮਿਦਿ ਸਿਗਵਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਕਬਹੂੰ ਅੰ
 ਧੁ ਲੇਖਿ ਪੁਪਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਧੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜ
 ਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁਨ ਦੁਆ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋ ਮਪੁੰਨਤ ਪਪੁਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ
 ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਯਾਯੈ ॥ ੧ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜ
 ਗਿ ਜਨਾਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਵੈ ਨਿਹ ਠਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਭੁ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿ
 ਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸਿਪਿਆ ਕਰਮ ਤਿ ਕਾਯ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਪਾਈ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ਉਠੈ ਮੈਗੈ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾ
 ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿ ਪੈਗੈ ॥ ੪ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਤ ਤਨਿ ਭਸਮ ਯਾਗਾਈ ਬਸ ਝੋਢੇ ਚਿਤਿ
 ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਰਿਪ ਤਿਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਥੀ ਪੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖਿ ਮਹਿ ਅਲਿਖ ਕਰਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਗਾਖਿ ਲੇਖਿ ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ
 ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੫੭੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰੈ
 ਅਹੁ ਕਈ ॥ ਬਹੁ ਮੁਖਿ ਦੋਸੈ ਬਹੁ ਮਲੁ ਹਈ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰੈ ਮੁਰਖ ਗਵਾਗਾ ॥ ਏਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚ
 ਯਹਿ ਬਹੁ ਭਵਿ ਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਭੁ ॥ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕਈ ॥ ਬਹੁ ਮੁਖਿ ਦੋਸੈ ਬਹੁ ਮਲੁ ਹਈ ॥
 ੨ ॥ ਮਦੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੀਸਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੈਰਉ ਫੈਕੁ ਮਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾਮਾ

ਕਾਰਾਪਟਿਵਧਿਕੇਕੋਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ ਕਹਤਨਕਾਇਹੁਜੀਇਕਰਮਬੰਧੁਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੀਰਤਭਖਪਗੀਏਸੁਤੇਅਪਲੈਅਹਿਕਰੀ॥
੧॥ਆਇਆਮਾਦਿਮਾਤਾਰਹਿਅਸੋਇ॥ ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੁਸੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਹੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਅਪਿਮਰੈਅਵਰਨਹਮਰੈ॥੩॥
ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਰੈਤਤੁਪਛਲੈ॥੪॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚੇਜਾਗੈਕੋਈ॥ਜਮੈਕਾ
ਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਈ॥੫॥ਕਹਤਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਈ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਬੀਹੋਈ॥੬॥੨॥੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਜਾਕਉਗਏਅਪਲੀਸਰਲਾਈ॥ਸਾਚੇਯਾਗੈਸਾਚਾਠਲੁਪਾਈ॥੧॥ਰੇਜਨ
ਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਗਾ॥ਹੁਕਮੈਹੋਅਹੁਕਮੇਵਰਤਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁਅਕਰੁਤੇਗੈਪਾਗਾਖਿਨਮਹਿਬਿਨ
ਸੈਕਰਤਨਯਾਗੈਬਾਗਾ॥੨॥ਕਹਤਨਕਮਹਿਜੀਵਾਲੋਸੋਈ॥ਐਸਾਬੁਝਹੁਭਗਿਨਭੂਯਹੁਕੋਈ॥੩॥
੩॥੧॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ^{ਕਾਰਪਾਦਾਇਕੁਖੋਲਾਦਿਖਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦਾਈ॥੩॥} ਮੈਕਮਲੈਮਰਕਤਕਰਤਾਗਾ॥ਜਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰਾ॥੧॥
ਜੀਤਿਸੁਭਵੈਤੀਕਰੋਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥
ਜਾਅਪੇਵਰਤੇਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਕਸਾਈ॥ਸਿਮਲਉਗੀਦਇਅਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥
੩॥ਤਨਤਿਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਅਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੧॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮਾਗੇ॥ਦੁਬਿਧਮਹਿਬਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁ
ਖਜਤਨਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਲਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਯਾਇਭਗਿਮ
ਕੁਯਾਇਆ॥੨॥ਇਸੁਮਨਤੇਸਭੀਪੰਡਪਰਦਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਦਾ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁ ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮੈਗੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿ
ਵਸੈਅਤੀਤਅਨਭਾਗੀ॥੫॥ਕਹਤਨਕਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੬॥੫॥੧॥੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਚਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਲਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹ
ਰਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਵੈਕੈ
ਸੇਪਵਹਿਪਗਾ॥੨॥ਅਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗੁ॥ਦੇਵਲਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਗੁ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਏ॥ਨਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੋਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇ
ਲੋਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਾਪਥਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਿਜੀਉਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈ

ਦੇਇ॥੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮਿ ਜਿਨ ਪੀਤੀ ਪਿਆਰਾ॥ ਅਪਿਉ ਪਰੇਸਾ ਬਿਕੁਲ ਉਪਰਲ ਹਰਾ॥੨॥ ਬਿ
 ਨੁਨੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਗਿ॥ ਅਉਖੈ ਹੋਵਹਿ ਚੇਟਾਖਾਨਿ॥੩॥ ਅਪੇਕਰ ਰਾਦੈ ਸੋਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰ
 ਪਤਿ ਹੋਈ॥੪॥੧॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਗੋਇੰਦ ਪੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿ ਕਉ ਪਾਠੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਬਾਦਿ ਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਠਹਿ ਜੀਉ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਤ੍ਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਠਹਾਉ॥ —
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਈ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾ ਵਾਹੋਈ॥੩॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਈ॥੪॥ ਅਪੇਵੈ ਖੈਵੈ ਖਲਾਹਰਾ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਖਉ ਉਰਧਾਰਿ॥੫॥ ੮॥ ੧੬॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਥੈ ਪਵੈ ਛਾਹਾ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ
 ਹੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਈ॥੨॥ ਠਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਈ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਪਤਿ ਹੋਈ॥
 ੩॥ ਠਹਿ ਕਾਭਾ ਲਾਮੰਨ ਹਿਸੇ ਜਨ ਪਰਵਣਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਲਾ॥੪॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੇ ਕਲਗਹਿ ਮਾ
 ਧਾਰਿ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ॥੫॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ
 ਕਮਾਹਿ॥ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕਰਮ ਥਾਈ ਪਾਹਿ॥੧॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੈਸਾ ਪਾਤ੍ਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆ
 ਰਾ॥੨॥ ਠਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮਿ ਚਿਤਾਇਆ॥੩॥ ਠਹਿ ਆ
 ਨਾਮੰਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੋ ਹੋਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਤਿ ਹੁਯੋਈ॥੪॥ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਠਹਿ ਜੀਉ ਏਕੁ
 ਤਰਹੁ ਤਿਨ ਕਾਈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ॥੫॥ ੧੮॥ ੧੮॥

ਠਹੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਗੋਗਵਿ
 ਆਪੇ ਤਿਸ ਨਾ ਜਾਹਿ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਉਰਨ ਪਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੀਜਗਤ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੇ ਗੁਨ ਜਾਈ॥੨॥ ਠਹਾਉ॥
 ਸਿੰਮਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਵਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਤੈ ਗੁਲ ਸਭੇ ਗੋਗਵਿ ਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁ
 ਗਤਿ ਗਵਾਈ॥੩॥ ਏਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪਾਠਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਠਿ ਲਏ॥ ਠਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪੋਤੇ ਪਾਠਿ
 ਆਸੁ ਖੁਵਸਿਆ ਮਨਿਆਈ॥੪॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ॥
 ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ॥੫॥ ਏਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਏ ਕਾਜਿ ਸਿਧ ਹਸਨਾ ਬਿਸ
 ਨੁ ਕੁਦੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਕਹਿਹੁ ਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾਚਿਹੁ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਇਆ॥੬॥੧॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾਸ ਦੈਰੇ ਗੈਰੇ ਗੀਸਗਲ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਹਿ ਰੇ ਗੁਰਵਾਵਹਿ ਗੁਰਸਬ ਦੇਵੇਚਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਠਹਿਰੀ ਉਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਸਕਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਜੋਗਮਨੀ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹਿ
 ਉ ॥ ਮਨਤ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਗੋਗਵਿ ਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮਕੀਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲੀ ਜਮੁਨੇ ਨਿਰਮਾਵੈ ਜਿਨ
 ਹਰਿਗਖਿ ਆਉਰਿ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗਮਹਿ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇ
 ਵਕ ਦੇਨ ਕੀਨੀ ਬਿਭਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਨਸਕਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੇਇ ਛਹਿ
 ਜੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖਵਿਚਿ ਜੈਮੈ ਦੁ
 ਖਿ ਮੈ ਦੁਖਵਿਚਿ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ॥ ਗਰਭਜੇਨੀ ਵਚਿ ਕਦੇਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਦ ਮਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਿਗੁ ਪਿਗੁ ਮਨਮੁ
 ਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਕੀਸੇ ਵਰਕੀਨੀ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬ ਦੁਸਭਿ ਗੋਗ
 ਗਵਾਏ ਜਿਸੇਨੇ ਹਰਿਜੀ ਉਲਾਏ ॥ ਨ ਮੇਨ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸੇਨੇ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾਨੁ
 ਪਾਏ ਸਦੁ ਕਰਲੀ ਸੁਖਸਹਾ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਗਲ ਜੋਹਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀਰੇਲੀ ਮਿਲੈ ਤ
 ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਿਆਇਆ ॥ ਨਸਕਤਿ ਨ ਕੀਰੇਲੁ ਪੁਰੇ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਮੈ ਜੀਨੀ ਗਮਨ ਮਿਚਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੧ ॥ ^{ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ} ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ਜੇ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈਰਿ ਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭ
 ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੀਤ ਨਿਦੁ ਖੁਨੋਈ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਭਗ
 ਤਿਨ ਪਾਈ ਮੈ ਪੁਰੇ ਭਾਗੀ ਮਿਲੈ ਪੁਰੇ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਘੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਭੁ ਭੁਕਿ ਦੁ
 ਰੇਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੋਸਿਰ ਉਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਾਤਿਖੇਈ ॥ ੨ ॥ ਥਹ ਲੇਭੇ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਗੁਨ
 ਜਾਈ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਲੁਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਲਹਿ ਮਿਲਿਆਈ ॥ ਮਸਤਕਿ ਗਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮਗ
 ਤਿਪਵਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਸਕਨ ਮੁਜਿਨ ਮਨਿਵਸਿਆ ਦਰਿਜਾ ਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੨ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਅਸਾਨ ਹੋਇ ਤੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਲਨ ਭਰੀ ਮੈ ਕਥਹੁ
 ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਮਗਸਿਰਾਭੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਭਾਗੀ ਹਰਿਹਰਿ ਮੈ
 ਮਿਤੁ ਪੀਰਿ ਪਤਾਭੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿਸਾ ਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਮਾਈ ਅਮੋ
 ਹੁਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੇਨੇ ਕਿਹੁ ਕਹੀ ਮੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਪੈ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗੀਅਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਮਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੇਪੁ ਭੁਸਾਚਾ ਸਦੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਸਕ
 ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਈ ਪਾਈ ਸਚਿਨਾਮਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਕਾਇਮ ਹਿਯੇ ਤਜਿ ਨੀਰਾ ਮੁਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤ ਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹਿਸਬੀ ਚਰੀ। ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਤੇ ਤੈ ਮਾਲਾ ਸਵਰਤ ਹਿਵਿ ਰਲੇ
 ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਾਇਮ ਹਿਰਾ ਮਨੀ ਮਵਡਿ ਆਈ। ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਰ
 ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਅਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕਾਯ ਤਚੇ ਜਿ ਨੀਰਾ
 ਮਨੀ ਮਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਬੁਲਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣਾ ਸਥਾਇ ਜਾਣਾ ਏ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੇ
 ਹੋ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ੩॥ ਅਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਰੋਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਏ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੇ
 ਸੁਭਲਾ ਕਰਿ ਮਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੬॥ ੨੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਸਾ ਮਨ ਹਿਸਮਾਏ
 ਲੈ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਵੀਚਾਰਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਸੋਈ ਪਵੈ ਠਿਗਿ ਮੈਰੇ ਨਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛਾ ਪੂਰਾ ਵਲਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਭ ਮਨਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝ
 ਨ ਪਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਟੋ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੋ ਹੋਰੇ ਰਖੈ ਸੁ
 ਖੁਨ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੀਤਿ ਗਏ ਪਛਤਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆਠਿ ਰਿਦੁ ਖੁਲ੍ਹਾ ਗੋਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੨੫॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਉਰਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਪਾਈ॥ ਮਹਿ ਮਨਿ ਜੈ ਮੈਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਦਰਬੀ
 ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦਾ। ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਥਾਈ
 ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਭੇਖ ਕੈ ਰਥੁ ਤਚਿ ਤੁਝੇ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਅਰਿ ਕਾਗ। ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ
 ਭੁਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉ ਕਤ ਠਿਰੈ ਦਰਬਾਹੁ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮਰਹਿ ਠਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ
 ਦੁਆਗਿ। ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਗੰਧ ਅਉਰ ਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਜੇਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਦਾ
 ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੮॥ ੨੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
 ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਦੇਵੁ ਖਖਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਯੋਗੁ ਲਕੁ ਦੁਖੁ ਤਗਾ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਗਮਾਈ॥
 ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੋ ਸਾਗਿ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਰਿਆ ਤਹਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ਉ। ਪਸੁ ਅਕਰਮ ਨੂੰ ਬੁਝੈ ਭੁਭੁਕ ਮਾਵੈ ਭੁਭੁਕੇ ਹੋਈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਤਉ ਲਾਈ ਹੋਵੈ ਪੈ ਜਿਲ੍ਹੇ ਜਨੁ ਕੋਈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਲੀ ਨਿਪਨਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਦੂਕਾ ਮਨ ਮਭਿਮਾ
 ਨੁ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਗੀ ਪਾਏ। ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥
 ੮॥ ੧੯॥ ੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੀ ਪਈਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ

੨

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਉਤਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿੰਧੁ॥ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਤਰਤ
 ਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਪਗੀ॥ ਏਸ ਨਾਨਕੀ ਚਿਅਠ ਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ॥ ੩॥ ਹਮ ਮੂਰ
 ਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਾਰਿ ਚਿਤਾਰ ਲਹਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
 ਸੁਭਿ ਤਕਰਲੀ ਸਾਰੁ ਜਪਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਚੁਨ ਚਾਈ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ॥ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਜਿ
 ਨਿਪਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਪਈ ਮੈ ਸਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਸਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮਾ ਦਿਖਾਈ॥
 ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਾਧਾਰਿ ਭਾਈ॥ ੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਤਾ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਾਰੁ ਨ ਦਰਿ
 ਨਿਹਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੩੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੁਸੁ ਭਨਾਮਾਹਿ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਹਿ ਕੋਈ
 ਨਹਿ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ॥ ਹਉ ਤੁਸੁ ਸਾਝੀ ਤੁਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਛਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪੁਛੇਈ॥ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਾਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਗੀਖਾ ਮਾਝਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨੈਕੈ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਤੁਜਾ ਲਿਖਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਹਰਿ ਜਾਪਿ ਹਾ
 ਜਗ ਹਰਿ॥ ੪॥ ੩॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਖਿ
 ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਹੁਰੈ ਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਮਾਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿ॥
 ੧॥ ਮਸਤੁ ਦੁਨੁ ਜਪੀ ਮੈ ਉਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾ ਫੇਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਰਜ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੁਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀਯੋ ਕਨਕੀ ਹਰਿ
 ਮੰਗੀ ਕਾ ਕੁਕੀ ਮਾ ਕਰਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਤ ਮਸਤੁ ਗਤਿ ਤੀਕਿ ਕੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਰਿ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੇ
 ਈਭਾ ਲੋਹੀ ਹਰਿ ਪਿਆਵਹੁ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ਚਿਤੁ ਪੁਛਿ ਨ ਕਿ
 ਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਰੁਸ ਦਾ ਪਿਆਈ ਮੈ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੩੪॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਤੇਜਾ ਪੁਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤੁ ਅਮੀ ਜਿਨ ਜੀਪਾ ਗਤਿ ਤੇਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰੁ ਸੁਦੇਖਿ ਮਨੁ
 ਧਿਰੀ ਸੇਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਤਿਨ ਕਉ ਉਚਾ ਲਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ॥ ਝਿਝਾਝਿਝਾ ਕਰੈ ਜਗਤ
 ਪਿਤਰੁ ਅਮੀ ਹਮ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕੀ ਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮਾ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮਾ ਜਿ
 ਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਬ ਨ ਵਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਣਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਤੇਇ ਹਮਾਰੀ॥ ੨॥

ਜਿਨਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਗੀ॥ਤੇਨਰਨਿਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿ॥ਤੇਨਨਕਕ
 ਏਸਿਰਜਨਹਗੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਭੈਜਨੁਨਿਰੋਕਾਉਨਿਰਾਹਗੀ॥ਹਰਿਜੀਸੁਤੁ
 ਮੇਲਾਹਿਜੋਤੁਮਿਲਸੀਜਨਨਕਕਿਆਏਹਿਜੈਤਵਿਚਾਗੀ॥੪॥੨॥੬॥੩੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਚੇਰੀ॥ਜੋਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਲੇ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਲੇਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸੇ
 ਵਹਨਿਤਚਰਲੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਪਿਆਇਤਰਲੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀ॥ਜੋਹਵਾਇ
 ਤੁਗਨਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਯੇਗੁਰਮਾਂਤੇਹਰਿਜਪਲੇ॥ਜੋਉਪਦੇਸੁਸੁਲੇਗੁਰ
 ਕੋਸੋਜਨੁਪਵੈਹਰਿਸੁਖਘਲੇ॥੨॥ਪਿਨੁਸੁਵੈਸੁਪੈਨੁਸੋਪਿਤਾਪਿਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਲੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰ
 ਸਿਪਿਆਇਆਮੇਗਹਰਿਹਰਿਸੋਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਲੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਰ
 ਤਾਹਰਿਪਰਲੇ॥ਨਨਕਜਲੀਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਵਲੇ॥੪॥੩॥੧॥੩੬॥

ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ੫੨੧ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਗਖੀ॥
 ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਸੀ॥੧॥ਭਗੀਮਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਲਾ॥ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤਨਗਾਇ
 ਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਖੈਜੀਉਖਵਾਇਚਿਚੇਗਾ॥ਚਿਹੁਜਨੀਮਨਮੈਰੋਸਾਕਤਢੇਗਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਪਦੇਹਿ
 ਲੋਰੇਗੀ॥ਜੋਮੁਖੁਜਲਉਜੀਤਕਰਹਿਰਾਕੁਭੁਜੇਗੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮੈਰੋਨਾਵੈਨਜਾਈ॥ਨਨਕਕਾਪੁਭੁ
 ਰਹਿਚਿਸਮਾਈ॥੪॥੧॥੩੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ਭਉਨਹੀਲਾ
 ਗੋਜਾਮੈਸੇਬੁਝੀਆ॥੧॥ਰਾਖਾਏਕੁਯਨਾਹਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਆ
 ਚਿਤਾਜਾਗਿਆਚਿਤਾ॥ਜਹੰਕਰਪ੍ਰਭੁਤੁਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿਸੁਖਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਮ
 ਕਗੁਰਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥੩੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਮਦਨਾ॥
 ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਗੈਨਿਦਨਾ॥੧॥ਏਕੁਗੁਸਾਈਅਯਹੁਮੇਗਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੀਨੇਬੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਜਕਾ
 ਬੈਜਾਉਨਤੀਰਥਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਪੂਜਾਕਰਉਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੋਕਾਰ
 ਲੇਹਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਮਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਅਯਹੁਮਕੋਪੈਡਪਰਨਾ॥੪॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁ
 ਕੀਅਵਖਨਾ॥ਗੁਰਪੀਰੀਮਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਨਾ॥੫॥੩॥੩੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
 ਦਸੀਮਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆਨੀ॥ਪੰਚਮਿਰਗਬੋਧੇਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥੧॥ਸਿਤਸੀਗੀਲੇਚਵਿਚਿਸਿਕਗਾ

ਮਿਥਾਪਕਰੇਬਿਨੁਘੋਰਬੀਰੋ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਅਖੇਗਬਿਗਤਿ ਚਾਹਤਿ ਆਇਓਪਾਈ॥ ਮਰੇਗਪਾਇਓਘਰਕੈਰਾ
 ਏ॥ ੨॥ ਮਿਥਾਪਕਰੇਘਰਿ ਆਲੇਹਉ॥ ਚੁਖਚੁਖਲੇਗਏਕੰਦੇਕੀਰਿ॥ ੩॥ ਏਹੁਮਰੇਰਕੀਨੋਦਨੁ॥ ਨਨ
 ਕਕੈਘਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜੇਸਉਯੋਚਿਯੋਚਿਖਵਾਇਆਸਾ
 ਕਤਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਨਆਇਆ॥ ਪਾਸੀਤਜਨਕੀਯੋਹਮਤੇ॥ ਸਾਪਸੀਗਿਪਵਹੁਪਰਮਗਤੇ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਪਾਥ
 ਰਕਉਬਹੁਨੀਰੁਪਵਾਇਆ॥ ਨਹਤੀਗੈਅਪਿਕਸੁਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਵਸਾਸਤਮੁਰਖੈਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੈਸੇਦਹਦੇ
 ਸਪਵਨੁਤੁਯਾਇਆ॥ ੩॥ ਚਿਨੁਕਲਖਲਹਨੁਜੈਸੇਗਹਨਪਾਇਆ॥ ਤਿਉਸਕਤਤੋਕੋਨਬਗਸਾਇਆ॥
 ੪॥ ਤਿਤਹੀਯਾਗਾਜਿਤੋਕੋਯਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਨਕਪੁਭਿਬਲਤਬਲਾਇਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੪੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ਜੀਉਪੁਲਾਜਿਨਿਗਚਿਰਿਸਗੀਗਾਜਿਨਹਿਉਪਏਤਿਸਕਉਪੀਗ॥ ਪਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੈਕਾਮਾਹਲਾਤਿਪ
 ਲਾਤਿਜਾਕੀਸਦਛਾਮ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਪੁਭੁਆਰਪਨਨਿਗਮਲਗੀਤਿ॥ ਸਾਪਸੀਗੀਬਿਨਸੀਬਿਪਗੀਤਿ॥ ੨॥ ਅੰ
 ਤਹੀਤਪਨੁਨਪਰਲਾ॥ ਸਿਨਿਪੀਨਿਮੇਰਨਗਾਇਲਾ॥ ੩॥ ਨਨਕੁਕੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀ॥ ਏਕਾਬਿਨਦੁਜਨਹੀਜਾ
 ਲੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੪੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਗੈਦਯੁਪਛੈਨਗਾਇਲਾ॥ ਅਪਿਭਾਗਿਹਰਿਪੇਮਰਸਾਇਲਾ॥ ੫
 ਪੁਭੁਆਰੈਸਾਸਤਸਉਲਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਾਅਨੰਦਾਹਿਰਭਉਲਾ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਰਸਨਾਮੁਕਰਨਸੁਲੇਜੀਵੋ॥ ਪ
 ਭੁਸਿਅਗਿਸਿਅਗਿਅਮਗਬਿਰੁਥੀਵੋ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੋ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਵਜੇਦਰਬਾਰੋ॥
 ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਿਯੀਏਮਲਾਏ॥ ਨਨਕਪੁਭਸਰਲਾਗਤਿਅਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੪੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ੪॥ ਕੋਟਿਮੋਨੇਰਥਾਮਾਵਹਿਯਥਾ॥ ਜਮਮਾਰਗਕੈਸੀਗੀਪੀਥਾ॥ ਪਾਗੀਗਾਜਲੁਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਾ॥ ਜੇਸਿਗੈਤਿਸਕੀ
 ਗਤਿਹੈਪੀਵਤਬਹੁਜਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਪੂਜਾਜਾਪਤਪਾਇਸਨਨਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏ
 ਨਿਠਕਾ॥ ੨॥ ਰਾਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਬਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮਪੂਰਨਆਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਦਾਸਾਇਹੁਕੀਆ
 ਬੀਚਾਗਾ॥ ਚਿਨੁਹਰਿਨਾਮਿਥਿਆਸਭਛੁਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੪੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ਲੇਪੁਨਲਗੋਤਿ॥ ਲਕਾਮੁਲੀ॥ ਦਸਦਥਾਨਲਾਮੁਅਹੋਇਕੈਸੁਲਾ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਜਨਗਖੇਪਾਰਬਰੀਮਾਅਪਿ
 ਪਾਪੀਮੁਅਗੁਰਪਰਤਪੀ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਅਪਲਾਖਸਮੁਜਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥ ਏਆਲਾਪਾਪੀਚਿਹੁ
 ਅਪਿਪਛਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੁਭਮਾਤਪਿਤਾਅਪਦੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਯਾ॥ ਨਿਦਕਕਾਮਥਾਈਹਉਹਕਾਯਾ॥
 ੩॥ ਜਨਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਲੀਅਰਦਾਸੀ॥ ਮਯੇਛੁਪਾਪੀਪਾਚਿਆਭਉਆਨਿਰਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ੪੫॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁ

ਠਹਿ। ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਮਪਾਗਾਨਾਮਾਥਿਨਸਤੁਦੀਆਛਾਗੁ॥ ੧॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇ
ਰੇਕਦਮਸਲਾਗਾਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਦੇਪਾਤਿਸਾਗ॥ ੨॥ ਨੀਧਰਿਆਪਰਪਨਹਖੁਦਾਇ। ਗਰੀਬਸੇਵਜਾਦਿਨੁ
ਗੈਲਿਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਨਨਕਕਉਖੁਦਖਸਮੀਮਹਰਵਾਨਾ। ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਪਦਾਰਬੁਗੁੰਗੁਖਿਲਾਯਾਪੁਤਕਭਾਲਾਸਤਿਕਰਿਸਹਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਜੀਵ
ਤਜੀਵਤਰਹਤਾ। ਗਮਗਸਾਇਲੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਨਕਹਤਾ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਕਲਿਜੁਗਮ
ਹਿਇਕਨੀਮਉਧਾਗੁ। ਨਨਕਕਉਲੈਬਰਮਬੀਚਤਾ॥ ੩॥ ੧੧॥ ੪੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸ
ਰਬਫਲਪਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਏ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪਭਤੇਰਨਉ। ਪੁਰਬਿਕਰਮਾਭਿਖੇਗੁਲਗਾ
ਉ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਸਪੁਸੇਗਿਹੈਉਧਾਗੁ। ਸੋਭਪਵੈਪਭਕੈਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸਰਬਕਲਿਆਲਚਰਲਪਭਸੇਵਾ
ਪੁਰਿਕਾਛਹਿਸਤਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਨਨਕਪਾਇਆਨਮਨਿਪਨੁ। ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਨੁ।
੪॥ ੧੨॥ ੪੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਪਦੈਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਗਾਵੈ। ਨਿੰਦਕਕਉਮਰਨੀਮਤਿਪਵੈ॥
੧॥ ਪਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਗਇਲਾ। ਪਪੀਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਰੀਪਪੀਪਚਿਆਮਪਕਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਦਸਰਾ
ਮਜੀਉਲਾਗੀਪੀਤਿ। ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈਬਿਪਗੀਤਿ॥ ੩॥ ਪਾਰਬਰਮਮਪਲਾਬਿਰਦੁਪਗਦਾਇਆ। ਦੇਖੀਅਪ
ਲਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਆਇਨਜਾਈਗਹਿਆਸਮਾਈ। ਨਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ ੫॥ ੧੩॥ ੪੯॥
ਗਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਹੁਰ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੀਧਗੇਹਨਸਗਲਉਪਵਨਨਿਰੰਕਾਰ
ਸੁਖਦਾਤਾ। ਐਸਾਪੁਰੁਛੋਰਿ ਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਾਬਿਖਿਆਸਮਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੇਮਨਮੇਰੇਭੁਗੋਵਿਦਭਾਜੁ।
ਅਵਰਉਪਵਸਗਲਮੈਦੇਖੋਜੋਚਿਤਵੀਐ। ਤਿਤਾਕਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਠਕੁਰਛੋਰਿਦਾਸੀਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ। ਹਰਿਕੀਰਤਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਜੀਉਪੰਤੁ
ਤਨੁਪਨੁਸਤੁਪਕਸਾਕਤਕਰਤੇਮੇਗਾ। ਅੰਧੁਪਿਦੁਗਤਿਹੈਮੈਲੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਾਏਗਾ॥ ੪॥ ਹੇਮਜ
ਗਜਪਤਪਸਤਿਸੰਜਮਤਦਿਤੀਗਬਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆਅਪੁਪਏਸਰਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਸਕਜਗਤੁਤ
ਠਾਇਆ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੫੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਬਰਮਹਿਪੇਖਿਚਿਤਲਮਹਿਪੇਖਿਚਿਗਿਹਿਪੇਖਿਚਿਉਦਸਾ
ਏ। ਦੈਭਧਾਰਜਟਧਰੇਪੇਖਿਚਿਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਿਗਿਪੇਖਿਚਿਮਨਾਏ। ਉਭਪਾਇਆਲਸਰ
ਬਮਹਿਪੁਰਨਗਸਿਮੰਗਲਗੁਲਗਾਏ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਜੋਗਭੇਖਸੈਨਿਆਸੈਪੇਖਿਚਿਜਤਿਜੋਗਮਕਾਪੜਾਏ। ਤ
ਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਖਿਮਹਿਪੇਖਿਚਿਨਟਨਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥ ੩॥ ਚਹੁਮਹਿਪੇਖਿਚਿਖਟਮਹਿਪੇਖਿਚਿਦਸਅਸਟੈਸਿ

ਮਿਤਾਏ। ਸਭੀ ਮਿਲਿਏ ਕੋਏ ਕੁਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸਤੇ ਕਰਉ ਦੁਹਏ॥ ੩॥ ਅਗਰਾ ਮਗਰਬੇ ਅੰਤਸੁਆ
 ਮੀਨਰਕੀ ਮਕੀ ਮਕੀ ਮਾਏ। ਜਨਨਨਕਾ ਤਿਨਕੈ ਬਾਧਿਥਾ ਲਿਜਾਈਐ ਜਿਹਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫॥
 ੫੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿ ਭੁਏ ਸੋਭੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ। ਥਿਖੁ ਸੰਚੈ ਤਿਤਤਰਤਾਠਿਐ। ਹਿਨਿ ਕਟੇਅ
 ਰੁਭੇਤਨਪਇਆ। ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਨੇਕੈ ਨੇਕੈ ਸਭੁ ਕੋਕਯੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦਵਿਠਾ ਕੋਲ
 ਹੋ। ਕਹਾਉ। ਨਿਕਟਿ ਨਦੈ ਪਗਗਹਿ ਜਾਇ। ਦਰਬੁਧਿਐ ਮਿਥਿਅਕ ਰਿਖਾਇ। ਪਈਠਗਉਗੀਰਿਸੀਗੀਨਜਾਨਿ
 ਆ। ਥਾਏ ਗੁਰੂਹੈ ਭਗੀਮਭੁਲਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨਜੈ ਬੋਲੈ ਕੁਵਾ। ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਮੁਰਾਰੈ ਮੁਕੁ। ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ
 ਦਿਸੈ ਤਰਿਜਾਇ। ਥਾਏ ਗੁਰੂਹੈ ਭਗੀਮਭੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਸਤਕਿ ਆਖਿਐ ਆਲਿਯਾਟਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਯੇ
 ਕਪਟਾ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਿਕਟੇ ਸੋਇ। ਜਨਨਨਕਾ ਅਵੈ ਨਜਵੈ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬॥ ੫੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਸੁ ਤੁਰਾਖਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮੈਗੈ। ਸਭਤੁ ਝਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸਿਸਾਗੈ। ਕੋਟਿਉ ਪਵਾਚਿਤਵਤਹੈ ਪੁਲੀ। ਸੋਹੈ
 ਜਿਕਰੈ ਚੋਜਵੈ ਤੁਲੀ॥ ੧॥ ਗਾਖਹੁ ਗਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਤੇਰੈ ਦਫਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਜਿਸੇ ਸੇਵਿਅਸਿ
 ਰਹਉ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆਏ ਕੁਪਰਾਤਾ। ਜੋਤੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ। ਮਾਰੈ ਨਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ
 ੨॥ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਹਿ ਮਾਲਸਥਾਇ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਇ। ਏਕਟੇਕਟੇਕੋ ਅਧਗਾ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ
 ਸਿਯਾ ਲਾਗੁ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾ। ਤਿਸੁ ਜਨਕੇ ਸਭਿਕਾ ਜਸਵਾਰਿ। ਤਿਸਕਾਰਾਖਾਏ ਕੋਸੇ
 ਏ। ਜਨਨਨਕਾ ਅਪਵਿਤਰਸਕੋ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੭॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋਵੈ ਬਾਹਰਿ।
 ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋਵੈ ਸਰੋਨਹਰਿ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਦੂਜਾ ਭਏ। ਕਿਆ ਕਵੀਐ ਜੋ ਰਹਿਅਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ
 ਮਹਿ ਕਵੈ ਕਵੈ ਪਾਚਿਆ। ਥਿਨੁ ਨਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖੀਪਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ। ਤਉ
 ਕਵੀਐ ਜੋ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ। ਕਿਆ ਕਵੀਐ ਜੋ ਭਗਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ॥
 ੨॥ ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਪਿਛੁਲੈ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਭੂਲਿ ਰੰਵਲੈ। ਗੁਰਿ ਕਹਿਅ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪੁਰ
 ਤੋ। ਤਬ ਕਵਾਛੋਰਿ ਅਚਿਤਮਸੋਤੇ॥ ੩॥ ਪਭੁਤੁ ਹੈ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਕੋਤੇਗਾ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਉ ਕਰਹਿ ਨਿ
 ਬੇਗਾ। ਦੁਤੀਆ ਸਤਿਏ ਕਰਹਿ ਅਸਮਾਈ। ਗਾਖਹੁ ਪੈ ਜਨਨਕਾ ਸਰਦਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੮॥ ੫੪॥
 ੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਨੁ ਬਾਜੈ ਕੋਸੇ ਨਿਗਤਿ ਕਰੀ। ਥਿਨੁ ਕਰੈ ਕੋਸੇ ਗਵਨਹਾਰੀ। ਜੀਯਾ ਥਿਨ ਕੋ ਸੇਬ ਜੈਰਥਾਥਾ।
 ਨਾਥਿਨਾ ਥਿਨ ਬੇਸਭਿਕਾ। ੧॥ ਨਾਥਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋਤਰਿਆ। ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੇ ਪਰਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ।
 ਥਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋਥਕਤਾ। ਥਿਨੁ ਸਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋਸੁਨਤਾ। ਥਿਨੁ ਨੇੜਾ ਕਹਾ ਕੋਪੈਪੈ। ਨਾਥਿਨਾ ਭੁਕਹੀਨਲੇ

ਖੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਟੀਪੀਓਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰ ਕੈ ਸੇਹਾ ਜਮੈ ਓਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕਹਮਨੁ ਠਹਰਨਾ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਝਿਗਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਰਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਉਤਿਤਿ ਮਾਗਿ ਕਰਕੇ ਉਤਿਤਿ ਮਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ
ਕਰਾਮਨੁ ਭੁਗੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਦਾ ਸਦੀ ਸੁਭੇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈ ਸੇਹਾ ਗਿਆਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਰਕੇ ਸੋਪਿਆਨੁ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਰਉ ਮੈਰੇ ਗੁਮਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਕੀਮਤੇ ਗਿਮੈ ਗਲੁ ਬਸਿ ਯੀਨਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ॥ ਨਾਦੇ ਗੋਗਿ ਖਪਿਗ
ਏ ਕੁਠੰਗਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੰਗੀ॥ ਅਰੇ ਗਗਨ ਤਿ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਹ ਵਾਰੇ ਗੀ ਮੀਨੁ ਰਹਿ
ਅਨੇ॥ ਬਾਸਨੇ ਗੋਗਿ ਭਵੁ ਬਿਨੁ ਸੋਨੇ॥ ਰੋਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸਿਸਾਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਿਪੋ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਰੋਗੇ ਮ
ਰਤ ਰੋਗੇ ਜਨਮੇ॥ ਰੋਗੇ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰੇ॥ ਰੋਗ ਬੀਪਰਹਤੁ ਰਤੀ ਨਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਗੁਰੁ ਕਤਹਿ ਨਜਾ
ਵੈ॥ ੩॥ ਪਰਬਹੀ ਮਜੇ ਸੁਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਬੀਰ ਪਕਵੈ ਰੋਗ ਹੁਕਾਵੈ ਲਾਇਆ॥ ਭੂਟੇ ਬੀਪਨ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥
ਕਰੁਨਾਨ ਕਰੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਮਹਾਮਨੀ
ਦਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਤਿ ਦੁਖ ਭੰਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸੁਖ ਪੂਰੀ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਕਥਹਿ ਨ ਝੂਰੀ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਿ
ਗਮ ਗਇ ਪਗਟੇ ਆਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਚਿ ਰੋਗੁ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਰਬ ਕੋਰਾਜਾ॥ ਚੀਤਿ
ਅਵੈ ਤੀ ਪੁਰੋਕਾਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਰੋਗਿ ਗੁਲਾਣਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸ
ਦਾ ਪਨਵੈ ਤਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਤਿ ਰੋਗ ਮਲੋ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਚੁਕੀ ਕਦੋ
੩॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਤ ਜਪੁ ਪੁਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰ
ਤਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਪੁ ਯਮਾਗ ਸਦਾ ਚਰੰ ਜੀ
ਵੀ॥ ਭਾਈ ਯਮਾਗੇ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵੀ॥ ਮੀਤ ਯਮਾਗੇ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਯਮਾਗਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ॥ ੧॥ ਯਮ ਸੁਖ ਪ
ਇਆ ਤੀ ਸਭੁ ਹਿਸੁ ਹੋਏ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਤਿ ਸੀਰੀ ਮੇਲੇ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਤੇਉ ਚੇ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ
ਅਪੁਛੇ॥ ਰਾਜੁ ਯਮਾਗਾ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਹ ਚਲਾ॥ ਯਮਾਗਾ ਅਖੁਟ ਅਬੇ ਚਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਭ ਮੇਰੀ ਸਭੁ ਜਗ ਮੀਤਹਿ॥
ਬਾਜੁ ਯਮਾਗੀ ਥਾਨ ਥਨੀ ਤਹਿ॥ ਕੀਰਤਿ ਯਮਾਗੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਯਮਾਗੀ ਸਭ ਨੀਲੋਈ॥ ੩॥ ਪਿਤਾ ਯਮਾਗੇ
ਪਗਟੇ ਮਾਝਾ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਗਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਝਾ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਏਕੈ ਗੀ ਗੀਨੇ॥
੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਰਵੈ ਗੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਤੋ॥ ਯਮ ਅਪਰਾਧੀ
ਭੁਖ ਖਸਾਤੋ॥ ਜਿ ਸੁਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਚੋਈ॥ ਸਗਲਿਆਵੈ ਤੀ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸ

ਤਿਹੁਤੁ ਮਨਾਇ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬਰ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਦੇਸੁ॥ ਮਨੁ ਤਰੁ ਤੇਰਾ
 ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ॥ ਚੁਕਾ ਪੜ ਦਾ ਤੀ ਨ ਦਰੀਆਇ॥ ਆਖਸ ਮੁਤੁ ਹੈ ਸਭਨ ਕੇ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਸੁ
 ਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਤੀ ਥਲਾ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਤੀ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਚਿਤ ਗਈ ਲੁ
 ਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਨਿਰਭੁਲ ਕਉ ਤੁਠਾ॥ ਮਨੁ ਤਰੁ ਸੀਤਲੁ॥ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠਾ॥ ਪਾਰਬਰ
 ਮਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੩॥ ੫੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇ ਮੁਹਤ ਜੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਜੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭ ਜਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਪਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਜੈ ਸਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵਾ॥ ਜੇ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁਸੁਲਾ ਗਾਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ
 ਤਿ ਪਲੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਰਿ ਜੀਵ ਲੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀਵ ਰਿਆਈ॥ ਪਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਈ॥ ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਨਿ ਚਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਥਾ ਲਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ॥ ਪਗਟੁ
 ਮਾਰ ਗੁਜਿ ਨਿਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ
 ਦੁਖੁ ਨ ਸੀਤਾਪੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧੈ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦਾ॥ ਪਾਰਬਰ ਮਗੁਰ ਨਹੀ ਭੇਦਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੪॥ ੬੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਖਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ
 ਅਠਾਠਿ ਮਜਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਅਤ ਭਾਗਿ ਮਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੁਕਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁ
 ਟੇ ਜੀ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹੁ ਖੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸਾਥਾ ਸਿ॥ ਨਾਮੁ
 ਹਮਰੀ ਸਾਂਚੀ ਰਾਸਿ॥ ੪॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿ ਰਿਹੈ ਹੁਸਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ
 ਨਾਮੁ ਪੁਨਹ ਚਾਗਾ॥ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਲੋਕ ਹਪਤੀਆਗਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੫॥ ੬੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਮੁ ਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਗਾਇ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਗਿ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਹੋਇ
 ਅਨੰਦੁ ਨਵਿਆ ਪਹਿਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੁਰਨ ਸਤਿ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ਦਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ॥ ਮਨਿ ਗਹੈ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਕੀ॥
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਲੇਸੁ ਭਰ ਭਰਿਆ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ॥ ਖਿਨ
 ਮਹਿ ਨਿਬਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਸਾਗੁ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਏ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਨਾ॥ ੪॥ ਸਤ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰ ਪੂਰਾ ਸੇ
 ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੋ ਕੋ ਆਧਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਾਇਆਗਾ॥ ੫॥

੧੩॥੨੬॥੬੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਅਪਿਸੀਗਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤਿ ਗਦੇ ਨ ਮਿਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿ
 ਟਿਚਿ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰੋ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਥਾਪਾ ॥ ੧॥ ਸਖੀ ਸਰੋਗੀ ਮੇਰੇ ਗਜਤਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ
 ਮੋਹਿ ਕੋਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੁਰਨ ਸਭਾ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੈਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ
 ਬਿਜਮਾ ਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਪਸਾਚਾ ॥ ਨਾ ਜਾ ਕਉ ਪਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤ ਨਿਧਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਚੰਨਾ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਰਿਠ ਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹਿ ਰਿਜ ਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪੁਭ ਭਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ੪॥ ੧੪॥੨੭॥੬੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪਨਾ ਆਯੁ ਭਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁ ਆਭਾਤ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਸਗਾ ॥ ਸੋਗੇ ਦੇ ਨ ਮੁਕੁ
 ਗੋ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਗ ਸਿਰਿ ਪੈਗੈ ॥ ੧॥ ਆਇ ਆਯਾ ਗੀ ਭੂਲੇ ਸੀਸ ਗੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆ ਭੁਲਾ
 ਵ ਲਹਾਰੈ ਠਾਚਿ ਠਹਿ ਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਰਾਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇ ਆ ਰੰਗ ਬਿਰਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ
 ਕਉ ਡੇਰਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਰਾ ਬੰਧ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰ ਲੈ ਰਹੁ ਨ ਜੀ ਅਮਰਿ ਆਵੈ ॥ ੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ
 ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨੋਤ ਨ ਕਾਰ ਜਾਮਾਇਆ ॥ ਕਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੁਆਜਿ ਉਜਲ
 ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕੋ ਰਖੈ ਹੋਏ ਹਰਿ ਅਪੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੫॥੨੮॥੬੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਣੀ ਦਾਇਆ ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੋਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
 ਲਾ ਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੇ ਆਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿਣ ਏਸਾ ਗਰਸੀ ਸਾਗੁ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾ
 ਏ ॥ ਅਗੈ ਮਿਐ ਨਿਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੨॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗੀਤ ਗਿਉ ਤਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਗੁ ॥ ਜਿਸੁ
 ਲਾਇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਆਪੀ ॥ ਅਪ
 ਣੀ ਮਹਿ ਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪੀ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭਿ ਚੇਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਭ ਸਦੀ ਸਾਖੀ ॥ ੪॥ ੧੬॥੨੯॥੬੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਗੋਮਰੈ ਮਿਰਾਵੈ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਕੀਰੇ ਦਨੁ ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੈਰਾਗਾ ॥ ਅਗਮ ਅਜੋਯਾ ਅਪਰ ਅਪਾਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਨਿਰਚਲ ਪਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੁਰਸਾਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਬੇਪਰਵਾਗੁ ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਭੋਜਨ ਭਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਦ ਪੁਰਨਾਚਾ ॥ ੩॥ ਪੁਭ

ਕਿਰਪਾਤੇ ਨਾਮੁਨਿਉਨਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਨਾਮਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਧਰਵੰ ਤੇਸੇਈ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਨਨਕਜਾਕੈਨਾ
 ਮੁਨਿਪਾਨਾ॥ ੧॥ ੧੭॥ ੩੦॥ ੬੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਭੁਮੇਗਾਪਤਾਭੁਮੇਗਾਮਾਤਾਭੁਮੇਗੇਜੀ
 ਅਪਨਸੁਖਦਾਤਾਭੁਮੇਗਾਭੁਰਹਉਦਾਸੁਤੇਗਾ॥ ਭੁਝਾਥਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਰਹੁਪਤਦਾਤਿ॥ ਭੁਮਗੇਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਗਤਿ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਨਮਚੇਰੇਜੀਤਭੁਥਜਾਵਨ
 ਹਾਗਾ॥ ਨਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਗਾ॥ ਚਉਪਰਸਾਦਿਹੰਗਰਸਮਾਲੇ॥ ਘਟਘਟਮੰਤਰਿਭੁਮ
 ਹਿਸਮਾਲੇ॥ ੨॥ ਭੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਉ॥ ਸਾਧਸੀਗੀਭੁਮਗੇਗੁਲਗਉ॥ ਭੁਮਗੀਦਇਆਤੇਰੇਉ
 ਦਰਦਥਿਨਾਸੁ॥ ਭੁਮਗੀਮਾਇਆਤੇਕਮਲਾਥਿਗਾਸੁ॥ ੩॥ ਠਉਥਾਯਿਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਫਲਦ
 ਰਸਨੁਜਾਕੈਨਿਗਮਲਸੇਵਾ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਭੁਰਪਭੁਮੇਗਾ॥ ਗੁਲਗਾਵੈਨਾਨਕਨਿਤਤੇਰੇ॥ ੧॥ ੧੮॥ ੩੧॥
 ੬੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਥਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਕਉਜੋਹਾਤੁ॥ ਉਚੇਤੇ
 ਉਚਾਜਾਕਾਥਨਾਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਰਲਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਾ
 ਉਮੇਲੈਸੋਈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਜਾਕੇਕਰਤਥਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ ਪਗਟਭਾਇ
 ਆਸਾਪੁਕੈਸੀਗੀ॥ ਭਗਤਮਗਾਧਹਿਅਨਾਦਿਨੁਗੀ॥ ੨॥ ਦੇਦੇਤੇਟਿਨਹੀਛੰਡਾਗਾਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉ
 ਥਾਪਨਹਗਾ॥ ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਾਚਾਸੋਈ॥ ੩॥ ਜਿਸਕੀਚਿਟਾਦਿਸੈਕੀਆ
 ਸਾ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਮਗਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ ਗਾਖਿਲੀਨੋਸਭਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ ਨਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ
 ੧॥ ੧੯॥ ੩੨॥ ੬੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਰਵਨਹਾਰੀਰੇਜੁਥਨਾਇਆ॥ ਥਲਨਚਰਤਨਕ
 ਉਸਨਬੰਧਾਚਿਤਿਆਈਆ॥ ਬੂਝਿਥੈਗੁਕਰੇਜੋਕੋਈ॥ ਜਨਮਮਰਣਾਠਿਰਿਸੇਕੁਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਥੀਖਿ
 ਆਕਾਸਭੁਧੀਪੁਪਸਾਤਾ॥ ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਤਿਥਿਧਿਆਈਆਰਹੀਥਿਆਪਾ
 ਜੋਲਪਟੋਨੋਤਿਉਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੁਖੁਨਾਹੀਥਿਨੁਨਾਮਾਧਿਆਈ॥ ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਥਰਭਾਗੀਪਾਈ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਾਗੀ
 ਸਿਉਜੋਮਨੁਗੀਝਾਵੈ॥ ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੋਸੇਥਰਤਨਹਾਗਾ॥ ਤੇਸੇ
 ਪਰਪੰਚੁਮੇਧਥਿਕਾਗਾ॥ ੩॥ ਏਕਵਸਤੁਜੋਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਪੁਰਨਕਾਜੁਤਾਰੀਕਾਰੋਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਜਿ
 ਨਿਪਾਈਆਨਾਮੁ॥ ਨਨਕਆਈਆਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ੨੦॥ ੩੩॥ ੬੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦੋਰੇਗੀਕਰਨਾ॥ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਦੁਖਸਹਾਮਾ॥ ਭਨੁਦੇਤਾਨਿਦਕ
 ਕਉਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਿਤਸੀਗੀਕਰਹਿਜੋਥਾਦਾ॥ ਤਿਨਨਿਦਕਨਹੀਕਿਛੁਸਾਦਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਭਗਤਕੀ

ਸਿੰਦਰੀਉਛੇਦਾਵੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਵੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਗਰਭਮਹਿਗਯੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾ
 ਭਾਜਤੇਦਲੈ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀਗਤਿਕਤੁਨਾਹਿ। ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਰੀਖਾਹਿ। ਚੇਰਜਾਗੁਆਰਭੇਬੁਗਾ।
 ਅਲਹੋਦਾਭਾਉਨਿੰਦਕਿਸਿਰਿਪਗਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤਿਰਵੈਗ। ਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੂਜੈਪੈਗਾ। ਮਾਦੇ
 ਪੁਰਖਿਨਿੰਦਕੁਭੇਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੩੪॥ ੧੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਆਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੁਰੋਕਾਜਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੂਜਾਦੇਵਾ। ਨਾਮੁਆ
 ਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਦ੍ਰਿੜਿਚਿਹਿਨਾਮੁ। ਸਭਤੇਉਤਮੁਗਰਿਹਰਿਕਾਮੁ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਆਰੈ
 ਮਜਨਾਇਸਨਾਨਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੁਰਨਦਨਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਤੇਸਗਲਪਵੀਤਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ ੩॥
 ਨਾਮੁਆਰੈਸਉਲਸਿਜੋਗਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਭੇਗਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਸਗਲਆਚਾਰਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਨਿਰ
 ਮਲਾਬਿਉਹਗਾ॥ ੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਭੁਏਕਾ। ਸਗਲਜਨਕੀਹਰਿਹਰਿਦੇਕਾ। ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਉ। ਸਾਧਸਿਗੀਜਿਸੁਦੈਵੈਨਾਉ॥ ੫॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਨਿਰਪਨਕਉਤਮਦੇਵਹੁਪਨਾ। ਅਨਿਕਪਾਪਜਾਹਿਨਿਰਮਲਮਨਾ। ਸਗਲਮੋਰਖਪੁਰਨਕਾਮਾ। ਭਗਤਅਪੁ
 ਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਾਮ॥ ੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਰੋਪਾਯਗਾਇ। ਕਰਨਕਰਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਤਾਤੇਬਿਰਥਕੋਇਨਜਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਰਿਹੀਕਾਪਭਖੰਡਹੋਗਾ। ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਵਹੁਪਭਸੋਗਾ। ਨਿਥਾਵੇਕਉਤਮਥਾਨਿਖੈਠਾ
 ਵਹੁ। ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਨਿਮਾਏਕਉਪਭਦੇਤੇਮਨੁ। ਮੁਕਤਮੁਗਪੁਰੇਇਚਤੁਰਸੁਗੀ
 ਆਨੁ। ਸਗਲਭਇਅਨਕਾਭਉਨੈ। ਜਨਅਪਨੇਕੈਹਰਿਮਨਿਬਸੈ॥ ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਭਸੁਖਨਿਪਨਾ। ਤਤੁ
 ਰਿਅਨੁਹਰਿਅੰਮਿਤਨਾਮਾ। ਕਰਿਕਿਘਾਸਿਤਟਹਯੈਲਾਏ। ਨਨਕਸਾਪੁਸੀਗੇਸਮਾਏ॥ ੫॥ ੨੩॥ ੩੬॥

੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭਨਸੈ।
 ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਸਿਤਸੀਗੀਹੋਇਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਸਿਤਮੰਡਲੁਤਰਕਨਾਉ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵ
 ਲਗੁਟਗਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ। ਸਿਤਸੀਗੀ
 ਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਲੀ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ੩॥ ਸਿਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਾਮਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿ
 ਪਾਪਵਿਨਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਲਤਾਸੁ। ਸਿਤਮੰਡਲੁਨਾਕਗਬਿਸਾਮੁ। ਨਨਕਚਿਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਰਗੁਕੰਠੁਜਾਗਾਖੈਆਪਿ। ਤਿਸੁਜਨਹੋਇ

ਤੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਾ। ਸਿਤਸੀਗੀਹੋਇਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਸਿਤਮੰਡਲੁਤਰਕਨਾਉ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵ
 ਲਗੁਟਗਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ। ਸਿਤਸੀਗੀ
 ਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਲੀ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ੩॥ ਸਿਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਾਮਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿ
 ਪਾਪਵਿਨਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਲਤਾਸੁ। ਸਿਤਮੰਡਲੁਨਾਕਗਬਿਸਾਮੁ। ਨਨਕਚਿਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ੧੩॥

ਨਦੁਪੁਸਿਤਾਪੁ। ਜਿਸੁਉਪਰਿਪਭੁਕਿਰਪਕਹੈ। ਤਿਸੁਉਪਰਤੇਕਾਯਪਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਤਕੈ ਜਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਬਇਹੁ ਨ ਸੇਤ
 ਬਕਿ ਨਹਿ ਉਪਾਇ ਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਹਿ ਆਪੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਨੇ ਭਗਤ ਕਉ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋ ਨਹਿ ॥ ਸੁ
 ਖ ਪਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਲਗਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਿਸੁ ਆਮੀ ਸੰਤ ਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਨਾਮੁ ਤੁ ਮੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜ
 ਗੁ ਤੇਗ ਸਭ ਤੁ ਝਹਿ ਪਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਸੂ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩੮ ॥ ੧੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਕਾਇਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਪੈਰ ਕਾ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਜੀ ਜਾਨਾ ॥
 ੧ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਅਤੇਰੀ ਦੇ ਕਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗਵਿ ਅਸਾ ਹਿ ਬੁਝੇ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਭਗਉਤੀ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਕਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕ
 ਜ ਪਉਗੁ ਮੰਤਰ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਤੇਰੀ ਮੈ ਭਉ ਸਾਗਰ ॥ ਭਖ ਲਹੁ ਤੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਨਹਿ ਭਉ ਕ
 ਇ ॥ ਅੰਤ ਯਾਮੀ ਸਾਜੋ ਸੇਇ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਤੇਗ ਮਨਿ ਤਲਾ ॥ ਈਹ ਉਹ ਤੂ ਦੀ ਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰ ਤੇਰੇ
 ਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਪਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਲ ਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਲ
 ਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੯ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੇਤੀ ਪਠਾਈ ਨਿੰਦਾ ਉਤ
 ਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕੀ ਨੇਦੁ ਗਿ ॥ ਪਰਮ ਥੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗੀਵਿ
 ਗਲ ਕੇਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਭਗਉਤੀ ਅੰਬੁ ਪਿਕ ਛੇਤੀ ਅਸਿਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿ ਆ
 ਠੰਢਾ ॥ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੀਮਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰ
 ਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗੀ ਅਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ
 ਗਏ ਆਪੀ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰੀ
 ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੪੦ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਹੁ ਭੈ ਪਨਿਖਾਏ ॥ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪੈਖੈ ਨਿ
 ਗਤਿ ਨਾਏ ॥ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਾ ਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਰਜ ਅਨੰਦ ਲਹੁ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਪਾਈ ॥ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥ ੧ ॥ ਭਗਉਤੀ ਬੀਪਨ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿ
 ਤਾ ॥ ਬੀਪਨ ਕਰਮ ਪਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੀਪਨ ਕਾਟਨ ਹਉ ਮਨਿ ਵੇਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਪਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਭਿਜਾ ਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨਹਾਗ ॥ ਗੁਲ ਨਿਪਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਗ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਲ ਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤੁ ਮਗੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਮਖੁ ਗੁਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੪੧ ॥ ੧੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅਗਿਓਦੁਜਾਤਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਰਿਕਾਨਾਉ।ਬਿਸਰੀਚੈਤਨਮਿਰੰਗੁਣਾਗਾ।
 ਜਨਮਜਨਮਕੋਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਯਾਏ।ਸਾਧੂਸੀਰਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਰੋਗਦੋਖਕੁਸਲਥਾਇਨਿਵਾਰੇ।ਨਾਮਅਉਖਪੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ।ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਾਇਆਅਨੰਦਾ।ਸਰਬਨਿ
 ਪਸਨਅਭਗਵੈਤ॥੨॥ਜਨਮਮਠਲਕੀਮਿਟੀਜਮੜਾਸਾ।ਸਾਪਸੀਗਤਿਉਪਕਮਲਾਥਿਗਾਸਾ।ਗੁਲਗਵ
 ਤਨਿਚਲਾਥਿਸਾਮਾਪੁਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਛਵਨੁ।ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਮੁ।ਕਰਨਕਪਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ।ਸਾਸਿਗਿਗਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥੧੮॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਭਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਾਉ।ਸਦਾਸਦਾਤਕੇਗੁਲਗਾਉ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖ
 ਜਾਇ।ਸਰਬਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਈ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਤੁਸਾਚਾਸੋਈ।ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਈ।
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਗਾਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਗਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਗਾਭਗਤਿ
 ਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਗ॥੨॥ਸਚਾਪਨੁਸਚੀਵਡਿਆਈ।ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਚਲਮਤਿਪਈ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
 ਰਾਖਨਹਾਗਾਤਾਕਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਗਾ॥੩॥ਪਰਬਰਮਸਿਉਯਾਗੋਧਿਆਨਾ।ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਚਿਨਿਰਬਾਨ।
 ਕ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੈਗੋਪਾਲਾ।ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥੪॥੩੧॥੪੩॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਰਿਹੋਈਪਗਾਸੁ।ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ।ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਜਿਸੁਪਭੁਦੇਈ।ਪੁਰੇ
 ਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵਾ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਪਭਤੇਰੋਨਾਉ।ਆਖਹਗੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਇਛੈਸੇਈਛਲੁਪਾ
 ਏ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਆਵਲਜਾਲਰਹੇਹਰਿਧਿਆਈ।ਭਗਤਿਭਾਇਪਭਕੀਯਿਵਲਾਈ॥
 ੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ।ਤੁਟੇਮਾਇਆਮੇਹਪਿਆਗਾ।ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਗਤਿ।ਪਰਬਰਮੁਕ
 ਹੋਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ।ਸਗਲਾਪਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇ
 ਵਾਯਾਈ।ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥੪॥੩੧॥੪੪॥੮੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
 ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੈਵੈ।ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਜੇਵੈ।ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ।ਮੂਲ
 ਬਿਨਸਾਖਕਤਅਹੈ॥੧॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਾਧਿਆਈ।ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੀਪਨਕਾਟਿ
 ਹਰਿਸੀਰੀਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚੈਸੈਲਾ।ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਲਾਕੋਟਿ
 ਕਰਮਬੰਧਲਕਾਪੁਲਾ।ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਲਾ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਭੁਖਾਰੋਗੁਜਾਇਤਾ
 ਉਤਹਹਿਦੁਖਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਿਮਹਿਬਿਆਪਿਆ।ਜੇਨਿਪਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥

ਪੁਨੁਪੁਨੁਸਪੈਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਅਠਪਰਕੀਰਤਨੁਗੁਲਗਾਉ॥ ਪਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਨੁਕਰਲੈਹਗ॥ ਸਗਨਿਨਾਨਕ
 ਪਭਪੁਖਅਪਗ॥ ੧॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ ਗੁਰਸੁਪਸਿਨੇਹੈਏਬਉਗਏ॥ ਨਾਮਨਿ
 ਰੰਜਨਮਨਮਹਿਯਏ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਯਾ॥ ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਏਜੰਜਾਯਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਰਜਅਨੰ
 ਦਪੁਨੇ॥ ਸਾਪਸੀਗੀ॥ ਏਭੈਭਰਮਾਮੀ॥ ਤੁਹਰਿਹਰਿਸਨਭਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਯਾਗੇਰੇਤਾ॥ ਖਿ
 ਨਮਨਿਬਿਨਸਿਰਿਮਹਾਪਰੇਤਾ॥ ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਗਧਨਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥ ੨॥ ਅਪਨੇਸੇ
 ਵਕਰਉਸਦਾਪੁਤਿਪੈਗੈ॥ ਭਗਤਜਨਕੇਸਸਨਿਹੈ॥ ਮਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਥਾਤਾ॥ ਜਮਤੇਗਏਕੇਰਿਹਾਥਾ॥
 ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ਪਾਰਬਰਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੇਦਾਗੁ॥ ਨਾ
 ਨਕਪਾਇਆਨਮੁਖਿਧਨੁ॥ ੧॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ੮੨॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਬੁਗੁਰੁ
 ਮੇਗਾਜੀਅਪੁਲਾਸੁਖਦਾਤਾਨੇਗਾ॥ ਭੈਭੈਜਨਅਬਿਨਾਸੀਗਇ॥ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਤ
 ਕਤਪੇਖਉਤੇਹੀਸਕਲਾ॥ ਬਾਇਬਾਯਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਨਕਾਮੀਮਿਯੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸ
 ਕਿਠਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਫਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ ਗਮਨਮੁਰਿਦਈਚਿਨਿਵਾਸ॥ ੨॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁ
 ਨਹੀਕਿਛੁਸੇਗੁ॥ ਦੁਖਦਰਦਨਹਿਐਪੈਰੇਗੁ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਤੁਕਰਲੈਹਗੁ॥ ਪਾਰਬਰਮਗੁਰਅਗਮ
 ਅਪਗ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅਚਰਜਬਾਈ॥ ਪਾਰਬਰਮਪੁਕਾਮਨਿਭਾਈ॥ ਜਲਿਥਯਿਮਹੀਆਲਿਗਵੇਆਸੇ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭਤੇਹੈ॥ ੧॥ ੩੪॥ ੪੭॥ ੮੩॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਮਰਿ
 ਰੀਚਰਲੋ॥ ਸਰਬਮੋਰਥਪੁਰਨਕਰਲੋ॥ ਅਠਪਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੇਪੁਰਮੰਭਾ॥ ੧॥
 ਜੇਵਡਭਗੀ॥ ਜਿਸੁਰਾਮੀਪਅਗੁ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਜਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਈਗਿਅਨੂਜੇਸਿਮਰੈਏਕਾ॥
 ਜੇਪਰਵੰਤਾ॥ ਜਿਸੁਚੁਧੋਬਿਬੇਕਾ॥ ਜੇਕੁਯਵੰਤਾ॥ ਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ॥ ਜੇਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਜੇਆਪੁਪਛਾਨੀ॥ ੨॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ਗੁਲਗੋਪਾਲਾਦਿਗੁਰੈਨਿਯੋਆਇਆ॥ ਤੁਏਚੰਪਨਪੁਰਨਾਮਸਾ॥ ਹਰਿ
 ਕੇਚਰਲਹਿਦਮਹਿਨਿਵਾਸ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ ਸੋਜਨੁਆਇਆਪੁਭਕੀਸਰਨਾ॥ ਅਪਿ
 ਪਵਿਤੁਪਵਨਸਾਭਿਕੀਨੇ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਲੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥ ੧॥ ੩੫॥ ੪੮॥ ੮੪॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ
 ਨਾਮੁਯੈਤਕਿਛੁਬਿਯਨੁਨਲਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਸੁਲਤਜਮੁਦੁਰੁਭਗੈ॥ ਨਾਮੁਯੈਤਸਭਦੁਖਹਨਾਸੁ॥ ਨਾਮੁਜਪ
 ਤਹਰਿਚਰਲਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਨਿਗਬਿਯਨਭਗਾਚਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਉ॥ ਰਸਕਿਰਸਾਕਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਉ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਗੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੈਗੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਮੋਹਮਗੁ

ਨਬਧੈ। ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਗਰਭਜੇਨਿਨਹੁਧੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਯਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਏਕੇ
ਲਾ। ਜਾਤਿਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖ ਪੀਐ ਸਾਧਸੀਗੀ। ਹ
ਰਿਕੇਨਾ ਮਕਾ ਪੁਰਨਰੀਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੮॥

੮੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੇਸਾਸਤਾ ਅਪੇ ਬੇਦਾ। ਅਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾ ਲੈ ਭੇਦਾ। ਜੋ ਤਿ
ਸੁਪੁਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਧਾ। ਕਰ ਲਾ ਕਰ ਲਾ ਪੁਰਨ ਸਮਰਥੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਚਿਟ ਗਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਚਗ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਠਾਧੁ ਦਸ ਮਨ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੇ ਵਲਾ ਰਿਦਾ ਰਿਭ ਵਲਾ ਸਾਗ। ਜਾ ਕੇ ਸੁਤਿ ਪੇ
ਇਆ ਸੀ ਸਾਗ। ਅਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੇ ਜੋਗੀ। ਅਪਿ ਨਿਰਬਾਲੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ॥ ੩॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤਤਰ
ਸੋਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ। ਸਾਗੁ ਤਰੀ ਐਨਾ ਮਕੈ ਰੀਗੀ। ਗੁਲਗਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੀਗੀ॥ ੪॥ ਮੁਕ
ਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੇ। ਉਲਾਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੇ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਹੋਇ ਸੁਪਸੀਨਾ। ਨਾਨਕ
ਦਾਸੇਈ ਜਨ ਪੈਨਾ॥ ੫॥ ੩੭॥ ੪੦॥ ੮੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦਾ। ਅ
ਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚੰਦਾ। ਭੈਰੁ ਮਾਥਿਨ ਸਿਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ। ਪਰ ਬਹੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਗ
ਮਰਾਮ ਸਿਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨ ਲੇਖੇ ਸਹੁ ਗਵਰਹਿ ਆਪੁਰਨ ਸਭ ਭਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੁ ਮਾ
ਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲਾ। ਜੀਅ ਪਾਲਾਨਿ ਤ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਪਾਲਾ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਹੈ ਭਾਥਾ। ਨਿਮਖਨ
ਛੇਰੈ ਸਦਹੀ ਸਾਥ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸਾਪੀਤ ਮੁਖ ਵਰਨ ਕੋਇ। ਸਾਰਿ ਸਮਝੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੀ
ਪੁਨਗਾਇਲਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਿ ਗੁਲਗਾਇਲਾ॥ ੪॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਗਾ। ਏਕ ਬਿ
ਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਜਾ ਰੇ ਸੁਆਰਥੁ॥ ੫॥ ੩੮॥ ੪੧॥ ੮੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਭੈਰਉ ਭਉ ਪਕਿ ਮਾਸਿ ਮਰਤ ਹਰਿਨਾ। ਸਗਲਾ ਬੀਆਧਿ ਮਿਟੀ। ਤੇਹੁ ਗੁਲ ਕੀ
ਦਾਸ ਕੋ ਹੋਏ ਪੁਰਨ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਨ ਪਾਮਾ।
ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬੀਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਾਮਾ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਯੋਭ ਮਦਨਿ ਦਾਸਾਧਸੀਗੀ ਮਿ
ਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਐਸੇ ਸਿਤ ਭੇਦ ਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨਾ॥ ੩॥ ੩੯॥ ੪੨॥ ੮੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਮ ਜਾ ਬੀਜੋ ਪੰਚਨਰਾਖੈ। ਮਿਥਿ ਆਰਾਜਨਾਨਿ ਤਉ ਠਿਠਾਖੈ। ਚਕੁ ਬਲਾਇ ਕ
ਰੈ ਪਾਖੈ ਗਾ। ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਪਚੈ ਜੋ ਸੋਰਿ ਅਰੰਭਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨਾ ਸਭ ਭੂਨਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਈ ਐਸਾ ਚੀਦਰਗ ਹਿ ਸਾਕਤ ਮੁਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਗ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਐ। ਈਪੈ ਐਥਾਇ

ਨਮੁਚਹਿਗਿਸੈ। ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਹੁਤਿਤਧੈਵੈ। ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੈਵੈ॥੨॥ ਮਾਇਅਕਾਰਹਿ
 ਕੈਉਪਾਇ। ਕਬਹਿਨਪਾਲੈਸੀਪਾਪਉ। ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਅਲੈ। ਭੁਫੀਭੁਫੀਮੁਖਹੁਵਖਦੈ॥੩॥
 ਜਿਸੇਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ। ਸਾਪਸੀਗੰਗੇਇਤਿਸੁਬਿਉਹਰੁ। ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਯਾਗਾਰੰਗੁ। ਕਹੁ
 ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਹੀਭੰਗੁ॥੪॥੪੦॥੫੩॥੮੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਨਿੰਦਕਕਉਠਿਟਕੇਸੀਸਾਗੁ।
 ਨਿੰਦਕਕਾਝੂਠਾਬਿਉਹਰੁ। ਨਿੰਦਕਕਾਮੈਲਾਮਾਚਰੁ। ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਗਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਮੁਆਨਿੰਦ
 ਕਕੈਨਾਲਿ। ਪਾਰਥਰੁਪਮੇਸਰਿਜਨਗਖੈਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਚਿਕਾਏ॥੨॥ ਠਹਉ। ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਅ
 ਕੋਇਨਮੈ। ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਥੋਲਿਪਛੁਤਨੇ। ਹਥਪਛੋਰਹਿਸਿਉਪਰਨਿਲਗਾਹਿ। ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਝੈ
 ਨਹਿ॥੩॥ ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁਭੁਰਨਮਗੈ। ਨਿੰਦਕਕਉਯਾਗੈਦੁਖਸੀਗੈ। ਬਗੁਯੋਜਿਉਹਰਿਅਪੀਖਪਸਾ
 ਗਿ। ਮੁਖਤੇਥੋਲਿਅਤੀਕਾਤਿਅਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾਸੋਈ। ਹਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁ
 ਰੁਈ। ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ। ਜਨਨਾਨਕਕਹਿਅਤਤਬੀਚਾਰਿ॥੪॥੪੧॥੫੪॥੯੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉਪੰਤੁਪਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਸੋਈਮੇਰਾਸੁਆ
 ਮੀਕਰੈਹਰੁ। ਕੋਟਿਬਾਰਜੀਈਥਲਿਹਰੁ॥੧॥ ਸਾਧੂਪੁਰਿਪੁਨੀਤਕਰੀ। ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪੁਤਸਿਮਰ
 ਤਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥੨॥ ਠਹਉ। ਜਾਕੈਹਿਰਮਹਿਸਗਲਾਨਿਪਾਗ। ਜਾਕੈਸੇਵਾਪਈਅੰਮ੍ਰਿਤਾ। ਸ
 ਗਲਮੇਰਥਪੁਰਨਹਾਰੁ। ਜੀਅਪਨਭਗਤਨਆਧਾਰੁ॥੩॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪੁਰਾਸ। ਜਪਿਜ
 ਪੀਜੀਵਹਿਭਗਤਗੁਨਤਾਸ। ਜਾਕੈਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪਿਆਈ॥੪॥ ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਦਇਅਸੀਤੇਖੁ। ਨਮੁਨਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਥੇਕੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਯੀਜੈਲਾਕੁਲਾਇ। ਚਰਨਕਮਲਨਨਕ
 ਨਿਤਪਿਆਈ॥੪॥੪੨॥੫੫॥੯੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ। ਕਾ
 ਰਜੁਆਇਆਸਗਲਾਗਾਸਿ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪਭੂਪਿਆਈਆ। ਗੁਰਪੁਰੇਗੁਰਸਗਲਚਕਾਇਆ॥੧॥
 ਸਭਤੇਵਡਸਮਗਰੁਹਦੇਵਾ। ਸਤਿਸੁਖਪਈਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥੨॥ ਠਹਉ। ਜਾਕਾਕੀਆਸਭਾਕਿਛੁਹੋਈ।
 ਤਿਸਕਾਅਮਰਨਮੈਟੋਕੋਈ। ਪਾਰਥਰੁਪਮੇਸਰਅਨੁਪਾਸਯਾਮੁਗਤਿਗੁਰਤਿਸਕਾਕੁਯੁ॥੩॥ ਜਾਕੈ
 ਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਪੈਖਸੁਬਰਮਾਗਿਆਨੁ। ਥੀਸਬਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ। ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਰ
 ਬਰਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੪॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰਾ। ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਥਲਿਹਰਾ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਈਪੀਵਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥੪॥੪੩॥੫੬॥੯੨॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਤਿਪਾਲਪਭਰਿ
 ਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕਰੇਗਬਹੁਰੇਗਸਰਬਕੋਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕਾਰੀਆਨਾਨਿਕਧਿ
 ਆਨਾਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪਾ ॥ ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਪੁਨਿਤਯਾਯਿਤਅਨਿਕਧਾਰੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਨਦਅ
 ਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਦਾਮਾਨਿਕੋਦਖਅਨਿਕੋਰੇਗਮਿਟਹਿਜਸਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਅਪਾਰ
 ਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੁਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾੜਕਰਨਸਗਲਛਲਪੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥
 ੧ ॥ ੯੩ ॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਤਮਮਹਿਗਮੁਗਮਮਹਿਅਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਸਥਦਿਪਛਾਲੀਦਖ
 ਕਾਟੈਰਉ ਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਗੇ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਥੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਥਾਦਿਪੁਗੇ ॥
 ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਲਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੁਯਾਕੁਨਹਈ ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਲਾਸ
 ਚੁਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਪਉਲਪਾਲੀਬੈਸਿਤਹੁਰੇਗੀਰੇਗੀਪਰਤਿਸਭੇਗੀ ॥ ਆਤੀਪਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੇਗੀਰੇ
 ਗੀਕੁਟੈਬਸਿਜੇਗੀ ॥ ੪ ॥ ਰੇਗੀਬਹਮਾਥਿਸੁਨੁਸਹਦ੍ਰੋਗੀਸਗਲਸੇਸਗਾ ॥ ਹਰਿਪਦਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁ
 ਰਕਾਸਥਦਵੀਚਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਰੇਗੀਸਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੇਗੀਭਰੇ ॥ ਹਰਿਕੋਲੋਕ ਸਿਸ
 ਚਿਮੁਰੇਲੇਸਰਬੀਥਈਨਦਰਿਕੇਗੇ ॥ ੬ ॥ ਰੇਗੀਖਟਦਗਸਨਭੇਖਪਾਰੀਨਾਹਰੀਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕ
 ਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਚੁਝਹਿਇਕਏਕਾ ॥ ੭ ॥ ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੇਗੀਭਰੇਜੈਕੰਦਮੁਯਿਸੁਖੁਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਤੀਰਥਿਭਯੈਰੇਗੁਨਛੂਟਸਿਪਾਵਿਅਥਾਦੁ
 ਬਿਥਾਦੁਭਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾਰੇਗੁਸੁਆਧਿਕਵਰੇਰਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਚਾਸਥਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੇਗੁਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਾਦਿਨੁਨਿਰਮਲਾਜਿਨਕਉਕਰ
 ਮਿਨੀਸਲਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹੁ ਦਬਾਲੀ ਸਬ ਦੁਸੁਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਪਿਭੁਲੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਕਾਰੁ ਲੁਕਰਤ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਮੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋੜਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖਾ ਦੁਪੜੁ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ
 ਆਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਨ ਪੜ੍ਹਉ ॥ ਅਚਾਗੇ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬੰਦੁ ਮੁਗਰਿ ॥ ੩ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿ
 ਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਆਇ ॥ ਪੁਰ ਵਿਗਤਿ ਨ ਪੜ੍ਹਹੁ ਕੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੈ ਨਾਉ ॥
 ਜੇ ਹਰਿ ਛੋੜਉ ਤਉ ਕੁਝ ਲਿਖਾ ਗੈ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਿ ਲਾਇ ਸਭਿ ਚਾਟ ਕੇ ਵਿਗਾਏ ॥ ਹਮਾ ਕਰਿ ਮੈਂ ਨ ਸੁਲੈ
 ਅਪਲੇ ਕਰ ਜਾ ਸਵਾਗੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੈ ਮਰ
 ਕੈ ਕੀਈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਕੇ ਸੁਖ ਮਾਗਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਰੀ ਪਤਿ ਗਏ ਸਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਮੈ ਕਿ ਮਾਰੇਈ ॥
 ੬ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਗਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੁਝੈ ਤਿਨਿ ਅਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਖਾ ਦਸਿ
 ਉਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਮੇਧ ਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੁਕੇਰੇ ਵਿਚਿ ਗਖਿ ਮਾਥਾ ਰਿਖਿ
 ਆਤਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਰਹਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤੇ ਹੋਵੈ ਸਰੇ ਕੀ ਕਰੈ ਅਲਹੋ ਦਾਨਾ
 ਉਪਰਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਮੈਂ ਸੁਆਇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖਾ ਦਸਿਉ ਗੁਰ
 ਜਉ ਹਈ ॥ ਕਰਤ ਮਾਰ ਜਗਦੀਸ ਗੁਜਾਈ ॥ ਜਗ ਜੀ ਵਨੁ ਦਤਾ ਮੰਤਰਿ ਸਖਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਮਾਸਮਈ ॥
 ੯ ॥ ਥੀ ਮੁਉ ਪਾਇ ਹਰਿ ਮਾਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਕ ਗੀਦੈ ॥ ਤੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਮਨਿ ਮਨਿ ਦਵਜੀ
 ਵਧਈ ॥ ਅਪਲੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀ ਮਲੁ ਮਰਲਾ ਮੇਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਲਾ ਕਰਤੈ ਲਿ
 ਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੈ ਕੈ ਕਰ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਬੋਲੁ ਮਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ
 ਲਖਿ ਮੀਰੈ ਹਰਿ ਜੋ ਕਾਰੁ ॥ ਮਾਤਾ ਗੰਧਿ ਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿ ਮੀਰੈ ਉਕਰੈ ਨ ਸਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੁ ਜਨੁ ਚਰ
 ਕਉ
 ਟੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗਜੁ ਮਾਲੁ ਸੁਗੰਧੁ ਸਭਾਇਆ ॥ ਲੋਭਿ ਨ ਰਹੇ ਲ
 ਪਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹਿ ਮਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੈ ਨ ਕੁਸੁ ਭੁਕੇ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇਪਰ ਵਾਲਾ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਮੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਲਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥
 ੧ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰਿਸਨ ਬੁਝਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
 ਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹੋ ਸਮਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੀ ਪਾਮਾਰੇ ॥ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
 ਲ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁ

ਖਨਲਾਈ॥ ਅਧਿਤਰਹਿਸਗਏਕੁਲਤਰਹਿਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ਭਗਤਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੁਆਪੇਏਤਤੇਰੀਵ
ਡਿਅਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕਟਹਿਦੁਬਿਪਾਰਤੀਨਰਾਈ॥ ੩॥ ਅਮਰੁਰੁਮੁਗਧਕਿਛੁਕੁਣਹਿਨਾਹੀਤੁ
ਆਪੇਦੇਰਿਬੁਣਈ॥ ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ ੪॥ ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਪੁਪੈਲਾਈਆ
ਕੁੰਡੀਕਰਕਮਾਈ॥ ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੁਮੈਹਰਿਆਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ਅਮਰੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੁਨਸੁਣੈਦ
ਰਮਤਿਆਰੀਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਤਪਵਰੈਕਬਯੋਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ ੬॥ ਸਚੈਸਬਦਿਰ
ਤੇਜਨਸਚੇਹਰਿਪ੍ਰਥਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਬਲੀਸਬਦਿਪਛਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥ ੭॥ ਤੁਮਾਪਿਨਿਰਮ
ਲੁਤੇਰੇਜਨੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਰੇ॥ ਨਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਯੋਰੇਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ੩॥

ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਲਪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭॥ ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੁਰੇਕਜਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਪਨਪਾਏ॥ ਨਮਾਬਿ
ਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਾਯਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਪਨੁਰਸਿ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਰਾਬੁ॥ ੨॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਕਈਸੈਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁਰੁ
ਆ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਪਿਗੁਜੀਵਲੁਖੁਆ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁ
ਗਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਭ੍ਰਮਮਾਵੈਜਾਈ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੈਪਰਵਾਰਾ॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਮਨਮੁਖਗਵਾਰਾ॥ ੫॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਰਚਲਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਖਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥
ਨਾਮਹੀਲਨਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਉਚਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਭ੍ਰਮਜੋਨੀਨੁਚਾ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪਰਗਟਿਪਰਗਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਲਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਠਿਰਿਅਵਲਜਾਲਾ॥ ੮॥ ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇ
ਆਜਿਸੁਭਉਚਿਕਿਪਾਲਾ॥ ਸਪਸੰਗਤਿਮਹਿਲਖੇਗੁਪਾਲਾ॥ ਅਵਲਜਾਲਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਕਤਤੇਤ
ਤੁਮਿਲਾਈਆ॥ ੯॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਲਪ ਕੋਟਿਬਿਸਤਕੀਨੇਅਵਤਾਰਕੋਟਿਬਰਮੈਚਜ
ਕੇਧਮਸਾਯਾਕੋਟਿਮਹੇਰਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿਬਰਮੈਜਗੁਸਾਜਲਾਏ॥ ੧॥ ਮੈਸੋਪਲੀਗੁਵਿੰਦੁਰਮਾਰਾ॥ ਬਗਨਿਨਸ
ਕਉਗੁਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਈ॥ ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਈ॥ ਕੋਟਿਉਪਾਰਜ

ਨਾਤੇਰੈਅੰਗੀਕੋਟਿਭੁਗਤਥਸਤਹਰਿਨੀਗੀ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਛਤਪਤਿਕਰਤਨਸਕਾਰਾਕੋਟਿਏਦ੍ਰੁਠਾਢੈਦੁਅ
 ਗਕੋਟਿਬੈਭੈਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿਕੋਟਿਨਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਹਿ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਪੁਰੀਅਤਰੈਜਾਕੈਨਾਦਾਕੋਟਿਮ
 ਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦਾਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਮਾਹਿਅਕਾਰਾਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਾਕੈ
 ਚਰਨਮਝਾਗਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਮਚਗਕੋਟਿਪੁਜਾਹੀਕਰਤੇਪੁਜਾਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥ ੫॥
 ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਗਲਠੈਸਾਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕਰਤਥਹਮੰਸਾਕੋਟਿਪਰਲਓਚਿਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥
 ਕੋਟਿਗੁਲਾਤੇਰੇਗਦੇਨਜਾਹਿ॥ ੬॥ ਕੋਟਿਗੀਅਨੀਕਥਹਿਗੀਅਨੁਕੋਟਿਧੇਅਨੀਧਰਤਧਿਅਨੁਕੋਟਿਤਪੀ
 ਸਰਤਪਹੀਕਰਤੇਕੋਟਿਪੁਰੀਸਰਮੁਨਿਮਹਿਰਹਤੇ॥ ੭॥ ਅਵਿਗਤਨਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਪੁਰਿਰਹਿਆਪਦਮੰਤਰ
 ਜਾਮੀਜਤਕਤਦੇਖਉਚੇਰਵਾਸਾਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾਪ
 ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੇਦਨੁਆਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੇਨਾਮੁ॥ ਸਹਜਾਬੈਨੇਦਚੇਜਾਅਨੰਤਾਨਨਕਕਉਪਭੂਮਿਅ
 ਓਅਚਿੰਤਾ॥ ੧॥ ਕਹੁਨਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਚੀ॥ ਬਹੁਰਿਥਹਰਿਤਿਸੁਸੀਗੀਮਨੁਰਾਚੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈ
 ਰੋਜਨਭਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਲੀਚੈਨਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਸਥਦਿਉਧਾਗਾਅਚਿੰਤਹਮਰੈਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ ੨॥ ਅਚਿੰ
 ਤਹਮਰੈਕਾਰਜਪੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਲਥੇਵਿਸੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਬੈਗੀਮੀਤਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ
 ੩॥ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਕੀਆਦਿਯਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਪੁਰਨਆਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਸਗਲਾਸਿਧੀਤਾ॥ ਅ
 ਚਿੰਤਹਮਰੈਕਉਗੁਰਿਦੀਨੇਮੰਤ੍ਰ॥ ੪॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਬਿਨਸੇਬੈਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀ
 ਮਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਨਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀਪ੍ਰਭੂਪਟਿਘਟਿਰੀਠਾ॥ ੫॥ ਅਚਿੰਤਮਿਟੇਚੈਸਗਲੇਭਰਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਵ
 ਸਿਚਿਮਨਿਸੁਖਾਥਿਸਾਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਅਨਹਤਵਜੈ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਗੋਵਿਦੁਗਾਜੈ॥ ੬॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈ
 ਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ ਨਿਹਚਲਾਧਨੀਅਚਿੰਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਉਪਜਿਚਿਸਗਲਾਬਿਬੇਕਾ॥ ਅਚਿੰਤਚਰੀਹਥਿ
 ਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥ ੭॥ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਪੁਰਿਗਿਯਿਅਲੇਖੁ॥ ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਚਿਪ੍ਰਭੂਕਰੁਣੇਕਾ॥ ਅਚਿੰਤਅਚਿੰ
 ਤਸਗਲੀਗਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਨਨਕਨਨਕਨਨਕਮਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥

ਗੁਰੂ ਬੈਰਉ ਚੰਦੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਸਿਕਰੀ ਰਜੀਉ॥ ੫੨ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਹੁ ਪ੍ਰਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਉ॥ ਗੰਠਿ ਨ ਕੀਧਉ ਬੇਚਿਨਖਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਉ ਮੇਰੇ ਬਾਗੀ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਸਿ ਭੁਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਨਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਉ ਮੇਰੇ ਪੁਜੀ॥ ਭੁਜਿ ਛੋੜਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀਂ ਦੂਜੀ॥ ੨॥
ਨਉ ਮੇਰੇ ਬੀਧਿ ਪਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਅਹਿ ਜਿ ਸੁਰਖੈ ਉਦਾਸੁ॥ ਕ
ਹਿ ਕਰੀ ਰਹਉ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨੀਰੋਆ ਵਨੁ ਨੀਰੋਜਨਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਗਹਿਰੈ ਰਾਜ ਚਾਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
ਜਨ ਉਨਿ ਮਿ ਮੇਰੇ॥ ਸਿਪੈ ਤੇ ਤਕਲੁ ਭੁਖਨੁ ਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ ਮਾਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਤੀ॥ ਕਰੁ ਭਉ ਚਿਦਰਿਖੀ
ਪੇਹਾਈ॥ ੨॥ ਲੋਕ ਗਛੁ ਸੇਨੇ ਕਾ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਖੁਰ ਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਰੀ ਰਹਿ ਛੁਗੁਨੁ ਬੀਚ
ਗਿ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਗੇ ਦੁਇ ਹਥ ਝਗਿ॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਲਾ ਕੁਮੈਲਾ ਏ ਦੁਗਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਰੈਚੇ ਦੁਗ
੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾਇ ਹੁਸੀ ਗੁਆਇ ਕੁਹਿ ਗਿਰਿ ਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ ਮੈਲੇ ਕੁਮੈਲਾ ਏ ਕੈਈ
ਸਾ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਗਦਿ ਨ ਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੈਲਾ ਮੈਲੀ ਮੈਲਾ ਗਿਗਾ ਮੈਲਾ ਪਉਤੁ ਪਾਵਤੁ ਅਰੁਨੀਤਾ॥ ੩॥ ਮੈਲੇ
ਸਿਵ ਸਿਕਰ ਮੇਰੇ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖਾ॥ ੧॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਜਟ ਸਰੋਤੀ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੋ ਸਸਮੇ
ਤਿ॥ ੫॥ ਕਹਿ ਕਰੀ ਰਹੇ ਜਨ ਪਰਵਨਾ॥ ਨਿਗਲਣ ਤੇ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ੬॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬ
ਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ॥ ਬੋਲ ਨਹੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਦੇਹੀ॥ ੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਮੁਖੀ ਬੰਗ ਨਿਵਨਾ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦੇਸੈ ਦਰਵਾਜਾ॥ ੧॥
ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ ਮਿਸਿ ਮਿਲਿ ਤਾ ਮਨੁ ਭਗੁ ਕ ਦੂਰੀ॥ ਭਖਿਲੇ ਪੈਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ॥ ੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾਸਾ ਰਿਬੁ ਏਕ
ਕਰ ਕਰੈ ਮੁਖੀ ਕਰ ਕਰੈ ਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਰੀ ਰਹਉ ਭਾਇਆ ਦੇਵਨਾ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਮਾਸਾ ਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ੧॥
ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬਿਗਰੀ॥ ਸੋ ਸਾਧਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਗਰਿ ਚਿਕਰੀ ਗਰਮ ਦੁਹ
ਈ॥ ਸਾਚੁ ਭਉ ਚਿ ਅਨਕ ਤਹਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ ਚੰਦਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ
ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੨॥ ਪਸਕੇ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬਾ ਬਿਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋ ਤਾ ਬਾ ਕੇ ਰੁਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਬਿਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋ ਕਰੀ ਰੁਗੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਭੁਖ ਮਾਥਾ ਬਨਾ
ਲੇ ਕਨਕ ਮੁਖਿ ਭੁਖ ਉਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਉ ਉਚਿ ਬਉਰੁ ਤਉ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗਾਏ ਗੁਰੁ ਮੁਕਤ ਜਾਨੈ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਿਨਿਉ
ਤੇਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜਉ ਨ ਦੇਵਾ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਠਲ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾ
ਵਉ॥ ਮੈਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਲੋਗੁ ਕਰੈ ਕਰੀ ਰੁ ਬਉਰਾ॥ ਕਰੀ ਰਕਮ ਰਮੁ ਰਾਮ ਪਰਿਚਨਾ॥
੧॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੇਉ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਸੁਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ

ਸੁਗਰਹਰਕਉ। ਪੀਤਿ ਤਮੁਲੀਛਰੇਦਉ॥ ਪਾਰਹਉ। ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪਾਮੁਪਹਿਰਵਉ॥ ਜ
 ਹਨਹੀਆਪੁਤਹਰੇਇਗਵਉ॥ ੨॥ ਪੀਤਿ ਤਮੁਲੀਜੋਲਿਖੀਆਛਾਰੇਚਯੇਹਮਕਛੁਨਲੀਆ॥
 ੩॥ ਰਿਦੈਖਲਾਸੁਨਿਰਖਯੇਮੀਗਾਆਪੁਖੇਜੋਖੇਜੇਮਿਯੇਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥
 ਨਿਰਪਨਾਦਰੁਕਈਨਦੇਈ॥ ਲਾਖਜਤਨਕਰੈਚਿਹਾਚੇਤਿਨਪਰੇਈ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਜਦਿਨਿਰਪਨੁਸਰ
 ਪਨਕੈਜਾਈ॥ ਅਗੇਥੈਪੀਠਿਠਿਗਈ॥ ੧॥ ਜਦਿਸਰਪਨੁਨਿਰਪਨਕੈਜਾਈ॥ ਦੋਆਅਦਰੁਲੀਆਬੁ
 ਲਾਈ॥ ੨॥ ਨਿਰਪਨਸਰਪਨੁਦੇਨਉਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇਟੀਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਪਨਹੋਸੇ
 ਈ॥ ਜਾਕੇਰਿਦੈਨਮੁਨਹੋਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ੫॥ ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ ਤਥਾਈ
 ਹਮਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ ਇਸਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਦੇਵਾ॥ ਸੇਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ ਪਾਭਜਹੋਗੁਬਿੰਦੁਭੁਲਿ
 ਮਤਜਾਗੁ॥ ਮਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਯਾਗੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਜਬਯਗੁਜਰੇਗੁਨਹੀਆਈਆ॥ ਜਬਯਗੁਕਾ
 ਲਿਗਸੀਨਹੀਕਾਈਆ॥ ਜਬਯਗੁਬਿਕਲਭਈਨਹੀਕੀ॥ ਭਾਜੇਯੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਨੀ॥ ੨॥ ਅਬਨ
 ਭਜਸਿਭਜਸਿਕਥਭਈ॥ ਆਵੈਅੰਤੁਭਜੀਆਜਾਈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈ॥ ਅਬਸਗਾਠਿਰਿਪ
 ਛੁਤਹੁਨਪਵਹੁਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਸੇਸੇਵਕਜੋਲਾਈਅਸੇਵਾ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਕੇ
 ਖੁਲੇਕਪਟਾ॥ ਬਹੁਨਿਅਵੈਜੋਗੀਬਾਟਾ॥ ੪॥ ਇਹੀਤੇਗਾਮਉਸਗੁਇਹਤੇਗੀਬਾਗਾ॥ ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇ
 ਖੂਬਿਚਾਗੀ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਯੋਗੀ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਚਿਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥
 ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਗਾ॥ ਤਹਤਮੀਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਗਾ॥ ਈਤਉਤਕੀਸੇਈਪੈਗਾ॥ ਕਉਨੁਕਰ
 ਮੇਰਕਰਿਕਰਿਮੈਗੇ॥ ੧॥ ਨਿਜਪਦਉਪਰਿਯਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ ਗਜਗਮਨਮੁਸੇਕਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥
 ਮੁਖਦੁਆਰੇਬੀਧਿਆਬੀਧੁ॥ ਗਵਉਪਰਗਰਿਗਧਿਆਚੈਦਾ॥ ਪਛਮਦੁਆਰੇਸੂਰਜੁਤਪੈ॥ ਮੇਰਰੰਡਸਿਰ
 ਉਪਰਿਬਸੈ॥ ੨॥ ਪਸਚਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਯਚਿੰਤਾ॥ ਤਿਹਸਿਯਉਪਰਿਖਿਤਕੀਅਉਗਾ॥ ਖਿਤਕੀਉਪਰਿਦ
 ਸਵਾਦੁਆਗਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤਕਾਨਪਾਗੁ॥ ੩॥ ੨॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੇਮੁਲੀਜੋਮਨਸਿਉਲਯੋ॥ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸਿਕਾਯਾਸਿਉਜੁਗੇ॥ ਕਾਯਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁਮੁਲੀਕਉਸਦਾਸਯਾਨੁ॥ ੧॥ ਹੈਹਜੁਰਿਕਤ
 ਦੁਰਿਬਤਵਹੁ॥ ਏਦਰਬਾਪੁਸੁਦਰਪਵਹੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਕਾਜੀਸੇਜੁਕਾਈਆਬੀਚਗੈ॥ ਕਾਈਆਕੀਅ
 ਗਨਿਬਹੁਪਰਜਾਗੈ॥ ਸੁਪਨੈਬੰਦਨਦੇਈਸੁਰਨਾ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਸੇਸੂਰਤਨੁਜੁਦੁਇ
 ਸਰਤਨੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਭੀਤਰਿਅਨੈ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਯਸਕਰੁਕਰੈ॥ ਸੇਸੂਰਤਨੁਛਤੁਸਿਰਿਪੈ॥

੩॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕੋਗੋਰਿਦੁਗਮਨੁਉਚੈਗੋ। ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ। ਕਬੀਰਕਸੁਆਮੀਰਹਿ।
ਆਸਾਈ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ। ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ। ਤਾਰੀਬਿਗਥੋਹੈਸੇ।
ਵਾਜੋਪਾਥਰਕੀਪੀਈਪਾਇ। ਤਿਸਕੀਘਾਲਮਜਾਈਜਾਇ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰੁਮਹਾਸਦਬੋਝਤਾ। ਸਰ।
ਬਜੀਆਕਉਪਕੁਦਨੁਦੇਤਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਮੰਧੁ। ਭ੍ਰਮਕੋਮਹਿਆਪਵੈਫੰਧੁ। ਨਪਾਥ।
ਰੁਕੋਲੈਨਕਿਛੁਦੇਇ। ਫੇਕਟਕਰਮਨਿਠਲਹੈਸੇਵ॥ ੨॥ ਜੋਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜ੍ਹਵੈ। ਉਸਤੇਕਹ।
ਰੁਕਵਨਠਲਪਵੈ। ਜੋਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਮਹਿਰੁਝਾਈ। ਤਮਿਰਤਕਕਾਰਿਆਘਦਿਜਾਈ॥ ੩॥ ਕ।
ਹਤਕਬੀਰਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ। ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਵਾਰ। ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤਘਰਗਾਲੇ। ਗਮਭਗਤ।
ਹੋਸਦਾਸੁਖਲੇ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ। ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਅਕੇਬੋਧੋ। ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਅਕੇ।
ਛੇਦੋ। ਕਾਮਾਇਅਕੇਚਰਕਉਬਿਅਪੋ। ਭੁਇਅੰਗਮਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਅਮਹਿਖਾਪੋ॥ ੧॥ ਮਾਇਅਮੈਸੀਮੇਰ।
ਨੀਭੁਈ। ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਰੁਕਈ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਪੀਖੀਮਿਗਮਾਇਅਮਹਿਰਾਤੇ। ਸਾਕਗਮਾਖੀਅਪਿਕਸੇਤ।
ਪੋ। ਤੇਰਉਸਟਮਾਇਅਮਹਿਭੇਲਾ। ਸਿਪਚਉਗਸੀਗਮਾਇਅਮਹਿਖੇਲਾ॥ ੨॥ ਛੇਮਜਤੀਮਾਇਅਕੇਬੀ।
ਦਾ। ਨਵੈਨਾਥਸੁਰਜਮਰੁਚੇਦਾ। ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਅਮਹਿਸੁਤਾ। ਮਾਇਅਮਹਿਕਾਲੁਮਰੁਪੰਚਦੂਤਾ।
੩॥ ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਅਮਹਿਰਤਾ। ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸੀਘੜਾ। ਮੀਜਾਰਗਾਰੁਮਰੁਘਬਰਾ। ਬਿ।
ਰਖਮੁਲਮਾਇਅਮਹਿਪਗ। ੧॥ ਮਾਇਅਮਾੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ। ਸਾਗਗਈਦਾਮਰੁਪਰਤੇਵ। ਕਹਿਕਬੀਰਜੀ।
ਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ। ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾਧੁਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉ। ਜਬਲਗੁਮੇਗੀਮੇਰ।
ਕੋਗੈ। ਤਬਲਗੁਕਜੁਏਕੁਨੀਸਗੈ। ਜਬਮੇਗੀਮੇਗੀਮਿਟਿਜਾਇ। ਤਬਪਭਕਜੁਸਵਾਰਹਿਆਈ॥ ੧॥
ਮੈਸਾਗੀਅਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ। ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦਖਭੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਜਬਲਗਸਿੰਘੁਗੈਬਨਮਾਹਿ। ਤਬ।
ਲਗੁਬਨੁਛੁਲੈਹੀਨਾਹਿ। ਜਬਹੀਸਿਆਹੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ। ਛੁਲਿਹੀਸਗਲੀਬਨਗਈ॥ ੨॥ ਜੀਤੇਕੁਛੈ।
ਹਰੇਤੈਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਦੀਪਾਰਿਉਤੈਗੈ। ਦਾਸੁਕਬੀਰਕਹੈਸਮਝਾਇ। ਕੇਵਲਗਮਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ੬॥
੧੪॥ ਭੈਰਉ। ਸਤਗੋਸੈ। ਸਲਾਰਹੈਜਾਕੋ। ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕਬਰਤਕੋ। ਸੇਖਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅ।
ਠਾਸੀ। ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਮੇਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ। ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲਕੋਪਵੈ॥ ੧॥ ਠ।
ਹਉ। ਤੇਤੀਜਕੋਰੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ। ਚਉਗਸੀਲਖਾਠੈਗਦੇਵਾਨਾ। ਥਾਥਾਅਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਰਿਦਿਖ।
ਈ। ਉਨਭੀਭਿਸਤਿਘੇਰੀਪਈ। ਦੋਲਖਲਹਲਜਾਕੈਜਰਦਭੁਬੰਨੀ। ਛੇਤੈਕਤੇਬਕਹੈਸੈਤਨੀ। ਦੁਨੀਆ

ਦੇਸੁਰੇਸੁਰੇਈ॥ ਅਪਨਕੀਆਵੈਸੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਮਦਤੇਹਸਦਭਿਖਗੇ॥ ਦੇਉਜਥਾਬੁਰੇਇਥਾਜਗਾ
 ਗੇ॥ ਦਸੁਕਬੀਰੁਤੇਗੇਪਨਹਸਮਾਨਾ॥ ਭਿਸਤੁਨਜੀਕਿਰਖੁਰਹਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ॥
 ਸਭੁਕੇਈਚਲਨਕਹਤੈਉਗੀ॥ ਨਾਜਸਉਥੈਕੁੰਰੁਹੈਕਰੀ॥ ੧॥ ਆਪਆਪਕਮਰੁਨਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨੀਥੈ
 ਕੁੰਰੁਥਖਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਜਬਯਗੁਮਨਥੈਕੁੰਰਕੀਅਸਾ॥ ਤਬਯਗੁਨਹਿਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਖਾਈਕੇ
 ਟੁਪਰਯਪਗਾਗਾ॥ ਨਾਜਨਉਥੈਕੁੰਰਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਸੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰ
 ਰੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀਜੈਗਦੁਬੰਕਭਾਈ॥ ਦੇਵਰਕੇਟਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥
 ੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੰਚਪਚੀਸੋਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਆਇਆ॥ ਜਨਗਰੀਬਕੋਜੋਗੁਪਹੁਚੈਕਰਕ
 ਰਉਰਘੁਗਇਆ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਿਵਾਈਦੁਖਸੁਖਦਰਵਾਨੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਰਵਾਜਾ॥ ਕੋਪੁਪਸਤੁਮਰਾਬਰਦੁ
 ਦਰਤਹਮਰੁਮਾਵਸੀਰਜਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਦਸਨਾਹਟੇਪੁਮਮਤਕੋਕੁਭੁਪਿਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਂਤੀਰਹੇਘ
 ਟਭੀਰਗਇਉਗਦੁਲੀਚਿਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਪੇਮਪਲੀਤਾਸੁਗਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਰੁਚਲਾਇਆ॥ ਬਲਮਅਗ
 ਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁਲੈਲਗੇਲਗਾਤੇਰਦੁਇਦਰਵਜਾ॥ ਸਾਪ
 ਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਚੋਗਦਕੋਗਜਾ॥ ੫॥ ਭਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਕੀਕਟੀਕਾਲੈ
 ਠਸੀ॥ ਦਸੁਕਬੀਰੁਚਾਵੈਚੋਗੁਰੁਉਪਰਿਗਜੁਲੀਚਿਅਥਿਨਸੀ॥ ੬॥ ੧੭॥ ੧੯॥ ਭੈਰਉ॥
 ਗੰਗਾਗੁਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗਭੀਗਾਜੀਜੀਰਬੀਪਿਕਰਿਖਰੇਕਬੀਗ॥ ੧॥ ਮਨੁਨਡੀਗੋਤਨੁਕਪੋਕਉਡਗਈ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਾਚਿਤੁਗਹਿਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਗੰਗਾਕੀਲਾਹਰਿਮੇਗੋਟਟੀਜੀਗੀਮਿਗਛਲਾਪਰਬੈਰੇਕਬੀਗ॥
 ੨॥ ਕਹਿਕੀਬੀਰਕਉਸੰਗਨਸਾਥਾ॥ ਜਲਥਲਗਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥਾ॥ ੩॥ ੨੦॥ ੨੮॥

ਗਰੁਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਅਗਮਦੁਗਮਗਾਨਿਗਚਿਥਾਸਾ॥ ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੋਹੋਇਅਨੇਦੁ॥ ਜਿਹਪਉ
 ਵੇਪਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਇਹਜੀਉਗਮਨਮਾਓਵਲਾਗੈ॥ ਜਗਮਰੁਛੁਦੈਕੁਮੁਭਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਬਰ
 ਨਬਰਨਸਿਉਮਨੀਪੀਤਿ॥ ਹਉਮੈਗਾਵਨਗਾਵਹਿਗੀਤਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਣੁਨਕਗਾਜਿਹਪਉਵੇਪੁ
 ਭਸੀਗੋਪਾਯਾ॥ ੨॥ ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ ਤਿਆਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤਿਆਖੰਡਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗਹਿ
 ਆਮਭਮੰਤਾ॥ ਪਾਰਨਮਾਵੈਕੋਪਰਨੀਪਰਮੰਤਾ॥ ੩॥ ਕਦਲੀਪੁਪਧੁਪਪਰਗਾਸਾ॥ ਰਜਪੰਕਜਮਹਿਲੀਚਿਨਿ
 ਵਸਾ॥ ਦੁਆਦਸਦਲਾਮਭਮੰਤਰਿਮੰਤਾ॥ ਜਹਪਉਵੇਸੀਕਮਲਾਕੰਤਾ॥ ੪॥ ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕ

ਸੁਆਮੀ ਤਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ। ਉਤ੍ਰਿ ਸੁਰਜਾਨ ਹੀਚੰਦਾ। ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰੈ ਅੰਦਾ॥੫॥ ਸੋਧ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ
ਜਾਨੁ। ਮਨ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ। ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪਾ। ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤਨੇ ਹੋਇ ਪੁਨਾਮੁ ਪਾਪਾ॥ ੬॥ ਅਬਰ
ਨ ਬਰਨ ਘਮਨ ਹੀ ਛਾਮਾ। ਅਵਰਨ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮਾ। ਟਾਗਿ ਨਟੈ ਰੈ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ। ਸੁਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿ ਚਿਸ
ਮਾਇ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੋ ਕੋਇ। ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਅਪ੍ਰੀਤੋਇ। ਜੋ ਤਿਸੇ ਮਨਿ ਅਸਥਿ ਰੁਕੈ। ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਸੇ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਤਰੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਰਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸਾ। ਕੋਟਿ ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕਾਬਿਲਾਸਾ।
ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਹਾਦੁਰਗੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚੈ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲਾਸਾ। ਅਨ ਦੇ
ਵ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਕਾਮਾ॥੧॥੧੮॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹਿਚਰਾ ਕਾ। ਸੁਰਤ ਤੀਸਉ ਜੇਵ ਨਿਪਕਾ। ਨਵ ਗੁਰ ਕੋਟਿ ਰਾ
ਢੇ ਦਰਬਾਰਾ। ਪਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਤਿ ਰਗਾ॥੨॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਥਾ ਰੇ ਫਿਰਹਿ। ਬਾਸ ਕੋਟਿ ਸੇਜਾ ਬਿਸਥਰਹਿ।
ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਨੀਰ ਗਾਰਿ ਮਾਵਲੀ ਕੋਟਿ ਮਾਠਾ ਰਭਰਾ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਰਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਾਖਿ ਮੈ
ਕਰੈ ਸੀਗਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਕਪਾਪੁ ਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ। ਏੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ॥੪॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਤਿ ਰ
ਗਾ। ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਗ। ਲਟਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਾਖੇ ਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਜਗ
ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ। ਗੀਰ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਰਾ। ਬਿਦਿਅ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਰ ਕੈ॥ ਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤ
ਲਾਗੈ॥੬॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਾਵਲੀ। ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤ੍ਰੇਛਲੀ। ਸਹਸਰ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਰਤ ਪੁਰਨਾ।
ਦੁਰਜੋ ਪਨ ਕਾ ਮਥਿਅ ਮਨੁ॥੭॥ ਕੰਦ੍ਰ ਪਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਪਰਹਿ। ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਸਾਹਰਹਿ। ਕਹਿਕ
ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿਬ ਪਨਾ। ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦ ਮੰਗ ਉਦਨਾ॥੮॥੨॥੨੦॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੫੨੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੇਜਿ ਰਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ। ਜਾਮਿਨ ਉਚਰਿ ਸਿਰੀ ਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇਜਿ ਰਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ਸੁਰਗ ਰੋ
ਗੀ ਲੇਹਿ ਰਹਿ ਪੈਆਇ॥੨॥ ਗੁਰਉ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿ ਰਬਾ ਅਵਰੇ ਕਾਮਾ। ਨਿਰਬਲ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥੩॥
ਅਸਿਖ ਕੋਟਿ ਅਨਪੂਜਾ ਕਰੀ। ਏਕਨ ਪੂਜਾ ਸਿਨਾ ਮੈ ਹਰੀ॥੪॥ ਪਲਵੈ ਨਾਮ ਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਲਾ। ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮਾਇਲਾ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਪਨ ਪਰਦਾਰ ਪਰਹਰੀ। ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਹਰੀ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੈ ਤੇ ਨ
ਗਾਇਲਾ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ॥੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਜੇਨ ਕੈ ਬੀਤਹਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ। ਜੈ ਸੇ ਪਸੁ ਤੈ ਸੇ ਚਿਇਨਰਾ॥
੨॥ ਪਲਵਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ। ਨਾਸੈ ਬਤੀ ਸਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥

ਦੁਪੁਕਟੈਗੇਰਵੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਯਗਾਇਨਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਦੁਪੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਗਾਇ॥ ਦੁਪੁਪੀਉਮੈਰੇਮ
 ਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਨਹਿਤਘਰਕੋਥਾਪੁਰੇਸਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੁਇਨਕਟੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗੀ॥ ਲੈਨਾਮੈਰਹਿਆਰੇ
 ਪਗੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਭਗਤਮੈਰਹਿਰਦੇਥਸੀ॥ ਨਾਮੇਦੀਖਤਗਾਇਨੁਸੈ॥ ੩॥ ਦੁਪੁਪੀਆਇਭਗਤਘਰਿਗਾਇ
 ਆ॥ ਨਾਮੇਰਹਿਕਦਸਗੁਭਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਥਉਗੋਮੈਰਾਮੁਭਤਗਾ॥ ਸਚਿਗਚਿਤ
 ਕਉਕਰਉਸਿੰਗਰੁ॥ ੧॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉ॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਯੋਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਗਾਮੀਪਾਏਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਬਾਦਬਿਥਾਦਕਾਹੁਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ ਰਸਨਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਅੈਸੀਥਨਿ
 ਆਈ॥ ਮਿਲਉਗੁਪਾਯਨੀਸਨੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ ਉਸਤਚਿਨਿੰਦਕਰੈਨਕੁਕੇਈ॥ ਨਾਮੇਸੀਰੋਗੁਭੇਟਲਸੇਈ॥
 ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖੀਰਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਕੁਰਨੁਚੇਨਾਥਿਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉਗਮੁਰ
 ਖੈਰਿਉਰਹੀਅੈਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਬਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਬਹੂਤਰੇਤਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ ਕ
 ਬਹੂਪਾਇਪਨਹਿਚਿਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਅਰੁਨਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਨਤਿਨਾ
 ਮਦੇਉਇਕਨਾਮੁਨਿਸਤਾਗੈ॥ ਜਿਹਗੁਗਮਲੈਤਿਪਾਰਿਉਤਾਗੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇ
 ਰੇਦੇਹੇਆਇਆ॥ ਭਗਤਕਰਤਨਾਮਾਪਕਵਿਉਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਿਨਵੀਜਾਤਿਮੈਰੀਜਾਦਿਮਗਾਇਆ॥
 ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਯੋਕਉਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਚਿਪਲਟਾਇ॥ ਦੇਹੁਰੈਪਛੈਥੈਰਾਜਾ
 ਆਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਲਉਚੈ॥ ਭਗਤਜਨਕਉਦੇਹੁਗਫਿਰੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥
 ਘਰੁ੨ ਜੈਸੀਭੂਖੇਪੀਤਿਅਨਾਜਾ॥ ਤਿਖਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜਾ॥ ਜੈਸੀਮੁੜਕਟੇਥਪਗਾਇਲਾ॥ ਅੰ
 ਸੀਨਾਮੇਪੀਤਿਨਗਾਇਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੇਪੀਤਿਨਗਾਇਲਾਯਾਗੀ॥ ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਾਇਚਿਥੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੈਸੀਪਗਪੁਰਖਾਰਤਨਾਗੀ॥ ਲੋਭੀਨਰੁਪਨਕਾਰਿਤਕਾਰੀ॥ ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ ਅੰਸੀਨਾਮੇਪੀਤਿਮੁ
 ਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਸਾਈਖੰਤਿਜਿਅਪੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਾਬਿਧਾਜਾਏ॥ ਕਬਹੂਨਤੂਟਸਿਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾ
 ਮੋਚਿਤੁਲਾਇਆਸਾਚਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਪੀਤਿਬਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ ਅੰਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾ॥ ਪਲਵੈ
 ਨਾਮਦੇਉਯਾਗੀਪੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਕਸੈਯਾਏਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰਬੀਨਾਰਿਤਿਅਗੈਅੰਧਾ
 ਪਠਨਾਗੀਸਿਉਘਲੈਪੰਧਾ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਥਲੁਦੇਖਿਸੁਆਬਿਗਸਨਾ॥ ਅੰਤਰੀਬਾਰੁਮੁਆਲਪਟਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀ
 ਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਥਨਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੈਖੈਜਾਇਆਰਗੁ
 ਫੁਰਿਅਮਾਗੀਪਾਇ॥ ਮੁਲਹੁਭੂਯਾਆਵੈਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਯਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਥੇਸੁ

ਕੇਪੈਰੇਅਖਾਗਾਕਾਪੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਗਾਪੁਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸਾਵੇਕੇਗਏਜਮਕਾਏਫਸਾ॥੩॥ਜਾ
ਕੇਮਸਤਕਿਲੀਖਚਿਕਗਾਸੇਭੁਜਿਪਰਿਏਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਰਤਮਦੇਉਇਤੁਬੀਚਗਾਇਨਾਕਿਪਿਸਿਤ
ਹੁਇਤਰੁਪਗਿ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਿਰਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇਪਵੈਨਹੀਯਹੀਪਾਚਿਹਗੇ॥ਗਮਕ
ਏਕਰਤਲਬਜਾਵੈਚਟੀਅਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਗਮਨਾਜਪਿਬਕੇਰੇ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਪੈਗੇ॥੧॥
ਠਾਉ॥ਬਸੁਪਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕੋਪਟਰਨੀ॥ਪੁਤੁਪਹਿਲਾਦੁਕਰਿਆਨਹੀਮੈਨੈਤਿਨਿਤਉ
ਅਚਿਰੈਠਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਮਿਲਿਮਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਰੇਗੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਘਜੁਆ
ਯਾਭੈਰਾਖਿਚਿਰਾਜਾਗਮਿਮਾਇਆਫੇਗੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਚਿਮਹਿਬਤਉਜੁਤੁਹਿਰਾ
ਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤੀਬਗਾਏਭਵਲਪਲੀਬਿਮਮਾਹਿਰਿਭਯੈ॥ਗਾਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਰਬਿਦਾਰਿਚਿਸੁਭਿਨਰਕੀ
ਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਿਪੈਅਵਰਿਗਮੁਮਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥ ਭੈਰਉ॥
ਅਉਕਲੀਦਰਕੇਸਵਾ॥ਕਹਿਅਬਦਾਈਭੇਸਵਾ॥੧॥ਠਾਉ॥ਜਿਨਿਅਕਾਸਕੁਲਹਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪ
ਤਪਸਾਯਾ॥ਚਮਰੇਸਕਮੈਦਰੁਤੇਗਾਇਹਬਿਪਿਬਨੇਗੁਪਾਯਾ॥੧॥ਛਪਨਕੋਟਿਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਸੇਲਹਸਹ
ਸਾਇਜਾਗਾ॥ਭਾਗਅਠਾਰਹੁਦਗਰੁਤੇਰਸਹਨਕਸਭਸਿਸਾਗਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਯਨਾ
ਸਹਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗੈ॥ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਨਿਰੰਕਾਰਮਾਕਾਗੈ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾ
ਲਾਛਿਨਾਏਕਿਘਹਿਕਰਉਪੁਕਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸਵਾ॥੪॥੪॥

੧੦॥
ਠਾਉਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆ॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥੫੩੧
੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨਹੁਧੇਨਾ॥ਦੇਖਉਗਮਤੁਮਾਰੇਕਾਨਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਖਾਪਿਯਾ॥ਦੇਖਉਤੇਰਹਰਿ
ਬੀਕੁਲਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਉਦੇਤੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤੁਗਰਦਨਮਰਉਗਾਇ॥ਥਾਦਿਸਾਹਮੇਸੀ
ਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਅਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥
ਥਾਦਿਸਾਹੁਚਾਵੈਚਿਅਹਿਕਾਗਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਹੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਆਈ॥ਛੋਡਿਰਾਮਕਿ
ਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੁਗਵਾਨਤੁਮੇਰੀਆਈ॥ਪੰਤੁਪਵੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥ਕਰੈਗਸਿ
ਦੁਸੁਤਕੀਚੋਟਾ॥ਨਾਮਉਬਰੈਹਰਿਕੀਚਿਟਾ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਕਰਹਿਸਯਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾ
ਨੁ॥੯॥ਥਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੇਨਾਯੇਹਾ॥੧੦॥ਆਲਾਏਉਤਉਦੇਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀ

ਤਸੀਸੁ ਫੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਜਾਸ ਤੇ ਫੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਭੁ ਜਲਾਤੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ
 ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ॥ ੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠ ਦਸਾ ਬਿਉਰਾਗਾ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਠ ਭਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਦੇਉ ਅਵਤੁ ਨ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਉਪਜੈ ਨ ਹੀ ਅਸਾ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਈ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਰਨਸਹਿਤ ਜੇ ਜਾਪੈ ਨ ਮੂ॥ ਜੇ ਜੋਗੀ ਕੇ ਵਯਾਨਿ ਹਕ
 ਮੂ॥ ਪਰਚੈ ਗੁਰੁ ਵੈ ਜਉ ਕੋਈ॥ ਪਰਸੁ ਪਰੈ ਦੁਬਿਧ ਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧ ਖਾਈ॥
 ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੈ ਤੈਯੋ ਬਸ ਮਾਈ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਕੋਈ ਕਰੈ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ॥ ੨॥ ਛਾਣਕਾ
 ਨ ਫੂਲੀ ਬਨ ਗਈ॥ ਛਾਣਕਾ ਗਾਤ ਬ ਫੂਲਾ ਬਿਯਾਈ॥ ਗੀਅਨੈ ਕਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ॥ ਗੀਅਨੁ ਭਾਇ
 ਆਤਮ ਕਰਮ ਨਾਸੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਾਈ॥ ਅਨਾਜੀ ਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਗਵਿ
 ਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਰਿਦੈ ਗੁਰੀ ਨ ਜਪ ਸਿਅ ਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਰੁ ਬਸਿਤ ਮਯਾ ੧ ਚ ਉਪਦੇ ੫੨੧ ਮੁਗਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਮਾ ਮੁਮਾਠੀ ਚਾਹਿ ਅਸਦਾ ਬਸਿਤਾ॥ ਪਰਫੁਰੁ ਚਿਤ ਸਮਾਏ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਭੋ
 ਲਿਆ ਅਉ ਮੈ ਸੁਗਤਿ ਵਿਸਾਗਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਗਿ ਨ ਗੁਲਾਵਿ ਚਿ ਗੁਲਾ ਲੈ ਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ
 ਪੇਤੁ ਸਾਖਾ ਹੋ ਪਰਮੁ ਫੂਲੁ ਛਾਣਕਾ ਗੀਅਨੁ॥ ਪਤ ਪਗਾ ਪਤਿ ਛਾਵ ਪਲੀ ਦੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਆਸੁ॥ ੨॥ ਅਖੀਕੁ ਦ
 ਰਤਿ ਕੋਈ ਬਾਲੀ ਮੁਖਿ ਆਖਦਾ ਸਚਨਾਮੁ॥ ਪਤਿ ਕਾ ਪਨੁ ਪੁਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਸੁ॥ ੩॥ ਮਾਹਰੁ ਤੀ
 ਆਵਲਾ ਵੇਖੁ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਨਨਕਹ ਰੇਨ ਸੁਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸਿਤ ਮਯਾ ੧
 ਗੁਤਿ ਅਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸਿਤ ਮਾਗਿ॥ ਗਿਗਰਾ ਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਈ॥ ਕਿਸੁ ਪੁਜਾ ਚੜਾਵਉ ਲਾਗਉ ਪਾ

ਇ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਰ ਉਗਾਇ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨਿਮਿਐ ਕਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ
 ਏਕਾ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾ॥ ਕਿਸੁ ਪੁਜ ਚਕਾ ਵਉ ਦੇਉ ਪੁਪਾ॥ ਤੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਇ ਅਕਠਾ ਪਾਇ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਨਿਦਾ
 ਸ ਕਰੁੰਗਾਇ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਾਠਿ ਸਿਖ ਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਦਨ ਮੁਖ ਮੇਸਥਾ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਆਵੇ ਗਤਿ ਨ
 ਹੀ ਜਾ ਲਾਐ॥ ਅਲ ਜਾਲ ਤਨ ਮੁਖ ਲਾਐ॥੩॥ ਨਨ ਕੁਵੇ ਚਗਾ ਕਿਆ ਕਰੈ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਭਾ ਹੋਏ ਕਰੈ॥
 ਸਿਰੁ ਨ ਕਯੋ ਕਾਪ ਵਰੈ॥ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਜਾਉ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨ ਵਰੈ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧
 ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕ ਕੰਚਨ ਕੁਆਗਾ॥ ਹੁਪੇ ਕੀ ਆਕਾ ਰਾਬਹੁ ਤੁਥਿ ਸਥਾਹੁ॥ ਗੰਗੁ ਉਦਕ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ਆ
 ਗਿ॥ ਗੁਰੁ ਰਾਖਾ ਲਾਇ ਪਸਿਉ ਗਾਗਿ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਮਿਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ॥੨॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੈ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾ ਗਠ ਪਾਸਿ॥ ਪੁਰ ਬੀਨ ਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ॥ ਵਰਤ
 ਨੇ ਮਕਰੇ ਦਿਨ ਗਾਤਿ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖਾ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗ ਮਭ ਗਵੇ ਭੇਖਾ॥ ਕੋਗਿ ਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ
 ਸਿਧੀ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਖਰੀ ਅਸਿਖੀ॥੩॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਆਇ ਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾ॥ ਕਰ ਲੀਉ ਪਰਿ ਹੋਵਹਿ
 ਸਾਗ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੁਖ ਗਵਾਗ॥ ਨਨ ਕਸਾ ਚੇਕੇ ਸਿਫਾ ਤਿਭੰਡਾਗ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੨
 ਬਸੰਤ ਉਤਰਿ ਗਿਦਿਗਿ ਬਹੁ ਹੋਗੁ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਗੁ॥
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਆਵੈ ਪੁਰਾ ਵਡੇ ਵਾਗੁ॥੧॥ ਏਕਾ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਖ ਮਨਾ॥ ਪਾਰਿਉ ਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨੀ॥੨॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸੜ ਕਰਹਿ ਵੀਖ ਆਲਾ॥ ਨਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਲਾ॥ ਪਾਖੰਡ ਦਿਸਦਿ ਮਨਿਕ ਪਟਕ
 ਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੋਰ ਮਈ ਆਨੇ ਕੁਨਹਿ॥੨॥ ਜੋ ਕੇ ਐਸਾ ਸਿਜਾ ਮੀ ਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਆਵੇ ਸੇਖੁ ਪੁਜਾ ਕਰੇਇ॥ ਅ
 ਤਿਹੋ ਲੋਕੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਇਨਿ ਨਿਭੰਡੁ ਕੈ ਸੇਖਾਹਿ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋ ਅਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆ
 ਪਿਚਲਾ ਏਸੇਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੀਭਰ ਮੁਦਕਾਏ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤੀਸਾ ਚਾਪਾਏ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤ
 ਹੁੰਮੈ ਲਾਹੇਇ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸਿ ਤਹ ਲੋਇ॥ ਨਨ ਕਮਿ ਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਾਣ ਕੇਤੂ
 ਟਸਿ ਬੰਧਾ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇ ਆਮੋਗਾ॥ ਮੈ ਅਵਤਨ ਦੀਸੈ ਸ
 ਰਬ ਤੇਗਾ॥ ਤੁਸੁ ਰਿਨਾਥ ਦੇਵਾ ਦੇਵਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਕਾ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸੁਦਰਗਾ ਹਿਰੀ ਭੀਰ
 ਲਾਯਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਯਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧਨ ਪਾਈਐ
 ਨਿਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲਾ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਪੁਰੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਭਾ ਹੋਸਾ ਦੁਸੋਇ॥
 ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਰਖ ਨਹਾਗ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਗ॥ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰ

ਗਇ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਗ ਮਰਾਇ। ੩॥ ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਟੇਗ ੫੦੬
ਮਨ ਮਹਿਗਾਇ ਵਲਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ। ਜਨਨ ਨ ਕਹਰਿ ਗੁਰਗੁਰਮਿ ਲਾਉ। ੪॥ ੫॥

ਬਸੰਤ ਮਠਲਾ ੧ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ। ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਗੀਸਾ ਲੂਸੀ ਗੀਸਾਇ। ਚਿਤੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਾ
ਖੀ। ਮੈ ਕਹੁ ਭਾਇ। ਗੁਰਿ ਸੀਗਿ ਦੇਖਾਇ ਚਿਰਾਮ ਰਾਇ। ੧॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿਗੁਨ ਬਨੇ। ਹਰਿ
ਗੁਨਿ ਮੇਲਿ ਵਿਰਕਾ ਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਝ ਤਮਨ ਮਨੇ। ੨॥ ਰਹਉ। ਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਹ ਗਲਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ। ਚਿ
ਤੁ ਅਟਿਕਾਇ ਗਵੈ ਸਰਬ ਪੈਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਚੈ ਨੈ ਸੀਗਿ ਦੇਉ। ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੈਉ।
੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉਂਦੇ ਹੋਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਦੇਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਲੇਖਿ ਪੂਰੇ ਹੋਇ। ਮਨੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਿਅਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ। ੩॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਚਿਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ।
ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ। ਜਨਨ ਨ ਕਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹ ਜੋਗੁ। ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤ ਮਠਲਾ ੧

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ। ਸਦਾ ਅਪਿਨਿ ਬੇਵੇਰਾ ਜੁਗਾਜਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਉਤਮ ਸੀਗਿ ਸਾਥੀ। ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਾਇਲੁ ਸਹਜਿ ਆਥੀ। ੧॥ ਮਤਾ ਬਿਸਰਾ ਸਿਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ। ਅਪਣੇ ਪੁਰ ਮਗ ਮਾਝੇ ਚਰੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਮਤੁ ਲੁਭੇ ਲੀ। ੧॥ ਰਹਉ। ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੋਗ। ਗੁਰ ਸੇਵਤ
ਰੋਤ ਜਿ ਮੇਰ ਤੋਗ। ਨਗਨਿ ਦਕਲੇ ਕੀ ਮਨਿ ਕਰੇ ਗ। ਗੁਰ ਸੇਵਨ ਭਈ ਸਿਚੇ ਰਚੇ ਗ। ੨॥ ਗੁਰ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭ
ਗਤਿ ਭਉ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਈ ਮੈ ਨਹਿ ਮਾਝਾ ਠਉ। ਪਰਹਿ ਸੰਦ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ। ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੈ
ਕਰੀ ਮਭਾਗੁ। ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ। ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਗੁਰੁ ਤਿਸਿ ਦੇਇ। ਕਰੁਨ ਸੁਖ ਪਵਾਰੇ ਵਿਘਨੇ ਕੇਇ। ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤ ਮਠਲਾ ੩

ਸਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਖੈ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕਲ ਉਪੈ। ੧॥ ਚੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋੜੈ ਕਿਅ ਕੇਹੇ ਸੈ।
ਸਾਦਨ ਮੁਮੈ ਰਿਠ ਦੈ ਵੈ। ੧॥ ਰਹਉ। ਜੈ ਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪੁਲੀ ਗਲ ਤੁਰੈ। ਤੈ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਵਤ ਰੈ। ੨॥ ਮੈ ਮੁਗ ਖਾਨੁ ਗਪੁ ਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ। ਤਉ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਠਹਉ ਪਇਆ। ੩॥ ਕਹੁ ਤਨੁ ਕ
ਸੈ ਸਾਥੇ ਕੇਨਿ ਫਲ ਕਾਮ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ। ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤ ਮਠਲਾ ੧ ੫੩੨
ਸਾਲ ਗੁਆ ਬਿਪੁ। ਜੀ ਮਨ ਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲ ਸੀਮਾ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬੰਧੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇ
ਆ। ੧॥ ਕਰੇ ਕਲ ਚਾਸਿ ਚਿਤੁ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਹੁ। ਕਾਚੀ ਫਹਾਗੀ ਦਿਵਾਲ ਕਾਰੇ ਗਦਲਾ ਵਹੁ। ੧॥ ਰਹਉ।
ਕਰਹਿ ਟਮਰੁ ਟਿਕੁ ਪਰੇ ਵਹੁ। ਰਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋ ਵਹੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਅ ਰੇ ਤਉ ਮਾਝੀ ਕੋਰੇ

ਵਹੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੇ ਲੋਗੇ ਚਹੁ ਪਰਤੀਭਾਈ॥ ਜਿਉਗੇ ਰਹਾਇਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਵਹੁ ਕਿਰ
 ਤਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਬਹੁ ਲੇਤੇ ਫੁਲਿ ਸੁਲਾਹੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਾਇਆ ਲਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸ ਦਾਇਆ ਕਰਹੁ ਦਾਇਆ ਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਬਸਿ ਤਿਉ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਹੁਰੀ ਵਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਈ ਪੇਵ ਕਰੈ ਪਨ ਵਖੋ॥ ਅਖਿ ਭੁਚ ਜੀ ਦੇ ਸੁਨ ਦੇ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਰਖੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਅਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਅਖ ਗਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਥਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਕ
 ਾਦਿ ਕਸੀ ਦਾ ਪਹਿਰਿ ਚੇਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਭੁਗਨ ਚਾਖਹਿ ਰੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆ
 ਗੀ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਿਆਪੀ ਤਿਉ ਥੀਨ ਦਾਇਆ ਖਰ ਦਾਇਨਾ ਵਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦੇ ਭਲਾ ਘੋਰੇ ਜੇ ਸਾਚੇ ਸ
 ਮਾਵੀ॥ ੩॥ ੨॥ ੧॥ ਬਸਿ ਤਿਉ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਜਾ ਬਲ ਕਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦਸ ਦਾਨਾ ਧਿ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪ ਪਤੀ ਅਹਿ ਪੀਤਿ ਤਕਰਹੁ ਥੀ ਚਾਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੀਤਿ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪਾਪੁ ਤੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸ ਪਾਤਿ ਮਉਲੀ ਜਾਗੁ ਰੁਪੈ ਪਾਇਆ
 ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰੀ ਭੀਤਰਿ ਮੈ ਸਾਗੀ ਅਨੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਮੈ ਇਕ ਮਾਈ ਭੇਰੁ
 ਕਰੇਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖ ਲਜਾਈ ਅਹਿ ਧਿਆਨੁ ਸੇਹੁਈ॥ ਕਹਿ ਆਸੁ ਲਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਨਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸੇਤੀ
 ਵਾਸਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੇਲਾ ਖਿਨੁ ਮਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧१॥ ਬਸਿ ਤਿਉ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਾਚਾ ਸਹੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਹਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਾਦਿ ਰਹਿ
 ਗੁਲ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਮਨ ਚੇਤਿ ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਤੈਲੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ
 ਨਾਨੁ ਹਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹੀ ਭਗਤਿ ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਭ
 ਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਹਰੀ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਖਿਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਿਤ ਜਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁਹਰਿ ਰੋਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲਾ ਮੀਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ
 ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਪਾਨ ਕੀਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਰੀਥੀਏ॥ ੪॥
 ੪॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁ ਬਸਿ ਤਮਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥ ਮਾਹਰੁ ਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸਿ ਤਾ
 ਜਿ ਤੁਹਿ ਰਿਆਸ ਭੁਜੀ ਮਜੀ ਤਾ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਅਖਾ ਕਿਹ ਮਜੀ ਤਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਦਿ ਮੀਤਾ॥

॥ ਤੈਸਹਿ ਬਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਅਤਮ ਦੇਵਾ ॥ १ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਤੈਵੈ ਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮੈਗੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਾ ਦੁਨਾ ਮੁਢਿ ਚਰੈ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਪਾਲੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਕਰਤ ਰਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸਿਸਾਗ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦਇਠ ਲਾਯਾਏ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ
ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕਾ ਜੀ ਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੀ ਕਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ਅਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨ ਮਿਨਿ ਹਾਯਾ
ਦਇਆ ਕਰੁ ਪੁਤ ਦੀਨ ਦਇਆ ਯਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
ਰਗੋਪਾਲ ਮੈਗੈ ਸਿਭਾਏ ॥ ਗਹਿਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਠਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭਿ ਭੋਭਿ ਲੁਭਾ ॥ ਠਾਮਾ ਬਿਸਰਿ ਬਹੁ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ਗੋ ॥ ਗਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੀਰਘਿ ਸਤ ਕਿਵਰੁ ਭਗੋ ॥ ੧ ॥ ਪਉਲ ਪਾਲੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਹੀ ਗਾ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰੁ ਰਿਨ ਤਨਿ ਪੀਗਾ ॥
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਗੁਰੁ ਲਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੇ ਗੁਰੁ ਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤ
ਨਿ ਚਰੇ ॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤ ਜਲੇ ਅੰਕਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰੇ ॥ ਜਨਨਾ ਸਕਉ ਹਿਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗੇ ॥
੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਦੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਮੁਏ ਨ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਰਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਦੁ ਸ
ਪਾਲਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੂਰਿ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ ਤਿਨੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦ
ਰਗ ਪਵੈ ਮਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਿਉ ਵੈਖੈ ਸਦਹ ਜੁਗਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰੂਪਿ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਕੀ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮਾਲਾ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸੋਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਲਕਨੀ ਮਵਰਿ ਆਈ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥
੩ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੋਰੇਇ ॥ ਏਕੈ ਵੈਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋ
ਕੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮੈਰੇ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਉਲਿ ਮਾਸ ਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਮਉਲਿ ਮਾਗਾਇ ਗੁਲਗੋਬੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਹੁਤ ਮਕਰੁ ਹੁ ਬੀਚਗੁ ॥ ਤੀਪੁ ਭਸਾ ਚੇਲਗੋਪ
ਆਗੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋੜਿ ਹੋਰਿ ਦਾਸ ਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੈਖੈ ਹਜੂ
ਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਦ ਰਹਿ ਆਛੁ ਰੂਪਿ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾ ਲੈ ਭੋਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਤਮ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਨਕ

ਨਾਮਿ ਹੇਠਿ ਲਿਖਾਏ॥ ੧॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥
 ਰੂਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਖੇਇ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਭਗ
 ਤ ਸੇਹਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਰਤਾ ਅਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਸਾਚੈ ਪੈ ਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੇਜਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਵਿਚਹੁ ਉਮੈਖੇਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਪਵੈ ਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਸਦਾ ਸੀਤਿ ਸੁ
 ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸਿਤਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਗਵਿ ਗੁਲਗੁਵੀਂਦਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸੁਕਾ ਸੇਸਗਾ॥ ਅਗਨਿ ਕਿਸਨ ਜਲੈ ਵਰੇ ਵਰਾ॥ ੩॥ ਸੇਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬੈਠੈ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਸਹਿ ਰਿਭਾ ਲੋਚਿ ਤੁਲਾਵੈ॥ ਅਪਲਾ ਪਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ੪॥ ੫॥
 ੧੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਆਇ ਅਮੋਹੁ ਸਬ ਦਿਜਲਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸ
 ਫਲਿ ਉਦਿ ਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਗਿ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚ ਠ
 ਲੁਕੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਅਪੈ ਨੈਕੈ ਅਪੇ ਦੁਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਵੈ ਪੈ ਸਦ ਹਰਿ॥ ਛਾਵ ਪਈ
 ਛੂਲੀ ਬਨ ਗਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਿਗੈ ਸੇਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ
 ਗਵਈ ਵਿਚਹੁ ਜੁਠਿ ਭਰੀ ਤਿ॥ ਪਗ ਪੰਚਵੀ ਪਹਿ ਆਵਿ ਸਮਾਦਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਈ ਮੈਨਾ ਮਪਸਾਦਾ॥ ੩॥ ਆ
 ਪੇਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੇਈ ਪਰਹੋਗ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਇ॥ ਨਨਕਾ ਮਿਲੀ ਮੈਸ
 ਬ ਦੁਕ ਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੮॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਦ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੇ ਚੇਤੈ ਠਿਰ ਜੇ
 ਨਿਨਾਮੈ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕ
 ਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੋਸਾ ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਬ ਦਿਜਗ ਮਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਏ ਕਿਸਾ ਚੈ ਸਬ ਦਿ
 ਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ॥ ਸਾਦੁ ਪਿਆਇ ਨਿਦੀਖਹੁ ਜੁਗਿ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੁਗਿ॥
 ੩॥ ਏਕੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸਦੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਰਸੁ ਪਾਇਆ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਜੁਗਿ॥
 ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੁਗਿ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ॥ ੧॥ ਦਾ
 ਸਾਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਵੈ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਏਕੇ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿ
 ਤੁਸੇਵਿ ਮੈਸ ਦਾਸੁ ਹੋਇ॥ ਨ ਚਿਹ ਮੈਨਾ ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇਜਨ ਸ

ਚੇਜਿਨੀਸਾਦਪਛਾਲਿਆਆਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਲਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਮਨੁ
ਨਿਗਲੁਨਿਗਲਸਦੁਸੋਇ॥੩॥ ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਕੀਆਤਿਸੁਹਰਿਤੁਜਲੁ। ਸਾਚਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਏਭਾਸਿ
ਵਾਲੁ। ਹਰਿਗੁਰਚਖੈਤੰਸੁਪਿਰੋਇ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸਦੁਸੋਇ॥੪॥੮॥੨੦॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩
ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲੀਕਾਕਹਰਿਉਪਤੁ। ਸਾਚੀਬਾਲੀਨਾਮਪਿਆਗੁ। ਮਨਮੁਖੁਭੁਲੇਕਾਰੇਆਏ। ਨਵਹੁਭੁਲੇਜਨਮੁ
ਗਵਏ॥੧॥ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰਿਮਰਲਾਸਵੈਗੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਦੁਇਘਾਗੈ॥੧॥੮॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਭੋਜ
ਨੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ। ਮਨੁਨਿਗਲਸਦੁਗੁਲੀਗਹੀਰਾ। ਜੰਮੈਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੨॥
ਸਾਚਸੇਵਹੁਸਾਦੁਪਛਲੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਲੈ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਦੁਸੋਭਹੋਇ। ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਵੈ
ਸੋਇ॥੩॥ ਅਪੀਅਭੁਲੁਸਚਾਸਦੁਸੋਇ। ਹਰਿਸਭਿਭੂਲਹਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਇ। ਸਾਚਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਲੀ।
ਨਨਕਨੀਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੪॥੮॥੨੧॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਭਗਿਭੁਲਾਈ। ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੈਠਉਗਧਾਈ। ਬਿਸਟਾਕਾਕੀਕ੍ਰਾਬਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਾਈ॥੧॥
ਹੁਕਾਮੁਨੈਸੇਜਨੁਪਰਵਾਲਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਲਾ॥੧॥੮॥੧੦॥ ਸਾਚਿਰਤੇਜਨਪੁਰਿਗਿਧਿਪਾ
ਇਆ। ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਲੀਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋ
ਇ॥੨॥ ਏਭਨਾਮੁਤਾਰੇਸੀਸਾਗੁ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਗੁ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਪੁਰੇਗੁਰ
ਤੇਨਾਮੁਪਾਈ॥੩॥ ਸੋਬੁਏਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਜਿਨਾਇਕੁਜਾਤਾਸੇ
ਜਨਪਰਵਾਲਾ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਲਾ॥੪॥੮॥੨੨॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩
ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਆਪੋਆਪਵੈਸੈਮਨਿਆਏ। ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਪੀਗਾ। ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ
ਗੁਲੀਗਹੀਰਾ। ਨਾਮਹੁਭੁਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਈ। ਬਿਥਾਜਨਮੁਠਿਗਿਆਵਰਿਜਾਈ॥੧॥੮॥੧੦॥ ਬਹੁਕੇਖ
ਕਹਿਮਨਿਸੀਤਿਨੋਹੋਇ। ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਦੀਪਤਿਖੋਇ। ਸੇਵਭਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਲਿਆ। ਥਾ
ਹਰਿਜੀਦਾਘਰਮਹਿਆਲੇਆ॥੨॥ ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਮਗਮਾਪਾਗਾ। ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਗਾ।
ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈ। ਘਰਹੀਮਾਗਿ। ਸਦਗੰਗਿਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ ਅਪੀਕੇਗਕਿਛੁਕਰਲੁਨਜਾਈ। ਆ
ਪੇਭਵੈਲਾਈਮਿਲਾਈ। ਤਿਸਤੇਨੈਨਹੀਕੋਦੂਰਿ। ਨਨਕਨੀਮਰਹਿਆਭੁਗੁਰਿ॥੪॥੮॥੨੩॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਈ। ਗਮਨਮਗਸਿਰਹੈਅਘਾਈ। ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰ
ਕੇਪਾਪਿੰਜਾਹਿ। ਜੀਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਹਰਿਕੀਦਾਤੇਹਰਿਜੀਉਜਾਲੈ। ਗੁਰਕੈਸ

ਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਗੁਲ ਦਾਤਾ ਮੁਖ ਲੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਭਗਵੈ ਵੇ ਸਿਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨੇ
 ਈ॥ ਬਹੁ ਸੰਜੀ ਮਸੀਤਿ ਪਵੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਪਗਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਵੈ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਕਾਇ
 ਮਹਿ ਗਮਨਾ ਮਿਵਡਿ ਆਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਮੋਹਉ ਮੈ ਜ
 ਲਿ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਛੂਟੈ ਗਮਨਾ ਮਿਦੁ ਸਾਗਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਥਾ ਹਰਿ ਪਾਸਾ
 ਗਾਨ ਕਰ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਉਪਵਲਾਹਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੨੦॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਤੇਗ ਕੀ ਆਕਿ ਗਮਜੀ
 ਤੁ॥ ਦੇਹਿ ਬਜਾ ਪੀਆ ਦਿ ਮੰਤ੍ਰ॥ ੧॥ ਗੁਲਾ ਮਾਖੀ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਪਾਸਾ ਦਿਯਾ ਗੇਨਾ ਮਨੁ ਆਦਿ॥ ਕਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰੈ ਵਾਦਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਕੀਨੀ ਦੁਕਾ ਅਭਿਮਨੁ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਉਤਮੁ ਉਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ॥ ਨਨਕ ਵਖਾ ਲੈ
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੨੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬਸੰਤ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮ
 ਚਿਲਿਆ ਸਤਿ ਬੁਝੁ ਸੀਗੀ॥ ੧॥ ਤਮ ਸਾਚੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਇਤਮ ਨਿਮਚਿਲਿ ਮੈ ਭੁਇ ਮੈ ਅਨੰਦਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਸਭੁ ਮਾਖ
 ਵਖਾ ਲੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਤੈ ਏਕੇ ਜਾ ਲੈ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਨਕੁ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਆਖ ਲਵੇ ਖਲੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ
 ਤੋਹੋਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੨੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਸਭਿ ਜੁਗਤੈ ਰੇ ਕੀ ਤੋਹੋਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁ
 ਧਿ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਨਿ ਬਸੈ
 ਭੁਰੇ ਸਭਿ ਲੋਈ॥ ਠਲਾਹਿ ਠਲੀ ਮਹਿ ਗਮਨਾ ਮਿਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ
 ਮਨ ਮੁਖੈ ਉਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਈ॥ ਨਨਕਾਇ ਹੁਤਨੁ ਬਿਖਰਾ ਮਨ ਮੁਛਲੁ ਪ
 ਏ ਸੋਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੭॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿਗੁਲ ਗਾਈ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਈ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਇਆ ਦੂਜੈ ਦੇ
 ਾਈ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੈਥੈ ਪਾਕਰ ਮਕਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਰਾਸ ਦਾ ਬਿਲਾ ਲਾਈ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਘਰੀ ਠਹਿਰਾ ਵੈ ਨ ਟੈ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਈ॥ ਨਨ
 ਕਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਾਣਾਈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੮॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਬਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿਆ ਠੂ
 ਲੀ ਬਨ ਗਈ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਠੂਲਾਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਢੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲੀ ਸਬਦੁ ਸੁ

ਲਾਏ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ॥ ੨॥ ਛਲ ਛਲਾਯੋ ਜੀਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਅਪਿ ਬਸੰਤ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਰਿਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ੨੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਵਿਟਹੁ ਵਿਆਭਾਈ ਗੁਰਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬ
 ਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਯਾ ਹੀ ਸਦ ਅਪਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਲੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਮਨ ਮਿਚਿਤੁ
 ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਅਰੈ ਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਛਲੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਗਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਭਾਈ
 ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤੁ ਪੀਆਈ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਈਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵਰਮਨਿਆਈ॥ ੩॥ ਧੁਰਿ ਮ
 ਪੈ ਜਿਨ ਨੇ ਬਖਸਿ ਚਿਤੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਾਇ ਅਨੁਮਿ ਲਾਇ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਅਧੁਨੀ ਮੈ ਭਾਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੪॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇਆਪਿ ਭਾਈ ਜੀਨੇ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ
 ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੇਈ॥ ੫॥ ੧੨॥ ੧੩॥

ਗੁਰੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ਜਿਉ ਪਸਰੇ ਸੁਰਜ ਕਿਰਨ ਲਿਜੋਤਿ॥
 ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ॥ ੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿ ਅਸੁ ਬਥਾਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਿਲੀ ਮੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਇਕੁ ਪਗਵਹੇਈ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਹਰਿ ਮ
 ਭਗੁ ਪੁਰਿ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾ ਲਹਿ ਦੂਰਿ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਭੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਕਰੇ ਸੁ
 ਰੇਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਰੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਸਦੇ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦ
 ਗਖਿ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਚਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੁਖ ਭੀਜਿ ਪੜੁ ਪਾਈਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁ
 ਲ ਪਭ ਕੇਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਖਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਠਿ ਮੈ ਮੁਏ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸਿਧਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਵਲਾਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਉਦੁਖ ਭਾਗੇ॥ ੪॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਨ
 ਕੁਤੁ ਠੀ ਮਿਲਿ ਆ ਬਨਵਾਈ॥ ੫॥ ੨੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ਰਮਨਾ ਮੁਰਤ ਕੇ ਠੀ ਗਵ ਮੰਦਰਿ ਏਕੁ ਲਕਸ਼ੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਖੇ ਜੀ ਮੈ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਾ
 ਪੈ ਸਾ ਪੁਜਨ ਦੇਹਿ ਲਾਇ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਤਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਚੋਰੀ ਮਾਇ ਲਾ
 ਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਮਨਾ ਮਪਨੁ ਹਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੈ ਜਪੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਪਨੁ ਸਾਬਤੁ ਗਸਿਉ ਬਰਿਆ॥ ੩॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉ
 ਪਵ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਹਿਮਾਇ ਆਮਾਇਆ॥ ਸਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਾਤਿ ਪਾਈਆ ਮਾਗੀਆ ਨ ਅੰਧੇ ਰਗਵਾਈਆ॥ ੪॥

ਜਗੀਤਖ ਜਗ ਦੀ ਸਗੁਸਾਈ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਰਿਚੈ ਹਰਿ
ਲਗਾਵੈ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੩੩॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਤੁਮਰ ਨੁਪੁਰ ਖਵਰ ਅਗਮ
ਗੁਸਾਈ ਅਕੀਰੇ ਕਿ ਰਸ ਤੁਮਨ ਛੇ। ਹਰਿ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਭਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਸਾ ਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਹਮ ਬਨ
ਛੇ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿ ਪਛੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਯਾ ਵਿਖਾ ਮਲੁ ਭਰਿ ਮਾਮਿਲਿ
ਸੰਗਾ ਤੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨ ਛੇ॥ ੧॥ ਠਹਉ। ਤੁਮਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਪਿਤਿ ਤਪਈ ਛੇ। ਨ
ਰਿਕੀ ਚਿਸ ਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਨ ਛੇ॥ ੨॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਧਿਆਵੈ
ਸਾਭਿ ਪੁਰੇ ਮਨਸਾ ਤੇ ਨ ਛੇ। ਸੇਧੀ ਨਿਵ ਰੇਵਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿਹਰੇ ਉਹ ਛੇ॥ ੩॥ ਹਮ ਦੀ
ਦੇ ਦੀ ਮ ਬਹੁ ਤੁਮ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਛੇ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੁਰੇ ਹਮ ਕੀ
ਏ ਪਰਿਤਪਈ ਛੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਮੇਰਾ ਇਕ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਗਿਤ
ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਰੀਧੋ। ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਰਸ ਕਿ ਪਰਿ ਚਿਥਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਾਯਾ ਬਿਲੀ
ਧੋ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਮਹਰਿ ਬੀਧੋ। ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਸਾ ਤੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ
ਨਗਰੁ ਹੀਧੋ॥ ੧॥ ਠਹਉ। ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਬੀਧੋ। ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਾਧੀਧੋ॥ ੨॥ ਜਨ ਜਪਿ ਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੋ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨੀਧੋ॥ ੩॥ ਹਮ ਰੇ ਕਰਮਨਾ ਬਿਚਰਹੁ ਕੁਰਤ ਮ
ਪੈ ਜਗ ਧਰੁ ਅਪਨੀਧੋ। ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਲਿਖਿਨ ਉਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਪਈਧੋ॥ ੧॥ ੨॥ ੫॥ ੩੫॥
ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਤੇ ਲੁਘੈ ਨਹੀ ਵਾਸ ਪਾਈਐ। ਗੁ
ਰਿ ਅੰਕ ਸੁਸਬਦ ਦਾ ਗੁਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿਪਿਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਲਿ ਵਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਮੇ
ਲਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ। ਹਉ ਮੈ ਰੇ ਗੁਗਾਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਠਹਉ। ਪ੍ਰ
ਰਿਤ ਨਲਾਯ ਬਹੁ ਮਲ ਕਲਾ ਦੇ ਮਨੁ ਭੂਮਿ ਆਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ। ਜਿਉ ਚਿਤਾ ਕੁ ਪੁਰੁ ਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੇ ਤੇ
ਉਸਤਿ ਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਜਿਨਾ ਮੈ ਸਾਸ ਤੇ ਗੁਰਸਾ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਨ ਰਜੀ ਵਾਈ
ਐ। ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉ ਡੀਥ ਦਲੈ ਜਾਈਐ॥ ੩॥ ਮਪੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਈਐ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਲ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਈਐ॥
੧॥ ੧॥ ੬॥ ੩੬॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਆਵ ਲਜਾ ਲੁਭਾਇਆ ਦੁਖਾ ਬੀਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨੁ

ਖਸੁਈਸੁਵਾ॥ ਅਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਚੈਤਿਅਜੀਅਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁਵਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਰਉਮੈਅਮਤ
 ਮੁੰਦੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਭੰਦੁ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧ
 ਦਇਅਕਰਿਮੇਲੁਸਰਟਾਗਾਤਿਸਾਧੁਪੰਵਾ॥ ਅਮਰੁਥਦੇਪਾਥਰਕਾਛੇਲੇਪੁਭਤਮਦੀਨਦਇਅਲ
 ਦਖਭੰਦੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਉਸਤਤਿਪਾਠਹਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਚੁਧਿਯੰਦੁ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੈਹਮਪੀਤਿਯਗਨੀਹਮਹਰਿਵਿਦਹੁਪੁਮਿਵੰਦੁ॥ ੩॥ ਜਨਕੇਪੁਰਿਮੋਨਕਥਹਰਿਪਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿ
 ਲੰਵਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਪਰਿਤੀਅਨਦੁਭਇਅਰੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਚਿਹਰਿਭੰਦੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ੩੧॥

ਗੁਰੁਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਗਾਅ
 ਜੁਹਮੈਰੈਗਲਚਗਾਅਜੁਹਮੈਰੈਮਠਅਨੰਦਾ॥ ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਅਜੁਹਮੈਰੈਗਿਰਿਬਸਿਤ
 ਗੁਨਗਏਪਭਤਮਥੇਅੰਤ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਜੁਹਮੈਰੈਥਨੇਫਾਗਾਪੁਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾਰੇਲੀਕੀ
 ਨੀਸਿਤਸੇਵਾਹੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਚਿਅਤਿਅਨੁਪਾਸੁਕੈਨਾਰੀਛਾਵਪੁਪਾ
 ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਅਹੋਇ॥ ਸਦਬਸਿਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਬਿਰਖੁਜੂਪੈਪਾਰਜਾਤਾਫੂਲਲਗੇ
 ਫਲਰਤਨਭੀਤਿ॥ ਤਿਪਤਿਅਘਨੇਹਰਿਗੁਲਹਗਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੮॥
 ਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੨ ੨ ਟਵਲੀਸਨਮਾਲਹਟਕੀਤਾ॥ ਜੁਆਗੀਜੁਏਮਹਿਚੀਤਾਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲ
 ਖਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਅਪਨੈਗੋਗਸਭੁਕੇਰਚੈ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁ
 ਤਿਤੁਲਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਮੇਘਸਮੈਮੋਗਨਿਗਤਿਕਾਗਾ॥ ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਗਾਮਾਤਾਥਰਿ
 ਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥ ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੇਜਨੁਮਾਸਾਰਲਦੇਖਿਸੁ
 ਰੋਚਿਤਉਲਾਸਾਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਪਨਪਿਆਰਾ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਅਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਰਬਰੰਗਇ
 ਕਰੰਗਮਾਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹਨਿਪਨਾਨਕਗੁਰਜੀਸੁਕਰੇਦਾਨਾ॥
 ੪॥ ੨॥ ੩੯॥ ਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੩ ੩ ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁਗੁਰੁ
 ਦਇਅਲਾ॥ ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ ਤਿਸੁਸਦਬਸਿਤਾਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਗਿਰਿਤਕੈ
 ਬਸਿਤਗੰਗੀ॥ ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਪੁਨੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਉਲਿਮਨਾ॥ ਗਿਅਨੁਕਮਾਈਐ

ਪੁਛਿ ਜਨੀ ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿ ਸੁਸਾਧ ਸੋਗੁ ਸਦਧੀ ਅਨੀ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਹਿਰੇਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿ ਨ ਭਉ ਪਇਆ
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿ ਸੁਭੁ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕੀਤੀ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦਥਾਇ ਸਿਈ ਨਿਰਚਲੁ ਸਾਚ ਗਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋਥੇ
 ਜੇ ਏਕ ਪੀਤਿ ਦਸਨ ਪਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਸਨ ਜੇ ਮਾਲਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੁਰ
 ਬਲਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਜੀਅ ਪਲਤ ਮੀਧੰਦੀਨਾ ॥ ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ
 ਕੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਪਤ ਮਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮ ਕਾਰ ਲਾਕਰ ਲ
 ਜੋਗ ॥ ਹਉ ਪਾਵਉ ਭੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਗ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਾ
 ਸਾਗ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਗਲਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਗ ॥
 ਜੇ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਦੇਹਿ ॥ ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸਮੁ ॥ ਸਦਰਿ ਦੈ ਜਪੀ ਪਤ ਤੋਰਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਦੂਜ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਗੁ ਰਖਿ
 ਯੋ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਪਤਮੀ ਤਮ ਮੇਰੇ ਸੀਗਈ ॥ ਜਿਸ ਦਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਿਆਈ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਯਾਵਹੁ ਤਿਸ ਹਿਯੋ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮ ਪਨ ਅਧਾਗਮਨਾ ਜੀਉ
 ਪਨ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਪਨ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਗਿਰ ਦੇਵ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖਨ ਲਹਿ ਭੇਵ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ
 ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਠਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੋ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ
 ਕਉ ਨਹੀ ਖੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਹੀ ਭੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਕਉ ਨ ਉਪਾਤੇ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ
 ਈ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਪੁਰਹਿ ਚਿਸਮਾਈ ॥ ਨਨਕੁ ਜਾ ਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਮਿਲਿ ਪਲੀ ਜੇ ਉਹੇ ਬੂਟਾ ॥ ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉ ਮੈਛੂਟਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਦਾਸੇ ਪੀਰੀ
 ਗਾ ਤੈ ਸੇ ਉਪਰਨ ਗੁਰ ਘੀਗ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪੁਰ ਦੇਨ ਹਗਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਸਕਾਗ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥
 ਜਿਸ ਦਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਪਸਿ ਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬਰ ਮੰਗੁ ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰ
 ਧਰਿ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇੜ ਸੋ ਤੇ ਖੇਦੁ ਸੁਪੀਖਾ ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਲਾ ਮਨੇਕਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ
 ਮਨੁ ਮਾਘ ਨਹਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥ ੩ ॥ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੇ ਚਰਲ ਸੇਵਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਉ
 ਪਾਠ ਲਏ ਤੋਰਨਾਮੁ ॥ ਨਨਕ ਪਾਇ ਚੈ ਇਹੁ ਨਿਯਨੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ
 ਤੁਮ ਬਰਦਾਤੇ ਦੇਹੋ ॥ ਜੀਅ ਪਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਠੋ ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੋ ਭੋਜਨ ਪਸਾ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁ ਨਾਇਕੁ ਗੁਰੁ
 ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੇ ਸਾਗ ॥ ਤੁਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਦਇਆਗ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਾਪਨਤ

ਪਨਕਮਕੀਤੀਅਵੈਨਹੀਕਛੁਰੀਤੀ। ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕਾਨਮਤੇਰੇਕੀਚਰਉਟੇਕਾ॥ ੨॥ ਸਰ
ਬਕਲਾਪਭਤਮਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਅੰਤਪਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨਾ। ਅਗਮਅਗਮਉਚਰਤੇਉਚਾਅਥੇਰੇਤਮਬ
ਹੁਤਮੁਚਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਤੁਪਿਆਇਆਸੇਗਨੀ। ਜਿਨਤੁਪਾਇਆਸੇਪਨੀ। ਜਿਨਿਤੁਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀਸੇ। ਸਿਤਸ
ਰਹਿਨਕਪਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ। ਤਿਸੁਅਗਧਿ
ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ। ਤਿਸਕਾਚਕਰੇਹਿਠਿਰਿਚਮੁਨਾਗੇ। ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਗਿਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਗੇ॥
੧॥ ਏਵਰਭਾਰੇਹਿਜਿਸੁਪੁਲੀ। ਸੋਪਏਇਹੁਪਦਨਿਰਬਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰ
ਥਾ। ਕਛੁਨਹੋਈਪੁਰਨਅਰਥਾ। ਅਦਸਸੇਵਾਖਰੀਦੇਹੋਈ। ਸਾਪਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਜੇਲੋਕੁਰਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ। ਸਾਪੁਸੰਗਤੇਗੁਰਹਿਬਤਾਈ। ਉਰਜਪੀਅੰਕੇਵਲਨਾਮ। ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥ ੩॥
ਜਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ। ਸਰਬਪਿਆਨਮਹਿਏਕੁਪਿਆਨੁ। ਹਰਿਕੀਰਤਮਹਿਉਤਮਪੁਨਾ। ਨਨਕ
ਗੁਰੀਮਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੬੫॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤਹੋਈ। ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੋਸੋਈ। ਜਿਸੁਅਗਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕੇਹੋ। ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਹੋ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮ
ਚੋਲਿਗਮਰਾਮ। ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਜਿਸਕੇਪਾਰੇਪਗਦਿਅਕਾਸੁ। ਘਾਟਿਘਟਿ
ਜਿਸਕੇਹੋਪਗਾਸੁ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਈ। ਅੰਤਕਾਲਿਠਿਰਿਠਿਰਿਰੇਗਈ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰ
ਮਹਿਉਤਮਪਰਮਾ। ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕੈਉਪਰਿਕਰਮਾ। ਜਿਸਕਉਚਾਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ। ਸਿਰਸਭਾਕੀ
ਲਗਹੋਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਨੁ। ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਤਿਧਨੁ। ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕਰੀਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈ॥ ੪॥ ੯॥ ੬੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫
ਮਨਤਨਭੀਤਹਿਲਾਗੀ। ਪਿਆਸਾਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੁਰੀਮੇਰੀਆਸਾ। ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਪਸੀਗੀ। ਨਾਮੁਜ
ਪ੍ਰਚਿਤਹਿਨਾਮਗੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤਬਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਜਸੁਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਰਲਕਰਲਾ। ਮੋਹਿਅਨਾਥਪਭਤੇਰੀਸਰਲਾ। ਜੀਅਜੀਤਤੇ
ਰੇਆਧਰਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਯੋਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਭਵਖੰਡਤਦਖਨਾਸਦੇਵਾ। ਸੁਰਿਨਗਮੁਰਿਜਨਤਾ
ਕੀਸੇਵਾ। ਧਰਦਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ। ਤੇਗਦੀਆਸਭਿਜੀਤਖੀਰਿ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇ
ਆਲਾਅਪਦੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਗਲਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਨੁ। ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ ੪॥
੧॥ ੬੭॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਗੀਸਭਗਏਪਾਪਾ। ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸਿਤਾਪਾ। ਹੋਬਿੰਦਜਪਤ

ਸਤਿਮਿਟੇ ਅੰਧੇਗਾ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾ ਹਿਠੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰੈਗਾ ਮਹਿਗਾ ਸਿਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸਿਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਅਉ ਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹਗੋ ਬਿੰਦੁ ਭਗਤੁ ਸੇਪਨਿ ਦੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਉਦਿ ਅਨ
 ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਸੋਭੇਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸਿਗਾ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪੁਰ ਕਰ ਲਾਗਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪੁਰ ਕਰ ਜਾ ਸਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿ ਅਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੁਗਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਜੁਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧
 ੪੮ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ॥ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ ਪੁਰਖ ਵਲੇ ਮਾਈ
 ਬਾਪਾ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖਸਮੁ ਪਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਲਾਈ
 ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੀਠਿ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਲੇ ਜਨ ਪਭਿਆ ਪਿਰਖੇ ॥ ਦਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸਦਿ ਸਿਤਰੈ ਰੋਧਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤੁ ਚਿਨਾ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ਚਿਓ ਮਾ
 ਪਲਾ ਬੀਜਿਆ ਅਪੀ ॥ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖ ਵਾਲਾ ਅਪਿ ਜੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਚਿਨ ਸਕਾ ਸਿਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ
 ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਾ ॥ ਅਖੰਡ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਪੁ ॥ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਈ ॥ ਨਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰ
 ਲਾਇਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੪੯ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰ ਤਦੁ ਪੁਗਾਇਆ ॥ ਪਰਬੁ ਹੀਮ ਪੁ
 ਰਿ ਕਰੀ ਮਾਈਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਨਕ ਗਮਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗੁ ਤਿਸੁ ਹਵੀ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰੇ
 ਚਿਤਿ ਅਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ॥ ਬਿਯਾਲੀ ਤੀਸ ਕਤੁ ਛਿਡਿ ਛਿਡਿ ਰਿਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਪਨ ਵੰਤ ਜੀ
 ਨਹਿ ਪੁਰੁ ਗਾਸੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿਨਾਸੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ
 ਪਿਆਈਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਚਿਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰੋਈ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਜਾਲਿ ਥਾਇ ਮਹੀਅ
 ਾਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਿਪਿਨ ਵਨਿ ਪਿਏਗਾ ॥ ਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ
 ਜਿਸੁ ਨਾਮ ਦੇਹਾ ॥ ਪੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਨਕ ਕਮਲ ਪਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੫੦ ॥
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ॥ ਸਗਲਾ ਏਛਾ ਜਪਿ ਪੁਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਗੀ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰ ਵਹੁਗੋ ਬੀ
 ਦੈ ਰਵਲ ਜੋਗਾ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰੇ ਮੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਭੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥ ਅਪਲਾ
 ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਪਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਵੀ ਗਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਈ ਮੇਲੇ ਪੁਰ ਸੁਖ ਪਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾ ਅਵਗ
 ਲੁਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰ ਨਨਕ ਚਰਨ ਪੁਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੫੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ
 ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਉ ਮਿਚਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੀਗਾ ॥ ਕ

ਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਜਨਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰੋਤੇ ਰਿਨ ਮੰਗਿ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਗਟੇ ਗੁਪਲਾ ਲਕਿਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥
 ਏਨਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆਸਾਪੁਗਿ ਨਿਤ ਦੈਖੈ ਸੁਆਮੀ ਰਜੁਗਿ ॥੩॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ ॥ ਨਨ
 ਕਪੁਰਕਿਰਪਾਭਈ ॥੪॥ ੧੫॥੫੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ
 ਕਰਬੀ ॥੧॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜਾਗਿ ਹਿਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਦੀ ਅਏ ਕਲਿਆਲ ਗੁਪਜੀਪਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥
 ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਜੋਗਸਿਤਾਪਕਟੇ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਰੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਗ ਜਪੇ ਨਉ ॥ ਸਭਿ
 ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਚਲ ਗੁਣਗਾਇ ॥੩॥ ਨਸਕਭਗਤ ਭਈ ਗੀਤਿ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਜਪਨੀ ਤਨੀਤਿ ॥੪॥ ੧੬॥੫੩॥
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਾਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਪੁਰਾਕੀ
 ਆਮੀ ਮਤ ਨ ਮੁਰਿ ਦਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਕੀਚਾਰਿ ਚੀ ॥ ਬਾਹਪ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ
 ਨਿਸਤਾਰਿ ਚੀ ॥ ਨਾਪੁਰਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਦੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਅਪਿ ਕਰਹਿ ਅਪਿ ਕਰਦੈ ਰ
 ਠਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਸਕਉਧਾਰੇ ॥੪॥ ੧੭॥੫੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿ ਬਸੰਤ ਰਿੰਡੇ ਲਮਲਾ ੫ ੫੨੨ ਰੋਇ ਇਕੜੀ ਮਿਲਾਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਿਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਰਹਿਨਾ ਮੈ ਕੋਰੇ ਵਹੁ ਜੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ
 ਚਾਲਹੁ ਥੀਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੰਤਕਾ ਲਿਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਗ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਤਮਚਉ ਪ
 ਵਿਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤਮਸਾਗੀ ॥ ਕਮੁਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਮੈ ਸੀਖੇ ਲਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਇਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ
 ਪਰਭੁ ਤੇ ਸੇਏ ਹਰਿ ਅਗਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਉਲੀਘਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਠਹਉ ॥
 ਪੇਖੇ ਲੈ ਆਪੇ ਦੈਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਨ ਰਖੇ ਲੈ ਸੋ ਜੀਏ ਬਾਜੀ ਪਰਿਆਇਆ ॥
 ੪॥ ੧॥੧੮॥੫੫॥ ਬਸੰਤ ਰਿੰਡੇ ਲਮਲਾ ੫ ਤੇਰੀ ਕੁਦਗਤਿ ਤੂਰੈ ਜਾਲਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜ
 ਲੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਤੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਬਨੁ ਸੁਹ
 ਵਾਸਦਾ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਗਤੇਰੇ ਆਪਾ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੋਰੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤ
 ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਤੁਝ ਭਵੈ ਜਿਸਨੇ ਤੂਰੈ ਗੁਪਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂਝ ਦਾਤਾ ਤੂਝ ਦਾਤਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
 ਤੂਸ ਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਲਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਮੇਰੇ ਚਰਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ

ਤੇਰੇ ਭਾਣਾ ਕਰਨ ਨਕ ਛਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਜਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੯॥ ੫੬॥
 ਬਸਿ ਤਿਹੋ ਭੋਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੁਝੈ ਭਗਿਆ ਬਿਆਪੀ ਮਹੀ ਮਨੀ ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਬ
 ਹਮ ਪਭਧਨੀ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਸਤਾਰੁ ਨਿਗੁਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਪਿ ਚਿਪ ਗਲੁ ਉਪ ਭਭੈ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜ
 ਨੀ ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋਗੀ ਰਾਤੇ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸੇ ਗਨੀ ॥ ੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਇ ਨ ਕੋਈ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀ
 ਮੈ ਗੁਰਬ ਚਨੀ ॥ ੧॥ ੩॥ ੨੦॥ ੫੭॥

ਬਸਿ ਤਿਹੋ ਭੋਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਖੁ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲ ਲੇ ॥ ਮਹਿ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮੀ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਧਨ ਬਾਸੁ ਕੁਝ ਲੇ ॥ ਇਕ
 ਰੇ ਸੁਕਿ ਕਹੁ ਲੇ ॥ ਬਸਿ ਤੁਹਿ ਤਿਆਈ ॥ ਪਰ ਫੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਅਥ ਕਛੁ ਆਇ ਚਿਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵ
 ਹੁ ॥ ਅਨਹੁ ਤਿਨ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਮਤ ਭਗੀ ਮਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀ ਸੁਮਸਤ ਕਿਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮ
 ਨਹੁ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ੫੮॥

ਗੁਰ ਬਸਿ ਤਿਹੋ ਭੋਲਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅੰਘਰੇ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਗੁ ਕਉ ਆਨਾ ਮੁਨੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗੈਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਅਭੈ ਚੀਤਿ ਮਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ
 ਟੂਟੀ ਟੂਟੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਯੋਗੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਹੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੁ
 ਕਾ ਮੁਖਿ ਪੇਗਿ ॥ ਬਰਖਾ ਸਿਥਾ ਲੀਓ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦਹੇਗਿ ॥ ਮਾੜ ਕੁੰਦ ਤੇ ਪਰਿ ਚਕੁਟੇਗਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀਚੇ
 ਗ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗਲਾ ਗਉ ਤੇਗ ॥ ਨੀਮਰ ਤੇ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਚਿਰੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਦੁਗਾਇ ਚਲੈ ਸੋਚੇਗੁ ॥ ੩॥ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਮੰਚਾਇ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ
 ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਸਿਪੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪॥ ਕਾਮ ਨਿਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੁਲ ਮੀਰੇ
 ਸੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗੋਸੇ ਤੇ ਤੇ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਕੀਨਾ ਸਿਉ ਹੋਗੁ ॥ ੫॥ ਕਾਪ ਪ੍ਰਪਤਿ ਗਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥
 ਮਾਈ ਫੁਲੀ ਭੂਖਾ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਅਸਾਮਨ ਸਾਥੋ ਪੈਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੁ ॥ ੬॥ ਗਾਛੁ ਹੁਪੁਰੀ ਰਾਜ ਕਾ
 ਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਲੁ ਹੁਸਦੈ ਤੁਸਵਾਰਿ ॥ ਪਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਸਾ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਿ ਵਾਰਿ ॥

੧॥ ਮੇਰੇ ਨਿਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿਪਦਾ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚੇ ਚਾਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ
ਸੋ ਤੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਇ ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਸਿਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਥ ਪਲੁ ਭ
ਨ ਉਥਿ ਖਮਾਇ ॥ ਨਰ ਮਸਕਿਰਦੀ ਸੈਏ ਕਭਾਇ ॥ ਜੇ ਉਮੀਨ ਕੰਡਾਈ ਅਕੀਰਿ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਸ
ਝੁਲਿ ਸਾਚਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰਾ ॥ ਬਿ
ਲਾ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਯਾ ਜਿਉ ਠਾਸ ਸਿਕਾ ਮਹਾਗਾ ॥ ਕਵਿ ਬੀਪ ਨਿਬਾਧਿ ਚਿਸੀ ਸਮਾਗਾ ॥ ੨॥ ਮਨੁ
ਮੁਗਧੈ ਦਾਦੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਗਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨਾ ॥ ਤਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤੀ ਨ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸ
ਖਾਈ ਗੁਲਾਬੀਨਾ ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਕਿ ਰਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ ਤੂ ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਆਪਿ
ਰਾਖੁ ॥ ਪਰਿਧਰ ਲਦੈ ਖੈ ਜਾਈ ਮਾਪਿ ॥ ੪॥ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥
ਅਵਗਲ ਢੇਡ ਉਗੁਲ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗਤਾ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੀਆਇ ਮੈ ਮਤਿ ਉਤਮੇਰ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਸਿਰਮਾ ਲੁਹ ਉਮੈ ਕਢੈ ਪੋਈ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਬੀਪਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨ ਮੁਖ ਖਾਏ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੬॥ ਮਨੁ
ਰਿਕੈ ਭਲੈ ਮਾਏ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਉ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਸਭ ਤਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ਮਤਿ ਮਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੇਟ ਉਠਾ ਕੁਕੁ
ਸਬਦ ਮੀਰੀ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ॥ ੮॥ ੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਜੀ
ਸੁਨਹੋਇ ॥ ਏਕ ਤੁਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਸਮਾਈ ॥
੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਯਾਯਾਈ ॥ ਵਿਠਾ ਕੇ ਚੀਨ ਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਯਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਦ ਵ
ਖਾਇ ਕਹਹਿ ਏਕ ਕਹੀਐ ॥ ਚਿਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਕਿਲਿਯਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜੀਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਣੁ ਕਯਾ
ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਪਰੀਆ ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਨੁ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ
ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਈ ਜਾਲਾ ॥ ਏਕੋ ਪਰਮੁਦੈ ਵੈਸਦੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪੁਰਾਤਨੁ ਗਿਯੁ ਗਿਯੋਈ ॥ ਅ
ਨਹਿ ਦਿਗਤਾ ਏਕਾ ਲਿਵਤਾਗ ॥ ਚਿਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਅਲਖਾ ਮਪਾਗ ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬ
ਖਾਈ ਰੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰੀਆ ਤਿਭਵ ਲਸਹੁ ॥ ਚਿਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੋ ਕਾਹੁ ॥ ੫॥ ਏਕਾ ਮੁਗਤਿ ਸਾ
ਚਨਾਉ ॥ ਤਿਸੈ ਨਿਬਛੈ ਸਾਦੁ ਸਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਲਾ ॥ ੬॥ ਏਕ
ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਰੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗਿਰਤਾ ਜਗੁ
ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੭॥ ਏਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਭੁਗ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ

ਜਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੮॥ ੩॥ ਬਸਿਤਮਲਾ ੧ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਨਪੈ
 ਪਗਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਲਾਗੈ ਬਾਗਾ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲੇ ਮਗੈ ਐਕਰ ਤਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪੀਤ ਮੇਕੇ ਕਰੈ ਨਸਾਗਾ ॥ ੧॥ ਸਭ ਉਤ
 ਮ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਯੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥ ੧॥ ਠਹਰਿ ॥ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਗਾ ॥ ਕਿਉ
 ਦੁਖੁ ਦੁਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੇਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੁਖੁ ਪਲੇਗਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇਰਾ ਭੁਗਮੇਗਾ ॥ ੨॥ ਰੇ ਗੁਰੁ ਵੇਰੁ ਕਿ
 ਉਥੀ ਪਉਧੀ ਗਾ ॥ ਰੇ ਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਸੇਕਾ ਦੇਖੀ ਗਾ ॥ ਮੈ ਅਵਗਲ ਮਨਾ ਹਿਸਰੀ ਗਾ ॥ ਦੂਢ ਤਖੈ ਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰੀ
 ੩॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾ ਭੁਰਿ ਨਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਗਾਖਿ ਤਿਵੈ ਰਹਉ ॥ ਜਗੁਰੇ ਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦੇਖਉ ॥ ਹ
 ਰਿ ਨਿਗਾਇ ਲੁਨਿ ਮਲੁ ਨਉ ॥ ੪॥ ਘਰਨ ਹਿਘਰੁ ਜੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮ ਹਯੋ ਸੇ ਮਗਾਈ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ
 ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਮੈ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥ ੫॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗਤੇ ਰਹਿ ਨਿਗਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰੇ ਗੇਲਿ ਵਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੁਖ ਭਾਗਾ ॥ ੬॥ ਗੁਰਿ
 ਦੀ ਆਸ ਦੁਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਉ ॥ ਸਭ ਜੀ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ ਅਪਲੇ ਕਰਿ ਗਾਖੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਹੋਇ ਸੁਤ
 ਸੁਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੭॥ ਰੇ ਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੇ ਗਵਿ ਅਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਵਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭਾਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਚੇ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿ ਮਤੀਤਾ ॥ ਨਸਕਰਾ ਮੁਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ੮॥ ੪॥ ਬਸਿਤਮਲਾ ੧ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੁ ਲੋਗ ਗਾਥੀ ਜਾ
 ਹਿ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋ ਗੁਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮੁਕੇ ਕਹੇ ਬਿਸਾਰਿ ਚਿਤੈ ਗਮਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਤੇਰੈ ਅਵੈ ਕਮਾ ॥ ੨॥
 ਠਹਰਉ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਿ ਤੁਮ ਕਰਹੀ ਚਾਗਾ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿ ਗਪਾਇ ॥ ੩॥ ਕਿ ਆਹਉ ਆਖਾ ਜਾ ਕਛੁ ਨ
 ਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰਾਇ ॥ ੩॥ ਕਾਹੇ ਮਲੁ ਦਰ ਬੁਝੈ ਖਿਗਰ ਬਿਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੇ ਕਛੁ ਨ
 ਹਿ ॥ ੪॥ ਪੰਚਮਾਹਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਈ ॥ ਜੇ ਗਜੁ ਗਤਿ ਕੀਏ ਪੈਈ ॥ ੫॥ ਹਉ ਮੈ ਪਖਰੁ ਤੇਰੇ ਮੈ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇ
 ਤਹਿ ਮੁਕੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥ ੬॥ ਮਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਜਮਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿ ਮੁਕੇ ਚੇਟ ਪਾਹਿ ॥ ੭॥ ਗੁਰ ਸ
 ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚ ਜੋ ਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਈ ॥ ੮॥ ਜਿਨੇ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਹਿ ॥
 ਮਨੀ ਮਸਾਲੀ ਮੁਕੇ ਜੋ ਗੁਨਾਹਿ ॥ ੯॥ ਗੁਲ ਨਨ ਭਵੇ ਲੈ ਭਲੀ ਬਾਲੀ ॥ ਤਮਰੇ ਹੁਜਾਖੇ ਲੇਪੁ ਪਛਾਇ ॥ ੧੦॥ ੫॥
 ਬਸਿਤਮਲਾ ੧ ਦੁਬਿਧ ਦੁਗਾਤਿ ਅਪੁਲੀਕਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗੈ ਮਾਝਿ ਗੁਬਾਗ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁ ਲਾ ਅੰਧੁ
 ਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰ ਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗੁ ਮੁਨ ਭਾਗੈ ॥ ੨॥ ਠਹਰਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਲੇ ਗੁਰਮ ਤਿਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੁ ਭ
 ਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩॥ ਲਖ ਚਉ ਗਸੀ ਹਜੈ ਤਉ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕਰ ਭਾਲੇ ਸਿਗਾ ਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪॥ ਸਗ
 ਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਮਚਾਗਾ ॥ ਸੇਸ ਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਕਰ ਭਾਲੇ ॥ ਬਖਸਿ

ਲੀਏਨਹੀਜਾਕਾ ਲੋ॥੫॥ਸਿਰਕੈਰਿਚੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਦਕਾਇਆ॥ਦੀਥੇਮੁਤਾਜੁ ੫੪੦
 ਬੇਅੰਤਅਪਗਾਜਚਿਪਤੀਜੈਕਰਲੈਰਾ॥੧॥ਨਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥
 ੮॥ਦੀ॥ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇਭਵਰਾਭੂਲਾਬੋਲੀ॥ਆਪੇਸਿਗਤਿਸੀਤਮੋਲੀ॥੧॥ਮੈਸੀਭਵਰਾ
 ਬਾਸੁਲੋ॥ਤਰਵਰਾਭੂਲੇਬਨਹੋ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੀਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇਰਵੇਸਥਾਇਥਾਪਿ॥੨॥
 ਆਪੇਬਛੁਰੁਗਉਖੀਗੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰਥੀਮੁਸਰੀਗੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਲੀਕਰਲਹਾਗੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀ
 ਚਾਗੁ॥੪॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਲਹਾਗੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਮਸਿਖਦੇਇਅਧਾਗੁ॥੫॥ਤੁਸਰਸਾਗਰਗੁਲਾ
 ਗਰੀਗੁ॥ਤੁਅਕਲਾਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹਿਗੁ॥ਦੀ॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਕਰਲਜੋਗੁ॥ਨਿਰਕੇਵਲੁਗਜਨਸੁਖੀਗੁ ੧
 ਨਨਕਪਾਪੇਰਿਨਾਮਸੁਆਦੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪੀਤਮਜਨਮੁਥਾਦੀ॥੮॥੧॥ਬਸਿਤਿਰੰਡੇਲਾਮਹਲਾ ੧
 ੫੪੨ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਰਿਕਰਿਮਹਲਾਤਿਚਰਿਥਹਾਈ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਥਿਦੇਈਏ
 ਕਾਏਕਾਵਾਗੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਪੁਦੁਦਨਮਪੈਮੈਸੀਸਕਤਿਤਮਾਗੀ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਾਸਕ
 ਰੁਪਾਵਭੁਤੇਗਧਮੁਕਰੇਸਿਕਦਗੀ॥ਪਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਗੀ॥੨॥ਨਾਸਾਭੁਰੁਹੈ
 ਠਿਰਿਮੰਗੈਨਾਦਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ਯਦੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲਪੈਰਿਯੁਹਗੀ॥੩॥ਪੁਜੀਮਾਧਵੈਨਿਤਮੁਦ
 ਗਰਪਾਪੁਕਰੇਭੋਵਗੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤਮਾਗੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਯਹੁਕਰੀ
 ਮੈਸੇਖੀਆਈਵਾਗੀ॥ਦੇਵਲਾਦੇਵਤਿਅਕਰੁਲਾਗਾਮੈਸੀਕੀਗਤਿਚਾਈ॥੫॥ਭੁਜਾਬੰਗਾਨਿਵਾਜ
 ਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਗੀ॥ਘਰਿਘਰਿਸੀਮਾਸਭਨੀਜੀਅਥੋਲੀਅਵਰਤਮਾਗੀ॥੬॥ਜੇਤੁਮੀਰਮਹੀਪ
 ਤਿਸਹਿਬੁਕਦਗਤਿਕਉਲਹਮਾਗੀ॥ਚਾਰੇਕੋਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਛਤਿਤਮਾਗੀ॥੭॥ਤੀਰ
 ਥਸਿਮਿਤਿਪੁਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਮਿਲੈਦਿਹਾਗੀ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਾਰਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਈ॥੮॥

੧॥੮॥

ਬਸਿਤਿਰੰਡੇਲਾਮਹਲਾ ੧੪੨ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਕਾਇਅਨਗਰਿਏਭੁਬਾਲੁਕਵਸਿ
 ਅਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਾਈ॥ਅਸਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਗਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕਰਬਾਲੁਕ
 ਇਕਤੁਘਰਿਆਲਾ॥ਜਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਈਮੈਭਜੁਗਮਨਮੁਨੀਸਾਲਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿਰਤਕੁ
 ਮਵਾਸਰੇਰੁਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਗਮਨਮੁਨੀਵਸਿਆ॥ਗਮਨਮੁਗੁਰਉਦਕੁਰੁਆਈਆਠਿਰਿਹਰਿਆਉ
 ਅਗਸੀਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁਯੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਈਆ॥ਬਾਹਰੁਪੋ

ਜਿਸੁ ਏਸ ਭਿਸਕਤ ਹਰਿਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਿਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਯਤੁ ਏਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨੁ ਬਿਦਰਘਾਇ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਚਿਸੁ ਦਮਾਭਾਵਨੀ ਪਾਰਿਸਤੁ ਕਿਛੁ ਮਾਰੈ ਦਾਯਪੁਤੀ ਜਿਸ ਮਾਇਆ
 ਧਿਗਮਨ ਮਕੀ ਪੈ ਜਵਨੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿਸਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ॥ ਏਕਰਤੀ ਤਿਲੁ
 ਨ ਘਟਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਨਕੀ ਚਿਸਤ ਤਿਹੈ ਗਮਨਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਕਤੁ ਖਾਵੇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ
 ਅਪਦੈ ਘਰਿ ਭੂਕੀ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਜਨਕ ਉਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜ
 ਨ ਪੀਤ ਮੀਪ ਆਰੇ ਜੇ ਹੋਵਹਿ ਦਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਸਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲੁ ਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥

ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਅਜਾਮ
 ਲੁ ਉਪਰਿ ਆਕਰਿ ਏਕ ਬਾਗਾ ਬਾਗੁ ਮੀਕੈ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸਿਗੁ ॥ ਪੂਕਉ ਮਿਲਿ ਮਾਹਰਿ ਨਿਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਿਆ
 ਸਿਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨੇਨਾ ॥ ਲੇ ਮਸਤ ਕਿਛੁ ਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਗਤਿ ਕਉ ਪਰੀ ਹਰਿ ਕਉ ਤੇਤ
 ਗਜਾਇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਇ ਚਿਹਰਿ ਕੀਚਿ ਮੇਖਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁਦ ਮੇਦਾ ਯਦੁ ਤੇਜਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਬਧਿਕ
 ਉਪਰਿ ਚਿਖਿ ਮਪੁਰਗਾ ॥ ਕਾ ਬਿਜਾਉ ਪਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟ ਪਾਗਾ ॥ ਬਿਦਉ ਪਾਰਿ ਚਿਦਾਸਤ ਭਾਈ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹ
 ਰਿਖਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਾ ਦਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਾਪਾ ॥ ਬਸਤ ਛੀਨਤ ਦੇ ਪਤੀ ਰਖੀ ਯਾਜਾ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਜ ਨਿਸੇਵਿ
 ਆਮੰਤ ਬਾਗਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਪੈਨੈ ਸੇਵਿ ਆ ਬਾਯ ਬੁਧਿ ॥ ਦਿਚਨੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਬਈ ਸਿਧਿ ॥
 ਬੇਦੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਚਿ ਪਗਾਸਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿ ਆਗਿ ਚਿਅੰ ਹੋ ਮੇਵਾ ॥ ਨਾਈ ਉਪਰਿ ਚਿ
 ਸੈਨੁ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਭੀ ਗਿਨ ਰੋਲੈ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਗਲਿ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕ
 ਚਿ ਆਪਿ ॥ ਸੇਤੈ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਗਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਕਾਈ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ
 ਯਗਾ ਸੇਵਾ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰਿ ਪਿਆਇ ਚਿਏ ਕਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੀਗਿ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਧਿ ਆਏ
 ਪੁਤਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭੁਯੋ ਜੋਨਿ
 ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨ ਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨ ਖੰਡ ਖੰਡਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਣੁ ਜਮੁ ਦੇਤ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੁੰ ਕਾਜਾ ॥ ਪੁੰਮ
 ਬਾਦਰਸ ਭਿਮਾਇ ਆਸਾ ਜਾ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੋ ਨਹ ਸੀਗਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਅਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕ
 ਰਤ ਬਧੋ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਮੇਹ ਭੋਭੁ ਬੇਸੀ ਸਗਾ ॥ ਕਾਮਿ ਕੋ ਪ੍ਰਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾ ਮੁਨ ਹਰਿ ਯੀਆ ॥ ੪ ॥

ਕਬੀਰਾ ਜਾ ਕਬੀਰਾ ਗਤ ਰਹਾ। ਦੁਖ ਖੁਖ ਬੋਧੇ ਸਿਸਾਗ। ਮਨ ਉਪਰ ਲਕਾਸਾ ਜੁਨੀਯ। ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਦਿ ਤਜੀਯ।
 ਠੀ। ਈਠੀ ਤੋ ਕਉ ਸਖਾਨਾਯ। ਅਪਿ ਬੀਜੇ ਅਪੇ ਗਿਆ। ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਗ। ਸੋਢੇ ਰਿਚਾਯ। ਅਪਿ ਨਮ
 ਰਿਗਵਰ। ਪਾ। ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਗੀਆ। ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰੀਆ। ਕਰ ਲੈ ਰਹੁ ਅਧਿਪਤਾ ਅਪਿ।
 ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪਤੁ ਪਾਪਿ। ਫੀ। ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬੰਦ ਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੀ ਸਗਲੀ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ। ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਦੁ
 ਜਾਨੀਠਾਉ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਭਦੇ ਹੁਨਾਉ। ੧॥ ਤੁਕਰ ਤੁਕਰ ਲਹੁਗਾ। ਤੁਝੇ ਚਾਤੁ ਬਹੁ ਮਪਾਗ। ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਰਪਾ ਲਾਇ ਲੇਹੁ ਲਾਇ। ਨਨਕ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਸਰ ਲਾਇ। ੮॥ ੨॥ ੧੧॥

ਵਰਿ ਬਸਿਤ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਕੈ ਹੋਰਿ ਅਭਾ
 ਈ। ਕਰੀ ਮਾਇ ਕੈ ਤੈ ਪਾਈਐ। ਏਹੁ ਤਿਸੁ ਈ। ਵਲਾਇ ਲਾਇ ਭਵ ਲਾਮ ਉਲਿਆ ਅਮੀਰ ਤਫਲਾ ਪਾਈ।
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਲਖੀ ਸਭ ਛਈ। ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਕੈ ਨਾਈ। ੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾ ਬ
 ਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਚੋਆ। ਮਾਪ ਲੇ ਚਰਨ ਜਪਾਇ ਅਨੁਵੇਚਿ ਦੁਖੁ ਰੋਆ। ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ
 ਨਵਾਨਿ ਰੋਆ। ਦਿਨੁ ਰੋਲਿ ਨਾਮੁ ਆਇ ਦਠਿ ਰਿਪਾਇਆ ਨਮੋਆ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਾਜੇ ਅਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਠਿਰਿ
 ਹੋਆ। ਕਿਥੁ ਉਪਜੈ ਕਹੈ ਕਹਾਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਮਕੇ ਕਉ ਲੁਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਵੈ। ਕਹਨਿ ਪਿ
 ਆਇ ਨ ਸੁਲਾਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਭਾਵੈ। ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰਨਾਹਿ ਬੇਦੁ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਵੈ। ਸਦੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇ
 ਸਿਅ ਨਾਨਕੁ ਸੁਲਾਵੈ। ੩॥

ਗੁਰ ਬਸਿਤ ਬਾਨੀ ਭਗਤ ਕੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ। ੫੨੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਉਲੀ ਪਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ। ਪਟਿ ਪਟਿ ਮਉਲਿਆ ਮਾਤਾ ਮਪਗਾਸੁ। ੧॥ ਗਾਜਾਗੁ ਮਉਲਿਆ
 ਅਨਤ ਭਾਈ। ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਹਰਿ ਆਸਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਰਿ ਬੇਦਾ ਸਿੰਮਿਤਿ ਮਉ
 ਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬਾ। ੨॥ ਸਿਕਰੁ ਮਉਲਿ ਚਿਜੇ ਗਧਿਆਨਾ। ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨਾ। ੩॥ ੧॥ ਬਸਿਤ।
 ਪੰਡਿਤ ਜਨਮ ਤੇ ਪਵਿ ਪੁਰਨਾ। ਜੇਗੀ ਮਤੇ ਜੇਗਾ ਪਿਆਨਾ। ਸਿਨਿਆਸੀ ਮਤੇ ਅਹਿ ਮੇਵਾ। ਤਪਸੀ ਮਤੇ ਤਪ ਕੈਤੇ
 ਵਾ। ੧॥ ਸਭ ਮਦਮਾਤੈ ਕਉ ਨ ਜਾਗਾ। ਸਿਗਹਿ ਚੇਕੁ ਮੁਸਨਾਗਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੁਰਾ।
 ਹਲਵੈ ਤੁਜਾਗੈ ਪਰਿ ਲੀਕੁਰਾ। ਸਿਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵਾ। ਕਾਹਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਾ ਜੈ ਦੇਵਾ। ੨॥ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ

ਚਰਖਕਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਗਾਇਸੁਦੇਹੀਕੋਅਧਿਕਾਰਮਾਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਗਮਨਾ॥ ੩॥੨॥
 ਬਸਿਤ॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੋਜਾਇਆਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆਵਿਨੁਸਵਲਾਖੀਭੁਪਿਯਾਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁ
 ਲੋਗਾਕਾਯਿਕੋਭੁਭੁ॥ਸੁਤਿਮੁਕਯਾਈਅਪਨੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਵਿਨੁਹੁਗੇਅਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈਬਿਨੁ
 ਖਿਗਖਿਰਸਤਾਨਿਦੁਵਿਨੁਨਹੈਪੈਸੈਵੈ॥ਵਿਨੁਬਾਸਨਖੀਗੁਬਿਯੋਵੈ॥੨॥ਵਿਨੁਅਸਥਨਗਉਯਵੇਗੀ॥ਪੈਡੋਬ
 ਨੁਕਾਟਘਨੇਗੀ॥ਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਦਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਣੀ॥੩॥੩॥ ਬਸਿਤ॥
 ਪੁਰਾਣਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਯਾਸਿਗੀਸਖਾਚਹੁਯੀਏਬਾਯਾ॥ਮੇਕਉਕਰਪੜਵਸਿਆਯਜਾਯਾ॥ਮੇਗੀਪਦੀਅ
 ਯਾਯਿਖਦੇਹੁਸੋਗੋਪਾਯਾ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਰਾਮਨਾਮਾਮੇਰੇਅਉਘੜਨਸਿਉਨਹੀਕਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੈ
 ਮਰਕੈਕਹਿਚਿਜਾਈ॥ਪੁਰਾਣਦਬੁਝਾਏਬੋਗੀਧਾਈ॥ਤੂਗਮਕਰਨਕੀਛੋਡੁਥਾਨਿ॥ਤੁਝਤੁਰਤੁਝਤੁਝਉਮੋਰਕ
 ਹਿਚਿਮਾਨਿ॥੨॥ਮੇਕਉਕਰਸਤਾਵਹੁਚਾਰਬਾਗਾਪੁਰਜਲਥਯਾਗਿਰਿਕੀਏਪਰਾਗਾ॥ਇਕਗਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰ
 ਹਿਗਾਗਿ॥ਮੇਕਉਘਾਯਿਜਾਹਿਭਵੈਮਾਰਿਗਿ॥੩॥ਕਾਛਖੜਗੁਕੋਪਚਿਰਿਸਾਈ॥ਤੁਝਗਮਨਹੋਮੇਹਿਬ
 ਤਾਈ॥ਪੁਰਖੀਭੁਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਗਾ॥ਰਨਾਖਸੁਛੋਦੇਚਿਨਖਾਬਿਦਾਗਾ॥੪॥ਚਿਏਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵਾ
 ਭਗਤਿਹੋਤਨਗਸਿਘਭੇਵਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਯਪੈਨਪਾਗਾ॥ਪੁਰਾਣਦਉਧਰੇਅਨਿਕਬਾਗਾ॥੫॥੪॥ਬਸਿਤ॥
 ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇਮਦਨਚੇਗਾ॥ਜੀਗਿਗਿਅਨਰਤਨੁਹਿਰਿਯੀਨੇਮੇਗਾ॥ਮੇਅਨਾਥੁਪੁਤਕਹਉਕਾਹਿਕੋਕੇਨਾਬਿ
 ਗੁਤੇਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਅਪਉਦਾਹਨਦੁਖੁਸਹਿਚਿਨਜਾਈ॥ਮੇਰੇਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਰਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਨਕਸਨੇਦਨਸਿਵਸੁਕਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਾਬਿਜਨਜੇਗੀਜਟਾਧਾਗਿ॥ਸਤਾਅਪਨਅਉ
 ਸਰਚਯੋਸਾਹਿ॥੨॥ਤੂੰਅਥਹੁਮੇਹਿਥਾਯਨਾਹਿ॥ਪੁਰਖੀਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੇਰੇਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਆ
 ਥਿਧੀਗਾਸੁਖਸਾਗਰਹੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ ਬਸਿਤ॥ ਨਾਇਕਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਚਾ॥ਬਰਧਪਚੀ
 ਸਕਸੀਗੁਕਾਚਾ॥ਨਉਬਹੀਅੰਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਰਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੇਰਿਐਸੇਬਨਜਸਿਉ
 ਨਹੀਨਕਜੁ॥ਜਿਯਘਟੈਮੁਯੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੁਤਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨਾ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀ
 ਸਿਗਲੀਨਾ॥ਤੀਨਜਗਾਤੀਕਰਤਗੰਗਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰਾਥਝਾਹਿ॥੨॥ਪੁੰਜੀਹਿਗੀਬਨਜੁਟੁਟਾਦਗਦਿਸ
 ਟੀਡੋਗਾਏਚਿਛੁਟਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜਾ॥ਸਹਜਸਮੇਤਭਰਮਭਾਜਾ॥੩॥
 ਬਸਿਤ॥ਤਿਡੋਲਾ॥੫੨੨ ਮਾਤਾਜੁਠੀਪਤਭੀਜੁਠਾਜੁਠੇਹੀਠਲਾਯਗੇ॥ਆਵਹਿਜੁਠੇਜਾਹਿਕੀਜਠੇਜੁਠੇਮ
 ਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੁਚਾਕਵਨੁਠੀਉ॥ਜਹਾਬੈਸਿਉਭੇਜਨੁਖੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਾਬਾਜੁਕੀ

ਬੋਲਤਾ ਤੁਠਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਾਭਿ ਜੁਠੇ। ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਜੁਠਿ ਉਤਰ ਸਿਨਹੀ ਬਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇਲੂਠੇ॥ ੨॥ ਅਗਨਿਭੀ
ਜੁਠੀ ਪਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ। ਜੁਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੇਸਨ ਲਾਗਾ ਜੁਠੇ ਹੀ ਬੈਰਿ ਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੋਬਰੁ
ਜੁਠਾ ਚਉਕਾ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ। ਕਹਿਕ ਕੀਰਤੇਈ ਨਰਸੁ ਚੇਸਾ ਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥

ਬਸੰਤ॥ ਸੁਰਕੀ ਜੈਸੇ ਤੇਰੀ ਚਾਞਾ। ਤੇਰੀ ਪੁਛਵ ਉਪਰਫਨ ਕਥਾ॥ ੧॥ ਏਸ ਘਰ ਮਯੈ ਸੁਤੁ ਚੁੰ
ਦਿਖਾਇ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੁਮ ਤਿਹੀ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਠਹਰਿਉ। ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੁਨੁ ਪਾਹਿ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਾ ਕ
ਹਿ ਲੈ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਗੋਨੀ॥ ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠੀ॥ ੩॥ ਕਹਿਕ ਕੀਰਤੇਰਾ
ਭਲੇ ਕੀਨਾ। ਮਤਿ ਕਉ ਮੈਰੇ ਈਟ ਦੇਸਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥

ਬਸੰਤ ਬਾਲੀ ਸੀ ਗਮਨ ਦਿਓ ਕੀ॥ ੧॥ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦੇ॥ ਕਤ ਜਾਈ ਮੈਰੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਰਹਿਉ॥
ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇ ਚਿਪੇਗੁ॥ ੧॥ ਠਹਰਿਉ। ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗਾ। ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੇਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰ
ਧਾ। ਪੂਜਨ ਚਾਞੀ ਬਹਮ ਗਈ। ਸੋ ਬਹੁ ਬਤਾਇ ਚਿਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਰ ਜਾਈ ਮੈ ਤਰ ਜਲ ਪਖਨਾ। ਤੁ
ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿੰਮੁਭ ਸਮਾਨਾ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ। ਉਹ ਤਉ ਜਾਈ ਮੈ ਜਉ ਈਹ ਨ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਗੁ
ਰ ਮੈ ਬਲਿ ਰਹੀ ਤੇਗਾ। ਜਿਨਿ ਸਕਾ ਲਿਖਿ ਕਲਾ। ਭੁਮ ਕਾਟੇ ਮੇਗਾ। ਗਮਨ ਦਿਸੁਆ ਮੀਰ ਮਚ ਬਹਮਾ। ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਕਾਟੇ ਕੋਟਿ ਕਰਮਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੯॥

ਬਸੰਤ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੧॥ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦੇ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਕਟ ਵੈਸੇ ਵਕੁ ਭਜੈ॥ ਚਿੰ
ਕਾ ਲਾਨ ਜੀਵੈ ਦੇਉ ਕੁਲ ਲਾਜੈ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਮੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ
ਬਸੈ॥ ੧॥ ਠਹਰਿਉ। ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਪਨਹਿ ਪਨੀ ਮਕੁ ਮੈਂਡੈ। ਤੈਸੇ ਸਿਤ ਜਨਾ ਗਮਨਾ ਮੁਨ ਛਾਡੈ॥ ੨॥ ਰੀਗਾ ਗਇ
ਆਗੇ ਦਵਰੀ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ। ਨਾਹ ਇਲਾਸੁ ਪਸਿਨੇ ਹੋਇ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੦॥ ਹਿੰਡੇ ਲਾ॥

ਸੇ ਰੁ ਸੁਹਰਿ ਮਤਿ ਨੀਝ ਬਜੈ। ਕੀਇਆ ਤੂ ਬੈਕੇ ਸਵਾ॥ ੧॥ ਸਿਸਾਰੁ ਸਮੁਦੇ ਤਾਰਿਗੁ ਬਿਦੇ। ਤਾਰਿ ਲੈ ਬ
ਪਕੀਠ ਲਾ॥ ੧॥ ਠਹਰਿਉ। ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿਨ ਸਾਕਉ। ਤੇਰਾ ਪੁਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਰੁ ਲਾ॥ ੨॥ ਹੋਹੁ ਦਇ
ਆ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੁਮੈ ਕਉ ਪਾਇ ਉਤਾਰੇ ਕੇ ਸਵਾ॥ ੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਨਉ। ਮੈ ਕਉ ਬੀ
ਹ ਦੇਹਿ ਬੀਹ ਦੇਹਿ ਕੀਰੁ ਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਬਸੰਤ॥ ਸਰਜਾ ਮਵਲਿ ਪੁਰਿ ਮਟੀ ਗਾਤੀ ਚਾਲਤੀ।
ਪੀਛੈ ਤਿਨ ਕਾਲੈ ਕਰਿ ਓਕਤੀ॥ ੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨ ਕਤ ਖੁਟਿ ਟਿਓ ਕਤੀ॥ ਸਹਿਯੋ ਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਜੁ ਲੀ॥ ੧॥ ਠ
ਹਉ। ਪੇਖੀ ਪੇਖੀ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ। ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਭਫਾ ਤਿਨਾ ਮਦੇਉ ਰੀ ਮਰਹਿਆ ਮ

ਪਰੇਰਗਤਪਰਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥੧੨॥

ਬਸਿਤੁਥਾਈਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਤੁਝਹਿਸੁਣੈਤਾਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਾਰਿ
ਰਵਾਦੇਖੇਉਭਿਜੀ॥ ਰਾਬਵਤੋਕਾਨਹੀਠੀ॥ ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਉਪਹਿਲਾਵੈਕੀਉ॥੧॥ ਤੁਕੀਏਗਰ
ਬਹਿਥਾਵਲੀ॥ ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੁਬਰਾਜੁਤੁਤਿਸਤੇਪਰਿਉਤਵਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਕੁਰਕਤਹੀਪਾਇਉ
ਭੇਦ॥ ਤਨਿਸੁਗੰਧਫੁੰਦੈਪਦੇਸੁ॥ ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਪੁ
ਤਕਲੜਕਕਰਹਿਅੰਕਾਰੁ॥ ਠਕੁਰਯੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥ ਠੇਕੇਦੁਖਸਹੈਜੀਉ॥ ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀ
ਉਪੀਉ॥੩॥ ਸਾਪੁਕੀਜਉਯੇਹਿਚਿਟਾ॥ ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਸਭਕੇਦਿਕੇਦਿ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥
ਤਿਸੁਜਾਤਿਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥੧॥੧੨॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ ਅਪੁਨੇਗਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ ਚਕਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇ
ਹਉਮੈਮਾਗਿਨਿਥੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮਾਗੇ॥ ਮੋਹਨਮੋਹਿਣੀਆਮਰੁਮੇਰਾ
ਸਮਣਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਤੂਹੀਮਤਿਤਨਿਪੀਰਸਹੀਰੇ॥ ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਭੈ
ਠਤੀਰਾਮਜਪਤਮਪੀਰੇ॥੨॥ ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨ
ਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਯਾਜਲੇਕਾਨੀ॥੩॥ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮਾਗੇ॥ ਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਗਨਿਨਕਰਮਭੁਤਾਗੇ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਮੈਦੁਖਾਬੀ
ਅਪੈ॥ ਜਿਯਵਾਸਾਦਨਠੀਬੀਰਸਾਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕਾਏਸੀਤਾਪੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਯਗੁਦਗਸੁਨਪਰਮੇਪੀਤਮਤ
ਬਲਭੁਭੁਖਪਿਆਸੀ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਗਸੇਕਮਯਾਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ ਚੁਨਵਿਖਨਹਰਗਰ

ਜੈਬਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਗੈ॥ ਤਰਵਗਬਿਰਖਬਿਰਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਪਨਸੇਭਗੈ॥ ੨॥ ਭੁਚਿਲਕੁਰੁ
 ਪਿਕੁਨਰਿਕੁਲਪਨੀਪਿਰਕਾਸਹੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਰਸਹੀਗਿਰਸਨਹੀਵਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੁਖਸਮਾਨਿਆ॥
 ੩॥ ਆਇਨਜਾਵੈਨਦੁਖੁਪਾਵੈਨਦੁਖਦਰਦੁਸਹੀਗੈ॥ ਨਨਕਪੁਭਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪੁਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਪੀਰੈ॥
 ੪॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧ ਦੁਰਿਨਹੀਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏ
 ਪੁਨਮਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਨਬਿਧਿਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿਧਨਸੇਹਗੁਪਿਅਰੀ॥ ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਜਾ
 ਦੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਤਕਉਹਿੰਸਾਲੋਭੁਵਿਸਰੈ॥ ਸਹਜੇਰਵੈਵਰੁ
 ਕਾਮਲੀਪਿਰਕੈਗੁਰਮੁਖਿਹੀਗਿਸਵਰੈ॥ ੨॥ ਜਾਹਉਐਸੀਪੀਤਿਭਟੈਬਸਨਥੰਪੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ ਜੀ
 ਸੁਅੰਤਰਿਪੀਤਿਰਾਮਗੁਨਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਾਬਿਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੋਦੁਰੈਨਲਾਭਪਿਆ
 ਗੈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰਮਪੁਰਿ
 ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਗੁਪੁਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੰਤਮਿਲੈਸੀਤਿ
 ਪਾਈਐਕਿਲਾਵੇਖਦਖਕਦੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ ਆਤਮਜੋਤਿਰੁਈਪਠਵਾਉਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਅਚਜੂਰਿ॥
 ੧॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਗੁਪੁਰੀ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿ
 ਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਾਤਿਰੋਛੀਹਿਰਦਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹਕੁਰੁ॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿ
 ਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਭੂਰਿ॥ ੩॥ ਹਿਰਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮੀਗਉਸਤ
 ਸੰਗਤਿਪਗਪੁਰੀ॥ ਨਨਕਸੰਤਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁਹਰਿਭੇਦਿਅਗਮੁਹਜੂਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪
 ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਕਉਬਾਲਿਹਰੀ॥ ਭਵਜਾਨੁਜਗਤਨਜਾਈਤਰਲਾਜਪਿਰਹਿਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪੁਕਕੇਗੀਸੇਵਾਸੁਗਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਮਨਾਮੁਜਾਪਿਰਦੈਸਰਬ
 ਕਾਯਾਗੁਲਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰਅਗਮਾਮੋਹਚਰੁਗਵਿਆਸਬਠਾਈਮਰਿਤਨਿਅਲਖਾਮਪਾਰੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਲਗੁਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਪਰਲੀਪਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿ
 ਭਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਭੂਭੂਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਰੀ॥ ੩॥ ਉਠਤਬੈਰਤਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਨਨਕਾਜੇਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥

ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਜੀਨਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨ
 ਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਅਗੈਤਿਨਕੇਦੁਖਰਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖ
 ਗੈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਦਿਕੁਬੁਝੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸੁਚੀਨਿਅਚਿਏਪਵਹਿਮੇਖਦੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲਾਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦਿਕੁਤਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰੇ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਮਨੁਖਭੁਮਿਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਰਿਆਗਿਆਨਗੁਥਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਗ੍ਰਿਅਵੈਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਰਬੇਪਟਿਪਟਿਗਵਿਆ
 ਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਯਪਾਰੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਤਿਦਾਸੁਕਤਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਯੇਹਉਥਾਰੇ॥ ੬॥ ੩॥ ਸਾਠਗਮਰ
 ਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹਉਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ ਰਹਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਪੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਰੀਅਵਗਵਿਸਰਿਸਭਜਾਈ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਸੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾ
 ਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਜਬਗੁਲਗਾਇਤਥਹੀਮਨੁਕਿਪਤੈਸੀਤਿਵੈਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਯਭਏਤਥਪਾਇਆਹਰਿਚਰਲੀਚਿਤਲਾਈ॥ ੨॥ ਅਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਪਿਆਈਆਗਿਆਨਿਤਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜੇਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈਕਪਟਨਿਤ
 ਕਪਟਕਮਵਹਿਮੁਖਹਰਿਹਰਿਸੁਲਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਯੋਭੁਮਹਗੁਥਾਤੁਕੂਟੈਦੁਖਖਾਈ॥ ੪॥ ਜਬਸੁਪਸਿ
 ਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਯਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਮਨੁਮਾਨੀ॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਨਿਰਹਰਿਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਯਹੋਉਜਨਉਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਨੀ॥ ਸਿਤਜਨਾਮਿਯਹਿ
 ਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਨੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੈਰੀਗੀਰਤੇਥੈਗੀ॥ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ ਪੁ
 ਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਯਿਆਸੁਖਪਾਇਆਸਭਦੁਕੀਅਵਲਜਾਈ॥ ੩॥ ਨੈਲੀ॥ ਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪਛਾਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵ
 ਖਾਨੀ॥ ਸਵਲੀਕਿਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥ ੪॥ ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਗਤਿਅਲੇਤਉ
 ਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਨੀ॥ ਜਨਨਸਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਗੈਨਾਮਿਸਮਾਨੀ॥ ੫॥ ੫॥ ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪
 ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪਰੁਸਾਹ॥ ਗਮਨਾਅਥਿਗੁਥਿਨਹੀਕੋਈਹੋਭਨਿਠਲਸਭਾਬਿਸਥਾਹ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਿ
 ਮਾਯੀਜੋਕਿਅਤਜੀਐਬਉਰੋਜੋਦੀਸੈਸਫਾਹ॥ ਜਿਸੁਬਿਖਿਅਕਉਤਮਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਰਿ
 ਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਹ॥ ੨॥ ਤਿਲਤਿਲਪਲਪਲਅਉਧਨੁਨਿਪਾਦੈਭੁਫਿਨਸਕੈਗਵਾਹ॥ ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੋਸਾਥਿ

ਨਚਾਏ ਇਹੁ ਸਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀ ਗੀ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਗੁ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤ ਸੇਗ ਸੁਖ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਆਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਕੇ ਦਬੀ ਚਾਰੁ ॥ ੩॥ ਗਲਾਹ ਉਸੈ ਕੋ ਉਚਾਏ ਝੂਠੇ ਛੇਰੇ
 ਜਾਇ ਪਾਸ ਗੁਨਾਨ ਕਸਿਤ ਸਦਾ ॥ ਬਿਉਰਿ ਚਲਾ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪
 ੫੩੩ ਕਾਰੇ ਪੁਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੀ ਗਥਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਲੇ ਬਡੀ ਰੇ ਤੁਮਹਉ ਤਿਨਾ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾ
 ਪਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਨ ਕਾ ਤੁਮਗਰ ਬੁਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਪਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੇਰੇ ਜਾਇ ਬਿਖਿਅ
 ਰ ਸੁਤ ਉਲਥੈ ਪਛੁਤਾਪਾ ॥ ੧॥ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਪੁਤਰ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾ
 ਨ ਕਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੀਤ ਪਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ੫੩੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ
 ਦੀ ਸੇਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੇ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਮੈਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਟੇਕ ਸਭਾ ਦੇ ਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਾਅ ਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬਹਾ ॥ ਦਿਕਤ ਵਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿ
 ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂਆਪੇਰੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭੀਤਿ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ
 ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗਾਇ
 ਮਿਲੇ ਜੋ ਜਨ ਨ ਕ ਸਲਾਏ ਸਲਾਏ ਮਿਲਾਤਿ ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰ
 ਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸੀਰਾ ਮਗ ਮਨ ਆਹਿ ਪੀਤ ਮੁਮੋਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਗਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਹਿਰਿ ਵਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ॥ ਮਥੇ ਗਾਤਿ ਨ ਜਨ ਕੇ
 ਜਭਿ ਪਾਪ ਬਏ ਸਾਭਿ ਦੇਖ ਗਏ ਸਾਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ
 ਰੋਗਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾ
 ਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਿ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰੁ ਲਾਕਰ ਹੁਸਦਾ
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਗਾਮਨਾਇ ਛੇਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮੋ ਮੁਖ ਜਨ ਨ ਕ
 ਰਹਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੇਰਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਮਧੋ ਮਧੁ ਸੁਦਨੇ ਹਰਿ ਸੀ
 ਰੰਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਨ ਕੋਰੇ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਕੋਦਾ ਤਾ ਹਰਿ ਪੀਤ ਮਗੁ
 ਨ ਗਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਨ ਥਨੇ ਤਰਿ ਬ

ਸਤਮੈਰਿ ਦੇਖ ਕੇ ਚਉਕਿ ਏਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ ਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਆਇਆ ਆਇਆ ਪੋਵਾ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਪ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ
 ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਏਈ॥ ਜਨ ਨਨ ਕਕ ਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹ
 ਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ॥ ਮੈ ਅਨ ਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੨॥
 ੩॥ ੧੦॥ ਸਾਧਿਗਮ ਹਯਾਰ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂ
 ਰਤਿ॥ ਆਜੂਰੀ ਸੰਭਉ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨ ਦਿਨੋ ਪਿਆਇ ਨਿਰਕਾ ਹੁ ਨਿਰਾ ਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ ਸਿਪ ਜੀ ਜੋ ਗੀਤ ਟੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਹਰਤ ਨਿਰਾ ਹੀ॥ ਤਿਨ ਜ
 ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਲਏ ਵਤ ਬਨਵਾਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੋਰੋ ਸੰਤ ਭਏ ਰੇ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭ
 ਏ ਜੋ ਭਵਤ ਹਰਿ ਗਮ ਮੂਰਹੀ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਨ ਕਹਿ ਪੈ ਜਸਵਾਹੀ॥ ੨॥ ੪॥
 ੧੧॥ ਸਾਧਿਗਮ ਹਯਾਰ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਮਿਪਨੁ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਪੁਰੋ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਨਿਭੋਇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਆਬਿਨਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖੀ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿ ਸੁਗਮੁ ਪਿ
 ਆਸੀ॥ ਹਰਿ ਅਪਿ ਦਇਆ ਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ॥ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚ
 ਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਜੇ ਜਨ ਸੇਵ ਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਖੁਭ ਗੁਣ ਉਜਾਸੀ॥ ਜਨੁ ਨਨ ਕ
 ਨ ਮੁਝ ਏਤੇ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾੜੇ॥ ਕੁਜਾ ਲਿਖੀਐ ਤਿਪਤਾਸੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੨॥ ਸਾਧਿਗਮ ਹਯਾਰ
 ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਗਮੁ॥ ਗਮ ਮਤ ਗਮੁ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗਮੁ॥ ਬੋਲੁ ਭਈ ਆਸ ਦਗਮ ਗਮੁ॥ ਗਮੁ ਗਵਿਰ ਹਿਅ
 ਸਰਬ ਗੋ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਗਮੁ ਆਪੇ ਅਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਗਮੁ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਤਜ ਗੋ॥ ਜਿ
 ਸੁਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਈ ਸੇ ਜਨੁ ਗਮ ਨਾ ਆਇ ਵਾਯਾਹੋ॥ ੧॥ ਗਮ ਗਮ ਕੀ ਉਪਾ
 ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਗਏ॥ ਵੀਚੈ ਕਾ ਲਿਖੁ ਗਮ ਗੋ॥ ਜਨ ਨਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀ ਆ
 ਮੇਰੇ ਗਮ ਗਈ ਦੁਸ ਅਨੁਖੁ ਗਈ ਸਭਿ ਭਗੋ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੩॥ ੧੬॥

ਗੁਰੁ ਸਾਧਿਗਮ ਹਯਾਰ ੫੨੧ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾੜਿ ਕਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲਾ ਦਰਸਨੁ ਕਾਇ
 ਪਾਉ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪਾਤਿ ਪਾਲੁ॥ ਕੁਭ ਗਤਿ ਵਛਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਜਾ ਕਉ ਕੋਈ

ਨਰਖੈਪੁਟੀ। ਤਿਸੁਤੁ ਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥ ੧॥ ਨਿਧਿਅਧਰਿਗਤਿ। ਅਗਤਿਨਿਥਾਵਿਅਤੁਥਾਉ। ਦਰਦਿਸਜਾਉ।
ਤਹਿਤੁਸੀਗੇਤੇਰੀਗਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਤੇਰੀਗਤਿ। ਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥
ਤੁਥੇਅੰਤਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਮੈਸਭੁਤੇਰੇਖੇਲਾਉਦਖਾਉ॥ ੩॥ ਸਾਧਨਕਾਸਿਉਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨ
ਸਿਉਭਿਵਲਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਾਨਿਚਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਧਗਮਲਾਪ
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਹਿਜਾਮੀਜਾਨਾ। ਕਰਤਬੁਧਾਈਆਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀ। ਭੁਤਪਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਬੈਸਨੇਨਾਮੁਕਰ
ਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਹਿਏਭਜੂਠਨਾ। ਸਿਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਤੁਥੇਸਭਾਅਗੀਆਨਾ॥ ੧॥ ਕਰਹਿਸੇਮਪਕੁ
ਹਿਰਹਿਪਠਦਰਬਾਅੰਤਹਿਤੁਠਗੁਮਾਨਾ। ਸਾਸੜਚੇਦਕੀ। ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿ। ਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਸਿਧਿ
ਆਕਾਯਕਰਹਿਸਾਭਿਵਰਤਾ। ਜਿਉਸਠਹੀਦਫਲਾ। ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਉਸੁਤ੍ਰਿਪਾਏਨਿਠਫਲਾਸਭਿਕਰਮਾਨਾ॥
੩॥ ਸੋਗੀਅਨੀਸੋਬੈਸਨੇਪਾੜਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨਾ। ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਇਅਉਪਰਿ
ਅਸਗਲਾਬਿਸੁਨਾ॥ ੪॥ ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀ
ਸੁਰਿਇਕਮੰਗਉਜਨਨਾਨਕਪਾਇਚਿਸਗਨਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਸਾਧਗਮਲਾਪ ਅਬਮੋਰੇਨਾਚਨੇਰੇ॥ ਲਾਲਾ
ਰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਚਿਸਤਿਗੁਰਬਚਨੇਲੋਹੇ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਕੁਆਰਕੀਆਜੈਸੇਸੀਗੀਸਹੇਰੀਪਿਅਬਚਨ
ਉਪਰਾਸਕੋਹੇ। ਜਉਸੁਰਿਜਨੁਗਿਹਭੀਤਹਿਆਇਚਿਤਬਖੁਖੁਕਾਜੇਲਾਜੇ॥ ੧॥ ਜਉਕਰਿਕੋਕੋਠਾਠੀਚ
ਵੈਚਿਕਬਰੋਹੇਤਠਿਹੇ। ਜਬਤੇਸੁਪਭਏਬੁਰਹਿਤਬਤੇਥਨਥਿਹੇ॥ ੨॥ ਜਉਦਿਨੁਗੈਨਿਤਉਲਉਬਜਿ
ਚਿਮੁਰਤਘਰੀਪਲੇ। ਬਜਾਣਨਹੇਉਨਿਸਿਧਾਰਿਚਿਤਬਠਿਰਿਥਾਜੁਨਭਾਇਚੀ॥ ੩॥ ਜੈਸੇਭੁਭੁਉਦ
ਕਪੁਰਿਅਨਿਉਤਬਚਿਉਭਿਨਾਦ੍ਰਿਸਟੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਚਿਅੰਥੈਅੰਭਮਿਯੋ॥ ੪॥ ੩॥
ਸਾਧਗਮਲਾਪ ਅਬਪੁਛੇਕਿਆਕਹਾ॥ ਐਨੇਨਾਮੁਅੰਮਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਗਾਬਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥
੧॥ ਠਹਾਉ। ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰਕਾਯਪਾਇਚਿਜਾਚਉਕਉਡੀਬਦਲਾਹਾ। ਕਾਬੂਗੋਕੇਗਾਹਕੁਆਇਚਿਲਾ
ਦਿਚਿਕਾਯਗਬਿਰਖਜਿਵਹਾ॥ ਆਇਚਿਲਾਭੁਕੈਤਾਈ। ਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਾਣਿਪਯਾ। ਕਾਚਬਾਦ
ਰੈਲਾਲਾਖੇਈਹੈਠਿਗਿਏਹੁਅਉਸੁਕਾਦਿਲਾਹੇ॥ ੨॥ ਸਗਲਪਰਾਪਏਭੁਭੁਨਹੀਠਾਭੁਭੁਛੇਡਹਦਾਸਿਤਜ
ਯਆਈਮਸਟਿਜਰੂਵਤਕੀਨਿਆਈ। ਜਉਤਸਕਰਦਰਿਸੀਨਿਹਾ॥ ੩॥ ਅਸਉਪਉਨਕਉਸੁਣੈਹਰਿਦਾਸਾ
ਸਰਲੀਪਰਿਕਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀ। ਮੈਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਹਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸਾਧਗਮਲਾਪ
ਪਾਈਪੀਰਿਰਹੀਪਿਅਬਹੁਤਾਬਿਠਾਗਿਚੀ। ਅਨਿਕਭੀਤਿਅਨੁਪਡੇਗੇਰੇਤਿਨਸਿਉਭੁਚੈਨਲਾਗਿਚੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥

ਨਿਸਿਬਸੁਗੀਪੀਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਸਕਰਹੀਜਾਗਿਚਿ। ਹਰਕਜਰਬਸਤਾਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈ
 ਰਬਿਖੁਲਾਗਿਚਿ॥੧॥ ਪੁਛਉਪੁਛਉਦੀਨਭੀਤਿਕਰਿਕਉਕਹੈਪਿਅਦੇਸੀਗਿਚਿ। ਹੀਉਦੇਉਸਭਮਨੁਤਨੁਅਰ
 ਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਗਧਿਚਿ॥੨॥ ਚਰਣਬਿਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੇਏਉਸਾਪਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਚਿ। ਕਰਹੁਕ੍ਰਿ
 ਪਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਚਿ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਅਇਚਿਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿ
 ਨੁਸੀਤਲਾਗਿਚਿ। ਕਹਨਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਚਿ॥੪॥੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
 ਆਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ। ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੋਪੁਰੈਕਹਿਚਿਮੈਛੀਕਿਰੀਠਗੋਬਾਧਾ॥੧॥
 ਛਾਉ॥ ਨਿਸਿਬਸੁਗੀਪੀਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਸਕਰਹੀਜਾਗਿਚਿ। ਹਰਕਜਰਬਸਤਾਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈ
 ਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੨॥ ਅੰਡਾਬਿਨਾਸੀਜੇਗਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਾਬਿਨਾਧਾ। ਚਾਗਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇ
 ਕਿਸਾਪਬਚਨਨਿਰਚਲਾਧਾ॥੩॥ ਰਾਜਾਬਿਨਾਸੀਤਾਮਾਬਿਨਾਸੀਸਤਭੁਭੀਬੇਨਾਧਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਾਬਿ
 ਨਾਸੀਇਕਿਸਾਪਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੪॥ ਆਪੇਆਪੀਆਪਹੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ। ਪਾਇਚਿਨਜਾਈਕ
 ਤੀਭੀਤਿਰੇਪ੍ਰਭੂਨਕਗੁਰੀਮਲਿਲਾਧਾ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੈਰੇਮਨਿਬਾਸਿਬੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ।
 ਜਹੀਸਿਮਰਨੁਭਾਇਚਿਹੈਰਾਕੁਰਤਹੀਨਗਰਸੁਖਅਨੰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹੀਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰਪਿਆਰੇਤਹੀਦੁਖ
 ਸਭਆਪਦਾ। ਜਹਗੁਨਗਾਇਅਨੰਦਮੰਗਲਹੁਪਤਹੀਸਦਾਸੁਖਸੀਪਦਾ॥੨॥ ਜਹੀਸੁਵਨਹਰਿਕਥਨਸੁਨੀਐ
 ਤਹਮਹਭਾਇਆਨਉਦਿਆਨਦਾ। ਜਹੀਕੀਰਤਨੁਸਾਪਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਸਾਪਤਬਾਸਫਲਾਨਦਾ॥੩॥
 ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਪਾਬਿਥਨਦਾ। ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾ
 ਸਦਾਜੀਵੰਦਾ॥੪॥ ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪਰਭਪਵਉਦੀਜੈਸਾਪਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾ। ਨਾਨਕਪੁਰਿਸ
 ਰਹਿਚਿਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਲਾਬਿਧਿਜਾਨਦਾ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਗਮਭਰੇਸਚਿਖ
 ਏ। ਜੇਜੇਸਗਲਿਪਰਿਚਿਕਰੁਲਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਗਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਿਸੇਇਚਿਅਰੁਸਹਾਜੈਸਮਾਇ
 ਚਿਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ। ਜੇਚਾਹਤਸੇਈਹਰਿਕੀਚਿਮੇਨਬੀਛਤਫਲਪਾਏ॥੨॥ ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਰ
 ਪਿਆਨੁਲਾਵਉਸੁਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ। ਚਰਲੀਚਲਉਮਾਗਰੀਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਰਹਿਗੁਲਗਾਏ॥੩॥
 ਦੀਖਚਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਹੁਪ ਉਲਟੀਸੀਤਕਗਏ। ਪਾਇਚਿਲਾਅਮੋਲਨਾਮੁਹਰਿਛੋਰਿਨਕਤ
 ਹੁਜਾਏ॥੪॥ ਕਵਨਉਪਮਾਕਉਨਬਡਾਈਕਿਆਨੁਨਕਹਉਗੀਝਾਏ। ਹੇਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਾਇਆਪ
 ਭਜਨਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਵਤਾ।

ਅਨਦਾਇਨੇ ਦਪੀਖੰਦਰਸਨਮਨਿਸੰਗਲਗੁਨਗਵਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਮਭਈਪੀਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੁਰਿਰੋਕਿ
ਰਪਵਤ॥ ਪੀਖਿਮੀਖੰਤਨਮੁਅਮੋਲਕਾਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁਸਕਵਤ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਗਖਿਚਿਬੁਝਨ
ਅਵਤਜਾਵਤ॥ ਜਾਕਉਰਿਦੈਪਗਾਸੁਭਾਇਚਿਹਰਿਉਅਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤ॥ ੨॥ ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇ
ਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ ਆਚਿੰਤਲਾਘਾਗਿਰਭੀਤਹਿਪਗਟਿਚਿਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥ ੩॥
ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅਥਿਨਾਸੀਅਤੁਲੇਤੁਲਿਚਿਨਜਾਵਤ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਗੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸਹੀਕਉਬ
ਨਿਆਵਤ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੋਨਿਏਵਹੀਗੁਦਗੇ॥ ਗਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅਹਿਬੁਧਿ
ਮਾਚਾਜਨਮੁਜੁਐਜਿਉਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪੀਤਿਨਤਿਸਾਸਿਉਪਗਨੰਦਾਹਿਤਕਾਰੈ॥ ਛਾਪਹੁਬੀਧਿ
ਸਵੈਗੋਰੇਲੋਕੇਦੁਆਰੈਪਾਵਕਜਾਗੈ॥ ੧॥ ਕਾਲਗੋਟਉਠਵੈਮੁੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਡੈ॥ ਚਿਛੈਬਸਤਕਾਜ
ਗਹਿਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਟੈਰਝੈ॥ ੨॥ ਕਟੈਪੇਤੁਡਾਘਪਰਿਠਾਏਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ ਗਰਿਚਿਜਾਇ
ਗਸਾਤਲਿਪਰਿਚਿਛਿਟੀਛਿਟੀਸਿਰਭੈ॥ ੩॥ ਨਿਝੈਰੋਸੀਗਵੈਰੁਚਾਏਪੁਰਿਨਸਕੈਗਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੀ
ਤਨਕਾਰਖਾਪਾਰਬਹੁਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਵਰਿਸਭਿਭੂਏਤੁਮਤਨਜਾਨਿਆ॥
ਏਕੁਸੁਪਾਖਰੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਗਵਿਠਤਿਮਠਗੁਜੇਤਾਕਿਛੁ
ਰੇਈਐਤੇਤਾਯੋਕਪਚਾਗਾ॥ ਜਉਯਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉਯਉਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਪਰਤੀਸਾਪੈ
ਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀਜੈਨਹੀਜੀਮੈ॥ ਗਮਨਾਮਾਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੈਤੁਦੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥ ੨॥ ਨੀਹੁਬਿਯੋਵੈਅ
ਤਿਸੁਪਾਵੈਨੈਨੁਕੈਸੇਗੀਸੈ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਹੁਮਿਯਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥ ੩॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਾਇਹੈ
ਬੀਚਾਰਿਚਿਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁੱਪਗਪੁਤਿਜਕੈਯੋਮੁਖਮਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਅਨਦਿਨੁਗਮਕੇਗੁਣਕਹੀਐ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੁਖਾਸਿਧਿਮਨਥਾਛਤਠਲਾਯਹੀਐ॥ ੧॥ ਆਵਹੁਸਿਤਪਾ
ਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਪੁਰੁਆਥਿਨਾਸੀ॥ ਅਨਾਥਹਨਾਬੁਦੀਨਵਖਭੰਜਨਪੁਰਿਰਹਿਚਿਘਟਵਾਸੀ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਸੁ
ਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਪਾਹਰਿਹਸੁਪੀਵਡਭਾਰੈ॥ ਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਗਮਨਾਮਾਇਵਜਾਗੈ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਭੂਤੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਵੁਟੈ॥ ਮੇਰਮਗਨਅਹਿਅੰਧਮਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟੈ॥ ੩॥ ਤੁਸਮ
ਰਬੁਪਰਬਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਚਿਸਰਬਮਹਿਠਾਭੁਨਾਨਕਸੇਪੁਭੁਨੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਬਾਲਿਹਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨਾ॥ ਜਾਕੈਸਾਗੀਪਾਰਬਹੁਮੁਖਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਰੀਗਤਿ
ਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਾਥਿਨਾਸੇਜੇਆਵੈਹਰਿਸਿਤਸਰਨਾਆਪਿਜਪੈਅਵਰਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵ

ਤਸਮਰਥਤਰਤਰਨਾ॥੧॥ ਜਾਕੇਮੰਤ੍ਰਉਤਰੈਸਰਸਾਉਏਕਉਸੁਭਰਭਰਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਿਕੀਆਗੀਆਮਾ
 ਨਤਤੇਨਹੀਨੁਨਿਗਰਭੁਪਨਾ॥੨॥ ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਵਤਗਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਕੇਜਨਮਮਰਨਾ॥
 ਜਾਕਉਭਉਚਿਕ੍ਰਿਪਾਯੁਚੀਭੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਤਹਿਅਜਰਜਰਨਾ॥੩॥ ਹਰਿਰਸਹਿਅਪਨੇਸਹਜੇਸ
 ਮਨੇਮੁਖਤੇਨਹੀਜਾਤਥਰਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਨਕਸੇਤੇਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨਾ॥੪॥ ੧੩॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗਾਇਚੀਮੈਗੁਲਾਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਚੀ॥ਭੁਲੇਸੰਜੇਗਭਯੋਦਿਨਅਉਸਰਜ
 ਉਗੋਪਾਯੁਭੀਝਾਇਚੀ॥੧॥ ਠਹਉਸਿਤਤਚਰਨਮੇਰਯੋਮਾਥਾ॥ਅਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਪਰੇਰਾਥਾ॥੨॥ ਸਾਧਰ
 ਮੰਤ੍ਰਮੇਰਯੋਮਹੁਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਰੇਏਵੈਗੁਨੀਆ॥੩॥ ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੋਗਾ॥ਯੋਭਮੇਰਤੁਟੇ
 ਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੪॥ ਕਹੁਨਨਕਸੁਖਸਹਜਾਅਨੰਦਾ॥ਖੋਯਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੫॥੧੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
 ੫੫੨ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪਿਅਪੀਤਿਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਥਹੁ
 ਥਿਧਿਉਮਕਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪਿਆਪੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਵਉਹਰਿਦਰਸਈ॥
 ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੋਕਉਰੇਸੇਤਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪ
 ਉਸਭਿਸੁਖਜਾਈ॥ਏਕਸਿਅਪਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸਿਤਨਕੈਥਾਯਿਜਾਈ॥੩॥ ਕਰਉਨਿਰੋਗਾਬਹੁ
 ਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਈ॥ਮਨੁਅਭਿਮਾਨੁਉਸਗਾਯਤਿਆਗਉਜੇਪਿਅਥਾਤਸੁਨਾਈ॥੪॥ ਏ
 ਖਿਚਰਿਤਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਰਿਹਮਹਿਪਾਇ
 ਮਾਜਨਨਕਤਪਤਿਭੁਝਾਈ॥੫॥੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਰੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਮ
 ਬਨਹੀ॥ਨਰਕਯੋਗਮਹਿਉਧਤਪੁਕਰਤਾਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਲਗੀਯੀ॥੧॥ ਠਹਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮ
 ਤਉਹੀਆਇਚਿਮਾਨਸਜਨਪੁਦਲਭਹੀ॥ਗਰਭਜੇਨਿਛੋਰਿਜਉਨਿਕਸਿਚਿਤਉਯਾਗੋਅਨਰੀਯੀ॥
 ੧॥ ਕਰਹਿਭੁਗਈਠਗਈ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਰਫਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਕਲਾਨਹੀਤੁਰਗਾਹਲਯਾਗੋਪਾਇਪਾਇਦੁ
 ਖਖੀਯੀ॥੨॥ ਮਿਥਿਆਸੀਗੋਭੁਵਿਲਪਟਾਇਚਿਉਰਾਝਿਪਰਿਚਿਭੁਜਮੀਯੀ॥ਧਰਮਗਾਇਜਬਪਕਰਸਿਥਵ
 ਰੇਤਉਕਾਯਮੁਖਾਉਠਿਜਾਯੀ॥੩॥ ਜੇਮਿਲਿਆਜੇਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਜੇਸੁਮਸਤਕਿਯੇਖੁਯਿਖੀਯੀ॥ਕ
 ਹੁਨਕਾਭਿਨਜਨਥਾਯਿਤੀਜੇਆਯਿਪਰੇਮਨਮਾਂਯੀ॥੪॥੨॥ ੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਦੁਖਦੇ
 ਕਿਉਜੀਵਹੁਪੀਤਮਾਥਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾਕੇਬਿਛੁਰਤਰੇਤਮਿਰਤਕਾਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਪਾਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥
 ਜੀਅਹੀਅਪਨਕੇਦਾਤਾਜਾਕੇਸੀਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿਤਹੁਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਲਗਾਈ॥

੧॥ ਚਰਨ ਸੇ ਤਰ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨ ਹੁ ਪੁਰਿ ਬੈਠਾਈ॥ ਜੀਪ ਸਾਦਿ ਮਿਲੀ ਮੈ ਪਭਨ ਕਥਾ ਥਿ ਬਲਿ ਤ ਕੋਰ
ਉਜਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੧॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ ਉਆ ਮਉ ਸਰ ਕੋਰ ਉਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਆਠ ਪਹਰਾ ਅਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪੀਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਲੇ ਕਬੀਰ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਉਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਈ॥ ਉਚਰੇ ਉਚ
ਨਾਮ ਦੇ ਉਸਮਦ ਗੀਰ ਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਿਆਈ॥ ੧॥ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਤਨੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਧਨ ਕਾਇਨੁ ਮਨੁ ਸੇ ਤਰੇ ਨਈ॥
ਸੇ ਤਪਤ ਪਿਭਰਾ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਸਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੮॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ ਮੇਰੇ ਬਪੁਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਾ ਮਾਪਿ ਸਗਲਾ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੋ ਅਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
ਰਾਜੇ ਪੀਵੈ ਤਿਸੀ ਰਿਪਤਾ ਸਾਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਨਾ ਸਹਿ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਰੇ ਇਖਲਾਸ॥ ੧॥ ਸਗਨਿ ਤਮਾਗੀ ਮ
ਇਚਿ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬਹਮ ਪੁਰਨਾ ਅਥਿਨਾਸਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪਿਆਵ ਉਨ ਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸਾਪਿਆਸ॥ ੨॥
੫॥ ੧੯॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ ਘਰੁ ੩ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈ ਮੈ ਅਨਕਉ॥ ਈਤ ਉਤਪਤੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀ
ਅਜੀਰਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਮੀ ਤਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਈਹ ਅਪਾਵਨ ਪਾਤਕਉ॥ ਅਕਾਲ ਮੁ
ਗਤੈ ਸਾਪ ਸੇ ਤਰ ਕੀ ਠਾਹਰੀ ਕੀ ਪਿਆਨ ਕਉ॥ ੧॥ ਬਾਲੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ॥ ਮਿ
ਨਿਲਾਹਿ ਚਿਨਕ ਸੁਖ ਬਨਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ਬਿਸਮ ਕਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੦॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ
ਮਨ ਸਦ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ॥ ਰੇ ਗੋਸੇ ਗਤੇ ਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲਾ ਅਘਨਿ ਮਖਣੀ ਮੈਨੂੰ ਮੁਖਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਛੇ ਰਿਸਿ ਅਨਪਦ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਪੁ ਸਗਲੀ ਜਾਇ ਪਾਇ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇਰੇ ਵੈਪਰ
ਮਗਾਇ॥ ੧॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨਹੀ ਕੇ ਦੁਜਾ ਮਾਨ ਨ ਬੀਚਿਲੈ ਵੈਲਾਈ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨ ਕੋ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਹਰਿ ਪੁਨਸਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੧॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ॥ ਭਏ ਪੁਨੀ
ਤਪਵਿਤ ਮਨ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਗੀ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤਰੇ॥
ਬੂਤ ਤਪੋਗ ਮੈ ਪਤੁ ਪਮਰਿ ਤੇ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੈ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਤਿਨ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਗੇ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੁਰਿ ਬੈਠੈ ਤਿਨ ਨ ਕੁਪਤੁ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ
ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਗਾਮਾ ਮਾਪਿਆਈ॥ ਏਕ ਪਲ ਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਠਹ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਲਭ
ਦੇਹ ਜਪਿ ਰੇਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀੜਾ ਸਨਿਵੈ॥ ਮਝ ਪਤਿ ਤਰੇ ਪਤਿ ਕਉ ਤਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮ ਉਰਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁ
ਨੈਗਾ ਜਸੁ ਨਿਗਲਤਾ ਕਾ ਜਨ ਮਮਲ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਪਾਈ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨੇ ਈਥੀ ਗਾਸਾ॥ ੨॥
੧॥ ੨੩॥ ਰਾਗੁ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ॥

ਮੇਰਨਪਰਿਆਵਰੁ ਕਰਉ ਜੇ ਦਰੀਆ ਮਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲੁ ਭੁਕਤੇ ਹੀ ਪਿਆਚਿ ਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਹੀ ਭਗਿ ਮਭਗਿ ਦਖ ਭਗੀਆ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਗਯਾਹਿ ਪਾਰਦੇਸਿ ਭੁਗਯਾਹਿ
 ਮਨੁ ਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਏਕਨਿ ਮਖ ਜੋ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨ ਉਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਭ ਭਗੀਆ ॥ ਸਾਧਸਿ ਗਚਿ ਕੀ ਭੀਰਜਾ
 ਉਪਾਈ ਤਉ ਨ ਕਰਹਿ ਸੀਰੀ ਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਕਿ ਮਾਸੇ ਚਉ ਸੋਚਾ ਬਿ
 ਸਾਹੀ ॥ ਕਰਲਾ ਸਾਸੇਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨ ਉਥਾ ਲਿਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਉਦਿ ਸਭੁ ਭਿਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿ
 ਖੁਗੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਗੀ ॥ ਰਖਦੇ ਇਹ ਭਿਚਿ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜੇ ਉਜਲ ਕਮਲਾ ਮਾਲਿ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਨਹੀ ਕਿ
 ਛੁ ਮੈ ਕਿ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਕਲਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿ ਚਿਹਿਰਿ ਪਾਛੈ ਰਖੁ ਸਿਤ ਸਦਕਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ਬਿਰਕਾ ਤੇ ॥ ਕਰਲ ਕਰਲ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਸੁਤੇ
 ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੇਖੇ ਨਾਹੁ ਪਬੁਰੇ ਗਾ ਅਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਤੈ ॥ ਦੇਹਿ ਅਪਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
 ਅਪਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਭੁਮ ਤੋ ਰਹਿ ਜਉ ਪਰਿ ਚਿਤ ਉਗੁਰਿ ਮਾਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੁਖਿ ਬਿਹਨੀ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹਿ ਲਾਬ ਧਿ ਚਿਹਿਰ
 ਰਿਟੇ ਕਾ ॥ ਗੁਰਦਾਇਆ ਲਭੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਲਿ ਭੁਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗੀਆ ਨ ਤਿਸਰ
 ਨਿਗਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜੇ ਉਜਲ ਤਰੇ ਗਏ ਨੁਜਲੇ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਾਤੇ ਉਠਿ ਚਿਤ ਹੀਆ ਏਚਿ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇ ਚਿ ਸੁਖ ਠਾਈ ਪਾਲਪਤੀ ਹਰਿ
 ਸਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪਿਆਸੀ ਗੈ ॥ ਪੀਖਾ ਆਇ ਚਿ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ
 ਪਿਆਸੇ ਮਨ ਸਮ ਸਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮੈ ਨੀਗੇ ਅਨਿਕ ਚੇਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਨ ਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁ
 ਚੀ ਗੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਹੈ ਪਿਆਸਿ ਮੁਖਿ ਵੈਰੈ ਜੇ ਉ ਆਲਿ ਕਮਾਯਾ ਲੇ ਭੀ ਗੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਪਾਨ ਮਨ ਮੇਰਾ
 ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਰਬੀ ਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪਭੁ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇ ਚਿ ਮਿਲੁ ਜੁਖਾ ਗਾ ਲਿਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥
 ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਾਇਆ ਲਭੈ ਹੈ ਏਹੁ ਛੇਦਿ ਚਿ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮਹੀ ਸੁਪਰਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੇਗਾ ਮਨੁ ਹੀਆ ਨ ਪਿਆ
 ਨਾਇ ਕਨਿ ਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹੀ ਛੜਪਤਿ ਤੁਮਹੀ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ
 ਸੇਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਮੈਰਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿਆ
 ਏ ਪਿਆਸੀ ਗੈ ॥ ਬਿਸਰਿ ਚਿ ਪੁਖੀ ਪੁਖੀ ਮਾਇਆ ਕੋਰ ਜਾਨਿ ਸਥਾਈ ਜੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵ ਉਹ ਰਿਹਿ

ਦੈਬਸਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ ਮੈਸੋਮਿਲਿਚਿਮਨੇਹੁਪੀਤਮੁਸੁਖਪਏਮੁਖਮੰਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾ ੫੨੨
 ਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿਸੰਗਾ॥ ਨਿਰਭਉਣਨੁਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਚਿਪੈਰੰਗਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੦॥
 ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਸਤਕਉਕੁੰਰਚਾਨੀ॥ ਬਚਨਦਮੇਸਵਨਹੁਪੁਰੇਦੇਹਾਪਿਆਮੰਕਿ
 ਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਛੁਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਚਿਸੁਖਜੁਜਨੀ॥ ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਰੁ
 ਨਹੀਪਵਤਸੇਖਨੁਮਿਲਿਚਿਕਾਸਨੀ॥ ੧॥ ਉਨਕੈਕਸਿਆਇਚਿਭਗਤਿਬਛੁਲਾਜੇਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨੀਆਸਭਦੁਕੀਕਾਦਿਯੋਕਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਅਬਮੇਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਬਿਖਮ
 ਬਨਬਹੁਤਬਹੁਪਈਆਮਨਿਕਰਾਖਰੁਰੁਟਾ॥ ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਹੁਪੁਚੈਨਹੀਸੰਤਸਾਨਭਏਯੁਟਾ॥ ੧॥ ਬਹੁ
 ਤੁਖਜਾਨੇਮੈਰੋਪਯੋਪਰਿਆਮੋਲਯਾਯਾਅਖੁਟਾ॥ ਜਨਨਨਕਪਭਿਕਿਰਪਾਗੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਗੁਸੁਯੁਟਾ॥ ੨॥
 ੧॥ ੩੨॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੇਰੋਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ ਪਰਦਸੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਆਉਠਣਾ
 ਇਚਿਜੀਉਜਲਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਮਦਮਤਸਗਇਹਮਗੀਪਸਗਲਦਹੁਕੀਨਾ॥ ਮੰਤ੍ਰਵਿਜਾ
 ਇਹਰਿਅਉਪੁਗੁਰਿਦੀਚਿਤਉਮਿਲਿਚਿਸਗਲਪਈਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਤੇਗਤੁਠਕੁਰਮੇਗਗੁਰਿਹਉਖੋਈਪੁ
 ਭੁਦੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਾਪਹੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਚਰਖਜੀਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਰਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਗਹਿ॥ ਛੁਟਰਿਸਿਘਾਗਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਕਅੰਤਉਧਾਗਹਿ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥
 ਕਰਹਿਅਰਦਸਿਬਹੁਤਬੇਨੀਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮਾਗਹਿ॥ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਖਭੰਜਨਹਥਦੇਇਨਿਸਤਾਗਹਿ॥ ੧॥
 ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸੇਨਮਾਗਹਿ॥ ਠਾਪੁਠਾਪੁਠਾਸੁਖਦਾਤੇਸਭਨਾਨਕਜਗਤੁਤਮਾ
 ਗਹਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੪॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੇਰਿਪਨੁਪਾਇਚਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਭਏਅਚਿੰਤਾਤ੍ਰਿਸਨ
 ਸਭਬੁਝੀਏਹੁਲੀਖਚਿਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਭਾਇਚਿਬੈਰਾਗੀਠਿਰਿਆਇਚਿਦੇਹ
 ਰਹੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੇਰਿਚਿਹਬਿਚਰੇਚਿਯਾਯਾਮਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਅਨਥਪਰਬਨਜੋਕਰੀ
 ਅਹਿਤੇਚੇਦੁਖਸਹਆਗੋਬਿਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਥੈਹਰਿਗਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੫॥
 ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੈਰੋਮਨਿਮਿਸਟਲਗੋਪਿਅਥੋਲਾ॥ ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪਭਸੇਵਾਯਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿ
 ਚੋਲਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਠਕੁਰਸਰਬਪਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ ਮਾਨੁਤਦੁਸ
 ਭੁਤੁਰੇਤੁਰੈਇਕਨਾਮੁਤੇਗਮੈਚਿਲਾ॥ ੧॥ ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਯਹਿਤਉਦਾਸਤਮਾਰੇਘਾਸੁਖਫਵਹਿਕੇਤਕਥੇ

ਯਾਜਨਨਕਕੇਪੁਰਖਾਥਿਪਤੇਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਯਮਤੇਯਾ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫
 ਰਸਨਾਗਮਕਰਤਗੁਲਸੇਯਾਏਕਨਿਮਖਚਿਪਾਇਸਾਵੈਦੇਖਚਰਿਤਮਨਮੇਯਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਸੁਲਿਐਮ
 ਨਿਯੋਇਰਯੁਮਾਤਿਰਿਦੈਮਨਦੁਖਜੋਗਾਸੁਖੁਪਾਇਚਿਦੁਖਦੂਰਿਪਗਾਇਚਿਥਲਿਅਈਪਭਤੇਯਾ॥੧॥ਕਿਯ
 ਵਿਖਗਏਮਨਨਿਗਮਯੋਈਰੋਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਅਦੋਗਾਕਰੁਨਨਕਮੈਸੋਪੁਪਾਇਅਕਰਲਕਾਰਲਸਮ
 ਰਥੇਯਾ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫ ਨੈਨਦੁਖਚਿਚਲਤੁਤਮਾਸਾਸਭਹੁਦੂਰਿਸਭਹੁਤੇਨੈਰੋ
 ਮਗਮਮਗਮਘਟਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਭੁਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਚਿਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੋਪਚਾਸਾਥਿਨਮਹਿਸਾ
 ਜਿਸਵਾਗਿਥਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲਗੁਲਤਾਸਾ॥੧॥ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਦੀਪਭਥਲਿਚਿਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਚਿਪਰਗਾ
 ਸਾਕਰੁਨਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਅਸਭਪੁਰਨੋਈਅਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫
 ਚਰਨਹੋਬੰਦਮਰਗੁਸੁਭਵਾਅਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੋਦੁਖੁਭਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁ
 ਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਸਤਪੁਨੀਤਟਲਾਵਾਰਿਦਪੁਨੀਤਰਿਦੈਰਹਿਥਸਿਚਿਮਸਤਪੁਨੀਤਸਿਤਪੁਰਾਵਾ॥੧॥
 ਸਰਥਨਿਪਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਅਤਿਸਿਪਵਾਜਨਨਨਕਕਉਗੁਰੁਪੁਰਭੇਟਿਚਿਸੁਖਿਸਯੋ
 ਅਨਦਾਬਿਭਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫ ਪਿਆਇਚਿਅੰਤਿਬਾਕਾਮੁਸਖਾਜਨਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੁਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੁਪਾਗੇਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਚਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖੁਲਿਖਾਖੁਯੋਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੁਰੈਤਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਮਾ
 ਘਾਏਠਸਨਚਖਾਕਰੁਨਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਅਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਾਤਿਖਾ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫
 ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਪੁਪਾਇਆਗੁਰਾਏਚਿਕ੍ਰਿਪਲਦਾਇਆਲੁਦੁਖਭੈਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਥਾਇਆ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਯੋਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਲਗਾਇਆਨਿਮਖਨਾਥਿਛੁਰੈਘਰੀਨਾਥਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤ
 ਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਥਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਥਲਿਥਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆਕਰੁਨਨਕ
 ਕਾਰੁਪਰਵਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫
 ਮੈਰੋਮਨਿਸਬਦੁਯਗੇਗੁਰਮੀਠਾਖੁਯਿਚਿਕਰਮੁਭਾਏਚਿਪਰਗਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਹੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪਾਰਬਰਮਾਜੋਨੀਸਿਭਉਸਰਥਥਾਨਘਟਬੀਠਾਭਾਏਚਿਪਰਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਥਲਿਥਲਿਪਚਚਰਦੀ
 ਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਲੁਮੁਖਿਯਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾਕਰੁਨਨਕਠੀਗੀਚਲੁਲਭਏਹੈ
 ਹਰਿਠੀਗੁਨਯੋਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਚਿਗੁਰਿਸਾਥੀਨਿਮਖ

ਬਚਨੁ ਪਤਿਗੀ ਮੇਰੇ ਬਸਿ ਚਿਸ ਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਰੀਪਾਨਿ ਪਨ ਗੁਲਨਾਇ ਕਠਾ ਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਸ
ਤਨਾਥੇ॥ ਏਕਾਸ ਮੇਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸਾ ਥੀਰਾਥੇ॥੧॥ ਨੈਲਾ ਰੀਪਤਾ ਸੇ ਦੇਖਿ ਦਸਵਾ ਗੁਰਿ
ਕਠਾ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੈ ਅਵਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੫॥੬੩॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਰੇ ਮੁਕੇ ਆਨ ਕਾ ਰੇ ਕਤ ਜਾਈ॥ ਸੀਗੀ ਮੇਰੇ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੁਪ
ਬਿਧ ਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਹੁਚਨ ਹੀਰਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਸਿਉ ਬਾਵਰ ਅਨੁਮੋਹਿ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਠ ਗਉਰੀ ਪਾਈ॥੧॥ ਕੁਇ ਚਿਦਾਇ
ਆਲਾ ਰੀਪਾਲ ਦੁਖ ਹਰ ਤਸਿ ਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਸਗਲ ਨਿਪਨ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਈ॥੨॥
੨੫॥੬੪॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਚਿਅੰ ਪਾਪੀ ਤੇਰੀ ਤਿਪਹਿ ਲਗੀਆ॥ ਜੋਤ ਉਬਚਨੁ ਦੀਰ ਮੇਰੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗੀ ਗੀਆ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਭੂਲ ਹਤੁ ਮਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਾਤਿ ਤਤੁ ਮਪਾਤਿ ਤਉ
ਪਰੀਆ ਹਮ ਨੀਚਾ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈ ਲਾਗ ਰਯਾਜ ਸੀਗੀ ਸੀਗੀ ਬਸ ਗੀਆ॥੧॥ ਤੁਮ ਗੀਤੀ ਰਪੀਰ ਉਪ
ਕਾਗੀ ਹਮ ਕਿਅ ਬਖੁਰੇ ਜੀਤ ਗੀਆ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਨਕ ਹਮੇਲਿ ਚਿਤ ਉਮੇਰੀ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਗੀਆ॥੨॥੨੨॥
੬੫॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਮਨ ਚਿਇਦਿ ਨਸ ਪੰਨਿ ਪਰਵਨੀ॥ ਸਠਾ ਲਭੇ ਘਰੀ ਸਿਜੇ ਗਸੁ ਹਵੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੀਗੀ ਗੀਆਨੀ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਪੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਪੰਨਿ ਦੇਤਾ ਜੀਨਿ ਮਨੀ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ ਗਸ ਭਾਗੀ ਹੁਪਰੁ
ਤੁਮ ਗੀਤੀ ਉਕੀ ਚਿਕਰ ਬਾਨੀ॥੧॥ ਕੇਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖੁ
ਸੇਵਕਾਇ ਹਥੈ ਸੀਮੈ ਸੁਖ ਨਨਕ ਅੰਤੁ ਜਾਨੀ॥੨॥੨੩॥੬੬॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਅਬ ਮੇਰੇ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਗਾਈਆ॥ ਅਉਰ ਉਪਉ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਗਦੀ ਪਾਈਆ॥੧॥ ਠਹਉ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਤਿ ਸਵਰੇ ਅਹੋਰੇ ਗਸਗਲ ਹੀ ਪਾਈਆ॥ ਕੇਟਿ ਪਰਾਪਖਿਤ ਮਹਿ ਉਤਈ ਹੈ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਹਿਆ॥੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਮਿਹ ਚਲਾਨਿ ਰਭਾਇਆ॥ ਆਇਨ ਜਵੈ ਨਕਤ ਹੀ ਰੋਲੈ
ਬਿਹਨ ਨਕ ਗਜਾਈਆ॥੨॥੨੬॥੬੭॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਇਤਉ ਤਸਦਾ ਸਹਾਈ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਨੁਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰ ਕਵ ਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾ ਰਲਾ ਰਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਲੈ ਬਰਿਕ ਕੀਨਿਆਈ ਜੋ ਸੇਖਾਤ ਪਤਾਈ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਰਾ ਸਕੀ ਮੈ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥
ਕਹੁ ਨਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੬੮॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਅਪਨ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ॥ ਆਸਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਆਈਐ॥੧॥ ਠਹਉ॥
ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿ ਮਾਲਾ ਜੇ ਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਲੀ ਪਾਈਐ॥ ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਆਗੇ ਮਾਨੁਖ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲ

ਜਲ੍ਹੇਰੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਏਕਚਿਟ ਪਕਰੀਠ ਕੁਰਕੀ ਗੁਰੀਆਇਆ ਤਿਉ ਪਿਪਾਈਐ॥ ਗੁਲਨਿਪਾਨ ਨਸਕ
 ਪੁਰੀਆਇਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੪੯॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਓਟਸਤਾਈ ਪੁਰਜੀਉ ਮੇਰੈ॥ ਦਿਸਟਿ ਨਹਿ ਅਵਉ ਅਵਰ ਕਹੁ ਕਉ ਮਾਟਿ ਮਹਤਿ ਪੁਰਤੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ
 ਅੰਗੀ ਕਾਹੁ ਕੀਚਿ ਪਾਭਿਅਪੁਨੈ ਕਾਚੈ ਯੀਨਾ ਬਿਭੁਘੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਪੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਈ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰਪੈ॥ ੧॥ ਕਵਨਉ ਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਲ ਕੇ ਦਾਤੈ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਖਘਨੈ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਸਿ ਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਭਾਇ ਚੀਕ੍ਰਿ ਪਾਉ ਜੀ
 ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਉ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋਕਿ ਸੁਪਹਿ ਜਾਸੀ॥ ਜਿ
 ਉਜਾਲਾ ਹੁਤਿ ਉਠਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਹੀ ਪਾਸੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਏਕ ਪਾਭਿਅਪੁਨੈ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇ ਅਏਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੫੧॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤਕ ਤਤੁ ਭਉ ਸਮਰੈ॥ ਅਥਾਹਿਕ ਦੀਨ ਪਤਾ ਪੁਰਮੇਰੈ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥
 ਜਬ ਭੂਖੋ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮੇਰੈ॥ ਅਘਾਏ ਹੁਖ ਸਘਾਗੈ॥ ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੀਰੀ ਬਸਤੇ ਛੁਟ ਕਤੇਹਾਇ ਰਵ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਸੈ ਰਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹੈ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਥਿ ਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕਾਇ
 ਹਸੈ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੫੨॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤੇ ਭੈਭਉ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇ॥ ਲਾਲ ਦਾਇਆ ਲ
 ਗੁਲਾ ਲਾਲਾ ਡਿਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਤਿਕਮਾਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚੇ ਬਹੁ
 ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਇ॥ ਠਹਉ॥ ਪਾਪਿ ਸਮਾਪਿ ਸੁਖ ਅਸਨੁ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਨਾਦ ਬੀਨੇ
 ਦੋ ਕੇ ਰਾਮੀ ਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਮਾਇ॥ ਕਰਨਾ ਅਪਿ ਕਰਾਵਨਾ ਅਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਆਪਾਇ॥
 ੨॥ ੩੦॥ ੫੩॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੈ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰ
 ਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਬੁਝੀ ਵਿਸਨਾ ਸਹਜੇ ਹੁਰੇ ਯਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਭੁ ਜਾਗੈ॥ ਆਇ ਨਾ
 ਾਇ ਬਸੈ॥ ਇਹ ਠਹਰ ਜਹਾ ਅਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਰੂਪ ਤਾਏਕੈ ਸੁਖ ਕਾਰੈ॥ ਆਦਿ ਮ
 ਧਿ ਅੰਤਿ ਪੁਰੁਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੫੪॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਾ ਬਿਨੁ ਪੁਰੁਸੋਈ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਕੈ ਪੁਰੁਸ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੋਰੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅੰਗ ਲਗੁ ਪਪਾਨ
 ਜੀਵਨ ਪਨਾਸਿ ਮਰਤ ਅਨਦਘਨਾ॥ ਵਡਾ ਸਮੁਧੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਰੈ ਗੁਨ ਗਸਨ ਕਵਨ ਭਨਾ॥ ੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮ
 ਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾਮਹਿ ਸਿਤ ਤੁਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੫੫॥

ਗਸਨਾਪਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀਆਤਗਰਭਤਮਹੀਪਤਿਪਾਲਕਮਿਤਮੰਡਲਾਇਕਤੁਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਿਪਿ
ਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹਿਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਤਾ॥ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਤੁਮਹਿਜੀਅਪਨਦਾਤਾ॥੨॥
ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਿਜਗੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਟਕਲਾਯਾ॥ਤੁਮਹਿਪਾਠਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਕਭਏਨਿ
ਹਾਯਾ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੁਕਾਤੁਅਪਨੇਹੀਚਿਤਿਆਵੈ॥ਜੋਕਾਤੁਕੇਚੋਰੋਵੇ
ਤਠਾਕੁਰਹੀਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪਹਿਦੁਖਅਪਨੇਪਹਿਸੁਖਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿਮਾ
ਨੁਅਪਨੇਪਹਿਤਨਾਅਪਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਗਜਜੇਬਨਧਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਥਾਪਮਨਤਾਗੀ॥ਸਰਬ
ਥੇਕਨਨਕਗੁਰਪਾਏਪੁਰਨਮਾਸਯਾਗੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਸ਼੍ਰੋਮਾਇਅੰਕੋਸਦਮਨੁ॥ਧੋਹਮੋਹਦੁਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇਸੀਗੀਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋ
ਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਗਮਲਕਅਰੁਖਾਨਾ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਹੀਪਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜਨਪਨਾ॥੧॥ਦੀਨਬੰਦ
ਰੇਦਾਸਦਾਸੋਰੇਸਿਤਹਕੀਸਾਰਾਨਾ॥ਮੀਗਨਿਮੀਗਉਹੋਇਆਚੰਤਾਮਿਲੁਨਨਕਕੇਹਰਿਪਨਾ॥੨॥੩੫॥੫੮॥
ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਗੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਅਨਿਕਧਾਵਰਤਾਉਗਝਿਉ
ਆਨਜੈਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਉਸਚਾਰਿਕੇਦੀਸਹਿਸੀਗੀਉਹੀਨਹੀਜਹਭਾਗੀ॥ਤਿਨਸਿਉਗਾਚੇਮਾਚੇ
ਹਿਤੁਲਾਇਚਿਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹੀਨਹੀਕਿਛੁਮੇਗਨਾਹਮੋਰਥਸੁਚਾਗੀ॥ਕਰਨਕਰਵ
ਨਨਕਕੇਪਭਸਿਤਨਸੀਗੀਉਧਾਗੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰੈਨੋਹੀ
ਸਾਧਿਕਸਿਪਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀਤੁਟੈਨਕਾਉਤੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਸਾਸ੩ਉਚਰਤਰਸਨਾਗਰਤੀਰਥਗਵਨ
ਨਥੇਗੀ॥ਪੁਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਉਹਗੈਲਿਨਛੇਗੀ॥੧॥ਅੰਪਕੁਪਮਹਿਪਾਤਿਤੋਹਤਜਗੁਸੀਤਹੁਕਰਹੁ
ਪਸਗਤਿਮੋਗੀ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਨਨਕਭਾਇਚਿਮੁਕਤਾਦਗਸਨੁਪੇਖਤੇਭੇਗੀ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਲੀ॥ਪਵਨਿਅਠਾਰਤੇਰਚਾਮੋਰਅਤਿਜਜਗੀਤੇਰੇਰੇਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਹੀਤੇ
ਹਰਿਉਉਹਾਯੋਧਰਿਚਿਜੈਸੇਬਾਸਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਹੁਬਿਸਾਰਿਚਿਅੰਪੁਲੇਜੈਉਸਫਗੀਉਦ
ਰੁਭੈਰਥਹਿਯਾਟੁਲੀ॥੧॥ਸਦਾਬਿਕਾਗਬਿਕਾਰਸ਼ੂਰਸਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਥਾਟੁਲੀ॥ਕਹਨਾਨਕਸਮਸ਼੍ਰੇ
ਇਅਨੇਅਜੁਕਾਇਖੁਲੈਤੇਗੀਗੁਲੀ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੈਉਸੀਗੀਤੁਹਾਰੈ
ਜਾਨੈਚੀਕੋਟਿਜੋਪਉਅਕੀਥਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਦਰਗਹਭੀਮਨਿਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਮੁਲਪੁਨੀਕਾਕਹੀਐ
ਕਵਨਰੁਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਚੀਜੋਤੇਪਗਸਭਈਮਾਦੀਸੀਗੀਦੁਲਭਦੇਹਥਖਾਨਿਚੀ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇਜ

ਪਤਾ ਪਤਾ ਮਤੇ ਤੁਪਛ ਨਿਉ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇ ਵਹੀ ਨਨਕ ਦਸ ਦਸ ਨਿਉ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ੬੨ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉਨਾ ਮਾਨ ਸੁਕ ਕੋ ਬਪੁ ਭੋਭਾਈ ਨ
 ਕੋ ਗਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੋ ਕਾਮਾ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁ
 ਖਿ ਦੋਹੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਤਿਗਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਨੁ ਆਦਿ ਜੁਗ
 ਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਗਧੈ ਨਨਕ ਕੋ ਪੁਰੁ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੈ ਗੋਮੀਤ ਸਖ
 ਭਰਿ ਪੁਨਾ ਅਨੁਧਨੁ ਜੀਓ ਪਿਰੁ ਸਬੁ ਤੁਮਰਾਇ ਏਤਨੁ ਸੀ ਤੇ ਤੁਮਰੈ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦੀਏ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮਰੀ ਦੀਏ ਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮਰੀ ਪਤਿਗਾਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਸੰਤ
 ਜਾਨਿ ਆਤੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਨਾ ਜਨਕ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਗੀ ਨਨਕ ਸੰਤਨ ਕੋ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤ ਤੁਮੈ ਗੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਰਨ
 ਕਰਨ ਤੁਟੀ ਤੁਮਰੀ ਜੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਰੈ ਪਾਈ ਅ
 ਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕੁਮਤੇ ਪੁਰਬਿ ਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੋ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪੁਨ
 ਤਾ ਕਤੁ ਨਨਕ ਜਾ ਕੇਵਡ ਭਗਤਿ ਨਿਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਠਾਕੁਰ ਬਿਨੰਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਤ ਜਰ ਸਸੁਨ ਤਤੁ ਭੋਨਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਕੋ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਕੋ ਛਾਇਓ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੰਗ ਤੁਮਰੀ ਏ ਅਪਨ ਆਪੁ ਦਿ
 ਸਣਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਦੁਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਟਹੀ ਕੇਸਾਇਓ ਆਠ ਪਤਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁ
 ਖੁਨ ਨਕਾਇਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ੬੬ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੀ ਗਮਨ ਮਲਿਵਲਾ ਗੀਸ
 ਜਨੁ ਸੁਰਿ ਦਸੁ ਏਲਾ ਸਤ ਜੋ ਸੇਕੀ ਐ ਬਡ ਭਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਿ ਤਬਿ ਕਾ ਅਲਪ ਆਇ ਆਤੇ ਅੰ
 ਬੁਧਿ ਬਿਖੁਤਿ ਆਗੀ ਦਰਸਾਪਿ ਆਸ ਆਸ ਏ ਕੀਟੇ ਕੀਟੇ ਕੀਟੇ ਆਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਿਤ ਸੋਇ ਜ
 ਗਨੁ ਉਠੈ ਧੋਸਨੁ ਅਚਿਤ ਤਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਤੁ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁਆਇ ਆਤਰਿ ਜਨ ਠਗੀ
 ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨ ਪੁਕਾਰੈ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤ
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਕਉ ਮਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਚਵੈ ਭਰਿ ਦਰਗਤਿ ਤੁਭੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁ
 ਗਾਦਿ ਪੁਰਕੀ ਵਤਿ ਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਚਰਨ ਕਮ
 ਲ ਆਪਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਓਨ ਉਨਕ ਪਗਟ ਭਉ ਓਸੈ ॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ੬੮ ॥ ਸਰੰਗ ਮ

ਅਨਮਿਲਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠੰਢੀ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾ
 ਨਸੀਮਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਕਾਢੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਵਬਿਰਚਅਰੁਇਦਲੋਕਤਮਹਿਜਲਸੋਤੈਛੋ
 ਆਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲਦੁਖੁਵਰਦੁਖੁਮੁਹਿਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤੁਰੁ
 ਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਤਰਿਦੇਵਾ ॥ ਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪੁਰਜੀਉਮਿਲੇਸੰਤਜਨਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥
 ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਤਰਿਗਾਉ ॥ ਤਰਿਤਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਤਰਿ
 ਕੀਉਚਰਤੁਪੁਕੋਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਪਨੁਸੰਚਤੁਮਨਿਤਓਲਾਵਤੁਭਉਆਨਬਿ
 ਰੂਤਮਿਥਿਅਕਰਿਮਾਨੁਸਾਚਾਇਏਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅਪਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਾਸਿਉਲਿ
 ਵਲਾਉ ॥ ਕਤੁਨਨਕਤਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤ
 ਲਾ ੫ ਤਤੀਨਤੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ ॥ ਏਏਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਤਰੇਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪੰਚਦੇਖਛਿਦ੍ਰੁਇਅਤਨਮਹਿਬਿਖੇਬਿਅਧਿਕੀਕਰਣੀ ॥ ਅਸਅਪਾਰਦਿਨਸ
 ਗਣਿਗਖੇਗਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਥਤਨਥਦਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਾਗਰ
 ਦੇਖਭੇਤਰਣੀ ॥ ਅਨਿਥੰਛਤਚਿਤਵਤਨਕਵਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪੁਰਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥ ੭੭ ॥
 ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫ ਠੀਕੇਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਤਰਿਗਾਈਐਅਹਿ
 ਨਿਸਿਪੁਰਨਨਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹੰਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਦਿਜਾਤਿਸਗਲਬਿਖਦ
 ਤਰਿਤਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਪਸਿਲੇਆਵਤੁਲਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੈਅੰ
 ਤਨਤੀਮਰਜਾਦਾ ॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਨਕਮਹਿਪੇਖਹਤੇਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥ ੭੮ ॥
 ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਲਗਤਿਅਨਲਾਸ
 ਚਿਬਿਰਥਜਨਮੁਪਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮਨਿਮੇਰਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕ
 ਤਣੀ ॥ ਲਾਭੁਲੈਤੁਤਰਿਦੈਅਗਾਧਤੁਛਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪ
 ਤਮਰੀਦੇਤਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ ॥ ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਨਕਜੇਪੁਰਭਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥
 ॥ ੭੯ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਗੇ ॥ ਸੰਝੀਕਰਤੁਨਾਮਪਨੁਖਾਟਤੁਗੁਰਕ
 ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਛੇਤੁਕਪਟਤੋਇਨਿਗਵੈਰਸੇਪੁਰਸੰਗਿਨਿਤਗੇ ॥ ਸਚੁਪਨੁਵ

ਲਜਤੁਸਦੁਪਨੁਸੰਚਤੁਕਥਤੁਨਾਵਤੁਤਹੇ॥੧॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਇਅਗਨ
 ਤਭਰੇਭੰਡੇ॥੧॥ ਕਤਨਕਸੇਭਾਸੀਗਿਜਾਵਤੁਪਰਥੁਮਕੈਦੁਅਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਰੰਗਮ
 ਤਲਾਪ ਖੁਭਜੀਮੋਤਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਗਾਕਵਨਮੁਖਤੇਮਨੁਖੁਕਰਿਅਇਤੁਪਰਤਪੁਤੁ
 ਤਰਾ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਤੇਨਜਾਇਅਪਾਰਾਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਕਸਰਬਪ੍ਰਣਅਧਾਰਾ॥੧॥ ਕੋਇਨਜਾਏਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪਾਇਏਕਪਸਾਰਾ
 ਸਾਧਨੰਵਥੈਠਵਤੁਨਕਭਵਸਾਗੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਆਵੈ
 ਰਾਮਸਹਦਿਵਰਭਾਗਿਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਤੇਨਜਾਏਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿਅਗੀ॥੧॥ ਰਤਉ॥
 ਮਨਬਚਕੁਮਾਅਰਧੈਤਰਿਤਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸੁਖੁਪਾਇਅਯਾਅਨੰਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਹੁਸੁਸਾ
 ਚੇਸਤਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪੁਨਾਕੀਤੇਤਾਰੀਉਤਮਥਾਲੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਕਨਿਸਤ
 ਗੰਐਜੇਗਤੇਪੁਭਨਿਠਬਾਲੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਗਲੀਗਹੀ॥ ਸਾ
 ਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਾਇਚਿਪਗਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਹੀ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਤੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਯਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹੁ
 ਕਹੀ॥ ਅਨਾਬਿਭਿਰਗਬਿਸੇਰਪੁਭਸਿਮਰਤਪਾਇੰਝਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ ਜਹਤੇਉਪਾਜਿਓਤਿਹੀਸਮਾਨੇਸਾਈਥਸਤੁ
 ਅਹੀ॥ ਕਤਨਕਭਗਮੁਗੁਹਿਓਇਚਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਰਸਨਾਗਮਕੇਜਸੁਗਾਉ॥ ਅਨਸੁਆਦਾਬਿਸਰਿਸਗਲੇਭਯੋਨਾਮਸੁਅਉ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਬਸਾਇਹਿ
 ਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲਾਬਹੁਜੇਜੋਨਿਨਾਅਉ॥੧॥ ਜੀਉਪ੍ਰਨਅਧਾਤੋਰਾਤੁ
 ਨਿਥਵੇਥਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਓਤਰਿਯਰਿਨਕਸਦਬਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਬੈਠੁਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਾਧਿਆਉ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਪੁਸਿਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਉ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਉ
 ਤਮਕਥਾਸੁਲੀਜੈਸਵਲੀਮਾਇਆਕਰਹੁਭਗਵਨਾਅਵਤਜਾਤਦੇਉਪਖਪੁਰਨਪਾਈਐਸੁਖਾਬਿਸਮਾ॥੧॥ ਜੋ
 ਪਤੋਸੇਪਤਤਤੁਬੀਚਰਿਚਿਭਗਤਿਸੇਸਟਪੁਰੀ॥ ਕਤਨਕਾਇਕਰਾਮਨਾਥਿਨੁਅਵਰਸਗਲਾਬਿਧਿਉਰੀ॥
 ੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਾਦੁਖਨਾਸਹਿ
 ਚਰਨਕਮਲਾਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਸਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਤਚਲੁਹਰਿਕਾਉ॥ ਭਗਤਿਭਾਵ
 ਨੀਪਾਰਥਮਕੀਆਬਿਨਾਸੀਗੁਲਗਾਉ॥੧॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਾਪਟਾਆਪਾਗੁਨਾਨਕ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਗੁ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੋ

ਗੈ। ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਠ ਕੁਰਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਗਾਯਿ ਵਾਯਾਈ ਸੀ ਤਸੀਗਿ
ਬਾਨਿਆਈ॥ ਜਨਮੁ ਦਾਰਬੁ ਭਇ ਚਿ ਪੁਨੀਤਾਇ ਛਾਸ ਗਲ ਪੁਜਾਈ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਪਾਕ ਰਹੁ ਪਭ ਮੇਰੇ ਸੋਹ
ਰਿਕਾਜ ਸੁਗਾਵੈ॥ ਆਠ ਪਹਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸਦ ਬਾਧਿ ਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥ ੮੧॥

ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੀਤ ਮਮਨ ਮੇਯ ਠਹਿਰਿ ਰਸ ਕੀ

ਰੇਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸੀਤਿ ਰਉ ਪਜਤਾ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖੀ॥ ਪਤ੍ਰੁ ਤਿਆਗੀ ਆਨਜੇ

ਚਾਹਤ ਤਕੈ ਮੁਖਿ ਯਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ

ਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਚਿ ਪੁਰਨ ਅਰਥਾ ਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥ ੮੮॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਸਿਮਰਨ ਗਮ ਕੋਇ ਕਰਨਾ

ਆ ਕਲਮ ਲਿਖ ਦਗ ਧੋਰੇ ਤਿਖਨ ਅੰਤ ਰਿਕੋਟਿ ਦਾਨੁ ਏਸਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨਜੇ ਜਾਗ ਬਿਬਾਸ ਮੁਖਾ ਲਤ

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਠੇਕ ਟਹਿ ਆਨ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੇਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗ ਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖਾ ਪਿਆਨ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਗਨਿ ਪੁਰਨ

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਦਨ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਕ ਪਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਸਿਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥ ੮੯॥

ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਪੁਰਤ ਸੇਈ ਜੇ ਪੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ॥ ਸੇਈ ਪੁਰ ਪੁਰ ਸੇਈ ਬਸੁ ਪੁਰ ਹਰਿ ਦੇ ਕਪੇ ਮਗਸ ਪਾਗੈ॥੧॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੇ ਪੁਰਤ ਨਹੀ ਭੁਜਾ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗੀ ਅਸਾਗ ਬਿਗਚੇ ਚਿਨਹ ਸਿਮ

ਰੈ ਪੁਰਤੁ ਜਾ॥੧॥ ਸੇਈ ਚਤੁਰ ਸਿਆਲਾ ਪੀੜੇ ਤੁਸੇ ਸੁਗਾ ਸੇ ਦਾਨਾ॥ ਸਾਪ ਸੀਗੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਚਿਨਾਨ ਕ

ਸਿਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬੭॥ ੯੦॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨੀ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅ

ਮਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਮਨ ਮਰਸੁ ਪੀਵਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚ ਨਿਰਾਮਨਾ ਮਪੁਰਤ ਨਾਮਨ ਤਨ ਭੀਤ ਰਿਸੀਵ

ਨੀ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਭਏ ਮਨਾਯਾ ਗਮਨ ਮਰਸ ਪੀਵਨੀ॥੧॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਚਿਰ ਟੁਝੈ ਗਮਨ ਮਸੀ

ਗਿਲੀਵਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਚਾੜਿ ਕੀਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪਨ ਸੁਖ ਪੀਵਨੀ॥੨॥੬੮॥ ੯੧॥

ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹਿਨ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲਾ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਟੈ ਕਾਲਾ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੀਘਰੈ ਪਨੀਤ ਬਤ

ਮਰੇ ਕਉ ਨੁਹਵਾਨਾ॥੧॥ ਗੀਖ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਨਾ॥ ਸੁਖ ਨਿਪਾਨ ਨਾਕ ਪੁਭ ਮੇਰਾ ਸਾ

ਧਸੀ ਗਿਪਨ ਮਾਨਾ॥੨॥੬੯॥ ੯੨॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਮ ਕੋ ਬਿਉਰਾਤਾ ਪੇਮ ਭਗਤਿ

ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਪੇ ਪੋਤ ਨਹੀ ਸਾਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਹੁ ਸਾਧਕੋ ਆਚਾ

ਰਾਚਰਨ ਕਮਲਾ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੁਨ ਕੋ ਆਪਾਗੁ॥੧॥ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਸੁਨੁ ਬੇਨੀਤੀ

ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਪਾਤਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਕਸ ਵਧਾਇਓ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਏ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਮ ਤਿਥੈ ਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀ ਪਰ ਠਾਕੁ ਹੀ ਮਯਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਯੋਗੀ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮ ਹੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਭੂਟ ਤਥਾ ਬਨ ਯਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉਂ ਗੁਰਿ ਜਲ ਠੇਗੀ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਭਗਤਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜੈ ਮਨੁਖ ਚਿਤ ਪੇਸਹ ਸੋਧੈ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਆਨਹੈ ॥ ੨॥ ੧੧॥
ਏ੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤ ਵਉ ਵਾਅ ਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਚੋਟਿ ਇਕ ਮਿਯਹੁ ਸਿਤ ਸਾਜਨ ਗੁਲਗੋਬਿ
ਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀ ਅਹਿ ਤੇ ਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜੀਹਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਹਿ
ਮੋਹ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤਾਇਨ ਕਛੁ ਐਯਾਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਨਕ
ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਚਿਤ ਰਨ ਹੀਰੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਏ੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਠਾ ਪੁਸ਼ਿਗੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਆ
ਗੇ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੈਰੇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਹਰਿ ਗਇ
ਆ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਵ
ਸਿ ਜਾਕੈ ॥ ਏਕਾਹਿ ਵਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਨਕ ਤਕੈ ॥ ੨॥ ੧੩॥ ਏ੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੈ ਠਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੁ ਕੇਵੁ ਨਾ ਬਿਅਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਜਿ ਜਨੁ ਭਗਤ
ਦਾ ਸੁਨਿ ਜੁਪ ਭਕਤੁ ਲਿਜੀਵੀ ਤਿਸੁ ਸੋਈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੈ ਕਰੀ ਮਪ ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੁਸਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵੀ ਸਿਤ ਸੋਈ ॥ ੨॥ ੧੪॥
ਏ੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵ ਭਗਮ ਕੇ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਰਾਯੋ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾ
ਇ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਤਮਾਸੁ ਆਮੀ ਆਨਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਭੂਠਾ ਖਹਿਤਿ ਵਹੀਰ ਹਲਾ
ਤ ਮਰਾ ਪੈਰੀ ਖਾਇ ॥ ੧॥ ਸਾਸ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕੈ ਬਧਿ ਬਧਿ ਜਾਈ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਨ ਜਨਮਾਧਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਜਿ
ਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਏ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਖ ਸਾਗ ਆਨ ਕਾ ਆਬਿਕਾ
ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀ ਸਹਿਛਾ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਗੀਹਿ ਅੰਧੁ ਪਪਾਤਿ ਤਪਾਲੀ ਨਰ ਕਯੋਰ ਗੁਬਾਗਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ
ਭ੍ਰਮਤ ਹਰਿ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਤ ਬਰਿਥਾਗ ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛੁਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਾ ਕਰ ਜੋ ਕ੍ਰਿਨ ਨ ਕੁ
ਦਾਨੁ ਮੈਗੈ ਸਾਸ ਸੰਗਿ ਉਧਾਗ ॥ ੨॥ ੧੬॥ ਏ੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਗਾਜਿ ਤਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤ ਪਾ
ਆਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਮੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਰੈ ਤਪਾ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਵਿਸਨ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੁਕੋ ਸੋ
ਗਸਿ ਤਪਾ ॥ ਗੁਲਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਆਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮਾ ਪਾ ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤ ਸਰ

ਸਾਧੁਕੈਸੀਗੀਖਾਪਾਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਈਥਾਪਾ॥ ੨॥੧੧॥੧੦੦॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫
 ਆਤੁਰਨਾਮਥਿਨੁਸੀਸਾਗਾਤਿਪਤਿਨੋਵਤਕੁਕਗੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੀਬਿਖਿਆਛਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇ
 ਠਕਉਗੀਆਪਿਭੁਲਾਇਚਿਜਨਮਤਥਾਥਾਗਾਹਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਚਿਜਮਕੋਕਰਕਰਤਖੁਆ
 ਗਾ॥੧॥ਹੋਰੁਕਿਪਲਈਨਦਖਭੈਜਨਤੇਰਿਆਸਿਤਰਕੀਰਵਾਗਾਨਨਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪਚਜਾਚੈਮਨਤਨਕੇਆਧਾ
 ਗਾ॥੨॥੧੮॥੧੦੧॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪੁਤਿਜਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾ
 ਆਇਆਥਿਖੈਠਉਗਈਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੇਬਹੁਭੀਤਿਭਿਤਿਨਹੀਕਤਰੁਪਾਈ॥ਪੁਰਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਦਿਆਸਕਤੁਅਵੈਜਾਈ॥੧॥ਗਖਿਯੇਹੁਪਭਸੀਮਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪੁਭਮਗਮਮਪਾਗਾ
 ਨਨਕਦਾਸਤੇਗੀਸਰਲਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਗਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੨॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫
 ਅਲਕਉਗਮਕੇਗੁਲਥਾਦਾਸਾਪਸੀਗੀਪਿਆਈਐਪਰਮੇਸਰਮੀਸਿਤਜਕੇਸੁਆਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿ
 ਮਰਤਏਕਾਮਚੁਤਾਮਥਿਨਸੀਕਿਨਸੇਮਾਈਆਮਾਦਾਸਹਜਮਨਦਾਅਨਹਦਧੁਨਿਥਾਲੀਚਉਗਿਨਭਏਬਿ
 ਖਾਦਾ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਵਤਗਵਤਸੁਕਪੁਹਿਲਾਦਾਪੀਵਤਅਮਿਉਮੇਨੋਰਹਹਰਿਗੁਜਪਿਨਾ
 ਨਕਹਰਿਕਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੩॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟਾਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾ
 ਹੀਕਤਨਿਹੀਛੋਟਾਰਹਾਉ॥ਮਰਥਜਗਬਿਖਬਿਖਾਪੀਸਿਰਉਠਈਪੋਟਾਉਪਰਿਗਈਆਖਿਨਹਿਭੀਤਰਿਜ
 ਮਹਿਗਸੇਝੇਟਾ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਪਭਅਨਿਕਜੇਨੀਯੇਟਾਭਜੁਸਾਪਸੀਗੀਗੋਬਿੰਦਨਨਕਕਛੁਨਲਾ
 ਗੈਠੇਟਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੪॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਅੰਧੇਖਵਹਿਬਿਸੁਕੇਗਟਕਾਨੈਨਸਵਨਸਗੀਉਸਭੁਹੁਦਿ
 ਚਿਸਾਸੁਗਾਇਚਿਤਤਘਟਾਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰਵਾਇਉਦਰੁਲੈਪੋਖਹਿਆਈਆਗਈਆਹਾਟੀਕਿਯ
 ਥਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਈਸੈਘਰਿਚਿਦੇਵ
 ਹਿਮੁੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕਾਨਾਨਕਆਪਨਕਟਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਕੀਨੇਠਟਾ॥੨॥੨੨॥੧੦੫॥
 ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਪਬੀਗਾਜਨਕਾਰਖਾਆਪਸੁਆਮੀਥੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੁਚੀਮੀਚਾ
 ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਅਕੋਇਨਸੁਲਾਈਕਹੀਨਬੈਸਲਪਾਵੈ॥ਈਹਦਖੁਆਗੈਨਰਭੁਭੈਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰ
 ਮਾਵੈ॥੧॥ਪਰਗਟਗਈਆਖੰਡੀਬਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਲਾਪਾਇਆ॥ਨਨਕਸਗਲਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀ
 ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ॥੨॥੨੩॥੧੦੬॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਤਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰ
 ਕਰਿ॥ਪੁਰਨੋਤਨਕਤਰੁਬਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਯਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਿਸੁਖਨਸਹਜੁਉਪਜਾਇਹੈਇਸੁ

ਬਿਚਿਤਰਿਗਿਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਮਕੋਧਹਿਜਾਨਿ॥੧॥ਸਿਸਾਹੁਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਅਪਿਚਿਦਾਸਯੇਵਹੁਤਾ
ਗਿ।ਚਰਨਕਮਯਸਰਟਾਇਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਤਗਿ॥੨॥੮੭॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕ
ਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਤੁਜੀਤਿਦੀਨਾ।ਰਹਾਯੋ।ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੈਤਸੁਖੀਅ
ਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ।ਗਰਭਉਦਗਬਿਯਾਣਟਕਰਤਾਤਹਾਰੇਵਤਦੀਨਾ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਪਾਅਨਿ
ਕਜਨਿਭ੍ਰਮੀਨਾ।ਗੋਬਿੰਦਾਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖੁਨਖਕਹਰਿਪਦਚੀਨਾ॥੨॥੮੮॥੧੦੮॥
ਸਾਰਗਮਃ੫ ਮਾਈਗਿਚਰਨਹਚਿਟਗੀ।ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਗਮਨੁਮੋਰਿਚਿਦੁਗਮਤਿਜਾਤਬਹੀ।ਰਹਾਯੋ।
ਅਗਰਮਗਾਪਿਉਚਅਥਿਨਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ।ਜਾਯਿਥਾਯਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਚਿਪੁਰਿਗਹਿਚਿ
ਸੂਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਯਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨੀਮਾਯਿਸਾਧਕੀਨੇਸਹੀ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨ
ਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਠਹੀ॥੨॥੮੯॥੧੦੯॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਮਾਈਗਿਮਨੁਮੋਰੇਮਤਵੋਗੇ।ਪੇਖਿਦ
ਇਆਯਮਨਦੁਖਪੁਰਨਹਰਿਗਸਿਰਪਿਚਿਖੁਮਾਗੇ।ਰਹਾਯੋ।ਨਿਰਮਲਭਏਉਜਯਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿ
ਨੇਵਤਕੋਗੇ।ਚਰਨਕਮਯਸਿਉਰੋਗੀਰਾਚੀਭੇਟਿਚਿਪੁਰਖੁਮਪੋਗੇ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਤੇਸਰਬਸੁਦੀਤੇਦੀਪਕ
ਭਉਚਿਉਜੋਗੇ।ਨਨਕਨੀਮਗਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੁਤਤੋਗੇ॥੨॥੯੦॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਃ੫
ਮਾਈਗਿਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਨਿ।ਤਿਆਗੀਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਮਾਇਅਸੀਗਿਲਪਟਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਾਇਅਨਮਾਗਿਨਰਕਪੋਰਮਾਤਿਪਟਾਇ।ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਟਤਨਅਵੈਗਰਭੈਗਰ
ਭਿਕ੍ਰਮਾਇ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਦਿਸਮਾਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਗੁਜੀਤਿਉ
ਬਹੁਰਿਨਾਵਤਿਜਾਇ॥੨॥੯੧॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਤਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਹੀ।ਕੁਮਥ
ਨਦਤਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਗਮਨਾਮਪਰਤਾਕਿ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਮਕੋਧਨਿਦਪਰਤਰੀਅਕਾਛੇਸਾਧੁਕੋਸੀ
ਗਿਮਾਗਿ।ਜਨਮੁਪਦਹਯੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੁਐਤਾਗਿ॥੧॥ਅਯਪਤਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵ
ਤਪੁਰਨਸਥਦਿਬੀਚਹੀ।ਨਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਗਪੁਨਤਪੁਨਤਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੯੨॥੧੧੨॥
ਸਾਰਗਮਃ੫ ਪੋਬੀਪਰਮੇਸਰਕਾਬਨੁ।ਸਾਧਸੀਗਿਗਾਵਤਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪੁਰਨਥੁਤਮਗਿਆ
ਨੁ।ਰਹਾਉ।ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਏਚਹਿਵੇਰਲੇਲਾਗੇ।ਪਿਆਨੁਜਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਨੁਤੇਇਮੇਰਾਸੁਅ
ਮੀਪੁਰਨਤਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਕੋਰਿਦੈਵਸੇਭੈਭਜਨੁਤਿਸੁਜਨੈਸਗਲਜਤਨੁ।ਬਿਨੁਪਸੁਬਿਸਰਨਤੀਐ
ਕਰਤੇਇਤਨਨਕੁਮਾਗੇਦਨੁ॥੨॥੯੩॥੧੧੩॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਵੁਠਸਰਬਥਾਈਮੇਤੁ।ਅਨਦਮ

ਗਲਗਾਉਰੇਜਸੁਪੁਰਨਪੁਗਇਓਨੇਤੁ। ਰਹਉ। ਚਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਾਨੀਧਿਉਨਥਉਨਕੇਤੁ।
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨਜੀਅਦਨੁਸਭਦੇਤੁ। ੧। ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਾਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਤੁ।
 ਸਤਿਤੇਜਨਾਜੀਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਨਕਨਤਭਰਮੇਤੁ। ੨। ੧੧। ੧੧੬। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦ
 ਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪੁਨਅਧਗਾਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੁਮੇਰੇਪਰਵਾਰਹਤਉ। ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਉ
 ਮੇਰੇਮਾਥੇਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ। ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਫਲਪਏਰਸਕਿਰਾਮਨਮਧਿਆਏ। ੧। ਅ
 ਬਿਚਲਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਤੁਰੋਲਤਨਾਹੀ। ਗੁਰਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਸਹਬਸੁਖਾਨੀ
 ਧਿਪਾਂਤੀ। ੨। ੧੨। ੧੧੫। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਨਿਬੰਨਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾਦਾਭੁਤਰਿਗੁਣਗਾਇਨ
 ਧਿਧਨੁਕਿਖੇਮਾਤਿਅਲੇਪਾਰਹਤਉ। ਜੀਅਜੰਤਸਹਾਯਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪੁਰੁਧਿਆਇ। ਰਤਨਜਨਮੁ
 ਅਪਾਰਜੀਤਿਓਥਤੁਰਿਜੋਨਿਨਪਾਇ। ੧। ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਚਇਅਲਗੋਬਿੰਦਭਇਆਸਾਧੁਸੰਗੁ। ਰਹਿ
 ਚਰਨਹਸਿਨਕਪਈਲਗਾਪੁਰੁਸਿਉਗੰਗੁ। ੨। ੧੩। ੧੧੬। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਪੋਖਿਰ
 ਹੀਬਿਸਮਾਦਾ। ਅਨਤਦਧੁਨੀਮੇਰਮਨੁਮੋਹਿਓਚਰਜਤਕੇਸ਼ਦਾਰਹਤਉ। ਮਾਤਪਿਤਾਥਧਪਤੈਸੁ
 ਈਮਨਿਤਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦਾਸਾਧਸੰਗੇਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ। ੧। ਰੋਗੀਲਪਇ
 ਰਹੀਚਰਨਤਸੰਗਿਭੁਮਭੈਸਗਲੇਖਾਦਾ। ਏਕੁਅਧਰੁਨਕਜਨਕੀਆਬਤੁਰਿਨਜੋਨਿਭੁਮਾਦ। ੨। ੧੪।
 ੧੧੭। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਨਸਮੁਦਾਏਕਸੁਬਿਨੁਤਉਅਨਨਜਾਨਉਤਤੀਆਭਉਸ
 ਭਟੁਤਾਰਹਤਉ। ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਗੋਕਰਣਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਧਾਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਮਨੁਮੋ
 ਹਿਉਕਾਫੀਨਰਕਤੇਧੂਤ। ੧। ਸਤਪੁਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਤਾਕਿਨਸੀਤਉਮੇਰੁਤਾਰਾਮਹੀਗਤਦ
 ਸਨਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੁਧ। ੨। ੧੫। ੧੧੮। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਬਿਨਸੇਕਚਕੇਬਿਉਤਗਾਰਾਮ
 ਭਚੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਏਤੈਜਗਮਹਿਸਾਗਾਰਹਤਉ। ਈਤਉਤਨਰੋਲਿਕਤਪੁਨਮੁਹਿਦੈਧਰਿ
 ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਓਮਿਲਿਓਭਗੀਉਤਰਿਓਸਾਹਾ। ੧। ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਹਤਿਓਸਰਬਨਥ
 ਅਪਾਰਾਧਰਿਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਨਕਅਨਰਸਸਭਿਖਾਹ। ੨। ੧੬। ੧੧੯। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਤਤੇਕਰ
 ਦਪਲਾਤਕਰੇ। ਮਹਾਬਿਕਾਰਮੋਹਮਦਮਾਤੈਸਿਮਰਤਨਾਹਿਤਰੇ। ਰਹਤਉਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇ
 ਦਤਿਨਕੋਦੋਖਜਗੇ। ਸਫਲਦੇਤਧੀਨਿਓਇਜਨਮੇਪੁਰਕੋਸੰਗਿਰਲੇ। ੧। ਚਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸ
 ਸਿਧਿਸਭਉਪਰਿਸਾਧਭਲੇ। ਨਨਕਦਸਧੁਰਿਜਨਬਛੈਉਪਰਹਿਲਾਗਿਪਲੇ। ੨। ੧੭। ੧੨੦।

ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀਅਨਿਤਲਿਖਚਨਿਏਹੀਸੁਖਚਾਤਤਪ੍ਰਭਵਹੁਦੇਖਤਿਕਬ
ਆਖੀਅਰਤਉਤੁਥੇਅੰਤਪਾਰਥਾਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਹੀਜਾਇਨਲਾਖੀਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਨੁ
ਥੇਧਿਆਂਸੁਰਬਸੁਅੰਤਰਿਗਖੀ॥੧॥ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਾਧੂਜਨਇਤਥਈਹਸਨਭਾਖੀਅਯਪਰ
ਮਨਮੁਨਨਕਨਿਸਤਗੀਐਤੋਰੁਦੁਤੀਆਥਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੬੮॥੧੨੧॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਖੀਰ
ਮਕੀਤੁਮਾਖੀਅਜਤਦੁਗਪਿਤਤਤੁਥੈਸਤਿਮਤਥਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀਅਰਤਉਕਿਤਤਿਅਸ
ਥਨਿਤੁਟਿਕਨੁਪਾਵਤਿਏਤਥਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀਅੰਤਥਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਰਿਅਸੰਤਪਰੇਗੋਥਿਦਕੀ
ਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੋਤੈਮੋਤਥਿਨੁਸੰਤਕੈਨੇਨਲਾਖੀਅਨਕਦਸੁਤਰਿਕਿਰਤਲਿਰਤਾਸਥਦੁ
ਸੁਗਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੬੯॥੧੨੨॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਈਗੀਕਟੀਜਮਕੀਛਾਸਾਤਰਿਤਰਿਜਪਤਸਰ
ਥਸੁਪਾਏਥੀਚੇਹਸਤਉਦਸਾਅਰਤਉਕਰਿਕਿਰਪਾਣੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਵਰਸਧਿਅਸਾਸੰਤ
ਸਾਹਿਮਿਏਤਰਿਗੁਣਗਾਏਥਿਨਸੀਦੁਤੀਆਅਸਾ॥੧॥ਮਤਉਦਿਅਨਅੰਟਵੀਤਿਕਦੇਮਾਹੁਸਤਿਕਤ
ਥੀਦੇਖਤਦਹਸੁਪਾਥਸਭਿਨਸੇਤਥਿਨਕਰਤਨੁਲਤਿਥੀ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਈਗੀਅਰ
ਥਪੇਮਕੀਥੋਗਿਦਰਸਨਹੁਚਿਤਪਿਅਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੋਗਿਅਰਤਉਪਨਮਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤ
ਥੀਪਪਤਰਿਸਰਬਸੁਪਨਮੋਗਾਧਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਥਿਸਟਕ੍ਰਿਮਥਿਨੁਤਰਿਜਨਤੋਤੋਗਾ॥੧॥ਭੁਇਥਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਪੁਰਥਲਜੋਗਾਨਨਕਸਗਟਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਥਿਨਸਿਥੀਅਨਲਿਤੋਗਾ॥੨॥
॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਨੀਕੀਰਮਕੀਪੁਨਿਸੋਇਆਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂਤੋਇ
ਰਤਉਚਿਤਵਤਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਦੁਧੋਇਜਨਮਮਰਨਥਿਕਾਰਅੰਕਰਤਰਿਕਾਟਿਛਰੇਖੋ
ਇ॥੧॥ਪਰਪੁਰਥਿਜਿਸਤਿਲਿਖਿਆਥਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਨਕਸਚੁਜੋ
ਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਗਤਰਿਥਿਸਰਿਜੁਅਨਰਾਚਤਿਮਿ
ਥਨਸਭਥਿਸਥਚਾਰਤਉਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਤੋਵਤਖਾਗਚਰਨਾਥੀਦਥਸਇਤਿਰਦੈ
ਥਤੁਰਿਜਨਮਨਮਗਾ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗੁਣਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰਾਦਿਨਗੋਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਨਕ
ਪੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀਸਾਧਸੰਗਿਥਿਥਿ
ਤਰਿਗੁਣਗਾਏਥਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀਅਰਤਉਧਾਰਿਅਨੁਗੁਣਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਿਗਿਆ
ਨੀਸਰਬਸੁਪਾਅੰਦਪਨੇਰੇਠਕੁਰਦਰਸਥੀਅਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸਦਸੁਤਗਨਿਦਤਦਿਸਿ

ਸਾਈਜਨੀਪ੍ਰਾਅੰਗੀਗੋਰਤੀਨਾਇਨਨਕਤਿਸੁਕਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੫॥ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ੫
 ਤੁਅਚਰਨਅਸਰੇਈਸਾਤੁਮਾਘਛਨੁਸਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਤਰਤੁਮੇਜਗਦੀਸਾਹਤਉਤੁਹਮਰੇਤ
 ਮਤੁਮਰੇਕਤੀਐਉਤਉਤਤੁਮਤੀਰਾਖੇਤੁਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੇ॥੧॥ਬਿਨੁ
 ਬਕਨੇਬਿਨੁਕਤਨਕਾਵਨਅੰਤਰਜਮੀਨਨੇ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪੁਨਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਤਮਨੇ॥੨॥
 ॥੧੦੫॥੧੨੬॥ਸਾਹੰਗਮ:੫ ੫੨੫ ਤਰਿਭਾਜਿਅਨਕਰਮਾਥਿਕਾਗਮਾਨਮੋਤੁਨਬੁਝਤਾਤਿਸਨਕਾ
 ਲਗਸਸੰਸਾਰਹਰਉਪਾਖਤਪੀਵਤਤਸਤਸੇਵਤਅਉਧਥਿਤੀਅਸਾਹਾਨਕਉਦਰਬ੍ਰਮੰਤਜਲ
 ਤੇਜਮਾਠਿਕੀਨੀਸਾਗ॥੧॥ਪਰਦੇਤਕਰਤਾਥਿਕਰਨੀਦਾਪਾਪਰਤਕਰਣਗਾਥਿਨਾਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਨਾਹਿ
 ਤਮੋਤਮਤਅਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਗੀਖਾਇਮੂਰੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਤਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਏ
 ਹਤਿਓਨਿਅਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅੰਕਗ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਸਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰਕਰਿਜੋਰ
 ਨਨਕੁਸਰਸੀਆਇਓਗੁਪਾਲਪੁਰਖਅਧਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੬॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ੫ ਪੜਤਲਾ੫੨੬ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਭਬਚਨਏਲਿਗੁਨਅਮੋਲਾਕਿੰਕਰੀਥਿਕਗਾਏਖੁਗੀਬੀਚਗਾਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਤਲੁਪਾਇ
 ਤਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਅਤਕੇਲਾਹਰਤਉਸੁਪਨਗੀਸੰਸਾਰਮਿਥਨੀਥਿਸਥਾਨਾਸਖੀਕਾਇਮੋਤਿਮੋਰ
 ਲੀਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੇਮੇਲਾ॥੧॥ਸਰਬਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾਪੁਰਸਦਾਹੀਦਾਇਆਹਾਕਾਏਅਨਅਨਹੁਚੀ
 ਐ॥ਤਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ਕਤੁਨਕਤਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਤੇਜਮਹਿਐਸ
 ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ਸਾਹੰਗਮ:੫ ਕੰਚਨਾਬਦੁਤਕਗਾਭੂਮਿਦਨੁਅਰਪਿਧਗਾਮਨਅਨਿਕਸੇਚਪਵਿ
 ਤਕਰਤਾਨਪੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥ਹਰਤਉਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸ
 ਟਖਸਟਸੁਵਨਸੁਨੇਨਤੀਤੁਲਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੇਚਚਰ
 ਕ੍ਰਿਅਕੰਟਨਿਰੰਗਾਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗਾਨਿਵਲੀਕਰਮਬਦੁਥਿਸਥਾਗਾਧੁਪਦੀਪਕਰਤੇਤਕਿ
 ਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਰਥੇਨਤੀ॥ਦੇਤੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾ
 ਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ੫ ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਰਾਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥ਹਰਤਉਸੰਤਨਕੋ
 ਚਰਨਲਾਗੇਕਮਕੋਧਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਾਥਪਿਆਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿ
 ਨਸੇਕ੍ਰਮਮੋਤਅਧਫੁਟੇਮਾਇਅਕੇਥੰਧਪੁਰਨਸਰਬਤਠਕੁਰਨਤਕੋਉਬੈਗਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪਸੰਤ

ਏਜਨਮਮਰਨਦੇਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਲਕਰੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ਸਾਰੰਗਮ:੫
ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਥੈਲਿਤਰਿਤਰੇਮਨਿਧਾਰਾਤਉ॥ਸੁਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਿਅਨਿਕਪਾਤਿ
ਕਪੁਨਤਚਰਨਾਸਰਨਪਰਨਸਾਧੁਅਲਬਾਨਿਬਿਸਰੇ॥੧॥ਤਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਮਰਿ
ਮਤਪੁਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੁਰਿਕਰਨਿਕਲਿਮਲਿਦੇਖਜਗੇ॥ਕਤਤਮੁਕਤਿਸੁਨਤਮੁਕਤਿਰਤਤਜਨਮ
ਰਤਤੇ॥ਗਮਰਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਨਮਭਗਤਿਮੰਗੁ
ਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਲਕਾਂਮੀ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਤਰਿਧੇਅਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਈ॥ਤਰਿ
ਜਨਕੀਰੇਨਬੰਛੁਦੈਨਤਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਾਬਿਸੁਮਅਨਦਅਨੰਦਨਮਜਮਕੀਕ
ਛੁਨਾਤਿਤਾਸਸਿਮਰਿਅੰਤਰਿਜਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਰਸਗਲਤਾਪਤਰਨਾਨਾਵਰੁਪ
ਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚ
ਤੇਏਕੁਛੁਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥ਰਤਉ॥ਦਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਅਨੁਤਿਅਗਿਮੇਠਾ॥ਏ
ਕੈਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਢਾ॥੧॥ਪਾਇਓਤੈਗੁਨਨਿਧਸੁਸਗਲਾਸਪੂਰੀ॥ਨਲਕਮੰ
ਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਚੁਤੇਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਮਨਿਬਿਰਹੋਗੀ॥ਖੋਜਤੀਦਰਸ
ਗਾਰਤਉ॥ਸਾਧੁਸੰਤਨਸੇਵਕੋਪ੍ਰਉਤੀਅੰਗੇਧਿਅਏਓ॥ਅਨੰਦਪ੍ਰੀਧੇਖਿਕੋਤਉਮਤਲੁਪਾਵਉਗੀ
॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਅਗਿਕੋਤਉਸਹਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਲਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਤਉਗੁਰਮਨਾਵਉ
ਗੀ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਐਸੀਓਇਪਗੀ॥ਜਨਤੇਦਇਆਗਾਰਤਉ॥ਮਾਤਰੀਤਰਤਿਅ
ਗਿਕੋਮਨੁਸੰਤਨਪਾਤਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਤਉਗਾਵਉਤਰਿਤਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟਿਬ
ਤੇਟੁਪੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਅਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਤਕੀ॥੨॥੮॥
੧੩੭॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਲਾਲਲਾਲਮੇਤਨਗੋਪਲਤੂ॥ਕੀਟਤਸਤਪਾਖਾਣਜਤਸਰਬਮੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਤੂ॥ਰਤਉ॥ਨਤਦੁਰਿਪੂਰਿਤਜੂਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਲਤੂ॥੧॥ਨਤਬਰਨਬਰਨਤਕੁਲਤ
ਕੁਲਾਨਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੇਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਖੇ
ਤਉਪ੍ਰਜਤਾਬਿਕਰਛੰਦਰਨਉਪਗੀ॥ਨੰਤਕਰਸੁੰਦਰਅਨਿਕਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਲਧੇਏ
ਰਤਉ॥ਤਨਿਭਉਨਲਪਟਾਇਰੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਤਸਤਿਉਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਤਸਾ
ਗਰਤੇਏ॥੧॥ਉਧਰੇਤਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਛਾਸਪਤਤਿਪਾਵਨਮੁਜਕੋਸਿਮਰਿਨਕ

(10) 2) 9) 934) 444) ॥ ਗੁਰਸਰੰਗਮਤ ॥ १ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੫੨੧ ॥ ੧ ਰਸਤਿਗੁਪਤਾ ॥
 ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਗੀਆਈ ॥ ਜੋਜਗਦੀਸਤੋਰਜਸੁਜਾਚਉਮੇਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨਜਾਈ ॥ ਰਤਉ
 ਤਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਗੋਨਿਸਬਾਈ ॥ ਸੀਪਰਨਾਥਮੇਗਮਨੁਲੀਨਾਪੁਰਜਾਈ ॥
 ਰਪਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਣਤਸਰੀਰਪੀਰੈਤੈਤਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਪਾਈ ॥ ਤੇਹੁਦਇਆਲਕਿਪਾ
 ਕਰਿਤਰਿਜੀਉਤਰਿਸਿਉਰਤਾਂਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੀਰਵਤਰਵਹੁਮਨਮੇਰੈਤਰਿਚਰਣੀਚੇਤੁਲਾਈ
 ਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਮਨੋਤਰਿਭਉਸਤਜਿਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਰਦੈਨਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਤਚਲਾ
 ਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਕੋਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪੀਤਮਪ੍ਰ
 ਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਫੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ ॥ ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗਟਭਈਮਨਿਭਈ
 ॥ ੫ ॥ ਸਤਜਸਮਾਧਿਸਦਾਇਵਤਰਿਸਿਉਜੀਵੰਤਰਿਗੁਨਗਾਈ ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਾਦਿਰਤਾਥੈਗੀ
 ਨਿਜਪਰਿਤਵੀਝਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਰਸਨਮੁਖਤਰਸੁਆਨਿਜਪਰਿਤਤੁਗੁਸਾਈ ॥ ਤਤਤਮਿਨੁ
 ਜਤਤਿਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਨਕਸਨਾਦਿਥਤਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿ
 ਰਤੇਬਨਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਬਿਨੁਪਰਿਨਜੀਵੰਤਰਿਕਾਨਮੁਵਡਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਰੰਗਮਤ ॥
 ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਗਾ ॥ ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੁਖਕਿਨਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਵਾਇਨਿਬੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਉ
 ਕੋਧੁਨਿਵਾਰਿਜਣੇਤਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਨਉਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪੁਰਜਾਚਿਅਤਰਿ
 ਨਿਰਮਾਇਬੁਸੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਾਦਿਲਿਵਲਾਗੀ
 ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਰੀਤਰਿਮੇਲਿਲਾਏਬਡਭਗੀ ॥ ੩ ॥ ਅਭੁਤਤਲਿਚਿਭਏਸੁਭਰਸਾ
 ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਤਲਾ ॥ ਮਨਭਤਿਨਾਮਰਤੇਨਿਯਕੇਵਲਾਅਦਿਜੁਗਾਦੇਦਾਇਆਣਾ ॥ ੪ ॥
 ਮੋਤਨਿਮੋਤਲੀਆਮਨੁਮੇਰਬਡੇਭਾਗਿਤਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਏਮ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਗਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਗਤਿਰਗਭੀਰਸਾਗਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਤਿਅਨਪੁਜਾਸਾਬਵ
 ਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰਨਜਨਿਆਦੁਜਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁਆਮਰਿਨਿਰਮਲਪਤੁਚੀਨਿਆ
 ਤਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸਬਿਨੁਮੇਅਵਰਨਜਨਾਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ ॥ ੭ ॥ ਅਗਮਾ
 ਗੋਚਰੁਅਨਧੁਅੰਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਤਚਿਤੁਡੇਲੈਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਨਿਆ
 ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਧੀਐਕਉਕਧਵੈਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਤਮਰੇਅਵਰਨ

ਜਾਨੀਅਕੋਈ॥੮॥੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਾਠਗਮਹਯਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਖੰਡ ੧
ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਵਡਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਹਰਉ॥ਸਥਾਦਿ
ਭਉਭੰਜਨੁਕਾਯਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਈਭਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਭ
ਗਤਕੋਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮਸਿਰੰਜਨੁਪੈਨਲੁਭਗਤਿਬਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਪਾ
ਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਬੁਧਿਕਾਚੈਮਨੁਆਰੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਰਨੀ॥ਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਮੀਂ
ਤਸਾਚੈਥਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਥਾਦਿਨਿਵੇਰੇਰਸਨਾਸਯਜੇਸੁਭਾਈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਓਰਹੀਐਸਦਾਅਪੁਨੇ
ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਈਭਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁਸਥਾਦਿਮੇਰੇਤਾਮੁਕਤੋਰੇਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁ
ਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਹਜੇਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸਥਾਦਵੀਚਾਰਿਸਦਾਗੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਰਿਸਨਾਮਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿ
ਹਕੇਵਲੁਹਰਿਗਵਿਆਮਾਤਮਗਾਮੁਮੁਰਗੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਾਚੈਰਾਤੇਜੇਤੇਰੈਮਨਿਭਾਲੇ॥ਦਾਬਿਧਾਮਹਲੁ
ਨਪਾਵੈਜਗਿਸੂਰੀਗੁਲਾਅਵਗਲਨਪਛਾਲੇ॥੭॥ਆਪੇਮੋਲਿਲਏਅਕਥੁਕਥੀਐਸਦੁਸਥਦੁਸਦੁਬਾਲੀ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਚੈਸਾਚੈਸਮਾਏਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥੮॥੧॥ਸਾਠਗਮਹਯਾ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮੁਆਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਭਉਭੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਰੀਠਾ॥ਹਰਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰਕੇਪਾਪਾਥਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਣੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਈਆ॥੧॥ਪੇਮਪਦਾਰਥੁਜੈਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇ
ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ਸਥਾਦਿਰਤੇਸੇਗੰਗਿਚਲੂਯੇਰਾਤੇਸਹਜੇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਥਾਦਵੀਚਾਰਿਗੰਗਿਤੀਲਾ
ਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਗਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆਮਨੁਰਿਪਤਿਆਸਤਿਅਈ॥੩॥ਪਾਰਿਤਪਾਰਿਪਾਰਿਮੇਨੀ
ਸਭਿਥਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਪਾਗੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਥਾਦਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗ
ਉਲੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਚਸਥਦੁਮਨਿਭਾਈਆ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹਾਅਪੁਗਵ
ਇਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਭਿਵਲਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੇਵਰਤੇਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਲੈ॥ਸਥਾਦਿਮੇਰੇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣੈਅ
ਨਦਿਨੁਏਕੋਜਲੈ॥੭॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁਬੁਝੈਹੋਰੁਕਰਲਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸ
ਦਾਬੈਗੰਗੀਏਕਸਥਾਦਿਭਿਵਲਾਈ॥੮॥੨॥ ਸਾਠਗਮਹਯਾ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਰਾਈ॥
ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਹਰਉ॥ਹਰਿਗਹਿਰਹੀਭੀਰੁਗੁਲੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈ
ਸਥਾਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਥਹਾਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਥਾਦੈਬਉਗਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੇ

ਈਜਨੁਸਿਗਮਾਠਿਗਿਮੈਲਾਮੁਲਿਨੋਈ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭੁਜਗੁਰੈਮੈਲਾਦੂਜੈਤਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆ
 ਦਿਵੀਕਿਆਸਿਗਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੁਝਪਾਈ॥ਹੋਰਿਦਇਆਧੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥
 ੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਾਥਿਪਤਾਜੇਸੁਭਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਸੋਈਬੁਝੈਜੇਸਨੇਆਪਿ
 ਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੀਖਾਥਿਸਮਾਦਾਇਹੁਮਨੁਹੀਚੇਤੇਅਵਾਗਉਲੁਸਿਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਬੁਝੈਪਾਏਮਖਦੁ
 ਆਗਾ॥੫॥ਜਿਨਦਗੁਰੁਸੁਣੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੇਜਾਮੁਕਰਲੀਕਿਰਤਿਕਮਠ
 ਹਿਆਵਲਜਾਨੁਰਹਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਦੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦੁਅਪਾਗਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਏਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੈਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈ॥ਨਨਕਸੇਜਨਥਾਇਪਏਰੈ
 ਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥੫॥^{੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ}
 ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤਗੋਰੇਗੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤਪਤਿਬੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭਲਾਹਉ
 ਰਾਜਭਏਰੋਕਉਨਿਝੂਰੋਕਲੁਕਯਾਇਚਿ॥ਅਰਾਜਗੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਕੇਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇ
 ਚਿ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੁਚਾ॥ਬੇਸੁਮਰਵਡਸਾਹਦਾਤਾਹਉਚੇਤੀਤੇਉ
 ਚਾ॥੨॥ਪਵਨਿਪਰੈਇਚਿਸਗਲਅਕਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੇਗੇ॥ਨੀਰੁਪਗਲਿਕਰਿਗਖੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸ
 ਰੀਸੇਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਅਪਖ
 ਮੇਰਿਜਭੁਸਮਾਗਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਨਾਮਸਲਾਤਿਕਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹਦਿ
 ਪਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਗਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਮੁਖਡਾਈ॥ਜਿਨੀਜਿਨਿਕਰੀਅਵਾਹੀ
 ਅਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁਵਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਪਸੇਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥
 ਤਿਨਕਉਦੀਖਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਗਿਆ॥੭॥ਅਮਨੇਨੀਚਤੁਮੇਥਡਸਾਹਿਬਕੁਦਗਤਿਕ
 ਉਲਥੀਚਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥੮॥੧॥ ਜਾਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬
 ਅਗਮਅਗਾਪਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬਰਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਾਰ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਗਾ॥ਮਨਭੀਤਰਿਏਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੀਅਨਮੈਜਨੁਅਗੀਅਨਾਥਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿ
 ਤਿਨਹੀਜਾਕਾਥਿਸਥਾਗੁਸੇਭਾਤਾਕੀਅਪਰਾਅਪਾਗਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹੀ॥ਸੇਗਹਰਖਦੁਹੁਮਹਿ
 ਨਾਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਬਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹੀ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਅਨੁਪਰਹੀ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਾਮੰਸਾਅਵ
 ਤਾਗਾ॥ਅਨਿਕਏਦੁਭੁਭੇਦਗਥਾਗ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਵਕਾਮਹੁਨੀਗਾ॥ਅਨਿਕਰਤਨਜਾਗਰਦਧੇਖੀਗਾ॥

ਅਨਿਕਸੁਰਸ ਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬੁਭੀਤਿ॥ ੪॥ ਅਨਿਕਬਸੁਪਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾਅਨਿ
 ਕਪਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਥੇਨਾਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਣਾ॥ ਅਨਿਕਮੁਖਿਜਪੀਐਠੋਪਾਣਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਸਾਸ
 ਤ੍ਰਿਮਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਓਵਚਥਖਿਆਨਾ॥ ਅਨਿਕਸੋਰੇਤੇਸੁਨਹਿਨਿਪਾਨਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਨਭਗਵਾ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਥਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਯੇਹਿ॥
 ਪਰਬਹਮਕਾਮੰਤੁਨਤੇਹਿ॥ ੭॥ ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਰਖੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਰੰਗਬਰਮੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਬਨਾ
 ਅਨਿਕਫਲਾਮੁਲਾ॥ ਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ॥ ੮॥ ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥ ਅਨਿਕਪਰ
 ਲਉਅਨਿਕਉਪਤਿ॥ ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗਿਰਮਾਗਿ॥ ਰਮਤਗਮਪੁਰਨਸਥਠਾਈ॥ ੯॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀ
 ਣਾਖੀਨਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਕਯਾਖੇਯੈਰਹਿਠਾਈ॥ ਅਨਿਕਸੁਨਿਤਯਾਯਿਤਸੰਗੀਤਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਯੀਤ
 ੧੦॥ ਸਭਤੇਉਚਭਗਤਜਾਕੈਸੀਗੀ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਵਹਿਰੀਗੀ॥ ਅਨਿਕਮਨਹਦਅਨੰਦਫੁਨਕਾਗਾ
 ਉਮਾਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਗਾ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਗੁ॥ ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਥਗੁ॥ ਅਪੁਨ
 ਕੀਆਜਨਹਿਆਪੀ॥ ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਹਰਿਓਥੀਆਪੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਨਨਨਕਦਾਇਆਣਾ॥ ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਨਕਤੇ
 ਭੁਏਨਿਹਾਣਾ॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥

ਗੁਰਸਰਿਗਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥ ਘ
 ਟਿਘਟਿਪੁਰਨੈਆਪਿਪਾਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਕੋਕੇਥੀਆ॥ ਹਰਿਹਰੀਇਕਹਰੀਠਾਕੁਰਸੇਤਸੀਗੀਪਭੁ
 ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਗਸਿਧੀਨਾਜੋਉਜਲਮੀਨਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਉਪਮਦੇਉਕਵ
 ਨਬਝਾਈ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸਥਠਾਈ॥ ਪੁਰਨਮਨੋਹਨਘਟਘਟਸੇਯਨਜਥਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ ਕਿਉ
 ਨਅਗਧਹਮਿਯਕਰਿਸਾਧੁਘਰੀਮੁਹਤਕਥੇਲਾਅਈ॥ ਅਰਥੁਦਗਥੁਸਭੁਭ੍ਰਿਛੁ ਦੀਸੈਸੀਗਿਨਕਛੁ
 ਹੂਜਾਈ॥ ਕਉਨਨਕਹਰਿਹਰਿਅਗਧਹੁਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਬਝਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਛਉਸਿਤਮੋਰੇਠਾ
 ਕੁਰਕੈਸਾਹੀਉਅਗਧਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ ਦੇਹੁਸਦੇਸਾਪਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ ਅੰਗਅੰਗਸੁ
 ਖਦਾਈਪੁਰਨਬਹਮਾਈਥਨਥਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ ਥੀਪਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈ
 ਸਾ॥ ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੁਛੈਦੀਨੁਮੋਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਈਆ॥
 ਪੈਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ ਚਰਨਬਸਾਇਆਸਿਤਸੀਗਾਇਆ॥ ਅਗੀਅਨਾਸੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥
 ਭਈਆਪਗਾਸੁਰਿਦੈਉਯਾਸੁਪ੍ਰਭੁਯੋਤ੍ਰੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਦੁਖਨਾਰਾਸੁਖਘਰਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇ

ਆਕਰੁਨਕਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆਕਾਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਰੇਪਿਆਇਆ॥੧॥

ਵਾਰਸਰੰਗਕੀਸਲੋਕਨਾਉਮਹਾਯ ੧ ਗਾਇਮਹੇਸਰੇਕੀਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕਮਹਾਯ ੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦ
ਗੁਰੁਕੀਪਾਹੁਮਿਵਲਾਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਾਤਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੀਜੀਭੀ॥ ੧॥ ਮ: ੧
ਨਭੀਜੈਗੀਨਾਦੀਬੋਦੀ॥ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀ॥ ਗੀਅਨੀਜੋਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਸੀਗੀਕੀਤੋਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਝੀਰੋ
ਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਗੀਭਵਿਐਨੀਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਦਤੀਕੀਤਪੁਨੀ॥ ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁਨੀ॥ ਨਭੀਜੈਭੋਰੀ
ਮਹਰਿਭਿਰਿਸੁਗਾਨਭੀਜੈਕੋਭੋਰੇਵਹਿਪੁੜਾ॥ ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਈ॥ ਨਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਈ॥ ੨॥ ਮ: ੧
ਨਵਛਿਅਖਟਕਕਰੇਬੀਚਗੁ॥ ਨਿਸੀਦਿਨਉਚੈਰਭਰਅਭਾਗਿਤਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੇਹਿ॥ ਨਾਮਾਬਿਨੁ
ਲਾਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਈ॥ ਨਭਿਵਸਤਥਹੈਅੰਤੁਨਜਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਨਾਮੁਪਛਾਦੇਆ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਚਿਨੁਸਭੁਜਗਤਸਥਾਇਆ॥
ਵੈਗੁਲਾਮੀਪਿਸਿਰਜੀਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਤਭੁਲਾਭਾਇਆ॥ ਨਨਕ
ਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਨਕਾਅਪੇਗਖੈਵੇਕਾ॥ ਮੰਦਾਕਿ
ਜੇਨੇਅਖੀਐਜਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਰੇਵੇਖੈਪੈਯਾਈ॥ ਕਿਸੈਬੋਝਾਕਿਸੈਅਗਲਾ
ਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਆਵਹਿਨੇਗੇਜਾਹਿਨੇਗੇ॥ ਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗਾ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈ
ਕਾਰ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਯੈਜਾਵੈ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸ
ਕਰਵੈ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਠਿਰਹਿਅਉਪੁਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਵੈ॥ ਲੇਖੈਬੋਲਲੁਲੇਖੈਚਲਲੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾ
ਵੈ॥ ਮੁਲਮਤਿਪਰਵਾਦਾਏਹਨਨਕੁਆਖਿਸੁਲਾਏ॥ ਕਰਨੀਉਪਰਿਯੋਏਤਪਵਸੁਜਕੋਕਰੈਕਰਾਏ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲੁਰਚਾਇਚਿਨੁਗੁਲਪਰਗਈਆਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚੈ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਸਕਤਿਗਈਭੁਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ ਜਿਨਕੈਪੈਤੋਪੁਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਮਿਯਾਇਆ॥ ਨਨਕਸਹਜੇਮਿਯਿਰੇਹਰਿਨਾਮਿਸਥਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੨ ਸਾਹਚਲੇਵੇਕਾ

ਜਾਗਿਆ ਭੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾ ਭੀ ਭੀਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਯਾਈ ਮੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਯਿ ਵਸਤੁ ਯਾਈ ਵਲ ਜਾਹਈ ਵ
ਖਰਬਖਸਾਈ ਕੇਈ ਯਾਹ ਲੈ ਚਲੇਈ ਕਿਚਲੇ ਮੁਲੁ ਗਵਾਈ ਬੋਝਾ ਕਿਨੈ ਨਾਮੀ ਚੀਕਿ ਸੁਕਹੀ ਮੈ ਸਾਥਾ ਸਿ
ਨਦਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਨਕਾ ਜੀ ਸਾਬਤੁ ਯਾਏ ਗਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜੁ ਵਿਜੁ ਵਿਵਿਛੁਰੇ ਵਿਛੁਰੇ ਜੁਰੇ ਜੀਵੇ ਜੀ
ਵਿਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਕੇਤਿ ਅਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿ ਅਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰਚੇ ਲੇਹੁਏ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਗਲਤਨਾ ਫੈਕਿ ਮ
ਜਾਤੀ ਕਿਮਾਹੁਇ ਹੁਏ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਭੀਖੀ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਗੀ ਮੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗੀ ਮੈ ਨਨਕਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਤੁ ਜਾਭੁ ਮੁਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਭੁਭੁਕਪ
ਟੁਕਮਾਵ ਦੇਭੁਰੇ ਆਯਾਇਆ॥ ਪੁਕਕਾ ਭੁਭੁਕੇ ਤੁਹੈ ਸਭੁ ਭੁਖੁ ਸਥਾਇਆ॥ ਜਮਦਰਿਥ ਪੇਮਾਗੀ ਅਹਿ ਭਰਮ
ਹਿ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਆ ਨਨਕਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਜਿਨਿ ਬਾਰਿਕਾ
ਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮਨਮਾਯਿ॥ ਨਨਕਾ ਮੀਤੁ ਏਕੈ ਦੂਜਾ ਮੀਤੁ ਨਹਿ॥ ਨਨਕਾ ਮੀਤੁ ਮਨਮਾਯਿ ਪਾਈ ਮੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੇਨੀ ਪੀਤਾ ਰੋਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਭੀਖਿਆ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਕੀਤਾ ਕਿਮਾਸਾ ਯਾਹੀ ਮੈ ਕਰੇ ਸੇ
ਇਸਾ ਯਾਹਿ॥ ਨਨਕਾ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤ ਨਹਿ॥ ਕਰਤਾ ਸੇਸਾ ਯਾਹੀ ਮੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਅਕਾਰਾ॥ ਦਾਤਾ ਸੇਸਾ
ਯਾਹੀ ਮੈ ਜਿਸ ਭਾਸੈ ਦੇਆਪਗਾ॥ ਨਨਕਾ ਅਪਿਸ ਦੀਵੈ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਗਾ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਯਾਹੀ ਮੈ ਅੰਤੁ ਪਰਵਾ
ਹਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਨਿ ਪਾਹੁੈ ਸੇਵੈ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥ ਅਤਿ ਪੈਖੈ ਭੁਵਾ ਸੋਹੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਨਨਕਾ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲੋਕੁ ਨਾ
ਮੇਲਿ ਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਝਾ ਲਾਜਿ ਆਪੇ ਜਾ ਲੈ ਜਾਣਾ॥ ਚੀਗੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾਠਿ
ਰੈ ਸਹਿ ਬੁਝੈ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਚੀਗੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਾਯਾ ਲਾਜੀ ਮਲਕ ਸਯਾਗਾ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਨਕਾ ਸਾਈ ਭਯੀ ਕਾਰਾ॥ ਜਿ
ਨਾ ਚੀਗੀ ਚਲਾਹ ਬਿਤਿ ਨਾ ਕਿਛੁ ਨਹਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਟੁ ਰਮਾ ਲਹੇਇ ਉਠੈ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਗੀ ਭੀਖਿਆ ਤੇਹ
ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਇ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਬਖਸੀ ਮੈ ਸੇਈ ਪੋਤੇ
ਦਗਾ ਭੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲੇਭੰਗਾ॥ ਜਹ ਭੰਗਾ ਹੰਗੁ ਲਾਨਿ ਕਲਹਿ ਤੇਕੀ ਅਹਿ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਦ
ਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਨੀਸਾਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਲਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਸੁਲਿ ਸੁ
ਲਿ ਮੀਨਿ ਮੈ ਭੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ਬਹਦਿ ਅਉਠਾ ਦਿਅ ਨਵਿ ਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਦੈ ਸੋਈ॥ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ ਨਨਕਾ ਮਨਿ ਭਨਿਗਵਿਗਹਿ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਨਕਾ ਭਯੀ ਅਹਿ ਤੇਯਿ ਜੇਜੀ ਚੀਖਿ
ਛੈ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਝਾ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਲੈ॥ ਵਡਾ ਅਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੇਯਾ॥ ਹੋਰ ਉਯੀ ਮਤੀ ਹਉਯੇ

ਬੇਲਾਪਰਤੀਪਾਲੀਪਰਬਤਭਾਗਾਕਿਉਕੈਭੈਤੇਲੇਸੁਨਿਆਗਾਤੇਲਾਮਸਾਰਤਕਪਾਈ। ਨਨਕਪੁਛਿਆ
 ਦੇਇਪੁਜਾਈ। ਮੁਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀਪਤਾ। ਕਹਿਕਹਿਕਹਲਾਕਯਾਇਨਿਆਪੁ। ੧॥੧੦੧॥ ਆਖਾਇਅਉਖਾਸੁਨਦਿ
 ਅਉਖਾਅਖਿਨਜਾਪੀਆਖਿਆ। ਏਕਿਆਖਿਆਖਰਿਸਬਦਭਾਖਰਿਅਗੰਧਉਰਪਾਦਿਨੁਗਾਤਿ। ਜੇਕਿਉਹੋਇਤਕਿ
 ਹੁਦੈਸੈਜਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ। ਸਾਭਿਕਾਰਲਕਰਤਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿਆ। ਆਖਾਇਅਉਖਾਨਕਾਅਖਿਨਜ
 ਪੈਆਖਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮਨੁਰਸੀਮੈਨਮੋਸਤਿਆਈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮਨੁਰੇਪਤੀਮੈਸਭਦੁਖ
 ਗਵਾਈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਨਉਭੁਪਜੈਨਮੋਵਾਰਿਆਈ। ਨਾਮੋਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੋਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਈਮੈਨਨਕਾਉਵਾਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਜੂਠਿਨਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ। ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੁਰਜਕੀਭੇਦੀ॥
 ਜੂਠਿਨਮੇਰੀਜੂਠਿਨਈ॥ ਜੂਠਿਨਮੀਉਵਰ੍ਹੈਮੈਸਭਥਈ॥ ਜੂਠਿਪੂਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਈ॥ ਜੂਠਿਨਪਉਲੈਮਾਰਿਸਮਾ
 ਟੀ॥ ਨਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਲਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਮੁਰਿਠੇਰਿਮੈਮੁਹੁਜੂਠਹੋਈ॥ ੧॥੧੦੨॥ ਨਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿ
 ਜਲੈਕੋਇ॥ ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੇਗੀਕਾਜਤੋਹੋਈ॥ ਬਰਮਲਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤਦਨੁ॥ ਠਜੇਚੁ
 ਲੀਨਿਆਵਕੀਪਾਵੀਆਸਦੁਪਿਆਨੁ॥ ਪਾਈਚੇਤਨੋਪੋਪਈ॥ ਮੁਖਿਪੀਤੈਤਖਜਾਈ॥ ਪਾਈਪਿਤਾਜਗਤਕਾਠਿਰਿਪਾ
 ਲੀਸਭੁਖਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸਭਸਿਧਿਯੋਗਿਪਿਛੈਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਨਉਨਿਧਿਮਿਯੋਮਗਾਚਿ
 ਦੇਆਪਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸੰਤੋਖਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸਹਜੁਭੁਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਗੁਰ
 ਮਤੀਨਉਪਾਈਮੈਨਨਕਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੈਮਲਾਦੁਖਿਮਰਲਾਦੁਖਿਵਰਤਲਾਸੈ
 ਸਾਗਿ॥ ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਮੈਪਾਵੈਪਵਿਕਰਹਿਪੁਕਾਗ॥ ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਖੁਧੀਆਸੁਖੁਨਨਕਾਉਚਿਕੋਇ॥ ਦੁਖ
 ਵਿਚਿਜੈਉਜਾਯਾਈਆਦੁਖੀਆਚਾਉਆਗੋਈ॥ ਨਨਕਸਿਫਤੀਗਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਗੋਈ॥ ਦੁਖਕੀਆਮ
 ਗੀਆਗੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਭੁਹੋਈ॥ ੧॥੧੦੩॥ ਨਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੇਗੁਭਸੁਹੁਭਸੁਖੇਗ॥ ਭੋਜੇਭਸੁਕਮਾਵਲੀਭੀਭਸੁ
 ਭਠੀਮੈਦੇਗ॥ ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਛੀਮੈਭਸੁਭਗਿਆਜਾਈ॥ ਅਗੈਲੈਖੈਸੀਗੀਮੈਰੋਹਦਸੁਦੀਪਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸੁਚੇਸੈਜੋਜਪੁਨੇਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਘਟਿਚਨਲਾਅਨੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮ
 ਪੁਬੁਝੀਮੈਲਾਹਨਉਪਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਦੁਪਾਵੈ॥ ਨਨਕਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮੁਖਉਜਲੇਨ
 ਉਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਵੈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਘਰਿਨਗਾਇਲੁਸਭਨਾਨਿ॥ ਪੁਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਨਿ॥ ਕੁੰਗੁਚੰਨਲੁਫੁ
 ਲਾਚਕਾਏ॥ ਪੈਗੀਪੈਖਹੁਤਮਨਾਏ॥ ਮਾਲੁਆਮੀਗੀਮੀਗੀਪੈਨਾਵਾਈ॥ ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧਸਜਾਈ॥ ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰ
 ਦਿਆਗੈ॥ ਅੰਧਾਝਗਵਾਅੰਧੀਸਥੈ॥ ੧॥੧੦੪॥ ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੇਗਸਤਿਸਭੇਖੇਦਪੁਰਲਾ॥ ਸਭੇਕਰਲੇਤਪਸਤਿ

ਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨਾਸਭੇਦੁਪੀਸੁਪਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਬਸਭਿਥਨਾਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆ
ਸਭਿਥਨਾਸਭੇਮਾਲਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਪਿਆਨਾਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਨਾਹੁਕਮਿਚਲਾ
ਏਆਪਲੈਕਰਮੀਵੈਕਲਾਮਾਨਕਕਸਚਾਸਚਿਨਏਸਚੁਸਭਦੀਬਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਉਪ
ਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਹਿਰਦੈਹਰਿਸੇਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੀਘੀਐਠਿਗਿਬਿਘਨੁ
ਨਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਖੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੇਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਤੇਗੁਰਿਮਿਐਨਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੇਈ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਪਿਆਏ॥ ਪਉਲੁਮਗਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਈ॥
ਕਿਸੁਉਪਰਿਉਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸੇਨੇਜੇਕੁਕਰੇਈ॥ ਕਿਸੇਨਕਹੀਐਨਕਕਿਸੇਨਕਰਤਾਦੇਈ॥ ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆ
ਪਲੈਮੁਰਖੁਆਪੁਗਲੇਈ॥੧॥ਮਃ੧ ਤੈਆਖਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੁਕੋਟਿਕੋਟਿਆਖੁਆਖਾਸਦਾਸਦਾਕਰਾਨਿ
ਨਾਏਤੋਟਿ॥ ਨਾਹਉਥਕਾਨਾਠਾਕੀਆਏਵਡਰਪਹਿਜੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਜਸਿਅਹੁਚੁਖਾਬੰਦਉਪਰਿਆਖਲੁਦੇਸੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਕਲੁਉਪਰੈਸਭੁਕੁਟੇਬੁਸਥਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਪਰੈਜਿਨਰਿਦੇਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਲਿਉਪਰੈਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨੀਮਚਿਤਲਾਇਆ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਯਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਭੇਗਤੀਦੇਹਸਭਿਬਿਤੀਸ
ਭਿਵਗਾਸਭੇਹੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਪਰਤੀਸਭਿਭਾਗਾਸਭੇਪਲੀਪਉਲਸਭਿਸਭਿਅਰਨੀਪਤਾਨਾਸਭੇ
ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਆਆਕਾਗਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਫਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਗਾਆਖਹਿਕਹਿਆ
ਖਿਅਖਿਕਹਿਸਿਫਤੀਫੀਚਾਗਾਇਲੁਨਪਾਇਚਿਖਪੁਰੀਨਾਨਕਕਰੈਗਵਾਗਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਅਖੀਪਰਲੈਜੋਠਿਕ
ਦੇਖਾਸਭੁਆਕਾਗਾਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੀਚਿਤਾਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਗਾਪੁਛਾਦੇਵਮਾਲਾਸਾਜੈਧਕਰਹਿਅਵਤਾ
ਗਾਸਿਪਸਮਾਪੀਸਭਿਸੁਲੀਜਾਏਦੇਖਾਦਰਬਾਗਾਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਲਾਸਾਗਾਹੋਰਕਚੀ
ਮਤੀਕਚੁਪਿਚਮੀਪਿਆਮੈਸੁਬੀਚਾਗਾਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਚਰਲੀਪਾਏਪਾਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਗਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਨਉਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਆ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੰਨੇਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੀ
ਨੂੰਹੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੋਆਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਹੋਰਸਗੀਭੁਰੇਵੈਕੋਈਤੇਗਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਪੁਆਖਾਤੁ
ਪੁਅਗੈਤੁਪੈਸਾਯਾਹੀਮੈਅੰਧਨਉਜੁਜਾਖਾਜੇਤਾਅਖਲੁਸਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਕ
ਹੁਤਾਏਹੋਆਖਲੁਸਭਤੇਗਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਜੀਮੋਕਿਆਕਾਗਾਸ

ਭਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖੈ ਵੇਰਵਾ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗੀਐ ਚਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾ ॥ ਏਕ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ॥
 ਠਿਠਿ ਦੇਖਿ ਮਾਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਗੀਐ ਸੁਰਤਿ ਚੁ
 ਪੈ ਜੇ ਨਾਮ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਗੀਐ ਗੁਣ ਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਗੀਐ ਭੁਕਟੀਐ ਠਿਠਿ ਦੁਖੁ
 ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਗੀਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਇ ਮੰਗੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਤਾ ॥ ਪੁਕਾਰੈ ਤਾ ਅਜਾਣੀ ਤਾ ॥ ਜਾਬੁਏ ਤਾ ਭੁਏ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਖੈ ਭੁਕਟ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਹੁ ਉਤੇਰਾ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ॥ ਉਤਾਰਿ ਤੁਹੈ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ
 ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਹੀ ॥ ਆਪੇ ਭੋਜਾ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਗਏਵੇਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਈਸ
 ਚੁਪੈ ਪੁਰਿ ਲੈਖੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮਲਖੁ ਹੋਇ ਉਲੀਖਾ ਮਾਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੋਇ
 ਉਪਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿ ਮਾਸ ਭਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਈਐ ਠਿਠਿ ਦੇਵੈ ਦਿਖਾ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰੀ ਮਲੀਐ ਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਖੀ ਖਜੂਰੇ
 ਆਮੁਰਦਾ ॥ ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ ਕਲਾ ਚੁਕਾ ਪਸੁ ਚੀਚਾ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੈ ਦੇ ਆਪਿ ਤਿਨੀ ਮੁਇਆ ਜੀ
 ਏ ਸੋਈ ॥ ਲਿਖਿ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨ ਹੋਈ ਆਬੋ ਪੀਆ ਪੁਰਸਹੋਈ ਸਈਆ
 ਦਾ ਸੀਲੁ ਸਿਜਾ ਮੁਸੁ ਚਭੈ ਗੀਖਾ ਲਾਖਾ ਜੁਮਾ ਜੁਮਾ ॥ ਸਰ ਮੁਗਇਆ ਪਰਿ ਮਾਪੈ ਪਤਿ ਚੁਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚ ਏਕੁ ਹੈ ਮਇਰੁ ਸਚ ਭਾਠੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਮੰਤਰਿ ਕੁ ਬਾਗੀ
 ਖਿਥਾਣੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਹਿ ਕਾਗੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮੰਤਰਿ
 ਲਾਲ ਚੁਭ ਗੁਰੈ ਭਰਮੈ ਗਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤੈ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ਲਖ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਹੋਵੈ ਯਖ ਜੀਵਨੁ ॥ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜੀਆ ਵਿਸੁਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਿ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹੇ ਆਸਥਾ ਪੈਭੀ ਠਿਠਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਪਾਚਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਕਉੜੁ ਤਲੁ ਪਟਿ ਜਾਇ ॥
 ਮਿਠਾ ਕਉੜੁ ਦੇਵੈ ਰੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਤਿ ਵਿਗੁ ਤੇਭੇਗਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖ ਲਾਸੁ ॥ ਗੁਰਾ ਸੁਖਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜਾਇ
 ਪਰਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਪ ਕੁਰੁ ਰੰਗਾਇ ਆਗੀ ॥ ਪਰਗ ਚਕੀ ਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗਾ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ
 ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈਸਹ ਪਾਸੁ ਕਰੁ ਲਕਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ
 ਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਠਿਗੀ ਮਥਾ ਪੈੜ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜੁ ਤਲੁ ਚੁਕਾ ਸਿਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜੀ ਸਨੇ ਪਾਪ
 ਤਿਯੀ ਖਮ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਠਿਠਿ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੋ ਬਹੁ ਭੋਵਾਇਆ ॥ ਕੁਰੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾ

ਵਦੇਕੁਪਰਗਟੀਆਇਆਅੰਦਰਿਓਇਸੁਨਿਕਯੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆਭੁਵੈਯਾਯਚਿਯਾਗੀਆਫਿਰਿ
 ਜੁਨੀਪਾਇਆਨਨਕਜੇਬੀਜੈਸੇਖਵਲਾਕਰਭੈਭਿਖਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਕਥਾਕਹਾਨੀਬੇਦੀ
 ਆਲੀਪਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਗਾਦੇਦੇਲੈਲਾਲੈਲੈਦੇਲਾਨਗਕਿਸੁਗਗੀਅਵਤਗਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨ
 ਸੀਭਗੀਭਵੈਸੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਤਤੁਵਖਾਲੀਗੀਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਗੀਆਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੈਖੈ॥ਨਨਕਅਗਹੁਉ
 ਮੈਤੁਟੈਤਕੋਯਿਖੀਮੈਲੈਖੈ॥੧॥੫੦੧॥ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ਜੇਬੀਜੈਸੇਉਗਵੈਖਾਂ
 ਦਾਜਾਨੈਜੀਉ॥ਗੀਆਨੁਸਯਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੇਸਚਾਉ॥ਸਦੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਪਾਈਮੈਥਉ॥ਬੇ
 ਦਵਪਗੀਗੀਆਨੁਸਿਕਰਮੀਪਯੈਰੋਈ॥ਨਨਕਗਸੀਬਾਹਗਾਯਾਦਿਨਚਲਿਆਕੋਈ॥੨॥੫ਉਵੀ॥
 ਨਿੰਮੁਖਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ਬਿਸੀਅਗੁਮੀਰਿਵਿਸਾਹੀਮੈਬਹੁਦੁਪੁਪੀਆਇਆ॥ਨਨਕਮੁਖੁਅ
 ਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਵਾਇਆ॥ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁਕਛਾਪਾਇਆ॥ਨਨਕਸੰਗਤਿਮੋਇ
 ਹਰਿਸਭਾਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮਗਦਿਨਮੁਰਤਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਗਾਇ
 ਕਨੀਲਾਦਿਆਇਕਿਲਾਦਿਚਲੇਇਕਨੀਥਪੇਭਾਗਾਇਕਨਰੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਰੋਈਸਾਗਾ॥ਲਸਕਰਸਦੈਦ
 ਮੀਮਾਛੁਟੇਬੰਕਦਾਅਗ॥ਨਨਕਦੇਹੀਛਾਹੁਕੀਭੀਫਿਰਿਰੋਈਛਾਗ॥੧॥੫੦੨॥ ਨਨਕਦੇਹੀਛਹਿਪਈਮਿ
 ਟੀਸੰਦਾਕੇਵਾਭੀਤਠਿਚੇਰੁਬਹਾਇਆਖੋਟਵੇਜੀਆਖੋਟਾ॥੨॥੫ਉਵੀ॥ ਨਾਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਵਰੋਨ
 ਕਵਦੇਨਕਵਛਾਇਆ॥ਮਹਾਕਰੁਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਯੇਮੁਹਮਾਇਆ॥ਭੁਲਕੇਉਠਿਨਿੰਤਪਰਦਰਬੁਰਿਗਹਿਰ
 ਠਿਨਾਮੁਦੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਗਖਿਲੇਹੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਨਕਪਾਇਐਕਿਗਤਿਕ
 ਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਭੁਕੇਈਐਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭਕੋਰੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪ
 ਛਾਏਖਸਮਕਾਤਾਸਦੁਪਵੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਲੀਮੈਬੁਰਾਨਈਸੈਕੋਈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆ
 ਈਮੈਸਹਿਯਾਆਇਆਸੋਈ॥੧॥੫੦੩॥ ਸਭਨਾਦਾਤਾਅਪਿਰੈਆਪੇਮੇਲਾਨਹੁ॥ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨ
 ਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾ॥੨॥੫ਉਵੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਤਿਰੈਨਾਉਉਗਾਵਿਆਇ
 ਆ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੀਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪੁਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਮੁਪੁਰਿਸੇਵਦੇਸੇਹਰਿਗੁਲਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇ
 ਹਰਿਜੀਉਏਵੈਛਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਗਾਇਆ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਆਨੁਹਰਿਦਰਿਸੇਹਾਇਆ॥੧੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਨਵੰਤਾਇਵੀਕਰੈਅਵਗੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਨਕਨਿਰਪਨੁਤਿਤਾਦਿਨਿਜਿਤਾਦਿਨਿਵਿਸ

ਰੈਨਾਉ॥੧॥੫੫੫:੧ ਸੁਰਜੁ ਚੜ੍ਹੈ ਵੇਜੋਗਿ ਸਭ ਸੈਘੈ ਆਰਜਾ ਤਨੁ ਮਰਤ ਭੁਗਿ ਕੋਈ ਹਰੈ ਕੋ ਜਿ ਲੈ॥ਸ
 ਭੁਕੇ ਭੁਗਿ ਮਨੁ ਕਿ ਆਖਾਇ ਕਹਾਇ ਨ ਥੀ ਮੈ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੁਕਿ ਕਦਾਏ ਦਰਿ ਪਵੈ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਜਿਥੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਅਨੇ ਰੁਗ
 ਵਾਇਆ ਯੋਹ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀ ਮੈ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨ ਉਪਾਈ ਮੈ ਮਿਲਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ ਹੋਤਿ ਨੀਦ ਗਸਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੨॥੫੫੫:੨ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੧ ਪਿਉ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋ
 ਵਿਆਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨ ਉਪਾਈ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੈ ਖਲਵਾਏ ਕਿ ਮਥਾ ਉਸ ਜੈ ਸਗੈ ਬਹਰੇ ਅਗੈ
 ਯਹ ਹਿਨ ਦਾਦਿ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀ ਮੈ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈ ਮੈ ਬਾਦਿ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਰਿ ਬੁਝੇ ਵੀ ਮੈ ਅਕਲੀ
 ਪਾਈ ਮੈ ਮਨੁ॥ ਅਕਲੀ ਪਰਿ ਕੈ ਬੁਝੀ ਮੈ ਅਕਲੀ ਕੀ ਚੈ ਦਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਣੇ ਹੋਰੇ ਰਿਗਲਾ ਸੈ ਤਨੁ
 ੫੫੫:੨ ਜੈ ਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈ ਸਾ ਮੈ ਸੀ ਬਨੀ ਜਹੁ ਰਤਿ ਹੋਵਹਿ ਲਿਖੁ ਵਿਛਾਰੇ ਹੋਵਹਿ ਮੈ ਸੀ ਕਹੀ ਮੈ
 ਸੁਰਤਿ॥ ਜੋ ਚਿਉ ਇਛੈ ਸੋ ਛਲਾ ਪਾਏ ਤੀਨ ਨ ਕਰਹੀ ਮੈ ਮੁਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿ
 ਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਫਾ ਲਿਆ ਜਿ ਸੁਪਨਾ ਪਤਿ ਸੋ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗਲਿਆ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਜੋ ਹਿਨ ਸਕਈ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਬਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਠਿਕਿ
 ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ॥੨੦॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਦੁ ਵਰਤ ਸੋ ਤੋਖੁ ਤੀ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਇ
 ਆਦੇ ਵਤਾਖਿ ਮਾਜ ਪਮਾਣੀ ਤੇ ਮਾਲਾ ਸਪਰਸਨਾ॥ ਜੁਗਤਿ ਪੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਯ ਕੁਕਰਲੀ ਹੋਇ॥ ਭਾ
 ਉਭੇ ਜਨੁ ਨ ਕਾਵਿ ਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ॥੧॥੫੫੫:੩ ਨਉ ਮੀਨੇ ਮੁਸਦੁ ਜੇ ਕਰੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਿਸਨ ਉਚੈ ਗੈ
 ਦਸ ਮੀਦੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚਵਸਗਾ ਤਿਕਰਿ ਗਏ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਮਨੁ ਮੈ॥ ਮੈ ਸਾ ਵਰਤੁ ਹੀ ਜੈ ਪੈ ਰੋਹ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿ ਆਦੀ ਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੂਪਤਿ ਗਾਜੇ ਰੋਗ ਗਾ
 ਇ ਸਿੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੋਤੁ ਦੁਪਾਇ ਦੇ ਪਰਦਰਬੁ ਦੁਗਾਇਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪੀ
 ਤਿਯ ਗਾਇਆ ਵੇਖਦਿ ਮਾਹੀ ਮਾਇਆ ਪੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿਨਾਨ
 ਕਰਿ ਭਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੧ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਲਾ ਗਵੈ ਗੀਤਾ ਭੁਖੇ ਮੁਖੀ ਪਰੇ ਮਸੀਤਿ॥ ਮ
 ਪਟੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ॥ ਯਕੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਲ ਜਾਇ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਨ
 ਲਗੀ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਹਥੁ ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ॥੧॥੫੫੫:੧ ਮਨੁ ਹਾਜੀ ਅੰਧੇ ਕੂਪ
 ਕਹਿ ਆਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾ ਲਗੀ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਉਪੈ ਕਵਲਾਇ ਸਾਨਿ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਕਿ ਕਹਿ ਜਾ ਲਹਿ ਕਹਿ ਮਾਥੁ

ਭ੍ਰਿਤੇਨਗੁਪਤਸਰੂਪਾਇਕਨਾਦਯਦੇਵਨਗੀਅਰੁਗਸਕਸਨਜਾਨੀਤੀ।।ਇਕਨਾਸੁਪਿਨਬੁਧਿਨਸਕਥਿ
ਸਗਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲੀਤੀ।।ਨਾਨਕਸੇਨਰਅਸਲਖਗਜੀਬਿਨੁਗੁਲਗਰਬੁਕਗੀਤੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤ੍ਰੇਪਨੁਸੈਪੈਆਇਆ।।ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।।ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਉਦੇਤਿਨੋਤੋਟਿਨਆਇਆ।।ਗੁਰਮੁਖਨਦਗੀਆਵੁਦਾਆਇਆ।।ਸੁਟਿਪਾਇਆ।।ਨਾਨਕਭਗਤਹੋਗੁਚਿ
ਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਾਇਆ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਜਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ।।ਸਚੈਸ
ਬਦਿਜੇਨਾਏਕਾਹਿਵਲਾਗੀ।।ਗਿਰਭੁਟਬਖਸਿਸਹਜੇਸਮਾਪੀ।।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੈਬੈਠਾਗੀ॥ ੧
॥੫:੪॥ ਗਲਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਏਨਪਾਇ।।ਸਬਦੈਸਾਦਨਆਇਚਿਸਚਿਨਾਨਹੋਭਉ।।ਸਤਿ
ਗੁਰਪਿਆਰਨਲਗਈਮਨਹਠਿਅਵੈਜਾਇ।।ਜੇਇਕਾਵਿਖਅਗਾਰਭਰੇਤਾਦਸਾਵਿਖਾਪਿਛਾਹਜਾਇ।।
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਗੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।।ਅਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੁਨੀਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੇਰਹਲੁਨਪਾਈ।।
ਗੜਮੰਦਰਗਚਗੀਗੀਆਕਿਉਸਾਥਿਨਜਾਈ।।ਸੋਏਨਸਾਖਤਿਪਉਲਵੇਗਾਪਿਗੁਪਿਗੁਚਤੁਰਾਈ।।ਛੁ
ਤੀਹਮੀਮਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਪਈ।।ਨਾਨਕਜੇਦਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਲਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ।।
੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਪਾਵੈਪਾਵੈਪੈਰਿਤੋਨੀਥਕੇਦੇਸਤਰਭਾਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਗੀ।।ਦੂਜੈਭਾਇਨਉਕ
ਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਆਤਿਭਾਗੀ।।ਮੁਖਅੰਧੈਤੈਗੁਲਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੇਬਿਉਰਹੀ।।ਅੰਦਰਿਕਪਟ
ਉਦਰੁਭਰਲਕੈਤਈਪਾਠਪੜਹਿਗਵਾਗੀ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਠਿਮੈਵਿਚਹੁਮਾਗੀ।।ਨਾਨ
ਕਪੜਲਾਗੁਨਲਾ।।ਇਕਨਾਉਰੋਬੁਣੈਕੋਬੀਚਾਗੀ॥ ੧॥੫:੩॥ ਨਗੇਆਫਲਾਨਾਂਗੇਜਾਲਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾ
ਇਆਕਿਆਕੀਜੈ।।ਜੇਸਕੀਵਸਤੁਜੇਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਲਾਮੰ
ਨੇਸਹਜੇਹਰਿਗੁਪੀਜੈ।।ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਵਿਕੀ
ਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭੀਤਿਬਲਾਈ।।ਠੰਗਪਰੰਗਕਤੀਠਿਆਪਹਿਗਹਿਧਰਮਾਈ।।ਯਾਯਸੁਪੇਦਦੁਈ
ਚਿਆਬਹੁਸਭਾਬਲਾਈ।।ਦੁਖੁਖਲਾਦੁਖੁਭੇਗਲਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਚਿਅੰ
ਤਿਲਏਛੁਡਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦੈਸਮਾਇਆ।।ਅਪੇਪਉਮੋਰਿ
ਲਈਗਾਹਿਲਾਈ।।ਦੁਬਿਧਾਦੁਕੀਸਹਜੇਸੁਭਾਈ।।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਾਨਿਆਈ।।ਸੇਕੀਠਿਲਾਇ
ਜਿਭੀਨਿਘੜਾਈ।।ਨਾਨਕਜੇਪੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਲਿਆਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥੫:੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ

ਕਿਮਾਜਪੁਜਾਪਰਿਹੋਗਿ॥ ਬਿਸਟਾਸੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਰੇਪੈਚੋਗਿ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸੂਟੇਯਾਯਚੋਹੋਗਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਤੁਜਾਗੋਸੇਈ॥ ਚਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀ
 ਕੋਈ॥ ਗੋਮਿਰਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੇਈ॥ ਨਨਕ
 ਜੀਵਦਾਪੁਰਮੁਖਿਆਈਆਅਮਰਪਦਹੋਈ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਰਿਅਥਹੁਕ
 ਰਮਕਮਵਹਿਹੋਗਿ॥ ਨਨਕਜਮਪੁਰਿਬਖੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸਨੀਉਪਰਿਚੋਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਧਰਤਿਸੁਹਵਣੀ
 ਆਕਾਸੁਪੁਰਿਦਾਜਪੀਦੇਅਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮਵਿਹੁਲਿਆਤਿਨਤਨਖਵਹਿਕੀਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਉਕਰਿਨਿਜਮਲਾਯੀਵਾਸਾ॥ ਚਿਏਬਹੁਫੈਜੋਨਿਨਾਮਵਨੀ॥ ਠਿਹਿਹਰਿਨਥਿਨਾਸਾ॥ ਹਰਿ
 ਸੇਤੀਗਿਗਿਗਵਿਰੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿਕਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ ਚਿਏਕਿਰਪਕਰਿ
 ਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਚਗੁਇਹਮਨੁਯਹਗੀਵਿਚਿਰੈਹਉਮੈ
 ਬਹੁਤਅੰਕਾਰੁ॥ ਸਬਦੈਸਾਦਨਾਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈ॥ ਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਯੋਇ
 ਖੁਅਗੁ॥ ਨਨਕਸੇਵਕੁਸੇਈਆਖੀਐਜੇਸਿਰੁਪਰੇਉਤਾਗਿ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਭਾਲਾਮੰਨਿਯਏਸਬਦੁਗਖੈਉਰ
 ਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜੇਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਗੋਜੋਖਸਮੈਭਵੈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੋਲਿਯਏਆਪਤੁਗਵਵੈ॥ ਮਿ
 ਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁਫੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਯਵੈ॥ ਨਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੇਲੇਖੇਵਿਚਿਰੈਮਨਮੁਖੁਅੰਕਾਰੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ ੧॥
 ਪਾਬਿਕਾਰਮਨੁਸਭਿਯਦੇਬਹੁਭਾਗੀ॥ ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਰਾਵਲਾਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉ
 ਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੀਮਰਿਵਾਰੇਵਗ
 ਮੇਰਠਗਉਯੀਪਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਗਾਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇਗਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿ
 ਨਾਸਕਾਗਾਨਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿ
 ਸਾਰਿਆਸਦੁਮਰਫਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਪੀਧਾਕਗਤਿਆਜਨਮੁਗਾਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ ਨਨਕਸਾਚਿਗੁਰਸੇ
 ਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਬਿਲਿਅੰਕਰਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਠਿਹਿਯੇਖੁਨ
 ਹੋਈ॥ ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦੇਦੇਈ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਭੋਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਮਰ
 ਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਵਯੋਈ॥ ਨਨਕਅਨਦਪੁਰੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੇਈ॥ ੨੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਕਾਰਿਮਾਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੁਸੁਖੁਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਲੀਭਉਕਈਐਨਾਨਕਪਵਹਿ

ਪਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਸਦੁਪੁਰਾਨਾ ਬੀਮੈ ਨਾਮੁ ਨੈਯੋਹੋਇ। ਗੁਰਕੇ ਭਲੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁ ਤੈਨਾ ਵਲੋਹੋਇ।
ਨਾਨਕ ਅਵਿਸਰਿ ਮੈ ਅਵਲ ਜਾਣਾ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰ ਗਤ ਜਗੁ ਜਾਚੈ ਦੁਰੁ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁਸੁ ਭਾਇ
ਗੁਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾਇ। ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਇ। ਸਾਥਿ
ਗੁਰਿ ਨਾਇ ਦੇਖਾਇ। ਆਗਵਹਿ ਆਸ ਭਥਾਇ। ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਇ ਦੇਇ ਨਾਨਕਾ ਨਿਵਾਇ॥ ੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ਚਿਨਾਮੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁਤੁ ਅੰਕੁ ਗਾਥਾ ਉਕਥਾਉ ਨ ਜਾਣੀ ਸਦਾ
ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਚਿਥੈ ਹੋਰਿ ਭੁਵਿਆਗਾ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਬੀਚਗਾ। ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਸੇਆ ਬੀਮੈ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਅਗੁ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਗਾਧਿ
ਆਜਿ ਨ ਕਰੀ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਸ ਕੇ ਸਭੁ ਭਯੋ ਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਨੁ ਜਾਣਿਆ। ਨਿਤ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗਠ ਮੰ ਰੂਪ ਸਵਾਰਿ
ਆ। ਵਲਵੇ ਚਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇ ਅਰਿ ਰਿਆਲਿਆ। ਜਮ ਕਾ ਲੁਨਿ ਹਯੇ ਸਾਸ ਆਵੈ ਬੇਤਾ ਲਿਆ। ਨਾਨਕ
ਕਹੁ ਸਰਣਾਈ ਉਥੇ ਹਰਿ ਰੁਖ ਚਾਲਿਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਰਿਪਤਿ ਪੈ ਤਵ ਦਵਖਾਲ ਦੇਖਾ
ਇ। ਆਮੋ ਯੁਆਇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਮਯੈ ਸਜਾਇ। ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦ
ਰਿ ਜ ਕੁ ਸਮਾਇ। ਜਮ ਕਾ ਠਹਰਾ ਲੁਕੁ ਟੀਐ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬੀਲਿ ਪਿਆਸਾ ਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਦੁਵਲ ਜਹਿ ਸ
ਚੇ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪੈ ਗੀ ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਭਲੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹ ਜੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਸਾਵੇ ਚਿਅ ਤਿਤੁ ਖੁਪ ਲਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਗਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਵਿਚੇਰਿ
ਹਉ ਦਸ ਅਲਿਪਤਾ ਲਿਵਲਾਇਆ। ਚਿਨਾ ਸੇ ਗੁਵਿ ਜੋ ਗੁਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ਭਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿਰੇ ਪੁਰਿ ਲਈ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਰਾਈ ਅਮਾਲ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐ ਦਿਤੀ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਬੋਲੈ ਕੋਰੇ ਰਖੈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਅੰਨੇ ਵਸਿ ਮਾਲ ਕੁ ਪਾਇਆ। ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚ
ਣਾ ਜਾਇ। ਚਿਨਾ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਅਛੁ ਨ ਪਯੋ ਪਾਇ। ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਤਾ ਪਰਖੀ ਆਥਾ ਵਹੁਲਾਇਉ
ਪਰਖਾਇ। ਜੇ ਚਿਨੁ ਨਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਵਬੁਲਾ ਹੋਨ ਉਨਿ ਪਿਪਯੋ ਪਾਇ। ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਪਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ
ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਸੇਈ ਨ ਹੋਇ। ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੇ ਗੁਵਿ ਜੋ ਗੁਨ ਕੋਇ। ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ
ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੁਰਖੁ ਮਾਪੁ ਗਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਿਨੁ ਭੁਭੁਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਠਿ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩

ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਾ ਲਸਿਤੀ ਪਾਏਗੇ ਜੋ ਪੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਵੇ ਛੁੜਹਿ ਕਬ
 ਹੂਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੇ
 ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਿ ਉਧਾਰੇ ਮਨ ਮੁਖੁ ਰਿਨ ਕੀ ਬਖੀ ਆਕਿ ਕਰੇ ਜੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਚਿਨ੍ਹ
 ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਜੁ ਹੋਏ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਾ
 ਯਦਰਥਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੁ ਵਧਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਰਿ
 ਤਵੈ ਵੈ ਗੈ ਸੇ ਮੇਰਿਆ ਏਆ ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਪਨੁ ਚੇਗਾਇਆ ਲਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰੈ ਵੈ ਵੈ ਗਵਿ ਰੇ ਪੁਕੇ
 ਸਕੈ ਨਦੁ ਚਾਇਆ ਨਨਕ ਵਿਲਾਸੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਮੇਰਾ ਜਿ ਤੁਯਾ ਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁਖਾ ਪੈਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ
 ਹੋਰੁ ਖਾਲਾ ਤਿ ਤੋਰੁ ਗੁਲਗੋਤਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹ ਲਾ ਆਪੇ ਯਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
 ਮ: ੩ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਉਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁਸਹ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਅਥੇ ਤੁਹੈ ਸ
 ਬਦੇ ਪਰਗਟੋਇ ॥ ਪੀਤਿ ਤੋ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਪਤਿ ਥਕੇ ਭਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਰੈ ਨਾ ਪਾਇ ਚਿ
 ਦੁਖੀ ਏ ਚਲੇ ਗਇ ॥ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਮੈ ਕਰਮਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ
 ਅਤਿ ਨੇਹ ਬਹਿਸਿ ਦੁਪਕਾਇਆ ਦਿਸਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਲਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਭਾਇਆ ਕਿਉ ਚਲੀ ਮੈ ਬਿਰੁ
 ਜਾਗੈ ਕੋ ਕਦੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੇ ਸੁਸਥਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਗਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੋਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੋਰਿ ਭਰਹਿ ਸੁ
 ਪਿਅਤਿ ਗਈ ਸਾਚਿ ਨਾਨਕੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਨਕ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮ: ੪ ਨਨਕ ਜਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵ ਲਾਵੈ ਸਰੇ ਸਰੇ ਨਾ ਬੰਦਾ
 ਤਿ ਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੁਸੀ ਮੈ ਜੇ ਸਹਿਤ ਸਾਹੀ ਚਿੰਦਾ ॥੨॥ ਮ: ੪ ਸਾਵਲਾ ਆਇਆ ਝੀਮਾ ਝੀਮਾ ਹਰਿ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਮੀਰੁ ਨਾ ਛੁਰ ਬਗਾਇ ॥ ਸਭੁ ਪਗਤਿ ਭਈ ਹਰੀ
 ਆਵਾਈ ਅੰਤੁ ਜੀ ਮਿਆ ਬੋਲ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਆਚੰਤ ਬੁਝਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ
 ਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਜੁਮੈ ਤੇਲਾ ਏ ਛੁੜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਤਿ ਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਲਾਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਤਿਤ ਦੇਵੈ ਚਰੈ ਸਵਾਈਆ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆ

ਪਦਇਸਾਨੁ ਨ ਛੋਪੈ ਫਪਈਆ। ਤਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪਗਾਸੁ ਉਨਮਿਓ ਵਿਯਾਈਆ। ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਉਸਦੀਰੀ ੫੨ =
 ਸਸਿਰਿਛਾਈ ਪਈਆ। ਨਾਨਕ ਅਪਾਰਿਕੋਇਨ ਸਕਈ ਪੁਰੇਸਾ ਤਿਹੁਰ ਕਵਰਿ ਆਈਆ॥ ੩੬॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਸਿਆਲ ਪਰਚਲਈ ਨਹੁ ਜਾਤਿ ਕਰ ਲੀਜਾਇ।
 ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਸਰਲਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ। ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ।
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਸ ਚਿਹੈ ਭੋਲਿ ਵੰਝਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਦਾਤਿ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਗਤਿ ਤੇਰੀ। ਥ
 ਹੁਤੁ ਸਿਆਲ ਪਹੁੰਮੈ ਗੀ। ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਦੂਕੈ ਫੇਰੀ। ਨਾਨਕ ਆ
 ਪਿਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਖਾਲਾ ਸਚੁ ਪੈਨਲਾ ਸਚੁ ਨ
 ਮੁਆਪਗਾ। ਹੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇ ਆਪੁ ਭੁਦੇਵ ਲਹਗਾ। ਭਾਗੁ ਪੁਗਾ ਤਿਨ ਜਾਗੀਆ ਜਾਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਸਾਧੂ
 ਸੰਗਤਿ ਲਾਗੀਆ ਤਰਿਆ ਸੀਸਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਸਿਧਾ ਤਿਸਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ॥ ੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
 ਸਚੇ ਜੀਅ ਸਮਾਇ ਅਪਲੀ ਮਿਹਰ ਕਰਗਾ। ਅੰਨੁ ਪਾਲੀ ਮੁਦੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਲਾਵੁ ਭੀਨਿ ਤਗਾ। ਅਰਦਾਸਿ
 ਸੁਲੀਦਾ ਤਰਿਹੈ ਈਸਿ ਸਾਟਿ ਰਗਾ। ਯੇ ਵਹੁ ਕੀਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਸਫਲੁ ਘਗਾ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਵੇਰੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਲੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਗੀ। ਰਿਜ ਭਉ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਅਗਲਾ
 ਗੀਦੁ ਪਈ ਸੀਸਾਗੀ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ਆਸਿ ਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਗਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਭ ਆਪਲੀ ਸਚੇ ਸਿਰ
 ਜਲਹਗਾ। ਕੀਤਾ ਲੋਕੁ ਰਿਸੇ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦਕਾ ਯਿਹਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੀ ਮੁਹੈ ਵ
 ਰੀਵਰਿ ਆਈ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਖਿ ਗਸਿਆ ਮੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਆਈ। ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਰੋਭਾਈ॥
 ਅਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀ ਅਨੁਸਰਹੁ ਕਮਿ ਚਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ॥ ੩੬॥ ੧॥

ਸਾਡੰਗ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਚਿ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਕਰਨ ਹਰ ਬਸਿਥੇ ਗੀਥਾ ਤਾ। ਮਨ ਦਸਨਾ ਜੂਟ ਕਾ ਚਰਿ ਗਾਈਐ ਤੇਏ ਫੋਜਾ ਤਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੁ
 ਪਤਾ ਪੁਗੀ ਉਸ ਉਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਤਾ। ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਰਿ ਥੀ ਜੈ ਸੇਬ ਨਹ ਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਨ
 ਕ ਉਲੈ ਆਇ ਚੀਇ ਹੁਪਨੁ ਕੇ ਉਲੈ ਜਾਤਾ। ਗਵਨੁ ਤੇ ਅਪਿ ਕਛੁ ਰਪਾਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਯਾਤਾ॥ ੩॥ ਹ
 ਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਹੁ ਪੁਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਤ ਸੀਰੀ ਮਿਲਾ
 ਤਾ॥ ੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੀਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤਾ। ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਗਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ

ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ ॥ ੧॥ ੧॥ ਰਾਜਾ ਸੁਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਸਤੇ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ਵਤੁ ਅਵੈ ਰਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ॥ ਬਸਤੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉ ਜਰੁ ਉ ਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੇ ॥ ੧॥
 ਜਲ ਤੇ ਬਲ ਕਰਿ ਬਲ ਤੇ ਕੁ ਅਭੁ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਵੈ ॥ ਪਰਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ ਛਵੈ ਚਢੈ ਅਕਾਸੀ ਕਰਵੈ ॥ ੨॥
 ਭੇਖਾ ਹੀ ਤੇਰਾ ਦੁਕਰਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾ ਹੀ ॥ ਖਲ ਮੁਖ ਤੇ ਪੀਡੇ ਤੁਕਰਵੈ ਪੀਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾ ਹੀ ॥ ਨਾ ਹੀ ਤੇ ਜੇ
 ਪੁਰਖੁ ਕਰਵੈ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜੇ ਨਹੀ ॥ ਕਰੁ ਕਬੀਰ ਨਾ ਪੂਕੇ ਪੀਤ ਮੁਤਿ ਨੁ ਮੁਗਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ੨॥
 ਸਾਠ ਗਥਾਈ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ^{੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ} ਗਾਈ ਰੇ ਮਨਾਇ ਪਿਆ ਬਨ ਜਾਈ ॥ ਭੂਲੇ ਰੇ ਰਗ ਮੁਰੀਖਾਈ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਜੋ ਸੇ ਮੀਰੁ ਪਰੀਖਾਇ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਪਿਨ ਹੀ ਲਾਏ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੁਆ ਚੰਨੀ ਯਿਤ ਲੋਗ ॥ ਐਸੇ ਕਸਿ
 ਕ ਕਮਨੀ ਬਾਧਿ ਚਿਸੇਗਾ ॥ ੧॥ ਜੇ ਉਮਰੁ ਮਾਖੀ ਸੀਚੈ ਅਪਗਾ ਮਧੁ ਯੀਨੇ ਮੁਖਿ ਚੰਨੀ ਛਾਤਾ ॥ ਗਉ ਬਾਛ ਕਉ ਸਿਚੈ
 ਖੀਗਾ ॥ ਗਲਾ ਬਾਧਿ ਦੁਹਿਲੇਇ ਅਹੀਗਾ ॥ ੨॥ ਆਇ ਅਕਾਰਨ ਸੁਮੁਅਤਿ ਕਰੈ ॥ ਸੋਮਾਇ ਅਲੈ ਗਾਏ ਪਰੈ ॥
 ਅਤਿ ਸਚੈ ਸਨੈ ਨਹੀ ਮੁਕਾ ॥ ਪਨੁ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਏਗਾਇ ਚਿਤੁ ਰੇ ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਗੈ ਸਾਧ
 ਸੰਗਾ ਤਿਕ ਬਹੁ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਾਚੀ ਆਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਤਜੀ ਐ ਰਗਵਾਨ ॥ ੧॥ ੧॥
 ਬਦਹੁ ਕੀਨੇ ਰਮਾ ਪਉ ਮੇਸਿਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਖੇਲੁ ਪਰਿਚੈ ਹੋਤੇ ਸਿਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨ ਦੇਉ
 ਦੇਹੁ ਰਾਅਪਨ ਆਪਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ॥ ਜਲੁ ਕਰਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪਹਿ ਗਵੈ
 ਆਪਹਿਨ ਚੈ ਆਪ ਬਜਾਵੈ ਤੂਹਾ ॥ ਕਰਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਨੁ ਉਗਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ੨॥ ੨॥
 ਦਾਸਾ ਨਿਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪਾ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪੜਈ ਮੇਰੇ ਪਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗਿਹ ਰੂਪਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰੇ ਬੰਧੀ ਭਗਤੁ ਛੁਡਵੈ ਬੰਧੀ ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮੇਰੇ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਾਰਿ ਬਾਧੈ ਤਉ ਨਹੀ ਮੈ ਜਬਾਬੁ ਰੇ
 ਇ ॥ ੧॥ ਮੈਰੁ ਨ ਬੰਧੁ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੇ ਤੇ ਸੇਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰ
 ਗਾਸਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗਾ ॥ ਪਰਮਨੰਦਾ ॥ ਤੈਨਹ ਕਿਆ ਪੁਰਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਪਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ
 ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁਨਾ ਬਿਸਰਿ ਚਿਕੋਰੇ ਪੁਨਾ ਬਿਸਰਿ ਚਿਲੇ ਭੁਨ ਛੁਟਿ ਚਿਦੇਵਾ ॥ ਪਰਨੰਦਾ ਮੁ
 ਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟਿ ਨਿਛਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਪਰੁ ਸਿਧਿ ਰੇ ਪੇਵੁ ਭਏ ਅਪ੍ਰੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਗਲੋ ਕ ਜਾਇ
 ਅਪਕੀ ਗਏ ਸੇਈ ਆਬਿਦਿ ਅਸਾਪੀ ॥ ੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਪਰਮਨੰਦ
 ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨਿ ਤਨ ਚਾਈ ॥ ^{੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ} ੩॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਾ ॥ ਸੁਰਦਾਸਾ ॥ ਪਰਮਾਪ
 ਹਰਿ ਕੈ ਸੇਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰਪ ਸਰਬ ਸੁ ਸਭੁ ਅਗੰਪ ਚੈ ਅਨਦ ਸਤ ਜਪੁ ਨ ਝੋਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ

ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਬੋਕਾ। ਅਨਬਸਤੁਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂ
 ਐਸੁਦਰਬਦਨਅਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤ
 ਨਿਜੋਕਾ। ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪਭਿਹਬਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕਾ॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਕਬੀਰਜੀਉ
 ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ। ਅਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਰਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ
 ਰਹਾਉ। ਆਗੇਕਉਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬੀਧਹੁਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ। ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇ
 ਸਭੀਰੋਕਾਇਤਨਕੁਲਗੋਠਨਕਾ॥ ੧॥ ਅਗਲਧਰਮਪੁਨਫਲਪਾਵਹੁਪੂਰਿਬੀਛੁਹੁਸ
 ਭਜਨਕਾ। ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪਖੇਰੂਬਨਕਾ॥ ੨॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਜੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾ॥
 ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ। ਅਪੁ
 ਨੀਪਤਿਜੇਤੀਘਰਿਜਵਹੁ। ਰਹਾਉ। ਤੁਧੋਨੇਸੇਵਹਿਤੁਛੁਕਿਆਵੇਵਹਿ। ਮਾਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਹਿਨ
 ਹੀ। ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸਿਆਸਿ
 ਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੁਚੇਹੋਹੀ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪਾਣੀਸੈਲੇਹਛੋਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀਰੁਤਿ
 ਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ। ਨਨਕਹੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਹੁਤਿਕੇਹੀ॥ ੪॥ ੧॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ। ਸੁਣਿਘਨਘੋ
 ਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਲਾਲਹਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾ
 ਨੀਹੀਅਵੈਗੁਰਿਮੋਹੀ। ਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ। ਰਹਾਉ। ਸਹਸਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁ
 ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥
 ੨॥ ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਆਸਬਿਰੁਵਹੁਸੋਹਾਗੁਹੀ। ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕ
 ਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ੩॥ ਆਵਣਜਣਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੁਰੇ
 ਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ। ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥ ੪॥ ੩॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਨਹੀ। ਤਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ। ਪਰਧਨਪਰਨ

ਹੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆ
 ਮਾਇਆਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਗੀਮਨਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਅਨਿਭ
 ਵੈਸਬਦੁਸੁਪਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਖੇਸਚੁਪਾਇਆਸਹਾਉ॥
 ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆ
 ਗਿਆ॥ਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ
 ਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦੋਰਗਾਅਧਿਕਾਈਬਿਰੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੩॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰ
 ਹਸਿਗੁਣਗਾਵਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੇਹਉਬਲਿ
 ਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੁਤੇਹੀਨਮਾਤਿਸੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਰਣਹਾਰਾ॥ਅਤ
 ਮਚੀਨਿਤਹਤੂਤਰਣਸਚੁਤਰੇਤਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਖਨਿਕਹਾਜੁਣਤੇਰੇਕਿਆ
 ਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂਨਾਧਨਾਥਣਹਾਰਾ॥
 ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਤਾਰਾ॥ਕੁਗਤਿਹੀਨਨਕੁਦਰਿਦੇਖ
 ਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ਅਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਾ
 ਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਛਾਸੀਬਿਰੁਗੁਰਭਰਨਿਭੁਭਾ
 ਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਪਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਪਰਿਅਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਗੁਰਅਪਨੇਪੀਤਾ॥ਜੋਨਿ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਟਿਮਿਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭ
 ਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਚੁਗਿਜੁਗਿਤੁਰਤਿਭੁਭਾਵੀ॥
 ੨॥ਹਮਾਥਾਰੇਤਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਹਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜ
 ਨੁਪਾਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖੇਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨ
 ਸਾਚੁਸੀਗੋਰਾ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧੋਰੇ॥੪॥
 ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੇਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦ
 ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ਅਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਪਰਦਾਰਾ
 ਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰਾਦੁਸਟਭਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁ
 ਕੋਧਚੰਡਾਰਾ॥੧॥ਅਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾ

ਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰਾਹਰਾਉ। ਦੁਖਸੁਖਦੇਉਸਮਕ
 ਰਿਜਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ। ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤ
 ਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਗ। ੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾ
 ਦੇਵਣਹਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੇਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰਾ।
 ੩॥ ਕਾਂਇਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਖੀਜੇਤਿਅਪਾਰਾਨਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਰਾ। ੪॥ ੫॥ ਅਲਾਹਮ
 ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ। ਕਾਂਇਆਅਗਨਿਕਰੇਨਿ
 ਭਰੀਤਿ। ਜੀਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ। ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਕਾਨਾਉ। ੧॥
 ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ। ਅਣਗੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ।
 ਕਿਆਕਹਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ। ਰਹਾਉ। ਉਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਾਇ
 ਆਇ। ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਟੇਹੁਵੀਚਾਰਿ। ਬਿਨੁਜਿਹਵਜੇਜਪੈਹਿਆਇ।
 ਕੋਈਜਾਣੈਕੋਸਾਨਾਉ। ੨॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰੀਤਿ। ਸੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
 ਜਿਸੁਦਾਤਿ। ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਸੇਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾ
 ਇ। ੩॥ ਕਾਭਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ। ਤਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ। ਵਿਚਿ
 ਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ। ਨਨਕਪਾਣੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ। ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਅਲਾਹਮ
 ਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵੇਛੋਨਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖਾ। ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੂਤਾ।
 ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੋਤਨਿਪਾਇ। ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ। ੧॥ ਦਰਦੁਹੋਵੈ
 ਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰਾਐਸਾਦਾਰੂਲਗੋਨਬੀਰਾਹਰਾਉ। ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਕੀਏ
 ਰਸਭੋਗਾਤਾਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗਾ। ਅਨਾਮਪੇਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਵੈਦ
 ਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ। ੨॥ ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ। ਆਣਸਕਾਫਲੁ
 ਘਟਮਹਿਸਾਸੁ। ਸਾਸਿਗਾਇਐਕਾਂਇਆਢਲਿਪਾਇ। ਤਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨ
 ਖਾਇ। ੩॥ ਕੰਚਨਕਾਂਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ। ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਜੰਨਅੰਸੁ।
 ਦੁਖਰੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ। ਨਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ। ੪॥ ੨॥ ੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਮਹੁਗਾਮਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਨੁਰ
 ਥਿਦਨੁ॥ ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਣੇਹਾ॥ ੧॥ ਐ
 ਸਾਦਾਬੁਖਾਰਿਗਵਗ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਗਾਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁਮਾਭੁ
 ਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਵਾ॥ ਗਥਿਠਿਰਦੈਦੀਸਹਿਬਾਵਾ॥ ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥
 ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭੁਰਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਤਿਸਨਾਪਿਉਤੇਲੁ॥ ਕਾ
 ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨਿਸਿਉਮੇਲੁ॥ ਹੋਮਜਗਾਮਰੁਪਠਪੁਰਾਣਾ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਪ
 ਰਵਾਣਾ॥ ੩॥ ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਨਾ॥ ਮਨੀਸਨੁ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾ
 ਨੁ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਾਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ ਨਨਕਜਨਨੀਪੰਨੀਸਾਇ॥ ੪॥ ੫॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਬਗੇਕਾਪਕੁਬੇਲੈਬੈਣਾ॥ ਲੰਮਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੈਣੈਣਾ॥
 ਕਬਹੂਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣਾ॥ ੧॥ ਉਰਾਉਰਿਚੜਾਅਸਾਮਾਨੀ॥ ਸਾਹਿਬਸੀਮੀ
 ਬਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ ਜਲਿਥਲਿਰੂਗਰਿਦੇਖਾਤੀਗਾ॥ ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਗਾ॥
 ੨॥ ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭਾ॥ ਅਤਿਤਿਸਨਉਤਣੈਕੀਝੰਭਾ॥
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੰਧਾਪੀਗਾ॥ ਜਿਉਵੇਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਬੀਗਾ॥ ੩॥ ਨਹਿਹੁਤਨੁਜਾ
 ਇਗਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭਾ॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧਾ॥ ਨਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀ
 ਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਗੁ॥ ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਗੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਰਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਅਪੇ ਅਪੇ ਭਗੰ ਮੁਖਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿ ਤੁਭਾ ਵੇਤਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ਸੇਵ
ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ਅਪੇ ਜਾ ਲੈ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਤੇ ਯਹੀ ਐ ॥
ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜ੍ਹੈ ਵਾਦੁ ਵਖਲੈ ਬਹਾਥਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹਾ ਤਿ ਗੁਲਾ ਮਾਇਆ ਜਿ ਨਿਜਗੁ ਤੁਭਾ ਏਆ ਜਨਮ ਮਰਲਾ ਕਾਸਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏ
ਕੋ ਜਾ ਲੈ ਚੁਕੈ ਮਨੁ ਮਾਏਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੁਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮਾਚੋ ਤਾ ਕਹੁ ਹਮਾਗੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲਾ ਕ
ਰਿਦਾ ਸੁਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਗੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਲਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖ ਲੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤਾ
ਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਹੁਕੇਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਾਯੁ ਉਪਰਿ ਠਹੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਸਿਸਾ
ਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤੋਹੀ ਆਤਿ ਸਹਿ ਸਮਾਲਾ ਚੁਕਿ ਗਈਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩
ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਲਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉ ਮੈਸਾ ਬਾਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਯਿਵ
ਯਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਲਾ ਅਪ
ਲਾ ਭਵਦਾ ਜਿ ਸੁਖ ਪਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਧੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਵੈ ਗੁਲਾ ਸਭਾ ਪਾਤੁ ਹੈ ਨਾਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਰਾਈ ॥ ਗ
ਭਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਗੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋਖੀ ਐ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਠਿਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਹਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਚਉਥੈ ਪਾਦਿ ਵਾਸ ਹੋਈ ਆਸ ਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਮਗਮਾ ਮਗਚਹੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਲਾ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐ ਸਬਦੇ ਕਰ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥
੨ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਗੁਰਮਾਓ ਐਸਾ ਤਿਉ ਪਾਏ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਯਾਏਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਮ
ਨੁ ਪਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਠਿਗਹਿ ਕੋਈ ਨ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾਰੇ ਗੁਰੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਏਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤੂ ਅਪੇਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਜਾ ਲਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ
ਪੁਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨ ਦਰੀ ਪਾਈਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁ
ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਯਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩

ਗੁਰਸਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪ ਭੁਗਾਇ ਲੁਧੇਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਰੋ
 ਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ ਸੇਈ॥ ੧॥ ਅਨਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਾਜੀ ਕੁਰੁ ਕੁ
 ਟੈ ਬੁਝਿ ਮੈ ਬਿਖਾੜਿ ਸਨਾਚਲਾ ਲੁਧਿ ਦੈ ਸਮਾਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮਨਾਮਕੋ ਰੁਦਾਤਾ ਕੋਈ
 ਹੀ॥ ਜੀਅ ਦੁਰਦੇਇ ਵਿਪਤਾ ਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗਵਿਆਰਿ ਦਾ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਪਿ ਲਾ
 ਗਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿ ਅਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਾਖਿ ਅਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ਅਪੇਦਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਪੀ ਮੈ ਸਾਧਿਗ ਪਾਲੀ॥ ੩॥ ਆਵਲ ਜਾਲਾ ਬਹੁ ਜਿਨਹੋ
 ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਪਿਆਇਆ॥ ਮਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ॥ ਮਨਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਦਾ ਸਾਚਿ
 ਪਤੀ ਜੋ ਵੇਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ
 ਸੀਤਾ ਜਾਗਿ ਰਿਮਲ ਸਦਾ ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਗੀਤ ਪਰਬਨਾ ਮੇ ਸਭਿ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮੀਰਿ ਵ
 ਸਾਇਆ ਹਰਿ ਗੰਧ ਅਉਰਿ ਪਾਰਿ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪੇਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਲੀ
 ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸ
 ਦਾਨਿ ਬੈਠੈ ਤੈ ਨਾਲਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਖੰਡ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਗਿ ਬਿਖਿਆ ਮਸਿ
 ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਠਿਰਿ ਰਖਿਨਾ ਐਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੁ
 ਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇਆ ਹਰਿ ਗੰਧ ਅਉਰਿ ਪਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਹੋਈ॥ ਏਕੋ ਪੁਰ
 ਖੁਏ ਕੁਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪੁਰੁ ਅਪੇ ਅਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ
 ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮੇਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖਾ ਅਭੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਭ
 ਵੈ ਤਿਸੁ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਭੁਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲਾ ਸੁਭਾ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਵਰਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਪਿਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੈ॥ ਮਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਖੈਲੈ ਹੁਕਮ ਕਥਾ ਪਾਇ ਕੀਖਿਨ ਮ
 ਰਿਦਾਦਿ ਸਾਧਿਗਿ ਐਵੈ॥ ਜਾ ਅਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤ ਕਲਵ ਸਿਆਵੈ॥ ੩॥

ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੁਜਾਦੈਬੁਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗਿਨਨਕਨਾਪੁਆਇਸਦਤੁਭਵਸਾਗੁਜੇਤਪਵਰਿ
ਪਾਗਿਯਾ॥੬॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਜੀਉਪਿੰਤੁਪਾਲਸਭਿਤਿਸਕੇਪਟਿਪਟਿਠਹਿਅਸਮਾਈ॥ਏਕਸੁਬਿ
ਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਲਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਦਮਗੋਚਰੁਅ
ਪਠੇਪਰੁਕਰਤੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥ਠਹਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੀਜੈਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਠੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਕੁਮਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਦੁਕਰਕਮਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਧੀਪਾਈ॥
ਕੇਟਿਮੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈਤਿਨਿਗਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਤਹਏਕੋਜੋਈਏਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿ
ਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪਰਪਗੀਤਿਸੁਅਗੈਨਨਕਾਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਦੁਖ
ਨਿਵਾਰਨਸਬਦੇਖਾਈਅਜਾਈ॥ਭਗਤੀਠਾਤੇਸਦਥੈਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰ
ਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮਿਮਨੁਤੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਠਹਉ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਮਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਦੁਸੰਜਮੁਕਰਲੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਅਪੇਸਬਦੁਸਦੁਸਾਖੀ
ਅਪੇਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਚਿਲਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥੩॥ਅਪੇਸਾਜੇਸਭਕ
ਠੇਲਾਏਸੇਸਦੁਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮਾਥਿਨਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਝਾਈ॥੪॥੮॥
ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਯਦਿਆਮਜਗਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਈਅਹਉਮੈ
ਬਿਖੁਹਰਿਮਾਗੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹਦੁਖਭਾਗੀ॥ਏਹੁਭਵਜਾਨੁਜਗਤਨਜਾਈਤਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁੰਤੁ
ਗੀ॥ਠਹਉ॥ਵੈਗੁਲਮਾਈਅਮੋਹਪਸਾਰਾਸਭਵਰਤੈਅਕਾਗੀ॥ਤੁਰੀਆਗੁਲੁਸਤਸੰਗਾਤਿਪਾਈਅੰਨਦ
ਗੀਪਰਿਉਤਾਗੀ॥੨॥ਚੰਦਨਗੀਪਸੁਗੀਪੈਚਹੁਬਾਸਨਾਬਰਕਾਗੀ॥ਹਰਿਜਨਕਰਲੀਉਤਮਪੈਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਜਾਗੀਬਿਸਥਾਗੀ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਗਾਗਿਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ
ਮਨਿਜੀਪਆਨਾਮੁਗਾਈ॥੪॥੯॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ੫੨੨ ਇਹੁਮਨੁਗੀਰਗੀਕਿਏਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥
ਕਿਏਹੁਮਨੁਅਵਰੁਸਦਾਅਵਨਾਸੀ॥ਕਿਏਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਏਹੁਮਨੁਬੈਗਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾ
ਕਿਥਹੁਯਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਾਇਸੁਮਨਕਾਕਹੁਬੀਚਾਗਾਅਵਭਕਿਥਹੁਤਪਵਰਿਉਠਵਹਿਭਾਗਾ॥ਠਹਉ॥
ਪਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਕਮੁਕਰਿਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਚ
ਹਉਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥੨॥ਸਪੰਡਿਤਜੋਤਿਹਗੁਲਕੀਪੰਡਉਤਾਗੈਅਨਾਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਚਿਹੁਦੀਖਿਆਯੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਾਗੈਸੀਸੁਪਗੇਈ॥ਸਦਾਅਯਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਲਾਸੇਪੰਡਿਤ

ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋਟੇ ਭਵਖਾਈ ॥ ਜਾਣੈ ਕੋਵੈ ਤਾਣੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ
ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਅੰਥੈ ਚੰਬੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਕਵਨਾ ਬਿਪਿਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ
ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸ ਰਬੇਦ ਕੀ ਠਿਰਿ ਭੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਮਲਾਗਮ ੩ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨੁ ਖਭਰਾਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਸੁ ਦਾ ਬਿਪਾਏ ॥ ਅਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਗੁ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬ ਦਿਲੀਪ ਵਲਾਹੁ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੈ ਸਾਚਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥
ਬਹੁ ਕਮ ਕਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਆਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਬਹੁ ਮੇਰੁ
ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਜਪੀ ਮੈ ਸਦਾ
ਗਾਹਾ ॥ ਜਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਖਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗਮ ੩

ਜੀਵ ਤਮੁ ਕਤ ਗੁਰਮ ਤੀਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦਾ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀ
ਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਾਇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ
ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਪਾਕਰਤਾ ਵਿਗਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥
ਭੂਵੈ ਲਾਲਾ ਚਿਨਾ ਪਟਾਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਹੈ ਸਹਾ ਜੇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਮੇਕਿ
ਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਨਿਅਈ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਗਮ ੩ ਰਸਨਾ ਮੁਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਨੁ
ਲੋਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਅਸ ਬਿਰਧਾਰਿ ਬਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਹੋਰ ਸੁਕਰੀ ਜੈ ॥ ਲਾ
ਹ ਕਲਾ ਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀ ਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀ ਰਖਿ ਨੁਖਿ ਨਾ ਕੀਲਾਈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਪਿਰਦੇ ਖੇਨੀ ਦਨ ਪਾਈ ॥ ਏਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿ ਅਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਦੁ
ਬਿਨੈ ਸੇ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਦਿਸਨਾ ਜਾਣੀ ਆਭੁ ਪਨ ਜਾਈ ॥ ਵਿਲੁਭਾ ਗਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਕਰ
ਮਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੈ ਗੁਲ ਬਾਲੀ ਬੇਦ ਬੀਚਰਾ ॥ ਬੇਖਿਆ ਮੈਲਾ ਬੇਖਿਆ ਵਾਪਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿ ਠਿਰਿ ਹੋਰਿ
ਖੁਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੀ ਆਗੁ ਲਉ ਰਿਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮ ਨੈ ਮਨੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੋਹਈ ॥

ਚਰਨੁ ਹੀ ਸੋਢਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਹੁਗੁ ਮੁਖਿ ਵੇ ਗਯੋ ਕੋਈ ॥ ੫॥੧॥ ੧੩॥੧॥ ੨੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁਮਲਾਗਮਲਾਗ ਚਰਿਪਦੇਘਰੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਚਿਹਿਰੈ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੁਖ ਵੇਸਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸ ਮਨ ਸਾਈ ਪਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਿਪ ਭਿਕਿ ਰਪਾਰੀ ॥ ੧॥ ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਯਾਗੇ ਤਾਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਮੇਗ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿ ਚਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿ
 ਚਿ ਬਨਵਰੀ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜੇ ਨਿਮੈ ਸਾਨੁ ਫਿਸਾਰਿਆ ਮੇਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਝ ਯਾਗੀ ਗਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ
 ਕੇ ਕੁਝ ਪਰਸੁ ਚਿਨਕ ਗਮਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਿਮਿਲਾ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਪੁ ਜਿ
 ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰਿ ਭੀ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜੇ ਉਥਰਿ ਭੁਦੇਖਿ ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੩॥ ਧਨੀ ਪਰ
 ਕਾਇਕ ਹੀ ਸਿਰਿ ਵਾਸਾ ਵੇਚੇ ਉਮੈ ਭੀ ਤਿਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਮੈ ਭੀ ਤਿਤੋਗੀ ਜਨਨ ਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥
 ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਗਮਲਾਗ ਠੀਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੇਵਰੀ ਸਰਸੁ ਚੀਚੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥
 ਕਿਯਾ ਵੇਖੈ ਲੁਭੇ ਪਰੇ ਮਗੈ ਵਿਚਿ ਮਗੈ ਮੈਲੁ ਸਾਪੁ ਕੀ ਪੁਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧॥ ਤੀਗਥੀ ਅਠਸਠਿ ਮਜਰੁਨਾਈ ॥ ਸਤ
 ਸਿਗਤਿ ਕੀ ਪੁਰਿ ਪਰੀ ਉਤ੍ਰੇ ਵੀ ਸਭ ਦੁਗਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜਾਹਰਨ ਵੀਤ ਪੈਭਾਗੀ ਗਥੀ ਆਲੀ ਕੇਦ
 ਰੁਥੀ ਪਿਚਿ ਮਹਤਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰ ਵਤਗਾਉ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੇ ਤੀਗਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ
 ਸਭਿ ਤਿਤੋ ਲੋਚਹਿ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਸੀ ਤ੍ਰਿਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸਾਪੁ ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਯਾਈ ॥ ੩॥ ਜਿ
 ਰਨਿ ਸਿਸਦਿ ਤੁਮਗੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥ ਨਨਕ ਲਿਲਾਟਿ ਤੋਵੈ ਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਅ
 ਤਿਨੁ ਸਾਪੁ ਪੁਰਿ ਦੇਹਿ ਪਾਰਿ ਯਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਗਮਲਾਗ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਹਰਿ ਮੀਠਾ ਗਾਨਾ
 ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਧਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਲ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨਕੇ ਹਮਰਾਇ ਬਿਰਾ
 ਝੈ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਧਾ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ ਸਭ ਦੁਗਮਤਿ ਮੈਲੁ ਤਰੈ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨਕ
 ਉਹਰਿ ਭੂਖ ਯਾਗੀ ਜਨੁ ਤਿਪਤੈ ਜਾਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਭੂ
 ਟਿਅਰੈ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹ ਪੀਤਿ ਯਾਈ ਸੇ ਜਨੈ ਕੈ ਜਨੈ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਪਰੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ
 ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਗਮਲਾਗ ਜਿ ਤੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੇ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰਿ ਧਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਹਰਿ ਦੀਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ
 ਬੋਲੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੁਜੈ ਸੇਵੈ ਸੇ ਜਨੁ

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ। ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾ ਅੰਤਰੁ ਭਵੈ॥ ੨॥ ਭੁਗੀ ਮੂਢੇ ਆਗਿਆ
 ਨੀ ਅੰਧੁ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਭੂਲੁ ਤਰੈ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿ ਮਨੁ ਸਰੇਵ ਹਿਸਭਾ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲਹੁ ਭਵੈ॥ ੩॥ ਥਰੁ
 ਥਿੰਦੈ ਸੋ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਕਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਉ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਪਟਪਟ ਬਰਥਾ ਬਿਸਥਿ
 ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚੁ ਤਿਸੁ ਪੁਨਕੀ ਠਿਰੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੪॥ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਿ ਹਰਿ ਮੁਗਤਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਬ
 ਚਨੁ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਭਗਤੁ ਭਯੋ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪
 ਜਿਨ ਕੈ ਹੋ ਅਰੈ ਬਸਿ ਚਿ ਮੇਰਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭੁਲੇ ਭਯਾ ਭੀ ਤੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਦ ਬਠਿ ਜਾਤ॥ ੫॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਹੁਦਿ ਨੁਗਤਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤੇ ਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮ
 ਤਿਰਾ ਮਰਸੁ ਖਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਮਾਇਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭੁਗਤਿ॥ ਜੇ ਉਜ
 ਲੁ ਦੁਪਭਿਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਦੁਹਿ ਸੁਲਾ ਚਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਦੁਹਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੁ ਹਉ ਮੈ ਤਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੀਤਿ
 ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਗਨਿ ਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਤਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਯਾ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਏ ਚਿਏ ਅੰਤਿ
 ਬੀਜੇ ਆਪੇ ਭੀਖਾਤਿ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਹੁ ਸੇਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨਮ ਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਤਿ॥ ਧਨੁ ਪੈਰੁ
 ਭੁਨਾਨੁ ਕਸਮ ਦਰਸੀ॥ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਾ ਤੇ ਤਰੀ ਤਰੀਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪
 ਅਗਨੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾ ਮੁਹਰਿਉ ਤ ਮੁਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਾਇਆ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ
 ਸਾਗਿ ਸਾਧੁ ਪਾਰਿ ਪਾਈਆ॥ ੫॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾ ਮੁਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੈ
 ਮਨ ਕਾ ਭੁਭੁ ਭੁਗਤਿ ਗਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕ
 ਰਿ ਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਿਰਦੈ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾਸਟਾ ਭੁਭਾਇਆ॥ ਚਿਏ ਅੰਤਿ ਰੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਤਰੀ ਸਭੁ ਭੁਭੁ ਭੀਖਾ
 ਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਅੰਤਿ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਾ ਗੁਤੁ ਪੁਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਕਉ
 ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੀ ਬਿਖੁ ਭੁਭੁ ਦਾ ਕਾਢੈ ਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਤਿ
 ਨਹੀ ਪੀਆ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜਲ ਤ ਅੰਕਾਰੀ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਆਵਡੁ ਜਾ
 ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਹਿਨ ਚੇਤਹਿ ਪ੍ਰਿ ਗੁਜੀ ਵਲੁ ਪ੍ਰਿ
 ਗੁਭਾਈ॥ ੫॥ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਭਾਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜਾਈ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਭੁ ਆਭਿ ਮਨੀ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ

ਜਾਗਾਈ॥ ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿ ਮਧਿਮਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖਪਾਈ॥ ਗੁਰਬਿਹੁਨਮਹਾਦੁਖਪਾਈਆ
 ਜਮਪਕਰੇਕਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਮਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਈਆਗੁਰਮੁਖਿਸਭਜੇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆ
 ਘਟਅੰਤਰਿਸਤਾਰਹਿਗੁਲਗਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਠਹੈਦਿਗੁਰਤੀਏਕਸਬਾਇਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਮੁਪਦਰ
 ਬੁਝਹਜੇਪਾਈਆਇਹਸਾਤਿਗੁਰਕੀਵਾਰੇਅਈ॥ ੩॥ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਾਤਿਗੁਰਕ
 ਉਸਦਬਾਇਜਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੰਪਰਖਉਸਭੁਆਗੈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
 ਗੁਰਪੁਰੇਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਵਥੋਤਿਥਾਨਕਪਾਰਿਘਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ
 ਪੜਤਲਾ ਘਰੁ੩ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਗਾਰਹਾਰਿ॥ ਹਰਿਧਨੁਬ
 ਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸਿਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੇਗ॥ ੧॥ ਚਾੜਕੋਰਬੋਲਤਾਦੇਗੁਰਤੀਸੁਨਿਘਨਿਹਰਕੀਘੋਰ
 ੨॥ ਜੋਬੋਲਤਹੈਮਿਗਮੀਨਪੈਖੇਤੁਸੁਕਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀਚੇਗ॥ ੩॥ ਨਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੁ
 ਟਿਗਾਇਓਜਮਕਾਸਭੁਸੇਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇਬਰਭਾ
 ਗੀ॥ ਹਰਿਕਾਪੈਭੁਕੇਉਬਤਾਵੈਹਉਤਾਕੈ ਪਾਇਲਾਗੀ॥ ਠਹਉ॥ ਹਰਿਹਮਰੇਮੀਤੁਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉ
 ਪੀਤਿਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਹਮਗਵਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹਨਮੋਹ
 ਪੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀ॥ ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕੁਇਕਨਿਮਖਪਯੋਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥
 ੯॥ ੩੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ॥
 ਕਿਮਾਤੁਸੋਚਹਿਕਿਮਾਤੁਚਿਤਵਹਿਕਿਮਾਤੁਕਰਹਿਉਪਏ॥ ਤਾਕਉਕਹਹੁਪਰਵਾਹਕਾਹੁਕੀਜਿਹੋਗ
 ਪਾਲਸਹਾਏ॥ ੧॥ ਬਰਸੈਮੇਘਸਖੀਘਰਿਪਾਨੁਨਾਏ॥ ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥
 ਠਹਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬੈਜਨਮਿਸਟਾਏ॥ ਕਰੀਪਾਕਸਾਲੋਸੋਚਪਵਿੜਾਹੁਦੀਲਾਵ
 ਹੁਭੇਹੁਹਰਿਗਾਏ॥ ੨॥ ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਗਯੋਈਹਿਮੰਦਿਰਘਰਾਅਪਨਾਏ॥ ਜਉਹੋਰਲਾਘੁਰੀਚਿ
 ਆਇਆਤਉਮੈਸਤਿਸੁਖਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਿਤਸਭਾਓਟਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਿਤ
 ਣੀਲਾਪਾਈਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਅਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਖੀਰਅਧਾਰਿਥਾਰਿਭਜਬ
 ਰੇਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਹਨੁਨਾਈ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਧਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਭਬਚਿਹੁਤਿਪਾਤਿਆਘਾਈ॥ ੧॥ ਹਮ

ਬਰਿਕਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਦਾਤਾ ਤੂਲਾਭਿਕਾਰਿਕ ਅਨਿਕਲਖ ਬਰਿਕਾ ਅਨਠ ਉਰਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਚਲਾਮਤਿ ਬਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿਕ ਰਮੇਲੈ ॥ ਅਤਾਪਿਤਾ ਕੀ ਰਿਲਾਇ ਗਏ ਅਨ ਦਸ ਹਜਿ ਤਬ
 ਖੇਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਿਕ ਭੂ ਖਕੈ ਸੀ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਨਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਿਹਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ
 ਬੈਠੈ ਸੇਲੈ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿ ਆਇ ਹ ਦੀਨੀ ਬਰਿਕ ਮੁਖਿ ਮਾਰੇ ਸੇ ਦੇਨਾ ॥ ਨਨਕ ਬਰਿਕ ਦਰਸੁ
 ਪੁਤ੍ਰ ਚਹੈ ਮੋਹਿਤਿ ॥ ਦੋ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਆਰਾਮ ਹਲਾ ਪ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਜੁਰਿ ਆਹੁ
 ਕਰਿ ਅਤਾਜਿ ਚ ਸਗਲਾ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਅਗਿਭਿ ਘਰ ਕਾ ਭਰ ਕਾ ਭਰੇ ਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ
 ਬਾਜ ਸੁਹਵੀ ॥ ਭੇਰੁ ਭਾਇ ਆ ਮੈ ਪਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੈ ਗਿਰੀ ਮੰਗਲ ਸੁਹਵੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੁਅਲਾਇ ਸਵਰੇ ਬਾਜੁ
 ਛੁਇ ਸਿਤ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜ ਤਖੋ ਜਤੁ ਪੁਨੀ ਮਾਲਿ ਚਿਭ ਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿਧਾਏ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਪਿਅ ਆਇ ਬਸੈ
 ਗਿਰਿ ਮਾਸ ਨਿਤ ਬਹਮ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ॥ ਸੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਰੇਲੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਗੁਰੀ ਮਲਾਇਆ ॥ ੭ ॥
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੁਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਵਹੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥
 ੮ ॥ ੩ ॥ ਆਰਾਮ ਹਲਾ ਪ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਜਾਨ ਕਉ ਚਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਅਨਕਉ ਪੂਜਹਿ ॥ ਅਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਗਿਬਿਸਰ ਤਚੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾ
 ਰਕ੍ਰਮ ਹਿ ਬਹੁ ਜੀਏ ਕਨਕਾ ਹੂਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਕਉ ਚਿਤ ਵਤ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਖਲ
 ਖਰੇ ॥ ਕਾਗਰਨ ਵਲਿ ਘਹਿਕਤ ਸਾਗੁ ਬਿਥਾ ਕਬਤ ਹਮਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਹਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ
 ਕਾਲਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਤੁ ਮਨ ਬਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਤੇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
 ਆਰਾਮ ਹਲਾ ਪ ਘਰੇ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪੁਭ ਮੇਰੇ ਚਿਇ ਬੈਰ ਗੀਤਿ ਆਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੁਖਿ ਨੁਤਿ
 ਸੁਖਿ ਨੁਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨਕੈ ਸੀਰੀ ਮੋਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਭਿ ਆਵੈ ਸਿਤ ਪਸਾਦੇ ਮੇ
 ਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੀ ਗਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸਿਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲ ਭਏ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇ ਨਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਆਰਾਮ ਹਲਾ ਪ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਹੀ ਮਲਾਈ ॥ ਸਗਲਾ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿਸੁ ਤੀਜਿ ਹਘ ਰਿਲਾ ਲੁਖ
 ਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬ
 ਰਿ ਜੋ ਪਿਅ ਸੀਰੀ ਗਤੀ ॥ ਇਹ ਉਮੈ ਕੀਓ ਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਤਿਆਲੀ ਸਗਨਿ ਏਕਤ ਕੀ ਗੁਰਸ ਚਿ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਖਸੁ ਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਅਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸੁਭ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਆਨਨ ਕਸੁ ਖਿਰੈ ਨਿਬਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਆਰਾਮ

੬ ੩੪ ੩ ਗੁਰ ਪਾਇ

ਚਰਸੁਮੇਘ ਜੀਤਿ ਲੁਭਿਯਾ ਮੁਨਾਇ। ਚਰਸੁਪਿਅਰੇ ਮਨਹਿ ਸਪਾਰੇ ਹੋਇ। ਮਨਦੁਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਇ। ਰਹਾਇ। ੧੫
 ਤੇਗੁ ਪਰਸੁਆਮੀ ਆਮੇਰੇ ਤੁਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਰੇ। ਇਸਤੀ ਰੂਪਚੇਗੀ ਕੀਤਿਆਈ ਸੋਭਤਗੀ। ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਗੇ। ੧੬
 ਕਿਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਭਰਮੈਰੇ ਬੋਗਿਆਇ। ਚਿਰਿ ਰਪਾਧਾਰੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿ ਚਿਸੁ ਹਰੇ। ਪਾਤਿਸੋ ਭਾਭਯੋ ਮ
 ਚਾਗੇ। ੨॥ ੩॥ ੧॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਪੀਤਮਸਾ ਚਰਸੁਪਿਆਈ। ਦੁਖਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵਸਾਗਰ
 ਗੁਰਕੀ ਮੁਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ। ਰਹਾਇ। ਦਸਮਨਰਤੇ ਦੇਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈਆਈਆ। ਰਾਖਨ
 ਤੈਰੇ ਰਬ ਦੇ ਰਾਖਿ ਨਾ ਮੁਪਦਾਰੁ ਪਾਈਆ। ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਤਿਗਮਯਾ ਮਨਿ ਦੀਆ।
 ਗੁਣਾਨਿ ਪਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚਾਹੁ ਤਿ ਦੁਖਨ ਥੀਆ। ੨॥ ੬॥ ੮॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਪਦਮੇਰੇ ਪੀ
 ਤਮਪਨਿ ਪਾਯੋ। ਪੇਸ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਇਆ। ਅਨੁਗੁਪਾਰੇ। ਰਹਾਇ। ਸਿਮਰਉ ਚਰਨਤੁਹ
 ਰੇ ਪੀਤਮਾਰਿਦੈ ਤੁਹਰੀਆਸਾ। ਸਿਤਜਨ ਪਹਿਕਰਉ ਬੇਨਤੀ। ਮਨਿ ਦਰਸਨਿ ਕੀਪਿਆਸਾ। ੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਗੁ
 ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ। ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਵਨ ਪਨੁ ਨਾਨਕ ਪਛਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ। ੨॥ ੫॥ ੯॥
 ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਅਚ ਅਪਨੇ ਪੀਤਮਸਿ ਉਬਨਿਆਈ। ਰਾਜਾਗੁਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਚਿ ਚਰਸੁਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ।
 ਰਹਾਇ। ਇਕੁ ਪਲਾ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ। ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਪਿ ਪਾਈ। ਉਦੈ ਤੁਭਉਚਿ ਪੁਰਖ ਭਵੀਕੋ ਭੇਟੇ ਸਿਤਸਰ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਉਪਜੈ ਦੁਖਸਾਗਰਾ ਬਿਨਸੇ ਪਾਰਥਕੁ ਮਲਿਵਲਾਈ। ਤਰਿਚਿ ਸੇਸਾ ਰੁਕਠਿ ਨ ਭੈਸਾ। ਗੁਰਹਿ ਨਾਨਕ
 ਚਰਨ ਪਿਆਈ। ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਘਨਿ ਹਰਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ। ਚੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਪੀਤਮ ਪਛਮੇਰੇ ਅਨਦਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਈਆ। ਰਹਾਇ। ਮਿਟੇ ਕਯੋਸਾ ਤਿਸਨ ਸਭ ਚੁਣੀ ਪਾਰਥਕੁ ਮੁ ਮਨਿ ਪਿਆਇ
 ਆ। ਸਾਧਸਿਗਿ ਜਨਮ ਮਕਾਨਿ ਵਾਰੇ ਚਹੁ ਰਿਨਕ ਤਹੁ ਪਾਈਆ। ੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮ
 ਲਾਇ ਵਲਾਇਆ। ਨੰਗੀ ਕਰੁ ਕੀਚਿ ਪੁਭਿਅਪੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਲਾਈਆ। ੨॥ ੧॥ ੧੧॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫
 ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਗਿਣੀ ਜੀਵਨਾ। ਚੇਤਹਿ ਉਲਾਸਾ ਸੀਮਾ ਲਭੇਰੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨਾ। ਰਹਾਇ।
 ਜਿਨਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਗੀ ਪੀਤਮ ਤਿਨਕਉ ਅੰਤਰ ਨਾਹੀ। ਜਿਨਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਗੁਪਿਆ ਗਾਏ ਪੁਣੇ ਮਰਿ
 ਜਾਹੀ। ੧॥ ਮਨਿ ਤਰਿਗਵਿਰਹਿ। ਜਗਦੀਸੁ ਰਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਗੇ। ਨਨਕਗਵਿਰਹਿ ਚਿਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
 ਭਉਆ ਭਰਪੂਰੇ। ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਹਰਿਕੈਭ ਜਨਿਕਉ ਨਕਉ ਨਤਾਰੇ। ਖਗਤਨ ਸੀ
 ਨਤਨ ਮਿਗਤਨ ਬਰਹਤਨ ਸਾਪੁਸੀਗਿ ਉਪਾਗੇ। ਰਹਾਇ। ਦੇਵਕੁਲਾਏ ਤਕੁਲਾ ਜਖੁ ਕਿਨਰਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤ
 ਰੇ ਪਾਗੇ। ਜੋ ਜੋ ਭਰੁ ਕਰੈ ਸਾਪੁਸੀਗਿ ਤਾਕੇ ਦੁਖਾ ਬੀਦਾਰੇ। ੧॥ ਕਾਮਕਰੋ ਪਮਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਾਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰ

ਗਾਦੀਨਦਇਆਲਜਪਰਿਕਰਲਾਮੈਨਕਸਦਬਲਿਹਰੇ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਯਾਰਮਹਾਪ
 ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਚਿਹਰਿਤਾਨਾਮੁਗਸਿਸੀਈਕਰਿਜਨਸਿਉਜਾਂਉਨਜਮਕੈਘਾਟਾਰਹਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਰੁਪੁ
 ਰਕੁਯੀਰਾਖੇਭੁਮਕੇਪੁਯੇਕਪਟਾਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪੁਭੁਪਾਇਆਲਾਹਚਰਨਨਿਪਿਖਟਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚੁ
 ਤਆਬਿਨਸੀਕਿਯਾਬਿਖਕਾਢੈਛਾਂਟਿਕਲਿਕਲੇਸੀਮਿਦੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਆਟਾ॥੨॥੧੦॥
 ੧੬॥ ਮਯਾਰਮਹਾਪੁ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਅਮੋਹਹਿਗਨੋਕੋਟਿਮਧੋਕੋਉਬਿਰਯਾਸੇਵਕਪੁਰਨਭਗਤੁ
 ਚਿਗਨੋਰਹਉ॥ਇਤਉਤਰੋਲਿਭੋਲਿਸੁਮੁਪਾਇਚਿਤਨੁਪੁਰੋਤਬਿਗਨੋਲੋਗਦੁਗਾਇਕਰਤਗਹੀਅ
 ਈਤੋਤੋਸੀਗਿਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮਿਗਪੀਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚਾਇਹਸੀਕਟਾਠਿਗਿਅਨੋਕਹੁਨਾਨਕਪਾਹਨਪੁਤਤਾਰੁਸਾ
 ਧਸੀਗਤਿਸੁਖਮਾਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਯਾਰਮਹਾਪੁ ਦਸਦਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਗਿਆਈਜੀਸਕੇਜੀਅਤਿ
 ਨਹੀਗਿਖਲੀਨੇਮੇਰੇਪੁਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥ਠਹਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਂਭਉਕੈਸਾਭਾਈਸਾਗਿ
 ਸਹਈਛੋਡਿਨਜਾਈਪੁਭਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਂਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪੀਪ੍ਰਾਜੀਯਾਈ॥ਹਰਿਕੀ
 ਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪੁਤਸਰਦਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਯਾਰਮਹਾਪੁ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਕਨ
 ਰਵੀਜੈ॥ਦਸਪਿਆਸਮੇਰੇਮਨੁਮੇਰਿਚਿਹਰਿਪਖਲਗਾਈਖਲੀਜੈ॥ਠਹਉ॥ਖੇਜਤਖੇਜਤਮਾਰਭੁਪਾਇਚਿ
 ਸਾਪੁਸੇਵਕਗੀਜੈ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਗੁਪੀਜੈ॥੧॥੨॥ਹਿਤਾਰਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲ
 ਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਯੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥
 ਮਯਾਰਮਹਾਪੁ ਪੁਭਕੇਭਗਤਿਵਛਲਾਬਿਰਦਾਇਚਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਾਇਦੀਨੇਅਪੁਨੇਜ
 ਸੁਵਰਤਾਇਚਿ॥ਠਹਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੇਸਭਜਗਮਹਿਦਾਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਚਿ॥ਕੀਰਿਯਾਇ
 ਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਾਖਿਚਿਤਾਤੀਵਉਨਯਾਇਚਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਚਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭੁਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇ
 ਚਿ॥ਅਨਾਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸ੍ਵਸੁਮਾਨੇਆਇਚਿ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ਮਯਾਰਮਹਾਪੁ
 ਚਉਪਦੇਪੁਰ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬਰਮਪਸਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਗੁਲੀਆਬਿਸਥਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦ
 ਬੇਦਬੀਚਾਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਘੋਰਅੰਧਾਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਾਸਿਚਿਸਾਸਿਗੀਗਾਸਿਅਪਲਾਖਸਮੁਪਿਆਈਐ॥ਠਹਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਵਿਟਹੁਬਾਧਿ
 ਜਾਓ॥ਗੁਰਕੇਗੁਲਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਓ॥ਗੁਰਕੀਪੁਕਿਕਰਉਇਸਨਾਨਾਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥
 ੨॥ਗੁਰਕੇਹਿਭੁਭਵਜਲਤਾਰਲਾਗੁ॥ਗੁਰਿਭੋਇਐਨਹੋਇਜੋਸੀਅਉਤਰਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਜਗੁਪਾ

ਏ॥ ਜਾਕਉ ਕਰਮਿ ਆਪੁ ਰਿਖਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੇਰੀ ਜੀਵਨੀ ਗੁਰਮਾਪਗੁ॥ ਗੁਰਮੇਰੀ ਵਰਤਾਨੀ ਗੁਰਪਰ
ਵਾਹੁ॥ ਗੁਰਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਾਭਿ ਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਪਾਠ ਬਹੁਮੁਜ ਕੀ ਕੀਮਤ ਪਾਈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥
ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਾ
ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਯਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਝ ਚਿਤਿ
ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਰ ਤੇਰੇ ਗਿਰ ਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਲੁ ਸੁਨਲੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਲਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਸਾ ਚਿਸਮਾਲਾ॥
ਜਪਿ ਜੀਪ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਉ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਤੁਜਾ ਨ ਹੀਥਾਉ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ॥ ਭਾ ਲੈ ਬ
ਖਸਭਾ ਲੈ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕ ਕਰਤਾ ਆਪਿ॥ ਕੁਰਥਾ ਲੁ ਜੀਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ
ਤੁਝੇ ਜਾਲਹਿ॥ ਤੁਮਹੀ ਬੁਝਹਿ ਸੁਲਿ ਆਪਿ ਵਖਾਲਹਿ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੇ ਤੁਝੁ ਭਾਲੇ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਲੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੨॥ ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਅਦਈ ਆਲਾ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਮੀਮ੍ਰਤ ਪਾਗਾ
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤਿਪਤਾਸੇ॥ ਕਾਠ ਜਾ ਆਏ ਪੁਰੇ ਰਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਮੁਸਮਾਯਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ
ਆਮੈ ਬੈਠੈ ਨਿਬਰੈ ਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਭੈਨ ਭੈਭੈ ਜਨਹਾਗਾ ਆਪਾ ਲਿਆ ਜੀ ਆਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਗਾ॥ ਰਾਖਨਾ
ਰਸਦੀ ਮਿਹਰਵਨਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਮੈ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥ ਕਾਠੁ ਗਵਾਈ ਆਕਰਤੈ ਆਪਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿ
ਸਨੇ ਜਾਪਿ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਰਖੇ ਸਾਭਿ ਜੰਤਾ॥ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਭਗਵੈ ਤਾ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਲਹਿ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਨਵੈ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਦਾ ਆਇਆ॥ ਨਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਈਆ॥ ੪॥
੩॥ ੨੧॥ ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਗੁਰਸਰਲਾਈ ਸਭਾ ਨਿਪਨਾ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮਾਨੁ॥ ਭੁਖੁ ਬੁਝਿ
ਤੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾ ਸਾਯਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦਣ ਲਾਪਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਪਾਠ ਬਹੁਮੁਖ ਮੇਸਰੁ ਸੋਈ॥
ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਪੈ॥ ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਫਿਰਚਾਪੈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਲੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ॥ ਸਿਮਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਗੁਰ ਸੰਬਿਠਾ ਚੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰਾ ਪਾ
ਈ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਵਾਸੀ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭ
ਮਰਦਾਸੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੨॥

ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ਪੜ ੩ ਗੁਰਮਾਰਿ ਪਿਅਦਈ ਆਗ ਸਿਉਂ ਗੁਰੀਆ ਕੀ ਨੇਹੀ ਸ
ਗਲ ਸੀ ਗਾਗਾ॥ ਤਾਜਿ ਚਿਹੀ ਸਗਲਾ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਧਵਤੇ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਸੇਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ

ਗਵਾਇਕੋਕਰਿਸਪਤਿਉਸੰਗੁ। ਬਾਜੇਬਜਧਿਮਿਟੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਗੀਗਮਨਾਮੁਬੋਲੈਮਪੁਰਬੈਨਮਤਿ
 ਸੁਗੀਆਮੈਸੀਤੇਰਦਸਤਕੀਸੋਭਮਤਿਅਪਗੀਪਿਅਮਯੋਯਤੈਸੇਹੀਸੀਗੀਸੰਤਬਨੋ। ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਤਿ
 ਨੋ। ਰਮਾਰਮਗਮਾਯਾਮਨਿਟੇਰਤੇਰਹਿਸੀਗੀਸੰਗੀਆ। ਜਨਨਕਪਿਉਪੀਤਮੁਖੀਆ॥ ੨॥੧॥ ੨੩॥
 ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਮਨੁਪੈਰੁਮੈਬੈਨੋ। ਉਮਕਿਤਗਸਿਚਾਏਪੁਤਮਿਲਥੇਕੀਚਾਗਾਰਉ। ਵੈਰੁ
 ਨਮਾਈਮੋਹਿਮਾਈਕਉਥੇਦਨਕਹਿ॥੧॥ਅਨਉਪਵਸਗਰਕੀਏਨਹਿਦੂਖਸਕਹਿਲਾਹਿ। ਭਜੁਸਰੀਸਾਪੁ
 ਨਨਕਾਮਿਉਗੁਨਗੋਬੰਦਹਿਗਹਿ॥ ੨॥੨॥ ੨੪॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਪਿਅਕੀਸੋਭਸੁਰਵਨੀਨੀਕੀ
 ਹਰਹੁਗੀਪਥਅਪਸਗਮਨੰਦਮੇਗਲਰਸਗਵਨੀਨੀਕੀ। ਰਹਉ। ਸੁਨਿਤਲਾਹਿਤਗੁਨਕੀਅਨਿਕਭਾ
 ਤਿਬਹੁਬਿਪਿਰੂਪਾਦਿਖਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਯਨਛਵਨੀਨੀ
 ਕੀ॥ਸਾਪਸੀਗੀਗਮਈਆਰਸੁਪਾਇਚਿਨਨਕਜਾਕੈਭਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੨॥੩॥ ੨੫॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਗੁਰਪੀਤਿਪਿਅਰੇਚਰਨਕਮਯਰਿਦਮੰਤਰਿਧਗੇ। ਰਹਉ। ਦਰਸੁਸਠਾਹਿਚਿਦਰਸੁਪੇਖਿਚਿਗਏਕਿਲਾਬਿਖ
 ਗਏ। ਮਨਨਿਗਮਯਉਜੀਅਗੇ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ। ਅਘਕੇਟਿਹਰਤੇਨਮਯਈ। ਗੁਰਚਰ
 ਨਮਸਤਕੁਰਾਰਿਪਈ। ਪੁਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੂੰਹੀ। ਰਗਤਏਕਤੁਹਗੇ। ਜਨਨਕਸਰਨਿਦੁਅਗੇ॥ ੨॥੪॥
 ੨੬॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗੀਆਹੋਹਿਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ। ਰਹਉ। ਸਿਤਸੰਗੇ
 ਮਨੁਪਰਠਜੈਮਿਲਿਮੇਘਸਰਸੁਗਾ। ਘਨਘੇਰਪੀਤਿਮੇਗ। ਚਿਤੁਚਾੜਿਕਉਦਚਿਗ। ਮੈਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨੁਮੇਗ।
 ਤਿਅਗੀਆਇਅਧੇਗ। ਮਿਲਿਸਿਤਨਕਜਾਗੀਆ॥ ੨॥੫॥ ੨੭॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਉਨੀਤ। ਗਮਨਾਮਪਾਰਿਚੀਤ। ਰਹਉ। ਛੋਡਿਮਨੁਤਜਿਗੁਮਨੁਮਿਲਿਸਾਪੁਅਕੈਸੀਗੀ।
 ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਗੀ। ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੇਖਮੀਤ।੧॥ਪਾਰਬਰਮਭਏਦਈਆਲਾ। ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੀਜਾਨਾ
 ਜਾਪਜਨਕੈਚਰਨਯਾਗੀ। ਨਨਕਗਵੈਗੋਬੰਦਨੀਤ॥ ੨॥੬॥ ੨੮॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬੰਦਭੂਪਾ। ਗੁਨਗਵਤਮੁਖਚੈਨਾ। ਰਹਉ। ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਰਪੁਨਿਅਨਹਤ
 ਰਸਬੈਨ॥੧॥ਪਥਿਕੀਪਾਸਚਿਤਸੋਰਵਰਮਾਤਮਜਾਯੁਲੈਨ। ਹਰਿਦਰਸਪੇਸਜਨਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤ
 ਦੈਨ॥ ੨॥੭॥ ੨੯॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਹੋਗੋਬੰਦਹੋਗੋਪਾਯੋਦਈਆਲਾਯਾ। ਰਹਉ। ਪਾ
 ਨਨਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੋਸਮਥਅਗਮਪੁਰਨਮੋਹਿਮਾਇਆਧਾਰਿ॥ ੨॥ਅੰਪਕੁਪਮਭਭਾਏ
 ਅਨਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥ ੩॥੮॥ ੩੦॥ ॥ ਰਗੁਮਯਾਰਮਯਾਪ ਪੁਨਮਨਏਕਨਾਮਪਿਅ

ਪ੍ਰੀਤਿਦੀਤਿ ਰਹਉ ਜਾਪਤਾਪਿਅਨੈਰੈਮਨਿਬਨੀਗੀਪੀਤਿ॥ ਪਾਲੇਭੁਜੇਰਸੇਰਨੇਰਭਮਮਿਟੇਭੀਤਿ॥ ੫੦੬
੨॥ ਸਹਜਸੁਖਅਨਦਘਨੇਨਕਗੁਨਗਉਗੀਤਾ॥ ੩॥ ੯॥ ੩੧॥ ੬੨॥

ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਚਕਵੈਨੈਨੀਦਨੀਚੈਰੈਬਿਨੁਪਿਠਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਸੁਰਚਰੈਪ੍ਰਿਉਦੈਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਯਾਭੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿ
ਰਭਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਾਗੀਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ਰਹਉ॥ ਸਰਵਰਿਕਮਲੁ
ਕਿਰਦਿਆਕਾਸੀ॥ ਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਕੁਮੈਸੀਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚ
ਕਿਭੁਜਾਯੋਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੈਗੈਬਿਲਪਕੈਗੈਬਿਲਾਈ॥ ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੇਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆ
ਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਨਿਵਸਉਪਜੈਜਯਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਤਿਲੁਹਰਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਾਬਿਨੁ
ਮਹਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ਘਨਵੰਢੀਪਿਉਦੈਸਨਿਵਸੀਸਚੇਗੁਰਪਰਿਸਬਦੁਪਠਾਈ॥ ਗੁਦਸੰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈ
ਨਿਵਸੀਭਗਤਿਰਤੀਰਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਜੇਤੀਗੁਰਭਵੈਪ੍ਰਿਉਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਉਨਲੇਸਦਹੀਸਚਿ
ਸੰਗੇਨਦਗੇਮੇਲੀਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਰੈਸੇਈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰ
ਗਸਿਆਸਭਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਏਗੋਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਉ
ਪਾਇਆਤਉਨਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿ॥ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਕੋਨਹੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੁਨਪਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪਹੀ॥ ੧॥ ਇਸੁਤਨਘਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥
ਬਿਨਸਭਕਾਕਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਗਬਿਖੈਪੈਜਗੁਮੈਸਾ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੁਰਖਵਾਰੇਗੈਪਰਖੈਜੇਈ॥ ਜੇ
ਤੈਰੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮਸਰਿਅਵਤਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ ਅਸ
ਗੁਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਗਕਾਯਾਬਿਕਲਭਗਭੈਅੰਜਨੁ॥ ੩॥ ਕਾਗਦਕੋਟਾਇਹੁਜਗੁਰੈਬਪੁਰੈਗਤਿਚਿਰਨਚ
ਤੁਝਈ॥ ਨੰਨੀਸੀਬੁਦਪਵਨੁਪਤਿਖੈਵੈਜਨਮਿਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਨਦੀਉਪਕੀਰਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿ
ਘਰੁਘਰਮਾਧੀ॥ ਉਯਟੀਨਦੀਕਹਾਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਰੁਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਧੀ॥ ੫॥ ਗਾਰੁਗੁਰਗੀਅਨੁਧਿਆ
ਨੁਗੁਰਬਚਨੀ॥ ਬਿਖਿਆਨੁਗਮਤਿਜਾਰੀ॥ ਮਨਤਨਹੈਵਭਏਸਦੁਪਾਇਆਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਗਰੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੀ
ਰੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੁਸਰਬਜੀਅਦਈਅਲਾ॥ ਤੁਮਗੀਸਗਦੀਪਰੇਪਤਿਗਖਹੁਸਾਦੀਮਲੈਗੋਪਾਣੀ॥ ੭॥ ਬ
ਧੀਧੀਪਿਅੰਧਨਹੀਸੁਝੈਬਧਿਕਕਰਮਕਮਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੁਝੈਸਿਭੁਝੈਸਿਚਮਤਿਗੀਅਨੁਸਮਵੈ॥ ੮॥

ਨਿਰਭੁਲ ਦੇਸਾ ਚਾਬਿਰੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੁਛੁ ਉਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਨਕਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦਿਖਵੈ ਬਿਰੁਸਾ ਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ
 ੧॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੧ ਚਾਇਕੀ ਨਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਸਾਰਿ ਗਸਥਾ ਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧॥ ਗੈਰਿ
 ਬਬੀਰ ਚੋਲਿ ਚਿ ਮੇਗੀ ਆਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਸਿਪਾਸਿ ਉਪੀਤਿ ਨ ਉਯੈ ਕਥਹੁ ਜੇ ਤੈ ਭਵੈ ਸਈ ॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉ ਮੈ
 ਤਨਿ ਥਕੀ ਸਚਾ ਤਿਰਿ ਦੇਸਾ ਆਈ ॥ ੩॥ ਗੁਪੀ ਬਿਰਖੀ ਉਚੁ ਉਤੁਖਾ ਪੀਵੀ ਨਾ ਮੁਸੁਭਾਈ ॥ ਗਾਲੇ ਚਨ ਤਰ
 ਲਾਲ ਚਾਬਿਲਾ ਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥ ੪॥ ਸਿਪਾਸਿ ਬਿਰੁਸੀ ਗਰੁ ਕਰੀ ਤੇ ਤਤੁ ਤਪੈ ਕਾਪਰੁ ਆਗੀ
 ਨਸੁਹਾਈ ॥ ੫॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਰੁਸਾ ਏਕੁ ਬਿਰੁਸਾ ਹਿਨ ਸਕਉ ॥ ਬਿਰੁਸਾ ਏਨੀ ਦਿਖਾਈ ॥ ਪਿਰੁਨ ਜੀ ਕਿਨ ਬੁਝੈ ਬ
 ਪੁਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੬॥ ਸਹਾਜੇ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਇ ਸਨਾ ਸਥਾ ਦਿ ਬੁਝਾਈ
 ੧॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤੁਝੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੨ ਪਰੁ
 ਅਖਈ ਉਰੀ ਜਲੁ ਭਰਨਾ ਲਿ ॥ ਰੂਗਰੁ ਉਚੁ ਉਗਰੁ ਪਾਤਾ ਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤ ਲੁਗਰੁ ਸਥਾ ਵਈ ਚਾਰਿ ॥
 ਮਾਠ ਗੁਰੁ ਕਤਾ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਪੁਲੇ ਨਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੋਤਿ ॥ ਠਹਾਉ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦੀ ਪਾਪੁ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਰੀ ਮੈ ਸਾਚੈ ਤਾਲਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯ ਸਿਰੁ ਹੀ ਬਾਲਿ ॥ ਤੈ ਭਵੈ ਦਲੁ
 ਹਸੀ ਪਗਲਿ ॥ ੨॥ ਉਰਾ ਬੈਸਾ ਏ ਕਾਲੇ ਵਤਾਗ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਨਾ ਮਾਧਾਗ ॥ ਨਾਮੁ ਰੂਗਰੁ ਉਚੀ ਪਾਗ ॥
 ਨਿਜਾ ਪਰਿਵਾਸ ਤਹ ਮਗੁਨ ਚਲਾ ਲਗ ॥ ੩॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਵਾਸਿ ਤੂਹੈ ਬਿਪਿ ਜਾ ਲਹਿ ਬੀਜ ਉਮਹਾਨੁ
 ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਸਮਾਣੁ ਨੇਵੀ ਸਤੁ ਜਗੁ ਦਾ ਬਿਆਛਾਪੈ ॥ ਕਰਲਾ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਾਣਾ ਤਉ ਬਿ
 ਰੁਗਰੁ ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਮੁਖ ਪਗ
 ਵਾਗ ॥ ਇਕਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਗ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ ਸੀਰੀ ਅੰਤ ਪਾਗ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੇਖ ਦੁ
 ਆਗ ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈਰਵਾ ਏ ਰਿਦੈ ਵਸਾ ਹੀ ਗੁਰੁ ਕਰਲੀ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰ ਸੈ ਪਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਪਟਿ ਪਟਿ
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਕਾਲ ਰਿਬੀਜ ਸਿਦੁ ਮਤਿ ਮੈ ਸੀ ॥ ਨਿਰੁ ਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਲੀ ॥ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਪੇਗ ਅੰਧਾਗ ਤੂ
 ਬਿਮੁਏ ਬਿਰੁਪਾਲੀ ॥ ੬॥ ਜੋ ਬਿਛੁਰੀ ਨੇ ਸੁਪੁਰੁ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟ ਲਾਨ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾ
 ਪਾ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਥਾ ਦਿ ਗਚੈ ਸਾਚੈ ਸਮਾਈ ॥ ੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪੁਰੁ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮੁ
 ਤਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਥਾ ਦੁਵਰਤੈ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਕਰੀ ਮਿਲੈ ਬੈਸਾ ॥ ਜਾਮਲੁ ਮਰਲਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਉਭੈ ਪੁਪਿ
 ਆਨਿ ਦ੍ਰਾਕਾਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਨਿਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੧
 ਮਰਲ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰੈ ਬੈਰੀ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧॥ ਤੂ ਕੈ ਸੇ ਆਵੈ ਠੀਕੀ ਜਾਈ ॥ ਅਲਾ

ਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਯਿ॥ ਜਾਇਤਰਤੀਬੁਡੀਜਲਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਰਬ
ਜੀਅਕੈਏਪਤਪਨੀ॥ ਜਬਪਕਰੀਤਬਖਿਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਬਗਯਿਫਸਪਰੀਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਉਡਿਨਸਕੈਖ
ਖਪਸਾਗੀ॥ ੪॥ ਗਸਿਦੁਗਹਿਅਨਮੁਖਿਗਵਾਗਿ॥ ਫਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਲਾਗੀਅਨਬੀਚਾਗਿ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤੁਦੈ
ਜਮਕਾਲਾਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਯਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁੰਦੈਸਾਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਗਿ॥ ੭॥
ਸੇਵਖਅਗੈਜਿਭੋਗਬਿਯਾਸੋ॥ ਨਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੈ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਗੁਰਮਲਾਰਮਲਾ੩
ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧ ਕਰਮੁਹੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਈ॥ ਮੈਵਿਲੁਕਗੈਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਾਇਮੈ
ਕੈਚਨੁਹੋਈ॥ ਜਾਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਨਮੈਰੋਹਿਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈ॥ ਮੈਸਾਚਾ
ਹਰਿਸਿਉਏਸਮਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੀਅਨੁਉਪਜੈਤਾਇਹਸੀਸਾਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀ॥
ਗਰਭਜੋਨੀਨਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮੈਰੋਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਗਸੇਈਪਾਏ
ਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਪਰਿਜਮੈਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗਵਾਇ॥ ਅਚਰਚਗੈਬਿਬੇਕਬੁ
ਧਿਪਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਯਾਇ॥ ੪॥ ਪਾਤੁਰਬਾਜੀਸੀਸਾਗੁਅਚੇਤੁਰੈਚਲੈਮੁਧੁਗਵਾਇ॥ ਲਾਹਹਰਿਸਤਸਿਗਤਿ
ਪਾਈ॥ ਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਲਾਕਿਨੈਪਾਇ॥ ਅਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਗਿ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾ
ਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ ੬॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਦੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁ
ਰਿਜੀਉਪਵਉਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੭॥ ਅਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਾ॥ ਕੁਰਿਮੇਟਲਾਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਸੇਜਨ
ਪੁਰਨਹੋਏਜਨਹਰਿਭਾਵਾਭਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਲਰਮਲਾ੩ ਬੇਦਬਾਲੀਜਗੁਵਰਤਦਾ੩ ਗੁਲਕਰੇਕੈ
ਚਗੁ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਰੈਤੁਸੈ॥ ਰਿਜਨਮੈਵੋਵਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੇਮੁਕਤਿਹੋਈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਅਨਰੋ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਅਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਯਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਆਪਲੈਭਾਵੈ
ਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਹਰਿਆਪਦੇਇਅਧਗਾ॥ ਹਰਿਆਪਲੈਭਾਵੈਮਨੁਨਿਗਮਲੁਕੀਅਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥ ਪਿਆਗਾ॥ ਹਰਿਕੈ
ਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਅਸਤੁਜਨਮੁਵਾਰਲਹਗੁ॥ ੨॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਲੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਕਰਿਪੁਰਸਾਯਾਹੀ॥ ਮੈਤਿਸੁਜੇਵਤੁਅਵਤਨਕੋਇ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਆਹਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਮਨੁਸੰਤੋਖੀ॥ ਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਸਦਾਹਰੀਆਵਲੀਠਿਗਿਸੁਕੈਨਾਕੁਮਾਯਾਇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਪਾਇ॥ ਅਨਿਵੇਖਹੁਕੋਪਤੀਆਇ॥ ਹ
ਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰਪਾਈ॥ ਮੈਭੇਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਆਬਿਨੁਭਾਗਾਹਰਿਪਨੁਪਾ

ਇ॥ ੫॥ ਵੈਗੁਲਸਭਾਧੁਤੈਪਵਿਪਕਿਕਰਹਿਵੀਚਾਹੁ॥ ਮੁਕਤਿਕਦੇਨੋਵਣੀਨਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦਾਅਗਾਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਬੰਸਨਤੁਵਹੀਨਾਮਿਨਲਗੈਪਾਅਗੁ॥ ੬॥ ਪਾਵਿਪਵਿਪਾਤੋਤਮੋਨੀਥਕੇਬੇਦਾਂਕਾਅਭਿਆਸੁ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚਿਤਿਨਾਵਣੀਨਹਿਜਪਹਿਰੋਵੈਛਾਸੁ॥ ਜਮਕਾਲਾਸਿ ਹਨੁਉਤਰੈਅੰਤਰਿਕਪਟਵਿਲਾਸੁ॥ ੭॥ ਹਰਿ
 ਨਵੈਨੋਸਭੁਕੇਪਰਤਾਪਦਾਵਿਲੁਭਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੇਈਐਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
 ਨਨਕਨਾਮੇਹੀਪਤਿਉਪਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹੀਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ਮਲਾਗਮਲਾ ੩ ਪੁਰੁ ੨ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇਗੁਰਕੀਕਰੈਲਾਏ॥ ਦੁਖਪੁਲਹਿਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈਚੇਤਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਸਬਦਿ
 ਸੁਲਾਏ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਰੇਹਰਿਸੇਵਿਨਿਪਨਾ॥ ਗੁਰਕਿਘਾਤੇਹਰਿਪਨੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਾਜੇਧਿਆਨੁ॥
 ਹਰਿਉ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਲਿਕਰੇਸੀਗਾਹੁ॥ ਦੁਹਚਾਰਲੀਕਤੀਐਨਿਤੋਹਿਉਮਾਹੁ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਇਹੁਬਾਦਿਆ
 ਚਾਹੁ॥ ਬਹੁਕਰਮਦਿਵਵਹਿਨਾਮੁਵਸਾਹਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਲਿਬਾਲਿਆਸੀਗਾਹੁ॥ ਸਬਦੇਪਿਰੁਗਾਖਿਅ
 ਚਿਰਪਾਹਿ॥ ਏਕਪਛਲੈਹਉਮੈਮਾਹਿ॥ ਸੋਭਵੈਤੀਕਹੀਐਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮ
 ਨਮੁਖਲੋਭਿਦੂਜੈਯੋਭਾਇਆ॥ ਮੈਸੇਹੀਅਨੀਬੁਝਹੁਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨੋਹੋਇ॥ ੪॥ ਕਹਿਕਹਿ
 ਕਹਲੁਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਮਨਮੁਏਭਗਤਿਨੋਹੋਇ॥ ਗਿਆਨਮਤੀਕਮਲਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਪਟਨਾਮੈਨਾਮਿ
 ਨਿਵਾਸੁ॥ ੫॥ ਹਉਮੈਭਗਤਿਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਮੁਖੋਹੋਇ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਲੁਆਪੁਜਾਦਾਏ॥
 ਬਿਰਥੀਭਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ੬॥ ਸੋਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਹੇਇਵਲਾਏ॥
 ਸਦੀਨਾਮੁਵੇਖਹਿਹਰਿਗੁਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਆਭਰਪੁਰਿ॥ ੭॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਈਪਾਅਗੁ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁ
 ਵਡਾਸੀਸਾਹਿ॥ ਗੁਰਕਿਘਾਤੇਹੋਹੋਗੁਜਾਇ॥ ਨਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ੮॥
 ਮਲਾਗਮਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪੋਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ॥ ਅਪਨੇਜਨਸੀ
 ਗਿਰਤੇ॥ ਜਨਸੀਗਿਰਤੇਦਿਨਸੁਰਤੇਇਕਨਿਮਖਮਨੁਨਵੀਸਰੈ॥ ਗੋਪਾਲਗੁਲਾਨਿਸਿਦਾਸੀਗੋਸਰਬਗੁ
 ਲਜਗਦੀਸਰੈ॥ ਮਨੁਮੋਹਿਯੀਨਾਚਰਨਸੀਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਾਤੇ॥ ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਮਾਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਹੁਕਿਨੈਕੋਟਿਮ
 ਧੇਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮਚੇਹੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮ੍ਹਰੇ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੁਆਮੀਆ॥ ਸਿਤਸੀਗੇਭਜੁਨਿਸੀਗੇਰਉਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ ਕੇਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਜੋਨੀਤੇ
 ਨਾਮਸਿਮਰਤਤਾਏ॥ ਨਨਕਦਰਸਪਿਆਸਹਰਿਜੀਉਆਪਿਲੇਹੁਸਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਪੀਤਾ॥
 ਪ੍ਰਭਜਾਲਜਨਤੇਰੇਸੀਨਾ॥ ਜਲਮੀਨਪ੍ਰਭਜੀਉਏਕੈਰੈਭਿਨਾਨਨਜਾਨੀਐ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁ

ਦੇਵਹੁਤਉਪਸਾਦੀਮਸੀਐ॥ ਤੁਜੁਸਾਪਸਿਗੇਏਕਰੇਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿਦਦੀਨ॥ ਅਨਥਨੀਚਸਰਲਾਇਨਨਕ ੫੦੮
 ਕਰਿਨਾਇਆਮਪੁਨਕੀਨ॥ ੩॥ ਆਪਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਭ੍ਰਮਭੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਆਚਰਜਸੁਆਸੀਅ
 ਤਰਜਾਮੀਮਿਏਗੁਣਨਿਧਿਪਿਅਰਿਆ॥ ਮਹਾਂਮੰਗਲਸੁਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ॥ ਮਿਥਿਸਿਰਿ
 ਜੇਏਦੀਖੋਮੇਹੇਪੁਗਬੀਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਕਸਰਨਿਤਿਨਕੀਜੇਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਾਰਮਯੁਕੀਸਯੋਕਾਨਾਭਿਮਹਲਾ ੧ ਗਲੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਅਕੀਪੁਨਿ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਸਯੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਿਮਿਥਿਐਮਰੁਹਸੀਐਜਿਉਵੁਏਪਗਲਿਸਿਗੁਰਾਸਥਾਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰ
 ਭਰੇਸੁਭਰਤਾਯਾਅੰਦਰੁਚੈਸਚਗੀਜਿਉਮੰਜੀਠੈਯਾਯਾਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚਮਨਿਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਿਰ
 ਯਾਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਫੈਵੇਖੁਨਦਰਿਨਿਹਿਯਾਹੀਯਾਥੇਮਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਯਾਖੁਧਿਆ
 ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਕੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਠਾਯਾਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਾਵਈਜਿਚਰੁਸਥਾਦਿਨਕਰੇਬੀਚਗਾਤੁਪੁਭਵੈ
 ਜੇਤੇਖੀਦੁਕੈਆਲਜੰਜਾਯਾਮੁਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉਤੀਬੋਹਿਯਾਨਨਕਲਗੀਤਤੁਏਤੁਸਚਮਨਿਸ
 ਚੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਤੋਕਪਸੁਭੇਕਦਰੁਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ ਭੁਵਉਠਕੁਨਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥ ੨॥
 ਪਉਤੀ॥ ਆਪੈਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਲਿਆਅੰਬਰੁਪਗਤਿਵਿਛੋਰੈਚੰਦੋਆਤਾਲਿਆਵਿਲਖਿਮ
 ਗਗਨੁਗਾਇਸਥਦੁਨੀਸਾਲਿਆਸੁਰਜੁਚੰਦਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਲਿਆਕੀਏਗਤਿਦਿਨੀਤੁਚੈਜਵਿਡਾ
 ਲਿਆਤੀਰਥਪਰਮਵੀਚਾਰਗਵਲਪੁਰਬਾਲਿਆਤੁਪੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖਿਵਖਾਲਿਆਸਚੈਤ
 ਥਤਿਨਿਵਾਸੁਰੋਗਆਵਲਜਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵਸੈਚਹੁਚਿਮਾਰੋਇ। ਨਾਗ
 ਮਿਠਗਾਂਮਛੀਆਰਸੀਆਪਰਿਸੁਰੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵਸੈਚਹੁਵੇਛੋਰੋਇ। ਗਾਈਪੁਤ
 ਨਿਰਧਨਪੰਥੀਚਕਰੋਇ॥ ੨॥ ਪਉਤੀ॥ ਤੁਸਚਸਚਿਆਗੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆਬੈਠਤਾਤੀ
 ਯਾਇਕਵਯੁਛਪਾਇਆਚਹੁਮੈਵਡਾਕਰਾਇਅੰਤੁਪਾਇਆਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ॥
 ਨਾਤਿਸੁਤੁਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਥਾਇਆਨਾਤਿਸੁਤੁਖਪਿਆਸਰਜਾਪਾਇਆਗੁਰਮਹਿਆਪੁਜੇਇਸਥਦੁ
 ਵਰਤਾਇਆਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਵੈਦਬੁਯਾਇਆਵੈਦਗੀ
 ਪਕਵਿੰਦੋਏਥਾਗਾਭੇਯਾਵੈਦਨਜਾਲਈਕਰਕਕਯੋਜੇਮਾਯਿ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਵੈਦਵੈਦਸੁਵੈਦਤੁਪਹਿ
 ਲਾਰੇਗੁਪਛਾਲਿਆਸੇਸਾਦਾਗੁਯੋਜਿਯਹੁਜਿਤੁਵੈਵੈਰੋਗਾਯਾਲੀਜਿਤੁਦਾਭੁਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਸਿਸੁ

ਖੁਵਸੈਆਇ। ਰੇਗੁਗਵਾਇ। ਆਪਲਾਤ ਨਨਕਵੈ ਦਸਦਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
 ਦੇਵਉਪਾਇਆ। ਬਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੁਜਾਇਆ। ਦਸਅਵਤਾਰੀਗੁਰਜਾਨਾਇਆ। ਦੈਤਾਮਰੇਧਾ
 ਇਹੁਕਮਿਸਥਾਇਆ। ਈਸਮਹੇਸੁਗੇਛਤਿਨੀਅੰਤੁਪਾਇਆ। ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥
 ਦੁਨੀਆਪੈਯਾਇਆ। ਪੁਛਪਾਇਆ। ਸਹਮੁਕਰਾਏਕਰਮਪੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੨
 ਸਾਵਲੁਆਇਅਹੇਸਖੀਕੀਤੈਚਿਤਿਕੇਰੇਹੁ॥ ਨਨਕਤੂਰਿਮਹਿਦਿਯਾਗਲੀ। ਜਿਨਅਵਰੀਯਾਗਨੇਹੁ॥ ੧॥
 ਮ: ੨ ਸਾਵਲੁਆਇਅਹੇਸਖੀਜਲਹੁਬਰਸਨਹੁ॥ ਨਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੇਹਾਗਲੀ। ਜਿਨਸਰਨਾਇਪਿਆ
 ਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਛਿੰਣਪਵਾਇਮਯਾਖਾਗਚਿਆ। ਲਥੇਭਰਬੁਧਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਾਚਿਆ। ਮ
 ਨਮੁਖਮਥੇਪਛਾਤਿਮੁਖਕਚਿਆ। ਅਪਿਭਿਵੈਮਾਰੇਅਪਿਕਾਰਜੁਗਚਿਆ। ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਰੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਲੀਐ। ਹੁਕਮੀਐਸਿਰਿਯੇਖੁਵਿਲੁਕਾਯਮਸਵਲੀਐ। ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਯਾਪੁਜਿਥੈਰਹਿ
 ਗੁਲਾਸਦਵਖਲੀਐ। ਨਨਕਸਚਸਬਦੁਸਯਾਹਿਸਚਪਛਾਦੀਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਉਨਵਿਉਨ
 ਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਦਵੈਨਾ। ਕਿਅਜਾਲਾਤਿਸੁਸਾਰਸਿਉਕੇਵਰਸੀਰੰਗੁ॥ ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਕਮਲੀ
 ਜਿਨਮਨਿਭਉਭਉਹੋਇ। ਨਨਕਭੈਭਾਇਥਾਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਆ
 ਇਆਵਰਸੈਨੀਗੁਨਿਪੰਗੁ। ਨਨਕਦੁਖਯਾਗਤਿਨਕਮਲੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਰਿਭੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਦੇਵੈਤਰਠਾਉਪਾਇਇਕਵਰਤਿਆ। ਬੇਦਥਾਲੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦਪਤਿਆ। ਪਗਵਿਗਤਿਨਿ
 ਵਿਰਤਿਯਠਾਦੇਵੈਵਿਚਿਪਗੁਠਿਰੈਬਾਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੁਵੈਅਗਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਰਾ
 ਰਿਆ। ਗੁਰਮਤੀਸਥਾਦਿਸੁਰੈਕਾਮੁਕ੍ਯਾਜੀਨੀਮਾਰਿਆ। ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਾਯਿਸਥਾਦਿਸਵਾਰਿਆ। ਸੇਭ
 ਗਤਤੁਪੁਭਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਲਾਤਿਨਵਿਟਹੁਉਵਾਰਿਆ॥ ੫॥
 ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਯਾਇਝੜੀ। ਨਨਕਭਲੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਲੈਸਦਾਰ
 ਯੀ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਕਿਅਉਰਿਉਰਿਦੇਖਹੁਬਪੁਛੈਸੁਮੇਘੈਭਵਿਛੁਨਾਹਿ। ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘਪਠਾਇਆ
 ਤਿਸੁਗਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਤਿਸਨੇਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਨਨਕਨਦਗੀਥਾਰੀਸਭਕਰਲ
 ਪਯਾਹਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਸੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਯਾਗੈਵਾਗ। ਅਚਾਢੇਅਕ
 ਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਦਹਿਉਸਾਰਨਹਾਗ। ਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਕੈਕਦਗਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗ। ਮਨਮੁਖਅਗੈਯੇਖ
 ਅਗੈਐਬਹੁਤੀਹੈਮਗ। ਗੁਰਮੁਖਪਤਿਸਿਉਯੇਖਾਨਿਥੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਗਾਗ। ਚਿਥੈਗੁਨਅਪਕੈਭ

ਕਨਸੁਲੀਐਪੁਕਗਾਚਿਖੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੈਵੈਕਾਢੇਯਏਅੰਤੀਵਾਗਾਏਨਾਜੈਤਨਹੋਗੇਵਾਨੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਰਿਕਰਤਗਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਜਿਸੇਤੁਪੁਕਰਦਾਤਿਸਨੇਯੋਚੈਸਬੁਕੋਇਆਪਦੀਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਲਾਤਿਲਾਹਿਓਮੋਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਗਯਾਬੁਝੈਕੋਇਆਬਹਦਿਆਉਗਦਿ
ਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਸੁਖੁਹੋਇਆਨਨਕਮੀਮ੍ਹਿਤੁਸਦੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਯਹੋਸੋਇਆ॥੧॥ਮ:੩
ਕਲਮਾਯਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕੇਗਯਿਵਲਾਇਆਜਚੈਸੁਲਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜੇਸੁਭਾਇਆਇਉ
ਨਿਰੁਗਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਲਾਇਆਮਨੁਪਨੁਓਪਜੈਬਹੁਪਲਾਕੀਮਤਿਕਹਲੁਖਜਾਇਆਨਨਕਨਾਮੁਸਾਯਾ
ਹਿਤੁਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਰਿਜਕੁਸੰਥਾਗਿਆਜੇਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਓਪਜੈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਯਾਗੈਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਦੁਤੁਸਚੇਯੋਗਿਮਿਯਾਇਆਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫੈਕੁਵੀਮਿਯੋਨਮਿਯਿਆਜਾਇਆਆ
ਪੇਜੈਵਿਛੋੜੈਐਆਪੇਕੁਦਗਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇਆਮੋਹੁਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੁਗਥਾਯਿਖਿਆਕਮਾਇਆਹਉ
ਬਾਯਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਲੀਰਹੇਯਿਵਲਾਇਆਜੇਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਆਯਿਪਤੁਰੈਐਸੀਬ
ਲਤਬਲਾਇਆਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਲੋਜੇਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿ
ਕੈਮੈਕਿਸਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਨਨਕਸੇਸਾਯਾਹੈਐਜੇਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇਆਤਿਸੇਸਗੇਵਿਹੁਪਾ
ਲੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਤੁਕੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੁਭਮਨਿਵਸੈਤੰਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆਸਹਸਾਮੁਯਿਨਹੋਵਈਸਭ
ਚਿਤਵਿਚਹੁਜਾਇਆਜੇਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੋਹੋਇਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇਆਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤੰਮਨਿਚੈ
ਦਿਆਛਲੁਪਾਇਆਨਨਕਤਿਨਕਾਅਖਿਆਆਪਿਸੁਲੋਜੇਯਾਇਆਨੁਪਨੈਪਾਇਆ॥੧॥ਮ:੩ ਅੰਮ੍ਹਿਤੁਸਦਾਵਰ
ਸਦਾਬੁਝਨਿਬੁਝਲਹਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝੈਆਹਰਿਅੰਮ੍ਹਿਤੁਗਖਿਆਉਰਿਧਾਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਹਿਤੁਪੀਵਹਿਸ
ਦਰਿਹਰਿਰਤੇਹਉਮੈਵਿਸਨਮਾਗਿਅੰਮ੍ਹਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਗਿਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਗੀਆਇਆ
ਹਰਿਆਤਸਹਾਮੁਹਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੇਈਐਵਿਲੁਤੇਯੋਪਾਇਆਨਜਾਇਆਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਰੀਐਗੁਲਮਹਿਰੈਸਮਾਇਆਅਪਲਾਆਪੁਆਪਿਤੋਯਸੀਆਪੇਮਿਯੋਮਿਯਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਵੈਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇਆਹਉਬਾਯਿਹਰੀਗੁਰਆਪਲੋਜੇਨਿਸਚੀਬੁਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇਆਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਹਿ
ਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਇਆਵਿਲੁਨਵੈਨਾਯਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿ
ਨੀਘਰੁਗਖਿਆਦੁਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਨਾਬੀਯਾਯਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁ
ਮਨੁਖਸਾਕਹੁਕਮੁਮੀਨੀਨਨਕਹੁਕਮਿਮੀਨੀਐਤਿਖਉਤੇਚੈਚਵੈਗਾਯਿਵੈਨੁ॥੧॥ਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਨਾ

ਮਹਿਤੇਗਵਾਸੁਰੈਜਲਹੀਮਹਿਫਿਰਹੀ। ਜਲਕੀਸਾਨਜਲਹੀਤੰਤੂਕੁਕਲਪਹੀ। ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿ
 ਵਰਸਦਾਖਲੈਕੋਥਾਉਨਾਹੀ। ਏਥੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਹਿਭਾਗਤਿਨਕੇਨਾਹੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿ
 ਨਜੇਈਪਈ। ਜੇਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿਪਪੀਠਕਿਨੈਅੰਤਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਤੁਥੈਸਮਾਇਆ। ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਥਾਹਾਤੇਸਹੀਭਾਇਆ। ਜਲਾਥਿਥੁਅਸਗਲਾਤਿਨੈਵਰਤਾ
 ਇਆ। ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੀਮੁਸਰਜੀਤੁਸਥਾਇਆ। ਅਗਨਿਉਪਈਵਦੁਭੁਖਤਿਗਾਇਆ। ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿ
 ਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ। ਰਖੈਰਖਲਹਗੁਜਿਨਿਸਬਦਬੁਝਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈ
 ਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ। ਸੋਥਿਥਾਹੀਆਵਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਹੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨ
 ਜੰਤਕਾਦੁਖਜਾਇ॥ ੧॥ ਮ:੩ ਚਿਨ੍ਹੈਗੈਲਿਚਮਕਿਆਵੁਠਛੁਬਥਲਾਇ। ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਪਨੁਬਹੁਤੁਉ
 ਪਜੈਜਾਂਸੁਕਰੇਰਜਾਇ। ਜਿਤੁਖਪੈਮਨੁਤਿਪਤੀਸੈਜੀਅੰਜੁਗਤਿਸਮਾਇ। ਇਹੁਪਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਠੈ
 ਕਦੇਅਵੈਕਦੇਜਾਇ। ਗਿਆਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਰੈਸਦਹੀਰੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਂਕਰੇਤਾਇਹੁਪਨੁਪਲੇਪਾ
 ਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪਿਕਰਾਏਕਰੇਅਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾ। ਅਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਅਪਿਕਰਾਏਕਾ
 ਗਾਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਥੀਐ। ਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਗਾ। ਅਪਿਛਰਾਏਛੁਟੀਐ। ਅਪੇਬਖਸਦਹਗਾ। ਅਪੇਵੇਖੈਸੁ
 ਲੇਅਪਿਸਭਸੈਦੇਆਪਗਾ। ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਵੀਚਾਰੀਐ
 ਲਗੈਸਾਚਿਪਿਅਗਾ। ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਅਖੀਐ। ਅਪੇਦੇਵਲਹਗਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਏਹੁਜਗਤੁ
 ਹੈਸਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ। ਇਹੁਬਬੀਹਪਸੁਰੈ। ਇਸਨੋਬੁਝਲਨਾਹੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰੈ। ਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿ
 ਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁਜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥ ੧॥ ਮ:੩ ਮਲਾਭੁਗੀਤਲਗਹੁਰੈਰਹਿ
 ਪਿਆਇਐਸਾਚੋਰੇਇ। ਹਰਿਜੀਉਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਵਰਤੈਸਭਲੋਇ। ਵੁਠੈਜੀਅਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰ
 ਲੀਨੋਸੀਗਹੁਰੇਇ। ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭਜਲੁਰੈਜਲਹੀਤੇਸਭਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਗਲਾਬੁਝੈਸੋਜਨੁ
 ਮੁਕਤੁਸਦਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹਾਇਕੋਤੁਪਲੀ। ਤੁਸਭੁਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਦੂਜੇਕਿ
 ਸੁਗਲੀ। ਮਾਲਸਭੁਜਗਰਬੁਸਚੀਤੁਪੁਮਲੀ। ਆਵਾਹਉਲਹਚਾਇਉਪਈਮੇਦਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਆਪਲਾਆਇਆਤਿਸੁਗਲੀ। ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਲਤਗਲੀ। ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਥਾਗਿਜਿ
 ਉਭੁਲਾਮੈਵਿਵਲੀ। ਕਦੇਪਾਪਮਸਿਖਨਵੈਇਕਕਲੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਖਸਮੈਕਾਮਰ
 ਲੁਨਜਲਹੀਮਹਾਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ। ਅਪਲੈਭਲੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆਥਾਇਨਪਾਇ। ਖਸਮੁ

ਵਡਾ ਦਾਤੁਰੈ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਫਲਾ ਪਾਇ ॥ ਥਾਥੀ ਰਾਕਿਆ ਥਪੁਰਾ ਜਗਤੈ ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਥਾਥੀ ਰਾਤਿ
 ਨੀਗੇਲਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਲੁ
 ਪਾਈ ਮੈ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵੈ ਸੋ ਸਾਤਿ ਰੂਹਿ ਦੀਅਮਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਖੰਡ ਪਤਲ ਅਸੀਖ ਮੈ ਗਲਤ ਨਹੋਈ ॥ ਤੁਕਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਗ੍ਰੰਥੀ ਹੋਇ ਦਰੀਤੁ
 ਸੁਤਿ ਤੋਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨਾ ਲੂਕ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹਸ ਦਵਹਿ ਸੀਚਿ ਪਨੁ ਦੂਜੈ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ॥
 ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਲਨ ਵੈਥਾ ਜਗੀਆ ਭੀਰਵਾ ਲਿਖੋਈ ॥ ਕੁੜਨਿ ਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਦੁ
 ਕਰੇ ਸੁਰੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੩ ਥਾਥੀ ਰਾਤੁ ਲਵੰਤੀ ਮਠੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਲਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਤੈਰੈ ਰਿਵੈ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੁਗਿ ॥ ਕੁਕਪੁਕਾ ਰਹੋ ਵਈ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਮਿਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ
 ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਥਾਥੀ ਰਾਖੇ ਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ॥ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ
 ਨਉ ਤੈਰੈ ਫੁਟਕਿ ਜਾਹਿ ਮੇਰੇ ਪਨਾ ॥ ਤੁਸੁਖ ਦਾਤਾ ਥੇ ਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਲਦਤਾ ਤੇ ਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰ
 ਤਿ ਬੇਯੋਗੋ ਇਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਲ ਅਉਗਲ ਕਰੇ ਬੀਚਾਗੁ ॥ ਵੈਗੁ
 ਲ ਸਰਬ ਜੀ ਜਾਣੁ ਹੈ ਨੀਮਨ ਪੇਰਿ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗੁਲ ਛੋਡਿ ਅਉਗਲ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹੁ ਹੋਰਿ ਖੁਆਗੁ ॥ ਜੁਐ ਜਨ
 ਮੁਤਿ ਨੀਰਾਗਿਆ ਕਿਤੁ ਅਏ ਸੀਸਾਗਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨੀ ਮਿਪਿਆਗਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉ
 ਰਿ ਪਾਗਿਆ ਸਚਾ ਅਯਾਸ ਪਾਗੁ ॥ ਤੁਗੁਲਦਤਾ ਨਿਪਨੁ ਹੋ ਅਸੀਅਵ ਗਲਿ ਆਗਾ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਸੋਧੈ ਸੋ ਪਾਇ ਸੀਗੁ
 ਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੪ ਰਤਿ ਨਵਿਹਵੀਸ ਕਤਾ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦੇਨ ਸਸੁ
 ਰੇਈਆ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਗੁਲਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ਰਤਨ ਜਵੇਰ ਮਾਲ ਕਾਰਭੇ ਮਲੀ ਮਥੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪਾਤਿ ਭਾ
 ਲਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਿਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪੈਤਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਇ
 ਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਵਿਲਨ ਵੈਥੁ ਛੁਡਿ ਆਗਟਿ ਰਹਿ ਬੇਤਾਇਆ ॥ ਪਸੁ ਮਾਲ ਸਚੀ ਮਿਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੇ ਵ
 ਰੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੩
 ਥਾਥੀ ਹੈ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਧੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰੀ ਛਰਬਰ ਲਾਇ ॥ ਥਾਥੀ
 ਹੈ ਕੁਕਪੁਕਾ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਭਾ ਤੈਐ ਜੇ ਦੇ ਦਾਸ ਭਗੰਜੀ ਆਰਿ ਜ ਕੁਸਮ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਚਾਕਿ ਕਤੁ ਨ ਜਾਨੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖੈ ਰੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭ

ਗੀਆਮੀਮਤਜਲਪਲੈਨਪਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਲੀਤੀਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇਅੰਮਿਤਜਲਪਾਇਆਸਹਜੇਗਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਵਲਖੀਭੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁ
 ਨਦੇਵਹੀ। ਇਕਿਪਾਲਾਕਕੁਰੁਭੀਨਿਸੀਤਲੁਜਲੁਰੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਭਸਮਚੜਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੇਵਹੀ॥ ਇਕਿ
 ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਲਕਲਪੁਰੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦੇਨਗਤਿਨੀਦਨਜੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਅਗਨਿ
 ਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵੇਗੇਵਹੀ॥ ਵਿਲੁਨਵੈਤਨੁਛੁਕਿਆਕਹਿਰੇਵਹੀ॥ ਜੇਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਜੇਵਹੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਾਅੰਮਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਦਰਿਸੁਦੀਪੁਕਾਗ। ਮੇਘੈਨੇਨੁਗਮਾ
 ਨੁਹੇਅਵਸਾਹੁਕਿਰਪਾਧਾਗਿ। ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰਲੈਜਿਨੀਸਦੁਗੰਧਮਾਉਰਿਧਾਗਿ। ਨਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀ
 ਆਵਲੈਗੁਰਕੈਸਥਾਦਵੀਚਾਗਿ॥੧॥ ਮ:੩ ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਗਤਿਖਨਦਿਤਰੈਜੇਸਉਕਹਿਪੁਕਾਗ।
 ਨਦਗੀਸਾਤਿਗੁਰਪਾਈਮੈਨਦਗੀਉਪਜੈਪਿਆਗੁ। ਨਨਕਸਾਰਿਬੁਖਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਗਿਵਿਕਾਗ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਝਰਪਾਇਪੁਰੁਖੁਆਇਆ। ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਤੀਗਥਿਨਾਇਆ। ਹਥੀਸਿਰ
 ਖੋਲਾਇਨਭਦੁਕਗਾਇਆ। ਕਾਚੇਯਹਹਿਦੇਨਗਤਿਸਥਦੁਨਭਾਇਆ। ਤਿਨਜਾਤਿਪਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗ
 ਵਾਇਆ। ਮਨਿਜੁਠੈਜਾਤਿਜੁਠਾਖਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਅੰਕਾ
 ਰਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਸਾਵਲਿਸਰਸੀਕਮਲੀਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਗਿ। ਨਨਕਸਦਾ
 ਸੁਭਗਲੀਗੁਰਕੈਰੋਤਿਅਪਾਗਿ॥੧॥ ਮ:੩ ਸਾਵਲਿਦਝੈਗੁਲਬਾਰਹੀਜਿਸੁਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ।
 ਨਨਕਪਿਰਕੀਸਾਕਨਜਾਦਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਰਿਨਪਤੀਜ
 ਈ॥ ਇਕਿਗਵਹਿਗਪਗੀਆਗਰਿਨਭੀਜਈ॥ ਇਕਿਨਚਿਨਦਿਪੁਰਹਿਤਾਲੁਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ ਇਕਿਅੰਗੁ
 ਨਖਹਿਮੁਖਤਿਨਕੈਅਕੀਜਈ॥ ਤਿਸਨਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਯੋਅਖਪਿਮਰੀ
 ਜਈ॥ ਲਾਹਨਾਮੁਸੀਸਾਰਿਅੰਮਿਤਪੀਜਈ॥ ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਈ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਗੁਜੈਕਹਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਰੇਇ। ਗੁਰਸਥਦੀਏਕੁਪਛਾ
 ਲਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਦਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਈ॥ ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਰੈਸਹਜੇਹੀਪ
 ਤਿਰੇਇ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰਅੰਧਰੈਮਨਮੁਖਗੁਨਕੋਇ॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟ
 ਰੇਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਇੰਦੁਵਰਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਾਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿ
 ਸਕੈਸਦਥਾਉਹਰੈਜਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਸਮਾਐਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇ

ਸੁਯੋਗਦਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੁਰਾਖਾਇਆਪੁਰੈਕਰਮਿਸਿਆਇਪੁਰਸਬਦੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਆਪੁਰੈਗਿਆਨਿਸਿਆਨਿਮੈਲੁਦੁਕਾਇਆਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਲਿਮਨੁਮਨਾਇਆਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁ
ਮਰਿਸੇਨੁਜਲੇਦੀਸਾਇਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੁਸਚਾਸਾਇਆਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਖਸਮੈਭਾਇਆਨਨਕ
ਸਚੁਸਯਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਕੁਲਹਾਂਦੇਦੇਬਵਲੇਲੈਦੇਵਰੇਨਿਲਜਾਚੁਤਖਡ
ਨਸਵਈਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜਾਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉਦੇਸਿਸਿਜਾਹਿ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਨਜਪਈਕੈਬੈਜਾਇ
ਸਮਾਹਿ॥ ਠਸਯਿਅਰੁਤੀਏਕੁਨਮੁਸਾਵਲੀਸਚੁਨਉਮੈਮਹਦੁਦਾਯਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੇਦਰਕੇਤਰੇਕੇਤੇਅਵਰਿਜਾਹਿ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਮੰਗਿਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਸਚਿਮਲੁਹਸਤੀ
ਪਿਉਗੁਰੁਖਵੈਪੀਜਿਸੈਦਾਲਾਖਾਇ॥ ਡਕੈਛੁਕੈਖੋਹਉਡੈਸਾਰਿਗਾਇ॥ ਐਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਿਛੁਕਿਮੁਈਦੇਵਾ
ਨੀਖਸਮਮਿਟੀਠਿਰਿਭਸੀ॥ ਅਪੁਗੁਲਾਚਰੀਕਾਚੁਗੁਗੋਲਿਚਰੀਬਿਲਾਯਾਇ॥ ਖਸਮੈਭਵੈਚਿਹਚਰੀ
ਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ ਸਕਤਸੀਹਮਰੈਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ॥ ਹੋਇਸਤਦਾਪੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਰਿਗਇ
ਐਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਕਿਸੋਭੁਕਿਸੁਲਵੈਖਸਮੈਮੁਲਿਨਭਵੈ॥ ਅਕਸਿਉਪੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਨਾਅਕਤਾਯੀਬ
ਰਿਖਾਇ॥ ਖਸਮੈਭਵੈਚਿਹਚਰੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ ਨਨਕਦੁਨੀਆਚਾਗਿਦਿਹਵੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁਰੇਈ॥
ਗਲਾਵਾਲੈਰੋਨਿਪਲੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਮਖੀਮਿਠੈਮਲਾਜਿਨਤੂਰਖਹਿਤਿਨੇਵਿਨਅਵੈਤਿਨਭਉਸਾ
ਗਹਤਰਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਪਲੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਗੁ॥ ਤੂਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਈ
ਕੇਦੇਵਲਾਗੁ॥ ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਅਗੁਰਮਤੀਵਿਚਗਾਇਕਰੋਨੇਤੁਪੁਣੈਭਵਦਾਮਾਇਆਨਾਇ
ਪਿਆਗੁ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿਪੇਮੀਪਿਆਗੁ॥ ਵਿਲੁਪੀਤੀਭਗਤਿਨੇਵਈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ
ਪਿਆਗੁ॥ ਤੂਪਤੂਸਭਿਤੁਪੁਸੇਵਦੇਇਕਛਾਛੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾਦੇਹਿਦਾਨੁਸਿਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਆਪਾਗੁ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਰਾਤੀਕਲੁਖਟੈਦੇਨਿਕਲਾਛਿਜੈਕਾਇ॥ ਆਰੋਇਪਠਾਯਾਵਰਤਲਿਵਰਤਿਆਸ
ਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ਭੁਲਿਆਚੁਕਿਗਾਇਆਤਪਤਲਾ॥ ਅੰਧਾਝੁਖਿਝੁਖਿਪਾਇਆਝੇਗਿ॥ ਪਿਛੈਰੋਵਹਿਲਿਆਵਰਿ
ਠੇਗਿ॥ ਬਿਨੁਕੁਝੈਕਿਛੁਸੁਣੈਨਹੀ॥ ਮੁਇਅਗੂਰੋਰੋਦੇਮਰਿਜਾਹੀ॥ ਨਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਵੈ॥ ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਚਿ
ਤਿਨਅਵੈ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਮੁਆਪਿਆਰੁਪੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰੁਵਾਈ॥ ਵੈਨੁਗਾਇਆਤੂਪੁਵਿਲਾਸਿਆਦੁਖੀਦੇਰੁ
ਲੀ॥ ਬਿਥੁਆਇਆਕਰਗਾਇਆਕਿਨੁਸੀਚਿਕਿਨੁਸੀ॥ ਮਰਿਮੁਖਿਗਲਾਗਈਆਕੀਤਾਚਉਗਈ॥ ਨਨ
ਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਖੁਪਾਤਿਪਾਟੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੋਰੋਇਸਖਾਈ॥

ਬਾਣੁ ਬੁਭੁ ਜਗਤੁ ਬਥਿ ਰਨਾ ਨਵੈ ਸਾਕਤ ਪਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਖਰ ਵਲਾਜਿ ਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਿਲਾਈ॥
 ਸੋਸਾਹਿ ਬੁਧੁ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ਜਿ ਸੁਭਾਟਾ ਮੀਨਿ ਵਸਈ॥ ਆਪਲੈ ਕੂਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਖਿ
 ਆਕਟੇ ਹੀਰਾ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬੁਖਨ ਜਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੇਲਾਗੀ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਭੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜਿ ਸੋਕਿ ਰਪ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਜਗਮੁਖ ਮੁਦਿ ਨ ਕਾਜੈ ਪਨੁ ਪਾਈ
 ਘਟਿ ਸੋਪਨੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਕਾਢੀ॥ ਐ ਜਿ ਤੁਸਿ ਰਿਚੈ ਟਾਖਾਈ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਪਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਉ ਫਕੀਰਾ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿ
 ਝੈ ਤੁਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਲੀ ਰਹੀਗਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਸੇ ਹੀ ਐ ਜਾਇ ਤਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਕੈ ਸੇਨ ਲਖੀ ਬੁਖਾ॥ ਰੂਪੀ ਬੁਖਨ ਉਤਰੈ ਜਾ ਦੇਖਾ ਤਾ ਬੁਖਾ॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਗੋਰ ਕੇਤੇ ਤੇਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਮ: ੧
 ਅੰਧੀ ਕੀ ਸੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ॥ ਚਿਕਰਿ ਲਾਇ ਐਕਿ ਆਖੀ ਐ ਜਾ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੀਧੁ॥ ਬੀਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇਰਿ
 ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਾਹਨ ਹਾਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਲੁਕੇ ਤੇ ਤੁਬੇ ਸਾਥਾ॥ ੩॥ ਮ: ੧ ਲਖ ਮਲ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਲ ਰੁਪਾ
 ਲਖ ਸਾਹ ਸਿਰਿ ਸਾਹ॥ ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇ ਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇ ਰਲੀ ਘਟਾ ਅਗਨਿ ਪਾ
 ਲੀ॥ ਅਸਗਾ ਕੀ ਪੀਦਿ ਸਿਨਾ ਮਵਈ॥ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਰਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਥੈ ਜਾਈ॥ ਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ॥ ੪॥
 ਪਉੜੀ॥ ਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੀਦਿ ਰਵਾ ਲੀ॥ ਐ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਦੁ ਪਛਾ ਲੀ॥ ਐ ਲਿਖਿ ਆਪਲੈ ਪਾ
 ਇ ਸੋ ਸੁਜਾ ਲੀ॥ ਐ ਰੁਕ ਸੀਰੇ ਇਨਿ ਬੇਰੁ ਗਾਇ॥ ਆਜਾ ਲੀ॥ ਐ ਭਉ ਜਲ ਤਰਲ ਹਰੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾ ਲੀ॥ ਐ
 ਆਚੇਰ ਜਾਹਰੁ ਅਰਪੀ ਰੇਖਾ ਲੀ॥ ਐ ਨਿਦ ਕਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ਮਲੇ ਹਵਾ ਲੀ॥ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਦ
 ਰਗਾ ਜਾ ਲੀ॥ ਐ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਨਉ ਫਕੀਰ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਮੁਖ ਪਾਤਿ ਤਨਾਉ॥ ਅੰਧੈ ਕਾਨ ਉਪਾ
 ਰਖੂ॥ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਅਉ॥ ਇਲਾਤਿ ਕਾਨ ਉਚਉ ਪਗੀ ਭੁਵੀ ਪੁਰੇ ਬਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਲੀ॥ ਐ ਕਾਇਕਾ ਏਹੁ
 ਨਿਅਉ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਹਰ ਲਾਥਾ ਜਾ ਤੈ ਸਿਕਦਾ ਗਏ ਨਾਪਰਿ ਮਾਨਉ॥ ਠਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਗਾਇ ਨਿਅਗੈ ਨਹੀ
 ਬਉ॥ ਸੋ ਪਰਿ ਮਾਸ ਪਰਿ ਤੁਬੀ ਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਲਾਨਉ॥ ਪਰਿ ਲੋਚੇ ਜਵਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਪਰਿ ਤੋਵੈ ਛਾਉ॥
 ਠਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦ ਮਭਰੇ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇ ਨਿਬੈ ਰਸੁ ਤੇ॥ ਚਾਕਰ ਨਹ ਦਾਪਾਇ ਨਿਘਾਉ॥ ਠਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਚਿ ਰੋਚ
 ਦਿ ਜਾਹਾ॥ ਜਿਥੈ ਜੀ ਅਹੇ ਸੀ ਸਾਹਾ॥ ਨਕੀ ਵਢੀ ਣਾਇ ਤਬਾਹਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀਆ
 ਪੇਕਰ ਦਾਸਾਗਾਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗੁਨ ਕਟੀ॥ ਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਉਪਾਏ ਪਾਈ॥ ਐ ਮੋਖ ਦਾਸ
 ਗਾਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈ॥ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਗਾਭੈ ਤੇ ਭੈ ਜਲਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰ
 ਭਉ ਪਾਈ॥ ਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹ ਵਾਰੁ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾ ਲੀ॥ ਭੈ ਸਨਾ ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥

ਨਾਨਕਾਵੈਤੋਤੇਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਗਿਧਾਗ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਰੁਪੈਕਾਮੈਦੇਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਭੀ
ਦੁਆਲਾਬੈਮਾਏਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਭੁਖੈਸਉਤ੍ਰਿਪਲੀਘੁਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਅਰੁਹੋਇਠਕਵੀਪਟੇਅੰਧੁ॥
ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਕਾਵਿਦੁਨਵੈਮੁਹਿਗਿਧੁ॥੧॥੫:੧ ਰਾਜੁਮਾਲੁਗੁਪੁਜਾਤਿਜੇਥਨੁਪੰਜੇਗਗਾਏਨੀਠਗੀਜ
ਗੁਠਗੀਆਕਿਨੈਨਗਥੀਲਜਾਏਨਾਠਗੀਠਗੀਜੇਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪੰਗਿਨਾਨਕਕਰਮਾਥਾਤਰੇਤੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇ
ਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪਤਿਅਯੋਖੇਦਾਰੁਯੋਖਮੰਗੀਐ॥ਵਿਦੁਨਵੈਭੁਕਿਅਨੁਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅ
ਉਘਟਭੁਖੇਗਤਗਲੀਅਠਕੀਆਸਚਵੇਪਰਵਾਨੁਸਥਾਦਿਸੈਤੇਖੀਆਗਹਿਰਗਭੀਠਮਥਾਹੁਥਾਥੁਲੁਭਈ॥
ਮੁਠੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਦੁਨਗੁਰਕੇਇਨਛੁਟਸੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਮੁਵਖਾਲੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇ
ਦਾਜਦੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਲੈਪਾਲੀਅਗਨੀਜੀਉਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀਤਾਧਰਤੀ
ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਠਹਨਿਵਜੀਗਾਇਕਨਵਨੀਅਠਜਾਇਕਿਮਿਠੋਰੋਤਿਜੀਗਾਇਕਿਦੇਖਾਹਿ
ਖੁਟੈਨਹੀਇਕਿਸਦਾਠਹਿਠਕੀਗਾਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਛਾਹੋਏਕਚਸੇਮਹਿਯਖਾਸਭੁਕੇਨਖੈਨਥਿਆਬਖਸੇ
ਤੇਵੇਨਥਾਵਰਨਾਚਿਤਥਾਹਰਾਯੋਖਥਾਯੁਅਲਖੁ॥ਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੇਸਚੁਕਰਣਾਕ
ਥਨਕਾਰਸਭਨਨਕਾਅਪਿਅਕਥੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਲੇਇ॥ਗਿਧਿਭੁਧਿਸਿਧਿਧੀਅਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥
੫:੧ ਅਜਗੁਰੋਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੁਜੈਪਾਲਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ॥ਕਹਾਤੇਆਇਆਕਹਾਏਹੁਜਾਨੁ॥ਜੀਵਤ
ਮਰਤਹੋਪਰਵਾਨੁ॥ਹੁਕਮੈਭੁਏਤਤਪਛਾਨੈ॥ਇਹੁਪਗਾਂਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਨੈ॥ਹਿਦਾਠਵੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਨੁ॥
ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪਤੀਐਨਾਮੁਸਾਲਹੋਰਿਭੁਧੀਮਿਥਿਆਥਿਨੁਸਚੇਵਾਪਰਜਨਮੁ
ਥਿਰਥਿਆਅੰਤੁਪਰਾਵਾਰਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆਸਭੁਜਗੁਗਥਿਰੁਥਾਰੁਤਿਨਸਦੁਤਭਾਇਆਚਯੋ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਲਿਤਤਿਆਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਰਿਆਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਠਿਕੈਉ
ਵਤਿਆਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਗਤਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਲਾਮਾਸਹੁਨੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿ
ਵਾਸੁ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਹੁਨੰਮਿਆਤਰੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਰਿਕਾਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥
ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਸੁ॥ਵਡੋਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁ
ਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੇਸਾਕੁ॥ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਥੀਐਹੁਕਮੁਭੁਣੀਐਤਾਕੇਅਵੈਗਸੀ॥ਅਪਿਛੁਟੇਨਹ
ਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਲਾਸੁ॥੧॥੫:੧ ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੁਰੁਖੁਣਗਵੇਗੀਅਨੁਧਿਆਨੁਗੀਜਾਨੈ॥ਕ
ਉਲਮਾਸੁਕਉਲਮਾਹੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਨੈ॥ਗੈਰਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਲੋ॥ਆ

ਸੁਭੇਰੈ ਬੈਸਿਨ ਕੁਪਕਰਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਲਸਖਾ ਲੋਠ ਫੁਕਰਿਓ ਕੋਨੇ ਦਿਖਾਵਹਿ ਰਿਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਨਹੀ
 ਸੁਣੈ ਨਨਕਾ ਮੇਸਿ ਉਕਿਅ ਕਹੀ ਮੈ ਕਹੈ ਨਕਹਿ ਆਬੁਝੈ ਅਪਸੇਇ ਜਿ ਮੈ ਪੁਕਮ ਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਲੋਚਨ
 ਨਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤ ਕੀਰਕ ਤਨਿ ਪਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨਖੀ ਏਸ ਤੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਨਿ ਸੇ ਮੇਲਾ ਚੈ ਮੈ ਪੁਕਮ ਹੀ ਮਾਸੁ
 ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੀ ਮੇ ਹਮਾ ਸੈ ਕੇ ਭੰਡੇ ਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਕੁਝੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹੈ ਪਾਠੇ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦ
 ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚਗੇਗਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਾਥੇ ਮਾਸੁ ਹੋਏ ਜੀ ਏਲਾਏ ਆਵਾਸੇਗਾ ਅਭਖੁਭਖਹਿ ਭਖੁਭਖਿ
 ਛੇਰਹਿ ਅੰਪੁਗੁ ਹੁਜੇ ਨਕੇਗਾ ਮਾਸੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੀ ਮੇ ਹਮਾ ਸੈ ਕੇ ਭੰਡੇ ਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਕੁਝੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀ ਚਤੁ
 ਰ ਕਹੈ ਪਾਠੇ ਮਾਸੁ ਪੁਰਖੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਤੁਰੁ ਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਲਾ ਜਾਜੇ ਕਾਜਿ ਵੀ ਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਚੈ ਮੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾ
 ਲਾ ਏਸ ਤੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪ ਜਹਿ ਮਾਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਭਾਤਾ ਜੇ ਚੈ ਏਦਿਸਿ ਨਰਕਿ ਜਾਏ ਤਾਉ ਨਕਾ ਦਨੁ ਨ
 ਲੇਲਾ ਦੇਦਨ ਨਕਿ ਸੁਗਗਿ ਲੈ ਦੇਖੇ ਹੁਪਿਫੁਲਾ ਅਪਿਨ ਬੁਝੈ ਕੋ ਕਬੁਝਾਏ ਪਾਠੇ ਖਗਸਿ ਮਾਲਾ ਪਾਠੇ
 ਤੂਜਾ ਲੈ ਹੀ ਨਹੀ ਕਿਥੁ ਮਾਸੁ ਉਪੀਨਾ ਤੇਇ ਅਨੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦ ਕਪਾਹ ਤੇਇ ਅਨੁ ਕਿਥੁ ਲੁਗੀਨਾ ਤੇਆ ਅਖੈ
 ਹਉ ਕਹਾਥਿ ਪਿਛਾ ਤੇ ਮੈ ਬਹੁਤ ਬਿਕਾਨਾ ਏਤੇ ਗਛੇ ਚੋਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਰਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਗਾ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾਇ ਕੀਭ ਤੇਗਾ ਮੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਏਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾ
 ਹਿਸਾਇਆ ਏ ਕਿਭਗਵਾਵੈ ਸੁਕਰਿਭਗਮ ਦੇਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਸਦਿ ਸੰਤਰਭ ਵਿਖੇ ਕੇਤੁ
 ਸੁਮੰਦ ਰਿਅ ਪੁਛਕਾਏਆ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਨਲੁ ਅਪਿਦਿਖਾਇਆ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾ
 ਲਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਆਵਾਗ ਉਲਾਖ ਜਾਹੀ ਆਬਾਜਾ ਗੁਜੇ ਨੀ ਰਚਾਇਆ ਏਕੁ ਬਿਰੁਸ
 ਚਸਾਹਲਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੧ ਨਨਕਾਇ ਅਕਰਮਾ ਬਿਰਖੁ ਛਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫਲਾਇਸੁ ਸਭ ਕਾ ਫਲ ਕਰਤ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਖ ਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਨਨਕ ਦੁਨੀ ਮਾਕੀ ਆਵਾਭਿ ਮਾਈ
 ਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਇ ਏਨੀ ਜਲੀਨੁ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਆਇ ਕਨਚਲੀ ਅਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਤੇਇ ਨਿਬੇਰੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ਤੇਰੈ ਬਿਨਿਬੇਰੁ ਤੁਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੈਨਿਕੋਇ ਨਰ
 ਖਸੀ ਜਰੁ ਜਰਵਾਲਾ ਕੀਨਿ ਚਰਿਅ ਨ ਚਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਸੁਬੇਰੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ਅਗਾਨਿਭ ਖੈਭਰਾ ਰੁ
 ਅਨਾਦਿ ਨੁਭ ਖਸੀ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗੁ ਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਬੁ ਕੁਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਯੋਕੁ ਮ: ੩
 ਘਰਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਲਾ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਕਾਰ ਪੁਨਿ ਤਰਖਾ ਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ
 ਲਾਦੀ ਪਲੇ ਅਪਤਾ ਭਤਾ ਖੰਡ ਮੰਡਲੈ ਰਹਾ ਤਰਖੇਰ ਬੀਜੈ ਤਰਸਾ ਚਿਤਖਾਤਿ ਸੁਭਾਤਾ ਸੁਖਮ

ਨਕੈਘਰਿਗੁਰੂਸੁਨਿਹਿਨਿ ਮੰਤ੍ਰਿਯਿਯਿ ਵਲਾਇਆ ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਰੀਐ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ। ਉਲਟਿਕਮਾਨੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇਆ ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਰੈ ਆਦਿਗੁਗਾਦਿਸਮਾਇ। ਸਭਿਸਖੀਆਪੈਚੈ
ਮਿਲੇਗੁਗੁਰੂਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ। ਸਬਦੁਖੇਜਿਇਹੁਪੁਰਾਣੈ ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁ॥੧॥ਮ:੧ ਚਿਯਿਮਿਲਿ
ਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਠਾਨੀ। ਕਾਯਾਬਿਕਲਮਨਗੋਰਨਾਨੀ। ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ।
ਏਕੁਚੀਹੁਮੁਣੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ। ਪੁਰਾਬਖਾਸਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ। ਮਨਤੁਆਨ
ਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ। ਸਗਨਲਕਦੀਬਨਮਸਤਨਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ। ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕ
ਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮ:੫ ਸੋਭੇਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਇਆ। ਪਾਰਬਹੁਪਰ
ਮੇਸਹੁਗੁਰੂਖਿਜਾਲਿਆ। ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਲਿਆ। ਸਾਪੁਸੀਗੋਇਪਾਰੁਭਟੇਨਿਕਾਇਆ।
ਜਿਮਹਿਸਿਮਹਿਚਿਤਾਤੁਸਭਿਰੋਗਮਾਲਿਆ। ਪਰਗਟੁਭਾਇਆਸਿਸਾਗਿਮਿਹਰਛਾਵਾਲਿਆ। ਆਪੇਬਖਾ
ਜਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਲਿਆ। ਨਨਕਲਏਮਲਾਇਖਸਮੈਭਾਲਿਆ॥੩॥ ਸੋਭੇਕੁਮ:੧
ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦਕਲਮਧੰਨੁਪਨੁਭੰਚਾਧੰਨੁਮਸੁ। ਧੰਨੁਯੇਖਾਹੀਨਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਦੁ॥੧॥ਮ:੨
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਯੇਪੁਭਿਤ੍ਰੀ। ਏਕੋਕਰੀਐਨਨਕਾਦੁਜਾਕਰੇਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਅਪਿਬਲਤਬਲਾਈ। ਤੁਧਾਬੰਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਤੇਗੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਤ੍ਰੈਜਾਲਦਾਤੁਪੁਰੀਮਤਿਪਈ। ਤੂਅਲਖਾਮਗੋਚਰਾਮਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ। ਅੰਤਰਿਅ
ਗਿਆਨੁਦਖੁਭਗਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ। ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਯੈਹਿਸੇਨਾਮੁਧੀਆਈ। ਤੂ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮਗੀਮੁਹੈਗਵਿਆਸਭਠਾਈ। ਜਿਤੁਤੁਯਾਇਹਿਜਾਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੇਨਨਕਗੁਲਗਈ॥
੨੮॥੧॥

ਗੁਰਮਲਾਰਥਾਲੀਨਾਮਦੇ ਜੀਕੀ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੇਵੀਯੋਗੋਪਾਲਗਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਾ। ਭਗਤਿਦਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾਠਾਉ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿ
ਗਾਇਸੈਸਗਾਇਚਾਬੈਕੁਠਭਵਨਾਚੈ੩ਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਾਮਾਨਿਪੁਰੀਆਯੋ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਾਛਿਮੀ
ਕੁਆਰੀਚੈਦੁਸੁਰਜੁਦੀਵਰੇਕਉਤਕੁਕਾਯੁਬਪੁਤ੍ਰਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਗਸਿਗੀ। ਸੁਐਸਾਰਜਾਸੀਨਰਹ
ਗੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਯੁਬਹਮਚਤਰਮੁਖੁਠਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸੁਸਿਸਾਰਠਾਚੀਯੋ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਏ

ਸਰਬਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਧਕਾਗਿ ਅਨੁਭਵੀਐ ਪਾਪੁਪੁਨ੍ਜੀਚੈ ਭੰਗੀਆ ਫੁਲਾਏ ਚਿਤ੍ਰ
 ਪਤ੍ਰਯੇਖੀਆ ਪਰਮਗਾਇ ਪਰਲੀਪਤਿ ਹਰਾਸੁ ਮੈਸਾਧਾ ਜਾ ਸਿਰੀਪਾਯੁ ॥ ੨ ॥ ਜਾਚੈ ਘਰਿ ਗਲਗੀ ਪਰਬ
 ਰਿਖੀ ਬਪੁਰੇ ਢਾਂਦੀਆ ਗਵੰਤ ਮਾਛੈ ਸਰਬਸਾਸਤ ਬਹੁਰੁਪੀਆ ਅਨਗੁਆ ਆਖਾ ਜਾ ਮੰਡਲੀਕ
 ਬੋਲ ਬੋਲਾਹਿ ਕਾਛੇ ॥ ਚਉਰਛੁਲ ਜਾਚੈ ਪਵਲਾ ॥ ਚੇਗੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿਯੇ ਭਵਲਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਕੁਜਾਚੈ
 ਭਸਮਤੀ ॥ ਸੁਮੈਸਾਧਾ ਜਾ ਚਿਭਵਲਾ ਪਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚੈ ਘਰਿ ਭੁਗਾਪਾਯੁ ਸਹਸ੍ਰਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਵਾਲਾ ॥
 ਅਠਹਠ ਭਰਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਵੀ ਛਿਨਵੈ ਕੋਰੀ ਮੇਘਮਾਲਾ ਪਾਦੀ ਹਰੀਆ ਨਖਪਸੇਵ ਜਾਚੈ ਸੁਰਸਗੀ ॥ ਸ
 ਪਤਸਮੁਦ ਜਾਚੈ ਘਰਬਲੀ ॥ ਏਤੇਜੀ ਅਜਾਚੈ ਵਰਤਲੀ ॥ ਸੁਮੈਰਾ ਜਾ ਚਿਭਵਲਾ ਪਤੀ ॥ ੪ ॥ ਜਾਚੈ ਘ
 ਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁਪੁ ਪਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੇਜੈ ਸਿਪਬੁਧ ਗਲਗੀ ਪਰਬ ਬਨਵੈਯਾ ॥ ਏ
 ਤੇਜੀ ਅਜਾਚੈ ਹਰਿਘਰੀ ॥ ਸਰਬਥਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰਹਰੀ ॥ ਪਲਵੈਨਾਮਦੇ ਉਤਾਰੀਆ ॥ ਸਗਲਭੁ
 ਗਤ ਜਾਚੈ ਨੀਸਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗ ॥ ਮੇਕਉਤੁਨ ਬਿਸਾਰਿਤੁਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੁਨਾ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮ
 ਈਆ ॥ ਠਹਾਇ ॥ ਆਲਵੰਤੀ ॥ ਇਹੁ ਭੁਮੁਜੈ ਮੁਝੁ ਪਰਸਭਕੀ ਪਾਯਾ ॥ ਸੁਦੁਸੁਦਕਰਿ ਮਾਰਿਉਠਾਇ ਚਿਕਰ
 ਕਰਉ ਬਾਪਬੀਰੁਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁਏਹੁਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨਜਾਨੈ ਕੋਇਯਾ ॥ ਏਪੰਡੀਆ ਮੇਕਉਢੇ
 ਢਕਤਤ ਤੇਗੀ ਪੈਜਾ ਪਿਛੁਓਗੇਇਯਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂਜੁ ਚਈਆ ਲੁਕਿਪਾਯੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਅਤਿਭੁਜਾਭਉ
 ਚਿਅਪਾਠਯਾ ॥ ਫੇਰਿਦੀਆ ਦੇਹੁਗਾਨਾ ਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਗਯਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਲਾਰਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ ॥ ਨਾਗਰਜਨਾ ਮੇਰੀਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤਚੀਮਾਠੀ ॥ ਰਿਦੈਰਾਮਗੋ
 ਬਿੰਦੁਗੁਨਸਾਗੀ ॥ ਠਹਾਇ ॥ ਸੁਰਸਗੀ ਸਲਾਯੁਕਿਤ ਬਾਰੁਨੀਰੇਸਿਤ ਜਨਕਰਤਰਹੀਪਾਨੀ ॥ ਸੁਗਾਅਪਵਿਤ੍ਰਤ
 ਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਗੀ ਮਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀ ॥ ਮੈਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਕਰ
 ਤਬੀਚਾਗੀ ॥ ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਮੈਤਿਹਉਪੇਰਪੁਜੀਮੈਕਰਿਨਾਸਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬੀ
 ਢਲਾਢੇਰੇਢੇਤਾਨਿਤਹਿਥਾਨਾਗੀਆਸਪਾਸਾ ॥ ਅਥਾਥਿਪਪਰਧਾਨਤਿ ॥ ਹਿਕਰਹਿਰੈਢਉਤਿਤੇਰੇਨਾ
 ਮਸਰਣਾਇਗਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗ ॥ ਹਰਿਜਪਤਤੇਉਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿ
 ਤਾਸਸਮਤਾਯਿਨਹੀਅਨਕਉ ॥ ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਚਿਆਨਰੇਅਨਭਰਪੁਰਿਸੋਉ ॥ ਠਹ
 ਈ ॥ ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਯੇਖੀਮੈਅਵਰਨਹੀਪੇਖੀਮੈਤਾਸਕੀਜਾਤਿਅਛੋਪਛੀਪਾ ॥ ਬਿਆਸਮਹਿਯੇਖੀਮੈਸ
 ਨਕਮਹਿਯੇਖੀਮੈਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਗੀਦਿਕੁਲਾਗਉਰੇਬਪੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿ

ਸੇਖਾਸੀਦਪੀਗਾਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੁਤਾਮੈਸੀਸਗਤਿਤੁਰੇਲੋਕਪਰਸਿਪਕਥੀਗਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੇਕੁਟਿਥਕੇਦੇ
 ਦਸਭਏਰਦੇਵਤਠਿਗਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਗੀਆਸਪਾਸਾ॥ ਅਚਾਰਸਹਿਤਾਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਤੁਰਉਤਿਤਿਨਤੈ
 ਗਵਿਦਾਸਦਾਸਦਾਸਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਮਲਾਗਾ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੇਪਾਨਨਾਭੁਕਵਨਭਗਤਿਤੋਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਪਈਪਰਮਗਤੋਠਾਉ॥ ਮੈਲੋਕਪਰੇਕਹਾਯਉਧੋਵਉ॥ ਅਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਯਹੁਸੋਵਉ॥ ੧॥ ਜੇਈਜੇਈ
 ਜੇਠਿਸੇਈਸੇਈਠਾਟਿਓ॥ ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਰਿਗਈਠਾਟਿਓ॥ ੨॥ ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਭਾਇਚਿਜਥਲੇਖੇ॥
 ਜੇਈਜੇਈਕੀਨੇਸੇਈਸੇਈਦੇਖਿਓ॥ ੩॥ ੩॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲ
 ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ੪ ਘੜ੍ਹ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ ਹਉਚਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਸਾਧਜਨਾਕਉਮਿਲਿਸਿਗਤਿਪਾਰਿਉਤ
 ਰਿਆਠਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਛਾਪਨੀਰਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ ਸਤੁਸਤੁਸਾਧਜਨਹਰਿਪੁਛੁਜਾ
 ਨਿਆਮਿਲਿਸਾਪੁਪਤਿਤਉਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਨੁਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਪੁਵਸਗਾਇਕਰਿਆ॥
 ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਚਿਬਧਕਿਹਸਿਮੀਨਾਵਸਗਾਤਿਖਰਿਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੀਤਭਲਨੀਕੋਮਿਲਿਸੇ
 ਤਜਨਾਮੁਲਹੀਆ॥ ਹਉਮੈਦਰਤੁਗਾਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰੁਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਅਸਤਕਿਲਿਲ
 ਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਕੁਰਿਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਚਰਨਉਠਪਰਿਆ॥ ਸਭੁਦਲਦੁਖਭੰਜਪੁਛਪਾਇਆਜਨਨਸ
 ਕਨਾਮਿਉਪਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਸੈਤਜਨਾਪਗਰੇਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੇ
 ਗਤਿਮਨੁਕੋਗਹਰਿਗੋਭੇਨਾ॥ ਠਾਉ॥ ਹਮਅਚੇਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚੇਤਚਿ
 ਤੇਨਾ॥ ਪਉਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਚਿਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲਹਿਮਨਪੀ
 ਭਮਕਦਿਦੇਵਉਹੀਅਗਤੇਨਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪੁਵੇਨਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇਜਨ
 ਉਤਮਜਾਗਕੀਅਹਿਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾ॥ ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਥਰਨਿਨਸਾਕਉਚਿਉਉਤਮਹਰਿਹ

ਭਿਕੇਨ॥੩॥ ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਵਡੇਪੁਭਸੁਆਮੀਅਵਲਾਜਾਰੇਸਿਦੇਨ॥ ਜਨਨਕਕਉਦਇਅਪਭਧਾਰਹੁਲਾ
 ਦਿਵਾਖਹੁਹਰਿਹਰਿਲੇਨ॥੪॥੩॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾਰ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਨੀਵਿਚੇਗਿਰਉਦਾਸਾ॥ ਠਾਉ॥ ਅਮਹਰਿਹਰਦੈਜਪਿਚਿਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਪਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾ॥
 ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿ॥ ਆਉਦਮਭਈਅਯਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ ਅਮਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲ
 ਗਈ॥ ਜੇਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗਾਸਾ॥ ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਈਖਿਨਾਮੰਤਰਿਤੂਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਠਾਸਾ॥੨॥
 ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਪੁਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪੁਭਤਾਸਾ॥ ਅਵਗਨੀਅਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਸਤਸੀਗਾਤਿਮ
 ਲਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ ਜੇਈਸਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਉਚਰਮਨੀਚਾਬਿਖਿਆਸਾ॥ ਅਰੇਅਵਗੁਰਸੀ
 ਠਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪੁਭਪਾਸਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾਰ ਮੇਰੈਮਨਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿਚਿਗੁਰ
 ਵਾਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਦੁਗਮਤਿਦੂਜਾਭਉਗਾਈਚਿਸਭਛਾਕਾ॥ ਰਹਉ॥ ਨਨਕੁਪਰੰਗਹਰਿ
 ਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਗਮੁਗਵਿਚਿਗੁਪਯਾਕਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਕਾ॥੧॥ ਸਿਤ
 ਜਨਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੇਭਾਜਨਉਰਿਧਾਰਿਚਿਹਰਿਗਸਿਕਰਸਾਕਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਉ
 ਦੇਖਿਬਛਰਾਕਾ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਕਾ॥ ਤਿਨਹਰਿਹਰਦੈਬਾਸੁਥਸਾ
 ਨੀਛੂਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪੁਭਕੀਏਹਰੇਗੰਧਿਲੇਹੁਆਪਨਾਅਪਨਕਾ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਕੇਸਖਹਰਿਭਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਰਸਿਸਾਕਾ॥੪॥੪॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾਰ ਮੇਰੈਮਨਹਰਿਹਰਿ
 ਗਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗਵਿਵੇਗੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਲੀਚਿਗੁਰੂਜੀਤਿ॥ ਰਹਉ॥
 ਮਿਥਿਆਭਗਿਮਭਗੀਮਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤਕਲਤਮੋਹਪੀਤਿ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿ
 ਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥੧॥ ਅਮਰੇਪਨਪੀਤਮਜਨਉਤਮਜਨਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥
 ਪਰਚੈਗਮੁਗਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਅਸਥਿਰੁਗਮੁਗਵਿਆਠੀਗੀਪੀਤਿ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੀਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨ
 ਮਿਲਿਆਮਨੁਗੰਗੀਗੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਲੈਨਉਤਰੈਕਬਹੁਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮੇਲੇਹਰਿਪੀਤਿ॥੩॥ ਅਮਬ
 ਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਿਕਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਿਮੁਖਿਅਉਖਪੁਜਨਨਕਕਧਤਿਤ
 ਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾਰ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਥਾ॥ ਯੁਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਾ
 ਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲੀਏਦੇਹਥਾ॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਗਾਖਿਲੇਹੁਅਪਾਧੀਪਥਾ॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੇਹਤਰੇਸੀਗੀਸਾਥਾ॥੧॥ ਤੁਮਵਕ੍ਰਪੁਰਖਬੰਦਾਅਗਮਅਗੋਚ

ਰਹਾ ਭੁਫਿਰੇ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਗਏ ॥ ਤੂੰ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਅਪਿਜਗੀਨਾਥ ॥ ੨॥ ਅਦਿਸਤੁ
ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਅਕ
ਬਕ ਬਕਾਥਾ ॥ ੩॥ ਹਮਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਦੀਸ ਗੁਰੁ ਸਟੀਕ ਮਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੀਨਾਥ ॥ ਜਨਨ ਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਨਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਵਹੁ ਜਨਸਾਥਾ ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਪੜਤਾਲਾ ਪੁਰੁ ਮਨ ਜਾਪੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥
ਹਿਰਤ ਨਜਵੇ ਹਰਾਯਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਅ ਕੋਈ ਬਿਚਾਰੀ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੀਅ ਕਥਕਥਾ ਤੂਤ ਤੂਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪਨਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਮੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚਰਿਜੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗਮਨ
ਮਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤਿ ਨਿਲੀ ਚਿਹੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ
ਬਲੇ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਕਿਰਪੀਸਾ ॥ ਘ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤੁਮਰੇ
ਜਨ ਗਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇਉ ਤਮਾਤਿ ਨਕ ਉਹਉ ਪੁਮਿ ਪੁਮੇ ਪੁਮਿ ਪੁਮਿ ਜੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮਰੇ ਡਫ ਡੇਢ ਡੇਢ ਡੇਢ ਉਚੈ ਸੋ ਕਰਹਿ
ਜਿ ਤੁਭਾਵੀਸਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰੁਪੈਰੁ ਪਰੁਪੈਰੁ ਪੈਰੁ ਗੁਰੁ ਸਾਬੀਸਾ ॥ ੩॥ ੨॥ ੮॥
ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਭਜੁ ਗੋਮਨੀ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰੇਖ ਵਡਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਗਮਾ ਬਡੋ ਹੋਰੇ ਗਮ
ਥਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਗੀਹਿ ਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹੋਰੇ ਤੁਜਾ ਸੁਤਿ ਤੁਘਰਿ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧॥
ਸਤੁ ਸਿਸਟਿ ਪਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ॥ ਸਤੁ ਤੂਤੁ ਤੂਤੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨਨ ਨਕੇ ਸਰਲਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੦॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿ
ਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਹਿ ਗਾਟਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਟਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਖਟਕਰ ਮਾਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬ
ਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਜੇਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟਾ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖਨ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਬਹਮ ਜੇਗੁਰ
ਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤ ਜਨ ਮੋਲਿ ਮੋਲਿ ਕਪਾਟਾ ॥ ੧॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿਅ
ਗਾਹੁ ਤੁਭਰਿ ਪੁਰਿ ਜਲਾਥ ਲੇਹਿ ਗਇ ਕਾਇ ਕੋਇ ਕਾਇ ਕੋਇ ਰਿਥਾਟਾ ॥ ਤੁਜਾ ਲਹਿ ਸਭਾ ਬਿਪਿਤੁ ਭਰਿ ਅਪੇਜ
ਨਨ ਨਕ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟਾ ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੦॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ

ਜਪਿ ਮਨਗੋ ਬਿਦਮਾਧੋ ॥ ਠਹਿਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰਾਧੋ ॥ ਪੁਰਿ ਹੋਰੇ ਭਿਖੇ ਭਿਖਾਧੋ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁਆਇਆ ਸੀਚ ਬਹੁ ਚੋਰੇ ਬਿਕਾਗ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਰਿ ਭਜੁ ਸਿਤ ਸਿਤ ਸਿਗਤੀ ॥ ਭਿਖਾ ਚਿਹੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਸੋਧੋ ॥ ਜਿਉਂ ਪਾਸ ਮਨੁ ਰਭੁ ਏਕੰ ਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿ ਤਨ ਮਿਲਿ ਸਿਗਤੀ ॥ ਸੁਪੌਰੇ ਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਪੌਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਜਿਉਂ ਕਾਸਟ ਸੀ ਗਿਏ ਹਾਥੁ ਤਰਤਾਰਿ ਉਪਾਧੀ ਸਿਗਤ ਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਿਗਤੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰਸਾ
 ਧੋ ॥ ਜਾਨਿ ਬਰਨ ਚਰਿਅਸੁ ਮਰੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਗੁਰਨ ਕੇ ਸੋ ਅਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਹਿ ਜਸੁ ਗਵਤੁ ਭਗਵਨਾ ॥ ਜਸੁ ਗਵਤੁ ਪਾਪ ਲਹਨਾ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾ
 ਨਾ ॥ ਰਹਿ ਹੋਰੇ ਕਿਪਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਪਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤ ਤੇ ਸਾਹੁ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਜਪਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
 ਨਾਮੁ ਲਿਖਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਚਿਰਦੈ ਤੁਸੁ ਅਮੀ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਵਹਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤੁ ਰਹਿ ਜਨਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਆਲਾਇ ਹੋਰ
 ਮਲਾਇ ਹੋਰੇ ਜਨ ਨ ਕੇਰਹਿ ਤੁਤੁ ਤੁਤੁ ਭਗਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ^{੧੪ ਜਿਉਂ ਗੁਰ ਪਾਸ ਦੇ} ਗੁਰੁ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ
 ਗਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਧਿ ਦਰਸੁਖ ਦਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟ ਤੇਰੇ ॥ ਇਸ ਗਲ ਸਿਧਿ
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਰਿਸਾਧੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀਤਿ ਲੁਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਗਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਹਿ ਗੁਰੁ ਸਨ ਚਾਖੈ ॥ ੩ ॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਿਕੀ ਮਇਆ ॥ ਲਗਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖਿ ਜਲ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਗਉਤੁ ਭੁਝਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਹਿ ਜਪਨੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਚਿਰਦੈ ਬਸਿ ਚਿਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੇ ਦਸੁ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਕੋ ਚਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁ
 ਰ ਬਚਨਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਰਲਾ ਸੇਈ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਤੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਤ ਕੈ ਬ
 ਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਕਹਿ ਜੁਗਮ ਹਿਪਾਇਆ ਜੇਨਿ ਨਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਗਾਉ
 ਮੇਰੀ ਸਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੀਤਨ ॥ ਉਹ ਚਰਨ ਗੋਬੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾ
 ਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਵਉ ॥ ਰਾਇ ਪ੍ਰਿਥਾਧੁ ਤਰਿ ਰਹਿ ਪਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾ
 ਧ ਸਿਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰੇਧਾ ॥ ੨ ॥ ਰਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁ ਰੇਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
 ॥ ੩ ॥ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਬਭੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਤ ਉਛੁਟੇ ਜੀ ਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਐਸੀਆ ਗੁਰੋ ਬਿਦਤੇ ॥ ਟਲਾ ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਉ ਸਾਹੁ ਕਾਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਜਾ ਚਰਨ

ਚੁਪਦੇ ॥
 ਉ

॥੩॥

ਠਾਕੁਰਸਰਨਾਸੋਈਕੁਸਲੁਜੁਪਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਕਉਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਾਈਅਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗੀਅਨਚਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਰੇਗਾ॥ਜਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਪੈਗਾ॥੩॥ਸਾਧਸੀਗੀ
ਗਗਿਪਭੁਮਿਆਈਆ॥ਕਹਨਾਨਕਤਿਨਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਭਗਤਿਭਗਤਨਤੁ
ਬਨਿਆਈ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਠਕੁਰਸਿਉਆਪਨਾਈਏਮਿਲਾਈ॥ਰਹਉ॥ਗਵਨਹਰੀਗਾਵੈਗੀਤ॥
ਤੇਉਧੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤਿ॥੧॥ਪੇਖੇਬਿਜਨਪਰੇਸਨਾਗੈ॥ਜੇਤਭੇਜਨੁਕੀਨੇਤੇਵਿਪਤਾਗੈ॥੨॥ਅਨਿਕਸੁੰ
ਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਗੈ॥ਜੇਸੇਸਤੈਸੇਦਿਸਟਾਗੈ॥੩॥ਕਹਨਕਹਵਨਸਗਲਜੰਜਗਾਨਸਕਦਾਸਸਦੁਕਰਦੀਸ
ਗਾ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਤੇਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਤਤਉਮਾਰਿਚਿ॥ਰਹਉ॥ਮਨਹਿਪਗਾਸੁਪੇਖਿਪੁਚਕੀ
ਸੋਭਾਜਤਕਤਪੇਖਉਮਾਰਿਚਿ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਉਚਾਗਹਿਰੀਭੀਗਅਥਾਰਿਚਿ॥੨॥ਚਿਤਿਪੋਚਿ
ਮਾਰਿਚਿਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਰਿਚਿ॥੩॥ਗੁਰੂਸੁਾਦਿਗਵੈਗੁਲਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਪਿਸਮਾਰਿ
ਚਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਨਾਈਚਿ॥ਰਹਉ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤੋਤਪੁ
ਨੀਤਹਰਿਹਰਿਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਚਿ॥੧॥ਕਾਟੋਰੇਗਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਕਾਇਚਿ॥੨॥ਅ
ਸਾਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਨਾਬਹੁਕਿਕਤਹੁਪਾਇਚਿ॥੩॥ਸਿਤਪਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਯੋਗਾਨਾਨਕਾਪਿਤ
ਨਾਈਚਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਸਠਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਈ॥ਜਕਤੇਸਾਧਸੀਗਾਤਿਯੋ
ਰਿਪਾਈ॥ਰਹਉ॥ਨਕੋਬੈਗੀਨਤੀਬਿਗਾਨਾਸਗਲਸੀਰੀਰਮਕਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੇਪੁਰੀਤੇਸੋਭਲ
ਮਾਰਿਚਿਏਹਸੁਮਾਤਿਸਾਧੁਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਾਰਿਹਵਿਗਹਿਆਪੁਭਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੪॥
ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾ॥ਮਨੁਮਹਤਤਮਾਰੈਉਪਰਤੁਮਗੀਓਟਤੁਮਗੀਸਰਨਾ
ਰਹਉ॥ਤੁਮਗੀਆਸਭਰੇਸਾਤੁਮਰਤੁਮਰਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੇਬਲਤੁਮਸੀਗਿਸੁਰੇਲੇਜੇਜੇਕਹਹੁਸੇਈ
ਜੇਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਗੀਦਇਆਮਾਈਆਸੁਖੁਪਾਵਉਰੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਰਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਪਾਇਚਿਸਿਰੁਡਾਰਿਚਿਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੩॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਸਾਧਸਗਨਿਚਰਨਾਚਿਤੁਲਾ
ਨਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਥਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾਮੰਤੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਹਉ॥ਨਹਵਿਪਤਾਨੇਰਾਜੇਜੇ
ਬਨਿਪਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਠਿਰਿਪਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਰੈਸੀਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਈਆ॥
੧॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਕੀਨਿਆਈਕੁੰਮੋਰਿਬਿਅਪਿਚਿਆਈਆ॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਮਜੇਵੁਰੀਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜੇ
ਸਮਾਇਆ॥੨॥੧॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਈ॥ਸਿਤਲਾਸੁਖਸਾਂਤਿਪੁਰਤਿਸਿ

ਅਗਿਸਿਮਗਿਨਿਤਧਿਆਇ। ਰਹਾਉ। ਸਗਲਾਅਸਰੋਤਪੁਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਜਾਈ॥੧॥ ਪੁਨਦੁਖਅ
ਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਪੁਸ਼ੀਗਿਸਮਾਈ॥ ਤਪਸਿਤਪਸਿਦੇਨਨਕਥਾਹੁਕਿਕਾਲੁਨਖਾਈ॥੨॥੧੧॥

ਕਨਕਮਹਾਪਘਰੁ੩ ਕਬੀਐਸਿਤਸੀਗਿਪੁਰਾਗਿਆਨੁ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮ

ਰਤਪਈਐਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤਜਾਤਰੇਸਮਨਸੇਸਿਮਰਤਸਾਪੁਸ਼ੀਗਿ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਰੋਹਿਖਿਨਤੀ

ਤਰਿਪਰਬਹਾਕੈਗੋਗਿ॥੧॥ ਜੋਜੋਕਥੈਪੁਨੈਰੋਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਖਾਤਿਨਸਾ॥ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪਵੈਨਨ

ਕਪੁਰਨੋਵੈਅਸਾ॥੧॥੧੨॥ ਕਨਕਮ:੫ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾ॥ ਸਿਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ

ਰਹਾਉ॥ ਸੋਤਰੇਨੁਪੈਤਮਜਨੁਕੋਗੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਯਾਥਿਖਰੇਗੋ॥੧॥ ਸਿਤਜਨਕੀਉਚੀਥਾਨੀ॥ ਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਿ ਤਰੇਨਕਪਨੀ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਨਕਮ:੫ ਸਾਪੁਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਈ॥ ਮਨਤਨੁਪੁਰੁ

ਪ੍ਰਾਨਪੁਰਕੇਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਉਤਕਰਾਉਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਯਾਈ॥੧॥ ਮਹਾ

ਪਵਿਤ੍ਰਸਿਤਾਸਨੁਮਿਲਿਸਿਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਈ॥੨॥ ਸਗਲਾਤਿਆਗਿਸਗਨਿਆਈਓਨਕਯੇਨੁ

ਮਿਯਾਈ॥੩॥੩॥੧੪॥ ਕਨਕਮ:੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਾਪੁਰੁਅਪਨਾਇਕਾਂਤਾ

ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਾਸੁਖਸਹਜਪੁਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਹੀਠੀਤਿ॥੧॥ ਸਿਮਰਤਾਇਕਥਾਰਹਰਿਹਰਿਮਾਟੈਕੋਟਿ

ਕਸਮਲਜਾਤਿ॥੨॥ ਗੁਨਗਮੀਤਦੁਖਨਸਹਿਰਿਦਭਾਈਮੰਤਸਾਂਤਿ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀਉਗਨਾ

ਨਨਕਹਰਿਰੋਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਸਾਜਨਸਿਤਾਅਉਮੈਗੋਰਹਾਉ॥ ਆ

ਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਗੋ॥੧॥ ਸਿਤਚਰਨਪਰਉਮਥੈਚਾਂਦਨਾਗਿਹਿਹੋਇਅ

ਪੈਗੋ॥੨॥ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਯਾਬਿਗਸੋਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੈਗੋ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਕ੍ਰਿਪਤੇਸਿਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾ

ਰਿਨਨਕਉਰਥੈਗੋ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਨਕਮ:੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਗੋ॥ ਮੋਹਮਾਨਧੋਰਭਰਮ

ਰਖਿਯੀਜੈਕਾਟਿਥੈਗੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੂਡਤਸੀਸਾਰਸਾਗਗਾਉਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਗੋ॥੧॥ ਸਿਤ

ਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਗੋ॥ ਪੁਰਨੋਰਭਰਪੁਭੁਮੈਗੋ॥੨॥ ਦੀਨਦਰਦਨੀਵਾਰਿਤਾਰਨਾ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤ

ਉਧਾਰਨਾ॥੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਚੀ॥ ਸੁਖੀਨਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇਚੀ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਕਨਕਮ:੫ ਧਨਿਉਹਪੀਤਿਚਰਨਸੀਗਿਯਾਗੀ॥ ਕੋਟਿਜਾਪਤਪਸੁਖਪਾਏਆਈਮਿਲੇਪੁਰਨਬ

ਡੁਭਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇ

ਪੁਭੁਸਿਮਰਤਾਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੇਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ ਤੁਅਥਾਹੁਅਤਿਥਰੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੁ

ਰਸਤਾ ਗੀ॥ ਨਨਕਾ ਜਾ ਚਿਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ॥ ਮਸਤਕ ਆਨਿ ਪਰਿ ਚਿਕੁ ਪਾਗੀ॥ ੨॥੧॥ ੨੮॥
 ਕਾਜਾਮ:੫ ਕਾਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਸੀ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਰਿਸੁ ਅਸੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਸਰ
 ਨਿਜੇ ਗੁਰੁ ਰਾਖਹਿ ਅਪੁਨੀ ਕਲਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਾਪਤਾ ਪਨੇ ਮਸੁ ਚੇ ਸੇ ਜਾਮਨ ਹੀ॥ ਇਨ ਬਿਪੇ ਛੁਟ ਕਾਗ॥ ਗਰਤ ਘੇ
 ਰਾਸੀ ਪਤੇ ਕਾ ਛਹੁ ਪੁਤ ਨ ਕਰ ਦਹਿ ਨਿਹਾਗੀ॥ ੨॥੮॥ ੨੯॥ ਕਾਜਾਮ:੫ ੫੨੪
 ਨਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨ ਮਸਕੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਜਾਈ॥ ਐਸੀ ਪੁਕਤ ਮੋਹਿ ਤਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨ
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀ॥ ਐਸੀ ਤੁਨੀ ਕਛੁ ਪੈ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ॥ ਐਸੇ ਬੀਚੈ॥ ੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿ
 ਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਚਈ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਡੰਗੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਸਿ ਤਰਸੁ ਆਈ॥ ਜੇਉ ਚਾਖਿ ਗੁਗਾ ਮੁਸਕੈ॥
 ੨॥੧॥ ੨੦॥ ਕਾਜਾਮ:੫ ਨਜਾਨੀ ਸਿਤਨ ਪੁਭ ਬਿਨੁ ਅਨ॥ ਉਚਨੀ ਚਸਤ ਪੇਖਿ ਸਮੇਨੇ ਮੁ
 ਖਿ ਬਕੈ ਮਸਿ ਮਨ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ ਹਰੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੈ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪਨ॥ ਮਨਹਿ ਪਗਾ ਸੁਭ ਇਚਿ ਕ੍ਰਿਮੁ ਨਾਸਿ
 ਚਿੰਤੁ ਦੀ ਚਿਹੁਰ ਕਾਨ॥ ੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕੁਤਰ ਕੁਤਰ ਲੈ॥ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗੀਨ॥ ਅਥ ਪਹਰਨ ਸਕ ਜਸੁ ਗਾ
 ਵੈ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ॥ ੨॥੨॥ ੨੧॥ ਕਾਜਾਮ:੫ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਤੈ॥ ਐਸੇ ਜਨੁ ਬਿ
 ਹਲੈ॥ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ॥ ਰੋਏ ਕੋਏ ਕੀਤੇ ਤੈ॥ ਬੁਠਾਨ ਹੀ
 ਸਭੁ ਬੁਠਾ ਹੀ॥ ਰੋਹਾਨ ਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ॥ ੧॥ ਜੇਹੁ ਨਾ ਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ॥ ਰੋਛੇ ਡਿਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕ
 ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ॥ ਕਤ ਅਵੈ ਕਤ ਮਤੈ॥ ੨॥੩॥ ੨੨॥ ਕਾਜਾਮ:੫ ਹੀਏ ਕੋਪੀ ਬਮੁ ਬਿਸਰਿ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਤਨ ਮਲ ਗਲ ਤਭੁ ਏਤਿ ਹਸਿ ਗੋਮੇ ਹਨੀ ਮੇਰਿ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਤਿ ਕਹਉ ਬਿਸਾ
 ਤਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਉ ਤੇਉ ਗੇਹੇ ਹੇ ਅਟਕਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀਏ ਕੈ ਜਾਲੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਗੀਠਿ ਨ ਹੀ ਛੋਰਾਇ॥ ੧॥
 ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਨ ਕਦਾ ਸੁਆਇ॥ ਚਿੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਕਾਟੇ ਅਗੀ ਅਨਭਗ ਮੇਰੇ ਮਾਇ॥ ਆਲੀ ਚਕੀਰ
 ਲਗਾਈ॥ ੨॥੪॥ ੨੩॥ ਕਾਜਾਮ:੫ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ॥ ਨਾਮੇ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਪਨ ਅਪਾਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੇ ਗੀ ਅਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਕਾਰ ਜਾਸਵਾਰੈ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੇ ਸੇਭ ਨਾਮੁ ਬਚਾਈ॥ ਬਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਰੈ॥ ੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲਾ ਅਮੋਲਾ ਭਉ ਚਿਪਰਾ
 ਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਪੁਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀ॥ ਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ॥ ੨॥੫॥ ੨੪॥
 ਕਾਜਾਮ:੫ ਸਜਨ ਮੀਰ ਸੁਆਮੀ ਨੈਗੇ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭੁ ਨ ਕੈਸੇ ਗੋਬਰੈ॥ ਕਾਜ ਬੁਝੈ ਕਹਣੇ ਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੇਤੇ ਲਪਟਾਇ॥ ਚਿਕੁ ਨ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਕਛੁ ਤੈ॥ ਅਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭੁ ਪਰਗਟਈ॥ ਹਮੇਰਿ ਚਿਕੁ

ਰਮਾਮੈਧੋਗੇ॥ ੧॥ ਅਟਕਿਓਤੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਆਦੇਵਨਹੁਦਤਾਗਥਿਸੋਗੇ॥ ਕਹੁਨਕਏਕੈਭੋਰੇ
 ਸਉਚੈਪਨਕਾਟਨਹੁਗੁਰਮੈਗੇ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੫॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਥਿਖੈਦਲਸਿਤਨਿਤਮੈਰੋਗਾਹਿਓ॥
 ਤੁਮਗੋਟੇਕਭੋਰੇਸਠਾਕੁਰਸਗਨਿਤੁਮਰੀਆਹਿਓ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਧਪਛਤਦਰਸਨੁਭੋਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥
 ਭਉਚਿਪਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਅਠਾਸਗਜੇਸਮਾਪਿਸਮਾਹਿਓ॥ ੧॥ ਕਉਨੁਕਰੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥ
 ਅਥਾਹਿਓ॥ ਕ੍ਰਿਪਨਿਪਨਰੋਗੁਪਰਸਨਾਮੁਨਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਬੁਝਤਪੁਨੀਹਰਿਜਪਿਪੀਰੋ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਭਗੁਦੁਖਪੀਰੋ॥ ਠਾਉ॥ ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ ਜਤਕਤਪੇ
 ਖਉਤੁਮਗੋਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੨੭॥
 ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨੁਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਧਜਨਾਮਿਉਹਰਿਜਗਾਈਐ॥ ਠਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪੁਰਹਿਦੈਬਸੋਗੇ॥ ਚਰਨਸਿਤਨਕੇਮਾਥਮੈਗੇ॥ ੧॥ ਪਰਚਕਉਸਿਮਰਹਮਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਕਹਾਰੇਜਸੁਸੁਨਾ
 ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਮੋਹਮਨਪੀਤਿਚਰਨਪਭਪਰਸਨਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਕਿਪਤਨੀ
 ਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪਭਦਰਸਨਾ॥ ਠਾਉ॥ ਕਰਨਨਿਪੁਰਿਗਹਿਓਜਸੁਪੀਤਮਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਮਲਾ
 ਰਸਨਾ॥ ਪਾਵਨਧਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸਿਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਨੁ॥ ੧॥ ਜਗਨਿਗਹੀਪੁਰਨਾਅਥਿਨਾਸੀਅਨਉਪਾ
 ਵਥਕਿਤਨਹੀਕਰਸਨਾ॥ ਕਹੁਗਹਿਲੀਏਨਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਗਰਨਹੀਮਰਸਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੯॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਸੀਦੁਅਨਿਕਬਗੀਆ॥ ਠਾਉ॥ ਅਰਿਮਤਅਨਰਤਕਮਿਤਹਿਤ
 ਪੀਤਮਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਗੀਆ॥ ੧॥ ਅਨਿਤਾਬਿਉਰਠਅਚਾਗਥਿਧਿਹੀਨਤਮਮਦਮਤਕੋਪਜਗੀਆ॥
 ਕਹੁਲਾਕ੍ਰਿਪਾਯੋਗੁਪਾਲਦੀਨਬੰਪੁਨਨਕਉਪਰੁਸਗਨਿਪਗੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੦॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਜੀਅਪਨਮਨਦਾਤਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤੇਹੀਹਨੀ॥ ਠਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗੀਅਨਲਾਗਹਿਮੀਮ੍ਰਿਤੇਡਾਰਿਭੂਮਿ
 ਪਾਗਹੀ॥ ਬਿਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਤਮੂਢੇਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਪਿਲੋਭਿਬੀਆਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨੀ॥
 ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਸਗਨਿਆਇਓਉਪੁਨਨਕਜਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਅਵਿਲੋਕਉਗਮਕੇਮੁਖਾਗਬੰਦਾ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਾਚੰਦਾ॥ ਠਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਹਿ
 ਦੈਧਾਰਿਉਤਰਿਅਦੁਖਮੰਦਾ॥ ੧॥ ਗਾਜਪਨੁਪਰਵਾਰੁਮੈਰੋਸਰਬਸੋਗੋਬੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਨਕ
 ਠਿਰਿਨਮਰਿਦਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੨॥ ੩੨॥ ਠਾਉ॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਘਰੁਪ ਪੁਤ੍ਰਪੁਜੋਨਾਮੁਅਗਾਧੀ॥ ਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਪਵਨੁਮਹੁਅਗਾਧੀ॥ ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਰੋਕਿਰਪਾਧੀ॥ ਠਾਉ॥ ਅਨਿਕਪੁਜਾਮੈਥਹੁ

ਕਿਧਿਖੇਜੀਸਾਪੁਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਸਿ। ਆਟੀਕੀਏਹੁਤਰੀਜੇਗੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਸਿ। ਪੁਭਥਾਪਕਰਿਜਿ ੫੫ C
 ਸੁਮਾਗਰਿਪਵਹੁਸੇਤੁਪੁਜੈਤਮਿਲਾਸਿ॥ ੧॥ ਅਵਰਚਿਟਮੈਕੋਇਨਸੁਏਇਕਰਿਕੀਚਿਟਮੈਆਸਾਕਿਆਦੀਨੁ
 ਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਤਿਸਭਘਟਿਪੁਭੂਨਿਵਾਸਾ। ਪੁਭਚਰਨਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਾ। ਜਨਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤੁਰੇਤਮ
 ਹਰਿਉਬਲਿਥਾਇਸਦਥਾਇਜਾਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਜਗਤਉਪਾਨਨਮਪਿ
 ਅਤੇਗੈ। ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਕੋਰੈ॥ ਹਰਿਠੰਗਰਿਗਰਿਗਅਨੁਪੈਗੈ॥ ਕਾਰੇਗੇਅਨਮੋਹਿਮਗਨੇਗੈ॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਪਦ
 ਰੇਗੈ॥ ਸੋਪਵੈਜਿਸੁਭਿਖਤੁਲਿਯੇਗੈ॥ ਠਹਾਉ॥ ਸੇਵਉਸਾਪਸਿਤਚਰਨੇਗੈ॥ ਥਾਛਹੁਰਿਪਵਿਤਕਰੇਗੈ॥ ਅਰਸਿ
 ਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੇਗੈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੈਗੈ॥ ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੇਗੈ॥ ਪੁਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮੈ
 ਤਿਪੁਕਰੇਗੈ॥ ੧॥ ਅਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰਕੋਰੈ॥ ਸਗਲਾਤਿਆਗਹੁਤਉਦੁਜੈਗੈ॥ ਕਵਨਕਹਾਹਉਗੁਨਪਿਆਮਤੇਗੈ॥
 ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਦੁਲੈਗੈ॥ ਦਰਸਨੀਪਾਸਥਹੁਤਮਨਿਮੈਗੈ॥ ਮਿਲੁਨਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੋਰੈ॥ ੨॥ ੧॥
 ੩੪॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥ ਠਹਾਉ॥ ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੁਰਤਿਉਮਾਰਿ
 ਤਉਤਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਦੀਨਲੀਨੀਪਾਸਮੀਨਸਿਤਨਹਰਿਸਿਤਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਤਨਾਕੀਰੇਨਾ॥ ਹਉਅਗਪਦੇਨਾ॥ ਪੁਭ
 ਏਰੇਕਿਰਪੇਨਾ॥ ਮਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਰਿਚਿਤਉਨਕਕੀਉਭੇਦਨਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੫॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫
 ਰਗਰਿਗਰਿਗਨਕੇਰੇਗਾ॥ ਕੀਟਾਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸਿਗਾ॥ ਠਹਾਉ॥ ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਖਸਤਿਤਗੈਗਾ॥ ਜਲੁਹੇਵ
 ਤਭੁਖਅਤੁਨੇਗਾ॥ ਪੁਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੇਗਾ॥ ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੇਗਾ॥ ਦਰਸਹੁਭੇਦੋਬਿਨੁਸਤਸਿਗਾ॥
 ੧॥ ਹਰਿਨਿਗਹਿਅਤਿਰਹਤਾਬਿਟਗਾ॥ ਹਉਰੇਗੁਬੀਅਪੈਦਕੈਨਤੰਗਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਰਿਸਨਜਰੇਗਾ॥ ਸੋਮੁਕ
 ਤੁਨਨਕਾਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਚੰਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੬॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤਿਖਬੁਝਿਗਈਗਈ
 ਮਿਲਿਸਾਪਜਨਾ॥ ਪੰਚਭਾਗੋਚਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋ॥ ਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀ॥ ਦਰਸਪਿਆਗਿ॥ ਠਹਾਉ॥ ਜੇਸੀ
 ਕਰੀਪਭੋਮੈਸਿਉਮੈਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ ਹਉਤੁਮਰੇਬਲਿਖਲੇਬਲਿਖਲੇਬਲਿਗਈ॥ ੧॥ ਪਤਿਲੇ
 ਪੈਸਿਤਪਾਇਪਿਆਇਪਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ ਪੁਭਥਾਪੁਤੇਰੇਕੋਰੇਜੇਤੁਜੈਤਨਕਰਿਬੀਚਾਗੁ॥ ਅਨਿਕਦਾਸ
 ਕੀਗਤਿਕਰਹਿਤੁਹੀ॥ ਜੇਈਮਿਲਿਓਜੇਭਵਤੇਜਨਨਕਠਕੁਰਗਹਿਚਿਸਮਾਇਏਕਤੁਹੀਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ ੨॥
 ੧॥ ੩੭॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਾਲਾਹਰੇਰਾਮਨ
 ਚਰਨੇਨਾ॥ ਠਹਾਉ॥ ਹਰਿਸਿਤਮੰਤਰੁਪਾਲਾਗਿਆਨਪਿਆਸਾ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਾਪ੍ਰੀਤਿ
 ਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮਾਇਆਧਾਗਿ॥ ਨਨਕੁਨਮੁਦਨੁ॥ ਤਜੇਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗ
 ਮਠੇ

ਲਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥੧॥ ੩੮॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਪ੍ਰਭਕਰਨਮਲਨਦਰਨਲਨਗੁਰਮਿਥਿਅਮਨ
 ਹੀਉਪਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਟਨਖਟਨਜਟਨ ਹੇਮਨਨਾਹੀ ਰੋੜਪਰਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਜਤਨਭੰਤਨਤਪਨਕੁਮਨਮ
 ਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨੀਥਾਪਈਰਾਉ॥ ਸੋਪਿਸਗਰਸੋਪਨਾਸੁਖੁਨਕਾਭਜੁਰਾਉ॥ ੨॥੨॥ ੩੯॥
 ਕਨਕਮਹਾਪ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪਤਿਤਪਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲਾਭੈਰਨਤਾਰਨਤਰਨਾਰਹਾਉ॥ ਨੈਨਤਿਪ
 ਰੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਪਨਨਾਥਮਨਥਦਭੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨਾ॥ ਅਸਪੁਰਨਦੁਖਖਿ
 ਨਾਸਨਗਹੀਚਿਟਨਕਹਰਿਚਰਨਾ॥ ੨॥੧॥੪੦॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਭਰਮਾ
 ਨਨਹੀਜਾਈ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਾਥਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਪਿਆਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੈਸਚਗਾਰਥਿਕਾਰਸਾਗਰ
 ਪਤਿਤਮੋਹਮਨਅੰਧਾ॥ ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੀਗੀਧਾ॥ ਕਹੁਗਰੇਪੁਤਾਅਪਿਕਾਢਹੁਗਖਿਲੇਹੁਗਬਿੰਦਗਾਈ॥
 ੧॥ ਅਨਥਨਾਥਸਨਾਥਸਿਤਕੋਟਿਪਾਪਾਬਿਨਾਸਾ॥ ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸਾ॥ ਪੁਤਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਕਹਰਿਰਸਨਗੁਨਗਾਈ॥ ੨॥੨॥੪੧॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਸਿਕ
 ਰਾਹਉ॥ ਸੁਖੁਪਿਆਸੁਰਗਪਾਲਕਰਤਾਰਹਾਉ॥ ਕਸਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਾਸਿਉਤਾਤਾ॥
 ੧॥ ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੇਗਾਬਿਨੁਮਨਨਕਰਤਾ॥ ਭੁਖੇਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪਿਆਸੀਗੀਸੁਖਿਬਿਰਤਾ॥ ੨॥
 ੩॥੪੨॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਅੰਤਰੇਮੁਖੁਜੋਗੇਗੁਰੁਗੁਰਕਰਤਮਨੁਘੋਰੇ॥ ਪਿਆਪੀਤਿਪਿਆਰੇ
 ਮੋਹਾਰਹਾਉ॥ ਗਿਰਿਸੇਜਸੁਗਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੇਰੋਗੀਤੇਰੋਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਚੋਰੇ॥ ੧॥ ਆਇਨਜਾ
 ਏਬਸੇਨਿਜਾਅਸਨਿਉਪਕਮਲਾਥਿਗਸੋਗੇ॥ ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੇ॥ ਗਾਇਚਿਗੀਗਾਇਚਿਪੁਤਨਕਕੁਨੀਗਹੇ
 ਗੇ॥ ੨॥੪੩॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਤਾਤੇਜਾਪਿਮਨਾਰਿਜਾਪਿ॥ ਜੋਸੰਤਥੇਦਕਰਤਪੰਥੁਗਾਖੋਰੇ
 ਮੋਹਮਗਨਅੰਤਪਾਰਹਉ॥ ਜੋਰਤੇਮਾਤੇਸਾਗਿਥਪੁਰੀਆਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪਾ॥ ਨਮੁਜਪਤਸੇਉਜਗੁਉ
 ਪੈਗੇਜਸਹਿਉਪਾਰਹੁਆਪਾ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਕਸੰਤਪਤਾਪਾ॥ ੨॥੪੪॥ ਕਨਕਮਹਾ
 ਪ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਐਸੇਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬਾਲਿਯਾਗਿ॥ ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੇਹੋਉਗਣਿ
 ਨਿਕਟਿਯਸਿਚਿਤਾਕੀਸਗਨਿਜਾਸੁਆਦੁਤਸੰਗੁਨਿਵਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਚਿਯਾਗਿਪ
 ਰਿਚਿਦੁਆਗਿ॥ ੧॥ ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਥਿਚਿਨਾਮੁਅਧਭਾ॥ ਦੁਲਭਜਨਮਸਫਲਨਕਭਵਉ
 ਤਾਰਿਯਾਗਿ॥ ੨॥੪੫॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਾਏ॥ ਕਛੂ
 ਨਜਾਨਉਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ ਪੁਤਮਿਥਿਚਿਸੁਖਥਾਏਭੋਯੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਜੋਗੀਮਿਲਾਏਸਾਪਸੰਗਾਏਕਤਹੁਨ

ਜਾਣੇ ਘਰਿ ਬਸਾਏ। ਗੁਨ ਨਿਪਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿਣਿ ਹੋਏ। ੧॥ ਚਰਨੁ ਭਾਏ ਅਨਤ ਜਾਣੇ। ਬਨ ਬਨ ਏਸ ਰਬਸ
 ਮਾਏ। ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਨ ਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ। ੨॥ ੧॥ ੬੬॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕੁਝ ਮਿਲਾਨੁ ਦੁਗਈ।
 ਪਗੀ ਮਾਤਿ ਤੁਪੁ ਅਗੋ ਮਾਏ ਚਰਗਿ ਰਿਸਰਬ ਸਮਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਚਿਪਾਇ ਚਿਮਨਿ
 ਕਉ ਕਉ ਚਿਤੁ ਰਈ। ੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਵਾਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿ ਚਿਤਿ ਉਕਿਧਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਇਆ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਨ ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਰਈ। ੨॥ ੨॥ ੬੭॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫
 ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਪੁ ਭਾਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਚਿਤ ਉਚਰਾ ਗਬਿੰਦ ਸਾਸਨਾ ਨਿਸਿਭੇਗ। ਰਹਾਉ। ਘਾਇ
 ਪੀਤਿ ਕੀਨਾ ਪਾਤਤੁ ਤਨਹੀ ਜੋਗ। ਪਾਨ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਹੋਰਿ ਗੁਨ ਨਿਪੇ ਸੁਖ ਮੇਗ। ੧॥ ਈਤਉ ਤਰਾਮ ਪੁਰਗੁਨਿ
 ਖਤਿ ਦੋਖੇ ਗਿਸਿਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨ ਸਿਚਿ ਦੁਖੁ ਮੇਗ। ੨॥ ੩॥ ੬੮॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫
 ਜਨ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਗੇ ਅਸੇਗੇ। ਸਾਜੇ ਤੁਮੀ ਤੁਮੇਗੇ। ਗਿਰਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕੇ ਗੁਰਹਾਉ। ਮਾਨੁ ਮਾਗਿ ਤਨੁ ਮਾਗਿ ਪਨੁ
 ਯਖੀ ਸੁਤ ਦੇਹ। ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮਾਨਿਧਨ। ਏਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਯਨ ਸਕ
 ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ। ੨॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚਰ ਚਰਚਰ ਚਰਚਗੀ। ਜੋਗ
 ਪਿਅਲ ਚੇਖਗੀ ਅਨਾਠਿ ਰਤ ਠਿਰਤ ਪਰਤ ਪਰਤ ਧਰ ਚਰਗੀ। ਰਹਾਉ। ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਵਗ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ
 ਵਰਈ। ਜਾਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਯਾਈ। ੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮ
 ਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ। ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੇ ਮੁਕਾ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ
 ਚਿਲਾ ਜਨ ਮੁਗਈ। ੨॥ ੫॥ ੫੦॥ ੧੨॥ ੬੨॥

ਗੁਰ ਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਉ ੧ ੧ ਬਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੋ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤੈਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ। ਰਹਾਉ। ਭ
 ਗਤ ਜਨ ਕੀਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁ ਏਚਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੋ। ਅਨਗ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕ ਰਿਚਿਨਾ ਵੈ ਕਿਛੁ ਨ
 ਸੁਖਾਵੈ ਗੋ। ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਯਹਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਛਾਵੈ ਗੋ। ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਦੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੇ
 ਤਮ ਬਾਦੀ। ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ਗੋ। ੨॥ ਗੁਰ ਬਾਦੀ ਸੁਨਤ ਮੇਗ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਅ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਅਵੈ ਗੋ।

ਤੁਅਨਹਤਤੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਭੁਧਰਦੁਅਵੈਗੋ॥੩॥ਗਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲਾਤਿਲਾਗਵੈਮਨੁ
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਲੈਨਾਮੋਮਨਿਭਵੈਨਾਮੋਗੋਰਿਪਤਵੈਗੋ॥੪॥ਕਰਿਕਕਰਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗ
 ਨਾਕਪਰੁਭੀਤਿਬਨਵੈਗੋ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭਿਫਕਫਿਕਥੇਜਨਾਮਿਮੈਠਿਠਿਰਿਅਵੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਾਪਟ
 ਲੈਭਗੀਘਰੁਘੁਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਧਿਕਾਗਮਨੁਗਸਭਿਭਾਗੇਬਿਖੁਦਤਤੁਤਰਿਚਿਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥
 ਭਉਬੈਰਗੁਭਾਈਅੰਧੋਬੋਹਿਬੁਰੁਖੇਵਟਸਥਾਦੇਤਰਵੈਗੋ॥ਗਮਨਾਮੁਹਰਿਭੇਈਮੈਤਰਿਗਮੈਨਾਮਿਸਮਵੈ
 ਗੋ॥੭॥ਅੰਗਿਅਨਿਲਾਇਸਵਾਲਿਅਗੁਗਗਿਅਨੈਲਾਇਜਗਵੈਗੋ॥ਨਨਕਭਾਈਆਪਏਜਿਉਭਾਵੈ
 ਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੪ ਜੀਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਵੈਗੋ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈ
 ਗਤਿਪਵੈਜੇਉਪੁਪਹਿਲਾਦੁਸਮਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਾ
 ਗਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਤਿਮੈਮਾਧੁ
 ਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲਾਯਹਿਜਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਤਰਿਚਿਸੰਗਿਕਾਸਟਲਾਗੀਸਥਾਦੇਗੁਰੁਹਰਿਪਵੈ
 ਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਆਰੇ
 ਮਨੀਕਾਫਿਪਾਣੀਚੀਕਰੁਪਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿਗੁਮੀਰਾਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁਖਿ
 ਨੁਨਾਮੁਦੇਇਵਰਿਅਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਨਿਵਿਠੀਐਜਨਨਿਵ
 ਰਿਤਫਲਗੁਨਪਵੈਗੋ॥ਜੇਨਿੰਦਾਦੁਸਟਕਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰਨਾਖਸਾਜਿਉਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬਯਕਮ
 ਲਪੁਤਮੀਨਾਥਿਆਸਤਪੁਤਾਪਨਪੁਜਕਰਵੈਗੋ॥ਜੇਜੇਭਗਤੁਹੋਇਸੇਪੁਜਹੁਭਗਮਨਭਰਮੁਦੁਕਵੈਗੋ॥
 ੬॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਮਤਭਗਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਾਗੀਪਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨਜੂਠਿਪਈਸਿਰਉਪਰਿਖਿਨੁ
 ਮਨੁਆਤਿਲੁਨਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੈਸਿੰਘਸਨਿਨਉਮੁਨੀਪੁਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਨਕਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
 ਪਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਗੁਗਮਤਿਗਸਿਗੁਨਗਾਵੈ
 ਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੇਟੀਲਖਕੇਟੀਕੋਟਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਸਯਸਫਨੀਜਪਿਚਿਸੇਖਰਗੋਹਰਿ
 ਜਪਤਿਆਮੰਤੁਪਵੈਗੋ॥ਤੁਅਥਾਹੁਆਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈਮਤਿਗੁਗਮਤਿਮਨੁਠਹਰਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੁ
 ਜਪਿਚਿਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਰਗਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿ
 ਗਾਇਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਾਯਤੇਚਿਪਤਿਭਈਰੈਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਵੈਗੋ॥ਗਮਜਨਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪ
 ਨਾਥਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਰਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਵਤਰਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸਿ

ਗਾਤਿਤਰਿ ਚਿਜੁ ਯੋਗੇ ਸਿਤ ਜਨਮ ਨਿਭਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਖਰੇਖਰੇਟੇ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਮਾਗਗੀ ਪੀਥਿ ਪਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਚਨ ਬਚਨੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਪੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਈਐ ਨਿਰਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮਿਸਮਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਤਕੇ ਭਾਗੀ
ਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ ॥ ਠਹਿਰੇ ਹਵੇਲਾ ਰਖਿਨਾ ਵੈਪਰਤਾ ਪੈਪਛੁਤਵੈਗੋ ॥ ੭॥ ਜੇਕਰੁ ਲਾਲੈ ਭੁਲਾ ਅਪਨਾ ਗੁਰਮਾ
ਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵੈਗੋ ॥ ਨਨਕ ਦਾਇਆ ਦਾਇਆ ਕਰਿਠਾ ਕੁਰਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ੮॥ ੩॥
ਕਾਨਕ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਾਤਾ ਵੈਗੋ ॥ ਭੈਭੈ ਤਸ ਭਈਐ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੀ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਪਰਿਆਵੈਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ
ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਦੁਖਿ ਪਾਲੇ ਭਿਲਗੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਿਕਰੈ ਰੇ ਗੁਰਮਾ ਵੈਗੋ ॥ ਠਹਿਰਿ ਉਲਟਿ ਚਿਜਨ ਮੁਹਿ ਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੇ ਗੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ੨॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫਨਿ ਪਾਵਤ ਰੇ ਗੁਲੀ ਅਖਿ ਨੁਨਟਿ ਕਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ
ਰਚੈ ਵਸਗਾਤਿ ਅਵੈ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੩॥ ਚਿਅੰ ਕਾਰਿ ਦੇ ਕੋਰ ਵਿਰਹਿ ਅਸ ਭੁਏ ਕਸਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਏ
ਕੇ ਗੁਪੁ ਬੂਝੈ ਰਹੀ ਸਭੁ ਏ ਕਰ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਏ ਭੁਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਤਿਸਿਸਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ
ਭਾਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲਾ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਵੈ ਛੁਰ ਮੇਰੀ ਤਮ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨਾ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥ ੭॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਪ ਨਾ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨੀ ਮਿਲਾਵੈ
ਗੋ ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਾਨਕ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤ
ਭਿਕੁ ਰੇ ਗੁਰਮ ਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੇ ਤੇ ਚਲੇ ਚ ਲੇ ਦਰ ਦਰ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਗਖੈ ਰਹਿ ਲਿਵ
ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਬਿਸੀ ਅਗ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਪੁ
ਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਾ ਤਿਸੁ ਨੇਜਿਨਾ ਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈਗੋ ॥
੨॥ ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੇਤੁ ਪੁਰ ਮੁਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗ
ਰੀ ਰਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ੩॥ ਪੈ ਕਜ ਮੇਰੀ ਪਰਤੈ ਪਾਨੀ ਗੁਰੁ ਮਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ੪॥ ਰਿਵਾਹਿ ਸਗਨਿ
ਜਨਮਾਏ ਗੁਰੁ ਹਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਸੁਪਨੈ ਤਰੁ ਸੇਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲੁ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹੈ ਪਾਜਾਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇ ਲੇ ਆਨਿ ਜਮ

ਵੈਗੋ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਕੀ ਜੋ ਸੋਖਣਾ ਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਿਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸੰਚਹੁ ਐਖਰ ਚੁਚ
 ਏਪਾਤਿ ਪਵੈਗੋ॥ ਆਇਖਰ ਚੇਵਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰ ਹਰਿ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਦਿਨਾ ਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਹੋਰਿ ਦਾ ਮੰਤਰਿ
 ਪਨੁ ਹੁਰ ਸਰਲਾਈ ਪਵੈਗੋ॥ ਨਨਕ ਦਾਇਆ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖ ਦਲ ਦੁਭੀ ਜੀ ਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ਪ॥
 ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੮ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੂ ਹੋਵੈ ਸੀਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋਹੋਇਆ
 ਵੈਗੋ॥ ਠਹੁਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੇ ਲਾਗੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੀਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇਖੁ
 ਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਪੈ ਜਗਖ ਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੀਉ
 ਆਖੀ ਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖ ਬਚਨੁ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ਸਗਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ
 ਸੁਪਾ ਸੁਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਦਾਇਆ ਲਾਦੀ ਨ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਗਨਿ ਪਏ ਸੇਧਾ ਪੈਤਿ ਨ ਗਾਖਨ ਕਉ ਪੁਛਾਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੋ ਸਰਸੈ ਪੈ ਜਨ ਉਪਰਿ ਠਿਕਿ ਉਲਟਾ ਤੇ ਸੇਲਾ ਗਾਵੈਗੋ॥
 ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਸੇਵ ਹਿਤਿ ਨ ਦਰਗਹ ਮਨੁ ਦਿਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈਗੋ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਪੁਰਿ ਹੁਪੈ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਪੁ ਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭ
 ਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਏਭਲ ਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸਿੰਗਾਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਾਗਾਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾਤਾ
 ਰੁਕੁ ਲਾਗਿ ਸਿੰਗਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪਭ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸਿੰਗਾਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੬॥

ਕਾਨਕਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ

ਸੇਉ ਪਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਿਆਏ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿਨਾ ਆਏ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਏ ਸਤਿਫਲ ਪਾਏ ਪਨਿ ਪੀਨਿ ਤੇ ਬਡੁ
 ਗੀਆ॥ ਸਤ ਸੀਗੀ ਜਾਗੇ ਨਾਮ ਲਾਗੇ॥ ਵੇਕ ਸਿਉ ਭਿਵ ਲਾਗੀਆ॥ ਤਾਜੀ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੁ ਲਾਗੀ ਤਰਿ
 ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡੁ ਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਨਿਤ ਭੁਜਹ ਨਾਮ
 ਇਲਾ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਲਗਾਇਲਾ॥ ਗੁਲਗਾਇ ਜੀਵ ਹਰਿ ਅਮਿਤ ਪੀਵ ਜਾਨ ਮਮਰ ਲਾਭਾ ਗਏ॥
 ਸਤ ਸੀਗੀ ਪਈ ਮੇਰਿ ਪਿਆਈ॥ ਐ ਬਹੁ ਕੇ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਿਤ ਸੇਵ
 ਕ ਮਾਇਲਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਨਕ ਜਨ ਪੁਰਿ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਏਲਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤੁ ਭੁਜਹੁ
 ਗੋਪਾਈ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪੁਰਨ ਪਾਏ॥ ਨਿਤ ਭੁਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਸਬਾਇਆ ਗੋ॥

ਬਿਦੁਗਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਹੁਜਈਆਇਆਜਪਤਾਪਸਿਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਪਨੁਸੀਗੀ
 ਚਾਏ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਕਰਿਦਾਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਥਾਪਇਪਾਏ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਾਅਨੰਦਾ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ॥ ਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ ਬਜੀਬਪਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈ
 ਬਹੁਕਿਦੁਖੁਨਹੰਨੀਆ॥ ਲੋਕੋਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰ
 ਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੭ ਸਚਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਾਗੁਕਨਕੇਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਹਿਮਹਾਯੋਰੁ ਮੁਸੋਕੀਵਾਰਕੀਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਾਯੋਰੁ
 ਹਾਮਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਗੁਰਮਾਤਿਰਖੁਉਰਧਾਗਿ॥ ਦਾਸਨਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਗਿ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀ
 ਤਿਆਕਦੇਨਾਵੈਹਾਗਿ॥ ਧਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ:੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ
 ਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਲੀਨਿਪਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਮਾਤਿਧਿਆਈਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਨੁਗੋ
 ਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮੁਖੁਉਜਲਾਪਰਪਨੁ॥ ਨਨਕਬੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਸਿਪਸਾਧਿਕੇਤੁਆਪੇਹੀਜੁਗਜੇਗੀਆ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅਵਾਤੁਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀ
 ਆ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਗੀਆ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਜਿਤੁਮਿਲਿ
 ਹਰਿਬੁਝਗਭੁਲੋਗੀਆ॥ ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹੇਗੀਆ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਕੋਈ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਸਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਾਤਿਕ
 ਏਧੋਈ॥ ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਲਉਚੈਗੈਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਘੋਰੋਈ॥ ੧॥ ਮ:੪ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁ
 ਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਵੈਸੇਬੀਐਜੋਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਚੇਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਹਰਿਜੇਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਯਾਹਿਮਾਤਨੁ
 ਮਨੁਸਿਤਲਹੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਜੋਤਿਤੇਗੈਜਗਜੀਵਨਤੁਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਗਠਗਨਾ॥ ਸਾਭਿ
 ਧਿਆਵਹਿਤੁਪ੍ਰੇਮੇਪੀਤਮਾਤੁਸਾਤਿਸਾਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਇਕਦਾਤਸਭੁਜਗਤਾਢਿਖਾਗੀਆਹਰਿਜਾਚ
 ਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ ਸੇਵਕਠਾਕੁਰਸਭੁਤੁਹੈਤੁਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ॥ ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁ
 ਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫਲਨਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਹਰਿਦਰਗ
 ਹਪਾਵਹਿਮਨੁ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲਪਾਈਸੀਗੁਰਸਕਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈ

ਗੁਰਮੇਵ ਹਰਿ ਅਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਅਹਰਿ ਕਿਰਪਾਨੁ ਸਤਿਆਸਾਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਦੁਕਾ ਆਲਾਜੀ ਜਾਨਾਗੁ
ਰਿਤੁ ਠੇਨਾ ਮੁਦਿਕਾਇਆ ਅਕੀਏ ਸਥਾਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ਜਨਨ ਨਕਿ ਅਤੁਤ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਾਲਾ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਤਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਚੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੇ ਨਾ ਜੋਧਿ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰਿ ਪਰੁ
ਰਿਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਹਰੇ ਤੋਰੇ ਨਾ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਲਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਨਾ ਤੁਮ ਜੋ ਸੇਹਰਿ
ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗਵੇ ਕੋਨਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤ ਖਿਸਤੇ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਨੁਨਾਨ ਕਦ ਸੁਦੇਸੇ ਨਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਮੋਤਾ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰੀ ਮਾਇਆ ਆਇਆ ਚਿਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤ ਦਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਅਪਾਧਿ ਅੰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗ ਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿ ਆਪਾਇ ਦਾ ਸਭ
ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀ ਅਜੰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦ ਨੁਦਾਇ ਆਲਪ ਭੁਤ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਤਾ ਜਨਨਾਨ ਕਕੇ ਪੁਤ
ਆਇਆ ਆਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਲਾਛੰਤਾ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨਾ ਮੁਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਸਕਾਰਿ ਸ
ਭਿਅਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰੀਆ ਜਨਨਾਨ ਕਸੁ ਲਿਹਰਿ ਪੀਗ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਅਨਮੁਹਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਭ ਜਨਮੁ ਉਲਾ ਜੋ ਜਪ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨਿ ਤਕ ਉਲਾ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਭ ਜੋ
ਅਜੰਤ ਹਰਿ ਵੈਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਾਉਲਾ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਤ੍ਰਾਇ ਸੀ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਉਲਾ
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਲਾਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਲਾਗਾਵਤ ਗੁਲੀ ਸਮ ਉਲਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਸੁਤਿ ਆਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ਜਨਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਯੇ
ਆਇ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਪਿਠਾ ਫੀਰਹਿ ਇਕੋ ਮੈ ਗੋਚਿਤਿ ਜਨਨਾਨ ਕਾਇਕ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪੁੰਭਇ
ਕਸਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚੇ ਸਥ ਦਵਜੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਅਨਹ ਦਵਾਜੀਆ
ਆਨਦ ਮੁਲੁ ਭਾਮੁ ਸਭੁ ਦੀਖਾ ਗੁਰਸਥ ਦੀਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਜੀਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਜੀਆ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦ ਨੁਦਾਇ ਆਲਪ ਭੁਤ ਜਨਨਾਨ ਪੁਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਜੀਆ ਸਭਿ ਪਨੁ ਕਹੁ
ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਹਰਿ ਪੜ ਦਕਾਜੀਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਭਗਤਿ ਸੇਵੇ ਉਛਲੈ ਸੁਭ ਰਭੇ ਵਹੋਨਿ ਜਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੀਨੀਆ ਜਨਨਾਨ ਕਵਡ ਭਾਗ ਲਹੋਨਿ॥ ੧॥
ਮ: ੪ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮ ਅਸਿਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਖਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਮਿਲਾਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾ ਸੁਜਪਤ ਜਪਤ ਜਨਾਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਜਨਨਾਨ ਕਹਰਿ ਅਗਮ

ਪਭਰਹਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲਾਵਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਛੁਦਖਹੋਹੋਇਸੁਵਰਨੀਐ॥ਤਿਸੁਭੁਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਭੁਭਾਏਅਪਿਭੁਭਾਏਦੇਇਸੋਈਜ
 ਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਾਯੈ॥ਜਿਤੁਹਰਿਗੁਲਸਿਖਾ॥ਪਨੁਪਿਨੁਸੁਗਸਨਾਪਿਨੁਕਰਪਿਨੁਸੁਪਾਧਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ॥੬॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤੈਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਐਖਿ
 ਆਪੁਰਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਏ॥ਜਿਨਹਰਿ
 ਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਐ
 ਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਈ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਉਹੋਇਆਸਤਿਵਸੀਮਨਿਆਈ॥ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉ
 ਦਿਆਸਭੁਦਾਯਦੁਖੁਭਾਰਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
 ਰਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਉਪੁਰਿਮਸਤਕਿਐਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁ
 ਧਿਆਇਅਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਭੁਪੁਨਹੀਪਭਗੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਈਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰ
 ਸੇਵਕਗਲਿਏਕਿਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਹਰੇਨਰਨਹਰੇਨਰਨਹਰੇਹਰਿਯਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿ
 ਆ॥੭॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਗਮਨਾਮੁਗੁਰਵਿਰੇਗੁਰਮੇਗੁਰਮੀਤਿ॥ਪਟਿਘਟਿਅਤਮਗਮੁਹੈਪਾਉ
 ਖੇਲੁਕਿਰਿਰੇਗੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਚਿਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿ
 ਨੀਮਲੋਜਿਨਲਿਖਿਆਪੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਅਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਚਿਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥
 ਮ:੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਲਾਯੋਕਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਨਕਹਰਿਹਰਿਵਲਾ
 ਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਨੁਸਨੁਸੁਹਵੀਸਠਯਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਲੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇ
 ਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਈ॥ਕਿਉਪਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੁਜਾਈ॥ਹ
 ਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਅਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕਵਾਰਿਅਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਥਾ
 ਲੀ॥੧॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਤੇਲੋਇਲਾਗਿਆਨਅੰਜਨਗੁਰੁਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਲਪਾਇ
 ਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਈ॥੧॥ ਮ:੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸੀਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਨਾਮੁਚਿ
 ਤਵੈਨਾਮੋਪਛੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਪਾਈਐਚਿਤਾਕਈਕਿਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਨਾਮੁਉਪਜੈਵਿਸਨਭੁਖਸਭਜਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਛੈਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਾਤਿਕੀਤਾ।।ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੋਲਿਗੁਰੁਤਿ ੫੬੩
 ਨਜੀਤਾ।।ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪੁਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਕਚਨਿਸਭਾਗੈ।।ਏਤਾ।।ਦੁਖਦਾਯਦੁਸਭੇਲਹਿਗਇਆਜਨਉਗੁ
 ਰੁਹਿਦੀਤਾ।।ਸਭਿਸੇਵਹੋਯੋਮਨਮੋਹੋਜਗਮੋਹੋਜਨਿਜਗਤਉਪਾਇਸਭੇਵਸਿਕੀਤਾ।।੧੫।।ਸਯੋਕਮ:੪
 ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੇਗੁਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਯੋਮਨਮੁਖਦਰਜਨਾ।।ਨਾਨਕੋਰਗੁਵਛਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ।।੧੬।।ਮ: ੪
 ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਦੇਖਹਰਿਨੈਲੋ।।ਨਾਨਕੋਸਪਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਲੋ।।੨।।ਪਉੜੀ।।
 ਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਮਤੋਲਾ।।ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਮੋਲਾ।।ਜਨਾਪਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਗਤਿਤੇਮਿਲੈਨਹਿਹਰਿਰੇਲਾ।।ਵਡਭਾਗੀਸਿੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਖੋਲਾ।।ਸਭਿਪਿਆਵਹੁਨਰਨਗਾਇਲੋਨਗਾਇਲੋਜੀਤਦੁਕਜਮਝਗਭੁਝਗੋਲਾ।।੧੭।।ਸਯੋਕਮ:੪
 ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਦਉਦਿਆਸਭਸੀਪਿਆਗਵਾਗਾਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਥਰੇਜਿਨਸੀਪਿਆਤਿਸੁਠ
 ਰਿਮਾਗ।।੧੮।।ਮ:੪ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੀਨਿ।।ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਾਢੇਦਿਚੀ।।
 ੨।।ਪਉੜੀ।।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰੇਅਪਰੰਪਰਸੇਈ।।ਜੀਅਜੀਤਪਤਿਪਾਯਦਾਜੇਕਰੇਸੁਰੇਈ।।ਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਾਤਿਸੁਥਿਨੁਨਹਿਕੋਈ।।ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਠਹਿਆਜਪਿਅਨੁਜਨਕੋਈ।।ਸਗਲਜ
 ਪਹੁੰਗੇਪਾਯਗੁਨਪਰਗਟਸਭਯੋਈ।।੧੯।।ਸਯੋਕਮ:੪ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਲਾਹਰਿਪੁਰਖਾਇਆਰ
 ਗੁ।।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਲਾਡਿਲਾਡਿਦਰਗਹਿਵੰਦੁ।।੨੦।।ਮ:੪ਹਰਿਭੂਰੇਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅ
 ਤੁਮੇਗਾਸਭਿਭੁਪੈਨੇਆਗਪਦੇਦਨੁਦੇਹਿਪਾਯੇਗੇ।।ਹਰਿਦਤੈਦਾਤਾਹਿਰਭੁਕਾਢਿਆਮੀਹੁਵਠਾਸੈਸਾਗੇ।।ਅੰਨੁਜੀ
 ਮਿਆਖੇਤੀਭਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗੇ।।ਜਨੁਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਪੁਤਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਗੇ।।੨।।ਪਉੜੀ।।
 ਇਛਾਮਨਕੀਪੁਰੀਮੈਜਪੀਮੈਸੁਖਸਾਗਰਾ।।ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਥਾਦਿਰਤਨਗਰਾ।।ਮਿਲਿਸਾਧੁਸਿੰਗ
 ਉਪਾਭੁਰੇਇਛਾਵੈਜਮਕਾਗਰਾ।।ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਮੈਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰਾ।।ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰਾ।।੨੧।।ਸਯੋਕਮ:੪ਹਉਦੁਛੇਦੀਸਜਲਾਸਜਲਮੈਡੈਨਾਲੀ।।ਜਨਨਾਨਕਅਲ
 ਖੁਨਲਖੀਮੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲੀ।।੨੨।।ਮ:੪ਨਨਕਪੀਤਿਲਾਈ।।ਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਥਿਨੁਰਹਲੁਜਾਈ।।ਸ
 ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਈਮੈਹਰਿਗੀਰਸਨਗਸਈ।।੨।।ਪਉੜੀ।।ਕੋਈਗਵੈਕੇਸੁਲੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਵੈ
 ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਾਉਉਤਰੈਮਨਾਚੀਦਿਆਪਵੈ।।ਅਵਲੁਜਾਲਾਮੇਟੀਮੈਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈ।।ਆਪਿਤਹਰਿਸਿ
 ਗੀਤਗਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਵੈ।।ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਥਾਯਿਹਠਲੈਜੇਮੇਰੇਹਰਿਪੁਤਭਵੈ।।੨੩।।੨।।

ਗੁਰੁਕਸਤਾਬਦੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਮੈਸੋਗਮਗਣਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥ਠਹਉ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਾਨੀਪਨਛੀਪੈ॥
ਬੰਪਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਤੀਮਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੈਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਮੈਸਾ॥੨॥੧॥

ਗੁਰੁਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੋਹੁ

ਚਉਪਦੇ

ਰਪਸਾਦਿ

ਗਮਾਗਮਗੈਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਥਾਰਿਕਪਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾ॥ਪਾਇਆ॥ਠਹਉ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸਿਖਾਅਗਮਹਰਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਗਣਿਆ॥ਗੁਦੀਗੀਅਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕਾਤਿਲੁ
ਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿਦਗੁਲਗੋਬਿਦਸਦਗਵਹਿਗੁਲਗੋਬਿਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੁਮੀਮਤਿਅ
ਤੇਲੁਅਪਰੇਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਮੈਬਾਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਗੀਜਨਮਪੈਗੁਰਗਵਹਿਹਰਿਗ
ਣਿਆ॥ਤੁਮਜਲਧਿਧਿਅਮੀਰੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਪੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁਮਪਸੁਦਨਹ
ਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਪੁਰਖਅੰਮੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕੈਰੈਜਨਨਕਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਜਗੁਗੁਨਗਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਾਤਿਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਤਿਭਿਖਿਆ॥ਰ
ਹਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਗਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀਪਸਿ
ਚੈਦਨੁਜਸੁਪਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੇਜੋਪਾਇਆ॥ਜੈਉਕਿਰਤਸਿ
ਜੋਗਿਚਲਿਚਿਨਗਨਿਦਕੁਪਗੁਨਗਨਿਛੁਹਿਜਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਗਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਜਨਗਿਆ॥ਕਹਾਭਾਇਆਦੈਤੇਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੈਤਪ
ਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾਏਮੁਖਿਗਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਤਿਗਖੇਜਨਨਕਸਗਨਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥
ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਥੋ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਚਿਜਭਿਕਿਲਾਥਿ
ਖਦੁਖਲਾਥੋ॥ਠਹਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੋ॥ਬਾਰਬਾਰੀਖਹੁਪਲਸਾਭਿਗਾ
ਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੋ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਨਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੋ॥ਤੁ
ਮਬਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਨਹੁਹਮਬਿਰਥੋ॥੨॥ਕੋਈਮਾਹਗੁਪਥੁਬਤਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉ

ਕਿਆਦੇਨਥੋ॥ ਸਤੁਤਨੁਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਗੰਪ ਅਰਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪੁਰੀ ਮਲਥੋ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ
ਬਹੁਤ ਬਹੁਤੋ ॥ ਅਤਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੋ॥ ਹਮਗੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪੁਤੁ ਮੇਰੈ ਜਨਨ ਕ ਕੇ ਪੁਤੁ ਮਰਥੋ॥
੪॥ ੩॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ॥ ਪਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਤੁ ਕਾਮੁ ਮੇ
ਖੁਰੈ ਜਨਮੀ ਛੈਲਾ ਗਿਠਿ ਰਥਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿ ਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੁ ਮਥਈ॥ ਜਹਦ
ਠਗਰਿ ਪੁਤੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਥਈ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਦੇਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਮੈਲਾ
ਗਥਈ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿ ਰਿਪੁ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨ ਵਾਏ ਸਭ ਕਿਯਾ ਬਿਖਪ ਪਗਥਈ॥ ੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦਾ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਥਈ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਰਤੁ ਤੁਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ॥ ੩॥ ਜਨ ਤੇਗਾ ਜਨ ਸੁਗਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿੰਤੀਥਈ॥ ਜਨਨ ਕ ਕੇ ਪੁਤੁ ਰਾਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਝਥਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਗੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਜਨੈ॥ ਅਉਰ ਕੋਈ ਸਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪੁਤੁ ਤਾ
ਕ ਕਹਿ ਆਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨੀ ਮਨੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਰ ਸਭਿ ਤਿਥੀ ਆਗੇ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਦੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁ
ਭਗਵਨੈ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਕ ਉਗਾ ਪਿਛੇ ਏ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਾਕ ਉਸੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ॥ ਤਾਕ ਉਕੋਈ ਅਪਰਿਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮਨੈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ
ਵਿਭਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਗਾਇ ਕਨਿ ਮਖਪਛਾਨੈ॥ ਤਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁਭਾਇ ਆਰੈ ਰਿਦ ਸੁਪਮਿ ਲੇਖੇ ਪੇਪੁ
ਤਨੈ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ॥ ਜਨਨ ਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸ ਰਿਦੈ ਮੋਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੁਤੁ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ॥ ਹਉ ਤੁਮਗੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਅਸਪਤ ਮੋਰਿ ਕਬਗਾ ਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਬਥਿਕ
ਮੁਗਪਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਣ ਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤੁ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ॥ ਮੋਰਿ ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਠਹਿਰਾ ਜਿ ਸੁਪਾਰਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ॥ ੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ
ਭਗਤ ਤਿਨ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ਜੋ ਤਿਗਲਿ ਜਾਵਹਗੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁ
ਆਪਿ ਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਗਨਿਦ ਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪
ਭੋਪਾਯੀ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨ ਨਾਇਦੇ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚਹਿ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਭਵਨਿ ਪੀਤਰ ਲਹਰਿ ਚਿੰਤਾ ਮਲੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਜ ਗਦੀ ਸਦ ਮੇਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾ
ਮੀਗੇ ਬੰਦੇ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸੀਗਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ॥ ੧॥ ਜਗਦੀ ਸੁਰਚਰਨ

ਸਰਗੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿਪਿਪਾਰਿਪਗੇ। ਭੁਗਤਜਨਕੀਪੈਜਹਰਿਗਥੈਜਨਨਕਅਪਿਹਰਿਕਿਪਾਕੇਗੇ॥੨॥

੧॥੧॥

ਗੁਰਕਾਇਆਨਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

੧੮ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਏਏਹਕਿਰਪਕੀਜੈ॥ ਆਲਿਮਕਰੰਦਚੁੰਕਮਲਾਸਿਉਮਨੁਏਰਿਏਰਿਗੀਝੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਆਨਜਲਾਸਿ
ਉਕਾਜੁਨਕਛੁਐਹਰਿਬੁੰਦਚਾਕਿਕਕਉਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਜੋਤੇਖਾਪੇਖਿ ਦਗੁਨਨਭਜੀਜੈ॥

੨॥ ੧॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ ੫ ਜਾਚਿਭਨਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸੰਪੂਰਕੇਦਾਤੇ
ਠਹਉ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਗਨਿਮਾਗੈਭਾਵਨੀਅਸੋਪਈਐ॥ ੧॥ ਸਠਯਸਠਯਸਠਯਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਗਸਿ
ਗੁਨਗਈਐ॥ ਨਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਈਐ॥ ੨॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨਮ: ੫

ਮੇਠੇਲਾਯਨਕੀਸੋਭਾ॥ ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥ ਠਹਉ॥ ਬਹਮਸਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਏਂਦ੍ਰਭਗਤਿਦਾਨੁ
ਜਸੁਮੰਗੀ॥ ੧॥ ਜੋਗਗੀਆਨਪਿਆਨਸੇਖਨਗੈਸਗਾਯਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੰਤਨਥਾਹਿਰੈਜੋ
ਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੨ ਤੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ ਠੈਨਬੈਨ

ਸਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਠਹਉ॥ ਏਤਉਤਦਾਦਿਸਿਗਵਿਚਿਮੇਗਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥ ੧॥ ਜਤ
ਕਤਾਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਪਾਨਾ॥ ਸਾਪਸੀਗੀਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਨਕਕਹਮਾਗਿਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥
ਕਾਇਆਨਮ: ੫ ਗੁਨਨਦਪੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦਾ॥ ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥ ਠਹਉ॥

ਗੀਆਨਪਿਆਨਮਾਨਦਨਮਨਗਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥ ੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗੀਆਨਭੁਗ
ਤਿਸੁਗਤਿਸਥਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ ਚਿਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਕਕਛੁਦਖੁਨਰੰਗ
ਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੫॥ ਕਾਇਆਨਮ: ੫ ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ ਧਰਤਧਿਅਨੁਗੀਅਨੁ

ਸਸਤਗੀਆਮਜਗਪਦਕੈਸੇਜਹਉ॥ ਠਹਉ॥ ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਏਂਦ੍ਰਕੈਦਰਿਸਗੀਪਰਉ॥ ੧॥
ਕਾਹੁਪਹਿਗਜੁਕਾਹੁਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ ਕਹੁਨਨਕਨਾਮਹਸੁਪਾਈਐਸਾਪੁਚਰਗਹਉ॥
੨॥ ੩॥ ੬॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ ੫ ਪਾਨਪਾਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ ਗਰਭਜੋਰੈਕਾਇਕਾ

ਯਜਾਲਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰੇਖੇ॥ ਠਹਉ॥ ਨਾਮਪਾਹੀਸਰਨਿਤੇਗੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੇਕਮੇਗੀ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ
ਦੀਨਾਸਵੰਤਾਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤਾ॥ ੨॥ ਤੁਝਾਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੁਨਜਾਨੁ॥ ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤਮਪਛਾ

ਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਸੇਗੋਗੋਬਿੰਦਨਕਆਸੇਗੋ॥੧॥੧॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ
ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਨਾਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪਸੈਨਭਏਸਦਾਸੁਖਕਾਇਆਨਾਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਧਿਭਏ
ਗਾਇਗੁਨਗੁਪਾਯਾ॥ਮਿਥਿਸਾਪਸਿਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਯਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰ
ਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵਾ॥ਨਨਕਦਾਸਸਰਲਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫॥ ੮॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ
ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਐਤਰਜਾਮੀਜਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪਯੋਸਰਿਨਿਹਚਲੁਸਦੁਸਬਦੁਨੀਸਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਬਿਨੁਆਨਕੋਈਸਮਗਭੁਤੇਗੀਆਸਤੇਰਾ॥ਮਨਿਤਲਾ॥ਸਰਬਘਟਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਰਿਸੁਪਤਿਰਲੁਖ
ਲਾ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਾਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਗੁਪੁਰੰਗੁਪਨੁਮਾਲਾ॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਨਨਕਜਪਿਗਮਨਾਮੁਕਾਇ
ਆਲਾ॥੨॥ ੬॥੧੦॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਾਇਆਨਕਰਨਾ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾ
ਵੇਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਪਸਿਗਜਪਿਨਿਸਿਗਜਮਕਾਯਾਤਿਸੁਨਖਵੇਨਾ॥੧॥ਮੁਕਾਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭਗਤਿਲ
ਵੇਨਾ॥ਵੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਪਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਜੋਨਿਨਪਾਵੇਨਾ॥੨॥੧॥ ੧੧॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਮਾਗਮਗੋਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਮੀਠਗੁਰਮਤਿਸਯੋਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸ
ਟਮਹਿਜਿਉਰੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸਿਜਮਿਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਗਮਨਾਮੁਰੈਜੋਤਿਸਥਾਈਤਤੁਗੁਰਮਤੇਕਾਢਿਲਾ
ਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਠੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਦਸਵੇਦੁਈਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁ
ਰਸਥਾਈਹਰਿਗੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗੁਰਨਗੁਰੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਗੁਰੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਟਲਾ
ਮੋਲਾਅੰਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਈਜੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰਿ
ਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਨਮਸਾਰਿਗਾਇਕਭੁੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਾਨੁਲਾਲਾਨੁਲਾਲਾਪੁਰੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰ
ਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਗਮਗਮਗਮਗੀਗੀਗਤੇਰਸਰਸਿਕਰਦਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਪਾਸਪਤਦੀਪੈਸਾਗਰ
ਕਾਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਪਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਾਇਨਹੁਨਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਗੁਰਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤ
ਨਗਪ੍ਰੀਸਦਭੂਖੇਨਿਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਪਾਵਤੁਪਾਇਪਾਵਹਿਪੀਤਿਆਇਆਲਾਖੇਰੇਸਰਕਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥
੭॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥ਗਮਨਮਤੁਲਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਸਕਕ੍ਰਿ
ਹਰਿ

ਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾਰ ਠਾਮਗੁਤਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਅਭਿਰਗੁਣੀਮਨੁਕਮ
ਤਿਯੋਕੇਮਿਲਿਸਾਤਿਬੁਰਪਰਸੁਕੀਜੈ॥੨॥ਹਉ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਝੰਡਸਤਿਬਾਛਹਿਨਿਤਿਆਸਾਮਾਸਕ
ਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮੋਗਹਿਮਿਲਿਦਸਨਵਿਖਤਿਮਨੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਈਆਮੇਹੁਸਬਉਰੈਭ
ਈਮੇਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥ਮੇਰਠਕੁਰਕੇਜਨਆਇਪਤਰੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਈਪ੍ਰਕਟਭੀਜੈ॥੪॥ਚੰਦ
ਨਵਾਸੁਤੁਇਅੰਗਮਢੇਵੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗਰਗਿਆਨੁਕਰਗਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿ
ਰਸੁਪੀਜੈ॥੫॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਾਥਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੈਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਉਗਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੀਮ
ਲਿਸਾਪੂਘੁਕੀਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੋਜਿਨਅੰਤਰਿਨਮੁਪਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਪੁਜਨਜਨੁ
ਹਰਿਭਗਵਨੁਦੀਖੀਜੈ॥੭॥ਸਾਕਤਸੁਭਬਹੁਗੁਰਣੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੁਭਕਿਉ
ਨਿਕਸੈਨਯੋਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਪਸੰਗਤਿਰੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਲਕਗੁਰਕਿਰਪਾਚੇਲੀਜੈ॥੯॥ਮੇਰਠਕੁਰਕੁਰਵਡਰੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲ
ਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੧੦॥੩॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾਰ
ਠਾਮਗਮਗੋਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੋਮਿਲਿਸਾਪੁਹਰਿਰਗੁਕੀਜੈ॥ਹਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭੁ
ਜਗੁਰੈਜੇਚਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਪੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੀਮਸਕਉਥੀਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬ
ਸੁਪਾਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਮਿਲਿਸਾਪੁਚਰਨਹੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਾਇ
ਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਅਨਿਪਨੀਸਕਾਤੇਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇ
ਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਠਾਮਨਾਮਅਨੁਕਰੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਪੁਪੁਰਖਮਿਲੀ
ਜੈ॥ਗੁਰਗਮਨਾਮਾਬਿਸਥੀਕਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਮਨਿਪੀਤਮਾਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਗਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਰਜਲੰਜਲਪੀਤਿਰੈਖਿਨੁਜਲਾਬਿਨੁਛੁਟਦਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਰਾਮ
ਭਾਗਅਭਾਗਹੋਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਪੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹਿਬੁਝਹਿਭੰਡਪਰਮਰਾ
ਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਜਗਪੁਨਕੀਏਹਿਵੈਗਾਊਗਾਊਤਰੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੋਲੁਗਮ
ਨਾਮੁਰੈਗੁਰਮਾਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਰਬਰਮਬਰਮਤੂਜਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਸਿਪਰੀਜੈ॥
ਤੂਜਲਨਿਧੀਮੀਨਹਮਤੋਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾਰ
ਠਾਮਗਮਗੋਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਨੀਪਰਹਿਸਕਾਮਾਏਹੁਸਤਨੁਪਾਤਿਏਮਨੁਦੀਜੈ॥ਹਉ॥

ਬੁਧਮਨਮਗੁਫਸਾਖ ਤੋਰੇਵਗਤੇਤਦੁਨਿਦੁਨਿਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਰੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੁਜਕ
ਰੀਜੈ॥੧॥ ਥੀਥੇਕਥੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਗਮਾਯਾਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
ਆਸਾਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ ਨਿਰੋਲਕੁਆਤਿਗੋਰੋਕੋਰੋਰੋਗੁਬਿਧੀਜੈ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਯਾ
ਰੋਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਗੋਰਪਰੀਖਾਈਜੈ॥੩॥ ਸਿਗਤਿਸਿਤਨੀਗੀਲਾਗੀਉਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾ
ਇਲੀਜੈ॥ ਸਭਨਗਮਹਿਪਨੀਉਤਮੁਰੋਵੈਗਮਨਮੈਕਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਥਹੁਕੀਨੇਨਿ
ਤਸਾਖਤਹੀਜਤੀਜੈ॥ ਪਰਮੁਖਲੁਲੁਲੁਗੁਗਿਗੀਅਨੁਦ੍ਰਵਾਈਆਬਰਕਾਰਥਾਸੁਜਾਗੀਦੀਜੈ॥੫॥ ਏਕੇਜੇ
ਤਿਏਕੇਮਨਿਵਸਿਆਸਭਾਂਦਿਸਦਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ ਆਤਮਗਮੁਸਭਏਕੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰਦੀ
ਜੈ॥੬॥ ਨਾਮਾਬਿਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢੀਜੈ॥ ਸਾਕਤਨਗਮਹਿਕਾਗੀਕਹੀਅਹਿਬਿ
ਨੁਨਵੇਪਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ ਜਬਲਗਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਮੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਗਤਿਪਰੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿਪਾਰਹੁਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾਠ ਗਾਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪੁਣੀਜੈ॥ ਕਿ
ਲਾਬਿਖਦਯੋਹੋਪਿਨਮੰਤਰਿਮੇਰੇਠਭਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਗਹਉਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਢੇਅਤਿ
ਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥੩॥੨॥ ਹਿਸਗਨਿਪਚਾਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵੀਜੈ॥੧॥ ਕਾਮਕੋਰੇਪੁਨਗਰ
ਮਹਿਸਬਾਯਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁਕਰੀਜੈ॥ ਅੰਗੀਕਰਕਰਹੁਗੀਖਲੇਵਹੁਗੁਰਪੁਰਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ ਅੰਤ
ਰਿਅਗਨਿਸਬਲਾਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀਜੈ॥ ਤਨਿਮਨਿਸਾਤਿਗੋਇਅਧਿਕਾਈਰੋਗੁ
ਕਾਟੈਸੁਖਿਸਵੀਜੈ॥੩॥ ਜਿਉਸੁਰਜੁਕਿਰਲਿਗਵਿਆਸਰਥਠਾਈਸਭਘਟਿਘਟਿਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਪੁ
ਸਾਧਮਿਯੇਗੁਪਵੈਤਤੁਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੪॥ ਜਨਕਉਪੀਤਿਲਗੀਗੁਰਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇ
ਖਿਸੁਗੀਜੈ॥ ਨਿਭਤਥਿਰਖਤਰੋਨਿਸਭਨਿਰਖੀਮੁਖੁਕਾਢੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ ਸਾਕਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬ
ਹੁਏਭੀਥਹੁਦਰਮਾਤਿਮੈਲੁਭੀਜੈ॥ ਆਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਵੇਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ॥
੬॥ ਸਾਪੁਸਾਧਸਗਨੀਮਿਲਿਸਿਗਤੀਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ ਪਰਉਪਕਰਥੇਲਾਹਿਗੁਲੀਆਮੁਖਿ
ਸਿਤਭਗਤਹਰਿਦੀਜੈ॥੭॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਾਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀ
ਜੈ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੇਨਾਨਕਪਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ॥੮॥੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾਠ
ਗਾਮਾਗਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ ਜਬਲਗਿਸਾਸੁਰੋਇਮਨਮੰਤਰਿਸਾਪੁਪੁਰੀਪਵੀਜੈ॥ ਗਹਉਸਿਕਰਨਾ
ਰਦੁਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਯੋਚੀਜੈ॥ ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਤਹਿਸਭਿਜਹਸਾਪੁਚਰਨਪਰੀਜੈ॥੧॥

ਤਾਜੀਲਾਜਾਅੰਕਰੁਸਤੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਰਹੀਜੈ॥੧॥ਧਮਗਾਇਕੀਕਨਚਕਵੈਬਿਖੁਰੁਬਚਾ
 ਕਾਢਿਕਦੀਜੈ॥੨॥ਭਰਮਿਸੁਕੇਬਹੁਉਢਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਰਹੀਜੈ॥ਤਾਤੋਬਿਧਮੁਪੁ
 ਢਿਲਨਕੀਜੈਜਾਇਸਾਪੁਚਗਨਿਲਗੀਜੈ॥੩॥ਠਾਮਨਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਧੁਹਰਿਸਾਪੁਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥
 ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਾਤੋਕਰਿਮਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਪਗੀਜੈ॥੪॥ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਿ
 ਕਾਢੀਬਾਹੁਕੀਜੈ॥ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖਸੁਖਨਿਤਲੋਰੁਤੀਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ॥੫॥ਜੇਵਰਭਾਭੁ
 ਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰੀਜੈ॥ਸਭੁਆਇਅਯੋਗੁਬਿਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁ
 ਪੀਜੈ॥੬॥ਆਇਆਮਾਈਆਕੇਜੇਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿਮਾਈਆਪਚੈਪਚੀਜੈ॥ਆਗੀਅਨੁਅਧੇਰੁਮਰਪੰਥੁ
 ਬਿਖੜਾਅੰਕਾਰਿਭਾਰਿਲਾਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਲਕਰਮਰਮਰਮੁਰਮਰਮਰਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ
 ਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰੀਏਗਮਨਾਮੈਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪੁਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾ
 ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਲਾਨਾਇਪਤਿਪੂਜਾ॥ਨਉਤੇਰਾਗਹਲਾਮਤਿਮਕਸੁਦਾ॥ਨਾਇਤੋਰੈਨਉਮਨੈਸਭਕੋਇ॥
 ਵਿਲਨਵੈਪਤਿਕਬਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਅਵਗਸਿਆਲਪਸਗਲੀਪਾਜੂ॥ਜੈਬਖਸੇਤੈਪੂਰਕਾਜੂ॥ਗਹਉਨਾ
 ਉਤੇਰਾਤਾਲਨਉਦੀਬਾਲਾ॥ਨਉਤੇਰਾਲਸਕਰੁਨਉਸੁਲਤਾਨਾ॥ਨਾਇਤੋਰੈਮਾਲਮਹਤਪਰਵਾਲਾ॥ਤੇ
 ਗੰਨਦਗੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਲਾ॥੨॥ਨਾਇਤੋਰੈਸਹਜੁਨਾਇਸਾਲਾ॥ਨਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ॥
 ਨਾਇਤੋਰੈਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਈ॥ਬਿਨੁਨਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਗੀਬੇਗੀਘਰਦਰਦੇਸਾਮ
 ਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇਸਾ॥ਜਾਸਦੇਤਾਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਨਕਕੁੰਕੁਕੁੰਕੁਹੋਇਜਾਇ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਤੀਮਹਲਾ੧

ਤੇਰਨਾਮੁਰਚਨੁਕਰਮੁਚਨਲਸੁਗਤਿਤੈਖੈਲੋਇ॥ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੈਸਗਲਾਈ
 ਜੈਖੋਇ॥੧॥ਇਹੁਸਿਸਾਰੁਸਗਲਾਬਿਕਾਰੁ॥ਤੇਰਨਾਮੁਦਾਰੁਅਵਰੁਨਸਤਿ॥ਕਰਲਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਠਹਾ
 ਉ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਅਏਕਭਾਯੋਵਹਿਲਾਖਕੋਰੇ॥ਤੇਰਲਾਕੀਅਤਿਤਾਪਵੈਜਾਸਿਰੈਰੋਵਹਿਹੋਰੀ॥
 ੨॥ਦੁਖਾਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਰੋਵਹਿਦੁਖਾ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੁਸਾਯਾਗੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਭੁਖਾ॥੩॥ਸਾ
 ਨਕਮੁਰਖੁਏਕੁਤੁਅਵਰੁਭਲਾਸੈਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨਹੋਰਿਖੁਆਰੁ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਤੀਮਹਲਾ੧

ਜੈ ਕਾਗਲਿ ਬੇਦ ਕਹੈ ਉਚੇਰੇ ਸਿਕਰਿਛੇ ਡੀਆਇਆ ਜੈ ਕਾਗਲਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਸੀ ਦੇਵੀ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ
੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿਸਾਚਾ ਮੁਖਿਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ॥ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥
ਠਹੁਇ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਲੈ ਕੀ ਬਾਲੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇਤ ਸਕਰ ਜੋ ਨ ਮੂਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸ ਤਿਕੋਟੀ
ਚਾਸਾ ॥ ੨॥ ਜੈ ਕੋਇ ਕਰੈ ਚੀਗੀ ਆਈ ਮਨਿ ਚੇਤਿ ਬਹੁ ਤੁਝ ਛੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਲਏ ਤੀ ਆਚੀ ਗੀ ਆਈ ਮਾਦੇ ਇਨ
ਪਛੇ ਰਵੈ ॥ ੩॥ ਤੁਸੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਪਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਨੁ ਸੇਈ ॥ ਜੈ ਕੋ ਜੀਉ ਕਰੈ ਚਿਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਾਖ
ਨੋਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਪਾਇਆ ਚੈਰੈ ਨੀਮੈ ਹੋਇ ਵਾਸਾ ॥ ੧॥ ਅਉਤ੍ਰੁ ਸੁਜੇਤ ਤੁਝੀ ਚਾਰਿ ॥ ਜਾਤੇ ਠਹਿਰਨਾ ਵਹੁ ਸੈਸਾਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨ ਹੀ ਪਰਮੁ ਨ ਹੀ ਸੁਚ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋ ਤਿਕੋਨੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਵਾਯਾ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੈ
ਬਰਤੁ ਨ ਹੀਨੇ ਮੂਨ ਹੀਨ ਹੀ ਬਕ ਬਾਈ ॥ ਗਾਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੁਗਮਾਈ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੈ
ਸਨ ਹੀ ਨਿਗਸਨ ਹੀ ॥ ਚਿਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੈਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੈਤ ਮਿਲਿਆ ਨਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪॥ ੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਕ ਕਹਿ ਆਦਰਿ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਇਸਾ ਕਰਿ ਜਾਲਾ ॥ ੧॥ ਕਿਮਾ ਕਹੀਐ
ਸਰਬੇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਦੁ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੨॥ ਕਾਇਮ ਹੀ ਆਇਆ ਸੇਜਨੁ ਜਾਲਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਲਾ ॥ ੩॥ ਕਹਲਾਸੁ
ਨਲਾ ਅਕਥ ਪਰਿਜਾਈ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਨਕ ਜਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰਾਗੀ ॥ ਅਨੀਸਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਰਿ ਤੀਰਥ ਸੀਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਜਵਾਰ ਮਾਲਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਯ
ਹੈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਰਸੀ ਤੇ ਖੁਤਾ ਸੁਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਅ ਉਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਮਿਲਿਆ ਆਦਰਾਤਿ ਮੈਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੁਰਨ ਵਲੁ ਪਸੁਪਰੇ ਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥ ੨॥ ਰਤਾ ਸਾਚਿ ਨ ਮਿਤ
ਲਾਹੀ ਮਲੁ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਲੁਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਸੁ ਬਨ ਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਚਾਸੁ ਚਰਲਾਇ ਵਰਹੀਐ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਨਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰਿਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਈਐ ॥
੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਅ ਵੀਚਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰ
ਗਾਸਿ ਮਾਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਏਕ ਦਖਿਲਾਹ ਉਤੈ ਪਹਿਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਲ
ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਪਾਵਤ ਰਖੇ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਦਿ ਥਿਕਾਰੀ ਦੁਗਤਿ ਭਾਗੀਐ ਸਾਬਰ
ਮਗਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲੁ ਦਇਆ ਕਲਕ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤੀ ਪਾਨੁ ॥ ਦੁਖੁ ਕਰਮੁ ਸੇਤੋ ਖੁਯੀ ਉਕਰਿ

ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ॥ ੩॥ ਖਿਆਪੀ ਰਜੁ ਕਰਿਗਉ ਯਵੇਗੇ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ॥ ਸਿਠਤਿ ਸਗਮ ਕਾਰਪੁ
 ਕ੍ਰਮਾਂਗਉ ਹਰਿਗੁਲਨ ਨ ਕਰਵਤੁ ਰਹੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਤੁ ਕਿੰਨੈ ਨਗਾ ਖਿਆ ਜਾਵ
 ਤੁ ਕਿਉ ਠਾ ਖਿਆ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਸਤੋਹੇ ਆਸੇਈ ਪਰੁ ਜਾਏ ਜਾਉ ਸਹੀ ਮਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੂਹੈ ਵਹੁ ਤੇਗੀਰ
 ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਅਵ ਹੁਨ ਕਰਲਾ ਜਾਇ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇ ਸੇਹਰ ਹਟਕੀ ਮਾਝਾਇ ਰੁ
 ਲਗਤੈ ਹੋਇ ਕਸਖ ਨੀਹੇ ਫੇਰ ਰਗੀ ਅਤੈ॥ ਤੇ ਸੇਹੀ ਏਹੁ ਖੇਲੁ ਸਮਕਾਜਿ ਉਸਰੀ ਵਾਰਿ ਆਈ॥ ੨॥
 ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਠ ਬਿਚਾਇ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨ ਚਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੀਅਨੀ ਕਉ ਨੁਗਿਰਹੀ ਕਉ
 ਨੁਉ ਦਾਸੀ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸਹਿ ਸਉ ਪਿਕੈ ਏਹੁ ਹਿਅਨੀ ਬਾਲਾ॥ ਜੇ ਸਤੋਹੇ ਆਸੇਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿ
 ਆਨਨ ਕਰਿ ਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੇ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੪॥ ੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਰੀ ਬੀਪਤਿ ਬਾਧੈ ਹਉ
 ਤਿਸੈ ਕੇ ਬਾਲਿ ਜਾਈ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਏ ਭੂਲਾ ਠਿਕੈ ਅਜਾਈ॥ ੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨ ਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਭੁਨਿਖ
 ਹੁੰਨਿ ਨ ਆਵਲਵਾਗੁ॥ ਰਹਉ॥ ਉਚਾ ਬੇਠਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੀ
 ਆਜਾਗਿ ਤੇ ਪੁਰੋ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਲ ਜਾਈ॥ ਐਜੈ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭ ਕ
 ਰਤਾ ਐਸਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਉ ਪਠਾ ਰੈ ਸਥਾ ਦੇਖਿ ਆਈ॥ ਐਛੋ ਰਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕ ਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸਾ ਜਾਗੀਰ ਆਤਿ ਨੀਜੀਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰ
 ਥੀ ਅਕਾਸੀ॥ ਤਸਕਰ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਵਾਰਿ ਆਨ ਗਭੁਰਾ ਸਾਥਾ ਸੀ॥ ਜਾ ਤੂਰਾ ਖਰਿ ਰਾਖਿ ਐਹਿ ਸਾਥ ਤੋਹੈ ਵੇਗ
 ਸੀ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁਨਿ ਪੈਸੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੇਹਿ ਪਗਉ ਪਾਗੇ ਰੇਗੈ॥ ਰਹਉ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀ ਆਮਨੁ
 ਪੁਰਖੁ ਗਵਾਹੁ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬਹੁ ਮੁਈ
 ਚਾਹੁ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਐਕਹ ਉਨ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ॥ ਖੇਦੇ ਪੁਰੋਗਾਈ॥ ਐਕਿ ਨੁਹੈ ਪਾਤਿ ਜਾਇ॥
 ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤੀ ਮਲਿਹਾ ਜਾ ਰੇਗੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਾ ਤਿਜਨ ਮੁਨਹੁ ਪੁਛੀ॥ ਐਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾ
 ਏ॥ ਸਾ ਜਾ ਤਿਸਾ ਪਾਤਿ ਰੈ ਜੋਹੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਕਾਵੁ ਖੁਕਾਈ॥ ਐਨਨ ਕਛੁ ਟਸਿਨਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤਾ ਬਿਗਸੈ ਪੁਰੋ ਅੰਧਾ॥ ਗਾਲਿ ਠਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਪੀਧਾ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ
 ਜਾਈ॥ ਉਰਣੀ ਤਾਲੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ੧॥ ਜਾਗਾ ਸਿਜੀ ਵਲ ਜਾਗ ਲਹਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ
 ਰਹਉ॥ ਕਹਿ ਚਿਨ ਬੁਝੈ ਅੰਧੁ ਸੁਣੈ ਭੇਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਪਾਤਿ ਪੇਸੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਚਾਈ॥
 ੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲਾ ਤਿਲਾ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੈ ਠਹਿਰਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਯਾਗਦੁ

ਜੀਗਈ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਦੇਖਿਸਮਾਏਸੁਖੁਦੁਖੁਗਵਿਕਮਾਈ॥ ਕਰਮਹੀਲਾਸਦੁਤੀਖਿਆਮੰਗੈਨਾਨ
ਕਮਿਐਵਡਾਈ॥ ੧੧॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗੀਕਹੀਆਆਪਿਕਬਕਉ
ਤੇਗਾਓਵਹੀਆ॥ ਕੂਲਾਦੁਕਭੇਰੇਦਰਬਾਗਿਨਾਸਬਿਨਕੈਸੇਆਚਾਰ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾਨੇ
ਦੁਕਨਿਦੈਪੁਣੈਪਿਆਗਾਠਹਉ॥ ਜਿਸੁਨਿਦਹਿਸੋਈਬਿਧਿਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦੇਦਰਿਨੀਸਾਏ॥ ਕਾਰਲ
ਨਾਮੁਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਏ॥ ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਏ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਜਾਨੁਸੁਖੁਸੋਈ॥ ਉਤਮੁ
ਅਖਿਤਉਚੇਰੋਈ॥ ਮਨਮੁਖੁਭਾਯਿਮਹਾਬਿਭੁਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਇਸੁਰਚੈਨਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਮੁਰਖੁਗਵਾਭਾ
ਠੇਏਨੀਦੁਬਰੇਬੁਧਿਆ॥ ਨਿਪਨਕੇਪਨੁਨਾਮੁਪਿਆਗਾ॥ ਏਹੁਪਨੁਸਾਹੁਏਗਾਬਿਖਿਆਛਾਭਾ॥ ੪॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾ
ਸਬਦਈਚਾਹਾ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾ॥ ਤੁਬਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਰੋਈ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਕਹਵੈਸੋਈ॥ ੫॥ ੧੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਖਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਵਧਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੈਪਰਕੀਰਾਏ॥ ਬਕਿਬਕਿਵਾਦਚਾਯਾਈਆਬਿਨੁਨਵੈ
ਰਿਖੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਏਮਨੁਵਸਿਆ॥ ਬਿਬਲੁਭਾਗੀਸਹਜੇਪਰਗਾਸਿਆਰਹਉ
ਬਿਖੁਲਾ॥ ਬਿਖੁਬੋਲਾ॥ ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜਮਦਰਿਥਾਧੇਮਾਗੀਅਹਿਛੂਟਸੇਸਚੈਨਾਈ॥ ੨॥ ਜਿ
ਵਾਮਾਈਆਤਿਵਜਾਈਸੀਕੀਆਲਿਖਿਐਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਖੁਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਐਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਜ
ਗੁਖੈਸਦੁਨਿਗਮਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਤੇਨਹਵਿਰਏਜਾਈਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗੀਅਨੁਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥
ਅਜਰੁਜਰੈਗੀਭੁਭੁਭੈਅਮਰਅੰਦਸੁਪਾਨਾਨਕਜਲਕੈਮੀਨੁਸੈਥੈਭਵੈਗਾਖਹੁਪੀਤਿ॥ ੫॥ ੧੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ ਠਾਠਰਿਗਛੁਰਮਾਈਸਿਕਾਈ॥ ਪੈਨਲੁਖਾਦਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥
ਸਾਦੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਨਾਕਿਆਕਰੈਕਰਵੈ॥ ਨਾਮਬਿਨਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਵੈ॥ ਰਹਉ॥
ਜੇਗਾਬਿਨਦਸੁਦਅਨੰਦਾ॥ ਮਤਸਤਿਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੀਦਾ॥ ਅੰਤਰਿ
ਰਵਤੋਰਜਰਵੈਦਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਭਿਧਾਗੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਥਿਬਨਵਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਨੁ
ਬਤਕਾਗੀ॥ ਤਿਧਤਿਤਰਿਗਤਤੁਬੀਚਾਗੀ॥ ੩॥ ਅਨਥੈਕਬਉਕਿਆਐਜੇਗਾ॥ ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੇਗਾ॥
ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਜਾਨਹੀਰੇਗਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਤਰਿਭੀਠਾ॥ ਜੀਨਿਚਾਖਿਆ
ਪੁਰਾਪਦੁਰੋਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਪਿਤਿਨਿਸੁਖੁਰੋਈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰੋਗਨਰਾਗਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਦੇਖਿਸਮਾਏਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਗੀਘੋਲੇ
ਅਤਿਭੁਭੈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸੁਗੁਣੇ॥ ਰਹਉ॥ ਉਪਰਿਛੁਪੁਗਗਨਪਾਨਿਹਾਕੀਅੰ

ਅੰਤਰਿਵਸੈਦੁਕੈਮੇਗਾ॥

ਮਿਤ੍ਰਪੀਵਲਾਹਾਗਾ ਜਿਸਕੀਰਚਨਸੇਥਿਧਿਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਅਨੁਵੀਚਰਾ॥੨॥ ਪਸਰੀਕਿਰਾਦੀਰਸਿਕਮੁਖ
ਅਥਿਗਸੇਸਸਿਧਿਗੁਰੁਸਮਾਇਆ ਕਾਏਥਿਧਿਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਗੀਗੁਰਪਸਾਦੇਪੁਤ੍ਰਪਾਇਆ॥੩॥ ਅਤਿਰਸਿ
ਨੀਗੀਚਲੂਏਗਤੀਦੁਜਾਗੇਗੁਨਕੇਈ॥ ਨਾਨਕਰਸਨਿਗਸਾਏਠਤੇਗਵਿਰਹਿਆਪੁਤ੍ਰਸੇਈ॥੪॥੧੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੧ ਬਾਹਮਹਿਠਵਲਾਖੀਖਜਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੀਨਿਆਸੀ॥ ਜੋਗੀਕਾਪਵੀਆਸਿਰਖੁਥੇਥਿ
ਨੁਸਖਦੈਗਲਿਛਾਸੀ॥੧॥ ਸਬਦਿਰਤੇਪੁਰੇਬੈਠਾਗੀ॥ ਅੰਤਿਹਰਿਨਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਗੀਏਕਭਾਈਓਵ
ਲਾਗੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹਮਲਵਾਦੁਪੜਹਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਦੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ ਬਿਰੁਬੁਣੈਕਿਛੁਨ੍ਹੀਮਨਮੁ
ਖੁਵਿਛੁਕਿਦੁਖਪਾਏ॥੩॥ ਸਬਦੀਮਲੇਸੇਸੁਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਨੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਓਵਲਾਕੇ
ਜੁਗੀਜੁਗੀਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੪॥ ਸਗਲੇਕਰਮਪਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਬਸਬਦਿਵਸੇ॥ ਨਾਨਕਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲੇਮਿਲਾਇਆਦੁਖਪਰਛਤਕਲਨਸੇ॥੫॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਸਤਕੀਰੇਲਾਸਾਧਨਸਿਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰਤਗੀ॥ ਕਰਕਰੈਬਪੁਰਜਮੁਰਗਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਗੀ
ਪਾਜਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਮਾਥਿਗਾ॥ ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਯੀਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਸਾਦੁਸੁਖਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ ਲਾਲਜਵੇਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੇਜਤਗੁਰਮੁ
ਖਿਯਹੀਐ॥੨॥ ਚੀਨੈਗੀਅਨੁਪਿਅਨੁਪਨੁਸਚੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਨਿਰਾਲੀਬੁਨਿਰਹਤੁਨਿਰ
ਕੇਵਲੁਨਿਰਤਉਤਾਨੀਲਾਵੈ॥੩॥ ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਾਲਿਉਲਏਨਾਵਤਗਵੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਾ
ਤੇਠਕਿਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ ਜੋਗੀਰਹੈਸੇਦਾਸੁਉਦਾਸੀ॥ ਜਿਸਿਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਾ
ਨਕਕਰੈਅਵਰਨਹੀਦੁਜਾਸਾਚਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥

ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੇਕੇਈਬੁਝੈਸਬਦੇਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਜਨਭਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿਭਰੇਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗਸਿਰਹਿਆਅਪਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਾਦੇਨੁਗਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਣਾਹਭਾਈ॥ ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੇਲੁਨਲਾ
ਗੈਸਾਚਿਨਾਮਿਚਿਤਲਾਈ॥੨॥ ਸੁਖਸਿਗਰੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਈਆਨਾਮਿਵਡੀਫਰਿਆਈ॥ ਅਖੁਟਭੰਡ
ਰਭਰੇਕਦੇਤੇਟ੍ਰੈਆਵੈਸਦਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੇਦੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਖਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਨਿਰਗੁਲੀਅਰੇਕਉ

ਬਖਸਿਐਸੁਆਮੀਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
ਉਤੁਪੁਵਿਦੁਬਾਲਿਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਮਗੀਤੁਪੁਆਗੈਗਖਦਿਸਦਾਰਹਾਂਸਰਲਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਆਪਦੇਭਾਏ
ਵਿਚਿਸਦਾਗੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮੇਦੇਰੋਬਡਿਆਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਭਾਲਾਜਪੈਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੨॥
ਤੇਰੇਭਾਏਭਗਤਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ਤੇਰੇਭਾਏਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਿਤਿਸਨਾਅਗ
ਨਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੇਤੁਕਰਹਿਸੁਰੇਵੈਕਰਤੇਅਵਤਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੇਵਤੁਅਵਤਨਦਾਤਾ
ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਯਾਹਿਆਜਿਨਾਤਿਨਸਾਯਾ
ਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਵਿਚਹੁਭਗਮੁਗਾਇਆਰੈਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਮੇਗਾਇਕੁਸੋਈ॥
ਤੁਪੁਜਪੀਤੁਪੈਸਾਯਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਬੁਝੇਰੋਈ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਯਾਹਨਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਰਾਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਠੀਕਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਤਾ॥੨॥ਜੇਨਿਮੀਠਾਯਾਇਆਸੋਈਜਾਦੈਤਿਸ
ਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਈ॥ਸਬਦਿਸਾਯਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਕਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਗਾਸ
ਦੈਦਾਤਾਜੇਏਛੈਜੇਛਲਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੁਰਾਖਨਜੇਗੁ॥ਤੁਪੁਜੇਵਤੁਮੈਅਵਤਨਸੁ
ਝੇਨਕੋਰੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ਜੇਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ
ਏਹਤੇਰੀਬਡਿਆਈ॥ਹਰਾਉ॥ਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪਾਤਿਪਲਾ॥ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਿਗਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲਾ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਲਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਚਿਹਘਟੈਨਜਾਈ॥
ਜੇਹਰਿਛੋਰਿਦੂਜੇਭਾਇਲਾਗੈਚਿਹੁਜੰਮੈਤੇਰੀਜਾਈ॥੩॥ਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੁ
ਖਭੁਖਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਯਾਹਿਸਦਾਤੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਬਲਗੁਜੀਅਪਾਨਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਗਮਯੁਹੋਆਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿ
ਮਾਨਾ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪਨਕੋਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਪੀਜੈ॥ਹਰਾਉ॥ਮੂਲੁਪਛਾਲਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਰੋਈ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾਦੁਝੈਕੋਈ॥੨॥
ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਗਮਯੁਹੋਆਮੀਮੁਤਤਤੁਵਖੈ॥ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮੈਨਾ॥ਸਦ
ਬਾਲਿਹਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜੇਤੁਆਤਮਗਾਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾ

ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਆਈ
 ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਭਾਤਿ ਬਲਾਏ ਬਹੁ ਰੋਗੀ ਸਿਸਾਇਉ
 ਪਾਇ ਪਛਿਖੇ ਲੁਕੀਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀ ਆਨੇ ਰਿਜ ਕੁਦੀਆ ॥ ੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰ
 ਵਿਆਸੁ ਪਾਪਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ॥ ੨॥ ਗੁਪਤ ਨਾਮੁ ਵਰ
 ਤੇ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁ ਗਿਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਗੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨ ਰਿਚੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਜੇ ਗੁਰ ਸਰਲਾ
 ਈ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਏਕੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿਆ ਲੈਖਿ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰੁ ਮਤਿ ਪਵੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡੁ ਪੁ
 ਰਜੈ ਭੈ ਬੈਠਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫੇਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕ ਕਹਿ ਆਨ ਚਿਤਿ ਪੈਗੈ ਕਰਿ ਆ
 ਚਰ ਬਹੁ ਸੀ ਪਉ ਸਿਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨ ਰਕਿ ਪੈਗੈ ॥ ੫॥ ਏਕੇ ਸਬਦ ਏਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕ ਸੁ ਤੇ ਉਤਪ
 ਤਿ ਚਲੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਅਪਲਾਸ ਲਾਹਿ ਪੁਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਹਿ ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਆਸੀ ਮੁ
 ਤਨਾ ਮੁਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ਕਿਟਿ ਮਪੇ ਕੋਈ ਵਰਲਾ ਲੋਇ ॥ ਜੀ ਸੇਨੇ ਅਪਲੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਗਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਿਉ
 ਲਾਈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਐਥੈ ਚਿਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਗੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰ ਜਤਨਾਗੁ ॥ ੪॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ॥ ਸਿ
 ਈ ਭਗਤ ਸੁਪਨੁ ਸੁਜਾ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕਰ ਬਾਲਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੦॥

ਗੁਰਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਸ ਕਿ ਰਸ ਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਓਵਉ ਨ ਮਨਿ ਨ ਮਿਲ ਗਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸ
 ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਨ ॥ ੧॥ ਗਮੇਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਭਾਇ ਚਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ
 ਓਰਿ ਰਿਕਾਨਾ ॥ ੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ਕਿ ਭਾਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾ
 ਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੇਕ ਉਕਰਹੁ ਉਪਦੇ ਸੁਹਰਿਦਨਾ ॥ ੩॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿ
 ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪॥ ਗੁ
 ਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਗ ਮਠਾ ਭਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੈ ਰੋਗਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਰਘ
 ਨਦਾਨਾ ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਉਗਵੈ ਸੁਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਾਹਿ ਸਤ ਗੈਨ ਸਮਾਲਹਿ

ਹਰਿਗਾਯਾ ਅਮੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮਲੇ ਚਲਾਈ ਅਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਰਵਣਾ ॥ ਹਰਿ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਚਿਗੁਰੀ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰ ਹਮ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਏਨੈ ਅੰਧਾਰੀ ਮੇਰਿ
 ਛਾਏ ਮਾਯਾ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਦੈ ਨਵ ਸਿਚਿ ਰਿਨਿ ਬਧੇ ਬਹੁ ਦਿਧੇ ਬਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੀਰਲ
 ਗਾਨੁ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਥਾਹ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸੈ ਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਿਪਾਲਾ ॥ ਬਿ
 ਮੁਭਉ ਜਲੁ ਫੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਏਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਗਾਏ ਰਸ ਕਰ ਸੀਕਾ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਭਏ ਮੁਕਤੀ ਜਿਨ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਅਰ ਸੁਣੀਕਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾ ਨੀਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤ ਕਉ ਜਲ ਟੀਕਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇ
 ਰਾਸ ਭਜਨ ਉਪਰਿ ਜਿਉ ਛਿਚਿ ਉਡਵਸ ਸਿਕੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨਵ ਸਿਚਿ ਤਿਨ ਸਤਿ ਕਾਰਜ
 ਠੀਕਾ ਜੈਸੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਨੁ ਖਨਾ ਥਿਨਾ ਨ ਕਟੇ ਨ ਕਰੀਕਾ ॥ ੪ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮਈ ਆਰਾਤ ਰਾਮ ਗਇ ਸਰ
 ਵਰੈ ਸਭ ਮਹਿ ਟੀਕਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਪੀਅਰਿ ਚਿਧਰੀ ਮੀਕਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪ੍ਰਦਿਪਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਕਰੇ ॥ ਪਤਿ ਭਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਪੀਅਰਿ ਚਿਸਤਿ ਕਿਲ ਬਿਖਪਾਲੇ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਨਾ ਮੁਗਵਿ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇ ਚਿਗੁਰ
 ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਰਸੁ ਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਏ ਅਸਰ ਰਿਨ ਗਰਿਨਿ ਬਸਿ ਚਿ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ॥ ਸਗੀਰਿ ਸੇ
 ਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਧਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕੁਲੇ ॥ ਜੇਨ ਰਹੁ ਮਿਰਗੀ ਮੁਓਦਿ ਆਨੇ ਤੇ ਸਾ
 ਕਤ ਮੁਕੁ ਮੁਏ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਬ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਓਵਾਰ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਵਰ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕੁਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਸੁ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਓਹਰਿ ਰਾਮ
 ਨਾਮਿ ਗਵਿ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਵਰ ਛਾਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖ ਨੇਹੀ ਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਛਾਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਨਿਤ ਨਿਬਸਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਏ ਅਨਕਾਰਿ ਵ
 ਸਿ ਓਧਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਪਣਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨੁਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ਓਹਰਿ ਨਿਮਖ ਛਾਹਰਿ ਕੋਟਿ
 ਕੋਟਿ ਖਸਤ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲ ਛਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮੇ ਜਨ ਤਮ ਹੀ ਤੇ ਜਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨਿ ਓਜਨ ਤੇ ਮੁਖ ਛਾਹਰਿ

ਕੁਧਿ ਪਾਇ ਹਉ ਛੁਟੇ
 ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ

ਹਰਿਅਪੁਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨੁਹਰਿਪੁਤ੍ਰਇਕਛਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧੦

ਗੁਰਸਾਂਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਵਾਇਚਿਹਰਿਹਰਿਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਛਾ॥ਪਨਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਖਿ
ਖੁਰੁਬਦੇਬਾਂਹਦੇਇਕਾਛਭਾ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੀਪੁਇਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਰੁ
ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਤ੍ਰਾਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਫੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਏਹਮਨੁਰ
ਕੰਚਨੀਮਲਿਸਗਤਿਹਰਿਚਿਰਪਾਰਿਚਿਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਏਰੁਲੁਭਨੇਪੁਤਕਯੁਤ
ਮੇਰਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਰਸੰਤਨਸੇਵੇਕਥਹੁਤੇਮਨਮੁਖੁਭੁੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ ਤਮਰੇਬੁਨਤਮਹੀਪੁਰਜਾਨਹੁਮ
ਪਰੇਹਰਿਤਮਸਰਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਸੁਤਮਨਭਾ॥੪॥੬॥

ਪਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੧੦ ਪੜਤਾਲ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਵਹਿਮ
ਨਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਅਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਰ
ਸਥਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਵਹਿਮਨੁ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰਪਰਧਨੁ॥ਖਿਲੇਵੈਪਾਪਕੋਟਨਾ॥ਮਿਲੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਗਵਨਾ॥੨॥੧॥੧॥੩੧॥

ਰਾਗੁਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੁਹਰਿਕੀਅਤਨੁਸੁਭਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤਗਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਪਗਤਿਬਰਤਨਕਉਪਨੀ॥
ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਨੀ॥੧॥ ਮਨਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੇਗਤੇਹਰਿਨਿਰਗਤ
ਤੁਪਵਹਿਪਨਪਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੇਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਥਨਾਏ॥ਰਿਜਕ
ਸਮਾਹੇਜਾਲਿਥਲਿਮੀਤਾ॥ਸੇਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਨੀਤਾ॥੨॥ ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਧਾਇਕਖਿ
ਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਥਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭ
ਯਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥
੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਦੇਤਿਸੁਯੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡ
ਗਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸੀਪਆਰਿ॥੧॥ ਤਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਾਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛ
ਕੁਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰਿਗਿ॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸਾਗੀ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾ
ਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੋਗੈ॥੨॥ ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਉਤਮੁਸੋਈ॥ਜਾਕੈਹਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜੋਈਨਿ
ਰੁਚਲੁਆਵੈਨਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੋਹਰਿਗੁਲਗਾਈ॥੩॥ ਤਕਉਕਰਹੁਸਗਲਾਨਮਸਕਾਭਾ॥ਜਾਕੈਮ

ਨਿਪੁਰਤੁ ਸਿਰੰਕਾ ਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁ ਰਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਪਰੈ ਜਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਨਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਈ ਅਨੰਦਾ ॥ ਆਠ ਪਰਸਿ ਮਰਦਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮ ਲਿਖਾਇ ॥ ਤੇ ਸੁਗੁ
ਰ ਕੀਰਨ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇ ਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਗੇ ਸਿਮਰਦਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ
ਕਰਿਆ ਆਠ ਗੁਸੀਧਾ ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਨੀਮਰਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤੇ ਸੁਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਯਹ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਤੇ ਪਈਐ ॥ ਨਾ ਬੁਝਤੁ ਪੁਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਹੋਨੀਆਇਆ ॥ ਹਯ
ਤੁ ਪਲਾਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਸਵਾਗਿਆ ॥ ਤੇ ਸੁਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਉਵਾਰਿਆ ॥ ੩॥ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਕੀਆਗੀ ਅਨੀ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਵੈਰੈ ਭਾਗਿ ਪਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥ ੧॥ ਹਮ ਬਰਿਕ ਸਗਨਿ ਪੁਤ ਦਈਆ ਲਾ ॥ ਅਵਗਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੈਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਜਾਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਪਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਪਾਟਿ ਰੋਈਐ ਧਨ ਵੈ
ਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਈਐ ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ
ਰੇ ਪੂਰੇ ਮੋਨੇ ਰਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਯਾ ਬਿਖ
ਸਭ ਨਾਮੋ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਗਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਵੰਤੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੇਹੰਤੇ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੈਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੇਖ ਸਾਧਿ ਬਿਨਸਹਿ ਆਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਮ ਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਉਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਭ ਲੋਹੇਸਾ ॥
੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾ
ਗੀ ॥ ਜਿ ਸੁਮਿਲ ਤੇਰਾ ਮਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥
ਆਠ ਪਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਜਨਨ ਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਰ ਗੁਨਗਾਇ ਗੁ ਬੰਦਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ
ਉਤਰੀ ਸਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ੧॥ ਉਬਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮੀਰਾ ਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਤਿਆ
ਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜੀ ਮੈ ਕੇ ਸੀਗੀ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨ ਮੈ ਕੇ ਠੀਗੀ ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪਿਆਗਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮ

ਹਿਕਾਗ ਪ੍ਰਭਾਮਿਲਨਕਾ ਮਾਨਗੁਜਾਨੀ। ਭਾਇਓਗਤਿ ਹਰਿਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਸੁਦਿਸਜਲ ਸੀਤ ਸੀਤ
 ਸੁਭੇਲੇ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਰ ਅਤੇਲੇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਕ ਵਡਭਾਈ
 ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇ ਸਨਵੈ ਤਸੇ ਸੁਦੁ ਸਾਯਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਯਾ॥ ੧॥
 ਹਿਰਨਿ ਮੁਜ ਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਈ ਨਿਰਮਲਾ ਪੁਰਨਗੀਤੀ। ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇਆ
 ਲਾਭੁ ਵੀ ਵਾਪਈ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜੀ ਬਨ ਪਰਵਾਣਾ। ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਮਾਲਾ॥ ੩॥ ਥਿਨ ਸੇਕਾ ਮੇਰੇ ਪਾ ਅੰਕਾਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੧॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰੀਤਾ ਕੀ ਕਲਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਸਦਾ ਸਦਾ ਮਟਲਾ। ਗੁਰ ਕੀ ਥਾਈ
 ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਸਭ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗੰਗਾ ਤਾ ਮਨੁ ਗਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਮੁਕਤੋ ਸਾ ਪੁਪੁਰੀ ਨਾਵੈ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ। ਭਉ ਭਰਮੁ ਥਿਨ ਸੇਕਾਗਾ। ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਕਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ। ਨਿਰ
 ਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਗਾ॥ ੨॥ ਮਨ ਦਸਹ ਜਗ ਸੁਖ ਪਰੇਗੇ। ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਗੇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕ
 ਰਿ ਰਖੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਾ ਥਿਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ॥ ੩॥ ਸੀਤ ਸਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਭੇਲੇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪਛਾਸਿਉ
 ਲੈ ਮੇਲੇ॥ ਜਨ ਮਾਗਨ ਦੁਖ ਠਹਾਕਾ ਟਿਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਛਾਕਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ। ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿਆ। ਲਾਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਨੁ ਸਗਲਾ ਗਾ ਸਿਖੀਆ। ਰਹਾਉ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ। ਦੁਖ ਦਰਦ ਕੁਮਾ ਬਿਨਸੇ ਵੂਠੇ॥ ੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਾਲੀਆ। ਆ
 ਰਪਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪਾਲੀ॥ ੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਨੀਥਾਈ। ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ਜਹਰ ਉਜਾਈ॥ ੩॥ ਦ
 ਏਕ ਰਜੋ ਕੀ ਕਰੀ ਮਰਦਾਸੀ। ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕ ਗੁਲਤਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਪਾਰਬਰਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਜੁ ਜਾਲਾ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣਾ। ਰਹਾਉ॥ ਕਿਲਾ
 ਥਿਖ ਮੇਟੇ ਸਥਾ ਦੇ ਸੇਤੇ ਖੁ। ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਹੋਆ ਜੇ ਭੁ। ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਵਾਸੁ॥
 ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਖਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਬੁ। ਜੇ ਸਹਿ ਨਿਵਾ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ। ਪੁਰਨ ਕਰਮ ਤ
 ਕੇ ਆਚਾਰ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ। ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੇ ਨਿਨ ਭਵੇ। ਈਹ ਉਹ ਚਰਨ ਪੁਜਾ
 ਰੇ। ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿ ਆਰਾਧ। ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ। ਜਾਇ
 ਬਾਠਿ ਮਹੀਆ ਧਿ ਪੈਰ ਗੁਰਿ। ਨਾਨਕ ਉਪਗਸਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਅਪਨੇ। ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ। ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਸੁਲਤਾਨਿ ਹਲਾ

ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੀਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤੀ॥ ਹਰਿਪੁਰੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤੀ॥
 ੨॥ ਨਾਮੁਜਪਤਰੇਆਪਰਗਸੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਸੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਾਇਆਲਾ॥ ਹਰਿਜ
 ਪਿਜਪਿਨਨਕਭਏਨਿਹਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਅਪਦਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਿਤਸਿਗਤਿਮਿਲਿਭਾਇਆਪੁ
 ਗਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੁਰਨਭਈਆਸਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਕਾਲਿਆਦਾਸੁਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਾਏਗੁਰਨਾ
 ਨਕਭੂਠੇ॥ ੨॥ ੧२॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਠਾਉ॥ ਨਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾ
 ਉ॥ ਸਰਬਸਿਪਿਕਾਲਿਆਨਾਪੁਰਨਹਰਿਸਗਲਕਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਥਿਨ
 ਸੋਲਗੈਏਕੈਪੀਤੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੁਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਯਨਜੋਗੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਭੇਵੈਜਮੁਨਤੇਦੈਜਿਸੁਪੁ
 ਰਿਏਵੈਸੋਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਰੋਨਿਦਿਨਸੁਪਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹਮਨਕੇਭਗਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜੇਸਹਿਪੁਰ
 ਨਕਰਾ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਾਬਿਖਾਦਾਬਿਨਸੇਗੀਖਲੀਨੇਆਪਿ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
 ਜੀਪਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਗਮਗਮਜਾਪਾ॥
 ਕਲਿਕਲੇਸਲੇਭੁਯੋਹਵਿਨਸਿਜਾਇਅਹਿਤਾਪਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੁਤਿਆਗੀਸਿਤਚਰਨਯਾਗਿਮਰੁਪਵਿਤੁਜਾਰਿ
 ਪਾਪਾ॥ ਪਾਨਨਕੁਬਰਿਕੁਕਛੁਨਜਨੈਰਖਨਕਉਪੁਭੁਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕਾਉਚਮੁਚਬੇਅੰਤੁਠਕੁਰਸਰਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਾਨਅਧਾਰਦੁਖ
 ਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ੧॥ ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪੁਰੁਮੇਕਾ॥ ਸਿਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁ
 ਨਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਠੇਕਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੫॥ ੧੬॥

ਠਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਦੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮਨੁਬਉਗਈਆ॥ ਝੂਠੈਲਾਯਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਿਗਖੇਨਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉ
 ਸਾਗਰੁਤਰੈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਇਆਸਿਚਰਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਆਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ ਆਇਆਮਤਰੈਬਹੁ
 ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸਿਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ ਜੇਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ ਜੇਸਾਕਰਮੁਤੈ
 ਸੀਲਿਵਸਾਵੈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਗਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟਮਹਾਦੁਖਪਾ

ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੈ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰੋਏ ਭਿਵਲਾਇ॥ ਯਾ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਦੁ ਕਮਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਵੈ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸੁ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਦ ਰਿਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥ ਪ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥
 ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਸਥ ਦੇਖੋਈ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਜਗਮਹਿ ਸਥ ਦੁਕ
 ਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੁ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਸਥ ਦੇਨ ਮੁਹੁ ਖੈ ਉਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਸਥ ਦੇਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਅ
 ਵਰੁ ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖ ਲਹੇਗਾ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਉਤ ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜੀ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥
 ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਮ ਲਿਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁ
 ਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੈ ਸਾਜਾ ਪੁਜਾ ਪਇ ਜਪ ਮਾਣੀ॥ ਦੁ
 ਖ ਸੁਖ ਪਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਲ ਨਿਪਾਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ॥
 ਆਵਾਗੁ ਉਲਤੁ ਪੁਆਪਿ ਰਚਾਇਆ॥ ਸੋਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਾਚਿ ਤੁਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨ ਰਹਿ
 ਨਿਰਥਾ ਲੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਗਲ ਸੋਰੇ ਵਰਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ॥ ਅਨਦੁ ਪਾਵੈ ਹਰੁ ਭਰਬ ਲੀ॥
 ੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਗਾਥੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
 ਏ॥ ਯਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅਏ ਕਾਭਿ ਵਲਾਈ॥ ਦੀਖਿ ਨਿਵਾਰਿ ਆਜਲਾ ਮਹਿ ਆਗੀ॥
 ਸੋ ਕੁਣੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਈ॥ ਪ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾ ਗੈ ਸਾਚਿ ਭਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅ
 ਵਰੁ ਕੋਈ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਥਾਇ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਜ ਮੁਹ ਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਜ
 ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਥਾ ਦੁਲਾਏ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟ ਲਹਾਗਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣ ਸਿਖ
 ਜੀ ਕਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ॥ ਨਨਕ ਕਹੈ ਮਰੁ ਗੁਰਾਖਿਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਭੰਗ ਮਭਈ ਰੇਚਕ ਪੁਰਕ ਕੰਭ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਛੁ ਸੋਈ ਨਹੀ ਭਗੇ ਭੂਲਾ ਚੁਕਿ ਮੈਗੈ ਅੰਧਾ॥
 ਭਠਿ ਮਭਰਿ ਭਠਿ ਪੈਵੈ ਅੰਤਰੀ ਮਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੋਦ ਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਗੁਰੁ ਭਗਿ ਮਭੁਲੈ॥ ੧॥
 ਖਟ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਗੁਲ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਲ ਮੋਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਅਧਿ ਪਾਵ ਲੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਰਿ
 ਕਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਗਾ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲੀ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲੁ ਆਗਾ॥ ਮਜਨੁ ਭੂਰਾ
 ਚੰਡਾ ਕੋਟ ਕਟ ਚਾਗੀ ਗਾਗਾ॥ ੨॥ ਭੂਰੀ ਮਨੁ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰ ਲੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦਾ॥ ਭੂਰੇ ਮਨੁ ਕਰੁ ਲੈ ਖਸਮਨੁ
 ਪਵੈ ਸਾਦਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵੈ ਹੋਵੈ ਕਮਾਵ ਲਾਠਿ ਕਾਮਾਵੈ ਸਾਦਾ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀ ਐ ਬਿਖੁਵਾਤੀ ਜਿਵ ਲਾਥਾਦਿ॥
 ੩॥ ਏਕੁ ਮਭੁਲੇ ਮਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵਹਿ

ਜਾਹਿਮਰਿਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਏਹੁਸਗੇਹੁੰਦੇਗੁਣਾਪਾਤ੍ਰ॥ਇਸੇਨਾਵਿਆਪੈਸੇਗਸਿਤਪੁ॥ਸੇਸੇਵਹੁਜੇਸੁਮਾਈਨਥਾ
ਪੁ॥ਵੇਚਹੁਦੁਕੈਤਿਸਨਾਅਰੁਆਪੁ॥੫॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੇਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਏਟੇਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥ਹਿ
ਰਦੈਸਦੁਏਹਕਰਲੀਸਾਹੁ॥ਹੇਹੁਸਭਪਾਖੰਡੁਪੁਜਖੁਆਹੁ॥੬॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਕੈਤਾਸਬਦੁਪਛਾਲਾ॥ਪਰਿਥਾਹਰਿ
ਏਕੇਕਰਿਜਾਲਾ॥ਏਹਮਤਿਸਬਦੁਹੋਸਾਹੁ॥ਵਿਚਿਦੁਬਿਧਾਮਥੈਪਵੈਛਹੁ॥੭॥ਕਰਲੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾ
ਹੁ॥ਸਿਤਸਭਗੁਲਾਗਿਆਨੁਬੀਚਹੁ॥ਮਨੁਮਾਰੇਨੀਵਤਮਰਿਜਾਲਾ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਪਛਾਲਾ॥੮॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਲਿਆਈਸਕੀਤਿਸੁਦੇਖਾਇੰਦੁਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਜਸਹੀਗਚਿਹਰ
ਭਰਹੁਏਤਾਮਨਿਪਛੇਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਦਿਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜੇਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਭੂਲੈਜੇਸੋਭੁਲਾਈ॥
ਹਰਿ॥ਭਿਨਿਹਰੀਚੀਦੀਪਸਮੀਪਤਿਰਜੈਕਾਗਾਦੇਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗਲਜਾਲੈਤਪੁਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਪਾਸਿ
ਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਚਾਈਧਰਤੀਮੀਗੀਬਾਵਨਹੁਪਬਹਨੈ॥ਕਿਉਪਾਈਆਭਿਜਾਈਕਿਉਛਲੀਅੰਜੇਬਾਭਿ
ਹੁਪਛਨੈ॥੩॥ਗਜਾਜੂਮੇਜਾਦੇਮਤੀਬਗਜੇਬਿਸਾਸਿਪੜਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਜਗਅਠਾਠਘਾਏਕਿਰਤ
ਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਲਤਗਲੀਹੁਕਮੁਪਛਲਾਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤਪੈਸਲਾਹਿਸ
ਭੁਭੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਭਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਹੈਸਰਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਗੁਪੁਅਗੈਚੇਤੈ
ਨਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜੀਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਨੁਜਾਈਜੀ
ਅਹੁਅਭਿਮਨੈਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਾਵਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੇਈਕਰਤਾਆਪਨਭੂਲੈ॥ਨਨਕਸਚਿਨੀਮਿਸਤਰਾ
ਕੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਪੁਲੈ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਆਖਲਾਸੁਨਲਾਨਾਮੁਅਧਾਗਾਪਿਪਾਛੁਟਕਿ
ਗਇਆਵੇਕਭਾ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨੈਅਵਹੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਨਿਮਨਅੰਧੇਹੁਰਖਗਵਾਰਾ॥
ਅਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੈਬਾਰੇਬਾਰਾ॥ਹਰਿ॥ਏਸੁਮਨਮਾਈਅਐਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਪੁਰਿਹੁਕਮੁ
ਰਹਿਖਿਆਤਕਹੀਐਕਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਾਬਿਨੁਨਾਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮੈਲ
ਖਚਉਗਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੈਜਮਕੀਠਸੀ॥ਏਹੁਮਨੁਅਖਿਨੁਖਿਨੁਉਚਿਪਾਈਆਭਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾ
ਰਿ॥੩॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨਹੇਈ॥ਸਬਦਿਮੈਰੇਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਈਕਿਸੈਨਹੇਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰ
ਵੈਸੋਈ॥੪॥ਝਗਛੁਦਕਵੈਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਵੈ॥ਏਹੁਮਨੁਭੋਲਤਤਉਠਹਰਾ
ਵੈ॥ਸਦੁਕਰਲੀਕਰਿਕਾਰਕਮਵੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿਉਸੁਚਿਹੋਈ॥ਸਬਦੀਧੋਵੈਵਿਗਲਾਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਈਸਦੁਕਮਵੈ॥ਆਵਲੁਜਲਾਠਾਕਿਰਹਵੈ॥੬॥ਭਉਖਾਲਾਪੀਲਾਸੁਖਸਾਹੁ॥ਹਰਿਜਨਸੰਗਾਤਿਪਵੈਪਛੁ॥

ਸਦੁਕੇਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਕਰ ਲੀਐ ਸਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਪਾਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮ
 ਹਿ ਭੂਜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪੁਲਵਾਤਿ ਨਨਕਾ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਗਮਨ ਮੁਖਿ ਪਿਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰਨ ਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਗਵੰਠ ਹਿਆਸ ਭਰੰ ਈ ॥ ਅਵਰ
 ਨ ਏਕੈ ਕਿਸੁ ਪੁਜਾ ਦਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਾਗੈ ਜੀਅ ਕਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
 ੨ ॥ ਸਦੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਾਸਿ ਪੁਰਸਰ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਪਾਤਿ ਮੈ ਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮ ਕੀਏ ॥ ੪ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕਿਤਾਰਥਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਪਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੈ
 ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਾ ਥਿਨਾਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਾਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੋਗ ਰਾਤੇ ਸਦਰਿ
 ਗੁਸਾਰਾ ਦੁਖਾ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਛੁਟੀ ਦੁਆਤਿ ਕੀਚਤੁ ਰਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਝ ਲਾਗੈ ਕਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਸੁ ਦਵਿ ਆਪਸਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਲਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨੇਹੇ ਵਸਿ ਰਹਿ ਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਸੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਖਿ ਨੁਹਿ ਭਿਪਾਇ ਆਈ ਜ ਬਲ
 ਹਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜ ਗੁਰਾਈ ਆਤਿ ਪਤਿ ਨਹਿ ਬਿਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਈ ਮੈ ਦਰਗਹ ਪੈ ਪਾ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਦਵੀ
 ਚਾਰਿ ਸਿਆਪੇ ਬੁਝੈ ਪਦ ਸਿਰ ਬਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਛੁਨਿ ਤੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਚਿਪਾਇਆ ॥ ਮੈ
 ਸਾਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗਮੈ ਦਰਿ ਪਰਿ ਪਖ ਜਾਨੈ ਪਾ
 ਏ ਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਰੁਏ ਅਤੇ ਤਾਮਸ ਤਲੇ ਭੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਰਹਿ ਮੈ
 ਮੈ ਭੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਏ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਬੋਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੇ ਲੇਹੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਗੈਰੇ ਗੁਰੇ ਈ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਵੇਹੁ ਸਗੋਂ ਗੋਗੀਆ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਰਗਟੇ ਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਮਾਲਾ ਸਿਹਰਿ ਮੈ
 ਦਰੁ ਨੇਹੇ ਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜੀਆ ਗੰਧ ਆਹੁ ਕੀ ਮਸਵਾਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਯੋਖੁ ਯੋਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਵਲਾ
 ਕੋਇ ਨ ਮੇਵ ਲਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹ ਲਾਕੰਚੁ

ਕੁਟਮਾਗਾ ੧॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਏਹੁ ਗੁਰਬਿਨੁ ਪੈਠਾਗਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਦੇ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਗਾ ॥
 ੫॥ ਜਿਥੈ ਖੋਲ੍ਹਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਠਤੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਦੁਖੀ ਏਹੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ੬॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮ
 ਹਿਨ ਮੁਨਿਸਾਨੁ ਨ ਚੁਣਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੀਨਿ ਮਰਿਦਾਖਿ ਸਾਚਿ ਪਾਇ ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਗੁ
 ਰਤੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਰਤੇ ਠੇ ਗੁਰੁ ਏ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸੇਜਨ ਨਿਰਾਭ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੮॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ
 ਠਿਕਾਣੁ ਏਹੈ ਗੰਧਿਆਸ ਬਾਦਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ਤਿਨੁ ਵਾਚਿ ਸਉ ਦਾਏ ਕੁਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ੯॥ ਹਰਿਮੰਦ
 ਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਭਰੇ ਭੈ ਮਹਿ ਮਾਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਰਮਿ ਭੇਟਿ ਮੈ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ॥ ਅਕੀਮ ਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦॥ ਹਰਿਮੰਦ
 ਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵੈਸੈ ਸਰਬ ਨਿ ॥ ਤਰਿਸੈ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਲਾਜੀ ਮੈ ਸਚਾ ਸਉ ਦਾਏ ॥ ੧੧॥ ੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਜਨ ਜਾਗਣ ਕਰਹਿ ਹਉ ਮੈ ਭਾਉ ਚਿਤਾਗਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਪਰਮ
 ਪਟਾਰਾਖਰਿ ॥ ਪੰਚਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਗਿ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਾ ਠਹਿਰਿ ਪਾਈ ਮੈ
 ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜ ਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖਿ ਸੇਹਲੇ ਹਰਿ ਗੰਧਿਆਉ ਰਿਪਾਗਿ ॥ ਮੈ ਥੈ ਚਿਥੈ ਸੁਖੁ ਪਦਾਜ
 ਪਿਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ ॥ ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗਣ ਨੇਵਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦ
 ਰਿਦੈ ਏਨਾ ਲਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਗੁਖਾਲਾ ਪ੍ਰਿਗੁਪੈ ਨਲਾਜੈ ਨ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਗੁ ॥
 ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਨੈ ਬਿਸਟਾਰ ਤੇ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ॥ ਆਤਿ ਨਾਵੇਦੁ
 ਕਹਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਸ ਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਮੈ ਉਪਾਈ ਕਿ ਤੈਨ
 ਪਾਈ ਆਜਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਾਣਾਈ ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸ
 ਭਕਿ ਛੁਕਰ ਲੈ ਜੋ ਗੁਨਾਨ ਕਨ ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਭੇਗੁ ॥ ੮॥ ੨॥ ੯॥

ਗੁਪਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦੇ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿ ਰਾਗ ॥ ਦੁਗਹਿ ਚਗਾ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਉਠੈ ਪਰਿ ਚਿਮਨੀ ਠਹੁਰਾਗਾ ॥
 ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪਨ ਅਧਾਗਾ ॥ ੧॥ ਏਕੁ ਅਰਾਮੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਪਰਏ ਕਮੋਟਿ ਕਏ ਕਸੂ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਵਤ ॥
 ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਛਲਨ ਗਾਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਛੂਟ ਨਿਰੰਏ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਈ ਹਛੂ ਠੀਧੀ ॥ ਮੁਖੀ ਮੀਠੀ ਖ
 ਏਕ ਉਚਾਈ ॥ ਮੀਠੀ ਤਨ ਮਨੁ ਰਹਿ ਆ ਅਧਾਈ ॥ ੨॥ ਯੋ ਭੁਯੈ ਸਿਉ ਗਈ ਵੇਖਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖੈ

ਤਿਕੀਨੋਛੋਟੀ। ਇਹ ਠਗਵਰੀ ਬਹੁਤ ਘਰਗਯੋ। ਹਮ ਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏ ਕਿਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਕਾਮਕੋਪਸਿਉਰ
 ਦੁਨ ਬਨਿਆ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਮੋਰਿ ਕਾਨੀਸੁਨਿਆ। ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾਚੰਡਾਯਾ। ਰਾਖਿਲੀਏ ਅਪੁਨੈਗੁ
 ਰਿਗੋਪਾਯਾ॥ ੪॥ ਚਸਨਾਗੇ ਮੈਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨੀ। ਗੁਰੇਕਹਿਅਏ ਹਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨੀ॥ ਇਨ ਸਨ ਬੀਪੀ ਰਸਾਤ
 ਨਹਿ ਜਾਇ। ਹਮ ਗੁਰਿਗਖੇ ਹਰਿਓ ਵਲਾਏ॥ ੫॥ ਅੰਤ ਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਾ ਤਿਛੋਰੀ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਇਹੁ ਮੁਕੁਰੇਰੀ
 ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀਨਪਾਏ। ਹਮ ਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏ ਲਿਵਲਾਏ॥ ੬॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਅਭਏ ਬੈਰਾਣੀ। ਏਕ
 ਗਿਰਮਹਿ ਦਇਨਖਟਾਈ। ਆਏ ਪ੍ਰਭੁਪਹਿ ਅੰਚਰਿਯਾਗੀ। ਕਰੁਤ ਪਵਸੁਪ ਭਰਥਾਗੀ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿ
 ਬੋਲੇਕੀਏਨਿਆਏ। ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀਸੇਵਾਏ। ਤੂਠਾਕੁਰੁਇਹੁ ਗਿਰੁਸਤੁਤੇਗਾ। ਕਹੁਨਕ ਗੁਰਿ
 ਕੀਆਨਿਬੇਗਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮਹਿਕੋਸੁ ਮਹਾਅੰਕਰਾ। ਪੂਜਾਕਰਹਿਕਹੁਤ
 ਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਰਿਏ ਸਨਾਨੁ ਤਨਿਚਕੁ ਬਲਾਏ। ਅੰਤਰੀਮਲੁ ਕਬਹੀਨਜਾਏ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜੀਮ ਪ੍ਰਭੁਕਿ
 ਨਹੀਨਪਾਏਆ। ਭਗਉਤੀ ਮੁੰਦਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆਏਆ। ਠਹਾਉ। ਪਾਪਕਰਹਿ ਪੰਚਾਕੇ ਬਸਿਰੇ। ਤੀਰਥਿਨ
 ਇਕਹਿਸਭਿਉਤੇਰੇ। ਬਹੁਰਿਕਮਾਵਹਿਤੇਰੇ ਨਿਸੰਕਾ। ਜਮਪੁਰਿਥਾਪਿਖਰੇਕਾਲੰਕਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਬੀਪਿਬ
 ਜਾਵਹਿਤਾਯਾ। ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ ਠਹਰਿਥੇਤਾਯਾ। ਵਰਮੀਮਾਗੀਸਾਪੁਨਮੁਆ। ਪ੍ਰਭੁਸਭਕਿਛੁ ਜਾਗੈਜੀ
 ਨਿਤੂਕੀਆ॥ ੩॥ ਪੁਅਠਤਪ ਗੇਰੀਕੇਬਸਤਾ। ਅਪਦਾਕਾਮਰਿਆਗੀਹਤੇਨਸਤਾ। ਦੇਸੁਛੋਰਿਪਰਦੇਸਹਿ
 ਧਾਏਆ। ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਏਲੈਆਏਆ। ਕਲਠਗਾਇਰਿਏਵੁਕਾ। ਪਰਿਘਰਿਮਾਗੈਤ੍ਰਿਪਤਵਨ
 ਭੇਚੁਕਾ। ਬਨਿਤਛੋਰਿਬਦਨਦਰਿਪਗਾਗੀ। ਵੇਸਿਨਪਾਈਐ ਮਹਾਦੁਖਿਅਗੀ॥ ੪॥ ਬੋਲੈਨਹਿਤੇਰੇਬੈਰ
 ਮੇਨੀ। ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਈਐਜੇਨੀ। ਅੰਨਤੇਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ। ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਵਿਅਪਿਆਮਾ
 ਤਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਪਾਈਪਰਮਗਤੇ। ਪੁਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਮਜਾ
 ਏ। ਜਿਉਬਾਧੁਘਰਉਨਠਾਈ॥ ੬॥ ਜਿਸੇਨਭਏਗੁਬੰਦਦਾਇਆਯਾ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁ ਤਿਰਿਬਪਿਚਿ
 ਪਾਯਾ। ਕੋਟਿਮਧੇਕੇਈਸਿਤੁਦਿਖਾਇਆ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੀਗੀਤਗਾਇਆ॥ ੭॥ ਜੋਰੇਵੈਭਾਗੁਤਾਦਗਸਨੁ
 ਪਾਈਐ। ਅਪਤਰੈਸਭੁਕਟੇਬਤਰਾਈਐ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਬਿਖੰਕਾਏ। ਪਰਮਗਈਕੇਕਾਗਰੁਏ। ਸੰਪਸਿਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਪਾਇਆ। ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਗਾਇਆ। ਠਹ
 ਚੁ। ਚੁਕਾਗਉਲੀਮਟਿਆ। ਅੰਧਿਆਗੁ। ਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆ। ਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁ। ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਰੁ

ਸਟਰਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਨਾਇਆ ਤਬਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਅਸੋਈ ॥ ਤੇ ਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ੫੯੫ ॥
 ਏਕ ਬਿਰੋਧ ਏਕੈ ਭੈਰਵਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਪੁਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਰ ਤਰੇ ਗਤੇ ਕਾ ਦੋਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
 ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਪੁ ਨ ਮੁਸਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਕੁਰਿ ਨ ਦਿਗਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਕਾ ਲਿਆਲ
 ਤਿਥਾਈ ॥ ਜਯੇ ਵਕਰੇ ਪਾਞ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪੁਸਿਤ ਏਹੋ ਪਾਞਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੋ ਬਿਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋ ਮਜਗ
 ਉਰਧਤ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥਾਇ ਸਨਾਤਨ ਕਰੀ ਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਖਰਿ ਦੈ ਪਾਗੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕ
 ਰ ਜਸਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨਲਾ ਵਹਿ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬੰਢ ਉਪੁਗਿ ॥ ਸਰ
 ਬ ਕਯਾ ਪੀਤਮ ਭਗਪੁਗਿ ॥ ੭ ॥ ਆਤਮਿਤਾ ਹਰਿ ਪੀਤਮੁ ਰੇਗਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸ ਤੇਗਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁ
 ਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀਰਥਾਈ ਕਵੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਦਿ ॥
 ਮਰਨੀ ਵਰਕੀ ਸਿਕਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਗੇਹਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿ ਆਮੀਧੀ ਮਾਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰ
 ਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜਹਾ ਅਨੰਦ ਦੁਖੁ ਦੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮਨ ਕਾਇਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਹੋਆ ਸੁਤੇ ਗਭਾ ਲਾਜੋ ਏਵ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸਹਜੇ ਸਮਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਤੁ ਕਵੀਰੁ ਕਿਲਾ ਬੀਖ ਗਏਖੀ
 ਲਾ ॥ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਜਗ ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ॥ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੈ ਅਵਰੁ
 ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਗਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਦੁਹਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵ ਉਤੇਰੇ ਨਈ ॥ ਤੂ
 ਕਰੀ ਮਹਾਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਦਖਨ ਦੇਸਹੀ ਕਾ ਬਾਸ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਬੋਜਿ ਦਿਓ
 ਦਿਲੋ ਮੇਜਹੁ ਏਹੋ ਏਕੁ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਕੀ ਸਾਕਾ ਜੀ ॥ ਮਹਾਮਜਾਨਾ ॥ ਗੀਅਰਹ
 ਮਾਸ ਪਾਸੈ ਕੇਰਾ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਾਉ ਰੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਭੁ ਨ ਏ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ
 ਕਪਟ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਥੈ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾਸਾ ਜੇਏ ਸਭ ਰੁਪਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਵੀ
 ਰੁਪੁ ਗਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਰੁਪੀ ਹੋਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਤੁ ਕਵੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨ ਰਹਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇ
 ਵਲਾਨਾ ਮੁਖ ਪਹੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੀ ਨਿਰਚੈ ਤਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ॥ ਅਵਲਿਅਲਹ ਰੂਹੁ ਉਪਾਇਆ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੁਰਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਉਨ ਭਲੋ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿਨੁ ਭੂਲਹੁ

ਭਾਈ॥ ਖਾਨ੍ਹਿਕ ਖਾਨ੍ਹਕ ਖਾਨ੍ਹਕ ਮਹਿ ਖਾਨ੍ਹਿਕ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿ ਸੁਖ ਹੰਢੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਟੀ ਦੇ ਕਅਨੇਕ ਭੀ ਤੇ
 ਕਹਿ ਸਾਜੀ ਜਨ ਹੋਏ॥ ਨਾ ਕਉ ਪੇਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭੰਨੇ ਨਾ ਕਉ ਪੇਚ ਭੰਨੇ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾਈ ਕੋ ਸੋਈ॥ ਤਿ
 ਸਕ ਕੀ ਅਸ ਭੁਕ ਛੁੱਟੇਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁਏ ਕੇ ਜਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਅਯੁ ਅਯੁ ਮੁਨ ਜਾਈ
 ਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਮੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਕਾ ਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਛੂਟੇ ਛੂਟਾ ਜੇ ਨਾ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪੁਦਾ ਏਕੁ ਹੁਤੁ ਉਤਰਿ ਕੋ ਉਮੁ
 ਹੀ ਮਾਗੈ॥ ੧॥ ਪੁਲਾਕਹੁ ਨਿਅਉ ਪੁਦਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਗੁਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਅਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿ
 ਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੁਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਆਲੁ ਕੀਆ ਕੀਆ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਉਜੁਪਾ
 ਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਪੈਐ ਆਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਆਇਆ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਥੈ
 ਜਾਈਆ॥ ੩॥ ਤੁਨਾ ਪੁਕਾ ਕਰਹੀ ਸੁਝੈਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤ ਤੇ ਚੁਕਾ ਦੇਂਦਾ ਕ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਸੁਨ ਸਿਧਿ ਆਤੇ ਗੰਦੇ ਵੇਵੇ ਕਰ ਅਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਿ
 ਧਸ ਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਆਰਤੀ ਤੇ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ॥ ਰ
 ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਯੁ ਮੁਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਲੁਨ ਮੁਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀ ਪੁਕ ਦੇਹ ਉਜਾਗ
 ਜੋ ਤਿਲਾਇ ਜਗ ਦੀ ਸਜਗਾਇਆ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਹਰਾ॥ ੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸਿਰੇ ਸਾਰਿਗ ਪਸੀ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀ ਨੀਤਿ ਰਿਕਾਰਿ ਰਬਸੀ॥ ੩॥ ੫॥

ਗੁਪਤਾਤੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਨੈ ਚੈ ਬੁਝੁ ਲਾਅ ਗੈ ਕਹੀਐ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗੁਰ ਵਾਈ ਮੈਂਡਰ ਕੈ ਸੇਚਹੀਐ॥ ੧॥ ਬੇ
 ਧਿਆ ਲੋਗੋ ਪਾਠੁ ਹੋਸਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਗਵਿਆ ਸਰਬੇ ਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੈ ਰਵ ਮਨੈ ਪਾਟ ਮਨੈ ਪਾਸਾਗੀ॥ ਮਨੈ ਥਾਸੈ
 ਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮ ਤੁਝੈ ਸੋਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭਾਵਿ ਪਾਸਹ ਜਿ ਸਮਾਲੀ॥ ਸਭੇ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ
 ਆਪੇ ਸਿਰਫ ਉਸਤਾਦ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੇ ਤ ਮੁਤਾਚੀ ਅਬਿਗਤ ਬਾਲੀ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਜਗ
 ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖਾ ਬਿਡਾਲੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗ
 ਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਹਿਆਰਾ ਵਿਐ ਸਾਭੁ ਪੁਖ ਪਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਗੈ ਸਬ
 ਦੁ ਬਾਜੈ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਮੈਰੋ ਰਾਮਈਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਵਨ ਕੀ ਪੁਬ ਨੈਕੀ ਪੇਬਾ ਸੁਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗੀ ਲਾ॥ ਸਰਬੇ ਆ

495

ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾ ॥

[illegible]

ਬਿਸਮਚਰਲੀਅਨਾਥਨਾਥੇਨਨਕਸਰਲੀ॥੫॥ਮਿਥੀਪੇਖੀਤਬਧਿਕਪੁਰੇਲਾਘਾਅਵਧਾਅਹੋਜਸਿਰ
 ਪੇਲੋਗੋਪਲਾਗਾਨਨਕੋਮਨਛੇਦਿਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਪੁਰਾਚਤੁਰਦੇਸਾ
 ਬਿਖਮਥਨਬਸੰਤਉਚਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਲੀਕਦਾਚਹਾਰੇਵੰਤਿਆਗੀਆਰਗਵਨਪੁਰਖਹਨਨਕਕੀ
 ਟੀਸਾਸਅਕਰਖੁਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੀਤੀਮਾਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤਾਮਾਮਿਟੀਤਿਤਤਾਗਤਕੁਰ
 ਮੇਰੀਭਗਵਨਗਮਲੇਸਰਬਤਥਾਨੀ॥੮॥ਦਿਸਵਤੁਯੀਅੰਘਦਰਸਨੀਬਸੰਤਸਾਧਸਨਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
 ਨਨਕਪ੍ਰੀਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੯॥ਘਟੇਤਰੁਪਘਟੇਤਦੀਪੀਘਟੈਰੂਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਰਿਤਗਗਨੀਘਟੇਤਬਸੁਧਾਰੀ
 ਰਿਤਗਸਿਖੰਡੀਘਟੇਤਲਾਨਾਸੁਤਭ੍ਰਤਹੀਤੀਘਟੇਤਕਲਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਰੁਪ੍ਰੀਨਹਘਟੇਤਕੇਵਲ
 ਗੋਪਾਲਅਚੁਤਾਅਸਥਿਰੰਨਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੧੦॥ਨਹਕਿਲੰਬਧਰਮੀਕਿਲੰਬਪਾਪੀਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੀਤਲੇ
 ਭੀਸਗਦਿਸਿਤੋਕਿਲਾਬਿਖਨਾਸੀਪਾਪਤੰਧਰਮਯਥਿਲਨਾਨਕਾਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸਿਨਮਾਧਵਨਾ॥੧੧॥ਮਿਰਤਮੇਰੀਅਲ
 ਪਬੁਧਿਰਚੀਤੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੀਜੋਬਨਬਰਿਕ੍ਰਮਕਰਿਕਭੰਡਾਗਾਬਚਿਕਮੀਦੇਗਜੇਭੀਤਿਬਸਤਾਇ
 ਟੰਤਮਾਇਆਬਾਪਤੀਹੋਅਚੁਤਸਗਦਿਸੰਤਨਨਕਭੇਭਗਵਨਏਨਮਨਾ॥੧੨॥ਜਨਮੰਤਮਰਲੀਹਰਖੰਤ
 ਜੇਗੋਭੇਗੋਤੋਗੋ॥ਉਚੰਤਨੀਚੰਨਨਾਸੁਪੁਚੀਗਜੰਤਮਨੀਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੀਪਵਿਗਤਿਮਾਰਗੀਵਰਤੀਤਿ
 ਬਿਨਾਸਨੀਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਲਾਅਸਥਿਰੰਨਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੀ॥੧੩॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤ
 ਤੁਗੀਅਨੀਬਿਗਸੀਧਿਭੁਧਾਕੁਸਲਥਨੀਬਸਿੰਤਗੰਧਿਅੰਤਿਆਗੀਮਨੀਸੀਤਲੰਤਰਿਦਸੀਦ੍ਰਿੜਸੰਤ
 ਗੀਅਨੀਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰੁੰਗੀਲਾਥਾਜੰਤਨਸਕਸਥਦਥੀਲਾ॥੧੪॥ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁਲੀਤਗੁਨੀ
 ਮਾਸੁਲੰਤਬਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਗਾਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬੰਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਮਦਨੁਜਾਚੰਤਨਨਕਦੇ
 ਨਹਰਗੁਰੋਗੋਪਾਲਾ॥੧੫॥ਨਹਚੰਤਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਤਨਹਚੰਤਕਛੁਲੋਕਕਨਾਨਹਚੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤ
 ਮੀਤਹਪਵਿਗਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਾਦਾਇਆਲਏਕਭਗਵਨਪੁਰਖਹਨਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾ॥
 ੧੬॥ਅਨਿਟਵਿਤੈਅਨਿਟਚਿਤੈਅਨਿਟਅਸਾਥਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਗੀਅਨਿਟਹੇਤੈਅੰਬੰਧੰਭਗਮਾਇਆ
 ਮਲਨੀਬਿਕਾਰੀਫਿਰੰਤਜੇਸਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਲਾਬੁਧੀਹੋਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆਨਨ
 ਕਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾਸਾਧਸੰਗਮਨਾ॥੧੭॥ਗੋਗੀਤਿਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਖੈਸ੍ਰੁਤਰਨਾਬਹੀ
 ਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤੰਗੀਦੁਖੰਤਰਨਾਚੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਲਾਅਨਿਕਸਾਧਨੰਸਿਪੁਤੇਨਨਕਾਅਸਥਿਰੰਅਸ
 ਥੰਤੈਅਸਥਿਰੰਸਥਦਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਾ॥੧੮॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਟੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਲਾਬਿਖਾਦੀਮਿਟੰਤਸਗ

ਲਾਸਿਮਰਿਤਹਰਿਨਾਮਨਕਾ ਜੋਸੇਪਵਕਕਸਟੁਤਸਮੰਕੋਗੇਤਿ॥੧੫॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸਿਗੁਲਗੰਤਮ
ਘਖੰਡਨਗਾਰਿਦਬਸੀਤਿਭੈਭੀਤਵੁਤਤਕਰਮਕਰਤਮਰਿਗਲਗਾਜਨਮਮਰਦਾਰਿਤਸ੍ਰੋਤਸੁਖਸਮੁਹਅਮੋ
ਘਦਰਸਨਗਾਸਗਲਿਜੋਗੰਸਿਤਪ੍ਰਾਅਨਨਕਸੋਭਗਵਸਖੇਮੰਕੋਗੇਤਿ॥੧੬॥ਪਾਛੰਕੋਗੇਤਿਅਗਲੀਵਹਰਿਗਸਿਅ
ਸਪੁਰਨਗਾਨਿਰਪਨਭਮੀਪਨਵੰਤਹੋਗੀਅੰਗੇਗੰਭੰਡਨਗਾਭਗਣੰਭਗਤਿਦਨੰਗਮਨਮਗੁਣਕੀਰਤਨਗਾ
ਪਾਰਬਰਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਨਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਾਭੁਤੇ॥੨੦॥ਅਧਰੰਧਰੰਪਾਰਲਹਰਿਰਪਨੰਪਨਨਾਮਨਰਹ
ਰਗਅਨਥਨਥੋਗੋਬਿੰਦੁਬਲਹੀਲਬਲਕੇਸਵਗਾਸਰਬਕੂਤਦਈਅਲਅਦੁਤਦੀਨਬਾਪਵਦਾਮੋਦਰ
ਗਾਸਰਬਗਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕੁਲਾਮਯਗਾਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬਰ
ਮਪਗੇਸੁਰਗਾਜਾਚੈਤਿਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਪ੍ਰਸਾਦੰਨਗਬਿਸਰੀਤਿਨਗਬਿਸਰੀਤਿਨਗਾਇਲਗਾ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰ
ਬੰਨਸੇਵਕੰਨਹਪੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੇਤਮੀ॥ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਭੇਨਸੰਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥੨੨॥
ਭਰਲੋਖਲਕਰੰਤਜੀਅਬਿਸ੍ਰਮਛਦਨਦੇਵੰਤਦਨੀ॥ਸ੍ਰਿਜੀਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਗਾਵਰਤੰ
ਤਿਸੁਖਅਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਸਿਮਰਿਤਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਗੀਅਨਿਨ੍ਰਚਨਨਿਗੋਹਤੇ॥੨੩॥ਦਨੀਪਗਪੁਰ
ਬੇਲਭੁੰਚੇਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਗੀਤਿਬੁਧੀਮਥਤਯੋਕਤਨਕਚਿੰਕਾਯਦੁਖਭੋਗਤੇ॥੨੪॥ਬਿਥਾਅਨੁਗ
ਰੰਗੋਬਿੰਦੁਜਸ੍ਰਸਿਮਰਲਹਿਦੰਤਰਗਾਅੰਗੇਗੰਮਹਾਰੰਗੀਬਿਸਿੰਮ੍ਰਤੇਕੁਲਾਮਯਗਾ॥੨੫॥ਨਮਲੀਕੇਵ
ਲੀਕੇਰਤਨੰਸੁਪਰਮੰਦੋਹਪਾਰਲਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਗਾਇਲਨਨਕਪੀਵੰਤਸੰਤਨਾਇਪਤੇ॥੨੬॥ਸਹਲ
ਸੀਯਸਿਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਰਦਰਜਨਗਾਨਨਕਭੇਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਲੀਨੰਦਕਅਵਧੋਹਾਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥੨
੭॥ਤਿਗਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਗਾਜੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਭੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨ
ਗਗੋਬਿੰਦਨਮਜਪੀਤਿਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਹਨਨਕਸੇਪ੍ਰਲੀਸੁਖਬਾਸਨਗਾ॥੨੮॥ਸੈਨਾਸਾਪਸਮੁਹਸੁਹਅਜਿ
ਤੰਸੰਨਹੰਤਨਿਨੰਮ੍ਰਤਗਾਅਵਧਹਗੁਲਗੋਬਿੰਦਰਮਲੀਚਿਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਲਗਾਅਭੁਕਤੇਅ
ਸ੍ਰਰਥਨਗਾਭੁਭੁੰਤੇਪਭਮਾਭਗਾ॥ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯਸਤ੍ਰਸੈਨਾਧਾਸਿਤੰਗੁਪਾਲਕੀਰਤਨਗਾਜਿਤ
ਤੇਬਿਸ੍ਰਸੰਸਾਰਨਨਕਵਸੰਕੋਗੇਤਿਪੰਚਤਸਕਰਗਾ॥੨੯॥ਮਿਗਾਵੇਸਨਾਹੀਪਰਬਨਗਰੰਦੁਮਛਾਯਾਭਚਿ
ਦੁਰਮਤਿਗਾਤਤਤਕਟਿਬਮੋਹੀਮਥਾ॥ਸਿਮਰੰਤਿਨਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮ॥੩੦॥ਨਚਾਬਿਦਿਅਨਿਪਾਨਨਿਗ
ਮੰਨਚਗੁਲਗੁਨਮਕੀਰਤਨਗਾਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰਗਾਭਾਗਉਦਿਅਯਬ
ਧੰਮਾਇਅਨਨਕਸਾਪਸੰਗੀਖਲਪੰਡਿਤਗਾ॥੩੧॥ਕਿਠਰਮਲੀਯਗਮਰਾਮਮਾਲਾਹਸਚਉਚੇਮਪਠਲੀ॥

ਜੀਭਲਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕਉਪਰਲੈਨੈਨੀਦਨੀ॥ ੩੨॥ ਗੁਰਮੰਤਰੀਲਸੁਜੋਪਾਨੀਪਿੰਗਤਜਨਮਭ੍ਰਮ
 ਲਗਾਭੁਕਰਹੁਕਰਹਗਰਪਭੁਕਕਰਸਰਪਤੁਲਿਖਯਾ॥ ੩੩॥ ਚਰਲਗਬਿੰਦਭਜਨੈਰਿਦਮੈਨਾ
 ਮਧਰਲਗਾਕੀਰਤੀਸਾਪਸੀਗੇਲਨਾਨਕਨਾਦ੍ਰਿਸਟੀਤਿਜਮਦੁਤਨਾ॥ ੩੪॥ ਨਚਦੁਰਲਭੀਪਰੀ
 ਪੰਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਰਗਰਾਜਨਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀਭੋਜਨੀਬਿੰਜਨੀਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਛਮੰਥਰਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀ
 ਭੀਸੁਤੀਮਤ੍ਰਕੁਤਬੀਪਵਨਚਦੁਰਲਭੀਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀਬੀਦਿਆਪ੍ਰਬੀਲੀਨਚਦੁਰਲਭੀ
 ਲਭੀਚਤੁਰਚਿਚਲਗਾਦੁਰਲਭੀਏਕਰਗਵਨਨਾਮਹਨਕਲਬਧੀਸਾਪਸੀਗੇਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੀ॥ ੩੫॥ ਜਤ
 ਕਤਹਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੀਸੁਰਗਮਰਤਪਯਾਯੋਕਗਾਸਰਬਤ੍ਰਮਲੇਗੋਬਿੰਦਹਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਇਪ੍ਰ
 ਭੇ॥ ੩੬॥ ਬਿਖਯਾਤਧੀਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਸਟਾਸਖਾਸ੍ਰਜਨਗਾਦੁਖੰਭਯੋਤਿਸੁਖੰਭੈਭੀਤਤਨਿਰਭ
 ਯਗਾਥਾਨਬਿਹੁਨਾਬਿਸਰਾਮਨਾਮੰਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗਾ॥ ੩੭॥ ਸਰਬਸੀਲਾਮੰਸੀਲੀਸਰਬਪਾਵ
 ਨਾਮਪੀਵਨਾਸਰਬਕਰਤਥਮੰਕਰਤਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਇਪ੍ਰਭੇ॥ ੩੮॥ ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਨ
 ਹਸੀਤਲੰਬੰਵਨਚੰਦਨਾਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਲਨਕਸੀਤਲੰਸਾਪਸ੍ਰਜਨਗਾ॥ ੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੀਗਮਰਾ
 ਮਨਾਮੰਧਨੈਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰਨਗਾਗਨੀਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਵੈਰਲਗਾਦਯਾਲੀਸਰਬਤ੍ਰ
 ਜੀਆਪੰਚਦੇਖਾਬਿਵਰਜਿਤਗਾਭੋਜਨੀਗੋਪਾਲਕੀਰਤੀਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਗਾਉਪਦੇਸੀਸਮ
 ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਵਨੀ॥ ਪਰਨੀਦਨਹੋਤਿਸ੍ਵਲੀਆਪੁਤਿਆਗੇਜਗਲਰੇਲੁਕਰਾ॥
 ਖਟਲਖਲਪੁਰਨੀਪੁਰਖਹਨਕਨਾਮਸਾਪਸ੍ਰਜਨਗਾ॥ ੪੦॥ ਅਜਾਭੇਭੀਤਕੰਦਮੂਲਬਸਿਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰਗਾ
 ਤਤ੍ਰਗਤੇਸਿਸਾਰਹਨਕਸੋਗਹਰਖੰਥੀਆਪ੍ਰਭੇ॥ ੪੧॥ ਛਲੀਛਿਦ੍ਰਕੋਟਿਬਿਪਨੀਅਪਰਾਧੀਕਿਯਾਥੀ
 ਖਮਲੀਭੁਗਮੋਹੀਮਾਨਅਪਮਾਨੈਮਦੈਮਾਯਾਬੀਆਪ੍ਰਭੀਮਿਦ੍ਰਜਨਮਭ੍ਰਮਤਿਨਰਕਹਅਤਿਕਉਪਵੰਨਸਿ
 ਪ੍ਰਭੇ॥ ਨਿਰਮਲੀਸਾਪਸੀਗਹਜਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰਗੋਪਾਲਨਾਮੀਰਮੀਚਿਗੁਲਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਗਾ॥ ੪੨॥ ਤਰਲ
 ਸਰਲਸੁਆਮੀਰਮਲਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਗਾਕਰਲਕਰਲਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਗਾਨਿਰਾਸਾਸ
 ਕਰਲੀਸਗਲਾਮਰਥਆਲਾਯਗਾਗੁਲਨਿਧਨਸਿਮਰਿਤਿਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਗਾ॥ ੪੩॥ ਦੁ
 ਰਗਮਸਥਨਸੁਗਮੀਮਹਾਦੁਖਸਰਬਸੁਖਲਗਾਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭੁਗੰਸਾਕਤਪ੍ਰਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਗਾਅ
 ਸਿਖੰਤੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਲੀਤਨਿਰਭਵਗਾਭੈਮਦਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਥਸੀਪਰਮਾਣਖਲਪ੍ਰਭਮਾਇਆ॥
 ਸਾਪਸੀਗਮਰਾਮਰਾਮਮਲੀਸਗਲੀਨਕਰਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਲੀ॥ ੪੪॥ ਹੇਆਜਿਤਸੁਰਸਿੰਹਮੀਅਤਿ

ਬਲਾਬਹੁਮਰਦਨਗ। ਗਲਗਿਧਰਬਦੇਵਮਧੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਗ। ਰਿਕਰਲਹਰਿਨਮਸਕਾਰੰਸਗਲਿ
 ਨਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਗ॥ ੪੫॥ ਰੇਕਮੰਨਰਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਕੁਮਾਵਲਗ। ਚਿਤਹਰਲੀਕੈਲੋਕਗੰਮੰ
 ਜਪਤਪਸਿਲਾਬਿਦਾਰਲਗ। ਅਯਪਸੁਖਾਅਵਿਤਚੰਚਲਉਚਨੀਚਸਮਾਵਲਗ। ਤਬਭੈਬਿਮੁਚਿਤ
 ਸਪਸਿਗਮਚਿਟਨਨਕਨਗਇਲਗ॥ ੪੬॥ ਰੇਕਾਇਮੁਯਕ੍ਰੋਧਕਦੰਚਕਰੁਲਾਨਉਪਰਜਤੇ। ਬਿਖਿਯੋਤਜੀ
 ਵੈਵਸ੍ਰਿਕੋਤੇਨਿਰਤ੍ਰਕੋਤੇਜਥਾਮਰਕਟਗ। ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾਵੰਤਜਮਦੁਤਰਤਵਸਿਗੇਅਪਮੰਨਗ।
 ਦੀਨਦੁਖਭੈਜਨਦਯਾਲਪੁਕੁਨਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਕੋਤੇ॥ ੪੭॥ ਰੇਲੋਭਲਪਟਸਿਗਸਿਰਮੋਹਤਅਨਿ
 ਕਾਯਹੀਕਲੋਲਤੇ। ਪਵੰਤਜੀਅਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਅਨਿਕਭੁਤਿਬਹੁਕੋਲਤੇ। ਨਚਮਿਤੰਤਜਇਸਟੈਨਚਥ
 ਪਵਨਚਮਾਤਪਿਤਤਵਲਜਯਾਅਕਰਲੀਕੋਤੇਅਖਾਦ੍ਰਿਖਾਦ੍ਰਾ। ਅਸਾਜੈਸਾਜੈਸਮਜਯਾ। ਤ੍ਵਹਿਤ
 ਹਿਸਗਦੀਸੁਆਮੀਬਿਗੀਪੁਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਗ॥ ੪੮॥ ਰੇਜਨਮਮਰਲਾਮੁਖੰਅੰਕਾਰੰਪਾਪਤ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ
 ਰਜੋਤਿਸਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿਤ੍ਰੋਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸ੍ਰਿਰਨਗ। ਅਵੰਤਜਵੰਤਥਕੰਚਜੀਅਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਲਗ।
 ਕੁਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਮਲੀਮਹਾਬਿਕਟੰਸਪੋਰਗਲਗ। ਬੈਦ੍ਰਪਰਬਹਮਪਗੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਨਕਤਰਿਤਰਿ
 ਹੇ॥ ੪੯॥ ਰੇਪੁਲਨਾਥਗੋਬਿੰਦਯਕ੍ਰਿਪਾਨੰਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ। ਰੇਸਿਸਾਰਤਾਪਹਰਲਾਤਕਰੁਲਾਮੈਸਭਦੁਖਹ
 ਗੇ। ਰੇਸਗਲਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਥਮਯਕੋਗੇਸਹੀਰਸ੍ਵਖੀਲਸਮਏਸਿਮਰਿਤਿਨਨਕਰਾਮਚੋਦਰਮਾ
 ਪਵਗ॥ ੫੦॥ ਚਰਣਕਮਲਸਰਲੀਰਮਲੀਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਗ। ਸਾਧਸਿਗੇਲਤਰਲੀਨਨਕਮਹਸਾਗਰੰਭੈਦੁ
 ਤਰਗ॥ ੫੧॥ ਸਿਰਮਸੂਕਰਖਾਪਾਰਬਹਮੰਹਸੁਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਗ। ਅਤਮਰਖੋਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨ
 ਚਰਲਰਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਗ। ਸਰਬਰਖਾਕੁਰਦਯਾਲਭੈਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨਗ। ਭਗਤਿਵਛਲਾਅਨਾਥਨਾਥੈਸ
 ਗਲਿਨਨਕਪੁਰਖਾਮਦੁਤਰਗ॥ ੫੨॥ ਜੇਨਕਲਾਪਾਰਿਚਿਅਕਸਿਥੈਸਿਤਰੰਕਾਸਟਥੈਸਟੀ। ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੁਰ
 ਨਖੜਜੋਟੀਸਾਸਿਸਹੀਗਪਰਲੀ। ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਲੀਨਹਛੇਦੰਤਜਕ੍ਰੋਹਗਲਗ। ਤੇਨਕਲਾਅ
 ਥੈਤੰਸੋਰਵੰਨਕਨਹਛੇਜੋਤਿਤਰੰਗਤੇਯਲਗ॥ ੫੩॥ ਕੁਸਾਈਗਰਿਸਟਰੁਪੇਲਾਸਿਮਰਲੀਸਰਬਤ੍ਰ
 ਜਵਲਗ। ਲਬਧੰਸਿਤਸਿਗੇਲਨਸਕਸ੍ਵਛਮਰਗਹਰਿਭਗਤਲਗ॥ ੫੪॥ ਅਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੀ। ਕਰਦ
 ਸੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਗ। ਸਾਗਰੰਭੀਪੀਤੀਪ੍ਰੀਤੀ। ਤਮਪਰਗਾਸਾਮੰਪਕਗ। ਸਾਧਸਿਗੇਲਿਸਿਮਰਿਤੰਗੋਬਿੰਦਾਸ
 ਗਲਿਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹੇ॥ ੫੫॥ ਤਿਲਕਹੀਲੀਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਲੀਜਥਾਰਾਜਨਗ। ਅਵਪਹੀਲੀਜਥਾਸੁ
 ਰਾਨਨਕਧਰਮਹੀਲੀਤਥਥੈਸਵਗ॥ ੫੬॥ ਨਸਿਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰਸ੍ਰੰਜਾਨੁਪੰਰੰਤਜਨਮੀਨੇ

ਤੇ ਤਕ ਬਿਭੇ ਦਾਉ ਚਮੁਚ ਅਪਰਗੋ ਬੰਦਾ। ਬਸਿ ਤੇ ਸਾਹਿਦ ਯੀ ਅਚੁਤ ਬੁਝੀ ਤਿਨ ਕਥ ਭਭ ਗੀਅਗਾ॥
 ੫੧॥ ਉਦਿ ਅਨਥਸੀ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਦ੍ਰੁਗਸਿ ਅਥਖਰਾ। ਬਿਖਮਥਾਨ ਮਨਮੋਹ ਮਾਦੇਰੀ ਮਹੀ ਅਸਾਧ ਪੰਚਤ
 ਸਕਰਾ। ਹੀਤਮੋਹ ਭੈਭਰਮ ਭ੍ਰਮਲੀ ਅਨਿਠਾਂਸਤੀ ਖਲਕਰਿਨਾ। ਪਾਵਕਤੋ ਅਸਾਧਧੇਰੀ ਅਗਮਤੀਰਨਾਥ
 ਘਨਾ। ਤਿਜੁ ਸਾਧਸੀਗੇ ਗੁਪਾਨ ਨਕਤਰਿ ਚਰਲਾ ਸਰਲਾ ਉਧਰ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੫੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾ
 ਲਾ ਸਗਾਯੈ ਰੋਗ ਭੰਡਾ। ਜਾਪਸੀਗੇ ਲਿਗੁ ਲਗਤ ਨਾਨਕ ਸਗਲੀ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ੫੩॥ ਸਿਆਮਲੀ ਮਧੁਰ
 ਮਾਨੁ ਬੰਦਿ ਜੈਭੂ ਮਿਵੈਰਲਾ। ਨਿਵੀਤਿ ਹੋਵੀਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੀ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨਾ। ਫਿਰਾ। ਅਚੇਤ ਮੁਕਤ ਜਾਲੀ
 ਤਪਟਿਤ ਸਾਸਾਨਿਤ ਪੁਤੇ। ਛਿਜੈ ਤਮਾਸੁ ਦਗੀਕਾਇ। ਅਕਾਲ ਕੀਨੀ ਅਗਸਤੋ। ਰਚੀਤ ਪੂਰਨ ਕੁਟੰਬ ਲੀ
 ਲਾ ਅਨਿਤ ਅਸਾਥੀ ਥਿਆ ਬਿਨੋਦਾ। ਭ੍ਰਮੀਤਿ ਭ੍ਰਮੀਰਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਰਿਚਿ ਸਗਲੀ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ॥ ੬੧॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਰੋਹ ਸਗੇ ਮਧੁਗੰਧ ਅਤੁਨੀ। ਸਤਹਤੀ ਪਰਮਥਾਦੈ ਅਵਰ ਤਏ ਬਹੁ ਸੁਖ ਅਛਰਲਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋ
 ਦਰਾ ਪਵੇ॥ ੬੨॥ ਗਰਬੀਤਿ ਨਗੀ ਮੋਦਨ ਮਤੀ। ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਲਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਰਭਜੰਤ
 ਵਿਲਾਸ ਮਾਨਿਧਿ ਗੁਜਨ ਮਨਾ। ਹੇ ਪੀਲਕ ਗਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਲਾ ਤੁਝਿ ਪਨੇ। ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨ ਮੇਨ ਮ
 ਗਾ ੬੩॥ ਤਿਲੀਤ ਮੇਰੀ ਨ ਕੰਤਹੀ ਐ। ਬੂਡੀਤਤਹੀ ਐ। ਉਲ੍ਹੈ ਭੁੰਗੀ ਐ। ਅੰਧ ਕਰੋ ਕੋਟ ਸੁਰਉ ਜਾਗੀ। ਬਿ
 ਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰ ਦਇਅਗੀ॥ ੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਲਹ ਸੀਗੇ ਉਧਰਲੀ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਜੀ ਪੂਰਲਾ। ਆਤਮਾਤ
 ਸੰਸਾਰਗਹਿ ਤੇ ਨਰਨਾਨਕ ਨਿਹਠਲਾ॥ ੬੫॥ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰਲੀ ਬਹੁਵਿਘਨ ਕਰਲੀ ਉਚਰਲੀ ਸਰਬਜੀ
 ਅਕਾ। ਲਉਯਈ ਤੇ ਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਸੁਕਰਾ॥ ੬੬॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਲੀ ਉ
 ਪਰਲੀ ਭੈਦੁੰਗਾ। ਅਨੇਕ ਪਾਤਿ ਕਰਲੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੀਗਾ ਮਨਸਿ ਸਯਾ॥ ੬੭॥

ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥ ਕਰਪੁਰ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸਾਨੁ ਖਦੇਰੀ ਮਲੀ
 ਲੀ॥ ਮਜਾਹੁ ਪੈਰ ਦੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿਗਰਬੇਲਾ ਅਗਨਲੇ॥ ੧॥ ਪਮਾਲੇ ਪਰਜੰਤ ਅਕਾਸਹ ਦੀਪਤਿ ਮ
 ਸਿਖੰਡਲਾ। ਗਛੇਲੈ ਲਭੇਲਾ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨਾਸਾ ਪੁਨਾਸਿ ਪਤੇ॥ ੨॥ ਜਾਲੇ ਸਾਇਹੋਵੈ ਤੇ ਮਰਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟੇਲ
 ਮਿਥਿਆ। ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੈ ਬੋਭਲੀ ਤਿਨ ਨਕ ਸਾਧਸੀਗੇਲਾ॥ ੩॥ ਮਯਾਚਿਤ ਭੋਗੇਲਾ ਇਸਟੀ ਮ
 ਤੇ ਖੁਬੰਧਵਾ। ਲਾਬਧੀ ਸਾਧਸੀਗੇਲਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਨੀ ਗੋਪਾਲ ਭਜਲੀ॥ ੪॥ ਮੈਲਾ ਗਰਸੀਗੇਲਾ ਨਿਮੁ
 ਬਿਰਖ ਸਿਚੰਦ ਨਾ। ਨਿਕਟਿ ਬਸਿ ਤੇ ਬਸੇ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿਨ ਬੋਭਤੇ॥ ੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਠ ਗੋਪਾਲ ਕਬੀਰ

ਬਿਅਨਮਰਦਨਗਾਹਤੀਪੰਚਸਤ੍ਰੇਲਾਨਕਰਹਿਬਾਲੇਪੁਰਾਹਲਾ। ੬। ਬਚਤਸਾਪਸੁਖਪੰਥਾ। ਲਤੀਥਾਬਰ
 ਕਰਮਲਾਗਾਹਤੀਤਾਜਨਮਮਰਦੇਨਾ। ਗਮਲੰਨਾਨਕਰਹਿਕੀਰਤਨਾ। ੭। ਪੜਭੁਗੇਲਾਣੁਤੀਅੰਨਰਜਤੀ।
 ਅੰਪੇਰਸੀਪਤਾ। ਨਾਮਾਥਿਹੁਲਾਬਿਖਮਚਾ। ਨਨਕਬਰਹਿਤਿਜੋਤਿਕਾਸਰੈਲੀ। ੮। ਭਾਵਨੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾ
 ਭੋਤਿਬਰਭਾਗਲਾਹਿਨਾਮਗੁਲਾਮਲੀਨਾਨਕਸੀਸਾਰਸਾਗਰਨਾਥਿਆਪਲਾ। ੯। ਗਾਥਾਗੁਰੁਅਪ
 ਰੇਸਮਣੁਲੀਬਿਗਲਾਜਨਗਾਸਿਸਾਰਕਾਮਤਜਲੀਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਗਮਲੀਸਾਪਸਿਗਮਾ। ੧੦। ਸੁਮੰਤਸਾਪਬ
 ਚਨਕੋਟਿਦੇਖਾਥਿਨਾਸਨਗਾਹਿਚਰਲਕਮਲਾਪੁਨੀਨਾਨਕਭਲਾਸਮੁਹਉਪਾਰਲਾ। ੧੧। ਸੁਦਰਮੰਦਰ
 ਮੈਦਰਜੇਲਾਮਪੁਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾ। ਮੁਕਤੇਗਮਲਗੋਬਿੰਦਗਾ। ਨਨਕਲਬਪ੍ਰੇਖਰਭਾਗਲਾ। ੧੨। ਹਰਿ
 ਲਬਪੀਮੰਤ੍ਰਸੁਮੰਤ੍ਰੇ। ਬਿਦਾਰਲਕਦੇਨਚਿਤੇ। ਜਾਕਾਸੁਲੁਤੇਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੀ। ਸੁਈ ਨਨਕਸਖਾਜੀਅ
 ਸੀਗਕਿਤੇ। ੧੩। ਅਪਜਸੀਮੰਦਿਤਸਤਪੁਰਗਾਸਿਮਰਤਕੁਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਲਗਾਪੀਤਮਭਗਵਸਅ
 ਚੁਤਾ। ਨਨਕਸੀਸਾਰਸਾਗਰਤਲਾ। ੧੪। ਮਰਲੀਬਿਸਰਲੀਗੋਬਿੰਦਗਾ। ਜੀਵਲੀਹਰਿਨਾਮਪਾਵਲਾ।
 ਲਭਲੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾਨਨਕਹਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖਲਾ। ੧੫। ਦਸਨਾਬਿਹੁਤਭੁਯੀਗੀਮੰਤ੍ਰਗਾਰੁਕੀਨਿਵਾਗੀ।
 ਬਾਪਿਉਪਾਤਲਸੀਤੀ। ਨਨਕਲਬਪ੍ਰੇਖਕਰਮਲਾ। ੧੬। ਜਬਕਥਗਮਲੀਸਰਲੀਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਲਾ। ਤਬਲ
 ਗਲੀਪੋਮਨਨਕਾਪਸਾਦੈਗੁਰਦਰਸਨਾ। ੧੭। ਚਰਲਾਗੋਬਿੰਦਮਨਾਬਿਪੀ। ਸਿਪੰਸਰਬਭੁਸਲਾ। ਗਾਥਾ
 ਗਵੀਤਿਨਨਕਭਾਬੰਪਰਾਪੁਰਬਲਾ। ੧੮। ਸੁਭਚਰਨਗਮਲੀਗਵਲੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾਉਪਰਲਾ। ਸਿਸਾਰਸਾਗ
 ਰੀਨਨਕਪੁਨਗੀਪਜਨਮਨਲਭੁਤੇ। ੧੯। ਬੇਦਪੁਰਲਾਸਾਸਤ੍ਰੀਚਾਰੀ। ਏਕੈਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਗੀ। ਕੁਲਾਤ
 ਸਮੁਹਸਗਲਉਪਰੀ। ਬਰਭਾਗੀਨਨਕਕੋਤਰੀ। ੨੦। ਸਿਮਰਲੀਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਪਰਲੀਭੁਲਾਸਮੁਹਲਾ
 ਹਾ। ਲਬਪਿਅੰਸੁੰਸਿਗੇਲਾਨਨਕਬਰਭਾਗੀਭੁਟੀਤਿਦਰਸਨਾ। ੨੧। ਸਰਬਦੇਖਪਗਿਤਿਆਗੀਸਰਬ
 ਪਸਾਦਿਫੈਤਲਾ। ਲਬਪੇਲਿਸਾਪਸਿਗੇਲੀਨਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਲਾ। ੨੨। ਹੋਸੈਹੋਵੇਤੇਹਰਲਭਰ
 ਲਸੀਪੁਰਲਾਗਾਸਾਪੁਸਤਮਜਾਨੇਨਨਕਪੀਤਿਕਾਰਲੀ। ੨੩। ਸੁਖੇਲਬੈਲਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁਭਰੰਗ
 ਲਾ। ਰੋਗਸੇਗਾਬਿਚੰਗੀਨਨਕਸੁਖੁਨਸੁਪਨਾ। ੨੪।

ਫੁਨੇਮਹਲਾ ੫ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਥਿਕਲੀਮਾਮਗੀਮਾਸਤਕਿਯੇਖਾਵਤੀ॥
 ਉਰਭਿਰਹਿਸੁਭਸਿਰੀਅਰੁਪਰੁਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਨੁਜਾਈਮੁਖਹੁਤਹਾਰੀਆਮੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁ
 ਨਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਕਿਕੀਗਤਿਮੈਕੰ॥ ਅਰਪੀਸਤੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭੁ

ਦਿਵਾ। ਆਸਪਿਆਸੀ ਸੇ ਜਨੁ ਕੀ ਤੇ ਵਿਛਾਈਐ। ਹਰਿਹਰ ਅਸਤਕਿ ਤੋ ਵੈ ਭਗੁ ਤਸ ਜਨੁ ਪਈਐ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਕ
 ਜਲਹਰ ਤੇ ਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ। ਸੇਯਤ ਕੀਏ ਸੀ ਗਾਰਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ। ਜੇ ਘਰਿ ਅਵੈ ਕੰਤੁ ਤਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਕੰਠੇ ਥਾਣੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਪਰਿਵਾਸਿ ਅਕੰਤੁ ਸਵਰਭੁ
 ਗਏ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਦਿ ਅਨੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋ ਹਗਏ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਤੇ ਏਯਾ ਚੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ॥
 ਹਰਿਹਰ ਜਾ ਘਰਿ ਆਈਐ ਕੰਤੁ ਤਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਈਐ॥ ੪॥ ਆਸਾ ਏਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਭਏ ਦਇਆ ਭਪੁਰਾ ਪਈਐ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਲਾ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਲ ਛਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਏ ਦਇਆ ਭ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ॥ ੫॥ ਕਹੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਆਈਐ॥ ਦੁਤਰਾਇ ਹੁਸੀ ਸਰਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਤਗਾਈਐ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਗਉ ਲੁਕਾ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ
 ਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਮੇਰੇ ਰਾਖਿ ਪਦਮੁ ਅੰਗਨਿ ਸੁਖ ਥਾਸਨਾ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਕੰਠਿ ਰਤੰ ਨੁਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ॥ ਬਾਸ ਉਸੀ ਗੀ
 ਰੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਜਿ ਹਰਿ॥ ਹਰਿਹਰ ਰਿਸਿ ਸਿਪਿ ਨਵ ਨਿਪਿ ਬਸਹਿ ਜੇ ਸੁਸਦਾ ਕਰਿ॥ ੭॥ ਪਗੜੇ ਅਠਾ ਵਾਲੇ
 ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਰਾਣਾ ਜੀ ਅਹਿ॥ ਨਿਤ ਪਾਤਿ ਹਰਿਹਰ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਛਾਕੀ ਅਹਿ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਮਤ ਪ
 ਵਿਤ ਸਗਲ ਕਲਾ ਤਾਣਈ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੁਨ ਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀ ਪ੍ਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਰਈ॥ ੮॥ ਉਪਰਿ ਕੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਪਰ
 ਸ਼ੇਰ ਤੀ॥ ਦਹਾਦਿ ਸਚ ਮਕੈ ਕੀ ਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹ ਤੀ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਜੇ ਮ
 ਸਤ ਕਿ ਤੋ ਵੈ ਭਗੁ ਤਦ ਹਸਿ ਸਮਈਐ॥ ੯॥ ਚਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵਨ ਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿ ਆ॥ ਬਧੇ ਹੁਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੈ ਤਾ ਤੁ
 ਸਹਿ ਆ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਰ ਅਨੁਪ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿਹਰ ਸਕ ਕਸਮ ਲਾਜਾਹਿ ਨਾਈਐ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਗ॥ ੧੦॥
 ਚਾੜਿ ਕਚਿ ਤਸੁ ਚਿਤ ਸੁਸਾ ਜਨੁ ਚਹੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਸੀ ਗੀਯਾ ਗੇ ਪੁਲਾਤਿ ਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾ
 ਸ ਬੁਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ॥ ਹਰਿਹਰ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਨ ਕਥਾਇ ਹਰਣੇ॥ ੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੁਪੁ ਮਰਿ ਮੁ
 ਨ ਜਾਈਐ॥ ਗਾਰ ਕਰੁ ਨੀ ਅਪਰ ਸੁਤ ਤੁਪ ਛਾਈਐ॥ ਚਿਤ ਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤੋਹੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ॥ ਹਰਿਹਰ ਚੰਦਨ
 ਚੋਰਿ ਮਾਹਿਤ ਪਵਹਿ ਸਦੁ ਪਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਉਭੀ ਭਈ ਗਹਿ ਚਿਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਾਜਿ ਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ
 ਬੰਚਲਾ॥ ਖੋਜ ਉਤ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹੁ ਕਤ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੇਈ ਜਤਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਈਐ॥ ੧੩॥
 ਨੈਲ ਨ ਦੇਖਿ ਸਪਸਿਨੈ ਲਾ ਬਿਹਾਇ ਆ॥ ਕਕਨ ਸੁਨ ਹੀ ਨ ਦੁਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਇ ਆ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਤਿਉ ਲਾਤਿ
 ਲੁਕਰਿ ਕਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਈ ਦੇਨੇ ਦਿਨੁ ਪਈਐ॥ ੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਥੇ ਪੰਕਜ ਰਾਮ ਦਰੁ ਫਿਰਾ॥
 ਅੰਗ ਸਿਰ ਉਠਾਈ ਬਿਰਸ ਤੇ ਸੁਫਿ ਆ॥ ਚੋਰਿ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਤੋਰੈ ਬਿਖਸ ਗੰਠਿ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਕੁਸੀ ਪਰਨਾ ਸੁਜਿ ਤੁਏ

ਲੇਇਸਾਗਿ॥੧੫॥ਪਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪੇਮਪਭਕਾਰਟੇ॥ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਤੁਤਕਵਨਾਥਿਪਿਮਾਰਟੇ॥ਤੀਖਲਥਾਲ
 ਚਲਾਇਨਮੁਪਭਾਈਐ॥ਹਰਿਹਮਰਾਥਿਖਾਦੀਘਾਤਪੁਰਨਗੁਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿ
 ਨਿਖੁਟਈ॥ਖਾਵਹੁਤੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਗੁਪਿਛੁਟਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਨੁਦੇਤਾਭਾਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਅਰਾ
 ਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਅੰਗਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤਸੁਥਨੁਸੁਹਾਵਲਾ॥ਸਗਲੋਰੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਲਾ॥ਜੀਅ
 ਕਰਨਿਜੈਕਾਹੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦਨਨਕਨਾਮੁਜੀਪਾ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਨਕੇ
 ਜੇਵੀਐ॥ਭੂਠੈਗੋਗਿਖੁਆਰੁਕਰਲਗੁਖੇਵੀਐ॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੇਪੇਖਿਕਾਰੋਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਉਥਲਿਹਰੀਤਿ
 ਨਜਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥੧੯॥ਕੀਨੇਕਰਸਾਅਨੇਕਗਵਾਗਥਿਕਾਰਘਨਾ॥ਮਹਾਦੁਗੰਧਚਵਾਸੁਸਰਕਾਛਾਹੁਤਨਾ
 ਠਿਰਤਉਗਰਥਗੁਥਾਰਿਮਰਲੁਨਜਾਨਈ॥ਹਰਿਹਰਹਰਿਚੰਦਉਗੇਪੇਖਿਕਾਰੋਸਦਮਾਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈ
 ਅਉਥਤਿਸੈਕਉਲਗਖਈ॥ਥੈਦਕਅਨਿਕਉਪਵਕਰਲਉਭਖਈ॥ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੋਰੈਆਵਈ॥
 ਹਰਿਹਰਥਿਨੁਵੈਤਨੁਛਾਤੁਥਿਖਾਸਭੁਜਾਵਈ॥੨੧॥ਅਉਖਪੁਨਾਮੁਅਪਹੁਅਮੋਲਭੁਪੀਜਈ॥ਸੀਮਾਇਮਾਇਖਵ
 ਰਿਸਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਪਗਪਤਿਰੋਇਤਿਸੈਹੀਪਵਲੋ॥ਹਰਿਹਰਹਉਥਲਿਹਰੀਤਿਨਜਿਹਰਿਰੋਗੁਰ
 ਵਲੋ॥੨੨॥ਵੈਦਸਿਦਾਸਿਗੁਇਕਠਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦਾਆਏਗਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੋਇਆ॥ਜੋਜੋਚਿਨਾਕਰਮ
 ਸੁਕਰਮੋਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹਰਿਹਰਦੁਖੋਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਥੇਯੋਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਨਉਇਸਪੇਮਕੀਦਮਕ੍ਰਿਹੁਤੇਤੀਸਾਦਾ॥ਗਵਨਹੁਤੇਸੁਰਕਨਹਿਜਿਨ
 ਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪੀਤਿਪੇਮਚਨੁਖਚਿਗਰਿਆਈ॥ਦੁਨਰਈਹੋਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਥੇਪਿਚਿਭੁਣਨੁਸੁ
 ਰਤਿਸੀਜੋਗਾ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਠਉਦਿਅਨਚਨਨਵਖੰਡਕਸੁਪਭਰਮਾ॥ਮੁਸਨਪੇਮਪਿਠੈਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕ
 ਰਮਾ॥੩॥ਮੁਸਨਮਸਕਰਪੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਥਰੁਛਾਇ॥ਥੀਪੇਥਪੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਹੋਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪ
 ਤਪਸਿਜਮਹਥਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਥਾ॥ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਥਾ॥੫॥ਮੁਸਨਮ
 ਰਮੁਨਜਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸਿਸਾਗਾਪੇਮਪਿਠੈਮਨਥੇਪਿਚਿਉਗਝਉਮਿਥਾਥਿਉਹਾਗਾ॥੬॥ਘਬੁਦਭੁਜਥਜਾ
 ਗੀਐਵਿਛੁਰਤਪੇਮਥਿਯਾ॥ਮੁਸਨਤਥਗੀਮੁਸੀਐਥਿਸਰਤਪੁਰਖਦਾਏਆਲਾ॥੭॥ਜਾਕੋਪੇਮਸੁਆਉਹੋਚਰ
 ਨਾਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਾਥਿਰਹੀਕਹੰਕੈਅਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ॥੮॥ਲਾਖਘਟੀਉਚੋਘਟੇਚੋਚਲਚੀਤਾਥਿ
 ਹਾਲਾਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੋਦੁਬਦਨਚਿਤਚਗਾ॥

ਮੁਸਨਮਗਨਮਰਿਅਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਾਇਚਿਪੀਅਪੇਅਸਿਉਸੁਪਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪਗ
ਟਿਭੁਇਚਿਸਤੁਲੇਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਗਸਨਾਉਪਰਿਗਾਮੁ॥ਆਦਿਗੁਗਾਦੀਸਗਲ
ਭਗਤਤਕੇਸੁਖਾਥਿਸਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੇਸਨੇਹਾ॥ਬਲਿਠਹੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹ
ਜੀਪਰਿਸਿਗਨਹਾ॥੨॥ਕਬੀਰਭਗਮਗਕਿਅਕਰਹਿਕਹਾਭੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੁਖਕੇਨਾਇਕੇਰਾ
ਮਨਾਮਗਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਭਗਵੇ ਕੁੰਡਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਤਾਉ॥ਸੁਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜੀਉਜਿਨ
ਮਨਿਨਹੀਨਉ॥੪॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕੁਆਪੁ ਜੋਜੀਵਤੀਮਰਤਕੁਏਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉ
ਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰਜਾਦਨਹਉਮੁਆਪਛੈਭਾਇਆਮਨੰਦਾ॥ਮੋਹਿਮਾਲਿਚਿਪੁਤੁਅਪਨਾਸਿਰੀਭਜਹਿ
ਗੁਬੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭੁਲੇਸਭੁਕੇਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੁਝਿਅਮੀਤੁਹਮਾਰ
ਜਾਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਣਹਿਪਰਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸਾ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਿਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੇਅਦੇਸੁ॥੮॥ਕ
ਬੀਰਸੋਈਮਗੀਐਜਿਹਮੁਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੇਭਲੇਸਭੁਕੇਕੈਬੁਰੇਨਮਸੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿ
ਕਾਹੀਅਕਾਰੇਉਭੇਜੀਤਾ॥ਯੈਠਹੋਉਠਿਘਵੰਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਥਿਰਵਭੁ
ਲਾਥੇਰਿਚੰਦਕਪਲਾਸਾ॥ਚਿਏਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਹੋਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸੇ॥੧੧॥ਕਬੀਰਕਾਂਸੁਬਰਾਈਬੁ
ਝਿਆਇਉਮਤਭੁਬੁਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਸੁਸੁਗੀਪੁਨਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆ
ਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥੀ॥ਪਾਇਕੁਰਾਤਾਮਾਰਿਆਗਾਠਲਿਅਪੁਨੈਰਾਥ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉ
ਠਿਰਿਚਿਕਉਤਕਠਚਿਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਰਹਉਜਰਮੈਰੋਭਾਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਝੰਗੀਅਭੁਲੀ
ਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਂਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਪਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਏਕਿ
ਅਰਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਥਾਪੁਰੇਜੁਹਾਵੈਰਾਵਕਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
ਐਸਾਹੋਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੈਬੈਠਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਚੋਲਨੀਪ
ਵਨੁਝੋਕੇਲਨਹਾਰੁ॥ਸਿਤਹਮਖਨੁਖਾਇਆਛਾਢਿਪੀਐਸੈਸਾਹੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਚੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈ
ਹਿਵਪਗ॥ਜਿਨਿਬਿਯੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਮਵਗਬਿਯੋਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁ
ਸਿਲਾਵੈਹਾਇ॥ਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈਜੋਸਿਕੀਨੀਬਾਠਠਥਾਵੈ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਟੇਹਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁ

ਤੇਸੀਤਾਜੋਚਿਤੁਗਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜੇਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰੈਮੇਰੇਮਰ
ਅਨਿਦਾਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਮੁਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗੰਠਿਨਖੇਲਾ॥ਨਹੀਪਦ
ਨੁਨਹੀਪਰਖੁਨਹੀਗਾਹਭੁਨਹੀਮੇਲਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪੀਤਿਕਰਿਜਾਕੇਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੀਰਿਤਰ
ਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪੀਤਿਏਕਸਿਉਕੀਏਅਨਦੁਬਿਧਾਜਾਈ॥ਭਵੈਲਾ
ਬੇਕੇਸਕਰੁਭਵੈਘਰਿਮੁਡਾਈ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੇਠਹੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿ
ਹੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਰੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਰੇਗਿ॥ਨਾਗੇਪਵਹੁ
ਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕੇਗਿ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਰੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਪਾਗਰੇਲਾਈ॥ਕੈਸਿਗਤਿਕਰਿਸਾ
ਪਕੀਕੈਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਈ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭੀਜਾਨਿਅਕੋਈ॥ਐਸੇਮਰਨੇ
ਜੇਮੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਈ॥੨੯॥ਕਬੀਰਮਨਸਜਨਮੁਦਲੀਭੁਰੈਤੇਇਨਬਰੈਬਾਗਾਜਿਉਬਨਫਲਪਕੇਭੁ
ਇਗਿਹਰਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਰਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰੁਤੁਤੇਰੇਨਉਕਬੀਰੁ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐ
ਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਹੀਰੁ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀਐਤਮਰੇਕਹਿਓਨਹੋਈ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰੇ
ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਈ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੇਸਹੈਜੇਮਰਿਜੀਵਹੋ
ਈ॥੩੩॥ਕਬੀਰਉਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪੇਰਪਨਸੁਪਾਧੀਖਾਇਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧਾਧੇਜਮਧੁਰਿਜਾਹਿ॥੩੪॥
ਕਬੀਰਬੇਜਾਜਗਤਾਛੂਟੇਛੇਕਰਜਾਗਾਹੁਏਹੁਏਤਿਰਿਗਏਭੂਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਗ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਜਰੇ
ਜਿਉਲਕਰਿਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੀਖਕੈਭਉਓਕਬੀਰਉਦਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰ
ਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਗਾ॥ਹੈਵਰਉਪਰਛੜਤਰਤੇਹੁਨਿਪਰੀਗਾਗਾ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀ
ਜੀਐਉਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਅਜੁਕਾਇਭੁਇਲੇਟਦਾਉਪਰਿਜਾਐਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐ
ਕੁਨਹਸੀਐਕੋਈ॥ਅਜਹੁਸੁਨਉਸਮੁੰਦਮਹਿਕਿਆਜਨਉਕਿਆਹੋਈ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇ
ਹੀਦੇਖਿਸੁਰਿਗਾ॥ਅਜੁਕਾਇਤਾਜਿਜਾਹੁਗੋਜਿਉਕਾਚੁਰੀਭੁਟਿਅੰਗਾ॥੪੦॥ਕਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮ
ਨਾਮਹੈਲੂਟਿ॥ਠਿਗਿਪਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪਨਜਾਹਿਗੇਛੁਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਕੋਈਨਜਨੀਚਿਅਪਰੇਘਰਲਾ
ਵੈਆਗੀ॥ਪੀਚਉਲਾਰਿਕਾਜਾਰਿਕੈਕੈਰਾਮਾਹਿਵਲਾਗੀ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈਲਾਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਈ॥
ਸਾਝਾਕੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੀਰੀਬਨਜੁਕਰੇਈ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਈ॥ਪਾ
ਛੈਭਗਜੁਭੇਗਵੇਤਿਨਕੇਹੁਜੁਲੈਖਾਹਿ॥੪੪॥ਕਬੀਰਐਜਾਨਿਚਿਪਰਬੋਭਲੋਪਰਿਬੋਸਿਉਭਲੋਜੋਗੁ॥

ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਗਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਯੋਗੁ॥੧੫॥ਕਬੀਰਯੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁਰਾਜਿਹਮਨਿਨਹੀ
 ਨਹੀਅਨੁਗਮਕਬੀਰਰਵਿਠਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੧੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੇਚਹੁਦਿਸਿਯਾਗੁ
 ਅਗੀਖਿਖਾਜਾਇਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅੰਚਨਯਾਗ॥੧੭॥ਕਬੀਰਖਿਖਾਜਾਇਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੁਟ
 ਮਛੂਟਾਜੇਗੀਬਪੁਰਾਖੇਯਿਓਅਸਨਿਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੧੮॥ਕਬੀਰਥੈਰੈਜਾਇਮਛੂਯੀਣੀਵਰਮੇਯਿਓਜਿ
 ਲੁਯਾਇਹੋਏਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਠਿਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦਸਮਾਇ॥੧੯॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦਰਛੇਡੀਮੈਜਦਿਅਤਿਖਾਰੇ
 ਹੋਇ॥ਖੇਖਰਿਖੇਖਰਿਦੂਢਤੇਭਲੇਨਕਹਿਓਕੋਇ॥੨੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਏਬਹਿਗਏਥਾਪੀਨਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨ
 ਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੨੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨ ਉਕੀਕੁਕੰਠਿਭਲੀਸਕਤਕੀਬੁਗੀਆਇ॥ਚਿਹੁ
 ਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸੁ ਉਪਾਧਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੨੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਬਯਾਇਹੁਹਰੀਅਰਾਤਾਯੁ
 ਲਾਖਅਤੇਗੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਯੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰਕੰਗਾਤੀਰਜੁਪਰੁਕਰਹੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਭਾ
 ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਦਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿਮੇਕਬੀਰ॥੨੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਹਿਰਮਲੁਭਾਇਆਜੈਸਾਗੀਗਾਨੀਹੁ
 ਪਾਛੈਲਾਗੇਹਰਿਠਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੨੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਕੰਚੂਨਉਜਲਭਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀ
 ਤਉਮਿਲੈਦੇਨਉਬਰਨਗਵਾਇ॥੨੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹੈਚੂਨਚਿਹਨੁਨਰਾਇ॥ਥਲਿਹਰੀਇਹਮੈ
 ਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕਯੁਜਾਇ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਗਾਈਦਸਏਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੇ
 ਏਹਚਿਹਿਕਸੇਕਿਉਕੋਜਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਮਿਲੈਤੁਠਾਕੇਪਸਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੈਕਲ
 ਸਹਜੇਅਵਉਜਉ॥੨੯॥ਕਬੀਰਨਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਪਗੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਂਉ॥ਮਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇ
 ਜਾਤਿਨਉ॥੩੦॥ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾਮਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੇ
 ਬਗ॥੩੧॥ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਗਰਿਠੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਗੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਾਇਚਿਕਬੀਰ
 ਕੀਗੁ॥੩੨॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੁਬਰਛਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਗਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੇਚਾਮੁ॥੩੩॥
 ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸੁਗਖਿਉਤਉ॥ਚਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਰੁਬਰੁਪਹਿਠਉ॥੩੪॥ਕਬੀਰਮ
 ਨਿਦੀਕਰਿਕੈਘਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤੰਤਪੁਛੀਮੈਕਬਹੁਨਯਾਈਪਾਇ॥੩੫॥ਕਬੀਰ
 ਜਿਹਦਰਮਾਵਤਜਾਤਿਅਹੁਟਕੈਨਹੀਕੋਇ॥ਸੇਦੁਕੈਸੇਛੇਡੀਮੈਜੇਦਰਮੈਸਾਹੋਇ॥੩੬॥ਕਬੀਰਤੂਥਾਥਾ
 ਪੈਉਬਰਿਚਿਹੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕੀ॥ਜਬਦੇਖਿਓਥੇਜਾਗਜਾਗਤਬਉਤਰਿ॥ਪਰਿਚਿਹਉਫਗਕੀ॥੩੭॥ਕ
 ਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੁਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੈਦਨੁਪਰਹੈਜਗਬਿਗੀਪਤਹਜਾਇ॥੩੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁ

ਮੁਖਿ ਭੀ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਕੀਰਨ ਮੁਖਿ ਜਿਯਾ ਹੋਵਨਾ ਭੀ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਧਿਆਇ ਚਿਮੋਈ ॥
 ਲਾਗੀ ਖੋਗਿ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀ ਕਠਕੀ ਨ ਚਿਹਰੈ ਬੋਲੈ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈਸੀ ਹੋਇ ਪਰਿ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵੁ ਬੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ
 ਤੇ ਕਿਆ ਭਰਪਾ ਜਬ ਭਾਖਿ ਸਿਪੁ ਉਠਾਈਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕੇ ਗਾਏ ਚੁਸੀ ਮੈ ਰੁਨ ਕਉ ਮਹੀ ਮੈ ਗੋਇ ॥ ਅਵਗੁ
 ਨੀ ਮਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿ ਹੈ ਕੋਇ ॥ ੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀਆ ਜੁ ਕਾਲੀ ਜੈ ਹੈ ਫੁਟਿ ॥ ਗੁਰੂ ਜੁ ਤਚੇ ਤਹਿ
 ਅਪਨੇ ਅਪਮਾਣੁ ਲੀਜਹਿ ਗੋਲੁ ਟਿ ॥ ੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਠਕੀ ਕਿਆ ਦਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤ
 ਤਿਹਿ ਹੋ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ੭੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭਾਇ ਅੰਗੁ ਮਨ ਕਸੈ ਮੈ ਤੁਨ ਮਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮਾ ਬਿਚਿ ਗੀਤਾ ਜੀ ਮੈ ਜੀ
 ਮੈ ਤਬ ਉਠੈ ॥ ੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਸ ਚੰਦਨੈ ਤੇ ਨੈਏ ਕਸੂਰੀ ਪਾਤਿ ਹੀ ਮਲਿ ਤੇ ਉਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਰਾਠੀ ਰਗੀ ਪਾ ॥
 ੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਮਕ ਠੰਗਾ ਬੁਰੈ ਉਤਨੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੂਰਿ ਮਿਲਿ ਚਿਤਿ ਨ ਲੀਆ ਮੈ ਚਲਿ ਲਾਇ ॥
 ੭੭ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਠ ਕੋਹੋ ਉਹੀ ਭਯਾਦਾ ਭੁਮੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿ ॥ ਇਹ ਜੂਝਸ ਤੁਹ ਪਲਕੀ ਜਬ ਭਵੈ ਲੇਖਿ ਸਿ ॥ ੭੮ ॥
 ਕਬੀਰ ਉਬਤਿ ਅਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸਲੇ ਹੁਕ ਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਵ ਸੰਜੇ ਗਾਜਿ ਉਬਹਿ ਨਿਮਲੈ ਮਾਇ ॥ ੭੯ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਸਤ ਸਮੁਦਹਿ ਮਸੁਕਰ ਉਕਲ ਮਕਰ ਉਬਨਾਇ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਏ ਜਉ ਕਰ ਉਠੈ ਜਸੁ ਲਿਖ ਨੁਨ ਜਾਇ ॥ ੮੦ ॥
 ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹੋਰ ਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਲਾ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠ ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੈ ਜਾਲਾ ॥ ੮੧ ॥
 ਕਬੀਰ ਮੈਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਾਰਿ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈਸਾ ਕੋ
 ਨਹੀ ਇਹ ਤਨ ਦੈ ਫੁਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਹੁ ਨ ਜਾਨੀ ਰਹਿ ਚਿ ਕਬੀਰ ਕੂਕਿ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਰੈ ਚਿਹਰੀ ਸੁਨੁ
 ਕਬੀਰ ਸਾਨਾ ॥ ਲੋਹੁ ਸਥਾਇ ॥ ਆਚਲਿ ਗਇ ਚਿਹਰਾ ਮੁਕਾ ਮੁਨਿ ਦਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਅਨੁਪੰਖੀ ਭਾਇ ਚਿ ਉਢਿ ਉਢਿ
 ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸੀ ਸੀ ਗਤਿ ਮਲੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਕ ਉਖੇ ਜਤੇ ਪਾਇ ਚਿ ਸੋਈ ਠਹਿ
 ਗੁਜੈ ਏਨਿ ਕੈ ਤੁਭਾਇ ॥ ਜਾਕ ਉਕਤਾ ਅਉਗੁ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹੀ ਮਰ ਉਤ ਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁਬੇ
 ਗਿ ॥ ਉਤ੍ਰਾਏ ਉਹੀ ਮੈਸਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਭਰਪਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿ ਚਿ ਚਾਹੈ ਬਾਟਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਭਾਹਿਨ ਰੈ ਅਗੈ ਅਉਘਟ ਪਾਟਾ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਬਨਰੀ ਦਾਧੀਲਾ ਕਹੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰ ਉ
 ਲੁਹਰ ਕੇ ਜਾ ਰੈ ਦੂਜੀ ਬਗਾ ॥ ੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਿ ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੋਇ ਮਰਿ ਤਹ ਜਾਗਿ ॥ ਚਰਿ ਮਰਿ ਤਹ ਛਹੁ ਏ ਚਰਿ ਪੁ
 ਰਖ ਦਾਇ ਨਾਹਿ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੁੰਢਿ ॥ ਅਕੁੰਨ ਪਾਇ ਆਠੇ ਗੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਕਹਾ ਭੁ
 ਲਾਨੇ ਅਉਗਾ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਮੈਸਾ ਪਕੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਥਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੈ ਜਾ ਤੋਹੇ ਇ
 ਬਿਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮਹਿ ਚੇਤਿ ਚਿ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗਮਹਿ ਹਰਿ ਚਿ ਸਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਬਾਦ

ਹਿਜਰੇ ਮੇਲਾਇ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਅਸਾ ਕਰੀ ਮੈ ਗਮਕੀ ਅਵਰੈ ਅਸਨਿ ਰਾਜਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਉਦਾਸ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀਏ ਕੋਸੇ ਕੀ ਚਿਨ ਮੀਤਾ ॥ ਚਾਏ ਬੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਚਿ
 ਚੀਤਾ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਰੁਖ ਪੁਰਕਿ ਅਕਰੈ ਜਉ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਭਾਲੀ ਪਗੁ ਪਰਉ ਸੋਈ
 ਮੁਹਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿਹਾਰੇ ॥ ਗਾਸਿ ਬਿਰਗੀ ਰਾਖ ਤੇ ਖਾਇ
 ਆਪ ਰਕਾਖੇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਸਾ ਪੁਕੀ ਸਿਗਾਤਿ ਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂ ਸਿਖਉ ॥ ਹਿਨ ਹਉ ਸੋਹੇ ਏਹੈ ਸਾ ਕਰ
 ਸੀ ਗਿਨ ਜਾਇ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਗਾਤਿ ਸਾਧਕੀ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੂਨ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾ ਬਰੀਧੇ ਏਹੈ
 ਨਸੇ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਅਨੁਭਵਿ ਅਨਹਿ ਕੇਸ ਮੁਰਏ ਕਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀ ਅਸੁ ਮਨ ਕੀ ਅਮੁਰ ਮੁਰੁ ਮਜਾਇ ॥੯੭॥
 ਕਬੀਰ ਗਮੁ ਨ ਛੋਡੀ ਮੈ ਤਾਪੁ ਨ ਜਾਇ ਤਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਚਿਤੁ ਬੇਧਿ ਅਗਮ ਹਿਨੀ ਮਸਮਾਉ ॥੯੮॥ ਕ
 ਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੋਤੁ ਬਜਾਵੇ ਤੇਵੁ ਟਿਗਈ ਸਭ ਤਾਗਾ ॥ ਜੋਤੁ ਬਿਚਾਰਕਿ ਅਕਰੈ ਚਾਏ ਬਜਾਵਨ ਹਗਾ ॥੯੯॥
 ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡ ਉਤਿਹੁ ਕੁਰੀ ਜਾ ਤੇ ਭੁਗਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਭੁਖੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਢੇ ਦੀਏ ਬਗਾਇ ॥
 ੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਗਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੇ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥੧੦੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿ ਚਿਬਹੁ ਤ ਕਟਿ ਬੁ ॥ ਪਿਪਾਕਰ ਤਹ ਹਿਗਾਇ ਆਭਾਈ ਹਰਿ ਮਾਨ ਬੀਧੁ ॥੧੦੨॥
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਗਪਨਿ ਹੋਈ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੩॥ ਕ
 ਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਰਈ ਗਏ ਨਾਗਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਈ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਗਿ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ
 ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰੀ ਉਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤਠਾ ਹਰਨਾਹਿ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਸੁ
 ਏ ਮੁਖੁ ਪੀਨੈ ਜਾ ਮੁਖ ਬਹੀ ਮੈ ਗਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸਕੀ ਚਾਪੁਰੀ ਪਵਿ ਤੁਹੇ ਏਹੈ ਗੋ ਗਮੁ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ
 ਭਾਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਦਾ ਕੁਪਾਲਾਸੁ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾ
 ਹੁ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਪਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਏਹਾ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਿ ਅਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੦੮॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਠਿਠਿਚਿ ਮਾਦਲੁ ਕੀ ਪਚਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੁ ਕੋਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੇਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੦੯॥
 ਮਾਗਹੀ ਮੇਤੀ ਬੀਬਰੇ ਅੰਧਾਨਿ ਕਸਿ ਚਿਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੀਖੇ ਜਾਇ ॥੧੧੦॥ ਬੁ
 ਭਾਈ ਸੁਕ ਬੀਰ ਕਉ ਪਾਜਿ ਚਿ ਪੁਤੁ ਕਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇਆਇ ਆਮਾਣਾ ॥੧੧੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਾ ਪੁਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈ ਮੈ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਈ ॥ ਪਛੈ ਪਉ ਨ ਦੀਜੀ ਮੈ ਅਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹੇਈ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਜਿਯੇ ਵਹੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੋਹਿ ਅਟਕੇ ਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰ ॥੧੧੩॥ ਕ

ਬੀਰੀਉਦੇਰਿਚਿਤਨੁਗਾਡਿਚਿਸੋਣਾਈਸੈਨਾਗਾਅਜੁਜੀਉਨਛੋਰਈਰੋਕਾਈਰੈਨਾਗਾ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਰੈਨਨਿਭ
 ਉਤੁਣਕਉਸਵਨਸੁਨਉਤੁਆਉ॥ਕੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਉ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਸੁ
 ਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਚਿਸਤਿਗੁਰਕੇਪਗਸਾਦੇ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਰਿਰਹਉਮੀਤਿਅਹੁਆਦੇ॥੧੨੩॥ਕ
 ਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਨਾਕਹਿਬੈਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਛਵਾਨੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਦੇ
 ਖਿਕੈਕਿਹਕਉਕੇਰੇਨਕੋਪਤੀਆਏ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਈ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਦੁਗੈ
 ਚਿਤੈਰੈਭੀਦੁਗੈਦੁਗੈਦੁਗੈਚਿਤੈਰੈ॥ਜੈਸੋਕਚਰਹਿਭੁੰਜਮਨਮਾਈਆਮਮਤਰੈ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਅੰਬ
 ਠਪਨਹੁਛਾਈਆਬਗਖਿਭੇਸਰਤਲਾ॥ਚਾੜਿਕਜਿਉਤਸਤਰੈਤਿਨਕੋਕਉਨੁਹਵਾਨੁ॥੧੨੭॥ਕ
 ਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਥੀਛੁਰੈਆਈਮਯੈਪਰਭਾਤਿ॥ਜੇਨਗਬਿਛੁਰੈਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਗਤਿ॥੧
 ੨੮॥ਕਬੀਰਗੈਨਾਇਗਬਿਛੋਰਿਆਹੁਰੈਸਿਖਮਝੂਗਿਦੇਵਦੇਵਲਪਾਹਵੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੁਗਾ॥੧੨੯॥
 ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਗਾ॥ਇਕਦਿਨਸੇਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਬੇਗੋਰਪਸਾਗਿ॥੧੩੦॥ਕਬੀ
 ਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਹਿਬੈਠਾਨਹੁਅਹੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਲਾਗੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਸਿਤ
 ਕੀਰੈਲਾਨਛੋਰੀਐਮਾਗੀਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁਰੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਉ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
 ਸਿਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਈਐਭਾਗੀ॥ਥਾਸਨੁਕੋਰੋਪਗੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਰਾਮੁ
 ਨਚੇਤਿਚਿਜਠਪਹੂਚਿਚਿਆਈ॥ਲਾਗੀਸੀਦਿਰਦੁਆਰਤੇਅਥਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਈ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਗ
 ਨੁਸੋਭਉਚਿਜੈਕੀਰੋਕਰਤਗਾਤਿਸਾਥਿਨੁਦੁਸਰਕੇਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਗੁ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਛਲਾਘਾਗੇਠ
 ਲਨਿਪਕਨਲਾਗੇਆਬਾ॥ਜਾਇਪਹੁਚਰਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਂਬਾ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰਪੂਜ
 ਨਿਸੋਲਿਯੇਮਨਹਠਤੀਰਥਜਾਨਿ॥ਦੇਖਦੇਖੀਸ੍ਵਰੁਪਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖੰਗਿ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਪਾਠਪਰਮੇਸੁਰ
 ਕੀਆਪੁਜੈਸਭਸਿਸਭਾ॥ਇਸਭਰਵਸੇਜੇਠੇਛੁਰੇਕਾਘੀਧਾਗੁ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਚਿਥਗੀਮਸੁਕੇਕਰ
 ਮਕਧਾਪਾਠਬੋਗੀਪਿਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾਤੀਬਾਟਾ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਠੇਤਾਅਥਹਿਕਰੁਅਥਕਰ
 ਤਾਸੁਇਤਾਘਾਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਮਾਵੈਕਾਘਾ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੀਤਾਇਕੁਦੇਖਿਆ
 ਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖਾਈਸੈਚੋਚਲੁਬਹੁਨਾਮਾਤਹੀਨਨਾਪਾਕਾ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰਐਗੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤੇ
 ਸਕਗਾਜੈਨਿਇਹੁਜਮੁਆਸਿਰਜੀਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਗਿ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰਕਸਤੂਰੀਭਾਈਅਭਵ
 ਠਭਏਸਭਦਾਸਾਜੈਉਜੈਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਗਠਗਚਿਪਰਿ

ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਹਿਜਾਗੁਰੇਇਉਦੁਖਾਜਾਕਾਥਾਗੀਰਾਹਿਸੋਕਉਸੇਵਸੁਖਾ॥੧੨੧॥

ਓਕੁਟ ਬਕੈ ਕੈ ਠੇਗਿ ਗਇ ਓਗੁਆ ਆਇ ਪੇਠੇ ਪਠਾਠ ਇਕੇ ਬੀਚਹਿ ਪੁਆਪਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ
 ਸੁਕਰਤੁ ਆਖੈ ਆਛਾ ਗਾਇ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇ ਅਕੇ ਇਨ ਲੈ ਰੈ ਨਾਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਉ
 ਕਉ ਡੀਜੇ ਠੇਕੈ ਜੇ ਰੋਯਾ ਖਕੋ ਰੋਗਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿ ਓਲਈ ਲੋਗੋਟੀ ਤੋਗਿ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈ
 ਸਨੇ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਮਾਯਾ ਮੇਲੇ ਚਾਗਿ ॥ ਬਾਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਨ ਬੀਤ ਰਿਭਨੀ ਬੰਗਾਨ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰੋਨੇ ਹੋਇ ਹੁਬਾਵ ਕਾਤਾ ਜੇ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮੈਸਾ ਕਈ ਦਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਰੋਨੇ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈਸਾ ਤੇਰਾ ਦਸੁ ਹੋਇ ਜੇ ਉਪਰਨੀ ਮਹਿਖੇ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਕਬੀਰ ਖੇਰੁ ਹੁਈ ਤਉ ਕਿ ਆਛਾਇਆ ਜੋ ਉਡਿਯਾ ਗੈ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ ਚਾਹੀ ਮੈਜੇ ਉਪਰੀ ਸਰਬੰਗ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ ਚਾਹੀ ਮੈਜੇ ਸਾਹਿਰੀ ਹੋਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਉ
 ਚ ਭਵਨ ਕਨ ਕਾ ਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਪਜਾ ਫਰ ਗਾਇ ॥ ਤਾਤੇ ਭਲੀ ਮਪੁਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾ
 ਟਨ ਤੇਉ ਜਹੁ ਭਯਾਨਾ ਮਭਗਤਾ ਜੇ ਹਠਾਇ ॥ ਗਾਸਨੇ ਹੀ ਬਾਰਨ ਮਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀ ਗ
 ਜਾ ਮੁਨਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁਨ ਕੇ ਘਟਾ ॥ ਚਰਾ ਕਬੀਰ ਮਵਰੀ ਮਾਖੋ ਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥ ੧੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜੈ ਸੋਇ
 ਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈ ਸੀਨਿ ਥਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਹੀ ਗਕਿ ਸਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨਰਤਨ ਕੋਰਿ ॥ ੧੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ
 ਅਚੰਭੁ ਉਦੇਖਿ ਓਹੀ ਰਹਾਟਾ ਬੀਕਾਇ ॥ ਬਨ ਜਨ ਹਾਰੇ ਬਾਰਨ ਕਉ ਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜ
 ਹਾਗਿ ਮਨੁ ਤਹ ਪਰਮੁ ਤੇ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਚਹਾ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਨੁ ਤੇ ਜਹਾ ਖਮਾਤਹ ਮਾਪਿ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਜਉ ਮਨੁ ਤਜੀ ਅਠਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਵਰਗ ਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ
 ਕਉ ਖਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿ ਆਸ ਬਣੁ ਜੁ ਬਾਹਿ ਆਏ ਭਾ ॥ ਯਾਗਤ ਹੀ ਭਾਇ
 ਮਿਲਿ ਗਾਇਆ ਪਰਿ ਆਕਲੇ ਜੈ ਛੇਕੁ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿ ਆਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੁ
 ਕਾ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨਯਾ ਗਈ ॥ ਜਉ ਬਾਸੁ ਬਜਾਈ ਮੈ ਛੂਕਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੈਰੀ ਬਾਰਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛੜਪ
 ਤੀਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੈ ਤਹਿ ਨਾਪੁ ਜੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਪਟਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀ ਮੈਕਿ
 ਉਹਰਿ ਚੇਗੈ ਕੋ ਮਨੁ ॥ ਚਿਹਾ ਗਾਸ ਵਗੈ ਬੀਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੦ ॥ ਕਬੀਰ ਬੁਨੀ ਪਾਈ ਬੀਤਿ
 ਏਸਾ ਤੋ ਬੰਧੀ ਪੀਗਾ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀ ਗਾਬਨ ਜੀਆ ਮਾਨ ਸੋਰੇ ਵਰਤੀਗ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰ ਜਨ ਜਉ ਹਰੀ
 ਲੇਕੈ ਮਾਝੇ ਹਾਵਾ ਜਾ ਬਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਹਿ ਪਾਗੁ ਤਬ ਹੀ ਗਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਆਪੇ ਹਰਿ ਸਿਖ ਮੈ
 ਮੈਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ॥ ਤਾਅਮਰਾ ਪੁਰਬਾ ਸਾਕਰੁ ਹਰਿ ਗਾਇ ਅਬਰੈ ਗੈ ਬੀਤ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦਾਇ

ਭਲੇਏਕੁਸਿਤੁਇਕੁਗੁਮਾਗੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੇਸਿਤੁਜਪਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰਜੀਹਮਾਗਰੀਪੀ
ਭਿਤਗਏਪਛੈਪਰੀਬਰੀਗਾਇਕਮਵਘਟਘਟੀਗਮਕੀਤਿਹਚਰਿਗਹਿਚਿਕਬੀਗ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਦੁ
ਨੀਆਕੋਦਖੇਪੁਮਾਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਕਕੁਲਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਪਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੨॥ਕਬੀ
ਰਤੁਬਹਿਗੋਰੇਥਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਰੇਸੀਕੇਜੇਤੁਆਤੁਅਪਨੇਤੀਜਾਨੁ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਭਲੀਮ
ਸੁਕਰੀਨਨਾਥਿਧਿਕੋਨਾਨੁ॥ਦਵਾਰਕੁਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਾਨੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਦਵੈਦਾਭੁਨੁਤੇਤੇਨਿ
ਰਦਵੈਰੈਨਿਸੀਕਾਜੇਜਨੁਨਿਰਦਵੈਰੈਸੇਗੈਏਦ੍ਰੁਸਰੀਕਾ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਗਪੀ
ਨਸਕੈਕੋਈਨੀਉ॥ਕੁਗਥਰੇਤੈਪਾਇਚਿਤੁਕੁਭਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਗ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿ
ਦੁਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਉ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੇਗਹਿਗਹਿਚਿਕਬੀਉ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਗਦੇ
ਸਿਯਾਈਆਗੀ॥ਪੀਰਿਤਪੀਰਿਤਜਲਿਪੁਏਪੁਰਖਇਥਰੇਛਾਗੀ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਸਿਸਾਦੁਰਿਕਰੁਕਾਗਦ
ਦੇਹਬਿਭਾਇ॥ਥਾਵਨਅਖਰਸੇਧਿਕੋਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਸਿਤਨਛਾਝੈਸਿਤਈਜਉ
ਕਟਿਕਮਿਲਹਿਮਸੀਤਾ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਇਅੰਗਮਥੇਦਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੀਤਾ॥੧੭੦॥ਕਬੀ
ਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਾਇਆਪਾਇਆਬਰਮਾਗੀਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਗਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥
੧੭੧॥ਕਬੀਰਸਾਗੀਸਿਰਜਨਰਾਠਕੀਜਮੈਨਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਮੈਆਪਨਪਰੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਨੀਹੋਇ॥੧੭੨॥ਕ
ਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ਚਿਰਗਹਿਪਰੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਚਿਦਲਿ
ਭੂਲਿ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਪੁਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਥਪੀਦੇਗਾਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਮੀਤਿਖੇਰਕੀਖੇਰ॥੧੭੪॥
ਕਬੀਰਸੁਗਜਚਾਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਗਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੋਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਾਟਿਭਈਸਭਖੇਰ॥੧੭੫॥ਜਹ
ਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਚਿਕਬੀਗਥਿਚਰਿਕੈਸਿਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰ
ਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਭਾਇ॥ਹਮਨੁਜੁਭੁਣਾਭੁਣਨਾਪੁਰੀਪਰੀਬਯਾਇ॥੧੭੭॥ਕ
ਬੀਰਅਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗਾਯਾਗੀਚੋਟਮਰੀਮਰੀਹਹਿਚਿਕਬੀਰਠਉਗ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਰੇਲੀਸੇਯਕੀਯਾਗਤਯੋਇਉਸਾਸਾਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੁਮੈਦਾਸ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂ
ਮੁਨਰੇਕਿਆਚਫਹਿਸਾਈਨਬਰਹੋਇ॥ਜਨਕਭਨਿਤੁਥੰਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੦॥ਸੇਖਸ
ਦੁਗੀਬਯਾਕਿਆਜਕਾਥੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਰੀਦਿਲਸਾਥਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਰਖੁਦਾਇ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰ
ਅਯਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਈਪਰਗਦੈਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੨॥

ਕਬੀਰ ਜੋ ਗੋਕਿਏ ਜੁਲਾਮੁ ਹੈ ਕਰਤਾ ਉਯਾਯਾ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਮਾਗੀ ਮੈ ਤਬ ਹੋਇ ਗੋਕ ਉਤੁ ਵਾਯਾ ॥੧੮੭॥
 ਕਬੀਰ ਖੁਬੁਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੇਨਾ ਹੋਰੋ ਟੀਕਾਰੇ ਗਲਾ ਕਦਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ
 ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀ ਮੈ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨਤਾਪਾ ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰ ਗੋਕ ਮੈ ਰਾਮ
 ਹਨਮਹਿ ਭੇਦੁ ਤੈ ਜਾਮਹਿ ਏਕਾ ਬਿਚਾਰੁ ਸੇਈ ਗੁਮੁਸੁ ਭੈ ਕਹਹਿ ਸੇਈ ਕਉ ਤਕਰਾਰੁ ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰ ਗੋਕ ਮੈ ਰਾਮ
 ਕਹੁ ਕਹਿ ਬੇਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕਾ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਈ ਆਏ ਕਸਮਾਨਾ ਏਕਾ ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾਪਠ ਸਾਧਨ ਸੇ
 ਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਗਾਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਗੇ ਭੁਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਬਾਦੁ
 ਬਰਗੁਰੁ ਆਕਾਨਾ ਪਾਵਹੁ ਤੇਪਿ ਗੁਰੁ ਭਈ ਆਮਾਹਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਨਾ ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਰਮੇ ਬਾ
 ਹਿ ਆਬਾਨੁ ਜੁਏ ਕਾ ਲਾਗਾ ਤਹੀ ਭਈ ਗਿਰਿ ਪਰਿ ਆਪਰਾ ਕਰੇ ਜੇਛੇ ਕਾ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਗੋਕ ਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾਸ
 ਕੀ ਪਰਿਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਗਾ ਬਿਨੁ ਸਿਗਾਤਿ ਏਉ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਰਛਾਰੁ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰ ਗੋਕ ਮਲ ਬੁੰਦ ਅ
 ਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਹਜਕਾ ਬੋਹਿਜ
 ਏਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿ ਆਖੁ ਦਾਈ ॥੧੯੭॥ ਸਾਈ ਮੁਣ ਸਿਉ ਲਹਿ ਪਰਿ ਆਤੁ ਏਕਿ ਨੇ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਈ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਹ
 ਜਕਾ ਬੋਹਿਜੋ ਏ ਗਈ ਆਕੇ ਤੀਥਾਰ ਕਬੀਰਾ ॥੧੯੯॥ ਸਾਈ ਮੁਣ ਮਹਿ ਕਿ ਆਖਤਾ ਮੁਖੁ ਹਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰਾ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜੀਅ ਜੁਮਾਹਿ ਜੋ ਰੁਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁਹਾਯਾ ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਾ ਬਕਾ ਫੈਰੋ ਹੋਇ ਗਾ ਕਉਨੁ ਵਾਯਾ ॥੨੦੧॥
 ਕਬੀਰ ਜੋ ਰੁਕੀ ਆਸੇ ਜੁਲਾਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਾ ਬਾਬੁਖਾਈ ॥੨੦੨॥ ਤਫਤਰੁ ਲੇਖਨੀ ਕਸੈ ਮਾਹੁ ਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਈ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀ
 ਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਝੈ ਜਉ ਦਿਲੁ ਸੁਚੀ ਹੋਇ ॥੨੦੪॥ ਇਸੁ ਸਚੇ ਦੀ ਬਨ ਮਹਿ ਪਾਸੁ ਪਕਰੈ ਕੋਈ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਪਰਤੀਅ
 ਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੇਇ ਭੂਬਰੀ ਅਥਪਾ ॥੨੦੬॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੇ ਸੇਪੇ ਅਰੁ ਚਉ ਗਸੀ ਹਸਿ ਪਾ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਣੁ ਮ
 ਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੇ ਤੇਰਾ ॥੨੦੮॥ ਤੇਰਾ ਭਣੁ ਕਉ ਸਉ ਪੜੇ ਕਿ ਆਲਾ ਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੯॥ ਕਬੀਰ ਭੁਭੁਕਰਤਾ ਭੁ
 ਰੁ ਆਮੁਣ ਮਹਿ ਰਹਾਨੁ ॥੨੧੦॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰਕਾਸਿ ਟਿਗਈ ਆਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਭੁ ॥੨੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਰਹਿ
 ਚਿਤ ਵਤੇ ਭੁਭੁਕਰਤੇ ਮਾਸਾ ॥੨੧੨॥ ਮੇਰੇ ਰਬ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿ ਚੋਚਾ ਲੇਉ ਰਿਨਿ ਰਾਸਾ ॥੨੧੩॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕ
 ਹੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਸੀ ਸਾਗਿ ॥੨੧੪॥ ਤਉ ਤਕਤ ਹਿਨੇ ਕੋਈ ਜਿਹੂੰ ਪੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਗ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਣੀ ਪੀਤੁ ਤੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਲੀਏ ਛੁਡਾਈ ॥੨੧੬॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲੀ ਭਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਈ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਟਾਏ ਟੋਲੈ ਦਿਗੁ ਗਈ ਆ
 ਬਿ ਆਜੁ ਖਫੈ ਤਉ ਜਾਈ ॥੨੧੮॥ ਨਹਿ ਭਜਿ ਚਿਨਖੁ ਭਠੈ ਚਿਕਾਉ ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ ॥੨੧੯॥ ਮ:ਪ ਕਬੀਰ ਕੁਕ
 ਰੁ ਭਉ ਕਨਾ ਕਰੀ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਪਾਈ ॥੨੨੦॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਜੇ ਨਿਰਉਲੀ ਆਛੁਡਾਈ ॥੨੨੧॥ ਮ:ਪ

ਕਬੀਰਧਰੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ। ਧਰਤੀਭੂਮਿਨਾਥਿਅਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥ ੨੧੦॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰ
ਚਵਲਕਰੇਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ। ਸਿਗਿਕੁਸਿਗੀਥੈਸਤੇਤਬਪੁਛੈਪਰਮਗਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆ
ਕੈਠੋਤਿਲੋਚਨੁਸੀਤਾ। ਕਾਰੇਛੀਪੁਛਾਇਲੈਗਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥ ੨੧੨॥ ਨਾਮਾਕਰੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸੀਆ
ਹਿ। ਹਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਹਿ॥ ੨੧੩॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਧਰਕੋਨਹੀਗਮਕਿਸਹੁਕੇਨਾਹਿ।
ਜਿਨਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਸਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰਚੀਕਵੈਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੁਨਾਮਾਇ
ਉਥਾਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਕਿਅਜੇਈਨਿਬਹਿਆਸਥਾ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰਮਨੁਜਨੈਸਭਥਾਤਜਨਤਹੀਅਉਗਨੁ
ਕੈਠੋ। ਕਾਰੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਥਈਪੁਛੁਏਪੈਠੋ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰਲਾਗੀਪੀਤਿਸੁਜਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ। ਤ
ਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਥਨੈਜਕੇਜੀਅਪਰਨ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਰੇਤੁਕਰਿਕਾਰੇਮਰਹੁਸਵਹਿ। ਕਾਰਜੁਸਾਢੇ
ਤਿਨਿਯਥਾਪਨੀਤਪਉਨੇਚਾਹਿ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੈਹੋਈ। ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆ
ਹਰਿਕੋਰੈਜੋਮੈਰੇਚਿਤਨੇਹੋਈ॥ ੨੧੯॥ ਮ:੩ ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਇਸੀਆਦਿਭੁਭਿਆਪੇਦੇਈ। ਨਾਨਕਸੇਸਾ
ਲਾਹੀਮੈਜਿਸਭਨਾਸਰਕਰੇਈ॥ ੨੨੦॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਗੁਨਚੇਤਿਚਿਠਿਗਿਆਲਾਲਾਚਮਾਹਿ। ਪਪਕਰਿਤਾ
ਮਰਿਗਾਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ। ਸਾਥਤੁਰਖਹਿ
ਤਗਮੁਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਹੀਥਾਤੁ॥ ੨੨੨॥ ਕਬੀਰਕੋਸੇਕੋਸੇਕੁਕੀਐਨਸੇਈਐਅਸਾਗਾਠਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੁਕ
ਨੇਕਬਹੁਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਗ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰਕਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਈਆਮਨੁਕੰਚਹੁਮਾਮੰਤੁ। ਅੰਕਸੁਗਾਨੁਭਤ
ਨੁਏਖੇਵਟਾਬਿਰਲਾਸੀਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰਗਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕਥਹੀਪਾਰਖਆਗੈਪੈਲਿ। ਕੋਈਆਈਮਿਲੈਗੋਗਾ
ਹੁਕਾਏਗੋਮਾਗੋਮੋਲਿ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰਗਮਨਾਮੁਜਨਿਚਿਨਹੀਪਾਇਚਿਕੋਟਕੁਕਟੈਬੁ। ਪਿਥੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇ
ਵਿਥਾਰਿਭੁਈਨਬੰਧ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰਅਖੀਕੇਰੇਮਾਣਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਧਾਇ। ਮਨੁਜੀਜਾਣਨਛੇਤਈਜ
ਮਦੀਅਦਮਾਮਾਯਾਇ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰਤਰਵਰਹੁਪੀਰਮੁਏਫਲਹੁਪੀਬੈਗਗਾਛਾਇਆਹੁਪੀਸਪੁਰੈਜਿਨਿਤਜਿ
ਆਥਾਦੁਬਿਥਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਥਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤਾ। ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪੀ
ਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥ ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਦਇਆਫਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ। ਪੀਖੀਚਲੇਦਿਸਵਹੀਬਿਰ
ਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਸਾਪੁਸਿਗੁਪਰਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਾ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐ
ਠਾਕਨਾਵਘਟਾਘਟਾ॥ ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਏਕਘੜੀਅਪੀਘੜੀਅਪੀਹੁਤੇਆਪਾ। ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਦੇਜੋਕੀਨੇ
ਸੇਲਾਭ॥ ੨੩੨॥ ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਭਾਪਿਜੋਜੋਪਨੀਖਾਹਿ। ਤੀਰਥਥਰਤਨੇਮਥੀਏਤੇਸਭੈਗਜਾਤਲਾਜਾ

॥ २३३ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਿਉ ਏ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਹਸਖੇ ਲਉ ਪੀਅਸ ਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵ ਉਨਾਹਿ ॥
 २੩੪ ॥ ਆਠ ਜਾਮਚ ਉਸਰਿ ਘਰੀ ਤੁਅਨਿ ਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖ ਉਪੀਉ ॥
 २੩੫ ॥ ਸੁਨੁ ਨ ਥੀਪੀ ਅਮਰਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੁਝ ਉਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿਪੀਉ ॥
 २੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਕਾ ਰੁਗਤ ਨ ਕਾ ਗੁਰਨਾਹਿ ॥ ਅਗਛਿ ਉਗਛਿ ਕੈ ਪਾਚੇ ਪੁਆਚਾ ਰਹਿਉ
 ਬੇਦੁਆਹਿ ॥ २੩੭ ॥ ਹਰਿ ਰੋਖਾ ਰੂਹੇ ਤੁਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਰਖੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ
 ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈਖਾਇ ॥ २੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੁਹਿ ਸਾਧੀ ਪਰੀ ਮਕੀ ਸੀ ਸੁਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲੁ ਰਖੇਲੁ ਤਹਾਨੁ ਕ
 ਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤਹੇਇ ॥ २੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧੀ ਪਰੀ ਮਕੀ ਪਕੇ ਸੇ ਤੀਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਗਉ ਪੋਲਿ ਕੈ
 ਨਾਖਾ ਲਿਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥ ੨੪੦ ॥ ਛੁੱਢ ਤੇ ਰੂਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਮਰਚੀ ਨ ਤਨਹੀ ਸੀਤਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਕਿਉ ਪਾਈਐ
 ਬਿਨੁ ਭਗਤ ਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੇਹੀ ਰਛਾ ਰਿਕੈ ਕਰਹਿ ਅਨਕੀ ਅਸਾ ॥ ਤੇਨ ਹੋ ਜਕ ਜਹਿ ਹੋ ਸਚਿ
 ਭਾਖੈ ਗਵਿਦਾਸ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਹਿਰੁ ਕਰਹਿ ਤਪਸੁ ਕਰੁਨ ਹੀਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੀਪੁ ਕਰੈ ਤਾ
 ਕੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗੁ ॥ ੨੪੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੇ ਕਸੇ ਖਠ ਗੇਦ ਕੇ ॥ ਜੀ ਤੁਹਿ ਹੋਵੈ ਪਨਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਈ ਲਖਾਇ ॥ ਮਾਲੁ ਕਾ ਜੀ ਕੀਨੀ ਸੁਲੀ ਦਾ ਮੂਹੁ
 ਦੇਖ ਲੇ ਆਇ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਦੀ ਐਤ ਰਾਭੁ ਕਰ ਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜੀ ਦੁਖੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਈ
 ਮਰੁ ਵਹੁਈ ਜੀ ਪਰਾਇ ॥ ਅਪਲ ਹਥੀ ਜੇ ਲਿਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ਵਾਲੁ ਹਨਿ ਕੀ ਪੁਰਸਲਾ ਤ ਕੀਨੀ ਨ ਸੁਲੀ
 ਆਇ ॥ ਠਹੀਦਾ ਕਿਜੀ ਪਵੰਦੀ ਏ ਪਰਾਨਾ ਪੁਮੁਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖਰੀ ਚਲਾਂਦੁ ਨੀਅਤ ॥ ਬਿ
 ਨਿਉ ਠਈ ਪੈਦਲੀ ਕਿਥੇ ਵੇਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਅਤੁ ਭੀ ॥ ਸਾਈ ਮੈਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀ
 ਤਨਹੀ ਤਹਿ ਭੀ ਦੁਖਾ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਬੇੜੇ ਸੀ ਲਿਖੁ ਕਰ ਕੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੰਦ
 ਰਾਤ ਬੇੜਾ ਮਲੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਯਹੁ ਛਿਜ ਲਾਪੀ ਡੀਪਾਈ ਗਾਇ ॥ ਤੇ ਜੇਵਰੁ ਮੈਨਾਹਿ ਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਰ
 ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੁਅਕਾਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾ ਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਅਪਨ ਜੋਗੀ ਗੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰਨੀ ਵਾ ਕਰਿ ਦੇ
 ਖੁ ॥ ੬ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਰਨੀ ਮੁਕੀ ਆਤਿ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮੀ ॥ ਅਪਨ ਜੈਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਗਤਿ ਨ ਦੇ ਦੀਆ ॥ ੭ ॥
 ਠਹੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਾਥ ਲਵੇ ਲਤਾ ਤੂਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾ ਭਗਿ ਮਾਤਾਲਾ ਦੀਆ ॥ ੮ ॥

ਦੇਖੁ ਠਹੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾ ਬੀਰੇਈ ਭੂਗ। ਅਗੁ ਤੇਰਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਤੂਹਿ॥ ੧॥ ਦੇਖੁ ਠਹੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ
 ਸਕਰੇਈ ਵਿਸੁ। ਸਾਂਈ ਬਾਣੁ ਆਪਲੇਵੇ ਦਲਾ ਕਰੀਐ ਕਿਸੁ॥ ੨॥ ਠਹੀਦਾ ਅਖੀਦੇ ਖਿਪਤੀ ਲੀਆ ਸੁਲੇ
 ਸੁਲੇ ਗਿਲੇ ਕੰਨ। ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈ ਆਰੇ ਰਕਰੇ ਦੀਵਨ॥ ੩॥ ਮ: ੩ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਥਾਇ॥ ੪॥ ਠਹੀਦਾ ਕਾ
 ਲੀ ਪਉਲੀ ਸਤਿ ਬੁਸਦਾਰੈ ਜੋ ਕੋਚਿ ਤਿਕਰੇਈ॥ ਆਪਲਾ ਯਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨਾਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸੁਕੋਈ॥ ਏਹੁ ਪ
 ਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਵੈ ਤੇ ਦੇਈ॥ ੫॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਥਾਇ॥ ੬॥ ਠਹੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨਗਵਿਆ ਪਉਲੀ
 ਗਵੈ ਕੋਈ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਮੁ ਹੀ ਨਹੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਈ॥ ੭॥ ਠਹੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇ ਲਾਜ ਹੁਮੇਰਿਆ ਸੇ ਲੋਇ ਲਾਮੇ
 ਰਿਹੁ॥ ਕਜਲ ਰੇਖਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੈਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿਹੁ॥ ੮॥ ਠਹੀਦਾ ਭੁਕੇ ਦੇਆ ਚਾਗੇ ਦੇਆ ਮਤੀ ਦੇ ਦੇਆ ਨਿਤ॥
 ਜੋ ਸੈਤਾ ਨਿਵਣਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਠਹਿਰਿ ਤ॥ ੯॥ ਠਹੀਦਾ ਬੀਉ ਪਵਾਰੀ ਦਭੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋਕੁ ਹਿਸਤੁ॥ ਏਹੁ ਠਿ
 ਜਾ ਬਿਆਲਤਾ ਹੀ ਅਹਿ॥ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੇਚਰਿ ਵਾਹੀ ਅਹਿ॥ ੧੦॥ ਠਹੀਦਾ ਖਾ ਕਨੀਨੀ ਐਖਾ ਭੁਜੇ ਰੁਨਕੇਈ॥ ਜੀ
 ਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਈ॥ ੧੧॥ ਠਹੀਦਾ ਜਾਲੁ ਤੁਤਨੇ ਹੁਕਿਆ ਲੁਭੁ ਰੁਨਕੇਈ॥ ਕਿਚੁ ਭੁਭਿ
 ਲਾਪਟੀ ਐਛ ਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ॥ ੧੨॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਗਲੁ ਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਲਿ ਕੰਡਾ ਮੇਵੇਹਿ॥ ਵਸਿਰ ਬੁ
 ਰਿਆਲੀ ਐ ਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਦੁਢੇਹਿ॥ ੧੩॥ ਠਹੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੀਘੀ ਐ ਥਲਾ ਭੁਗਰੁ ਭਵਿਰਿ॥ ਅਜੁ ਠਹੀਦੇ
 ਭੁਜਕੁ ਸੇਕੋਹ ਬੀਚਿ॥ ੧੪॥ ਠਹੀਦਾ ਰਤੀ ਵਡੀ ਆਖੁ ਪੁਖਿ ਭਿਨਿ ਪਸਾ॥ ਪਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਵਿ
 ਰੁਣੀ ਆਸ॥ ੧੫॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਮੋਰੇ ਦਵਰਿ ਆਮਿਤਾ ਆਇ ਜੀਆ॥ ਰੇਵਾਂ ਜਲੈ ਮਜੀਰ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਮੰਗਾਰਾ॥ ੧੬॥
 ਠਹੀਦਾ ਲੋਕੁ ਦਾਖਾ ਬਿਜਉ ਗਿਆ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਵਾ॥ ਚੰਢੈ ਉਨਕ ਤਾਇ ਦਾ ਪੈਪਾ ਲੋਕੁ ਪੜਾ॥ ੧੭॥ ਠਹੀਦਾ
 ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੁਰਿ ਪੁਨਾ ਲਿਪਿਆ ਰੇਨੇਹੁ॥ ਚਲਾਤ ਭਿਜੈ ਕੰਥਾ ਲੀਰਾ ਤਤੁਟੈ ਨੇਹੁ॥ ੧੮॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ
 ਕੰਥਾ ਲੀਅਲਾ ਹਵਸਉ ਮੇਹੁ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਸਜਲਾ ਤੁਟਉ ਨਹੀਨੇਹੁ॥ ੧੯॥ ਠਹੀਦਾ ਮੈਥੋਲਾ ਵਾਪਗਦਾ ਮ
 ਤੁਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਦਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀਖਾਇ॥ ੨੦॥ ਠਹੀਦਾ ਸਕਰਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਬੁਝ
 ਮਾਖਿਉ ਮਾਣਾ ਦੁਪੁ॥ ਸਚੇ ਵਸਤੁ ਮਿਠੀ ਆਰਥਨ ਪੁਜਾਨਿ ਤੁਪੁ॥ ੨੧॥ ਠਹੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਠਕੀ ਲਾਵਲਾ ਮੇਰੀ ਭੁਖਾ॥
 ਜਿਨ ਖਾਪੀ ਚੋਪੜੀ ਘਟੇ ਸਹਨਿ ਗੇਦੁਖਾ॥ ੨੨॥ ਠਹੀਦਾ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈਠ ਛਾਪਾ ਲੀਪੀਉ॥ ਠਹੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪ
 ਝੀਨ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ॥ ੨੩॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤਾ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁਢੇ ਮੁਢੇ ਜਾਇ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਤੇਹਾ ਗਲੀ ਤੁਮਕਿ
 ਉਗੈ ਦਿਵਾਇ॥ ੨੪॥ ਸਾਹੁ ਰੋਢੇਈ ਨਾ ਲੋਪੈਈ ਐ ਨਾ ਹੀ ਥਾਉ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤ ਝੀਨ ਪੁਛਈ ਪਨੇਰੇ ਹਾਗੀਨ
 ਉ॥ ੨੫॥ ਸਾਹੁ ਰੋਪੈਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅਗੀ ਮੁਅਥਾ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਸੇਹ ਗਲੀ ਜੁ ਭਵੈ ਥੋਪ ਰਵਾਹੁ॥ ੨੬॥

ਨਤੀਯੋਤੀਸਿਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚੰਦਾਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇਵੀਹਿੰਦੂਦੀਗਈਭਧੁਰੀਗੀਤੁ॥੩੩॥ਜੋਥ
 ਨਜਾਦੇਨਰਹਾਜੇਸਹਪੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਥਪੀਤਿਥਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਲਾਇ॥੩੪॥
 ਫਰੀਦਾਚਿਤਖਟੇਲਾਵਾਲੁਦਖੁਬਿਰਹਵਿਛਾਵਲਯੇਨਾਏਹੁਮਾਰਜੀਵਲਾਤੁਜਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥
 ਥਿਰਹਾਥਿਰਹਾਅਖੀਐਥਿਰਹਾਤੁਸੁਲਤਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨੀਥਿਰਹੁਨਉਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਲਾਮਸਨੁ॥੩੬॥
 ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਰੀਦਲਾਪਹੀਅਖੰਗੁਭਿਵਾਗੀ॥ਏਕਿਰਹੇਦੇਹਿਗਏਏਕਿਰਾਪੀਗਏਉਜਾਗੀ॥੩੭॥
 ਫਰੀਦਾਚਰਿਗਵਾਇਅਹਿਛਿਕੈਚਰਿਗਵਾਇਅਸੀਮੀ॥ਲੇਖਾਰਚੁਮਗੇਸੀਅਤੁਅਹਿਕੈਕੈਕੀਮੀ॥੩੮॥
 ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਜੈਜਾਏਕੈਕਿਉਚਿਰੋਘੜੀਅਲਾਏਹੁਨਿਦੇਸਾਮਗੀਐਹਮਦੇਸਾਦਾਕਿਅਹਾਨੁ॥
 ੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਗੀਐਪਹੀਯਹੈਸਜਾਇ॥ਸੇਰੇਵਾਘੜੀਅਲਾਜੇਉਤੁਖੀਗੈਲਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥
 ਬੁਢਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਥਲਿਲਗੀਦੇਗਾਜੇਸਉਵਰਿਅਜੀਵਲਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਗਾ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾ
 ਰਿਪਗਏਐਥੈਸਲਾਸਾਈਮੁਏਨਦੇਨੀ॥ਜੇਤੁਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਗੀਰਹੁਲੇਹੀ॥੪੨॥ਕੀਧਿਕੁਹਾਤੁਸਿਰਿ
 ਘੜਾਵਲਿਕੈਸਹੁਯੋਹੁਗਾਫਰੀਦਾਹਉਯੋਵੀਸਹੁਅਪਲਾਤੁਯੋਰਹੀਐਕੀਅਗਾ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨ
 ਅਟਾਅਗਲਾਇਕਨਗਹੀਯੋਲਾ॥ਅਗੈਗਏਸਿਵਾਪਸਨਿਚੇਵਾਖਸੀਕਉਲਾ॥੪੪॥ਘਸਿਦਾਮੇਛਤੁਸੇ
 ਰਿਭੇਹੀਸਰੋਰਗਾਜਾਏਸੁਤੇਜੀਗਲਮਹਿਬੀਏਅਤੀਮਾਗਨਾ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੇਠਮੈਰਪਮਾੜੀਅਉਸਾ
 ਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੁੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿਥਕੁਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜੀਤਨਕਾ
 ਏਮੇਖਾਵਗੀਅਪੋਅਪਲੀਚਲੇਮਸਾਇਕਜੇਖਾ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੀਦੇਆਮਲਕੁਬਹਿਨਅ
 ਏ॥ਗਰੁਲੀਤਾਘਟਨਾਟਿਅਦੀਵਰੇਗਾਇਅਬੁਝਾਈ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀ
 ਆਤਿਲਾਗਾਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁਨੋਕਾਇਲਿਆਗਾਮੈਦੇਅਮਲਕਰੇਦੇਆਏਤਸਜਾਈਤਿਨਗਾ॥੪੯॥
 ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੁਫਗਲਿਦਾਯਿਕਾਤੀਬੁਰੁਵਾਤੀ॥ਬਾਰਹਿਦਿਸੈਚਮਲਾਦਾਯਿਐਪੀਅਗੀਗਤੀ॥
 ੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਸਿਕਲੈਜੇਤਨੁਗੈਰੋਕੋਇ॥ਜੇਤਨਰਤੇਰਥਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਈ॥੫੧॥ਮੜ
 ਏਹੁਤਨੁਸਭੇਰਤੁਹੈਰਤੁਥਿਨੁਤਨੁਨੋਈ॥ਜੇਸਹਰਤੇਅਪਲੇਤਿਤੁਤਨਿਲੋਕੁਰਤੁਨਹੋਈ॥ਭੈਪਈਐ
 ਤਨੁਖੀਲੋਹੋਈਲੋਕੁਰਤੁਫਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਥੈਸਤਰਿਧਾਤੁਸੁਪੁਰੇਈਤਿਉਹਰਿਕਾਕੁਉਦੁਗਾਤਿਮੈਲਾ
 ਗਵਾਇ॥ਨਲਕਤੇਜਨਸੋਹਲੇਜੇਰਤੇਹਰਿਰੇਗੁਲਾਇ॥੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੇਈਸਰਵਰੁਛਾਫਿਲਹੁਜਿਬੁਲਾ
 ਭੀਵਧੁ॥ਛਪਕਿਛੁਛੈਕਿਅਹੈਵੈਚਿਕਰਿਤੁਥੈਹਧੁ॥੫੩॥ਫਰੀਦਾਨੰਦੀਕਿਤੁਨਰਾਵਿਚਿਵਡੀਖੀਮੁਈਆਸੁ॥

ਪਤਕੁਕੇਦੀਗੇਗੇਤੇਸਹਾਮਿਲੀਆਸੁ॥੫੦॥ਠਗੀਦਸਿਭਪਲਿਆਦਰੀਪਲੀਮੁਛਡੀਪਲੀਆਗੇਨਗ
ਹਿਯੇਥਵਲੇਮਾਦਹਿਕਿਆਰਲੀਆਪਪਾਠਗੀਦਕੋਰੇਧੁਕਦੁਕੇਤਵਪਿਕੀਦਰੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹਲ
ਧੇਗਦਵੇਗਏਵੇਲਾਵੇਲਾਵੇ॥੫੧॥ਠਗੀਦਕੋਰੇਮੰਡਪਮਾਦੀਆਏਤੁਨਾਏਚਿਤੁਮਿਟੀਪਈਅਤੇ
ਲਵੀਕੋਇਨੋਸਿਮਿਤ॥੫੨॥ਠਗੀਦਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਈਚਿਤਿਧਰਿ॥ਜਾਈਜਾਇਸਮਾ
ਹਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੇਵਕਾ॥੫੩॥ਠਗੀਦਾਜਿਨੀਕੀਮੀਨਹਿਕੁਲਤੇਕੀਮਵੇਵਸਾਗਿ॥ਮਤੁਸਗੀਮੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਈ
ਦੇਦਰਥਾਗਿ॥੫੪॥ਠਗੀਦਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਕਰੀਦਿਲਾਦੀਲਾਹਿਕੁਗਦੀਦਰਵੇਜਨੇਲੇਰੀਮੇਭਖਾਦੀ
ਜੀਗਦੀ॥੫੫॥ਠਗੀਦਕਲੇਮੇਰੇਕਪਕੇਕਲਾਮੇਰਵੇਸੁਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੇਠਿਰਲੇਕੁਕਰੈਦਰਵੇਸੁ॥੫੬॥
ਤੁਤੀਤੇਇਨਪਲਵੇਜੇਜਲਿਵਕੀਦੇਇ॥ਠਗੀਦਜੇਰੇਹਗਲੇਰਥਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੫੭॥ਜਾਕੁਆਰੀਤ
ਚਉਵੀਵਹੀਤਮਾਮਲੇਠਗੀਦਾਏਓਪਛੇਤਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀਮੇ॥੫੮॥ਕਾਯਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇ
ਉਲਥੇਹੋਣਾ॥ਚੋਜੁਥੇਰਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਚਲਸਿਦੀਰੋਣਾ॥੫੯॥ਹੋਸੁਉਡਰਿਕੋਪੈਪਾਇਆਲੋਕੁਵੇਰਾਗਲਿ
ਜਾਈ॥ਗਹਿਲਾਏਕੁਨਜਾਲਟਹੋਸੁਨਕੋਪਾਖਾਇ॥੬੦॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਾ
ਠਗੀਦਸਰੁਭਰਿਆਛੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਾਇਕਲਾ॥੬੧॥ਠਗੀਦਾਇਟਸਿਰਲੇਭਾਇਸਵਲੁਕੀਕੁਲਾਵਿ
ਚਿਆਸਿ॥ਕਿਤਰਿਆਜੁਗਵਾਪੇਰੇਇਕਤੁਪਾਇਆਪਾਸਿ॥੬੨॥ਠਗੀਦਾਭੰਨੀਪੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਲ
ਜੁਆਜਗਈਲੁਟੇਸਤਝੁਪਰਿਨਾਠੀਅਜੁ॥੬੩॥ਠਗੀਦਾਭੰਨੀਪੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਜੋਸਜਲ
ਭੁਇਭੁਰੇਥੇਮੋਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੪॥ਠਗੀਦਾਬੇਨੇਵਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਚਲੀਗੀਤਿ॥ਕਥਹੀਚ
ਲਿਨਾਏਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੬੫॥ਉਠਠਗੀਦਉਜੁਸਾਜੇਸੁਖਹਨਿਵਾਜਹੁਜਾਗਿ॥ਜੋਸਿਰਸਾਈਨ
ਨਿਵੈਸੋਸਿਰਕਾਪਉਤਾਗਿ॥੬੬॥ਜੋਸਿਰਸਾਈਨਨਿਵੈਸੋਸਿਰਕੀਜੈਕਾਈ॥ਭੰਨੇਹੋਠਿਜਲਈਮੈਕਾਯਲਸਿਦੈ
ਥਾਇ॥੬੭॥ਠਗੀਦਾਕਿਥੈਤੇਰੇਨਾਪਿਆਜਿਨੀਤੁਜਾਨਿਚਿਹਿ॥ਤੈਪਸਹੁਚਿਏਲਦਿਗਏਤੁਅਜੈਨਪਤੀਲੋਹਿ॥
੬੮॥ਠਗੀਦਾਮਨੁਮੈਦਸੁਕਰਿਟੇਟੇਟਿਥੇਲਾਹਿ॥ਅਗੈਮੁਖਿਆਵਸੀਦੇਜਕਸੈਦੀਭਾਹਿ॥੬੯॥ਮ:੫ ਠਗੀ
ਦਾਖਾਯਕੁਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਥਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਮੈਜਾਤਿਸੁਥਿਨੁਕੇਈਨਾਹਿ॥੭੦॥ਠਗੀਦਾ
ਜਿਦਿਨਾਯਕੀਪਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਉਖਾ॥ਪਵਨਿਨਾਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਇਤੀਦਖਾ॥੭੧॥ਚਥਲਚਲਲ
ਰਤੀਨਸੇਸੁਲੀਅਰਥਹਿਗਏ॥ਤੇਜੇਪੁਤੀਪਾਹਜੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੭੨॥ਠਗੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਹੁਸਾਮਨਿਨਰ
ਦਾਇ॥ਦੇਹੀਰੇਹੁਨਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੩॥ਠਗੀਦਾਪੰਖਪਰਹੁਲੀਦੁਨੀਸੁਰਵਾਥਾਹੁ॥ਨਉਥਤਿ

ਵਜਿਉ ਬਹਿਸਿ ਉਚਲਾ ਕਥਾ ਗਿਜਾ ॥ ੧੭ ॥ ਠਹੀਦਾ ਕੁੰਬੁ ਗਵੰਡੀ ਮੈ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨੈ ਦਨ ਦਵ
 ਏਤਨਾ ਮਿਲਾ ਕੁਆਉ ॥ ੧੮ ॥ ਠਹੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਥਾਇ ਮੈ ਜਾਗਾ ਉਚੇ ਚੜ੍ਹਿ ਕੈ ਦੀਖਾ
 ਤਾਪਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਆਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਮ: ੫ ਠਹੀਦਾ ਭੂਮਿ ਭੰਗਾ ਵਲੀ ਮੈ ਏਵਿ ਸੁਲਾ ਬਾਗਾ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਸਿਵਾ ਜੀ ਆਤਿ
 ਨਾਮੈ ਚਨ ਲਾਗੀ ॥ ੨੦ ॥ ਮ: ੫ ਠਹੀਦਾ ਉਮਰੁ ਹਵਰੀ ਸਿਰਿ ਸੁਵੰਨੀ ਦੇਹਾ ਵਿਰਲੇ ਕੈ ਟੀਪਈ ਅਨਿ ਜਿਨਾ
 ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥ ੨੧ ॥ ਕੰਧੀ ਵਹਲਨ ਢਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਲਾ ॥ ਜਿਸ ਰਿਭ ਬਜਾਇ ਵਹਲਨ ਤਿਉ ਗਇ ਕਰੇ
 ੨੨ ॥ ਠਹੀਦਾ ਭੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਈਆ ਸੁਲਾ ਸੇਤੀ ਗਇ ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਤਲੀ ਥੇੜਾ ਕਪਰਵਾਰਿ ॥ ੨੩ ॥ ਲੀਮੀ
 ਲੀਮੀ ਨਦੀ ਵੇਰੇ ਕੰਧੀ ਕੋਰੇ ਗਤਿ ॥ ਥੇੜੇ ਕਪਰੁ ਕਿ ਅਕਰੇ ਜੇ ਪਤਲਾ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ੨੪ ॥ ਠਹੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁਜਾ
 ਲਵੀ ਹਇ ਕੁਛੁ ਢੇ ਦੀਨ ਲਗਾ ॥ ਧੁਖਾ ਜੇ ਉਮਰੀ ਹਕਾ ਗਲਿ ਤਿਨਾ ਮਪਿ ਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਠਹੀਦਾ ਏਹੁ ਤਨੁ ਭਉ ਕਲਾਨੀ
 ਤਨਿ ਤਦੁ ਥੀ ਮੈ ਕਉ ਲਾ ॥ ਕੰਨੀ ਚੁਯੇ ਦੇਹ ਠਾਕਿ ਤੀਵ ਕੋ ਪਉਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਠਹੀਦਾ ਰਬਖ ਜੁਗੀ ਪਕੀਆ ਮਖਿਅਨ
 ਈਵਹੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਵੈਰੀ ਹਕਾ ਸੇ ਉਮਰੁ ਥਪਵੀ ॥ ੨੭ ॥ ਠਹੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆ ਖੁਡਹਿ ਕਾਗਾ ॥
 ਅਜੈ ਸੁਰਬੁ ਨ ਥਾਹੁ ਫਿਰਿ ਦੇਖੁ ਕੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਕ ਕਰਗ ਢੇਢੇ ਲਿਆ ਸਫਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏਦਾ ਏਨੈ ਨਾਮਿ
 ਫੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀਆਸ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਗਾ ਚੁੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਥੀ ਤਉ ਡਰਿ ਜਾਗਿ ॥ ਜਿ ਤੀਪਿ ਜਗੈ ਗਸਟੁ ਵੇਸੈ ॥ ਮਾਸੁ
 ਤਿਉ ਖਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਠਹੀਦਾ ਗੋਗਨੀ ਮਾਲੀ ਸਰੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿਆਉ ॥ ਸਰਪਰੇ ਮੈ ਮਾਵਲਾ ਮਰਲਾ ਹਨ ਡਰਿਆਉ ॥ ੩੧ ॥
 ਏਨਾ ਲੋਇ ਦੀ ਦੇਖਾ ਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਠਹੀਦਾ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੩੨ ॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਿ ਮੈ
 ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੁ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਹਰਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਕੰਢੀ ਉਤੈ ਭੁਖਾ ਕਿਚ
 ਰਕੁ ਥੀ ਪੀਗੁ ॥ ਠਹੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਗੈ ਰਖੀ ਮੈ ਕਚਰੁ ਤਈ ਨੀਗੁ ॥ ੩੪ ॥ ਠਹੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਲਾ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ
 ਏਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋਗਨੀ ਮਾਲੀਆ ਬਹੁ ਸਨਿ ਭੁਹਾ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਾ ਅਜੁ ਕਿਕਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਠਹੀ
 ਦਾ ਅਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜੇ ਉਦਗੀ ਮਾਵੈ ਢਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੇ ਜਕਤ ਪਿਆਸੁ ਲੀਮੈ ਹੁਲਾ ਪਵੈ ਕਹਾ ॥ ਏਕਨੇ ਰੋਸ
 ਭੋਜਈ ਆਈ ॥ ਏਕਿ ਫਿਰ ਦੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਅਮਲਾ ਜੀ ਕੀ ਤਿਆ ਦੁਨੀਵਿ ਚੇ ਸੇਵਰ ਗਹਿ ਗਾਹਾ ॥ ੩੬ ॥ ਠਹੀਦਾ
 ਦਗੀ ਮਾਵੈ ਕੰਨੈ ਬਹੁਲਾ ਥੈਰਾ ਕੇਲ ਕੇਗਾ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇਹ ਭੁਨੇ ਅਚੰਭੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤੇ ਸੁਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾ
 ਵਿਸਹੀਆ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੇ ਗਾਈ ਰਬ ਕੀਆ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾਢੇ ਤੈ ਮਲ ਦੇਹੁ ਗੀ ਚਲੈ ਪਾਲੀ ਮੈਰੀ
 ਆਇ ਚਿਥੈ ਦਾ ਦੁਨੀਵਿ ਚਿਵਾ ਤਿਆ ਸੁਲੀ ਬੰਨੀ ॥ ਮਲ ਕਲਾ ਮਉਤ ਜਾ ਮਾਵਸੀ ਸਭੁ ਦਰਵਾਜੇ ਭੀਨੀ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆ
 ਰਿਆ ਭਾਈਆ ਮਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨੀ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਾਇਆ ਦੇ ਕੀਨੀ ॥ ਠਹੀਦਾ ਅਮਲਾ ਜੀ ਕੀ ਤੇ ਦੁਨੀ

ਵਿਚਿ ਦਰਗਾਹ ਆਏ ਕੀਸੀ॥ ੧੦੦॥ ਠਹੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਪੀਆ ਜੀ ਗਇ ਜੇਨ ਵਹੁ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਾਨਿ ਖਲਵ
ਸਨਿਰਬਨੇ ਛੋਰੀ ਪਾਸੁ॥ ੧੦੧॥ ਠਹੀਦਾ ਹਉ ਤਿਠੀ ਵਹੁ ਕੀ ਬਿਆਪਤ ਬੁਝੈ ਬੁਝੈ ਪਾਹਿ॥ ਚਾਰੇ ਭੰਡ ਛੁਡੀਆ ਠਹ
ਲੁਕਿ ਬਹੁਨਾਹਿ॥ ੧੦੨॥ ਠਹੀਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਪੋਟੇ ਲਧ ਜਕਰੀ ਕੇ ਬਲ ਜੀ ਪਹਿਰੇਉ॥ ਜੇਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹਿਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ॥
੧੦੩॥ ਮ: ੩ ਕਾਂਇ ਪੋਟੇ ਲਧ ਪਾਤ੍ਰ ਤੀ ਕੇ ਬਲ ਜੀ ਪਹਿਰੇਉ॥ ਨਨਕ ਘਰੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹਿਮਿਲੈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਗਸਿਕਰੇਉ॥
੧੦੪॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ ਗਠ ਬੁਜੇਨ ਵਡਿਆਈ ਆਪਨਿ ਜੋ ਬਸਿਆ ਗਾਹਾ॥ ਖਾਲੇ ਚਲੇ ਪਈ ਸਿਉ ਦਿਬੋ ਜੇਉ ਮੀਰ
ਹੁ॥ ੧੦੫॥ ਠਹੀਦਾ ਤਿਨ ਮੁਖ ਰਗ ਵਲੋ ਜੇਨਾ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਨੁ ਚਿਨੁ॥ ਮੈਥੋ ਦੁਖ ਘਲੇ ਰਿਆ ਅਗੈ ਠਹਿਰਨ ਠਹਿਰੇਉ॥ ੧੦੬॥
ਠਹੀਦਾ ਪਿਛਲਾ ਗਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਚਿਨਿ ਜੀ ਵਦੈ ਰੋਮੁ ਏਯੋ॥ ਜੇ ਤੈਰ ਬੁਝਿ ਸਾਰਿਆ ਤਰ ਬਿਨ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਨਿ॥ ੧੦੭॥ ਮ: ੪
ਠਹੀਦਾ ਕੋਤਰੇ ਗਾਵਾ ਵਰਾਵੇ ਮੁਹਤਾਜੁ॥ ਅਲਹ ਸੇ ਤੀ ਗਤਿ ਆਏ ਹੁਸਰਾ ਵਸਾਜੁ॥ ੧੦੮॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ
ਖੁਸੁ ਖੁਸੁ ਏ ਕੁਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਰਾ॥ ਅਲਹ ਭਵੈ ਸੇ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭੀ ਦਰ ਬਾਹੁ॥ ੧੦੯॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ
ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਫਜਾਈ ਦੁਭੀ ਵਜਾਹਿ ਨਾਲਿ॥ ਸੇਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਾਹਿ ਜੇ ਸੁਆਲ ਹੁਕਰ ਦਾਸਾਗ॥ ੧੧੦॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ
ਪਾਠਹੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾਏ ਸੁਦਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਆ॥ ਮਿਸਲ ਠਕੀ ਗੰਗਾ ਖੜੀ ਸੁਪਾਈ ਮੈ ਪੁਰ ਕਰੀਆ॥ ੧
੧੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਠਹੀਦਾ ਠਹੀਦਾ ਪਛਲਾ ਗਤਿ॥ ਜੇ ਜਾਗਿ ਨਿਲਹਿ ਨਿਸੇ ਸਾਈ ਕੋਰੇ ਦਾਤਿ॥ ੧੧੨॥ ਦਾਤੀ ਸਾਰਿ
ਬਸੀ ਆਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ ਸੁਨਾਹਿ॥ ਏਕਿ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਨੀ ਏਕ ਨਾਮੁ ਤਿਆ ਦੇਇ ਚਿਠਾਹਿ॥ ੧੧੩॥ ਦੁ
ਢੇ ਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੁਤ ਉਤਰਿ ਕਈ ਕੋਗ॥ ਜੇਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਤਿਨਾ ਛਾਕਰੇ ਰੋਗ॥ ੧੧੪॥ ਸਬਰ ਸੇ ਬਕਮਾ ਲਾ
ਏ ਸਬਰ ਕਾਨੀ ਹੋਈ॥ ਸਬਰ ਸਿਦਾ ਬਾਹੁ ਖਾਧੁ ਖੁਖਤ ਨ ਕਰੀ॥ ੧੧੫॥ ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਏ ਨਿ॥
ਤਨਿ ਨ ਜੀਕਿ ਖੁਦਾ ਏਵੈ ਤੇ ਤਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨੀ॥ ੧੧੬॥ ਸਬਰ ਏ ਹੁਸੁ ਅਉ ਜੇ ਤੁਥੀ ਦਾਇਰੁ ਕਰਹਿ॥ ਵਧਿ ਬੀਵਹਿ ਦ
ਗਿਆਉ ਦਿਨ ਬੀਵਹਿ ਵਹੁੜਾ॥ ੧੧੭॥ ਠਹੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਗੀਤਿ॥ ਏਕ ਨਿਕਿਰੈ ਚਾਯੀ ਮੈ ਦਰ
ਵੇਸ ਵੀਗੀਤਿ॥ ੧੧੮॥ ਤਨੁ ਤਪੇ ਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲੁ ਨ ਚੁਬਲੀਨਿ॥ ਪੈਗਿ ਬਕਾਸਿ ਰਿਜੁਲਾ ਜੇ ਮੁਪਿ ਗੀਮਿਲੀਨਿ॥
੧੧੯॥ ਤਨੁ ਤਪਾਏ ਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲੁ ਨ ਚੁਬਲੀਨਿ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਗਿ ਕਿਆ ਠੇਕਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਠੀ ਨਿਹਾਹਿ॥ ੧
੨੦॥ ਹਉ ਦੂਢੇ ਦੀ ਸਜਾ ਲਾਸ ਜਲ ਮੈ ਰੈਨਾਹਿ॥ ਨਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਹਿ॥ ੧੨੧॥
ਤਸਾਈ ਖਤਰੀ ਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ॥ ਭਾਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁਰੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ॥ ੧੨੨॥ ਮੈ ਜਾ
ਲਿਆ ਵਰਤਿ ਸੁਰੈ ਤਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ॥ ਜੇ ਜਾਲਾ ਬਗੁ ਬਪੁਰਾ ਜਨੀ ਮਨ ਭੁਝੀ ਅੰਗੁ॥ ੧੨੩॥ ਕਿਆ ਹੈ ਸੁਕਿਆ ਬ
ਗੁਲਾ ਜਾਕ ਉਨਦਰਿ ਪੈਗੇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਨਕ ਕਾ ਗੁਰੁ ਸੁਕੇ॥ ੧੨੪॥ ਸਬਰ ਪੀਖੀ ਰੋਕੇ ਠਹੀਦਾ ਲਪਚਾਸਾ॥

ਇਹੁਤੁਲਾਹਗੀਗਤੁਥਿਆਸਚੇਤੇਗਿਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਲੁਸੁਅਖਰੁਕਵਲੁਗੁਲੁਕਵਲੁਸੁਮਲੀਆਮੰਤੁ॥
 ਕਵਲੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜੇਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨੇਵਲੁਸੁਅਖਰੁਕਵਲੁਗੁਲੁਜਿਧਮਲੀਆਮੰ
 ਤੁ॥ਏਤੈਥੈਲੇਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਅਤੋਰੇਦੋਰੇਇਇਆਲਾ॥ਤਾਲੋਰੇਦੋਰੇਇਨਿਤਾਲਾ॥
 ਅਲੋਰੇਦੇਅਪੁਵੈਰਏ॥ਕੋਐਸਾਢਗਤੁਸਚਏ॥੧੨੮॥ਇਕੁਠਿਕਾਨਗਾਯਾਇਸਤਨਮੈਸਚਾਪਲੀ॥ਹਿ
 ਅਉਨਕੈਹੀਠਹਿਮਾਲਕਸਤੁਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯॥ਸਤਨਾਮਨਮਾਲਕਠਾਹਲੁਮੁਧਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿ
 ਰੀਆਈਸਿਕਹਿਅਉਠਾਰੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਬਾਕੁਮਹਲਾ੫

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਦਾਕਾਰਲਾਸਤੁਆਪੋ॥ਸਰਬਗਹਿਚਿਭੁਰਪੁਰਿਸਗਲਪਟਗਹਿਚਿਥਿਆਪੋ॥ਬਾਪਤੁਦੇ
 ਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਗੀਗਤਿ॥ਸਰਬਕੀਰਖਾਕੈਆਪੋ॥ਹਰਿਪਤਿਆਥਿਨਸੀਆਥਿਗਤਿਆਪੋਆ
 ਪਿਉਤਪਾਤਿਏਕੈਤੂਹਿਏਕੈਅਨਨਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਰਾਵਰੁਕਉਨੁਹੈਕੈਰੀਚਰੁਜਗਤਿਪਤਾ
 ਤੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਨਕੇਅਪਗੁ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਲਿਥਲਿ
 ਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਹਰਿ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਭਰਿਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆ
 ਪੁਨੇਭਾਵਨੁਕਰਿਮੀਤਿਨਦੁਜੋਰੇਪਰਿਚਿਪਤਿਪਰਲਉਏਕੈਨਿਮਖਤੁਪਰਿ॥ਅਨਨਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੇਨਿਰ
 ਮਰਿਕੋਟਿਪਰਛਤਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆ
 ਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਹਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਥੇਕੀਏਥਿਥਾਰੇਪੁਰਿਗਹਿ
 ਚਿਸ੍ਰਬਮਹਿਅਪਿਰੈਨਿਗੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਹੀਅੰਤਪਾਰੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿਥਰੇਸਗਲਕੇਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਰਗੇ॥
 ਅਪਹੀਪਾਰਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਰੈਦੇਖਰੇਬਹੁਚਿਹਨੁਹੀਮੁਖਨਮਸਾਗੇ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮ
 ਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਹਰਿ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਾਨਿਧਨੀਕੀ
 ਮਾਤਿਨਗਨੈਪਨੈਉਚੇਤੇਉਚੇਜਾਨੀਜਪ੍ਰਭਤੇਰੇਥਨੀ॥ਮਨੁਪਨੁਤੇਰੇਪਨੈਏਕੈਤੂਤਿਰੈਜਹਨੈਕਵਨਉਪਾਦੇਉ
 ਥਰੇਤੇਥਰਨੀ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੇਭੇਉਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਪਨੀ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦ
 ਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਹਰਿ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਮ

ਕਰਮਛਾਪੁਰਨਾਥਿਨਸੀ॥ਹਰਖਵੈਤਅਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਾਥਿਗਸੀ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤਇਕਤਿਲ
ਨਹਿਪਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਮਭੁਮਹਿੰਨਲਸੀ॥ਧੀਧੀਨਿਤੇਧੀਜਨਾਜੇਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਭੁਜਉ॥
ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਅਮਰਲਦੁਭੇਰਹਿਚਿ॥੫॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਭ
ਲੀਐ॥ਦੁਸਰਾਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪਉਰਤਨੁਸੁਲੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕੋਨਮੁਐਤਮਨਿਸਭਰੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹ
ਰਸਨਚਾਖਿਚਿਤੇਤਜਨਾਇਪਤਿਅਘਾਏ॥ਜੇਹਰਾਕੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਭੁਜੋਸਤਸਿਗਤਿਤਿਠੀਪਾਅਗੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁ
ਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤਿਨਸਭਕੁਲਕੋਚਿਉਧਰੁ॥੬॥ਸਦੁਸਭਦੀਬਾਲਸਦੁਸਚੇਪਹਿਪਰਿਚਿ॥ਸਚੈਤਖਤਿ
ਨਿਵਸੁਸਦੁਤਪਵਸੁਕਰਿਚਿ॥ਸਚਿਸਿਗਹਿਉਸਿਸਰਾਅਪਿਆਭੁਲਨਕੁਲਉ॥ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਰੁਪ
ਵੈਅਮੁਭਉ॥ਜੇਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਯਉਗੁਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤੇਬਹੁਵੈ
ਠਿਰਿਜੇਨਿਨਾਏ॥੭॥ਕਵਨਜੇਗੁਕਉਗੁਗੁਨੁਪ੍ਰਕਵਨਾਬਿਪਿਉਸੁਤਿਕਰੀਐ॥ਸਿਪਸਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿ
ਤਿਰੁਕੀਮਨਪਗੀਐ॥ਬਹੁਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਸੇਖਗੁਲਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਅਗੁਗਹਿਚਿਨਹੀਜਾਏਪੁਰਿਸੁਬਹਰਿ
ਚਿਸਾਏ॥ਜੇਹਕਾਟੀਸਿਲਕਦਸਾਲਪੁਭਿਸੇਇਜਾਨਲਗੇਭਗਚੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤੇਇਤਉਤ
ਸਦਾਮੁਕਤੇ॥੮॥ਪ੍ਰਭਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਉਜਾਚਕਾਇਕੁਸਰਨਾਮਿਲੈਦਨੁਸਿਤਰੇਨਜੇਹਲਾਗਿਭਉ
ਜਾਨੁਤਰਨਾ॥ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੋਠਾਕੁਰਕੁਵੈ॥ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇਹੁਮਨੁਰੁ
ਗਵੈ॥ਬਾਧਿਚਿਚਗੁਅੰਧਾਰਮਹਿਸਭਕਾਇਉਪਗੀਇਕਨਮਸਕਾਪ੍ਰਗਟਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਨਕੁ
ਗੁਰੁਪਰਕਾ॥੯॥ ਸੁਵੇਯੋਮੁਹਲਪ ਕਾਚੀਦੇਹਮੇਰਨੁਨਿਬੰਧੀਸਭਕੋਠਰਕੁਚੀਲਕਾਗਿਅਸੀ॥
ਪਵਤਰੁਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਵਤਪਾਰਕੁਰਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜੇਬਨਰੁਪਾਇਆਮਦਮਤਾਬਿਚਰਚਥਿ
ਕਲਬਦੋਅਭਿਮਨੀ॥ਪਰਪਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਗਿਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅਮਾਹਿਤਿਤਨੀ॥ਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤ
ਉਪਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੀਲਧਰਮਦਯਾਸੁਚਨਾਸੁਆਇਚਿਸਗਨਿਜੀਅਕੇਦਨੀ॥ਕਰ
ਨਕਰਲਸਮਰਥਸਿਰੀਪਰਗਾਖਿਲੇਹਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥ਕੀਰਤਕਰਨਸਰਨਮਨਮੇਹਨਜੇਹਨਪਾਥਿਦਾ
ਰਨਕਉ॥ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨਸਮਰਥਸੇਥੈਬਿਪਿਕੁਲਹਸਮੁਉਪਾਰਨਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਨਿਸ
ਤਸਿਗਤਿਭਰਮਅਪੇਰਮੋਹਿਚਿਕਤਪਉ॥ਪੁਰਤਘਬਿਚਸਾਪਲਾਸਿਮਰਨਗਮਨਾਮਗਨਾਸਿਗਲਉ॥ਹੇਛਉ
ਕਨੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੀਮਕਹਾਦਖਭਉ॥ਸਿਖਾਸੇਤਨਮੁਭਜੁਨਨਕਰਮਗਿਗੀਆਤਮਾਸਿਉਰਉ॥੨॥
ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨੀਨੀਗੀਮਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਰਿਪਗੀ॥ਖਾਨਪਲਸੈਪੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸਿਕਟਕਾਟੀਬਿਪਾਤਿਹ

ਗੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਭੈਧੰਧੁਭੁਨਕੀਸਭਸੁਖਪਗੀ॥ ਬਘਮਨੋਵਤਾਦਿਨਪਤਨਿਤਮਾਵਤਨਿਕ
 ਟਿਥੇਖੀਮਜਗੀ॥ ਰੇਗੁਨਭੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਾਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਗੀ॥ ਕਰੁਗਹਿਏਹਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਿਨਨਕਕਾਟਿਭਰੇਮਭਗੀ॥ ੩॥ ਰੇਮਨਮੁਸਾਕਿਯਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਪੁਘਨੀ॥ ਸੰਪਤਦੇਯਭੁਲ
 ਸੰਗਭੁਲਚਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਸਾਜਨਸੁਖਧੰਧੁਤਸਿਓਮੇਰੁਬਾਦਿਚਿਸੁਘਨਾ॥
 ਕੋਇਚਿਥੀਨੁਅਹੰਮਮਾਭੁਰੁਦੀਤਤਮਦਿਧਕਰਤਅਘਨਾ॥ ਮਿਰਤਮੰਜਾਰਪਜਰਿਮੁਖੁਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗ
 ਤਿਭੁਖਭੁਖਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਯਦਾਇਆਲਸਤੰਗਰਿਨਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥ ੪॥ ਦੇਹਨਗੇਹਨਗੇਹਨਨੀਤਾ
 ਮਾਇਆਮਤਕਯਲਉਗਰਹਾ॥ ਛਤਨਪਤਨਚਉਅਚਵਰਧਤਤਿਜਾਤਰਿਦੈਨਾਬਿਚਰਹਾ॥ ਰਥਨਾਮਸੂਨ
 ਗਜਸਿੰਘਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਅਗਨੂੰਗਸਿਪਾਰਹਾ॥ ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਨਮਸੀਰਿਨਕੋਊਦਿਸਦਿਨਿਹਾਰਹਾ॥ ਕਿ
 ਟਨਚਿਟਨਕੋਸਨਛੇਦਕਰਤਬਿਕਰਦਉਕਰਣਹਾ॥ ਮਿਤਨਪੁਤਕਲਤਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਤਬਿਰਖਕੋ
 ਛਰਹਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪੁਤਪੁਰਨਾਛਿਨਛਿਨਸਿਮਹੁਅਗਮਾਪਾਰਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਗਦਿਨਨਕਜਨੇ
 ਰੁਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਕਰਿਤਾਰਹਾ॥ ਪਾਪਨਮਾਨਦਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਯੇਯੇਪਾਗੀ॥ ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤ
 ਰਾਈਤਾਹੁਤੇਯੇਰਬੀਨਿਰਗੀ॥ ਪਾਵਨਪਾਵਨਭੁਰਕਮਾਛਨਾਇਹਾਬਿਧਿਕਰਤਅਉਪਤਨਜਾਗੀ॥ ਕਿਰਮਪਰਮਸੀ
 ਜਮਸੁਦੇਸਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਾਬਿਧਿਹਾਗੀ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਵਰਥਹਾਬਿਧਿਜੋਯੇਭ੍ਰਮਚਿਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਖਿ
 ਨੁਪਾਯਚਸਾਨਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਚਿਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਗੀ॥ ਖਨਪਾਨਮੀਰਸਭੇਜਨਅੰਤਕੀਤਾਰੋਤਕਤਖਾਗੀ॥ ਨਨ
 ਕਸਿਤਚਰਨਸੰਗਿਉਪਰੋਹੋਗਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਿਰਗੀ॥ ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸੂਰਸਾਕਿਰਸਕਿ
 ਠਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੇਜਤੇਰੋਕਖਪਗਦਿਗਗਨਮਾਵਤਨੁਨਿਧਾਵਤਾ॥ ਸਿਪਮਨੁਖਦੇਵਾਅਰੁਦਯਵ
 ਇਕੁਤਿਲੁਤਕੇਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾ॥ ਪਿਅਪਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਾਵਤਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅ
 ਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਾਘਸਿਜਾਵਤਾ॥ ਰੇਮਨਪੁਰਸਿਮਰਿਸੁਖਦਤਾਨਨਕਦਾਸਤੁਣਹਿ
 ਸਮਣਵਤਾ॥ ੭॥ ਮਾਇਆਠੰਗਾਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮੋਹਕੈਕ੍ਰਿਪਗੁਬਾਰਿਪਰਿਚਿਹੈ॥ ਏਤਾਗਬੁਅਕਸਿਨਮਵ
 ਤਾਬਿਸਟਾਅਸੂਕ੍ਰਮਿਉਦਰੁਭਰਿਚਿਹੈ॥ ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿਆਨਿਹਰਿਚਿ
 ਹੈ॥ ਜੇਬਨਬੀਤਿਜਰੋਗੇਗਿਸਚਿਜਮਵੁਤਨਛੰਨੁਮਿਰਤਮਰਿਚਿਹੈ॥ ਮਾਨਿਕਜੋਨਿਸੈਕਟਨਰੁਭੁੰਚਤਸਾਸਨ
 ਦੁਖਗਠਤਿਗਾਰਿਚਿਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਰਹਿਸੇਨਨਕਕਰਿਕੇਰਪਾਸਿਤੁਆਪਿਕਰਿਚਿਹੈ॥ ੮॥ ਗੁਲਾਸਮੂਹਫਲ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨੋਹਈਆਸਯਾਗੀ॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬੋਗਧੰਡਲਗੁਲਕਾਰੀਕਾ

ਮਥੇ ਪਸਦ ਮਤ ਸਗੋਂ ਸਿਨਾ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤਿ ਤਿਨਾ ਮੁਢਿ ਚਗੀ ॥ ਏ ਸਨ ਦਨ ਤਪਨ ਸੁਚ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰ
 ਦੈ ਪ੍ਰਭ ਪਗੀ ॥ ਸਾਜ ਨੀਤ ਸਖਾ ਚਰਿ ਬੀਪ ਪਜੀ ॥ ਅਧਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਨ ਅਧਾ ਗੀ ॥ ਚਿਟ ਗਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ
 ਬਾਹਿਰੀ ॥ ੮ ॥ ਆਵ ਪਕਟਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀ ਗੀ ॥ ਦਾਵ ਸਿ ਬੰਧਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਥਿ ॥
 ਪਾਵ ਕਜਰਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਗਹਿ ਚਿਨ ਨ ਪੂਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨੀਤ ਸਖ ਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਰਿਪੀ ਬਿਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਗਦੇਖਾ ਮਧ ਮੇਰ
 ਛਿ ਦੇਹਿ ਨਾਮ ਖਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਇ ਦੁਕ ਰਿਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਤੀ ॥ ਬਿਚਗਹਿ ਅਨਿਕ ਨਾਸ ਤਬ ਭੁਖਤੁ ਆ ॥ ਭੁਖ ਲਗਾਇਤੀ
 ਰਬ ਬਹੁ ਭੁਖਿ ਸੁਖ ਮਦੇ ਬੀਪ ਹਿ ਬਹੁ ਜਵਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਭ ਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਵਤਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਦਾਇ ਸੁਤ ਕੇ
 ਰਵਾ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕਰ ਤਸੇ ਮਪਕਾ ਅਨਿਕ ਭਤਿ ਬਾਦ ਹਿ ਕਰਿ ਬਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥

ਸਵਯੇ ਕਲਭ ਟਕੇ ਤਥਾ ਰੇ ਰਨ ਕੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਕ ਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਭਿਕਰਣਾ ਸਿ ਤਸਾ ਰੁਸ ਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾ ਸੁਚਰਨ ਲੇਖਿ ਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰ ਲਾਸ ਬਦਸੇਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੀ
 ਰਪੀ ਗਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋ ਗੀਤੀ ਗਮਾਧਿ ਅਨੁਪਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦਭਗਤ ਪ੍ਰਿਲਾਦਿ ਕਾਮਾਤ ਮਰਸੁ ਜੀਤਿ ਜਾਇ
 ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਕਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੋ ਗੇਸੁਰ
 ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਕਾਦਿ ਸਾਪਸਿ ਪਾਦਿ ਕਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲਾ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਧੇ
 ਮੁਅਟਲ ਮੰਚਲਾਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਗੁਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ
 ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋ ਗੇਸੁਰ ਅਪਰਿਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵੇਗੇ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇ ਸੁਰਕਰਕ
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭੇ ਜੁਹਰਿ ਚਿ ॥ ਉਧੇ ਅਕੁ ਗਾਥਿ ਦਭ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤ ਮੁਜੀਤਿ ਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੩ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਲਬਰਨ ਚਰਿਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਸਿ ਮਹੀ ਬਿਗੁਨਾ ਗਾ
 ਵੈ ਗੁਲਸੇਂਤ ਸਜਿ ਰਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਭਿਵਲਾਗੇ ਪੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਾਮ ਰਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜੇਨਿ ਪਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੪ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਮਾਇ ਚਿ ਬਸਿ ਚਿ
 ਨਿਰਵੈ ਰੁਹਿ ਦੈ ਤਗੀ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨ ਕਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਗੀ ॥ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਗੁਭ ਪੀਨਿ ਜਨ ਮੁਖ ਯਥੁ
 ਲੇਜ ਗੀ ॥ ਪਾਤਲ ਪੁਰੀ ਜੋ ਕਰ ਪੂਨਿ ਕਾਬਿ ਜਨ ਕਾਦਿ ਵਖਾਇ ਚਿ ॥ ਤਿਨੇ ਨਾਮ ਗਸੈ ਕਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਭੇ ਮਾਇ ਚਿ ॥

ਸਾਖਿਅਜਗਤਾ ਜਿਨਿਕੀਅਉਨਮਾਨੁ। ਤਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਨਅਤਮਵੈਤਗੀਅਨਜਾਦੀਅਮਕਲਗਤਿਗੁਰ
 ਪਰਵਨਾ। ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਾਦਿਅਚਲਠਾਨਾਬਿਅਭੁਧਿਰੁਥਾਨਪਰਿਰਿਸੀਲਸਨਾਤੁਸਕਤਿਬਿਦਾਗਿ। ਕਰੁਕੀਰ
 ਤਿਕਲਸਹਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਯਲਾਜਗਤਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਗਿ। ਯਿਯਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤਤਮਹਰਨਦਹਰ
 ਅਘਪਪਰਨਾਸਨਾ। ਸਬਦਗੁਰਬਾਣਵੈਤਕਾਮਅਰੁਝੇਪਾਦੀਨਾਸਨਾ। ਲੇਭਮੇਹਵਸਿਕਰਲਸਰਲਜਾਚਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾਨਾ। ਅਤਮਰਤਸਿਗ੍ਰਹਲਾਕਹਲਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਰੈ
 ਸ੍ਰੋਪੈਤਰੈ। ਗੁਰਜਗਤਫਿਰਲਸੀਹਅੰਗਰੇਠਾਜੁਜੇਗੁਲਾਹਲਾਕਰੈ। ੫॥ ਸਦਾਅਕਲਾਭਿਵਰੈਕਰਨਸਿ
 ਉਇਛਚਰਗਾਦ੍ਰੁਸਪੁਗਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਅਯਬੀਚਾਰਗਾ। ਏਰੈਤਤੁਜਾਲੇਚਿਸਰਬਗਤਿਅਲਾ
 ਖੁਬਿਭਾਨੀ। ਸਹਜਭਾਇਸੋਚਿਚਿਕਿਗਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨੀ। ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਚਿਸਤੁਸੋਤੋਖੁਗਾ
 ਹਜਿਲਯੋ। ਹਰਿਪਰਸਿਚਿਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਾਹਲੇਭਯੋ। ੬॥ ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਚਿਗਤਕਿਗਹੁ
 ਹਦਰਬਿਦੀਚਿ। ਗਗਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯੋਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨੀ। ਗਿਦੇਬਿਗਾਸੁਜਾਗੀਚਿਅਲਾਖਿਕਲਾ
 ਪ੍ਰਬੀਨੁਗੰਤਗੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰਵੈਚਿਸਮਾਨਿਰਿਤਤਗੀ। ਉਦਾਰਉਚੇਤਦਰਿਦਹਰਨਪਿਖੀਤਿ
 ਕਲਮਲ੍ਹੜਸਨਾ। ਸਦਗੀਰੀਸਹਜੇਕਲੁਚੈਰੈਜਸੁਜੀਪਉਲਾਹਲੇਗਸਨਾ। ੭॥ ਨਾਮੁਅਵਧੁਨਾਮੁਅਧਾਰਮ
 ਰੁਨਾਮੁਅਪਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਲੁਸੋਗੈ। ਗੀਰੀਰੋਤੈਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰਹਬੈਰੈ। ਨਾਮਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾ
 ਇਚਿਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਚਿਗਵਿਲਾਇ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਅਠਸਠਿਮਜਰੁਹੇਈ। ੮॥ ਸਚੁਤੀਰਥੁਸਚੁ
 ਇਸਨਨੁਅਰੁਭੇਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੋਸੋਗੈ। ਸਚਪਾਇਚਿਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀ
 ਬੈਰੈ। ਜਿਸੁਸਚੁਸਿਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਾਬਿਜਨਕਲਵਖਾਲਾ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰ
 ਵਾਲਾ। ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦਿਸੁਭਕਰੈਰੈਅਘਪਪਸਕਲਮਲਾ। ਕਾਮਝੇਪਾਅਰੁਝੇਭੁਮੇਹਵਸਿਕਰੈਸਭੈਬ
 ਲਾ। ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਸੰਸਾਰਹਥੈ। ਗੁਰਨਵਨਿਧਿਦਰੀਅਉਜਨਮਹਮਕਾਲਖੋਧੈ। ਸੁਕਹੁਦ
 ਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਤਿਨਿਸਿਸਹਜੇਸੁਭਾਇ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਜਨਮਮਰਲਦੁਖੁਜਾਇ। ੧੦॥

ਸਵਯੋਮਹਲੇ੩

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਿਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕੁਨਾਮੁਅਛਲੁਸਿਸਾਰੈ। ਜਿਨਿਭਗਤਭਵਜਲਤਾਰੈਸਿਮਰਹੁ
 ਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ। ਤਿਤੁਨਾਮਿਗਸਿਭਨਨਕਲਾਹਲਾਖਪਿਚਿਜਨਸਬਸਿਧੀ। ਕਾਵੈਜਨਕਲਸਚੁਪੀਕੀ।

ਗਤਿ ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸ ਬਿਸਤਰੀ ਧਾ ਕੀ ਗਤਿ ਗਵੇ ਕਿ ਗਲਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਸਾਰ ਸਾਖ ਤੇ ਵਰ ਮਵਲ ਸਗਾ ਉਤ
 ਰ ਦੀਖ ਦਹਿ ਪੁਰੀ ਅਰੁ ਪਸ਼ਿਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਤੁ ਜਪੰ ਬਿਨਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਸ ਉਉਲਾਟੇ ਗੰਗ
 ਪਸ਼ਿਮਿ ਧਰੀ ਆਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜੋ
 ਈ ਨਾਮੁ ਜਖਾ ਅਰੁ ਕੋਨ ਰਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਸਮਾਧਿ ਰਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੜ ਅਵਰ ਪੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿ
 ਵਗਾ ਸਸੀ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸੁਰਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲਯੋ ਆਜਿ ਨਿਉ ਧਰਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁ
 ਵਤਾਰਨੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨ ਵਨ ਥਨਿ ਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾਦਿ ਸਮੁਪ
 ਰਿਆ ਚਵਰਾ ਸੀਹ ਸਿਪ ਬੁਧਾ ਜਿ ਤਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਉਪੋ ਅਕੂਰੁ ਤਿਯੋ ਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕ
 ਯਿਕ ਬੀਰ ਕਿਲਾਵਿਖ ਰਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥
 ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਰੀ ਸਾਧਿ ਆਵਹਿ ਜ ਦੀਤ ਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇ ਵਪਿਤਾ ਮਹਾ
 ਰਲ ਚਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿਆ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੰਗੇ ਰਗੁ ਅਮਾ ਤੇ ਸਤ ਕਰਿ ਸਿਗਤਿ ਉਪਗਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ
 ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸਿਸਾਰਿ ਕਿ ਗਲਿ ਗਵੇ ਸੁਰਤ
 ਰਸਾਖਗਾ ਉਤਰਿ ਦੀਖ ਲਿਪੁ ਬਿਦੇ ਸਿਪਸਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਗਾ ਜਨਮੁ ਤਇਹੁ ਸਕਯ ਬੁਧਾ ਜਿ ਤੁਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ
 ਨਿਵਸੈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਲਗੀ ਪਰਥਾ ਛੇ ਅਦਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ ਭਲੁ ਉਪਸਿਧੁ ਤੇ ਜੋ ਤਨੈ ਕਲ੍ਯੋ ਜੋ ਕਰ ਪਾਇ
 ਅਉ ॥ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰ ਲੁ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇ ਚਿ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਰੀ
 ਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਨ ਰਨੀ ਮਖੰਡ ਕਰਨੰ ਭਧੇਗੇ ਜਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਚਿਰਖੁ ਸੋਗੁ ਅਕਰਿ ਸਹੇਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਰੇ
 ਲਿਸਰ ਕਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵਧਾਗਿ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤਸਿ ਦੀਚਿ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਸੁਰ
 ਉਸੀ ਲਿਖ ਲਵੇ ਤੁਸਤ ਭਾਇ ਸਿਗਤਿ ਸਘਨ ਗੁਰੁ ਅਮਾ ਤਿ ਨਿਭੈ ਰੰਝੀ ਲਾ ॥ ਜਿ ਸੁਪੀਰੁ ਪੁਰਿ ਪਵਲੁ ਪੁਜਾ
 ਸੋ ਤਿਥੈ ਭੈਰਵੀ ਲਾ ॥ ਪਗਾਰਿ ਸਤਿ ਪਿਆਰੁ ਜਿ ਹਕਤਾਰ ਸਿਜੋ ਗੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਚਿ ਅਮਰਿ ਗੁ
 ਰਿ ਕੀਤ ਉਜੋ ਗੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਲੁ ਨਾਮੁ ਰਸਖਾ ਲੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਇ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਰ ਬਾਲੀ ॥
 ਪਨਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚਿ ਜਿ ਸੁਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਲੀ ॥ ਭਲੁ ਸੰਬੁਧ ਸਮੁਧੇ ਪਾਯ ਉਨਾ ਮਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸ
 ਕਯ ਬੁਜਨ ਮੁਕਤ ਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਗਸਿ ਉ ਅਮਰ ਪਗਾਸੁ ॥ ੮ ॥ ਬਾਰਿ ਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿ ਲੈ ਸਿਪਿਸਨ ਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ
 ਗਿਪਿ ਬਸੈ ਬਾਵਾਰੀ ਜੁ ਤਿਨਿ ਯੋਕਾ ਤਰੇਗੈ ॥ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹਿ ਉਸੀ ਏਗੁ ਤਿਨੀ ਜਾਤ ਉ ॥ ਮੁਖੁ ਭਗ
 ਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਏਤੁ ਗੰਗੇ ਰਾਤ ਉ ॥ ਅਸਤ ਕਿਨੀ ਸਾਲਾਸ ਚਉਕਰ ਮੁਕਤ ਜੋ ਕਰ ਪਾਇ

ਉ। ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੁਸਾਚਿ ਗੁਰਤਿਲਕੁ ਸਰਬਾਇ ਛਾਤਿ ਨਿਪਾਇਅਉ॥੧॥ ਚਰਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਚਰਲ
ਗੁਰਮਮਰਪਵਲ ਰਜਮਰਥ ਤਪਸਕਯਥ ਹਥ ਗਹਿ ਗੁਰਮਮਰਪ੍ਰਜੀਹ ਤਪਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰਮ
ਮਰੁਤਾਇ ਜੈ॥ ਨੈਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਨਯਾਇ ਗੁਰਮਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ ਸਵਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਸਵਲਿ ਗੁਰਮ
ਮਰੁਸੁਇ ਜੈ॥ ਸਕਯਥ ਸੁਪੁਰਿਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅਬਸੈ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤਾ॥ ਸਕਯਥ ਸੁਸਿਰੁ ਜਾਯ
ਪੁਰੁ ਲੈ ਜੁਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰਮਮਰਨਿਤਾ॥੧॥੧੦॥ ਤਿਨਰੁ ਦੁਖਨਹੁ ਭਖਾਤਿ ਨਰਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਰੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੇਕੁ
ਨਹੁ ਐਤਿਨਰੁ ਸੇਅੰਤੁ ਨਯਹੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੇਵਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿਨਰੁ ਸਯਸਯਸਮਪਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਦੁਖੀਐ
ਬਹਿਤਿਨਰੁ ਉਥਾਪਿਥਿਥਪਹਿ॥ ਸੁਖਯਹਿ ਤਿਨਰੁ ਸਿਸਾਰਮਹਿ॥ ਅਭੈਪਵਰਿਖਮਧਿਤਿਨਾ॥ ਸਕਯਥ ਤਿਨਰੁ
ਜਾਯਪੁਰੁ ਲੈ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸਿਨੁ ਜਿਨਾ॥੨॥੧੧॥ ਤੈਪਾਢਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿਇਕੁ ਪਛਾ
ਇਚਿ॥ ਨਯਾਇਥਯਾਇ ਮੁਹਿਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹਾਇਨ ਜਾਇਚਿ॥ ਸੁਪਨਿਇਕੁ ਪਰਤਖਾਇਕੁ ਇਕੁ ਸਮਹਿਯੀਲ
ਉ॥ ਤੀਸਾਇਕੁ ਮਰਪੀਜਿ ਸਿਪੁਪੈਤੀ ਸਨਖੀਲਉ॥ ਇਕੰਤੁ ਜਿਲਖੁ ਯਖੁ ਅਲਖੁ ਹੋਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿਵਰੁ
ਨਿਅਉ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸ ਜਾਯਪੁਰੁ ਲੈ ਤੁਇਕੁ ਲੋਕੁ ਹਿਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ ਜਿਮਾਤਿਗਹੀਜੈ ਦੇਵ
ਜਿਮਾਤਿਨਾਮੈਸਮਾਲੀ॥ ਜਿਮਾਤਿਤਿਲੋਚਨਾਚਿਤਿਭਗਤ ਕੀਰਤਿਜਾ ਲੀ॥ ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੁਤਿਰਾਮੁਜੈ
ਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ ਅੰਮਰੀਕਿਪਹਿਲਾਦੇ ਸਗਲਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ ਤੈਲੋਭੁਕੁਯੁਤਿਸਨਤਜੀ ਸੁਮਾਤਿਜਾਯ
ਜਾਈਜੁਗਤਿ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜਭਗ ਤੁਹੈਦੇਖਦਗੁਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸ ਪਰਸੀ
ਐਪੁਰੀਮਪਾਤਿਕਾਥਿਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸਿਪਸਾਧਿਕਾਸਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿ
ਅਨੁਯਾਤੀਐ ਪਉਮੁਕਿਹਿ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਅਭਉਲਭੈਗਉ ਚਕਿਹਿ॥ ਇਕਾਬੀਨਿਦਗਲ ਜੁਤਉਰ
ਚੈਜਾਸੁਮੰਤਿਮਾਨਵਹਿਲਹਿ॥ ਜਾਯਪਾਪਦਾਰਥਾਇਤਵੈ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸਿ ਰਿਰੇਖਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ ਸਚਨਾਮੁਕ
ਰਤਾਤੁਸੁਦ੍ਰਿਕੁ ਨਨਕਿਸਿਗਹਿਅਉ॥ ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਲਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁ ਚਰਲਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ ਤਿਤੁਕਨਿ
ਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁ ਅਸਾਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਲਕਵਲਵਖਾਇਉ॥ ਜੋਗੁਲਅਲਖਅਗੰਮਾਤਿਨਹੁ ਗੁਲਅੰਤੁ ਨਜਾਲ
ਉ॥ ਚੋਰਿਥਉਥਿਪਤੈਨਿਰਮਜੇ ਸਭਸਿਗਤਿਕੁਲਉਪਰਲਾ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਰੈਵਾਰਿਵਾਰਿਤੁ ਅਪਾ
ਸਰਲਾ॥੬॥੧੫॥ ਅਪਿਨਗਾਇਕੁ ਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਅਉ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿਜਗਮੰਡਾਉ
ਕਰਿਯਉ॥ ਜਰਕਹਤਹਭਰਪੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ ਜਿਨਸਿਖਹਸਿਗਹਿਚਿਤਤੁਰਚਿਰਲਮਿਲਾ
ਯਉ॥ ਨਨਕਕੁਲਿਨੀਮਾਯਾਅਵਤਰਿਉਅੰਗਦਾਯਹਲੇਸੀਗੰਗਾ॥ ਗੁਰਮਮਰਦਾਸ ਤਾਰਲਤਰਲ ਜਨਮਜਾ

ਨਮਪਾਸਗਲਿ ਤੁਆ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਸਨੁਗੁਰਸਿਖਾ॥ਸਗਲਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿ
 ਛੋਰਿਜਮ॥ਪੁਰਿਕੀਲਿਖਾ॥ਰਗਤਿਭਾਇਭਰਪੁਰਹਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉਰੁਦਰੀਆਉਪਲ
 ਕਰੁਬੰਦਹਤਾਰੈ॥ਨਨਕਕਾਹਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਗੁਲਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜੈਨਸੇ
 ਵਿਅਉਤਿਨਦਖੁਦਰਿਦੁਪਰਹਿਪੈਰੈ॥੩॥੧੭॥ਚਿਤਚਿਤਛਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕ
 ਉ॥ਸਰਬਚਿਤਤਤੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਰੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਲੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥
 ਜਬਗੁਰਦੇਖੈਸੁਭਾਦਿਸਾਦੇਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖਕਰਲਾਪੁਰਖਜੇਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁ
 ਰੁਅਮਰਦਾਸਕਾਰਲਕਰਲਾਜੇਵਤੁਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਹੁਪਿਆਨੁਤਤਾਸਿਉਤ
 ਤੀਮਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸਦੁਜਾਲੀਐਇਕਚਿਤਗਲਿਵਯਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵਦੁਉਰੰਤਨਪਾਵੈ॥ਨਿਰਕ
 ਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਥੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਾਹਿਮਾਰਿਹੁਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੇਜਾਣੈ॥ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ਗੁਰੁ
 ਮਿਲਉਸੋਇਭਿਖਾਕਰੈਸਹਜਗੀਦਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯॥ਗਹਿਚਿਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਰਿਠੈ
 ਸਿਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੀਰੰਤਮਿਠੈ॥ਬਗਸੁਏਕਹਉਠਿਰਿਚਿਕੈਨੈਨਹੁਪਰਚਉਣਾਯਉ॥ਕਹਤਿ
 ਅਹਕਹਤੀਸੁਟੀਹਤਕੇਖੁਸੀਨਆਪਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਰੈਦੁਜੈਲਗੋਤਿਨਕੇਗੁਲਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁ
 ਰੁਦਸਿਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿਆਜੇਵਤੁਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਭੀਆਨੈਰੈਅ
 ਸਾਹਿਚਾਵੈਅਉ॥ਧਮਧਨਖੁਕਰਗਹਿਚਿਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਯਾਵੈਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸ
 ਬਦਿਗੁਕੇਜਾਗਭੈਚੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਮੇਹਅਪਤੁਪੰਚਦੁਤਬਿਖੰਡਿਯੀ॥ਭਲਉਕੂਹਾਯੁਤੇਜੋਤਨਾਨਿਪ
 ਤਿਨਭੁਨਨਕਬਗਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਸਦੁਸਲਭੁਦਿਤੇਦਯੁਜਿਤਉਇਵਜੁਪੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥
 ਘਨਹਰਬੁੰਦਬਸੁਅਰੇਮਾਵਲਿਕੁਜਮਥਸੰਤਗਨੰਤਨਮਾਵੈ॥ਗਵੇਸਾਸਿਕਿਰਦਿਉਦਰੁਸਾਗਰਕੇਰੀਗਤ
 ਰੀਗਮੰਤਕੋਪਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਪਿਆਨਗੀਆਨਸਾਤੇਗੁਰਕੇਕਾਬਿਜਨਕਯਉਨਹੁਜੋਗਾਵੈ॥ਭਯੋਅਮਰਦਾਸਗੁ
 ਨਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੇਰਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥

ਸਵਯੋਮਹਲੇ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਪਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ
 ਸਾਦਿਹਰਿਗੁਲਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਾਪਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਦੇਦਰਿਦੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲਾਸਹਾਭੁਤਾ

ਸੁਗੁਣਾਜੀਪੈ। ਜੀਪਉਗੁਣਾਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁ ਜਾਕਉਫੁਰਿਗਿਆ। ਏਨਿਸਤਿਗੁਣੋਵਿਸਥ
ਦਸੁਪਾਇਅਨਾਮੁਨਿਭੀਜਨਉਰਿਧਰਿਗਿਆ। ਹਰਿਨਾਮਗਸਿਭੁਗੋਬਿਦਗੁਣਗਾਰੁਕੁਚਤੁਕੁਤਤਸਮਤਸੇਗੇ। ਕ
ਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੧॥ ਛੁਟਤਪਰਵਾਰਅਮਿਅਮਰਪਦਾਮੀਮਿਤਸ
ਰਵਰਸਦਭਰਿਗਿਆ। ਤੇਪੀਵਹਿਸਿਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨਪੁਥਾਜਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ। ਤੇਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈ
ਪਦਦੀਨਾਸਥਦਮਾੜਤੇਉਪਠਧੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੨॥
ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਾਬਿਮਲਸਚਸੰਗਤਿ। ਆਤਮੁਗੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ। ਜਗਾਮਨੁਕਵਲੁਸਧਾਜੀਪਰਕਾ
ਸੁਅਭੇਨਿਭੀਨਪੁਧਰਿਯਾ। ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਹਿਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਯਾ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ। ਕਵਿ
ਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੩॥ ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਾਣਿਵਲਾਭੀਪਾਰਸੁ
ਭੇਟਿਅਸਰਜਘੇ। ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਯਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਗੇ। ਮੇਟਿਅਜਨਮਾਂਤਮ
ਕਲਭਉਭਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸਿਤਖਸੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥
੪॥ ਅਭਰਭਗੇਪਸਉਅਪਾਰਿਦਮੰਤਰਿਧਰਿਗਿ। ਦੁਖਭੀਜਨੁਅਤਮਪਥੇਸੁਮਨਿਰਤੁਥੀਚਾਰਿਗਿ। ਸਦਾ
ਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪੇਮਗਸੁਆਪੇਜਲਾਇ। ਸਤਗੁਰਕੈਪਗਾਦਿਜਹਜਸੇਤੀਭਗੁਮਾਲਾਇ। ਨਲਕਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਗਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦਪਾਇਗਿ॥ ੫॥
ਜੇਤੀਖਸੇਰਵਰਚਸੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਮਿਲਤਸਾਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੁਠਤਰਿਨਾਸੈ। ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾ
ਇਅਉਦੈਤੁਹਰਿਮਾਗਿਨਹੁਦੈ। ਸੰਜਮੁਸਤਸੀਤੋਖੁਸੀਯਸਿਨਾਹੁਮਟੁਦੈ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਦਾਬਿਧੈਸਿਰਿਉ
ਜਾਗਿਜਸਤੁਰੁਬਜਾਇਅਚਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਭੈਅਮਰਪਦਪਾਇਅਚਿ॥ ੬॥ ਜਗੁਜਿਤਉ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕਾਧੇਅਯਉ। ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਯਉ। ਨਵਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ। ਸਹਜਸੇਵਹੁਮਿਭਿਚਿਪੁਰਖੁਭੇਟਿਚਿਅਥਿਨਾਸੀ। ਆਦਿਯੇਭਗਤਜੀਤੁ
ਯਾਗਿਤਰੇਸੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਇਅਚਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਚਿ॥ ੭॥ ਪੇ
ਮਭਰਤਿ। ਸਦਾਹਪੀਤਿਪੁਥਾਯੀਨਹੁਟਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਾਅਥਾਹਅਮਿਅਧਾਰਾ। ਸੁਗੁਣਾਇ। ਮਤਿ
ਮਾਤਾਸੰਤਖਪਤਾਸਰਿਸਹਜਿਸਮਾਯਉ। ਆਜੇਨੀਸੀਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ। ਆਥਿ
ਗਤਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪਤਮਨਿਗੁਰਸਥਦਵਸਾਯਉ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਨਪਾਇ
ਅਚਿ॥ ੮॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਵਨਿਧਨੁਭਗਤਤਭਵਤਾਰਨੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੈਨਿ

ਵਾਰਲਾ। ਸਹਜ ਤੇ ਵਰਣਨਿ ਚੀ ਗੀਆਨਾ ਮੀ ਮਿਤ ਠਾਠਾਯਾਗੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪੀਤਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡ ਬਾ
 ਗੇ। ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰਪਰਚਾਇ ਅਉ। ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀ
 ਸਾਨੁ ਬਜਾਇ ਅਉ। ੧੦। ਸੋ ਜਸ ਪਾਸ ਹੁਛਾਵਾ ਲਾਸੈ ਤੇ ਮੁਸਕਾਇ ਚਉ ਸਦਾ ਸੀ। ਲਸੈ ਨਾ ਹੁਜੈ। ਗੁਰਸ
 ਬਾਦਿ ਸਮਾਚਰਿ ਚਿਨਾ ਮੁਟੇ ਕਸੀ ਗਾਇ ਬੈ। ਆਜੇ ਨੀ ਉਭਾ ਅਮੁਧੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੀਰੀ ਨਿਵਾਸੁ। ਗੁਰਗਮਦਾ
 ਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੁਅਸਹ ਜਸ ਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ। ੧੧। ਗੁਰਜੀਤ ਕਉ ਸੁਪਸੈਨੁ ਨਾਮੁ ਰੇ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ। ਜੀਤ ਕਉ
 ਗੁਰੁ ਸੁਪਸੈਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੁਰੰਤ ਕਿਆ ਸੈ। ਗੁਰੁ ਜੀਤ ਕਉ ਸੁਪਸੈਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਸੈ। ਜੀਤ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ
 ਸੈਨੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਰਵਾਜੁ ਭਾਸੈ। ਪਰਚਉ ਪਮਾਲੁ ਗੁਰਪਾਇ ਚਿਤਿ ਸਕਸਕ ਉ ਜਨਮੁ ਜਾਗੈ। ਸੀ ਗੁਰੁ
 ਸਗਲਿ ਭਜੁ ਕਯਕਾਬਿ ਭੁਗਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੁ ਯਾਗੈ। ੧੨। ਸਾਤਿ ਗੁਰਖੇ ਮਾਤਾ ਦਿ। ਮਾਤੁ ਗੁਰੁ ਸਮ
 ਮਾਲੇ। ਅਨਭਉ ਨੇ ਜਾਨਾ ਮੁਟੇ ਕਾ ਜਿਤੁ ਭਗਤੁ ਅਘਾਲੇ। ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਮੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਸਮਾਲੇ।
 ਇਹੁ ਭਜੇ ਜੋਗੁ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਤੁਮਹੁ ਰਜਾਲੇ। ੧੩। ਜੀਤ ਕਉ ਸਾਇ ਜੀਤਿ ਜਾਇ ਅਉ ਨ ਮਨਿ ਰਬੁ ਪਰਿਅ
 ਸਾਤੁ ਸੋ ਤੇ ਮੁਸਮਾਚੇ ਅਭਗਸਰੁ ਭਰਿਆ। ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ। ਇਹੁ ਜੀਤ ਕਰਾਹੁ
 ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਤੁਝੀ ਬਾਲਿਅਵੈ। ੧੪। ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਾਹਿ ਵਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ
 ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤੋਵੈ ਜੀਉ। ਤਾਰਲ ਤਰਲ ਪਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰੈ ਸਬਦ ਰਿਦ ਬੀਚਰੈ ਕਾ ਮੁਕੁ
 ਮੁਖੈ ਜੀਉ। ਜੀ ਅਨਸਭਨ ਦਤਾ ਅਗਮ ਗਨ ਬਿਖਤਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਯ ਕਨ ਸੇਵੈ ਜੀਉ। ਜਾ
 ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਿ ਦੁਆ ਤੇ ਮੇਲੁ ਪੈਵੈ ਜੀਉ। ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏ
 ਕਾਹਿ ਵਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤੋਵੈ ਜੀਉ। ੧੫। ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ। ਜਾ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਪਸਾ ਪੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏ ਕਹਿ ਵਲਾਈ। ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੋਕਤੁ ਅਕਥ ਕਥਨ ਹਾਤੁ ਤੁਹਿ ਬੁਝਾਈ। ਗੁਰਮੁਖੁ ਲੇਸੈ ਸਾਰੁ ਏ ਕਹੁ ਜੁਨੀ ਸਿਪਾਰ ਜਮ ਕੇ
 ਨ ਤੰਡ ਕਾਯੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈ। ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪੁ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਪਾਈ। ੧੬। ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ। ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇ
 ਉਏ ਕਮੁਖ ਗਸਨਾ ਗਸਹੁ ਜੁਗੇ ਰਿਕਾ। ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਾਚਿ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੇ ਅਪਾਰੁ
 ਸਾਭੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਪਗ। ਨਲਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਗ ਕਚ ਕੋਚਨਾ ਹਉ ਚੰਦਨਾ ਸੁਖ ਸੁਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ
 ਤ। ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪਹੀ ਨਿਵੇਰੈ ਜੀ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ। ੧੭।

ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਤਖਤ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਨਕ ਦੇ ਦੁਜਗਤ ਭਾਉ ਅਨੀ ਦੁਤਰਨਿ ਮਨੁਖ ਜਨਕੀ
ਅਉਪਗਾਸਾ। ਗੁਰਾਮੰਗਦ ਦੀ ਅਉਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥਕਥਾਗੀਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿਕੀਰੇ ਜਮ ਤਨਤਾਸਾ। ਗੁਰ
ਅਮਰਗੁਰੂ ਸਿਸਾਤਿ ਕਾਲਿ ਜੁਗਰਾਖੀ ਪਤਿਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤ ਚਰਨ ਕਵਲੁ ਜਾਸਾ। ਸਭਾਕਿਧਿ ਮਾਨਿਉ ਮ
ਨੁਤਰੀ ਭਯਉ ਪਸਿਨੁਰਾ ਜੁਜੇ ਗੁਤਖਤ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਚਾ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਾਰਿਉ ਸਰਤਿ ਅ
ਰੁਵਿਉ ਮੁਅਰੁਪਵਲੁ ਤੇਨੀ ਰਸਰ ਅਵਰਾ ਅਨਲਾ ਅਨਾਦਿ ਕੀ ਅਉ। ਸਸਿਰਿ ਖਿਨਿ ਸਿਸੁਰਾ ਦਿਨਿ ਸੈਲੁ ਤਰੁ ਅਨ
ਲਾਨੁ ਦੀ ਅਉ। ਸੁਰਿਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅਾਰਿ ਚਿਤਿ ਭਵਲ ਜਾਸਾ। ਸੋਈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ
ਪਾਇ ਚਿ ਗੁਰਾਮ ਅਪਗਾਸਾ॥ ੧॥ ੫॥ ਕਚਰੁ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸਵਲਹਿ ਸੁਲਿਚਿ॥ ਬਿਖੁ
ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਇ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਲਿ ਚਿ॥ ਲੋਹੁ ਉਤੋ ਪਉ ਲਾਨੁ ਨ ਚਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਾਦਿ ਪਾਗੈ॥ ਪਾ
ਤਲਾ ਲਾਕ ਕਰੈ ਗੀਅਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਉ ਬੀਚੈ ਗੈ॥ ਕਠੁ ਸੀਖੈ ਚਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਚਿਦੁਖ ਦਰਿ ਦੁਤਿਨ ਕੇ
ਗਇਆ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨਾ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿਨਰ ਭਾਇਆ॥ ੨॥ ੬॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਵ
ਲਿਲਾਖ ਬਹੋ ਕਿਆ ਕੇ ਜਾਇ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਵਾਹਿਗੀਅਨਾ ਅਰੁ ਪਿਆਨਾ ਅਨਨ ਪਰਿ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਵ
ਲਿਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁਸਚ ਘਰਿ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜ ਪੈਦਾ ਸੁਭਟ ਬੇਨਤਿ ਕਰੈ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਹਿਦ
ਮਹਿ ਪੈਰੈ ਸੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਥੈ ਰਹੈ॥ ੩॥ ੭॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮੁਣਨਾ ਆਵੈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁ
ਗਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਸ ਦੁਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਸ ਬਦ ਸਪੁਨ
ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਯਦਿ ਬਯਾਦਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਤਿ ਕਵਿਨ ਲਾਕਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਨ ਦੇ
ਖਿਅਉ ਨਹੀ ਅਉ ਤੇ ਅਕਥਕਥਾ ਸੀਸ ਰਮਹਿ॥ ੪॥ ੮॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਤਾਰਲ ਤਲਾਸ ਮਰ
ਥੁਕਲ ਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦਾ ਜੀ ਸੁਕੇਰੇ॥ ਫੁਨਿ ਦਖਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਇਕੁ ਸੁਰਉ ਜੋ ਪਰਤ ਪਿਆਨੁ ਬਸਤ
ਤਿਹਨੇਰੇ॥ ਪੁਰਉ ਪੁਰਖੁ ਹਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ॥ ਜਉ ਹਿਉ ਪਿਰਿ ਪਿਸਿ ਪਿਚਾਰਤ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ੫॥ ੯॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਉ ਸੁਵੈ ਨ ਕੀ ਬੰਢਤਾ ਸਿ
ਧਿਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ॥ ਪੁਰਨ ਭੋਮਨ ਹੋਰ ਬਸੇਰਾ ਸਾਥਾ ਸਨਾਇ ਜੁਦ ਹੋਇ ਸਧਾਯਉ॥ ਗੋਬਿਦ ਵਾਲੁ ਗੁਰ ਬਿ
ਦਪੁਰੀ ਸਮਾਜ ਲਨਤੀ ਗਿਬਿ ਪਾਸ ਬਨਾਯਉ॥ ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੁਰਿ ਬਰਖਨ ਕੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ॥
੬॥ ੧੦॥ ਸਮਰਥ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹੁਧਰਿ ਅਉ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਅਉ॥ ਜਿ ਸੁਦੇਖਿ ਚਰੈ ਨ ਅਘਨ ਰ
ਹਿਅਉ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਪਿਆਨ ਸੁਨਾ ਮਸੁਨੇ ਸੁਤ ਭਾਨ ਰਹਉ॥ ਭਨਿਦਾਸ ਸੁਆਸ ਜਗਤ ਗੁਰੁ ਕੀ

ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ

ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਵਾਹਿਗੀਅਨਾ ਅਰੁ ਪਿਆਨਾ ਅਨਨ ਪਰਿ

ਪਾਸੁ ਭੇਟਿ ਪਸੁ ਕਰੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹਿਸਤਿ ਕੀ ਧਉ ਸਮਝ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹੁਸਰੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਅਬ
 ਗੁਰੁ ਦਸ ਭੁਟ ਕੀ ਲਾਜਾ ਜੈ ਸੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖ ਸਫਾਰੇ ਕਰਆ ਜਾ ॥ ਫੁਨਿ ਦੋ ਪਤੀ ਲਾ
 ਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨ ਤਬ ਸਤ ਦੀਨ ਬਹੁ ਜਾ ਜਾ ਸੇ ਦਮਾ ਅਪਦ ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਨਿ ਕਾ ਪੜਤ ਪੁਰੇ ਤੇਰ
 ਕਾ ਜਾ ॥ ਸਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸਿਨ ਕਲਾ ਜੁ ਗੋਰੇ ਫਿਗੁਰੁ ਦਸ ਭੁਟ ਕੀ ਲਾਜਾ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਾ
 ਪੁਪ੍ਰੀ ਅਭਾ ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੈ ਪੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਖੀਧਿ ਅਪੈ ਸਨ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰੇ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਅਭਾ ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰ
 ਭਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਿਧਿ ਆਈ ਐ ਅੰਨ ਮਾਰ ਗਤ ਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਕਾਨੀ ਅਭਾ ॥ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਰਿਦ ਪਰਹੁ ਪੰਚ ਬੂਝ
 ਸਿਕਰੁ ਜਨ ਮੁਕੁਲ ਉਪਰੁ ਦੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀ ਅਭਾ ॥ ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖਾਏ ਤਉ ਤ ਮਥੈ ਛਵਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਪ੍ਰੀ ਅਭਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ ਅਗਮ ਗੁਰੁ ਜਾਨੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹਰਿ ਮ
 ਨਿ ਪਰਹੁ ਪਾਨੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਰੁ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਜਲਾ ਬਿਮਲਾ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰੁ
 ਸਿਖਤ ਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਗੰਗੇ ਸਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਿਰੈ ਹਰਿ ਠੰਕਾ ਰੁਨਿ ਰਭਉ ਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਗਾ ਸਿਕਰਤਾ ਵ੍ਰਿਜ
 ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤ ਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ ੨ ॥
 ੧੪ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਰਿ ਰਹੀ ਭੀਰਥੇ ਅੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਗਹਿ ਰਮਣਿ
 ਮਿਲਤਾ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲਾ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦਰਮਾ ਤਿਹਿ ਤ ਸਥਾ ਦਿ ਗੁਰੁ
 ਪਾਈ ਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਰੁ ਫੁਟ ਕੰਤ ਸਦਾ ਆਗੇ ਜਿ ਸੁਗਾਨ ਗੁਰੁ ਬਿਮਲ ਸਰਸਿ ਤ ਸਿਖਨਾਈ ਐ ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਿਰਥਾ ਲੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਰਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਗਲਤ ਰਹਿ ਤੇ ਤੀਸ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੈਨੇ ॥ ਫੁਨਿ
 ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਤਰਿ ਚਿ ਪੁਲਾਦੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨੇ ॥ ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾ
 ਦਿ ਸਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਰਹਿ ਏਕਨਾ ਮਲਾ ਗੀਤ ਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨੇ ॥ ਦਾਸੁ ਬੇਨਾ ਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਲਹੈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਨੇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਸਾਰਿ ਬੁਝ ਭਉ ਪਾਰਿ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਚ ਜੁ
 ਗਿ ਜੀਨਿ ਪ੍ਰਪਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਲਾਦ ਭਗਤ ਉਪਰੀ ਐ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਪਰਪਰੀ ਐ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀ ਅਲਖਿ ਆਨ
 ਜਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀ ਅਧਾਰੁ ॥ ਮਾਲਾ ਸਜਨ ਮੁਦੇ ਹਨਿ ਸਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ
 ਜਾਨੁ ਭੇਵਣੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਆਨੇ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾ ਗੀ ॥ ਤਿਨਿ ਲਾਭ ਲਾਭ ਪਿਯੋ ਤਿ ਜਾਗਿ ਪਾਗੀ ॥ ਲਾਭ ਲਾਭ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਕਾ ਕੀ ਆ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਭਲੇ

ਕਉਦੀਆਤਿਨਿਸ਼ਿਅਦਾਨੁਸੰਫੀਬਿਰੁਖਪਿਉਹਰਿਕਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪਉਆਪਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚ
ਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਭਿਫਲੁਲੀਯਾਬੰਦਹਿਜੋਚਰਲਾਸਗਦੀਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਤੀਯਾਪਰ
ਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬਰਹੁਸੁਆਮੀਆਦੇਗੁਪਿਯੋਖਲਾਭਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਗਮਦਾ
ਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੧॥ਜਿਹਸੀਮੁਚਬਚਨਥਾਲੀਸਾਧੁਜਨਜਪਹਿਕਠਿਕਿਚਿਤਿਚਾਓਆਨੰਦਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿਸਿਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਾਵਿਤਗਤੋਜੀਤ
ਹਿਜਮੋਕੁਪਾਤਿਤਜੋਪੁਲੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗਾਨਿਰਤੋਗੁਪੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਉਦਰੁਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰ
ਛਹਿਜਕੀਸਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੨॥ਸਿਸਾਰੁਅਗਮਸਾ
ਗੁਰੁਲਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੁਮੁਖਿਪਾਈਆਜਗਿਜਨਮਰਲਾਭਾਗਾਇਹਾਈਹੀਐਪਰਤੀਤੀਪਰਤੀਤੀਹੀਐ
ਅਈਜਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈਤਾਜੀਮਾਇਆਮੇਹੁਯੋਭੁਅਰੁਯਾਲਚਕਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕ੍ਰਿਥਾਗਈ
ਅਵਯੋਕੁਥਹੁਤਗੁਰੁਸੁਭਫੁਟਕਾਦਿਬਦਿਸਾਦਿਕਾਰਲਕਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀ
ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੩॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁਜਨਕੈਇਕਿਪੜ
ਹਿਸੁਲਹਿਗਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਏਸਨਨੁਏਸਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੁਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤ
ਕਰੀਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਈਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਭੁਪੀਧਨੁਪਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਗੀਨਾਥੁਜਲਥਲਮਾਰਿਹਰਿਅ
ਪੁਰਿਚਹੁਬਿਧਿਕਰੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੪॥ਜਿਨਹੁ
ਬਾਤੀਲਲਪੁਅਜਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਤਦ੍ਰੁਖਿਨਾਇਕਮਹਿਜਲਹਰਗਈ
ਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾਭੈਰਵਨੀਸੁਰਣੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਮਚਾਸਿਰੀਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਸਭਉ
ਪਰਿਮਨਥਚਕ੍ਰੀਮਸੇਵੀਐਸਚਾ॥੫॥ਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀਉਕਵਲਨੈਨਮਪੁਰਬੈਨਕ
ਟਿਸੈਨਸਿਗੋਸੇਕਰਤਮਾਜੋਸੇਦਾਜੀਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਜਿਜੀਉਦੇਖਿਗੁਪੁਅਤਿਅਨੁਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿ
ਕਨੀਸਥਦਣਤਰਕਾਗੇਲਪਹਿਜੀਉਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਭਥਿਕਰਹੁਕਉਨੁਮੇਦਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮੁਗਾਨੁਪੁਨੁ
ਪਰਤਹੀਐਚਾਤਿਜੀਉਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ੀਨਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀ
ਉ॥੬॥ਗਮਨਾਮਪਰਮਪਾਸੁਪਬੁਧਨਿਗੋਕਾਰਬੇਨੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਹਿਜੀਉਸੁਥਗਚਿਤਭਗਤਹਿ
ਤਭੇਖੁਪਹਿਚਿਹਰਿਨਾਖਸੁਹਰਿਚਿਨਖਬਿਦਹਿਜੀਉਸਿਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਆਪੁਕੀਚਿਛਦਮਾਪਰੰਪਰਾ
ਰਬਹਮਲਐਕਉਤਾਹਿਜੀਉਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ੀਨਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿ

ਹੁਣਹਿ ਜੀਉ॥ ੨॥॥ ਪੀਤਥਸਨਉਦਦਸਨਪਿਆਸਹਿ ਤਕੈਠਾਘਾਪੁਕਵਸੀਸਿਮੇਰਪੈਚਾਰਿਜੀਉ॥ ਬੇਵ
 ਜੀਰਥਭੈਪੀਰਪਰਮਾੰਗਅਘਾਮੰਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਲੈਉਛਾਰਿਜੀਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇਤੈ
 ਨਿਯੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਪਤੁਪੁਸਰਿਚੇਸਾਹਨਕੈਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ਿਵਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾ
 ਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀਉ॥ ੩॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬੰਦਜੀਉ॥
 ਬਲਹਿਛਲਨਸਥਲਮਲਨਭਗੁਠਲਨਕਨਕੁਅਗਨਿਹਕਲੀਕਥਜੀਤੈਕਚਰੂਦਲਗਵਿੰਦਜੀਉ॥ ਰ
 ਮਰਵਲਦੁਰਤਦਵਲਸਕਲਭਵਲਕੁਸਲਕਰਲਸਰਥਭੂਤਆਪੀਗਦਿਵਾਸਿਦੇਵਸਰਸਪੁਖਠਨਿੰਦਜੀ
 ਉ॥ ਜਗਮਕਗਮਛਕਛਹੁਅਥਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੁਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜੀਨੀਗੰਦਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁ
 ਤਜੁਬਿਕਰਮਨਗਸਿੰਦਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬੰਦਜੀਉ॥ ੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀ
 ਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ਬੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਦਜਾਨੁਮੰਦਾਇਹੈਨਿਸਿਥਾਸੁਰੇਹੈਕਲਿਆਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗ
 ਤਿਜੀਉ॥ ਕਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਮੇਹੁਜਲਜਲਸਿਉਛਾਰੁਧੋਹੁਏਮੈਕਠਪੁਕਵਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਜੀਉ॥ ਦੇਹਗੇ
 ਹੁਕਿਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਸੇਉਦਿਵਤਾਕਰੁਮਾਤਿਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏ
 ਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਰਮੁਗਸਿੰਦਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ੫॥੧੦॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਰੁਗੁਵਾਹ
 ਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਸਦਕਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਪੁਰੁਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਦਕਾ॥ ਕਹਮਾਥਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅ
 ਗਨਚਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਈਆਮਨਮਦਕਾ॥ ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੇਨਉਪਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਰਹੁਕਉਤਦ
 ਕਾ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਰੁਗੁਵਾਹਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਸਦਕਾ॥ ੧॥੧੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਥਡਾਤਮਾਸਾ॥ ਅਪੇ
 ਹੋਸੈਆਪਿਗਿਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦਸੁਰੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਆਪੇਜਲਾਆਪੇਥਲੁਥੀਮਨੁਆਪੇਕੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਬਾਸਾ॥
 ਆਪੇਨਹੁਆਪੇਭੁਨਿਨਗੀਆਪੇਸਰਿਆਪਹਿਪਾਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿਚਾਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਥਡਾਤਮਾ
 ਸਾ॥ ੨॥੧੨॥ ਕੀਆਖੇਲੁਥਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਹਿਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਰਚਨਾ॥ ਤੁਜਾਭਿਥਾਭਿਗਗਨਿਪ
 ਯਾਭਿਪੁਰਿਗਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਰੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ ਮਨਹਿਕਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜ
 ਨਜਚਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਈਐਪਰਮਾਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇਰੀਮਨੁਖਚਨਾ॥ ਕੀਆਖੇਲੁਥਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹੁ
 ਰੁਤੇਗਸਭੁਰਚਨਾ॥ ੩॥੧੩॥ ੧੦੨॥ ਅਗਨੁਅਨੰਤਮਨਦਿਆਦਿਜਿਨੁਕੋਈਨਜਾਏ॥ ਸਿਵਾਬਿਗੰਚਿ
 ਧੰਗਿਧਿਆਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਖੇਦਵਖਾਏ॥ ਨਿਰੰਕਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਸਰਕੋਈ॥ ਭੰਜਨਗੁਰੁਲਾਸਮਰਭੁ
 ਤਰਨਤਾਰਨਪੁਰੁਸੇਈ॥ ਨਨਾਪ੍ਰਕਾਸਜਿਨਿਜਗੁਕੀਚਿਜਨੁਮਰੁਗਰਜਨਾਰਸੈ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ

ਗੁਰਗਮਦਸਾਚਿਤਰਥੈ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰੁ ਗਹਿ ਕਰੀ॥ ਪ੍ਰਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮੁਰਨ ਕਉ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਜਾਣ
ਹਰਿ ਤਿਸਦਾ ਅਪੁਪ੍ਰਿਤ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਦੁ ਸੁਅਉਰ ਕਛੂ ਨਾ ਬਿਚਾਰ
ਨ ਕਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧੋਰਿ ਬੁਧ ਚੋ ਕਠਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ॥ ੨॥ ਸਿਤਤ ਬਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਤੁ
ਰੋਗ ਰੋਜ ਸੁਗਵਤ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਸਤਿ ਚਿਪਰਨੀ ਪਰ ਅਪਿਰਹੇ ਲਿਵ ਪਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ॥ ਮਥੁਰਾ ਭਨਿਭਾਗੁ ਭੁਏ
ਉਨਕੇ ਮਨ ਇੰਛ ਤ ਹੀ ਫਲਾ ਪਾਵਤ ਹੈ॥ ਭਵਿਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਤਿਨ ਵਾਸੁ ਕਰਾ ਜੁ ਚਰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ॥ ੩॥
ਸਿੰਗਲ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਪੁ ਰਨ ਸਥ ਦਤ ਰੋਗ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾ ਦਿਨ ਆਗਰਾ॥ ਗਹਿਰ ਗਤੀ ਰਾਮ ਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡੁ ਭੁਰ
ਸਦਾ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਰਤ ਨਾਗਰਾ॥ ਸਿਤ ਮਥਾ ਕਰਹਿ ਕੋ ਭੁਰ ਲਾ ਤੇ ਨ ਜਾਮ ਵਾਸ ਮਿਟਿ ਚਿਦੁਖ ਕਾਗਰਾ॥ ਕਲਾ ਜੁ
ਗਦੁ ਰਤ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਥੋਕ ਉਦਰ ਸਨ ਬੁਰੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ॥ ੪॥ ਜਾਕ ਉਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਰੈ ਫਿਰਤ ਸਕਲਾ ਜੁਗ
ਕਬਹੁ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ॥ ਬੇਦ ਬਾਦੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੀਚੇ ਜ ਸੁਗਵੈ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਮੁਰਿ ਗਹਿਰ
ਤ ਜਾਤ ਕਥਿ ਲਾਸ ਕਉ॥ ਜਾਕ ਉਜੇ ਗੀਜਤੀ ਸਿਪਸਾਧਿਕਾ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਾਨੂਟ ਭੋਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ
ਕਉ॥ ਸੁਚਿਨਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਈ ਜੀਆ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰਗਮਦਾ ਸਕਉ॥ ਪਾਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ
ਪਿਆਨ ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਚੇ ਜ ਪੁਜਾ ਤਿਉ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ ਦੇਖਤ ਦਰ ਸੁ ਭਟਕਿ ਭੁਭੁਭ ਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ
ਸਤ ਜਾ ਬਿਗਾਸੇ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲਾਭਿ ਤਾ ਅਧਿਸਮੁਹਾ ਜਿਉ ਭੁਜਮ ਸੁਖਾਸੇ॥ ਬਿਦੁ ਮਾਨ ਗੁਰਿ ਅਪਿਥ
ਪੁਰਿ ਬਿਰੁਸਾ ਚਉ ਤਖ ਭੁਗੁਰੁ ਮਦਾਸੇ॥ ੬॥ ਭਾਰੁ ਚਿਸਿ ਸਾਭਾ ਯਾਮਦ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀ ਚਿਸ ਮਗੁਰੁ
ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿ ਵੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੀਪਤਿ ਗਿਪਿ ਅਗੁਸਿ ਪੈਨੇ ਛੇ ਗਇ ਸਭਾ॥ ਦਾਨਿ ਬਰੇ ਅਤਿ ਵੰਤ ਮਹਾ ਬਾਲਿ ਸੇਵਕਿ
ਦਾਸਿ ਕਹਿ ਚਿਉ ਤੁਤ ਬੁਝਾ ਤਹਿ ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਕਾ ਹੂਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀ ਸਿਧ ਰਿਚਿ ਗੁਰਿ ਹੁਝਾ॥ ੭॥ ੮॥ ਤੀਨਿ ਭ
ਵਨ ਭਗਪੁਰਿ ਗਹਿ ਚਿਸੇਈ ਅਪਨ ਸਗੁ ਕੀ ਅਉਨ ਜਗਤ ਕੋਈ॥ ਆਪੁ ਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਧਉ॥ ਸੁਰਨ ਕਮ
ਸੁਰਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਧਉ॥ ਪਾਧ ਉਨਹੀ ਅੰਤੁ ਰੇ ਅਸੁਰ ਨ ਰਗ ਫਾਗੀ ਪ੍ਰਬਖੇ ਜੀਤ ਫਿਰੇ॥ ਆਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲਾ ਅਜੇ
ਨੀ ਸਿਭ ਉਪਰੇ ਖੇਤੁ ਅਪਾਗ ਪੇਗੇ॥ ਕਰਲ ਕਰਲ ਸਮਰ ਬੁਸਦੋ ਸੇਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧਾਈ॥ ਮਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ
ਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਾਪਦ ਪਾਧਉ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਵਿਕਮਨਿ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਪਨੁ ਗੋਬੀ ਦਿਦੀ॥ ਮਉ॥ ਅੰਗ ਦਿਅਨੰਤ ਮੁਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਗੀ ਅਗਮ ਗਨਿ ਗਸਿਰ ਸੁਉਹੀ॥ ਮਉ॥ ਗੁਰਿ ਅ
ਮਰਦਾ ਸਿਕਰ ਤਾ ਕੁਰੀ ਅਉਵਾ ਸਿਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕਰਿ ਪਾਧਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ
ਪਰਾਪਦ ਪਾਧਉ॥ ੨॥ ਗਰਦੁ ਪ੍ਰਪੁਰਾ ਦੁਸੁਦਾਮਾ ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁਗਾ ਲੀ॥ ਅੰਬਰੀ ਕੁਜੈ ਦੇਵ

ਤਿਓ ਚਰਨਾ ਮਾ ਅਰੁ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਮਉ ਕਾਨਿ ਭਿਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤ ਪਰਿਛਾਇ ਮਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਮਉ ॥ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੈ ਤਤੁ ਭੈ ਨਰਕ ਮੁਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪਿ
 ਅਉ ਚੂਤਿ ਲੀਯਾ ਚਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੈ ਤਤੁ ਭੈ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦਰਿ ਦੂਰਿ ਮਿਟਿ ਮਉ ਚੂਖਿ ਲੀਯਾ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅਦਰਸਪ
 ਰਸ ਪਾਗਸ ਸਰਬ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾਇ ਮਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਮਉ ॥
 ੪ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੈ ਤਨ ਯਸ ਕੇ ਤਿ ਮਗਿ ਮਟ ਹਿਖਿ ਭ੍ਰਾਜੇ ਹਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਭੈ ਨ ਦਿਨਾ ਜਿਹ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਜੀਅ ਕੀ ਅਤਿ ਮਿਟਵੈ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਬ੍ਰਿਗਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਵੈ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰਮਦਾ
 ਸੁਗੁਰੁ ਬਲ ਭਾਇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕਰਹਾ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰ
 ਹੁਨਰਹਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ॥ ਚੇ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਢੋਰੈ ਚਿਪਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਉਹ
 ਰੁਗਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਅਰ ਉਦਖ ਦਮਿਦੁ ਅੰਧਾਰੋ ਕੇ ਨਸੁ ॥ ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸਿਤ ਚਰਨ ਮੁਖਿ ਯਾਗਹਿ ਤਿਨ
 ਕਾ ਮਕ੍ਤਿ ਪਾਸੇ ਕੋ ਨਹੀ ਤਾਸੁ ॥ ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੀਗਿ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰਾ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥
 ੬ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਉਨਿ ਸਿਖ ਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਪਨ ਭਾਇ ਭ
 ਉਮਾਨਿ ਤੁਮ ਮਲੀਅਤ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਥਾਸੁ ॥ ਪੂਰ੍ਣਾ ਦ ਕਬੀਰ ਤੇ ਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ॥ ਤਉ ਪਾਤਕੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
 ਜਿਹ ਪਿਖਤਾ ਅਤਿ ਹੋਇ ਠਹੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸਿਤ ਸਹਾ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨਉ ਕੀ
 ਨੀ ਭਗਤਿ ਮੇਲਿ ਵਾਣੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੀਗਿ ਭਯਉ ਸਾਇਹੁ ॥ ਤਿਨਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀ ਵਰਖਾਈ ॥
 ਗੁਰਾ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ॥ ਹੋਇ ਕੀਰਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਸਿਸਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਲਾ ਕਉ ਅਥ
 ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥ ੮ ॥ ਹਮ ਅਵਤਾਰੁ ਲਿਭੇ ਏਭ ਗੁਨ ਨਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁਖ
 ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਗਮੈ ਭੂਯੋ ਸੁਤ ਦਾਗ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗਾਈ ॥ ਏਭਉ ਤਮ ਪ੍ਰਸੂਨਿ ਚੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿ
 ਲੈ ਤਜਮ ਤਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਵ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸਰਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ੫੮ ॥
 ਮੇਹੁ ਮਾਇਆ ਬਿਵਸਿ ਕੀ ਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇ ਸਪਛਾ ਤੇਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਚੀ ਤੇਉ ॥ ਭੁਖੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਣਾ ਤੇਉ ॥ ਜਨ
 ਮੁਕਾਯੁ ਕਰ ਜੋ ਤਿਹ ਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁਮਨੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੀਧੀ ਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੀ ॥ ਸਿਰਿਆ ਤਪੁ ਤਸਦਉ
 ਰਖ ਤੇ ਜੋ ਗਭੇ ਗਸਿ ਜੁਤ ਬਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਦੁ ਸਲਭਾ ਲਿਵੈ ਅਵਲੁ ਗਾਜੇ ਅਭਗੁ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ
 ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀਆ ਪਿਆਪੇ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਾ ਸਿਖ ਸੇਵੈ ਤ ਪੁਰਹੁ ਪੁਰਾ ॥ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
 ਅਨਾਦਿ ਕਲਾਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਅਹਾ ਮਗਮਗਿ ਗਮਉ ਸਰਲਾ ਜਗ ਜੀਮਿਹਿ ਮੋਹ ਅਹਾ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸਿ ਬਿਰੁ

ਬੁਧਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਲਾ ਤਰਲਾ ਅਪਮੰਤ ਕਬਦੈ ਨ ਸਲ ਕਵਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ੨॥੬੦॥

੫੯੩

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਯੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਜੇ ਸੁਸਿਮਰਤ ਦੁਗਾਚਿ ਮਲੁ ਨਾਸਿ ॥
ਸਾਤਿ ਗੁਰਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਲਾਸਹ ਜੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਖ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮ ਤ ਗੁਰਮਚਿ ਬਹੁ ਪਛਾਇਚਿ ॥ ਕਲ੍ਹ ਜੋ ਰੋਕ ਰਸੁ ਜਸੁ ਵਖਾਇਚਿ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਜੈ ਤਵ ਰਹਿ ਜਨਕ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਰਕਾਸਿ ਚਿਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰ
ਗ ਦਾ ਅਰਥਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਮਾਯਉ ॥ ੧॥ ਬਡ
ਭਗੀ ਉਨਾਨਿ ਅਉਰਿ ਦਿਸ ਬਦ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਲ ਕਸਿ ਤੋਖਿ ਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
ਚ ਭਪਾਰ ਬਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥ ੨॥ ਜਨਕ
ਰਜੂ ਬਰਤਾਇ ਮਾਸ ਤ ਜੁਗੁ ਆਲੀਲਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਨਿ ਮਾ ਅਪਤੀ ਜੁਪਤੀਲਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਚ
ਨੀਵਸਾ ਜਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੀਰੀ ਲੀਲਾ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਅਪਰੋਪ ਰੁਚੀਲਾ ॥ ੩॥ ਖੇਲੁ ਗੁਰੁ ਉ
ਕੀ ਅਉਰਿ ਰਾਇ ਸੋ ਤੋਖਿ ਸਮਾ ਚਰਿਚਿ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਸਮਾ ਲਉ ॥ ਅਜੇ ਨੀਸ ਭਵਿ ਅਉ ਸੁਜਾਤੁ ਕ
ਲ੍ਹ ਕਵੀ ਅਟਿ ਬਖਾਟੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗ ਦਵ ਕਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਾ ਦੇ ਅਮਰ ਨਿਧਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਮਦਾਸਿ ਅ
ਰਜੂ ਨਹੁ ਵਰੁ ਉਪਾਸੁ ਪਰਸੁ ਪਮਾਣਾ ॥ ੪॥ ਸਦਾ ਜੀਵਨੁ ਮਰਜੂ ਅਮੋਲੁ ਅਜੇ ਨੀਸ ਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰਦੁਖ
ਨਿਵਾਹੁ ਅਪਰ ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਰ ਗਹਲੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਤਿ ਦਹਲਾ ਸੀ ਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਅਸਿਭਉ ਉਦਿਵਿ ਅਉ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨਾ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕਾਨਾਦਿ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਸਚਿ ਗੁਰਸਬਾਦਿ ਸਮਾਇ ਅਉ ॥ ਪਰੁਪੈਰੁ ਗੁਰਮਦਾਸ
ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਗੁ ॥ ਗਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਉ ॥ ੫॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਾਤ ॥
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾਯਉ ਬਡ ਭਗੀ ॥ ਓਵਾਹੀ ਮੇਦਨਿ ਭੁਰਸਹ ਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰਪੀਰ ਨਿਵਾਰੁ ਕਲ੍ਹ ਸਹ ਰੁਤੇ ਰਿ
ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉ ਸੋਈ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤੁਪਗਾਯੁ ॥ ਅਰਜੂ ਨਹੁ ਰਿਭਗਤਾ ॥ ੬॥ ਪ੍ਰੰਮਪੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀ
ਰੁਪਰਦਖਾ ਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ਸਬਦ ਸਹ ਰਿਸਮ ਉਦਾਹ ਅਨੇਵ ਨਿਵਰਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾ
ਉਨਹੁ ਟੈ ॥ ਸਾਤਿ ਵੰਤੁ ਰਿਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਵਨਿਧਿ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਾਜਿ ਚੈਦੋ ਆਤਾਇ ਅ

ਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਲ੍ਹ ਚੈ ਤੈਰ ਜੋਗਰਸੁ ਜਾਇ ਅਉ। ੧। ਭੈਰਿ ਰਤ ਉ ਮਾਟਿ। ਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ
 ਖਾਸਉ। ਅਗਸੁ ਅਗੇ ਚਰਗਾ ਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ। ਗੁਰਪਰਚੈ ਪਰਵਾ ਲਾਰਾ ਜਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮ
 ਯਉ। ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਗੁਰੁ ਪੀਨਿ ਅਭਰਸੁ ਰਸੁ ਭਰ ਭਰਾਯਉ। ਗੁਰਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਗੁ ਜਗਿ ਚਿ ਸਿਰਿ ਸੋਚੇ ਖਸਮਾਯ
 ਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਲ੍ਹ ਚੈ ਤੈਰ ਜੋਗਰਸੁ ਜਾਇ ਅਉ। ੨। ਅਮਿ ਉਗਤਾ ਬਦਨਿ ਬਰਦਾਤਿ ਅਲਖ
 ਅਪਰਗੁਰਸੁ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈਨਿ ਵਾਰਉ। ਪੰਚਾਹੁ ਨਿਦਾਇ ਅਉ ਸੁਨ ਸਰਜਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰਉ। ਹਰਿਨਾ
 ਮਿਲਾਗੇ ਜਗੁ ਉਪਰਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਖਸਾਇ ਅਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਲ੍ਹ ਚੈ ਤੈਰ ਜਨਕ ਕਲ੍ਹ ਸੁਦੀਪਾ
 ਯਉ ਅਉ। ੩। ਜੋਰੇ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਬ ਉਚਾਏ ਨਹੀ। ਨੇਜਾਨਾ ਮਨੀ ਸਾਲਾ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਗਿ ਅਉ। ੪। ਰਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾ ਮੁਹੀ ਕਾਥੋ ਰਿਬਾ। ਤੁਅਸਤਿ ਗੁਰਸੇਰੇ ਤੁਨੀ ਮਿਲਾਗੀ
 ਜਗੁ ਉਪਰਉ। ੫। ਜਗਤ ਉਪਾਰੁ ਨਾ ਮੁਸਤਿ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇ ਅਉ। ਅਥਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤ
 ਰਿਪੁ ਗੋਪਤੀ। ੬। ੧੨। ਜੋਤਿ ਭੁਪਿਰਿ ਅਪਿ ਗੁਰੁ ਨੇਸਕ ਕਹਾਯਉ। ਤਾਤੇ ਅੰਗ ਦਭਯਉ ਤਤਾ ਸਿਉ
 ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ। ਅੰਗਾਦੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਕੀ ਅਉ। ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰ ਤਛਤੁ ਗੁਰਾ
 ਮਹਿ ਦੀ ਅਉ। ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਲਾ ਮੁਗਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮਰ
 ਜੂਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਲਾ। ੭। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸੇਤੋ ਪੁਸਰਿ ਚਿ ਉਗਿ। ਆਦਿ ਪੁਰੀਖ ਪਰਤੀਖਾ ਯਿਖਉ ਅਛ ਗੁਰ
 ਸਤ ਕਿਪੁਰਿ। ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇ ਜੁ ਭੁਮੰ ਗਏ ਛਾਯਉ। ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਕਹਾਯਉ।
 ਭਨਿ ਮਥੁਗਾ ਮੁਗਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਾ ਮੁਰਹੁ। ਕਲ੍ਹ ਜੁਗੀ ਜਹਾ ਜੁ ਮਰਜੂਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸਿ
 ਮਿਲਗਾ ਬਿਤਰਹੁ। ੮। ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਹੁ ਜਗਤ ਪਰਜਾਨੀ ਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋਹਿ ਤਨਾ ਮਾਸਿ
 ਉ। ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਗੇ ਸੁਰ ਕੈ ਗੰਗਿ ਗੰਗਿ ਚਿ ਬਸਨ ਤੇ ਬਾਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ। ਅਪਰ ਪਰਿ ਪਰ ਪੁਰ
 ਖਾਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ। ਅਥੁਰਾ ਕੇ ਪ੍ਰਹੁ ਸੁਖ ਮਯ ਅਰਜੂਨ ਗੁਰੁ ਭਗ
 ਤਿ ਕੈਰੋਤਿ ਪਾਇ ਗਹਿ ਚਿ ਮਿਲਿਗਾ ਸਿਉ। ੯। ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸ੍ਰਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਾਯਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ।
 ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਗੰਗ ਬਿਚਾਰਿ ਗਹਿ ਚਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡੈ ਏਕ ਘਰੀ। ਮਥੁਗਾ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੁਧੈ ਸੀ
 ਗਤਿ ਸ੍ਰਿਨਿ ਨਿਰਾਯੁ ਕਰੀ। ਗਮਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਭਨਕ ਉਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੂਨ ਮਾਹਿਸਰੀ। ੧੦। ਜਗਮ
 ਉਰੁ ਨਯਾਹਿ ਮਹਾਤਮੈ ਅਵਤਾਰ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿਕੀ ਅਉ। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਗਾ
 ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ। ਇਹ ਪਾਧ ਤੇ ਮਤ ਚੁਕਹਿਰੇ ਮਨ ਭੇਦਾ ਬਿਭੇਤ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉ। ਪਰਤ ਛੇ

ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ॥ ੫॥ ਜਬਲਾ ਉਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾ ਰਉ ਦੇ ਤਬਲਾ ਉ
 ਕੁਮ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਬਹੁ ਯਯਉ॥ ਕਾਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਰੂ ਬੇਕ ਬਹੁ ਮਿਦਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾ ਯਉ॥ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾ
 ਰੁਇ ਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗਤਾ ਰਨ ਕਉ ਮਵਤਾ ਰੁਖਨ ਯਉ॥ ਜਪਉ ਜੀਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਵਗੁ ਰੁਟਿ ਰਿਸਿ ਕਟ ਜੋ ਨਿਗਰ
 ਰੁਨ ਆਯਉ॥ ੬॥ ਕਾਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੁਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ॥ ਬਸਹਿ ਸੀਤਾ ਜੀ ਸੁਰਿ ਦੇ ਵਖ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਿ
 ਵਾਰਨੁ॥ ਨਿਗਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰਤਾ ਸੁਬਿਨੁ ਮਵਰੁਨ ਕੋਈ॥ ਮਨ ਬਚਾ ਜੇਨਿ ਜਾਣੀ ਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੇ
 ਈ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਥੈ ਰੂਪੀ ਗਹਿ ਚਿਭਗਿ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਟਨਹੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤ
 ਖਰਗਿ॥ ੭॥ ੧੮॥ ਅਜੈ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਅਟਲਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭਨਾ ਵੈ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬਾਚੀ ਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਮੁਖਿ ਗਵੈ॥ ਅਜੈ ਚਵਤ ਸਿਰਿ ਛਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛੁੜਾ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀ
 ਅਉ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਕ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਮਦਾ ਸੁਹਰਿ ਪਹਿਗਯਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸਚਰਉ ਸੁਕਵ
 ਲੁ ਕਰੈ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ॥ ੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰ ਭਯਉ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁ
 ਰੁਤਰ ਬੈਠਾ ਯਉ॥ ਹਰ ਸੁਰੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਚੋਰਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜਪਹਿ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਭੇਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਤ
 ਰਿਕੀ ਪਹਿ॥ ਕਾਟੇ ਸੁਪਾਪਾ ਤਿਨ ਨਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਮਦਾ ਸੁ ਜਿਨ ਪਾਯਉ॥ ਛੁੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ
 ਦੇ ਅਯਉ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਤੇ ਵਧੀਕ॥ ਮਹਲਾ ੧ ਉਤ ਗੰਗੈ ਚਿਹਰ ਗਹਿ ਗੰਗੀ ਭੀਰੀ॥ ਸਸੁਰਿ ਸੁਹੀ ਆਕਿ ਵਕਰੀ ਨਿ
 ਵਲੁ ਨ ਜਾਇ ਬਲੀ॥ ਗਦਾ ਜਿਯਾਗਾ ਗਿਰਵ ਵੀ ਸਖੀ ਏਧਉ ਯਹ ਗੀ॥ ਸੋਭੀ ਛਹਦੇ ਰਿਠੈ ਮੁੰਧ ਨਗਰ ਬੁਧ ਦੀ॥
 ੧॥ ਸੁਹਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰ ਲਾਖੀ ਏ ਗੁਰੁ ਵੈਲਾ ਅਪਗਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਇ ਕੈ ਤੰਕੀ ਚੈ ਵਾਪਗਾ॥ ਦੇਗਿ ਦੇਚੈ ਦੁਰਜਾ
 ਮਿ ੨॥ ਭੁਜੈ ਕਰੁ॥ ਜਿ ਤੁਹੀ ਸ ਜਟਾ ਮਿਲਾ ਨਿਲੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਗਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸ ਜਟਾ ਮੈ ਸਾਹ ਸਲਾਸਾਗਾ॥
 ਤਿਸ ਸਤਿ ਨੇਹੁ ਨਕੀ ਚਈ ਜੀ ਦਿਸੈ ਚਲ ਲਹਗਾ॥ ਨਨਕਾ ਜੀਨੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਆਤਿ ਨਾਇਕੁ ਰੁਕਾ ਯਉ॥ ੨॥
 ਜੇ ਤੁਤਾ ਰੂਪਾ ਲਿਤ ਰੂਪੁ ਛੁਰਿ ਵੈਨ ਕਲਾ॥ ਤਹੁ ਖਰੇ ਸੁਜਾ ਲਵੈ ਵਏ ਨੀਕ ਪਰੀ॥ ੩॥ ਝੜ ਝਖੜ ਚਿਹਰਾ ਲਾ
 ਗਿ ਵਹਿ ਯਥੇ ਸਗੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਕੇ ਜੇ ਰੂਥ ਲਿਨਾ ਰਿਭਉ॥ ੪॥ ਨਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸੀਰੋਈ ਸਾਲਕ
 ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿ ਚਿਕੋਈ॥ ਰਾਈ ਬੀਰੋ ਤੁਚੁ ਕਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਗਲੇ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਰੋਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਚਿਹਰੇ

ਕਰੇਨੀ। ਗਯਾਪਿਟਨਿਸਿਉਖੇਨੀ। ਨਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ। ਨਨਕਾਤਿਨਬਾਇਹਾਰੈਜਾਇ॥੬॥ ਰੇਮਨਗੀਕਿ
 ਨਡੇਈਐਸੀਪੈਮਾਰਗਧਾਉ॥ ਪਾਛੈਬਾਪੁਤਰਾਵਲੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ ਸਹੈਸੈਜੀਅਰਪਰਿਗਹਿਚਿਮਾਕ
 ਉਅਵਰੁਨਦੰਬੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਖੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ ਬਾਪੁਮਰੈਮਨੁਮਾਗੈਐਜਿਸੁਸਾਤਿਬੁ
 ਰਦੀਖਿਅਹੋਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਏਹਰਿਮਿਐਬਹੁਕਿਨਮਰਲਾਹੋਇ॥ ਕੀਚਕੁਰਬੁਨਬੁਰਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹ
 ਨਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਤਸਚੀਪਾਣੀ॥੮॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਯੋਕਿਲਹੁਵਿਲਹੁਗਨਿਪਿਜਲੁਨ
 ਨਿ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਨਨਕ
 ਨਿਗਮਲੁਅਸਰਪਦੁਗੁਰਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ ਕਲਰਕੇਗਛਪਕੀਕਉਆਮਾਇਮਾਇਨਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅ
 ਵਗੁਟੀਚਿਜੁਭਗੀਗੀਪੀਆਇ॥ ਸਰਵਰਿਹੰਸੁਨਜਾਨੀਆਕਾਗਕੁਪਖੀਸੀਗੀ॥ ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪੀਤਿਹੈਬੁ
 ਝੁਹਗਿਅਨੀਗੀਗੀ॥ ਸਿਤਸਭਾਜੈਕਾਕੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਿਗਮਲੁਨਾਵਲਨਨਕਾਗੁਰਤੀਰਬੁਦਗੀਆ
 ਉ॥੧੦॥ ਜਨਮੇਕਫਲੁਕਿਆਗਟੀਜਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ ਵੇਖਲੁਸੁ
 ਨਲਾਝੂਠੈਮੁਖਿਝੂਠਾਮਾਯਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਹੈਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ ਰੈਨਿਵਿਗਯੇਨਾਹੀਘਲੇ
 ਫੇਲਫਕੜਸੇਸਗੁ॥੧੨॥ ਨਨਕਲਗੀਤੁਮਿਰੈਜੀਵਲਨਾਹੀਤਾਨਾ॥ ਚੇਟੈਸੇਤੀਜੇਮੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਪਰਵਾਨਾ॥ ਪਿਗਮਪੈਕਾਮੁਨਕਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਨੀ॥੧੩॥ ਭਾਂਡਯੋਵੈਕਉਲ
 ਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ ਪਾਤੁਪੀਜਿਗਲਾਇਕੁੜਾਪਾਜਿਆ॥ ਚਾਂਡਾਮਾਲਗੁਰਸਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਜਾ
 ਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ ਸੋਬਰਮਲਾਜੋਬਿੰਦੈਬਰਮੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਵੈਕਰਮੁ॥ ਸੀਲਸਿਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥
 ਬੀਪਰਤੋਜੈਹੈਮੁਕਤਾ॥ ਸੇਈਕਰਮਲਾਪੁਜਲਜੁਗਤਾ॥੧੫॥ ਖੜੀਸੋਜੁਕਰਮਕਾਸੁਗਾ॥ ਪੁੰਨਦਲਕਾਕਰੈਸਗੀਤਾ॥
 ਖੇਤੁਪਛਾਏਬੀਜੈਦਨੁ॥ ਸੇਖੜੀਦਰਗਪਰਵਾਨਾ॥ ਲਖੁਯੋਭਜੇਕੁਰੁਕਮਾਵੈ॥ ਅਪਲਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੬॥
 ੬॥ ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੁਗਜੈਉਬਾਯਲਹਰੁਨਥਾਨੀ॥ ਸਿਰਿਪੈਗੀਕਿਆਠੇੜੀਆਅੰਦਰਿਪੀਗੀਸਮਾਇ॥੧੭॥
 ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟਨਕੋਇ॥ ਨਨਕਤੇਸੋਹਗਲੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਤਹੋਇ॥੧੮॥ ਜਉਤ
 ਉਪੇਮਖੇਲਲਕਾਚਉ॥ ਸਿਰੁਪਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ ਏਤੁਮਾਗਰਿਪੈਰੁਪਰੀਜੈ॥ ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਨਿਨ
 ਕੀਜੈ॥੧੯॥ ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੇਸਤੀਕੁੜੈਕੁੜੀਪਾਇ॥ ਮਰਲਾਨਜਾਪੈਮੁਖਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੦॥ ਗਿ
 ਮਨਹੀਲੀਅਗੀਅਨਪੂਜਾ॥ ਅੰਧਰਤਾਵਰਾਉਦੂਜਾ॥੨੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਰਮਾਬਿਨੁਪਿਆਨੁ॥ ਸਚ
 ਬਿਨੁਸਖੀਮੁਯੋਨਥਾਕੀ॥੨੨॥ ਮਾਣੁਘਲੈਉਗੀਚਲੈ॥ ਸਾਦਨਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੩॥ ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲ

ਵੇਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਗਾਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਭੁਅਪਗੁਸੀਤਲੈਗਇਆਦਤਜਿਰੇਯਛ
 ਮੁਲਾਮੁਚਿਸਗਾਪਾਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਦਾਹੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਥਾਪਾ॥੨੦॥ਮਨਮਹਿਭੂਰੇਗਮਚੈਦਸੀਤਾਯਛਮ
 ਦਾਜੇਗੁਹਲਵੈਤਰੁਮਾਧਿਆਮਾਇਆਕਰਿਸੇਜੇਗੁਭੂਯਾਦੇਤੁਨਸਮਣਈਤਿਨਿਪੁਭਿਕੀਏਕਾਮ॥ਨਾਨ
 ਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੇਕਿਰਤਨੀਮਦਈਗਾ॥੨੫॥ਯਹੋਰੇਸਹੁਜਹੁਕਹੁਸਵਾਪਹਗੁ॥੨੬॥ਮ:੩ ਯਾਹੋਰੇਸਹੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹੁਸਿਫਤੀਦਾਘਗੁ॥੨੭॥ਮ:੧ ਉਦੇਸਾਹੈਕਿਅਗੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਅਵੈਅੰਨੀਉਦੇਸੀਅਪਰੇਤੀਵੁ
 ਠੀਕੁਕੀਈਗੰਨੀਪੀਸੀ॥ਸਤੀਗੰਨੀਘਗੇਸਿਆਪਰੇਵਨਿਭੂਕੀਕੀਜੇਯੇਵੈਸੇਦੇਵੈਨਹੀਖਟੇਦਮਸਹੀ॥੨੮॥ਪਥ
 ਰਤੁਹਗੀਅਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨੀਕੈਦੇਖੈਵੈਸਾਕੈਚਿਕਾਈਹਈਆਦੇਹੁਗੀਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭਗੁ॥ਜਾਦਾ
 ਪਾਦੀਨਾਯਹਾਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਿਠੈਤਨੁਪਰਛੁਕੈਚਕੈਚਵਗਾਇਵੰਨੁ॥੨੯॥ਗਜਿਨਕੋਈਜੀਵਿਆਪ
 ਹੁਚਿਨਤਾਯਿਆਕੋਈਗੀਅਸੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਯੀਪਤੀਤੋਈਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਕਿਸੇਨਾਅਖੀਮੈਵਿਲੁਪੁਛਿਆਹੀਏਜਾਈ॥੩੦॥ਦੇਸੁਨਦੇਅਹੁਗਈਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਥੁਛਹੈ॥ਗਲਾ
 ਕਰੇਘਲੇਗੀਆਤਾਮੈਪਵਲਾਖਾਤੀਦੇਵੈ॥੩੧॥ਪੁਰੇਕਾਰੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
 ਖੀਮੈਸਾਜਾਦੈਪੁਰੇਮਹਿਸਮਾਹੀ॥੩੨॥ਬਹਮਲਾਕੈਲੀਘਾਤੁਕੈਵਕਾਅਲਾਚਾਰੀਕਾਧਨੁ॥ਫਿਟਭੁਫਿਟਕਾਕੋਰੁ
 ਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਮਾਗੁਪਾਰਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮੁ॥ਸਾਭਿਭੁਧੀਜਾਣੀਅਹਿਇਕੁਠੈਤਤੁ
 ਗੀਅਗੁ॥੩੩॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹੁਸਿਫਤੀਦਾਘਗੁ॥੨੭॥ਮ:੧ ਉਦੇਸਾਹੈਕਿਅਗੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਅਵੈਅੰਨੀਉਦੇਸੀਅਪਰੇਤੀਵੁ
 ਠੀਕੁਕੀਈਗੰਨੀਪੀਸੀ॥ਸਤੀਗੰਨੀਘਗੇਸਿਆਪਰੇਵਨਿਭੂਕੀਕੀਜੇਯੇਵੈਸੇਦੇਵੈਨਹੀਖਟੇਦਮਸਹੀ॥੨੮॥ਪਥ
 ਰਤੁਹਗੀਅਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨੀਕੈਦੇਖੈਵੈਸਾਕੈਚਿਕਾਈਹਈਆਦੇਹੁਗੀਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭਗੁ॥ਜਾਦਾ
 ਪਾਦੀਨਾਯਹਾਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਿਠੈਤਨੁਪਰਛੁਕੈਚਕੈਚਵਗਾਇਵੰਨੁ॥੨੯॥ਗਜਿਨਕੋਈਜੀਵਿਆਪ
 ਹੁਚਿਨਤਾਯਿਆਕੋਈਗੀਅਸੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਯੀਪਤੀਤੋਈਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਕਿਸੇਨਾਅਖੀਮੈਵਿਲੁਪੁਛਿਆਹੀਏਜਾਈ॥੩੦॥ਦੇਸੁਨਦੇਅਹੁਗਈਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਥੁਛਹੈ॥ਗਲਾ
 ਕਰੇਘਲੇਗੀਆਤਾਮੈਪਵਲਾਖਾਤੀਦੇਵੈ॥੩੧॥ਪੁਰੇਕਾਰੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
 ਖੀਮੈਸਾਜਾਦੈਪੁਰੇਮਹਿਸਮਾਹੀ॥੩੨॥ਬਹਮਲਾਕੈਲੀਘਾਤੁਕੈਵਕਾਅਲਾਚਾਰੀਕਾਧਨੁ॥ਫਿਟਭੁਫਿਟਕਾਕੋਰੁ
 ਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਮਾਗੁਪਾਰਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮੁ॥ਸਾਭਿਭੁਧੀਜਾਣੀਅਹਿਇਕੁਠੈਤਤੁ
 ਗੀਅਗੁ॥੩੩॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਸਾਦਿ

ਮਾਥੈਜੋਧੁਗਿਓਖਿਆਸੁਮੇਦਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਓਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾਸੋਭੁਏਜਿਸਨੇਨਦਰਿਹੋਈ॥੧॥ਜਿ
 ਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੁਵੈਯਾਯਾਚਿਯਾਗੀ॥ਧਿਧਾਮਾਇਆਮੋਹਦੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਅਗੀ॥ਜਿਨਾਵੇਯਿਨਤੁਮਵੀਮ
 ਇਆਠਗੇਠਗੀ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿਯਾਹੀਵਾਗੀਸਾਗੀ॥ਅਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੋਯਿਮਿਯਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਮੈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਗਈ॥੨॥ਸਯਾਹੀਸਯਾਹਲਾਭੀਸਚਾਸਾਯਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾ
 ਏਕੁਦਰਬੀਭੁਪਰਗਿਆਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰਉਤਹਤਹਜਾਚੈਸੇਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਰੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਰਗਵਹੋਈ॥੪॥ਦੁਖਵਿਸਾਰਲਾਸਬਦੈਜੇਮੀਨਵਸਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪਰਾਪਤੋ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਦੂਜੇ ਕਿ ਉਸੁਤੋਈ। ਹਰਿਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੇ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਿਐ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਮੈਲਿ ਆਮੁਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾ
ਰਹੁਏ। ੧੬॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਏ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾਵਾਸੁ। ਬਾਲੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਕੁਣੁ ਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ।
ਚਿਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਮਿਤੀ ਗੁਰਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸਾਸੁ। ਗਿਆਨੀ ਆਮੰਦਰਿ ਕੁਰਸਬ ਦੁਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿਭਵਿ
ਦਾਇਗਾਸੁ। ਹਰਿਗਿਆਨੀ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿਠੀ ਤਸੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ।
੧੭॥ ਆਇਆ ਭਾਇ ਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁਰੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁਆਇ। ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਦੁ ਹਰਿਨਾਮੁ। ਗੁਰਗੁਣ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ। ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਗਮੁ ਹੋਇ ਆ ਬਿਖੁ ਉਮੈ
ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿਦਰਗਹੋ ਭਪਾਇ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਹਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਇ। ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈ ਰੁਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿਭਵਿ ਲਾਇ। ਨਿਰਵੈ ਰੁਹੈ ਨਾਇਵੈ ਰੁਚਾਇ ਦਾ ਅਪਲੈ
ਪਰਿਭੂ ਕੀ ਲਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਾ ਰੁਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ। ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉ ਕਦੇ ਬਿਖੁ
ਧੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ। ਬਿਖੁ ਆਇ ਆ ਕਰਹਿ ਕੁਰਮਦੇ ਠਿਰਿ ਪਰਿਪਾਤਿ ਗਵਾਇ। ਖੇਸੁ ਆ ਕੇ ਰੇ ਪੁਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਮੁਰਿ
ਸੁਜਾਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਰੇ ਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ। ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ। ਅਨੁਜਨਵਿ ਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ।
ਜਨਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਰ ਲੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਗੇ ਪਾਇ। ੧੯॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਨਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ। ੨੦॥ ਚੰਤਾ ਪਵਤਰਹਿ ਗਏ ਤਾਮਨਿ ਭਾਇਆ ਅਨੰਦ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਮੈ ਸ
ਪਨ ਸੁਤਿ ਨਿਚਿਦਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਭੇਟਿ ਆ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ। ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਪਰ
ਮਲੰਦਾ। ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਨਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਰਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਨਾ ਮਨਿ ਲੈਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰਪਾਰਿ
ਮੈਥੋ ਚਖੈ ਮਨੀਅਨ ਹਰਿਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਪਾਗੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾ ਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ। ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਦੁ
ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ। ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤੇ ਸੇਧ ਨਵੈ ਚਹੈ ਨਿਰਿ
ਰਪਨੁ ਹੋ ਬਸੀ ਸਾਰੁ। ੨੨॥ ਜਨ ਕੀ ਦੇਕ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਫਵਰਨ ਠਾਉ। ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਠਿ। ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾ ਗਾਭਉ। ਜਨਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਇ। ੨
੩॥ ਲਾਖ ਚਉਰਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ। ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਤਿਨਾਮਾ ਵਈ ਕਿਸੁ ਮਾਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੁਝਾਇਆ ਬੁਝਾ ਮੁਖਿ ਚਗੁ। ਤਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਉਰਿ ਪਾਗੀ। ੨੪॥ ਅਸਿਖ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਪਾਰਵਾਰੁ। ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿਏ ਹਉ ਉਪਾਵਤੁ ਨਾਗਾਰੁ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੈਖੈ ਵਰਨਾ ਆਵਈ ਤੂ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਦਾਰੁ। ਗੁ

ਰਤਰੈ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮੇਲਿਆ ਸਰਕਿ ਲਾਵਿ ਖਰਾਵਿ ਵਿਕਾਗਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਜਨਨ ਕਾ ਤਿਨ ਜੈ ਕਾਗਾ ॥
 ੫॥ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜੀ ਮੇਲੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਠਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਰਚਲੁ ਕੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਰਸਾਧੂ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮੇਲੈ ਹਰੈ ਰਤਨ ਲਭੀਨੀ ॥ ਨਨਕ ਲਾਗੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਜਿ ਲਭੀਨੀ ॥ ੨੬॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿਪਿਗੁ
 ਜੀਵ ਲਾਪਿ ਗੁਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾਦਿ ਚਾਖ ਲਾਪੈ ਨ ਲਾਸੇ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਚਿ ਗੁਲ ਤਾਸੁ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਸਥਾਇ ਨ ਭੋਦਿ ਚਿਕਿਉ
 ਵੈ ਘਰ ਵਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਆਦੇ ਹਾਗ ਲੀਆ ਵਲ ਜਾਇ ਮੁਖੀ ਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਟੀ ਲੀਖਿਆ ਸੁ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪ ਲਾਹੁ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ
 ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੨੭॥ ਸਥਾਇ ਮੈ ਗੋਸਟੀ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰ
 ਮ ਵਿਗੁ ਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਈ ਮੈ ਜੇਸ ਉਲੇਚੈ ਕੋਈ ॥ ੨੮॥ ਹਰਿ ਕਸ ਉ
 ਅਤਿ ਵਡੁ ਚਉਚੀ ਹੂਚੀ ਚਾਹੋਈ ॥ ਅਪਾਛੈ ਕੋਈ ਨ ਸਕਈ ਜੇਸ ਉਲੇਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ
 ਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਤਿ ਜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰੀ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰਸਥਾ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਸ
 ਥਾਇ ਮੈ ਗੋਸਟੀ ਮੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥ ੨੯॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਦੁ ਖੁਸਾਗੁ ਹੋਵੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰ ਤਰਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰ
 ਦੇ ਘਰਿ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਠਵ ਰੁਪਾ ਰੁਪੈ ਅਪਾਵਿਚਿ ਰੇ ਲਾਪਵਾਇ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਸੁਕਮਾ ਵਲਾ ਕਰ
 ਲਾਕੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੇਖ ਆਖੁ ਹੁਸਤੁ ਭਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੋਲਿ ਬੈਠੁ ਭੁ
 ਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ਪਾਇ ਲਾਪਾਇ ॥ ੩੦॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਾ ਤਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਆਪਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਤੇ
 ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਹੋਵੈ ਚਿਰ ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਨਾਉ ਤੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਅਪ
 ਨਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੩੧॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਜਗਤੁ ਥਗਨਿ ਆਕਰ ਲਾਕੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਸਥਾਇ ਰੇ ਲਿਵਲਾ
 ਇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਲਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਲ ਤਬ ਲਾਇ ॥ ੩੨॥ ਤੇ ਮਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਪਾਇ ਪੈਰੈ ਤਬ
 ਥੇ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵ ਲਾਜ ਲਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਆਪੁ ਖੁਸਤੁ ਜਾ ਲਾ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਦ ਕਰ ਬਲਾ ॥ ੩੩॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਬਹੁ ਚਿਤ ਵਦੇ ਬ
 ਹੁ ਆਸ ਲੋਭ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਸਥਿਤੁ ਨ ਥੀ ਮੈ ਮਗਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਗਾ ॥ ਵਰਤਾ ਹੁਏ ਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਉ
 ਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਥਾਵੀ ਚਾਗਾ ॥ ੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ
 ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਗਾਧੀ ਆ ਗੁਰ ਕੋ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੩੫॥ ਲੋਕੀ ਕਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾਪਾਰਿ ਵ
 ਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਇ ਚਿਥੈ ਪੁਰੈ ਜੇਥੈ ਹੁਸਤੁ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲ ਖਦਾ ਗੁਲ ਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤੇ ਨ

ਲੇ ਭੀ ਮਾਜਾ ਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਸਤ ਸਿਧ ਤਿਹਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨਨ
ਨਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ। ੩੬। ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਦ ਨਾ ਜਾਇ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ
ਗਾਇ। ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਭੁਲਿ ਮੁਟੇ ਏਨਹੁ ਨ ਕਿਥਾ ਉਪਾਇ। ਥਾਹਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟਕ
ਮਾਇ। ਖੇਤਿ ਸਗਿਰਿ ਜੋ ਥੀ ਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ। ੩੭। ਮਨ
ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਭੁਲੈ ਨਾਮੁ ਭੈਦ ਗਥਾ। ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਪਲੇ ਟਿਕਾਐ ਤਰਿ ਆਗਿ ਆਨੁ ਗੁਥਾ। ਤਕਨ ਰਜੁ ਤਾ
ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਤੈ ਭੁਲਾ ਗਯਾ ਭੁਭਾ। ਗੁਰਮੁਖ ਕਰੰਤਿ ਪ੍ਰਿਥੇ ਤਿਥੇ ਆਸੇ ਪਾਇ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਚਿਹਿਤਿ
ਰਸ ਭੁਕੁ ਏਥ ਤੇ ਪਰਵਾਹ। ੩੮। ਸਥਾ ਦਿਸੈ ਸੋ ਮੁਖ ਜਾਪੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪ੍ਰਾਪੈ। ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਿਵੈ ਪੈ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਖ ਹੋ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਖਾ ਅਪੁਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਗੋਇ।
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ। ੩੯। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨ ਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਿ ਸੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ
ਵਹਿ ਅੰਤਿ ਸਹਜਾ ਪਿਆਨੁ। ਚਿਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਿਤਿ ਖਸੁ ਖਿਏ ਕਸਮਾਨਿ। ਤਿਨ ਨਦਰੀ ਏਕੋ ਆ
ਇਆ ਸਭਾ ਅਤਮ ਗੁਪਤਾਨੁ। ੪੦। ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਲਕ ਬਿਗਧੇ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਗਤਿ ਨਾਹੀ। ਵਿਚਿ ਰਹਿ
ਪੈ ਕਰਮ ਕਾਵਦੇ ਸਭ ਪਾਸ ਗਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਗਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਚਿਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੈ ਗੁਨ ਲਗ
ਈ ਜਿਚਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਧੁਰਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵ ਲਾਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਅਨੁਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ
ਸਮਾਇ। ੪੧। ਬੁਠਾ ਕਰੇ ਸੁਕੇ ਹਾਸਿ ਝੈ। ਆਪਣੈ ਹੋਰੇ ਆਪੇ ਹੋਦ ਝੈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗ ਕੈ ਲੁਝੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਾ ਸਿਉ ਲੁਝੈ। ੪੨। ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਤਸੇ ਵਿਚਿ ਸਥਾ ਦ੍ਰੋਹੈ ਤੇਵੀ ਚਾਹੁ
ਚਿਇ ਮਾਲਾ ਸਜੂ ਨਿਨਾ ਆਖੀ। ਅਨਿਪ ਸੁਦੇ ਰਗਾਵਾਹ। ਚਿਨਾ ਅੰਤਿ ਗਿਅਨੁ ਨਾਪੈ ਅਨੁਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ। ਮਨ
ਮੁਟੇ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵੇਰਵਾਹ। ਜੀਵਦਿ ਆਨੰਦਿ ਸੁਜੀਵ ਦੇ ਰਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਉਧਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋਹ ਲੇਤਿ ਤੁਸਰੈ ਦਰਬਾਰਿ। ੪੩। ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਆਹਿ ਛੋਲੈ ਜਿ ਸੁਨਾਨਿ। ਗੁਰਮ ਤੀਰਥ ਆਇ ਆਮਾਇ
ਆਮੋ ਪਰ ਜਾਲਿ। ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨਿ। ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਪਾ
ਹਰਿ ਭਾਨਿ। ਵਡਭਾਗੀ ਗਵਰਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿ ਆਹਿ ਤੇਰੈ ਪਾਇ ਆਨਾਨਿ। ੪੪। ਮਨ ਮੁਖ ਦਹਦਿ ਸਿਨਿ ਠਹਿਰੇ ਅਤਿ
ਤਿਸਨੇ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵੇਰਵਾਹ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਮਾਇ ਤਿਸਨ
ਤੁਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ। ੪੫। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਮਾਨੁ। ਕਿਯਾ ਵਿਖਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਅਹਿ ਰਹਿ ਮੈਦੁ ਕੈ ਗੁਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿ ਆਸਭੁ ਆ

੪੪

ਤਮਕੁਪੁਸ਼ਤਾ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰਜਨਨਾਨਕ ਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ਪਨਾਸਹੀਪਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਈ ਜਾਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀ-ਕਾਰਕਮਾਇ। ਤਨੁਮਨੁਸਤਿਪੈ ਜੀਅਸਭਿਭਾਈ ਲਏਹੁਕਮਿਫਿਰਾਉ। ਜਹਬੈਸਾਵਹਿਬੈਸਹਭਾਈ ਜਹ
 ਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ। ਏਵਤੁਪਹੁਰੇਕੁਕੋਨਹੀਭਾਈ ਜੇਵਤੁਸਚਨਾਉ। ਸਦਾਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਵਾਭਾਈ ਸਦਾਸਚੇਕੈਸੀਕਿ
 ਰਹਾਉ। ਪੈਨਲਗੁਲਚੀਗਿਆਈਆਭਾਈਆਪਲੀਪਤਿਕੇਸਾਦਾਅਪੇਖਾਈ। ਤਿਸਕਾਕਿਆਲਾਹੀਐਭਾਈਦਰ
 ਸਨਕਉਥਲਿਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਵਚਿਵਡੀਆਵਡੀਆਈਆਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈ। ਏਕਿਹੁਕਮੁਮ
 ਨਿਨਜਾਣੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਈਫਿਰਾਈ। ਸਿਗਤਿਦੇਈਨਾਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਾਹਿਮਿਲੈਨਭਾਉ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮ
 ਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਪੁਰੇਕਮਾਇਅਨਾਉ। ਤਿਨਵਿਟਹੁਚਿਵਡੀਆਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਥਲਿਹੈਜਾਉ। ੭॥ ਸੋ
 ਦਵੀਆਸਦੈਆਜਿਗੁਰਚਰਨੀਲਗੀਨਿ। ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨੀਗੁਰੁਆਪਲਾਅਨਦਿਨੁਅਨੰਦਿਰਹੰਨੀ। ਨਾਨਕਸੇਮੁਹਸੇ
 ਹੋਲਸਚੈਦ੍ਰਿਸੁਨਿ। ੮॥ ਮੁਖਸਚੇਸਦੁਦਾਵੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਦੁਕਮਾਹਿ। ਸਚਾਸਥਦੁਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁ
 ਰਹਾਹਿਸਮਾਹਿ। ਸਚੀਭੀਸਦੁਪਹੁਚਿਤਅਪਦਵੀਪਾਹਿ। ਸਚੁਮੁਲਹਿਸਚੁਮਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ। ਸਚੈਦ
 ਰਗਰਬੈਸਲਾਸਚੈਮਾਹਿਸਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਾਵੇਲਾਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪਾਈਐਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਾਹਿ। ੯॥ ਬਾਬੀਰਪ੍ਰਿ
 ਥਿਪ੍ਰਿਥਿਕਰੇਜਾਨਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪਾਹਿ। ਗੁਰਮਿਲੈਸੀਤਲਜਲਪਾਇਆਸਭਿਦੁਖਨਿਵਰਲਹਗਾ। ਤਿਸਦੁਕੈਸਹਜੁ
 ਉਪਜੈਦੁਕੈਤੁਕਪੁਕਾਗਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਰੇਣਨਾਮੁਰਖਹੁਚਿਰਿਧਾਹਿ। ੧੦॥ ਬਾਬੀਰਤੁਸਦੁਚਉਸਚੈਸਉਥਿਵ
 ਲਾਈ। ਬੋਲਿਆਤੇਗਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਰੇਣਨਾਮਾਈ। ਸਥਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮਨਿਲੈਰਜਾਈ। ਚਾਰੇਕੁਚਾ
 ਝੋਕਿਵਰਸਦਾਥੁਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ। ਜਲਹੀਤੇਸਭਉਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਰਜਾਈ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਲਾਜਿਨਿ
 ਪੀਆਤਿਸੁਭਖਨਲਾਗੈਆਈ। ੧੧॥ ਬਾਬੀਰਤੁਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਈ। ਸਭਕਿਛੁਚੈਰੈਨਾਇਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ। ਆਪੁਪਛਾਲਹਿਪੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਰਬਗਲਾਈ। ਭੀਮਿਭੀਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸਦਾਤਿ
 ਸਨਭੁਖਸਭਜਾਈ। ਭੁਕਪੁਕਾਰਨੇਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ। ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੇਸੋਹਗਈਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਈ।
 ੧੨॥ ਧੁਰਤੁਖਸੀਮਭੇਜੀਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਗਾਈ। ਏਵਹੁਸੈਦਇਅਕਰਿਗੁਰੀਛਰਬਗਲਾਈ। ਬਾਬੀਰੇਤਨਿ
 ਮਨਿਸੁਖੁਹੋਈਜਾਤਤਤੁਦਮੁਹਿਪਾਈ। ਅਨੁਪਤੁਬਹਤਉਪਜੈਪਰਤੀਸਿਭਾਪਾਈ। ਅਨਦਿਨੁਲੋਕਭਗਤਿਕ
 ਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਈ। ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਜਾਈ। ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੁਕਮਲੀਸਚੈਸਥਦਿ
 ਸਮਾਈ। ਤੇਕਸਹਜੁਸੀਕਾਰਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹੁਭਿਵਲਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਰਾਈ। ੧੩॥
 ੩॥ ਬਾਬੀਰਸਗਲੀਪਰਤੀਜੇਟਿਹਤਿਉਭਿਚਵਹਿਅਕਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲਪਾਈਐਦੁਕੈਭੁਖਪਿ

ਆਸਾ ਜੀਉ ਪੰਤੂ ਸਤਿਸਕ ਸਤੁ ਕਿਉ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਲਾਖੀ ਆਸਤੁ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
 ਨਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੫੦ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਸੈ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਰਿ
 ਵਰਾਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਛੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਹਰੀ ਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿ ਤਤੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਸਤੁ ਕੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਸੈ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਅਨਿਸੋਇ ॥ ਨਰਿ
 ਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਛੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ੫੩ ॥ ਵਰਤੈ ਭਲੁ ਭਲੁ ਭਲੈ ਨਾ ਵਰਾਣਈ ਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾ ਉਲਈ ਐ
 ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨ ਲਾਘਵ ਲਾਸ ਮਰਥੁ ॥ ੫੪ ॥ ਹਰ ਹਰ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਯੀ ਥਾਨੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੁ
 ਰਿਹੈ ਕਿ ਆਉ ਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਹਰੀ ਆਤਿ ਸੇਵਿ ਵਹੁ ਕਰ ਬਾਲਾ ॥ ਅਪੁਛੈ ਤਹਿ
 ਤਾਸਹਿ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਉ ਮੈਠਿ ਕਾਥੇ ਲਾਗੁ ਵਿਨਸਕਾ ਕਾਗਵਲਾ ॥ ਤਿਲਾ ਤਿਲਾ ਤਿਲਾ ਤੁਝੈ ਪਿਆ
 ਹੁਇ ਦਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਦਾ ਵਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਪਾਇ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪ
 ਦੀ ਤਾ ਅਪੇਲੈ ਜਿਸ ਵਰਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇ ਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਲਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜੇ ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੇ
 ਗੁਨ ਮੇਲੇ ਵੇਸੀ ॥ ਨਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆ ਜੇ ਗੁਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸੀ ॥ ੫੬ ॥ ਚਾਰੇ ਭੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦਖ
 ਕੁਰਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਭੇਦੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਵਹਿ ਮੋਖ ਦਾ ਆਗ ॥ ੫੭ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੇ ਹਾਗ ਦੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਪਰਗਾ ਸੀ
 ਆਨਨ ਕਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਮਿਲੈ ਐ ਤਿਖ ਉਤ
 ਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸੇਨੇ ਸਮੁਤ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਰਵੈ ਰੁਹੈ ਜਿ ਸੁਨੈ ਦੁਸਤ ਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿ ਸੁਮੰਤ ਰਿਬੁ ਮੁਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸੁਮੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਾਰਾ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸਚਾ ਦਿਲੁ ਏਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ॥ ਜਿ ਸਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਯਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾਮੁ ਸ
 ਯਾ ਹੁਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਮਨਿ ਅਨੰਤ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹਿ ਆਬਹੁ ਵਿ
 ਨਮਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪੁਪਿ ਗਿਆਸ ਉਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜ ਲਾਮਿ ਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹਉ ਢੁਢੇ ਦੀ ਤਿਨ ਸਜ ਲਾਸਾ ਚਿ ਸਵ
 ਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਭੀ ਮਤੁ ਹੈ ॥ ਜੀਮਲੈ ਤਾਇ ਹਮਰੁ ਵਰਿਆ ॥ ਦੇਵ ਪੁੰਪੁ ਭਵ ਸਿਹਰਿ ਸਜ ਲਾਸਿ ॥ ਜਲ ਲਹਿ ਆ

੫੦੨
 * ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਭੇਦੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਵਹਿ ਮੋਖ ਦਾ ਆਗ ॥ ੫੭ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਹਿ ਦੇਸ ਤੀਸਾ ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਉਲਾਇ ਚਿ ਤੁਹਾ ਜੀ ਮਨੁ ਮਨ ਕਾ ਮੁਲੁ ਕਟੀਐ ਤੰ ਹੁ ਪੁਰੁ ਵਲੀ ਮਤੁ
 ੬੨ ॥ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਪਸਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਨਕ ਕਨ ਦਰੀ ਬਾਹੁ ਕਰਨ ਪਛਾਪ ਕਰੇ ॥ ੬੩ ॥

ਨਾਨਕਹਉਪਿਤੁਭਾਈਆਪਦਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਿਦਿਖਾਇਆ॥ ੭॥ ਹਉਖੜੀਨਿਭਾਈਪ੍ਰਿਧਮਤੁਮੁਸਜਲਾਅਵ
 ਏ॥ ਕੋਆਇਮਿਯਾਵੈਅਜੁਮੈਪ੍ਰਿਭਮੇਲਿਮਿਯਾਵਏ॥ ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸਵਿਟਉਚਉਖੰਨੀਮੈਜੋਮੈਪ੍ਰਿਭੀਦਿਖਾ
 ਵਏ॥ ਨਨਕਹਉਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਗੁਰਪੁਰਮੇਲਾਵਏ॥ ੮॥ ਅੰਤਰਿਜੋਭਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੁੜੀਅਵੈਜਾ
 ਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦਤਤਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਸੋਚਲੈਸਤਿ
 ਗੁਰਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਸਨੁਸਫਲੁਹੋਜੋਇਓਧੋਫਲੁਪਾਇ॥ ਜੀਨੀਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾ
 ਗਉਪਾਇ॥ ਨਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਜਿਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਭਿਵਲਾਇ॥ ੯॥ ਜਿਨੀਪ੍ਰਿਭੀਪਿਆਰਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਉਤਿਪਤੀ
 ਮੈ॥ ਨਨਕਮਿਯੋਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਏਹਮਨੁਹਸੀਮੈ॥ ੧੦॥ ਜਿਨੀਪ੍ਰਿਭੀਪਿਆਰਾਕਉਜੀਵਨੀਪਿਥਾਰਹੈ॥ ਜਾਸਹੁਦੇ
 ਖਨਿਆਪਦਾਨਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੈ॥ ੧੧॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੋਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ ਗਤੀਅਤੈਰੇਹੁਨਾ
 ਨਕਪੇਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਅਸਕੀਜਿਤਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਈਮੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਅੰਨੀਦੇਨਨਕਸਹ
 ਜਿਸਮਈਮੈ॥ ੧੩॥ ਸਚਾਪੇਮੀਪਿਆਰਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਮੈ॥ ਕਬਹੂੰਨਹੈਭਉਨਨਕਹਉਗੁਲਗਈਮੈ॥ ੧੪॥ ਜਿਨ
 ਅੰਦਰਿਸਚਨੇਹੁਕਉਜੀਵਨੀਪ੍ਰਿਭੀਫਿਹੁਦਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਨਕਚਿਗਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਕਉਪੇਮ
 ਪਿਆਰਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥ ਨਨਕਯੇਹੁਮਿਯਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਮੁਹਰਿ॥ ੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਵੈ॥ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭਗਤਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਪਵੈਪਾਗੁ॥ ੧੭॥ ਜਿਨ
 ਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਧਰੁਹੈਗੁਰਬਾਦੀਵੀਚਾਗਿ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ਤਿਨਬਹਦਿਅਉਰ
 ਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਲਹਾਰਿ॥ ੧੮॥
 ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੀਸੁਖਸਾਗੁ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਤਿਸੁਯਾਏਤੋਤਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵੈਲਾਗਿਆਤਉਜਲੁਤਰੈਸਸਾਗੁ॥ ਮਨਾਚੀਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿਬੇਬੇਕਬੀਚਾਗੁ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਯਾਮੈਪ੍ਰਭਪਾਈਮੈਸਭੁਦੁਖਨਿਵਾਰਲਹਾਗੁ॥ ੧੯॥ ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਵੁਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਲਤੁਕਟਬੁਰੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਪਾਇ॥ ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਮੈਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛੁੜਾਇ॥ ਬੇਨੁਰਾਵੈਸਭੁ
 ਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਸੋਆਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨੇਸਹਕੇਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖਪਾਏ॥ ਹੁਕਮੇਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਗਏਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ॥ ਹੁਕਮੁਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁ
 ਮਨਾਚੀਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ ਸਦਾਸੁਹਾਗਦਿਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਭਿਵਲਾਏ॥ ਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨ
 ਉਪਰਿਤਿਨਹੁਕਮੇਲਾਏਮਿਯਾਏ॥ ੨੧॥ ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਭੁਝੈਬਪੁਰੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਵਰਤਨੇਮੁਸੁ

ਰਸਿਜਾਪੁਤਾਪਾਖੀਰਿਭਰਮੁਨਜਾਇ। ਅੰਤਰੁਕੁਸੁਪੁਨਾਇਆਮੋਰਿਬੋਧੋਜਿਉਰਸਤੀਛਾਹੁਉਚਾਈ। ਜਿਨਿਉ
 ਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ। ਨਨਕਪਰਪੰਦਰੀਆਪੁਰਿਕਰਤੈਪੁਨਥਿਯੋਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ। ਅੰਤਰਿਸਤਿਹੁਤਗੁਰੁਸਭਪੁਜੇਸਤਿ
 ਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇ। ਮੰਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਾਚਾਰੀਜਿਉਮਿਯੋਮੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ।
 ਹਉਸਦਾਸਦਾਥਾਹਿਹੀਗੁਰਮਪੁਨੇਜੋਪੁਤਸਚਾਦੇਈਮਿਯਾਇ। ਨਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁਰਚ
 ਠਲੀਯਗੇਮਾਏ॥੨੦॥ ਜਿਨੀਪਗਿਆਸਉਨੇਹੁਜੇਸਜਲਮੈਨਾਇ। ਅੰਤਰਿਥਾਹਿਹਉਫਿਰਾਭੀਤਿਰਦੈਰਖਾਸ
 ਮਾਇ॥੨੧॥ ਜਿਨਾਇਕਮਨੀਏਕਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚੇਤੁਯਾਇ। ਤਿਨਕੀਦਖਭੁਖਹਉਮੈ
 ਵਡਾਗੁਗਾਇਆਨਿਰਦੇਖਭਏਓਵਲਾਇ। ਗੁਲਗਾਵਹਿਗੁਲਉਚਭਹਿਗੁਲਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਗੁ
 ਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਸਹਾਜੀਮਿਯਿਆਪੁਭੁਆਇ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖਿਆਇਆਮੋਹੁਰੈਨੀਮਨਲਗੈਪਿਆਗੁ। ਕੁੜਕਮਾ
 ਵੈਕੁੜਸੀਪਰੈਕੁੜਿਕੈਆਹਗੁ। ਬਿਖੁਆਇਆਪਨੁਸਿਚਿਮਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਭੁਛਗੁ। ਕਰਮਪਰਮਪੁਚਿਸਿਜ
 ਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਯੋਭਵਿਕਾਗੁ। ਨਨਕਮਨਮੁਖੀਜੇਕਮਾਵੈਸੋਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹੋਇਖੁਆਗੁ॥੨੩॥ ਸਭਨ
 ਠਾਗਾਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਉਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਗਗਨਾਦਸਭਸਦੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਠਗੈਨਦੈ
 ਥਾਹਠਾਇਨੀਹੁਕਮੁਨਭਾਇਆਜਾਇ। ਨਨਕਹੁਕਮੈਕੁਝੈਤਿਨਗਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਈਮਾਇ। ਸਭਕਿਛੁ
 ਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰੈਕਹਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ
 ਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਲੀਤਤੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਿਰਦੈਕਮਲਪਰਗਾਸਿ
 ਆਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਯਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੋਓਚਿਨੁਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਹੁਯੋਖਾਇ॥੨੫॥
 ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ। ਮੋਹੁਕਦੰਬੁਸਭੁਕੁਕੁਰੈਕੁੜਿਰਹਿਆਯਪਦਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ
 ਚਿਤਾਚਿਤਵੈਚਿਤਾਥਪਜਾਇ। ਜੀਮਲਮਲਨਦੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਰਲਾਈਉਥਰੈਨਨ
 ਕਲਵੇਛਰਾਇ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ। ਸਤਿਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵਦੇਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਮੇਲਾਇ। ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤਸਿਸਾਰੈਗੁਰਬੋਹਿਥੁਨਾਮਿਤਠਾਇ। ਗੁਰਸਿਖੀਭਾਟਾ
 ਮੀਨਿਆਗੁਰਪੁਰਪਾਰਿਯਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਕੀਹਰਿਪੂਜਿਦੇਹਿਰਮਪਾਪੀਭੀਗਤਿਪਾਰਿ। ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿ
 ਪੁਭਾਯੋਖਿਆਗੁਰਨਸਕਮਿਯਿਆਆਇ। ਜਮਕੈਕਰਮਾਭਿਥਿਦਰਿਅਨੁਹਰਿਦਰਗਹਯਏਛਰਾਇ। ਗੁਰ
 ਸਿਖਰੋਸਾਬਾਇਹੋਰਿਤੁਠਾਮੋਯਮਿਯਾਇ॥੨੭॥ ਗੁਰਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਜਿਨਿਵਿਚਤੁਤਰਮੁ
 ਚੁਕਾਇ। ਗੁਰਮਨਮੁਹਰਿਕੀਰਤਗਾਇਕਹਿਚਨਣੁਗੁਦੇਖਾਇਆ। ਗੁਰਮੋਮਾਨਿਏਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦ
 ਜਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਇਸਮਾਇਆ। ਸਕੁਆਪੇਆਪਿਵਡੈਤੈਕਰਤਜੋਭਾਵੈਸਨਾਇਯਾ
 ਇਆ। ਜਨਨਨਕਨਉਭਏਤੰਜਵੇਧਿਨੁਨਵੇਧਿਨੁਮਹਿਜਾਇਆ॥੨੮॥

ਮਨਮਤਿਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਕਉਮੈਸਾਕਤਦਰਜਨਾ। ਨਨਕਰੈਗੁਗਵਾਇਮਿਯਸਤਿਗੁਰਸਪਸਸਦਾ॥੨੯॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਦੀਜਹਿਨਾਮੁਦੇਵੇਲਾਗੁਰਪੁਰਮਨਦੈਆਪਦਗੁਰਮਤੀਹਰਿਉਚਿਲੇ। ਹਰਿਪੁਕਸਾਈ
 ਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਤੀਹਰਿਗਹਿਦੇਨਾ। ਹਰਿਜੋਸਾਦੁਰਖੁਨਾਭਵਿਸਿਉਦੇਖਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵ
 ਇਆ। ਜਨਨਨਕਨਉਭਏਤੰਜਵੇਧਿਨੁਨਵੇਧਿਨੁਮਹਿਜਾਇਆ॥੩੦॥

ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋਹੰਨਿਜਿਨੀਸਿਵਾਤਸਾਈ॥ ਝੁਕਿਝੁਕਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਕਰਿਨਾਅਈ॥੧॥
 ॥ਪਲੀਵਿਹੁਲਾਪਟਪਟਥਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਯੋ॥ ਧੁਰੀਵਿਚਿਉਰੰਦਰੀਸੇਹਾਂਨਨਕਤੈਸਹਨਾਯੋ॥੨॥
 ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਅਗਾਧੀਐਨਾਮਿਗੰਗਿਥੈਗਾਗੁ॥ ਜੀਤੇਪੰਚਕੈਰਈਆਨਨਕਸਫਲਮਾਗੁਇਹੁਠਾਗੁ॥੩॥
 ॥ਜਾਮੁਇਕੁਤਲਖਤਉਜੀਤੀਪਿਲੇਦਹਿਕਿਤਵੋ॥ ਥਾਮਲਾਥੇਰਥਾਗਾਇਚਿਜਨਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਸੇਵਿਸਰੇ॥੪॥
 ॥ਜੋਗਰਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਕਥਪੁਨਠੀਕਹੋਈ॥ ਨਨਕਗਮਨਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੫॥
 ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਥੇਆਪਿਤਿਕੋਇਨਮਚਈ॥ ਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਪਨੁਸਦਾਗੁਲਸਾਰਈ॥ ਏਕਾਟੇਕਾਮਗੀਮਮ॥
 ॥ਨਿਤਨੇਪ੍ਰਭੁਪਾਰਈ॥ ਯਗਾਠੰਗੁਅੰਪ੍ਰਕੋਤਉਤਾਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਗਾਇਸਹਾਜਿਸੁਖਸਾਰਈ॥੬॥
 ॥ਨਕਨਮੁਨਿਪਨੁਰਿਦੇਉਰਿਹਾਰਈ॥ ੬॥ ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਨਿਦੁਯੀਗਲਤਲਾਹਿ॥ ਅਪਲੀਨਦਰਿਨਿਹਾਇਆ॥
 ॥ਪੇਯੈਹੁਲਾਈ॥ ਜਨਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵੇਚਹੁਭਗਮੁਜਾਈ॥ ਜੋਧੁਗਿਯੋਖਿਆਯੋਖੁਸੇਈਸਭਕਮਾਈ॥ ਸਭਕ॥
 ॥ਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੁਜੀਨਹਿਜਾਈ॥ ਨਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਮਨਿਰਜਾਈ॥੭॥ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿ॥
 ॥ਅਸੇਈਭਏਨਿਹਾਯਾ॥ ਨਨਕਨਮੁਅਰਪਲਾਕਾਰਜੁਆਵੈਗਾਸਿ॥ ੮॥ ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਈ॥ ਨ॥
 ॥ਨਕਾਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਲੀਆਤਿਉਮਥੇਪ੍ਰਮਗਾਈ॥ ੯॥ ਨਾਮੁਧੀਆਈਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ ਨਨ॥
 ॥ਕਧਮਾਐਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਹੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ ਖੁਭਰੀਭਥਾਈਮੀਗਲਾਇਕੁਮੰਤੀਆ॥ ਨਨਕਸੇਈਉਥਰੇ॥
 ॥ਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਰਿ॥੧੧॥ ਸੁਤਕੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਾਪਲੈ॥ ਪੇਮਵਿਛੋਰਧਲੀਸਉਅਠੇਪਰਠਾਏਕਿ॥
 ॥੧੨॥ ਸੁਤਕੇਅਸੀਖਮਾਇਅਝੂਠੀਕਾਰਲੋ॥ ਨਨਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜਿਗਸਨਾਨਮੁਉਚਾਰਲੋ॥੧੩॥ ਮਿਗਕਿਸਾ॥
 ॥ਪੇਖਿਭੁਯਏਵੁਕ੍ਰੋਗਰਹੀਪਥਾ॥ ਜਿਨੀਸਦੁਅਗਾਧੀਆਨਨਕਮਨਿਤਿਠਥਾ॥੧੪॥ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਲਾਪਰਥ॥
 ॥ਹਮੁਸੀਮਥਪੁਰਖੁਅਪਾਗਾ॥ ਜਿਸਤਿਉਧਾਰੇਨਨਕਾਸੇਸਿਮਰੇਸਿਰਜਲਹਾਗੁ॥੧੫॥ ਦੂਜੀਛੋਰਿਕੁਵਦਰੀਇ॥
 ॥ਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਦੂਜੈਭਵੀਨਨਕਾਵਹਾਇਹੁਰੰਦਰੀਜਾਈ॥੧੬॥ ਤਿਹਟਕੇਥਾਜਾਗਸਉਦਾਕਰਨਿ॥
 ॥ਵਲਜਾਗਿਆ॥ ਸਦੁਵਖਹੁਜਿਨੀਲਾਦਿਆਸੇਸਚਕੇਪਸਥਾ॥੧੭॥ ਪੰਥਾਪੇਮਨਜਾਣਈਭੁਯੀਟੈਰੋਗਵਾਰਿ॥ ਨ॥
 ॥ਨਕਹਗਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਗਕਿਅੰਧਾਰਿ॥੧੮॥ ਮਾਈਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੇਮਾਗੈਦੀਮਾਦੀਆਸੇਪ੍ਰਭਜੀਤਿ॥
 ॥ਆਵਈਨਨਕਹੀਕਰਮਾ॥੧੯॥ ਤਿਚਰਮੁਯਿਨਥੁਰੀਦੋਜਿਚਰਮਾਪ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ ਸਥਵਅਖੁਟਥਾਥਨਨ॥
 ॥ਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨੁਮਾਯਾ॥੨੦॥ ਖੰਡਵਿਕਾਦੁਯੋਲਾਘੰਨਸਵੀਤੋਯਾ॥ ਤਿਨਿਜਾਈਆਪਦੈਯਹਾਂਸੁਸਜਲ॥

ਮੁਟਾਵਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਲਾਵਿਚਿ ਤਿਨੇ ਵਸਤੂ ਪਈਚਿ ਸਤਿ ਜੋ ਖੁਈ ਚਾਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭਰਕ ਪਾਇਚਿ ਜਿਸ ਕਸਭ ਸੁ ਅਧਾਰੀ॥
ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਝੈ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਉਧਾਰੀ॥ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਖੁ ਉਧਾਰੀ॥ ਤਮ ਸਿਸਾ
ਭੁਚਨ ਨਾਗਿ ਤਰੀ ਐਸਭਨਾ ਨਕ ਬਹੁ ਪਸਾਰੀ॥ ੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲ ੫ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੈ ਨਹੀ ਮੈਂ ਨੇ ਜੋਗ ਕੀਤੈ ਈ॥ ਮੈਨਿ ਰਗੁ ਦਿਅ ਰੇ ਕੋ ਗੁਣ ਨਾਹੀ॥
ਅਪੇਤ ਰਜੁ ਪਾਇ ਚਈ॥ ਤਰਜੁ ਪਾਇ ਅਮਿਹ ਰਾਮ ਤਿਹੋਈ॥ ਜਤਿ ਗੁਣ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਨਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਵਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਠਾਗ ਮਾਲਾ ਠਾਗ ਏਕ ਸਿਗਿ ਪੰਚ ਬਰਗਨਾ॥ ਸਿਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠ ਉਨੈ ਚਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਠਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਠੀ॥
ਪੰਚ ਠਾਗਨੀ ਸਿਗਿ ਉਚਰੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ॥ ਪੁਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਯੋਖੀ ਕੀਤ
ਈ ਬਗੀ॥ ਏਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚ ਉਨਗੀ॥ ਪੰਚ ਮਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ॥ ਬੰਗਲਾ ਮਮੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ॥ ਲਲਤ
ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੀ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾੜਾ॥ ੧॥ ਦੁਤੀ ਆਮਾਲਕ
ਉਸਕ ਅਲਾਪਹੀ॥ ਸਿਗਿ ਠਾਗਨੀ ਪਾਚ ਉਥਾਪਹੀ॥ ਗੋਰਕ ਗੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੀ ਪਾਗੀ॥ ਗੀ ਪਾਗੀ ਸੀਤੁ ਤੀਉ ਚਾਗੀ॥ ਪਿਨ
ਸਗੀ ਏ ਪਾਚ ਉਗਈ॥ ਮਾਲਗਾਗ ਕਉ ਸਕ ਸਿਗਲਾਈ॥ ਮਾਭੂ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਚੰਡਕਉ ਸਕ ਉਭ
ਗਾ॥ ਖਉ ਖਟ ਅਉ ਭਉ ਭਾਨ ਦਗਾਏ॥ ਅਸਟ ਮਾਲਕਉ ਸਕ ਸਿਗਲਾਏ॥ ੨॥ ਪੁਨਿ ਆਇ ਅਉ ਤਿੰਨੋ ਲੁ ਪੰਚ ਨਾਇਕ
ਗੀ ਅਸਟ ਸੁਤਾ॥ ਉਠਹਿ ਤਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਗੀ ਮਲਾਵਹੀ॥ ਤੇਲੀ ਗੀ ਦੇਵ ਕੀ ਮਈ॥ ਬਸੰਤੀ ਸੀਤੁਰ
ਸੁਹਾਈ॥ ਸਰਸ ਅਹੰਗੀ ਲੋਭਾਰਜਾ॥ ਸਿਗਲਾਈ ਪਾਚ ਉਥਾਪਾ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਕਾ ਸਕਰ ਮਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿੰਬ

ਮੰਗਲਨਸੁਯਾਏ। ਸਰਸਚਨਅਉਆਰਭਿਥਿਨੋਦਾ। ਗਾਵਹਿਸਰਸਥਸਿਤਕੋਮੋਦਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਰੇਸਵ
 ਗੰ। ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਚਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਛੇਈਪਟਮੰਜਗੋਟੋਡੀਕਰੀਅਯਾਪੀ। ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁਜਗੀਸ
 ਗਦੀਪਕਕੇਥਾਪੀ॥ ੨॥ ਕਾਯੀਕਾਕੀਤਲਾਅਉਗਾਮਾ। ਕਮਲਕੁਸਮਚੀਪਕਕੇਨਾਮਾ। ਗਉਗਾਮਉਕਨਰਾਕ
 ਲਾਨਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਭਮਿਲਿਸਿਗੀਗਾਗਵੈਗਾਵਹਿ। ਪੀਚਉਸੀਗਬਰਗਨਲਾਵਹਿ।
 ਬੈਠਾਗੋਕਰਨਾਟੀਪਗੀ। ਗਵਗੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਹੀ। ਤਿਹਪਾਛੈਸਿਪਵੀਅਯਾਪੀ। ਸਿਗੀਗਾਸਿਉਪਾਂਚਉ
 ਥਾਪੀ॥ ੪॥ ਸਾਲੂਸਭਾਗਸਾਗਰਾਮਉਰਗੋਰਗੀਗਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸੀਗਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਡਯੀਗਾ॥ ੫॥ ਖਸ
 ਟਮੇਘਰਗਵੈਗਾਵਹਿ। ਪਾਂਚਉਸੀਗੀਬਰਗਨਲਾਵਹਿ। ਸੋਗਠਿਗੋਰਮਲਾਗੀਪੁਨੀ। ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਅਸ
 ਗੁਨਗੁਨੀ। ਉਚੇਸੁਰਿਸੁਉਉਪੁਨਿਕੀਨੀ। ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥ ੬॥ ਬੈਠਾਘਰਗਜਪਰਕੇਦਾਗਾ।
 ਜਬਈਪਰਨਟਅਉਜਲਪਾਗਾ। ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸਿਕਰਾਮਉਸਿਆਮਾ। ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥ ੭॥ ਖਸ
 ਟਗਉਨਿਗਾਏਸੀਗੀਗਾਗਨੀਤੀਸਾ। ਸਭੇਪੁਤ੍ਰਗੀਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸਾ॥ ੮॥

੧ ੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਵਾਰਥਸਿਤਕੀਮਹਲਾ ੫

ਤਹਿਕਨਸੁਪਿਆਇਕੋਰੋਹੁਤਹਿਆਭਾਈ। ਕਰੀਮਲਿਖੰਤਪਾਟੀਐਇਹੁਤਿਨੁਹਟੀ। ਵਣਤਿਣੁਤਿਭਵਣੁ
 ਮਉਇਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਈ। ਮਿਲਿਜਾਪੁਜੁਪੁਉਪਜੈਲਥੀਸਭਫੁਈ। ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁੰਠਿਗਿਬਹੁ
 ਹਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਪੰਜੇਬਧੇਅਹਾਕਾਯੀਕਰਿਸਚਏਆ। ਆਪਣਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਤਯੁਖੜੇਆਰੇ
 ਗਜੇਗਾਜਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ। ਦਿਨੁਗੈਟਿਨਸੁਪਿਆਇਦਾਗਿਰਪਇਆਨਸੇਆ। ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
 ਨਨਕਾਸੇਈਫਿਰਿਉਆ॥ ੨॥ ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਹੋਕਹਆਹਿਜਮਾਵੈ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮ
 ਤਿਪਵੈ। ਕਹਨਿਪਿਆਇਨਿਜੁਟਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਵੈ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੇਦੁਲਵੈਨਲਾਵੈ। ਸਚੁ
 ਪੁੰਗੁਗੁਰਿਉਪਦੇਜਿਆਨਨਕੁਜੁਫਵੈ॥ ੩॥ ੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾ ਵਲਕਾ ॥

ਸਿਮਤ ੧੫ ੯੬ ॥ ਅਸੁਵਦੀ ੧੦

ਸਿਮਤ ੧੬੦ ੯ ਚੇਤਸੁਦੀ ੮

ਸਿਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੧੫

ਸਿਮਤ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੩

ਸਿਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਰਸੁਦੀ ੧੮

ਸਿਮਤ ੧੬੯੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੦

ਸਿਮਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫

ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੁਕਰਿਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਗੁਰਦਿਤਾ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਛਰਿਛਰਵਾਰਿਨਉਘੜੀਆਗਤਿ

ਬੀਤੀਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸਿਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ ੯

ਸਿਮਤ ੧੭੪੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੮

ਆਦਿਤਵਾਰਿਘੜੀਆਛਿਅਦਿ

ਨਿਠਾਦੈਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਆਦਿਤਵਾਰਿਘੜੀਆਛਿਅਦਿ

ਦੋਅਮਲਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਗੋਬਿੰਦ ਜੀਸਮਾਲੇਗੜਵਾਲਿ

ਏਹੁਸੀ ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਵਟ ਕਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੬੬ ਅਸੁਵਦੀ ੧° ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਪਛੇ

ਸੰਮਤ ੧੬੦੭ ਚੇਤਸੁਦੀ ੪ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਪਹੁੰਗਿ॥
ਕੀਰਤੀ ਕੀ ਕੋ ਕਲੈ

ਸੰਮਤ ੧੬੩੧ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੋਇਦਿ ਵਾਲਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੩੮ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੩ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੋਇਦਿ ਵਾਲਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੧੪ ਸੁਕਰਿਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਲਹੌਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੬੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧° ਬੁਧਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਹਰਦਿਤਾ ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੭°੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਚਨਿਵਾਰਿ ਚੇਤ ਕੀ ਸਕਰਾਂਦਿ ਨਉ ਪੜੀ ਆਰਤਿ ਥੀ ਤੀ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਰੋਦਿਵ
ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ ੬ ਆਦਿਤਵਾਰਿ ਪੜੀ ਆਦਿ ਅਦਿ ਨਰਦੈ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਰੋਦਿਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰ
ਤਿ ਪੁਰਿ

ਸੰਮਤ ੧੭੪੪ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੮ ਆਦਿਤਵਾਰਿ ਪੰਜਿ ਪੜੀ ਆਦਿ ਨਿਚੜੇ ਢਿਵੀਦੈ ਅਮਲਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਾਮਗਣਿ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੁਰਵਾਲਿ ਦੇ ਖੁਰਵ ਪੀਰੀ ਗਾਜ ਮਨ ਕੇ ਮਾਧਿਆਨ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੬੮ ਬੈਸਾਖਸੁਦੀ ੫ ਵੀਰਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸਾਹਬ ਸ੍ਰੀਮਾਤ ਪੰਜਾਬ ਭੂਇਗ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੁਰ
ਵਾਲਿ ਦੇ ਸਖੁਰਵ ਪੀਰੀ ਗਾਜ ਮਨ ਕੇ ਮਾਧਿਆਨ॥

ਹੈਂ ਬੀੜ ਨੇ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਇਚ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੭ ॥

ਉਤਾਰ ਹੈ- ਜਪ ਜਾਇਚ ਸੀ ਗੁਰੂ ~~ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ਰਾਜ ਰੀ~~ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਜਾਇਚ ਰਾ ਉਤਾਰ ਹੈ- ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ਰਾਜ ਰੀ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਸ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਜੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ਰਾ ਰੀ ॥

॥ ਜਾਪਾਨੇ ਰਾਜ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤਖਤ ਪਾਤਿ ॥

ਹੈਂ ਉਤਾਰ ਹੈ ਚਾਚਾ ਰਹਿਤੀ ਰਾਜ ਰੀ ਦੀ ਜੀਪਰਾ ਹੈ

ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ॥ ਜਪੁ ਜੀ ਰਹਿਤੀ ਰਾਜ ਰੀ ਉਤਾਰ ਹੈ
ਜਪੁ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਰਹਿਤੀ ॥ ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ਉਤਾਰ ਹੈ

ਉਤਾਰ ਹੈ ਜਪੁ ਜੀ ॥ ਜਪੁ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਿਸਾਨਾ

ਉਤਾਰ ਹੈ ਜਪੁ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਜ ਰੀ ਦੇ ਰਾਜ ਰੀ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਦੀ ਨਿਸਾਨਾ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਸ ਰਿਸ ਰਿਸ ਰੀ ਨੇ ਰਾਜ ਰੀ ॥

ਉਤਾਰ ਹੈ ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ॥ ੮ ॥ ਪਰ ਉਤਾਰ

ਉਤਾਰ ਹੈ ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ਦੀ-ਰਿਸ ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ਰਿਸ ॥

ਜਪੁ ਜੀ ਰਾਜ ਰੀ ਰਿਸ ਰੀ ॥

ਰਿਸ ਰੀ ਰਾਜ ਰੀ ਰਿਸ ਰੀ ॥

ਰਿਸ ਰੀ ਰਾਜ ਰੀ ॥

